Sveta Biblija

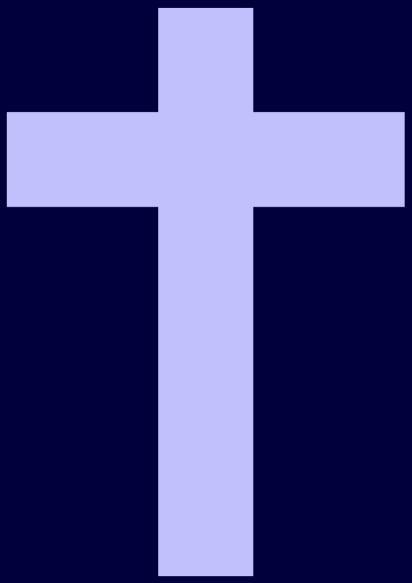

The Holy Bible in the Croatian language, translated by Ivan Šarić Sarajevo

Sveta Biblija

The Holy Bible in the Croatian language, translated by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 9 Mar 2024 from source files dated 31 Aug 2023
814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7

Contents

Postanka 1
Izlaska 49
Levitski 89
Brojeva 119
Ponovljeni zakon 159
Jošua 193
Sucima 216
Ruti 239
1 Samuelu 243
2 Samuelu 275
1 Kraljevima 302
2 Kraljevima 332
1 Ljetopisa 360
2 Ljetopisa 387
Ezra 419
Nehemija 429
Jobu 443
Psalmi 467
Mudre izreke 525
Propovjednik 544
Pjesma 551
Izaija 555
Jeremija 599
Tužaljke 649
Ezekiel 654
Daniel 699
Hošea 718
Joel 725
Amos 728
Obadija 733
Jona 734
Mihej 736
Nahum 740
Habakuk 742
Sefanija 744
Hagaj 747
Zaharija 749
Malahija 757
Tobija 760
Judita 770
Estera 785
Mudrosti 797
Sirahova 811
Baruh 846
1 Makabejcima 853
2 Makabejcima 882
Mateju 904

Marku 932
Luki 950
Ivanu 980
Djela 1004
Rimljanima 1034
1 Korinćanima 1047
2 Korinćanima 1059
Galaćanima 1067
Efežanima 1072
Filipljanima 1076
Kološanima 1079
1 Solunjanima 1082
2 Solunjanima 1085
1 Timoteju 1087
2 Timoteju 1091
Titu 1094
Filemonu 1096
Hebrejima 1097
Jakovljeva 1106
1 Petrova 1109
2 Petrova 1113
1 Ivanova 1116
2 Ivanova 1119
3 Ivanova 1120
Jude 1121
Otkrivenje 1122

Knjiga Postanka

1 U početku stvori Bog nebo i zemlju. 2 Zemlja bijaše pusta i prazna;
tama se prostirala nad bezdanom i Duh Božji lebdio je nad vodama. 3 I
reče Bog: “Neka bude svjetlost!” I bi svjetlost. 4 I vidje Bog da je svjetlost
dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame. 5 Svjetlost prozva Bog dan, a tamu
prozva noć. Tako bude večer, pa jutro - dan prvi. 6 I reče Bog: “Neka bude
svod posred voda da dijeli vode od voda!” I bi tako. 7 Bog načini svod i
vode pod svodom odijeli od voda nad svodom. 8 A svod prozva Bog nebo.
Tako bude večer, pa jutro - dan drugi. 9 I reče Bog: “Vode pod nebom neka
se skupe na jedno mjesto i neka se pokaže kopno!” I bi tako. 10 Kopno
prozva Bog zemlja, a skupljene vode mora. I vidje Bog da je dobro. 11 I
reče Bog: “Neka proklija zemlja zelenilom - travom sjemenitom, stablima
plodonosnim, koja, svako prema svojoj vrsti, na zemlji donose plod što u
sebi nosi svoje sjeme. I bi tako. 12 I nikne iz zemlje zelena trava što se
sjemeni, svaka prema svojoj vrsti, i stabla koja rode plodovima što u sebi
nose svoje sjeme, svako prema svojoj vrsti. I vidje Bog da je dobro. 13 Tako
bude večer, pa jutro - dan treći. 14 I reče Bog: “Neka budu svjetlila na
svodu nebeskom da luče dan od noći, da budu znaci blagdanima, danima
i godinama, 15 i neka svijetle na svodu nebeskom i rasvjetljuju zemlju!” I
bi tako. 16 I načini Bog dva velika svjetlila - veće da vlada danom, manje da
vlada noću - i zvijezde. 17 I Bog ih postavi na svod nebeski da rasvjetljuju
zemlju, 18 da vladaju danom i noću i da rastavljaju svjetlost od tame. I
vidje Bog da je dobro. 19 Tako bude večer, pa jutro - dan četvrti. 20 I
reče Bog: “Nek' povrvi vodom vreva živih stvorova, i ptice nek' polete nad
zemljom, svodom nebeskim!” I bi tako. 21 Stvori Bog morske grdosije i
svakovrsne žive stvorove što mile i vrve vodom i ptice krilate svake vrste.
I vidje Bog da je dobro. 22 I blagoslovi ih govoreći: “Plodite se i množite i
napunite vode morske! I ptice neka se namnože na zemlji!” 23 Tako bude
večer, pa jutro - dan peti. 24 I reče Bog: “Neka zemlja izvede živa bića,
svako prema svojoj vrsti: stoku, gmizavce i zvjerad svake vrste!” I bi tako.
25 I stvori Bog svakovrsnu zvjerad, stoku i gmizavce svake vrste. I vidje
Bog da je dobro. 26 I reče Bog: “Načinimo čovjeka na svoju sliku, sebi
slična, da bude gospodar ribama morskim, pticama nebeskim i stoci - svoj
zemlji - i svim gmizavcima što puze po zemlji!” 27 Na svoju sliku stvori
Bog čovjeka, na sliku Božju on ga stvori, muško i žensko stvori ih. 28 I
blagoslovi ih Bog i reče im: “Plodite se, i množite, i napunite zemlju, i
sebi je podložite! Vladajte ribama u moru i pticama u zraku i svim živim
stvorovima što puze po zemlji!” 29 I doda Bog: “Evo, dajem vam sve bilje
što se sjemeni, po svoj zemlji, i sva stabla plodonosna što u sebi nose svoje
sjeme: neka vam budu za hranu! 30 A zvijerima na zemlji i pticama u
zraku i gmizavcima što puze po zemlji u kojima je dah života - neka je za
hranu sve zeleno bilje!” I bi tako. 31 I vidje Bog sve što je učinio, i bijaše
veoma dobro. Tako bude večer, pa jutro - dan šesti.

2

1 Tako bude dovršeno nebo i zemlja sa svom svojom vojskom. 2 I sedmoga
dana Bog dovrši svoje djelo koje učini. I počinu u sedmi dan od svega
djela koje učini. 3 I blagoslovi Bog sedmi dan i posveti, jer u taj dan

počinu od svega djela svoga koje učini. 4 To je postanak neba i zemlje,
tako su stvarani. Kad je Jahve, Bog, sazdao nebo i zemlju, 5 još nije bilo
nikakva poljskoga grmlja po zemlji, još ne bijaše niklo nikakvo poljsko
bilje, jer Jahve, Bog, još ne pusti dažda na zemlju i nije bilo čovjeka da
zemlju obrađuje. 6 Ipak, voda je izvirala iz zemlje i natapala svu površinu
zemaljsku. 7 Jahve, Bog, napravi čovjeka od praha zemaljskog i u nosnice
mu udahne dah života. Tako postane čovjek živa duša. 8 I Jahve, Bog,
zasadi vrt na istoku, u Edenu, i u nj smjesti čovjeka koga je napravio.
9 Tada Jahve, Bog, učini te iz zemlje nikoše svakovrsna stabla - pogledu
zamamljiva a dobra za hranu - i stablo života, nasred vrta, i stablo spoznaje
dobra i zla. 10 Rijeka je izvirala iz Edena da bi natapala vrt; odatle se
granala u četiri kraka. 11 Prvom je ime Pišon, a optječe svom zemljom
havilskom, u kojoj ima zlata. 12 Zlato je te zemlje dobro, a ima ondje
i bdelija i oniksa. 13 Drugoj je rijeci ime Gihon, a optječe svu zemlju
Kuš. 14 Treća je rijeka Tigris, a teče na istok od Ašura; četvrta je Eufrat.
15 Jahve, Bog, uzme čovjeka i postavi ga u edenski vrt da ga obrađuje i čuva.
16 Jahve, Bog, zapovjedi čovjeku: “Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi,
17 ali sa stabla spoznaje dobra i zla da nisi jeo! U onaj dan u koji s njega
okusiš, zacijelo ćeš umrijeti!” 18 I reče Jahve, Bog: “Nije dobro da čovjek
bude sam: načinit ću mu pomoć kao što je on.” 19 Tada Jahve, Bog, načini
od zemlje sve životinje u polju i sve ptice u zraku i predvede ih čovjeku
da vidi kako će koju nazvati, pa kako koje stvorenje čovjek prozove, da
mu tako bude ime. 20 Čovjek nadjene imena svoj stoci, svim pticama u
zraku i životinjama u polju. No čovjeku se ne nađe pomoć kao što je on.
21 Tada Jahve, Bog, pusti tvrd san na čovjeka te on zaspa, pa mu izvadi
jedno rebro, a mjesto zatvori mesom. 22 Od rebra što ga je uzeo čovjeku
napravi Jahve, Bog, ženu pa je dovede čovjeku. 23 Nato čovjek reče: “Gle,
evo kosti od mojih kostiju, mesa od mesa mojega! Ženom neka se zove, od
čovjeka kad je uzeta!” 24 Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza
svoju ženu i bit će njih dvoje jedno tijelo. 25 A bijahu oboje goli - čovjek i
njegova žena - ali ne osjećahu stida.

3

1 Zmija bijaše lukavija od sve zvjeradi što je stvori Jahve, Bog. Ona reče
ženi: “Zar vam je Bog rekao da ne smijete jesti ni s jednog drveta u vrtu?”
2 Žena odgovori zmiji: “Plodove sa stabala u vrtu smijemo jesti. 3 Samo za
plod stabla što je nasred vrta rekao je Bog: 'Da ga niste jeli! I ne dirajte
u nj, da ne umrete!'” 4 Nato će zmija ženi: “Ne, nećete umrijeti! 5 Nego,
zna Bog: onog dana kad budete s njega jeli, otvorit će vam se oči, i vi ćete
biti kao bogovi koji razlučuju dobro i zlo.” 6 Vidje žena da je stablo dobro
za jelo, za oči zamamljivo, a za mudrost poželjno: ubere ploda njegova
i pojede. Dade i svom mužu, koji bijaše s njom, pa je i on jeo. 7 Tada se
obadvoma otvore oči i upoznaju da su goli. Spletu smokova lišća i naprave
sebi pregače. 8 Uto čuju korak Jahve, Boga, koji je šetao vrtom za dnevnog
povjetarca. I sakriju se - čovjek i njegova žena - pred Jahvom, Bogom,
među stabla u vrtu. 9 Jahve, Bog, zovne čovjeka: “Gdje si?” - reče mu.
10 On odgovori: “Čuo sam tvoj korak po vrtu; pobojah se jer sam go, pa se
sakrih.” 11 Nato mu reče: “Tko ti kaza da si go? Ti si, dakle, jeo sa stabla s
kojega sam ti zabranio jesti?” 12 Čovjek odgovori: “Žena koju si stavio uza
me - ona mi je dala sa stabla pa sam jeo.” 13 Jahve, Bog, reče ženi: “Što si to

učinila?” “Zmija me prevarila pa sam jela”, odgovori žena. 14 Nato Jahve,
Bog, reče zmiji: “Kad si to učinila, prokleta bila među svim životinjama
i svom zvjeradi divljom! Po trbuhu svome puzat ćeš i zemlju jesti sveg
života svog! 15 Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između
roda tvojeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu.”
16 A ženi reče: “Trudnoći tvojoj muke ću umnožit, u mukama djecu ćeš
rađati. Žudnja će te mužu tjerati, a on će gospodariti nad tobom.” 17 A
čovjeku reče: “Jer si poslušao glas svoje žene te jeo sa stabla s kojega sam
ti zabranio jesti rekavši: S njega da nisi jeo! - evo: Zemlja neka je zbog
tebe prokleta: s trudom ćeš se od nje hraniti svega vijeka svog! 18 Rađat
će ti trnjem i korovom, a hranit ćeš se poljskim raslinjem. 19 U znoju lica
svoga kruh svoj ćeš jesti dokle se u zemlju ne vratiš: tÓa iz zemlje uzet si
bio - prah si, u prah ćeš se i vratiti.” 20 Svojoj ženi čovjek nadjene ime Eva,
jer je majka svima živima. 21 I načini Jahve, Bog, čovjeku i njegovoj ženi
odjeću od krzna pa ih odjenu. 22 Zatim reče Bog: “Evo, čovjek postade kao
jedan od nas - znajući dobro i zlo! Da ne bi sada pružio ruku, ubrao sa
stabla života pa pojeo i živio navijeke!” 23 Zato ga Jahve, Bog, istjera iz vrta
edenskoga da obrađuje zemlju iz koje je i uzet. 24 Istjera, dakle, čovjeka
i nastani ga istočno od vrta edenskog, pa postavi kerubine i plameni mač
koji se svjetlucao - da straže nad stazom koja vodi k stablu života.

4

1 Čovjek pozna svoju ženu Evu, a ona zače i rodi Kajina, pa reče: “Muško
sam čedo stekla pomoću Jahve!” 2 Poslije rodi Abela, brata Kajinova; Abel
postane stočar, a Kajin zemljoradnik. 3 I jednoga dana Kajin prinese Jahvi
žrtvu od zemaljskih plodova. 4 A prinese i Abel od prvine svoje stoke, sve
po izbor pretilinu. Jahve milostivo pogleda na Abela i njegovu žrtvu, 5 a na
Kajina i žrtvu njegovu ni pogleda ne svrati. Stoga se Kajin veoma razljuti
i lice mu se namrgodi. 6 I Jahve reče Kajinu: “Zašto si ljut? Zašto ti je
lice namrgođeno? 7 Jer ako pravo radiš, vedrinom odsijevaš. A ne radiš
li pravo, grijeh ti je kao zvijer na pragu što na te vreba; još mu se možeš
oduprijeti.” 8 Kajin pak reče svome bratu Abelu: “Hajdemo van!” I našavši
se na polju, Kajin skoči na brata Abela te ga ubi. 9 Potom Jahve zapita
Kajina: “Gdje ti je brat Abel?” “Ne znam”, odgovori. “Zar sam ja čuvar
brata svoga?” 10 Jahve nastavi: “Što si učinio? Slušaj! Krv brata tvoga
iz zemlje k meni viče. 11 Stoga budi proklet na zemlji koja je rastvorila
usta da proguta s ruke tvoje krv brata tvoga! 12 Obrađivat ćeš zemlju, ali
ti više neće davati svoga roda. Vječni ćeš skitalica na zemlji biti!” 13 A
Kajin reče Jahvi: “Kazna je moja odviše teška da se snosi. 14 Evo me tjeraš
danas s plodnoga tla; moram se skrivati od tvoga lica i biti vječni lutalac na
zemlji - tko me god nađe, može me ubiti.” 15 A Jahve mu reče: “Ne! Nego
tko ubije Kajina, sedmerostruka osveta na njemu će se izvršiti!” I Jahve
stavi znak na Kajina, da ga tko, našavši ga, ne ubije. 16 Kajin ode ispred
lica Jahvina u zemlju Nod, istočno od Edena, i ondje se nastani. 17 Kajin
pozna svoju ženu te ona zače i rodi Henoka. Podigao je grad i grad prozvao
imenom svoga sina - Henok. 18 Henoku se rodio Irad, a od Irada potekao
Mehujael; od Mehujaela poteče Metušael, od Metušaela Lamek. 19 Lamek
uzme dvije žene. Jedna se zvala Ada, a druga Sila. 20 Ada rodi Jabala,
koji je postao praocem onih što pod šatorima žive sa stokom. 21 Bratu mu
bijaše ime Jubal. On je praotac svih koji sviraju na liru i sviralu. 22 Sila rodi

Tubal-Kajina, praoca onih koji kuju bakar i željezo. Tubal-Kajinovoj sestri
bijaše ime Naama. 23 Lamek prozbori svojim ženama: “Ada i Sila, glas moj
poslušajte! Žene Lamekove, čujte mi besjedu: Čovjeka sam ubio jer me
ranio i dijete jer me udarilo. 24 Ako će Kajin biti osvećen sedmerostruko,
Lamek će sedamdeset i sedam puta!” 25 Adam pozna svoju ženu te ona
rodi sina i nadjenu mu ime Šet. Reče ona: “Bog mi dade drugo dijete
mjesto Abela, koga ubi Kajin.” 26 Šetu se rodi sin, komu on nadjenu ime
Enoš. Tada se počelo zazivati ime Jahvino.

5

1 Ovo je povijest Adamova roda. Kad je Bog stvorio čovjeka, napravio
ga je na priliku svoju; 2 stvorio je muško i žensko. A kad ih je stvorio,
blagoslovi ih i nazva - čovjek. 3 Kad je Adamu bilo sto i trideset godina,
rodi mu se sin njemu sličan, na njegovu sliku; nadjenu mu ime Šet. 4 Po
rođenju Šetovu Adam je živio osam stotina godina te mu se rodilo još
sinova i kćeri. 5 Adam poživje u svemu devet stotina i trideset godina.
Potom umrije. 6 Kad je Šetu bilo sto i pet godina, rodi mu se Enoš. 7 Po
rođenju Enoševu Šet je živio osam stotina i sedam godina te mu se rodilo
još sinova i kćeri. 8 Šet poživje u svemu devet stotina i dvanaest godina.
Potom umrije. 9 Kad je Enošu bilo devedeset godina, rodi mu se Kenan.
10 Po rođenju Kenanovu Enoš je živio osam stotina i petnaest godina te
mu se rodilo još sinova i kćeri. 11 Enoš poživje u svemu devet stotina i
pet godina. Potom umrije. 12 Kad je Kenanu bilo sedamdeset godina, rodi
mu se Mahalalel. 13 Po rođenju Mahalalelovu Kenan je živio osam stotina
i četrdeset godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 14 Kenan poživje u
svemu devet stotina i deset godina. Potom umrije. 15 Kad je Mahalalelu bilo
šezdeset i pet godina, rodi mu se Jered. 16 Po rođenju Jeredovu Mahalalel
je živio osam stotina i trideset godina te mu se rodilo još sinova i kćeri.
17 Mahalalel poživje u svemu osam stotina devedeset i pet godina. Potom
umrije. 18 Kad je Jeredu bilo sto šezdeset i dvije godine, rodi mu se Henok.
19 Po rođenju Henokovu Jered je živio osam stotina godina te mu se rodilo
još sinova i kćeri. 20 Jered poživje u svemu devet stotina šezdeset i dvije
godine. Potom umrije. 21 Kad je Henoku bilo šezdeset i pet godina, rodi
mu se Metušalah. 22 Henok je hodio s Bogom. Po rođenju Metušalahovu
Henok je živio trista godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 23 Henok
poživje u svemu trista šezdeset i pet godina. 24 Henok je hodio s Bogom,
potom iščeznu; Bog ga uze. 25 Kad je Metušalahu bilo sto osamdeset i
sedam godina, rodi mu se Lamek. 26 Po rođenju Lamekovu Metušalah je
živio sedam stotina osamdeset i dvije godine te mu se rodilo još sinova i
kćeri. 27 Metušalah poživje u svemu devet stotina šezdeset i devet godina.
Potom umrije. 28 Kad su Lameku bile sto osamdeset i dvije godine, rodi mu
se sin. 29 Nadjene mu ime Noa, govoreći: “Ovaj će nam pribavljati, u trudu
i naporu naših ruku, utjehu iz zemlje koju je Bog prokleo.” 30 Po rođenju
Noinu Lamek je živio pet stotina devedeset i pet godina te mu se rodilo
još sinova i kćeri. 31 Lamek poživje u svemu sedam stotina sedamdeset i
sedam godina. Potom umrije. 32 Pošto je Noa proživio pet stotina godina,
rode mu se Šem, Ham i Jafet.

6

1 Kad su se ljudi počeli širiti po zemlji i kćeri im se narodile, 2 opaze

sinovi Božji da su kćeri ljudske pristale, pa ih uzimahu sebi za žene koje
su god htjeli. 3 Onda Jahve reče: “Neće moj duh u čovjeku ostati dovijeka;
čovjek je tjelesan, pa neka mu vijek bude stotinu dvadeset godina.” 4 U ona
su vremena - a i kasnije - na zemlji bili Nefili, kad su Božji sinovi općili s
ljudskim kćerima pa im one rađale djecu. To su oni od starine po snazi
glasoviti ljudi. 5 Vidje Jahve kako je čovjekova pokvarenost na zemlji velika
i kako je svaka pomisao u njegovoj pameti uvijek samo zloća. 6 Jahve se
pokaja i u svom srcu ražalosti što je načinio čovjeka na zemlji. 7 Reče
Jahve: “Ljude koje sam stvorio izbrisat ću s lica zemlje - od čovjeka do
zvijeri, puzavce i ptice u zraku - jer sam se pokajao što sam ih napravio.”
8 Ali je Noa našao milost u očima Jahvinim. 9 Ovo je povijest Noina: Noa je
bio čovjek pravedan i neporočan u svom vremenu. S Bogom je Noa hodio.
10 Tri su se sina rodila Noi: Šem, Ham i Jafet. 11 U očima Božjim zemlja se
bila iskvarila; nepravdom se napunila. 12 I kad je Bog vidio kako se zemlja
iskvarila - tÓa svako se biće na zemlji izopačilo - 13 reče Bog Noi: “Odlučio
sam da bude kraj svim bićima jer se zemlja napunila opačinom; i, evo,
uništit ću ih zajedno sa zemljom. 14 Napravi sebi korablju od smolastoga
drveta; korablju načini s prijekletima i obloži je iznutra i izvana paklinom.
15 A pravit ćeš je ovako: neka korablja bude trista lakata u duljinu, pedeset
u širinu, a trideset lakata u visinu. 16 Na korablji načini otvor za svjetlo,
završi ga jedan lakat od vrha. Vrata na korablji načini sa strane; neka ima
donji, srednji i gornji kat. 17 Ja ću, evo, pustiti potop - vode na zemlju - da
izgine svako biće pod nebom, sve u čemu ima dah života: sve na zemlji
mora poginuti. 18 A s tobom ću učiniti Savez; ti ćeš ući u korablju - ti i
s tobom tvoji sinovi, tvoja žena i žene tvojih sinova. 19 A od svega što
je živo - od svih bića - uvedi u korablju od svakoga po dvoje da s tobom
preživi, i neka budu muško i žensko. 20 Od ptica prema njihovim vrstama,
od životinja prema njihovim vrstama i od svih stvorova što po tlu puze
prema njihovim vrstama: po dvoje od svega neka uđe k tebi da preživi.
21 Sa sobom uzmi svega za jelo pa čuvaj da bude hrane tebi i njima.” 22 Noa
učini tako. Sve kako mu je Bog naredio, tako je izvršio.

7

1 Onda Jahve reče Noi: “Uđi ti i sva tvoja obitelj u korablju, jer sam uvidio
da si ti jedini preda mnom pravedan u ovom vremenu. 2 Uzmi sa sobom
od svih čistih životinja po sedam parova: mužjaka i njegovu ženku. 3 Isto
tako od ptica nebeskih po sedam parova - mužjaka i ženku - da im se sjeme
sačuva na zemlji. 4 Jer ću do sedam dana pustiti dažd po zemlji četrdeset
dana i četrdeset noći te ću istrijebiti s lica zemlje svako živo biće što sam
ga načinio.” 5 Noa učini sve kako mu je Jahve naredio. 6 Noi bijaše šest
stotina godina kad je potop došao na zemlju. 7 I pred vodama potopnim
uđu s Noom u korablju njegovi sinovi, njegova žena i žene sinova njegovih.
8 Od čistih životinja i od životinja koje nisu čiste, od ptica, od svega što
zemljom puzi, 9 uđe po dvoje - mužjak i ženka - u korablju s Noom, kako je
Bog naredio Noi. 10 A sedmoga dana zapljušte potopne vode po zemlji. 11 U
dan onaj - šestote godine Noina života, mjeseca drugog, dana u mjesecu
sedamnaestog - navale svi izvori bezdana, rastvore se ustave nebeske. 12 I
udari dažd na zemlju da pljušti četrdeset dana i četrdeset noći. 13 Onog
dana uđe u korablju Noa i njegovi sinovi: Šem, Ham i Jafet, Noina žena i tri
žene Noinih sinova s njima; 14 oni, pa sve vrste životinja: stoka, gmizavci
što po tlu gmižu, ptice i svakovrsna krilata stvorenja, 15 uđu u korablju s

Noom, po dvoje od svih bića što u sebi imaju dah života. 16 Što uđe, sve
bijaše par, mužjak i ženka od svih bića, kako je Bog naredio Noi. Onda
Jahve zatvori za njim vrata. 17 Pljusak je na zemlju padao četrdeset dana;
vode sveudilj rasle i korablju nosile: digla se visoko iznad zemlje. 18 Vode
su nad zemljom bujale i visoko rasle, a korablja plovila površinom. 19 Vode
su sve silnije navaljivale i rasle nad zemljom, tako te prekriše sva najviša
brda pod nebom. 20 Petnaest lakata dizale se vode povrh potonulih brda.
21 Izgiboše sva bića što se po zemlji kreću: ptice, stoka, zvijeri, svi gmizavci
i svi ljudi. 22 Sve što u svojim nosnicama imaše dah života - sve što bijaše
na kopnu - izgibe. 23 Istrijebi se svako biće s površja zemaljskog: čovjek,
životinje, gmizavci i ptice nebeske, sve se izbrisa sa zemlje. Samo Noa
ostade i oni što bijahu s njim u korablji. 24 Stotinu pedeset dana vladahu
vode zemljom.

8

1 Onda se Bog sjeti Noe, svih zvijeri i sve stoke što bijaše s njim u korablji,
pa pokrenu vjetar nad zemljom da uzbije vodu. 2 Zatvoriše se izvori
bezdanu i ustave nebeske, i dažd s neba prestade. 3 Polako se povlačile
vode sa zemlje. Nakon stotinu pedeset dana vode su jenjale, 4 a sedmoga
mjeseca, sedamnaestog dana u mjesecu korablja se zaustavi na brdima
Ararata. 5 Vode su neprestano opadale do desetog mjeseca, a prvoga dana
desetog mjeseca pokažu se brdski vrhunci. 6 Kad je izminulo četrdeset
dana, Noa otvori prozor što ga je načinio na korablji; 7 ispusti gavrana, a
gavran svejednako odlijetaše i dolijetaše dok se vode sa zemlje nisu isušile.
8 Zatim ispusti golubicu da vidi je li voda nestala sa zemlje. 9 Ali golubica ne
nađe uporišta nogama te se vrati k njemu u korablju, jer voda još pokrivaše
svu površinu; on pruži ruku, uhvati golubicu te je unese k sebi u korablju.
10 Počeka još sedam dana pa opet pusti golubicu iz korablje. 11 Prema
večeri golubica se vrati k njemu, i gle! u kljunu joj svježmaslinov list; tako
je Noa doznao da su opale vode sa zemlje. 12 Još počeka sedam dana pa opet
pusti golubicu: više mu se nije vratila. 13 Šest stotina prve godine Noina
života, prvoga mjeseca, prvog dana u mjesecu uzmakoše vode sa zemlje.
Noa skine pokrov s korablje i pogleda: površina okopnjela. 14 A drugoga
mjeseca, sedamnaestog dana u mjesecu, zemlja bijaše suha. 15 Tada Bog
reče Noi: 16 “Iziđi iz korablje, ti, tvoja žena, tvoji sinovi i žene tvojih sinova
s tobom. 17 Sa sobom izvedi sva živa bića, sva stvorenja što su s tobom:
ptice, stoku i sve gmizavce što zemljom puze; neka zemljom vrve, plode se
i na zemlji množe!” 18 I Noa iziđe, a s njime sinovi njegovi, žena njegova i
žene sinova njegovih. 19 Sve životinje, svi gmizavci, sve ptice - svi stvorovi
što se zemljom miču - iziđu iz korablje, vrsta za vrstom. 20 I podiže Noa
žrtvenik Jahvi; uze od svih čistih životinja i od svih čistih ptica i prinese
na žrtveniku žrtve paljenice. 21 Jahve omirisa miris ugodni pa reče u sebi:
“Nikad više neću zemlju u propast strovaliti zbog čovjeka, tÓa čovječje su
misli opake od njegova početka; niti ću ikad više uništiti sva živa stvorenja,
kako sam učinio. 22 Sve dok zemlje bude, sjetve, žetve, studeni, vrućine,
ljeta, zime, dani, noći nikada prestati neće.”

9

1 Tada Bog blagoslovi Nou i njegove sinove i reče im: “Plodite se i
množite i zemlju napunite. 2 Neka vas se boje i od vas strahuju sve
životinje na zemlji, sve ptice u zraku, sve što se po zemlji kreće i sve

ribe u moru: u vaše su ruke predane. 3 Sve što se kreće i živi neka vam
bude za hranu: sve vam dajem, kao što vam dadoh zeleno bilje. 4 Samo
ne smijete jesti mesa u kojem je još duša, to jest njegova krv. 5 A za vašu
krv, za vaš život, tražit ću obračun: tražit ću ga od svake životinje; i od
čovjeka za njegova druga tražit ću obračun za ljudski život. 6 Tko prolije
krv čovjekovu, njegovu će krv čovjek proliti! Jer na sliku Božju stvoren
je čovjek! 7 A vi, plodite se, i množite i zemlju napunite, i podložite je
sebi!" 8 Još reče Bog Noi i njegovim sinovima s njim: 9 "A ja, evo, sklapam
svoj Savez s vama i s vašim potomstvom poslije vas 10 i sa svim živim
stvorovima što su s vama: s pticama, sa stokom, sa zvijerima - sa svime što
je s vama izišlo iz korablje - sa svim živim stvorovima na zemlji. 11 Držat ću
se ja svog Saveza s vama te nikada više vode potopne neće uništiti živa bića
niti će ikad više potop zemlju opustošiti." 12 I reče Bog: "A ovo znamen je
Saveza koji stavljam između sebe i vas i svih živih bića što su s vama, za
naraštaje buduće: 13 Dugu svoju u oblak stavljam, da zalogom bude Savezu
između mene i zemlje. 14 Kad oblake nad zemlju navučem i duga se u
oblaku pokaže, 15 spomenut ću se Saveza svoga, Saveza između mene i vas
i stvorenja svakoga živog: potopa više neće biti da uništi svako biće. 16 U
oblaku kad se pojavi duga, ja ću je vidjeti i vjekovnog ću se sjećati Saveza
između Boga i svake žive duše, svakog tijela na zemlji." 17 I reče Bog Noi:
"To neka je znak Saveza koji sam postavio između sebe i svih živih bića što
su na zemlji." 18 Sinovi Noini, koji su iz korablje izišli, bijahu: Šem, Ham i
Jafet. Ham je praotac Kanaanaca. 19 Ovo su trojica Noinih sinova i od njih
se sav svijet razgranao. 20 Noa, zemljoradnik, zasadio vinograd. 21 Napio
se vina i opio, pa se otkrio nasred šatora. 22 Ham, praotac Kanaanaca,
opazi oca gola pa to kaza dvojici svoje braće vani. 23 Šem i Jafet uzmu
ogrtač, obojica ga prebace sebi preko ramena pa njime, idući natraške,
pokriju očevu golotinju. Lica im bijahu okrenuta na drugu stranu, tako
te ne vidješe oca gola. 24 Kad se Noa otrijeznio od vina i saznao što mu
je učinio najmlađi sin, reče: 25 "Neka je proklet Kanaanac, braći svojoj
najniži sluga nek' bude!" 26 Onda nastavi: "Blagoslovljen Jahve, Šemov
Bog, Kanaanac nek' mu je sluga! 27 Nek Bog raširi Jafeta da prebiva pod
šatorima Šemovim, Kanaanac nek' mu je sluga!" 28 Poslije Potopa Noa
poživje trista pedeset godina. 29 U svemu poživje Noa devet stotina pedeset
godina; potom umrije.

10

1 Ovo je povijest Noinih sinova: Šema, Hama i Jafeta, kojima su se rodili
sinovi poslije Potopa. 2 Sinovi su Jafetovi: Gomer, Magog, Madaj, Javan,
Tubal, Mešak, Tiras. 3 A sinovi su Gomerovi: Aškenaz, Rifat i Togarma.
4 Javanovi su opet sinovi: Eliša, Taršiš, Kitijci i Dodanci. 5 Od njih su se
razgranali narodi po otocima. To su Jafetovi sinovi prema svojim zemljama
- svaki s vlastitim jezikom - prema svojim plemenima i narodima. 6 Sinovi
su Hamovi: Kuš i Misrajim, Put i Kanaan. 7 Kuševi su: Seba, Havila, Sabta,
Rama i Sabteka. Ramini su: Šeba i Dedan. 8 Od Kuša se rodio Nimrod, koji
je postao prvi velmoža na zemlji. 9 Voljom Jahve bio je silan lovac. Zato se
veli: "Kao Nimrod, silan lovac voljom Jahve." 10 Glavno uporište njegova
kraljevstva bili su: Babilon, Erek, Akad i Kalne, svi u zemlji Šinearu. 11 Iz
ove je zemlje došao Ašur. On je podigao Ninivu, Rehobot Ir, Kalah 12 i
Resen između Ninive i Kalaha (to je glavni grad). 13 Od Misrajima potekli

su Ludijci, Anamijci, Lehabijci, Naftuhijci, 14 pa Patrušani, Kasluhijci i
Kaftorci, od kojih su potekli Filistejci. 15 Od Kanaana potječe Sidon, njegov
prvenac, i Het. 16 Dalje: Jebusejci, Amorejci, Girgašani, 17 Hivijci, Arkijci,
Sinijci, 18 Arvađani, Semarjani i Hamaćani. Poslije se kanaanska plemena
razgranaše, 19 tako da se granica Kanaanaca protezala od Sidona prema
Geraru sve do Gaze pa prema Sodomi, Gomori, Admi i Sebojimu sve do
Leše. 20 To su sinovi Hamovi prema svojim plemenima i jezicima, po
svojim zemljama i narodima. 21 A i Šemu - praocu svih sinova Eberovih
i starijem bratu Jafetovu - rodili se sinovi. 22 Šemovi su sinovi: Elam,
Ašur, Arpakšad, Lud i Aram. 23 A Aramovi su sinovi: Us, Hul, Geter i
Maš. 24 Arpakšad rodi Šelaha, Šelah rodi Ebera. 25 Eberu su se rodila dva
sina: jednomu bješe ime Peleg, jer se za njegova vijeka zemlja razdijelila.
Njegovu je bratu bilo ime Joktan. 26 Od Joktana se rodiše: Almodad, Šelef,
Hasarmavet, Jerah, 27 Hadoram, Uzal, Dikla, 28 Obal, Abimael, Šeba, 29 Ofir,
Havila i Jobab. Sve su to sinovi Joktanovi. 30 Njihova se naselja protezahu
od Meše sve do Sefara, brdovitih krajeva na istoku. 31 To su sinovi Šemovi
prema svojim plemenima, jezicima i zemljama, po svojim narodima. 32 To
su rodovi Noinih sinova prema svojim lozama i narodima. Od njih su se
razgranali narodi po zemlji poslije Potopa.

11

1 Sva je zemlja imala jedan jezik i riječi iste. 2 Ali kako su se ljudi selili
s istoka, naiđu na jednu dolinu u zemlji Šinearu i tu se nastane. 3 Jedan
drugome reče: “Hajdemo praviti opeke te ih peći da otvrdnu!” Opeke im
bile mjesto kamena, a paklina im služila za žbuku. 4 Onda rekoše: “Hajde
da sebi podignemo grad i toranj s vrhom do neba! Pribavimo sebi ime,
da se ne raspršimo po svoj zemlji!” 5 Jahve se spusti da vidi grad i toranj
što su ga gradili sinovi čovječji. 6 Jahve reče. “Zbilja su jedan narod, s
jednim jezikom za sve! Ovo je tek početak njihovih nastojanja. Sad im
ništa neće biti neostvarivo što god naume izvesti. 7 Hajde da siđemo i
jezik im pobrkamo, da jedan drugome govora ne razumije.” 8 Tako ih
Jahve rasu odande po svoj zemlji te ne sazidaše grada. 9 Stoga mu je ime
Babel, jer je ondje Jahve pobrkao govor svima u onom kraju i odande ih
je Jahve raspršio po svoj zemlji. 10 Ovo su potomci Šemovi: Kad je Šemu
bilo sto godina - dvije godine poslije Potopa - rodi mu se Arpakšad. 11 Po
rođenju Arpakšadovu Šem je živio petsto godina te mu se rodilo još sinova
i kćeri. 12 Kad je Arpakšadu bilo trideset i pet godina, rodi mu se Šelah.
13 Po rođenju Šelahovu Arpakšad je živio četiri stotine i tri godine te mu se
rodilo još sinova i kćeri. 14 Kad je Šelahu bilo trideset godina, rodi mu se
Eber. 15 Po rođenju Eberovu Šelah je živio četiri stotine i tri godine te mu
se rodilo još sinova i kćeri. 16 Kad su Eberu bile trideset i četiri godine, rodi
mu se Peleg. 17 Po rođenju Pelegovu Eber je živio četiri stotine i trideset
godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 18 Kad je Pelegu bilo trideset
godina, rodi mu se Reu. 19 Po rođenju Reuovu Peleg je živio dvjesta i devet
godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 20 Kad su Reuu bile trideset i dvije
godine, rodi mu se Serug. 21 Po rođenju Serugovu Reu je živio dvjesta i
sedam godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 22 Kad je Serugu bilo
trideset godina, rodi mu se Nahor. 23 Po rođenju Nahorovu Serug je živio
dvjesta godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 24 Kad je Nahoru bilo

dvadeset i devet godina, rodi mu se Terah. 25 Po rođenju Terahovu Nahor
je živio sto i devetnaest godina te mu se rodilo još sinova i kćeri. 26 Kad je
Terahu bilo sedamdeset godina, rode mu se: Abram, Nahor i Haran. 27 Ovo
je povijest Terahova. Terahu se rodio Abram, Nahor i Haran; a Haranu se
rodio Lot. 28 Haran umrije za života svoga oca Teraha, u svome rodnom
kraju, u Uru Kaldejskom. 29 Abram se i Nahor ožene. Abramovoj ženi
bijaše ime Saraja, a Nahorovoj Milka; ova je bila kći Harana, oca Milke
i Jiske. 30 Saraja bijaše nerotkinja - nije imala poroda. 31 Terah povede
svoga sina Abrama, svog unuka Lota, sina Haranova, svoju snahu Saraju,
ženu svoga sina Abrama, pa se zaputi s njima iz Ura Kaldejskoga u zemlju
kanaansku. Kad stignu do Harana, ondje se nastane. 32 Dob Terahova
dosegnu dvjesta i pet godina; a onda Terah umrije u Haranu.

12

1 Jahve reče Abramu: “Idi iz zemlje svoje, iz zavičaja i doma očinskog, u
krajeve koje ću ti pokazati. 2 Velik ću narod od tebe učiniti, blagoslovit
ću te, ime ću ti uzveličati, i sam ćeš biti blagoslov. 3 Blagoslivljat ću
one koji te blagoslivljali budu, koji te budu kleli, njih ću proklinjati; sva
plemena na zemlji tobom će se blagoslivljati.” 4 Abram se zaputi kako mu
je Jahve rekao. S njime krenu i Lot. Abramu je bilo sedamdeset i pet godina
kad je otišao iz Harana. 5 Abram uze sa sobom svoju ženu Saraju, svoga
bratića Lota, svu imovinu što su je namakli i svu čeljad koju su stekli u
Haranu te svi pođu u zemlju kanaansku. Kad su stigli u Kanaan, 6 Abram
prođe zemljom do mjesta Šekema - do hrasta More. Kanaanci su onda
bili u zemlji. 7 Jahve se javi Abramu pa mu reče: “Tvome ću potomstvu
dati ovu zemlju.” Abram tu podigne žrtvenik Jahvi koji mu se objavio.
8 Odatle prijeđe u brdoviti kraj, na istok od Betela. Svoj šator postavi
između Betela na zapadu i Aja na istoku. Ondje podigne žrtvenik Jahvi
i zazva ime Jahvino. 9 Od postaje do postaje Abram se pomicao prema
Negebu. 10 Ali kad je zemljom zavladala glad, Abram se spusti u Egipat
da ondje proboravi, jer je velika glad harala zemljom. 11 Kad je bio na
ulazu u Egipat, reče svojoj ženi Saraji: “Znam da si lijepa žena. 12 Kad
te Egipćani vide, reći će: 'To je njegova žena', i mene će ubiti, a tebe na
životu ostaviti. 13 Nego reci da si mi sestra, tako da i meni bude zbog
tebe dobro i da, iz obzira prema tebi, poštede moj život.” 14 Zbilja, kad
je Abram ušao u Egipat, Egipćani vide da je žena veoma lijepa. 15 Vide je
faraonovi dvorani pa je pohvale faraonu i odvedu ženu na faraonov dvor.
16 Abramu pođe dobro zbog nje; steče on stoke i goveda, magaraca, slugu i
sluškinja, magarica i deva. 17 Ali Jahve udari faraona i njegov dom velikim
nevoljama zbog Abramove žene Saraje. 18 I faraon pozva Abrama pa reče:
“Što si mi to učinio? Zašto mi nisi kazao da je ona tvoja žena? 19 Zašto si
rekao: 'Ona mi je sestra', pa je ja uzeh sebi za ženu? A sad, evo ti žene;
uzmi je i hajde!” 20 Faraon ga onda preda momcima, a oni ga otprave s
njegovom ženom i sa svime što bijaše njegovo.

13

1 Iz Egipta Abram ode gore u Negeb sa svojom ženom i sa svime što je
imao. I Lot bješe s njim. 2 Abram je bio veoma bogat stokom, srebrom
i zlatom. 3 Od postaje do postaje iz Negeba išao je do Betela, 4 do mjesta
na kojem je bio postavio šator, između Betela i Aja, gdje je prije podigao
žrtvenik. Tu je Abram zazivao ime Jahvino. 5 I Lot, koji iđaše s Abramom,

imaše ovaca, goveda i šatora, 6 tako da ih kraj ne bi izdržavao kad bi
zajedno ostali. Njihovo je blago bilo veliko, te zajedno nisu mogli boraviti.
7 Svađa je nastajala između pastira stoke Abramove i pastira stoke Lotove.
Tada su zemlju nastavali Kanaanci i Perižani. 8 Zato Abram reče Lotu:
“Neka ne bude svađe između mene i tebe, između pastira mojih i tvojih -
tÓa mi smo braća! 9 Nije li sva zemlja pred tobom? Odvoji se od mene!
Kreneš li ti nalijevo, ja ću nadesno; ako ćeš ti nadesno, ja ću nalijevo.”
10 Lot podiže oči i vidje kako je dobro posvuda natapana sva Jordanska
dolina, kao kakav vrt Jahvin, kao zemlja egipatska prema Soaru. - Bilo je
to prije nego što je Jahve uništio Sodomu i Gomoru. - 11 Lot izabere za
se svu Jordansku dolinu i ode na istok. Tako se odijele jedan od drugoga.
12 Abram ostade u kanaanskoj zemlji, dok je Lot živio po mjestima u dolini
i razapeo svoje šatore do Sodome. 13 A žitelji Sodome bijahu veoma opaki,
sami grešnici protiv Jahve. 14 Jahve reče Abramu, pošto se Lot od njega
rastao: “Oči svoje podigni i s mjesta na kojem si pogledaj prema sjeveru,
jugu, istoku i zapadu; 15 jer svu zemlju što je možeš vidjeti dat ću tebi
i tvome potomstvu zauvijek. 16 Potomstvo ću tvoje učiniti kao prah na
zemlji. Ako tko mogne prebrojiti prah zemlje, i tvoje će potomstvo moći
prebrojiti. 17 Na noge! Prođi zemljom uzduž i poprijeko jer ću je tebi
predati.” 18 Abram digne šatore i dođe pa se naseli kod hrasta Mamre, što
je u Hebronu. Ondje podigne žrtvenik Jahvi.

14

1 Kad Amrafel bijaše kralj Šineara, Ariok kralj Elasara, Kedor-Laomer
kralj Elama, Tidal kralj Gojima, 2 povedoše oni rat protiv Bere, kralja
Sodome, Birše, kralja Gomore, Šinaba, kralja Adme, Šemebera, kralja
Sebojima, i protiv kralja u Beli, to jest Soaru. 3 I vojske se sliju u dolinu
Sidim, gdje je danas Slano more. 4 Dvanaest su godina služili Kedor-
Laomera, ali trinaeste godine dignu se na ustanak. 5 U četrnaestoj godini
digne se Kedor-Laomer i kraljevi koji su bili s njim te potuku Refaimce
u Ašterot Karnajimu, Zuzijce u Hamu, Emijce na ravnici Kirjatajimu,
6 Horijce u brdskom kraju Seiru, blizu El Parana, koji je uz pustinju.
7 Onda se povuku natrag i stignu u En Mišpat, to jest Kadeš, i pokore sve
krajeve Amalečana i Amorejaca, koji su nastavali Haseson Tamar. 8 Zatim
istupi kralj Sodome, kralj Gomore, kralj Adme, kralj Sebojima i kralj Bele,
odnosno Soara, te zapodjenu borbu protiv onih u dolini Sidimu: 9 Kedor-
Laomera, kralja Elama, Tidala, kralja Gojima, Amrafela, kralja Šineara,
Arioka, kralja Elasara - četiri kralja protiv pet. 10 Dolina Sidim bila je
puna provalija s paklinom, pa kraljevi Sodome i Gomore, na bijegu, u
njih poskaču, a ostali izmaknu u planine. 11 Pobjednici pokupe sve blago
po Sodomi i Gomori i svu hranu pa odu. 12 Pograbe i Lota, Abramova
bratića - i on je živio u Sodomi - i njegovo blago pa otiđu. 13 A bjegunac
neki - rođak Eškola i Anera, Abramovih saveznika - donese vijest Abramu
Hebrejcu dok je boravio kod hrasta Amorejske Mamre. 14 Kad je Abram
čuo da mu je bratić zarobljen, skupi svoju momčad - rođenu u njegovu
domu - njih trista osamnaest, pa pođe u potjeru do Dana. 15 Podijeli svoje
momke u dvije čete, napadne noću te one potuče. Progonio ih je do Hobe,
sjeverno od Damaska. 16 Povrati sve blago, svoga bratića Lota i njegovo
blago, žene i ostali svijet. 17 Pošto se vratio, porazivši Kedor-Laomera i
kraljeve koji su bili s njim, u susret mu, u dolinu Šave, to jest u Kraljev

dol, iziđe kralj Sodome. 18 A Melkisedek, kralj Šalema, iznese kruha i
vina. On je bio svećenik Boga Svevišnjega. 19 Blagoslovi ga govoreći: “Od
Boga Svevišnjega, Stvoritelja neba i zemlje, neka je Abramu blagoslov!
20 I Svevišnji Bog, što ti u ruke preda neprijatelje, hvaljen bio!” Abram
mu dade desetinu od svega. 21 Tada kralj Sodome reče Abramu: “Meni
daj ljude, a dobra uzmi sebi!” 22 Abram odgovori kralju Sodome: “Ruku
uzdižem pred Jahvom, Svevišnjim Stvoriteljem neba i zemlje, 23 da neću
uzeti ni končića, ni remena od obuće, niti išta što je tvoje da ne kažeš:
na meni se Abram obogatio. 24 Ne, meni ništa, osim što su moji momci
upotrijebili; i dio za momčad što je sa mnom išla: Aner, Eškol i Mamre,
oni neka uzmu svoj dio.”

15

1 Poslije tih događaja Jahve uputi Abramu riječ u ukazanju: “Ne boj se,
Abrame, ja sam ti zaštita; a nagrada tvoja bit će vrlo velika!” 2 Abram
odgovori: “Gospodine moj, Jahve, čemu mi tvoji darovi kad ostajem bez
poroda; kad je mojoj kući nasljednik Eliezer Damaščanin? 3 Kako mi
nisi dao potomstva - nastavi Abram - jedan će, eto, od mojih ukućana
postati moj baštinik.” 4 Ali mu Jahve opet uputi riječ: “Taj neće biti tvoj
baštinik, nego će ti baštinik biti tvoj potomak.” 5 Izvede ga van i reče:
“Pogledaj na nebo i zvijezde prebroj ako ih možeš prebrojiti.” A onda
doda: “Toliko će biti tvoje potomstvo.” 6 Abram povjerova Jahvi, i on mu
to uračuna u pravednost. 7 Tada mu on reče: “Ja sam Jahve koji sam
te odveo iz Ura Kaldejskoga da ti predam ovu zemlju u posjed.” 8 A on
odvrati: “Gospodine moj, Jahve, kako ću ja doznati da ću je zaposjesti?”
9 Odgovori mu: “Prinesi mi junicu od tri godine, kozu od tri godine, ovna
od tri godine, jednu grlicu i jednog golubića.” 10 Sve mu to donese, rasiječe
na pole i metnu sve pole jednu prema drugoj; ptica nije rasijecao. 11 Ptice
grabežljivice obarale se na leševe, ali ih je Abram rastjerivao. 12 Kad je
sunce bilo pri zalazu, dubok san obuzme Abrama, a onda se na nj spusti
gust mrak pun jeze. 13 Tada Bog reče Abramu: “Dobro znaj da će tvoji
potomci biti stranci u tuđoj zemlji; robovat će i biti tlačeni četiri stotine
godina, 14 ali narodu kojem budu služili ja ću suditi; i konačno će izići s
velikim blagom. 15 A ti ćeš k ocima svojim u miru poći, u sretnoj starosti
bit ćeš sahranjen. 16 Oni će se ovamo vratiti za četvrtog naraštaja, jer
mjera se zlodjela amorejskih još nije navršila.” 17 Kad je sunce zašlo i
pao gust mrak, pojavi se zadimljen žeravnjak i goruća zublja te prođu
između onih dijelova. 18 Toga je dana Jahve sklopio Savez s Abramom
rekavši: “Potomstvu tvojemu dajem zemlju ovu od Rijeke u Egiptu do
Velike rijeke, rijeke Eufrata: 19 Kenijce, Kenižane, Kadmonce, 20 Hetite,
Perižane, Refaimce, 21 Amorejce, Kanaance, Girgašane, Jebusejce.”

16

1 Abramova žena Saraja nije mu rađala djece. A imaše ona sluškinju
Egipćanku - zvala se Hagara. 2 I reče Saraja Abramu: “Vidiš, Jahve
me učinio nerotkinjom. Hajde k mojoj sluškinji, možda ću imati djece.”
Abram posluša riječ Sarajinu. 3 Tako, pošto je Abram proboravio deset
godina u zemlji kanaanskoj, njegova žena Saraja uzme Hagaru, Egipćanku,
sluškinju svoju, pa je dade svome mužu Abramu za ženu. 4 Uđe on k Hagari
te ona začе. A kad je vidjela da je začela, s prezirom je gledala na svoju
gospodaricu. 5 Tada reče Saraja Abramu: “Nepravda što se meni nanosi

tvoja je krivnja! Prepustila sam svoju sluškinju tvome zagrljaju, ali otkako
opazi da je zanijela, s prezirom na me gleda. Jahve sudio i meni i tebi!”
6 Nato Abram odvrati Saraji: “Tvoja je sluškinja u tvojoj ruci: kako ti se čini
da je dobro, tako prema njoj postupi!” Saraja postupi prema njoj tako loše
da ona od nje pobježe. 7 Anđeo Jahvin nađe je kod izvora u pustinji - uz
vrelo što je na putu prema Šuru - 8 pa je zapita: “Hagaro, sluškinjo Sarajina,
odakle dolaziš i kamo ideš?” “Bježim, evo, od svoje gospodarice Saraje”,
odgovori ona. 9 Nato joj anđeo Jahvin reče: “Vrati se svojoj gospodarici
i pokori joj se!” 10 Još joj reče anđeo Jahvin: “Tvoje ću potomstvo silno
umnožiti; od mnoštva se neće moći ni prebrojiti.” 11 Dalje joj je anđeo
Jahvin rekao: “Gle, zanijela si i rodit ćeš sina. Nadjeni mu ime Jišmael,
jer Jahveču jad tvoj. 12 On će biti kao divlje magare: ruka će se njegova
dizati na svakoga i svačija ruka na njega; i pred licem sve mu braće on će
stan sebi podići.” 13 A Jahvu koji joj govoraše nazva: “Ti si El Roi - Svevid
Bog”, jer - reče ona - “vidjeh Boga i nakon viđenja - još živim!” 14 Stoga
se taj zdenac zove Beer Lahaj Roi - Zdenac životvornog Svevida, a eno ga
između Kadeša i Bereda. 15 Rodi Hagara Abramu sina, a Abram sinu što
mu ga rodi Hagara nadjene ime Jišmael. 16 Abramu je bilo osamdeset i
šest godina kad mu je Hagara rodila Jišmaela.

17

1 Kad je Abramu bilo devedeset i devet godina, ukaza mu se Jahve pa mu
reče: “Ja sam El Šadaj - Bog Svesilni, Mojim hodi putem i neporočan budi.
2 A Savez svoj ja sklapam s tobom i silno ću te razmnožiti.” 3 Abram pade
ničice dok mu Bog govoraše dalje: 4 “A ovo je Savez moj s tobom: postat
ćeš ocem mnogim narodima; 5 i nećeš se više zvati Abram - već Abraham
će ti ime biti, jer naroda mnogih ocem ja te postavljam. 6 Silno ću te rodnim
učiniti; narode ću iz tebe izvesti; i kraljevi će od tebe izaći. 7 Savez svoj
sklapam između sebe i tebe i tvoga potomstva poslije tebe - Savez svoj za
vjekove: ja ću biti Bogom tvojim i tvoga potomstva poslije tebe. 8 Tebi i
tvome potomstvu poslije tebe dajem zemlju u kojoj boraviš kao pridošlica
- svu zemlju kanaansku - u vjekovni posjed; a ja ću biti njihov Bog.” 9 Još
reče Bog Abrahamu: “A ti Savez čuvaj moj - ti i tvoje potomstvo poslije
tebe u sve vijeke. 10 A ovo je Savez moj s tobom i tvojim potomstvom
poslije tebe koji ćeš vršiti: svako muško među vama neka bude obrezano.
11 Obrezujte se, i to neka bude znak Saveza između mene i vas. 12 Svako
muško među vama, kroz vaša pokoljenja, kad mu se navrši osam dana,
neka bude obrezano; i rob, rođen u vašem domu, i onaj što bude kupljen
od stranca, koji ne bude od vaše krvi. 13 Da, i rob rođen u tvome domu
ili za novac kupljen mora se obrezati! Tako će moj Savez na vašem tijelu
ostati vječnim Savezom. 14 Muško koje se ne bi obrezalo neka se odstrani
od svoga roda: takav je prekršio moj Savez.” 15 Još reče Bog Abrahamu:
“Tvojoj ženi Saraji nije više ime Saraja: Sara će joj ime biti. 16 Nju ću ja
blagosloviti i od nje ti dati sina; blagoslov ću na nju izliti te će se narodi od
nje razviti; kraljevi će narodima od nje poteći.” 17 Abraham pade ničice
pa se nasmija i reče u sebi: “Onome komu je stotinu godina, zar se može
roditi dijete? Zar će Sara u devedesetoj rod rađati!” 18 Abraham reče
Bogu: “Neka tvojom milošću Jišmael poživi!” 19 A Bog reče: “Ipak će ti
tvoja žena Sara roditi sina; nadjeni mu ime Izak. Savez svoj s njime ću
sklopiti, Savez vječni s njime i s njegovim potomstvom poslije njega. 20 I
za Jišmaela uslišah te. Evo ga blagoslivljam: rodnim ću ga učiniti i silno

ga razmnožiti; dvanaest će knezova od njega postati i u velik će narod
izrasti. 21 Ali ću držati svoj Savez s Izakom, koga će ti roditi Sara dogodine
u ovo doba." 22 Kad je završio razgovor s njim, od Abrahama Bog se podiže.
23 Uzme zatim Abraham svoga sina Jišmaela i sve robove koji su bili rođeni
u njegovu domu i sve koje je kupio novcem - sve muške ukućane - pa ih toga
istog dana obreže, kako mu je Bog rekao. 24 Abrahamu bijaše devedeset
i devet godina kad se obrezao, 25 a njegovu sinu Jišmaelu bijaše trinaest
godina kad ga obreza. 26 Tako su toga istog dana bili obrezani Abraham i
njegov sin Jišmael; 27 i svi muškarci njegova doma, rođeni u njegovoj kući
ili za novac kupljeni od stranca - svi s njim bijahu obrezani.

18

1 Jahve mu se ukaza kod hrasta Mamre dok je on sjedio na ulazu u šator
za dnevne žege. 2 Podigavši oči, opazi tri čovjeka gdje stoje nedaleko od
njega. Čim ih spazi, potrča s ulaza šatora njima u susret. Pade ničice na
zemlju 3 pa reče: "Gospodine moj, ako sam stekao milost u tvojim očima,
nemoj mimoići svoga sluge! 4 Nek' se donese malo vode: operite noge
i pod stablom otpočinite. 5 Donijet ću kruha da se okrijepite prije nego
pođete dalje. TÓa k svome ste sluzi navratili." Oni odgovore: "Dobro,
učini kako si rekao!" 6 Abraham se požuri u šator k Sari pa joj reče:
"Brzo! Tri mjerice najboljeg brašna! Zamijesi i prevrtu ispeci!" 7 Zatim
Abraham otrča govedima, uhvati tele, mlado i debelo, i dade ga momku
da ga brže zgotovi. 8 Poslije uzme masla, mlijeka i zgotovljeno tele pa
stavi pred njih, a sam stajaše pred njima, pod stablom, dok su blagovali.
9 "Gdje ti je žena Sara?" - zapitaju ga. "Eno je pod šatorom", odgovori.
10 Onda on reče: "Vratit ću se k tebi kad isteče vrijeme trudnoće; a tvoja
žena Sara imat će sina." Iza njega, na ulazu u šator, Sara je prisluškivala.
11 Abraham i Sara bijahu u odmakloj dobi, ostarjeli. U Sare bijaše prestalo
što biva u žena. 12 Zato se u sebi Sara smijala i govorila: "Pošto sam
uvenula, sad da spoznam nasladu? A još mi je i gospodar star!" 13 Onda
Jahve upita Abrahama: "A zašto se Sara smijala i govorila: 'Kako ću rod
roditi ja starica?' 14 Zar je Jahvi išta nemoguće? Navratit ću se k tebi kad
isteče vrijeme trudnoće: Sara će imati sina." 15 Sara se napravi nevještom
govoreći: "Nisam se smijala." Jer se prestrašila. Ali on reče: "Jesi, smijala
si se!" 16 Ljudi ustanu i krenu put Sodome. Abraham pođe s njima da ih
isprati. 17 Jahve pomisli: "Zar da sakrivam od Abrahama što ću učiniti
18 kad će od Abrahama nastati velik i brojan narod te će se svi narodi
zemlje njim blagoslivljati? 19 Njega sam izlučio zato da pouči svoju djecu i
svoju buduću obitelj kako će hoditi putem Jahvinim, radeći što je dobro i
pravedno, tako da Jahve mogne ostvariti što je Abrahamu obećao." 20 Onda
Jahve nastavi: "Velika je vika na Sodomu i Gomoru da je njihov grijeh
pretežak. 21 Idem dolje da vidim rade li zaista kako veli tužba što je do
mene stigla. Želim razvidjeti." 22 Odande ljudi krenu prema Sodomi, dok je
Abraham još stajao pred Jahvom. 23 Nato se Abraham primače bliže i reče:
"Hoćeš li iskorijeniti i nevinoga s krivim? 24 Možda ima pedeset nevinih
u gradu. Zar ćeš uništiti mjesto radije nego ga poštedjeti zbog pedeset
nevinih koji budu ondje? 25 Daleko to bilo od tebe da ubijaš nevinoga kao
i krivoga, tako da i nevini i krivi prođu jednako! Daleko bilo od tebe!
Zar da ni Sudac svega svijeta ne radi pravo?" 26 "Ako nađem u gradu
Sodomi pedeset nevinih", odvrati Jahve, "zbog njih ću poštedjeti cijelo

mjesto.” 27 “Ja se, evo, usuđujem govoriti Gospodinu”, opet progovori
Abraham. - “Ja, prah i pepeo! 28 Da slučajno bude nevinih pet manje od
pedeset, bi li uništio sav grad zbog tih pet?” “Neću ga uništiti ako ih ondje
nađem četrdeset i pet”, odgovori. 29 “Ako ih se ondje možda nađe samo
četrdeset?” - opet će Abraham. “Neću to učiniti zbog četrdesetorice”,
odgovori. 30 “Neka se Gospodin ne ljuti ako nastavim. Ako ih se ondje
nađe možda samo trideset?” - opet će on. “Neću to učiniti”, odgovori,
“ako ih ondje nađem samo trideset.” 31 “Evo se opet usuđujem govoriti
Gospodinu”, nastavi dalje. “Ako ih se slučajno ondje nađe samo dvadeset?”
“Neću ga uništiti”, odgovori, “zbog dvadesetorice.” 32 “Neka se Gospodin
ne ljuti”, on će opet, “ako rečem još samo jednom: Ako ih je slučajno ondje
samo deset?” “Neću ga uništiti zbog njih deset”, odgovori. 33 Kad je Jahve
završio razgovor s Abrahamom, ode, a Abraham se vrati u svoje mjesto.

19

1 Ona dva anđela stignu navečer u Sodomu dok je Lot sjedio na vratima
Sodome. Kad ih Lot ugleda, ustade i pođe im u susret. Nakloni se licem do
zemlje, 2 a onda im reče: “Molim, gospodo, svrnite u kuću svoga sluge da
noć provedete i noge operete; a onda možete na put rano.” A oni rekoše:
“Ne, noć ćemo provesti na trgu.” 3 Ali ih on uporno navraćaše, i oni se
uvratiše k njemu i uđoše u njegovu kuću. On ih ugosti, ispeče pogaču te
blagovaše. 4 Još ne bijahu legli na počinak, kad građani Sodome, mladi
i stari, sav narod do posljednjeg čovjeka, opkole kuću. 5 Zovnu Lota pa
mu reknu: “Gdje su ljudi što su noćas došli k tebi? Izvedi nam ih da ih
se namilujemo?” 6 Lot iziđe k njima na ulaz, a za sobom zatvori vrata.
7 “Braćo moja,” reče on, “molim vas, ne činite toga zla! 8 Imam, evo, dvije
kćeri s kojima još čovjek nije imao dodira: njih ću vam izvesti pa činite s
njima što želite; samo ovim ljudima nemojte ništa učiniti jer su došli pod
sjenu moga krova.” 9 “Odstupi odatle!” - rekoše. - “Došao kao dotepenac,
a za suca se već postavlja. Sad ćemo mi s tobom gore nego s njima.” I
nasrnuše na jadnika Lota i navališe na vrata da ih razbiju. 10 Ali ona
dvojica pruže ruke van, povukoše Lota k sebi u kuću i zatvore vrata; 11 a
ljude pred vratima, mlade i stare, zabliješte tako da nisu mogli naći vrata.
12 Onda ona dvojica upitaju Lota: “Koga još ovdje imaš: sinove i kćeri, sve
koje imaš u gradu iz mjesta izvedi! 13 Jer mi ćemo zatrti ovo mjesto: vika
je na njih pred Jahvom postala tolika te nas Jahve posla da ga uništimo.”
14 Iziđe Lot da to kaže svojima budućim zetovima koji namjeravahu uzeti
njegove kćeri te reče: “Na noge! Odlazite iz ovog mjesta jer će Jahve
uništiti grad!” Ali je u očima svojih budućih zetova ispao kao da zbija
šalu. 15 Kako zora puče, anđeli navale na Lota govoreći: “Na noge! Uzmi
svoju ženu i svoje dvije kćeri koje su ovdje da ne budeš zatrt kaznom
grada!” 16 Ali on oklijevaše. Zato ga oni uzeše za ruku, a tako i njegovu
ženu i njegove dvije kćeri i - po smilovanju Jahvinu nad njim - odvedoše ih
i ostaviše izvan grada. 17 Kad ih izvedoše u polje, jedan progovori: “Bježi
da život spasiš! Ne obaziri se niti se igdje u ravnici zaustavljaj! Bježi u brdo
da ne budeš zatrt!” 18 Ali Lot odvrati: “Nemoj, gospodine! 19 Nego ako je
tvoj sluga našao milost u tvojim očima - a toliko milosrđe već si mi iskazao
spasivši mi život - ja ne mogu pobjeći u brdo a da me nesreća ne snađe i ne
poginem. 20 Eno onamo grada; dosta je blizu da u nj pobjegnem, a mjesto
je tako malo. Daj da onamo bježim - mjesto je zbilja maleno - daj da život
spasim!” 21 Odgovori mu: “Uslišat ću ti i tu molbu i neću zatrti grada

o kojemu govoriš. 22 Brzo! Bježi onamo, jer ne mogu ništa činiti dok ti
onamo ne stigneš." Zato se onaj grad zove Soar. 23 Kako je sunce na zemlju
izlazilo i Lot ulazio u Soar, 24 Jahve zapljušti s neba na Sodomu i Gomoru
sumpornim ognjem 25 i uništi one gradove i svu onu ravnicu, sve žitelje
gradske i sve raslinstvo na zemlji. 26 A Lotova se žena obazre i pretvori se
u stup soli. 27 Sutradan u rano jutro Abraham se požuri na mjesto gdje je
stajao pred Jahvom, 28 upravi pogled prema Sodomi i Gomori i svoj ravnici
u daljini: i vidje kako se diže dim nad zemljom kao dim kakve klačine.
29 Tako se Bog, dok je zatirao gradove u ravnici u kojima je Lot boravio,
sjetio Abrahama i uklonio Lota ispred propasti. 30 Lot se bojao boraviti u
Soaru, pa sa svoje dvije kćeri ode gore iz Soara i nastani se u brdu. On i
njegove dvije kćeri živjeli su u pećini. 31 Starija reče mlađoj: "Otac nam
ostarje, a muža na zemlji nema da bude s nama, kako je običaj po svem
svijetu. 32 Hajdemo oca opiti vinom, pa s njime leći: tako ćemo s ocem
sačuvati potomstvo." 33 One noći opiju oca vinom, i starija ode te legne sa
svojim ocem, a on nije znao kad je legla ni kad je ustala. 34 Sutradan starija
reče mlađoj: "Sinoć sam, eto, ležala ja s našim ocem; napojimo ga vinom i
noćas, pa idi ti i s njim lezi: tako ćemo ocu sačuvati potomstvo." 35 Opiju
oca vinom i one noći te mlađa ode i s njim legne, a on nije znao kad je legla
ni kad je ustala. 36 Tako obje Lotove kćeri zanesu s ocem. 37 Starija rodi
sina i nadjenu mu ime Moab. On je praotac današnjih Moabaca. 38 I mlađa
rodi sina i nadjene mu ime Ben-Ami. On je praotac današnjih Amonaca.

20

1 Odande Abraham krene u krajeve Negeba i nastani se između Kadeša i
Šura. Dok je boravio kao pridošlica u Geraru, 2 rekao je Abraham za svoju
ženu Saru da mu je sestra. I Abimelek, kralj gerarski, uze Saru sebi. 3 Ali
Bog dođe Abimeleku noću u snu te mu reče: "Zbog žene koju si uzeo moraš
umrijeti, jer je ona žena udata." 4 A nije se Abimelek k njoj približavao.
Zato reče: "Gospodine, zar ćeš pravednika pogubiti? 5 Zar mi on nije rekao:
'Ona mi je sestra.' A ona mi je sama rekla: 'On je moj brat.' Čiste sam
savjesti i neokaljanih ruku ovo učinio." 6 Bog mu odvrati u snu: "Znam da
si to učinio čiste savjesti; i ja sam te zadržavao da protiv mene ne griješiš; i
nisam dopuštao da je dotakneš. 7 Sada vrati čovjeku ženu njegovu; prorok
je on; molit će se za tebe da ostaneš na životu. Ako je ne vratiš, znaj da
ćeš umrijeti, ti i svi tvoji." 8 Rano ujutro Abimelek ustane, sazove sve svoje
sluge i kaže im sve što je bilo, a ljudi se veoma uplaše. 9 Potom Abimelek
dozva Abrahama te mu reče: "Što si nam učinio! Čime sam se ja ogriješio
prema tebi da izložiš mene i moje kraljevstvo velikoj grehoti? Ponio si
se prema meni kako ne valja. 10 Što si, dakle na umu imao", upita dalje
Abimelek, "kad si tako radio?" 11 Abraham uzvrati: "Zbilja sam držao
da nema Božjeg straha u ovome mjestu, pa će me ljudi ubiti zbog moje
žene. 12 A onda, ona je uistinu moja sestra: kći je moga oca, iako ne i
moje majke, pa je pošla za me. 13 A kad me Bog udaljio od doma očeva,
rekoh joj: Ovu mi uslugu učini: kamo god dođemo, reci o meni da sam
ti brat." 14 Abimelek uzme ovaca i goveda, sluga i sluškinja pa ih dade
Abrahamu; vrati mu i njegovu ženu Saru. 15 Abimelek zatim reče: "Evo,
moja ti je zemlja otvorena. Nastani se gdje ti se svidi!" 16 A Sari reče:
"Evo tisuću srebrnika što ih dajem tvome bratu: neka ti budu koprenom
pred očima sviju što su s tobom. Ti si svakako opravdana." 17 Abraham se

pomoli Bogu, i Bog ozdravi Abimeleka, njegovu ženu i njegove sluškinje, tako te opet mogahu rađati. 18 Jer Jahve bijaše zbog Sare, Abrahamove žene, zatvorio svaku utrobu u domu Abimelekovu.

21

1 Jahve se sjeti Sare kako je rekao i učini joj kako je obećao: 2 Sara zače
i rodi Abrahamu sina u njegovoj starosti - u vrijeme koje je Bog označio.
3 Abraham nadjene ime Izak svome sinu što mu ga Sara rodi. 4 I poslije
osam dana obreza Abraham svoga sina Izaka, kako mu je Bog naredio.
5 Abrahamu bijaše stotinu godina kad mu se rodio sin Izak. 6 Sara reče:
“Dade mi Bog da se nasmijem, i tko god to čuje nasmijat će mi se.” 7 Još
doda: “Tko bi ikad rekao Abrahamu: djecu će ti Sara dojiti! Ipak sina mu
rodih u starosti”. 8 Dijete je raslo i bilo od sise odbijeno. A u dan u koji
Izak bijaše od sise odbijen Abraham priredi veliku gozbu. 9 Jednom opazi
Sara gdje se sin koga je Egipćanka Hagara Abrahamu rodila igra s njezinim
sinom Izakom, 10 pa reče Abrahamu: “Otjeraj tu sluškinju i njezina sina,
jer sin sluškinje ne smije biti baštinik s mojim sinom - s Izakom!” 11 To
je Abrahamu bilo nemilo, jer je i Jišmael bio njegov sin. 12 Ali Bog reče
Abrahamu: “Nemoj se uznemirivati zbog dječaka i zbog svoje sluškinje;
sve što ti kaže Sara poslušaj, jer će Izakovo potomstvo tebi ovjekovječiti
ime. 13 I od sina tvoje sluškinje podići ću velik narod, jer je tvoj potomak.”
14 Rano ujutro Abraham uze kruha i mješinicu vode pa dade Hagari; stavi
to na njezina ramena, zajedno s dječakom, te je otpusti. Vrludala je amo-
tamo po pustinji Beer Šebe. 15 Potrošivši vodu iz mješinice, ostavi dijete
pod jednim grmom, 16 a sama ode i sjede nasuprot, daleko koliko luk može
dobaciti. Govorila je u sebi: “Neću da vidim kako dijete umire.” Sjedeći
tako, udari u jecanje. 17 Bog čuo plač dječaka te anđeo Božji zovne s neba
Hagaru i reče joj: “Što ti je, Hagaro? Ne boj se! Jer je Bog čuo plač dječaka
u njegovoj nevolji. 18 Na noge! Digni dječaka i utješi ga, jer od njega ću
podići velik narod.” 19 Tada joj Bog otvori oči pa ona opazi studenac. Ode
i napuni vodom mješinicu pa napoji dječaka. 20 Bog je bio s dječakom
te je rastao i odrastao. Živio je u pustinji te postao vješt u strijeljanju iz
luka. 21 Dom mu bijaše u pustinji Paranu; a njegova mu majka dobavi
ženu iz zemlje egipatske. 22 U to vrijeme Abimelek - koga je pratio Fikol,
zapovjednik njegove vojske - reče Abrahamu: “Bog je s tobom u svemu što
radiš. 23 Stoga mi se ovdje i sada zakuni Bogom da nećeš varati ni mene
ni moju rodbinu i prijatelje nego da ćeš se prema meni i prema zemlji u
kojoj sad boraviš ponašati pošteno, kao što sam se ja prema tebi ponio.”
24 “Kunem se”, odgovori Abraham. 25 Onda Abraham prekori Abimeleka
zbog zdenca vode što su ga Abimelekove sluge bile prisvojile. 26 A Abimelek
reče: “Ne znam tko je to učinio; ni ti me nisi o tome obavijestio, niti
sam ja o tome čuo, osim danas.” 27 Abraham uzme ovaca i goveda pa
ih dade Abimeleku te njih dvojica sklope savez. 28 Potom Abraham razluči
napose sedam janjaca od stada. 29 Nato Abimelek zapita Abrahama: “Što
znači ovih sedam janjaca koje si na stranu stavio?” 30 A on odgovori:
“Primi ovih sedam janjaca iz moje ruke da mi bude dokazom da sam ja
iskopao ovaj zdenac.” 31 Zato se ono mjesto nazvalo Beer Šeba; jer se njih
dvojica ondje zakleše. 32 Pošto su sklopili savez kod Beer Šebe, Abimelek
i zapovjednik njegove vojske Fikol odu i vrate se u zemlju Filistejaca.
33 Abraham zasadi kod Beer Šebe tamarisku i ondje zazove ime Jahve -

Boga Vječnoga. 34 Dugo je vremena Abraham proveo u zemlji filistejskoj
kao pridošlica.

22

1 Poslije tih događaja Bog stavi Abrahama na kušnju. Zovnu ga:
"Abrahame!" On odgovori: "Evo me!" 2 Bog nastavi: "Uzmi svoga sina,
jedinca svoga Izaka koga ljubiš, i pođi u krajinu Moriju pa ga ondje prinesi
kao žrtvu paljenicu na brdu koje ću ti pokazati." 3 Ujutro Abraham
podrani, osamari magarca, sa sobom povede dvojicu svojih slugu i svog
sina Izaka, pošto je prije nacijepao drva za žrtvu paljenicu, i uputi se
na mjesto koje mu je Bog označio. 4 Treći dan Abraham podigne oči i
opazi mjesto izdaleka. 5 Abraham onda reče slugama: "Vi ostanite ovdje
uz magarca, a ja i dječak odosmo gore da se poklonimo, pa ćemo se vratiti
k vama". 6 Abraham uzme drva za žrtvu paljenicu, stavi ih na sina Izaka,
a u svoju ruku uzme kremen i nož. Tako pođu obojica zajedno. 7 Onda
Izak reče svome ocu Abrahamu: "Oče!" "Evo me, sine!" - javi se on.
"Evo kremena i drva," opet će sin, "ali gdje je janje za žrtvu paljenicu?"
8 "Bog će već providjeti janje za žrtvu paljenicu, sine moj!" - odgovori
Abraham. I nastave put. 9 Stignu na mjesto o kojemu je Bog govorio.
Ondje Abraham podigne žrtvenik, naslaže drva, sveže svog sina Izaka
i položi ga po drvima na žrtvenik. 10 Pruži sad Abraham ruku i uzme
nož da zakolje svog sina. 11 Uto ga zovne s neba anđeo Jahvin i poviče:
"Abrahame! Abrahame!" "Evo me!" - odgovori on. 12 "Ne spuštaj ruku na
dječaka", reče, "niti mu što čini! Sad, evo, znam da se Boga bojiš, jer nisi
uskratio ni svog sina, jedinca svoga." 13 Podiže Abraham oči i pogleda,
i gle - za njim ovan, rogovima se zapleo u grmu. Tako Abraham ode,
uzme ovna i prinese ga za žrtvu paljenicu mjesto svoga sina. 14 Onome
mjestu Abraham dade ime "Jahve proviđa". Zato se danas veli: "Na brdu
Jahvina proviđanja." 15 Anđeo Jahvin zovne Abrahama s neba drugi put
16 i reče: "Kunem se samim sobom, izjavljuje Jahve: Kad si to učinio i nisi
mi uskratio svog jedinca sina, 17 svoj ću blagoslov na te izliti i učiniti tvoje
potomstvo brojnim poput zvijezda na nebu i pijeska na obali morskoj! A
tvoji će potomci osvajati vrata svojih neprijatelja. 18 Budući da si poslušao
moju zapovijed, svi će se narodi zemlje blagoslivljati tvojim potomstvom."
19 Zatim se Abraham vrati k svojim slugama pa se zajedno upute u Beer
Šebu. U Beer Šebi se Abraham nastani. 20 Poslije tih događaja obavijeste
Abrahama: "I tvome bratu Nahoru Milka je porodila djecu: 21 njegova
prvorođenca Usa, brata mu Buza i Kemuela - oca Aramova, 22 Keseda,
Haza, Pildaša, Jidlafa i Betuela." 23 Betuel je bio otac Rebekin. Njih je
osam rodila Milka Nahoru, Abrahamovu bratu. 24 A i njegova suložnica,
kojoj bijaše ime Reuma, rodila je Tebaha, Gahama, Tahaša i Maaku.

23

1 Duljina Sarina života bila je stotinu dvadeset i sedam godina. 2 Sara
umrije u Kirjat Arbi, to jest u Hebronu, u zemlji kanaanskoj; i Abraham uđe
u žalost za Sarom i naricaše za njom. 3 Potom se Abraham digne ispred
svoje pokojnice te prozbori sinovima Hetovim: 4 "Premda sam ja među
vama doseljeni stranac, prodajte mi zemljište za grob među vama, tako da
mogu iznijeti svoju pokojnicu i sahraniti je." 5 A sinovi Hetovi odgovore
Abrahamu: 6 "Gospodine, saslušaj nas! Ti si izabranik Božji u našoj sredini.
Pokopaj svoju pokojnicu u našem najbiranijem grobu. Nitko ti od nas

neće odbiti svoga groba da mogneš sahraniti svoju pokojnicu.” 7 Nato se
Abraham diže pa se mještanima, sinovima Hetovim, duboko pokloni 8 te
im reče: “Ako se slažete da svoju pokojnicu uklonim i sahranim, čujte
me: zauzmite se za me kod Efrona, sina Soharova, 9 da mi proda spilju
Makpelu što njemu pripada a nalazi se na kraju njegova posjeda; neka mi
je za punu cijenu, u vašoj nazočnosti, proda u vlasništvo za sahranjivanje.”
10 A Efron je sjedio sa sinovima Hetovim. Potom Efron, Hetit, odgovori
Abrahamu da ga čuju sinovi Hetovi svojim ušima - svi koji su sjedili u
vijeću onoga grada: 11 “Ne, moj gospodine! Saslušaj mene! Ja tebi dajem
poljanu i spilju što je na njoj; darujem ti to pred sinovima svoga naroda.
Sahrani svoju pokojnicu.” 12 Abraham se duboko nakloni mještanima,
13 a onda progovori Efronu da mještani čuju na svoje uši: “Ded me samo
poslušaj! Dajem ti cijenu za poljanu; primi je od mene da ondje mogu
sahraniti svoju pokojnicu!” 14 Efron odgovori Abrahamu: 15 “Čuj me, moj
gospodine: zemljište u vrijednosti od četiri stotine srebrnika, što je to tebi
i meni! Sahrani, dakle, svoju pokojnicu!” 16 Abraham se složi s Efronom;
isplati Abraham Efronu novac što ga je spomenuo tako da su na svoje
uši čuli sinovi Hetovi - četiri stotine srebrnika trgovačke mjere. 17 I tako
Efronova poljana u Makpeli nasuprot Mamri - poljana, spilja i sva stabla što
su bila na poljani - 18 prijeđe u vlasništvo Abrahamovo u nazočnosti sinova
Hetovih, sviju koji su sjedili u vijeću svoga grada. 19 A onda Abraham
sahrani svoju ženu Saru u spilji na poljani Makpeli nasuprot Mamri - danas
Hebronu - u zemlji kanaanskoj. 20 Tako je poljana i spilja na njoj prešla od
sinova Hetovih u vlasništvo Abrahamovo za sahranjivanje.

24

1 Abraham bijaše već ostario, zašao u godine, Jahve je Abrahama
blagoslovio u svemu. 2 Abraham prozbori svome najstarijem sluzi u kući,
pod čijom je upravom bilo sve njegovo: “Stavi svoju ruku pod moje stegno
3 da te zakunem Jahvom, Bogom neba i Bogom zemlje, da mome sinu nećeš
nabaviti za ženu ni jednu od kćeri Kanaanaca, među kojima boravim,
4 nego ćeš otići u moj rodni kraj i dobaviti ženu mom sinu Izaku.” 5 A
sluga mu reče: “A što ako žena ne htjedne za mnom ići u ovu zemlju?
Hoću li ja onda odvesti tvoga sina u zemlju iz koje si ti došao?” 6 Abraham
mu odgovori: “Dobro pripazi da onamo ne vodiš moga sina! 7 Jahve, Bog
nebesa, koji me odveo iz kuće moga oca i rodnog kraja i koji mi je pod
zakletvom obećao: 'Tvome ću potomstvu dati ovu zemlju', pred tobom
će poslati svog anđela, i odande ćeš ti dovesti ženu mome sinu. 8 A ako
žena ne bude htjela za tobom poći, ti ćeš biti oslobođen od ove moje
zakletve; ali moga sina onamo ne vodi!” 9 Tako sluga stavi svoju ruku
pod stegno Abrahamu, svom gospodaru, te mu se zakune. 10 Sluga opremi
deset gospodarevih deva, ponese sa sobom svakog blaga svoga gospodara
pa se zaputi u Aram Naharajim, u Nahorov grad. 11 Pusti deve da polježu
izvan grada, pokraj studenca. Bijaše večer, kad žene izlaze da crpu vodu.
12 Onda reče: “Oh, Jahve, Bože moga gospodara Abrahama, molim te, iziđi
mi danas u susret i mome gospodaru Abrahamu milost iskaži! 13 Evo me
kraj studenca, a kćeri onih iz grada dolaze crpsti vodu; 14 pa neka djevojka
kojoj ja rečem: 'Molim te, spusti svoj vrč da se napijem', a ona odgovori:
'Pij! I deve ću ti napojiti', bude ona koju si odredio za svoga slugu Izaka.
Tako ću saznati da si iskazao milost mome gospodaru.” 15 Tek što on izreče
svoje, gle, dođe Rebeka, kći Betuelova; taj Betuel bijaše sin Milke, žene

Abrahamova brata Nahora. Dođe ona s krčagom na ramenu. 16 Djevojka
je bila krasna, djevica koju muškarac nije dirnuo. Siđe ona k vrelu, napuni
krčag i eto je opet gore. 17 Sluga joj potrča u susret i reče: “Daj mi malo
vode iz svog vrča!” 18 “Pij, gospodine!” - odgovori ona. Brzo spusti krčag
na ruku i dade mu piti. 19 Kad je njega napojila, reče: “Nalit ću i tvojim
devama da se napoje.” 20 Izlivši brzo krčag u korito, otrča natrag zdencu
da ponovo zahvaća, i tako nali svim njegovim devama. 21 Čovjek ju je
šutke motrio ne bi li saznao je li Jahve njegov put uspješno priveo kraju
ili nije. 22 Kad su deve prestale piti, čovjek izvadi viticu od zlata, tešku
pol šekela, i stavi je na njezine nosnice, a na ruke joj stavi dvije zlatne
narukvice, teške deset šekela. 23 Zatim reče: “Kaži mi čija si kći. Ima li u
kući tvoga oca mjesta za nas da prenoćimo?” 24 Ona mu odgovori: “Ja sam
kći Betuela, koga je Milka rodila Nahoru.” 25 Još mu doda: “Ima slame i
p§iće kod nas u obilju, a i mjesta za prenoćište.” 26 Čovjek se onda duboko
nakloni te iskaže poštovanje Jahvi 27 i progovori: “Neka je blagoslovljen
Jahve, Bog moga gospodara Abrahama, što nije uskratio svoju ljubav i
svoju vjernost mome gospodaru. Mene je Jahve vodio pravim putem, u
kuću brata moga gospodara.” 28 Djevojka otrča i sve ovo ispripovjedi u
kući svoje majke. 29 A Rebeka imala brata komu bijaše ime Laban. Laban
se požuri van, k čovjeku kod studenca. 30 Čim je vidio nosnu viticu i
narukvice na rukama svoje sestre te čuo kako je njegova sestra Rebeka
rekla: “Ovako mi je čovjek govorio”, on pođe onome koji je još stajao kod
deva na studencu. 31 Reče on: “Hajde unutra, blagoslovljeni od Jahve!
Što stojiš vani kad sam ja spremio kuću i mjesto za deve.” 32 Tako čovjek
uđe u kuću. Rastovare deve i dadu im slame i p§iće, a njemu i ljudima
koji su ga pratili donesu vode da operu noge. 33 Ali kad su preda nj stavili
hranu, reče: “Neću jesti dok ne kažem što imam kazati.” A Laban mu reče:
“Onda kazuj!” 34 “Ja sam sluga Abrahamov”, poče on. 35 “Jahve je uvelike
blagoslovio moga gospodara te je postao bogat. Nadavao mu je ovaca i
goveda, srebra i zlata, sluga i sluškinja, deva i magaradi. 36 Sara, žena
moga gospodara, rodi mu sina pošto je ostarjela, i on mu ustupi sve svoje.
37 Potom mene moj gospodar zakune rekavši: 'Nemoj uzeti za ženu mome
sinu djevojku Kanaanku, u zemlji u kojoj boravim kao stranac, 38 nego
otiđi k obitelji moga oca, k mojoj rodbini, da nađeš ženu mome sinu.' 39 A
ja rekoh svome gospodaru: 'A što ako žena za mnom ne pođe?' 40 On
mi odgovori: 'Jahve, pred čijim sam licem hodio, poslat će s tobom svog
anđela i tvoje će putovanje dovesti k cilju, a ti ćeš naći ženu mome sinu
od moje rodbine, od obitelji moga oca. 41 Jedino ćeš ovako biti oslobođen
moje zakletve: ako dođeš k mojoj rodbini, i oni te odbiju, od moje si
zakletve oslobođen.' 42 Danas dođoh na studenac i rekoh: 'Jahve, Bože
moga gospodara Abrahama, ako si voljan da uspješno završim putovanje
što sam ga poduzeo, 43 ja, evo, stojim kraj studenca, a djevojka koja dođe
vodu crpsti i ja joj rečem: Daj mi da se napijem malo vode iz tvog vrča! -
44 i koja mi kaže: Pij ti, a i tvojim ću devama zahvatiti! - ona neka bude
žena koju je Jahve odredio sinu moga gospodara.' 45 Tek što sam ja završio
govor u sebi, kad se, evo, pojavi Rebeka s vrčem na ramenu; siđe k izvoru
i zahvati. Ja joj rekoh: 'Daj mi da se napijem!' 46 Ona brzo spusti vrč i
odvrati: 'Pij! A napojit ću i tvoje deve.' Tako sam se ja napio, a ona napoji
i moje deve. 47 Pitao sam je: 'Čija si kći?' Odgovorila je: 'Kći sam Betuela,
koga je Nahoru rodila Milka.' Tada joj stavim viticu na nos a narukvice

na ruke. 48 Duboko se naklonim i štovanje Jahvi iskažem te blagoslovim
Jahvu, Boga gospodara moga, koji me vodio pravim putem da uzmem kćer
brata moga gospodara njegovu sinu. 49 A sad, ako kanite iskazati ljubav
i vjernost mome gospodaru, recite mi; ako li ne, to mi kažite, tako da
mogu krenuti bilo desno bilo lijevo." 50 Tada odgovore Laban i Betuel:
"Od Jahve to dolazi; mi tu ne možemo reći ni da ni ne. 51 Rebeka je, eto,
pred tobom: uzmi je pa idi, neka bude ženom sinu tvoga gospodara, kako
je Jahve rekao." 52 Kad Abrahamov sluga ču njihov pristanak, do zemlje se
nakloni Jahvi. 53 Sluga zatim izvadi srebrnih i zlatnih predmeta te haljina
i dade ih Rebeki, a dade darova i njezinu bratu i majci. 54 Tada jedoše i
piše on i ljudi koji su bili s njim i provedoše noć. Kad su ujutro ustali, on
reče: "Pustite me da se vratim svome gospodaru!" 55 A njezin brat i majka
odgovore: "Neka djevojka ostane s nama još desetak dana, pa poslije toga
pođi!" 56 On im reče: "Ne zadržavajte me kad je Jahve moje putovanje
uspješno kraju priveo. Pustite me da se vratim svome gospodaru!" 57 Oni
odgovore: "Pozovimo djevojku i upitajmo što ona misli!" 58 Dozovu Rebeku
pa je upitaju: "Hoćeš li poći s ovim čovjekom?" Ona odgovori: "Hoću." 59 I
tako otpreme svoju sestru Rebeku i njezinu dojilju s Abrahamovim slugom
i njegovim ljudima. 60 Blagoslove Rebeku i reknu joj: "Sejo naša, budi
mati nebrojenim tisućama, a dušmana svojih vrata potomci ti zaposjeli!"
61 Onda se diže Rebeka i njezine dvorkinje, zajahaše deve te pođoše za
čovjekom. Tako sluga preuze Rebeku i ode. 62 Izak se vratio iz blizine Beer
Lahaj Roja; živio je, naime, u kraju Negeba. 63 U predvečerje iziđe Izak
da se poljem prošeta; diže oči i ugleda deve gdje dolaze. 64 Kad Rebeka,
podigavši svoje oči, opazi Izaka, sjaha s deve 65 pa zapita slugu: "Tko je
onaj čovjek što poljem ide nama u susret?" A sluga odgovori: "Ono je moj
gospodar." Nato ona uze koprenu te se pokri. 66 Sluga ispriča Izaku sve
što je učinio. 67 Tada Izak uvede Rebeku u svoj šator i uze je sebi za ženu.
U ljubavi prema njoj Izak je nalazio utjehu nakon smrti svoje majke.

25

1 Abraham je sebi uzeo još jednu ženu; zvala se Ketura. 2 Ona mu
je rodila Zimrana, Jokšana, Medana, Midjana, Jišbaka i Šuaha. 3 A od
Jokšana rodili se Šeba i Dedan. Dedanovi su potomci: Ašurci, Letušci
i Leumci. 4 Sinovi su Midjanovi: Efa, Efer, Hanok, Abida i Eldaa. Sve
su to potomci Keturini. 5 Abraham prenese sav svoj imutak na Izaka;
6 a sinovima od svojih suložnica dade Abraham samo darove i još ih za
svoga života razašalje po istoku - daleko od svog sina Izaka - u Istočni kraj.
7 Ovo je duljina Abrahamova života što ga je proživio: stotinu sedamdeset
i pet godina. 8 Zatim Abraham preminu, umrije u sretnoj dobi - star i pun
godina - te bi pridružen svojim precima. 9 Njegovi sinovi, Izak i Jišmael,
sahrane ga u spilji Makpeli, na poljani Efrona, sina Hetita Sohara, nasuprot
Mamri: 10 to je poljana što ju je Abraham kupio od Hetovih sinova. Ondje
je sahranjen Abraham i njegova žena Sara. 11 Poslije Abrahamove smrti
Bog je blagoslivljao njegova sina Izaka. Izak je živio blizu Beer Lahaj Roja.
12 Ovo je povijest Abrahamova sina Jišmaela, koga je Abrahamu rodila
Sarina sluškinja, Egipćanka Hagara. 13 A ovo su sinovi Jišmaelovi, svaki
po svom imenu i po svom rođenju: Jišmaelov prvenac Nebajot, Kedar,
Adbeel, Mibsam, 14 Mišma, Duma, Masa, 15 Hadad, Tema, Jetur, Nafiš i
Kedma. 16 To su Jišmaelovi sinovi i to su njihova imena prema njihovim
naseljima i taborištima: dvanaest poglavica od isto toliko plemena. 17 A

ovo je duljina Jišmaelova života: stotinu trideset i sedam godina. Zatim
izdahnu; umrije i bi pridružen svojim precima. 18 Potomstvo mu se naselilo
od Havile do Šura, koji je na istok Egiptu idući prema Ašuru. Nastaniše
se nasuprot svojoj braći. 19 Ovo je povijest Abrahamova sina Izaka: Izak
se rodio od Abrahama. 20 Izaku je bilo četrdeset godina kad se oženio
Rebekom, kćerkom Aramejca Betuela iz Padan Arama, a sestrom Aramejca
Labana. 21 Izak se obrati Jahvi za svoju ženu jer je bila nerotkinja. Jahve
ga usliša te njegova žena Rebeka zače. 22 No djeca se u njezinoj utrobi
tako sudarala te ona uzviknu: "Ako je tako, zašto ću živjeti!" Ode, dakle,
da se posavjetuje s Jahvom. 23 I Jahve joj reče: "Dva su svijeta u utrobi
tvojoj; dva će se naroda iz tvog krila odijeliti. Narod će nad narodom
gospodovati, stariji će služiti mlađemu." 24 Došlo vrijeme da rodi, kad gle
- blizanci u njezinoj utrobi. 25 Pojavi se prvi. Bio je crven; sav runjav kao
ogrtač. Stoga mu nadjenuše ime Ezav. 26 Potom se pojavi njegov brat.
Rukom se držao Ezavu za petu. Zato mu nadjenuše ime Jakov. Izaku je
bilo šezdeset godina kad su oni rođeni. 27 Kad su dječaci odrasli, Ezav
postane vješt lovac, čovjek pustare. Jakov je bio čovjek krotak i boravio
je u šatorima. 28 Izaku je Ezav bio draži jer je volio divljač, a Rebeka
je više voljela Jakova. 29 Jednom Jakov kuhaše jelo. Ezav stigne s polja,
gladan. 30 Reče Ezav Jakovu: "Daj mi toga crvenog variva da pojedem jer
sam izgladnio." Stoga mu je ime Edom. 31 A Jakov odgovori: "Ustupi mi
prije svoje prvorodstvo!" 32 Ezav reče: "Evo me skoro na smrti; što će mi
prvorodstvo!" 33 Jakov nastavi: "Prije mi se zakuni!" On mu se zakune,
i tako proda Jakovu svoje prvorodstvo. 34 Tada Jakov dade Ezavu kruha i
čorbe od sočivice. Jeo je i pio, onda se digao i otišao. Tako Ezav pogazi
svoje prvorodstvo.

26

1 U zemlji zavlada glad, različita od prijašnje što je bila za vrijeme
Abrahama, pa Izak ode Abimeleku, kralju Filistejaca, u Geraru. 2 Jahve
mu se ukaza i reče: "Ne silazi u Egipat: boravi u zemlji koju ću ti
označiti. 3 U ovoj se zemlji nastani, ja ću s tobom biti i blagoslivljati te;
tebi i tvome potomstvu dat ću sve ove krajeve, da izvršim zakletvu kojom
sam se zakleo tvome ocu Abrahamu. 4 Tvoje ću potomstvo umnožiti kao
zvijezde na nebesima i tvome ću potomstvu predati sve ove krajeve, tako
da će se tvojim potomstvom blagoslivljati svi narodi zemlje; 5 a to zato što
je Abraham slušao moj glas i pokoravao se mojim zapovijedima, mojim
zakonima i odredbama!" 6 Tako Izak ostane u Geraru. 7 Kad su ga mještani
pitali o njegovoj ženi, reče: "Ona mi je sestra." Bojao se reći: "Ona mi
je žena", misleći: "Mještani bi me mogli ubiti zbog Rebeke jer je lijepa."
8 Kako su se ondje duže zadržali, kralj Filistejaca Abimelek jednom pogleda
kroz prozor i opazi kako Izak miluje svoju ženu Rebeku. 9 Nato Abimelek
pozove Izaka te reče: "Tako, ona ti je žena! Kako si mogao reći da ti
je sestra?" Izak mu odgovori: "Jer sam mislio da bih zbog nje mogao
poginuti." 10 Abimelek reče: "Zašto si nam to učinio? Umalo netko od
ljudi nije legao s tvojom ženom. Tako bi na nas svalio krivnju." 11 Onda
Abimelek izda naredbu svemu narodu: "Tko se god dotakne ovog čovjeka
i njegove žene, glavu će izgubiti." 12 Izak je sijao u onom kraju i one
godine urodilo mu stostruko. Jahve ga blagoslivljao 13 te je čovjek bivao
sve bogatiji, dok nije postao vrlo bogat. 14 Stekao je stada ovaca i goveda i
mnogu služinčad, tako da su mu Filistejci zavidjeli. 15 Zato Filistejci zasuše

sve bunare što su ih sluge njegova oca bile iskopale - u vrijeme njegova oca
Abrahama - i napuniše ih zemljom. 16 Onda Abimelek reče Izaku: “Idi od
nas jer si postao mnogo moćniji od nas!” 17 Tako Izak ode odande, postavi
svoj šator u gerarskoj dolini i nastani se ondje. 18 Izak opet iskopa bunare
za vodu što su bili iskopani u vrijeme njegova oca Abrahama, a Filistejci
ih bili zasuli poslije Abrahamove smrti. On ih je nazvao istim imenima
kojima ih je zvao i njegov otac. 19 Ali kad su Izakove sluge, dok su u dolini
kopale, ondje našle bunar sa živom vodom, 20 pastiri iz Gerara posvade se s
Izakovim pastirima govoreći: “Naša je voda!” Bunaru je dao ime Esek, jer
su se oni s njim svadili. 21 A kad su iskopali drugi bunar te se i zbog njega
svađali, nazva ga imenom Sitna. 22 Odatle se preseli pa iskopa drugi bunar.
Zbog njega se nisu svađali, pa ga nazove imenom Rehobot i protumači:
“Jer nam je Jahve dao prostor da se na zemlji umnožimo.” 23 Odande se
popne u Beer Šebu. 24 Iste mu se noći ukaže Jahve i reče: “Ja sam Bog oca
tvoga Abrahama. Ne boj se, ja sam s tobom! Blagoslovit ću te, potomke
ti umnožit, zbog Abrahama, sluge svojega.” 25 Izak tu podigne žrtvenik i
zazove Jahvu po imenu; postavi ondje svoj šator, a njegove sluge počnu
kopati bunar. 26 Uto mu dođe Abimelek iz Gerara sa svojim savjetnikom
Ahuzatom i s Fikolom, zapovjednikom vojske. 27 Izak ih upita: “Zašto ste
došli k meni kad me mrzite i kad ste me otjerali od sebe?” 28 Oni odgovore:
“Jasno vidimo da je Jahve s tobom. Stoga pomislismo: neka zakletva bude
veza između nas i tebe. Daj da s tobom sklopimo savez: 29 ti nama nećeš
zla nanositi, kao što mi tebe nismo zlostavljali, nego uvijek prema tebi
lijepo postupali i s mirom te otpustili. A blagoslov Jahvin bio nad tobom.”
30 On im priredi gozbu te su jeli i pili. 31 Rano ujutro jedni se drugima
zakunu. Potom ih Izak otpusti i oni od njega odu u miru. 32 Toga istog
dana dođu Izakove sluge i obavijeste ga o bunaru što su ga iskopali te mu
reknu: “Našli smo vodu.” 33 On ga prozva Šiba. Zato je ime onom gradu
do danas - Beer Šeba. 34 Kad je Ezavu bilo četrdeset godina, uzme za ženu
Juditu, kćer Hetita Beerija, i Basematu, kćer Hetita Elona. 35 One postadoše
izvor ogorčenja Izaku i Rebeki.

27

1 Ostarje Izak, vid mu se očinji gasio. Zato zovne svoga starijeg sina
Ezava i reče mu: “Sine!” On mu odgovori: “Evo me!” 2 A on nastavi:
“Vidiš, ostario sam, a ne znam dana svoje smrti. 3 Zato uzmi svoju opremu,
svoj tobolac i luk, pa idi u pustaru i ulovi mi divljači. 4 Onda mi pripremi
ukusan obrok, kako volim, te mi ga donesi da blagujem, pa da te mognem
blagosloviti prije nego umrem.” 5 Rebeka je slušala dok je Izak govorio
svome sinu Ezavu, i kad je Ezav otišao u pustaru da ulovi divljači svome
ocu, 6 Rebeka reče svome sinu Jakovu: “Upravo sam čula kako tvoj otac
govori tvome bratu Ezavu: 7 'Donesi mi divljači te mi priredi ukusan obrok
da blagujem pa da te pred licem Jahvinim blagoslovim prije nego umrem.'
8 A sad, sine moj, poslušaj me i učini kako ti naredim. 9 Otiđi k stadu i
odande mi donesi dva lijepa kozleta, a ja ću od njih prirediti ukusan obrok
tvome ocu, kako on voli. 10 Onda ti donesi svome ocu da jede te tebe
mogne blagosloviti prije nego umre.” 11 Ali Jakov odgovori svojoj majci
Rebeki: “E, ali moj je brat Ezav runjav, a ja sam bez dlaka! 12 Možda
me se moj otac dotakne te ću u njegovim očima ispasti varalicom i na
se svaliti prokletstvo, a ne blagoslov.” 13 Ali njegova mu majka odgovori:
“Sine moj, tvoje prokletstvo neka padne na mene! Samo ti mene poslušaj,

otiđi i donesi!” 14 Ode on, nađe i donese svojoj majci, a njegova majka
priredi ukusan obrok, kako je njegov otac volio. 15 Potom Rebeka uzme
najljepše odijelo svoga starijeg sina Ezava što je u kući imala, pa u nj odjene
svoga mlađeg sina Jakova. 16 U kožu kozleta zamota mu ruke i goli dio
vrata. 17 Stavi zatim ukusan obrok i kruh što ga je pripravila na ruke
svoga sina Jakova. 18 Ode on k ocu i reče: “Oče!” On odgovori: “Evo
me. Koji si ti moj sin?” 19 A Jakov odgovori svome ocu: “Ja sam Ezav,
tvoj prvorođenac; učinio sam kako si mi rekao. Sad ustaj, sjedi pa jedi
moje lovine, da me onda mogneš blagosloviti.” 20 Izak upita svoga sina:
“Kako si tako brzo uspio, sine moj?” On odgovori: “Jer mi je Jahve, Bog
tvoj, bio milostiv.” 21 Potom Izak reče Jakovu: “Primakni se, sine moj, da
opipam jesi li ti zbilja moj sin Ezav ili nisi.” 22 Jakov se primakne k svome
ocu Izaku, koji ga opipa i reče: “Glas je Jakovljev, ali su ruke Ezavove.”
23 Nije ga prepoznao jer su mu ruke bile runjave kao i ruke njegova brata
Ezava. Kad ga je htio blagosloviti, 24 upita još jednom: “Jesi li ti zaista moj
sin Ezav?” Odgovori on: “Jesam.” 25 Potom reče Izak: “Stavi preda me
da blagujem lovine svoga sina pa da te blagoslovi duša moja.” Jakov ga
posluži pa je jeo. Zatim mu donese i vina, pa je pio. 26 Poslije toga reče mu
njegov otac Izak: “Primakni se, sine moj, i poljubi me!” 27 Kad se primače
i poljubi ga, Izak osjeti miris njegove odjeće pa ga blagoslovi: “Gle, miris
sina mog nalik je mirisu polja koje Jahve blagoslovi. 28 Neka ti Bog daje
rosu s neba i rodnost zemlje: izobilje žita i mladoga vina. 29 Narodi ti
služili, plemena ti se klanjala! Braćom svojom gospodari, nek sinci majke
tvoje pred tobom padaju! Proklet bio tko tebe proklinje; blagoslovljen tko
te blagoslivlje!” 30 Tek što se Jakov udaljio od svoga oca Izaka - pošto je Izak
podijelio blagoslov Jakovu - njegov brat Ezav dođe iz lova. 31 I on priredi
ukusan obrok i donese ga svome ocu. I reče svome ocu: “Ustani, oče moj,
i blaguj od lovine svoga sina da me onda mogneš blagosloviti!” 32 A njegov
ga otac Izak zapita: “Tko si ti?” On odgovori: “Ja sam tvoj prvorođenac
Ezav!” 33 Izak se silno prepadne: “Pa tko je onda bio onaj što je divljači
ulovio i meni već donio? Blagovao sam je prije nego si ti došao; onoga
sam blagoslovio i blagoslovljen će ostati.” 34 Kad je Ezav čuo riječi svoga
oca, kriknu glasno i gorko zaplaka pa reče svome ocu: “I mene blagoslovi,
oče!” 35 A on odvrati: “Brat tvoj dođe na prijevaru i odnese tvoj blagoslov.”
36 “Zato valjda što mu je ime Jakov, dvaput me već prevario”, reče Ezav.
“Oduzeo mi prvorodstvo, a sad mi evo oduze i blagoslov.” Onda doda:
“Zar za me nisi sačuvao nikakva blagoslova?” 37 Izak odgovori Ezavu:
“Njega sam već postavio za tvoga gospodara; njemu sam svu njegovu braću
predao za sluge; žitom sam ga i vinom opskrbio. A što sad za te mogu
učiniti, sine moj?” 38 Ezav odgovori svome ocu: “Zar ti, oče, raspolažeš
samo jednim blagoslovom? Blagoslovi i mene, oče moj!” Ezav jecaše na
sav glas. 39 Tada otac njegov Izak progovori i reče: “Daleko od plodna
tla dom tvoj će biti, daleko od rose s neba. 40 Od mača svoga ćeš živjeti,
brata svoga ćeš služiti. Ali jednom, kada se pobuniš, jaram ćeš njegov
stresti sa svog vrata.” 41 Ezav zamrzi Jakova zbog blagoslova kojim ga je
otac njegov blagoslovio pa reče u sebi: “Čim dođu dani žalosti za mojim
ocem, ubit ću ja svoga brata Jakova.” 42 Kada su Rebeki javili te riječi što
ih je izrekao njezin stariji sin Ezav, zovne ona svoga mlađeg sina Jakova
te mu reče: “Pazi! Brat ti se Ezav nosi mišlju kako će te ubiti. 43 Ali ti, sine
moj, poslušaj mene: odmah bježi mome bratu Labanu u Haran. 44 Ostani
kod njega neko vrijeme, dok bijes brata tvoga na te jenja, 45 dok se srdžba

brata tvoga odvrati od tebe te on zaboravi što si mu učinio. Ja ću onda
po te poslati i odande te dovesti. Zašto da vas obojicu izgubim u jedan
dan!” 46 Potom Rebeka reče Izaku: “Moj mi je život dosadio zbog ovih
žena Hetitkinja. Ako se i Jakov oženi kojom kao što su ove urođenice,
Hetitkinjom, što će mi onda život!”

28

1 Stoga Izak pozove Jakova, blagoslovi ga te mu naloži: “Nemoj uzimati
ženu od kanaanskih djevojaka. 2 Odmah se zaputi u Padan Aram, u dom
Betuela, oca svoje majke, pa odande sebi uzmi ženu, od kćeri Labana, brata
svoje majke. 3 A Bog Svemožni, El-Šadaj, neka te blagoslovi i neka te učini
rodnim i brojnim, tako da postaneš mnoštvo naroda. 4 Neka protegne na
te blagoslov Abrahamov, na te i na tvoje potomstvo, tako da zaposjedneš
zemlju u kojoj boraviš kao pridošlica, a koju je Bog predao Abrahamu!”
5 Tako Izak otpremi Jakova, i on ode u Padan Aram Labanu, sinu Aramejca
Betuela, bratu Rebeke, majke Jakova i Ezava. 6 Kad je Ezav vidio kako
je Izak blagoslovio Jakova kad ga je otpremao u Padan Aram da odande
sebi uzme ženu, naređujući mu kad ga je blagoslivljao: “Ne smiješ uzeti
ženu od kanaanskih djevojaka”, 7 i da je Jakov poslušao svoga oca i svoju
majku te otišao u Padan Aram, 8 Ezav shvati koliko su djevojke kanaanske
mrske njegovu ocu Izaku. 9 Stoga ode k Jišmaelu te se, uza žene koje već
imaše, oženi Mahalatom, kćerju Jišmaela, sina Abrahamova, a sestrom
Nebajotovom. 10 Jakov ostavi Beer Šebu i zaputi se u Haran. 11 Stigne u
neko mjesto i tu prenoći, jer sunce bijaše već zašlo. Uzme jedan kamen s
onog mjesta, stavi ga pod glavu i na tom mjestu legne. 12 I usne san: ljestve
stoje na zemlji, a vrhom do neba dopiru, i anđeli Božji po njima se penju
i silaze. 13 Uza nj je Jahve te mu govori: “Ja sam Jahve, Bog tvoga praoca
Abrahama i Bog Izakov. Zemlju na kojoj ležiš dat ću tebi i tvome potomstvu.
14 Tvojih će potomaka biti kao i praha na zemlji; raširit ćete se na zapad,
istok, sjever i jug; tobom će se i tvojim potomstvom blagoslivljati svi narodi
zemlje. 15 Dobro znaj: ja sam s tobom; čuvat ću te kamo god pođeš te ću
te dovesti natrag u ovu zemlju; i neću te ostaviti dok ne izvršim što sam
ti obećao.” 16 Jakov se probudi od sna te reče: “Zaista se Jahve nalazi na
ovome mjestu, ali ja nisam znao!” 17 Potresen, uzviknu: “Kako je strašno
ovo mjesto! Zaista, ovo je kuća Božja, ovo su vrata nebeska!” 18 Rano
ujutro Jakov uzme onaj kamen što ga bijaše stavio pod glavu, uspravi ga
kao stup i po vrhu mu izlije ulja. 19 Ono mjesto on nazva Betel, dok je ime
tome gradu prije bilo Luz. 20 Tada učini zavjet: “Ako Bog ostane sa mnom
i uščuva me na ovom putu kojim idem, dade mi kruha da jedem i odijela
da se oblačim, 21 te se zdravo vratim kući svoga oca, Jahve će biti moj Bog.
22 A ovaj kamen koji sam uspravio kao stup bit će kuća Božja. A od svega
što mi budeš davao za te ću odlagati desetinu.”

29

1 Jakov nastavi put i dođe u zemlju istočnu. 2 Najednom opazi studenac
u polju. Tri su stada ovaca oko njega plandovala, jer se na tome studencu
napajahu. Velik se kamen nalazio studencu na otvoru. 3 Jedino kad bi se svi
pastiri ondje skupili, mogli bi odvaliti kamen s otvora i ovce napojiti; tada
bi opet prevalili kamen na njegovo mjesto, na otvor studenca. 4 “Odakle
ste, braćo moja?” - zapita ih Jakov. “Iz Harana”, odgovore. 5 “Poznajete li”,
pitaše ih dalje, “Nahorova sina Labana?” “Poznajemo”, odgovore. 6 “Je li

zdravo?" - opet ih upita. "Zdravo je; a evo mu dolazi kći Rahela sa stadom",
odgovore. 7 "Još ima mnogo dana", nastavi on, "nije vrijeme spraćati blago.
Zašto ga ne napojite i ne otjerate na pašu?" 8 "Ne možemo dok se ne
skupe svi pastiri", odgovoriše, "da odvale kamen s otvora studenca, tako
da mognemo napojiti ovce." 9 Dok je on još s njima govorio, dođe Rahela s
ovcama svoga oca. Bila je, naime, pastirica. 10 Kako Jakov ugleda Rahelu,
kćer Labana, brata svoje majke, sa stadom svoga ujaka Labana, Jakov se
primače i odvali kamen s otvora studenca te napoji stado svoga ujaka
Labana. 11 Zatim Jakov poljubi Rahelu, a onda briznu u plač. 12 Potom
Jakov kaza Raheli da je on sestrić njezina oca, sin Rebekin. Nato ona otrča
i obavijesti oca. 13 Kad je Laban čuo vijest o Jakovu, sinu svoje sestre, potrča
mu u susret. Zagrli ga i poljubi te dovede u svoju kuću. Ispriča Labanu
sve što mu se dogodilo. 14 A onda Laban reče. "Zbilja si ti moja kost i moje
meso!" Pošto je Jakov proboravio s Labanom mjesec dana, 15 Laban reče
Jakovu: "Zar ćeš me zato što si mi sestrić badava služiti! Kaži mi koliko ćeš
tražiti za najam?" 16 A Laban imaše dvije kćeri. Starijoj bijaše ime Lea, a
mlađoj Rahela. 17 Lea imala slabe oči, a Rahela bila stasita i lijepa. 18 Kako
je Jakov volio Rahelu, reče: "Služit ću ti sedam godina za tvoju mlađu kćer
Rahelu." 19 Laban odvrati: "Bolje je da je tebi dam nego kakvu strancu.
Ostani sa mnom!" 20 Tako je Jakov služio za Rahelu sedam godina, ali
mu se učinile, zbog ljubavi prema njoj, kao nekoliko dana. 21 Poslije toga
Jakov reče Labanu: "Daj mi moju ženu, jer se moje vrijeme navršilo pa bih
htio k njoj." 22 Laban sabra sav svijet onog mjesta i priredi gozbu. 23 Ali
navečer uzme svoju kćer Leu pa nju uvede k Jakovu, i on priđe k njoj.
24 Laban dade svoju sluškinju Zilpu svojoj kćeri Lei za sluškinju. 25 Kad bi
ujutro, a to, gle, Lea! Tada Jakov reče Labanu: "Zašto si mi to učinio! Zar
te ja nisam služio za Rahelu? Zašto si me prevario?" 26 Laban odgovori:
"U našem mjestu nije običaj da se mlađa udaje prije starije. 27 Završi s
njom ovu ženidbenu sedmicu, a onda ću ti dati i drugu, za drugih sedam
godina službe kod mene." Jakov pristane: navrši onu ženidbenu sedmicu.
28 Onda mu Laban dade i svoju kćer Rahelu za ženu. 29 Laban dade svoju
sluškinju Bilhu svojoj kćeri Raheli za sluškinju. 30 Jakov nato priđe Raheli.
Rahelu je više volio nego Leu. I tako je služio Labana još sedam godina.
31 Jahve je vidio da Lea nije voljena, te je učini plodnom, dok Rahela ostade
nerotkinja. 32 Lea zače i rodi sina; nadjenu mu ime Ruben, a to znači, kako
je ona protumačila: "Jahve je vidio moju nevolju i stoga će me sada muž
moj ljubiti." 33 Opet zače i rodi sina te izjavi: "Jahve je čuo da nisam
voljena, stoga mi je dao i ovoga." Zato mu nadjenu ime Šimun. 34 Opet
zače i rodi sina te izjavi: "Sad će se moj muž meni prikloniti: tri sam mu
sina rodila." Zato mu nadjenu ime Levi. 35 A kad je još jednom začela
i sina rodila, izjavi: "Ovaj put hvalit ću Jahvu." Stoga sinu nadjenu ime
Juda. Potom prestade rađati.

30

1 Vidjevši Rahela da Jakovu ne rađa djece, postade zavidna svojoj sestri
pa reče Jakovu: "Daj mi djecu! Inače ću svisnuti!" 2 Jakov se razljuti na
Rahelu te reče. "Zar sam ja namjesto Boga koji ti je uskratio plod utrobe?"
3 A ona odgovori: "Evo moje sluškinje Bilhe: uđi k njoj, pa neka rodi na
mojim koljenima, da tako i ja steknem djecu po njoj." 4 Dade mu dakle
svoju sluškinju Bilhu za ženu, i Jakov priđe k njoj. 5 Bilha zače te Jakovu
rodi sina. 6 Tada Rahela reče: "Jahve mi je dosudio pravo. Uslišao je moj

glas i dao mi sina." Stoga mu nadjenu ime Dan. 7 Rahelina sluškinja Bilha
opet zače i rodi Jakovu drugoga sina. 8 Tada Rahela reče: "Žestoko sam se
borila sa sestrom, ali sam pobijedila." Tako mu nadjenu ime Naftali. 9 A
vidjevši Lea da je prestala rađati, uzme svoju sluškinju Zilpu pa je dade
Jakovu za ženu. 10 I kad je Leina sluškinja Zilpa rodila Jakovu sina, 11 Lea
uskliknu: "Koje sreće!" Tako mu nadjenu ime Gad. 12 Leina sluškinja
Zilpa rodi Jakovu i drugog sina, 13 i Lea opet uskliknu: "Blago meni! Žene
će me zvati blaženom!" Tako mu nadjenu ime Ašer. 14 Jednoga dana,
u vrijeme pšenične žetve, namjeri se Ruben u polju na ljubavčice te ih
donese svojoj majci Lei. I Rahela reče Lei: "Daj mi od ljubavčica svoga
sina!" 15 A Lea odgovori: "Zar ti nije dosta što si mi oduzela muža pa još
hoćeš da od mene uzmeš i ljubavčice moga sina?" Rahela odgovori: "Pa
dobro, neka s tobom noćas leži u zamjenu za ljubavčice tvog sina." 16 Kad
je Jakov navečer stigao iz polja, Lea mu iziđe u susret pa reče: "Treba da
dođeš k meni, jer sam te unajmila za ljubavčice moga sina." One je noći
on s njom ležao. 17 Bog usliša Leu; ona zače te Jakovu rodi petog sina.
18 Onda Lea reče: "Bog mi je uzvratio nagradom što sam ustupila svoju
sluškinju svome mužu." Stoga sinu nadjenu ime Jisakar. 19 Lea opet zače i
rodi Jakovu šestoga sina. 20 Onda Lea reče: "Bog me obdari dragocjenim
darom; sada će mi moj muž dati darove: tÓa rodila sam mu šest sinova."
Tako mu nadjenu ime Zebulun. 21 Zatim rodi kćer te joj nadjenu ime Dina.
22 Uto se Bog sjeti Rahele: Bog je usliša i otvori njezinu utrobu. 23 Ona zače
i rodi sina te reče: "Ukloni Bog moju sramotu!" 24 Nadjene mu ime Josip,
rekavši: "Neka mi Jahve pridoda drugog sina!" 25 Pošto je Rahela rodila
Josipa, Jakov reče Labanu: "Pusti me da idem u svoj zavičaj! 26 Daj mi moje
žene za koje sam te služio i moju djecu da mogu otići: tÓa dobro znaš kako
sam te služio." 27 A Laban mu odgovori: "Ne idi, ako si mi prijatelj. Znam
da me Jahve blagoslivljao zbog tebe." 28 I nadoda: "Odredi plaću koju želiš
od mene, i dat ću ti." 29 On mu odgovori: "Ti dobro znaš što je moja služba
značila za te i kako je tvome blagu bilo sa mnom. 30 Malenkost što si je imao
prije nego sam ja došao povećala se vrlo mnogo, jer kuda god sam prolazio
Jahve te blagoslivljao na mojim koracima. A sad je vrijeme da poradim i
za svoj dom." 31 On upita: "Koliko da ti platim?" Jakov odgovori: "Nemoj
mi platiti ništa! Ako mi učiniš ovo, opet ću na pašu goniti i čuvati tvoje
stado. 32 Daj da prođem danas kroz tvoje stado i od njega izlučim svaku
garavu ovcu i svaku šarenu ili napruganu kozu! Neka to bude moja plaća!
33 A ubuduće kad budeš svojim očima provjeravao moju naplatu, moje će
poštenje biti svjedok za mene: nađe li se među mojim kozama ijedna koja
ne bude šarena ili naprugana, ili među ovcama koja ne bi bila garava,
neka se smatra ukradenom!" 34 Laban reče: "Dobro, neka bude kako si
kazao." 35 Ali toga dana Laban izluči naprugane i šarene jarce i sve riđaste
i šarene koze - svaku koja je na sebi imala bijelo - i sve garave ovce pa ih
preda svojim sinovima. 36 I odande gdje je Jakov pasao ostatak Labanova
stada udalji se za koja tri dana hoda. 37 A Jakov uzme zelenih mladica od
topola, badema i platana; na njima izreza bijele pruge, otkrivši bjeliku na
mladicama. 38 Pruće tako isprugano postavi u korita, u pojila iz kojih se
stoka napajala. A kako se stoka parila kad je na vodu dolazila, 39 to su se
jarci parili uz pruće, pa su koze kozile prugaste, riđaste i šarene kozliće.
40 Tako je i ovce Jakov bio izlučio i glave im okrenuo prema prugastima
ili posve garavima što su bile u Labanovu stadu. Tako je za se namicao

posebna stada koja nije miješao s Labanovim stadima. 41 Osim toga, kad bi
se god dobro uzrasla stoka parila, Jakov bi stavio pruće u korita, baš pred
oči živine, tako da se pari pred prućem. 42 Ali ga pred kržljavu marvu
nije stavljao. Tako je kržljava zapadala Labana, a dobro razvijena Jakova.
43 Čovjek se tako silno obogatio, stekao mnogu stoku, sluge i sluškinje, deve
i magarad.

31

1 Uto Jakov dozna kako Labanovi sinovi govore: “Sve dobro našega oca
uze Jakov; i od onoga što bi moralo pripasti našem ocu namaknuo je sve
ono bogatstvo.” 2 A opazi Jakov i na Labanovu licu da se on ne drži prema
njemu kao prije. 3 Tada Jahve reče Jakovu: “Vrati se u zemlju svojih otaca,
u svoj zavičaj, i ja ću biti s tobom!” 4 Jakov onda pozove Rahelu i Leu u
polje, k svome stadu, 5 pa im reče: “Ja vidim na licu vašega oca da se on
ne drži prema meni kao prije; ali Bog oca moga sa mnom je bio. 6 I same
znate da sam vašega oca služio koliko sam god mogao; 7 pa ipak je vaš
otac mene varao, deset mi je puta plaću mijenjao. Ali Bog nije dopuštao
da mi nanese štetu. 8 Ako bi on rekao: 'Svaka šarena neka bude tebi za
naplatu', onda bi cijelo stado mladilo šarene; ako bi opet rekao: 'Prugasti
neka budu tebi za plaću', onda bi cijelo stado mladilo prugaste. 9 Tako je
Bog uzimao blago od vašeg oca pa ga meni davao. 10 Jednom, kad se stado
oplođivalo, nenadano vidjeh u snu da su jarci u stadu, dok su se parili, bili
prugasti, mjestimično bijeli i šareni. 11 Još u snu anđeo Božji mene zovne:
'Jakove!' 'Evo me!' rekoh. 12 A on nastavi: 'Primijeti dobro da su jarci
u stadu što se pare prugasti, mjestimično bijeli i šareni. Ja sam, naime,
vidio sve što ti je Laban činio. 13 Ja sam Bog koji ti se ukazao u Betelu,
gdje si uljem pomazao stup i gdje si mi učinio zavjet. Sad ustaj i idi iz ove
zemlje; vrati se u svoj zavičaj!'” 14 Nato mu Rahela i Lea odgovore: “Zar
još imamo baštinskog dijela u svome očinskom domu? 15 Zar nas otac nije
smatrao tuđinkama? TÓa on je nas prodao, a onda je pojeo novac što ga
je za nas dobio! 16 Sve bogatstvo što je Bog oduzeo našem ocu zbilja je
naše i djece naše. Zato izvrši sve što ti je Bog rekao!” 17 Nato Jakov naprti
na deve svoju djecu i svoje žene; 18 pred sobom potjera sve svoje blago,
sva svoja dobra što ih je stekao, stoku što ju je namaknuo u Padan Aramu:
krenu u zemlju kanaansku, k svome ocu Izaku. 19 Laban bijaše otišao
da striže svoje ovce, pa Rahela prisvoji kućne kumire koji su pripadali
njezinu ocu. 20 Jakov zavara Aramejca Labana tako da nije ni slutio da će
bježati. 21 I pobjegne sa svim što je bilo njegovo. Ubrzo prijeđe Eufrat
i upravi put prema brdu Gileadu. 22 Trećeg dana obavijeste Labana da
je Jakov pobjegao. 23 On povede sa sobom svoje rođake te je za Jakovom
išao u potjeru sedam dana hoda; stiže ga na brdu Gileadu. 24 Ali se Bog
ukaza Aramejcu Labanu, noću u snu, te mu reče. “Pazi da protiv Jakova
ne poduzimlješ ništa, ni dobro ni zlo!” 25 Uto Laban stigne Jakova. Jakov
bijaše postavio svoj šator na Glavici, a Laban se utabori na brdu Gileadu.
26 Onda Laban reče Jakovu: “Što si to htio zavaravajući me i odvodeći mi
kćeri kao zarobljenice na maču? 27 Zašto si potajno pobjegao, u bludnju me
zaveo i nisi me obavijestio? Otpratio bih te s veseljem i pjesmom, uz bubnje
i lire. 28 Nisi mi dopustio ni da izljubim svoje kćeri i svoju unučad! Zbilja
si ludo postupio. 29 U mojoj je ruci da s tobom loše postupim. Ali Bog tvoga
oca noćas mi reče: 'Pazi da protiv Jakova ne poduzmeš ništa, ni dobro ni
zlo!' 30 Sada dobro, otišao si jer si čeznuo za svojim očinskim domom; ali

zašto si mi kumire pokrao?” 31 Jakov odgovori Labanu: “Strepio sam od
pomisli da bi mi mogao silom oteti svoje kćeri. 32 A kumire svoje u koga
nađeš, onaj neka pogine! Ovdje pred našom braćom kaži što je tvoga pri
meni i nosi!” Jakov nije znao da ih je Rahela prisvojila. 33 Tako Laban
uđe u šator Jakovljev, pa u šator Lein, onda u šator dviju sluškinja, ali
ništa ne nađe. Izišavši iz Leina šatora, uđe u šator Rahelin. 34 A Rahela
bijaše uzela kumire i stavila ih u sjedalo svoje deve, a onda na njih sjela.
Laban je premetao po svemu šatoru, ali ih ne nađe. 35 Ona je, naime, rekla
svome ocu: “Neka se moj gospodar ne ljuti što ne mogu pred njim ustati
jer imam ono što je red kod žena.” I tako je pretraživao, ali kumira nije
našao. 36 Sad se Jakov ražesti i zađe u prepirku s Labanom. Otvoreno
Jakov reče Labanu: “Kakvo je moje zlodjelo, koja li je moja krivnja da me
progoniš? 37 Eto si premetnuo sve moje stvari, pa kakav si predmet našao
od svega svog kućanstva? Položi ga tu pred moj i svoj rod pa neka oni
budu suci među nama dvojicom. 38 Za ovih dvadeset godina što sam ih
s tobom proveo ni tvoje ovce ni tvoje koze nisu se jalovile niti sam ja jeo
ovnova iz tvoga stada. 39 Ono što bi zvijer razdrla, tebi nisam donosio,
nego bih od svoga gubitak nadoknadio. Ti si to od mene tražio, bilo da je
nestalo danju ili da je nestalo noću. 40 Često sam danju skapavao od žeđi,
a obnoć od studeni. San je bježao od mojih očiju. 41 Od ovih dvadeset
godina što sam ih proveo u tvojoj kući četrnaest sam ti godina služio za
tvoje dvije kćeri, a šest godina za tvoju stoku, jer si mi mijenjao zaradu
deset puta. 42 Da sa mnom nije bio Bog moga oca, Bog Abrahamov, Strah
Izakov, otpravio bi me praznih ruku. Ali je Bog gledao moju nevolju i trud
mojih ruku te je sinoć dosudio.” 43 Nato Laban odgovori Jakovu: “Kćeri
su moje kćeri; djeca su moja djeca; stada su moja stada, sve što gledaš
moje je. Ali što danas mogu učiniti ovim svojim kćerima ili djeci koju su
rodile? 44 Pa dobro, hajde da ti i ja napravimo ugovor, tako da bude svjedok
između mene i tebe.” 45 Nato Jakov uzme jedan kamen pa ga uspravi kao
stup, 46 a onda reče svojim ljudima: “Skupite kamenja!” Tako oni nakupe
kamenja i nabace gomilu. Tu su na gomili blagovali. 47 Laban je nazva
“Jegar sahaduta”, a Jakov je nazva “Gal-ed”. 48 Onda Laban izjavi: “Neka
ova gomila danas bude svjedok između mene i tebe!” Stoga je nazvana
Gal-ed, 49 ali i Mispa, jer je rekao. “Neka Jahve bude na vidu i tebi i meni
kad jedan drugog ne budemo gledali. 50 Ako budeš loše postupao prema
mojim kćerima, ili ako uzmeš druge žene uz moje kćeri, sve da nitko drugi
ne bude s nama, znaj da će Bog biti svjedok između mene i tebe.” 51 Potom
Laban reče Jakovu: “Ovdje je, evo, gomila; ovdje je stup koji sam uspravio
između sebe i tebe: 52 ova gomila i ovaj stup neka budu jamac da ja u zloj
namjeri neću ići na te iza ove gomile i da ti nećeš ići na me iza ove gomile i
ovog stupa. 53 Neka Bog Abrahamov i Bog Nahorov budu naši suci!” Jakov
se zakune Bogom - Strahom svoga oca Izaka. 54 Poslije toga Jakov prinese
žrtvu na Glavici i pozva svoje ljude da blaguju. Poslije objeda proveli su
noć na Glavici.

32

1 Ranim se jutrom Laban digne, izljubi svoje sinove i svoje kćeri te ih
blagoslovi; onda se zaputi natrag u svoje mjesto. 2 Jakov je putovao svojim
putem, kad mu u susret izađu anđeli Božji. 3 Kad ih Jakov opazi, reče:
“Ovo je Božje taborište!” Zato nazva ono mjesto Mahanajim. 4 Jakov
pošalje pred sobom glasnike svome bratu Ezavu u zemlju Seir, u Edomsku

pustaru, 5 i naloži im: “Ovako ćete reći mome gospodaru Ezavu: 'Sluga
tvoj Jakov poručuje ti: Boravio sam kod Labana i dosad se ondje zadržao.
6 Stekao sam goveda, magaradi, ovaca, sluga i sluškinja. Javljam to svome
gospodaru, ne bih li našao naklonost u njegovim očima.'” 7 Glasnici se
vrate Jakovu te mu reknu: “Bili smo kod tvoga brata Ezava; on sam dolazi
ti u susret sa četiri stotine momaka.” 8 Jakov se silno uplaši. U zabrinutosti
rastavi na dva tabora ljude, stada, krda i deve što ih je sa sobom imao.
9 Računao je: ako Ezav naiđe na jedan tabor i napadne ga, drugi bi se tabor
mogao spasiti. 10 Onda se Jakov pomoli: “O Bože oca moga Abrahama!
Bože oca moga Izaka! O Jahve, koji si mi naredio: 'Vrati se u svoj rodni
kraj, i ja ću ti biti dobrostiv!' 11 Nisam vrijedan sve dobrote koju si tako
postojano iskazivao svome sluzi. TÓa samo sam sa svojim štapom nekoć
prešao ovaj Jordan, a sad sam narastao u dva tabora. 12 Izbavi me od
šaka moga brata, od šaka Ezavovih! Inače se bojim da bi mogao doći i
umlatiti i mene, i majke, i djecu. 13 Ti si rekao: 'Obilnim ću te dobrima
obasipati i tvoje potomstvo umnožiti poput pijeska u moru koji se ne da
prebrojiti zbog množine.'” 14 Ondje provede onu noć; a onda, od onog
što je imao pri ruci, pripravi dar svome bratu Ezavu: 15 dvjesta koza i
dvadeset jaraca, dvjesta ovaca i dvadeset ovnova; 16 trideset deva dojilica
s njihovim mladima; četrdeset krava i deset junaca; dvadeset magarica
i deset magaraca. 17 Stado po stado preda svojim slugama. Onda reče
svojim slugama: “Idite preda mnom, ali držite razmak među stadima!”
18 A prvom izda naredbu rekavši: “Kad te sretne moj brat Ezav pa te
upita: 'Čiji si ti? Kamo ideš? Čije je ovo pred tobom?' 19 odgovori: 'Tvoga
sluge Jakova; ovo je dar koji šalje svome gospodaru Ezavu; on je tamo
za nama.'” 20 Tako je naredio i drugome, pa trećemu i svima drugima
koji su išli za stadima: “Ovo i ovako reci Ezavu kad ga sretneš. 21 Još
mu dodaj: 'A sluga tvoj Jakov i sam je za nama.'” Mislio je naime: “Ako
ga unaprijed udobrostivim darovima, a onda se s njim suočim, možda će
mi oprostiti.” 22 Tako darovi krenu naprijed, dok je on ostao one noći u
taborištu. 23 One noći on ustane, uzme svoje obje žene, obje svoje sluškinje
i svoje jedanaestero djece te prijeđe Jabok preko gaza. 24 Prebacivši njih
na drugu stranu toka, prebaci zatim i ostalo što bijaše njegovo. 25 Jakov
ostane sam. I neki se čovjek rvao s njim dok nije zora svanula. 26 Videći
da ga ne može svladati, ugane mu bedro pri zglobu, tako da se Jakovu kuk
iščašio dok su se rvali. 27 Potom reče: “Pusti me jer zora sviće!” Ali on
odgovori: “Neću te pustiti dok me ne blagosloviš.” 28 Nato ga onaj zapita:
“Kako ti je ime?” Odgovori: “Jakov.” 29 Onaj reče. “Više se nećeš zvati
Jakov nego Izrael, jer si se hrabro borio i s Bogom i s ljudima i nadvladao
si.” 30 Onda zapita Jakov: “Reci mi svoje ime!” Odgovori onaj: “Za moje me
ime ne smiješ pitati!” I tu ga blagoslovi. 31 Onom mjestu Jakov nadjene ime
Penuel jer - reče - “Vidjeh Boga licem u lice, i na životu ostadoh.” 32 Sunce
je nad njim bilo ogranulo kad je prošao Penuel. Hramao je zbog kuka.
33 Zato Izraelci do današnjeg dana ne jedu kukovnu tetivu što se nalazi
na bedrenom zglobu, budući da je Jakovljev bedreni zglob bio iščašen u
kukovnoj tetivi.

33

1 Jakov podiže oči i opazi gdje dolazi Ezav i s njime četiri stotine ljudi.
Onda on podijeli svoju djecu među Leu, Rahelu i dvije sluškinje; 2 postavi
sluškinje i njihovu djecu na čelo; iza njih Leu i njezinu djecu; a Rahelu

i Josipa straga. 3 Sam prođe naprijed, nakloni se do zemlje sedam puta
dok se ne primače svome bratu. 4 Ezav mu potrča u susret. Zagrli ga
padnuvši mu oko vrata, poljubi ga i zaplaka. 5 Onda podiže oči i vidje
žene i djecu. “Tko su ovi s tobom?” - zapita. On odgovori: “Djeca kojom
je Bog obdario tvoga slugu.” 6 Potom naprijed stupe sluškinje sa svojom
djecom te se duboko naklone. 7 Naprijed stupi i Lea sa svojom djecom te
se duboko nakloni. Najposlije stupe naprijed Josip i Rahela te se duboko
naklone. 8 Ezav upita: “Što kaniš sa svom ovom povorkom što sam je
sreo?” Odgovori: “Naći naklonost svoga gospodara.” 9 Ezav odgovori: “Ja
imam dosta, brate moj. Neka ostane tebi što je tvoje.” 10 A Jakov reče:
“Nemoj tako! Ako sam našao naklonost u tvojim očima, primi dar iz moje
ruke; jer meni je, što si me ljubezno primio, kao da gledam lice Božje.
11 Zato prihvati moj dar što sam ti ga donio; Bog mi je bio sklon te imam
svega.” Kako ga je uporno nagovarao, Ezav prihvati. 12 “Pođimo na put”,
reče Ezav, “i ja ću s tobom putovati.” 13 Ali mu on odvrati: “Zna moj
gospodar da su djeca nejaka. Osim toga, valja mi se brinuti o ovcama i
kravama koje doje: ako bi se tjerale prebrzo samo jednog dana, sve bi
pocrkale. 14 Neka moj gospodar ide ispred svoga sluge, a ja ću ići polako,
uz korak marve pred sobom i uz korak djece, dok ne stignem k svome
gospodaru u Seir.” 15 Onda reče Ezav: “Da ti barem ostavim nekoliko ljudi
koji se sa mnom nalaze.” Ali on odgovori: “Čemu to? Neka ja samo nađem
milost u očima svoga gospodara!” 16 Tako se Ezav onog dana zaputi natrag
u Seir, 17 dok je Jakov otišao u Sukot, gdje sebi sagradi kuću, a svom blagu
podigne staje. Stoga je onom mjestu dano ime Sukot. 18 Došavši tako iz
Padan Arama, Jakov sretno stigne u grad Šekem, koji se nalazi u zemlji
kanaanskoj, i postavi svoj šator pred gradom. 19 A komad zemlje na kojoj
je postavio svoj šator kupi od sinova Hamora, Šekemova oca, za stotinu
kesita. 20 Tu podiže žrtvenik i nazva ga “El, Bog Izraelov”.

34

1 Dina, kći koju je Lea rodila Jakovu, iziđe da posjeti neke žene onoga
kraja. 2 Opazi je Hivijac Šekem, sin Hamora, poglavice kraja, pa je pograbi
i na silu s njom leže. 3 Njegovo srce prione za Dinu, Jakovljevu kćer, i on se
u djevojku zaljubi. Nastojao je pridobiti djevojčino srce. 4 Šekem je govorio
i svom ocu Hamoru: “Onu mi djevojku uzmi za ženu!” 5 Jakov sazna da
je Šekem obeščastio njegovu kćer Dinu. Ali kako su njegovi sinovi bili uz
blago na polju, Jakov nije poduzimao ništa dok oni ne dođu. 6 Uto dođe k
Jakovu Šekemov otac Hamor da se s njim sporazumije, 7 upravo kad su se
Jakovljevi sinovi vraćali iz polja. Kad su čuli vijest, ljudi su bili ojađeni i
vrlo ljuti. Što je Šekem učinio - legavši s Jakovljevom kćeri - u Izraelu je bila
sramota. To se nije smjelo trpjeti. 8 Hamor im reče. “Moj se sin Šekem
svom dušom zaljubio u vašu kćer. Dajte mu je za ženu! 9 Oprijateljite
se s nama: dajite nam svoje kćeri, a naše kćeri uzimajte sebi! 10 Tako
možete živjeti među nama; zemlja je pred vama da se naselite, u njoj
se slobodno krećete i stječete imovinu!” 11 Potom Šekem reče njezinu
ocu i njezinoj braći: “Da nađem milost u vašim očima, dat ću vam što
zatražite. 12 Tražite od mene koliko hoćete: sve što god zapitate dat ću,
samo mi dajte djevojku za ženu.” 13 Jakovljevi sinovi odgovore Šekemu i
njegovu ocu Hamoru - govorili su s prijevarom jer je obeščastio njihovu

sestru Dinu - 14 te im rekoše: “Ne možemo pristati da svoju sestru damo
čovjeku koji nije obrezan, jer bi to za nas bila sramota. 15 Jedino ćemo
je dati ako postanete kao i mi, ako obrežete sve svoje muškarce. 16 Onda
vam možemo davati svoje kćeri i uzimati vaše sebi, s vama se naseliti i biti
jedan rod. 17 A ako ne pristajete na obrezanje, uzet ćemo svoju kćer i otići.”
18 Hamoru i Šekemu, Hamorovu sinu, njihov se zahtjev učini povoljan.
19 Mladić nije časio da zahtjev izvrši, jer je čeznuo za Jakovljevom kćeri;
a bio je najuvaženiji od svih u očevu domu. 20 Tako Hamor i njegov sin
Šekem dođu u svoje gradsko vijeće i obrate se svojim sugrađanima ovako:
21 “Ovaj je svijet prijazan; neka se među nama u zemlji nasele; neka se po
njoj slobodno kreću; ima dosta prostora u zemlji za njih; možemo uzimati
njihove kćeri sebi za žene, a njima davati svoje. 22 No ljudi će pristati da
među nama žive i s nama budu jedan rod samo ako se svi naši muškarci
obrežu kao što su oni obrezani. 23 Zar tako ne bi stoka koju su stekli, sve
njihovo blago - bilo naše? Pristanimo, pa neka se među nama nasele!”
24 Svi odrasli muškarci koji imaju pravo izaći na gradska vrata poslušaše
Hamora i njegova sina Šekema, pa bude obrezan svaki muškarac - svaki
koji ima pravo izaći na gradska vrata. 25 A trećega dana, dok su oni još bili
u bolovima, dva Jakovljeva sina, Šimun i Levi, Dinina braća, pograbe svaki
svoj mač i nesmetano dođu u grad te poubijaju sve muškarce. 26 Sasijeku
mačem Hamora i njegova sina Šekema, uzmu Dinu iz Šekemove kuće
i odu. 27 Ostali Jakovljevi sinovi dođu na ubijene i opustoše grad što
je njihova sestra bila obeščašćena. 28 Što je bilo krupne i sitne stoke i
magaradi, u gradu i u polju, otjeraju; 29 opljačkaju sva njihova dobra, a
svu im djecu i žene - sve što je bilo po kućama - odvedu u roblje. 30 Jakov
reče Šimunu i Leviju: “Uveli ste me u nepriliku omrazivši me stanovnicima
zemlje, Kanaancima i Perižanima. Ako se ujedine protiv mene i napadnu
me, dok je nas ovako malo na broj, istrijebit će me s mojim domom.”
31 Oni odgovore: “Zar da prema našoj sestri postupaju kao prema kakvoj
bludnici?”

35

1 Bog reče Jakovu: “Ustani, idi gore u Betel te ondje ostani! Načini
ondje žrtvenik Bogu koji ti se objavio kad si bježao od svoga brata Ezava!”
2 I Jakov reče svojoj obitelji i svima koji bijahu s njime: “Odbacite tuđe
kumire koji se nalaze u vašoj sredini; očistite se i preobucite. 3 Idemo
gore u Betel; ondje ću načiniti žrtvenik Bogu, koji me uslišao kad sam bio
u nevolji i sa mnom bio na putu kojim sam hodio.” 4 Oni predaju Jakovu
sve tuđe kumire što su ih imali i naušnice što su bile o njihovim ušima,
pa ih Jakov zakopa pod hrast kod Šekema. 5 Kad su se zaputili, strah od
Boga spopadne okolišna mjesta, tako da nisu išli u potjeru za Jakovljevim
sinovima. 6 Jakov stigne u Luz, to jest Betel, u zemlji kanaanskoj, i sav puk
što je bio s njim. 7 Ondje sagradi žrtvenik i mjesto nazva El Betel, jer mu
se ondje Bog objavio kad on bježaše pred svojim bratom Ezavom. 8 Tada
umre Rebekina dojilja Debora te je sahraniše pod Betelom, pod hrastom,
koji se otad zove “Tužni hrast”. 9 Bog se opet objavi Jakovu kad je stigao
iz Padan Arama, te ga blagoslovi. 10 Bog mu reče: “Ime ti je Jakov, ali
se odsad nećeš zvati Jakov nego će Izrael biti tvoje ime.” Tako ga prozva
Izraelom. 11 Onda mu Bog reče: “Ja sam El Šadaj - Bog Svesilni! Budi
rodan i množi se! Od tebe poteći će narod, mnoštvo naroda, i kraljevi iz

tvog će izaći krila. 12 Zemlju što je dadoh Abrahamu i Izaku tebi predajem;
i potomstvu tvojem poslije tebe zemlju ću ovu dati.” 13 A onda Bog ode od
njega gore. 14 Na mjestu gdje je Bog s njim govorio Jakov uspravi stup, stup
od kamena; na njemu prinese žrtvu i izli ulja. 15 A mjesto gdje mu je Bog
govorio Jakov nazva Betel. 16 Potom odu iz Betela. Još bijaše malo puta do
Efrate, a Rahela se nađe pri porođaju. Napali je teški trudovi. 17 Kad su
joj porođajni bolovi bili najteži, reče joj babica: “Ne boj se jer ti je i ovo
sin!” 18 Kad se rastavljala s dušom - jer umiraše Rahela - nadjenu sinu ime
Ben Oni; ali ga otac prozva Benjamin. 19 Tako umrije Rahela. Sahrane je
na putu u Efratu, to jest Betlehem. 20 A na njezinu grobu Jakov podigne
spomenik - onaj što je na Rahelinu grobu do danas. 21 Izrael krenu dalje
te razape svoj šator s onu stranu Migdal-Edera. 22 Dok je Izrael boravio u
onom kraju, ode Ruben i legne s Bilhom, prileţnicom svoga oca. Sazna
za to Izrael. Izrael je imao dvanaest sinova. 23 S Leom: Rubena, koji
je Jakovljev prvorođenac, Šimuna, Levija, Judu, Jisakara i Zebuluna; 24 s
Rahelom: Josipa i Benjamina; 25 s Bilhom, Rahelinom sluškinjom: Dana i
Naftalija; 26 sa Zilpom, sluškinjom Leinom: Gada i Ašera. To su Jakovljevi
sinovi što su mu se rodili u Padan Aramu. 27 Jakov dođe k svome ocu
Izaku u Mamru u Kirjat Arbu, to je Hebron - gdje su boravili Abraham i
Izak kao pridošlice. 28 Kad je Izaku bilo sto i osamdeset godina, umrije.
29 Izak izdahne i umre, starac i godinama zasićen, te bude pridružen svojim
precima. Sahrane ga njegovi sinovi, Ezav i Jakov.

36

1 Ovo su potomci Ezava, koji se zvao i Edom. 2 Ezav je uzeo sebi žene
od kanaanskih djevojaka: Adu, kćer Hetita Elona; Oholibamu, kćer Ane,
unuku Sibeona Horijca; 3 i Basematu, kćer Jišmaelovu, sestru Nebajotovu.
4 Ada Ezavu rodi Elifaza, a Basemata rodi Reuela, 5 Oholibama rodi Jeuša,
Jalama i Koraha. To su Ezavovi sinovi koji se rodiše u zemlji kanaanskoj.
6 Ezav uzme svoje žene, svoje sinove, svoje kćeri, svu čeljad svoga doma;
svoju stoku - krupnu i sitnu; svu imovinu što ju je namakao u zemlji
kanaanskoj, pa ode u zemlju seirsku, daleko od svog brata Jakova. 7 Njihov
se, naime, posjed jako uvećao te nisu mogli ostati zajedno: kraj u kojem
su boravili nije ih mogao izdržavati zbog njihova blaga. 8 Tako se Ezav -
Edom nazvani - naseli u brdskom kraju Seiru. 9 Ovo je, dakle, potomstvo
Ezava, praoca Edomaca, u brdskom kraju Seiru. 10 Ovo su imena Ezavovih
sinova: Elifaz, sin Ezavove žene Ade; Reuel, sin Ezavove žene Basemate.
11 Elifazovi su sinovi bili: Teman, Omar, Sefo, Gatam i Kenaz. 12 Timna
je bila inoča Ezavova sina Elifaza; ona je Elifazu rodila Amaleka. To su
potomci Ezavove žene Ade. 13 A ovo su sinovi Reuelovi: Nahat, Zerah,
Šama i Miza. Oni su bili sinovi Ezavove žene Basemate. 14 A ovo su opet
sinovi Ezavove žene Oholibame, Anine kćeri, unuke Sibeonove; ona je
Ezavu rodila Jeuša, Jalama i Koraha. 15 Ovo su rodovske glave Ezavovih
potomaka. Potomci Ezavova prvorođenca Elifaza: knez Teman, knez
Omar, knez Sefo, knez Kenaz, 16 knez Korah, knez Gatam i knez Amalek.
To su rodovski glavari Elifazovi u zemlji edomskoj; to su potomci Adini.
17 A ovo su potomci Ezavova sina Reuela: knez Nahat, knez Zerah, knez
Šama i knez Miza. To su rodovski glavari Reuelovi u zemlji edomskoj; to
su potomci Ezavove žene Basemate. 18 A ovo su potomci Ezavove žene
Oholibame: knez Jeuš, knez Jalam i knez Korah. To su rodovski glavari
Ezavove žene Oholibame, kćeri Anine. 19 To su bili sinovi Ezava-Edoma,

njihovi knezovi. 20 A ovo su sinovi Seira Horijca, žitelji one zemlje: Lotan,
Šobal, Sibeon, Ana, 21 Dišon, Eser i Dišan. To su koljenovići Horijci, sinovi
Seirovi, u zemlji edomskoj. 22 Lotanovi sinovi bili su: Hori i Hemam;
a sestra Lotanova bila je Timna. 23 Ovo su bili sinovi Šobalovi: Alvan,
Manahat, Ebal, Šefo i Onam. 24 Sinovi Sibeonovi bijahu Aja i Ana. Ana je
onaj koji je našao vruća vrela u pustari dok je čuvao magarad svoga oca
Sibeona. 25 Ovo su bila djeca Ane: sin Dišon i Anina kći Oholibama. 26 Ovo
su bili sinovi Dišonovi: Hemdan, Ešban, Jitran i Keran. 27 Ovo su bili sinovi
Eserovi: Bilhan, Zaavan i Akan. 28 A sinovi Dišanovi bili su: Uz i Aran.
29 Ovo su knezovi Horijaca: knez Lotan, knez Šobal, knez Sibeon, knez Ana,
30 knez Dišon, knez Eser i knez Dišan. To su bili knezovi Horijaca, glavar za
glavarom, u zemlji seirskoj. 31 Evo kraljeva koji su kraljevali u edomskoj
zemlji prije nego je zavladao kralj sinova Izraelovih. 32 Beorov sin Bela
vladao je u Edomu; njegov se grad zvao Dinhaba. 33 Kad je umro Bela,
na njegovo se mjesto zakraljio Jobab, sin Zeraha iz Bosre. 34 Kad je umro
Jobab, zakraljio se na njegovo mjesto Hušam iz temanske zemlje. 35 Kad
je umro Hušam, zakraljio se na njegovo mjesto Bedadov sin Hadad, koji
je potukao Midjance na Moapskom polju. Ime je njegovu gradu bilo Avit.
36 Kad je umro Hadad, zakraljio se na njegovo mjesto Samla iz Masreke.
37 Kad je umro Samla, zakraljio se na njegovo mjesto Šaul iz Rehobota na
Rijeci. 38 Kad umrije Šaul, zavlada Baal Hanan, Akborov sin. 39 Kad je
umro Baal Hanan, Akborov sin, vladaše Hadad. Ime je njegovu gradu bilo
Pai. Žena mu se zvala Mehetabela. Bila je kći Matredova, iz Me Zahaba.
40 Ovo su imena Ezavovih knezova s njihovim nazivima po rodovima i
smještaju: knez Timna, knez Alva, knez Jetet, 41 knez Oholibama, knez
Ela, knez Pinon, 42 knez Kenaz, knez Teman, knez Mibzar, 43 knez Magdiel
i knez Iram. To su bili knezovi edomski, prema njihovim naseljima u zemlji
koju su zaposjeli. To je Ezav, praotac Edomaca.

37

1 A Jakov se bijaše nastanio u zemlji gdje je njegov otac boravio kao
pridošlica - u zemlji kanaanskoj. 2 Evo nasljedstva Jakovljeva. Kao mladić,
u dobi od sedamnaest godina, Josip je čuvao stada sa svojom braćom,
sinovima Bilhe i Zilpe, koje bijahu žene njegova oca. Josip je ocu svome
donosio zle glasove o njima. 3 Izrael je volio Josipa više nego ijednog svoga
sina jer je bio dijete njegove staračke dobi; i on mu napravi kićenu haljinu.
4 Kako njegova braća opaze da ga njihov otac voli više od svih drugih svojih
sinova, zamrze ga toliko da mu nisu mogli ni prijaznu riječ progovoriti.
5 Jednom Josip usni san i kaza ga svojoj braći, a oni ga zbog toga još više
zamrze. 6 “Poslušajte”, reče im, “san što sam ga usnio! 7 Pomislite! Vezali
smo nasred polja snopove, kadli se najednom moj snop uspravi i stade
uzgor. Uto se vaši snopovi okupe okolo i duboko se poklone mom snopu.”
8 Njegova ga braća upitaše: “Kaniš li nad nama zakraljevati? Hoćeš li nam
biti gospodar?” I još ga više zamrze zbog njegova pričanja o snovima.
9 Usni on još jedan san te ga ispriča svojoj braći: “Još sam jedan san
usnuo. Pazite! Sunce, mjesec i jedanaest zvijezda duboko mi se klanjahu!”
10 Kad je to ispričao svome ocu, ukori ga otac i reče mu: “Što znači taj san
što si ga usnuo? Zar ćemo doći ja, tvoja majka i tvoja braća pa ti se do
zemlje klanjati?” 11 I dok su braća od zavisti bila ljuta na nj, njegov je otac
razmišljao o svemu. 12 Jednom njegova braća odu čuvati očeva stada blizu

Šekema. 13 Izrael reče Josipu: “Tvoja braća čuvaju stada kod Šekema, pa
hajde da te pošaljem k njima.” On mu odgovori: “Dobro, idem.” 14 Potom
će mu otac: “Hajde i vidi kako su ti braća i stoka pa mi javi.” Tako ga
otpremi iz doline Hebrona, i on stigne u Šekem. 15 Neki čovjek nađe ga
gdje luta poljem pa ga upita: “Što tražiš?” 16 “Tražim braću”, odgovori.
“Možeš li mi kazati gdje čuvaju stada?” 17 A čovjek reče: “Odavde su
otišli. Čuo sam ih gdje govore: 'Hajdemo u Dotan.'” Tako Josip ode za
svojom braćom i nađe ih u Dotanu. 18 Oni ga opaze izdaleka; prije nego im
se približio, počnu se dogovarati da ga ubiju. 19 I jedan drugom reče: “Eno
stiže onaj sanjar! 20 Hajde da ga sad ubijemo i bacimo u kakvu čatrnju!
Možemo kazati da ga je proždrla divlja zvijer. Vidjet ćemo što će biti od
njegovih snova!” 21 Ali kad je to čuo Ruben, pokuša da ga izbavi iz njihovih
šaka. I reče: “Nemojmo oduzimati njegova života! 22 Ne prolijevajte krvi”
- dalje je govorio Ruben. “Bacite ga u čatrnju u pustari; ali ne dižite na nj
ruke!” Htio ga je tako izbaviti iz njihovih šaka i odvesti ocu. 23 Ali kad je
Josip stigao braći, oni s Josipa svuku njegovu haljinu, haljinu kićenu što
je bila na njemu; 24 pograbe ga i bace u čatrnju. Čatrnja je bila prazna;
nije bilo u njoj vode. 25 Potom sjednu da ručaju. Kako podignu svoje
oči, opaze povorku Jišmaelaca gdje dolazi iz Gileada. Deve su im nosile
mirodije, balzam i mirisavu smolu da ih preprodaju u Egipat. 26 Tada reče
Juda svojoj braći: “Što ćemo postići ako ubijemo svog brata a krv njegovu
sakrijemo? 27 Hajde da ga prodamo Jišmaelcima; ali ne dižimo na nj ruke.
TÓa on je naš brat, naše meso.” Braća ga poslušaju. 28 Uto naiđu ljudi,
midjanski trgovci. Braća izvuku Josipa iz čatrnje i prodaju ga za dvadeset
srebrnika Jišmaelcima, a oni Josipa dovedu u Egipat. 29 Kad se Ruben
vratio k čatrnji i vidio da Josipa nema u čatrnji, razdere svoju odjeću.
30 A kad se vratio svojoj braći, povika: “Dječaka nema! Kamo ću ja sad?”
31 A oni uzmu Josipovu haljinu, zakolju jedno kozle i haljinu zamoče u
krv. 32 Kićenu haljinu otpreme ocu i poruče: “Ovo smo našli; gledaj je
li ovo haljina tvoga sina ili nije.” 33 Prepozna je on pa reče: “Haljina je
moga sina! Divlja ga je zvijer rastrgla! Na komade je Josip rastrgan!” 34 I
razdere Jakov svoje haljine, stavi pokorničku kostrijet oko bokova i dugo
vremena oplakivaše svoga sina. 35 Svi su ga njegovi sinovi i sve njegove
kćeri nastojali utješiti, ali se on ne mogaše utješiti. Govorio je: “Ne, sići
ću k svome sinu u Šeol tugujući!” Tako ga je oplakivao njegov otac. 36 A
Midjanci ga prodaju u Egipat Potifaru, dvoraninu faraonovu, zapovjedniku
straže.

38

1 Otprilike u to vrijeme Juda ode od svoje braće te okrenu nekom
Adulamcu komu ime bijaše Hira. 2 Tu Juda zapazi kćer jednog Kanaanca
- zvao se Šua - i njome se oženi. Priđe njoj 3 te ona zače i rodi sina,
komu dade ime Er. 4 Opet ona zače, rodi sina i dade mu ime Onan. 5 Još
jednog sina rodi te mu nadjene ime Šela. Nalazila se u Kezibu kad je
njega rodila. 6 Juda oženi svoga prvorođenca Era djevojkom kojoj bijaše
ime Tamara. 7 Ali Judin prvorođenac Er uvrijedi Jahvu i Jahve ga pogubi.
8 Tada reče Juda Onanu: “Priđi k udovici svoga brata, izvrši prema njoj
djeversku dužnost i tako očuvaj lozu svome bratu!” 9 Ali Onan, znajući
da se sjeme neće računati kao njegovo, ispuštaše ga na zemlju kad god
bi prišao bratovoj udovici, tako da ne dade potomstva svome bratu. 10 To

što je činio uvrijedilo je Jahvu, pa i njega pogubi. 11 Onda Juda reče svojoj
nevjesti Tamari: "Ostani kao udovica u domu svoga oca dok poodraste moj
sin Šela." Bojao se, naime, da bi i on mogao umrijeti kao i njegova braća. I
tako Tamara ode da živi u očevu domu. 12 Dugo vremena poslije toga umre
Šuina kći, Judina žena. Kad je prošlo vrijeme žalosti, Juda ode, zajedno
sa svojim prijateljem Adulamcem Hirom, u Timnu da striže svoje ovce.
13 Obavijeste Tamaru: "Eno ti je svekar", rekoše joj, "na putu u Timnu da
striže ovce." 14 Ona svuče udovičko ruho, navuče koprenu i zamota se pa
sjede na ulazu u Enajim, što je na putu k Timni. Vidjela je, naime, da je
Šela odrastao, ali nju još ne udaše za nj. 15 Kad je Juda opazi, pomisli da
je bludnica, jer je bila pokrila lice. 16 Svrati se on k njoj i reče: "Daj da ti
priđem!" Nije znao da mu je nevjesta. A ona odgovori: "Što ćeš mi dati
da uđeš k meni?" 17 "Spremit ću ti jedno kozle od svoga stada", odgovori.
"Treba da ostaviš jamčevinu dok ga ne pošalješ." 18 A on zapita: "Kakvu
jamčevinu da ti ostavim?" Ona odgovori: "Svoj pečatnjak o vrpci i štap što
ti je u ruci." Dade joj jedno i drugo, a onda priđe k njoj i ona po njem zače.
19 Potom ona ustade i ode; skide sa sebe koprenu i opet se odjenu u svoje
udovičko ruho. 20 Uto Juda pošalje kozle po svom prijatelju Adulamcu
da iskupi jamčevinu iz ruku žene, ali je nije mogao naći. 21 Upita ljude
u mjestu: "Gdje je bludnica što se nalazila uz put u Enajim?" Oni mu
odgovore: "Ovdje nije nikad bilo bludnice." 22 Tako se on vrati k Judi pa
reče: "Nisam je mogao naći. Osim toga, ljudi mi u mjestu rekoše da ondje
nije nikad bilo bludnice." 23 Onda reče Juda: "Da ne ostanemo za ruglo,
neka ih drži! Slao sam joj, eto, ovo kozle, ali je ti nisi našao." 24 Otprilike
poslije tri mjeseca donesoše vijest Judi: "Tvoja nevjesta Tamara odala se
bludništvu; čak je u bludničenju i začela." "Izvedite je", naredi Juda, "pa
neka se spali!" 25 Dok su je izvodili, ona poruči svekru: "Začela sam po
čovjeku čije je ovo." Još doda: "Vidi čiji je ovaj pečatnjak o vrpci i ovaj
štap!" 26 Juda ih prepozna pa reče: "Ona je pravednija nego ja, koji joj
nisam dao svoga sina Šelu." Ali više s njom nije imao posla. 27 Kad joj je
došlo vrijeme da rodi, pokaže se da nosi blizance. 28 Dok je rađala, jedan
od njih pruži ruku van. Nato babica priveže za njegovu ruku crven konac
govoreći: "Ovaj je izišao prvi." 29 Ali baš tada on uvuče ruku te iziđe
njegov brat. A ona reče: "Kakav li proder napravi!" Stoga mu nadjenu
ime Peres. 30 Poslije iziđe njegov brat koji je oko ruke imao crveni konac.
Njemu dadoše ime Zerah.

39

1 Josipa dovedoše u Egipat. Tu ga od Jišmaelaca koji su ga onamo doveli
kupi Egipćanin Potifar, dvoranin faraonov i zapovjednik njegove tjelesne
straže. 2 Jahve je bio s Josipom, zato je u svemu imao sreću: Egipćanin
ga uzme k sebi u kuću. 3 Vidje njegov gospodar da je Jahve s njim i da
svemu što mu ruka poduzme Jahve daje uspjeh; 4 zavolje on Josipa, uze
ga za dvoranina i postavi ga za upravitelja svoga doma i povjeri mu sav
svoj imetak. 5 I otkad mu je povjerio upravu svoga doma i svega svog
imetka, blagoslovi Jahve dom Egipćaninov zbog Josipa: blagoslov Jahvin
bijaše na svemu što je imao - u kući i u polju. 6 I tako sve svoje prepusti
brizi Josipovoj te se više ni za što nije brinuo, osim za jelo što je jeo. A
Josip je bio mladić stasit i naočit. 7 Poslije nekog vremena žena njegova
gospodara zagleda se u Josipa i reče mu: "Legni sa mnom!" 8 On se oprije i

reče ženi svoga gospodara: “Gledaj! Otkako sam ja ovdje, moj se gospodar
ne brine ni za što u kući; sve što ima meni je povjerio. 9 On u ovoj kući
nema više vlasti negoli ja i ništa mi ne krati, osim tebe, jer si njegova žena.
Pa kako bih ja mogao učiniti tako veliku opačinu i sagriješiti protiv Boga!”
10 Iako je Josipa salijetala iz dana u dan, on nije pristajao da uz nju legne;
nije joj prilazio. 11 Jednog dana Josip uđe u kuću na posao. Kako nikog
od služinčadi nije bilo u kući, 12 ona ga uhvati za ogrtač i reče: “Legni
sa mnom!” Ali on ostavi svoj ogrtač u njezinoj ruci, otrže se i pobježe
van. 13 Vidjevši ona da je u njezinoj ruci ostavio ogrtač i pobjegao van,
14 zovne svoje sluge te im reče: “Gledajte! Trebalo je da nam dovede jednog
Hebrejca da se s nama poigrava. Taj k meni dođe da sa mnom legne, ali
sam ja na sav glas zaviknula. 15 A čim je čuo kako vičem, ostavi svoj
ogrtač pokraj mene i pobježe van.” 16 Uza se je držala njegov ogrtač dok
mu je gospodar došao kući. 17 Onda i njemu kaza istu priču: “Onaj sluga
Hebrejac koga si nam doveo dođe k meni da sa mnom ljubaka! 18 Ali čim
je čuo kako vičem, ostavi svoj ogrtač pokraj mene i pobježe van.” 19 Kad je
njegov gospodar čuo pripovijest svoje žene koja reče: “Eto, tako sa mnom
tvoj sluga”, razgnjevi se. 20 Gospodar pograbi Josipa i baci ga u tamnicu -
tamo gdje su bili zatvoreni kraljevi utamničenici. I osta u tamnici. 21 Ali
je Jahve bio s njim, iskaza naklonost Josipu te on nađe milost u očima
upravitelja tamnice. 22 Tako upravitelj tamnice preda u Josipove ruke sve
utamničenike koji su se nalazili u tamnici; i ondje se ništa nije radilo bez
njega. 23 Budući da je Jahve bio s njim, upravitelj tamnice nije nadgledao
ništa što je Josipu bilo povjereno: Jahve bijaše s njim, i što god bi poduzeo,
Jahve bi to okrunio uspjehom.

40

1 Poslije toga peharnik se i pekar egipatskog kralja ogriješe o svoga
gospodara, kralja egipatskog. 2 Faraon se razljuti na svoja dva dvoranina,
glavnog peharnika i glavnog pekara, 3 te ih stavi u zatvor, u zgradu
zapovjednika tjelesne straže - u istu tamnicu gdje je i Josip bio zatvoren.
4 Zapovjednik tjelesne straže odredi Josipa da ih poslužuje. Pošto su
proveli u zatvoru neko vrijeme, 5 obojica njih - peharnik i pekar egipatskog
kralja, utamničenici - usnu san jedne te iste noći. Svaki je usnuo svoj san;
i svaki je san imao svoje značenje. 6 Kad je Josip ujutro došao k njima,
opazi da su neraspoloženi. 7 Upita faraonove dvorane koji su bili s njim
u zatvoru u zgradi njegova gospodara: “Zašto ste danas tako potišteni?”
8 Odgovore mu: “Sne smo usnuli, ali nikog nema da nam ih protumači.”
Josip im reče: “Zar tumačenje ne spada na Boga? Dajte, pričajte mi!”
9 Onda je glavni peharnik ispripovjedio Josipu svoj san: “Sanjao sam da je
preda mnom lozov trs. 10 Na trsu bile tri mladice. I tek što je propupao,
procvjeta i na njegovim grozdovima sazru bobe. 11 Kako sam u ruci držao
faraonov pehar, uzmem grožđa, istiještim ga u faraonov pehar, a onda
stavim pehar u faraonovu ruku.” 12 Josip mu reče: “Ovo ti je značenje:
tri mladice tri su dana. 13 Poslije tri dana faraon će te pomilovati i vratiti
na tvoje mjesto; opet ćeš stavljati pehar faraonu u ruku, kao i prije, dok
si mu bio peharnik. 14 Kada ti bude opet dobro, sjeti se da sam i ja bio s
tobom, pa mi učini ovu uslugu: spomeni me faraonu i pokušaj me izvesti
iz ove kuće. 15 Jer, zbilja, bio sam silom odveden iz zemlje Hebreja; ni
ovdje nisam ništa skrivio, a baciše me u tamnicu.” 16 Kad je glavni pekar
vidio kako je Josip dao dobro tumačenje, reče mu: “Usnuh da su mi na

glavi tri bijele košare. 17 U najgornjoj bilo svakovrsna peciva što ga pekar
pripravlja faraonu, ali su ptice jele iz košare povrh moje glave." 18 Josip
odgovori: "Ovo je značenje: tri košare tri su dana. 19 Poslije tri dana faraon
će uzdići tvoju glavu i o drvo te objesiti te će ptice jesti meso s tebe." 20 I
zaista, trećega dana, kad je faraon priredio gozbu za sve svoje službenike -
bio mu je rođendan - iz sredine svojih službenika izluči glavnog peharnika
i glavnog pekara. 21 Vrati glavnog peharnika u peharničku službu te je i
dalje stavljao pehar u faraonovu ruku, 22 a glavnog pekara objesi, kako je
Josip protumačio. 23 Ipak se glavni peharnik nije sjetio Josipa - zaboravio
je na nj.

41

1 Poslije dvije godine usnu faraon da stoji pokraj Nila. 2 Iz Nila iziđe
sedam krava, lijepih i debelih; pasle su po šašu. 3 Ali odmah poslije njih iz
Nila iziđe sedam drugih krava, ružnih i mršavih, te stanu uz one krave na
obali Nila. 4 Ružne i mršave krave požderu ono sedam lijepih i pretilih,
i uto se faraon probudi. 5 Opet zaspi te usnu drugi san: sedam punih
i jedrih klasova izraste na jednoj stabljici. 6 Ali, eto, poslije njih uzraste
sedam klasova šturih, istočnjakom opaljenih. 7 Šturi klasovi proždru
sedam jedrih i punih klasova. I faraon se probudi, i gle: bio je to san.
8 Ujutro faraon bijaše uznemiren u duši, pa pozva sve čarobnjake i sve
mudrace egipatske: ispriča im faraon svoje sne, ali mu ih nitko nije mogao
protumačiti. 9 Onda progovori faraonov glavni peharnik: "Moram danas
spomenuti jedan svoj propust. 10 Jednom, kad se faraon razljutio na svoje
službenike, mene i glavnog pekara stavio je u zatvor u zgradi glavnog
upravitelja. 11 Usnusmo san iste noći, i ja i on, ali je svaki od nas usnuo
san drugog značenja. 12 Onda je s nama bio neki mladi Hebrej, sluga
zapovjednika straže. Ispričasmo njemu svoje sne, a on nam ih protumači:
kaza svakom značenje njegova sna. 13 Kako nam ih je protumačio, tako
nam se i dogodilo: mene vratiše na moje mjesto, a onoga objesiše."
14 Faraon odmah pošalje po Josipa; izvuku ga brže-bolje iz tamnice; ošišaju
mu kosu, obuku novo odijelo i on stupi pred faraona. 15 Onda faraon
reče Josipu: "Usnuo sam san, a nitko ga ne može protumačiti. Čuo sam
o tebi da možeš protumačiti san čim ga čuješ." 16 "Ništa ja ne mogu",
odgovori Josip faraonu, "nego će Bog dati pravi odgovor faraonu." 17 Onda
je faraon pripovjedao Josipu: "U svom snu stojim na obali Nila. 18 I gle! Iz
Nila iziđe sedam debelih i lijepih krava. Pasle su po šašu. 19 Poslije njih
izađe drugih sedam krava. Bile su mršave, vrlo ružne i koštunjave. Još
nikad ne vidjeh onako ružnih krava u svoj zemlji egipatskoj! 20 I sedam
mršavih i ružnih krava proždru prvih sedam debelih krava. 21 Pa iako
su ih progutale, nije se vidjelo da im je što u trbuhu: bile su ružne kao i
prije. Uto se probudim. 22 Zatim sam u snu vidio kako na jednoj stabljici
uzraste sedam punih i lijepih klasova. 23 Ali poslije njih uzraste sedam
klasova zgrčenih, šturih, istočnjakom opaljenih. 24 I šturi klasovi proždru
sedam jedrih klasova. Kazao sam ovo i vračarima, ali nema nikoga da
mi razjasni." 25 Onda Josip reče faraonu: "Faraonov je san samo jedan:
Bog javlja faraonu što kani učiniti. 26 Sedam lijepih krava, to je sedam
godina; sedam lijepih klasova opet je sedam godina. Tako je samo jedan
san. 27 Sedam mršavih i ružnih krava poslije njih, a tako i sedam praznih,
istočnjakom opaljenih klasova, označuje sedam gladnih godina. 28 To je
ono što sam već faraonu rekao: Bog objavljuje faraonu što kani učiniti.

29 Dolazi, evo, sedam godina velikog obilja svoj zemlji egipatskoj. 30 A
poslije njih nastat će sedam gladnih godina, kada će se zaboraviti sve obilje
u zemlji egipatskoj. 31 Kako glad bude harala zemljom, neće se ni znati da
je u zemlji bilo obilje - zbog gladi koja će doći - jer će biti vrlo velika.
32 A što se faraonov san ponovio, znači da se Bog na to zaista odlučio i
da će to uskoro provesti. 33 Zato neka faraon izabere sposobna i mudra
čovjeka te ga postavi nad zemljom egipatskom. 34 Nadalje, neka se faraon
pobrine da postavi nadglednika u zemlji koji će kÓupiti petinu sve žetve
u zemlji egipatskoj za sedam godina obilja. 35 Neka skupljaju od svakog
žita za sedam dobrih godina što dolaze; neka s ovlaštenjem faraonovim
sabiru žito za hranu i pohranjuju ga po gradovima. 36 Neka zalihe služe
za hranu u zemlji za sedam godina gladi što će snaći zemlju egipatsku,
tako da za gladi zemlja ne propadne." 37 Svidje se odgovor faraonu i svim
njegovim službenicima. 38 Zato faraon reče svojim službenicima: "Zar
bismo mogli naći drugoga kao što je on, čovjeka koji bi bio tako obdaren
duhom Božjim?" 39 A onda faraon reče Josipu: "Otkako je sve to Bog tebi
otkrio, nikoga nema sposobna i mudra kao što si ti. 40 Ti ćeš biti upravitelj
moga dvora: sav će se moj narod pokoravati tvojim naredbama. Jedino
prijestoljem ja ću biti veći od tebe. 41 Postavljam te, evo," reče faraon
Josipu, "nad svom zemljom egipatskom." 42 Poslije toga skine faraon sa
svoje ruke pečatni prsten i stavi ga Josipu na ruku. Zatim zaodjene Josipa
odjećom od najljepše tkanine, a o vrat mu objesi zlatan lanac. 43 Vozio
se on u kolima kao njegov zamjenik, a pred njim klicahu: "Abrek! Na
koljena!" Tako ga postavi nad svu zemlju egipatsku. 44 Još faraon reče
Josipu: "Premda sam ja faraon, neće nitko dići svoje ruke ni noge bez
tvog odobrenja u svoj zemlji egipatskoj." 45 Faraon nazva Josipa "Safenat
Paneah", a za ženu mu dade Asenatu, kćer Poti-Fere, svećenika u Onu. I
Josip postade poznat po zemlji egipatskoj. 46 Josipu je bilo trideset godina
kad je stupio u službu faraona, kralja egipatskog. A otišavši Josip ispred
faraona, putovao je po svoj zemlji egipatskoj. 47 Za sedam rodnih godina
zemlja je rađala u obilju; 48 on je - u tih sedam godina što ih je egipatska
zemlja uživala - kÓupio od različite ljetine i hranu pohranjivao u gradove,
smještajući u svakom gradu urod iz okolnih polja. 49 Tako Josip nagomila
mnogo žita, kao pijeska u moru, pa ga prestade i mjeriti jer mu mjere
ne bijaše. 50 Dok još ne nasta gladna godina, Josip imade dva sina koje
mu rodi Asenata, kći Poti-Fere, svećenika u Onu. 51 Prvorođencu Josip
nadjenu ime Manaše, "jer Bog je", reče, "dao te sam zaboravio svoje
teškoće i svoj očinski dom." 52 Drugomu nadjenu ime Efrajim, "jer Bog
me", reče, "učinio rodnim u zemlji moje nevolje." 53 Sedam godina obilja
koje je uživala zemlja egipatska dođe kraju, 54 a primače se sedam gladnih
godina, kako je Josip prorekao. U svim zemljama bijaše glad, a u svoj zemlji
egipatskoj bijaše kruha. 55 A kad je i sva zemlja egipatska osjetila glad, puk
zavapi faraonu za kruh; a faraon reče Egipćanima: "Idite k Josipu i što
god vam rekne, činite!" 56 Kad se glad proširi po svoj zemlji, Josip rastvori
skladišta te je Egipćane opskrbljivao žitom, jer je glad postala žestoka i u
zemlji egipatskoj. 57 Sav je svijet išao u Egipat k Josipu da kupuje žita, jer
je strašna glad vladala po svem svijetu.

42

1 Kad je Jakov čuo da u Egiptu ima žita, reče svojim sinovima: "Što tu
zurite jedan u drugoga? 2 Čujem da ima žita u Egiptu. Otiđite dolje te nam

ga odande nabavite da ostanemo na životu i ne pomremo.” 3 Tako desetero
Josipove braće siđe da nabavi žita iz Egipta. 4 Benjamina, Josipova pravog
brata, Jakov ne posla s ostalima. “Da ga ne bi zadesila kakva nesreća”,
govorio je. 5 Među onima koji su išli nabavljati žito, jer u zemlji kanaanskoj
vladaše glad, bijahu i sinovi Izraelovi. 6 Josip je bio namjesnik u zemlji; on
je dijelio žito svemu svijetu. Dođu tako i Josipova braća i poklone mu
se licem do zemlje. 7 Josip prepozna braću čim ih ugleda, ali se prema
njima vladao kao stranac i oštro im govorio. Zapita ih: “Odakle dolazite?”
Odgovore: “Iz zemlje kanaanske došli smo da kupimo hrane.” 8 Iako je
Josip prepoznao svoju braću, oni njega nisu prepoznali. 9 Josip se sjeti
snova što ih je o njima sanjao. I reče im: “Vi ste uhode! Došli ste da izvidite
slaba mjesta ove zemlje.” 10 Oni mu odgovore: “Ne, gospodaru! Tvoje su
sluge došle da nabave hrane. 11 Svi smo sinovi jednog oca; pošteni smo
ljudi; sluge tvoje nikad nisu bile uhode.” 12 On će im opet: “Ne, nego ste
došli da izvidite slaba mjesta ove zemlje.” 13 Nato oni uzvrate: “Nas, tvojih
slugu, bijaše dvanaestero braće - sinovi jednog oca, u zemlji kanaanskoj;
najmlađi je sad s ocem, a jednoga više nema.” 14 No Josip im dobaci:
“Onako kako sam vam već rekao: vi ste uhode! 15 Ovako ću vas iskušati:
odavde, tako mi faraona, nećete izići ako vaš najmlađi brat ne dođe ovamo!
16 Pošaljite jednoga između sebe da vam dovede brata, a vi ostali u zatvor!
Tako ću iskušati vaše riječi i vidjeti je li u vas istina ili nije. Inače, tako
mi faraona, vi ste uhode!” 17 Potom ih baci u zatvor na tri dana. 18 Treći
im dan reče Josip: “Izvršite to, i ostat ćete na životu, jer sam ja čovjek
bogobojazan. 19 Ako ste pošteni, neka jedan od vas ostane u zatvoru, a
vi ostali idite i nosite žito svojim izgladnjelim domovima. 20 Poslije toga
dovedite mi svoga najmlađeg brata, tako da se obistine vaše riječi te da
ne izginete.” Oni pristanu. 21 Zatim je jedan drugom govorio : “Jao nama!
Stiže nas kazna zbog našega brata; gledali smo njegovu muku dok nas je
molio za milost, ali ga nismo uslišali. Stoga nas je ova nevolja snašla.”
22 Ruben im odvrati: “Zar vam nisam govorio: Ne ogrešujte se o mladića!
Ali vi niste slušali. Sad se traži račun za njegovu krv.” 23 Nisu znali da
ih Josip razumije, jer su se s njim razgovarali preko tumača. 24 On se od
njih udalji te zaplaka. Opet se vrati i razgovaraše s njima. Onda izdvoji
Šimuna između njih i naredi da bude svezan na njihove oči. 25 Potom Josip
zapovjedi da im vreće napune žitom; da svakome njegov novac metnu u
vreću i da im daju poputninu. Tako im učine. 26 Tada oni natovare žito na
svoje magarce i krenu odande. 27 Kad na prenoćištu jedan od njih otvori
svoju vreću da nahrani magarca, opazi svoj novac ozgo u vreći. 28 “Moj je
novac vraćen!” - povika braći. - “Evo ga u mojoj vreći!” Zadrhta srce u
njima. Zgledaše se, uplašeni, i rekoše: “Što nam ovo Bog uradi!” 29 Došavši
k svome ocu Jakovu u zemlju kanaansku, kazaše mu sve što ih je snašlo.
30 “Čovjek koji je gospodar one zemlje”, rekoše, “oštro nam je govorio i
optužio nas kao uhode. 31 Pošteni smo ljudi, kazasmo mu, i nikad nismo
bili uhode. 32 Bilo nas je dvanaestero braće, sinovi istog oca, ali jednoga
više nema, dok se najmlađi sad nalazi s našim ocem u zemlji kanaanskoj.
33 Ali čovjek koji je gospodar one zemlje reče nam: 'Ovim ću doznati da
ste pošteni ljudi: ostavite jednoga brata kod mene, a vi ostali uzmite što
vam treba za izgladnjele domove, pa idite. 34 Onda mi dovedite svoga
najmlađeg brata, tako da znam da niste uhode, nego pošteni ljudi. Poslije
toga vratit ću vam vašeg brata, i vi ćete se moći slobodno kretati u ovoj
zemlji.'” 35 Kako su praznili svoje vreće, svaki nađe u vreći svoju kesu.

Opazivši to, zapadoše u strah - i oni i njihov otac. 36 “Mene vi ostavljate
bez djece!” - reče im njihov otac. - “Josipa je nestalo, Šimuna nema, a sad
biste odveli i Benjamina. Sve se to na me svaljuje!” 37 Onda Ruben reče
svome ocu: “Ubij moja dva sina ako ti ga ja natrag ne dovedem! Predaj ga
u moje ruke, i ja ću ti ga vratiti!” 38 “Moj sin neće s vama!” - uzvrati on. -
“Njegov je pravi brat već mrtav, a on je ostao sam. Ako bi ga na putu na
koji ćete poći snašla nesreća, u tuzi biste otpravili moju sijedu glavu dolje
u Šeol.”

43

1 Strašna glad pritisla zemlju. 2 Kad su pojeli hranu koju bijahu donijeli
iz Egipta, njihov im otac reče: “Idite opet i nabavite nam malo hrane.”
3 Nato će mu Juda: “Onaj nam je čovjek jasno rekao: 'Ne smijete preda
me ako vaš brat ne bude s vama.' 4 Ako si, dakle, voljan s nama poslati
našega brata, mi ćemo otići dolje i kupit ćemo ti žita. 5 Ali ako njega ne
pustiš s nama, onda mi tamo i ne idemo, jer nam je onaj zaprijetio: 'Ne
smijete preda me ako vaš brat ne bude s vama.'” 6 “Zašto ste mi”, zapita
Izrael, “nanijeli jad rekavši onom čovjeku da imate još jednoga brata?”
7 Oni odgovore: “Čovjek nas je neprestano zapitkivao o nama i o našoj
obitelji: 'Je li vam još živ otac? Imate li još kojega brata?' Mi smo mu
odgovarali na pitanja. Kako smo mogli znati da će reći : 'Dovedite svoga
brata!'” 8 Potom Juda reče svome ocu Izraelu: “Pusti dječaka sa mnom pa
da se dignemo i krenemo; tako ćemo preživjeti, a ne pomrijeti, i mi, i ti,
i naša djeca. 9 Ja za nj jamčim; mene drži odgovornim za nj. Ako ga tebi
ne vratim i preda te ga ne dovedem, bit ću ti kriv svega vijeka. 10 TÓa da
nismo toliko oklijevali, mogli smo se već i dvaput vratiti.” 11 Njihov otac
Izrael reče im: “Kad je tako, neka bude, ali učinite ovo: metnite u torbe
najbiranijih proizvoda ove zemlje i ponesite na dar onom čovjeku: nešto
balzama, nešto meda i mirodija, mirisne smole, pa lješnjaka i badema.
12 Sa sobom uzmite dvostruko novaca, jer treba vratiti novac koji ste našli
u grlima svojih vreća. Možda je ono bila zabuna. 13 Uzmite svoga brata pa
se opet zaputite onom čovjeku. 14 Neka Bog Svemogući, El Šadaj, potakne
onog čovjeka na milosrđe prema nama te vam pusti i drugoga brata i
Benjamina. A ja, moram li bez djece ostati, neka ostanem.” 15 Uzmu ljudi
darove; uzmu sa sobom dvostruko novaca, povedu Benjamina te siđu u
Egipat i stupe pred Josipa. 16 Kad Josip ugleda s njima Benjamina, reče
upravitelju svoga kućanstva: “Odvedi ljude u kuću, zakolji jedno živinče i
pripremi, jer će ovi ljudi blagovati sa mnom o podne!” 17 Čovjek učini kako
je Josip rekao i povede ljude u Josipov dom. 18 Ljudi se pobojaše kad su
bili povedeni u dom Josipov te rekoše: “Zbog novca koji se našao u našim
vrećama prvi put vode nas unutra tako da nas napadnu i zajedno s našom
magaradi uzmu za robove.” 19 Stoga se primaknu upravitelju Josipova
doma te mu, na ulazu u kuću, reknu: 20 “Oprosti, gospodaru! Mi smo i
prije jednom dolazili da nabavimo hrane; 21 i kad smo stigli na prenoćište
i otvorili svoje vreće, a to novac svakoga od nas ozgo u njegovoj vreći, naš
novac, ista svota. Sad smo ga donijeli sa sobom. 22 A ponijeli smo i drugog
novca da kupimo hrane. Mi ne znamo tko nam je stavio novac u naše
vreće.” 23 “Budite mirni”, reče im on. “Ne bojte se! Bog vaš i Bog vašega
oca stavio je blago u vaše vreće. Vaš je novac k meni stigao.” Potom im
izvede Šimuna. 24 Čovjek zatim uvede ljude u Josipovu kuću; dade im

vode da operu noge, a njihovoj magaradi baci p§iće. 25 Potom priprave
oni svoje darove za dolazak Josipov o podne, jer su čuli da će ondje ručati.
26 Kad je Josip došao u kuću, dadu mu darove koje su sa sobom donijeli
i do zemlje mu se poklone. 27 Upita ih on za zdravlje te će dalje: “A je
li dobro vaš stari otac o kome ste mi govorili? Je li još dobra zdravlja?”
28 “Sluga tvoj, otac naš, dobro je i još je dobra zdravlja”, odgovore i duboko
se naklone iskazujući poštovanje. 29 Podigavši svoje oči, Josip opazi svoga
brata Benjamina - sina svoje majke - te upita: “Je li ovo vaš najmlađi brat
o kome ste mi govorili?” Onda nastavi: “Bog ti bio milostiv, sine moj!”
30 Josip se poslije toga požuri van jer mu se srce uzbudilo zbog brata; bilo
mu je da zaplače. Uđe u jednu sobu i tu se isplaka. 31 Onda opere lice,
ponovo se javi i, svladavajući se, naredi: “Poslužite ručak!” 32 Staviše
njemu napose, njima napose, a napose opet Egipćanima koji su s njim jeli.
Egipćani ne bi mogli jesti s Hebrejima, jer bi to Egipćanima bilo odvratno.
33 I kad posjedaše pred njim, najstariji prema starosti svojoj, a najmlađi
prema mladosti svojoj, samo se zgledahu. 34 I naređivaše on da jela ispred
njega nose njima, a obrok Benjaminov bijaše pet puta veći od svih ostalih.
I pili su i gostili se s njim.

44

1 Onda Josip naredi upravitelju svoga kućanstva: “Napuni vreće ovih
ljudi hranom koliko mogu ponijeti, a novac svakog stavi u grlo njegove
vreće. 2 A moj pehar - onaj od srebra - stavi u grlo vreće najmlađega,
zajedno s njegovim novcem za žito.” On učini kako mu je Josip naredio.
3 Kad je svanulo, otpreme ljude i njihove magarce. 4 Tek što su izišli iz grada
- nisu bili odmakli daleko - kad Josip reče upravitelju svoga kućanstva: “Na
noge! Pođi za onim ljudima! Kad ih stigneš, kaži im: 'Zašto uzvraćate
zlo za dobro? 5 Zar iz onog pehara ne pije moj gospodar i ne čita iz
njega proricanje? Zlo ste učinili!'” 6 Stigavši ih, ponovi im te riječi.
7 Oni odgovore: “Zašto nam gospodar govori tako? Daleko bilo od slugu
tvojih da učine takvo što! 8 Čak i novac koji smo našli u svojim vrećama
donijeli smo ti natrag iz zemlje kanaanske. Kako bismo onda mogli ukrasti
srebra ili zlata iz kuće tvoga gospodara! 9 Onaj u koga se od tvojih slugu
nađe, neka se usmrti, a mi drugi postat ćemo robovi tvome gospodaru.”
10 “Premda je ono što predlažeš pravo”, preuzme on, “ipak će samo onaj u
koga se ukradeno pronađe biti moj rob, a ostali bit ćete slobodni.” 11 Brže
spustiše vreće na zemlju i svaki svoju otvori. 12 On je pretraživao, počevši
s najstarijim i završivši s najmlađim. Pehar se nađe u Benjaminovoj vreći.
13 Nato oni razdru svoje haljine; svaki ponovo natovari svoga magarca i
vrate se u grad. 14 Kad su Juda i njegova braća ponovo stupili u Josipov
dom, još je on bio ondje. Bace se preda nj na zemlju. 15 Onda im Josip reče:
“Kakvo je to djelo što ste ga učinili? Zar ne znate da se čovjek kao što sam
ja bavi proricanjem?” 16 Nato Juda odgovori: “Što bismo mogli reći svome
gospodaru? Što možemo kazati, čime li se opravdati? Bog je otkrio zlodjelo
tvojih slugu. Evo nas za robove svome gospodaru - jednako nas kao i onog
u koga se našao pehar.” 17 “Daleko od mene da učinim tako!” - odgovori.
“Nego, onaj u koga se našao pehar bit će moj rob, a vi drugi pođite mirno
k svome ocu!” 18 Onda mu se Juda primače i reče: “Gospodaru moj, molim
te, dopusti sluzi svojem da rekne riječ ušima gospodara svojega i neka se
tvoja srdžba ne razlijeva na tvog slugu. TÓa ti si ravan faraonu. 19 Pitao je
moj gospodar svoje sluge: 'Imate li oca ili još kojega brata?' 20 Svome smo

gospodaru odgovorili: 'Imamo stara oca; on još ima jednog sina, rođena u
njegovoj staračkoj dobi. Taj je najmlađi. Njegov je pravi brat umro, tako
da je on jedini ostao od svoje majke. Njegov ga otac osobito voli.' 21 Potom
si rekao svojim slugama: 'Dovedite mi ga ovamo da ga vide moje oči?'
22 A mi smo odgovorili svome gospodaru: 'Dječak ne može ostaviti oca;
kad bi ga ostavio, njegov bi otac umro.' 23 Nato si rekao svojim slugama:
'Ako vaš najmlađi brat s vama ne dođe ovamo, više ne smijete preda me.'
24 Kad smo se vratili tvome sluzi, ocu mome, kazali smo mu riječi moga
gospodara. 25 Naš nam je otac rekao: 'Idite opet i nabavite nam malo
hrane!' 26 Odgovorili smo: 'Ne možemo onamo. Samo ako s nama pođe naš
najmlađi brat, sići ćemo, jer ne smijemo pred onoga čovjeka ako ne bude s
nama naš najmlađi brat.' 27 Tvoj sluga, otac moj, odvrati nam: 'Kako znate,
žena mi je rodila dva sina. 28 Jedan je nestao, te sam zaključio: sigurno je
rastrgan! Odonda ga više nisam vidio. 29 Ako i ovoga od mene odvedete
pa ga kakva nesreća snađe, moju ćete sijedu glavu s tugom strovaliti dolje
u Šeol.' 30 Ako sad dođem k tvome sluzi, ocu svome, a mladić - čiji je
život tako povezan s njegovim - ne bude s nama, 31 on će svisnuti kad
vidi da dječaka nema s nama; tako će tvoje sluge strovaliti u tuzi sijedu
glavu tvoga sluge, oca našega, dolje u Šeol. 32 Jer tvoj je sluga zajamčio
ocu svome za dječaka, rekavši: 'Ako ti ga ne vratim, bit ću kriv svome
ocu svega vijeka.' 33 Zato, molim te, neka tvoj sluga ostane kao rob mome
gospodaru, a dječak neka ide natrag s braćom. 34 Jer, kako mogu k svome
ocu ako dječaka nema sa mnom! Ne bih mogao gledati jad što bi snašao
moga oca."

45

1 Josip se više nije mogo svladavati pred onima koji su ga okruživali
pa povika: "Neka svi odstupe!" Tako nitko nije ostao s Josipom kad se
očitovao svojoj braći. 2 Briznuo je u glasan plač, da su ga i Egipćani
mogli čuti. Doznalo se za to i na faraonovu dvoru. 3 "Ja sam Josip", reče
Josip svojoj braći. "Otac mi je, dakle, još na životu!" Ali mu braća nisu
mogla odgovoriti, toliko se zapanjiše pred njim. 4 Onda će opet Josip svojoj
braći: "Primaknite se k meni!" Kad su se primakli, nastavi: "Ja sam Josip,
vaš brat; onaj koga ste prodali u Egipat. 5 Ali se nemojte uznemirivati i
prekoravati što ste me ovamo prodali; jer Bog je onaj koji me pred vama
poslao da vas održi u životu. 6 Dvije su već godine što je glad došla na
zemlju, a još pet godina neće biti ni oranja ni žetve u zemlji. 7 Zato me
Bog poslao pred vama da vam se sačuva ostatak na zemlji te da vam život
spasi velikim izbavljenjem. 8 Tako niste vi mene poslali ovamo nego Bog;
on me postavio faraonu za oca, gospodara nad svim njegovim domom i
vladaocem nad svom zemljom egipatskom. 9 Žurite se k mome ocu te
mu recite: 'Ovo ti poručuje tvoj sin Josip: Bog me postavio gospodarem
nad svim Egiptom; siđi k meni bez oklijevanja. 10 Nastanit ćeš se u kraju
Gošenu. Tako ćeš biti blizu mene: ti, tvoja djeca, tvoja unučad, tvoje ovce
i goveda i sve što je tvoje. 11 Ondje ću se za te brinuti, jer će glad potrajati
još pet godina. Tako nećeš oskudijevati ni ti, ni tvoja obitelj, niti itko tvoj.'
12 Ta svojim očima možete vidjeti, kao što vidi i moj brat Benjamin, da
vam to moja usta govore. 13 Pripovjedite ocu o mome visokom položaju
u Egiptu i sve što ste vidjeli; i brzo mi ovamo oca dovedite!" 14 Potom
zagrli brata Benjamina te zaplaka; a plakao je i Benjamin obisnuvši mu
oko vrata. 15 Izljubi zatim svu svoju braću, u naručju im se rasplaka.

Poslije toga njegova braća zađu s njim u razgovor. 16 Glas se pročuje
u faraonovu dvoru: “Stigla Josipova braća!” Bilo je to drago faraonu
i njegovim dvoranima. 17 Onda faraon reče Josipu: “Kaži svojoj braći
neka učine ovo: 'Natovarite svoje živine i odmah se uputite u zemlju
kanaansku. 18 Uzmite svoga oca i svoje obitelji i k meni dođite! Ja ću
vam dati najbolju zemlju u Egiptu te ćete uživati od obilja ove zemlje.'
19 A naredi i ovo: 'Ovako učinite: Iz zemlje egipatske potjerajte kola za
svoju djecu i svoje žene, uzmite oca i dođite. 20 Neka vam se oči ne
rastužuju za vašim stvarima, jer sve što je u Egiptu najbolje bit će vaše.'”
21 Sinovi Izraelovi tako učine. Po faraonovoj zapovijedi Josip im dade kola
i popudbinu. 22 Svakom od njih dade nove haljine, a Benjaminu dade tri
stotine srebrnika i petore haljine. 23 Isto tako pošalje svome ocu: deset
magaraca natovarenih najboljim plodovima egipatskim i deset magarica
natovarenih žitom, kruhom i namirnicama ocu za put. 24 Ispravivši svoju
braću na put, reče im: “Nemojte se putem svađati!” 25 I tako oni odoše
iz Egipta i stigoše u zemlju kanaansku, k svome ocu Jakovu. 26 Kad mu
rekoše: “Josip je živ i čak vlada nad svom zemljom egipatskom!”, njegovo
se srce skameni jer im nije mogao vjerovati. 27 Ali kad mu ispripovjediše
sve što im je Josip rekao i kad vidje kola što ih je Josip poslao da ga prevezu,
duh njihova oca Jakova oživje. 28 “Dosta”, reče Izrael. “Sin moj Josip još
je živ! Moram poći i vidjeti ga prije nego umrem.”

46

1 Tako Izrael krene na put sa svim što bijaše njegovo i stigne u Beer
Šebu te prinese žrtvu Bogu svoga oca Izaka. 2 U noćnom viđenju zovne
Bog Izraela: “Jakove! Jakove!” On odgovori: “Evo me!” 3 “Ja sam Bog,
Bog tvoga oca. Ne boj se sići u Egipat, jer ću ondje od tebe proizvesti
velik narod. 4 Ja ću sići u Egipat s tobom i sam ću te vratiti ovamo; a
Josip će ti svojom rukom oči zaklopiti.” 5 I Jakov krene iz Beer Šebe.
Sinovi Izraelovi postave svoga oca Jakova, svoju djecu i svoje žene u kola
što ih je faraon poslao da ga prevezu. 6 Uzmu sa sobom svoje blago i
dobra što ih bijahu stekli u zemlji kanaanskoj te stignu Jakov i sve njegovo
potomstvo u Egipat. 7 Sa sobom je u Egipat poveo svoje sinove i unuke,
svoje kćeri i kćeri svojih sinova, sve svoje potomstvo. 8 Ovo su imena
Izraelaca - Jakova i njegovih potomaka - koji su stigli u Egipat: Jakovljev
prvorođenac Ruben. 9 Rubenovi sinovi: Henok, Falu, Hesron i Karmi.
10 Sinovi Šimunovi: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Sohar i Šaul, sin Kanaanke.
11 Sinovi Levijevi: Geršon, Kehat i Merari. 12 Sinovi Judini: Er, Onan, Šela,
Peres i Zerah. Er i Onan umrli su u zemlji kanaanskoj. Peresovi sinovi
bili su Hesron i Hamul. 13 Sinovi Jisakarovi: Tola, Fuva, Jašub i Šimron.
14 Sinovi Zebulunovi: Sered, Elon i Jahleel. 15 To su sinovi koje je Lea imala s
Jakovom u Padan Aramu i još kćerka Dina. U svemu je, dakle, imao sinova
i kćeri trideset i troje. 16 Sinovi Gadovi: Sifjon, Hagi, Šuni, Esbon, Eri,
Arodi i Areli. 17 Sinovi Ašerovi: Jimna, Jišva, Jišvi, Berija i sestra im Serah.
Sinovi Berijini: Heber i Malkiel. 18 To su bili potomci Zilpe, koju je Laban
darovao svojoj kćeri Lei. Ona je tako rodila Jakovu šesnaest duša. 19 Sinovi
Jakovljeve žene Rahele: Josip i Benjamin. 20 Josipu su se u egipatskoj zemlji
rodili Manaše i Efrajim. Rodila mu ih je kći onskog svećenika Poti-Fere.
21 Sinovi Benjaminovi: Bela, Beker, Ašbel, Gera, Naaman, Ehi, Roš, Mupim,
Hupim i Ard. 22 To su bili potomci Rahelini koje je rodila Jakovu - u svemu

njih četrnaest. 23 Danov je sin Hušim. 24 Sinovi Naftalijevi: Jahseel, Guni,
Jeser i Šilem. 25 To su bili potomci Bilhe, koju je Laban dao svojoj kćeri
Raheli. Ona je Jakovu rodila sedam potomaka. 26 Tako je sve Jakovljeve
čeljadi što je od njega poteklo i u Egipat doselilo - ne uključujući žena
Jakovljevih sinova - u svemu šezdeset i šest osoba. 27 I k tome dva sina
Josipova što su mu se rodila u Egiptu. Prema tome, sve čeljadi Jakovljeva
doma što se naseli u Egiptu bijaše sedamdeset duša. 28 Izrael posla Judu
naprijed k Josipu da se pred njim pojavi u Gošenu. Kad stignu u gošenski
kraj, 29 Josip upregne svoja kola i zaputi se u Gošen - u susret svome ocu
Izraelu. Stupivši preda nj, pade mu oko vrata i dugo je tako plakao. 30 Onda
Izrael reče Josipu: “Sada, pošto sam rođenim očima vidio da si još živ,
mogu umrijeti.” 31 Zatim Josip reče svojoj braći i očevoj obitelji: “Otići ću i
obavijestiti faraona; reći ću mu: 'Moja braća i obitelj moga oca, koji su bili
u zemlji kanaanskoj, došli su k meni. 32 Oni su ljudi pastiri, uvijek su se
bavili stočarstvom; dotjerali su sa sobom svoja stada i sve što im pripada.'
33 Tako, kad vas faraon pozove i zapita: 'Čime se bavite?' 34 odgovorite:
'Ljudi smo, sluge tvoje, koji se od početka do sad bavimo stočarstvom; i
mi i naši preci', tako da se možete naseliti u gošenskom kraju. Svi su,
naime, pastiri Egipćanima mrski.”

47

1 Ode, dakle, Josip te obavijesti faraona: “Moj otac i moja braća stigoše
sa svojim ovcama i govedima i sa svime što imaju iz zemlje kanaanske,
i eno ih u gošenskom kraju.” 2 I uzevši petoricu između svoje braće,
uvede ih faraonu. 3 Onda faraon zapita njegovu braću: “Čime se bavite?”
Odgovore faraonu: “Tvoje su sluge stočari, baš kao što su bili naši preci.
4 Došli smo da potražimo kratak boravak u ovoj zemlji”, rekoše faraonu,
“jer je nestalo paše za stada tvojih slugu, strašna glad pritište kanaansku
zemlju. Dopusti da se tvoje sluge nastane u gošenskom kraju.” 5 [5a]
Faraon reče Josipu: [6b] “Neka se, dakle, nastane u gošenskom kraju. A
ako znaš da među njima ima prikladnih, postavi ih za nadglednike moga
osobnog blaga.” [5b] Tako, kad Jakov i njegovi sinovi stigoše u Egipat i kad
faraon, kralj egipatski, toču, reče Josipu: “Budući da su tvoj otac i tvoja
braća došli k tebi, 6 [6a] egipatska ti je zemlja na raspolaganju: smjesti
svoga oca i svoju braću u najboljem kraju.” 7 Josip onda dovede svoga
oca Jakova faraonu. Jakov blagoslovi faraona. 8 A faraon upita Jakova:
“Koliko ti je godina?” 9 Jakov odgovori faraonu: “Godina moga lutalačkog
življenja ima stotina i trideset. Malo ih je i nesretne su bile godine moga
života; ne dostižu brojem godine življenja na zemlji mojih otaca.” 10 Poslije
toga Jakov se oprosti s faraonom i ode od njega. 11 Tako Josip nastani
svoga oca i svoju braću davši im u vlasništvo najljepši kraj egipatske
zemlje, u kraju Ramsesovu, kako je faraon naredio. 12 A Josip opskrbi
hranom svoga oca, svoju braću i svu očevu obitelj sve do najmanjega.
13 Nigdje nije bilo hrane jer je pritisla strašna glad: izmuči ona i zemlju
egipatsku i zemlju kanaansku. 14 Josip pobra sav novac što se nalazio u
zemlji egipatskoj i zemlji kanaanskoj u zamjenu za žito koje se prodavalo i
odnese novac u faraonov dvor. 15 Kad je nestalo novca u zemlji egipatskoj
i zemlji kanaanskoj, svi Egipćani dođu k Josipu te mu reknu: “Daj nam
kruha! Zašto da pomremo pred tvojim očima? Novca više nema.” 16 Josip
odgovori: “Predajte svoju stoku pa ću vam dati žita u zamjenu za stoku
kad je novca nestalo.” 17 Tako su oni dovodili svoju stoku Josipu, a Josip

im davaše kruh u zamjenu za konje, za sitnu i krupnu stoku i za magarad.
Tako ih je one godine opskrbljivao kruhom u zamjenu za sve njihovo blago.
18 Kad je ona godina prošla, dođu k njemu i druge godine te mu reknu:
“Ne možemo sakriti od svoga gospodara: novca je nestalo, blaga su već
ustupljena gospodaru; drugo ništa ne preostaje da gospodaru ustupimo
nego sebe i svoje oranice. 19 Zašto da uništimo na tvoje oči i sebe i
svoje zemlje? Uzmi i nas i naše zemlje u zakup za kruh, i tako ćemo
zajedno sa svojom zemljom postati faraonovi kmetovi; daj sjemena da
preživimo: da ne izginemo i da nam oranice ne postanu pustoš!” 20 Tako
Josip steče faraonu u posjed sve egipatske oranice, jer je svaki Egipćanin,
kako ih pritisnu glad, prodao svoje njive. Tako je zemlja postala faraonovo
vlasništvo, 21 a narod od jednog kraja Egipta do drugoga njegovim robljem.
22 Jedino nije preuzeo svećeničkih imanja, jer je faraon davao svećenicima
određeni dio, i tako su živjeli od prihoda što im ga je faraon davao. Stoga
nisu prodali svojih imanja. 23 Onda Josip reče svijetu: “Budući da sam
danas za faraona prekupio i vas i vašu zemlju, evo vam sjeme pa zasijte
zemlju. 24 A kad bude pobiranje ljetine, faraonu ćete davati jednu petinu,
dok će četiri petine ostajati vama: za zasijavanje polja, za hranu vama i
onima koji su u vašim domovima i za hranu vašoj djeci.” 25 Oni odgovore:
“Život si nam spasio! Mi smo zahvalni svome gospodaru što možemo
biti faraonovi robovi.” 26 Tako Josip napravi za Egipat zemljišni zakon
koji i danas vrijedi: petina pripada faraonu; jedino svećenička imanja
nisu prešla faraonu. 27 Izraelci se nastaniše u zemlji egipatskoj, u kraju
gošenskom; u njem stekoše vlasništvo; bijahu rodni i broj im se veoma
umnoži. 28 U zemlji egipatskoj poživje Jakov sedamnaest godina. Tako je
duljina Jakovljeva života iznosila sto četrdeset i sedam godina. 29 A kad
se približi vrijeme Izraelu da umre, pozva svoga sina Josipa te mu reče:
“Ako mi želiš ugoditi, stavi svoju ruku pod moje stegno kao jamstvo svoje
odanosti meni: nemoj me sahraniti u Egiptu! 30 Kad legnem dolje sa svojim
ocima, prenesi me iz Egipta gore i sahrani me u njihovu grobnicu!” “Učinit
ću kako si rekao”, odgovori. 31 “Zakuni mi se!” - reče. I on mu se zakle.
Tada se Izrael duboko prignu na uzglavlju.

48

1 Poslije nekog vremena jave Josipu: “Eno ti je otac obolio.” Nato on
uzme sa sobom svoja dva sina, Manašea i Efrajima. 2 Kad Jakovu rekoše:
“Evo ti je došao sin Josip”, Izrael skupi svoje snage i sjede na postelju.
3 Reče Jakov Josipu: “Bog Svemožni, El Šadaj, objavi mi se u Luzu, u zemlji
kanaanskoj; blagoslov mi dade, 4 a potom mi reče: 'Učinit ću te rodnim i
mnogobrojnim, učinit ću da postaneš skup naroda, a tvome potomstvu
poslije tebe dat ću ovu zemlju u posjed zauvijek.' 5 Sad, oba tvoja sina što
su ti se rodila u zemlji egipatskoj, prije nego sam ja stigao k tebi u Egipat,
neka budu moji - Efrajim i Manaše neka budu moji kao i Ruben i Šimun! 6 A
djeca što su ti se rodila poslije njih neka ostanu tvoja; a u svom nasljedstvu
neka se zovu po imenu svoje braće. 7 Kad sam se, naime, vraćao iz Padana,
na moju žalost, tvoja majka Rahela umrije na putovanju u kanaansku
zemlju, tek u maloj udaljenosti od Efrate. Sahranio sam je ondje uz put u
Efratu, sadašnji Betlehem.” 8 Opazivši Izrael Josipove sinove, zapita: “Tko
su ovi?” 9 Josip odgovori svome ocu: “Sinovi su to moji koje mi je Bog
dao ovdje.” “Dovedi mi ih da ih blagoslovim”, reče. 10 Izraelu oči oslabile
od starosti, nije vidio. Zato mu privede sinove, a on ih poljubi i zagrli.

11 Potom Izrael reče Josipu: “Nisam očekivao da ću još ikada vidjeti tvoje
lice; kad, evo, Bog mi dade da vidim i tvoje potomke.” 12 Josip ih tada skine
s njegovih koljena i duboko se, sve do zemlje, nakloni. 13 Nato ih uze Josip
obojicu - Efrajima svojom desnicom, Izraelu nalijevo, a Manašea svojom
ljevicom, Izraelu nadesno - te ih k njemu primače. 14 Ali Izrael ispruži
svoju desnicu i stavi je na Efrajimovu glavu, premda je bio mlađi, a svoju
ljevicu na glavu Manašeovu - tako je držao ruke unakrst - iako je Manaše
bio prvorođenac. 15 Tako je davao svoj blagoslov Josipu govoreći: “Bog,
čijim su putovima hodili oci moji Abraham i Izak, Bog, koji mi je pastir bio
otkako postah pa do danas, 16 anđeo koji me od svakog zla izbavljao - djecu
ovu neka blagoslovi! Neka se ime moje i mojih pređa Abrahama i Izaka
po njima spominje! U mnoštva se mnogobrojna po zemlji razmnožili!”
17 Kad je Josip vidio da je njegov otac položio desnicu na Efrajimovu glavu,
njegovim se očima to učini krivo; zato posegne za rukom svoga oca da
je pomakne s Efrajimove glave na glavu Manašeovu. 18 “Ne tako, oče
moj,” reče Josip svome ocu, “jer ovo je prvorođenac; zato stavi desnicu
na njegovu glavu!” 19 Ali njegov otac to odbije rekavši: “Znam ja, sine
moj, znam; i od njega će postati narod i bit će velik. Ali njegov mlađi brat
bit će veći od njega, a njegovo će potomstvo biti mnoštvo.” 20 Onoga ih,
dakle, dana blagoslovi rekavši: “Vama nek' se Izrael blagoslivlja govoreći:
Kao što je Efrajimu i Manašeu, nek' i tebi Bog učini!” Tako stavi Efrajima
pred Manašea. 21 Poslije Izrael reče Josipu: “Ja ću, evo, naskoro umrijeti;
no Bog će biti s vama i opet vas dovesti u zemlju vaših otaca. 22 A tebi
ostavljam Šekem, nešto više nego tvojoj braći, što sam ga svojim mačem
i lukom osvojio od Amorejaca.”

49

1 Jakov zatim sazva svoje sinove te reče: “Skupite se da vam kažem što
će vas snaći u kasnije vrijeme: 2 Okupite se, čujte, sinovi Jakovljevi, čujte
oca svoga Izraela! 3 Ti Rubene, moj prvorođenče, snaga ti si moja, prvenac
moje muškosti. Ističeš, se ponosom, snagom se ističeš, 4 no, poput vode
nabujao, nećeš više imati prvenstva, jer na ležaj oca svog se pope, moj tad
oskvrnu krevet. 5 Šimun i Levi braća su prava! Mačevi im oruđe nasilja.
6 Na njihova vijećanja ja ne silazio, u njihovim zborovima udjela ne imao!
U srdžbi su svojoj ljude ubijali; u obijesti bikove sakatili. 7 Prokleta im
srdžba, jer je prežestoka! Prokleta im obijest, jer je preokrutna! Razdijelit
ću ih po Jakovu, Izraelom raspršiti. 8 Judo! Tvoja braća slavit će te;
svagda ti je šaka na šiji dušmana, sinci oca tvoga tebi će se klanjat. 9 Judo,
laviću mali! Plijenom si se, sine, udebljao; poput lava, poput lavice legao
potrbuške! Tko bi ga dražiti smio? 10 Od Jude žezlo se kraljevsko, ni
palica vladalačka od nogu njegovih udaljiti neće dok ne dođe onaj kome
pripada - kome će se narodi pokoriti. 11 Svog magarca za lozu privezuje,
mlado magarice svoje za čokot. U vinu on kupa svoju odjeću svoju halju
u krvi od grožđa. 12 Oči su mu od vina mutne, zubi bjelji od mlijeka.
13 Zebulun će stanovati uz obalu morsku, luka spasa bit će brodarima, uz
bok njegov Sidon će ležati. 14 Jisakar je koščat magarac polegao među
ogradama. 15 Vidje da je odmor ugodan, a zemlja lijepa, te leđa svoja
pod teret podmetnu i na tlaku pristade. 16 Dan će narod svoj suditi kao
svako pleme Izraelovo. 17 Nek' Dan zmija bude na putu, guja pokraj staze
što će konja za zglob ujesti, i njegov konjik nauznak će pasti. 18 U spas
tvoj se, Jahve, uzdam! 19 Gada će pljačkat razbojnici, pljačkom će im za

petama biti. 20 U Ašera bit će hrane, poslastica za kraljeve. 21 Naftali
je košuta lakonoga koja krasnu lanad mladi. 22 Josip je stablo plodno,
plodno stablo kraj izvora, grane svoje grana preko zida. 23 Strijelci njega
saletjeli, strijeljali ga, opljačkali. 24 Ali luk mu čvrst ostaje, mišice mu
ojačale, rukom Jakog Jakovljeva, imenom Pastira, Stijene Izraela, 25 Bogom,
Ocem tvojim, koji ti pomaže, Svesilnim koji te blagoslivlje blagoslovom
ozgo sa nebesa, blagoslovom ozdo iz dubina, blagoslovom iz svih prsa,
iz svih utroba! 26 Blagoslovom klasja i cvjetova, blagoslovom drevnih
brda, želja vječnih brežuljaka - nek' se oni spuste na Josipa, između braće
posvećenog! 27 Benjamin je vuk grabežljivi, lovinu on jutrom jede, a
navečer plijen dijeli." 28 Sve su to Izraelova plemena - dvanaest ih na broj
- i to im je otac rekao kad ih je blagoslivljao; svakoga je od njih blagoslovio
njegovim blagoslovom. 29 Poslije toga im dade ovu naredbu: "Naskoro ću
se pridružiti svojim precima. Sahranite me kraj mojih otaca, 30 u spilji što
se nalazi na polju Efrona, Hetita, u spilji na polju Makpeli, nasuprot Mamri,
u zemlji kanaanskoj. To je ona koju je Abraham kupio s poljem od Hetita
Efrona za mjesto sahranjivanja. 31 Ondje je sahranjen Abraham i njegova
žena Sara; sahranjeni su ondje Izak i njegova žena Rebeka; ondje sam ja
sahranio Leu. 32 Polje i spilja na njemu kupljeni su od Hetita." 33 Kad je
Jakov tako naputio svoje sinove, povuče noge natrag na postelju te izdahnu
- pridruži se svojim precima.

50

1 Josip se baci na oca, suzama mu oblije lice, izljubi ga. 2 Poslije
toga Josip naredi liječnicima koji su se nalazili u njegovoj službi da
mu oca balzamiraju, i oni balzamiraše Izraela. 3 Trebalo je četrdeset
dana: toliko, naime, traje balzamiranje. Sedamdeset su ga dana Egipćani
oplakivali. 4 A kad je prošlo vrijeme oplakivanja, Josip reče onima u dvoru
faraonovu: "Učinite mi milost i prenesite faraonu ovo: 5 Moj me otac
zakleo govoreći: 'Kad umrem, sahrani me u grob koji sam sebi pripravio
u zemlji kanaanskoj!' Dopusti mi da odem gore i sahranim oca, a onda
ću se vratiti." 6 Faraon odgovori: "Otiđi gore i sahrani svoga oca kako
si mu se zakleo." 7 Tako Josip ode da sahrani oca. S njim su pošli i
svi faraonovi službenici - odličnici njegova dvora i svi dostojanstvenici
egipatske zemlje; 8 sva Josipova obitelj, njegova braća i očeva porodica.
Jedino su u gošenskom kraju ostala njihova djeca, njihove ovce i goveda.
9 S njim su išla i kola i konjanici: bila je to vrlo duga povorka. 10 Stigavši
u Goren Haatad, s onu stranu Jordana, održaše ondje veliko i svečano
naricanje. Josip održa sedmodnevnu žalost za ocem. 11 Kad su stanovnici
te zemlje, Kanaanci, vidjeli tugovanje u Goren Haatadu, rekoše: "To ti je
svečano naricanje Egipćana!" Zato nazovu to mjesto Abel-Misrajim. Nalazi
se s onu stranu Jordana. 12 Jakovljevi sinovi učine kako im je naredio otac:
13 odnesu ga u zemlju kanaansku te ga sahrane u spilji na polju Makpeli kod
Mamre, polju što ga je Abraham kupio od Hetita Efrona za sahranjivanje.
14 Pošto je sahranio svoga oca, Josip se vrati u Egipat - on, njegova braća i
svi koji su s njim išli da mu oca pokopaju. 15 Kad su Josipova braća vidjela
da im je otac umro, rekoše: "Što ako je Josip na nas ljut i pokuša uzvratiti
nam za sve zlo koje smo mi njemu nanijeli?" 16 Stoga poruče Josipu ovako:
"Pred svoju smrt tvoj je otac naredio: 17 'Ovako recite Josipu: Oprosti braći
svojoj zlo i grijeh što su onako okrutno prema tebi postupili.' Oprosti,
dakle, uvredu slugama Boga svoga oca!" Na te riječi Josip brizne u plač.

18 Tada sama njegova braća dođu k njemu, bace se preda nj te mu reknu:
“Evo nas k tebi da budemo tvoji robovi!” 19 Josip im odvrati: “Ne bojte
se! TÓa zar sam ja namjesto Boga! 20 Osim toga, iako ste vi namjeravali
da meni naudite, Bog je bio ono okrenuo na dobro: da učini što se danas
zbiva - da spasi život velikom narodu. 21 Zato se ne bojte! Ja ću se brinuti za
vas i za vašu djecu.” Tako ih je smirio ljubeznim riječima. 22 Josip ostane
u Egiptu zajedno s rodom svojim i očevim. Poživje Josip stotinu i deset
godina. 23 Tako je Josip gledao Efrajimovu djecu do trećeg koljena; a rađala
se djeca i Makiru, Manašeovu sinu, na Josipovim koljenima. 24 Napokon
reče Josip svojoj braći: “Ja ću, evo, naskoro umrijeti. Ali će se Bog, zacijelo,
sjetiti vas i odvesti vas iz ove zemlje u zemlju što ju je pod zakletvom
obećao Abrahamu, Izaku i Jakovu.” 25 Tada Josip zakune Izraelove sinove:
“Bog će se vas doista sjetiti, i tada ponesite moje kosti odavde!” 26 Josip
umrije kad mu bijaše sto i deset godina; balzamiraše ga i u Egiptu položiše
u lijes.

Knjiga Izlaska

1 Ovo su imena Izraelovih sinova koji su s Jakovom sišli u Egipat, svaki
sa svojim domom: 2 Ruben, Šimun, Levi i Juda; 3 Jisakar, Zebulun i
Benjamin; 4 Dan i Naftali; Gad i Ašer. 5 U svemu Jakovljevih potomaka
bijaše sedamdeset duša. A Josip je već bio u Egiptu. 6 I umre Josip, a
pomru i sva njegova braća i sav onaj naraštaj. 7 Ali su Izraelci bili rodni,
namnožili se i silno ojačali, tako da su napučili zemlju. 8 Uto u Egiptu
zavlada novi kralj koji nije poznavao Josipa. 9 I reče on svome puku:
"Eto, sinovi su Izraelovi postali narod brojan i moćniji od nas. 10 Hajde,
postupimo mudro s njima: spriječimo im porast, da se u slučaju rata ne
pridruže našim neprijateljima, da ne udare na nas i napokon ne odu iz
zemlje." 11 I postaviše nad njima nadglednike da ih tlače teškim radovima.
Tako su faraonu sagradili gradove-skladišta: Pitom i Ramses. 12 Ali što
su ih više tlačili, oni se još više množili, napredovali i širili se, tako da
su Egipćani strahovali od Izraelaca. 13 I Egipćani se okrutno obore na
Izraelce. 14 Ogorčavali su im život teškim radovima: pravljenjem meljte
i opeke, različitim poljskim poslovima i svakovrsnim naporima koje im
nemilosrdno nametahu. 15 Egipatski se kralj obrati i na hebrejske babice,
od kojih jednoj bijaše ime Šifra, a drugoj Pua, pa im naredi: 16 "Kad u
porodu pomažete Hebrejkama, dobro pogledajte oba kamena sjedala: ako
je muško dijete, ubijte ga; ako je žensko, neka živi. 17 Ali su se babice bojale
Boga i nisu činile kako im je naredio egipatski kralj, nego su ostavljale na
životu mušku djecu. 18 Stoga egipatski kralj pozove babice pa im rekne:
"Zašto ste tako radile i na životu ostavljale mušku djecu?" 19 Nato babice
odgovore faraonu: "Hebrejke nisu kao egipatske žene. One su životne.
Prije nego babica dođe k njima, one već rode." 20 Bog je to babicama za
dobro primio. Narod se množio i silno porastao. 21 A kako su se babice
bojale Boga, on ih obdari potomstvom. 22 Onda faraon izda naredbu svemu
svome narodu: "Svako muško dijete koje se rodi Hebrejima bacite u Rijeku!
Na životu ostavite samo žensku djecu."

2

1 Neki čovjek od Levijeva koljena ode i oženi se djevojkom Levijkom.
2 Žena zače i rodi sina. Vidjevši kako je krasan, krila ga je tri mjeseca.
3 Kad ga nije mogla više sakrivati, nabavi košaricu od papirusove trstike,
oblijepi je smolom i paklinom, u nju stavi dijete i položi ga u trstiku na
obali Rijeke. 4 Njegova sestra stane podalje da vidi što će s njime biti.
5 Faraonova kći siđe k Rijeci da se kupa, dok su njezine sluškinje šetale
uz obalu Rijeke. Opazi ona košaricu u trstici, pa pošalje sluškinju da je
donese. 6 Otvori je i pogleda, a to u njoj dijete! Muško čedo. Plakalo je.
Njoj se sažali na nj. "Bit će to hebrejsko dijete", reče. 7 Onda njegova sestra
rekne faraonovoj kćeri: "Hoćeš li da ti potražim dojilju među Hebrejkama
da ti dijete doji?" 8 "Idi!" - odgovori joj faraonova kći. Tako djevojka ode
i pozove djetetovu majku. 9 "Uzmi ovo dijete", rekne joj faraonova kći, "i
odgoji mi ga, a ja ću te plaćati." Tako žena uzme dijete i othrani ga. 10 Kad
je dijete odraslo, ona ga odvede faraonovoj kćeri, koja ga posini. Nadjene
mu ime Mojsije, "jer sam ga", reče, "iz vode izvadila". 11 Jednog dana,
kad je Mojsije već odrastao, dođe među svoj narod i vidje njegove muke.

Spazi tada kako neki Egipćanin tuče jednoga Hebrejca - brata njegova.
12 Okrene se tamo-amo i, vidjevši da nikoga nema, ubije Egipćanina i zatrpa
ga u pijesak. 13 Izađe on i sutradan te zateče dva Hebrejca kako se tuku.
“Zašto tučeš svoga druga?” - rekne napadaču. 14 Ovaj odvrati: “Tko te
postavi za starješinu i suca našega? Kaniš li ubiti i mene kako si ubio
onog Egipćanina?” Mojsije se uplaši pa će u sebi: “Tako! Ipak se saznalo.”
15 Kad je faraon to dočuo, htjede Mojsija pogubiti. Zato Mojsije pobjegne od
faraona i skloni se u midjansku zemlju. Ondje sjedne kraj nekog studenca.
16 Midjanski je svećenik imao sedam kćeri. Dođu one da zahvate vode i
naliju pojila, da napoje stado svoga oca. 17 Ali dođu i pastiri te ih potjeraju.
Mojsije ustane, obrani ih i stado im napoji. 18 Kad su se vratile svome
ocu Reuelu, on ih zapita: “Kako ste se danas tako brzo vratile?” 19 One
odgovore: “Neki Egipćanin obrani nas od pastira i još nam zahvati vode i
stado nam napoji.” 20 “Gdje je?” - zapita on svoje kćeri. “Zašto ste ostavile
toga čovjeka? Pozovite ga na objed.” 21 Mojsije pristane da ostane kod
toga čovjeka. On oženi Mojsija svojom kćeri Siporom. 22 A kad ona rodi
sina, on mu nadjene ime Geršon, “jer sam”, reče, “stranac u tuđoj zemlji”.
23 Poslije mnogo vremena umre egipatski kralj. Izraelci su još stenjali u
ropstvu. Vapili su, a njihov vapaj za pomoć sred ropstva uzlazio je k Bogu.
24 Bog je čuo njihovo zapomaganje i sjetio se svoga Saveza s Abrahamom,
Izakom i Jakovom. 25 I pogleda Bog na Izraelce i zauze se za njih.

3

1 Mojsije pasao ovce svoga tasta Jitra, midjanskoga svećenika. Goneći
tako stado po pustari, dođe do Horeba, brda Božjega. 2 Anđeo mu se
Jahvin ukaže u rasplamtjeloj vatri iz jednog grma. On se zagleda: grm
sav u plamenu, a ipak ne izgara. 3 “Hajde da priđem, “ reče Mojsije, “i
promotrim ovaj čudni prizor: zašto grm ne sagorijeva.” 4 Kad je Jahve
vidio kako prilazi da razmotri, iz grma ga Bog zovne: “Mojsije! Mojsije!”
“Evo me!” - javi se. 5 “Ne prilazi ovamo!” - reče. “Izuj obuću s nogu!
Jer mjesto na kojem stojiš sveto je tlo. 6 Ja sam”, nastavi, “Bog tvoga oca;
Bog Abrahamov, Bog Izakov, Bog Jakovljev.” Mojsije zakloni lice: bojao se
u Boga gledati. 7 “Vidio sam jade svoga naroda u Egiptu”, nastavi Jahve,
“i čuo mu tužbu na tlačitelje njegove. Znane su mi muke njegove. 8 Zato
sam sišao da ga izbavim iz šaka egipatskih i odvedem ga iz te zemlje u
dobru i prostranu zemlju - u zemlju kojom teče med i mlijeko: u postojbinu
Kanaanaca, Hetita, Amorejaca, Perižana, Hivijaca i Jebusejaca. 9 Vapaji
sinova Izraelovih dopriješe do mene. I sam vidjeh kako ih Egipćani tlače.
10 Zato, hajde! Ja te šaljem faraonu da izbaviš narod moj, Izraelce, iz
Egipta.” 11 “Tko sam ja da se uputim faraonu”, odgovori Mojsije Bogu,
“i izvedem Izraelce iz Egipta!” 12 “Ja ću biti s tobom”, nastavi. “I ovo
će ti biti znak da sam te ja poslao: kad izvedeš narod iz Egipta, Bogu
ćete iskazati štovanje na ovome brdu.” 13 Nato Mojsije reče Bogu: “Ako
dođem k Izraelcima pa im kažem: 'Bog otaca vaših poslao me k vama', i
oni me zapitaju: 'Kako mu je ime?' - što ću im odgovoriti?” 14 “Ja sam
koji jesam”, reče Bog Mojsiju. Onda nastavi: “Ovako kaži Izraelcima: 'Ja
jesam' posla me k vama.” 15 Dalje je Bog Mojsiju rekao: “Kaži Izraelcima
ovako: 'Jahve, Bog vaših otaca, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljev,
poslao me k vama.' To mi je ime dovijeka, tako će me zvati od koljena
do koljena.” 16 “Idi, skupi starješine Izraelaca pa im kaži: 'Jahve, Bog
otaca - Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev - objavio mi se i rekao mi:

Pohodio sam vas i razabrao što vam se čini u Egiptu. 17 Odlučio sam
vas izvesti iz egipatske bijede u zemlju Kanaanaca, Hetita, Amorejaca,
Perižana, Hivijaca i Jebusejaca - u zemlju kojom teče med i mlijeko!'
18 Oni
će te poslušati. Onda pođi sa starješinama Izraelaca k egipatskom kralju i
reci mu: 'Objavio nam se Jahve, Bog Hebreja. Pusti nas da odemo tri dana
hoda u pustinju, da ondje prinesemo žrtvu Jahvi, Bogu svojemu.' 19 Znam
ja da vas egipatski kralj neće pustiti ako ne bude natjeran teškom šakom.
20 Zato ću ja pružiti svoju šaku i pritisnuti Egipat svakovrsnim čudesima
što ću ih u njemu izvesti. Poslije će vas pustiti. 21 Dobro ću raspoložiti
Egipćane prema ovome narodu, pa kad pođete, nećete poći praznih ruku.
22 Svaka će žena zatražiti od svoje susjede i stanarke u svojoj kući nakita
srebrnog i zlatnog i odjeće. To stavite na svoje sinove i kćeri. Tako ćete
oplijeniti Egipćane."

4

1 Mojsije uzvrati: "Ali ako mi ne povjeruju i ne poslušaju me, nego mi
reknu: 'Jahve ti se nije objavio?'" 2 "Što ti je to u ruci?" - zapita ga Jahve.
"Štap", odgovori. 3 "Baci ga na zemlju!" - naredi mu Jahve. On ga baci
na zemlju, a štap se pretvori u zmiju. Mojsije pred njom uzmače. 4 Onda
Jahve reče Mojsiju: "Pruži ruku i uhvati je za rep." I on seže rukom i
uhvati je za rep, a ona opet postade štap u njegovoj ruci. 5 "Tako moraju
vjerovati da se Jahve, Bog njihovih otaca, Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog
Jakovljev, tebi objavio." 6 Još mu Jahve rekne: "Uvuci ruku u njedra." On
uvuče ruku u njedra. Kad ju je izvukao, gle - ruka mu gubava, bijela kao
snijeg. 7 "Stavi opet ruku u njedra!" - naredi mu Jahve. On opet ruku u
njedra. Kad ju je iz njedara izvukao, gle - opet je bila kao i ostali dio tijela.
8 "Ako ti ne povjeruju i ne prihvate poruku prvoga znamenja, povjerovat
će poruci drugoga znamenja. 9 A ako ih oba ova znamenja ne uvjere pa ti
ne povjeruju, zahvati vode iz Rijeke i prolij je po suhu. Voda što je budeš
iz Rijeke uzeo na suhu će se u krv pretvoriti." 10 "Oprosti, Gospodine!" -
nastavi Mojsije Jahvi. "Ja nikad nisam bio čovjek rječit; ni prije ni sada
kad govoriš svome sluzi. Ja sam u govoru spor, a na jeziku težak." 11 "Tko
je dao čovjeku usta?" - reče mu Jahve. "Tko ga čini nijemim i gluhim; tko
li mu vid daje ili ga osljepljuje? Zar to nisam ja, Jahve! 12 Idi, dakle! Ja ću
biti s tobom kad budeš govorio i kazivat ću ti što ćeš govoriti." 13 "Oprosti,
Gospodine", opet će Mojsije, "ne bi li poslao koga drugoga!" 14 Razljuti se
Jahve na Mojsija i reče: "Zar Aron, Levijevac, nije tvoj brat? Znam da je
on vrlo rječit. Evo, baš ti izlazi u susret. Kad te vidi, obradovat će se u
srcu. 15 Ti govori njemu i u njegova usta stavljaj riječi. Ja ću biti i s tobom
i s njime dok budete govorili; kazivat ću obojici što ćete raditi. 16 Neka
on mjesto tebe govori narodu. Tako, on će tebi biti mjesto usta, a ti ćeš
njemu biti mjesto Boga. 17 Uzmi ovaj štap u ruku. Njim izvodi znamenja."
18 Zatim se Mojsije vrati svome tastu Jitru te mu reče: "Pusti me da se
vratim braći u Egipat da vidim jesu li još na životu." "Pođi u miru!" -
reče Jitro Mojsiju. 19 I Jahve reče Mojsiju u Midjanu: "Vrati se u Egipat,
jer su pomrli svi ljudi koji su tražili tvoj život." 20 Tako Mojsije posadi na
magarca svoju ženu i sinove i ode u zemlju egipatsku. A u ruku Mojsije uze
Božji štap. 21 Jahve opet reče Mojsiju: "Kad se vratiš u Egipat, pobrini se da
pred faraonom izvedeš sva čudesa za koja sam ti dao moć, premda ću ja
tvrdim učiniti njegovo srce, tako te neće pustiti narod da ode. 22 Tada reci
faraonu: 'Ovako kaže Jahve: Izrael je moj prvorođenac. 23 Tražim od tebe

da mi pustiš sina da mi iskaže štovanje. Ako odbiješ da ga pustiš, ja ću ubiti
tvoga prvorođenca.'" 24 Kad se na putu Mojsije zaustavi da prenoći, navali
na nj Jahve da ga ubije. 25 Ali Sipora pograbi oštar kremen, obreza svoga
sina i kožicom se dotakne Mojsijevih nogu: "Zaista si mi ti krvav muž",
reče. 26 I Jahve ga pusti. Ona je to zbog obrezanja rekla "krvav muž".
27 Onda rekne Jahve Aronu: "Zaputi se prema pustinji, u susret Mojsiju!"
On ode i s njim se sastane na Božjem brdu. Poljubi ga. 28 Mojsije pripovjedi
Aronu sve što mu je Jahve povjerio i sva znamenja koja mu je naredio da
ih učini. 29 Sad odu Mojsije i Aron i skupe sve starješine Izraelaca. 30 Aron
izloži sve što je Jahve govorio Mojsiju, a Mojsije izvede znamenja naočigled
naroda. 31 Narod je bio uvjeren, i pošto čuše da je Jahve pohodio Izraelce
i pogledao na njihove jade, popadaše ničice i pokloniše se.

5

1 Poslije toga odu Mojsije i Aron pa reknu faraonu: "Ovako veli Jahve,
Bog Izraelov: 'Pusti narod moj da ode i u moju čast slavi svetkovinu.'"
2 "Tko je taj Jahve da ga ja poslušam", odvrati faraon, "i pustim Izraelce?
Ja toga Jahvu ne znam niti ću pustiti Izraelce." 3 "Bog Hebreja objavio
nam se", rekoše. "Zato nas pusti da odemo tri dana hoda u pustinju
i prinesemo žrtvu Jahvi, Bogu svome, da se na nas ne obori pomorom
ili mačem." 4 Nato im odvrati egipatski kralj: "Mojsije i Arone, zašto
odvraćate svijet od njegovih dužnosti? Idite na svoj posao. 5 Sad kad
se svjetina tako umnožila", nastavi faraon, "vi biste ih od posla odvratili?"
6 Istoga dana izda faraon naredbu nadglednicima i bilježnicima: 7 "Ne
pribavljajte više ovome narodu slame kao do sada. Neka idu sami i sebi
je skupljaju. 8 A zahtijevajte od njih istu količinu opeke koju su pravili i
dosad. Ne smanjujte je! Lijenčine su. Zato viču: 'Hajdemo prinijeti žrtvu
Bogu svome!' 9 Navalite poslove na taj svijet: neka rade, da ne obraćaju
pažnje klevetama!" 10 Sad dođu nadglednici naroda i njegovi bilježnici te
svijetu objave: "Ovako poručuje faraon: 'Neću vam više nabavljati slame.
11 Vi sami morate ići i tražiti je gdje god je možete naći. Ali zato neću
smanjiti vaš posao.'" 12 Stoga se narod raziđe po svoj zemlji egipatskoj
da skuplja strnjiku namjesto slame. 13 A nadglednici ih gonili: "Morate
svakoga dana svršiti jednako posla kao i onda dok ste slamu dobivali."
14 A bilježnike koje faraonovi nadglednici bijahu postavili nad Izraelcima
tukli su i korili: "Zašto niste ni jučer ni danas napravili opeke koliko i
prije?" 15 Onda bilježnici Izraelaca odu i potuže se faraonu: "Zašto ovako
postupaš sa svojim slugama? 16 Tvoje sluge više ne dobivaju slame, a ipak
se od nas traži: napravite opeku? Čak i tuku tvoje sluge, a kriv je tvoj
narod!" 17 "Lijenčine ste vi! Lijenčine!" - odgovori faraon. "Stoga i kažete:
'Hajdemo da prinesemo žrtvu Jahvi!' 18 Nosite se na posao! Slama vam
se neće davati, ali morate praviti određene količine opeke." 19 Bilježnici
Izraelaca nađu se na muci zbog naredbe: "Svakodnevnu količinu opeke
ne smijete smanjiti!" 20 Otišavši od faraona, naiđu na Mojsija i Arona, koji
su ih čekali. 21 "Neka vas Jahve ima na oku i sudi vam!" - dobace im.
"Omrazili ste nas kod faraona i njegovih dvorana; dali ste im mač u ruke
da nas pobiju." 22 Mojsije se vrati Jahvi i reče: "Zašto, Gospodine, nanosiš
štetu svome puku? Zašto si me poslao? 23 Otkad sam ja stupio pred faraona
i progovorio mu u tvoje ime, on još gore postupa s ovim narodom. A ti ništa
ne poduzimaš da izbaviš svoj narod."

6

1 Jahve reče Mojsiju: “Naskoro ćeš vidjeti kako ću ja s faraonom! Pod
jakom rukom pustit će ih da odu; pod jakom rukom sam će ih iz svoje
zemlje istjerati.” 2 Još reče Bog Mojsiju: “Ja sam Jahve. 3 Abrahamu, Izaku
i Jakovu objavljivao sam se kao El Šadaj. Ali njima se nisam očitovao pod
svojim imenom - Jahve. 4 I sklopio sam svoj Savez s njima da ću im dati
kanaansku zemlju, zemlju gdje su živjeli kao pridošlice. 5 A sada, pošto
sam čuo uzdisaje Izraelaca koje Egipćani drže u ropstvu, sjetih se svoga
Saveza. 6 Kaži, dakle, Izraelcima da sam ja Jahve; da ću vas izbaviti od
tereta što su vam ga Egipćani nametnuli. Oslobodit ću vas od ropstva u
kojem vas drže; izbavit ću vas udarajući jako i kažnjavajući strogo. 7 Za
svoj ću vas narod uzeti i bit ću vašim Bogom. Tada ćete znati da sam vas
ja, Jahve, vaš Bog, izbavio od egipatske tlake. 8 Dovest ću vas u zemlju za
koju sam se zakleo da ću je dati Abrahamu, Izaku i Jakovu i dat ću vam je
u baštinu, ja, Jahve.” 9 Mojsije to kazivaše Izraelcima, ali ga ne htjedoše
slušati: duhovi su im bili pomućeni od teškoga ropstva. 10 Onda Jahve reče
Mojsiju: 11 “Idi i reci faraonu, kralju egipatskome, da otpusti Izraelce iz
svoje zemlje.” 12 Mojsije prozbori Jahvi: “Kad me Izraelci nisu slušali, kako
će me, spora u govoru, saslušati faraon!” 13 Ali je Jahve govorio Mojsiju i
Aronu i slao ih sad k Izraelcima, a sad k faraonu, kralju egipatskome, da
pusti Izraelce iz Egipta. 14 Ovo su glave njihovih domova. Sinovi Izraelova
prvorođenca Rubena: Henok, Palu, Hesron i Karmi. To su obitelji potekle
od Rubena. 15 A sinovi Šimunovi: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Sohar i
Šaul, sin Kanaanke. To su obitelji potekle od Šimuna. 16 Ovo su imena
Levijevih sinova s njihovim potomstvom: Geršon, Kehat i Merari. Levi je
živio sto trideset i sedam godina. 17 Sinovi su Geršonovi: Libni i Šimi sa
svojim obiteljima. 18 Sinovi su Kehatovi: Amram, Jishar, Hebron i Uziel.
Kehat je živio sto trideset i tri godine. 19 Merarijevi su sinovi: Mahli i
Muši. To su Levijeve obitelji s njihovim potomcima. 20 Amram se oženi
svojom tetkom Jokebedom, koja mu rodi Arona i Mojsija. Amram je živio
sto trideset i sedam godina. 21 Sinovi Jisharovi bijahu: Korah, Nefeg i Zikri.
22 A sinovi su Uzielovi: Mišael, Elsafan i Sitri. 23 Aron se oženi Elišebom,
kćerkom Aminadabovom, a sestrom Nahšonovom, koja mu rodi: Nadaba,
Abihua, Eleazara i Itamara. 24 Korahovi su sinovi: Asir, Elkana i Abiasaf.
To su Korahovi potomci. 25 Aronov sin Eleazar oženi se jednom Putielovom
kćeri, koja mu rodi Pinhasa. To su glave Levijevih domova prema njihovim
koljenima. 26 To je onaj Aron i Mojsije kojima je Jahve zapovjedio da izvedu
Izraelce iz Egipta po njihovim četama. 27 To su oni isti, Mojsije i Aron, koji
su govorili faraonu, kralju egipatskome, da pusti Izraelce iz Egipta. 28 U
dan kad je Jahve govorio s Mojsijem u egipatskoj zemlji, 29 rekao mu je:
“Ja sam Jahve. Izvijesti faraona, egipatskoga kralja, o svemu što ti kažem.”
30 Mojsije se pred Jahvom ispričavao: “Spor sam ja u govoru. Kako će me
faraon poslušati?”

7

1 Mojsiju je Jahve odgovorio: “Vidi! Faraonu ću te nametnuti kao
božanstvo; tvoj brat Aron bit će tvoj prorok. 2 Ti kazuj sve što ti
naređujem, a tvoj brat Aron neka faraonu ponovi da pusti Izraelce te odu
iz njegove zemlje. 3 Ja ću učiniti da otvrdne srce faraonu i umnožit ću
znakove i čudesa u zemlji egipatskoj. 4 Kako vas faraon neće poslušati,
ja ću staviti svoju ruku na Egipat: strašno kažnjavajući, izbavit ću svoje

čete, narod svoj, Izraelce, iz egipatske zemlje. 5 Kad pružim svoju ruku na
Egipat i izvedem Izraelce iz njihove sredine, tada će Egipćani spoznati da
sam ja Jahve.” 6 Mojsije i Aron poslušaše: kako im je Jahve naredio, upravo
tako učiniše. 7 Mojsiju je bilo osamdeset, a Aronu osamdeset i tri godine
kad su faraonu postavili svoje zahtjeve. 8 Još doda Jahve Mojsiju i Aronu:
9 “Kad faraon zatraži od vas da izvedete kakvo znamenje, ti reci Aronu da
uzme svoj štap i baci ga pred faraona, a štap će se pretvoriti u zmiju.”
10 Dođu Mojsije i Aron pred faraona i učine kako im je Jahve naredio.
Aron baci pred faraona i njegove službenike svoj štap, koji se pretvori u
zmiju. 11 Zovne faraon mudrace i vračare. I zaista, egipatski vračari svojim
vračanjem učine isto: 12 svaki baci svoj štap, koji se pretvori u zmiju. Ali
Aronov štap proguta njihove štapove. 13 Faraon bijaše tvrdokorna srca:
ne htjede poslušati Mojsija i Arona, kako je Jahve i kazao. 14 Tada Jahve
reče Mojsiju: “Faraonovo je srce okorjelo; odbija da pusti narod. 15 Ujutro
pođi k faraonu. Kad izađe k vodi, stani preda nj na obali Rijeke. Uzmi u
ruku štap što se bio u zmiju pretvorio. 16 Reci mu: 'Jahve, Bog Hebreja,
poslao me k tebi s porukom da pustiš moj narod da mi iskaže štovanje u
pustinji. Ali sve dosad ti nisi poslušao. 17 Ovako Jahve poručuje: Ovim ćeš
spoznati da sam ja Jahve. Gledaj! Štapom koji imam u ruci mlatnut ću po
vodi u Rijeci i pretvorit će se u krv. 18 Ribe će u Rijeci pocrkati; Rijeka će se
usmrdjeti, i grstit će se Egipćanima piti vodu iz Rijeke.'” 19 Još Jahve reče
Mojsiju: “Reci Aronu da uzme svoj štap i pruži svoju ruku povrh egipatskih
voda: njihovih rijeka, njihovih prokopa, njihovih jezeraca, svih njihovih
vodenih stjecišta, da se pretvore u krv; po svoj zemlji egipatskoj neka je
krv, čak i u drvenim i kamenim posudama.” 20 Mojsije i Aron učiniše kako
im je Jahve naredio. Podiže Aron svoj štap i naočigled faraona i njegovih
službenika mlatnu po vodi u Rijeci. Sva se voda u Rijeci prometnu u krv.
21 Ribe u Rijeci pocrkaše; Rijeka se usmrdje, tako da Egipćani nisu mogli piti
vodu iz Rijeke; krv bijaše po svoj zemlji egipatskoj. 22 Ali egipatski vračari
svojim vračanjem učiniše isto. Tako faraon ostade tvrdokorna srca: nije
htio poslušati Mojsija i Arona, kako je Jahve i kazao. 23 Faraon se okrenu i
ode u svoj dvor, ne uzimajući ni to k srcu. 24 Svi su Egipćani počeli kopati
oko Rijeke tražeći pitke vode jer nisu mogli piti vode iz Rijeke. 25 Kad
je prošlo sedam dana kako je Jahve udario po Rijeci, 26 opet Jahve reče
Mojsiju: “Pođi k faraonu i reci mu: 'Ovako govori Jahve: Pusti moj narod
da ode i štovanje mi iskaže. 27 Ako odbiješ da ih pustiš, svu ću ti zemlju
kazniti žabama. 28 Rijeka će vrvjeti žabama. One će izići i prodrijeti u
tvoj dvor, u ložnicu, u tvoju postelju, u kuće tvojih službenika i tvoga
naroda, pod sačeve i naćve tvoje. 29 Po tebi, po tvome narodu i svim tvojim
službenicima skakat će žabe.'”

8

1 Onda Jahve reče Mojsiju: “Reci Aronu neka ispruži svoju ruku sa
štapom povrh rijeka, prokopa i jezeraca i učini da žabe navale na
egipatsku zemlju.” 2 Aron pruži svoju ruku povrh egipatskih voda, i
žabe iziđoše i prekriše zemlju egipatsku. 3 Ali i vračari učiniše tako
svojim vračanjem, te žabe navališe na egipatsku zemlju. 4 Zovne sad
faraon Mojsija i Arona i rekne: “Molite Jahvu da ukloni žabe od mene
i moga puka, a ja ću pustiti narod da prinese žrtvu Jahvi.” 5 Mojsije
uzvrati faraonu: “Dostoj se odrediti mi kad hoćeš da molim za te, za tvoje
službenike i za tvoj narod da se žabe odstrane od tebe i tvojih domova i

ostanu samo u Rijeci.” 6 “Sutra”, reče. “Neka bude kako kažeš”, odvrati
Mojsije, “da znaš kako nitko nije kao Jahve, Bog naš. 7 Žabe će otići od
tebe, od tvojih službenika i tvoga naroda; ostat će samo u Rijeci.” 8 Mojsije
i Aron odu od faraona, a onda Mojsije zazva Jahvu zbog žaba kojima je
kaznio faraona. 9 I Jahve usliša Mojsija, te žabe pocrkaju po kućama,
dvorištima i njivama. 10 Na hrpe su ih zgrtali, zemlja se njima usmrdjela.
11 Kad je faraon vidio da je nastupilo olakšanje, srce mu otvrdnu te ne
posluša Mojsija i Arona, kako je Jahve i kazao. 12 Onda će opet Jahve
Mojsiju: “Reci Aronu neka zamahne svojim štapom i udari po prahu na
tlu neka se pretvori u komarce po svoj zemlji egipatskoj.” 13 I učine tako:
zamahne Aron rukom i štapom te udari po prahu na tlu. Komarci navale
na ljude i životinje. Sav prah na tlu pretvori se u komarce po svoj zemlji
egipatskoj. 14 Vračari pokušaše da svojim vračanjem stvore komarce, ali
nisu mogli. Ljudi i životinje postanu plijenom komaraca. 15 Tada vračari
reknu faraonu: “To je prst Božji!” Ali je faraonovo srce bilo okorjelo,
pa nije poslušao Mojsija i Arona, kako je Jahve i kazao. 16 Onda Jahve
reče Mojsiju: “Podrani ujutro, iziđi pred faraona kad krene k vodi, i reci
mu: 'Ovako poručuje Jahve: Pusti moj narod da ode i da mi štovanje
iskaže. 17 Ako ne pustiš moga naroda, pripustit ću obade na te, na tvoje
službenike, na tvoj puk i tvoje domove. Egipatski domovi i samo tlo na
kojem stoje vrvjet će od obada. 18 Ali ću toga dana izuzeti gošenski kraj,
u kojem živi moj narod, te se ondje obadi neće pojaviti, tako da znaš
da sam ja Jahve u središtu zemlje. 19 Tu ću razliku napraviti između
svoga i tvoga naroda. To će znamenje biti sutra.'” 20 I učini Jahve tako.
Rojevi obada nalete u faraonov dvor, na domove njegovih službenika i po
svoj zemlji egipatskoj. Zemlja nastrada od obada. 21 Sad faraon pozove
Mojsija i Arona pa im rekne: “Idite, prinesite žrtvu svome Bogu, ali u ovoj
zemlji.” 22 “Ne dolikuje da tako učinimo”, odgovori Mojsije. “Žrtve koje
mi prinosimo Jahvi, Bogu svome, za Egipćane su svetogrđe. Kad bismo,
dakle, na njihove oči prinosili žrtve koje su Egipćanima svetogrdne, zar
nas ne bi kamenovali? 23 Zato moramo u pustinju tri dana hoda te prinijeti
žrtvu Jahvi, Bogu svome, kako nam je zapovjedio.” 24 “Pustit ću vas da
odete u pustinju”, odgovori faraon, “i prinesete žrtvu Jahvi, svome Bogu,
ali ne odlazite predaleko. Molite za me!” 25 Nato odvrati Mojsije: “Čim
odem od tebe, zazvat ću Jahvu da sutra nestane obada s faraona, njegovih
službenika i njegova puka. Ali neka faraon više ne vara! Neka pusti narod
da ide i prinese žrtvu Jahvi.” 26 Tako Mojsije ode od faraona i pomoli
se Jahvi. 27 I Jahve učini kako je Mojsije tražio: s faraona, s njegovih
službenika i s njegova puka nestane obada - ni jedan jedini nije ostao.
28 Ali opet ukruti faraon srce svoje i ne dopusti narodu da ode.

9

1 Tada Jahve reče Mojsiju: “Idi k faraonu i reci mu: 'Ovako poručuje
Jahve, Bog Hebreja: Pusti moj narod da ode i da mi štovanje iskaže.
2 Ako ga ne pustiš, nego ga i dalje budeš zadržavao, 3 ruka Jahvina
udarit će strašnim pomorom po tvome blagu što je u polju: po konjima,
magaradi, devama, krupnoj i sitnoj stoci. 4 Razlikovat će Jahve stoku
Izraelaca od stoke Egipćana, tako da ništa što pripada Izraelcima neće
stradati.'” 5 Jahve je odredio i vrijeme, rekavši: “Sutra će Jahve izvesti ovo
u zemlji.” 6 Sutradan Jahve tako i učini. Sva stoka Egipćana ugine, a od
stoke Izraelaca nije uginulo ni jedno grlo. 7 Faraon je istraživao i uvjerio se

da od izraelske stoke nije uginulo ni jedno grlo. Ali je srce faraonovo ipak
otvrdlo i nije pustio naroda. 8 Reče Jahve Mojsiju i Aronu: “Zagrabite pune
pregršti pepela iz peći, pa neka ga Mojsije pred faraonovim očima baci
prema nebu. 9 Od toga će nastati sitna prašina po svoj zemlji egipatskoj, i
na ljudima će i na životinjama izazivati otekline i stvarati čireve s kraja
na kraj Egipta.” 10 Tako oni uzeše pepela iz peći i dođoše pred faraona.
Onda Mojsije rasu pepeo prema nebu, a otekline s čirevima prekriše ljude
i životinje. 11 Ni čarobnjaci se nisu mogli pojaviti pred Mojsijem, jer su i
čarobnjaci, kao i ostali Egipćani, bili prekriveni čirevima. 12 Ali je Jahve
otvrdnuo srce faraonu, pa on ne posluša Mojsija i Arona, kako je Jahve
Mojsiju i rekao. 13 Tada Jahve reče Mojsiju: “Podrani ujutro, iziđi pred
faraona i reci mu: 'Ovako poručuje Jahve, Bog Hebreja: Pusti narod da
ode i da mi štovanje iskaže. 14 Ako ih ne pustiš, sva zla svoja navalit ću
ovaj put na te, na tvoje službenike i tvoj puk, tako da spoznaš da nema
nikoga na svoj zemlji kao što sam ja. 15 Da sam ruku svoju spustio i udario
tebe i tvoj puk pomorom, nestalo bi te sa zemlje. 16 Poštedio sam te da
ti pokažem svoju moć i da se hvali moje ime po svoj zemlji. 17 Ali se ti
previše uzdižeš nad mojim narodom i priječiš mu da ode. 18 Sutra u ovo
doba pustit ću tuču tako strašnu kakve u Egiptu još nije bilo otkad je postao
do sada. 19 Zato naredi da pod krov utjeraju tvoje blago i sve što je vani,
na otvorenu. Sve što se nađe u polju, bilo čovjek bilo živinče, ne bude
li uvedeno unutra, poginut će kad tuča zaspe po njima.'” 20 Faraonovi
službenici, koji su se pobojali Jahvina govora, utjeraju svoje sluge i svoje
blago unutra. 21 Oni koji nisu marili za Jahvinu prijetnju ostave vani i
svoje sluge i stoku. 22 Onda rekne Jahve Mojsiju: “Pruži ruku prema nebu
da udari tuča po svoj zemlji egipatskoj: po ljudima, životinjama i svemu
bilju u zemlji egipatskoj.” 23 Mojsije diže svoj štap prema nebu. Jahve
zagrmje i pusti tuču i munje sastavi sa zemljom. Sipao je Jahve tuču po
zemlji Egipćana. 24 Tuča je mlatila, kroz nju munje parale. Strahota se
takva nije oborila na zemlju egipatsku otkako su ljudi u njoj. 25 Tuča pobi
po svem Egiptu sve što je ostalo vani, ljude i životinje; uništi sve bilje po
poljima i sva stabla poljska polomi. 26 Samo u gošenskom kraju, gdje su
živjeli Izraelci, nije bilo tuče. 27 Faraon posla po Mojsija i Arona pa im
reče: “Ovaj put priznajem da sam kriv. Jahve ima pravo, a ja i moj narod
krivo. 28 Molite Jahvu da ustavi gromove i tuču, a ja ću vas pustiti da idete.
Nećete više dugo ostati.” 29 “Kad iziđem iz grada”, reče mu Mojsije, “dići
ću ruke prema Jahvi, pa će gromovi prestati, a ni tuče više neće biti, tako
da znaš da zemlja pripada Jahvi. 30 Ali ni ti ni tvoji dvorani, znam ja, još
se ne bojite Boga Jahve.” 31 I tako propade lan i ječam: jer ječam bijaše
u klasu, a lan u cvatu. 32 Pšenica i raž nisu nastradali jer su ozima žita.
33 Otišavši od faraona, Mojsije iziđe iz grada i podigne ruke prema Jahvi.
Prestane grmljavina i tuča, a ni kiša više nije padala na zemlju. 34 Kad je
faraon vidio da je prestala grmljavina, tuča i kiša, opet padne u grijeh: i
on i njegovi službenici opet otvrdnu srcem. 35 Otvrdnu srce faraonu i ne
pusti on Izraelce, kako je Jahve i prorekao preko Mojsija.

10

1 Reče Jahve Mojsiju: “Idi k faraonu. Učinio sam da njemu i njegovim
službenicima otvrdne srce da izvedem svoja znamenja među njima; 2 da
možeš pripovjedati svome sinu i svome unuku što sam učinio Egipćanima
i kakva sam znamenja izvodio među njima, kako biste znali da sam ja

Jahve.” 3 Tako Mojsije i Aron odu k faraonu i kažu mu: “Ovako poručuje
Jahve, Bog Hebreja: 'Dokle ćeš odbijati da se preda mnom poniziš? Pusti
moj narod da mi iskaže štovanje. 4 Jer ako ne pustiš moga naroda, sutra ću
navesti skakavce na tvoju zemlju. 5 Tako će prekriti površinu da se zemlja
od njih neće vidjeti. Pojest će ono što vam je iza tuče ostalo; i ogolit će vam
sva stabla što po polju rastu. 6 Ispunit će ti sav dvor, kuće tvojih službenika
i domove svih ostalih Egipćana - takvo što ne vidješe ni tvoji očevi ni
očevi tvojih očeva u ovoj zemlji od svojih vremena do danas.'” Okrene
se i ode od faraona. 7 “Dokle će nam ovaj čovjek biti stupica?” - rekoše
faraonu njegovi službenici. - “Pusti te ljude neka idu i iskažu štovanje
Jahvi, svome Bogu! Zar ne vidiš kako Egipat srlja u propast?” 8 Dovedu
Mojsija i Arona natrag k faraonu, a on im reče: “Idite! Iskažite štovanje
Jahvi, svome Bogu! A tko će sve ići?” 9 “Svi idemo”, odgovori Mojsije, “i
mlado i staro. Odlazimo sa svojim sinovima i svojim kćerima; sa svojom
krupnom i sitnom stokom, jer moramo održati svečanost Jahvi.” 10 “Jahve
bio s vama isto kao što i ja pustio da s vama pođu i djeca!” - odgovori im.
“Očito se vidi da vam nakana nije čista. 11 Nećemo tako! Nego muškarci
neka odu i štovanje iskažu Jahvi. To ste i tražili.” I otjeraju ih od faraona.
12 Tada reče Jahve Mojsiju: “Pruži ruku povrh zemlje egipatske da navale
skakavci na egipatsku zemlju i pojedu sve bilje što još ostade nakon tuče!”
13 Tako Mojsije podigne svoj štap povrh egipatske zemlje, a Jahve navrati
istočni vjetar po zemlji; puhao je toga cijelog dana i cijele noći. A kad je
jutro svanulo, vjetar nanio skakavce. 14 Oni se razlete po svoj egipatskoj
zemlji i padnu po svim krajevima Egipta u silnoj gustoći: toliko ih mnoštvo
nikad prije nije bilo niti će kada biti. 15 Pokriju sve tlo, tako da se od
njih zacrnjelo. Pojedu sve bilje u polju i sve plodove sa stabala što su
bili ostali iza tuče. Ništa se više nije zelenjelo: ni stabla ni poljska trava
u svem Egiptu. 16 Brže-bolje dozva faraon Mojsija i Arona pa im reče:
“Sagriješio sam protiv Jahve, vašega Boga, i vas! 17 Oprostite mi uvredu
još samo ovaj put i molite Jahvu, Boga svoga, da samo otkloni od mene
ovaj smrtonosni bič!” 18 Kad je Mojsije otišao od faraona, zazva Jahvu
19 i Jahve promijeni vjetar u veoma jak zapadnjak, koji pothvati skakavce
i odnese prema Crvenome moru. Ni jedan jedini skakavac nije ostao ni
u kojem kraju Egipta. 20 Ali je Jahve otvrdnuo srce faraonu i ne pusti on
Izraelaca. 21 “Pruži ruku prema nebu”, rekne Jahve Mojsiju, “pa neka se
tmina spusti na egipatsku zemlju, tmina koja će se moći opipati.” 22 Mojsije
pruži ruku prema nebu i spusti se gusta tmina na svu zemlju egipatsku:
tri je dana trajala. 23 Tri dana nisu ljudi jedan drugoga mogli vidjeti i nitko
se sa svoga mjesta nije micao. A u mjestima gdje su Izraelci živjeli sjala
svjetlost. 24 Pozva onda faraon Mojsija i reče: “Idi i štovanje iskaži Jahvi!
Ali vaša stoka, krupna i sitna, neka ostane ovdje. Vaša djeca neka idu s
vama!” 25 “Ti nas sam moraš opskrbiti prinosima i žrtvama paljenicama
koje ćemo prinijeti Jahvi, Bogu svojemu”, odgovori Mojsije. 26 “Zato ćemo
sa sobom potjerati i svoja stada. Ni papak neće ostati ovdje. Od njih nam
valja izabrati za žrtvovanje Jahvi, Bogu našemu, a ne znamo, dok onamo
ne stignemo, što moramo Jahvi prinijeti.” 27 Jahve otvrdne faraonu srce i
on ne pristane da odu. 28 “Odlazi!” - vikne faraon na Mojsija. “I da mi više
na oči ne dolaziš! Onoga dana kad mi se opet pojaviš na oči, zaglavit ćeš!”
29 “Dobro si kazao!” - uzvrati Mojsije. “Lica tvoga više neću vidjeti!”

11

1 “Još ću samo jednom nedaćom udariti faraona i Egipat”, reče Jahve
Mojsiju. “Poslije toga pustit će vas odavde. I više: sam će vas odavde
potjerati. 2 Kaži svijetu neka svaki čovjek ište od svoga susjeda i svaka žena
od svoje susjede srebrnih i zlatnih dragocjenosti.” 3 Jahve učini te Egipćani
bijahu naklonjeni narodu. Sam Mojsije postane vrlo uvažen u egipatskoj
zemlji, u očima faraonovih službenika i u očima naroda. 4 A onda Mojsije
navijesti: “Ovako poručuje Jahve: 'O ponoći proći ću Egiptom. 5 Svaki
će prvorođenac u egipatskoj zemlji umrijeti, od prvorođenca faraonova,
koji bi imao sjediti na njegovu prijestolju, do prvorođenca ropkinje koja
se nalazi uz mlinski kamen; a uginut će i sve prvine od stoke. 6 U svoj će
zemlji egipatskoj nastati veliki jauk, kakva nije bilo niti će kad poslije biti.
7 Među Izraelcima ni pas neće zalajati na živo stvorenje: ni na čovjeka
ni na životinju.' Po tome ćete znati da Jahve luči Izraelca od Egipćanina.
8 Onda će svi ovi tvoji dvorani k meni doći, preda me se baciti i vikati:
Nosi se i ti i sav puk koji za tobom ide! Poslije toga ću otići.” I gnjevan ode
od faraona. 9 “Neće vas faraon poslušati”, reče Jahve Mojsiju, “a to da bi
se umnožila moja znamenja u zemlji egipatskoj.” 10 Mojsije i Aron izveli
su sva ta znamenja pred faraonom, ali je Jahve okorio srce faraonu, tako
te on nije puštao Izraelaca da odu iz njegove zemlje.

12

1 Jahve reče Mojsiju i Aronu u zemlji egipatskoj: 2 “Ovaj mjesec neka
vam bude početak mjesecima; neka vam bude prvi mjesec u godini. 3 Ovo
objavite svoj zajednici izraelskoj: Desetog dana ovoga mjeseca neka svatko
za obitelj pribavi jedno živinče. Tako, jedno na obitelj. 4 Ako je obitelj
premalena da ga potroši, neka se ona priključi svome susjedu, najbližoj
kući, prema broju osoba. Podijelite živinče prema tome koliko koja osoba
može pojesti. 5 Živinče neka bude bez mane, od jedne godine i muško.
Možete izabrati bilo janje bilo kozle. 6 Čuvajte ga do četrnaestoga dana
ovoga mjeseca. A onda neka ga sva izraelska zajednica zakolje kad se
spusti suton. 7 Neka uzmu krvi i poškrope oba dovratnika i nadvratnik
kuće u kojoj se bude blagovalo. 8 Meso, pečeno na vatri, neka se pojede
te iste noći sa beskvasnim kruhom i gorkim zeljem. 9 Da ništa sirovo
ili na vodi skuhano od njega niste jeli, nego na vatri pečeno: s glavom,
nogama i ponutricom. 10 Ništa od njega ne smijete ostaviti za sutradan:
što bi god do jutra ostalo, morate na vatri spaliti. 11 A ovako ga blagujte:
opasanih bokova, s obućom na nogama i sa štapom u ruci. Jedite ga žurno:
to je Jahvina pasha. 12 Te ću, naime, noći ja proći egipatskom zemljom
i pobiti sve prvorođence u zemlji egipatskoj - i čovjeka i životinju. Ja,
Jahve, kaznit ću i sva egipatska božanstva. 13 Krv neka označuje kuće u
kojima vi budete. Gdje god spazim krv, proći ću vas; tako ćete vi izbjeći
biču zatornomu kad se oborim na zemlju egipatsku.” 14 “Taj dan neka
vam bude spomen-dan. Slavite ga kao blagdan u čast Jahvi. Svetkujte ga
po trajnoj uredbi od koljena do koljena. 15 Sedam dana jedite beskvasan
kruh. Prvoga već dana uklonite kvasac iz svojih kuća. Jer, tko bi god od
prvoga do sedmoga dana jeo ukvasan kruh, taj se ima iskorijeniti između
Izraelaca. 16 Prvoga dana držite sveto zborovanje, a tako i sedmoga dana.
Nikakva posla tih dana nemojte raditi. Jedino jelo, što kome treba, možete
pripraviti. 17 Držite blagdan beskvasnog kruha! Toga sam, naime, dana
izveo vaše čete iz zemlje egipatske. Držite zato taj dan kao blagdan od

koljena do koljena: to je vječna naredba. 18 Od večeri četrnaestoga dana
prvoga mjeseca pa do večeri dvadeset prvoga dana toga mjeseca jedite
beskvasan kruh. 19 Sedam dana ne smije biti kvasca u vašim domovima.
Tko bi god jeo bilo što ukvasano, taj neka se ukloni iz izraelske zajednice,
bio stranac ili domorodac. 20 Ništa ukvasano ne smijete jesti: u svim
svojim prebivalištima jedite nekvasan kruh.” 21 Zatim sazva Mojsije sve
starješine Izraelaca te im reče: “Idite i pribavite janje za svoje obitelji
i žrtvujte Pashu. 22 Onda uzmite kitu izopa, zamočite je u krv što je
u zdjeli i poškropite krvlju iz zdjele nadvratnik i oba dovratnika. Neka
nitko ne izlazi preko kućnih vrata do jutra. 23 Kad Jahve bude prolazio da
pobije Egipćane, zapazit će krv na nadvratniku i na oba dovratnika, pa
će mimoići ta vrata i neće dopustiti da Zatornik uđe u vaše kuće da hara.
24 Ovu uredbu držite u svim vremenima kao zakon za se i djecu svoju.
25 I kad dođete u zemlju koju će vam Jahve dati kako je obećao, vršite
ovaj obred. 26 Kad vas vaša djeca zapitaju: Što vam taj obred označuje?
27 odgovorite im: Ovo je pashalna žrtva u čast Jahvi koji je prolazio mimo
kuće Izraelaca kad je usmrćivao Egipćane, a naše kuće poštađivao.” Tada
narod popada ničice i pokloni se. 28 Potom Izraelci odu i poslušaju: kako
je Jahve Mojsiju i Aronu naredio, tako i učine. 29 U ponoći Jahve pobije sve
prvorođence po zemlji egipatskoj: od prvorođenca faraonova, koji je imao
sjediti na prijestolju, do prvorođenca sužnja u tamnici, a tako i sve prvine
od stoke. 30 Noću ustane faraon, on pa svi njegovi dvorani i svi Egipćani, jer
se strašan jauk razlijegao Egiptom: ne bijaše kuće u kojoj nije ležao mrtvac.
31 Faraon pozva u noći Mojsija i Arona te im reče: “Ustajte i odlazite od
moga naroda i vi i vaši Izraelci! Idite! Odajte štovanje Jahvi, kako ste
tražili. 32 Pokupite svoju i sitnu i krupnu stoku, kako ste zahtijevali: idite
pa i mene blagoslovite!” 33 Egipćani nagonili narod da brže ide iz zemlje,
“jer izgibosmo svi”, govorahu oni. 34 Tako narod ponese svoje još neukislo
tijesto; naćve, uvijene u ogrtače, ponesoše na ramenima. 35 I učiniše
Izraelci kako im je Mojsije bio rekao: zatražiše od Egipćana srebrnine,
i zlatnine, i odjeće. 36 Jahve je učinio te Egipćani bijahu naklonjeni narodu
pa davahu. Tako su Egipćane oplijenili. 37 Pođu tako Izraelci iz Ramsesa
prema Sukotu. Bilo je oko šest stotina tisuća pješaka, osim žena i djece.
38 A mnogo i drugoga svijeta pođe s njima, i mnoga stoka, krupna i sitna.
39 Ispeku beskvasne prevrte od tijesta što su ga iz Egipta ponijeli: nije
se bilo ukvasalo. A kako su bili tjerani iz Egipta, nisu mogli odgađati, i
tako nisu sebi spremili poputninu. 40 Vrijeme što su ga Izraelci proveli u
Egiptu iznosilo je četiri stotine i trideset godina. 41 I kad se navrši četiri
stotine i trideset godina - točno onoga dana - sve čete Jahvine izađoše iz
zemlje egipatske. 42 Ona noć koju je Jahve probdio da njih izbavi iz Egipta,
odonda je svima Izraelcima, u sve naraštaje njihove, noć bdjenja u čast
Jahvi. 43 Reče Jahve Mojsiju i Aronu: “Neka je ovo pravilo za pashalnu
žrtvu: ni jedan stranac ne smije od nje jesti! 44 Svaki rob, kupljen novcem
i obrezan, može je jesti. 45 Ni gost ni najamnik ne smiju je jesti! 46 Blagujte
je u jednoj te istoj kući; iz kuće ne smijete iznositi mesa niti na žrtvi smijete
koju kost slomiti. 47 Sva zajednica Izraelaca neka je prikazuje! 48 Ako bi
stranac koji među vama boravi htio svetkovati Pashu u čast Jahvi, svi se
njegovi muški moraju obrezati. Tek tada neka pristupi i slavi je, jer je
tada kao i domorodac zemlje. Ali neobrezani ne smije od nje jesti. 49 Neka
vrijedi isto pravilo za domoroca i pridošlicu koji među vama boravi.” 50 Svi
Izraelci poslušaju: kako je Jahve naredio Mojsiju i Aronu, tako su i učinili.

51 Toga istog dana izbavio je Jahve Izraelce u njihovim četama iz zemlje egipatske.

13

1 Jahve reče Mojsiju: 2 "Meni posvetite svakoga prvorođenca! Prvenci
materina krila kod Izraelaca, i od ljudi i od životinja, meni pripadaju!" 3 A
onda Mojsije reče narodu: "Sjećajte se ovoga dana u koji ste izbavljeni
iz Egipta, iz kuće ropstva, jer vas Jahve izbavi odande svojom jakom
mišicom. Ukvasani kruh neka se ne jede! 4 Ovoga dana mjeseca Abiba
vaše je izbavljenje. 5 Stoga: kad te Jahve uvede u zemlju Kanaanaca,
Hetita, Amorejaca, Hivijaca i Jebusejaca, za koju se zakleo tvojim precima
da će ti je dati - zemlju kojom teče med i mlijeko - ovoga mjeseca obavi
ovakav obred: 6 sedam dana jedi nekvasan kruh, a sedmoga dana neka se
slavi svetkovina u čast Jahvi. 7 Sedam dana neka se jede nekvasan kruh;
ukvasanog kruha neka ne bude kod tebe; i neka se nigdje ne vidi kvasac
na tvome području. 8 Svome sinu toga dana objasni: to je za ono što mi je
Jahve učinio kad sam se iz Egipta izbavio. 9 Neka ti bude kao znak na tvojoj
ruci i kao opomena na tvome čelu: da Jahvin zakon bude uvijek na tvojim
ustima. Jer te rukom jakom Jahve izbavio iz Egipta. 10 Ovaj propis vršite
svake godine u određeno vrijeme." 11 "A kada te Jahve dovede u zemlju
Kanaanaca - kako vam se zakle, tebi i tvojim ocima - i kada ti je preda,
12 ustupajte Jahvi prvorođence materinjega krila, a tako i sve prvine što ih
tvoja stoka dade - svako muško pripada Jahvi! 13 Svaku prvinu magaradi
otkupi janjetom ili jaretom. Ako je ne otkupiš, slomi joj vrat. A svakoga
prvorođenca između svoje djece otkupi. 14 Kad te sin tvoj sutra zapita:
Što znači to? - odgovori mu: Rukom jakom izvede nas Jahve iz Egipta, iz
kuće ropstva. 15 Kako je faraon postao tvrdokoran pa nas nije htio pustiti,
Jahve je poubijao sve prvorođence u zemlji egipatskoj: prvorođence ljudi
i prvine stoke. Eto zato Jahvi žrtvujem svaku mušku prvinu materinjega
krila, a svakoga prvorođenca od svojih sinova otkupljujem. 16 Neka ti to
bude kao znak na tvojoj ruci i kao znamenje posred čela da nas je rukom
jakom Jahve izbavio iz Egipta." 17 Kad je faraon dopustio da narod ode,
Bog ih nije poveo prema filistejskoj zemlji, iako je onuda bilo najbliže. Bog
je, naime, rekao: "Mogao bi se narod predomisliti i vratiti u Egipat kad vidi
ratovanje." 18 Stoga Bog povede narod zaobilaznim putem, kroz pustinju
prema Crvenome moru. Izraelci su napustili zemlju egipatsku naoružani
od glave do pete. 19 Mojsije ponese sa sobom Josipove kosti. Jer Josip
bijaše zakleo Izraelce riječima: "Bog će se zacijelo za vas zauzeti. Tada i
moje kosti odavde ponesite sa sobom!" 20 Krenuvši iz Sukota, utabore se
u Etamu, na kraju pustinje. 21 Jahve je išao pred njima, danju u stupu od
oblaka da im put pokazuje, a noću u stupu od ognja da im svijetli. Tako
su mogli putovati i danju i noću. 22 I nije ispred naroda nestajao stup od
oblaka danju ni stup od ognja noću.

14

1 Jahve reče Mojsiju: 2 "Reci Izraelcima da se vrate i utabore pred Pi-
Hahirotom, između Migdola i mora, nasuprot Baal-Sefonu. Utaborite se
nasuprot ovome mjestu, uz more. 3 Faraon će reći: 'Izraelci lutaju krajem
tamo-amo; pustinja ih zatvorila.' 4 Ja ću otvrdnuti faraonu srce, i on će
za njima poći u potjeru. Ali ja ću se proslaviti nad faraonom i svom
njegovom vojskom. Tako će Egipćani spoznati da sam ja Jahve." Izraelci

tako učine. 5 Kad su egipatskom kralju kazali da je narod pobjegao, faraon
i njegovi dvorani predomisliše se o narodu. “Što ovo učinismo!” - rekoše.
“Pustismo Izraelce i više nam neće služiti.” 6 Zato opremi faraon svoja kola
i povede svoju vojsku. 7 Uze šest stotina svojih kola sve poizbor i ostala kola
po Egiptu. I u svima bijahu štitonoše. 8 Jahve otvrdnu srce faraonu, kralju
egipatskom, te on krenu u potjeru za Izraelcima, koji su otišli uzdignute
pesnice. 9 Egipćani, dakle, pođu za njima u potjeru. I dok su Izraelci
taborovali uz more, blizu Pi-Hahirota nasuprot Baal-Sefonu, stignu ih svi
faraonovi konji pod kolima, njegovi konjanici i njegovi ratnici. 10 Kako se
faraon približavao, Izraelci pogledaju i opaze da su Egipćani za njima u
potjeri, pa ih obuzme velik strah. I poviču Izraelci Jahvi: 11 “Zar nije bilo
grobova u Egiptu”, reknu Mojsiju, “pa si nas izveo da pomremo u pustinji?
Kakvu si nam uslugu učinio što si nas izveo iz Egipta! 12 Zar ti nismo rekli
baš ovo u Egiptu: Pusti nas! Služit ćemo Egipćane! Bolje nam je i njih
služiti nego u pustinji poginuti.” 13 “Ne bojte se!” - reče Mojsije narodu.
“Stojte čvrsto pa ćete vidjeti što će vam Jahve učiniti da vas danas spasi:
Egipćane koje danas vidite nikad više nećete vidjeti. 14 Jahve će se boriti
za vas. Budite mirni!” 15 “Zašto zapomažete prema meni?” - reče Jahve
Mojsiju. “Reci Izraelcima da krenu na put. 16 A ti podigni svoj štap, ispruži
svoju ruku nad morem i razdijeli ga nadvoje da Izraelci mogu proći posred
mora po suhu. 17 Ja ću otvrdnuti srce Egipćana, i oni će poći za njima, a ja
ću se onda proslaviti nad faraonom i njegovim ratnicima, njegovim kolima
i konjanicima. 18 Neka znaju Egipćani da sam ja Jahve kad se proslavim
nad faraonom, njegovim kolima i njegovim konjanicima.” 19 Anđeo Božji,
koji je išao na čelu izraelskih četa, promijeni mjesto i stupi im za leđa. A
i stup od oblaka pomakne se ispred njih i stade im za leđa. 20 Smjesti se
između vojske egipatske i vojske izraelske te postade onima oblak taman,
a ovima rasvjetljivaše noć, tako te ne mogoše jedni drugima prići cijele
noći. 21 Mojsije je držao ruku ispruženu nad morem dok je Jahve svu
noć na stranu valjao vode jakim istočnim vjetrom i more posušio. Kad
su se vode razdvojile, 22 Izraelci siđoše u more na osušeno dno, a vode
stajahu kao bedem njima nadesno i nalijevo. 23 Egipćani: svi faraonovi
konji, kola i konjanici, nagnu za njima u more, u potjeru. 24 Za jutarnje
straže pogleda Jahve iz stupa od ognja i oblaka na egipatsku vojsku i u
njoj stvori zbrku. 25 Zakoči točkove njihovih kola da su se jedva naprijed
micali. “Bježimo od Izraelaca!” - poviču Egipćani, “jer Jahve se za njih
bori protiv Egipćana!” Tada će Jahve Mojsiju: 26 “Pruži ruku nad more da
se vode vrate na Egipćane, na njihova kola i konjanike.” 27 Mojsije pruži
ruku nad more i u cik zore more se vrati u svoje korito. Kako su Egipćani,
bježeći, jurili prema moru, Jahve ih strmoglavi usred voda. 28 Tako vode,
slijevajući se natrag, potope kola, konjanike i svu vojsku faraonovu koja
bijaše pošla u potjeru za Izraelcima - u more. I ne ostade od njih ni jedan
jedini. 29 A Izraelci išli suhim posred mora, vode im stale kao zid zdesna i
slijeva. 30 Tako Jahve u onaj dan izbavi Izraela iz šaka egipatskih, i vidje
Izrael pomorene Egipćane na morskome žalu. 31 Osvjedoči se Izrael i o
silnoj moći koju Jahve pokaza nad Egipćanima. Narod se poboja Jahve i
povjerova Jahvi i njegovu sluzi Mojsiju.

15

1 Tada Mojsije s Izraelcima zapjeva ovu pjesmu Jahvi u slavu: “U čast
Jahvi zapjevat ću, jer se slavom proslavio! Konja s konjanikom u more

je survao. 2 Moja je snaga, moja pjesma - Jahve jer je mojim postao
izbaviteljem. On je Bog moj, njega ja ću slaviti, on je Bog oca moga, njega
ću veličati. 3 Jahve je ratnik hrabar, Jahve je ime njegovo. 4 Kola faraonova
i vojsku mu u more baci; cvijet njegovih štitonoša More crveno proguta.
5 Valovi ih prekriše; poput kamena u morske potonuše dubine. 6 Desnica
tvoja, Jahve, snagom se prodiči; desnica tvoja, Jahve, raskomada dušmana.
7 Veličanstvom svojim obaraš ti protivnike; puštaš svoj gnjev i on ih k'o
slamu proždire. 8 Od daha iz tvojih nosnica vode narastoše, valovi se u
bedem uzdigoše, u srcu mora dubine se stvrdnuše. 9 Mislio je neprijatelj:
'Gonit ću ih, stići, plijen ću podijelit', duša će moja sita ga biti; trgnut ću
mač, uništit' ih rukom svojom.' 10 A ti dahom svojim dahnu, more se nad
njima sklopi; k'o olovo potonuše silnoj vodi u bezdane. 11 Tko je kao ti,
Jahve među bogovima, tko kao ti sija u svetosti, u djelima strašan, divan
u čudima? 12 Desnicu si pružio i zemlja ih proguta! 13 Milošću svojom
vodio si ovaj narod, tobom otkupljen, k svetom tvom Stanu snagom si
ga svojom upravio. 14 Kada to čuše, prodrhtaše narodi; Filistejce muke
spopadoše. 15 Užas je srvao edomske glavare, trepet je obuzeo moapske
knezove i tresu se svi koji žive u Kanaanu. 16 Strah i prepast na njih se
obaraju; snaga tvoje ruke skamenila ih je dok narod tvoj, Jahve, ne prođe,
dok ne prođe narod tvoj koji si otkupio. 17 Dovest ćeš ih i posaditi na gori
svoje baštine, na mjestu koje ti, Jahve, svojim učini Boravištem, Svetištem,
o Jahve, tvojom rukom sazidanim. 18 Vazda i dovijeka Jahve će kraljevati."
19 Kad su faraonovi konji, njegova kola i konjanici sašli u more, Jahve je na
njih povratio morske vode pošto su Izraelci prošli posred mora po suhu.
20 Tada Aronova sestra, proročica Mirjam, uze bubanj u ruku, a sve žene
pridruže joj se s bubnjem u ruci i plešući. 21 Mirjam je začinjala pjesmu:
"Zapjevajte Jahvi jer se slavom proslavio! Konja s konjanikom u more je
survao." 22 Pokrene Mojsije Izraelce od Crvenog mora i pođu na put kroz
pustinju Šur. Tri su dana putovali pustinjom, a vode nisu našli. 23 Dođu k
Mari, ali nisu mogli piti vode kod Mare jer je bila gorka. Stoga se i zove
Mara. 24 Narod je mrmljao na Mojsija i govorio: "Što ćemo piti?" 25 A on
zazva Jahvu. Jahve mu pokaže neko drvo. Baci on to drvo u vodu i voda
postane slatka. Tu im Jahve postavi zakon i pravo i tu ih stavi u kušnju.
26 Zatim reče: "Budeš li zdušno slušao glas Jahve, Boga svoga, vršeći što je
pravo u njegovim očima; budeš li pružao svoje uho njegovim zapovijedima
i držao njegove zakone, nikakvih bolesti koje sam pustio na Egipćane na
vas neću puštati. Jer ja sam Jahve koji dajem zdravlje." 27 Zatim stignu
u Elim, gdje je bilo dvanaest izvora i sedamdeset palma. Tu se, uz vodu,
utabore.

16

1 Potom krenu iz Elima, i sva izraelska zajednica dođe u pustinju Sin, koja
je između Elima i Sinaja, petnaestoga dana drugoga mjeseca nakon odlaska
iz zemlje egipatske. 2 U pustinji sva izraelska zajednica počne mrmljati
protiv Mojsija i Arona. 3 "Oh, da smo pomrli od ruke Jahvine u zemlji
egipatskoj kad smo sjedili kod lonaca s mesom i jeli kruha do mile volje!"
- rekoše im. "Izveli ste nas u ovu pustinju da sve ovo mnoštvo gladom
pomorite!" 4 Tada reče Jahve Mojsiju: "Učinit ću da vam daždi kruh s
neba. Neka narod ide i skuplja svaki dan koliko mu za dan treba. Tako
ću ih kušati i vidjeti hoće li se držati moga zakona ili neće. 5 A šestoga
dana, kad spreme što su nakupili, bit će dvaput onoliko koliko su skupljali

za svaki dan.” 6 Onda Mojsije i Aron progovore svim Izraelcima: “Večeras
ćete poznati da vas je Jahve izveo iz zemlje egipatske, 7 a ujutro ćete vidjeti
svojim očima Jahvinu slavu, jer vas je čuo Jahve kako ste protiv njega
mrmljali. Što smo mi da protiv nas mrmljate? 8 Večeras će vam Jahve dati
mesa da jedete”, nastavi Mojsije, “a ujutro kruha do mile volje, jer je Jahve
čuo vaše mrmljanje protiv njega. Što smo mi? Vi ne mrmljate protiv nas
nego protiv Jahve.” 9 Poslije toga rekne Mojsije Aronu: “Reci svoj izraelskoj
zajednici: 'Skupite se pred Jahvu, jer je čuo vaše mrmljanje!'” 10 I dok
je Aron svoj izraelskoj zajednici govorio, oni se okrenu prema pustinji,
i gle! u oblaku pojavi se Jahvina slava. 11 Onda se Jahve oglasi Mojsiju
i reče mu: 12 “Čuo sam mrmljanje Izraelaca. Ovako im reci: 'Večeras
ćete jesti meso, a ujutro ćete se nasititi kruha. Tada ćete poznati da sam
ja Jahve, Bog vaš.'” 13 I doista! Navečer se pojave prepelice i prekriju
tabor. A ujutro obilna rosa sve orosila oko tabora. 14 Kad se prevlaka rose
digla, površinom pustinje ležao tanak sloj, nešto poput pahuljica, kao da
se slana uhvatila po zemlji. 15 Kad su Izraelci to vidjeli, pitali su jedan
drugoga: “Što je to?” Jer nisu znali što je. Onda im Mojsije reče: “To je
kruh koji vam je Jahve pribavio za hranu. 16 A ovo je zapovijed koju je
Jahve izdao: 'Nakupite koliko kome treba za jelo - jedan gomer po osobi,
svatko prema broju članova koji su mu u šatoru.'” 17 Izraelci tako uradiše.
Neki nakupe više, neki manje. 18 Kad su izmjerili na gomer, pokaza se da
nije ništa preteklo onome koji bijaše nakupio mnogo, a niti je nedostajalo
onome koji bijaše nakupio manje: svatko je nakupio koliko mu je trebalo
za jelo. 19 “Neka nitko ne ostavlja ništa za ujutro!” - rekne im Mojsije.
20 Ali oni nisu poslušali Mojsija; neki ostave i za sutra. A to im se ucrva i
usmrdje. Mojsije se na njih razljuti. 21 Tako su skupljali svako jutro koliko
je kome trebalo za jelo. I kad bi sunce ogrijalo, mÓana bi se rastopila.
22 Onda šestoga dana nakupiše dvostruku količinu hrane - po dva gomera
na svakoga. Kad su starješine zajednice došle da izvijeste Mojsija, 23 on im
reče: “Ovo je zapovijed Jahvina: Sutra je dan potpunog odmora, subota
Jahvi posvećena. Ispecite što želite peći; skuhajte što želite kuhati. Sve
što vam preteče ostavite za sutra.” 24 Ostave to oni za sutra, kako je Mojsije
naredio, i niti se usmrdjelo niti su se crvi pojavili. 25 “Jedite to danas”,
reče im Mojsije, “jer je ovaj dan subota u čast Jahve; danas nećete naći
mÓane na polju. 26 Šest je dana skupljajte, a sedmoga, u subotu, neće je
biti.” 27 Bijaše nekih koji su i sedmoga dana išli da je nakupe, ali ništa
ne nađoše. 28 Zato Jahve reče Mojsiju: “Dokle ćete odbijati da se pokorite
mojim zapovijedima i mojim zakonima? 29 Pogledajte! Zato što vam je
Jahve dao subotu, daje vam hrane šestoga dana za dva dana. Neka svatko
stoji gdje jest; neka nitko u sedmi dan ne izlazi iz svoga stana.” 30 Tako
se sedmoga dana narod odmarao. 31 Dom je Izraelov tu hranu prozvao
mÓanom. Bijaše kao zrno korijandra; bijela, a imala je ukus medenog
kolačića. 32 Onda rekne Mojsije: “Ovo je zapovijed koju je izdao Jahve:
Napunite tim jedan gomer i čuvajte ga za svoje potomke da vide hranu
kojom sam vas hranio u pustinji kad sam vas izbavio iz zemlje egipatske.”
33 I naredi Mojsije Aronu: “Uzmi jednu posudu; stavi u nju cio gomer mane,
a onda je položi pred Jahvu da se sačuva za vaše potomke.” 34 Kako je Jahve
naredio Mojsiju, Aron je stavi pred Svjedočanstvo na čuvanje. 35 Izraelci su
se hranili manom četrdeset godina, sve dok nisu došli u naseljenu zemlju:
jeli su manu do dolaska na granicu zemlje kanaanske. 36 Gomer je deseti

dio efe.

17

1 Sva izraelska zajednica po Jahvinoj zapovijedi krene dalje iz pustinje
Sina. Utabore se kod Refidima. Tu nije bilo vode da narod pije. 2 Zato narod
zapodjene prepirku s Mojsijem. Vikali su: “Daj nam vode da pijemo!” A
Mojsije im odgovori: “Zašto se sa mnom prepirete? Zašto kušate Jahvu?”
3 Ali je narod žeđao za vodom, pa je mrmljao na Mojsija i govorio: “Zašto
si nas iz Egipta izveo? Zar da nas žeđom pomoriš, nas, našu djecu i našu
stoku?” 4 “Što ću s ovim narodom!” - zazivao je Mojsije Jahvu. “Još malo
pa će me kamenovati.” 5 “Istupi pred narod!” - rekne Jahve Mojsiju. “Uzmi
sa sobom nekoliko izraelskih starješina; uzmi u ruku štap kojim si udario
Rijeku i pođi. 6 A ja ću stajati pred tobom ondje, na pećini na Horebu. Udari
po pećini: iz nje će poteći voda, pa neka se narod napije.” Mojsije učini
tako naočigled izraelskih starješina. 7 Mjesto prozovu Masa i Meriba, zbog
toga što su se Izraelci prepirali i kušali Jahvu govoreći: “Je li Jahve među
nama ili nije?” 8 Uto dođu Amalečani i zarate s Izraelcima kod Refidima.
9 A Mojsije reče Jošui: “Odaberi momčad pa pođi i zapodjeni borbu s
Amalečanima. Ja ću sutra stati na vrh brda, sa štapom Božjim u ruci.”
10 Jošua učini kako mu je Mojsije rekao te zađe u borbu s Amalečanima,
a Mojsije, Aron i Hur uzađoše na vrh brda. 11 I dok bi Mojsije držao ruke
uzdignute, Izraelci bi nadjačavali; a kad bi ruke spustio, nadjačavali bi
Amalečani. 12 Ali Mojsiju ruke napokon klonu. Zato uzeše kamen, staviše
ga poda nj i on sjede, dok mu Aron i Hur, jedan s jedne, a drugi s druge
strane, držahu ruke, tako da mu izdržaše do sunčanog zalaska. 13 I Jošua
oštricom mača svlada Amaleka i njegov narod. 14 Onda Jahve reče Mojsiju:
“Zapiši ovo u knjigu na sjećanje i utuvi u uši Jošui da ću ja spomen na
Amalečane sasvim izbrisati pod nebom!” 15 Podiže zatim Mojsije žrtvenik
i nazva ga : Jahve mi je stijeg! 16 “Jer”, reče, “Jahvin stijeg u ruku! Jahvin
je boj protiv Amalečana od naraštaja do naraštaja!”

18

1 A Jitro, midjanski svećenik, tast Mojsijev, ču sve što učini Bog Mojsiju i
svemu izraelskom narodu i kako Jahve izbavi Izraelce iz Egipta. 2 Tada tast
Mojsijev Jitro povede Siporu, Mojsijevu ženu - koju Mojsije bijaše otpustio -
3 i oba njezina sina. Jednomu je bilo ime Geršon, a to će reći: “Bijah došljak
u tuđoj zemlji.” 4 Drugi se zvao Eliezer, to jest: “Bog oca moga bio mi je u
pomoći i spasio me od faraonova mača.” 5 Tako Mojsijev tast Jitro povede
k Mojsiju u pustinju, gdje se Mojsije bio utaborio na Božjem brdu, njegove
sinove i njegovu ženu. 6 Poruči on Mojsiju: “Ja, tvoj tast Jitro, dolazim k
tebi s tvojom ženom i s oba njezina sina.” 7 Izađe Mojsije u susret svome
tastu; duboko mu se nakloni i zagrli ga. Pošto su se upitali za zdravlje, uđu
pod šator. 8 Mojsije je onda pripovijedao svome tastu o svemu što je Jahve
učinio faraonu i Egipćanima zbog Izraelaca; o svim nezgodama što su ih
snašle na putu, ali ih je Jahve od njih izbavio. 9 Jitro se radovao svemu
dobru koje je Jahve učinio Izraelcima i što ih je oslobodio od egipatskih
šaka. 10 “Neka je hvaljen Jahve koji vas je izbavio od egipatskih šaka i od
šaka faraonovih”, reče Jitro. 11 “Sada znam da je Jahve veći od svih bogova
jer je izbavio narod ispod egipatske vlasti kad su s njim okrutno postupali.”
12 Zatim Jitro, Mojsijev tast, prinese Bogu žrtvu paljenicu i prinos. Uto
dođe Aron i sve izraelske starješine da s Mojsijevim tastom blaguju gozbu

pred Bogom. 13 Sutradan Mojsije sjede da kroji pravdu narodu. Narod je
oko njega stajao od jutra do mraka. 14 Vidjevši Mojsijev tast sav trud što
ga on za narod čini, rekne mu: “Što to imaš toliko s narodom? I zašto
ti sam sjediš, a sav narod stoji oko tebe od jutra do mraka?” 15 “Narod
dolazi k meni”, odgovori Mojsije, “da se s Bogom posavjetuje. 16 Kad zađu
u prepirku, dođu k meni. Ja onda rasudim između jednoga i drugoga;
izložim im Božje zakone i odredbe.” 17 “Nije dobro kako radiš”, odgovori
Mojsiju tast. 18 “I ti i taj narod s tobom potpuno ćete se iscrpsti. Taj je posao
za te pretežak; sam ga ne možeš obavljati. 19 Poslušaj me. Svjetovat ću te, i
Bog će biti s tobom! Ti zastupaj narod pred Bogom; podastiri Bogu njihove
razmirice. 20 Poučavaj ih o zakonima i odredbama; svraćaj ih na put kojim
moraju ići, upućuj ih na djela koja moraju vršiti. 21 Onda proberi između
svega puka ljude sposobne, bogobojazne i pouzdane, koji mrze mito, te
ih postavi za glavare puku: tisućnike, stotnike, pedesetnike i desetnike.
22 Neka sude narodu u svako doba. Sve veće slučajeve neka preda te
iznose, a u manjima neka sami rasuđuju. Olakšaj sebi breme: neka ga
oni s tobom nose. 23 Ako tako uradiš - i Bog ti to odobri - moći ćeš izdržati,
a sav ovaj narod odlazit će kući u miru.” 24 Mojsije posluša savjet svoga
tasta i učini sve kako ga svjetova. 25 Probere Mojsije sposobnih ljudi od svih
Izraelaca pa ih postavi za glavare narodu: tisućnike, stotnike, pedesetnike
i desetnike. 26 Oni su sudili narodu u svako doba. Teže slučajeve iznosili
bi Mojsiju, a sve manje rješavali sami. 27 Zatim Mojsije otpusti svoga tasta
i on ode u svoju zemlju.

19

1 Tri mjeseca nakon izlaska iz zemlje egipatske, istoga dana, stignu
Izraelci u Sinajsku pustinju. 2 Idući od Refidima, dođu u Sinajsku pustinju
i utabore se u pustinji. Postave Izraelci tabor tu pred brdom, 3 a Mojsije
se popne k Bogu. Jahve ga zovne s brda pa mu rekne: “Ovako kaži
domu Jakovljevu, proglasi djeci Izraelovoj: 4 'Vi ste vidjeli što sam učinio
Egipćanima; kako sam vas nosio na orlovskim krilima i k sebi vas doveo.
5 Stoga, budete li mi se vjerno pokoravali i držali moj Savez, vi ćete mi
biti predraga svojina mimo sve narode - tÓa moj je sav svijet! - 6 vi ćete
mi biti kraljevstvo svećenika, narod svet.' Tim riječima oslovi Izraelce.”
7 Mojsije se vrati i sazva narodne starješine te im izloži sve što mu je Jahve
naredio. 8 A sav narod uzvrati jednoglasno: “Vršit ćemo sve što je Jahve
naredio.” Onda Mojsije prenese odgovor naroda Jahvi. 9 Nato Jahve reče
Mojsiju: “Ja ću, evo, doći k tebi u gustom oblaku da narod čuje kad budem
s tobom govorio i da ti zauvijek vjeruje.” Tako je Mojsije prenio Jahvi
odgovor naroda. 10 “Pođi k narodu”, reče Jahve Mojsiju, “i posvećuj ga
danas i sutra. Neka opere svoju odjeću; 11 neka bude gotov prekosutra, jer
će prekosutra sići Jahve na brdo Sinaj naočigled svega puka. 12 Postavi
naokolo granicu za narod i izdaj naredbu: 'Pripazite da se na brdo ne
penjete; da se ni podnožja ne dotičete! Tko se god brda dotakne, smrt će ga
snaći. 13 Nikakva ruka neka ga se ne dotakne, nego neka bude kamenjem
zasut ili strijelom ustrijeljen: bio čovjek ili živinče, neka na životu ne
ostane.' Na otegnuti zvuk trube neka se na brdo penju.” 14 Mojsije siđe s
brda k narodu i poče posvećivati narod. Oni operu svoju odjeću. 15 “Budite
gotovi za prekosutra!” - rekne Mojsije narodu. “Ne primičite se ženi!” 16 A
prekosutra, u osvit dana, prolomi se grmljavina, munje zasijevaše, a gust se
oblak nadvi nad brdo. Gromko zaječa truba, zadrhta sav puk koji bijaše u

taboru. 17 Mojsije povede puk iz tabora u susret Bogu. Stadoše na podnožju
brda. 18 Brdo Sinaj zavilo se u dim jer je Jahve u obliku ognja sišao na nj.
Dizao se dim kao dim iz peći. Sve se brdo silno treslo. 19 Zvuk trube bivao
sve jači. Mojsije je govorio, a Bog mu grmljavinom odgovarao. 20 Jahve
siđe na Sinajsko brdo, na vrhunac, i pozva Jahve Mojsija na vrhunac brda.
Mojsije se uspe. 21 Sad Jahve reče Mojsiju: “Siđi i opomeni narod da ne bi
provalio prema Jahvi da ga vidi. Mnogo bi ih poginulo. 22 I sami svećenici,
koji dolaze blizu Jahvi, moraju se očistiti, da ih Jahve ne uništi.” 23 “Narod
se ne može popeti na brdo Sinaj”, odgovori Mojsije Jahvi, “jer si nas sam ti
opomenuo: 'Postavi granice naokolo brda i proglasi ga svetim.'” 24 “Siđi pa
se opet popni zajedno s Aronom”, odgovori mu Jahve. “Ali neka svećenici
i narod ne navaljuju da se popnu prema Jahvi da ne izginu.” 25 Mojsije
siđe k narodu i sve mu kaza.

20

1 Onda Bog izgovori sve ove riječi: 2 “Ja sam Jahve, Bog tvoj, koji sam te
izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva. 3 Nemoj imati drugih bogova uz
mene. 4 Ne pravi sebi lika ni obličja bilo čega što je gore na nebu, ili dolje
na zemlji, ili u vodama pod zemljom. 5 Ne klanjaj im se niti im služi. Jer ja,
Jahve, Bog tvoj, Bog sam ljubomoran. Kažnjavam grijeh otaca - onih koji
me mrze - na djeci do trećeg i četvrtog koljena, 6 a iskazujem milosrđe
tisućama koji me ljube i vrše moje zapovijedi. 7 Ne uzimaj uzalud imena
Jahve, Boga svoga, jer Jahve ne oprašta onome koji uzalud izgovara ime
njegovo. 8 Sjeti se da svetkuješ dan subotni. 9 Šest dana radi i obavljaj
sav svoj posao. 10 A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi,
Bogu tvojemu. Tada nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći
tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni živina tvoja, niti došljak koji se
nađe unutar tvojih vrata. 11 Ta i Jahve je šest dana stvarao nebo, zemlju
i more i sve što je u njima, a sedmoga je dana počinuo. Stoga je Jahve
blagoslovio i posvetio dan subotni. 12 Poštuj oca svoga i majku svoju da
imadneš dug život na zemlji koju ti da Jahve, Bog tvoj. 13 Ne ubij! 14 Ne
učini preljuba! 15 Ne ukradi! 16 Ne svjedoči lažno na bližnjega svoga!
17 Ne poželi kuće bližnjega svoga! Ne poželi žene bližnjega svoga; ni sluge
njegova, ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni magarca njegova, niti išta
što je bližnjega tvoga!” 18 Sav je puk bio svjedok grmljavine i sijevanja, svi
čuše zvuk trube i vidješe kako se brdo dimi: gledali su i tresli se i stajali
podalje. 19 Onda rekoše Mojsiju: “Ti nam govori, a mi ćemo slušati. Neka
nam Bog ne govori, da ne pomremo!” 20 “Ne bojte se”, reče Mojsije narodu.
“Bog je došao da vas samo iskuša; da strah pred njim ostane s vama te da
ne griješite.” 21 Narod ostane podalje, a Mojsije pristupi gustom oblaku
gdje se Bog nalazio. 22 “Ovako reci Izraelcima”, progovori Jahve Mojsiju.
“Sami ste vidjeli da sam s vama govorio s neba. 23 Ne pravite uza me
kumira od srebra niti sebi pravite kumira od zlata. 24 Načini mi žrtvenik
od zemlje i na njemu mi prinosi svoje žrtve paljenice i žrtve pričesnice,
svoju sitnu i svoju krupnu stoku. Na svakome mjestu koje odredim da se
moje ime spominje ja ću doći k tebi da te blagoslovim. 25 Ako mi budeš
gradio kameni žrtvenik, nemoj ga graditi od klesanoga kamena, jer čim
na nj spustiš svoje dlijeto, oskvrnit ćeš ga. 26 Ne uzlazi na moj žrtvenik po
stepenicama, da se ne pokaže na njemu golotinja tvoja.”

21

1 “Ovo su propisi koje treba da im izložiš: 2 Kad za roba kupiš jednoga
Hebreja, neka služi šest godina. Sedme godine neka ode, bez otkupnine,
slobodan. 3 Ako dođe sam, neka sam i ode; ako li je oženjen, neka s njim
ide i njegova žena. 4 Ako mu gospodar nabavi ženu, pa mu ona rodi bilo
sinova bilo kćeri, i žena i njezina djeca neka pripadnu njezinu gospodaru,
a on neka ide sam. 5 Ali ako rob otvoreno izjavi: 'Volim svoga gospodara,
svoju ženu i svoju djecu, neću da budem slobodan', 6 neka ga onda njegov
gospodar dovede k Bogu. Kad ga dovede k vratima ili dovratku, neka
mu gospodar šilom probuši uho i neka mu trajno ostane u službi. 7 Kad
čovjek proda svoju kćer za ropkinju, neka se ona ne oslobađa kao i muški
robovi. 8 Ako se ne svidi svome gospodaru, koji ju je sebi bio odredio, neka
joj dopusti da se otkupi. Nema prava prodati je strancima kad joj nije
bio vjeran. 9 A ako je odredi svome sinu, neka s njome postupa kao i sa
kćeri. 10 Ako se oženi drugom, ne smije prvoj uskraćivati hrane, odjeće ili
njezinih bračnih prava. 11 Ne bude li joj činio ovo troje, neka je slobodna
da ode bez otkupnine.” 12 “Tko god udari čovjeka pa ga usmrti, neka
se smrću kazni. 13 Ali ako to ne učini hotimično, nego Bog pripusti da
padne u njegovu šaku, odredit ću ti mjesto kamo može pobjeći. 14 Tko
hotimično navali na svoga bližnjega te ga podmuklo ubije, odvuci ga i
s moga žrtvenika da se pogubi. 15 Tko udari svoga oca ili svoju majku,
neka se kazni smrću. 16 Tko otme čovjeka - bilo da ga proda, bilo da ga
u svojoj vlasti zadrži - neka se kazni smrću. 17 Tko prokune svoga oca ili
svoju majku, neka se kazni smrću.” 18 “Ako se ljudi posvade, pa jedan
od njih udari drugoga kamenom ili šakom, ali ovaj ne pogine nego padne
u postelju, 19 ali poslije ustane i mogne izlaziti, makar i sa štapom, onda
onome koji ga je udario neka je oprošteno, samo neka mu plati njegov
gubitak vremena i pribavi mu posvemašnje izlječenje. 20 Ako tko udari
batinom svoga roba ili svoju ropkinju te umru pod njegovom šakom, mora
snositi osvetu. 21 Ali ako rob preživi dan-dva, neka se osveta ne provodi,
jer je rob njegovo vlasništvo. 22 Ako se ljudi pobiju i udare trudnu ženu te
ona pobaci, ali druge štete ne bude, onda onaj koji ju je udario neka plati
odštetu koju zatraži njezin muž. On neka plati kako suci odrede. 23 Bude
li drugog zla, neka je kazna: život za život, 24 oko za oko, zub za zub, ruka
za ruku, noga za nogu, 25 opeklina za opeklinu, rana za ranu, modrica za
modricu. 26 Udari li tko svoga roba ili svoju ropkinju u oko i upropasti
ga, neka ga oslobodi zbog oka. 27 Ako izbije zub svome robu - ili svojoj
ropkinji - neka ga oslobodi zbog zuba.” 28 “Kad goveče ubode čovjeka ili
ženu pa ih usmrti, neka se kamenjem kamenuje. Njegovo se meso tada
ne smije pojesti, a vlasniku njegovu neka je oprošteno. 29 Ali ako je to
goveče i prije bolo, a njegov vlasnik, iako opominjan, nije ga čuvao, pa
ono usmrti čovjeka ili ženu, neka se to goveče kamenuje; a i njegov se
vlasnik ima pogubiti. 30 Ako se vlasniku označi otkupna cijena da svoj
život iskupi, neka plati koliko mu se odredi. 31 Ubode li goveče dječaka
ili djevojčicu, neka se prema njemu postupi isto prema ovome pravilu.
32 Ako ubode roba ili ropkinju, neka vlasnik isplati njihovu gospodaru
trideset srebrnih šekela, a goveče neka se kamenuje. 33 Kad tko ostavi
bunar otvoren, ili tko iskopa bunar a ne pokrije ga, pa u nj upadne goveče
ili magare, vlasnik bunara ima dati naknadu: 34 neka isplati vlasniku u
novcu, a uginula životinja neka njemu pripadne. 35 Kad nečije goveče
ubode goveče drugome te ono ugine, onda neka prodaju živo goveče, a

dobiveni novac neka podijele; i uginulo goveče neka među sebe podijele.
36 Ali ako se zna da je to goveče i prije bolo, a njegov ga gospodar nije
čuvao, onda mora nadoknaditi goveče za goveče, dok će uginulo živinče
biti njegovo.” 37 “Tko ukrade goveče ili marvinče od sitne stoke, pa bilo
da ga zakolje, bilo da ga proda, onda za jedno goveče neka se vrati petero
goveda, a za malo marvinče četvero marvinčadi.

22

1 Ako se lopov zateče gdje probija zid, pa mu se zada smrtan udarac,
njegovu krv ne treba osvećivati. 2 No ako je već izišlo sunce, njegovu krv
treba osvetiti. Lopov mora štetu nadoknaditi. Ako nema ništa, njega za
njegovu krađu treba prodati. 3 Nađe li se ukradeno živinče živo u njegovu
vlasništvu - goveče, magare ili koja glava sitne stoke - treba da ga plati
dvostruko.” 4 “Tko opustoši njivu ili vinograd pustivši svoju stoku da obrsti
tuđe, neka nadoknadi onim što najbolje nađe na svojoj njivi i u svome
vinogradu. 5 Tko zapali vatru pa ona zahvati drač te izgori žito u snopu, u
klasu ili na njivi, onaj tko je vatru zapalio mora štetu nadoknaditi. 6 Kad
tko položi kod znanca novac ili stvari na čuvanje, pa budu pokradene
iz njegove kuće, ako se lopov pronađe, mora dvostruko platiti. 7 Ako se
lopov ne pronađe, vlasnik kuće neka se primakne k Bogu, da se dokaže
kako on nije spustio svoje ruke na dobra svoga bližnjega. 8 Za svaki
prekršaj pronevjere - radilo se o govečetu, magaretu, sitnoj stoci, odjeći
ili bilo kojoj izgubljenoj stvari za koju se ustvrdi: to je ono! - treba spor
iznijeti pred Boga. Onaj koga Bog proglasi krivim neka plati dvostruko
drugome. 9 Kad tko povjeri svome susjedu magare, goveče, glavu sitne
stoke ili bilo kakvo živinče, pa ono ugine, osakati se ili ga tko odvede a
da ne bude svjedoka, 10 zakletva pred Jahvom neka odluči među obojicom
je li čuvar posegao za dobrom svoga bližnjega ili nije. Neka je vlasniku
to dovoljno, a čuvar nije dužan da nadoknađuje. 11 Nađe li se da je on
ukrao, mora štetu nadoknaditi. 12 Ako ga zvijer razdere, neka ga donese
za dokaz, tako da za razderano ne daje odštete. 13 Kad tko posudi živinu
na izor od svoga susjeda, pa se ona osakati ili ugine dok joj vlasnik nije
bio s njom, neka plati odštetu. 14 Je li vlasnik bio s njom, odštete mu
ne daje; ali ako je bila unajmljena na izor, neka dođe po svoju nadnicu.”
15 “Ako tko zavede djevojku koja nije zaručena i s njom legne, neka za nju
dadne ženidbenu procjenu i uzme je za ženu. 16 Ako njezin otac odbije
da mu je dadne, zavodnik mora odmjeriti srebra u vrijednosti ženidbene
procjene za djevojku. 17 Ne dopuštaj da vračarica živi! 18 Tko bi god sa
živinom legao, treba ga kazniti smrću. 19 Tko bi prinosio žrtve kojemu
kumiru - osim Jahvi jedinom - neka bude izručen prokletstvu, potpuno
uništen. 20 Ne tlači pridošlicu niti mu nanosi nepravde, jer ste i sami bili
pridošlice u zemlji egipatskoj. 21 Ne cvilite udovice i siročeta! 22 Ako ih
ucviliš i oni zavape k meni, sigurno ću njihove vapaje uslišati. 23 Moj će se
gnjev raspaliti i mačem ću vas pogubiti. Tako će vam žene ostati udovice a
djeca siročad. 24 Ako uzajmiš novca kome od moga naroda, siromahu koji
je kod tebe, ne postupaj prema njemu kao lihvar! Ne nameći mu kamata!
25 Uzmeš li svome susjedu ogrtač u zalog, moraš mu ga vratiti prije zalaza
sunca. 26 TÓa to mu je jedini pokrivač kojim omata svoje tijelo i u kojem
može leći. Ako k meni zavapi, uslišat ću ga jer sam ja milostiv! 27 Ne
huli Boga i ne psuj glavara svoga naroda. 28 Ne oklijevaj s prinosima od
svoga obilja s gumna i od svoga mladog vina! Meni daj prvorođenca od

svojih sinova. 29 Isto učini sa svojim govedima i sitnom stokom: sedam
dana neka ostane sa svojom majkom, a osmoga dana da si ga meni dao!
30 Budite narod meni posvećen! Zato nemojte jesti mesa od životinje koju
je rastrgala zvjerad nego je bacite paščadi!”

23

1 “Nemojte davati lažne izjave! Ne pomaži zlikovcu svjedočeći krivo!
2 Ne povodi se za mnoštvom da činiš zlo; niti svjedoči u parnici stajući
na stranu većine protiv pravde. 3 Ne smiješ biti pristran prema siromahu
u njegovoj parnici. 4 Kad nabasaš na zalutalo goveče ili magare svoga
neprijatelja, moraš mu ga natrag dovesti. 5 Ako opaziš magarca onoga
koji te mrzi kako je pao pod svojim tovarom, nemoj ga ostaviti: zajedno s
njegovim gospodarom moraš mu pomoći da se digne. 6 Ne krnji prava
svome siromahu u njegovoj parnici. 7 Stoj daleko od lažne optužbe;
ne ubijaj nedužna i pravedna, jer ja zlikovcu ne praštam. 8 Ne primaj
mita, jer mito zaslijepljuje i one koji najjasnije gledaju i upropašćuje pravo
pravednika. 9 Ne ugnjetavaj pridošlicu! TÓa znate kako je pridošlici;
i sami ste bili pridošlice u zemlji egipatskoj.” 10 “Šest godina zasijavaj
svoju zemlju i njezine plodove pobiri, 11 a sedme je godine pusti da počiva
neobrađena. Neka se s nje hrani sirotinja tvoga naroda, a što njoj ostane,
neka pojede poljska živina. Radi tako i sa svojim vinogradom i svojim
maslinikom. 12 Šest dana obavljaj svoj posao, ali sedmoga dana od posala
odustani, da ti otpočine vo i magarac i da odahne sin tvoje sluškinje i
pridošlica. 13 Pripazite na sve što sam vam rekao. Ne spominjite imena
drugih bogova. Neka se to i ne čuje iz tvojih usta.” 14 “Triput na godinu
održavaj u moju čast svetkovinu. 15 Slavi Blagdan beskvasnoga kruha. U
određeno vrijeme u mjesecu Abibu - jer si u njemu iz Egipta izišao - sedam
dana jedi beskvasan kruh, kako sam ti naredio. Neka nitko ne stupa preda
me praznih ruku! 16 Onda slavi Blagdan žetve - prvina što ih donose polja
koja zasijavaš. Zatim Blagdan berbe na koncu godine, kad s polja pokupiš
plodove svoga truda. 17 Triput na godinu neka svi tvoji muški stupe pred
Gospodara Jahvu. 18 Krv žrtve koju u moju čast žrtvuješ nemoj prinositi
s ukvasanim kruhom; salo od žrtve prinesene na moju svetkovinu ne
ostavljaj za sutradan. 19 Donosi u kuću Jahve, svoga Boga, najbolje prvine
sa svoje zemlje. Ne kuhaj kozleta u mlijeku njegove majke.” 20 “Šaljem,
evo, svog anđela pred tobom da te čuva na putu i dovede te u mjesto koje
sam priredio. 21 Poštuj ga i slušaj! Ne buni se protiv njega, jer vam neće
opraštati prekršaje: tÓa moje je ime u njemu. 22 Ako mu se budeš vjerno
pokoravao i budeš vršio sve što sam naredio, ja ću biti neprijatelj tvojim
neprijateljima i protivnik tvojim protivnicima. 23 Anđeo će moj ići pred
tobom i dovesti te do Amorejaca, Hetita, Perižana, Kanaanaca, Hivijaca i
Jebusejaca da ih uništim. 24 Nemoj se klanjati njihovim kumirima niti im
iskazuj štovanje; ne postupaj kako oni rade nego njihove kumire poruši
i stupove im porazbijaj. 25 Iskazujte štovanje Jahvi, Bogu svome, pa ću
blagoslivati tvoj kruh i tvoju vodu i uklanjati od tebe bolest. 26 U tvojoj
zemlji neće biti pometkinje; ja ću učiniti punim broj tvojih dana. 27 Pred
tobom ću odaslati stravu svoju; u metež ću baciti sav svijet među koji
dospiješ i učinit ću da svi tvoji neprijatelji bježe pred tobom. 28 Stršljene
ću pred tobom odašiljati da ispred tebe tjeraju u bijeg Hivijce, Kanaance i
Hetite. 29 Neću ih otjerati ispred tebe u jednoj godini, da zemlja ne opusti

i divlje se životinje ne razmnože na tvoju štetu. 30 Tjerat ću ih ispred tebe
malo-pomalo dok ti potomstvo ne odraste, tako da zemlju zaposjedneš.
31 Postavit ću ti granicu: od Crvenoga do Filistejskoga mora, od pustinje
pa do Rijeke. Predat ću, naime, stanovništvo zemlje u tvoje šake, a ti ga
ispred sebe tjeraj. 32 Ne pravi savez ni s njima ni s njihovim kumirima.
33 Neka ne ostanu u tvojoj zemlji da te ne navode na grijeh protiv mene.
Ako bi štovao njihove kumire, to bi ti bila stupica."

24

1 Potom reče Mojsiju: "Uzađi k Jahvi - ti, Aron, Nadab i Abihu i
sedamdeset izraelskih starješina. Poklonite se izdaljega! 2 Neka se sam
Mojsije primakne k Jahvi! Oni neka se ne primiču, a puk neka se s njim ne
penje." 3 Dođe Mojsije i kaza narodu sve riječi Jahvine i sve odredbe. A sav
puk odgovori u jedan glas: "Sve riječi što ih Jahve reče, vršit ćemo." 4 Tada
Mojsije popiše sve riječi Jahvine. A ujutro podrani te podigne žrtvenik na
podnožju brda i dvanaest stupova za dvanaest plemena Izraelovih. 5 Zatim
naloži mladim Izraelcima da prinesu žrtve paljenice i da žrtvuju Jahvi
junce kao žrtve pričesnice. 6 Mojsije uhvati krv; polovinu krvi ulije u
posude, a polovinu izlije po žrtveniku. 7 Prihvati zatim Knjigu Saveza
pa je narodu glasno pročita, a narod uzvrati: "Sve što je Jahve rekao,
izvršit ćemo i poslušat ćemo." 8 Mojsije potom uzme krvi te poškropi
narod govoreći: "Ovo je krv Saveza koji je Jahve s vama uspostavio na
temelju svih ovih riječi." 9 Onda se uspne Mojsije s Aronom, Nadabom
i Abihuom i sa sedamdeset starješina Izraelovih. 10 Oni vidješe Boga
Izraelova: podnožje njegovim nogama kao da je bilo od dragoga kamena
safira, sjajem nalik na samo nebo. 11 Ni ruke svoje nije pružio na izabranike
Izraelaca: slobodno su Boga motrili i jeli i pili. 12 Onda Jahve reče Mojsiju:
"Popni se k meni na brdo i pričekaj ondje. Dat ću ti kamene ploče sa
zakonom i zapovijedima koje sam za njihovu pouku napisao." 13 Ustane
Mojsije i njegov pomoćnik Jošua te se Mojsije popne na brdo Božje. 14 A
starješinama reče: "Čekajte nas ovdje dok se ne vratimo. Eto je s vama
Aron i Hur. Tko imadne kakvu razmiricu, neka se obrati na njih." 15 Zatim
Mojsije uzađe na brdo, a onda oblak prekri brdo. 16 Slava se Jahvina
nastani na Sinajskom brdu i oblak ga obavijaše šest dana. Sedmoga dana
zovne Jahve Mojsija isred oblaka. 17 Slava Jahvina na vrhuncu brda bijaše
očima Izraelaca kao vatra koja sažiže. Mojsije zađe u oblak i uspne se na
brdo. 18 Četrdeset dana i četrdeset noći boravio je Mojsije na brdu.

25

1 Jahve reče Mojsiju: 2 "Reci Izraelcima da me darivaju, a vi primajte
darove u moju čast od svakoga koji daje od srca. 3 A primajte ove darove:
zlato, srebro i tuč; 4 ljubičasto, crveno i tamnocrveno predivo i prepredeni
lan; 5 učinjene ovnujske kože, pa fine kože; bagremovo drvo; 6 ulje za
svjetlo; mirodije za ulje pomazanja i miomirisno kađenje; 7 oniks i drugo
drago kamenje koje će se umetnuti u oplećak i naprsnik. 8 Neka mi sagrade
Svetište da mogu boraviti među njima. 9 Pri gradnji Prebivališta i svega u
njemu postupi točno prema uzorku koji ti pokažem." 10 "Od bagremova
drva neka naprave Kovčeg: dva i po lakta dug, lakat i po širok i lakat i po
visok. 11 Okuj ga čistim zlatom, okuj ga izvana i iznutra; a oko njega stavi
naokolo završni pojas od zlata. 12 Salij za nj četiri zlatna koluta; prikuj
ih za četiri njegove noge; dva koluta s jedne strane, a dva s druge. 13 Od

bagremova drva napravi i motke te ih u zlato okuj. 14 Onda provuci motke
kroz kolutove sa strana Kovčega da se na njima Kovčeg nosi. 15 Neka motke
ostanu u kolutima Kovčega; neka se iz njih ne izvlače. 16 Svjedočanstvo
koje ću ti predati - u Kovčeg položi." 17 "Pomirilište napravi također
od čistoga zlata. Neka bude dugo dva i pol lakta, a široko lakat i pol.
18 Skuj i dva kerubina od zlata za oba kraja Pomirilišta. 19 Napravi jednoga
kerubina za jedan kraj, a drugoga kerubina za drugi kraj. Pričvrsti ih
na oba kraja Pomirilišta da s njim sačinjavaju jedan komad. 20 Kerubini
neka dignu svoja krila uvis tako da svojim krilima zaklanjaju Pomirilište.
Neka budu licem okrenuti jedan prema drugome, ali tako da lica kerubina
gledaju u Pomirilište. 21 Stavi na Kovčeg Pomirilište, a u Kovčeg položi
ploče Svjedočanstva što ću ti ih dati. 22 Tu ću se ja s tobom sastajati i
ozgo ću ti, iznad Pomirilišta - između ona dva kerubina što su na Kovčegu
ploča Svjedočanstva - saopćavati sve zapovijedi namijenjene Izraelcima."
23 "Napravi od bagremova drva stol dva lakta dug, lakat širok, a lakat i
pol visok. 24 U čisto ga zlato obloži i načini mu naokolo završni pojas od
zlata. 25 Naokolo mu načini obrub, podlanicu širok, a onda po obrubu
stavi završni pojas od zlata. 26 Nadalje, uspravi mu četiri koluta od zlata
pa mu ih pričvrsti na njegova četiri nožna ugla. 27 Neka su kolutovi tik pod
obrubom da služe kao kvake motkama za nošenje stola. 28 Motke napravi
od bagremova drva i u zlato ih okuj. O njima će se stol nositi. 29 Za nj onda
napravi: zdjele, varjače, vrčeve i pehare za izlijevanje prinosa. Načini
ih od čistoga zlata. 30 Na stol svagda stavljaj pred moje lice prineseni
kruh." 31 "Načini svijećnjak od čistoga zlata. Svijećnjak neka bude skovan.
Njegovo podnožje, njegov stalak, njegove čaše, čaške i latice - sve neka
bude od jednoga komada. 32 Šest krakova neka mu izbija sa strana: tri
kraka s jedne strane stalka, a tri kraka s druge strane stalka. 33 Na jednome
kraku neka budu tri čaše u obliku bademova cvijeta, svaka s čaškom i
laticama. Tako za svih šest krakova što budu izbijali iz stalka svijećnjaka.
34 Na samome svijećnjaku neka budu četiri čaše u obliku bademova cvijeta,
svaka s čaškom i laticama. 35 Čaška ispod dva kraka, sačinjavajući jedan
komad s njime; onda čaška ispod druga dva kraka, od jednoga komada s
njime, pa čaška ispod dva posljednja kraka, od jednoga komada s njime.
Tako za svih šest krakova što iz stalka budu izbijali. 36 Njihove čaške i
njihovi krakovi sačinjavat će jedan komad s njim - sve skovano u jednome
komadu od čistoga zlata. 37 Napravi i sedam svjetiljaka za njih. Svjetiljke
neka tako budu postavljene da osvjetljuju prostor sprijeda. 38 Usekači i
pepeljare za njih neka su od čistoga zlata. 39 Upotrijebi talenat čistoga
zlata za svijećnjak i sav njegov pribor. 40 Pazi! Načini ih prema uzorku
koji ti je na brdu pokazan."

26

1 "Prebivalište načini od deset zavjesa: od ljubičastog, crvenog i
tamnocrvenog prediva i prepredenog lana. Na njima neka budu vezeni
likovi kerubina - djelo umjetnika. 2 Dužina svake zavjese neka je dvadeset
i osam lakata, neka joj je širina četiri lakta. Sve zavjese neka su iste
mjere. 3 Pet zavjesa neka su sastavljene jedna s drugom, a drugih pet
zavjesa opet jedna s drugom. 4 Napravi petlje od ljubičaste vune pri
rubu krajnje zavjese u sastavljenom komadu. 5 Napravi pedeset petlji na
rubu jednoga sastavljenog komada od zavjesa, a pedeset pri rubu drugoga.
Neka su petlje načinjene jedna spram druge. 6 Onda napravi pedeset

kopča od zlata. Zavjese zatim kopčama sastavi jednu s drugom. Tako će
Prebivalište biti jedna cjelina. 7 Načini zatim zavjese od kostrijeti za Šator
povrh Prebivališta. Načini ih jedanaest. 8 Neka duljina svake zavjese bude
trideset lakata, a širina svake zavjese četiri lakta. Tih jedanaest zavjesa
neka bude iste mjere. 9 Sastavi pet zavjesa napose, a onda opet drugih
šest zavjesa napose. Šestu zavjesu podvostruči na pročelju Šatora. 10 Ušij
pedeset petlji na rubu jednoga sastavljenog komada od zavjesa, a pedeset
na rubu drugoga. 11 Izradi pedeset kopča od tuča, zapni kopče za petlje
da sastaviš Šator u cjelinu. 12 A kako će zavjese od Šatora pretjecati, neka
se polovina zavjesa što preostane spušta na zadnjem dijelu Prebivališta.
13 Od onoga što preteče na dužini šatorskih zavjesa neka po jedan lakat visi
na obje strane svetoga Šatora da ga zaklanja. 14 Napokon napravi Šatoru
pokrov od učinjenih i u crveno obojenih ovnujskih koža, a povrh njega
pokrov od finih koža. 15 Trenice što će nauzgor stajati za Prebivalište
napravi od bagremova drva. 16 Svaka trenica neka bude deset lakata
duga, a lakat i pol široka. 17 Svaka trenica neka ima dva klina da je
uspravno drže. Tako napravi na svakoj trenici za Prebivalište. 18 Trenice
za Prebivalište postavi: dvadeset trenica s juga, prema podnevu; 19 onda
pod dvadeset trenica napravi četrdeset podnožja od srebra, dva podnožja
pod prvu trenicu za njezina dva klina, i tako redom, dva podnožja za dva
klina svake slijedeće trenice. 20 Za drugu stranu Prebivališta, sa sjevera:
dvadeset trenica 21 i četrdeset srebrnih podnožja, dva podnožja za dva
klina prve trenice, i tako redom, dva podnožja za svaku trenicu. 22 Na
stražnjoj strani Prebivališta, sa zapada, postavi šest trenica. 23 Napravi
i dvije trenice za stražnje uglove Prebivališta. 24 Neka budu rastavljene
pri dnu, ali na vrhu kod prvoga koluta neka budu sastavljene. Neka
tako obadvije prave dva ugla. 25 Neka dakle bude osam trenica s
njihovim srebrnim podnožjima: šesnaest podnožja, dva podnožja pod
prvom trenicom, a dva opet podnožja pod svakom slijedećom trenicom.
26 Nadalje napravi priječnice od bagremova drva: pet njih za trenice s
jedne strane Prebivališta, 27 a pet priječnica s druge strane Prebivališta;
onda pet priječnica za trenice Prebivališta straga prema zapadu. 28 Srednja
priječnica neka ide sredinom trenica s jednoga kraja na drugi. 29 Trenice
obloži zlatom, a i kolutove za njih, kroz koje će se priječnice provlačiti,
načini od zlata. Priječnice onda obloži zlatom. 30 Tako, dakle, podigni
Prebivalište prema nacrtu koji ti je pokazan na brdu.” 31 “Napravi zavjesu
od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana. Neka
su na njoj izvezeni kerubini. 32 Objesi je na četiri stupa od bagremova
drva, zlatom obložena, s kopčama od zlata, a na četiri podnožja od srebra.
33 Objesi zavjesu za kvake. Onda unesi Kovčeg svjedočanstva tu za zavjesu.
Neka ti tako zavjesa odjeljuje Svetište od Svetišta nad svetištima. 34 Stavi
Pomirilište na Kovčeg svjedočanstva u Svetinji nad svetinjama. 35 Postavi
zatim stol van pred zavjesu, a svijećnjak na južnu stranu Prebivališta,
prema stolu. Stol stavi na sjevernu stranu. 36 A na ulazu u Šator napravi
zastorak od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog
lana - vezom izvezen. 37 Za zastorak isteši pet stupčića od bagrenova drva
pa ih obloži zlatom. Kopče za njih neka budu od zlata. Salij za njih pet
podnožja od tuča.”

27

1 “Načini žrtvenik od bagremova drva, pet lakata dug, pet lakata širok -
prava četvorina - i tri lakta visok. 2 Na njegova četiri ugla načini rogove.
Neka mu rogovi budu u jednome komadu s njim. I tučem ga okuj. 3 Dalje,
načini za žrtvenik posude za zgrtanje otpadaka: strugače, kotliće, viljuške
i kadionike. Sve potrepštine za žrtvenik načini od tuča. 4 Onda načini za
nj rešetku od tuča, u obliku mrežice, 5 a na četiri ugla mrežicu ispod
izbočine žrtvenika, tako da zahvati do sredine žrtvenika. 6 Napravi zatim
motke za žrtvenik, motke od bagremova drva, pa ih tučem okuj. 7 Neka
se motke provuku kroz kolutove, tako da dođu na obje strane žrtvenika
kad se nosi. 8 Načini ga šuplja, od dasaka: kako ti je pokazano na brdu,
onako neka je i napravljen.” 9 “Napravi i dvorište Prebivališta. Na južnoj
strani napravi zavjese od prepredenog lana, sto lakata u dužinu s te strane.
10 Njihovih dvadeset stupova neka stoji na dvadeset podnožja od tuča i
neka imaju kopče i šipke od srebra. 11 Isto tako za sjevernu stranu načini
plahte sto lakata duge. Njihovih dvadeset stupova i dvadeset podnožja od
tuča, ali kopče i šipke neka su od srebra. 12 Širini dvorišta sa zapadne
strane trebat će zavjese pedeset lakata duge, sa deset stupova i deset
podnožja. 13 Širina dvorišta prema istočnoj strani neka bude pedeset
lakata. 14 Nadalje, zavjese s jedne strane vrata neka su petnaest lakata
duge, sa svoja tri stupa i njihova tri podnožja. 15 A s druge strane neka su
zavjese opet petnaest lakata, sa svoja tri stupa i njihova tri podnožja. 16 Za
dvorišni ulaz: vezen zastor od dvadeset lakata, od ljubičastog, crvenog i
tamnocrvenog prediva i prepredenog lana; i sa svoja četiri stupa i njihova
četiri podnožja. 17 Svi stupovi naokolo dvorišta neka su povezani srebrnim
šipkama. Neka su im kopče od srebra, a podnožja od tuča. 18 Neka je
dvorište u duljinu sto lakata, u širinu pedeset, a u visinu pet lakata. Neka
su mu plahte od prepredenog lana, podnožja od tuča. 19 Sve potrepštine u
Prebivalištu za opću upotrebu i svi njegovi kočići, a tako i kočići u dvorištu,
neka su od tuča.” 20 “Nadalje, naredi Izraelcima da ti za svjetlo donose
čistoga ulja od istupanih maslina, tako da svjetlo neprestano gori. 21 Aron
i njegovi sinovi neka ga postavljaju u Šator sastanka izvan zavjese što
zaklanja Svjedočanstvo da gori pred Jahvom od večeri do jutra. Neka je
to neopoziva naredba za izraelske naraštaje.”

28

1 “A onda dovedi k sebi između Izraelaca svoga brata Arona zajedno
s njegovim sinovima: Nadabom, Abihuom, Eleazarom i Itamarom da mi
služe kao svećenici. 2 Napravi svome bratu Aronu sveto ruho na čast
i ukras. 3 Obrati se svim vještacima koje sam obdario mudrošću neka
naprave haljine Aronu da bi se posvetio i vršio svećeničku službu u moju
čast. 4 Neka ovu odjeću naprave: naprsnik, oplećak, ogrtač, košulju
resama obrubljenu, mitru i pas; neka naprave svetu odjeću za tvoga brata
Arona i njegove sinove da mi služe kao svećenici. 5 Stoga neka oni
primaju zlato, ljubičasto, crveno i tamnocrveno predivo i prepredeni lan.”
6 “Oplećak neka naprave od zlata, od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog
prediva i od prepredenog lana - vješto izrađen. 7 Neka na njemu budu
dvije poramenice, pričvršćene za njegove krajeve. 8 Tkanica što bude na
njemu neka je napravljena kao i on: od zlata, od ljubičastog, crvenog
i tamnocrvenog prediva i od prepredenog lana, a neka s njim sačinjava
jedan komad. 9 Zatim uzmi dva draga kamena oniksa i u njih ureži imena

Izraelovih sinova: 10 šest njihovih imena na jednome dragom kamenu,
a preostalih šest imena na drugome dragom kamenu, prema njihovu
rođenju. 11 Kao što rezbar dragulja urezuje pečate na prstene, tako ti ureži
imena Izraelovih sinova. Oko njih navezi zlatan obrub, 12 pa pričvrsti
oba draga kamena za poramenice oplećka da budu spomen-dragulji na
Izraelove sinove. Tako neka Aron nosi njihova imena o svoja dva ramena
pred Jahvom da ih se sjeća. 13 Načini zlatne okvire 14 i dva lančića od
čistoga zlata. Načini ih kao zasukane uzice i onda zasukane lančiće
pričvrsti za okvire." 15 "Naprsnik za presuđivanje izradi umjetnički;
izvedi to kao i posao na oplećku: od zlata, od ljubičastog, crvenog i
tamnocrvenog prediva i od prepredenog lana. 16 Neka bude četvorinast i
dvostruk; jedan pedalj neka mu je duljina, a pedalj širina. 17 Na njemu
poredaj četiri reda dragulja. U prvome redu neka bude: rubin, topaz
i alem; 18 u drugome redu: smaragd, safir i ametist; 19 u trećem redu:
hijacint, ahat i ledac; 20 a u četvrtom redu: krizolit, oniks i jaspis. Neka
budu ukovani u zlatne okvire. 21 Tih dragulja neka bude dvanaest, koliko
i imena Izraelovih sinova. Neka budu urezani kao i pečati na prstenju,
svaki s imenom jednoga od dvanaest plemena. 22 Napravi za naprsnik
lančiće od čistoga zlata, zasukane kao uzice. 23 Zatim napravi za naprsnik
dva kolutića od zlata i pričvrsti ih na dva gornja ugla naprsnika. 24 Onda
priveži dvije zlatne uzice za ta dva kolutića koja budu pričvršćena za
uglove naprsnika. 25 Druga dva kraja uzica priveži za dva okvira. Sad
ih tako pričvrsti za poramenice oplećka sprijeda. 26 Napravi dva kolutića
od zlata pa ih pričvrsti za dva donja ugla naprsnika, uz rub iznutra koji
je okrenut prema oplećku. 27 Napravi još dva kolutića od zlata i pričvrsti
ih za donji, prednji kraj poramenice oplećka, uz njegov šav povrh tkanice
oplećka. 28 Neka se naprsnik sveže za svoje kolutiće s kolutićima oplećka
vrpcom od modroga grimiza, tako da naprsnik stoji iznad tkanice i da se
ne može odvajati od oplećka. 29 Neka tako Aron, kada god ulazi u Svetište,
na svome srcu nosi imena sinova Izraelovih na naprsniku za presuđivanje
da ih uvijek doziva u sjećanje pred Jahvom. 30 U naprsnik za presuđivanje
neka se stave i 'Urim' i 'Tumim' da i oni budu na Aronovu srcu kad bude
dolazio pred Jahvu. Tako neka Aron uvijek na svom srcu pred Jahvom
nosi presudu sinova Izraelovih." 31 "Ogrtač za oplećak sav napravi od
ljubičastog prediva. 32 Prorez za glavu na njemu neka bude na sredini.
Rub naokolo proreza neka bude opšiven kao ovratnik na oklopu, tako
da se ogrtač ne podere. 33 Na njegovu rubu sve naokolo načini šipke od
ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva, a između njih zvonca od
zlata naokolo; 34 zlatno zvonce pa šipak, zlatno zvonce pa šipak naokolo
ogrtača uz rub. 35 Neka budu na Aronu dok vrši službu, da se čuje kad
ulazi u Svetište pred Jahvu i kad izlazi; tako neće umrijeti." 36 "Napravi
potom jednu ploču od čistoga zlata i na njoj ureži, kao što se urezuje
na pečatnom prstenu: 'Jahvi posvećen'. 37 Za mitru je priveži modrom
vrpcom da stoji s pročelja mitre. 38 Neka stoji na Aronovu čelu. Tako neka
Aron na se preuzme nedostatke koji bi mogli okaljati sve svete prinose
što ih Izraelci posvećuju. Neka uvijek stoji na njegovu čelu da za njih
stječe blagonaklonost Jahvinu. 39 Košulju s resama napravi od lana, od
lana napravi i mitru, a pas vezom izvezi. 40 I za Aronove sinove napravi
haljine, pasove i turbane, njima na čast i ukras. 41 U njih odjeni svoga brata
Arona i njegove sinove; onda ih pomaži, ispuni im ruke vlašću i posveti ih
da mi služe kao svećenici. 42 Napravi za njih gaćice od lana da im pokriju

golo tijelo. Neka sežu od bedara do stegna. 43 Neka ih nosi Aron i njegovi
sinovi kad ulaze u Šator sastanka ili kad se primiču žrtveniku za službu u
Svetištu da ne navuku na se krivnju i umru. To neka bude vječna naredba
za nj i za njegovo potomstvo poslije njega."

29

1 "Ovo je obred koji ćeš obaviti na njima da ih posvetiš za moje
svećenike: Uzmi jednog junca i dva ovna bez mane; 2 onda beskvasnoga
kruha, beskvasnih kolača zamiješenih u ulju i beskvasnih prevrta uljem
namazanih. Napravi ih od bijeloga pšeničnog brašna. 3 Naslaži ih u
košaricu i u košarici prinesi ih s juncem i oba ovna." 4 "Dovedi Arona
i njegove sinove k ulazu u Šator sastanka i operi ih u vodi. 5 Zatim uzmi
odijelo i obuci Arona u košulju; stavi na nj ogrtač oplećka, oplećak i
naprsnik i opaši ga tkanicom oplećka. 6 Ustakni mu mitru na glavu; na
mitru stavi sveti vijenac. 7 Uzmi zatim ulja za pomazanje; izlij na njegovu
glavu i pomaži ga. 8 Onda dovedi njegove sinove; obuci ih u košulje; 9 opaši
ih u pasove i obvij im turbane. Svećeništvo neka im pripada vječnom
uredbom. Tako posveti Arona i njegove sinove!" 10 "Dovedi zatim junca
pred Šator sastanka, pa neka Aron i njegovi sinovi stave ruke juncu na
glavu. 11 Onda pred Jahvom, na ulazu u Šator sastanka, junca zakolji.
12 Uzmi junčeve krvi i svojim je prstom stavi na rogove žrtvenika. Ostatak
krvi izlij podno žrtvenika. 13 Uzmi sav loj oko droba, privjesak na jetri
i oba bubrega s lojem oko njih, pa spali na žrtveniku. 14 Meso od junca,
njegovu kožu i njegovu nečist spali na vatri izvan tabora. To je žrtva
okajnica. 15 Poslije toga uzmi jednoga ovna, pa neka Aron i njegovi sinovi
stave na njegovu glavu svoje ruke. 16 Onda ovna zakolji, uhvati mu krvi
i zapljusni njome žrtvenik sa svih strana. 17 Isijeci zatim ovna u komade,
operi mu drobinu i noge i položi ih na njegove ostale dijelove i glavu.
18 I onda cijeloga ovna spali na žrtveniku. Žrtva je to paljenica u čast
Jahvi, miris ugodan, žrtva ognjena. 19 Uzmi onda drugoga ovna, pa neka
Aron i njegovi sinovi stave svoje ruke ovnu na glavu. 20 Sad ovna zakolji;
uzmi mu krvi i njome namaži resicu desnoga Aronova uha, resicu desnog
uha njegovim sinovima, palac na njihovoj desnoj ruci pa palac na njihovoj
desnoj nozi. Ostatkom krvi zapljusni žrtvenik naokolo. 21 Uzmi onda krvi
što je ostala na žrtveniku i ulja za pomazanje i poškropi Arona i njegovo
odijelo, njegove sinove i njihova odijela. Tako će biti posvećen on i njegovo
odijelo, njegovi sinovi i odijela njegovih sinova." 22 "Poslije toga uzmi
s ovna loj, pretili rep, loj oko droba, privjesak s jetre, oba bubrega i loj
oko njih; desno pleće - jer je to ovan prinesen za svećeničko posvećenje -
23 zatim jedan okrugli kruh, jedan kolač na ulju i jednu prevrtu iz košarice
beskvasnoga kruha što je pred Jahvom. 24 Sve to stavi na ruke Arona i
njegovih sinova i prinesi žrtvu prikaznicu pred Jahvom. 25 Uzmi ih onda
s njihovih ruku i spali na žrtveniku, povrh žrtve paljenice, da bude Jahvi
na ugodan miris. To je paljena žrtva u čast Jahvi. 26 Zatim uzmi grudi
ovna prinesena za Aronovo posvećenje i prinesi ih kao žrtvu prikaznicu
pred Jahvom. Neka to bude tvoj dio. 27 Posveti grudi što su bile prinesene
kao žrtva prikaznica i pleće što je bilo prineseno kao žrtva podizanica od
ovna prinesena za posvećenje Arona i njegovih sinova. 28 Neka to bude
pristojba Aronu i njegovim potomcima od Izraelaca za sva vremena. TÓa
to je ujam koji će Izraelci davati od svojih pričesnica - ujam koji Jahvi

pripada. 29 Aronova posvećena odijela neka pripadnu njegovim sinovima
poslije njega da u njima budu pomazani i posvećeni. 30 Sin koji postane
svećenikom mjesto njega, kad uđe u Šator sastanka da vrši službu u
Svetištu, neka ih nosi sedam dana." 31 "Uzmi onda ovna za posvećenje i
skuhaj njegovo meso na posvećenome mjestu. 32 Aron i njegovi sinovi neka
blaguju meso od toga ovna i kruh iz košarice na ulazu u Šator sastanka.
33 Neka jedu od onoga što je poslužilo za njihovo očišćenje, da im se ruke
ispune vlašću i da budu posvećeni. Nijedan svjetovnjak neka ne jede od
toga jer je posvećeno. 34 Ako bi ostalo što mesa od svećeničkog posvećenja
ili što od onoga kruha do ujutro, spali na vatri. Ne smije se pojesti jer je
posvećeno." 35 "Točno tako učini Aronu i njegovim sinovima kako sam ti
naredio. Posvećuj ih sedam dana. 36 Svakoga dana prinesi jednoga junca
kao žrtvu okajnicu - za pomirenje. I prinesi žrtvu okajnicu za pomirenje
oltara, zatim ga pomaži da bude posvećen. 37 Sedam dana prinosi žrtvu
pomirnicu za žrtvenik i posvećuj ga. Tako će žrtvenik postati presvet, i sve
što se žrtvenika dotakne bit će posvećeno." 38 "A ovo treba da prinosiš na
žrtveniku: dva janjca godinu dana stara, svaki dan bez prijekida. 39 Jedno
janje žrtvuj ujutro, a drugo uvečer. 40 Prinesi s prvim janjetom jednu
desetinu efe bijeloga brašna zamiješena u četvrtini hina istupanog ulja
i žrtvu ljevanicu od četvrtine hina vina. 41 Drugo janje prinesi u suton. S
njim prinesi žrtvu prinosnicu s njezinom žrtvom ljevanicom kao i izjutra
- na ugodan miris, žrtvu u čast Jahvi paljenu. 42 Neka to bude trajna žrtva
paljenica od koljena do koljena - na ulazu u Šator sastanka, pred Jahvom.
Tu ću se ja s tobom sastajati da ti govorim. 43 I s Izraelcima ću se tu sastajati,
i moja će ih slava posvećivati. 44 Ja ću posvetiti Šator sastanka i žrtvenik;
posvetit ću Arona i njegove sinove da mi služe kao svećenici. 45 Ja ću
prebivati među Izraelcima i biti njihov Bog. 46 Upoznat će oni tada da sam
to ja, Jahve, Bog njihov koji ih je izbavio iz zemlje egipatske da prebivam
među njima - ja, Jahve, Bog njihov."

30

1 "Napravi i žrtvenik za paljenje tamjana; napravi ga od bagremova drva.
2 Neka bude lakat dug, lakat širok, u pravokut, i dva lakta visok. Neka
mu roščići budu od jednoga komada s njim. 3 Obloži mu u čisto zlato:
njegovu gornju plohu, njegove strane naokolo i njegove roščiće. Načini
mu zlatan završni pojas naokolo. 4 Načini mu dva zlatna koluta. Pričvrsti
mu ih s dviju suprotnih strana ispod završnog pojasa. Kroz njih će se
provlačiti motke za nošenje. 5 Motke načini od bagremova drva i zlatom
ih obloži. 6 Postavi žrtvenik pred zavjesu što zastire Kovčeg Svjedočanstva
- nasuprot Pomirilištu nad Svjedočanstvom - gdje ću se ja s tobom sastajati.
7 Neka na njemu Aron pali miomirisni tamjan svako jutro kad priprema
svjetla; 8 neka ga Aron opet pali u suton kad svjetla zapaljuje, da to bude
svagdašnje kadiono prinošenje pred Jahvom u sve vaše naraštaje. 9 Ne
prinosi na njemu ni neposvećenoga tamjana, ni paljenice, ni prinosnice,
ni ljevanice! 10 Jednom u godini neka Aron obavi obred pomirenja na
njegovim roščićima. Krvlju žrtve koja se prinosi za grijeh, jednom na
godinu, neka obavi obred pomirenja za žrtvenik. Tako činite u sve
naraštaje. Jer oltar je presveta svetinja Jahvina." 11 Nadalje Jahve reče
Mojsiju: 12 "Kad budeš pravio popis Izraelaca prilikom novačenja, neka
svatko da Jahvi otkupninu za se kad se upiše, da ih kakvo zlo ne snađe

zbog novačenja. 13 Tko god potpada pod novačenje, ovoliko neka dadne:
pola šekela - prema hramskom šekelu, gdje je dvadeset gera u šekelu. To
pola šekela neka bude kao prinos Jahvi. 14 Tko god potpada pod novačenje,
od dvadeset godina starosti pa naviše, neka dadne prinos Jahvi. 15 Bogataš
neka ne plaća više niti siromah manje od pola šekela kad daju prinos
Jahvi kao otkup za se. 16 Uzimaj otkupni novac od Izraelaca i određuj
ga za potrebe Šatora sastanka. Neka to bude Jahvi na spomen da se
sjeća Izraelaca i da im bude milostiv." 17 Reče Jahve Mojsiju: 18 "Napravi
umivaonik od tuča i podnožje od tuča za umivanje. Postavi ga između
Šatora sastanka i žrtvenika. Nalij u nj vode 19 pa neka Aron i njegovi sinovi
peru svoje ruke i noge vodom iz njega. 20 Kad moradnu ulaziti u Šator
sastanka, ili kad se moradnu primicati žrtveniku za službu da spaljuju
žrtve u čast Jahvi paljene, neka se vodom operu da ne poginu. 21 Neka
operu ruke svoje i noge svoje da izbjegnu smrti: to je trajna naredba
Aronu i njegovim potomcima u sve naraštaje." 22 Još reče Jahve Mojsiju:
23 "Nabavi najboljih mirodija: pet stotina šekela smirne samotoka, pola te
težine - dvjesta pedeset - mirisavog cimeta, dvjesta pedeset mirisave trstike,
24 pet stotina - prema hramskom šekelu - lovorike i jedan hin maslinova
ulja. 25 Od toga napravi posvećeno ulje za pomazanje; da bude smjesa
kao da ju je pravio pomastar. Neka to bude posvećeno ulje za pomazanje.
26 Time onda pomaži: Šator sastanka i Kovčeg Svjedočanstva; 27 stol i sav
njegov pribor; svijećnjak i sav njegov pribor; žrtvenik kadioni; 28 žrtvenik
za žrtve paljenice i sav njegov pribor; umivaonik i njegov stalak: 29 posveti
ih, i oni će tako postati posvećeni; i što god ih se dotakne, posvećeno će
postati. 30 Pomaži Arona i njegove sinove i posveti ih meni za svećenike.
31 Onda kaži Izraelcima ovako: 'Ovo je moje posvećeno ulje za pomazanje
od koljena do koljena. 32 Ne smije se polijevati po tijelu običnoga čovjeka;
ne smijete praviti drugoga ovakva sastava! To je posvećeno i neka vam
bude sveto! 33 Tko god takvo napravi, ili tko ga stavi na kojeg svjetovnjaka,
neka se odstrani od svog naroda!'" 34 Jahve još reče Mojsiju: "Nabavi
mirodija: natafe, šeheleta i helebene. Od ovih mirodija i čistoga tamjana,
35 sve u jednakim dijelovima, napravi tamjan za kađenje, smjesu mirodija
kakvu pravi pomastar, opranu, čistu, svetu. 36 Od toga nešto smrvi u
prah i jedan dio stavi pred Svjedočanstvo, u Šator sastanka, gdje ću se
ja s tobom sastajati. Držite ovu mirodiju presvetom! 37 A miomiris koji
napraviš prema ovome sastavu za svoju upotrebu ne smijete praviti. To
drži za svetinju Jahvi! 38 Tko sebi napravi što takvo da mu miriše, neka se
iskorijeni iz svoga naroda."

31

1 Jahve reče Mojsiju: 2 "Pozvao sam, gledaj, po imenu Besalela, sina
Urijeva, od koljena Hurova iz plemena Judina. 3 Napunio sam ga
duhom Božjim koji mu je dao umješnost, razumijevanje i sposobnost za
svakovrsne poslove: 4 da zamišlja nacrte za radove od zlata, srebra i
tuča; 5 za rezanje dragulja, za umetanje; za rezbarije u drvu i poslove
svakakve. 6 Dodao sam još Oholiaba, sina Ahisamakova iz Danova
plemena; vještinom sam obdario sve sposobne ljude da mogu napraviti
sve što sam ti naredio: 7 Šator sastanka, Kovčeg Svjedočanstva, povrh
njega Pomirilište i sav namještaj Šatora; 8 stol i sav njegov pribor, čisti
svijećnjak sa svim njegovim priborom; 9 kadioni žrtvenik, žrtvenik za

žrtve paljenice i njegov pribor, onda umivaonik i njegovo podnožje;
10 odijela za službu, posvećena odijela za svećenika Arona i odijela za
njegove sinove, za njihovu svećeničku službu; 11 pa ulje za pomazanje i
miomirisni tamjan za Svetište. Sve neka načine kako sam ti naredio."
12 Jahve opet reče Mojsiju: 13 "Reci Izraelcima: Subote moje morate
održavati, jer subota je znak između mene i vas od naraštaja do naraštaja,
da budete svjesni da vas ja, Jahve, posvećujem. 14 Držite, dakle, subotu,
jer je ona za vas sveta. Tko je oskvrne neka se pogubi; tko bude u njoj
radio ikakav posao neka se odstrani iz svoga naroda. 15 Šest dana neka se
vrše poslovi, ali sedmi dan neka bude dan posvemašnjeg odmora, Jahvi
posvećen. Tko bi u dan subotni obavljao kakav posao neka se pogubi.
16 Stoga neka Izraelci drže subotu - svetkujući je od naraštaja do naraštaja
- kao vječni savez. 17 Neka je ona znak, zauvijek, između mene i Izraelaca.
TÓa Jahve je za šest dana sazdao nebo i zemlju, a sedmoga je dana prestao
raditi i odahnuo." 18 Kad Jahve svrši svoj razgovor s Mojsijem na Sinajskom
brdu, dade mu dvije ploče Svjedočanstva, ploče kamene, ispisane prstom
Božjim.

32

1 A narod, videći gdje Mojsije dugo ne silazi s brda, okupi se oko Arona
pa mu rekne: "Ustaj! Napravi nam boga, pa neka on pred nama ide! Ne
znamo što se dogodi s tim čovjekom Mojsijem koji nas izvede iz zemlje
egipatske." 2 "Poskidajte zlatne naušnice što vise o ušima vaših žena, vaših
sinova i vaših kćeri", odgovori im Aron, "pa ih meni donesite." 3 Sav svijet
skine zlatne naušnice što ih je o ušima imao i donese Aronu. 4 Primivši
zlato iz njihovih ruku, rastopi kovinu u kalupu i načini saliveno tele. A
oni poviču: "Ovo je tvoj bog, Izraele, koji te izveo iz zemlje egipatske."
5 Vidjevši to Aron, sagradi pred njim žrtvenik a onda najavi: "Sutra neka
se priredi svečanost u čast Jahvi!" 6 Sutradan rano ustanu i prinesu žrtve
paljenice i donesu žrtve pričesnice. Onda svijet posjeda da jede i pije.
Poslije toga ustade da se zabavlja. 7 "Požuri se dolje!" - progovori Jahve
Mojsiju. "Narod tvoj, koji si izveo iz zemlje egipatske, pošao je naopako.
8 Brzo su zašli s puta koji sam im odredio. Napravili su sebi tele od
rastopljene kovine, preda nj pali ničice i žrtve mu prinijeli uz poklike:
'Ovo je tvoj bog, Izraele, koji te izveo iz zemlje egipatske!' 9 Dobro vidim",
reče dalje Jahve Mojsiju, "da je ovaj narod tvrde šije. 10 Pusti sada neka
se moj gnjev na njih raspali da ih istrijebim. Onda ću od tebe razviti velik
narod." 11 Mojsije pak zapomagao pred Jahvom, Bogom svojim, i govorio:
"O Jahve! Čemu da gnjevom plamtiš na svoj narod koji si izbavio iz zemlje
egipatske silom velikom i rukom jakom! 12 Zašto bi Egipćani morali reći:
'U zloj ih je namjeri i odveo, tako da ih smakne u brdinama i izbriše s lica
zemlje!' Smiri svoj gnjev i ljutinu; odustani od zla svome narodu! 13 Sjeti se
Abrahama, Izaka i Izraela, slugu svojih, kojima si se samim sobom zakleo
i obećao im: 'Razmnožit ću vaše potomstvo kao zvijezde na nebu i svu
zemlju ovu što sam obećao dat ću vašem potomstvu i ona će zavazda biti
njihova baština.'" 14 I Jahve odustane da na svoj narod svali nesreću kojom
mu bijaše zaprijetio. 15 Mojsije se okrene i siđe s brda. U rukama su mu bile
dvije ploče Svjedočanstva, ploče ispisane na objema plohama; ispisane i s
jedne i s druge strane. 16 Ploče su bile djelo Božje; pismo je bilo pismo Božje
u pločama urezano. 17 A Jošua ču viku naroda koji je bučio pa reče Mojsiju:
"Bojna vika u taboru!" 18 Mojsije mu odgovori: "Niti viču pobjednici, niti

tuže pobijeđeni: tu ja samo pjesmu čujem.” 19 Čim se približi taboru te
opazi tele i kako igraju, razgnjevi se Mojsije. Baci iz ruku ploče i razbije ih
na podnožju brda. 20 Pograbi tele koje bijahu napravili, spali ga ognjem i u
prah satre. Onda prah razbaca po vodi i natjera Izraelce da je piju. 21 “Što
ti je ovaj puk učinio”, reče Mojsije Aronu, “da si tako velik grijeh na nj
svalio?” 22 “Neka se moj gospodar srdžbom ne raspaljuje”, odgovori Aron.
“Sam dobro znaš kako je ovaj narod na zlo sklon. 23 Rekoše mi: 'Napravi
nam boga pa neka pred nama ide! Ne znamo što se dogodi s tim čovjekom
Mojsijem koji nas izbavi iz zemlje egipatske.' 24 Na to im ja rekoh: 'Tko ima
zlata, neka ga skine!' Tako mi ga dadoše, a ja ga bacih u vatru te izađe ovo
tele.” 25 Kad je Mojsije vidio kako je narod postao razuzdan - tÓa Aron ih
je pustio da padnu u idolopoklonstvo među svojim neprijateljima - 26 stade
na taborskim vratima i povika: “Tko je za Jahvu, k meni!” Svi se sinovi
Levijevi okupe oko njega. 27 On im reče: “Ovako govori Jahve, Bog Izraela:
'Neka svatko pripaše mač o bedro i pođe taborom od vrata do vrata pa neka
ubije tko svoga brata, tko svoga prijatelja, tko svoga susjeda.'” 28 Sinovi
Levijevi izvršiše Mojsijev nalog, i toga dana pade naroda oko tri tisuće
ljudi. 29 “Danas ste se posvetili Jahvi za službu”, reče Mojsije, “tko uz cijenu
svoga sina, tko uz cijenu svoga brata, tako da vam danas daje blagoslov.”
30 Sutradan reče Mojsije narodu: “Težak ste grijeh počinili. Ipak ću se Jahvi
popeti. Možda za vaš grijeh oproštenje pribavim.” 31 Mojsije se vrati Jahvi
pa reče: “Jao! Narod onaj težak je grijeh počinio napravivši sebi boga od
zlata. 32 Ipak im taj grijeh oprosti... Ako nećeš, onda i mene izbriši iz svoje
knjige koju si napisao.” 33 Nato Jahve odgovori Mojsiju: “Onoga koji je
protiv mene sagriješio izbrisat ću iz svoje knjige. 34 Nego, idi sad! Povedi
narod kamo sam ti rekao. Anđeo će moj pred tobom ići. Ali u dan kad
ih pohodim, zbog njihova ću ih grijeha kazniti.” 35 Udari Jahve po narodu
pomorom zbog teleta što im ga Aron načini.

33

1 Jahve reče Mojsiju: “Idi! Putuj odavde, ti i narod koji si izveo iz zemlje
egipatske, u zemlju za koju sam se zakleo Abrahamu, Izaku i Jakovu da ću
je dati njihovim potomcima. 2 Pred tobom ću poslati anđela; istjerat ću
Kanaance, Amorejce, Hetite, Perižane, Hivijce i Jebusejce. 3 Idite u zemlju
kojom teče mlijeko i med. Ja s vama neću poći - jer ste narod tvrde šije - da
vas putem ne istrijebim.” 4 Kad narod ču ove oštre riječi, poče tugovati.
I nitko više ne stavi na se svoga nakita. 5 Jer reče Jahve Mojsiju: “Kaži
Izraelcima: 'Vi ste narod tvrde šije. Kad bih ja s vama išao samo čas,
uništio bih vas. Stoga skinite svoj nakit, a ja ću vidjeti što ću s vama
učiniti.'” 6 Tako su od brda Horeba Izraelci bili bez nakita. 7 Mojsije uze
Šator i razape ga izvan tabora, daleko od tabora. I nazva ga Šator sastanka.
Tko bi se god htio obratiti Jahvi, pošao bi k Šatoru sastanka, koji se nalazio
izvan tabora. 8 Kad bi god Mojsije pošao u Šator, sav bi se narod digao;
svatko bi stajao kod ulaza u svoj šator i gledao za Mojsijem dok ne bi
ušao u Šator. 9 A kad bi Mojsije ušao u Šator, stup bi se oblaka spustio
i ostajao na ulazu u Šator dok je Jahve s Mojsijem razgovarao. 10 Videći
kako stup oblaka stoji na ulazu Šatora, sav bi se narod tada dizao i svatko
bi se duboko klanjao na vratima svoga šatora. 11 Tako bi Jahve razgovarao
s Mojsijem licem u lice, kao što čovjek govori s prijateljem. Mojsije bi se
poslije vratio u tabor, ali se njegov pomoćnik Jošua, sin Nunov, mlađarac,

iz Šatora ne bi micao. 12 Mojsije oslovi Jahvu: “Vidi, ti si meni rekao:
'Povedi ovaj narod', ali mi nisi objavio koga ćeš sa mnom poslati. Još si
mi rekao: 'Znam te po imenu, i ti uživaš moju blagonaklonost.' 13 Stoga,
ako uživam tvoju blagonaklonost, objavi mi svoje putove da te shvatim i
da dalje uživam tvoju blagonaklonost. Promisli također da je ova svjetina
tvoj narod.” 14 “Ja ću osobno s tobom poći”, odgovori Jahve, “i počinak ti
priuštiti.” 15 “Ako ti ne pođeš”, nadoda Mojsije, “odavde nas i ne izvodi.
16 TÓa kako će se znati da uživamo tvoju naklonost, ja i tvoj narod? Po
tome što ideš s nama. Time ćemo se samo razlikovati ja i tvoj narod među
svim narodima koji su na licu zemlje.” 17 “I ovo što si zatražio, učinit
ću”, odgovori Jahve Mojsiju. “TÓa ti uživaš moju blagonaklonost jer te po
imenu poznajem.” 18 “Pokaži mi svoju slavu”, zamoli Mojsije. 19 “Dopustit
ću da ispred tebe prođe sav moj sjaj”, odgovori, “i pred tobom ću izustiti
svoje ime Jahve. Bit ću milostiv kome hoću da milostiv budem; smilovat ću
se komu hoću da se smilujem. 20 A ti”, doda, “moga lica ne možeš vidjeti,
jer ne može čovjek mene vidjeti i na životu ostati. 21 Evo mjesta ovdje uza
me”, nastavi Jahve. “Stani na pećinu! 22 Dok moja slava bude prolazila,
stavit ću te u pukotinu pećine i svojom te rukom zakloniti dok ne prođem.
23 Onda ću ja svoju ruku maknuti, pa ćeš me s leđa vidjeti. Ali se lice moje
ne može vidjeti.”

34

1 Reče Jahve Mojsiju: “Okleši dvije kamene ploče kao i prijašnje pa ću
ja na ploče napisati riječi koje su bile na prvim pločama što si ih razbio.
2 Budi gotov do jutra. Onda, ujutro, popni se na brdo Sinaj i ondje ćeš,
navrh brda, stupiti preda me. 3 Nitko drugi neka se s tobom ne penje;
neka se nitko nigdje na brdu ne pokaže. Neka ni ovce ni goveda ne pasu
podno brda.” 4 Mojsije okleše dvije kamene ploče kao i prijašnje; rano
jutrom ustane i popne se na Sinajsko brdo, uzevši u ruke dvije kamene
ploče, kako mu je Jahve naredio. 5 Jahve se spusti u liku oblaka, a on
stade preda nj i zazva Ime: “Jahve!” 6 Jahve prođe ispred njega te se javi:
“Jahve! Jahve! Bog milosrdan i milostiv, spor na srdžbu, bogat ljubavlju i
vjernošću, 7 iskazuje milost tisućama, podnosi opačinu, grijeh i prijestup,
ali krivca nekažnjena ne ostavlja nego kažnjava opačinu otaca na djeci
- čak na unučadi do trećega i četvrtog koljena.” 8 Mojsije smjesta pade
na zemlju i pokloni se. 9 Onda reče: “Gospodine moj! Ako sam stekao
blagonaklonost u tvojim očima, onda, o Gospodine, pođi s nama! Premda
je narod tvrde šije, oprosti naše grijehe i naše opačine i primi nas za
svoju baštinu!” 10 “Dobro”, odgovori, “sklapam Savez. Pred cijelim tvojim
pukom činit ću čudesa kakva se nisu događala ni u kojoj zemlji, ni u kojem
narodu. Sav narod koji te okružuje vidjet će što može Jahve, jer ono što
ću s tobom učiniti bit će strašno. 11 Vrši, dakle, što ti danas nalažem!
Gle, protjerat će ispred tebe Amorejce, Kanaance, Hetite, Perižane, Hivijce
i Jebusejce. 12 Čuvaj se da ne praviš saveza sa stanovnicima zemlje u
koju ideš; da ne budu zamkom u tvojoj sredini. 13 Nego porušite njihove
žrtvenike, oborite njihove stupove, počupajte im ašere! 14 Jer ne smiješ
se klanjati drugome bogu. TÓa Jahve - ime mu je Ljubomorni - Bog je
ljubomoran. 15 Ne pravi saveza sa stanovnicima one zemlje da te oni, kad
se odaju bludnosti sa svojim bogovima i žrtve im budu prinosili, ne bi
pozivali, a ti pristao da jedeš od prinesene žrtve; 16 da ne bi uzimao njihove
djevojke za žene svojim sinovima, da one - odajući se bludništvu sa svojim

bogovima - ne bi za sobom povele i tvoje sinove. 17 Ne pravi sebi livenih
bogova! 18 Drži Blagdan beskvasnoga kruha - jedući beskvasni kruh sedam
dana, kako sam ti naredio - u određeno vrijeme u mjesecu Abibu, jer si u
mjesecu Abibu izišao iz Egipta. 19 Svako prvorođenče materinjega krila
meni pripada: svako muško, svaki prvenac tvoga i sitnoga i krupnoga
blaga. 20 Prvenca od magarice otkupi jednim grlom sitne stoke. Ako ga
ne otkupiš, moraš mu šijom zavrnuti. A sve prvorođence od svojih sinova
otkupljuj. Neka nitko preda me ne stupa praznih ruku! 21 Šest dana radi, a
sedmoga od poslova odustani, sve ako je u doba oranja ili u vrijeme žetve.
22 Svetkuj Blagdan sedmica - prvine pšenične žetve - i Blagdan berbe na
prekretu godine. 23 Triput na godinu neka se svi muškarci pojave pred
Gospodinom Jahvom, Bogom Izraelovim. 24 Jer ću protjerati narode ispred
tebe i proširiti tvoje međe te nitko neće hlepiti za tvojom zemljom kad
triput u godini budeš uzlazio da se pokažeš pred Jahvom, Bogom svojim.
25 Od žrtve koju mi namjenjuješ ne prinosi krvi ni s čim ukvasanim; niti
ostavljaj žrtve prinesene na blagdan Pashe da prenoći do jutra. 26 U kuću
Jahve, Boga svoga, donosi najbolje prvine plodova sa svoje zemlje. Ne
kuhaj kozleta u mlijeku njegove majke. 27 Zapiši ove riječi", reče Jahve
Mojsiju, "jer su one temelji na kojima sam s tobom i s Izraelom sklopio
Savez." 28 Mojsije ostade ondje s Jahvom četrdeset dana i četrdeset noći.
Niti je kruha jeo niti je vode pio. Tada je na ploče ispisao riječi Saveza -
Deset zapovijedi. 29 Napokon Mojsije siđe sa Sinajskog brda. Silazeći s brda,
nosio je u rukama ploče Svjedočanstva. Nije ni znao da iz njegova lica,
zbog razgovora s Jahvom, izbija svjetlost. 30 Kad su Aron i svi Izraelci vidjeli
kako iz Mojsijeva lica izbija svjetlost, ne usudiše se k njemu pristupiti.
31 Onda ih Mojsije zovnu. Tada k njemu dođoše Aron i sve starješine
zajednice. I Mojsije razgovaraše s njima. 32 Poslije k njemu dođoše i
svi Izraelci, pa im on priopći sve što mu je naložio Jahve na Sinajskom
brdu. 33 Kad je Mojsije završio razgovor s njima, prevuče preko svoga lica
koprenu. 34 Kad bi god Mojsije ulazio pred Jahvu da s njim razgovara,
koprenu bi skinuo dok opet ne bi izišao. Kad bi izlazio da Izraelcima
kaže što mu je naređeno, 35 Izraelci bi vidjeli kako iz Mojsijeva lica izbija
svjetlost. Tada bi Mojsije opet prevukao koprenu preko lica dok ne uđe da
s Jahvom govori.

35

1 Mojsije sazva svu zajednicu sinova Izraelovih pa im reče: "Ovo vam je
Jahve naložio da činite: 2 Neka se posao obavlja šest dana. Sedmi dan
neka vam bude sveti dan, dan potpunog počinka u čast Jahvi. Tko bi
radio u taj dan neka se kazni smrću. 3 Na subotnji dan ni vatre ne ložite
po svojim stanovima." 4 Nadalje Mojsije reče svoj zajednici izraelskoj:
"Ovo je Jahve naredio: 5 Među sobom pokupite prinos Jahvi! Tko god je
plemenita srca neka Jahvi donese prinos: zlata, srebra i tuča; 6 ljubičastog,
crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana; 7 učinjenih ovnujskih
koža, onda finih koža, bagremova drva, 8 ulja za svjetlo, mirodija za ulje
pomazanja i miomirisni tamjan; 9 oniksa i drugoga dragog kamenja za
umetanje u oplećak i naprsnik. 10 A svi koji su među vama vješti neka dođu
praviti što je Jahve naredio: 11 Prebivalište, njegov Šator i pokrov; njegove
kuke i trenice, njegove priječnice i stupce; njegova podnožja; 12 njegov
Kovčeg i motke; Pomirilište pa zavjesu za zaklon; 13 stol s njegovim
motkama i sve njegove potrepštine; prinesene hljebove; 14 svijećnjak za

svjetlo, njegov pribor i njegove svijeće, onda ulje za svjetlo; 15 kadioni
žrtvenik i njegove motke; ulje za pomazanje i miomirisni tamjan; zastorak
na ulazu u Prebivalište; 16 žrtvenik za žrtve paljenice s njegovom rešetkom
od tuča; motke za nj i sav njegov pribor; umivaonik i njegov stalak;
17 zastore za dvorište; stupce i njihova podnožja, pa zastor na ulazu u
dvorište; 18 kočiće za Prebivalište i kočiće za dvorište s njihovim uzicama;
19 svečano ruho za vršenje službe u Svetištu - posvećena odijela za
svećenika Arona i odijela za svećeničku službu njegovih sinova." 20 Nato
se sva izraelska zajednica povuče ispred Mojsija. 21 A onda svatko koga
je srce vuklo i duša poticala dođe noseći svoj prinos u čast Jahvi za
gradnju Šatora sastanka, za svaku službu u njemu i za posvećena odijela.
22 Strčaše se muževi i žene: svi koje je srce vuklo donesoše zapinjača,
naušnica, prstenja, narukvica, ogrlica i svakovrsna zlatnog nakita; svi
koji bijahu zavjetovali kakvu zlatninu u čast Jahvi. 23 Svi kod kojih se
našlo ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana,
učinjenih ovnujskih koža ili finih koža donesoše svoje. 24 Nadalje, svatko
tko je mogao dati kakav dar u srebru ili tuču donese to kao prinos u čast
Jahvi. Svatko u koga se našlo bagremova drva za upotrebu u bilo kojem
poslu, donese ga. 25 Sve žene koje su bile vješte prele su svojim rukama i
donosile što bijahu oprele: ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva
i prepredenog lana. 26 Sve opet žene koje je njihovo srce poticalo zbog
njihove vještine prele su kostrijet. 27 Glavari su donosili oniksa i drugoga
dragog kamenja za umetanje u oplećak i naprsnik; 28 pa mirodije i ulje za
svjetlo, ulje za pomazanje i miomirisni tamjan. 29 I tako Izraelci - svi ljudi
i sve žene koje je srce poticalo da pridonesu bilo što poslu koji je Jahve po
Mojsiju naredio da se izvrši - donesoše to kao dragovoljan prinos u čast
Jahvi. 30 Potom reče Mojsije Izraelcima: "Vidite! Jahve je po imenu pozvao
Besalela, sina Urijeva, od koljena Hurova a iz plemena Judina. 31 Njega je
napunio duhom Božjim, dao mu umješnost, sposobnost i razumijevanje u
svim poslovima: 32 da zamišlja nacrte i da radove izvodi od zlata, srebra
i tuča; 33 da reže dragulje za umetanje; da urezuje u drvetu i da umješno
radi svaki posao. 34 Njemu i Oholiabu, sinu Ahisamakovu, od plemena
Danova, udijeli i sposobnost da poučavaju druge. 35 Obdari ih umještvom
u svakom poslu rezbarskom, krojačkom, veziljskom i tkalačkom; oni tkaju
tkanine od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog
lana, sposobni su u svakom poslu i vješti u nacrtima.

36

1 Stoga neka Besalel, Oholiab i svi vještaci koje je Jahve obdario
vještinom i sposobnošću da vješto izvedu sve poslove oko podizanja
Svetišta obave sve kako je Jahve naredio." 2 Mojsije onda pozva Besalela,
Oholiaba i sve one što ih je Jahve obdario vještinom; sve koje je srce
poticalo da se prihvate posla i izvedu ga. 3 Oni preuzmu od Mojsija sve
prinose koje Izraelci bijahu donijeli da se izvedu poslovi oko podizanja
Svetišta. Ali kako su oni i dalje donosili prinose jutro za jutrom, 4 svi
majstori koji su gradili Svetište dođu - svaki s posla na kojem je radio
- 5 i reknu Mojsiju: "Svijet donosi mnogo više nego što je potrebno za
izvođenje posla koji nam je Jahve naredio da izvedemo." 6 Zato Mojsije
izda naredbu koju po taboru proglase: "Neka više nijedan čovjek ni žena
ne donosi nikakva priloga za Svetište!" Tako ustave narod te nije donosio
novih darova. 7 Što imahu bijaše dosta da se izvede sve djelo; i još je

pretjecalo. 8 I tako najvještiji ljudi među radnicima naprave Prebivalište.
Načine ga od deset zavjesa od prepredenog lana i ljubičastog, crvenog i
tamnocrvenog prediva. Na njima bijahu izvezeni likovi kerubina. 9 Dužina
je svake zavjese iznosila dvadeset osam lakata, a širina svake zavjese
četiri lakta. Sve su zavjese bile iste mjere. 10 Pet zavjesa sastave jednu
s drugom, a pet drugih zavjesa sastave opet jednu s drugom. 11 Na rubu
posljednje od zavjesa sastavljenih u jedno načine petlje od modre vune;
jednako ih načine i na rubu posljednje zavjese drugoga dijela; 12 načine
pedeset petlji na jednome komadu, a pedeset na rubu zavjese drugoga
komada. Petlje su stajale jedna spram druge. 13 Onda naprave pedeset
zlatnih kopča pa sastave zavjese kopčama jednu s drugom. Tako je
Prebivalište bilo kao jedna cjelina. 14 Zatim za Šator povrh Prebivališta
načine zavjese od kostrijeti; načine ih jedanaest. 15 Dužina svake zavjese
bila je trideset lakata, a širina četiri lakta. Tih jedanaest zavjesa bilo je iste
mjere. 16 Sastave pet zavjesa za se, a šest drugih opet za se. 17 Naprave
pedeset petlji na rubu zavjese jednoga komada, a pedeset načine na rubu
drugoga komada. 18 Načine i pedeset kopča od tuča da sastave Šator
zajedno, tako da bude jedna cjelina. 19 Zatim naprave pokrov za Šator od
učinjenih ovnujskih koža, a povrh njega drugi, od finih koža. 20 Trenice
nauzgor za Prebivalište izrade od bagremova drva. 21 Duljina je svake
trenice bila deset lakata, a širina lakat i pol. 22 Svaka je trenica imala
dva klina da je drže uspravno. To su napravili na svakoj trenici za Šator.
23 Trenice za Prebivalište napravili su ovako: dvadeset trenica za južnu
stranu; 24 napravili su četrdeset podnožja od srebra pod dvadeset trenica
- dva podnožja pod prvu trenicu za njezina dva klina i dva podnožja pod
svaku slijedeću trenicu za njezina dva klina. 25 Za drugu, sjevernu, stranu
Prebivališta naprave dvadeset trenica 26 i za njih četrdeset podnožja od
srebra - dva podnožja pod prvu trenicu, a po dva podnožja pod svaku
slijedeću trenicu. 27 Prebivalištu straga, prema zapadu, napraviše šest
trenica. 28 Naprave i dvije trenice za uglove Prebivališta straga. 29 Pri
dnu su bile rastavljene, ali su se pri vrhu, kod prvoga koluta, sastajale.
Tako su ih obje postavili za dva ugla. 30 Bilo je osam trenica s njihovim
podnožjima od srebra: šesnaest podnožja, pod svakom trenicom dva.
31 Načine priječnice od bagremova drva: pet njih za trenice s jedne strane
Prebivališta, 32 a pet opet priječnica za trenice s druge strane Prebivališta
te pet priječnica za trenice Prebivalištu straga, prema zapadu. 33 Onda
načine središnju priječnicu što je prolazila sredinom trenica s kraja na
kraj. 34 Trenice oblože zlatom, a njihove kolutove, kroz koje su priječnice
bile provučene, načine od zlata. I priječnice oblože zlatom. 35 Naprave
zavjesu od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog
lana; načine je s izvezenim kerubinima. 36 Za nju naprave četiri stupa od
bagremova drva i oblože ih zlatom. Kuke su im bile od zlata, a saliju
im i četiri podnožja od srebra. 37 Na ulazu u Šator naprave zavjesu
od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana,
umjetnički protkanu, 38 i za nju pet stupčića s njihovim kukama. Vrhove
stupčića i njihove šipke oblože zlatom, dok im pet podnožja naprave od
tuča.

37

1 Besalel napravi Kovčeg od bagremova drva, dug dva i pol lakta, širok
lakat i pol, a lakat i pol visok. 2 Iznutra ga i izvana okuje čistim zlatom.

Naokolo mu napravi zlatan završni pojas. 3 I salije mu četiri koluta na
njegova četiri ugla: dva koluta s jedne strane, a dva koluta s njegove druge
strane. 4 Napravi i motke od bagremova drva i u zlato ih okuje; 5 onda
provuče motke kroz kolutove Kovčegu sa strane za nošenje Kovčega.
6 Zatim napravi Pomirilište od čistoga zlata, dva i pol lakta dugo, a lakat
i pol široko. 7 Napravi i dva kerubina od kovanoga zlata, na dva kraja
Pomirilišta: 8 jednoga kerubina na jednome kraju, a drugoga kerubina
na drugome kraju. Kerubine na oba kraja načini u jednome komadu s
Pomirilištem. 9 Kerubini imali uzdignuta i raširena krila, zaklanjali njima
Pomirilište. Bili su licem okrenuti jedan prema drugome, tako da su im
lica gledala u Pomirilište. 10 Od bagremova drva načini stol, dva lakta dug,
lakat širok, a lakat i pol visok. 11 Obloži ga čistim zlatom i od zlata mu
naokolo načini završni pojas. 12 I načini mu obrub unaokolo, podlanicu
širok. A za obrub naokolo načini zlatan završni pojas. 13 Salije mu
četiri zlatna koluta. Kolutove onda pričvrsti za njegova četiri nožna ugla.
14 Kolutovi su bili tik pod obrubom, kao kvake za motke, da se stol može
nositi. 15 Motke za nošenje stola načinio je od bagremova drva i zlatom ih
obložio. 16 A pribor što se držao na stolu - njegove zdjele, varjače, vrčeve
i pehare za izlijevanje prinosa - napravio je od čistoga zlata. 17 Od čistoga
zlata načini i svijećnjak. Svijećnjak - njegovo podnožje i stalak - skova.
Njegove čaše - čaške i latice - bile su u jednome komadu s njim. 18 Šest je
krakova izbijalo s njegovih strana: tri kraka svijećnjaka s jedne strane, a
tri kraka svijećnjaka s druge strane. 19 Na jednome kraku bile su tri čaše u
obliku bademova cvijeta, svaka sa svojom čaškom i laticama. Na drugome
opet kraku bile su tri čaše u obliku bademova cvijeta, svaka s čaškom i
laticama. Tako je bilo na svih šest krakova što izbijahu iz svijećnjaka.
20 Na samome svijećnjaku bile su četiri čaše u obliku bademova cvijeta,
svaka s čaškom i laticama: 21 čaška, u jednom komadu s njim, pod prva dva
kraka; pa konačno čaška, u jednom komadu s njim, pod zadnja dva kraka.
Tako na svih šest krakova što su iz njega izbijali. 22 Njihove čaške i njihove
peteljke bile su u jednom komadu s njim; sve to od čistoga kovanog zlata.
23 A od čistoga zlata napravi mu i sedam svjetiljaka, usekače i pepeljare.
24 Svijećnjak i sav njegov pribor načini od jednoga talenta čistoga zlata.
25 Kadioni je žrtvenik napravio od bagremova drva, lakat dug, lakat širok
- u četvorinu - a dva lakta visok. Roščići su mu bili u jednom komadu s
njim. 26 Obloži mu čistim zlatom plohu, strane naokolo i njegove roščiće.
Načini mu naokolo završni pojas od zlata. 27 Na njemu načini i dva zlatna
koluta na oprečnim stranama, ispod završnog pojasa, da služe motkama
za kvake kad se na njima nosi. 28 Motke načini od bagremova drva pa ih
obloži zlatom. 29 Onda pripravi posvećeno ulje za pomazanje i čisti kad
mirisni, onako kako ga pravi pomastar.

38

1 Od bagremova drva napravi žrtvenik za žrtve paljenice, pet lakata dug,
pet lakata širok - u četvorinu - a tri lakta visok. 2 Na njegova četiri ugla
načini mu četiri roga. Rogovi su bili u jednom komadu s njim. Onda
ga obloži tučem. 3 A načini i sav pribor za žrtvenik: lonce, strugače,
kotliće, viljuške i kadionike; sav mu je ovaj pribor načinio od tuča. 4 Za
žrtvenik zatim načini rešetku u obliku mrežice od tuča ispod izbočine;
zahvaćala mu je do sredine. 5 Salije četiri koluta na četiri ugla tučane
rešetke da služe kao kvake za motke. 6 Motke načini od bagremova drva pa

ih obloži tučem. 7 Onda provuče motke kroz kolutove na objema stranama
žrtvenika da se na njima nosi. Napravio ga je šuplja - od dasaka. 8 A
zatim, od zrcala žena koje su posluživale na vratima Šatora sastanka,
načini tučani umivaonik i tučani stalak za nj. 9 Onda načini dvorište. Na
južnoj strani dvorišta bijahu zavjese od prepredenog lana, stotinu lakata
duge. 10 Njihovih dvadeset stupova sa dvadeset podnožja bilo je od tuča,
dok su kuke na stupovima i njihove šipke bile od srebra. 11 Od stotinu
lakata bile su zavjese i sa sjeverne strane. Njihovih dvadeset stupova sa
dvadeset podnožja bilo je od tuča, dok su kuke na stupovima i njihove
šipke bile od srebra. 12 Sa zapadne strane bijahu zavjese od pedeset lakata,
sa deset stupova i deset njihovih podnožja. Kuke su na stupovima i njihove
šipke bile od srebra. 13 Sprijeda, s istoka, zavjese od pedeset lakata. 14 S
jedne strane vrata zavjese su bile petnaest lakata, sa tri stupca i njihova tri
podnožja. 15 Tako i s druge strane - dakle, na obje strane dvorišnih vrata
- bile su zavjese od petnaest lakata, sa tri stupca i njihova tri podnožja.
16 Sve su zavjese oko dvorišta bile od prepredenog lana. 17 Podnožja
za stupove bila su od tuča, a kuke na stupovima i njihove šipke od
srebra. Vrhovi stupova bili su srebrom obloženi. Sve šipke na dvorišnim
stupovima bijahu od srebra. 18 Zavjesa na dvorišnim vratima - izvezena -
bila je od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana.
Dvadeset je lakata bila duga; visoka, po širini, pet lakata kao i dvorišne
zavjese. 19 Bila su četiri njihova stupa sa četiri podnožja od tuča. Kuke na
stupovima bile su od srebra. Vrhovi stupova bili su srebrom obloženi, a
njihove šipke bile su srebrne. 20 Svi kočići unutar Prebivališta bili su od
tuča. 21 To je popis stvari za Prebivalište - Prebivalište Svjedočanstva, koji
je sastavljen na zapovijed Mojsijevu trudom levita pod vodstvom Itamara,
sina svećenika Arona. 22 Besalel, Urijev sin, iz koljena Hurova od plemena
Judina napravio je sve što je Jahve Mojsiju naredio. 23 S njim je bio Oholiab,
sin Ahisamakov, iz plemena Danova, rezbar, krojač i vezilac za ljubičasto,
crveno i tamnocrveno predivo i prepredeni lan. 24 Sve zlato što je utrošeno
u radove oko Svetišta - zlato posvećeno prinosom - iznosilo je: dvadeset
i devet talenata i sedam stotina trideset šekela u hramskim šekelima.
25 A srebro, sabrano prigodom upisivanja zajednice - 26 to jest beku po
glavi, odnosno pola šekela prema hramskom šekelu, od svakoga koji je
bio upisan, od dvadeset godina pa naprijed - iznosilo je: stotinu talenata i
tisuću sedam stotina sedamdeset i pet šekela u hramskim šekelima. Bilo je
upisanih: šest stotina tri tisuće i petsto pedeset. 27 Stotinu talenata srebra
otišlo je za salijevanje podnožja Svetištu i zavjesi: sto podnožja od sto
talenata - talenat za podnožje. 28 A od tisuću sedam stotina sedamdeset i
pet šekela načinio je kuke za stupove, obložio njihove vrhove i napravio
šipke za njih. 29 Tuč od žrtve prikaznice iznosio je sedamdeset talenata i
dvije tisuće četiri stotine šekela. 30 Od njega je načinio: podnožja za ulaz
u Šator sastanka, žrtvenik od tuča s njegovom tučanom rešetkom i sav
pribor za žrtvenik; 31 dalje, podnožja oko dvorišta, podnožja za dvorišni
ulaz; sve kočiće za Prebivalište i sve kočiće oko dvorišta.

39

1 Od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva naprave lijepo
izrađeno ruho za službu u Svetištu; naprave svetu odjeću Aronu, kako
je Jahve naredio Mojsiju. 2 Oplećak naprave od zlata, ljubičastog, crvenog
i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana. 3 Skuju zlatne pločice, a onda

ih na niti izrežu da ih vještački uvezu u ljubičasto, crveno i tamnocrveno
predivo i prepredeni lan. 4 Za oplećak naprave poramenice koje su bile
s njim sastavljene na svoja dva kraja; 5 tkanica što je na njemu stajala
bila je napravljena od zlata, ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva
i prepredenog lana kao i on, i u jednome komadu s njim, kako je Jahve
naredio Mojsiju. 6 Kamenje oniksa optoče obrubom od zlata. Na njima su,
kao što se režu pečati, bila urezana imena Izraelovih sinova. 7 Njih stave
na poramenice oplećka da budu spomen-kamenje sinovima Izraelovim,
kako je Jahve naredio Mojsiju. 8 I naprsnik izrade radovima vještaka
kao i oplećak: od zlata, ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i
prepredenog lana. 9 Naprsnik načiniše četverouglast, dvostruk; bio je
pedalj dug, pedalj širok, a predvostručen. 10 Umetnu u nj četiri reda
dragulja. Prvi red bijaše od rubina, topaza i alema; 11 drugi red od
smaragda, safira i ametista; 12 treći red od hijacinta, ahata i leca; 13 a
četvrti red od krizolita, oniksa i jaspisa. Sve je bilo zlatom obrubljeno.
14 Na kamenima su bila imena Izraelovih sinova. Na broj ih je bilo
dvanaest, kao i njihovih imena. Bila su urezana kao i pečati - svaki
kamen s imenom jednoga od dvanaest plemena. 15 Za naprsnik naprave
lančiće od čistoga zlata kao zasukane uzice. 16 Naprave zatim dva zlatna
okvira i dva zlatna kolutića pa pričvrste oba kolutića za dva gornja ugla
naprsnika. 17 Sad privežu ovdje zasukane uzice od zlata za dva kolutića
što su bila pričvšćena za uglove naprsnika. 18 Druga dva kraja zasukanih
uzica pričvrste za dva okvira. Tako ih povežu za poramenice oplećka
sprijeda. 19 Potom načine dva zlatna kolutića pa ih pričvrste za dva kraja
naprsnika uz nutarnji rub, okrenut prema oplećku. 20 Još naprave dva
zlatna kolutića te ih pričvrste za donji, prednji kraj poramenice oplećka,
pokraj mjesta gdje se veže, povrh tkanice oplećka. 21 Svežu kolutiće
naprsnika s kolutićima oplećka modrom vrpcom, tako da naprsnik stoji
nad tkanicom oplećka i da se s oplećka ne mogne odvojiti, kako je Jahve
Mojsiju naredio. 22 Naprave i ogrtač za oplećak, sav satkan od ljubičastog
prediva. 23 U sredini je ogrtača bio prorez kao otvor na oklopu, prorez
naokolo opšiven, da se ogrtač ne podere. 24 O donjem rubu ogrtača načine
šipke od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva i prepredenog lana.
25 A načine i zvonca od čistog zlata, pa zvonca privežu među šipke; sve
naokolo donjeg ruba ogrtača između šipaka: 26 zvonce pa šipak, zvonce
pa šipak okolo donjeg ruba ogrtača za vršenje službe, kako je Jahve
naredio Mojsiju. 27 Zatim od otkanog lana načine košulje Aronu i njegovim
sinovima; 28 a naprave i mitru od lana i kape od lana; platnene gaće
načine od prepredenog lana. 29 I pasovi su bili od prepredenog lana i
od ljubičastog, crvenog i tamnocrvenog prediva, iglama izvezeni, kako je
Jahve Mojsiju naredio. 30 Načine i ploču, sveti vijenac, od čistoga zlata i
na njoj urežu natpis kako se urezuje na pečatnome prstenu: “Posvećen
Jahvi.” 31 Za nju privežu modru vrpcu da je mogu svezati na vrhu mitre,
kako je Jahve naredio Mojsiju. 32 Tako su bili završeni svi radovi na
Prebivalištu, Šatoru sastanka. Izraelci su sve načinili onako kako je Jahve
Mojsiju naredio da načine. 33 Onda donesu Mojsiju Prebivalište, Šator
i sav njegov pribor: njegove kuke, njegove trenice, njegove priječnice,
njegove stupove i njegova podnožja; 34 pokrov od učinjenih ovnujskih
koža, pokrov od finih koža, zavjesu za zaklon; 35 Kovčeg svjedočanstva
s njegovim motkama i Pomirilištem; 36 stol i sav njegov pribor, prinesene

hljebove, 37 svijećnjak od čistoga zlata s njegovim svijećama - svijeće već
u red stavljene - i sav njegov pribor i ulje za svjetlo; 38 zlatni žrtvenik, ulje
za pomazanje, miomirisni tamjan i zavjesu za ulaz Šatora; 39 žrtvenik od
tuča s tučanom rešetkom; njegove motke i sav njegov pribor; umivaonik
i njegov stalak; 40 zavjese za dvorište; njihove stupove i njihova podnožja,
zavjesu za dvorišni ulaz, njegova užeta i njihove kočiće - sav pribor za
službu u Prebivalištu, za Šator sastanka; 41 lijepo izrađeno ruho za službu
u Svetištu - svetu odjeću za svećenika Arona i odijela za svećeničku službu
njegovih sinova. 42 Upravo kako je Jahve Mojsiju naredio, tako su Izraelci
sav posao obavili. 43 Mojsije pregleda sve radove i utvrdi da su ih dovršili:
kako je Jahve naredio, onako su ih i napravili. I Mojsije ih blagoslovi.

40

1 Reče Jahve Mojsiju: 2 “Na prvi dan prvoga mjeseca podigni Prebivalište,
Šator sastanka. 3 Ondje postavi Kovčeg svjedočanstva, onda Kovčeg
zakloni zavjesom. 4 Potom unesi stol i što na nj spada poredaj; unesi i
svijećnjak i svijeće mu pripremi. 5 A zlatni žrtvenik za kađenje postavi
pred Kovčeg svjedočanstva. Onda objesi zastor nad ulazom u Prebivalište.
6 Stavi žrtvenik za žrtve paljenice pred ulaz Prebivališta, Šatora sastanka.
7 Između Šatora sastanka i žrtvenika smjesti umivaonik i u nj nalij vode.
8 Naokolo napravi dvorište i objesi zastor nad dvorišnim ulazom. 9 Zatim
uzmi ulja za pomazanje pa pomaži Prebivalište i sve što je u njemu; posveti
ga i sav njegov pribor, pa će svetim postati. 10 Pomaži potom žrtvenik
za žrtve paljenice i sav njegov pribor; posveti žrtvenik i presvetim će
žrtvenik postati. 11 Pomaži umivaonik s njegovim stalkom: posveti ga!
12 Dovedi zatim Arona i njegove sinove na ulaz Šatora sastanka pa ih
operi vodom. 13 Stavi onda na Arona posvećenu odjeću; pomaži ga i
posveti da mi služi kao svećenik. 14 Dovedi i njegove sinove, na njih stavi
košulje 15 i pomaži ih, kako si pomazao i njihova oca, da mi služe kao
svećenici. Njihovo pomazanje neka ih uvede u vječno svećenstvo u sve
njihove naraštaje.” 16 Tako Mojsije učini. Kako mu je Jahve naredio, sve
je tako i učinio. 17 Prvoga dana prvoga mjeseca druge godine Prebivalište
bi podignuto. 18 Ovako Mojsije namjesti Prebivalište: razmjesti njegova
podnožja, onda uspravi njegove trenice, zatim postavi priječnice i podiže
stupove. 19 Zatim raspne Šator nad Prebivalište, a povrh njega stavi
pokrov Šatora, kako je Jahve Mojsiju naredio. 20 Uze onda Svjedočanstvo
i stavi ga u Kovčeg; na Kovčeg postavi motke; onda stavi Pomirilište
ozgo na Kovčeg. 21 Potom unese Kovčeg u Prebivalište; objesi zavjesu
za zaklon. Tako zastre Kovčeg svjedočanstva, kako je Jahve i naredio
Mojsiju. 22 Zatim postavi stol u Šator sastanka, Prebivalištu sa sjeverne
strane, ali izvan zavjese. 23 Po njemu poreda kruhove pred Jahvom, kako
je Jahve naredio Mojsiju. 24 Onda smjesti svijećnjak u Šator sastanka
naprama stolu, na južnoj strani Prebivališta. 25 I postavi svjetiljke pred
Jahvom, kako je Jahve naredio Mojsiju. 26 Zlatni žrtvenik smjesti u Šator
sastanka, pred zavjesu. 27 Na njemu zapali miomirisnog tamjana, kako je
Jahve naredio Mojsiju. 28 Poslije toga stavi zavjesu na ulaz u Prebivalište.
29 Kod ulaza u Prebivalište, u Šator sastanka, postavi žrtvenik za žrtve
paljenice. Na njemu prinese žrtvu paljenicu i žrtvu od žita, kako je Jahve
naredio Mojsiju. 30 Između Šatora sastanka i žrtvenika smjesti umivaonik

pa u nj ulije vode za pranje. 31 Iz njega su Mojsije, Aron i njegovi sinovi
prali svoje ruke i svoje noge. 32 A prali su se kad su ulazili u Šator sastanka
i kad su pristupali k žrtveniku, kako je Jahve naredio Mojsiju. 33 Napokon
Mojsije napravi dvorište oko Prebivališta i žrtvenika i postavi zavjesu na
dvorišnim vratima. Tako Mojsije završi taj posao. 34 A onda oblak prekri
Šator sastanka i slava Jahvina ispuni Prebivalište. 35 Mojsije nije mogao
ući u Šator sastanka zbog oblaka koji je na njemu stajao i slave Jahvine
koja je ispunjala Prebivalište. 36 Sve vrijeme njihova putovanja, kad god
bi se oblak digao s Prebivališta, Izraelci bi krenuli; 37 ali ako se oblak ne bi
digao, ni oni ne bi na put polazili sve do dana dok se ne bi digao. 38 Jer sve
vrijeme njihova putovanja oblak Jahvin danju stajaše nad Prebivalištem,
a noću bi se u oblaku pojavila vatra vidljiva svemu domu Izraelovu.

Levitski zakonik

1 Zovnu Jahve Mojsija te mu iz Šatora sastanka reče: 2 “Govori Izraelcima
i kaži im: 'Kad tko od vas želi prinijeti Jahvi žrtvu od stoke, prinijet će je
ili od krupne ili od sitne stoke. 3 Ako njegov prinos za žrtvu paljenicu
bude od krupne stoke, neka prinese muško bez mane. Neka ga dovede k
ulazu u Šator sastanka da pred Jahvom bude primljen. 4 Neka stavi svoju
ruku na glavu žrtve paljenice da mu za njegovo ispaštanje bude primljena.
5 Neka zatim zakolje junca pred Jahvom. A Aronovi sinovi, svećenici, neka
prinesu krv. Neka njome zapljusnu sve strane žrtvenika koji stoji pred
ulazom u Šator sastanka. 6 Potom neka se žrtva sadre i rasiječe na dijelove.
7 Neka sinovi Aronovi, svećenici, nalože vatru na žrtveniku i na vatru
metnu drva. 8 Neka zatim sinovi Aronovi, svećenici, naslažu dijelove, s
glavom i lojem, na drva što su na vatri na žrtveniku. 9 Drobina i noge
neka se operu u vodi. A onda neka svećenik sve sažeže u kad na žrtveniku.
To je žrtva paljenica, žrtva paljena Jahvi na ugodan miris.' 10 Ako bi htio
prinijeti za žrtvu paljenicu od sitne stoke - od ovaca ili koza - neka prinese
muško bez mane. 11 Neka ga zakolje pred Jahvom, na žrtveniku sa sjeverne
strane. Neka zatim Aronovi sinovi, svećenici, zapljusnu žrtvenik krvlju sa
svih strana. 12 Potom neka je rasijeku na dijelove, a svećenik neka ih, s
glavom i lojem, naslaže na drva što su na vatri na žrtveniku. 13 Drobina i
noge neka se operu u vodi. Onda svećenik neka sve prinese i na žrtveniku
sažeže. To je žrtva paljenica, žrtva paljena Jahvi na ugodan miris. 14 Ako
bi hto prinijeti Jahvi ptice kao žrtvu paljenicu, neka onda prinese grlicu ili
golubića. 15 Neka ga svećenik prinese k žrtveniku i, zavrnuvši mu vratom,
otkine glavu i na žrtveniku sažeže. Zatim neka mu krv iscijedi žrtveniku
sa strane. 16 Neka mu gušu i perje ukloni i pobaca ih na istočnu stranu
žrtvenika, na mjesto za otpatke. 17 Neka ga raspori duž obaju krila, ali neka
ih ne rastavlja. Onda neka ga svećenik na žrtveniku sažeže na drvima što
su na vatri. To je žrtva paljenica, žrtva paljena Jahvi na ugodan miris.”

2

1 “Kad tko želi prinijeti Jahvi žrtvu prinosnicu, neka njegov dar bude
od najboljeg brašna; neka ga polije uljem i na nj stavi tamjana. 2 Neka ga
onda donese Aronovim sinovima, svećenicima. Zatim neka zagrabi šaku
od toga brašna i ulja i sav tamjan, pa neka svećenik na žrtveniku to sažeže
u kad za spomen-žrtvu. To je žrtva paljena Jahvi na ugodan miris. 3 A što
od žrtve prinosnice ostane, neka pripadne Aronu i njegovim sinovima -
najsvetije od žrtava Jahvi paljenih. 4 Ako za žrtvu prinosnicu želiš prinijeti
tijesta pečena u peći, neka to budu beskvasne pogače od najboljeg brašna,
zamiješene u ulju, ili beskvasne prevrte uljem namazane. 5 Ako tvoj dar
bude žrtva prinosnica pečena na tavi, neka bude od najboljeg brašna,
neukvasana i u ulju zamiješena. 6 U komade je izlomi i po njima ulja
polij: žrtva je to prinosnica. 7 Bude li tvoja prinosnica kuhana u kotluši,
neka bude od najboljeg brašna, pripravljena s uljem. 8 Donosi Jahvi žrtvu
prinosnicu tako pripravljenu! Neka se preda svećeniku, a on će je polagati
na žrtvenik. 9 Neka svećenik odvoji od žrtve prinosnice dio kao spomen-
žrtvu, pa neka ga sažeže u kad na žrtveniku - kao žrtvu paljenu Jahvi
na ugodan miris! 10 A što od žrtve prinosnice ostane, neka pripadne

Aronu i njegovim sinovima - najsvetije od žrtava Jahvi paljenih. 11 Nikakva
žrtva prinosnica koju budeš prinosio Jahvi neka ne bude prirađivana s
kvasom, jer ne smiješ u kad sažigati ni kvasa ni meda kao žrtvu paljenicu.
12 Prinosite ih Jahvi kao prvine plodova, ali neka se sa žrtvenika ne viju
na ugodan miris. 13 Svaku svoju žrtvu prinosnicu posoli. Ne ostavljaj
svoje žrtve prinosnice bez soli Saveza sa svojim Bogom: sa svakim svojim
prinosom prinesi i sol. 14 Ako prinosiš Jahvi žrtvu prinosnicu od prvina,
prinesi tu žrtvu od prvina svojih plodova u obliku klasa pržena na vatri ili
brašna od samljevenog zrnja. 15 Dodaj još ulja i na nju stavi tamjana. To
je žrtva prinosnica. 16 Onda neka svećenik sažeže u kad za spomen-žrtvu
dio kruha i ulja i sav tamjan kao žrtvu Jahvi paljenu.”

3

1 “Ako tko prinosi žrtvu pričesnicu te ako prinosi goveče - žensko ili
muško - neka je bez mane što prinosi pred Jahvom. 2 Neka stavi svoju ruku
na glavu svoje žrtve i zakolje je na ulazu u Šator sastanka. Neka zatim
Aronovi sinovi, svećenici, zapljusnu krvlju sve strane žrtvenika. 3 Od
žrtve pričesne, kao žrtvu paljenu, neka prinese loj što omotava drobinu,
sav loj što je oko drobine; 4 oba bubrega i loj što je na njima i na slabinama;
pa privjesak s jetre: neka i njega s bubrezima izvadi. 5 Zatim neka Aronovi
sinovi te dijelove sažegu na žrtveniku sa žrtvom paljenicom koja bude na
drvima na vatri. To neka je žrtva paljena Jahvi na ugodan miris. 6 Ako tko
prinosi za žrtvu pričesnicu od sitne stoke Jahvi, neka prinese bez mane,
bilo muško ili žensko. 7 Ako na dar prinosi ovcu, neka je prinese pred
Jahvom. 8 Neka stavi svoju ruku na glavu svoje žrtve i neka je zakolje
pred Šatorom sastanka. Zatim neka Aronovi sinovi zapljusnu njezinom
krvlju sve strane žrtvenika. 9 Od žrtve pričesnice neka prinesu žrtvu
paljenu Jahvi: njezin loj, cio pretili rep, otkinuvši ga tik uz hrptenjaču; loj
što omotava drobinu, sav loj što je oko drobine; 10 oba bubrega i loj što
je na njima i na slabinama; pa privjesak s jetre: neka i njega s bubrezima
izvadi. 11 Onda neka svećenik to sažeže na žrtveniku u kad - kao hranu
vatre u čast Jahvi. 12 Ako li prinosi kozu, neka je prinese pred Jahvom:
13 neka stavi svoju ruku na glavu svoje žrtve i neka je zakolje pred Šatorom
sastanka. Neka zatim Aronovi sinovi zapljusnu njezinom krvlju sve strane
žrtvenika. 14 Onda neka od nje prinese, kao paljenu žrtvu Jahvi, loj što
omotava drobinu, sav loj što je oko drobine; 15 oba bubrega i loj što je
na njima i na slabinama; pa privjesak s jetre; neka i njega s bubrezima
izvadi. 16 Onda neka ih svećenik sažeže na žrtveniku - žrtvu paljenu
Jahvi na ugodan miris. Sav loj pripada Jahvi. 17 Neka ovo bude zakon za
sva vremena svim vašim naraštajima u kojem god mjestu budete boravili:
nipošto ne smijete jesti ni loja ni krvi.”

4

1 Jahve reče Mojsiju: 2 “Ovako kaži Izraelcima: 'Ako se tko nehotice
ogriješi o bilo koju Jahvinu zapovijed te učini što je zabranjeno činiti:
3 Bude li to pomazanjem posvećeni svećenik koji pogriješi i navuče tako
krivnju na narod, onda za grijeh koji učini neka prinese Jahvi jedno grlo
krupne stoke, jednoga junca bez mane, kao žrtvu okajnicu. 4 Neka junca
dovede pred Jahvu do ulaza u Šator sastanka; neka juncu na glavu položi
svoju ruku i onda junca zakolje pred Jahvom. 5 Zatim neka pomazanjem
posvećeni svećenik uzme krvi od junca i donese je u Šator sastanka.

6 Onda neka svećenik zamoči svoj prst u krv i tom krvlju neka sedam
puta poškropi prednju stranu zavjese Svetišta, pred Jahvom. 7 Potom
neka svećenik stavi te krvi na rogove žrtvenika za miomirisni kad koji
se dimi pred Jahvom u Šatoru sastanka. Svu ostalu krv od junca neka
izlije podno žrtvenika za žrtve paljenice što se nalazi na ulazu u Šator
sastanka. 8 Iz junca što ga prinosi kao žrtvu okajnicu neka izvadi: loj što
omotava drobinu, sav loj što je oko drobine; 9 oba bubrega i loj što je na
njima i na slabinama, privjesak s jetre; neka i njega izvadi s bubrezima;
10 onako kako se uzima dio iz vola žrtve pričesnice. Neka ih zatim svećenik
sažeže u kad na žrtveniku za žrtve paljenice. 11 Kožu od junca, sve meso
od njega, njegovu glavu, njegove noge, drobinu i njegovu nečist 12 - svega
junca - neka iznese na čisto mjesto izvan tabora gdje se pepeo izasiplje i
neka ga spali na vatri od drva; tu na pepelu neka se junac spali.'" 13 "Ako
sva izraelska zajednica nehotično pogriješi počinivši štogod što je Jahve
zabranio pa tako postanu krivi a ne budu svjesni krivnje, 14 onda, kad se
sazna za učinjeni prijestup, neka zajednica prinese jedno grlo krupne stoke
- jednoga junca bez mane - kao žrtvu okajnicu. Neka ga dovedu pred Šator
sastanka. 15 Tu pred Jahvom neka starješine zajednice polože svoje ruke
juncu na glavu. Neka se onda junac zakolje pred Jahvom. 16 Neka zatim
pomazanjem posvećeni svećenik donese krvi od junca u Šator sastanka;
17 neka svećenik zamoči svoj prst u krv i sedam puta poškropi prednju
stranu zavjese, pred Jahvom. 18 Neka zatim stavi krvi na rogove žrtvenika
koji se nalazi pred Jahvom u Šatoru sastanka. Svu ostalu krv neka izlije
podno žrtvenika za žrtve paljenice što se nalazi na ulazu u Šator sastanka.
19 S junca neka skine sav loj i sažeže ga u kad na žrtveniku. 20 I s juncem
neka uradi kako je uradio s onim juncem žrtve okajnice - tako neka učini
i s tim. I pošto svećenik nad članovima zajednice izvrši obred pomirenja,
bit će im oprošteno. 21 Neka odnese junca izvan tabora i spali ga kako je
spalio i prvoga junca. To je žtrva za prijestup zajednice." 22 "Ako nehotično
pogriješi glavar i učini štogod što je Jahve, Bog njegov, zabranio i tako
sagriješi, 23 onda, kad ga obznane o prijestupu koji je počinio, neka kao
svoj prinos donese muško jare bez mane. 24 Položivši svoju ruku jaretu
na glavu, neka ga zakolje na mjestu gdje se kolju pred Jahvom žrtve
paljenice. To je žrtva okajnica. 25 Svećenik neka uzme na svome prstu
krvi od žrtve okajnice pa je stavi na rogove žrtvenika za žrtve paljenice.
A svu ostalu krv neka izlije podno žrtvenika za žrtve paljenice. 26 Sav loj
neka sažeže u kad na žrtveniku kao i loj sa žrtve pričesnice. Neka tako
svećenik nad glavarom izvrši obred pomirenja za njegov grijeh, pa će mu
biti oprošteno." 27 "Ako tko od običnoga puka nehotično pogriješi učinivši
štogod što je Jahve zabranio i tako sagriješi, 28 onda, kad ga obznane o
prijestupu koji je počinio, neka kao svoj prinos za grijeh koji je počinio
donese žensko jare bez mane. 29 Neka stavi svoju ruku na glavu okajnice i
zakolje žrtvu okajnicu na mjestu za žrtve paljenice. 30 Neka svećenik uzme
krvi na svome prstu pa je stavi na rogove žrtvenika za žrtve paljenice. A
svu ostalu krv neka izlije podno žrtvenika. 31 Neka zatim izvadi sav njezin
loj kao što se vadi loj iz žrtve pričesnice; neka ga onda svećenik sažeže
u kad na žrtveniku kao ugodan miris Jahvi. Kad svećenik izvrši nad tim
čovjekom obred pomirenja, bit će mu oprošteno. 32 Ako bi tko htio dovesti
janje kao žrtvu okajnicu, neka dovede žensko bez mane. 33 Položivši svoju
ruku na glavu žrtve okajnice, neka je zakolje kao žrtvu okajnicu na mjestu

gdje se kolju žrtve paljenice. 34 Neka onda svećenik uzme krvi od žrtve
okajnice na svome prstu pa je stavi na rogove žrtvenika za žrtve paljenice.
A svu ostalu krv neka izlije podno žrtvenika. 35 Neka zatim izvadi sav
njezin loj kao što se vadi loj iz žrtve pričesnice. Neka to svećenik sažeže
u kad povrh žrtava paljenih Jahvi u čast. Neka tako svećenik izvrši nad
tim čovjekom obred pomirenja za grijeh koji je počinio, pa će mu biti
oprošteno.”

5

1 “Zgriješi li tko tako što čuje riječi proklinjanja a odbije da svjedoči iako
je mogao biti svjedokom jer je ili sam vidio ili doznao pa tako nosi krivnju
na sebi; 2 ili ako tko dirne kakav nečist predmet, strv nečiste zvijeri, strv
nečista živinčeta ili strv nečista puzavca - i u neznanju postane nečist
i odgovoran; 3 ili kad se tko dotakne nečistoće čovječje, bilo to što mu
drago od čega se nečistim postaje i toga ne bude svjestan, kad dozna, biva
odgovoran; 4 nadalje, kad tko nepromišljeno izusti zakletvu na dobro ili zlo
- na što se već čovjek nepromišljeno zaklinje - i toga ne bude svjestan, onda,
kad dozna, biva odgovoran; 5 ako, dakle, tko postane odgovoran u bilo
čemu od toga, neka prizna počinjeni grijeh. 6 I neka prinese Jahvi kao žrtvu
naknadnicu za počinjeni grijeh jednu ženku od sitne stoke, janje ili kozle,
kao žrtvu okajnicu. Neka svećenik izvrši nad njim obred pomirenja koji
će ga osloboditi od njegova grijeha.” 7 “Ako mu sredstva ne dopuštaju da
pribavi glavu sitne stoke, neka Jahvi, kao naknadnicu za počinjeni grijeh,
prinese dvije grlice ili dva golubića; jedno kao žrtvu okajnicu, a drugo kao
žrtvu paljenicu. 8 Neka ih donese svećeniku, a on neka najprije prinese ono
što je određeno kao žrtva okajnica. Stisnuvši ga za vrat, neka mu slomi
šiju, ali neka glave ne otkida. 9 Neka krvlju žrtve poškropi žrtvenik sa
strane, a ostatak krvi neka se iscijedi podno žrtvenika. To je žrtva okajnica.
10 Onda neka drugo prinese kao žrtvu paljenicu prema propisu. Neka
tako svećenik nad tim čovjekom izvrši obred pomirenja za grijeh koji je
počinio, i bit će mu oprošteno. 11 Ako mu sredstva ne dopuštaju da pribavi
dvije grlice ili dva golubića, neka Jahvi, u zadovoljštinu za počinjeni grijeh,
prinese jednu desetinu efe njaboljeg brašna. Ulja u nj neka ne ulijeva niti
na nj tamjana stavlja jer je žrtva okajnica. 12 Kada to donese svećeniku,
neka svećenik zagrabi punu pregršt kao spomen-žrtvu i na žrtveniku
sažeže u čast Jahvi povrh paljenih žrtava. To je žrtva okajnica. 13 Neka
tako svećenik izvrši nad tim čovjekom obred pomirenja za grijeh koji je
počinio u bilo kojem od tih slučajeva, pa će mu biti oprošteno. Ono ostalo
neka pripadne svećeniku kao i od žrtve prinosnice.” 14 Još reče Jahve
Mojsiju: 15 “Ako tko počini pronevjerenje ogriješivši se nehotično o svete
stvari Jahvine, neka za naknadu, kao žrtvu naknadnicu, prinese Jahvi, iz
svoga stada, ovna bez mane, vrijedna - po tvojoj procjeni - najmanje dva
šekela srebra - prema cijeni hramskog šekela. 16 Neka nadoknadi koliko
se ogriješio o svete stvari i tome doda još petinu i neka dadne svećeniku.
Neka svećenik nad njim izvrši obred pomirenja ovnom žrtve naknadnice,
i bit će mu oprošteno. 17 Ako tko i ne znajući pogriješi i učini štogod što
je Jahve zabranio, kriv je, pa neka snosi posljedice svoje krivnje. 18 Neka
svećeniku dovede za naknadnicu iz svoga stada ovna bez mane, prema
tvojoj procjeni. Neka svećenik nad tim čovjekom izvrši obred pomirenja
za pogrešku što je počinio u neznanju, i bit će mu oprošteno. 19 To je žrtva
naknadnica; on je doista bio odgovoran Jahvi.” 20 Jahve još reče Mojsiju:

21 “Kad se tko ogriješi i počini pronevjeru prema Jahvi prevarivši svoga
bližnjega u pologu ili pohrani, a tako i krađom ili iskorištavanjem svoga
bližnjega; 22 ili, nađe li što je bilo izgubljeno pa slaže i krivo se zakune
u bilo kojem grijehu što ga čovjek može učiniti; 23 ako tko tako pogriješi
i kriv postane, onda ono što je krađom oduzeo ili što je iskorištavanjem
namakao; ili polog što mu je bio povjeren; ili izgubljenu stvar što ju je
našao; 24 ili ono za što se bio krivo zakleo - neka u cijelosti vrati i, dodavši
tome petinu, neka dadne onome kome pripada istoga dana kad spozna
svoju krivnju. 25 Neka potom svećeniku za naknadu, kao žrtvu naknadnicu
Jahvi, dovede iz svog stada jednoga ovna bez mane, prema tvojoj procjeni,
26 a svećenik neka nad tim čovjekom izvrši obred pomirenja pred Jahvom,
i bit će mu oprošteno, ma kakvo bilo nedjelo kojega je krivac.”

6

1 Jahve još reče Mojsiju: 2 “Naredi Aronu i njegovim sinovima: 'Ovakav
je obred za žrtvu paljenicu: žrtva paljenica neka ostane na žeravi na
žrtveniku svu noć do jutra; i vatra neka neprestano gori na žrtveniku.
3 Neka svećenik stavi na se lanenu košulju, na svoje tijelo neka navuče
lanene gaće; zatim neka zgrne zamašćeni pepeo u što je vatra pretvorila
žrtvu paljenicu na žrtveniku i neka ga stavi pokraj žrtvenika. 4 Potom
neka svuče svoje ruho i na se obuče drugo te neka odnese zamašćeni
pepeo na čisto mjesto izvan tabora. 5 Vatra na žrtveniku mora uvijek
gorjeti; ne smije se gasiti. Neka svako jutro svećenik na nju naloži drva i
onda na nju naslaže žrtvu paljenicu. Tu neka u kad sažiže loj sa žrtava
pričesnica. 6 Neka na žrtveniku trajno gori vatra; neka se ne gasi.'” 7 “Ovo
je obred za žrtvu prinosnicu: neka je Aronovi sinovi pronose u nazočnosti
Jahve pred žrtvenikom. 8 Pošto jedan od njih zagrabi pregršt najboljeg
brašna i ulja sa žrtve prinosnice i sav tamjan što bude na njoj, pošto to
sažeže na žrtveniku kao spomen-žrtvu, ugodan miris Jahvi, 9 neka ostatak
u obliku beskvasnih kruhova pojedu Aron i njegovi sinovi; neka ga jedu
na posvećenu mjestu - u dvorištu Šatora sastanka. 10 Neka se ne peče s
kvascem. To je dio žrtava meni paljenih što im ga ja dajem - dio najsvetiji,
jednako kao i žrtva okajnica i kao žrtva naknadnica. 11 Svaki muškarac
Aronova potomstva može jesti taj dio od žrtava paljenih Jahvi, i to je vječni
zakon za sve vaše naraštaje: i tko ih se god dotakne, bit će posvećen.”
12 Jahve još reče Mojsiju: 13 “Neka Aron i njegovi sinovi na dan svoga
pomazanja prinesu Jahvi ovaj prinos: desetinu efe najboljeg brašna kao
redovitu žrtvu prinosnicu, polovinu ujutro, a polovinu uvečer. 14 Neka
bude pripravljena u tavi na ulju. Donesi je dobro namočenu i prinesi Jahvi
kao ugodan miris, kao žrtvu prinosnicu od više komada. 15 Neka je tako
pripravi svećenik koji od njegovih sinova bude pomazan da ga naslijedi.
To je vječni zakon. Neka se ta žrtva Jahvi sva sažeže! 16 Svaka svećenička
žrtva prinosnica treba da bude posve spaljena; neka se od nje ne jede.”
17 Još reče Jahve Mojsiju: 18 “Kaži Aronu i njegovim sinovima: 'Ovo je
obred žrtvovanja za grijeh: žrtva okajnica neka se zakolje pred Jahvom
na mjestu gdje se kolje žrtva paljenica - presveta je! 19 Svećenik koji
prinosi tu žrtvu okajnicu neka od nje i jede; neka se ona jede na posvećenu
mjestu, u dvorištu Šatora sastanka. 20 Tko se god dotakne njezina mesa bit
će posvećen; ako krv poštrapa odijelo, poštrapani dio neka se ispere na
posvećenu mjestu. 21 A posuda od ilovače u kojoj bude meso kuhano neka
se razbije; a ako bude kuhano u posudi od tuča, neka se istare i vodom

ispere. 22 Svaki muški od svećeničke loze može od nje jesti - presveta je!
23 Ali nijedna žrtva okajnica od koje je krv donesena u Šator sastanka za
obred pomirenja u Svetištu neka se ne jede, nego na vatri spali.'"

7

1 "Ovo je obred za žrtvu naknadnicu. 2 Nadasve je sveta! Neka se žrtva
naknadnica zakolje na mjestu gdje se kolju žrtve paljenice, a njezinom
krvlju neka svećenik zapljusne sve strane žtrvenika. 3 Zatim neka prinese
sav loj s nje: pretili rep, loj što omotava drobinu, 4 oba bubrega i loj što
je na njima i na slabinama; pa privjesak s jetre: neka i njega izvadi s
bubrezima! 5 Neka ih svećenik sažeže na žrtveniku kao žrtvu u čast Jahvi
paljenu. To je žrtva naknadnica. 6 Svaki muški od svećeničke loze može
od nje jesti. Neka je jedu na posvećenu mjestu - presveta je! 7 Kakva je
žrtva okajnica, takva je i žrtva naknadnica; jedno je pravilo za njih: neka
pripadne svećeniku koji njome vrši obred pomirenja. 8 Tako isto koža od
žrtve koju tko preda svećeniku da bude prinesena za žrtvu paljenicu neka
pripadne svećeniku. 9 Nadalje, svaka žrtva prinosnica što bude pečena u
peći, kao i svaka što bude zgotovljena u kotluši ili na tavi, neka pripadne
svećeniku koji je prinosi. 10 A svaka žrtva prinosnica, zamiješena s uljem
ili nasuho, neka pripadne svim Aronovim sinovima bez razlike!" 11 "Ovo
je obred za žrtvu pričesnicu koja će se prinositi Jahvi. 12 Ako se prinosi
u zahvalu, neka se zajedno sa žrtvom zahvalnicom prinesu i beskvasne
pogače uljem zamiješene; beskvasne prevrte uljem namazane i kolači od
najboljeg brašna, zamiješeni uljem. 13 Ovaj prinos, nadopunjen kolačima
od ukvasanoga tijesta, neka se prinosi zajedno sa žrtvom pričesnicom
u zahvalu. 14 Od svake ovakve žrtve neka se prinese po jedan kolač
na dar Jahvi. To neka bude za svećenika koji zapljuskuje krv od žrtve
pričesnice. 15 A meso žrtve pričesnice neka se pojede istoga dana kad
bude žrtvovana; neka se od nje ne ostavlja ništa za sutradan. 16 A bude
li prinos žrtva zavjetnica ili žrtva dragovoljna, neka se jede na dan kad
se žrtva prinosi. Što ostane od nje neka se jede sutradan. 17 A što još
mesa od žrtve preteče, neka se treći dan na vatri spali." 18 "Ako bi tko
jeo meso žrtve pričesnice i treći dan, žrtva neće biti primljena niti će
onome koji je prinosi biti uračunata. To je meso kvarno, i onaj koji od
toga jede neka i posljedice krivnje snosi! 19 Meso koje se dotakne bilo
čega nečista neka se ne jede nego na vatri spali! Inače, tko je god čist
može jesti meso. 20 A tko bi nečist jeo mesa od žrtve pričesnice što je
bila Jahvi prinesena takav neka se iskorijeni iz svoga naroda. 21 Kad se tko
dotakne bilo čega nečista - bila to nečist čovječja, kakva nečista životinja
ili bilo kakvo nečisto stvorenje - pa pojede mesa od žrtve pričesnice koja
je prinesena Jahvi takav neka se iskorijeni iz svoga naroda!" 22 Reče Jahve
Mojsiju: 23 "Ovako kaži Izraelcima: 'Ne jedite loja ni volujskoga, ni ovčjega,
ni kozjega. 24 Loj sa životinje koja ugine, ili koju divlje zvijeri razderu,
može se upotrijebiti za bilo što, ali ga ne smijete jesti. 25 Tko god jede loj
od životinje koja se može prinijeti Jahvi kao žrtva paljenica takav neka
se iskorijeni iz svoga naroda. 26 Ne smijete uživati krvi ni od ptica ni od
stoke ni u kojem svome prebivalištu. 27 Tko bi god uživao bilo kakvu krv
neka se iskorijeni iz svoga naroda.'" 28 Jahve još reče Mojsiju: 29 "Ovako
kaži Izraelcima: 'Prinos Jahvi od žrtve pričesnice mora donijeti onaj koji
Jahvi prinosi žrtvu pričesnicu. 30 Svojim vlastitim rukama neka prinese
Jahvi žrtvu paljenicu; neka prinese loj i grudi; grudi neka se prinesu pred

Jahvom kao žrtva prikaznica. 31 Neka svećenik sažeže loj na žrtveniku, a
grudi neka pripadnu Aronu i njegovim sinovima. 32 Desno pleće od svojih
žrtava pričesnica dajte svećeniku na dar. 33 Onome Aronovu sinu koji
bude prinosio krv i loj sa žrtve pričesnice neka u dio pripadne desno pleće.
34 Jer ja uzimam od Izraelaca grudi od žrtava pričesnica što se prinose kao
žrtva prikaznica i pleće žrtve podizanice te ih predajem svećeniku Aronu
i njegovim sinovima. To je trajna odredba za Izraelce. 35 To je dohodak
Aronov i njegovih sinova od žrtava paljenih u čast Jahvi; dodjeljuje im
se od onog dana kad se dovedu da vrše svećeničku službu u čast Jahvi.
36 Jahve je naredio da im se od dana kad budu pomazani to daje kao
pristojbina od Izraelaca. To je trajna odredba za njihove naraštaje'."
37 To je obred za žrtvu paljenicu, prinosnicu, okajnicu, naknadnicu, žrtvu
posvetnicu i žrtvu pričesnicu 38 koji je Jahve naredio Mojsiju na Sinajskom
brdu kad je zapovjedio Izraelcima da Jahvi u Sinajskoj pustinji prinose
žrtve.

8

1 Jahve reče Mojsiju: 2 "Uzmi Arona, a s njim i njegove sinove; ruho, ulje
pomazanja, junca žrtve okajnice, dva ovna i košaru beskvasnih kruhova
3 te skupi svu zajednicu na ulazu u Šator sastanka." 4 Mojsije učini kako
mu je Jahve naredio, i zajednica se sabra na ulazu u Šator sastanka.
5 Tada Mojsije progovori zajednici: "Ovo je Jahve zpovjedio da se učini."
6 Izvede zatim Mojsije Arona i njegove sinove pa ih u vodi opra. 7 Obuče
na nj haljinu, opasa ga pojasom, ogrnu ga ogrtačem i stavi mu oplećak.
Zatim ga opasa tkanicom oplećka i njome pritegnu uza nj oplećak. 8 Stavi
mu naprsnik, a u naprsnik metnu Urim i Tumim. 9 Na glavu mu stavi
mitru, a sprijeda na mitru postavi zlatnu pločicu - sveti vijenac - kako je
Jahve naredio Mojsiju. 10 Uzme zatim Mojsije ulje pomazanja te pomaže
Prebivalište i sve što je u njemu da ih posveti. 11 Sedam puta poškropi
njime žrtvenik te pomaže žrtvenik i sav njegov pribor, umivaonik s
njegovim stalkom da ih posveti. 12 Izlije ulja pomazanja Aronu na glavu te
ga pomaže da ga posveti. 13 Potom Mojsije dovede Aronove sinove; na njih
obuče haljine, pasovima ih opaše i poveze im zavije, kako je Jahve Mojsiju
naredio. 14 Dovede potom junce žrtve okajnice. Aron i njegovi sinovi
stave svoje ruke na glavu juncu žrtve okajnice. 15 Zatim ga Mojsije zakolje.
Onda uzme krvi pa je svojim prstom stavi na rogove oko žrtvenika. Tako
žrtvenik očisti. Zatim izlije krv podno žrtvenika; posveti ga, izvršivši
na njemu obred pomirenja. 16 Zatim Mojsije uzme sav loj što je bio oko
drobine, privjesak s jetre, oba bubrega i njihov loj, pa to sažeže u kad
na žrtveniku. 17 A kožu od junca, njegovo meso i njegovu nečist spali u
vatri izvan tabora, kako je Jahve naredio Mojsiju. 18 Dovede potom ovna
za žrtvu paljenicu. Aron i njegovi sinovi stave svoje ruke ovnu na glavu.
19 Sad ga Mojsije zakolje. Onda krvlju zapljusne žrtvenik sa svih strana.
20 Pošto isiječe ovna na dijelove, Mojsije sažeže u kad glavu, dijelove i loj.
21 U vodi opere drobinu i noge pa u kad sažeže na žrtveniku svega ovna.
Bila je to žrtva paljenica na ugodan miris - žrtva u čast Jahvi paljena -
kako je Jahve naredio Mojsiju. 22 Zatim dovede drugoga ovna, ovna za
žrtvu posvetnicu. Aron i njegovi sinovi stave svoje ruke ovnu na glavu.
23 Mojsije ga zakolje. Onda uzme krvi pa stavi na resu Aronova desnog
uha, na palac njegove desne ruke i na palac njegove desne noge. 24 Potom
Mojsije dovede Aronove sinove, pa im stavi iste krvi na resu desnog uha,

na palac desne ruke i na palac desne noge. Zatim Mojsije krvlju zapljusne
žrtvenik sa svih strana. 25 Poslije toga uzme loj, pretili rep, loj što je bio
oko drobine, privjesak s jetre, oba bubrega i njihov loj - i desno pleće;
26 a iz košare beskvasnih kruhova, što je stajala pred Jahvom, uzme jednu
beskvasnu pogaču, jednu prevrtu s uljem i jedan kolač i postavi ih na loj
i desno pleće. 27 Sve to položi na ruke Arona i na ruke njegovih sinova
pa to prinese kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom. 28 Potom Mojsije opet to
uzme s njihovih ruku i sažeže u kad na žrtveniku povrh žrtve paljenice.
Bila je to žrtva posvetnica na ugodan miris, žrtva u čast Jahvi paljena.
29 Naposljetku Mojsije uzme grudi i prinese ih kao žrtvu prikaznicu pred
Jahvom. To je bila pristojbina Mojsiju od ovna žrtve posvetnice, kako je
Jahve Mojsiju naredio. 30 Zatim Mojsije uze ulja za pomazanje i krvi što
je bila na žrtveniku te poškropi Arona i njegove haljine, a tako i njegove
sinove i njihove haljine. Tako posveti Arona i njegove haljine; njegove
sinove i njihove haljine. 31 Onda reče Mojsije Aronu i njegovim sinovima:
“Skuhajte to meso na ulazu u Šator sastanka i ondje ga blagujte s kruhom
što je u košari za žrtvu posvetnicu, kako sam naredio. Neka ga jedu Aron
i njegovi sinovi! 32 A što od mesa i kruha ostane, spalite na vatri. 33 Sedam
dana ne odlazite s ulaza Šatora sastanka - do dana kad se navrši rok
vašega svećeničkog posvećenja. Jer sedam dana treba za vaše posvećenje.
34 Kako se radilo danas, Jahve je naredio da se tako radi dalje, da se nad
vama izvrši obred pomirenja. 35 Zato ostanite na ulazu Šatora sastanka
sedam dana, danju i noću vršeći što je Jahve naredio, da ne pomrete.
Takvu sam ja zapovijed dobio.” 36 Aron i njegovi sinovi učiniše sve što
je Jahve naredio preko Mojsija.

9

1 Osmoga dana Mojsije pozva Arona, njegove sinove i starješine Izraelove
2 i reče Aronu: “Uzmi jedno tele za žrtvu okajnicu, jednoga ovna za žrtvu
paljenicu, oboje bez mane, i dovedi ih pred Jahvu. 3 A Izraelcima reci
ovako: 'Uzmite jednoga jarca za žrtvu okajnicu, tele i janje od godine,
oboje bez mane, za žrtvu paljenicu; 4 a junca i ovna za žrtvu pričesnicu
da žrtvujete pred Jahvom; napokon prinosnicu, s uljem zamiješenu; jer
će vam se danas Jahve ukazati.'” 5 Dovedu oni pred Šator sastanka što je
Mojsije naredio; naprijed stupi sva zajednica i stane pred Jahvu. 6 “Ovo
je zapovijed”, reče Mojsije, “koju je Jahve izdao. Izvršite je, da vam se
pokaže slava Jahvina.” 7 Zatim Mojsije reče Aronu: “Stupi k žrtveniku,
prinesi svoju žrtvu okajnicu i svoju žrtvu paljenicu i tako izvrši obred
pomirenja za se i svoj dom; onda prinesi dar naroda i za nj izvrši obred
pomirenja, kako je Jahve naredio.” 8 Aron se primače žrtveniku i zakla
tele žrtve za svoj vlastiti grijeh. 9 Zatim mu Aronovi sinovi donesu krvi.
On u nju zamoči svoj prst i stavi je na rogove žrtvenika. Potom ostalu krv
izli podno žrtvenika. 10 A loj, bubrege i privjesak s jetre žrtve okajnice
sažeže u kad na žrtveniku, kako je Jahve naredio Mojsiju. 11 Meso i kožu
spali na vatri izvan tabora. 12 Zakolje poslije toga žrtvu paljenicu, od koje
mu sinovi Aronovi pruže krv. On njome zapljusne žrtvenik sa svih strana.
13 Dodaju mu i žrtvu paljenicu, dio po dio, a tako i glavu, i on je sažeže u
kad na žrtveniku. 14 Drobinu i noge opere pa i njih na žrtveniku sažeže
u kad povrh žrtve paljenice. 15 Zatim prinese dar naroda. Uze jarca žrtve
okajnice za grijehe naroda, zakla ga i prinese kao žrtvu okajnicu, isto onako
kao i prijašnju. 16 Donese potom žrtvu paljenicu i prinese je prema propisu.

17 Donijevši poslije toga žrtvu prinosnicu, od nje zagrabi pregršt i sažeže na
žrtveniku u kad povrh jutarnje žrtve paljenice. 18 Napokon zakolje junca
i ovna kao žrtvu pričesnicu za narod. Aronovi mu sinovi pruže krv, a on
zapljusne žrtvenik sa svih strana; 19 dodaju mu i loj s junca i ovna, pretili
rep, loj oko drobine, bubrege i privjesak s jetre. 20 Metnuvši te masne
dijelove na grudi, sažga ih u kad na žrtveniku. 21 A grudi i desno pleće
Aron prinese kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom, kako je Mojsije naredio.
22 Tada Aron podiže ruke spram naroda i blagoslovi ga. Pošto prinese žrtvu
okajnicu, paljenicu i pričesnicu, siđe. 23 Poslije toga Mojsije i Aron uđoše u
Šator sastanka. Kad izađoše, blagosloviše narod. Slava Jahvina pokaza se
svemu narodu. 24 Ispred Jahve izbi oganj i sažga žrtvu paljenicu i masne
komade na žrtveniku. A sav narod, vidjevši to, viknu od veselja i pade
ničice.

10

1 A sinovi Aronovi Nadab i Abihu uzmu svaki svoj kadionik; stave u
nj vatre i na nju metnu tamjana da prinesu pred Jahvom neposvećenu
vatru, koju im on ne bijaše propisao. 2 Ali izbije plamen ispred Jahve
te ih proguta - poginuše oni pred Jahvom. 3 Nato će Mojsije Aronu: "To
je ono što je Jahve navijestio: Po onima koji su mi blizu svetim ću se
pokazati; pred svim ću se pukom proslaviti." Aron je šutio. 4 Mojsije zovnu
Mišaela i Elsafana, sinove Aronova strica Uziela, pa im reče: "Dođite i
odnesite svoju braću ispred Svetišta u polje izvan tabora!" 5 Oni dođu
i odnesu ih u njihovim košuljama u polje izvan tabora, kako je Mojsije
rekao. 6 Poslije toga Mojsije reče Aronu i njegovim sinovima, Eleazaru i
Itamaru: "Ne raščupavajte svoje kose niti razdirite svojih haljina da ne
poginete i da se On ne razljuti na svekoliku zajednicu. Vaša braća i sav
dom Izraelov neka oplakuje one koje je vatra Jahvina sažegla. 7 Ne smijete
odlaziti s ulaza u Šator sastanka da ne pomrete, jer na vama je Jahvino ulje
pomazanja." Oni učine po riječi Mojsijevoj. 8 Jahve reče Aronu: 9 "Kad
ulazite u Šator sastanka, nemojte piti vina niti opojnoga pića, ni ti ni
tvoji sinovi s tobom! Tako nećete poginuti. To je trajan zakon za vaše
naraštaje; 10 da možete lučiti posvećeno od običnoga, čisto od nečistoga;
11 da možete učiti Izraelce svim zakonima što ih je Jahve predao preko
Mojsija." 12 Onda Mojsije rekne Aronu i njegovim preživjelim sinovima,
Eleazaru i Itamaru: "Uzimajte od žrtve prinosnice što preostaje nakon
prinesene žrtve u čast Jahvi paljene i beskvasnu je uza žrtvenik jedite jer
je vrlo sveta. 13 Blagujte je u svetom mjestu, jer to je - tako je meni naređeno
- pristojbina tvoja i pristojbina tvojih sinova od žrtava paljenih u čast Jahvi.
14 A grudi žrtve prikaznice i pleće žrtve podizanice ti i tvoji sinovi i tvoje
kćeri s tobom jedite na bilo kojem čistom mjestu. Jer to je dodijeljeno za
pristojbinu tebi i tvojim sinovima od izraelskih žrtava pričesnica. 15 Pleće
žrtve podizanice i grudi žrtve prikaznice što se donose zajedno s lojem, na
vatri paljenim - pošto budu prineseni za žrtvu prikaznicu pred Jahvom -
neka pripadnu tebi i tvojim sinovima s tobom. To je, kako je Jahve naredio,
trajan zakon." 16 Potom se Mojsije potanje raspita o jarcu žrtve okajnice.
Već je bio spaljen. On se razljuti na Eleazara i Itamara, Aronove preživjele
sinove, pa rekne: 17 "Zašto ste jeli žrtvu okajnicu na svetome mjestu? Vrlo
ja sveta! To vam je dao Jahve da uklanjate krivnju sa zajednice vršeći
nad njom obred pomirenja pred Jahvom. 18 Budući da krv žrtve nije bila
unesena unutar Svetišta, morali ste je blagovati u Svetištu, kako mi je bilo

zapovjeđeno.” 19 Nato će Aron Mojsiju: “Danas su, eto, prinijeli svoju žrtvu
okajnicu i svoju žrtvu paljenicu pred Jahvom! Što bi se meni dogodilo da
sam ja danas jeo od žrtve okajnice? Bi li to bilo milo Jahvi?” 20 Kad Mojsije
to ču, odobri.

11

1 Jahve reče Mojsiju i Aronu: 2 “Ovako kažite Izraelcima: 'Ovo su
životinje koje između svih četveronožaca na zemlji možete jesti: 3 svaku
koja ima papke, ali papke razdvojene, i koja preživa možete jesti. 4 Ali
ove, iako preživaju ili papke imaju, ne smijete jesti: devu, jer iako preživa,
razdvojena papka nema - za vas je nečista; 5 svisca, jer iako preživa,
razdvojena papka nema - za vas je nečist; 6 arnebeta, iako preživa,
razdvojena papka nema - za vas je nečist. 7 A svinja, iako ima papak, i
to papak razdvojen, ne preživa - za vas je nečista. 8 Njihova mesa nemojte
jesti niti se njihove strvine doticati - za vas su one nečiste.'” 9 Od svih
vodenih životinja ove možete jesti: sve što živi u vodi, bilo u morima,
bilo u rijekama, a ima peraje i ljuske možete jesti. 10 A što u morima i
rijekama nema peraja i ljusaka - sve životinjice u vodi, sva živa vodena
bića - neka su vam odvratna 11 i odvratna neka vam ostanu! Mesa od
njih nemojte jesti, a njihove strvine držite za odvratnost. 12 Sve, dakle,
što je u vodi a nema peraja i ljusaka neka je za vas odvratno.” 13 “Od
ptica neka su vam ove odvratne i neka se ne jedu - odvratnost su: orao,
orao strvinar i jastreb, 14 tetrijeb i sokol bilo koje vrste; 15 gavran svih
vrsta; 16 noj, kobac i galeb; lastavica svake vrste; 17 sova, gnjurac, ušara,
18 labud, pelikan, droplja; 19 roda, čaplja svake vrste; pupavac i šišmiš.”
20 “Svi krilati kukci što hodaju četveronoške neka su vam odvratni! 21 Od
svih tih krilatih kukaca što hodaju četveronoške možete jesti samo one
koji imaju na svojim nožicama listove za skakutanje po zemlji. 22 Od njih
možete jesti: svaku vrstu skakavaca, cvrčaka i zrikavaca. 23 A svi drugi
krilati kukci na četiri nožice neka su vam odvratni! 24 I od njih ćete se
onečistiti: tko se god dotakne njihove crkotine, neka je nečist do večeri;
25 tko god ponese crkotinu bilo koje od njih, neka opere svoju odjeću i
nečistim se smatra do večeri; 26 i životinje s nerazdvojenim papkom što
ne preživaju za vas su nečiste, i tko ih se dotakne neka je nečist! 27 Onda,
četveronožne životinje koje hodaju na četiri šape za vas su nečiste. Tko
se dotakne njihova strva, neka je nečist do večeri. 28 A onaj koji ponese
njihov strv, neka opere svoju odjeću i bude nečist do večeri. Za vas su one
nečiste.” 29 “Od životinja što po zemlji gmižu neka su za vas ove nečiste:
krtica, miš i svaka vrsta guštera; 30 zidni macaklin, kameleon, daždevnjak,
zelembać i tinšamet. 31 Te su životinje od svih što gmižu za vas nečiste.
Tko ih se mrtvih dotakne neka je nečist do večeri. 32 A na što koja od njih
mrtva padne, neka je onečišćeno: bio to kakav drveni predmet ili odjeća,
koža ili vreća. Svaki takav predmet koji se upotrebljava neka se zamoči
u vodu i ostane nečist do večeri. Onda će postati čist. 33 Upadne li što
od njih u kakvu zemljanu posudu, razbijte je; sve je u njoj onečišćeno.
34 A bilo kakva hrana što se jede, ako na nju kapne voda iz te posude,
bit će onečišćena. Svaka tekućina što se pije u svakoj takvoj posudi neka
se smatra nečistom. 35 A sve na što padne bilo što od njihove crkotine
neka je nečisto; bude li to peć ili ognjište, neka se sruše: onečišćeni su
za vas i neka nečisti budu. 36 A vrelo ili čatrnja koja drži vodu neka se
smatraju čistima. Ali tko dirne strvinu životinje neka je nečist. 37 Ako što

od njihova strva padne na žitno sjemenje što će se sijati, ono ostaje čisto;
38 ali ako se sjemenje nakvasi vodom, a onda na nj padne što od njihove
crkotine, neka je za vas nečisto. 39 Ako ugine koja životinja što vam služi
za hranu, onaj koji dotakne njezinu strvinu neka je nečist do večeri; 40 a
koji pojede od njezine strvine neka opere svoju odjeću i bude nečist do
večeri; koji ponese njezinu strvinu neka opere svoju odjeću i bude nečist
do večeri. 41 Svaka životinja što po tlu gmiže odvratna je. Neka se ne
jede! 42 Ništa što puže na trbuhu, ništa što god ide na četiri noge ili na
više nogu - nikakve puzavce što po tlu gmižu nemojte jesti jer su odvratni!
43 Nemojte sami sebe poganiti svim tim puzavcima što gmižu; ne prljajte
se njima, da i vi zbog njih ne postanete nečisti. 44 Ta ja - Jahve - Bog sam
vaš! Posvećujte se, dakle, da sveti budete, jer svet sam ja! Nijednim se
puzavcem što po tlu gmiže ne prljajte! 45 Jest, ja sam Jahve; izveo sam
vas iz zemlje egipatske da vam budem Bog. Budite, dakle, sveti jer sam
svet ja!” 46 To je odredba koja se odnosi na ptice i sva živa bića što se u
vodi kreću i na sve stvorove koji po zemlji gmižu. 47 Svrha joj je da se
razlikuje nečisto od čistoga; životinja koja se može jesti od životinje koja
se ne smije jesti.

12

1 Jahve reče Mojsiju: 2 “Kaži Izraelcima: 'Kad koja žena zatrudni i rodi
muško čedo, neka je nečista sedam dana, kako je nečista u vrijeme svoga
mjesečnog pranja. 3 Osmoga dana neka se dijete obreže. 4 A ona neka
ostane još trideset i tri dana da se očisti od svoje krvi; ne smije dirati ništa
posvećeno niti dolaziti u Svetište dok se ne navrši vrijeme njezina čišćenja.
5 Ako rodi žensko čedo, neka je nečista dva tjedna, kao za svoga mjesečnog
pranja, i neka ostane još šezdeset i šest dana da se očisti od svoje krvi. 6 A
kad se navrši vrijeme njezina čišćenja - bilo za sinčića, bilo za kćerkicu
- neka donese svećeniku na ulaz u Šator sastanka jednogodišnje janje za
žrtvu paljenicu i jednoga golubića ili grlicu za žrtvu okajnicu. 7 Neka on to
prinese pred Jahvom i nad njom izvrši obred pomirenja. Tako će ona biti
očišćena od svoga krvarenja. To je odredba koja se odnosi na ženu kad rodi
bilo muško bilo žensko čedo. 8 Ali ako ne može da nađe dovoljno sredstava
za grlo od sitnoga stada, neka onda uzme dvije grlice ili dva golubića - jedno
za žrtvu paljenicu, a drugo za žrtvu okajnicu. Neka svećenik izvrši nad
njom obred pomirenja, i ona će biti očišćena'.”

13

1 Reče Jahve Mojsiju i Aronu: 2 “Ako se kome na koži pojavi oteklina
ili lišaj ili bjelkasta pjega što bi bila nagovještaj gube na koži njegova
tijela, neka se takav dovede svećeniku Aronu ili kojemu od njegovih sinova
svećenika. 3 Neka svećenik pregleda zaraženo mjesto na koži njegova
tijela. Ako je dlaka na zaraženom mjestu postala bijela i učini se da je ono
dublje od kože njegova tijela, onda je to guba. Pošto ga svećenik pregleda,
neka ga proglasi nečistim. 4 Ali ako se pokaže da bjelkasta pjega na koži
njegova tijela nije dublja nego i koža, a dlaka na njoj nije pobijeljela, neka
onda svećenik bolesnika osami sedam dana. 5 Neka ga sedmoga dana opet
svećenik pregleda. Ako ustanovi svojim očima da zaraza još postoji, ali da
se po koži dalje ne širi, neka ga osami još sedam dana. 6 Sedmoga dana
neka ga opet pregleda. Bude li zaraženo mjesto manje upadno, a bolest se
kožom ne bude proširila, neka ga proglasi čistim: to je samo lišaj. Pošto

opere svoje haljine, bit će čist. 7 Ali ako se lišaj kožom proširi, pošto je
svećenik bolesnika pregledao i proglasio ga čistim, neka se ponovo pokaže
svećeniku. 8 Neka ga svećenik pregleda. Bude li se lišaj proširio po koži,
neka ga svećenik proglasi nečistim: to je guba. 9 Ako se na čovjeku pokaže
guba, neka ga dovedu svećeniku. 10 Neka ga svećenik pregleda. Ako po
koži bude bjelkasta oteklina s pobijeljelom dlakom i napetim čirom, 11 to
je duboko ukorijenjena guba po koži njegova tijela. Neka ga svećenik
proglasi nečistim. Ne treba ga osamljivati, jer je sigurno nečist. 12 Ako
guba izbije po koži tako da bolesniku prekrije svu kožu od glave do pete
- sve što svećenikove oči vide - 13 neka svećenik obavi pregled. Bude li
guba prekrila sve njegovo tijelo, neka ga proglasi čistim. Budući da je sav
pobijelio, čist je. 14 Ali onog dana kad se na njemu pokaže čir, bit će nečist.
15 Kad svećenik vidi taj čir, neka bolesnika proglasi nečistim: čir je nečista
stvar, to je guba. 16 Ali ako se čir promijeni u bijelo, neka čovjek dođe
k svećeniku. 17 Svećenik neka ga pregleda. Bude li rana postala bijela,
neka svećenik proglasi bolesnika čistim - čist i jest." 18 "Kad se kome
na koži napne čir i zacijeli, 19 i ondje gdje je bio čir pojavi se bjelkasta
oteklina ili mjesto izblijedi i postane bjelkasto, ili izbije bijelocrvenkasta
pjega, neka se taj čovjek pokaže svećeniku. 20 Neka ga svećenik pregleda.
Pronađe li da je tu koža udubljenija a dlaka pobijeljela, neka ga svećenik
proglasi nečistim - to je onda guba što je izbila u čiru. 21 Ali ako svećenik
ustanovi da tu dlaka nije pobijeljela, da koža nije udubljenija nego drugdje,
da mjesto tamni, neka bolesnika osami sedam dana. 22 Proširi li mu se
bolest po koži, neka ga svećenik proglasi nečistim - to je guba. 23 Ako
pjega ostane na mjestu i ne proširi se, to je ožiljak od čira. Neka toga
čovjeka svećenik proglasi čistim." 24 "Kome na koži bude opeklina, pa
mjesto opekline postane pjega bijelocrvenkasta ili bjelkasta, 25 neka to
svećenik pregleda. Ako dlaka na mjestu bude pobijeljela i učini se da je to
mjesto udubljenije od kože, onda je to guba što je u opeklini izbila. Neka
ga svećenik proglasi nečistim; to je guba. 26 Ali ako svećenik ustanovi da
dlaka nije pobijeljela, da mjesto nije udubljenije od kože i da tamni, neka
ga osami sedam dana. 27 Sedmoga dana neka ga pregleda. Ako se pjega po
koži proširi, neka ga svećenik proglasi nečistim: to je guba. 28 Ostane li
ozljeda na mjestu i proširi se po koži, to je onda oteklina od opekline. Neka
čovjeka svećenik proglasi čistim: to je ožiljak od opekline." 29 "Ako se na
glavi ili na bradi kojega čovjeka ili žene pokaže bolest, 30 neka svećenik
bolest pregleda. Ustanovi li se da je dublje od kože i da je tu dlaka požutjela
i otančala, neka bolesnika svećenik proglasi nečistim. To je šuga, to jest
guba na glavi ili na bradi. 31 Ali ako svećenik, pregledavši oboljelo mjesto,
ustanovi da nije dublje od kože, ali da tu ipak nema crne dlake, neka
svećenik odstrani šugavca sedam dana. 32 Sedmoga dana neka ga svećenik
pregleda. Ako se šuga nije proširila niti dlaka požutjela, te ako se čini da
šuga nije dublja od kože, 33 neka se bolesnik obrije - ali ošugano mjesto da
ne brije! - i neka ga svećenik odstrani od drugih sedam dana. 34 Sedmoga
dana neka opet svećenik pregleda šugavo mjesto. Ako se šuga kožom ne
bude proširila i učini se da nije dublja od kože, neka tog bolesnika svećenik
proglasi čistim. On neka opere svoju odjeću i bude čist. 35 Proširi li se
šuga po koži pošto je bio čistim proglašen, 36 neka ga svećenik ponovo
pregleda. Ako se šuga kožom bude proširila - svećenik neka više i ne traži
žute dlake - bolesnik ja nečist. 37 Ali ako opazi da je šuga stala i da je
nikla crna dlaka, šuga je zacijeljela - on je čist. Neka ga svećenik proglasi

čistim.” 38 “Ako se na koži kojeg čovjeka ili žene pokažu pjege te ako su
te pjege bijele, 39 neka ih svećenik pregleda. Ako te pjege po koži budu
tamnobijele, onda je to osip što je izbio po koži: bolesnik je čist.” 40 “Ako
čovjeku opadne kosa s glave, oćelavio mu je zatiljak, ali je čist. 41 Ako
mu sprijeda opadne kosa s glave, oćelavio je na čelu, ali je čist. 42 Ali ako
se po ćelavu zatiljku ili po oćelavljelu čelu pojavi crvenkastobijela bolest,
to je guba što je izbila po njegovu ćelavom zatiljku ili oćelavljelu čelu.
43 Neka ga svećenik pregleda. Ako ustanovi da je osip na ćelavu zatiljku ili
po oćelavljelu čelu bjelkastocrvenkast - naizgled kao i guba na koži tijela
- 44 čovjek se ogubavio, nečist je. Svećenik ga mora proglasiti nečistim -
guba mu je na glavi.” 45 “Onaj koji se bude ogubavio, neka nosi rasparanu
odjeću; kosa neka mu je raščupana; gornju usnu neka prekrije i viče:
“Nečist! Nečist!” 46 Sve dok na njemu bude bolest, neka nečistim ostane,
a kako je nečist, neka stanuje nasamo: neka mu je stan izvan tabora.”
47 “Kad se zaraza gube pokaže na odijelu, bilo vunenu bilo lanenu, 48 na
osnovi ili na potki od lana ili vune; ili na koži; ili na bilo kakvu predmetu
od kože; 49 pa ako mrlja na odijelu ili koži, na osnovi ili na potki, ili na bilo
kakvu predmetu od kože, bude zelenkasta ili crvenkasta, to je guba i neka
se svećeniku pokaže. 50 Neka svećenik, pošto pregleda što je zaraženo, to
stavi na osamu sedam dana. 51 Onda neka sedmoga dana zarazu pregleda.
Ako se zaraza proširi po odijelu, po osnovi ili potki, ili po koži, ili po kakvu
god predmetu od kože, to je zarazna guba. Stvar je nečista. 52 To odijelo -
bilo osnova bilo potka, od vune ili lana - ili kakav kožni predmet za koji je
zaraza prionula, gubom se zarazio; neka na vatri izgori. 53 Ali ako svećenik
opazi da se zaraza nije proširila na odijelu - na osnovi ni na potki - niti na
bilo kakvu kožnom predmetu, 54 onda neka naredi da se zaražena stvar
opere. Neka je zatim stavi nasamo drugih sedam dana. 55 A ako, pošto je
stvar bila oprana, svećenik opazi da se zaraženo mjesto nije promijenilo,
ipak, mada se bolest nije raširila, stvar je nečista. Neka se na vatri spali:
trula je i iznutra i izvana. 56 Opazi li svećenik da se bolest smanjuje nakon
pranja, neka to mjesto izreže, bilo ono na odijelu ili na koži, na osnovi
ili na potki. 57 Ako se na odijelu opet pojavi, u osnovi ili potki, ili bilo
kakvu kožnom predmetu, onda je to zaraza, i zaraženi predmet neka u
vatri izgori. 58 Ako li bolest nestane s odijela - osnove ili potke - ili bilo
kakva kožnoga predmeta pošto je bio opran, neka se opere opet, pa neka
je čist.” 59 To su propisi za bolest gube na odijelu od vune ili lana - u osnovi
ili potki - ili bilo kakvu predmetu od kože da se proglase čistim ili nečistim.

14

1 Jahve reče Mojsiju: 2 “Neka ovo bude obred za gubavca na dan njegova
čišćenja: neka se dovede svećeniku; 3 neka svećenik iziđe iz tabora i obavi
pregled. Ako ustanovi da je gubavac od gube ozdravio, 4 neka naredi da
se za čovjeka koji se ima čistiti uzmu dvije ptice, čiste i žive, cedrovine,
grimiznog prediva i izopa. 5 Neka zatim svećenik naredi da se jedna ptica
zakolje nad živom vodom u zemljanoj posudi. 6 Potom neka uzme živu
pticu, a onda zajedno živu pticu, cedrovinu, grimizno predivo i izop zamoči
u krv ptice što je bila zaklana povrh žive vode. 7 Sada neka sedam puta
poškropi onoga koji se od gube čisti, a onda ga čistim proglasi. Poslije
toga neka pusti živu pticu na otvorenu polju. 8 Onaj koji se čisti neka
opere svoju odjeću, obrije sve svoje dlake i u vodi se okupa. Tako neka
je čist. Poslije toga neka uđe u tabor, ali sedam dana neka stanuje izvan

svoga šatora. 9 Sedmi dan neka obrije sve svoje dlake: kosu, bradu i obrve;
neka obrije sve ostale svoje dlake. Pošto u vodi opere svoju odjeću i okupa
se, neka je čist. 10 Osmoga dana neka uzme muško janje bez mane, jedno
žensko janje od godine dana, također bez mane, tri desetine efe najboljeg
brašna zamiješena u ulju za žrtvu prinosnicu i jedan log ulja. 11 Svećenik
koji vrši čišćenje neka ih stavi pred Jahvu na ulazu u Šator sastanka s
čovjekom koji se ima čistiti. 12 Neka zatim svećenik uzme jedno muško
janje pa ga s ono ulja u logu prinese kao žrtvu naknadnicu. Neka ih
prinese pred Jahvom kao žrtvu prikaznicu. 13 Neka janje zakolje ondje
gdje se kolju žrtve okajnice i žrtve paljenice - na svetome mjestu, jer žrtva
naknadnica kao i okajnica pripada svećeniku: vrlo je sveta! 14 Potom
neka svećenik uzme krvi od žrtve naknadnice, pa neka njome namaže
resicu desnoga uha, palac desne ruke i palac desne noge onoga koji se
čisti. 15 Poslije toga neka uzme log s uljem i izlije na dlan svoje lijeve ruke.
16 Zamočivši svećenik svoj desni prst u ulje na svojoj lijevoj ruci, neka
uljem sa svoga prsta obavi škropljenje pred Jahvom sedam puta. 17 Od
ulja što mu preostane u ruci neka svećenik, po krvi od žrtve naknadnice,
pomaže resicu desnoga uha, palac desne ruke i palac desne noge onoga koji
se čisti. 18 Ostatak ulja sa svoje ruke neka svećenik metne na glavu onoga
koji se čisti. Tako će svećenik nad njim izvršiti obred pomirenja pred
Jahvom. 19 Neka svećenik poslije toga prinese žrtvu okajnicu i nad onim
koji se čisti neka obavi obred pomirenja za njegovu nečistoću. Napokon
neka zakolje žrtvu paljenicu, 20 a onda neka svećenik žrtvu paljenicu i
žrtvu prinosnicu podigne na žrtvenik. Kad tako svećenik nad njim obavi
obred pomirenja, neka je čist. 21 Ako bude siromašan te ne mogne to
priskrbiti, neka uzme samo jedno muško janje za žrtvu naknadnicu i neka
se ono prinese kao žrtva prinosnica da se nad tim čovjekom izvrši obred
pomirenja. I neka uzme samo desetinu efe najboljeg brašna zamiješena
u ulju za žrtvu prinosnicu, jedan log ulja, 22 k tome dvije grlice ili dva
golubića - prema svojim mogućnostima - jedno za žrtvu okajnicu, a drugo
za žrtvu paljenicu. 23 Osam dana nakon svoga očišćenja neka ih donese
svećeniku na ulaz u Šator sastanka pred Jahvu. 24 Neka svećenik uzme
janje za žrtvu naknadnicu i log s uljem pa ih prinese pred Jahvom kao žrtvu
prikaznicu. 25 Neka se onda zakolje janje žrtve naknadnice, a svećenik
neka uzme njegove krvi i neka njome namaže resicu desnoga uha, palac
desne ruke i palac desne noge onoga koji se čisti. 26 Poslije toga neka
svećenik izlije ulje na dlan svoje lijeve ruke. 27 A onda neka od ulja što mu
je na dlanu lijeve ruke obavi škropljenje sedam puta prstom svoje desne
ruke pred Jahvom. 28 Od ulja iz svoje ruke neka svećenik, po krvi žrtve
naknadnice, namaže resicu desnog uha, palac desne ruke i palac desne
noge onoga koji se čisti. 29 Ostatak ulja što bude na dlanu neka svećenik
stavi na glavu onoga koji se čisti, vršeći nad njim obred pomirenja pred
Jahvom. 30 Neka zatim prinese jednu od dviju grlica ili jednoga od dvaju
golubića - što je već mogao pribaviti - 31 kao žrtvu okajnicu, a drugu kao
žrtvu paljenicu zajedno sa žrtvom prinosnicom. Neka tako svećenik izvrši
obred pomirenja pred Jahvom nad onim koji se čisti.” 32 To je propis za
onoga koji je gubom zaražen a ne može priskrbiti sve za svoje očišćenje.
33 Jahve reče Mojsiju i Aronu: 34 “Kad uđete u kanaansku zemlju koju ću
vam dati u posjed, a ja pustim gubu na koju kuću u zemlji što je budete
zaposjeli, 35 onda onaj čija je kuća neka dođe svećeniku i kaže: 'Čini

mi se da je moja kuća zaražena gubom.' 36 Neka svećenik naredi da se
kuća isprazni prije nego on dođe da bolest pregleda, da ne bi sve što je
u kući bilo proglašeno nečistim; poslije toga neka svećenik uđe da kuću
pregleda. 37 Ako nakon pregleda zapazi da je bolest na kućnim zidovima
od zelenkastih ili crvenkastih udubina i pričini mu se da idu dublje od
površine zida, 38 neka svećenik iziđe iz kuće na kućna vrata i neka kuću
zatvori sedam dana. 39 Sedmi dan neka svećenik opet dođe i pregleda:
ako se bolest bude proširila po zidovima kuće, 40 neka svećenik naredi
da se povadi zaraženo kamenje i baci na koje nečisto mjesto izvan grada.
41 Zatim neka zapovjedi da se svi unutarnji zidovi kuće ostružu i da se
sastrugani prah baci na koje nečisto mjesto izvan grada. 42 Onda neka se
uzme drugo kamenje i umetne namjesto onoga kamenja. Potom neka se
uzme druga žbuka i kuća ponovo ožbuka. 43 Ako se pošast na kući opet
pojavi pošto je kamenje bilo povađeno i kuća ostrugana i opet ožbukana,
44 neka svećenik ode da pregleda: bude li se bolest po kući proširila, to
je onda u kući zarazna guba; kuća je nečista. 45 Neka se kuća poruši, a
njezino kamenje, njezina drvena građa i sva žbuka s kuće neka se odnese
izvan grada na koje nečisto mjesto. 46 Tko uđe u kuću dok je zatvorena,
neka je nečist do večeri. 47 Tko u kući legne, mora oprati svoju odjeću. I
tko u kući objeduje, mora svoju odjeću oprati. 48 Ako li svećenik dođe i vidi
da se bolest po kući nije proširila pošto je kuća opet bila ožbukana, neka
svećenik kuću proglasi čistom, jer se bolest izliječila. 49 A za očišćenje
kuće neka uzme: dvije ptice, cedrovine, grimizna prediva i izopa. 50 Jednu
od ptica neka zakolje nad živom vodom u zemljanoj posudi. 51 Potom neka
uzme: cedrovinu, izop, grimizno predivo i pticu živu te ih zamoči u krv
ptice zaklane i u živu vodu pa kuću poškropi sedam puta. 52 Očistivši tako
od grijeha kuću krvlju ptice, živom vodom, živom pticom, cedrovinom,
izopom i grimiznim predivom, 53 neka pticu živu pusti izvan grada na
otvorenu polju. Kad tako obavi obred pomirenja nad kućom, bit će čista.”
54 To je propis za svaku vrst gube i šuge, 55 za gubu odjeće ili kuće, 56 za
otekline, lišaje ili pjege. 57 On određuje vrijeme nečistoće i čistoće. To je
zakon o gubi.

15

1 Jahve reče Mojsiju i Aronu: 2 “Govorite Izraelcima i kažite im: 'Kad
koji čovjek imadne izljev iz svoga tijela, njegov je izljev nečist. 3 Evo
u čemu je njegova nečistoća ako ima taj izljev: ispusti li njegovo tijelo
izljev ili ga zadrži, on je nečist. 4 Svaka postelja na koju legne onaj koji
ima izljev neka je nečista; i svaki predmet na koji sjedne neka je nečist.
5 A svaki koji se dotakne njegove posteljine neka opere svoju odjeću, u
vodi se okupa i nečistim ostane do večeri. 6 Tko god sjedne na predmet
na kojemu je sjedio onaj koji je imao izljev neka opere svoju odjeću, u
vodi se okupa i nečistim ostane do večeri. 7 Tko se dotakne tijela onoga
koji je imao izljev neka opere svoju odjeću, u vodi se okupa i do večeri
nečistim ostane. 8 Ako onaj koji ima izljev pljune na koga tko je čist neka
taj opere svoju odjeću, u vodi se okupa i nečistim ostane do večeri. 9 Neka
je nečisto i svako sjedalo na koje za vožnje sjedne onaj koji ima izljev;
10 i tko se dotakne čega što je pod tim bolesnikom bilo neka je nečist
do večeri. Tko ponese štogod takvo neka svoju odjeću opere, u vodi
se okupa i ostane nečistim do večeri. 11 A svaki koga se onaj koji ima
izljev dotakne neopranih ruku neka svoju odjeću opere, u vodi se okupa

i ostane nečistim do večeri. 12 Zemljana posuda koje se dotakne onaj s
izljevom neka se razbije, a svaki drveni sud neka se vodom ispere. 13 Kad
se onaj koji ima izljev od toga izliječi, neka onda nabroji sedam dana za
svoje očišćenje; neka opere svoju odjeću, okupa se u živoj vodi i neka je
čist. 14 Osmoga pak dana neka uzme dvije grlice ili dva golubića, dođe
pred Jahvu na ulaz u Šator sastanka pa ih svećeniku preda. 15 Neka ih
svećenik prinese jedno kao žrtvu okajnicu, a drugo kao žrtvu paljenicu.
Time će svećenik izvršiti obred pomirenja nad tim čovjekom za njegov
izljev. 16 Kad čovjek imadne sjemeni izljev, neka u vodi okupa cijelo svoje
tijelo i ostane nečistim do večeri. 17 Svaka haljina i svaka koža na koju
dospije takav sjemeni izljev neka se u vodi opere i ostane nečistom do
večeri. 18 Ako koja žena legne s kojim čovjekom i on ispusti sjeme, neka se
okupaju u vodi i budu nečisti do večeri'." 19 "Kad žena imadne krvarenje,
izljev krvi iz svoga tijela, neka ostane u svojoj nečistoći sedam dana; tko
se god nje dotakne neka je nečist do večeri. 20 Na što god bi legla za svoje
nečistoće neka je nečisto; na što god sjedne neka je nečisto. 21 Tko se
dotakne njezine posteljine neka opere svoju odjeću, u vodi se okupa i do
večeri ostane nečistim. 22 Tko god dotakne bilo koji predmet na kojemu
je ona sjedila neka svoju odjeću opere, u vodi se okupa i nečist ostane do
večeri. 23 A ako bi se dotakao čega što je bilo na njezinoj postelji ili na
predmetu na kojem je ona sjedila, neka je nečist do večeri. 24 Ako koji
čovjek s njom legne, njezina nečistoća za nj prianja, pa neka je nečist
sedam dana. Svaka postelja na koju on legne neka je nečista. 25 Ako žena
imadne krvarenje dulje vremena izvan svoga mjesečnog pranja, ili ako se
njezino mjesečno pranje produžuje, neka se smatra nečistom sve vrijeme
krvarenja kao da su dani njezina mjesečnog pranja. 26 Svaka postelja na
koju legne za sve vrijeme svoga krvarenja bit će joj kao i postelja za njezina
mjesečnog pranja. I svaki predmet na koji sjedne neka postane nečistim
kao što bi bio nečist u vrijeme njezina mjesečnog pranja. 27 A svatko tko
ih se dotakne neka je nečist; neka opere svoju odjeću, okupa se u vodi i
ostane nečistim do večeri. 28 Ako ozdravi od svog krvarenja, neka namiri
sedam dana, a poslije toga neka je čista. 29 Osmoga dana neka uzme dvije
grlice ili dva golubića te ih donese svećeniku na ulaz u Šator sastanka.
30 Neka jedno svećenik prinese kao žrtvu okajnicu, a drugo kao žrtvu
paljenicu. Tako će svećenik obaviti pred Jahvom obred pomirenja nad
njom, za njezino nečisto krvarenje." 31 "Odvraćajte Izraelce od njihovih
nečistoća, da ne bi zbog njih pomrli oskvrnjujući moje Prebivalište koje
se nalazi među njima. 32 To je propis za čovjeka koji ima izljev; za onoga
koga čini nečistim sjemeni izljev; 33 za ženu u vrijeme nečistoće njezina
mjesečnog pranja; za svakoga - bilo muško bilo žensko - tko imadne izljev,
a tako i za čovjeka koji legne s onečišćenom ženom."

16

1 Poslije smrti dvojice Aronovih sinova, koji su poginuli prinoseći pred
Jahvom neposvećenu vatru, progovori Jahve Mojsiju. 2 Jahve reče Mojsiju:
"Kaži svome bratu Aronu da ne ulazi u svako doba u Svetište iza zavjese,
pred Pomirilište koje se nalazi na Kovčegu, da ne pogine. Jer ja ću se
pojavljivati nad Pomirilištem u oblaku. 3 Neka Aron ulazi u Svetište ovako:
s juncem za žrtvu okajnicu i ovnom za žrtvu paljenicu. 4 Neka se obuče u
posvećenu košulju od lana; na svoje tijelo neka navuče gaće od lana; neka
se opaše lanenim pasom, a na glavu stavi mitru od lana. To je posvećeno

ruho koje ima obući pošto se okupa u vodi. 5 Od zajednice izraelske neka
primi dva jarca za žrtvu okajnicu i jednoga ovna za žrtvu paljenicu. 6 Pošto
Aron prinese junca za žrtvu okajnicu za svoj grijeh i izvrši obred pomirenja
za se i za svoj dom, 7 neka uzme oba jarca i postavi ih pred Jahvu na ulaz
u Šator sastanka. 8 Neka Aron baci kocke za oba jarca te jednoga odredi
kockom Jahvi, a drugoga Azazelu. 9 Jarca na kojega je kocka pala da bude
Jahvi neka Aron prinese za žrtvu okajnicu. 10 A jarac na kojega je kocka
pala da bude Azazelu neka se smjesti živ pred Jahvu, da se nad njim obavi
obred pomirenja i otpremi Azazelu u pustinju. 11 Zatim neka Aron prinese
junca za žrtvu okajnicu za svoj grijeh; i obavi obred pomirenja za se i
za svoj dom: i neka zakolje toga junca za žrtvu okajnicu za svoj grijeh.
12 Potom neka uzme kadionik pun užarena ugljevlja sa žrtvenika ispred
Jahve i dvije pune pregršti miomirisnoga tamjana u prah smrvljenoga.
Neka to unese iza zavjese. 13 Sad neka stavi tamjan na vatru pred Jahvom
da oblak od tamjana zastre Pomirilište što je na Svjedočanstvu. Tako
neće poginuti. 14 Poslije toga neka uzme krvi od junca i svojim prstom
poškropi istočnu stranu Pomirilišta; a ispred Pomirilišta neka svojim
prstom poškropi sedam puta tom krvlju. 15 Neka potom zakolje jarca
za žrtvu okajnicu za grijeh naroda; neka unese njegovu krv za zavjesu
te s njegovom krvi učini kako je učinio s krvlju od junca: neka njome
poškropi po Pomirilištu i pred njim. 16 Tako će obaviti obred pomirenja
nad Svetištem zbog nečistoća Izraelaca, zbog njihovih prijestupa i svih
njihovih grijeha. A tako neka učini i za Šator sastanka što se među njima
nalazi, sred njihovih nečistoća. 17 Kad on uđe da obavi obred pomirenja u
Svetištu, neka nikoga drugog ne bude u Šatoru sastanka dok on ne iziđe.
Obavivši obred pomirenja za se, za svoj dom i za svu izraelsku zajednicu,
18 neka ode k žrtveniku koji se nalazi pred Jahvom te nad žrtvenikom
obavi obred pomirenja. Neka uzme krvi od junca i krvi od jarca pa stavi
na rogove oko žrtvenika. 19 Neka svojim prstom poškropi žrtvenik istom
krvlju sedam puta. Tako će ga očistiti od nečistoća Izraelaca i posvetiti.
20 Kad svrši obred pomirenja Svetišta, Šatora sastanka i žrtvenika, neka
primakne jarca živoga. 21 Neka mu na glavu Aron stavi obje svoje ruke
i nad njim ispovjedi sve krivnje Izraelaca, sve njihove prijestupe i sve
njihove grijehe. Položivši ih tako jarcu na glavu, neka ga pošalje u pustinju
s jednim prikladnim čovjekom. 22 Tako će jarac na sebi odnijeti sve njihove
krivnje u pusti kraj. Otpremivši jarca u pustinju, 23 neka se Aron vrati u
Šator sastanka, sa sebe svuče lanenu odjeću u koju se bio obukao kad je
ulazio u Svetište i neka je ondje ostavi. 24 Neka potom opere svoje tijelo
vodom na posvećenu mjestu, na se obuče svoju odjeću te iziđe da prinese
svoju žrtvu paljenicu i žrtvu paljenicu naroda i obavi obred pomirenja za
se i za narod. 25 Loj sa žrtve okajnice neka sažeže u kad na žrtveniku.
26 Onaj koji je odveo jarca Azazelu neka opere svoju odjeću, svoje tijelo u
vodi okupa i poslije toga može opet doći u tabor. 27 A junca žrtve okajnice
i jarca žrtve okajnice od kojih je krv bila donesena u Svetište da se obavi
obred pomirenja neka odnesu izvan tabora pa neka na vatri spale njihove
kože, njihovo meso i njihovu nečist. 28 Tko ih bude spaljivao, neka opere
svoju odjeću, svoje tijelo okupa u vodi i poslije toga može opet doći u
tabor. 29 Ovaj zakon neka za vas trajno vrijedi. U sedmom mjesecu, deseti
dan toga mjeseca, postite i ne obavljajte nikakva posla: ni domorodac ni
stranac koji među vama boravi. 30 Jer toga dana nad vama se ima izvršiti

obred pomirenja da se očistite od svih svojih grijeha te da pred Jahvom budete čisti. 31 Neka je to za vas subotnji počinak kad postite. Trajan je to zakon. 32 Neka obred pomirenja obavi onaj svećenik koji bude pomazan i posvećen za vršenje svećeničke službe namjesto svoga oca. Neka se obuče u posvećeno laneno ruho; 33 on neka obavi obred pomirenja za posvećeno Svetište, za Šator sastanka i za žrtvenik. Zatim neka izvrši obred pomirenja nad svećenicima i nad svim narodom zajednice. 34 Tako neka to bude za vas trajan zakon; jednom na godinu neka se nad Izraelcima obavi obred pomirenja za sve njihove grijehe." Mojsije je učinio kako mu je Jahve naredio.

17

1 Jahve reče Mojsiju: 2 "Govori Aronu, njegovim sinovima i svima Izraelcima te im reci: 'Evo što je zapovjedio Jahve: 3 svaki onaj od Izraelova doma koji u taboru ili izvan tabora zakolje vola, ili ovcu, ili kozu, 4 a ne donese ih na ulaz u Šator sastanka da se prinesu na dar Jahvi pred njegovim Prebivalištem, svaki takav neka je odgovoran: prolio je krv i neka se odstrani iz svoga naroda.' 5 Zato neka Izraelci svoje žrtve koje bi htjeli klati vani u polju dovedu na ulaz u Šator sastanka, k svećeniku, i neka ih prinose kao žrtve pričesnice. 6 Neka svećenik izlije krv po Jahvinu žrtveniku koji se nalazi na ulazu u Šator sastanka, a loj spali na ugodan miris Jahvi, 7 tako da ubuduće ne prinose svojih žrtava klanica jarcima s kojima se odaju bludu. Neka je ovo trajan zakon za njih i njihove naraštaje. 8 I kaži im: 'Svaki pojedinac od Izraelova doma, ili stranac koji među vama boravi, koji prinese paljenicu ili klanicu 9 a ne donese je na ulaz u Šator sastanka da se prinese Jahvi, taj neka se odstrani iz svoga naroda.'" 10 "Nadalje, protiv svakoga pojedinca od Izraelova doma, a tako i protiv svakoga pridošlice među vama koji bi blagovao bilo kakvu krv, ja ću se okrenuti, svakoga tko blaguje krv odstranit ću iz njegova naroda. 11 Jer je život živoga bića u krvi. Tu krv ja sam vama dao da na žrtveniku njome obavljate obred pomirenja za svoje živote. Jer krv je ono što ispašta za život. 12 Zato sam kazao Izraelcima: neka nitko od vas ne jede krvi; neka ni stranac koji među vama bude ne jede krvi. 13 Tko god, Izraelac ili stranac koji među vama boravi, uhvati u lovu kakvu zvijer ili pticu što se može jesti neka joj prolije krv i zatrpa zemljom. 14 Jer život svakoga živog bića jest njegova krv. Zato sam i rekao Izraelcima: ne smijete jesti krvi ni od kakva živog bića, jer život svakoga živog bića jest njegova krv. Tko god je bude jeo, neka se odstrani. 15 Tko bi god, Izraelac ili stranac, jeo što je uginulo ili što su zvijeri rastrgale neka opere svoju odjeću, u vodi se okupa i ostane nečistim do večeri. Tada će postati čist. 16 Ali ako je ne opere i ne okupa svoga tijela, neka snosi posljedice svoje krivnje."

18

1 Jahve reče Mojsiju: 2 "Govori Izraelcima i reci im: 'Ja sam Jahve, Bog vaš. 3 Nemojte raditi kako se radi u zemlji egipatskoj, gdje ste boravili; niti radite kako se radi u zemlji kanaanskoj, kamo vas vodim; ne povodite se za njihovim običajima! 4 Vršite moje naredbe; vršite moje zapovijedi; prema njima hodite. Ja sam Jahve, Bog vaš. 5 Zato držite moje zakone i moje naredbe; tko ih vrši - u njima će naći život. Ja sam Jahve! 6 Neka se nitko od vas ne približuje svojoj krvnoj rodbini da otkriva njezinu golotinju. Ja sam Jahve! 7 Ne otkrivaj golotinje svoga oca ni golotinje svoje majke. Majka

ti je, ne otkrivaj njezine golotinje! 8 Ne otkrivaj golotinje žene svoga oca!
I to je golotinja tvoga oca! 9 Ne otkrivaj golotinje svoje sestre - kćeri svoga
oca ili kćeri svoje majke - bila rođena u kući ili izvan nje! 10 Ne otkrivaj
golotinje kćeri svoga sina niti golotinje kćeri svoje kćeri! TÓa njihova je
golotinja tvoja vlastita golotinja. 11 Ne otkrivaj golotinje kćeri žene svoga
oca! Jer, rođena od tvog oca, ona ti je sestra. 12 Ne otkrivaj golotinje sestre
svoga oca! Ona je krv tvoga oca. 13 Ne otkrivaj ni golotinje sestre svoje
majke! Ta i ona je krv tvoje majke! 14 Ne otkrivaj golotinje svoga strica!
To jest, nemoj se približavati njegovoj ženi. Ta ona je tvoja strina. 15 Ne
otkrivaj golotinje svoje snahe! Ona je žena tvoga sina. Ne otkrivaj golotinje
njezine. 16 Ne otkrivaj golotinje žene svoga brata! Ta to je golotinja tvoga
brata. 17 Ne otkrivaj golotinje koje žene i njezine kćeri! Nemoj se ženiti
kćerju njezina sina niti kćerju njezine kćeri te im golotinju otkrivati. Oni
su krvna rodbina. To bi bila pokvarenost. 18 Ne uzimaj sebi koju ženu u isto
vrijeme kad i njezinu sestru da je ljubomorom žalostiš otkrivajući golotinju
ovoj preko nje za njezina života! 19 Ne približuj se ni jednoj ženi kad je
u nečistoći svoga mjesečnog pranja da joj otkrivaš golotinju! 20 Ne lijegaj
sa ženom bližnjega svoga; od nje bi postao nečist. 21 Ne smiješ dopuštati
da koje tvoje dijete bude žrtvovano Moleku; ne smiješ tako obeščašćivati
ime Boga svoga. Ja sam Jahve! 22 Ne lijegaj s muškarcem kako se liježe
sa ženom! To bi bila grozota. 23 Da nisi legao ni s jednom životinjom - od
nje bi postao nečist. Žena ne smije stati pred životinju da se s njom pari.
To bi bila krajnja opačina. 24 Ničim se od toga nemojte onečišćavati! Ta
svim su se tim onečišćavali narodi koje ja ispred vas tjeram. 25 I zemlja
je postala nečista. Zato ću kazniti njezinu opačinu, i zemlja će ispljuvati
svoje stanovnike. 26 Vi pak držite moje zakone i moje naredbe: ni jedne
od tih opačina nemojte počinjati - ni vi ni stranac koji među vama boravi.
27 Sve je te zloće počinjao svijet koji je bio u toj zemlji prije vas te je zemlja
postala nečista. 28 Neće li, ako je učinite nečistom, zemlja ispljuvati i vas
kako je ispljuvala narod koji je bio prije vas? 29 Jest, svi koji bi počinili bilo
koju od tih zloća bit će odstranjeni iz svoga naroda. 30 Zato držite moje
zapovijedi; nemojte se podavati ni jednome od onih odvratnih običaja što
su se održavali prije vas; tako se njima nećete onečistiti. Ja sam Jahve,
Bog vaš!'"

19

1 Jahve reče Mojsiju: 2 "Govori svoj zajednici Izraelaca i reci im: 'Sveti
budite! Jer sam svet ja, Jahve, Bog vaš! 3 Svoje se majke i svoga oca
svaki bojte! Subote moje držite! Ja sam Jahve, Bog vaš! 4 Ne obraćajte
se na ništavila! Ne pravite sebi lijevanih kumira! Ja sam Jahve, Bog
vaš! 5 Kad prinosite Jahvi žrtvu pričesnicu, prinesite je tako da budete
primljeni. 6 Neka se pojede na dan kad je prinosite ili sutradan. Što
preostane za prekosutra neka se spali na vatri. 7 Kad bi se jelo od toga
jela treći dan, bilo bi odvratno i žrtva ne bi bila primljena. 8 A onaj koji
je ipak jede neka snosi posljedice svoje krivnje. Budući da je oskvrnuo
ono što je Jahvi posvećeno, neka se takav odstrani iz svoga naroda. 9 Kad
žetvu žanjete po svojoj zemlji, ne žanjite dokraja svoje njive; niti pabirčite
ostatke poslije svoje žetve. 10 Ne paljetkuj svoga vinograda; ne kupi po
svom vinogradu palih boba nego ih ostavljaj sirotinji i strancu! Ja sam
Jahve, Bog vaš. 11 Nemojte krasti; nemojte lagati i varati svoga bližnjega.

12 Nemojte se krivo kleti mojim imenom i tako oskvrnjivati ime svoga Boga.
Ja sam Jahve! 13 Ne iskorišćuj svoga bližnjega niti ga pljačkaj! Radnikova
zarada neka ne ostane pri tebi do jutra. 14 Nemoj psovati gluhoga niti
pred slijepca stavljaj zapreku. Svoga se Boga boj! Ja sam Jahve! 15 Ne
počinjajte nepravde u osudama! Ne budi pristran prema neznatnome, niti
popuštaj pred velikima; po pravdi sudi svome bližnjemu! 16 Ne raznosi
klevete među svojim narodom; ne izvrgavaj pogibli krv svoga bližnjega.
Ja sam Jahve! 17 Ne mrzi svoga brata u svom srcu! Dužnost ti je koriti
svoga sunarodnjaka. Tako nećeš pasti u grijeh zbog njega. 18 Ne osvećuj
se! Ne gaji srdžbe prema sinovima svoga naroda. Ljubi bližnjega svoga
kao samoga sebe. Ja sam Jahve! 19 Držite moje zapovijedi! Ne daj svome
blagu da se pari s drugom vrstom. Svoga polja ne zasijavaj dvjema vrstama
sjemena. Ne stavljaj na se odjeće od dvije vrste tkanine. 20 Ako bi tko legao
s ropkinjom koja je zaručena za drugoga, a ona ne bude ni otkupljena ni
oslobođena, treba ga kazniti, ali ne smrću, jer ona nije slobodna. 21 Neka
on na ulazu u Šator sastanka prinese Jahvi žrtvu naknadnicu, to jest
jednoga ovna kao žrtvu naknadnicu. 22 Neka svećenik tim ovnom žrtve
naknadnice izvrši nad tim čovjekom obred pomirenja pred Jahvom za
počinjeni grijeh. I grijeh koji je počinio bit će mu oprošten. 23 Kad
uđete u zemlju i zasadite bilo kakvu voćku, smatrajte njezine plodove
za neobrezane. Tri godine neka vam budu neobrezani: neka se ne jedu.
24 Četvrte godine neka se svi njezini plodovi posvete na svetkovinu zahvale
Jahvi. 25 Istom pete godine jedite njezin plod i ubirite sebi njezin urod. Ja
sam Jahve, Bog vaš! 26 Ništa s krvlju nemojte jesti! Ne gatajte! Ne čarajte!
27 Ne zaokružujte kose na svojim sljepoočnicama; ne šišajte okrajka svoje
brade. 28 Ne urezujte zareza na svome tijelu za pokojnika; niti na sebi
usijecajte kakvih biljega. Ja sam Jahve! 29 Ne obeščašćuj svoje kćeri dajući
je za javnu bludnicu. Tako se zemlja neće podati bludnosti niti će se
napuniti pokvarenošću. 30 Držite moje subote; štujte moje Svetište. Ja
sam Jahve! 31 Ne obraćajte se na zazivače duhova i vračare; ne pitajte
ih za savjet. Oni bi vas opoganili. Ja sam Jahve, Bog vaš! 32 Ustani pred
sijedom glavom; poštuj lice starca; boj se svoga Boga. Ja sam Jahve! 33 Ako
se stranac nastani u vašoj zemlji, nemojte ga ugnjetavati. 34 Stranac koji s
vama boravi neka vam bude kao sunarodnjak; ljubi ga kao sebe samoga.
TÓa i vi ste bili stranci u egipatskoj zemlji. Ja sam Jahve, Bog vaš. 35 Ne
počinjajte nepravde u osudama, u mjerama za duljinu, težinu i obujam.
36 Neka su vam mjerila točna; utezi jednaki; efa prava; prav hin. Ja sam
Jahve, Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje egipatske. 37 Držite sve moje
zakone i sve moje naredbe; vršite ih. Ja sam Jahve!'"

20

1 Jahve reče Mojsiju: 2 "Kaži Izraelcima: 'Tko god, Izraelac, ili stranac
koji živi s Izraelcima, ustupi svoje čedo Moleku, mora se smaknuti; narod
zemlje neka ga kamenuje. 3 Ja ću se okrenuti protiv toga čovjeka i
odstraniti ga iz njegova naroda, jer je on, ustupivši svoje čedo Moleku,
okaljao moje Svetište i obeščastio moje sveto ime. 4 A ako narod zatvori
svoje oči nad tim čovjekom kad svoje čedo ustupi Moleku te ga ne smakne,
5 ja ću se suprotstaviti tome čovjeku i njegovoj obitelji; odstranit ću ih iz
njihova naroda, njega i sve koji poslije njega pođu za Molekom da se podaju
bludu s Molekom. 6 Ako se tko obrati na zazivače duhova i vračare da se za
njima poda javnom bludu, ja ću se okrenuti protiv takva čovjeka i odstranit

ću ga iz njegova naroda. 7 Posvećujte se da budete sveti! TÓa ja sam Jahve,
Bog vaš. 8 Držite moje zakone i vršite ih. Ja, Jahve, posvećujem vas'."
9 "Tko god prokune svoga oca i svoju majku, neka se smakne. Jer je oca
svoga i majku svoju prokleo, neka njegova krv padne na nj. 10 Čovjek koji
počini preljub sa ženom svoga susjeda neka se kazni smrću - i preljubnik i
preljubnica. 11 Čovjek koji bi legao sa ženom svoga oca - otkrio bi golotinju
svoga oca - neka se oboje kazne smrću, krv njihova neka padne na njih.
12 Legne li tko sa svojom snahom, neka se oboje kazne smrću. Učinili su
rodoskvrnuće i neka krv njihova padne na njih. 13 Ako bi muškarac legao s
muškarcem kao što se liježe sa ženom, obojica bi počinila odvratno djelo.
Neka se smaknu i krv njihova neka padne na njih. 14 Čovjek koji se oženi
kćerju i njezinom majkom - krajnja je to pokvarenost! - neka se u vatri
spali i on i one, da među vama ne bude pokvarenosti. 15 Čovjek koji bi
spolno općio sa životinjom ima se smaknuti. Životinju ubijte! 16 Ako bi
se žena primakla bilo kakvoj životinji da se s njom pari, ubij i ženu i
životinju. Neka se smaknu i njihova krv neka padne na njih. 17 Čovjek
koji bi se oženio svojom sestrom, kćerju svoga oca ili kćerju svoje majke
te vidio njezinu golotinju, a ona vidjela njegovu - pogrdno je to djelo! -
neka se istrijebe pred očima naroda. Otkrio je golotinju svoje sestre, pa
neka snosi i posljedice svoje krivnje. 18 Čovjek koji bi legao sa ženom
za njezina mjesečnog pranja te otkrio njezinu golotinju - razgolio izvor
njezine krvi i ona sama otkrila izvor svoje krvi - neka se oboje odstrane
iz svoga naroda. 19 Ne otkrivaj golotinje sestre svoje majke niti sestre
svoga oca - to je otkrivanje golotinje svoga roda, neka snose posljedice
svoje krivnje. 20 Čovjek koji bi legao sa svojom strinom otkrio bi golotinju
svoga strica. Neka snose posljedice svoga grijeha: neka umru bez poroda.
21 Čovjek koji bi se oženio ženom svoga brata - golotinju bi svoga brata
otkrio - i to je nečisto. Neka ostanu bez poroda." 22 "Zato držite sve moje
zakone, sve moje naredbe i vršite ih da vas ne ispljune zemlja u koju vas
vodim da se u njoj nastanite. 23 Nemojte živjeti po zakonima naroda koje
ja ispred vas tjeram. TÓa oni su činili sve to, i zato mi se zgadili. 24 A
vama sam ja rekao: vi ćete zaposjesti njihovu zemlju; vama ću je predati
u posjed - zemlju kojom teče mlijeko i med. Ja sam Jahve, vaš Bog, koji sam
vas odvojio od tih naroda. 25 Pravite, dakle, razliku između čiste životinje
i nečiste; između čiste ptice i nečiste. Nemojte sami sebe opoganjivati
ni životinjom, ni pticom, ni bilo čim što zemljom puže: što sam vam ja
odlučio kao nečisto. 26 Budite mi dakle sveti, jer sam ja, Jahve, svet; ja sam
vas odvojio od tih naroda da budete moji. 27 Čovjek ili žena koji među
vama postanu zazivači duhova ili vračari neka se kazne smrću; neka se
kamenuju i neka njihova krv padne na njih."

21

1 Jahve još reče Mojsiju: "Govori svećenicima, Aronovim sinovima, i reci
im: Neka se nitko ne okalja dodirom pokojnika u svome narodu, 2 osim
svoje najbliže rodbine: svoje majke, svoga oca, svoga sina, svoje kćeri i
svojega brata. 3 I svojom sestrom, djevicom, koja mu je također najbliža,
jer nije bila udata, može se okaljati. 4 Ali neka se ne okalja svojom svojtom
i tako se oskvrne. 5 Neka ne briju glave; neka ne šišaju okrajke svojih
brada niti prave ureze na svome tijelu. 6 Neka budu posvećeni svome
Bogu; neka ne oskvrnjuju ime svoga Boga, jer oni prinose žrtve u čast

Jahvi paljene, hranu Boga svoga. Zato moraju biti sveti. 7 Neka se ne žene
javnom bludnicom i obeščašćenom ženom; niti se smiju ženiti onom koju
je njezin muž otpustio. Jer je svećenik posvećen svome Bogu. 8 Svetim
ga drži, jer on prinosi hranu tvoga Boga. Neka ti je svet, jer sam svet ja,
Jahve, koji vas posvećujem. 9 Ako se kći kojeg svećenika oskvrne podavši
se javnom bludništvu, ona oca svoga skvrne, pa se mora na vatri spaliti."
10 "A svećenik koji je najveći među svojom braćom, na čiju je glavu bilo
izliveno ulje pomazanja i koji je posvećen da nosi svetu odjeću, neka ne
ide raščupane kose niti razdire svoje odjeće. 11 Neka ne ulazi nijednom
mrtvacu; ne smije se okaljati ni za svojim ocem ni za svojom majkom.
12 Neka ne izlazi iz Svetišta, tako da ne oskvrne Svetište svoga Boga,
jer na sebi nosi posvećenje uljem pomazanja Boga svoga. Ja sam Jahve!
13 Neka za ženu uzme djevicu. 14 Udovicom, otpuštenicom, obeščašćenom
i bludnicom ne smije se ženiti. Jedino djevicom između svoga naroda neka
se ženi; 15 tako neće oskvrnuti svoga potomstva među svojim narodom, jer
ja, Jahve, njega posvećujem." 16 Jahve reče Mojsiju: 17 "Reci Aronu: 'Nitko
od tvojih potomaka, za njihovih naraštaja, koji imadne kakvu tjelesnu
manu ne smije se primaknuti da prinosi hranu svoga Boga. 18 Ni jedan
na kome bude mane ne smije se primaknuti: nitko koji je slijep ili sakat;
nitko izobličen ili iznakažena kojeg uda; 19 nitko tko ima slomljenu nogu
ili ruku; 20 ni poguren, ni kržljav, ni bolesnih očiju, ni lišajav, ni krastav,
niti uškopljenik. 21 Dakle, ni jedan od potomaka svećenika Arona koji
imadne manu neka se ne primiče da prinosi u čast Jahvi paljenu žrtvu;
budući da ima manu, neka se ne primiče da prinosi hranu svoga Boga.
22 Može blagovati hranu svoga Boga i od žrtava presvetih, i svetih, 23 ali
neka ne dolazi k zavjesi niti se žrtveniku primiče jer ima manu. Neka ne
skvrne mojih svetih stvari, jer sam ih ja, Jahve, posvetio.'" 24 Mojsije to
kaza Aronu, njegovim sinovima i svim Izraelcima.

22

1 Jahve reče Mojsiju: 2 "Reci Aronu i njegovim sinovima da sveto
postupaju sa svetim prinosima Izraelaca; neka ne oskvrnjuju moje sveto
ime koje oni - ta moje je! - moraju svetiti. Ja sam Jahve! 3 Reci im:
'Ako se ikad tko od vaših naraštaja primakne u stanju nečistoće k svetim
prinosima što ih Izraelci posvećuju Jahvi, taj će biti uklonjen od moje
nazočnosti. Ja sam Jahve!' 4 Neka nitko od Aronovih potomaka koji bude
gubav ili imadne izljev ne blaguje svetih prinosa dok ne postane čist.
Onaj koji se dotakne bilo čega što je mrtvo tijelo okaljalo ili onaj koji iz
sebe prospe sjemeni izljev; 5 onaj koji se dotakne kakva puzavca koji ga
onečisti; ili čovjeka od kojega se okalja bilo kakvom nečistoćom - 6 onaj
koji se dotakne čega takva neka je nečist do večeri i neka ne blaguje svetih
prinosa dok ne okupa svoje tijelo u vodi. 7 Čim sunce zađe, čist je. Poslije
toga može blagovati od svetih prinosa jer mu je to hrana. 8 Neka ne jede
ni strva ni što je zvjerad rastrgla. Time bi se okaljao. 9 Neka drže moje
naredbe, da ne navuku na se krivnju i zbog nje, oskvrnuvši se, ne poginu.
Ta ja, Jahve, njih posvećujem." 10 "Neka nijedan svjetovnjak ne blaguje od
prinosa; ni ukućanin ni svećenikov sluga ne smije jesti od svetoga prinosa.
11 Ali ako svećenik steče koga novcem u svoje vlasništvo, taj to može jesti
kao onaj što se rodi u njegovoj kući; oni mogu jesti od njegove hrane. 12 Ako
se svećenikova kći uda za svjetovnjaka, ne smije blagovati od podizanih
svetih prinosa. 13 Ali ako svećenikova kći obudovi ili bude otpuštena, a

nema djece pa se vrati u očevu kuću, može se hraniti očevom hranom
kao u svojoj mladosti. Nikakav svjetovnjak ne smije što od toga jesti.
14 Bude li tko iz neznanja jeo sveti prinos, neka ga nadoknadi svećeniku
dodajući petinu. 15 Neka ne oskvrnjuju svetih prinosa što ih Izraelci Jahvi
podižu. 16 Jedući ih, navukli bi na se krivnju koja bi ih obvezivala na
nadoknadu, jer ja, Jahve, posvetio sam te prinose." 17 Jahve reče Mojsiju:
18 "Govori Aronu, njegovim sinovima i svim Izraelcima i reci im: 'Svaki
čovjek doma Izraelova ili stranac u Izraelu koji donosi svoj prinos kao
zavjet ili kao dragovoljan dar da se prinese Jahvi kao žrtva paljenica -
da bude primljen - 19 mora prinijeti muško bez mane, bilo to goveče,
ovca ili koza. 20 Nikakvo s manom na njemu nemojte prinositi jer vam
to neće biti primljeno. 21 Ako tko prinosi Jahvi žrtvu pričesnicu da izvrši
kakav zavjet ili učini dragovoljan prinos, bilo od krupne ili sitne stoke, ta
životinja, da bude primljena, mora biti bez mane; nikakve mane na njoj ne
smije biti. 22 Nikakvu slijepu, ili hromu, ili osakaćenu, gušavu, šugavu ili
krastavu životinju, nikakvu takvu Jahvi nemoj prinositi niti ikakvu takvu
na žrtvenik kao paljenu žrtvu Jahvi polagati. 23 Junca ili ovcu s kakvim
udom protegnutim ili prikaćenim možeš prinijeti kao dragovoljan prinos,
ali kao žrtva zavjetnica neće biti primljena. 24 Jahvi nemojte prinositi
životinje sa zgnječenim, stučenim, rastrgnutim ili odsječenim mošnjama.
To u svoj zemlji ne činite 25 niti takvo što primajte od stranca da to
prinesete kao hranu svoga Boga. S manom su jer su osakaćene. Zato
vam neće biti primljene.'" 26 Jahve reče Mojsiju: 27 "Kad se tele oteli, janje
se ojanji ili se kozle okozi, sedam dana neka ostane uza svoju majku. Od
osmoga dana može biti primljeno kao paljena žrtva Jahvi. 28 Ne koljite
krave ni ovce u isti dan s njezinim mladim. 29 Kad Jahvi žrtvujete žrtvu
zahvalnicu, žrtvujte je tako da budete primljeni. 30 Neka se žrtva blaguje
onoga istog dana; od nje ništa ne ostavljajte za ujutro. Ja sam Jahve!"
31 "Moje zapovijedi držite i vršite ih. Ja sam Jahve! 32 Ne oskvrnjujte moga
svetog imena, nego neka budem proglašen svetim među Izraelcima - ja,
Jahve, koji vas posvećujem. 33 Ja koji sam vas izbavio iz zemlje egipatske
da budem vaš Bog, ja, Jahve."

23

1 Jahve reče Mojsiju: 2 "Kaži Izraelcima i reci im: Blagdani Jahvini koje
imate sazivati jesu sveti zborovi. Ovo su moji blagdani: 3 Šest dana neka
se posao obavlja, a sedmi je dan subota - dan potpunog odmora, dan
svetoga zbora, kad ne smijete raditi nikakva posla. Gdje god boravili,
subota je Jahvina." 4 "A ovo su blagdani Jahvini - sveti zborovi - koje imate
proglasiti u njihovo određeno vrijeme: 5 U prvom mjesecu četrnaestoga
dana u suton jest Pasha u čast Jahvi; 6 petnaestoga dana toga mjeseca jest
Blagdan beskvasnih kruhova u čast Jahvi - sedam dana jedite beskvasan
kruh. 7 Prvoga dana neka vam bude sveti zbor; nikakva težačkog posla
nemojte raditi. 8 Sedam dana prinosite paljenu žrtvu u čast Jahvi, a
sedmoga dana neka opet bude sveti zbor; nikakva težačkog posla ne
radite." 9 Jahve reče Mojsiju: 10 "Kaži Izraelcima i reci im: 'Kad uđete u
zemlju koju vam dajem i u njoj žetvu požanjete, prvi snop svoje žetve
donesite svećeniku. 11 Neka ga on prinese kao žrtvu prikaznicu pred
Jahvom da budete primljeni. Sutradan po suboti neka ga svećenik prinese
kao žrtvu prikaznicu. 12 A u dan kad budete prinosili snop kao žrtvu
prikaznicu, prinesite Jahvi jednogodišnjeg janjca bez mane kao žrtvu

paljenicu. 13 Uz to žrtva prinosnica neka bude: dvije desetine efe najboljeg
brašna zamiješena u ulju, kao paljena žrtva Jahvi na ugodan miris; a s
njom ljevanica od vina neka bude četvrt hina. 14 Prije toga dana - dok ne
donesete prinose svoga Boga - ne smijete jesti ni kruha, ni pržena zrnja,
ni svježa klasja. To je trajan zakon za vaše naraštaje gdje god vi boravili.'"
15 "A počevši od sutrašnjega dana po suboti - dana u koji donesete snop
za žrtvu prikaznicu - nabrojte punih sedam tjedana. 16 Onda na dan po
sedmoj suboti, na Pedesetnicu, prinesite Jahvi novu žrtvu. 17 Donesite
iz svojih stanova po dva kruha za žrtvu prikaznicu. Neka svaki bude
od dvije desetine efe najboljeg brašna; neka budu ispečeni ukvas, kao
prvine Jahvi. 18 S kruhom prinesite sedam jednogodišnjih janjaca bez
mane, jednoga junca i dva ovna kao žrtvu paljenicu Jahvi zajedno sa
žrtvom prinosnicom i ljevanicom, žrtvom paljenom na ugodan miris Jahvi.
19 Prinesite i jednoga jarca kao žrtvu okajnicu, a dva janjca od godine dana
za žrtvu pričesnicu. 20 Neka ih svećenik prinese pred Jahvom kao žrtvu
prikaznicu povrh kruha od prvina. Uz oba janjca, i ovo je Jahvi sveto i
neka pripadne svećeniku. 21 Toga istog dana sazovite zbor. Neka vam to
bude posvećen zbor - nikakva težačkog posla ne radite. To je trajan zakon
za vaše naraštaje gdje god vi boravili. 22 Kad budete želi žetvu sa svoje
zemlje, nemoj žeti dokraja svoje njive niti pabirčiti poslije svoje žetve.
Ostavi to sirotinji i strancu. Ja sam Jahve, Bog vaš." 23 Jahve reče Mojsiju:
24 "Govori Izraelcima i reci: 'Sedmoga mjeseca, prvoga dana u mjesecu,
neka vam je potpun odmor, proglašen glasom trube, sveti zbor. 25 Nikakva
teškog posla ne radite; u čast Jahvi paljenu žrtvu prinesite.'" 26 Reče
Jahve Mojsiju: 27 "Povrh toga, u deseti dan toga sedmog mjeseca pada Dan
pomirenja. Neka vam to bude prigoda za sveti zbor; postite i prinesite
u čast Jahvi paljenu žrtvu. 28 Toga dana nemojte raditi nikakva posla.
To je, naime, Dan pomirenja, kada će se za vas obaviti obred pomirenja
pred Jahvom, Bogom vašim. 29 Jest, tko god ne bude postio toga dana,
neka se odstrani iz svoga naroda. 30 A tko bi god radio kakav posao na
taj dan, toga ću ja istrijebiti iz njegova naroda. 31 Nikakva posla nemojte
raditi. To je trajan zakon za vaše naraštaje gdje god vi boravili. 32 Neka
vam je to subotnji počinak. Postite! Navečer devetoga dana u mjesecu
- od večeri do večeri - prestanite raditi." 33 Jahve reče Mojsiju: 34 "Reci
Izraelcima: 'Od petnaestoga dana toga sedmog mjeseca neka se sedam
dana drži Blagdan sjenica u čast Jahvi. 35 Prvoga dana, u dan svetoga
zbora, nikakva težačkog posla nemojte raditi. 36 Sedam dana prinosite
paljenu žrtvu u čast Jahvi. Osmi dan neka vam bude sveti zbor, kada
ćete u čast Jahvi prinijeti paljenu žrtvu. To je svečani zbor; nikakva
težačkog posla nemojte obavljati.'" 37 "To su blagdani Jahvini koje imate
sazvati - sveti zborovi određeni za prinošenje žrtava u čast Jahvi; žrtava
paljenica, prinosnica, žrtava klanica i ljevanica; svaku na njezin pravi dan,
38 povrh Jahvinih subota, povrh vlastitih prinosa, povrh svojih zavjetnih i
dragovoljnih darova koje inače prinosite Jahvi." 39 "Osim toga, petnaestoga
dana mjeseca sedmoga, pošto pokupite sa zemlje plodove, svetkujte Jahvin
blagdan sedam dana. Na prvi dan i na osmi dan neka je potpun počinak.
40 Uzmite već prvoga dana lijepih plodova, palmovih grana, grančica s
lisnatih drveta i potočne vrbovine pa se veselite u nazočnosti Jahve, Boga
svoga, sedam dana. 41 Svetkujte tako blagdan u čast Jahvi sedam dana
svake godine. Neka je to trajan zakon za vaše naraštaje. Svetkujte taj
blagdan sedmoga mjeseca. 42 Sedam dana stanujte u sjenicama. Svi

Izraelovi domoroci neka proborave u sjenicama, 43 da vaši potomci znaju
kako sam ja učinio da Izraelci žive u sjenicama kad sam ih izbavio iz
zemlje egipatske. Ja sam Jahve, Bog vaš." 44 I tako Mojsije objavi Izraelcima
Jahvine blagdane.

24

1 Jahve reče Mojsiju: 2 "Naredi Izraelcima da ti za svijećnjak donose
čistoga ulja od istupanih maslina, da se uvijek održava svjetlo. 3 Neka
ga Aron svagda sprema pred Jahvom od večeri do jutra u Šatoru
sastanka, pred zavjesom Svjedočanstva. Neka je ovo trajan zakon vašim
naraštajima. 4 Neka Aron neprekidno održava svjetlila na čistome
svijećnjaku pred Jahvom." 5 "Potom uzmi najboljeg brašna i od njega ispeci
dvanaest pogača. Neka u svakoj pogači budu dvije desetine efe. 6 Onda ih
poredaj u dva reda - po šest u redu - na čistome stolu što je pred Jahvom.
7 Na svaki red stavi čistoga tamjana. Neka to bude hrana prinesena
kao spomen - paljena žrtva Jahvi. 8 Svake subote, bez prijekida, neka se
postavljaju pred Jahvu. To neka Izraelci vrše zbog vječnoga Saveza. 9 Neka
pripadnu Aronu i njegovim sinovima. Oni ih imaju blagovati na posvećenu
mjestu. To je njemu vrlo svet dio Jahvinih paljenih žrtava. To neka bude
trajna odredba." 10 A sin jedne Izraelke, komu otac bijaše Egipćanin, iziđe
među Izraelce i zametne u taboru svađu s nekim Izraelcem. 11 Uto sin
Izraelke pogrdi Ime i opsuje ga. Tada ga dovedu Mojsiju. - Mati mu se
zvala Šelomit, a bila je kći Dibrijeva iz plemena Danova. - 12 Stave ga u
zatvor dok im se ne očituje volja Jahvina. 13 Onda Jahve reče Mojsiju:
14 "Izvedi psovača iz tabora. Potom svi oni koji su ga čuli neka stave svoje
ruke na njegovu glavu. A onda neka ga sva zajednica kamenuje. 15 Poslije
toga ćeš ovako prozboriti Izraelcima: Tko god opsuje Boga svoga neka
snosi svoju krivnju; 16 tko izgovori hulu na ime Jahvino neka se smakne
- neka ga sva zajednica kamenuje; bio stranac ili domorodac, ako pohuli
ime Jahvino, mora mrijeti. 17 Ako čovjek zada smrtan udarac drugome,
mora se smaknuti. 18 Tko usmrti živinče mora ga nadomjestiti: život za
život. 19 Tko ozlijedi svoga bližnjega neka mu se učini kako je on učinio:
20 lom za lom, oko za oko, zub za zub - rana koju je on zadao drugome neka
se zada i njemu. 21 Tko usmrti živinče mora ga nadoknaditi, ali tko ubije
čovjeka mora umrijeti. 22 Neka vam je jednak sud i strancu i domorocu.
Jer ja sam Jahve, Bog vaš." 23 Pošto je Mojsije to izložio Izraelcima, oni
izvedu psovača izvan tabora i zaspu ga kamenjem. Učine, dakle, Izraelci
kako je Jahve Mojsiju naredio.

25

1 Jahve reče Mojsiju na Sinajskom brdu: 2 "Govori Izraelcima i kaži
im: Kad uđete u zemlju koju vam dajem, neka ta zemlja održava Jahvin
subotni počinak. 3 Šest godina zasijavaj svoju njivu, šest godina svoj
vinograd obrezuj i beri njegov plod. 4 Ali sedme godine neka i zemlja uživa
subotnji počinak, Jahvinu subotu: svoje njive ne zasijavaj niti obrezuj
svoga vinograda. 5 Što samo od sebe uzraste na tvojoj njivi nemoj žeti
niti beri grožđe s neobrezane loze. Neka to bude zemlji godina počivanja.
6 Zemljišni počinak neka vam priskrbi prehranu: tebi, tvome sluzi, tvojoj
sluškinji, tvome najamniku koji s tobom živi; 7 a i tvojoj stoci i zvjeradi
u tvojoj zemlji neka njezini plodovi služe za hranu." 8 "Nabroj sedam
sedmica takvih godina, sedam puta sedam godina. Sedam sedmica godina

iznosit će ti četrdeset devet godina. 9 A onda zaori u trubu! U sedmome
mjesecu, desetoga dana toga mjeseca, na Dan pomirenja, zatrubite u trubu
širom svoje zemlje. 10 Tu pedesetu godinu proglasite svetom! Zemljom
proglasite oslobađanje svim njezinim stanovnicima. To neka vam bude
jubilej, oprosna godina. Neka se svatko vaš vrati na svoju očevinu; neka se
svatko vrati k svome rodu! 11 Ta pedesetogodišnjica neka vam je jubilejska
godina: nemojte sijati, nemojte žeti što samo od sebe uzraste niti berite
grožđe s neobrezane loze. 12 Jer jubilej vam mora biti svet! Hranite se
onim što njiva donese od sebe. 13 Te jubilejske godine neka se svatko
vrati na svoju očevinu. 14 Zato, kad prodajete imanje svome sunarodnjaku
ili kupujete od svoga sunarodnjaka, nemojte nanositi štete svome bratu!
15 Od svoga sunarodnjaka kupuj, odbivši samo broj godina poslije jubileja,
a on neka ti proda prema broju proizvodnih godina. 16 Što više godina,
više i cijenu povisi; što manje godina, neka je i cijena manja. Jer, ono
što ti on prodaje jest broj ljetina. 17 Neka nitko od vas ne nanosi štete
svome sunarodnjaku, nego se boj Boga svoga! Jer ja sam Jahve, Bog vaš.
18 Vršite moje zakone i moje naredbe; vjerno ih provodite u djelo pa ćete u
sigurnosti živjeti na zemlji. 19 Zemlja će davati svoj rod, jest ćete do sitosti
i živjet ćete u sigurnosti. 20 Ako biste rekli: 'Čime ćemo se hraniti te sedme
godine kad ne budemo ni sijali ni brali plodova?' 21 evo, blagoslov ću svoj
pustiti na vas: šesta godina rodom će roditi za tri godine. 22 Kad budete
sijali osme godine, hranit ćete se starim prihodom sve do devete godine;
dok ne dođe njezin prihod, jest ćete stari.” 23 “Zemlja se ne smije prodati
potpuno, jer zemlja pripada meni, dok ste vi samo stranci i gosti kod mene.
24 Zato u svakome kraju gdje imate zemljišne posjede morate dopustiti
otkupljivanje zemlje. 25 Ako tvoj brat zapadne u škripac te moradne
prodati dio svoje očevine, neka dođe njegov najbliži izbavitelj i otkupi što
je njegov brat prodao. 26 Ako nema koga da mu ga otkupi, a poslije i sam
postane imućan te stekne sredstva da je otkupi, 27 neka prebroji godine
od prodaje, isplati kupcu svotu za preostalo vrijeme i vrati se na svoju
očevinu. 28 Ako nema sredstava da je vrati, onda prodano neka ostane
u rukama kupca do jubilejske godine. A stupivši u jubilej, neka se vrati
na svoju očevinu. 29 Ako tko proda stojnu kuću u gradu zidom obzidanu,
može je otkupiti dokle se ne navrši godina poslije prodaje; otkupni rok
neka je, dakle, jedna godina. 30 Ako je ne otkupi u roku od godine, onda
kuća u gradu zidom opasana prelazi potpuno kupcu i njegovim potomcima:
ni za jubileja neka se ne vraća. 31 Ali kuće po selima što nemaju zidova
oko sebe neka se smatraju kao posjedi u polju; mogu se otkupljivati. U
jubileju kupac mora iz njih izići. 32 Kuće koje u levitskim gradovima
pripadaju levitima mogu leviti otkupiti u svako vrijeme. 33 Ako se koji
levit ne posluži svojim pravom otkupa, onda će kuća što bude prodana u
gradu njegova vlasništva biti za jubileja vraćena. Jer kod Izraelaca kuće u
gradovima levita njihovo su vlasništvo. 34 Neograđena zemlja oko njihovih
gradova ne može se prodati, jer je ona njihovo vlasništvo za sva vremena.”
35 “Ako tvoj brat zapadne u škripac i ne mogne održavati svoje odnose s
tobom, primi ga; i neka s tobom živi kao stranac ili gost. 36 Ne uzimaj
od njega ni lihve ni kamata. Boga se svoga boj, i neka tvoj brat živi s
tobom! 37 Ne uzajmljuj mu novac na kamate niti mu lihvarski davaj svoju
hranu. 38 Ja, Jahve, Bog vaš, izbavio sam vas iz zemlje egipatske da vam
dadem zemlju kanaansku i budem vaš Bog. 39 Ako li tvoj brat padne u
škripac dok je s tobom u urednim odnosima te se moradne tebi prodati,

nemoj ga prisiliti da služi kao rob; neka bude kod tebe kao najamnik ili
nadničar. 40 Neka služi kod tebe do jubilejske godine. 41 Onda neka bude
slobodan da ode od tebe - i on i njegova djeca s njim; neka ide natrag svome
rodu i opet zaposjedne svoju djedovinu. 42 TÓa oni su moji službenici, ja
sam ih izbavio iz zemlje egipatske; oni se ne smiju prodavati kao robovi.
43 Nemoj s njim grubo postupati! Boga se svoga boj! 44 A robove i ropkinje,
budeš li ih htio imati, možete kupiti, i muške i ženske, od naroda koji
su oko vas. 45 Možete ih kupovati i od pridošlica koji s vama borave; od
njihovih obitelji što žive s vama i rođeni su u vašoj zemlji. Takvi mogu
postati vašim vlasništvom. 46 Njih možete predati u nasljedstvo svojoj
djeci da ih zavazda naslijede u baštinu. Prema njima možete postupati
kao prema robovima. Ali prema svojoj braći, Izraelcima, nitko ne smije
grubo postupati. 47 Ako se stranac s tobom nastanjen obogati, a tvoj brat,
u svojim odnosima prema njemu, zapadne u škripac te se proda strancu
koji je s tobom nastanjen ili kojemu god potomku strančeve obitelji, 48 on
ima pravo i nakon prodaje biti otkupljen. Neka ga otkupi netko od njegove
braće; 49 ili neka ga otkupi njegov stric, njegov rođak ili bilo tko od njegove
obitelji koji bude od njegove krvi. Ili, ako ima sredstava, neka se sam
otkupi. 50 Sa svojim kupcem neka proračuna vrijeme od godine kad mu
se prodao do jubilejske godine. Cijena za njegovo oslobođenje neka bude
prema broju godina. Vrijeme što ga je proveo sa svojim vlasnikom neka se
procijeni kao vrijeme jednog najamnika. 51 Ako ostaje još mnogo godina,
neka isplati za svoju otkupninu u omjeru svoje prodajne svote. 52 A ako
ostaje samo nekoliko godina do jubilejske godine, neka izračuna pa isplati
za svoj otkup prema godinama službe. 53 Prema njemu neka bude kao
prema najamniku koji se iznajmljuje od godine na godinu. Neka se na
tvoje oči s njim ne postupa grubo. 54 Ne bude li iskupljen ovako, onda i on
i njegova djeca s njim neka odu u jubilejskoj godini. 55 Jer Izraelci su moji
službenici; oni su moji službenici koje sam ja izveo iz zemlje egipatske, ja,
Jahve, Bog vaš.”

26

1 “Ne pravite sebi kumira; ne podižite sebi ni kipa ni spomen-stupa;
ne postavljajte u svojoj zemlji kamenja s likovima da pred njih padate.
2 Održavajte moje subote; poštujte moje Svetište - jer ja sam Jahve, Bog
vaš.” 3 “Budete li živjeli prema mojim zakonima, održavali moje zapovijedi
i u djelo ih provodili, 4 davat ću vam kiše u pravo vrijeme te će zemlja
rađati rodom a stabla po polju donositi plodove. 5 Vršidba će vam stizati
berbu, a berba stizati sjetvu. Jest ćete kruh svoj do sitosti i u svojoj ćete
zemlji živjeti u sigurnosti. 6 Zemlji ću dati mir; tako ćete počivati a da vas
nitko ne plaši. Štetne ću životinje iz zemlje ukloniti; mač neće prolaziti
vašom zemljom. 7 U bijeg ćete nagoniti svoje neprijatelje, a oni će padati
pred vama od mača. 8 Petorica vas nagonit će u bijeg stotinu njih, a
stotina vas nagonit će u bijeg deset tisuća njih. Da, vaši će neprijatelji
padati pred vama od mača. 9 K vama ću se okrenuti te vas rodnima činiti
i razmnažati. Držat ću svoj Savez s vama. 10 Starom ćete se zalihom
hraniti; štoviše, trebat će vam zalihe ispražnjavati da mognete sasipati
novo žito. 11 Među vama ću postaviti svoje Prebivalište i neću vas odbaciti;
12 među vama ću hoditi i bit ću vam Bog, a vi ćete mi biti narod. 13 Ja,
Jahve, Bog vaš, izveo sam vas iz zemlje egipatske da im više ne budete
roblje; polomio sam palice vaših jarmova i učinio da hodate uspravno.”

14 “Ali ako me ne poslušate i u djelo ne provedete sve ove moje zapovijedi;
15 ako odbacite moje zakone, pogazite moje naredbe i prekršite moj Savez,
ne provodeći u djelo sve moje zapovijedi, 16 evo što ću ja učiniti vama:
podvrgnut ću vas strepnji, iznemoglosti i groznici što oči troše a život
gase. 17 Sjetve ćete svoje uzalud sijati - neprijatelji vaši njima će se hraniti.
Ja ću se protiv vas okrenuti, a vaši će vas neprijatelji ametice tući. Oni
koji vas mrze gospodarit će nad vama. Bježat ćete i onda kad vas nitko
ne bude progonio. 18 Pa ako me i unatoč tome ne poslušate, ja ću vas
sedmerostruko kažnjavati za vaše grijehe. 19 Slomit ću ja vašu drsku silu.
Vaša ću nebesa učiniti poput gvožđa, a zemlju vašu poput tuča. 20 Uzalud
će se trošiti vaša snaga. Zemlja vam više neće davati svoga roda niti će
stabla na zemlji donositi svojih plodova. 21 Budete li se još i dalje protivili,
ne htjednete li me poslušati, sedmerostruko ću još na vama povisiti rane
za vaše grijehe. 22 Na vas ću pustiti šumsku zvjerad da vas liši djece, blago
vam podavi a vas prorijedi tako da vam putovi postanu pusti. 23 Ako vas
ni to ne popravi nego nastavite življenje koje se meni protivi, 24 onda ću
se i ja suprotstaviti vama i sam ću vas još sedmerostruko udariti za vaše
grijehe. 25 Na vas ću dovesti mač neka se iskali osvetom za Savez. A kad
se zbijete u svoje gradove, poslat ću na vas kugu i bit ćete predani u ruke
neprijatelju. 26 Još kad vam obustavim namicanje kruha, deset žena moći
će vam peći kruh u jednoj peći i na mjeru će vam kruh davati. Jest ćete,
ali se nećete nasititi. 27 Ako me ni tada ne poslušate nego mi se dalje
budete suprotstavljali, 28 i ja ću se vama suprotstaviti - sedmerostruko ću
vas kazniti za vaše grijehe. 29 Jest ćete meso od svojih sinova, jest ćete
meso od svojih kćeri. 30 Porušit ću vaše idolske uzvišice; oborit ću vaše
kadione žrtvenike, zgrnut ću vaša mrtva trupla na trupla vaših kumira i
odbacit ću vas. 31 Gradove ću vaše pretvoriti u ruševine; svetišta ću vaša
opustošiti, vaš ugodni miris neću više mirisati. 32 Zemlju ću ja pretvoriti
u zgarište tako da će se vaši neprijatelji koji se u njoj nastane zaprepastiti
nad njom. 33 Vas ću rasijati po narodima; izvući ću protiv vas mač iz korica
tako da će vam se zemlja pretvoriti u pustaru a gradovi u ruševine. 34 Tada
će zemlja namiriti svoje subote za sve vrijeme dok bude pusta i vi budete
u zemlji svojih neprijatelja. Otpočinut će tada zemlja i moći će namiriti
svoje subote. 35 Sve dok bude pusta, imat će počinak koji nije imala za vaših
subota dok ste vi u njoj stanovali. 36 A onima od vas koji na životu ostanu
po zemljama svojih neprijatelja, njima ću strah u srce utjerati. U bijeg će ih
nagoniti šuštaj lista što zatrepti. Bježat će kao što se bježi od mača; padat
će, iako ih nitko neće progoniti. 37 Spoticat će se jedan o drugoga kao kad se
bježi ispred mača, premda ih nitko neće progoniti. Nećete se održati pred
svojim neprijateljima; 38 izginut ćete među narodima - proždrijet će vas
zemlja vaših neprijatelja. 39 A koji od vas prežive venut će u zemljama
svojih neprijatelja zbog svojih opačina; venut će i zbog opačina svojih
otaca. 40 Priznat će tada svoju opačinu i opačinu svojih otaca što su je
protiv mene počinili izdajom, što su mi se protivili. 41 I ja sam sa morao
suprotstaviti njima i odvesti ih u zemlju njihovih neprijatelja.” “Onda će
se napokon njihovo tvrdokorno srce poniziti; ispaštat će oni svoju krivnju.
42 Tada ću se ja sjetiti svoga Saveza s Jakovom i svoga Saveza s Izakom;
sjetit ću se svoga Saveza s Abrahamom - zemlje ću se sjetiti. 43 Zemlja će,
ostavljena od njih, namiriti svoje subote kad ostane pusta zbog njih. A oni
će ispaštati svoju krivnju što su odbacili moje zapovijedi; što su prezreli
moje zakone. 44 Ali ni onda dok budu u zemlji svojih neprijatelja, neću

ih zabaciti niti ću ih prezreti tako da ih posve uništim i da prekršim svoj
Savez s njima. TÓa ja sam Jahve, Bog njihov. 45 Radi njih sjetit ću se Saveza
s njihovim precima koje sam izveo iz zemlje egipatske naočigled naroda
da budem njihov Bog, ja Jahve.” 46 To su odredbe, uredbe i zakoni koje je
Jahve uglavio između sebe i Izraelaca po Mojsiju na Sinajskome brdu.

27

1 Jahve reče Mojsiju: 2 “Govori Izraelcima i reci im: 'Ako tko zaželi
podmiriti Jahvi zavjet što vrijedi koliko čovjek, 3 neka ti je mjerilo:
muškarca od dvadeset do šezdeset godina starosti procijeni pedeset
šekela u srebru, prema hramskom šekelu, 4 a žensku procijeni trideset
šekela. 5 A za dob od pet do dvadeset godina neka tvoja procjena bude:
za muškarca dvadeset šekela, a za žensku deset šekela. 6 Je li dob od
jednoga mjeseca do pet godina, neka ti je procjena: za muško pet šekela
u srebru, a procjena za žensko tri šekela u srebru. 7 Bude li u starosti od
šezdeset godina ili više, neka ti je procjena: za muškarca petnaest šekela,
a za žensku deset šekela. 8 Ali ako je tko siromašan te ne može platiti svoju
cijenu, neka ga dovedu pred svećenika i neka ga svećenik procijeni. Ali
neka svećenik procijeni prema onome što zavjetovalac može dati. 9 Ako
zavjetovani prinos bude od životinja koje se mogu Jahvi prinositi, svaki
takav prinos Jahvi bit će posvećena stvar. 10 Neka se ne nadomješta niti
zamjenjuje za što drugo - bilo dobro za loše, bilo loše za dobro. Ako li se
napravi zamjena jednoga živinčeta za drugo, onda će i zavjetovano i ono
koje ga je zamijenilo biti posvećena stvar. 11 Bude li zavjetovani prinos
od nečiste životinje koja se ne može Jahvi prinositi, neka se takvo živinče
dovede k svećeniku 12 pa neka ga on procijeni. Bilo skupo, bilo jeftino, kako
svećenik procijeni, neka tako bude. 13 Zaželi li ga tko otkupiti, neka doda
njegovoj procjeni jednu petinu. 14 Ako tko posveti svoju kuću zavjetovavši
je Jahvi, neka svećenik procijeni da li je dobra ili loša. Kako svećenik
prosudi, neka tako ostane. 15 Ako onaj koji je svoju kuću zavjetovao zaželi
da je otkupi, neka dometne jednu petinu svoti na koju je procijenjena
pa neka bude njegova. 16 Ako tko zavjetuje Jahvi dio zemljišta od svoga
vlasništva, procijeni ga prema njegovu usjevu: za jedan homer ječmena
sjemena pedeset šekela u srebru. 17 Zavjetuje li zemljište za jubilejske
godine, neka ostane prema ovoj procjeni. 18 Ali ako zemljište zavjetuje
poslije jubilejske godine, neka svećenik proračuna cijenu prema godinama
što preostaju do jubilejske godine i prema tome smanji procjenu. 19 Ako
onaj tko je zemljište zavjetovao zaželi da ga otkupi, neka doda jednu petinu
svoti na koju je procijenjeno pa neka mu ostane. 20 Ako zemljište ne otkupi
nego ga proda drugome, ne može se više otkupiti. 21 Kad zemljište bude
oslobođeno u jubilejskoj godini, neka se posveti Jahvi kao zavjetovano
zemljište i postane svećenikov posjed. 22 Zavjetuje li tko Jahvi kupljeno
zemljište koje nije dio njegove očevine, 23 neka mu svećenik proračuna
razmjernu procjenu do jubilejske godine. I toga istog dana neka isplati
iznos kao stvar posvećenu Jahvi. 24 U jubilejskoj godini zemljište se ima
vratiti onome od koga je kupljeno - kome pripada zemljišno vlasništvo.
25 Svaka procjena neka se vrši prema hramskom šekelu: dvadeset gera
jedan šekel. 26 Ali neka nitko ne zavjetuje prvinu od stoke. TÓa prvina
ionako pripada Jahvi - Jahvina je, pa bila od sitnoga bila od krupnoga blaga.
27 Bude li od nečiste stoke, može se otkupiti prema procjeni, dometnuvši
petinu cijene. Ako se ne otkupi, neka se prema procjeni proda. 28 Ali

ništa od 'herema', od onog što je Jahvi izručeno, bio to čovjek ili živinče
ili njegovo baštinjeno zemljište, ništa što je tko Jahvi zavjetom posvetio,
ne može se niti prodati niti otkupiti. Svaka zavjetom posvećena stvar
najveća je Jahvina svetinja. 29 Nijedno ljudsko biće koje bude 'heremom'
- prokletstvom - udareno ne smije se otkupljivati: mora se smaknuti.
30 Svaka desetina sa zemljišta, bilo od poljskih usjeva bilo od plodova sa
stabala, pripada Jahvi; to je Jahvi posvećeno. 31 Ako bi tko htio otkupiti
koji dio svoje desetine, mora tome dodati jednu petinu cijene. 32 Svaka
desetina od krupnoga i sitnoga blaga, to jest svako deseto od svega što
prolazi ispod pastirskog štapa, neka bude posvećeno Jahvi. 33 Neka se ne
gleda je li dobro ili rđavo; i neka se ne zamjenjuje. Ako se ipak zamijeni,
neka je onda i jedno i drugo posvećeno i ne smije se otkupljivati.'" 34 To
su zapovijedi koje je Jahve izdao Mojsiju za Izraelce na Sinajskome brdu.

Knjiga Brojeva

1 U Sinajskoj pustinji, u Šatoru sastanka, reče Jahve Mojsiju prvoga dana
drugoga mjeseca, druge godine po izlasku iz zemlje egipatske: 2 "Obavite
popis sve zajednice izraelske po rodovima i porodicama, navodeći imena
svih muškaraca, glavu po glavu. 3 Od dvadeset godina naviše, za borbu
sposobne u Izraelu, ti i Aron pobilježite prema njihovim jedinicama.
4 Neka s vama bude po jedan čovjek od svakoga plemena, glavari svoga
pradjedovskog doma. 5 Ovo su imena ljudi koji će vam pomagati: Elisur,
sin Šedeurov, za pleme Rubenovo; 6 Šelumiel, sin Surišadajev, za pleme
Šimunovo; 7 Nahšon, sin Aminadabov, za pleme Judino; 8 Netanel, sin
Suarov, za pleme Jisakarovo; 9 Eliab, sin Helonov, za pleme Zebulunovo.
10 Za Josipove sinove: Elišama, sin Amihudov, za pleme Efrajimovo;
Gamliel, sin Pedahsurov, za pleme Manašeovo; 11 Abidan, sin Gidonijev,
za pleme Benjaminovo; 12 Ahiezer, sin Amišadajev, za pleme Danovo;
13 Pagiel, sin Okranov, za pleme Ašerovo; 14 Elijasaf, sin Deuelov, za pleme
Gadovo; 15 Ahira, sin Enanov, za pleme Naftalijevo." 16 To bijahu sazivači
zajednice, knezovi pradjedovskih plemena i glavari rodova izraelskih.
17 Mojsije i Aron onda uzmu one ljude što su po imenu bili određeni
18 te prvoga dana drugoga mjeseca sazovu svu zajednicu. Tada se u
popis prema rodovima i porodicama po redu unosio broj osoba starijih od
dvadeset godina. 19 Kako je Jahve naredio Mojsiju, tako ih je on pobilježio
u Sinajskoj pustinji. 20 Kad se utvrdi potomstvo Rubena, Izraelova
prvorođenca, prema njegovim rodovima i porodicama, pribilježiše, glavu
po glavu, imena svih muškaraca od dvadeset godina naviše, svih za
borbu sposobnih. 21 Popisanih od Rubenova plemena bilo je četrdeset
i šest tisuća i pet stotina. 22 Bili su popisani Šimunovi potomci prema
njihovim rodovima i porodicama: pribilježiše se, glava po glava, imena
svih muškaraca od dvadeset godina naviše, svih za borbu sposobnih.
23 Popisanih od Šimunova plemena bilo je pedeset i devet tisuća i tri stotine.
24 Kad se utvrdi potomstvo sinova Gadovih prema njihovim rodovima i
porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina
i više, svih za borbu sposobnih. 25 Popisanih od Gadova plemena bilo je
četrdeset i pet tisuća i šest stotina i pedeset. 26 Kad se utvrdi potomstvo
sinova Judinih prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se,
glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu
sposobnih. 27 Popisanih od Judina plemena bilo je sedamdeset i četiri
tisuće i šest stotina. 28 Kad se utvrdi potomstvo sinova Jisakarovih prema
njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena
onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih. 29 Popisanih
od Jisakarova plemena bilo je pedeset i četiri tisuće i četiri stotine.
30 Kad se utvrdi potomstvo sinova Zebulunovih prema njihovim rodovima i
porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina
i više, svih za borbu sposobnih. 31 Popisanih od Zebulunova plemena bilo
je pedeset i sedam tisuća i četiri stotine. 32 Josipovi sinovi: Kad se utvrdi
potomstvo sinova Efrajimovih, prema njihovim rodovima i porodicama,
pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih
za borbu sposobnih. 33 Popisanih od Efrajimova plemena bilo je četrdeset

tisuća i pet stotina. 34 Kad se utvrdi potomstvo sinova Manašeovih, prema
njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena
onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih. 35 Popisanih
od Manašeova plemena bilo je trideset i dvije tisuće i dvjesta. 36 Kad
se utvrdi potomstvo sinova Benjaminovih, prema njihovim rodovima i
porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina
i više, svih za borbu sposobnih. 37 Popisanih od Benjaminova plemena bilo
je trideset i pet tisuća i četiri stotine. 38 Kad se utvrdi potomstvo sinova
Danovih, prema njihovim rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava
po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih.
39 Popisanih od Danova plemena bilo je šezdeset i dvije tisuće i sedam
stotina. 40 Kad se utvrdi potomstvo sinova Ašerovih, prema njihovim
rodovima i porodicama, pribilježiše se, glava po glava, imena onih od
dvadeset godina i više, svih za borbu sposobnih. 41 Popisanih od Ašerova
plemena bila je četrdeset i jedna tisuća i pet stotina. 42 Kad se utvrdi
potomstvo sinova Naftalijevih, prema njihovim rodovima i porodicama,
pribilježiše se, glava po glava, imena onih od dvadeset godina i više, svih
za borbu sposobnih. 43 Popisanih od Naftalijeva plemena bilo je pedeset
i tri tisuće i četiri stotine. 44 To su oni koje popisaše Mojsije i Aron sa
dvanaest knezova izraelskih, po jedan na svaki pradjedovski dom. 45 Bili su
popisani svi Izraelci, prema pradjedovskim domovima, od dvadeset godina
i više, svi za borbu sposobni u Izraelu. 46 Bilo je, dakle, svih popisanih
šest stotina i tri tisuće i pet stotina i pedeset. 47 Među te nisu se ubrojili
Levijevci prema svojem pradjedovskom plemenu. 48 Jahve je, naime, rekao
Mojsiju: 49 “Nipošto nemoj popisivati Levijeva plemena niti ga unosi u
popis Izraelaca. 50 Nego ti sam odredi Levijevce za službu u Prebivalištu
svjedočanstva; za sav njegov namještaj i sve što na nj spada; neka oni
nose Prebivalište i sav njegov namještaj; neka oni u njemu poslužuju i oko
njega tabore. 51 Kad se Prebivalište mora premještati, neka ga Levijevci
rastave; a kad se s Prebivalištem treba utaboriti, neka ga Levijevci opet
podignu. Svjetovnjak koji bi mu se primakao neka se pogubi. 52 Neka
Izraelci logoruju svatko u svome taboru; svatko kod svoje zastave, po
četama. 53 Levijevci neka borave oko Prebivališta svjedočanstva, da se
gnjev ne obori na izraelsku zajednicu. Neka tako Levijevci stražu straže
oko Prebivališta svjedočanstva.” 54 Izraelci učine kako je Jahve Mojsiju
naredio. U svemu tako urade.

2

1 Jahve reče Mojsiju i Aronu: 2 “Neka Izraelci logoruju svatko kod svoje
zastave, pod znakovima svojih pradjedovskih domova; neka se utabore
oko Šatora sastanka, ali malo podalje. 3 Sprijeda, s istočne strane, zastava
Judina tabora, prema njihovim četama. Glavar je Judinih potomaka
Nahšon, sin Aminadabov. 4 Njegova vojska broji sedamdeset i četiri tisuće
i šest stotina popisanih. 5 Do njega neka taboruje Jisakarovo pleme. Glavar
je Jisakarovih potomaka Netanel, sin Suarov. 6 Njegova vojska broji pedeset
četiri tisuće i četiri stotine popisanih. 7 Onda pleme Zebulunovo. Glavar je
Zebulunovih potomaka Eliab, sin Helonov. 8 Njegova vojska broji pedeset
i sedam tisuća i četiri stotine popisanih. 9 Prema njihovim četama, svih
je upisanih u Judinu taboru sto osamdeset i šest tisuća i četiri stotine.
Neka oni prvi stupaju! 10 S juga je zastava tabora Rubenova, prema
njihovim četama. Glavar je Rubenovih potomaka Elisur, sin Šedeurov.

11 Njegova vojska broji četrdeset i šest tisuća i pet stotina popisanih. 12 Do
njega neka taboruje pleme Šimunovo. Glavar je Šimunovih potomaka
Šelumiel, sin Surišadajev. 13 Njegova vojska broji pedeset i devet tisuća i
tri stotine popisanih. 14 Onda pleme Gadovo. Glavar je Gadovih potomaka
Elijasaf, sin Deuelov. 15 Njegova vojska broji četrdeset i pet tisuća šest
stotina i pedeset popisanih. 16 Prema njihovim četama, svih je upisanih
u taboru Rubenovu sto pedeset i jedna tisuća četiri stotine i pedeset.
Neka oni stupaju drugi! 17 Potom neka ide Šator sastanka, tako da
tabor levitski bude usred drugih tabora. Kako taboruju, onako neka
i stupaju: svatko pod svojom zastavom. 18 Sa zapada, zastava tabora
Efrajimova, prema njihovim četama. Glavar je Efrajimovih potomaka
Elišama, sin Amihudov. 19 Njegova vojska broji četrdeset tisuća i pet
stotina popisanih. 20 Do njega je pleme Manašeovo. Glavar je Manašeovih
potomaka Gamliel, sin Pedahsurov. 21 Njegova vojska broji trideset i dvije
tisuće i dvjesta popisanih. 22 Onda je pleme Benjaminovo. Glavar je
potomaka Benjaminovih Abidan, sin Gidonijev. 23 Njegova vojska broji
trideset i pet tisuća i četiri stotine popisanih. 24 Prema njihovim četama,
svih je upisanih u Efrajimovu taboru sto i osam tisuća i sto. Oni neka
stupaju treći! 25 Sa sjevera, zastava tabora Danova, prema njihovim
četama. Glavar je Danovih potomaka Ahiezer, sin Amišadajev. 26 Njegova
vojska broji šezdeset i dvije tisuće i sedam stotina popisanih. 27 Do njega
neka se utabori pleme Ašerovo. Glavar je Ašerovih potomaka Pagiel, sin
Okranov. 28 Njegova vojska broji četrdeset i jednu tisuću i pet stotina
popisanih. 29 Onda pleme Naftalijevo. Glavar je Naftalijevih potomaka
Ahira, sin Enanov. 30 Njegova vojska broji pedeset i tri tisuće i četiri stotine
popisanih. 31 Svih je popisanih u taboru Danovu sto pedeset i sedam tisuća
i šest stotina. Neka oni stupaju posljednji pod svojim zastavama.” 32 To
su popisani Izraelci prema pradjedovskim domovima. Svih je upisanih
u taborima, po njihovim četama, šest stotina i tri tisuće i pet stotina i
pedeset. 33 Levijevci nisu bili upisivani s Izraelcima, kako je Jahve naredio
Mojsiju. 34 U svemu su Izraelci učinili kako je Jahve naredio Mojsiju. Tako
su taborovali pod svojim zastavama i tako išli, svatko prema svom rodu i
porodici.

3

1 Ovo je potomstvo Aronovo i Mojsijevo iz vremena kad je Jahve Mojsiju
govorio na Sinajskom brdu. 2 Ovo su bila imena Aronovih sinova:
prvorođenac Nadab, zatim Abihu, Eleazar i Itamar. 3 To su imena
Aronovih sinova, svećenika pomazanih, za svećeništvo posvećenih. 4 Ali
Nadab i Abihu umriješe pred Jahvom kad su u Sinajskoj pustinji pred
njim prinosili neposvećenu vatru. Kako nisu imali sinova, to su Eleazar
i Itamar služili kao svećenici u nazočnosti svoga oca Arona. 5 Jahve reče
Mojsiju: 6 “Dozovi pleme Levijevo neka stane pred svećenika Arona. Neka
mu poslužuju; 7 neka vrše njegovu dužnost i dužnost sve zajednice pred
Šatorom sastanka, služeći Prebivalištu. 8 Neka se brinu za sav namještaj
u Šatoru sastanka, za dužnost sinova izraelovih, i obavljaju službu u
Prebivalištu. 9 Podaj levite Aronu i njegovim sinovima. Neka mu ih Izraelci
potpuno daruju. 10 Arona i njegove sinove postavi da vrše svoju svećeničku
službu. A svjetovnjak koji bi se tome približio neka se pogubi.” 11 Jahve
reče Mojsiju: 12 “Ja, evo, uzimam Levijevce između Izraelaca namjesto svih

prvorođenaca - onih koji otvaraju materinju utrobu kod Izraelaca. Moji
su, dakle, Levijevci! 13 Meni, naime, pripada svaki prvorođenac. Onoga
dana kad sam pobio sve prvence u zemlji egipatskoj, sebi sam posvetio
sve prvorođence u Izraelu - i od ljudi i od stoke. Oni su moji. Ja sam
Jahve." 14 Jahve reče Mojsiju u Sinajskoj pustinji: 15 "Popiši Levijevce
po njihovim porodicama i rodovima; popiši sve muškarce od jednoga
mjeseca i više." 16 Na zapovijed Jahvinu Mojsije ih popisa, kako mu je bilo
naređeno. 17 Ovo su poimenice bili sinovi Levijevi: Geršon, Kehat i Merari.
18 A ovo su imena Geršonovih sinova po njihovim rodovima: Libni i Šimi.
19 A sinovi su Kehatovi po svojim rodovima: Amram, Jishar, Hebron i Uziel.
20 Sinovi su Merarijevi po svojim rodovima: Mahli i Muši. To su Levijevi
rodovi po svojim porodicama. 21 Od Geršona lozu vuče rod Libnijev i rod
Šimijev. To su rodovi Geršonovaca. 22 Njih je u popisu svih muškaraca od
jednoga mjeseca naviše ubilježeno sedam tisuća i pet stotina. 23 Rodovi
Geršonovaca taborovali su za Prebivalištem prema zapadu. 24 Glava
porodice Geršonovaca bijaše Elijasaf, sin Laelov. 25 Geršonovci su se u
Šatoru sastanka brinuli za Prebivalište, za Šator i njegov krov, za zavjese
na ulazu u Šator sastanka; 26 onda za dvorišne zavjese, za zavjesu na ulazu
u dvorište što je oko Prebivališta i žrtvenika, za njihova užeta i za sve što
spada na tu službu. 27 Od Kehata potječe rod Amramov, rod Jisharov, rod
Hebronov i rod Uzielov. To su rodovi Kehatovaca. 28 Kad se popisaše svi
muškarci od jednoga mjeseca naviše, bilo ih je osam tisuća i šest stotina.
Oni su se brinuli za Svetište. 29 Rodovi Kehatovaca taborovali su s južne
strane Prebivališta. 30 Glava rodova u domu Kehatovu bijaše Elisafan, sin
Uzielov. 31 Oni su se brinuli za Kovčeg, stol, svijećnjak, žrtvenik i sveti
pribor kojim su se služili i, konačno, za zavjesu i za sve što joj pripada.
32 Vrhovni poglavar levita bio je Eleazar, sin svećenika Arona. On je vršio
nadzor nad onima koji su se brinuli za Svetište. 33 Od Merarija potječe
rod Mahlijev i rod Mušijev. To su Merarijevi rodovi. 34 Njih je u popisu
svih muškaraca od jednoga mjeseca i više ubilježeno šest tisuća i dvije
stotine. 35 Glava rodova u domu Merarijevu bijaše Suriel, sin Abihajilov.
Oni su taborovali sa sjeverne strane Prebivališta. 36 Merarijevci su se
brinuli za trenice Prebivališta, za njegove priječnice, za stupce i njihova
podnožja, za sav njegov pribor i za sve što spada na njegovu službu.
37 Povrh toga, za stupove uokolo predvorja, njihova podnožja, kočiće i
užeta. 38 Pred Prebivalištem prema istoku, pred Šatorom sastanka s
istočne strane, utaborivali se Mojsije, Aron i njihovi sinovi, kojima je u
ime Izraelaca bila povjerena služba u Svetištu. Svjetovnjak koji bi se
približio imao se pogubiti. 39 Svih popisanih Levijevaca od jednoga mjeseca
naviše, koje je na Jahvinu zapovijed po njihovim rodovima popisao Mojsije
i Aron, bijaše dvadeset i dvije tisuće. 40 Jahve rekne Mojsiju: "Popiši sve
muške prvorođence izraelske od jednoga mjeseca naviše te načini popis
njihovih imena. 41 I levite dodijeli meni - ja sam Jahve - namjesto svih
prvorođenaca izraelskih, a stoku levitsku namjesto sve prvenčadi stoke
izraelske." 42 Tako Mojsije popiše sve prvorođence izraelske, kako mu je
Jahve naredio. 43 Svih muških prvorođenaca od jednoga mjeseca naviše
bijaše u popisu imena dvadeset i dvije tisuće i dvije stotine sedamdeset i
tri. 44 Tada Jahve reče Mojsiju: 45 "Uzmi levite namjesto svih prvorođenaca
izraelskih, a stoku levitsku namjesto stoke njihove; leviti neka budu moji.
Ja sam Jahve. 46 A za otkupninu dvjesta sedamdeset i triju izraelskih

prvorođenaca što ih je više nego levita, 47 uzmi pet šekela po glavi, uzmi
ih prema hramskom šekelu: dvadeset gera - jedan šekel. 48 Onda podaj
taj novac Aronu i njegovim sinovima za otkupninu onih kojih je odviše."
49 Tako Mojsije primi taj novac kao otkupninu za prvorođence koji su
nadilazili broj onih koje su leviti otkupili. 50 Od izraelskih je prvorođenaca
primio u srebru tisuću trista šezdeset i pet šekela hramske mjere. 51 Po
nalogu Jahvinu Mojsije predade novac te otkupnine Aronu i njegovim
sinovima, kako je Jahve Mojsiju naredio.

4

1 Jahve reče Mojsiju i Aronu: 2 "Izdvojite između sinova Levijevih glavare
Kehatovih sinova po rodovima i porodicama njihovim: 3 od trideset godina
naviše, sve do pedeset godina - sve koji mogu ući u red da vrše službe
u Šatoru sastanka. 4 A služba je Kehatovih sinova u Šatoru sastanka:
briga za svetinje nad svetinjama. 5 Kad se tabor diže na put, neka uđu
Aron i njegovi sinovi te skinu zaštitnu zavjesu i njom pokriju Kovčeg
svjedočanstva. 6 Neka onda na nj stave pokrivalo od fine kože, a po
njemu neka razastru platno, potpuno ljubičasto. Potom neka Kovčegu
namjeste motke. 7 Po stolu prinošenja neka prostru ljubičasto platno.
Onda neka na nj stave zdjele, žlice, krčage i vrčeve za ljevanice. Kruh
neprekidnog prinošenja neka također bude na njemu. 8 To neka prekriju
tamnocrvenim platnom, a preko njega neka prebace pokrivalo od fine
kože. Potom neka stolu namjeste motke. 9 Neka zatim uzmu ljubičasto
platno i pokriju svijećnjak za svjetlo i njegove svjetiljke, njegove usekače,
njegove lugare i sve posude za ulje kojima se ono poslužuje. 10 Neka ga
stave sa svim njegovim priborom na pokrivalo od fine kože pa polože
na nosiljku. 11 Po zlatnom žrtveniku neka razastru ljubičasto platno i
prekriju ga pokrivalom od fine kože. Potom neka mu namjeste motke.
12 Neka sad uzmu sav pribor što se upotrebljava za službu u Svetištu pa
ga stave na ljubičasto platno i onda prekriju pokrivačem od fine kože.
Zatim neka sve to polože na nosiljku. 13 Neka pometu pepeo sa žrtvenika
i po njemu razastru crveno platno. 14 Na nj neka postave sav pribor što se
upotrebljava za službu: kadionike, viljuške, lopatice i zdjele - sve posuđe
za žrtvenik. Po njemu onda neka razastru pokrivalo od fine kože. Zatim
neka namjeste motke. 15 Pošto Aron i njegovi sinovi završe pokrivanje
Svetišta i svega svetog posuđa, u času kad imadne tabor krenuti na
put, neka dođu potomci Kehatovi da to ponesu. No svetih se predmeta
ne smiju doticati da ne poginu. To je dužnost Kehatovih potomaka u
Šatoru sastanka. 16 A Eleazar, sin svećenika Arona, neka se brine za ulje
svijećnjaka, za mirisni kad, za trajnu prinosnicu i za ulje pomazanja; neka
se brine za sve Prebivalište, za sve što je u njemu - za Svetište i njegovo
posuđe." 17 Jahve reče Mojsiju i Aronu: 18 "Ne dopustite da nestane pleme
rodova Kehatovih između levita. 19 Ovako postupajte s njima, da žive i ne
izginu primičući se najvećim svetinjama: neka dođu Aron i njegovi sinovi
da postave svakoga od njih na njegovu službu i uz njegovu dužnost. 20 Oni
neka ne ulaze ni da začas pogledaju Svetište da ne bi poginuli." 21 Jahve
reče Mojsiju: 22 "Popiši i Geršonove sinove po njihovim porodicama i
njihovim rodovima, od trideset godina naviše, sve do pedesete godine;
23 popiši ih sve koji mogu ići u red da vrše službu u Šatoru sastanka. 24 A
ovo je služba rodova Geršonovaca pri radu i prenošenju: 25 neka nose
zavjese Prebivališta, Šator sastanka s njegovim krovom, pokrivalo od fine

kože što je povrh njega, i zavjesu na ulazu u Šator sastanka; 26 onda,
dvorišne zavjese, zavjesu s vrata na ulazu u predvorje što opkoljuje
Prebivalište i žrtvenik, konopce i sav pribor za njihovu službu; što god
treba oko tih stvari raditi, neka učine. 27 Neka Geršonovci obavljaju sve
svoje dužnosti - sve što imaju nositi i sve što imaju raditi - po nalogu Arona
i njegovih sinova. Njihovoj brizi povjerite sve što treba da nose. 28 To
je služba rodova Geršonovaca u Šatoru sastanka. Njihova služba neka
bude pod vodstvom Itamara, sina svećenika Arona." 29 "Sinove Merarijeve
popiši po rodovima i porodicama njihovim. 30 Popiši ih od trideset godina
naviše, sve do pedeset godina, koji mogu ući u red da vrše službu u Šatoru
sastanka. 31 Za sve njihove službe u Šatoru sastanka dužnost im je da
nose trenice za Prebivalište, njegove priječnice, njegove stupce i njegova
podnožja; 32 stupce što okružuju predvorje, njihova podnožja, njihove
kočiće, njihove konopce, sa svim priborom za njihovu službu. Poimenično
popišite predmete što su im povjereni da ih nose. 33 To je služba rodova
Merarijevaca u svemu što imaju činiti u Šatoru sastanka pod vodstvom
Itamara, sina svećenika Arona." 34 Mojsije, Aron i glavari zajednice
popisali su Kehatove sinove po njihovim rodovima i porodicama - 35 sve
koji mogu ući u red da vrše službu u Šatoru sastanka, od trideset godina
naviše, sve do pedeset godina. 36 I popisanih po njihovim rodovima bijaše
dvije tisuće sedam stotina i pedeset. 37 To je popis rodova Kehatovaca,
svih koji su služili u Šatoru sastanka, a koje popisa Mojsije i Aron na
zapovijed što je Jahve dade Mojsiju. 38 Popisanih sinova Geršonovih po
njihovim rodovima i porodicama, 39 od trideset godina naviše, sve do
pedeset godina, svih koji mogu ući u red da vrše službu u Šatoru sastanka -
40 popisanih, dakle, po njihovim rodovima i porodicama bijaše dvije tisuće
šest stotina i pedeset. 41 To je popis rodova Geršonovaca, svih koji su
služili u Šatoru sastanka, a koje popisa Mojsije i Aron na Jahvinu zapovijed.
42 Popis rodova Merarijevih sinova po njihovim rodovima i porodicama,
43 od trideset godina naviše, sve do pedeset godina, svih koji mogu ući u
red da vrše službu u Šatoru sastanka - 44 popisanih, dakle, po njihovim
rodovima bijaše tri tisuće dvjesta. 45 To je popis Merarijevaca što su ga
sastavili Mojsije i Aron na zapovijed koju je Jahve dao Mojsiju. 46 Svih,
dakle, popisanih levita koje su popisali Mojsije, Aron i glavari izraelski po
njihovim rodovima i porodicama, od trideset godina naviše do pedeset
godina - 47 svih koji su ušli u službu posluživanja i službu prenošenja
u Šatoru sastanka - 48 bilo je osam tisuća pet stotina i osamdeset. 49 Na
zapovijed koju je Jahve dao Mojsiju svakoga su unijeli u popis prema onom
u čemu je služio i što je prenosio. Popisali su ih kako je Jahve zapovjedio
Mojsiju.

5

1 Jahve reče Mojsiju: 2 "Naredi Izraelcima da iz tabora odstrane svakoga
gubavca, svakoga koji imadne izljev i svakoga koji se onečisti mrtvim
tijelom. 3 Odstranite i muške i ženske! Izvan tabora ih istjerajte da ne
onečiste svoje tabore u kojima ja boravim među njima." 4 Izraelci tako
učine: istjeraju ih iz tabora. Kako je Jahve rekao Mojsiju, tako Izraelci
učine. 5 Jahve reče Mojsiju: 6 "Kaži Izraelcima: Kad koji čovjek ili žena
počini bilo kakav grijeh na štetu čovjeka ogriješivši se protiv Jahve, i
osjeti se krivim, 7 neka prizna počinjeni grijeh, nadoknadi štetu što bolje

može te još doda tome petinu i dadne onome kome je nanio nepravdu.
8 Ako čovjek ne bi imao bližeg rođaka kome bi se nadoknada mogla
uručiti, dužna nadoknada pripada Jahvi za svećenika, ne računajući
u to pomirbenoga ovna kojim će svećenik izvršiti nad krivcem obred
pomirenja. 9 I svaka podizanica od svih posvećenih stvari što ih Izraelci
svećeniku donose njemu pripada. 10 Svakome idu stvari koje je posvetio;
i neka svećeniku bude ono što njemu tko dadne." 11 Jahve reče Mojsiju:
12 "Govori Izraelcima i reci im: Ako nekome žena pođe stranputicom te mu
se iznevjeri 13 i netko s njom legne, ali to ostane sakriveno očima njezina
muža i žena ostane neotkrivena iako se oskvrnula te protiv nje ne bude
svjedoka budući da u činu nije bila uhvaćena - 14 i sad muža obuzme duh
ljubomore i on postane ljubomoran na svoju ženu koja se oskvrnula; ili
ako ga spopadne duh ljubomore te postane ljubomoran na svoju ženu a da
se ona nije oskvrnula - 15 neka taj muž dovede svoju ženu svećeniku. Neka
za nju donese prinos: desetinu efe ječmenog brašna. Neka po njemu ne
polijeva ulja niti na nj stavlja tamjana, jer to je prinosnica za ljubomoru,
spomen-prinosnica da podsjeti na grijeh. 16 Neka svećenik povede tu ženu
i postavi je pred Jahvu. 17 Sad neka svećenik uzme posvećene vode u
kakvu zemljanu posudu i, uzevši prašine što je na podu Prebivališta, neka
je svećenik ubaci u vodu. 18 Pošto je svećenik postavio ženu pred Jahvu,
neka joj otkrije glavu a na njezine ruke stavi spomen-prinosnicu, to jest
žitnu prinosnicu za ljubomoru, s svećenik neka drži u ruci vodu gorčine
i prokletstva. 19 Zatim neka svećenik ženu zakune. Neka joj reče: 'Ako
nikad čovjek s tobom nije ležao te ako nisi išla stranputicom i oskvrnula
se dok si bila pod vlašću svoga muža, budi pošteđena od ove vode gorčine
i prokletstva! 20 Ali ako si išla stranputicom dok si bila pod vlašću svoga
muža te se oskvrnula; ako je koji čovjek osim tvoga muža legao s tobom
...' 21 Ovdje neka svećenik zakune ženu ovom kletvom: neka joj rekne:
Jahve te postavio za prokletstvo i kletvu među tvojim narodom, učinio da
ti uvene rodnica i da ti se utroba nadme! 22 Neka ova voda prokletstva
zađe u tvoju utrobu! Trbuh ti se od nje naduo, a rodnica uvenula! - A
žena neka poprati: Amen! Amen! 23 Potom neka ta prokletstva svećenik
napiše na list pa ih ispere u vodu gorčine. 24 Onda neka ženu napoji vodom
gorčine i prokletstva, da bi se voda gorčine po njoj razišla i napunila
je gorkošću. 25 Neka svećenik onda uzme iz ženine ruke prinosnicu za
ljubomoru, prinese je pred Jahvom kao žrtvu prikaznicu te je donese na
žrtvenik. 26 Zagrabivši od prinosnice punu pregršt kao spomen-žrtvu,
neka to sažeže u kad na žrtveniku. Napokon, neka ženu napoji vodom.
27 Pošto je napoji vodom, bude li oskvrnuta iznevjerivši se svome mužu,
voda prokletstva ući će u nju i napunit će je gorčinom; njezina će se utroba
naduti a rodnica uvenuti - ta će žena postati prokletstvom u svome narodu.
28 A ako žena ne bude oskvrnuta nego nevina, neće joj biti ništa i imat će
djece. 29 To je obred u slučaju ljubomore, kad žena pođe stranputicom i
oskvrne se dok je pod vlašću svoga muža; 30 ili kad kojega čovjeka obuzme
duh ljubomore te postane ljubomoran na svoju ženu. Neka, dakle, postavi
svoju ženu pred Jahvu, a svećenik neka nad njom izvrši sav ovaj obred.
31 Neka je muž slobodan od krivnje, a žena neka snosi svoju krivnju."

6

1 Jahve reče Mojsiju: 2 "Govori Izraelcima i reci im: 'Ako tko, bilo čovjek
ili žena, položi nazirejski zavjet te se posveti Jahvi, 3 neka se suzdržava od

vina i svakoga opojnog pića. Neka ne pije ni ukiseljena vina niti ukiseljena
opojnog pića; a niti kakva soka od grožđa neka ne pije; neka ne jede
grožđa, ni svježa ni suha. 4 Sve vrijeme svoga nazireata ne smije jesti
ništa što rađa lozov trs - od zelena grožđa do komine.' 5 Sve dok traje
njegov nazirejski zavjet, neka britva ne prelazi preko njegove glave; dok
se ne navrši vrijeme što ga je Jahvi zavjetovao, neka bude posvećen i pusti
kose da mu slobodno rastu na glavi. 6 Za sve vrijeme svoga zavjeta Jahvi
neka se ne primiče nikakvu mrtvacu. 7 Neka se ne onečišćuje ni zbog svoga
oca, ni zbog svoje majke, svoga brata ili svoje sestre ako bi umrli, jer na
svojoj glavi nosi posvećenje svoga Boga. 8 Sve vrijeme svoga nazireata on je
posvećen Jahvi. 9 Umre li tko nenadanom smrću pokraj njega, onečistivši
tako njegovu posvećenu glavu, neka na dan svoga očišćenja obrije svoju
glavu - neka je obrije sedmoga dana. 10 A osmoga dana neka donese
svećeniku, na ulazu u Šator sastanka, dvije grlice ili dva golubića. 11 Neka
svećenik prinese jedno kao žrtvu okajnicu, a drugo kao žrtvu paljenicu,
zatim neka nad njim izvrši obred pomirenja zbog ljage kojom se okaljao uz
mrtvaca. Toga dana neka posveti svoju glavu; 12 neka zavjetuje Jahvi dane
svoga nazireata; neka donese jednogodišnjeg janjca kao žrtvu naknadnicu.
Prijašnje vrijeme neka se ne računa, jer je njegov nazireat bio oskvrnjen.
13 Ovo je obred za nazirejca: na dan kad se navrši vrijeme njegova
nazireata, neka ga dovedu na ulaz Šatora sastanka. 14 Kao svoj prinos
neka Jahvi donese: jednogodišnjeg janjca bez mane za žrtvu paljenicu;
jednogodišnje žensko janje, bez mane, za žrtvu okajnicu; jednoga ovna,
bez mane, za žrtvu pričesnicu; 15 nadalje, košaru neukvasanih pogača
od najboljeg brašna, u ulju zamiješenih i neukvasanih kolača, namazanih
uljem, s njihovim prinosnicama i ljevanicama. 16 Svećenik, pošto to donese
pred Jahvu, neka prinese njegovu okajnicu i paljenicu. 17 Zatim neka
prinese ovna Jahvi kao žrtvu pričesnicu zajedno s košarom neukvasanih
pogača. I njegovu prinosnicu i njegovu ljevanicu neka prinese svećenik.
18 Na ulazu u Šator sastanka neka nazirejac obrije svoju posvećenu glavu
i, uzevši uvojke sa svoje posvećene glave, neka ih stavi na vatru što gori
pred žrtvom pričesnicom. 19 Zatim neka svećenik uzme kuhano pleće
ovna, jednu neukvasanu pogaču iz košare i jedan neukvasani kolač i stavi
to na ruke nazirejcu pošto ovaj obrije svoje posvećene kose. 20 Neka to
svećenik prinese kao žrtvu prikaznicu pred Jahvom. To je svetinja što
pripada svećeniku, osim grudi prikaznice i stegna podizanice. Poslije toga
nazirejac može piti vina." 21 Ovo je obred nazirejca, ne računajući ono
što bi još mogla prinijeti njegova ruka. Ako je povrh svoga nazireata
obećao kakav dar, neka povrh obreda svoga nazireata učini kako je
zavjetovao. 22 Jahve reče Mojsiju: 23 "Reci Aronu i njegovim sinovima:
'Ovako blagoslivljajte Izraelce govoreći im: 24 Neka te blagoslovi Jahve
i neka te čuva! 25 Neka te Jahve licem svojim obasja, milostiv ti bude!
26 Neka pogled svoj Jahve svrati na te i mir ti donese!' Tako neka stavljaju
moje ime nad sinove Izraelove, i ja ću ih blagoslivljati."

7

1 U onaj dan kad Mojsije završi podizanje Prebivališta i kad ga pomaza
i posveti sa svim njegovim posuđem, a tako i žrtvenik sa svim njegovim
priborom, 2 pristupe glavari izraelski, starješine njihovih pradjedovskih
domova, to jest knezovi plemenski koji su vodili popisivanje, 3 i dovedu
svoje prinose pred Jahvu: šestora teretna kola i dvanaest volova - jedna

kola za dvojicu glavara i vola za svakoga pojedinoga. Dovedu ih pred
Prebivalište. 4 Tada Jahve progovori Mojsiju: 5 “Primi to od njih za
upotrebu pri službi u Šatoru sastanka; onda to podaj svakome levitu
prema njegovoj službi.” 6 Mojsije uze kola i volove pa ih dade levitima.
7 Dvoja kola i četiri vola dade Geršonovcima prema njihovoj službi, 8 a
četvera kola i osam volova dade Merarijevcima prema njihovoj službi pod
vodstvom Itamara, sina svećenika Arona. 9 Kehatovcima nije dao ništa, jer
je njihova zadaća bila nositi posvećene predmete na ramenima. 10 Tada
glavari prinesu prinos za posvetu žrtvenika na dan njegova pomazanja.
Dok su glavari prinosili svoje prinose pred žrtvenik, 11 Jahve progovori
Mojsiju: “Svakoga dana neka po jedan glavar donese svoj prinos za posvetu
žrtvenika!” 12 Prvoga dana donese svoj prinos Nahšon, sin Aminadabov,
od plemena Judina. 13 Njegov je prinos bio: jedna srebrna zdjela teška
sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela, prema
hramskom šekelu; jedno i drugo bijaše napunjeno najboljim brašnom,
zamiješenim u ulju, za prinosnicu. 14 Onda jedna zlatna posudica od
deset šekela puna tamjana; 15 jedan junac, jedan ovan, jedno janje od
godinu dana za paljenicu; 16 jedan jarac za žrtvu okajnicu, 17 a za žrtvu
pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca.
To je bio prinos Nahšona, Aminadabova sina. 18 Drugoga dana donese svoj
prinos Netanel, sin Suarov, glavar Jisakarovaca. 19 Za svoj prinos donio
je: jednu srebrnu zdjelu tešku sto trideset šekela, jedan srebrni kotlić
od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje puno najboljeg
brašna, zamiješena u ulju, za prinosnicu; 20 onda jednu zlatnu posudicu od
deset šekela punu tamjana; 21 jednog junca, jednoga ovna, jedno janje od
godinu dana za paljenicu; 22 jednog jarca za okajnicu, 23 a za pričesnicu:
dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio
prinos Netanela, Suarova sina. 24 Trećega dana donese svoj prinos glavar
Zebulunovaca, Eliab, sin Helonov. 25 Njegov je prinos bio: jedna srebrna
zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset šekela,
prema hramskom šekelu; oboje puno najboljeg brašna, zamiješena u ulju,
za prinosnicu; 26 jedna zlatna posudica puna tamjana; 27 jedan junac, jedan
ovan, jedno janje od godinu dana za paljenicu; 28 jedan jarac za okajnicu,
29 a za pričesnicu: dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih
janjaca. To je bio prinos Eliaba, Helonova sina. 30 Četvrtog dana donese
svoj prinos glavar Rubenovaca, Elisur, sin Šedeurov. 31 Njegov je prinos
bio: jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela, jedan srebrni kotlić
od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje puno najboljeg
brašna, zamiješena u ulju, za prinosnicu; 32 onda jedna zlatna posudica
od deset šekela puna tamjana; 33 jedan junac, jedan ovan, jedno janje od
godinu dana za paljenicu; 34 jedan jarac za okajnicu, 35 a za pričesnicu:
dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je
bio prinos Elisura, Šedeurova sina. 36 Petoga dana donese svoj prinos
glavar Šimunovaca, Šelumiel, sim Surišadajev. 37 Njegov je prinos bio:
jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela, jedan srebrni kotlić od
sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim
brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu; 38 onda jedna zlatna posudica
od deset šekela puna tamjana; 39 jedan junac, jedan ovan, jedno janje od
godinu dana za paljenicu; 40 jedan jarac za okajnicu, 41 a za pričesnicu:
dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je

bio prinos Šelumiela, Surišadajeva sina. 42 Šestoga dana donese svoj
prinos glavar Gadovaca, Elijasaf, sin Deuelov. 43 Njegov je prinos bio:
jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela, jedan srebrni kotlić od
sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim
brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu; 44 onda jedna zlatna posudica
od deset šekela puna tamjana; 45 jedan junac, jedan ovan, jedno janje od
godinu dana za paljenicu; 46 jedan jarac za okajnicu, 47 a za pričesnicu:
dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je
bio prinos Elijasafa, Deuelova sina. 48 Sedmoga dana donese svoj prinos
glavar Efrajimovaca, Elišama, sin Amihudov. 49 Njegov je prinos bio:
jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić
od sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje puno najboljeg
brašna, zamiješena u ulju, za prinosnicu; 50 onda jedna zlatna posudica
od deset šekela puna tamjana; 51 jedan junac, jedan ovan, jedno janje od
godinu dana za paljenicu, 52 jedan jarac za okajnicu, 53 a za pričesnicu:
dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio
prinos Elišama, Amihudova sina. 54 Osmoga dana donese svoj prinos
glavar Manašeovaca, Gamliel, sin Pedahsurov. 55 Njegov je prinos bio:
jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od
sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim
brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu; 56 onda jedna zlatna posudica
od deset šekela puna tamjana; 57 jedan junac, jedan ovan, jedno janje od
godinu dana za paljenicu; 58 jedan jarac za okajnicu, 59 a za pričesnicu:
dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio
prinos Gamliela, Pedahsurova sina. 60 Devetoga dana donese svoj prinos
glavar Benjaminovaca, Abidan, sin Gidonijev. 61 Njegov je prinos bio:
jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od
sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim
brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu; 62 onda jedna zlatna posudica
od deset šekela puna tamjana, 63 jedan junac, jedan ovan, jedno janje od
godinu dana za paljenicu; 64 jedan jarac za okajnicu, 65 a za pričesnicu:
dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio
prinos Abidana, Gidonijeva sina. 66 Desetoga dana donese svoj prinos
glavar Danovaca, Ahiezer, sin Amišadajev. 67 Njegov je prinos bio: jedna
srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset
šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim brašnom,
zamiješenim u ulju, za prikaznicu; 68 onda jedna zlatna posudica od deset
šekela puna tamjana; 69 jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu
dana za paljenicu; 70 jedan jarac za okajnicu, 71 a za pričesnicu: dva
vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio
prinos Ahiezera, Amišadajeva sina. 72 Jedanaestoga dana donese svoj
prinos glavar Ašerovaca, Pagiel, sin Okranov. 73 Njegov je prinos bio:
jedna srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od
sedamdeset šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim
brašnom, zamiješenim u ulju, za prinosnicu; 74 onda jedna zlatna posudica
od deset šekela puna tamjana; 75 jedan junac, jedan ovan, jedno janje od
godinu dana za paljenicu; 76 jedan jarac za okajnicu, 77 a za pričesnicu:
dva vola, pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio
prinos Pagiela, Okranova sina. 78 Dvanaestoga dana donese svoj prinos
glavar Naftalijevaca, Ahira, sin Enanov. 79 Njegov je prinos bio: jedna
srebrna zdjela teška sto trideset šekela i jedan srebrni kotlić od sedamdeset

šekela, prema hramskom šekelu; oboje napunjeno najboljim brašnom,
zamiješenim u ulju, za prinosnicu; 80 onda jedna zlatna posudica od deset
šekela puna tamjana; 81 jedan junac, jedan ovan, jedno janje od godinu
dana za paljenicu; 82 jedan jarac za okajnicu, 83 a za pričesnicu: dva vola,
pet ovnova, pet kozlića i pet jednogodišnjih janjaca. To je bio prinos Ahire,
Enanova sina. 84 To su bili prinosi glavara izraelskih za posvetu žrtvenika
na dan kad bijaše pomazan: dvanaest srebrnih zdjela, dvanaest srebrnih
kotlića i dvanaest zlatnih posudica. 85 Svaka srebrna zdjela težila je sto
trideset šekela; svaki kotlić sedamdeset šekela. Svega srebra u posuđu
bilo je dvije tisuće i četiri stotine hramskih šekela. 86 Zlatnih posudica
punih tamjana bilo je dvanaest, svaka posudica težila je deset hramskih
šekela. Sve zlato u posudicama težilo je sto dvadeset šekela. 87 Sve stoke
za paljenicu: dvanaest junaca, dvanaest ovnova, dvanaest jednogodišnjih
janjaca s njihovim prinosima. Za okajnicu dvanaest jaraca. 88 Sve stoke
za pričesnicu: dvadeset i četiri vola, šezdeset ovnova, šezdeset kozlića i
šezdeset janjaca od godine dana. To je bio prinos za posvetu žrtvenika
pošto bijaše pomazan. 89 Kad bi Mojsije ulazio u Šator sastanka da
razgovara s Njim, slušao bi glas kako mu govori ozgo s Pomirilišta što je
bilo na Kovčegu svjedočanstva, među dva kerubina. Tada bi mu govorio.

8

1 Jahve reče Mojsiju: 2 “Govori Aronu i reci mu: 'Kad budeš palio
svjetionice, neka sedam svjetionica svijetli na prednjoj strani svijećnjaka.'”
3 Aron i učini tako: smjesti svjetionice na prednju stranu svijećnjaka,
kako je Jahve Mojsiju naredio. 4 Svijećnjak bijaše skovan od zlata; skovan
od svoga podnožja do svoje čaške. Svijećnjak je bio napravljen prema
uzorku što ga je Jahve pokazao Mojsiju. 5 Jahve reče Mojsiju: 6 “Uzmi
levite između Izraelaca i očisti ih! 7 Ovako s njima postupi da ih očistiš:
poškropi ih vodom za okajavanje; a oni neka se obriju po svemu svome
tijelu, neka operu svoju odjeću i bit će čisti. 8 Neka zatim uzmu jednog
junca i prinosnicu od najboljeg brašna, zamiješena u ulju. A ti uzmi
drugog junca za okajnicu. 9 Dovedi onda levite pred Šator sastanka i
skupi svu izraelsku zajednicu. 10 Kad dovedeš levite pred Jahvu, neka
Izraelci stave na njih svoje ruke. 11 Neka zatim Aron prinese levite, kao
prikaznicu pred Jahvom, u ime Izraelaca. Tako će njihov posao biti da
služe Jahvi. 12 Neka potom leviti stave svoje ruke juncima na glave; onda
jednoga prinesi kao okajnicu, a drugoga kao paljenicu Jahvi, da se izvrši
obred pomirenja nad levitima. 13 Stavivši levite pred Arona i njegove
sinove, prikaži ih Jahvi žrtvom prikaznicom. 14 Odvoji tako levite između
Izraelaca da budu moji. 15 Poslije toga, pošto ih očistiš i prineseš žrtvom
prikaznicom, neka leviti uđu u službu Šatora sastanka. 16 Jer oni su između
Izraelaca meni potpuno darovani; njih sam sebi uzeo namjesto svih koji
otvaraju majčinu utrobu, svih izraelskih prvorođenaca. 17 Svako, naime,
prvorođenče među Izraelcima, kako čedo tako i živinče, moje je; sebi
sam ih posvetio onoga dana kad sam pobio svu prvorođenčad u zemlji
egipatskoj. 18 Tako sam uzeo levite namjesto svih izraelskih prvorođenaca.
19 I predao sam levite između Izraelaca kao dar Aronu i njegovim sinovima
da mjesto Izraelaca obavljaju službu u Šatoru sastanka; da nad njima
obavljaju obred pomirenja, tako da kakva nedaća ne bi pogodila Izraelce
što bi se približili Svetištu.” 20 Mojsije, Aron i sva izraelska zajednica učine
tako s levitima; kako je Jahve naredio Mojsiju za levite, tako im Izraelci i

učine. 21 Leviti se očiste i operu svoju odjeću; onda ih Aron prinese pred
Jahvu žrtvom prikaznicom. Aron nad njima obavi obred pomirenja da ih
očisti. 22 Poslije toga uđu leviti u službu u Šator sastanka, u nazočnosti
Arona i njegovih sinova. Kako je Jahve naredio Mojsiju za levite, tako su s
njima i uradili. 23 Jahve reče Mojsiju: 24 “I ovo se tiče levita: od dvadeset i
pet godina naviše neka leviti po redu preuzimaju službu u Šatoru sastanka.
25 A kad kome bude pedeset godina, neka istupi iz službe i neka više
ne služi. 26 Ali može pomagati svojoj braći u vršenju njihovih dužnosti
u Šatoru sastanka, no sam ne mora vršiti službe. Tako postupi prema
levitima za njihove dužnosti!”

9

1 Prvoga mjeseca druge godine nakon izlaska iz zemlje egipatske Jahve
reče Mojsiju u Sinajskoj pustinji: 2 “Neka Izraelci slave Pashu u njezino
vrijeme. 3 Slavite je u njezino vrijeme, u suton, četrnaestoga dana ovoga
mjeseca; slavite je prema svim njezinim propisima i običajima.” 4 Tako
Mojsije reče Izraelcima da slave Pashu. 5 I oni su je slavili u Sinajskoj
pustinji, u suton, prvoga mjeseca, četrnaestoga dana u mjesecu. Kako
je god Jahve Mojsiju naredio, tako su Izraelci i učinili. 6 A bijaše ljudi
onečišćenih mrtvacem; ti nisu mogli slaviti Pashu onoga dana. Dođu
tako pred Mojsija i Arona istoga dana 7 pa reknu: “Mrtvacem smo se
onečistili; ipak, zašto bi nam bilo uskraćeno prinositi Jahvi žrtvu u njezino
vrijeme usred Izraelovih sinova?” 8 Mojsije im reče: “Strpite se da čujem
što će Jahve za vas odrediti.” 9 I Jahve reče Mojsiju: 10 “Ovako kaži
Izraelcima: 'Kad se tko između vas ili vaših potomaka onečisti mrtvacem
ili je na daleku putu, neka ipak slavi Pashu Jahvi. 11 Neka je slave u
suton četrnaestog dana drugoga mjeseca. Neka je blaguju s neukvasanim
kruhom i gorkim zeljem; 12 neka ništa od nje ne ostavljaju za ujutro; neka
ni jedne kosti na njoj ne lome. Neka je slave prema propisima Pashe.
13 Onaj koji je čist a ne bude na putovanju pa ipak propusti proslaviti
Pashu, neka se iskorijeni iz svoga naroda. Budući da nije prinio Jahvi
žrtve u njezino vrijeme, takav neka snosi svoju krivnju. 14 Ako s vama
boravi stranac i Pashu prinosi Jahvi, neka je prinosi prema propisima
i običajima njezinim. Neka bude jedan zakon za vas, bio to stranac
ili domorodac.'” 15 Na dan kad je podignuto Prebivalište oblak prekri
Prebivalište, Šator svjedočanstva. Od večeri do jutra stajao je u obliku
ognja nad Prebivalištem. 16 Tako ga je oblak neprestano zaklanjao, a noću
bijaše poput ognja. 17 Kad bi se god oblak digao sa Šatora, Izraelci bi
poslije toga krenuli. A gdje bi oblak stao, tu bi se i Izraelci utaborili.
18 Na zapovijed Jahvinu Izraelci su kretali na put i na Jahvinu se zapovijed
utaborivali. Sve vrijeme što bi oblak stajao nad Prebivalištem oni su
taborovali. 19 Ako bi oblak dugo stajao nad Prebivalištem, Izraelci su
slušali Jahvin nalog i ne bi polazili na put. 20 Ali ako bi se dogodilo da oblak
ostane nad Prebivalištem malo vremena, oni bi se na Jahvinu zapovijed
utaborili i na Jahvinu zapovijed opet krenuli na put. 21 Ako bi se oblak
digao pošto se zadržao od večeri do jutra, oni bi tada ujutro krenuli na
put. Danju ili noću, kad bi se oblak digao, oni bi krenuli na put. 22 Dva
dana ili mjesec ili godinu - dok bi oblak ostajao nad Prebivalištem - Izraelci
su taborovali, ne krećući na put, a čim bi se digao, oni bi krenuli. 23 Po

zapovijedi Jahvinoj stajahu u taboru i po zapovijedi Jahvinoj kretahu na put. Držali su se Jahvina naloga, kako Jahve bijaše zapovjedio Mojsiju.

10

1 Jahve reče Mojsiju: 2 “Napravi sebi dvije trube; napravi ih od kovana
srebra. Neka ti služe za sazivanje zajednice i za pokretanje tabora. 3 Kad se
u njih zatrubi, neka se sva zajednica skupi k tebi na ulazu u Šator sastanka.
4 Ako li se zatrubi u jednu, neka se k tebi skupe glavari izraelski, tisućnici.
5 Kad popratite trubljenje bojnim poklikom, neka krenu logori utaboreni
na istočnoj strani. 6 Kad popratite trubljenje bojnim poklikom po drugi
put, neka krenu logori utaboreni s južne strane: neka se trubljenje poprati
bojnim poklikom da oni krenu. 7 Trubite i da skupite zajednicu, ali bez
bojnog poklika. 8 Neka u trube trube svećenici, sinovi Aronovi. Neka vam
to bude trajnom uredbom za vaše naraštaje. 9 Kad u svojoj zemlji pođete
u rat na neprijatelja koji vas pritisne, zaorite na trube s bojnim poklikom,
i Jahve, Bog vaš, sjetit će se vas i bit ćete izbavljeni od svojih neprijatelja.
10 Na dan svoje svečanosti, svojih blagdana ili svojih mjesečevih mlađaka,
dok prinosite svoje paljenice i pričesnice, trubite u trube. Neka to za
vas bude spomen pred Bogom vašim. Ja sam Jahve, Bog vaš.” 11 Druge
godine drugoga mjeseca dvadesetog dana u mjesecu diže se oblak iznad
Prebivališta svjedočanstva. 12 Tada se Izraelci zapute iz Sinajske pustinje
na svoja putovanja. Oblak se zaustavi u pustinji Paranu. 13 Tako na Jahvinu
zapovijed danu Mojsiju krenuše prvi put. 14 Prva je krenula zastava tabora
Judinih sinova u svojim četama. Nad njihovom vojskom bijaše Nahšon,
sin Aminadabov; 15 nad vojskom plemena Jisakarovaca stajaše Netanel,
sin Suarov, 16 a nad vojskom plemena Zebulunovaca bijaše Eliab, sin
Helonov. 17 Zatim, pošto je rastavljeno Prebivalište, krenuše Geršonovci i
Merarijevci noseći Prebivalište. 18 Potom krenu zastava tabora Rubenova u
svojim četama. Nad njihovom vojskom bijaše Elisur, sin Šedeurov; 19 nad
vojskom plemena Šimunovaca stajao je Šelumiel, sin Surišadajev; 20 nad
vojskom plemena Gadovaca bio je Elijasaf, sin Deuelov. 21 Potom krenuše
Kehatovci noseći posvećene predmete. Tako je Prebivalište bilo podignuto
prije njihova dolaska. 22 Onda krenu zastava tabora Efrajimovaca u svojim
četama. Nad njihovom vojskom bijaše Elišama, sin Amihudov, 23 nad
vojskom plemena Manašeovaca stajaše Gamliel, sin Pedahsurov; 24 nad
vojskom plemena Benjaminovaca bijaše Abidan, sin Gidonijev. 25 A kao
zalazna straža za sve tabore krenu, u svojim četama, zastava tabora
Danovaca. Nad njihovom je vojskom stajao Ahiezer, sin Amišadajev.
26 Nad vojskom plemena Ašerovaca bio je Pagiel, sin Okranov; 27 a nad
vojskom plemena Naftalijevaca bio je Ahira, sin Enanov. 28 Takav je bio
red putovanja Izraelaca svrstanih u svoje čete. Tako su putovali. 29 Mojsije
reče Hobabu, sinu Midjanca Reuela, Mojsijeva tasta: “Zaputili smo se u kraj
o kojemu je Jahve rekao: 'Dat ću vam ga!' Pođi s nama i dobro ćemo ti
činiti, jer je Jahve obećao sreću Izraelu.” 30 “Ne idem”, odgovori mu, “nego
se vraćam u svoju zemlju; k svojima se vraćam.” 31 “Molim te, ne ostavljaj
nas!” - reče. “Budući da znaš gdje nam se treba u pustinji utaboriti, valjat
ćeš nam kao oči. 32 Ako s nama pođeš, dobročinstva koja nam Jahve bude
udijelio s tobom ćemo dijeliti.” 33 Od Jahvina brda putovali su tri dana
hoda. Kovčeg Jahvina saveza išao je pred njima ta tri dana hoda da im
potraži mjesto odmora. 34 Danju je opet Jahvin oblak bio nad njima, kako
bi se iz tabora zaputili. 35 Kad bi Kovčeg polazio, Mojsije bi rekao: “Ustani,

Jahve! Neprijatelji tvoji neka se raspršе! Koji tebe mrze nek' bježe pred tobom!” 36 A kad bi se zaustavljao, popratio bi: “Vrati se, o Jahve! Izraelu ti si tisuće bezbrojne!”

11

1 I stade narod zlobno mrmljati u Jahvine uši. Kad to ču Jahve, planu gnjevom. Jahvin oganj izbi među njima i spali jedan kraj tabora. 2 Narod zavapi Mojsiju, a Mojsije se pomoli Jahvi i oganj se utiša. 3 Ono se mjesto prozva Tabera, jer je Jahvin oganj ondje zaplamtio na njih. 4 Svjetinu koja se oko njih skupila obuzme pohlepa za jelom. Izraelci se opet upuste u jadikovanje govoreći: “Tko će nas nasititi mesom? 5 Sjećamo se kako smo u Egiptu jeli badava ribe, krastavaca, dinje, prÓase, luka i češnjaka. 6 Sad nam život vene; nema ničega, osim mÓane, pred našim očima.” 7 MÓana je bila kao zrno korijandera i nalik na bdelij. 8 Narod išao naokolo, skupljao je, a onda tro kamenom na kamenoj ploči ili stÓupao u stÓupi. Kuhao ju je u loncu i od nje pravio kolače. Okus joj bijaše kao okus kolača zgotovljena u ulju. 9 Kad bi se noću spuštala rosa po taborištu, s njome bi se spustila i mÓana. 10 Mojsije je slušao kako jadikuje narod u svojim obiteljima, svatko na ulazu u svoj šator. Gnjev Jahvin žestoko planu i Mojsije se ražalosti. 11 “Zašto zlostavljaš slugu svoga?” - upravi Mojsije riječ Jahvi. “Zašto nisam stekao milost u tvojim očima kad si na me uprtio teret svega ovog naroda? 12 Zar je od mene potekao sav ovaj narod? Zar sam ga ja rodio, kad veliš: 'Nosi ga u svome krilu, kao što dojilja nosi dojenče, u zemlju što sam je pod zakletvom obećao njihovim očevima!' 13 Odakle meni meso da ga dam svemu ovom puku koji plače oko mene govoreći: 'Daj nam mesa da jedemo!' 14 Ja sam ne mogu nositi sav ovaj narod. Preteško je to za me. 15 Ako ćeš ovako sa mnom postupati, radije me ubij, ako sam stekao milost u tvojim očima, da više ne gledam svoga jada.” 16 Onda Jahve reče Mojsiju: “Skupi mi sedamdeset muževa između starješina izraelskih za koje znaš da su starješine narodu i njegovi nadglednici. Dovedi ih u Šator sastanka pa neka ondje zauzmu svoja mjesta s tobom. 17 Ja ću sići i ondje s tobom govoriti; uzet ću nešto duha koji je na tebi i stavit ću ga na njih. Tako će s tobom nositi teret naroda da ga ne nosiš sam. 18 Nadalje, kaži narodu: Za sutra se posvetite i jest ćete mesa, jer ste mrmljali u uši Jahvi govoreći: 'Tko će nas nasititi mesa? U Egiptu nam je bilo dobro.' Jahve će vam, dakle, dati mesa da jedete. 19 Nećete ga jesti samo jedan dan, ni dva dana, ni pet dana, ni deset dana, ni dvadeset dana, 20 nego cio mjesec, sve dok vam ne izbije na nosnice i ne ogadi vam se, jer ste odbacili Jahvu koji je među vama mrmljajući pred njim riječima: 'Zašto smo uopće odlazili iz Egipta!'” 21 “Naroda u kojemu se nalazim”, odgovori Mojsije, “ima šest stotina tisuća pješaka, a ti kažeš: 'Mesa ću im dati da jedu mjesec dana.' 22 Može li im se naklati sitne i krupne stoke da im dostane? Mogu li im se sve ribe iz mora zgrnuti da im bude dosta?” 23 Jahve reče Mojsiju: “Zar je ruka Jahvina tako kratka? Sad ćeš vidjeti hoće li se obistiniti moja riječ ili neće.” 24 Mojsije izađe i kaza narodu Jahvine riječi. Onda skupi sedamdeset muževa između narodnih starješina i smjesti ih oko Šatora. 25 Jahve siđe u oblaku i poče s njim govoriti. Zatim uze od duha koji bijaše na njemu i stavi na onu sedamdesetoricu starješina. Kad duh počinu na njima, počeše prorokovati, ali to više nikad ne učiniše. 26 Dvojica ostadoše u taboru. Jednome je bilo ime Eldad, a drugome Medad. Duh je i na

njima počinuo - bili su i oni među upisanima, premda nisu došli u tabor - te počeše u taboru prorokovati. 27 Neki mladić otrča te javi Mojsiju: “Eldad i Medad”, reče, “prorokuju u taboru!” 28 Jošua, sin Nunov, koji je posluživao Mojsija od svoje mladosti, prozbori i reče: “Mojsije, gospodaru moj, ušutkaj ih!” 29 Mojsije mu odgovori: “Zar si zavidan zbog mene! Oh, kad bi sav narod Jahvin postao prorok! Kad bi Jahve na njih izlio svoga duha!” 30 Potom se Mojsije i starješine izraelske vrate u tabor. 31 Tada Jahve zapovjedi te zapuhnu vjetar i nanese prepelice od mora i sasu ih na tabor, na dan hoda i s ove i s one strane tabora, na dva lakta iznad zemlje. 32 Narod je ustao te je toga cijeloga dana, svu noć i cio sutrašnji dan skupljao prepelice. Onaj tko ih je skupio najmanje imao je deset homera. 33 Zatim ih razastriješe oko tabora. Meso još bijaše među njihovim zubima - još ga nisu prožvakali - kadli planu Jahvin gnjev protiv naroda: Jahve udari narod strašnim pomorom. 34 Ono se mjesto prozva Kibrot Hataava, jer su ondje pokopali one koji se bijahu polakomili. 35 Iz Kibrot Hataave narod se zaputi u Haserot. I utabori se u Haserotu.

12

1 A Mirjam i Aron uzeše rogoboriti protiv Mojsija zbog žene Kušanke kojom se oženio; jer bijaše uzeo za ženu jednu Kušanku. 2 “Zar je samo Mojsiju govorio Jahve?” - rekoše mu. “Zar i nama nije govorio?” Jahve to ču. 3 Mojsije je bio veoma skroman čovjek, najskromniji čovjek na zemlji. 4 I odmah reče Jahve Mojsiju, Aronu i Mirjami: “Vas se troje pojavite u Šatoru sastanka.” Njih se troje pojavi. 5 U stupu oblaka siđe Jahve te stade na ulazu u Šator. Zovnu Arona i Mirjamu. Kad njih dvoje istupi naprijed, 6 reče Jahve: “Saslušajte riječi moje: Nađe li se među vama prorok, u viđenju njemu ja se javljam, u snu njemu progovaram. 7 Ali nije tako sa slugom mojim Mojsijem. Od svih u kući mojoj najvjerniji je on. 8 Iz usta u usta njemu ja govorim, očevidnošću, a ne zagonetkama, i lik Jahvin on smije gledati. Kako se onda niste bojali govoriti protiv sluge moga Mojsija?” 9 Uskipjevši gnjevom na njih, Jahve ode. 10 Čim se od šatora oblak udaljio, gle! Mirjam ogubavi, kao snijegom posuta. Aron se okrenu prema Mirjami, a to guba na njoj. 11 Tada rekne Aron Mojsiju: “Gospodaru moj, ne svaljuj na nas kazne za grijeh koji smo u ludosti počinili i kojega smo krivci. 12 Ne daj da ona ostane kao mrtvo dijete kojemu je već na izlasku iz majčine utrobe meso napol uništeno!” 13 Tada zavapi Mojsije Jahvi: “Bože, molim te, ozdravi je!” 14 “Da joj je otac njezin pljunuo u lice”, reče Jahve Mojsiju, “zar se ne bi morala stidjeti sedam dana? Neka i ona bude odvojena izvan tabora sedam dana, pa neka se poslije opet pripusti.” 15 Tako je Mirjam bila odvojena izvan tabora sedam dana. Narod nije na put polazio dok Mirjam nije opet bila pripuštena. 16 Poslije toga narod krenu iz Haserota i utabori se u pustinji Paranu.

13

1 Jahve reče Mojsiju: 2 “Pošalji ljude, po jednoga čovjeka iz pojedinog pradjedovskog plemena, da izvide kanaansku zemlju, koju dajem Izraelcima. Pošaljite sve njihove glavare!” 3 Na Jahvinu zapovijed Mojsije ih posla iz pustinje Parana. Svi ti ljudi bijahu glavari Izraelaca. 4 A ovo su njihova imena: Šamua, sin Zakurov, od plemena Rubenova; 5 Šafat, sin Horijev, od plemena Šimunova; 6 Kaleb, sin Jefuneov, od plemena Judina; 7 Jigal, sin Josipov, od plemena Jisakarova; 8 Hošea, sin Nunov, od plemena

Efrajimova; 9 Palti, sin Rafuov, od plemena Benjaminova; 10 Gadiel, sin
Sodijev, od plemena Zebulunova; 11 Gadi, sin Susijev, od plemena Josipova,
od plemena Manašeova; 12 Amiel, sin Gemalijev, od plemena Danova;
13 Setur, sin Mikaelov, od plemena Ašerova; 14 Nahbi, sin Vofsijev, od
plemena Naftalijeva; 15 Geuel, sin Makijev, od plemena Gadova. 16 To su
imena ljudi koje je Mojsije poslao da izvide zemlju. A Hošeu, sina Nunova,
Mojsije prozva Jošuom. 17 Posla ih Mojsije da izvide kanaansku zemlju
pa im reče: "Idite gore u Negeb, onda se popnite na brdo. 18 Razgledajte
zemlju kakva je. Je li narod koji u njoj živi jak ili slab, malobrojan ili
mnogobrojan? 19 Kakva je zemlja u kojoj živi: dobra ili rđava? Kakvi su
gradovi u kojima borave: otvoreni ili utvrđeni? 20 Kakvo je tlo: plodno
ili mršavo? Ima li po njemu drveća ili nema? Odvažni budite i ponesite
plodova te zemlje." Bilo je upravo vrijeme ranog grožđa. 21 Odu oni gore
da izvide zemlju od pustinje Sina do Rehoba, koji je na ulazu u Hamat.
22 Popnu se u Negeb i dođu do Hebrona, gdje su se nalazili Ahiman, Šešaj
i Talmaj, Anakovi potomci. - Hebron je osnovan sedam godina prije nego
Soan u Egiptu. - 23 Kada stigoše u Dolinu Eškol, odrezaše ondje lozu s
grozdom i ponesoše ga, udvoje, na motki; ponesoše i mogranja i smokava.
24 Ono se mjesto prozva Dolina Eškol zbog grozda koji su ondje Izraelci
odrezali. 25 Nakon četrdeset dana vrate se iz zemlje koju su izviđali. 26 Odu
k Mojsiju i Aronu i svoj izraelskoj zajednici u Kadeš, u Paranskoj pustinji.
Podnesu njima i svoj zajednici izvještaj, a onda im pokažu plodove zemlje.
27 Izvijeste ga oni: "Išli smo u zemlju u koju si nas poslao. Zaista njome teče
med i mlijeko. Evo njezinih plodova. 28 Ali je jak narod koji u onoj zemlji
živi, gradovi su utvrđeni i vrlo veliki. A vidjesmo ondje i potomke Anakove.
29 Amalečani borave u negepskom kraju: Hetiti, Jebusejci i Amorejci žive u
brdu; a Kanaanci se nalaze uz more i duž Jordana." 30 Kaleb ušutka narod
oko Mojsija i progovori: "Krenimo ne oklijevajući i zauzmimo je, jer je
možemo nadvladati!" 31 Ali ljudi što su s njim išli odvratiše: "Ne možemo
ići na onaj narod jer je jači od nas." 32 I počnu ozloglašivati Izraelcima
zemlju koju su izviđali: "Zemlja kroz koju smo prošli da je izvidimo zemlja
je što proždire svoje stanovništvo. Sav narod što ga u njoj vidjesmo ljudi su
krupna stasa. 33 Vidjesmo ondje i divove - Anakovo potomstvo od divova.
Činilo nam se da smo prema njima kao skakavci. Takvi bijasmo i njima."

14

1 Tada zagraja sva zajednica i poče vikati. I te noći narod plakaše. 2 Svi
su Izraelci mrmljali protiv Mojsija i Arona. Sva im je zajednica govorila:
"Kamo sreće da smo pomrli u zemlji egipatskoj! Ili da smo pomrli u ovoj
pustinji! 3 Zašto nas Jahve vodi u tu zemlju da padnemo od mača a žene
naše i djeca da postanu roblje! Zar nam ne bi bilo bolje da se vratimo u
Egipat!" 4 Jedan je drugome govorio: "Postavimo sebi vođu i vratimo se u
Egipat!" 5 Mojsije i Aron padoše ničice pred svom okupljenom izraelskom
zajednicom. 6 A Jošua, sin Nunov, i Kaleb, sin Jefuneov, koji bijahu među
onima što su izviđali zemlju, razderaše svoju odjeću. 7 Zatim rekoše
svoj zajednici izraelskoj: "Zemlja kroz koju smo prošli da je istražimo
izvanredno je dobra. 8 Ako nam Jahve bude dobrostiv, u tu će nas zemlju
dovesti i dat će nam je. To je zemlja u kojoj teče med i mlijeko. 9 Samo,
nemojte se buniti protiv Jahve! Ne bojte se naroda one zemlje: tÓa on
je zalogaj za nas. Oni su bez zaštite, a s nama je Jahve! Ne bojte ih
se!" 10 I dok je sva zajednica već mislila da ih kamenuje, pokaza se

Slava Jahvina u Šatoru sastanka svima sinovima Izraelovim. 11 Tada reče
Mojsiju: “Dokle će me taj narod prezirati? Dokle mi neće vjerovati unatoč
svim znamenjima što sam ih među njima izvodio? 12 Udarit ću ih pomorom
i istrijebiti, a od tebe ću učiniti narod veći i moćniji od njega.” 13 Onda
Mojsije reče Jahvi: “Egipćani su shvatili da si ti, svojom moći, izveo ovaj
narod između njih. 14 Oni su to kazali žiteljima one zemlje. Već su saznali
da si ti, Jahve, usred ovog naroda, kojemu se očituješ licem u lice, i da ti,
Jahve, u oblaku stojiš nad njima; da obdan u stupu od oblaka, a obnoć u
stupu od ognja ideš pred njima. 15 Zato, ako pobiješ ovaj narod kao jednoga
čovjeka, narodi koji su čuli glas o tebi reći će: 16 'Jahve je bio nemoćan da
dovede ovaj narod u zemlju koju mu je pod zakletvom obećao, i zato ih je
poubijao u pustinji.' 17 Zato neka se snaga moga Gospodina uzvisi, kako si
najavio rekavši: 18 'Jahve je spor na srdžbu, a bogat milosrđem; podnosi
opačinu i prijestup, ali krivca ne ostavlja nekažnjena, nego opačinu otaca
kažnjava na djeci do trećega i četvrtog koljena.' 19 Oprosti krivnju ovome
narodu po veličini svoga milosrđa, kao što si vodio ovaj narod od Egipta
dovde.” 20 “Opraštam po riječi tvojoj”, reče Jahve. 21 “Ali ipak, tako ja
živ bio i slave se Jahvine napunila sva zemlja, 22 ni jedan od ljudi koji su
vidjeli slavu moju i znamenja što sam ih izveo u Egiptu i u pustinji, pa me
ipak iskušavali već deset puta ne hoteći poslušati moj glas, 23 neće vidjeti
zemlje što sam je pod zakletvom obećao njihovim ocima; nitko od onih koji
me preziru neće je vidjeti. 24 A slugu svoga Kaleba, jer je u njemu drukčiji
duh i jer mi bijaše poslušan, njega ću ja dovesti u zemlju u koju je išao i
njegovi će je potomci zaposjesti! Neka Amalečani i Kanaanci samo ostanu
u dolini. 25 Sutra se vratite i krenite u pustinju put Crvenog mora.” 26 Još
reče Jahve Mojsiju i Aronu: 27 “Dokle će ta opaka zajednica mrmljati protiv
mene? Čuo sam tužbe što ih Izraelci na me dižu. 28 Kaži im: Tako ja živ
bio, objavljuje Jahve, kako ste na moje uši govorili, tako ću vam i učiniti.
29 U ovoj pustinji popadat će vaša mrtva tijela: svih vas koji ste ubilježeni
u bilo koji vaš popis od dvadeset godina pa naprijed, koji ste rogoborili
protiv mene. 30 Nećete ući u zemlju na koju sam svoju ruku digao da vas
u njoj nastanim, osim Kaleba, sina Jefuneova, i Jošue, sina Nunova. 31 A
vašu djecu, o kojoj kažete da bi postala roblje, njih ću uvesti da nastane
zemlju što ste je vi prezreli. 32 A vi? Neka vam tjelesa popadaju u ovoj
pustinji! 33 Vaši sinovi neka lutaju pustinjom četrdeset godina, neka trpe
zbog vaše nevjere dok vam ne ispropadaju tjelesa u ovoj pustinji. 34 Prema
broju dana u koje ste istraživali zemlju - dana četrdeset, za svaki dan
jednu godinu - ispaštajte svoje opačine četrdeset godina. Iskusite što znači
mene napustiti. 35 Ja, Jahve, to kažem: tako ću postupiti s ovom opakom
zajednicom što se sjatila protiv mene. U ovoj istoj pustinji neka završi!
Tu neka izgine.” 36 A oni ljudi koje Mojsije bijaše poslao da istraže zemlju
i koji su nakon povratka potakli svu zajednicu da rogobori protiv njega
ozloglašujući zemlju; 37 oni, dakle, ljudi koji su zlobno ozloglasili zemlju
bijahu pomoreni pred Jahvom. 38 Od onih ljudi koji su išli da istraže zemlju
ostadoše na životu jedino Jošua, sin Nunov, i Kaleb, sin Jefuneov. 39 Kad
je Mojsije prenio te riječi svim Izraelcima, narod se uvelike ražalosti. 40 I
uranivši ujutro počnu se uspinjati na vrh brda govoreći. “Evo uzlazimo
na mjesto o kojem je govorio Jahve jer smo zgriješili.” 41 A Mojsije rekne:
“Zašto kršite zapovijed Jahvinu? Nećete uspjeti. 42 Ne penjite se, da vas
ne potuku vaši neprijatelji, jer Jahve nije među vama. 43 Ta ondje se pred
vama nalaze Amalečani i Kanaanci te ćete od mača pasti jer ste se odvratili

od Jahve i jer Jahve neće biti s vama.” 44 Ali se oni prkosno penjahu
prema vrhu brda, iako se ni Kovčeg saveza Jahvina ni Mojsije nisu micali
iz tabora. 45 Amalečani i Kanaanci koji su živjeli na onome brdu spuste se,
udare po njima i rasprše ih sve do Horme.

15

1 Jahve reče Mojsiju: 2 “Govori Izraelcima i reci im: 'Kad uđete u
zemlju gdje ćete boraviti i koju vam ja dajem, 3 pa budete prinosili Jahvi
paljenu žrtvu, paljenicu ili klanicu, zavjetnicu ili dragovoljnu žrtvu, ili
žrtvu prigodom svojih svetkovina - praveći tako od krupne ili sitne stoke
ugodan miris Jahvi - 4 neka prinositelj prinese svoj dar Jahvi: prinosnicu
od desetine efe najboljeg brašna, zamiješena u četvrtini hina ulja. 5 Uz
paljenicu ili uz klanicu prinesi čevrtinu hina vina za ljevanicu na svako
janje. 6 Povrh ovna prinesi kao prinosnicu dvije desetine efe najboljeg
brašna, zamiješena u jednoj trećini hina ulja; 7 i vina za ljevanicu prinesi
trećinu hina na ugodan miris Jahvi. 8 Ako Jahvi prinosiš junca kao
paljenicu ili kao klanicu da izvršiš zavjet ili kao pričesnicu, 9 neka se onda
uz junca prinesu tri desetine efe najboljeg brašna, zamiješena u pola hina
ulja, 10 a za ljevanicu prinesi pola hina vina kao paljenu žrtvu na ugodan
miris Jahvi. 11 Neka se tako postupi uza svakoga vola i uza svakoga ovna,
uza svaku glavu sitne stoke, ovce ili koze: 12 koliko ih god prinesete, za
svako pojedino tako učinite, već prema njihovu broju. 13 Svaki domorodac
neka postupa ovako kad prinosi žrtvu paljenu na ugodan miris Jahvi. 14 I
ako koji stranac koji živi među vama, ili će biti među vašim potomcima,
htjedne prinijeti žrtvu paljenu na ugodan miris Jahvi, neka radi kako i vi
radite. 15 Neka je jedan zakon i za vas i za stranca koji s vama boravi.
To je trajan zakon za vaše naraštaje: pred Jahvom, kako je s vama, tako
neka bude i sa strancem. 16 Jedan zakon i jedno pravo neka vrijedi za
vas i za stranca koji s vama boravi.'” 17 Jahve reče Mojsiju: 18 “Govori
Izraelcima i reci im: 'Kad dođete u zemlju u koju vas vodim 19 i budete
jeli kruh te zemlje, prinesite podizanicu Jahvi. 20 Kao prvinu iz svojih
naćava prinesite jedan kolač kao podizanicu; prinesite ga kao i podizanicu
s gumna. 21 Od prvine svojih naćava davajte Jahvi podizanicu od naraštaja
do naraštaja.'” 22 “Ako nehotice pogriješite te ne budete obdržavali koju
od zapovijedi što ih je Jahve objavio po Mojsiju - 23 sve što vam je Jahve
zapovjedio po Mojsiju, odonda kad vam je izdao zapovijedi pa dalje od
koljena do koljena - 24 onda: ako je to počinjeno nepažnjom zajednice,
neka sva zajednica prinese jednoga junca kao paljenicu na ugodan miris
Jahvi s propisanom prikaznicom i ljevanicom i jednoga jarca kao okajnicu.
25 Neka svećenik obavi obred pomirenja nad svom izraelskom zajednicom,
pa će im biti oprošteno. Bila je samo nepažnja, a oni su prinijeli svoj dar
- paljenu žrtvu Jahvi - i okajnicu pred Jahvom za svoju nepažnju. 26 Bit će
oprošteno svoj izraelskoj zajednici, a tako i strancu koji među njima boravi,
jer se sav narod iz nepažnje ogriješio. 27 Pogriješi li iz nepažnje pojedinac,
neka prinese jedno žensko kozle od godine dana kao okajnicu. 28 Neka
svećenik obavi obred pomirenja pred Jahvom nad osobom koja je nehotice
pogriješila od nepažnje. Kad nad njom obavi obred pomirenja, bit će joj
oprošteno. 29 Kada tko pogriješi nepažnjom, neka vam jedan zakon vrijedi
i za domoroca i za stranca koji boravi među vama. 30 Ali onaj koji nešto
učini naumice, bio on domorodac ili stranac, taj na Jahvu huli. Takav neka
se istrijebi između svoga naroda 31 jer je prezreo Jahvinu riječ i prekršio

njegovu zapovijed. Neka se takav iskorijeni. Neka njegova krivnja padne
na nj!" 32 Kad su Izraelci bili u pustinji, nađu čovjeka kako kupi drva u
subotnji dan. 33 I oni koji su ga našli da kupi drva dovedu ga Mojsiju i
Aronu i svoj zajednici. 34 Stave ga pod stražu, jer još nije bilo određeno
što treba s njim učiniti. 35 "Toga čovjeka treba pogubiti!" - reče Jahve
Mojsiju. "Neka ga kamenjem zaspe izvan tabora sva zajednica." 36 Sva ga
zajednica izvede izvan tabora i zasu ga kamenjem te on poginu, kako je
Jahve zapovjedio Mojsiju. 37 Reče Jahve Mojsiju: 38 "Govori Izraelcima i
reci im: neka od naraštaja do naraštaja prave rese na skutovima svojih
haljina, a za resu svakoga skuta neka privezuju ljubičastu vrpcu. 39 Imat
ćete rese zato da vas pogled na njih sjeća svih Jahvinih zapovijedi. Vršite
ih, a ne zanosite se svojim srcem i svojim očima, što vas tako lako zavode
na bludnost. 40 Tako ćete se sjećati svih mojih zapovijedi, vršit ćete ih i bit
ćete posvećeni svome Bogu. 41 Ja sam Jahve, Bog vaš, koji sam vas izveo
iz zemlje egipatske da vam budem Bogom. Ja, Jahve, Bog vaš."

16

1 Korah, sin Jisharov, sin Kehatov, sin Levijev, pa Datan i Abiram,
sinovi Eliabovi, i On, sin Peletov - potomci Rubenovi - 2 ustanu protiv
Mojsija zajedno sa dvjesta pedeset Izraelaca, glavara zajednice, uglednih
na skupštini i ljudi na glasu. 3 Oni se sjate oko Mojsija i Arona govoreći im:
"Vi prelazite mjeru! Sva je zajednica, svi njezini članovi, posvećena i među
njima je Jahve. Zašto se onda uzvisujete iznad zajednice Jahvine!" 4 Kad
to ču Mojsije, pade ničice. 5 Zatim reče Korahu i svoj njegovoj družini:
"Sutra će Jahve pokazati tko je njegov i tko je posvećen, kome dopušta
da mu se približi. Koga sebi izabere, k sebi će ga i pustiti. 6 Učinite ovo:
uzmite kadionike, Korah i sva njegova družina; 7 sutra stavite u njih vatre i
metnite odozgo tamjana pred Jahvom. Koga Jahve odabere, taj neka bude
posvećen. Vi prelazite mjeru, Levijevci!" 8 Potom Mojsije reče Korahu:
"Poslušajte, Levijevci! 9 Zar vam je malo što vas je Bog Izraelov izdvojio
iz Izraelove zajednice da vas približi k sebi te da vršite službu u Jahvinu
prebivalištu i da stojite pred zajednicom služeći joj? 10 Promaknuo je tebe
i s tobom svu tvoju braću Levijevce, a vi još tražite i svećeništvo! 11 Ti
i sva tvoja družina, dakle, sjatili ste se protiv Jahve; jer što je Aron da
protiv njega rogoborite?" 12 Zatim posla Mojsije po Datana i Abirama,
sinove Eliabove, ali oni odgovore: "Nećemo doći! 13 Zar je malo što si nas
odveo iz zemlje kojom teče med i mlijeko da nas pobiješ u ovoj pustinji,
pa hoćeš da nasilno zagospodariš nad nama? 14 Nisi nas uveo u zemlju
kojom teče med i mlijeko i nisi nam dao u posjed njive i vinograde! Misliš
li iskopati oči ovim ljudima? Nećemo doći!" 15 Mojsije se vrlo razljuti i reče
Jahvi: "Ne obaziri se na njihovu prinosnicu! Ni jednoga njihova magarca
nisam prisvojio niti sam ijednoga od njih oštetio." 16 Zatim Mojsije reče
Korahu: "Ti i sva tvoja družina stupite sutra pred Jahvu; ti, i oni, i Aron.
17 Neka svaki uzme svoj kadionik, stavi u nj tamjana i neka svaki donese
svoj kadionik pred Jahvu - dvjesta i pedeset kadionika. A i ti i Aron donesite
svaki svoj kadionik." 18 Svaki uzme svoj kadionik, stavi u nj vatre, onda
odozgo metne tamjana i stane s Mojsijem i Aronom kod ulaza u Šator
sastanka. 19 Kad, naprama njima, sabra Korah svu zajednicu na ulazu
u Šator sastanka, onda se svoj zajednici pokaza slava Jahvina. 20 I reče
Jahve Mojsiju i Aronu: 21 "Odvojite se od te zajednice da je odmah satrem!"
22 Oni popadoše ničice i povikaše: "Bože! Bože životnog duha u svakome

tijelu! Zar ćeš se razgnjeviti na svu zajednicu kad je samo jedan sagriješio!”
23 Onda Jahve reče Mojsiju: 24 “Reci toj zajednici: 'Uklonite se iz okolice
prebivališta Koraha, Datana i Abirama!'” 25 Mojsije ustade i pođe k Datanu
i Abiramu. Za njim krenuše izraelske starješine. 26 Zatim ovako progovori
zajednici: “Odstupite od šatora tih opakih ljudi! Ne dotičite se ničega što
je njihovo, da ne budete uništeni zbog svih njihovih grijeha.” 27 Tako se oni
udalje iz okolice prebivališta Korahova, Datanova i Abiramova. Uto izađu
Datan i Abiram te stanu na ulazu svojih šatora sa svojim ženama, svojim
sinovima i svojom nejačadi. 28 “Po ovom ćete vidjeti”, reče Mojsije, “da me
Jahve poslao da vršim sva ova djela, a da ih ne činim sam od sebe: 29 ako
ovi ljudi umru kao što umru i svi ljudi; ako ih pohodi sudbina kakva pohodi
sve ljude, onda me Jahve nije poslao. 30 Ali ako Jahve učini nečuveno: ako
zemlja rastvori svoje ralje i proguta ih sa svim što je njihovo te živi siđu u
Šeol, onda znajte da su ovi ljudi prezreli Jahvu.” 31 A kad on završi sve te
riječi, tlo se pod njima raspukne; 32 zemlja rastvori svoje ralje i proguta ih s
njihovim domovima, sa svim Korahovim ljudima i svim njihovim imanjem.
33 Živi siđu u Šeol, oni i sve njihovo. Onda se nad njima zemlja zatvori i
oni iščeznu iz zbora. 34 Na njihov vrisak svi Izraelci što su stajali oko njih
pobjegoše govoreći: “Da i nas zemlja ne proguta!” 35 Ali sukne oganj od
Jahve te proždre dvjesta i pedeset ljudi koji su prinosili tamjan.

17

1 Jahve reče Mojsiju: 2 “Kaži Eleazaru, sinu svećenika Arona, da ukloni
kadionike - jer su posvećeni - iz toga zgarišta, a neposvećenu vatru iz njih
neka razaspe podalje. 3 Kadionici onih koji su sagriješili i grijehom život
pokopali neka se prekuju u pločice za oblaganje žrtvenika. Doneseni su,
naime, pred Jahvu, pa su posvećeni. Neka budu opomenom Izraelcima!”
4 Tako svećenik Eleazar uze kadionike od tuča što su ih prinosili oni
koji izgorješe; prekovaše ih u pločice za oblaganje žrtvenika. 5 One su
opomena Izraelcima da se nitko nepozvan - nitko tko nije od Aronova
potomstva - ne smije približiti da pali tamjan pred Jahvom, kako mu se
ne bi dogodilo kao Korahu i njegovoj družini, prema onom što je kazao
Jahve po Mojsiju. 6 Sutradan je sva zajednica rogoborila protiv Mojsija i
Arona. “Pobili ste Jahvin narod!” - govorili su. 7 Dok se zajednica skupljala
protiv Mojsija i Arona, oni se okrenuše prema Šatoru sastanka, i gle! oblak
ga prekri i slava se Jahvina pokaza. 8 Tada Mojsije i Aron odoše pred Šator
sastanka. 9 I Jahve reče Mojsiju: 10 “Udaljite se od te zajednice; u tili ću
je čas uništiti!” Oni padoše ničice. 11 Zatim Mojsije reče Aronu: “Uzmi
kadionik, stavi u nj vatre sa žrtvenika, metni tamjana, a onda se žuri do
zajednice da obaviš nad njom obred pomirenja. Gnjev je Jahvin već izbio i
zlo je počelo!” 12 Aron uze što mu je Mojsije rekao te otrča usred zbora, a
kad tamo: pomor među narodom već počeo. Stavi tamjana te obavi obred
pomirenja nad narodom. 13 Zatim stade između mrtvih i živih i zlo se
ustavi. 14 Bilo ih je mrtvih od toga zla četrnaest tisuća i sedam stotina, osim
onih koji su poginuli zbog Koraha. 15 Aron se vrati k Mojsiju na ulaz u Šator
sastanka: pomor se ustavi. 16 Jahve reče Mojsiju: 17 “Razloži Izraelcima
te od njih uzmi po jedan štap za svaki predjedovski dom; uzmi od svih
njihovih starješina za njihove pradjedovske domove dvanaest štapova.
Ime svakoga napiši na njegovu štapu. 18 A kako ima po jedan štap za
svakoga starješinu pradjedovskih domova, Aronovo ime napiši na Levijevu

štapu. 19 Onda ih pohrani u Šator sastanka pred Svjedočanstvo; ondje gdje
se s tobom sastajem. 20 Štap onoga čovjeka koga izaberem propupat će.
Tako ću maknuti od sebe rogoborenje Izraelaca kojim prigovaraju vama."
21 Mojsije tako kaza Izraelcima. Sve njihove starješine dadoše mu štap,
po jedan štap za svakoga starješinu - dakle, dvanaest štapova za njihove
pradjedovske domove. Među njihovim štapovima bio je i štap Aronov.
22 Mojsije pohrani štapove pred Jahvu u Šatoru svjedočanstva. 23 Kad
sutradan Mojsije uđe u Šator svjedočanstva, gle: štap Arona iz doma
Levijeva propupao! Potjerala mladica, procvjetao cvijet i sazreli bademi.
24 Tada iznese Mojsije ispred Jahve sve štapove sinovima Izraelovim. Oni
ih razgledaše, a onda svatko uze svoj štap. 25 Jahve reče Mojsiju: "Opet
stavi Aronov štap pred Svjedočanstvo, neka se čuva za znak buntovnim
sinovima. Dokončaj tako njihovo rogoborenje protiv mene da ne izginu."
26 I učini Mojsije: kako mu je Jahve zapovjedio, tako učini. 27 "Izgibosmo!"
- rekoše Izraelci Mojsiju. "Propadosmo! Svi odreda propadosmo! 28 Tko
god priđe Jahvinu prebivalištu, umire ... Zar ćemo svi izginuti?"

18

1 Tada Jahve reče Aronu: "Ti, tvoji sinovi i tvoj pradjedovski dom s tobom
bit ćete odgovorni za grijehe u Svetištu; ti i tvoji sinovi s tobom bit ćete
odgovorni za grijehe svoga svećeništva. 2 Pridruži k sebi i svoju braću od
Levijeva plemena - tvoga pradjedovskog doma - neka ti se priključe da ti
poslužuju, tebi i tvojim sinovima s tobom, pred Šatorom svjedočanstva.
3 Neka stoje na službu tebi i svemu Šatoru, ali neka se ne približuju
pokućstvu u Svetištu niti žrtveniku, da ne poginu i oni i vi. 4 Neka su,
dakle, tebi pridruženi i neka preuzmu brigu za Šator sastanka, svaku
službu oko Šatora. I neka se ni jedan svjetovnjak ne približuje vama, 5 a vi
vršite službu u Svetištu i službu oko žrtvenika da se više ne izlijeva gnjev
na Izraelce. 6 Uzeh, evo, vašu braću levite između Izraelaca vama za dar;
kao darovani pripadaju Jahvi da obavljaju službu oko Šatora sastanka. 7 Ti
i tvoji sinovi s tobom preuzmite svećeničke poslove oko svega što spada
na žrtvenik i iza zavjese. Službu koju dajem na dar vašem svećeništvu
vi obavljajte. A svjetovnjak koji se primakne neka se pogubi." 8 Još reče
Jahve Aronu: "Tebi, evo, povjeravam brigu o onom što se meni prinosi.
Sve što Izraelci posvećuju dodjeljujem tebi i tvojim sinovima kao baštinu
trajnim zakonom. 9 Ovo neka pripadne tebi od svetinja nad svetinjama:
od paljenih žrtava svi njihovi darovi, za sve njihove prinosnice, za sve
njihove okajnice i za sve njihove naknadnice što ih budu meni uzvraćali;
ta vrlo sveta stvar neka pripadne tebi i tvojim sinovima! 10 Blagujte ih
kao najveće svetinje! Svaki muškarac može ih jesti. Neka ti budu svete!
11 I ovo neka bude za te: ono što se uzima od izraelskih prinosa da se
prinese kao prikaznica - trajnim zakonom predajem tebi, tvojim sinovima
i tvojim kćerima s tobom. Svatko tko u tvome domu bude čist može od
toga jesti. 12 Najbolje od novoga ulja i najbolje od novoga vina i žita -
prvine koje se prinose Jahvi - predajem tebi. 13 Prvi rodovi svega u njihovoj
zemlji što ih budu donosili Jahvi neka budu tvoji. Tko je god čist u tvome
domu može ih jesti. 14 Sve što u Izraelu bude određeno za 'herem' neka je
tvoje. 15 Svako prvorođenče svih bića - kako ljudi tako i životinja - što se
prinose Jahvi neka bude tvoje. Samo pusti da se otkupi prvenac od ljudi
i prvenče od nečiste stoke. 16 Kad budu stari mjesec dana, pusti da ih

otkupljuju. A njihovu otkupnu cijenu odredi: pet srebrnih šekela, prema
hramskom šekelu, a to je dvadeset gera. 17 Ali prvenče kravlje, prvenče
ovčje i prvenče kozje neka se ne otkupljuje. Oni su svetinja. Krv njihovu
izlij na žrtvenik, a pretilinu njihovu sažeži u kad kao žrtvu spaljenu na
ugodan miris Jahvi. 18 Njihovo meso neka pripadne tebi; kao i grudi žrtve
prikaznice i desno pleće. 19 Sve posvećene prinose što ih Izraelci podižu
Jahvi predajem trajnim zakonom tebi, tvojim sinovima i tvojim kćerima
s tobom. To je savez osoljen, trajan pred Jahvom, tebi i tvome potomstvu
s tobom." 20 "Nemoj imati baštine u zemlji njihovoj", reče Jahve Aronu,
"niti sebi stječi posjeda među njima! Ja sam tvoj dio i tvoja baština među
Izraelcima." 21 "Levijevim sinovima, evo, predajem u baštinu sve desetine
u Izraelu za njihovu službu - za službu što je obavljaju u Šatoru sastanka.
22 A Izraelci neka se više ne primiču Šatoru sastanka, da ne navuku na se
grijeh i ne poginu. 23 Neka samo leviti obavljaju službu u Šatoru sastanka;
i neka oni budu odgovorni za svoj grijeh. Trajna je to odredba za vaše
naraštaje; među Izraelcima neka nemaju posjeda, 24 jer ja im predajem
u posjed desetine što ih Izraelci prinose na dar Jahvi. Stoga sam za njih
rekao: neka oni nemaju posjeda među Izraelcima." 25 Jahve reče Mojsiju:
26 "Levitima govori i reci im: 'Kad od Izraelaca primate desetinu, koju ja
od njih dajem vama u baštinu, od toga onda vi prinesite podizanicu Jahvi:
desetinu od desetine. 27 Prinos će vam biti zaračunan kao da je prinos s
gumna i Óotoka iz badnja. 28 Tako isto prinosite podizanicu Jahvi i od svih
svojih desetina što ih primate od Izraelaca. Od toga davajte podizanicu
Jahvinu svećeniku Aronu. 29 Od svih darova koje budete primali podižite
podizanicu Jahvi; od svega ono najbolje - onaj dio koji treba posvećivati.'
30 Još im reci: 'Pošto od toga prinesete najbolji dio, neka se to levitima
uračuna kao prihod s gumna i prihod iz badnja. 31 Na svakome ga mjestu
možete jesti, i vi i vaši ukućani, jer to vam je nagrada za vašu službu u
Šatoru sastanka. 32 Pošto prinesete njegov najbolji dio, nećete navući na
se grijeha; svetinja Izraelaca nećete oskvrnjivati te nećete ginuti.'"

19

1 Jahve reče Mojsiju i Aronu: 2 "Ovo je zakonska odredba što ju je Jahve
naredio: Reci Izraelcima neka ti dovedu crvenu junicu, zdravu, na kojoj
nema mane i na koju još nije stavljan jaram. 3 A vi je predajte svećeniku
Eleazaru. Neka se zatim izvede izvan tabora i zakolje pred njim. 4 Svećenik
Eleazar neka uzme njezine krvi na svoj prst pa njome poškropi sedam puta
prema pročelju Šatora sastanka. 5 Neka se onda junica spali na njegove
oči; neka joj se spale: koža, meso, krv i nečist. 6 Potom neka svećenik uzme
cedrovine, izopa i crvenoga prediva pa ih baci usred vatre gdje se krava
spaljuje. 7 Neka svećenik opere svoju odjeću, a svoje tijelo u vodi okupa.
Poslije toga neka se svećenik vrati u tabor, ali neka je nečist do večeri. 8 I
onaj koji ju je spaljivao neka svoju odjeću opere i okupa svoje tijelo u vodi
te bude nečist do večeri. 9 A jedan čist čovjek neka pokupi pepeo od junice
pa ga pohrani izvan tabora na čisto mjesto da se čuva izraelskoj zajednici
za vodu očišćenja. To je žrtva okajnica. 10 I onaj koji skupi pepeo od junice
neka opere svoju odjeću i bude nečist do večeri. Neka to bude trajan zakon
i za Izraelce i za stranca koji među njima boravi." 11 "Tko se dotakne
mrtva ljudskog tijela neka je nečist sedam dana. 12 Takav neka se opere
tom vodom trećega dana i sedmoga dana pa će biti čist. Ako se ne opere

trećega dana i sedmoga dana, neće biti čist. 13 Tko se dotakne mrtvaca,
tijela preminula čovjeka, a ne opere se, oskvrnjuje Jahvino prebivalište.
Takav neka se iskorijeni iz Izraela. Budući da vodom za očišćenje nije bio
poliven, nečist je; njegova je nečistoća još na njemu." 14 "Ovo je zakon kad
koji čovjek umre u šatoru; tko god uđe u šator i tko god bude u šatoru neka
je nečist sedam dana. 15 Svaka otvorena posuda koja ne bude zatvorena
poklopcem neka je nečista. 16 A na otvorenu polju tko se god dotakne
poginuloga od mača, ili mrtvaca, ili ljudskih kostiju, ili groba neka je nečist
sedam dana. 17 Neka se za onoga koji se onečistio uzme pepela od životinje
spaljene za okajnicu i na nj, u kakvu sudu, nalije žive vode. 18 Onda neka
čist čovjek uzme izopa, zamoči ga u vodu te poškropi po šatoru, po svemu
posuđu, po ljudima koji su tu bili, po onome koji se dotakao kostiju, ili
ubijenoga, ili preminuloga, ili groba. 19 Neka čisti čovjek škropi nečistoga
trećega i sedmoga dana. Tako će ga na sedmi dan očistiti. Taj onda neka
opere svoju odjeću, okupa se u vodi i neka je navečer čist. 20 A bude li
tko nečist pa se ne očisti, neka se iskorijeni iz zajednice, jer je oskvrnuo
Jahvino svetište; vodom za očišćenje nije bio poliven; nečist je! 21 Neka
im i ovo bude trajnim zakonom: i onaj koji je škropio vodom za očišćenje
neka opere svoju odjeću; i onaj koji je dirnuo vodu za očišćenje neka je
nečist do večeri. 22 Čega se god nečisti dotakne neka je nečisto; a osoba
koja se njega dotakne neka je nečista do večeri."

20

1 Potom stigoše Izraelci, sva zajednica, u pustinju Sin u prvome mjesecu.
Narod se nastani u Kadešu. Ondje umrije Mirjam i ondje je sahraniše.
2 Nije bilo vode za zajednicu. Stoga se udruže protiv Mojsija i protiv
Arona. 3 Narod se poče svađati s Mojsijem i govoriti: "Da smo bar izginuli
kad su nam i braća poginula pred Jahvom! 4 Zašto ste doveli Jahvinu
zajednicu u ovu pustinju da ovdje pomremo i mi i naša stoka? 5 Zašto
ste nas izveli iz Egipta da nas dovedete u ovo nesretno mjesto; mjesto u
kojem nema ni žita, ni smokava, ni loze, ni mogranja? Nema ni vode da
pijemo." 6 Mojsije i Aron odu ispred zajednice do ulaza u Šator sastanka
i padnu ničice. Tada im se pokaza slava Jahvina. 7 I Jahve reče Mojsiju:
8 "Uzmi štap pa ti i tvoj brat Aron skupite zajednicu. Onda, na njihove
oči, progovorite pećini da ustupi svoje vode. Iz pećine im izvedi vodu te
napoj zajednicu i njezino blago." 9 Mojsije uzme štap ispred Jahve kako
mu je naredio. 10 Zatim Mojsije i Aron skupe zbor pred pećinu pa im
Mojsije rekne: "Čujte, buntovnici! Hoćemo li vam iz ove pećine izvesti
vodu?" 11 Zatim Mojsije podigne ruku i dvaput udari štapom o pećinu:
voda provali u obilju, pa su mogli piti i zajednica i njezino blago. 12 Potom
će Jahve Mojsiju i Aronu: "Budući da se niste pouzdavali u me i niste
me svetim očitovali u očima sinova Izraelovih, nećete uvesti ovaj zbor u
zemlju koju im dajem." 13 To su Meripske vode, kraj njih su se Izraelci
prepirali s Jahvom, a on se pokazao svetim. 14 Iz Kadeša pošalje Mojsije
glasnike: "Kralju Edoma. Ovako veli tvoj brat Izrael: 'Ti znaš sve jade koji
su nas snašli. 15 Naši se preci spustiše u Egipat. U Egiptu smo proboravili
mnogo vremena. Egipćani su s nama i s našim precima loše postupali.
16 Stoga smo vapili Jahvi, i on ču naš glas i posla anđela koji nas izbavi iz
Egipta. Evo nas sad u Kadešu, gradu uz rub tvoga područja. 17 Pusti nas da
prođemo kroz tvoju zemlju. Nećemo ići preko polja ni vinograda niti ćemo
piti vodu iz bunara; ići ćemo Kraljevskim putem, ne skrećući ni desno ni

lijevo, dok ne prođemo tvoje područje.” 18 Edom mu odgovori: “Ne prolazi
preko moje zemlje, jer eto me s mačem preda te!” 19 “Ići ćemo utrenikom”,
rekoše Izraelci, “a budemo li pili tvoje vode, mi i naša stada, za to ćemo ti
platiti. Ništa više, samo da prođemo pješice.” 20 “Ne prolazi!” - odgovori.
I Edom mu izađe u susret s mnogo ljudi i s velikom silom. 21 Tako Edom
nije dopustio Izraelu da prođe kroz njegovo područje i Izrael se okrenu
od njega. 22 Zaputivši se od Kadeša, stigoše Izraelci, sva zajednica, k brdu
Horu. 23 Kod brda Hora, uz među edomsku, reče Jahve Mojsiju i Aronu:
24 “Neka se Aron pridruži svojim precima! Neće ući u zemlju koju dajem
Izraelcima, jer ste se oprli mojoj zapovijedi kod Meripskih voda. 25 Uzmi
Arona i njegova sina Eleazara, pa ih izvedi na brdo Hor. 26 I svuci Aronu
njegove haljine pa ih obuci njegovu sinu Eleazaru. Aron će se pridružiti
precima, umrijet će ondje.” 27 Mojsije učini kako naredi Jahve. Pred svom
zajednicom popeše se na brdo Hor. 28 Mojsije svuče s Arona njegove haljine
te ih obuče njegovu sinu Eleazaru. Ondje navrh brda umrije Aron. Zatim
se Mojsije i Eleazar spustiše s brda. 29 Sva zajednica vidje da je Aron
preminuo i sav dom Izraelov oplakivaše Arona trideset dana.

21

1 Kralj Arada, Kanaanac koji je živio u Negebu, ču da Izrael dolazi
Atarimskim putem, pa navali na Izraela i neke njegove zarobi. 2 Tada
se Izrael ovako zavjetova Jahvi: “Ako u moje ruke izručiš ovaj narod,
potpuno ću uništiti njegove gradove.” 3 Jahve usliša glas Izraela i predade
mu Kanaance. A Izrael njih i njihove gradove 'heremom' uništi. Stoga se
ono mjesto prozva Horma. 4 Od brda Hora zapute se prema Crvenom moru
da zaobiđu zemlju edomsku. Narod putem postane nestrpljiv. 5 I počne
govoriti i protiv Boga i protiv Mojsija: “Zašto nas izvedoste iz Egipta da
pomremo u ovoj pustinji? Nema kruha, nema vode, a to bijedno jelo već
se ogadilo dušama našim.” 6 Onda Jahve pošalje na narod ljute zmije;
ujedale ih one, tako te pomrije mnogo naroda u Izraelu. 7 Dođe narod k
Mojsiju pa reče: “Sagriješili samo kad smo govorili protiv Jahve i protiv
tebe. Pomoli se Jahvi da ukloni zmije od nas!” Mojsije se pomoli za
narod, 8 i Jahve reče Mojsiju: “Napravi otrovnicu i stavi je na stup: tko
god bude ujeden, ostat će na životu ako je pogleda.” 9 Mojsije napravi
zmiju od mjedi i postavi je na stup. Kad bi koga ujela ljutica, pogledao bi u
mjedenu zmiju i ozdravio. 10 Pođu Izraelci i utabore se u Obotu. 11 Potom
se zapute iz Obota i utabore se kraj Ije-Abarima, u pustinji što je nasuprot
Moabu, sa strane sunčeva izlaska. 12 Odande otputuju te se utabore u
dolini Zaredu. 13 Odande krenu i utabore se s onu stranu Arnona, koji je
u pustinji a izvire u području Amorejaca. Jer je Arnon granica moapska
između Moabaca i Amorejaca. 14 Zato se veli u “Knjizi Jahvinih vojni”:
“Vaheb kod Sufe i doline arnonske 15 i padine doline što se naginje prema
mjestu Aru i naslanja se na granicu moapsku ...” 16 Odande odoše u Beer.
To je bunar o kojem je Jahve rekao Mojsiju: “Skupi narod da im dam
vode!” 17 Tada Izrael zapjeva ovu pjesmu: “Proključaj, studenče! A vi
ga uznosite: 18 knezovi ga iskopali, prvaci narodni izdubli žezlom, štapom
svojim.” Iz pustinje odu u Matanu, 19 iz Matane u Nahaliel, a iz Nahaliela
u Bamot; 20 iz Bamota u dolinu što se stere u moapskom polju, prema
vrhuncu Pisge, s koje se pruža vidik na pustaru. 21 Sad Izrael posla glasnike
Sihonu, amorejskome kralju, s porukom: 22 “Pusti da prođem preko tvoje
zemlje. Nećemo zalaziti u polja i u vinograde, niti ćemo piti vode iz

bunara. Ići ćemo Kraljevskim putem dok ne prođemo tvoje područje.”
23 Ali Sihon ne dopusti Izraelu da prođe njegovim područjem, nego skupi
sav svoj narod te izađe u pustinju da presretne Izraelce. Stigavši do Jahze,
zavojuje na Izraela. 24 Ali ga Izrael potuče oštrim mačem i osvoji njegovu
zemlju od Arnona do Jaboka, do Amonaca, jer je Az ležao na granici
Amonaca. 25 Izrael zauzme sve one gradove i Izrael se nastani u svim onim
gradovima Amorejaca; u Hešbonu i svim njegovim naseljima. 26 Kako je
Hešbon bio glavni grad Sihona, amorejskog kralja, koji je ratovao protiv
prijašnjega moapskoga kralja te osvojio svu njegovu zemlju do Arnona,
27 kažu zato pjesnici: “Hrabro, o Hešbone, dobro sazdani, čvrsto posađeni
grade Sihonov! 28 Iz Hešbona oganj suknu, plamen iz grada Sihonova,
sažga Ar moapski, proždrije visove arnonske. 29 Teško tebi, Moabe!
Propao si, narode Kemošev! Od sinova bjegunce učini, a od kćeri svojih
ropkinje Sihonu, kralju amorejskom. 30 Pobili smo ih; propao je Hešbon
do Dibona: sve smo razorili do Nofaha, što je blizu Medebe ...” 31 Tako
se Izrael nastani u zemlji Amorejaca. 32 Mojsije se uputi da izvidi Jazer.
Potom zauzmu njegova naselja a rastjeraju Amorejce koji bijahu ondje.
33 Okrenu se onda i pođu prema Bašanu. A bašanski kralj Og presrete ih
sa svim svojim narodom da zapodjene boj kod Edreja. 34 Ali Jahve reče
Mojsiju: “Ne boj ga se! Predao sam u tvoje ruke njega, sav njegov narod
i njegovu zemlju. Postupi s njim kako si postupio s amorejskim kraljem
Sihonom koji je boravio u Hešbonu.” 35 I potukoše ga, i sinove njegove,
i sav njegov narod, tako da nitko ne uteče. Potom zaposjedoše njegovu
zemlju.

22

1 Poslije toga Izraelci otputuju i utabore se na Moapskim poljanama, s
onu stranu Jordana, nasuprot Jerihonu. 2 Balak, sin Siporov, vidje sve što
Izrael učini Amorejcima. 3 Moab se uvelike poboja toga naroda jer je bio
brojan. Moaba obuze strah od Izraelaca. 4 Zato reče Moab midjanskim
starješinama: “Sad će ova rulja oko nas sve popasti kao što vol popase
travu po polju.” Balak, sin Siporov, bijaše moapski kralj u ono vrijeme.
5 On pošalje glasnike Bileamu, sinu Beorovu, u Petoru, koji se nalazi na
Rijeci, u zemlji Amonaca. Pozove ga rekavši: “Evo je došao neki narod iz
Egipta; evo je prekrio lice zemlje i naselio se uza me. 6 Zato dođi i prokuni
mi ovaj narod jer je jači od mene. Tako ću ga moći svladati i istjerati
iz zemlje. A znam da je blagoslovljen onaj koga blagosloviš, a proklet
onaj koga prokuneš.” 7 Starješine moapske i starješine midjanske krenu
s nagradom za vračanje u svojim rukama. Stignu Bileamu i prenesu mu
Balakovu poruku. 8 On im rekne: “Prenoćite ovdje te ću vam odgovoriti
prema onome što mi Jahve kaže.” Tako moapski knezovi ostanu kod
Bileama. 9 Bog dođe Bileamu i upita: “Tko su ti ljudi s tobom?” Bileam
odgovori Bogu: 10 “Poslao ih k meni Balak, sin Siporov, moapski kralj,
s porukom: 11 'Evo je neki narod došao iz Egipta i prekrio lice zemlje.
Dođi da ga prokuneš. Tako ću ga moći svladati i protjerati.'” 12 Ali Bog
reče Bileamu: “Nemoj ići s njima! Nemoj proklinjati onaj narod jer
je blagoslovljen.” 13 Ujutro Bileam ustane te će Balakovim knezovima:
“Odlazite u svoju zemlju jer mi ne da Jahve da pođem s vama.” 14 Moapski
se knezovi dignu, odu Balaku pa mu reknu: “Bileam nije htio poći s nama.”
15 Balak opet pošalje knezove, brojnije i uglednije od prvih. 16 Oni dođu
Bileamu i reknu mu: “Ovako je poručio Balak, sin Siporov: 'Ne skanjuj

se nego dođi k meni. 17 Bogato ću te nagraditi i učinit ću sve što mi
kažeš. Dođi, molim te, i prokuni mi ovaj narod!'" 18 Ali Bileam odgovori
Balakovim slugama: "Da mi Balak dadne svoju kuću punu srebra i zlata,
ne bih mogao prestupiti zapovijedi Jahve, Boga svoga, da učinim išta,
bilo veliko bilo malo. 19 Ali provedite ovdje i vi noć da doznam što će
mi Jahve još kazati." 20 Noću Bog dođe Bileamu pa mu rekne: "Ako su
ti ljudi došli da te pozovu, ustani, pođi s njima! Ali da činiš samo što
ti ja reknem!" 21 Ustane Bileam ujutro, osamari svoju magaricu i ode s
moapskim knezovima. 22 No Božja srdžba usplamtje što je on pošao. Zato
anđeo Jahvin stade na put da ga spriječi. On je jahao na svojoj magarici,
a pratila ga njegova dva momka. 23 Kad magarica opazi anđela Jahvina
kako stoji na putu s isukanim mačem u ruci, skrene sa staze i pođe preko
polja. Bileam poče tući magaricu da je vrati na put. 24 Anđeo Jahvin tada
stade na uskom prolazu, među vinogradima, a bijaše ograda i s ove i s
one strane. 25 Magarica, spazivši Jahvina anđela, stisne se uza zid i o zid
pritisne Bileamovu nogu. On je opet poče tući. 26 Anđeo Jahvin pođe
naprijed te stade na usko mjesto gdje nije bilo prostora da se provuče ni
desno ni lijevo. 27 Kad je magarica ugledala Jahvina anđela, legne pod
Bileamom. Bileam pobjesni i poče tući magaricu štapom. 28 Tada Jahve
otvori usta magarici te ona progovori Bileamu: "Što sam ti učinila da si me
tukao tri puta?" 29 Bileam odgovori magarici: "Što sa mnom zbijaš šalu!
Da mi je mač u ruci, sad bih te ubio!" 30 A magarica uzvrati Bileamu: "Zar
ja nisam tvoja magarica na kojoj si jahao svega svoga vijeka do danas?
Jesam li ti običavala ovako?" - "Nisi!" - odgovori on. 31 Tada Jahve otvori
oči Bileamu i on opazi anđela Jahvina kako stoji na putu s golim mačem u
ruci. Pognu on glavu i pade ničice. 32 Onda će mu anđeo Jahvin: "Zašto
si tukao svoju magaricu već tri puta? TÓa ja sam istupio da te spriječim,
jer te put meni naočigled vodi u propast. 33 Magarica me opazila i preda
mnom se uklonila sva tri puta. Da mi se nije uklanjala, već bih te ubio,
a nju ostavio na životu." 34 Onda će Bileam anđelu Jahvinu: "Sagriješio
sam! Nisam znao da ti preda mnom stojiš na putu. Ali sad, ako je zlo u
tvojim očima, ja ću se vratiti." 35 Ali anđeo Jahvin odvrati Bileamu: "Idi
s tim ljudima, ali samo ono govori što ti ja kažem." Tako Bileam ode s
Balakovim knezovima. 36 Kad je Balak čuo da Bileam dolazi, iziđe mu u
susret do grada Moaba što se nalazi na granici Arnona, na kraju područja.
37 "Zar nisam uporno po te slao i pozivao te? Zašto mi nisi došao?" reče
Balak Bileamu. "Zar te zaista ne mogu bogato nagraditi?" 38 "Evo sam ti
došao", reče Bileam Balaku. "Ali hoću li ti moći sada što kazati? Samo što
mi Bog stavi na jezik, to ću govoriti." 39 Pođe zatim Bileam s Balakom i
dođoše u Kirjat Husot. 40 Žrtvova Balak i krupne i sitne stoke te od toga
pruži Bileamu i knezovima koji su ga pratili. 41 Sutradan uze Balak Bileama
i odvede ga gore na Bamot-Baal, odakle mogaše vidjeti krajnji dio naroda.

23

1 I Bileam reče Balaku: "Ovdje mi načini sedam žrtvenika; ovdje mi
pripravi sedam junaca i sedam ovnova." 2 Balak učini kako je Bileam
rekao. A onda Balak i Bileam prinesu po jednoga junca i ovna na svakome
žrtveniku. 3 Potom će Bileam Balaku: "Ti stoj kod svoje paljenice, a ja
idem ne bih li se sreo s Jahvom, pa što mi očituje, kazat ću ti." I ode
na osamljeno mjesto. 4 I Bog srete Bileama, koji mu reče: "Sedam sam
žrtvenika podigao i prinio na svakome po jednoga junca i ovna." 5 A

Jahve stavi riječi u usta Bileamu te mu zapovjedi: “Vrati se Balaku i ovako
govori.” 6 Bileam se vrati k njemu, a on stajaše uza svoju paljenicu i s
njim svi knezovi moapski. 7 Tada on poče svoju pjesmu i reče: “Iz Arama
dovede me Balak, kralj Moaba, iz strana istočnih: 'Dođi, prokuni mi Jakova,
dođi, gromom udri Izraela!' 8 Kako mogu proklinjati koga Bog ne proklinje?
Kako gromom udarati koga Jahve ne udara? 9 Jer s vrha hridi ja ga gledam,
s visoka ga motrim brijega. Gle naroda koji odvojeno živi, među narode
on se ne broji. 10 Prah Jakovljev tko će prebrojiti; pijesak Izraela tko će
izmjeriti! O, da mi je umrijeti smrću pravednika! O, da svršetak moj
bude kao njegov!” 11 “Što mi to uradi!” - reče Balak Bileamu. “Dovedoh
te da prokuneš moje neprijatelje, a kad tamo, ti ih blagoslovom obasu!”
12 On odgovori: “Zar mi nije dužnost kazati što mi Jahve stavlja u usta?”
13 “Hajde sa mnom na drugo mjesto, odakle ga možeš svega vidjeti” zamoli
ga Balak. “Odavde mu vidiš samo jedan kraj, a ne vidiš ga svega. Odande
mi ga prokuni!” 14 Povede ga zatim na Sede Sofim, na vrh Pisge. Tu sagradi
sedam žrtvenika i na svakom žrtveniku prinese po jednoga junca i ovna.
15 Bileam tada rekne Balaku: “Stoj ovdje kraj svoje paljenice, a ja odoh
onamo na susret Bogu.” 16 Jahve sretne Bileama; stavi riječi u njegova usta
te mu zapovjedi: “Vrati se k Balaku i tako govori!” 17 I vrati se on Balaku,
koji stajaše uza svoju paljenicu i s njim moapski knezovi. Balak ga zapita:
“Što je Jahve rekao?” 18 Tada Bileam započe svoju pjesmu i reče: “Ustani,
Balače, i poslušaj! Uhom me posluhni, sine Siporov! 19 Bog nije čovjek da
bi slagao, nije sin Adama da bi se kajao. Zar on kada rekne, a ne učini, zar
obeća, pa ne ispuni? 20 Gle, primih od Boga da blagoslovim, blagoslovit ću i
povuć' neću blagoslova. 21 U Jakovu nesreće ne nazreh, nit' nevolje vidjeh u
Izraelu. Jahve, Bog njegov, s njime je, poklik kralju u njemu odzvanja. 22 Iz
Egipta Bog ga je izveo, on je njemu k'o rozi bivola. 23 Gatanja nema protiv
Jakova nit' protiv Izraela vračanja. I kada budu rekli Jakovu i Izraelu: 'Što
radi Bog?' 24 gle, ustat će narod k'o lavica, dići će se poput lava: leći neće
dok plijen ne proguta, dok ne popije krv pobijenih.” 25 Zatim Balak reče
Bileamu: “Nemoj ga ni kletvom kleti, ali ni blagoslovom blagoslivljati.”
26 Bileam odvrati Balaku. “Zar ti nisam rekao: sve što Jahve kaže, to
ću činiti.” 27 Potom Balak reče Bileamu: “Hajde! Odvest ću te na drugo
mjesto. Možda će Bogu biti pravo da mi ga odande prokuneš.” 28 I odvede
Balak Bileama na vrh Peora, odakle se pruža vidik na pustaru. 29 “Sagradi
mi ovdje sedam žrtvenika”, reče Bileam Balaku. “Nadalje, pripremi mi
ovdje sedam junaca i sedam ovnova.” 30 Balak učini kako je Bileam rekao
i prinese po jednoga junca i ovna na svakome žrtveniku.

24

1 Kad opazi Bileam da je Jahvi drago što on blagoslivlja Izraela, ne
htjede više ni ići kao prije u potragu za znamenjima, nego se licem okrenu
prema pustari. 2 Bileam podiže oči i vidje Izraela utaborena po njegovim
plemenima. Na nj siđe Duh Božji 3 i on poče svoju pjesmu te reče:
“Proročanstvo Bileama, sina Beorova, proročanstvo čovjeka pronicava
pogleda, 4 proročanstvo onoga koji riječi Božje sluša, koji vidi viđenja
Svesilnoga, koji pada i oči mu se otvaraju. 5 Kako su lijepi ti šatori, Jakove,
i stanovi tvoji, Izraele! 6 Kao dolovi što se steru, kao vrtovi uz obalu rijeke,
kao aloje što ih Jahve posadi, kao cedri pokraj voda! 7 Iz potomstva junak
mu izlazi, nad mnogim on vlada narodima. Kralj će njegov nadvisit' Agaga,
uzdiže se kraljevstvo njegovo. 8 Iz Egipta Bog ga izveo, on je njemu k'o rozi

bivola. On proždire narode dušmanske, on njihove kosti drobi. 9 Skupio
se, polegao poput lava, poput lavice: tko ga podići smije? Blagoslovljen bio
tko te blagoslivlje, proklet da je tko tebe proklinje!” 10 I usplamtje srdžbom
Balak na Bileama i udari rukom o ruku. “Pozvao sam te da prokuneš moje
neprijatelje”, reče Balak Bileamu, “a kad tamo, ti ih blagoslovi evo triput!
11 Nosi se odmah u svoj kraj. Bio sam rekao: dostojno ću te počastiti! A
eto, Jahve te liši časti.” 12 Nato Bileam odgovori Balaku: “Zar nisam rekao
i tvojim glasnicima koje si k meni poslao: 13 'Da mi Balak dadne svoju kuću
punu srebra i zlata, ne bih mogao prestupiti zapovijed Jahvinu i po svojoj
volji činiti bilo dobro, bilo zlo; ono što kaže Jahve, to ću i ja reći.' 14 A
sada, kad, evo, odlazim k svome narodu, hajde da ti objavim što će ovaj
narod učiniti tvome narodu u budućnosti!” 15 I poče svoju pjesmu i reče:
“Proročanstvo Bileama, sina Beorova, proročanstvo čovjeka pronicava
pogleda, 16 proročanstvo onoga koji riječi Božje sluša, koji poznaje mudrost
Svevišnjega, koji vidi viđenja Svesilnoga, koji pada i oči mu se otvaraju.
17 Vidim ga, ali ne sada: motrim ga, al' ne iz blizine: od Jakova zvijezda
izlazi, od Izraela žezlo se diže. On Moabu razbija bokove i svu djecu Šetovu
zatire! 18 Edom će njegovim postati posjedom, a Seir zemljom osvojenom.
Razvija snagu svoju Izrael, 19 Jakov vlada nad neprijateljima i uništava
preživjele iz Ira.” 20 Bileam se zagleda u Amaleka te poče svoju pjesmu
i reče: “Amalek je prvenac među narodima, ali vječna propast njegov
je svršetak.” 21 Onda se zagleda u Kenijce te poče svoju pjesmu i reče:
“Tvrd je stan tvoj, Kajine, na timoru ti gnijezdo savijeno! 22 Al' gnijezdo
pripada Beoru; dokle ćeš Ašuru robovati?” 23 Opet poče svoju pjesmu
i reče: “Narodi pomorski sabiru se sa sjevera, 24 a brodovlje od strane
Kitima. Podjarmljuju Ašur, podjarmljuju Heber, pa i njega će propast stići
vječita.” 25 Potom ustade Bileam te se uputi natrag u svoj kraj. A i Balak
ode svojim putem.

25

1 Dok je Izrael boravio u Šitimu, narod se upusti u blud s Moapkama.
2 One pozivahu narod na žrtvovanje svojim bogovima, a narod sudjelovaše
u njihovim gozbama i klanjaše se njihovim bogovima. 3 Tako se Izrael
osramoti s Baalom peorskim. I Jahve planu gnjevom na Izraela. 4 “Pokupi
sve narodne glavare”, reče Jahve Mojsiju. “Objesi ih Jahvi usred bijela
dana da se Jahvin gnjev odvrati od Izraela.” 5 Onda Mojsije rekne
izraelskim sucima: “Neka svatko pobije one svoje ljude koji su se osramotili
s Baalom peorskim.” 6 Baš tada neki Izraelac dođe i dovede k svojoj braći
jednu Midjanku naočigled Mojsija i naočigled sve izraelske zajednice koja
zaplaka na ulazu u Šator sastanka. 7 Kad to opazi Pinhas, sin Eleazara,
sina svećenika Arona, ustade ispred zajednice: uze koplje u ruku 8 i pođe
za Izraelcem u odaje i probode ih oboje, Izraelca i ženu; nju kroza slabine.
Tako pomor Izraelaca prestade. 9 A onih koji su od pomora pomrli bilo je
dvadeset i četiri tisuće. 10 Jahve reče Mojsiju: 11 “Pinhas, sin Eleazara, sina
svećenika Arona, odvratio je moj gnjev od Izraelaca, obuzet među njima
mojim revnovanjem. Zato u svome revnovanju nisam istrijebio izraelskoga
naroda. 12 Kaži mu dakle: 'S njime, evo, sklapam savez mira. 13 Neka to
bude za nj i njegove potomke poslije njega savez vječnoga svećeništva, jer
je revnovao za svoga Boga i izvršio pomirenje za izraelski narod.'” 14 Ime
Izraelcu koji je bio ubijen - onome što je ubijen s Midjankom - bijaše Zimri.
Bio je sin Salua, glavara jedne od Šimunovih porodica. 15 A ime ubijene

žene Midjanke bijaše Kozbi. Bila je kći Surova. Sur je bio glavar jednog
plemena, jedne porodice u Midjanu. 16 Jahve reče Mojsiju: 17 "Navali na
Midjance i potuci ih, 18 jer su i oni navaljivali na vas svojim lukavštinama
kad su lukavo radili protiv vas u slučaju Peora i svoje sestre Kozbi, kćeri
glavara midjanskoga, koja je zaglavila u vrijeme pomora nastalog zbog
Peora."

26

1 Poslije toga zla Jahve reče Mojsiju i Eleazaru, sinu svećenika Arona:
2 "Obavite popis sve zajednice sinova Izraelovih, po njihovim porodicama,
popišite sve, od dvadeset godina pa naviše, koji su u Izraelu sposobni
za borbu." 3 Mojsije, dakle, i svećenik Eleazar popišu ih na Moapskim
poljanama, uz Jordan blizu Jerihona, 4 sve od dvadeset godina pa naviše,
kako je Jahve naredio Mojsiju i Izraelcima. Sinovi Izraelovi koji su izašli iz
zemlje egipatske bili su: 5 Izraelov prvorođenac Ruben. Sinovi Rubenovi:
od Henoka rod Henokovaca; od Palua rod Paluovaca; 6 od Hesrona rod
Hesronovaca i od Karmija rod Karmijevaca. 7 To su rodovi Rubenovaca.
Njih je bilo četrdeset i tri tisuće sedam stotina i trideset. 8 Paluov sin
bijaše Eliab, 9 a sinovi Eliabovi: Nemuel, Datan i Abiram. Taj Datan i
Abiram bijahu ugledni članovi zajednice koji se podigoše protiv Mojsija
i Arona u buni Korahovoj, kad se pobuniše protiv Jahve. 10 Nato je
zemlja rastvorila svoje ralje i progutala ih zajedno s Korahom, kad je
smrt pograbila tu skupinu i oganj proždro dvjesta i pedeset ljudi. Tako
su postali opomenom. 11 No sinovi Korahovi ne izginuše. 12 Sinovi
Šimunovi po svojim rodovima: od Nemuela rod Nemuelovaca; od Jamina
rod Jaminovaca; od Jakina rod Jakinovaca; 13 od Zeraha rod Zerahovaca
i od Šaula rod Šaulovaca. 14 To su rodovi Šimunovaca, njih dvadeset i
dvije tisuće i dvjesta. 15 Sinovi Gadovi po svojim rodovima: od Sefona
rod Sefonovaca; od Hagija rod Hagijevaca; od Šunija rod Šunijevaca; 16 od
Oznija rod Oznijevaca; od Erija rod Erijevaca; 17 od Aroda roda Arodovaca
i od Arelija rod Arelijevaca. 18 To su rodovi Gadovih potomaka. Njih je
upisano četrdeset tisuća i pet stotina. 19 Judini sinovi: Er i Onan. I Er i
Onan umriješe u zemlji kanaanskoj. 20 Sinovi Judini po svojim rodovima
bijahu: od Šele rod Šelinaca; od Peresa rod Peresovaca i od Zeraha rod
Zerahovaca. 21 Peresovi su sinovi opet bili: od Hesrona rod Hesronovaca
i od Hamula rod Hamulovaca. 22 To su Judini rodovi. Njih je upisano
sedamdeset i šest tisuća i petsto. 23 Sinovi Jisakarovi, prema svojim
rodovima: od Tole rod Tolinaca; od Puve rod Puvinaca; 24 od Jašuba rod
Jašubovaca i od Šimrona rod Šimronovaca. 25 To su Jisakarovi rodovi. Njih
je upisano šezdeset i četiri tisuće i trista. 26 Sinovi Zebulunovi, po svojim
rodovima: od Sereda rod Seredovaca; od Elona rod Elonovaca i od Jahleela
rod Jahleelovaca. 27 To su rodovi Zebulunovaca. Njih je upisano šezdeset
tisuća i pet stotina. 28 Sinovi Josipovi, po svojim rodovima: Manaše i
Efrajim. 29 Sinovi Manašeovi: od Makira rod Makirovaca. Makiru se
rodio Gilead. Od Gileada rod Gileadovaca. 30 Ovo su bili sinovi Gileadovi:
od Jezera rod Jezerovaca; od Heleka rod Helekovaca; 31 od Asriela rod
Asrielovaca; od Šekema rod Šekemovaca; 32 od Šemide rod Šemidinaca
i od Hefera rod Heferovaca. 33 Heferov sin Selofhad nije imao sinova,
nego kćeri. Imena Selofhadovih kćeri bila su: Mahla, Noa, Hogla, Milka i
Tirsa. 34 To su Manašeovi rodovi. Njih je upisano pedeset i dvije tisuće i
sedam stotina. 35 Ovo su opet sinovi Efrajimovi, po svojim rodovima: od

Šutelaha rod Šutelahovaca; od Bekera rod Bekerovaca i od Tahana rod
Tahanovaca. 36 Ovo su sinovi Šutelahovi: od Erana rod Eranovaca. 37 To
su rodovi Efrajimovih sinova. Njih je upisano trideset i dvije tisuće i pet
stotina. To su sinovi Josipovi, po svojim rodovima. 38 Sinovi Benjaminovi,
po svojim rodovima: od Bele rod Belinaca; od Ašbela rod Ašbelovaca;
od Ahirama rod Ahiramovaca; 39 od Šefufama rod Šefufamovaca i od
Hufama rod Hufamovaca. 40 Belini sinovi bili su: Ard i Naaman. I tako,
od Arda rod Ardovaca, a od Naamana rod Naamanovaca. 41 To su sinovi
Benjaminovi, po svojim rodovima. Njih je upisano četrdeset i pet tisuća
i šest stotina. 42 Ovo su sinovi Danovi, po svojim rodovima: od Šuhama
rod Šuhamovaca. To su sinovi Danovi, prema svojim rodovima. 43 Od
svih rodova Šuhamovaca bilo je upisano šezdeset i četiri tisuće i četiri
stotine. 44 Sinovi Ašerovi, po svojim rodovima: od Jimne rod Jimninaca;
od Jišvija rod Jišvijevaca i od Berije rod Berijevaca. 45 Od sinova Berijinih:
od Hebera rod Heberovaca i od Malkiela rod Malkielovaca. 46 Ašerovoj
kćeri bilo je ime Serah. 47 To su rodovi Ašerovih sinova. Njih je upisano
pedeset i tri tisuće i četiri stotine. 48 Sinovi Naftalijevi, po svojim rodovima:
od Jahseela rod Jahseelovaca; od Gunija rod Gunijevaca; 49 od Jesera rod
Jeserovaca i od Šilema rod Šilemovaca. 50 To su rodovi Naftalijevaca. Po
njihovim rodovima upisano ih je četrdeset i pet tisuća i četiri stotine.
51 Bilo je, dakle, upisanih Izraelaca šest stotina i jedna tisuća i sedam
stotina i trideset. 52 Jahve reče Mojsiju: 53 “Tima neka se razdijeli zemlja
u baštinu prema broju osoba. 54 Većem broju povećaj njegovu baštinu, a
manjem smanji njegovu baštinu; neka se svakomu dadne njegova baština
prema broju upisanih. 55 Ali zemlja neka se podijeli kockom: neka se
primi u baštinu prema djedovskim plemenskim imenima. 56 Baština se
ima podijeliti kockom svakom plemenu prema njegovoj veličini.” 57 Ovo je
popis Levijevaca, po njihovim rodovima: od Geršona rod Geršonovaca;
od Kehata rod Kehatovaca i od Merarija rod Merarijevaca. 58 Ovo su
rodovi Levijevaca: rod Libnijevaca, rod Hebronovaca, rod Mahlijevaca,
rod Mušijevaca i rod Korahovaca. Kehatu se rodio Amram. 59 Amramovoj
ženi bijaše ime Jokebeda. Bila je kći Levijeva, koja se Leviju rodila u Egiptu.
Ona je Amramu rodila: Arona, Mojsija i njihovu sestru Mirjam. 60 Aronu
se rodili: Nadab, Abihu, Eleazar i Itamar. 61 Nadab i Abihu poginuli su
kad su prinosili neposvećenu vatru pred Jahvom. 62 Svih je popisanih
muškaraca od jednog mjeseca pa naviše bilo dvadeset i tri tisuće. Oni
nisu bili popisani s Izraelcima i nije im bila dodijeljena baština među
Izraelcima. 63 To su, dakle, oni koje je popisao Mojsije i svećenik Eleazar;
oni su obavili ovaj popis Izraelaca uz Jordan, na Moapskim poljanama
nasuprot Jerihonu. 64 Među njima nije bilo ni jednoga od onih koje su
popisali Mojsije i svećenik Aron kad su popisivali Izraelce u Sinajskoj
pustinji. 65 Jer Jahve bijaše za njih rekao: “Neka pomru u pustinji i neka
nitko od njih ne ostane, osim Kaleba, sina Jefuneova, i Jošue, sina Nunova!”

27

1 Tada pristupiše kćeri Selofhada, sina Heferova, sina Gileadova, sina
Makirova, sina Manašeova iz roda Josipova sina Manašea. A imena kćeri
bila su: Mahla, Noa, Hogla, Milka i Tirsa. 2 One stanu pred Mojsija,
pred svećenika Eleazara, pred glavare i svu zajednicu na ulazu u Šator
sastanka pa reknu: 3 “Naš je otac umro u pustinji. Nije pripadao družini
što se pobunila protiv Jahve - Korahovoj družini - nego je umro od svoga

vlastitoga grijeha. Sinova nije imao. 4 Zašto bi se odstranilo ime našega oca
iz njegova roda? Budući da nije imao sina, daj nama posjed među braćom
našega oca!" 5 Mojsije iznese njihov slučaj pred Jahvu. 6 A Jahve reče
Mojsiju: 7 "Selofhadove kćeri pravo kažu. Treba svakako da im dadneš
posjed koji će biti njihova baština među braćom njihova oca. Prenesi na
njih baštinu njihova oca. 8 Nadalje, reci Izraelcima: 'Kad koji čovjek umre
a ne imadne sina, prenesite njegovu baštinu na njegovu kćer. 9 Ne imadne
li ni kćeri, predajte baštinu njegovoj braći. 10 Ako ne imadne ni braće,
njegovu baštinu podajte braći njegova oca. 11 Ako mu otac ne imadne
braće, baštinu njegovu podajte najbližem rođaku njegova roda: neka je
on uzme u posjed.' Neka to bude zakonska odredba Izraelcima, kako je
Jahve naredio Mojsiju." 12 Jahve reče Mojsiju: "Popni se na ovo brdo
Abarim i razgledaj zemlju koju dajem Izraelcima. 13 A kad budeš razgledao,
pridružit ćeš se svojim precima i ti, kako se pridružio i tvoj brat Aron. 14 Jer
ste se u pobuni zajednice u pustinji Sin usprotivili mojim ustima umjesto
da vodom očitujete moju svetost pred njihovim očima." (To su Meripske
vode kod Kadeša u Sinskoj pustinji.) 15 A Jahvi Mojsije progovori ovako:
16 "Neka Jahve, Bog duhova u svakom tijelu, postavi čovjeka nad ovom
zajednicom 17 koji će pred njom izlaziti; koji će pred njom stupati; koji
će je izvoditi i uvoditi tako da Jahvina zajednica ne bude kao stado što
nema pastira." 18 "Uzmi Jošuu, sina Nunova!" - reče Jahve Mojsiju. "To je
čovjek u kome ima duha. Na nj položi ruku svoju! 19 Onda ga odvedi pred
svećenika Eleazara i pred svu zajednicu te mu na njihove oči daj naredbe!
20 Predaj mu dio svoje vlasti da ga sluša sva zajednica sinova Izraelovih.
21 Neka pristupa k svećeniku Eleazaru, koji će za nj tražiti odluke Urima
pred Jahvom. Na njegovu zapovijed neka izlaze i na njegovu zapovijed
neka ulaze, oni i svi Izraelci s njim - sva zajednica." 22 Mojsije učini kako
mu je Jahve naredio: uzme Jošuu te ga postavi pred svećenika Eleazara
i pred svu zajednicu. 23 Položi zatim na nj svoje ruke i dade mu svoje
naredbe, kako je Jahve zapovjedio preko Mojsija.

28

1 Jahve reče Mojsiju: 2 "Naredi Izraelcima i reci im: 'Točno u određeno
vrijeme prinosite mi moje prinose, moju hranu - žrtve paljene meni na
ugodan miris.' 3 Reci im: Ovo su žrtve paljene koje ćete prinositi Jahvi:
Svaki dan dva jednogodišnja janjca bez mane kao trajnu paljenicu. 4 Jedno
janje prinosite jutrom, a drugo janje prinosite u suton. 5 A za prinosnicu
desetinu efe najboljeg brašna, zamiješena u četvrtini hina čistoga ulja.
6 Trajna je to paljenica koja je već bila prinesena na Sinajskom brdu -
žrtva spaljena na ugodan miris Jahvi. 7 Njezina ljevanica neka se sastoji
od četvrtine hina za svako janje. Ljevanica vina neka se Jahvi izlijeva
u Svetištu. 8 Drugo janje prinosite u suton. Prinosi ga kao i jutarnju
prinosnicu i njezinu ljevanicu: kao žrtvu spaljenu Jahvi na ugodan miris."
9 "Na subotnji dan: dva jednogodišnja janjeta bez mane i dvije desetine
efe najboljeg brašna, zamiješena s uljem, za prinosnicu, s njezinom
ljevanicom. 10 Neka se subotnja paljenica svake subote dodaje trajnoj
paljenici i njezinoj ljevanici." 11 "Na početku vaših mjeseci prinosite Jahvi
za paljenicu: dva junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca bez
mane. 12 Za pojedinog junca kao prinosnicu: tri desetine najboljeg brašna
zamiješena s uljem; za svakog ovna kao prinosnicu: dvije desetine efe
najboljeg brašna zamiješena s uljem. 13 Za svako janje jednu desetinu

efe najboljeg brašna zamiješena s uljem kao prinosnicu. To je paljenica
spaljena na ugodan miris Jahvi. 14 Njihove ljevanice neka budu: na
junca polovica hina vina; na ovna trećina hina; na janje četvrtina hina.
To neka bude mjesečna paljenica na mlađak svakog mjeseca u godini.
15 Povrh trajne paljenice neka se Jahvi prinosi jedan jarac kao okajnica s
njezinom ljevanicom." 16 "Prvoga mjeseca, četrnaestoga dana u mjesecu,
Jahvina je Pasha, 17 a petnaestoga dana toga mjeseca jest blagdan. Neka
se sedam dana jedu beskvasni hljebovi. 18 Prvog dana neka bude sveti
saziv. Nikakva težačkog posla nemojte raditi. 19 Prinesite Jahvi žrtvu
paljenu, žrtvu paljenicu: dva junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih
janjaca. Neka vam budu bez mane. 20 Njihova prinosnica, od najboljeg
brašna zamiješena s uljem, neka bude: tri desetine efe na junca, dvije
desetine efe na ovna, 21 a na svakoga od onih sedam janjaca neka bude
jedna desetina efe. 22 Neka bude jedan jarac kao okajnica, da se nad vama
izvrši obred pomirenja. 23 Ovo prinosite povrh jutarnje paljenice, koje se
prinosi kao trajna paljenica. 24 Tako činite svaki dan za sedam dana; to je
hrana, žrtva paljena na ugodan miris Jahvi. To neka se prinosi povrh trajne
paljenice i njezine ljevanice. 25 Sedmoga dana neka vam bude sveti savez.
Nikakva težačkog posla nemojte raditi!" 26 "I na Dan prvina - na svoj
Blagdan sedmica - kad budete Jahvi prinosili prinosnicu, imajte sveti saziv:
nikakva težačkog posla nemojte raditi. 27 Za paljenicu na ugodan miris
Jahvi prinesite dva junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca.
28 Njihova prinosnica, od najboljeg brašna zamiješena s uljem, neka bude:
na pojedinog junca tri desetine efe, na pojedinoga ovna dvije desetine
efe, 29 a jedna desetina efe na svakoga od onih sedam janjaca. 30 Neka
bude i jedan jarac kao okajnica, da se nad vama izvrši obred pomirenja.
31 Prinosite ih povrh trajne paljenice i njezine prinosnice, a neka vam budu
bez mane one i njihove ljevanice."

29

1 "U sedmome mjesecu, na prvi dan mjeseca, imajte sveti saziv. Nikakva
težačkog posla nemojte raditi. Neka vam to bude Dan sazivanja. 2 Za
paljenicu na ugodan miris Jahvi prinesite: jednoga junca, jednoga ovna i
sedam jednogodišnjih janjaca bez mane. 3 Njihova prinosnica, od najboljeg
brašna zamiješena s uljem, neka bude: tri desetine efe na junca, dvije
desetine efe na ovna 4 i jedna desetina efe na svakoga od onih sedam
janjaca. 5 Neka bude jedan jarac kao okajnica, da se nad vama izvrši obred
pomirenja. 6 Neka to bude povrh paljenice o mlađaku mjesecu i njezine
prinosnice, povrh trajne paljenice i njezine prinosnice i povrh njihovih
propisanih ljevanica, žrtva spaljena na ugodan miris Jahvi." 7 "A desetoga
dana toga sedmog mjeseca imajte sveti saziv. Postite i nemojte raditi
nikakva posla. 8 Prinesite paljenicu Jahvi na ugodan miris: jednoga junca,
jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca. Neka su vam bez mane.
9 Njihova prinosnica, od najboljeg brašna zamiješena s uljem, neka bude:
tri desetine efe na junca, dvije desetine na jednoga ovna 10 i jedna desetina
efe na svakoga od onih sedam janjaca. 11 Jedan jarac neka se prinese kao
okajnica. To je povrh okajnice na Dan pomirenja, povrh trajne paljenice
i njezine prinosnice i njihovih ljevanica." 12 "Na petnaesti dan sedmoga
mjeseca imajte sveti saziv. Nikakva težačkog posla nemojte raditi. Sedam
dana svetkujte svečanost Jahvi. 13 A za paljenicu, spaljenu na ugodan
miris Jahvi, prinesite: trinaest junaca, dva ovna i četrnaest jednogodišnjih

janjaca. Neka su bez mane. 14 Njihova prinosnica, od najboljeg brašna
zamiješena s uljem, neka bude: tri desetine efe na svakoga od trinaest
junaca, dvije desetine efe na svakoga od dvaju ovnova 15 i jedna desetina
efe na svako pojedino od četrnaestero janjadi. Neka se nadoda jedan jarac
kao okajnica. 16 To neka bude povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i
njezine ljevanice. 17 Drugog dana: dvanaest junaca, dva ovna, četrnaest
jednogodišnjih janjaca bez mane. 18 Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice
prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca. 19 Prinesite
jednoga jarca kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i
njezinih ljevanica. 20 Trećeg dana: jedanaest junaca, dva ovna, četrnaest
jednogodišnjih janjaca bez mane. 21 Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice
prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca. 22 Prinesite
jednoga jarca kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i
njezine ljevanice. 23 Četvrtog dana: deset junaca, dva ovna, četrnaest
jednogodišnjih janjaca bez mane. 24 Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice
prinesite propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca. 25 Jednog jarca
prinesite kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezine
ljevanice. 26 Petog dana: devet junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih
janjaca bez mane. 27 Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite
propisno prema broju junaca, ovnova i janjaca. 28 Prinesite jednog jarca
kao okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezine ljevanice.
29 Šestog dana: osam junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca
bez mane. 30 Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno
prema broju junaca, ovnova i janjaca. 31 Jednoga jarca prinesite kao
okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezinih ljevanica.
32 Sedmog dana: sedam junaca, dva ovna, četrnaest jednogodišnjih janjaca
bez mane. 33 Njihovu prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno
prema broju junaca, ovnova i janjaca. 34 Jednog jarca prinesite kao
okajnicu povrh trajne paljenice, njezine prinosnice i njezine ljevanice.
35 Osmog dana imajte svečani zbor. Nikakva težačkog posla nemojte
raditi. 36 A za paljenicu, spaljenu na ugodan miris Jahvi, prinesite: jednog
junca, jednoga ovna i sedam jednogodišnjih janjaca bez mane. 37 Njihovu
prinosnicu i njihove ljevanice prinesite propisno prema broju junaca,
ovnova i janjaca. 38 Jednog jarca prinesite kao okajnicu povrh trajne
paljenice, njezine prinosnice i njezine ljevanice. 39 Na svoje određene
blagdane prinesite to Jahvi osim svojih zavjetnica i svojih dragovoljnih
žrtava, svojih paljenica, prinosnica, ljevanica i svojih pričesnica.”

30

1 Sve kako mu je Jahve naredio Mojsije kaza Izraelcima. 2 Zatim reče
Mojsije glavarima plemena Izraelovih: “Ovo je Jahve naredio. 3 Ako koji
čovjek učini zavjet ili se uz zakletvu obveže da će se nečega odreći, neka ne
krši svoje riječi; neka izvrši sve što iz njegovih usta izađe! 4 Ako koja žena
učini Jahvi zavjet ili se obveže da će se nečega odreći dok je još mlada, u
očevu domu, 5 a otac joj sazna za zavjet i obećanje kojim se obvezala pa joj
ništa ne rekne, tada su valjani svi njezini zavjeti i valjano je svako obećanje
kojim se obvezala. 6 Ali ako joj se otac usprotivi kad sazna, nikakav njezin
zavjet ni njezino obećanje kojim se vezala ne vrijedi. Jahve će joj oprostiti
jer joj se otac usprotivio. 7 Ako se uda dok je pod svojim zavjetima ili pod
obećanjem koje je nepromišljeno izišlo iz njezinih usta, 8 pa njezin muž
sazna i pošto je saznao ništa joj ne rekne, tada vrijede njezini zavjeti i

vrijede obećanja kojima se obvezala. 9 No ako se njezin muž usprotivi kad
o tom sazna, ukida se time njezin zavjet i obećanje što je nepromišljeno
izišlo iz njezinih usta. I Jahve će joj oprostiti. 10 A zavjet udovice ili žene
otpuštene i sve obveze koje je na se preuzela vrijede za nju. 11 Ako se
zavjetuje ili se obveže zakletvom na obećanje dok je u kući svoga muža,
12 pa njezin muž sazna i ništa joj ne rekne, ne usprotivi joj se, svaki je
njezin zavjet valjan i valjano je svako obećanje kojim se obvezala. 13 Ali
ako ih njezin muž proglasi ništetnim kad o njima sazna, tada ništa što
je izišlo iz njezinih usta, njezini zavjeti ili preuzete obveze neće vrijediti.
Muž ih je njezin poništio, i Jahve će joj oprostiti. 14 Svaki zavjet i svaku
zakletvu koja obvezuje ženu na neko mrtvenje njezin muž može uzdržati
na snazi ili poništiti. 15 Ako joj muž od dana do dana ništa ne rekne, time
potvrđuje sve njezine zavjete i sva njezina obećanja kojima se obvezala;
on ih je učinio valjanima ako ništa nije rekao kad je o njima čuo. 16 Ali ako
ih poništi kasnije, pošto je o njima već čuo, neka snosi njezinu krivnju."
17 To su uredbe koje je Jahve Mojsiju izdao za muža i njegovu ženu i za oca
i njegovu kćer, koja, još mlada, živi u kući očevoj.

31

1 Jahve reče Mojsiju: 2 "Iskali osvetu Izraelaca na Midjancima, a poslije
toga pridružit ćeš se svojim precima." 3 A Mojsije reče narodu: "Opremite
ljude između sebe za pohod na Midjance, 4 da na Midjancima izvrše
Jahvinu osvetu. Na vojnu opremite po jednu tisuću od svakoga izraelskog
plemena!" 5 I tako su iz izraelskih porodica - tisuću po plemenu - za vojnu
skupili dvanaest tisuća. 6 Posla ih Mojsije - tisuću po plemenu - na vojnu
zajedno s Pinhasom, sinom svećenika Eleazara. On je nosio posvećene
stvari i trube. 7 Oni zavojuju na Midjance, kako je Jahve naredio Mojsiju,
i pobiju sve muškarce. 8 Među ostalima pobili su i midjanske kraljeve:
Evija, Rekema, Sura, Hura i Rebu - pet midjanskih kraljeva. Mačem pogube
i Bileama, Beorova sina. 9 Odvedu tada Izraelci u ropstvo midjanske žene
s njihovom djecom i svu njihovu stoku, krupnu i sitnu, i zaplijene sve
njihovo blago. 10 Ognjem spale sve gradove njihove u kojima se živjeli i sva
njihova naselja, 11 a sve njihovo uzmu za plijen i pljačku, i ljude i životinje.
12 Onda u tabor na Moapskim poljanama uz Jordan, nasuprot Jerihonu,
dovedu Mojsiju, svećeniku Eleazaru i svoj izraelskoj zajednici zarobljenike,
plijen i pljačku. 13 Mojsije, svećenik Eleazar i svi glavari zajednice izađu
im u susret izvan tabora. 14 Mojsije se razljuti na zapovjednike vojske,
tisućnike i satnike, koji se bijahu vratili s toga bojnog pohoda. 15 Reče im:
"Što! Na životu ste ostavili sve ženskinje! 16 A baš su žene, po nagovoru
Bileamovu, zavele Izraelce da u Peorovu slučaju istupe protiv Jahve. Tako
dođe pomor na Jahvinu zajednicu. 17 Stoga svu mušku djecu pobijte! A
ubijte i svaku ženu koja je poznala muškarca! 18 A sve mlade djevojke koje
nisu poznale muškarca ostavite na životu za se. 19 Vi pak proboravite izvan
tabora sedam dana; svi vi koji ste koga ubili i koji ste se ubijenoga dotakli.
Čistite se i vi i vaši zarobljenici trećega i sedmoga dana; 20 očistite svu
odjeću, sve mješine, sve od kostrijeti napravljeno i sve drvene predmete."
21 Zatim svećenik Eleazar progovori borcima koji su se vratili iz boja: "Ovo
je odredba koju je izdao Jahve Mojsiju: 22 'Zlato, srebro, bakar, gvožđe,
mjed i olovo - 23 sve što podnosi vatru - provucite kroz vatru i bit će
očišćeno.' Ipak, neka se očisti i vodom očišćenja. A sve što ne podnosi
vatru provucite kroz vodu. 24 Sedmoga dana operite svoju odjeću i bit ćete

čisti. Poslije toga možete se vratiti u tabor.” 25 Jahve reče Mojsiju: 26 “Ti,
svećenik Eleazar i obiteljske starješine zajednice napravite popis ratnoga
plijena, ljudstva i stoke, 27 a onda ratni plijen podijeli napola: na borce koji
su išli u borbu i na svu ostalu zajednicu. 28 Od boraca koji su išli u borbu
ustavi ujam za Jahvu: jednu glavu od svakih pet stotina, bilo ljudi, bilo
krupnog blaga, magaradi ili sitne stoke. 29 Uzmi to od njihove polovice i
podaj svećeniku Eleazaru kao podizanicu za Jahvu. 30 A od polovice što
zapadne druge Izraelce uzmi po glavu od pedeset, bilo ljudi, bilo krupnog
blaga, magaradi ili sitne stoke - od svih životinja - pa ih podaj levitima koji
vode brigu o Jahvinu prebivalištu.” 31 Mojsije i svećenik Eleazar učine
kako je Jahve naredio Mojsiju. 32 Ratnoga je plijena bilo, osim pljačke što
su vojnici napljačkali: šest stotina sedamdeset i pet tisuća grla sitne stoke,
33 sedamdeset i dvije tisuće grla krupne stoke, 34 šezdeset i jedna tisuća
magaradi, 35 a ljudskih duša - žena koje nisu poznale muškarca - bijaše u
svemu trideset i dvije tisuće. 36 Prema tome, polovica što je dodijeljena
onima koji su išli u borbu bila je: tri stotine trideset i sedam tisuća i
pet stotina grla sitne stoke; 37 ujam za Jahvu od sitne stoke šest stotina
sedamdeset i pet grla; 38 krupne je stoke bilo trideset i šest tisuća grla, a
njihov ujam za Jahvu sedamdeset i dva grla; 39 magaradi je bilo trideset
tisuća i pet stotina, a njihov ujam za Jahvu šezdeset i jedno. 40 Ljudskih
je duša bilo šesnaest tisuća, a njihov ujam za Jahvu trideset i dvije osobe.
41 Ujam predade Mojsije svećeniku Eleazaru za podizanicu Jahvi, kako je
Jahve naredio Mojsiju. 42 A od polovice koja je zapala druge Izraelce i koju
Mojsije odijeli od one što je pripala ljudima koji su se borili - 43 dakle,
polovica što je pripala zajednici iznosila je: trista trideset i sedam tisuća
i pet stotina grla sitne stoke, 44 a krupne stoke trideset i šest tisuća grla;
45 magaradi trideset tisuća i pet stotina, 46 a ljudskih duša šesnaest tisuća.
47 Tako, od polovice što je pripala Izraelcima Mojsije ostavi po jedno od
pedeset, i od ljudstva i od stoke, te ih predade levitima koji su se brinuli
o Jahvinu prebivalištu, kako je Jahve naredio Mojsiju. 48 Onda pristupiše
k Mojsiju vojnički zapovjednici, tisućnici i satnici, 49 i rekoše mu: “Tvoje
sluge prebrojile su borce što bijahu pod našim zapovjedništvom i od nas
nitko nije izgubljen. 50 Uz to smo donijeli svoje darove Jahvi: narukvica,
orukvica, prstenja, naušnica i ogrlica - na kakvu je tko zlatninu već naišao -
da se nad nama obavi obred pomirenja pred Jahvom.” 51 Mojsije i svećenik
Eleazar prime od njih to zlato, to jest sve te izrađene predmete. 52 Bilo je
svega zlata što su kao svoju podizanicu Jahvi donijeli tisućnici i satnici:
šesnaest tisuća sedam stotina i pedeset šekela. 53 Svaki je vojnik za se
zadržao svoj plijen. 54 Tako Mojsije i svećenik Eleazar uzmu zlato od
tisućnika i satnika te ga donesu u Šator sastanka na spomen Izraelcima
pred Jahvom.

32

1 Rubenovci i Gadovci imađahu mnogo, vrlo mnogo blaga. Opaze,
međutim, da je zemlja jazerska i zemlja gileadska pogodna za stočarstvo.
2 Zato Gadovci i Rubenovci dođu k Mojsiju, svećeniku Eleazaru i glavarima
zajednice pa reknu: 3 “Atarot, Dibon, Jazer, Nimra, Hešbon, Eleale, Sebam,
Nebo i Beon - 4 kraj što ga Jahve osvoji pred izraelskom zajednicom - kraj
je pogodan za stočarstvo; a sluge tvoje bave se stočarstvom. 5 Ako smo
stekli blagonaklonost u tvojim očima”, nastave, “neka se ovaj kraj dade u
posjed tvojim slugama. Ne šalji nas preko Jordana!” 6 Mojsije odgovori

Gadovcima i Rubenovcima: “Zar da vaša braća idu u rat, a vi da ostanete
ovdje? 7 Zašto odvraćate srca Izraelaca da ne prijeđu u zemlju koju im je
Jahve predao? 8 Tako su učinili i vaši očevi kad sam ih poslao iz Kadeš
Barnee da izvide zemlju. 9 Popeli su se do Eškola i razgledali zemlju, ali su
onda ubili srčanost u Izraelcima da ne odu u zemlju koju im je Jahve dao.
10 Onog dana Jahve planu gnjevom. Zakle se i reče: 11 'Ljudi što su izišli
iz Egipta, kojima je dvadeset ili više godina, jer me nisu vjerno slijedili,
nikad neće vidjeti zemlju što sam je pod zakletvom obećao Abrahamu,
Izaku i Jakovu!' 12 Jahvu su jedino vjerno slijedili Kenižanin Kaleb, sin
Jefuneov, i sin Nunov Jošua. 13 Jahve je gnjevom planuo na Izraelce pa ih
je pustinjom povlačio četrdeset godina, sve dok ne pomrije sav naraštaj
što je u očima Jahvinim zlo postupio. 14 A sad vi - grešni naraštaj - ustajete
namjesto svojih očeva da još povećate srdžbu Jahvinu na Izraela. 15 Ako
se od njega odvratite, on će još produžiti vaš boravak u pustinji; tako ćete
upropastiti sav taj narod.” 16 Onda se oni primaknu k njemu i reknu: “Mi
bismo ovdje podigli torove za svoje blago i gradove za svoju nejačad, 17 a
sami ćemo pograbiti oružje i poći na čelu Izraelaca dok ih ne dovedemo na
njihovo mjesto. Naša nejačad neka ostane - zbog stanovništva ove zemlje
- u utvrđenim gradovima. 18 Mi se svojim kućama nećemo vraćati sve dok
svaki Izraelac ne zaposjedne svoju baštinu. 19 S njima nećemo dijeliti svoje
posjede s onu stranu Jordana niti dalje, jer će nas zapasti naša baština s
ovu stranu, na istok od Jordana.” 20 Mojsije im reče: “Ako tako uradite,
ako pođete pred Jahvom u boj; 21 ako vi svi naoružani prijeđete Jordan
pred Jahvom dok on ne rastjera ispred sebe svoje neprijatelje: 22 tada,
kad zemlja bude pokorena Jahvi, vi ćete se moći vratiti. Tako ćete biti
oslobođeni odgovornosti prema Jahvi i prema Izraelu, a ova će zemlja
postati pred Jahvom vaše vlasništvo. 23 Ali ako tako ne uradite, sagriješit
ćete protiv Jahve i znajte da će vas stići kazna za vaš grijeh. 24 Sazidajte,
dakle, gradove za svoju nejačad i torove za svoju stoku, ali izvršite što ste
obećali.” 25 Gadovci i Rubenovci odgovore Mojsiju: “Tvoje će sluge učiniti
kako gospodar naš nalaže. 26 Naša nejačad, naše žene, naša stoka i sve
naše blago neka ostanu ondje u gileadskim gradovima, 27 a tvoje sluge,
svi koji su za boj sposobni, poći će pred Jahvom u boj, kako naš gospodar
nalaže.” 28 Tada za njih Mojsije izda nalog svećeniku Eleazaru, Nunovu
sinu Jošui i glavarima obitelji izraelskih plemena. 29 I reče im Mojsije:
“Ako Gadovci i Rubenovci, svi oni koji nose oružje, s vama prijeđu Jordan
da se bore pred Jahvom i zemlja bude pokorena vama, onda im dajte
gileadsku zemlju u vlasništvo. 30 Ali ako ne prijeđu naoružani s vama,
neka dobiju baštinu među vama u zemlji kanaanskoj.” 31 Nato odgovore
Gadovci i Rubenovci: “Što je god Jahve rekao tvojim slugama, to ćemo
učiniti. 32 Mi ćemo naoružani prijeći pred Jahvom u zemlju kanaansku, ali
neka nam bude posjed naše baštine s ove strane Jordana.” 33 I tako njima
- Gadovcima, Rubenovcima i polovici plemena Manašea, sina Josipova
- dadne kraljevstvo amorejskoga kralja Sihona i kraljevstvo bašanskoga
kralja Oga, zemlju s gradovima u njihovim granicama, gradove okolne
zemlje. 34 Gadovci sagrade: Dibon, Atarot i Aroer, 35 Atrot Šofan, Jazer,
Jogbohu, 36 Bet Nimru i Bet Haran, utvrđene gradove i torove za stada.
37 Rubenovci sagrade: Hešbon, Eleale, Kirjatajim, 38 Nebo, Baal Meon -
nazivi su izmijenjeni - i Šibmu. Oni prozovu svojim imenima gradove koje
su oni podigli. 39 Sinovi Makira, sina Manašeova, odu u Gilead, osvoje ga i

protjeraju Amorejce koji bijahu ondje. 40 Mojsije preda Gilead Manašeovu
sinu Makiru, i on se u njemu nastani. 41 A Manašeov sin Jair ode te zauzme
njihova sela pa ih prozva “Jairova sela”. 42 Potom ode Nobah i zauzme
Kenat i njegova područja te ga nazove svojim imenom “Nobah”.

33

1 Ovo su postaje Izraelaca što ih prijeđoše kad iziđoše iz zemlje egipatske
u svojim četama pod vodstvom Mojsijevim i Aronovim. 2 Na zapovijed
Jahvinu Mojsije je bilježio polazne točke njihova putovanja. Ovo su njihove
postaje prema njihovim polaznim točkama. 3 Iz Ramsesa krenuše u
prvome mjesecu. Bio je petnaesti dan prvoga mjeseca - sutradan poslije
Pashe - kad se Izraelci zaputiše uzdignutih pesnica i naočigled sviju
Egipćana, 4 dok su Egipćani pokopavali one koje je Jahve između njih
pobio, to jest sve prvorođence, i tako nad njihovim božanstvima izvršio
pravdu. 5 Krenu dakle Izraelci iz Ramsesa i utabore se u Sukotu. 6 Zatim
odu iz Sukota i utabore se u Etamu, baš na rubu pustinje. 7 Pođu iz Etama,
a onda okrenu prema Pi Hahirotu, koji se nalazi nasuprot Baal Sefona.
Tabore postave pred Migdolom. 8 Krenu od Pi Hahirota i prijeđu posred
mora u pustinju. Išli su tri dana pustinjom Etanom, a onda se utabore u
Mari. 9 Zatim odu iz Mare i stignu u Elim. U Elimu je bilo dvanaest izvor-
voda i sedamdeset palma. Tu su se utaborili. 10 Potom krenu iz Elima
te se utabore uz Crveno more. 11 A otišavši od Crvenog mora, utabore se
u pustinji Sinu. 12 Potom odu iz pustinje Sina i postave tabore u Dofki.
13 Otišavši iz Dofke, utabore se u Alušu. 14 Krenu iz Aluša i utabore se
u Refidimu. Tu narod nije imao vode da pije. 15 Odu iz Refidima te se
utabore u Sinajskoj pustinji. 16 Krenu iz Sinajske pustinje te se utabore u
Kibrot Hataavi. 17 Odu iz Kibrot Hataave te se utabore u Haserotu. 18 Onda
odu iz Haserota i utabore se u Ritmi. 19 Krenu iz Ritme i utabore se u
Rimon Peresu. 20 Odu iz Rimon Peresa i utabore se u Libni. 21 Iz Libne
odu i utabore se u Risi. 22 Odu iz Rise te se utabore u Kehelati. 23 Odu iz
Kehelate i utabore se na brdu Šeferu. 24 Odu s brda Šefera i utabore se u
Haradi. 25 Odu iz Harade i utabore se u Makhelotu. 26 Odu iz Makhelota te
se utabore u Tahatu. 27 Odu iz Tahata i utabore se u Tarahu. 28 Iz Taraha
odu i utabore se u Mitki. 29 Odu iz Mitke i utabore se u Hašmoni. 30 Iz
Hašmone odu i utabore se u Moserotu. 31 Odu iz Moserota i utabore se u
Bene Jaakanu. 32 Odu iz Bene Jaakana i utabore se u Hor Gidgadu. 33 Odu
iz Hor Gidgada i utabore se u Jotbati. 34 Odu iz Jotbate i utabore se u
Abroni. 35 Iz Abrone odu i utabore se u Esion Geberu. 36 Iz Esion Gebera
odu i utabore se u pustinji Sinu, to jest u Kadešu. 37 Iz Kadeša krenu
te se utabore na brdu Horu, na granici zemlje edomske. 38 Na zapovijed
Jahvinu svećenik se Aron pope na brdo Hor i tu umre na prvi dan petoga
mjeseca, u četrdesetoj godini nakon izlaska Izraelaca iz egipatske zemlje.
39 Aronu je bilo stotinu dvadeset i tri godine kad je preminuo na brdu
Horu. 40 Aradski kralj, Kanaanac, koji je živio u kanaanskom kraju Negebu,
čuo je o dolasku Izraelaca. 41 S brda Hora odu te se utabore u Salmoni.
42 Odu iz Salmone i utabore se u Punonu. 43 Odu iz Punona i utabore se u
Obotu. 44 Odu iz Obota i utabore se na moapskom području u Ije-Abarimu.
45 Odu iz Ije-Abarima i utabore se u Dibon Gadu. 46 Iz Dibon Gada odu i
utabore se u Almon Diblatajimu. 47 Iz Almon Diblatajima odu i utabore se
na Abarimskim bregovima, pred Nebom. 48 Odu s Abarimskih bregova
i utabore se na Moapskim poljanama, uz Jordan, nasuprot Jerihonu;
49 taborovali su uz Jordan od Bet Haješimota sve do Abel Hašitima na
Moapskim poljanama. 50 Na Moapskim poljanama uz Jordan, nasuprot

Jerihonu, Jahve reče Mojsiju: 51 “Ovako reci Izraelcima: 'Kad prijeđete
preko Jordana u zemlju kanaansku, 52 potjerajte ispred sebe sve stanovnike
te zemlje, uništite sve njihove slike; uništite sve njihove salivene kumire
i sve njihove uzvišice porušite. 53 Onda zaposjednite zemlju i u njoj se
nastanite, jer sam vam je predao da je zaposjednete. 54 Zemlju razdijelite
kockom među svoje rodove. Brojnijem povećajte dio, a manjem smanjite.
Gdje god kocka padne, bilo za koga, neka je to njegovo, a prema otačkim
plemenima dijelite im baštinu. 55 Ako stanovnike zemlje ispred sebe ne
potjerate, onda će oni koje od njih na životu ostavite biti trnje u vašim
očima i bodljike u vašim bokovima; dosađivat će vam u zemlji u kojoj
budete živjeli 56 i postupit ću s vama kako sam mislio postupiti s njima.'”

34

1 Jahve reče Mojsiju: 2 “Izdaj Izraelcima naredbu i reci im: 'Kad uđete u
kanaansku zemlju, ta će vam zemlja pripasti u baštinu, zemlja kanaanska
sa svojim granicama. 3 Južna strana protezat će vam se od pustinje Sina
uz Edom. Južna će vam granica početi s kraja Slanog mora na istočnoj
strani. 4 Onda će vam granica skrenuti na jug, prema Akrabimskoj strmini,
i nastaviti se preko Sina. Doprijet će na jugu do Kadeš Barnee; zatim će
izaći prema Hasar Adaru i nastaviti se do Asmone. 5 Od Asmone granica će
skrenuti prema Egipatskom potoku i izaći će na more. 6 Zapadna granica
bit će vam Veliko more; neka vam je to granica prema zapadu. 7 A ovo
će vam biti sjeverna granica: od Velikog mora povucite crtu na brdo Hor;
8 s brda Hora onda potegnite crtu do ulaza u Hamat; završetak granice
bit će Sedada. 9 Onda će se granica protegnuti do Zifrona i završiti u
Hasar Enanu. To će vam biti sjeverna granica. 10 Za svoju istočnu granicu
povucite crtu od Hasar Enana do Šefama. 11 Granica će se spuštati od
Šefama do Rible, istočno od Ajina. Odande će se granica spustiti i doprijeti
do istočne obale Kineretskog jezera. 12 Iza toga spustit će se granica
niz Jordan da završi u Slanome moru. To će biti vaša zemlja sa svojim
granicama naokolo.'” 13 Tada Mojsije naredi Izraelcima: “To je zemlja koju
ćete kockom dobiti u baštinu, a za koju je zapovjedio Jahve da je dobije
devet plemena i polovica jednog plemena. 14 Jer pleme Rubenovaca prema
svojim porodicama, zatim pleme Gadovaca prema svojim porodicama
već primiše svoju baštinu, kao što je svoju baštinu primila i polovica
plemena Manašeova. 15 Ta dva plemena i pol primila su svoje baštine
s one strane Jordana, nasuprot Jerihonu, s istočne strane.” 16 Jahve reče
Mojsiju: 17 “Ovo su imena ljudi koji će vam zemlju podijeliti: svećenik
Eleazar i Nunov sin Jošua; 18 i od svakoga plemena uzmi po jednoga
glavara za razdiobu zemlje. 19 Ovo su imena tih ljudi: Kaleb, sin Jefuneov;
od plemena Judina; 20 Šemuel, sin Amihudov, od plemena Šimunova;
21 Elidad, sin Kislonov, od plemena Benjaminova; 22 knez Buki, sin Joglijev,
od plemena Danovaca. 23 Od sinova Josipovih: knez Haniel, sin Efodov,
od plemena Manašeovaca; 24 knez Kemuel, sin Šiftanov, od plemena
Efrajimovaca; 25 knez Elisafan, sin Parnakov, od plemena Zebulunovaca;
26 knez Paltiel, sin Azanov, od plemena Jisakarovaca; 27 knez Ahihud, sin
Šelomijev, od plemena Ašerovaca; 28 knez Pedahel, sin Amihudov, od
plemena Naftalijevaca.” 29 To su oni kojima je Jahve naložio da Izraelcima
izdijele baštinu u zemlji kanaanskoj.

35

1 Reče Jahve Mojsiju na Moapskim poljanama kod Jordana, nasuprot
Jerihonu: 2 “Naredi Izraelcima da ustupe levitima od baštine koju
posjeduju gradove gdje će stanovati i pašnjake oko gradova. To dajte
levitima. 3 Neka gradovi budu njima za stanovanje, a okolni pašnjaci neka
budu za njihova goveda, njihovo blago i sve njihove životinje. 4 Pašnjaci
uz gradove koje ustupite levitima neka zahvate od gradskih zidina van
do tisuću lakata naokolo. 5 Izmjerite od grada van dvije tisuće lakata s
istočne strane, dvije tisuće lakata s južne strane, dvije tisuće lakata sa
zapadne strane i sa sjeverne strane dvije tisuće lakata, tako da grad bude
u sredini. To neka im budu gradski pašnjaci. 6 Od gradova koje budete
dali levitima šest će ih biti gradovi-utočišta, koje ćete ustupiti da ubojica
može tamo pobjeći. Ovima dodajte još četrdeset i dva grada. 7 Tako
će svih gradova koje ustupite levitima biti četrdeset i osam gradova s
njihovim pašnjacima. 8 A gradove koje budete izdvajali od vlasništva
Izraelaca, od onih koji ih imaju mnogo uzmite više, a manje od onih koji
imaju malo. Neka svatko ustupi gradove levitima prema omjeru baštine
koju bude primio.” 9 Nadalje reče Jahve Mojsiju: 10 “Govori Izraelcima
i reci im: 'Kad prijeđete preko Jordana u zemlju kanaansku, 11 označite
sebi gradove koji će vam služiti kao gradovi-utočišta, kamo može pobjeći
ubojica koji nehotice koga ubije. 12 Ti gradovi neka vam budu utočište
od osvetnika, tako da ubojica ne moradne poginuti dok ne stane na sud
pred zajednicu. 13 Od gradova koje ustupite bit će vam šest gradova za
utočište. 14 Dodijelite tri grada s onu stranu Jordana, a tri grada u zemlji
kanaanskoj. Neka to budu gradovi-utočišta. 15 Tih šest gradova neka budu
za utočište kako Izraelcima tako i strancu i došljaku koji među njima
borave, kamo može pobjeći tko god ubije koga nehotice. 16 Ali ako tko
udari koga gvozdenim predmetom te ga usmrti, to je onda ubojica. Ubojica
mora glavom platiti. 17 Udari li ga iz ruke kamenom od kojega čovjek
može poginuti i zbilja pogine, to je opet ubojica. Ubojica mora glavom
platiti. 18 Ili ako ga udari iz ruke kakvim drvenim predmetom od kojega
može umrijeti i zbilja umre, i to je ubojica. Ubojica mora glavom platiti.
19 Krvni osvetnik mora sam ubojicu usmrtiti. Kad ga sretne, neka ga ubije.
20 Nadalje, ako tko koga gurne iz mržnje ili na nj nešto baci namjerno te
ga usmrti, 21 ili ga udari rukom iz zlobe te udareni umre, napadač mora
zaglaviti - on je ubojica. Krvni osvetnik neka ubojicu ubije čim ga sretne.
22 No gurne li ga slučajno, ne iz neprijateljstva, ili nešto na nj baci, ali
ne iz zasjede, 23 ili iz nepažnje na njega obori kakav kamen od kojega
čovjek može poginuti te ga usmrti, a nije mu bio neprijatelj niti mu je zlo
želio - 24 tada neka zajednica prosudi između ubojice i krvnog osvetnika
prema ovim pravilima: 25 Zajednica mora izbaviti ubojicu iz ruku krvnog
osvetnika; onda neka ga zajednica vrati u grad-utočište kamo je pobjegao;
tu neka on ostane do smrti velikoga svećenika koji je bio pomazan svetim
uljem. 26 Ali ako ubojica ikad izađe izvan granice utočišta kamo je
pobjegao, 27 pa na nj nabasa krvni osvetnik izvan granica njegova grada-
utočišta te krvni osvetnik ubije ubojicu, to mu se ne računa u krvoproliće,
28 jer ubojica mora ostati u gradu-utočištu do smrti velikoga svećenika. A
poslije smrti velikoga svećenika može se vratiti na svoj posjed. 29 Neka vam
takvi budu sudbeni postupci od naraštaja do naraštaja svuda gdje budete
boravili. 30 Za svako ubojstvo čovjeka kazna smrti nad ubojicom može se
izvršiti na dokaz svjedoka. Nitko se ne može smrću kazniti na dokaz samo

jednog svjedoka. 31 Ne smijete primati otkupnine za život ubojice koji je
zaslužio smrt: on mora umrijeti. 32 Niti smijete primati otkupnine od bilo
koga koji, pošto je pobjegao u svoj grad-utočište, hoće da se vrati i da živi
na svome tlu prije smrti velikoga svećenika. 33 Nemojte oskvrnjivati zemlje
u kojoj živite. A krvoprolićem zemlja se oskvrnjuje. Za zemlju na kojoj je
krv prolivena pomirenje se ne može pribaviti, osim krvlju onoga koji ju
je prolio. 34 Ne smije se obeščašćivati zemlja u kojoj živite i usred koje ja
boravim, jer ja, Jahve, prebivam među sinovima Izraelovim.'"

36

1 Tada pristupe obiteljski glavari od roda sinova Gileada, sina Makirova,
sina Manašeova, jednoga roda Josipovih sinova, te pred Mojsijem i
starješinama, glavarima obitelji, 2 reknu: "Jahve je naredio našemu
gospodaru da kockom dade ovu zemlju u baštinu Izraelcima; nadalje,
našem je gospodaru naredio Jahve da baštinu našega brata Selofhada dade
njegovim kćerima. 3 Ali ako se one udaju za koga iz drugog izraelskoga
plemena, onda će njihova baština biti otrgnuta od naše djedovske baštine
i biti priključena baštini plemena kojemu one pripadnu. Tako će se okrnjiti
baština koja kockom pripadne nama. 4 A kada nastupi jubilej Izraelcima,
baština će se tih žena dodati baštini plemena kojemu pripadnu. Tako će
njihova baština biti oduzeta od baštine našega pradjedovskog plemena."
5 I po zapovijedi Jahvinoj Mojsije naredi Izraelcima: "Pleme Josipovih
sinova pravo govori. 6 Ovo naređuje Jahve za Selofhadove kćeri: Neka
se one udaju za onoga koji im se učini dobar, samo neka se udaju u
rod svoga očinskoga plemena. 7 Baština Izraelaca ne smije se prenositi
iz jednoga plemena u drugo; i svaki Izraelac mora ostati privezan uz
pradjedovsku baštinu svoga plemena. 8 Zato se svaka djevojka koja steče
baštinu u izraelskim plemenima mora udati za nekoga u plemenu kojemu
pripada rod joj očev, tako da bi svaki Izraelac sačuvao baštinu svoga oca.
9 Tako se baština neće prenositi iz jednoga plemena u drugo, nego će svako
izraelsko pleme prianjati uza svoju baštinu." 10 Kako je Jahve Mojsiju
naredio, tako su i učinile kćeri Selofhadove: 11 Mahla, Tirsa, Hogla, Milka
i Noa, kćeri Selofhadove, udaše se za sinove svojih stričeva. 12 Kako su se
udale u rod potomstva Manašea, Josipova sina, njihova je baština ostala u
plemenu kojemu pripadaše rod im očev. 13 To su zapovijedi i zakoni koje je
Jahve preko Mojsija izdao Izraelcima na Moapskim poljanama uz Jordan,
nasuprot Jerihonu.

Ponovljeni zakon

1 Ovo su riječi što ih je Mojsije upravio svemu Izraelu s onu stranu
Jordana - u pustinji, u Arabi nasuprot Sufu, između Parana i Tofela, Labana,
Hazerota i Di Zahaba - 2 od Horeba do Kadeš Barnee, Seirskom gorom,
jedanaest dana hoda. 3 Bilo je to godine četrdesete, prvog dana mjeseca
jedanaestoga, kad Mojsije reče Izraelcima sve što mu je Jahve za njih
naređivao. 4 Pošto je porazio amorejskoga kralja Sihona, koji je živio u
Hešbonu, i bašanskoga kralja Oga, koji je živio u Aštarotu i Edreju, 5 dakle
s onu stranu Jordana, u zemlji moapskoj, poče Mojsije razlagati ovaj Zakon.
Govoraše on: 6 “Jahve, Bog naš, reče nam na Horebu: 'Dosta ste boravili
na ovome brdu. 7 Krenite na put! Idite u gorski kraj Amorejaca i svih
njihovih susjeda, u Arabu, u Gorje, u Šefelu i u Negeb, na morsku obalu,
u zemlju kanaansku i u Libanon, sve do Velike rijeke, rijeke Eufrata. 8 Eto,
pred vas stavljam ovu zemlju. Idite, dakle, i zauzmite zemlju za koju se
Jahve zakle ocima vašim, Abrahamu, Izaku i Jakovu, da će je dati njima
i njihovu potomstvu poslije njih.' 9 Tada sam vam rekao: 'Ne mogu vas
voditi sam. 10 Jahve, Bog vaš, toliko vas je razmnožio da vas danas ima kao
zvijezda na nebu. 11 Neka vas Jahve, Bog vaših otaca, umnoži još tisuću
puta! Neka vas blagoslivlja kako vam je obećao! 12 Ali kako bih ja sam
mogao nositi vaš teret, vaše breme i vaše sporove? 13 Izaberite stoga iz
svojih plemena ljude pametne, iskusne i ugledne da vam ih postavim za
poglavare.' 14 Vi ste mi odgovorili: 'Dobro je što predlažeš.' 15 Zato sam
uzeo prvake iz vaših plemena, ljude pametne i ugledne, te ih postavio za
poglavare: tisućnike, stotnike, pedesetnike, desetnike i vaše plemenske
nadglednike. 16 U to isto vrijeme naložio sam i vašim sucima: 'Saslušajte
svoju braću; sudite pravedno između čovjeka i njegova brata ili pridošlice.
17 U suđenju nemojte biti pristrani; saslušavajte maloga kao i velikoga. Ne
bojte se nikoga! TÓa sud je Božji! Ako vam koji slučaj bude pretežak,
iznesite ga meni, da ga ja razvidim.' 18 Tako sam vam onda naložio sve što
vam je činiti. 19 Krenusmo iz Horeba i, na putu u gorske krajeve Amorejaca,
kako nam je naredio Jahve, Bog naš, prijeđosmo svu onu veliku i strašnu
pustinju koju ste vidjeli. Stigosmo u Kadeš Barneu. 20 Tada vam rekoh:
'Došli ste u gorski kraj Amorejaca, koji nam Jahve, Bog naš, daje. 21 Eto,
Jahve, Bog tvoj, stavio je preda te tu zemlju. Ustaj! Zaposjedni je, kako ti
je rekao Jahve, Bog otaca tvojih. Ne boj se! Ne strahuj!' 22 Svi ste onda
došli k meni i rekli: 'Pošaljimo pred sobom ljude da izvide zemlju i jave
nam o putu kojim ćemo ići i o gradovima u koje ćemo doći.' 23 Svidje mi
se što rekoste. Zato uzeh dvanaest ljudi između vas, po jednoga iz svakog
plemena. 24 Krenuli su na pogorje, stigli do Eškolske doline te izvidjeli kraj.
25 I nabraše plodova one zemlje, donesoše ih k nama i javiše: 'Zemlja koju
nam daje Jahve, Bog naš, dobra je.' 26 Ali vi niste htjeli onamo; pobunili ste
se protiv naredbe Jahve, Boga svoga. 27 Rogoborili ste u svojim šatorima
i govorili: 'U svojoj mržnji na nas Jahve nas je izveo iz zemlje egipatske
da nas preda u ruke Amorejaca, kako bi nas posve uništili. 28 Kamo da
idemo? Naša su braća ubila u nama srčanost kad rekoše: Narod je i veći
i jači nego mi; gradovi su veliki, i zidine im sežu do nebesa. A vidjeli smo
ondje i Anakovce.' 29 'Ne bojte se!' - rekoh vam. - 'Ne plašite ih se! 30 Jahve,

Bog vaš, koji ide pred vama, borit će se za vas kako je to učinio na vaše
oči u Egiptu.' 31 A vidio si, uostalom, i u pustinji, gdje te Jahve, Bog tvoj,
cijeloga puta što ste ga prevalili dok ste stigli do ovoga mjesta, nosio kao
što čovjek nosi svoga sinčića. 32 Ali, unatoč tome, vi niste imali pouzdanja
u Jahvu, Boga svoga, 33 u onoga koji je na putu išao pred vama da vam
potraži mjesto za taborovanje - u ognju obnoć da vam osvijetli put kojim
ćete ići, a obdan u oblaku. 34 Jahve ču graju vašu i zakle se u svojoj srdžbi:
35 'Ni jedan jedini od ovih ljudi, od ovoga opakog naraštaja, neće vidjeti ove
dobre zemlje za koju sam se zakleo da ću je dati vašim ocima. 36 Izuzimam
Kaleba, sina Jefuneova. On će je vidjeti; njemu i njegovim potomcima dat
ću zemlju kojom je išao, jer je vjerno slijedio Jahvu.' 37 Zbog vas se Jahve
i na mene razljutio te mi rekao: 'Ni ti onamo nećeš ući. 38 Ući će onamo
Jošua, sin Nunov, koji te služi. Njega ti osokoli, jer će on uvesti Izraela u
posjed. 39 A i vaši mališani, o kojima rekoste da će postati roblje, sinovi
vaši koji još ne znaju razlikovati dobro i zlo, oni će u nju ući; njima ću je
u posjed dati. 40 A vi se okrenite i zaputite u pustinju, prema Crvenome
moru!' 41 Vi ste mi tada odgovorili riječima: 'Sagriješili smo protiv Jahve.
Poći ćemo gore i boriti se kako nam je Jahve, Bog naš, zapovjedio.' Svaki
od vas dohvati svoje oružje i nepromišljeno pođe gore u brda. 42 Onda mi
Jahve reče: 'Kaži im: Ne idite gore i ne stupajte u borbu da vas ne poraze
vaši neprijatelji jer ja nisam među vama.' 43 Tako sam vam i govorio, ali
niste poslušali. Oprli ste se zapovijedi Jahvinoj i, puni drskosti, krenuli u
brda. 44 Ali Amorejci, koji žive u onome gorju, udariše na vas, pognaše
vas, za vama se natisnuše kao pčele te su vas tukli od Seira do Horme.
45 Vrativši se, plakali ste pred Jahvom, ali Jahve nije slušao vašega jauka
niti je okrenuo svoga uha k vama. 46 U Kadešu vam valjade ostati dugo
vremena, onoliko koliko ste već ostali.

2

1 Onda se okrenusmo i pođosmo u pustinju prema Crvenome moru, kako
mi je Jahve naredio. Dugo smo se vrtjeli oko gore Seira. 2 I reče mi Jahve:
3 'Dosta ste se vrtjeli oko ovoga brda. Okrenite prema sjeveru!' 4 I narodu
naloži ovako: 'Sad ćete proći preko područja svoje braće, potomaka
Ezavovih, koji žive u Seiru. Oni se vas boje, ali vi dobro pripazite; 5 s
njima ne zamećite boja jer vam neću dati ni stope njihove zemlje: goru Seir
predao sam Ezavu u vlasništvo. 6 Hranu od njih kupujte za novac da imate
što jesti; i vodu za piće kupujte od njih za novac.' 7 Ta Jahve te, Bog tvoj,
blagoslovio u svim djelima tvojih ruku; on je bdio nad tvojim putovanjem
onom velikom pustinjom; ovih četrdeset godina Jahve, Bog tvoj, bijaše s
tobom i ništa ti nije nedostajalo. 8 Tako smo svoju braću, potomke Ezavove
što žive u Seiru, zaobišli putem što vodi u Arabu, Elat i Esjon Geber, a onda
udarismo prema Moapskoj pustinji. 9 Tada mi zapovjedi Jahve: 'Nemoj
uznemirivati Moapce niti s njima zameći boja, jer ništa od njihove zemlje
neću dati u tvoje vlasništvo: Lotovim sinovima predao sam Ar u posjed.'
10 Prije su ondje živjeli Emijci. Bio je to moćan narod i brojan; krupna
stasa kao i Anakovci. 11 Poput Anakovaca, i njih smatraju Refaimcima, ali
ih Moapci nazivaju Emijcima. 12 Isto su tako u Seiru živjeli prije Horijci,
ali su ih Ezavovi potomci izvlastili, istrijebili ih i naselili se na njihovo,
kako je, uostalom, učinio Izrael sa zemljom - baštinom svojom - koju mu
je Jahve predao. 13 'A sada ustanite i prijeđite preko potoka Zereda!' I
prijeđosmo potok Zered. 14 Vrijeme što smo išli od Kadeš Barnee pa dok

smo prešli preko potoka Zereda iznosilo je trideset i osam godina - sve dok
nije izumro iz tabora sav onaj naraštaj ljudi sposobnih za borbu, kako im
se Jahve i zakleo. 15 I zbilja! Ruka Jahvina bila je protiv njih: istrebljivala ih
je isred tabora dok ih nije nestalo. 16 I tako, kad je smrt istrijebila iz naroda
sve ljude sposobne za borbu, 17 reče mi Jahve: 18 'Danas prelaziš moapsku
zemlju Ar. 19 A onda ćeš se približiti Amoncima. Nemoj ih uznemirivati
niti s njima zameći boja. Ništa, naime, od zemlje Amonaca neću ustupiti
tebi u vlasništvo jer sam je već predao u posjed Lotovim potomcima.' 20 I
nju smatraju refaimskom zemljom. U njoj su prije živjeli Refaimci, koje
Amonci zovu Zamzumijcima. 21 Bio je to narod moćan i brojan; krupna
stasa kao i Anakovci. No Jahve ih uništi pred Amoncima - koji ih izvlastiše
i naseliše se na njihovo, 22 kako je, uostalom, učinio i potomcima Ezavovim,
koji su nastanjeni u Seiru, kad je pred njima uništio Horijce, koje su oni
otjerali s posjeda i do danas žive na njihovim mjestima. 23 I Avijce, koji su
živjeli po zaseocima sve do Gaze, istrijebiše Kaftorci koji su došli iz Kaftora
te se naseliše na njihovo mjesto. 24 'Ustajte! Na put krenite i prijeđite
preko potoka Arnona. U ruke ti, eto, predajem Amorejca Sihona, kralja
hešbonskoga, i njegovu zemlju. Počni s osvajanjem; izazovi ga na boj!
25 Od danas počinjem ugoniti strah i trepet pred tobom u narode koji su pod
svim nebesima, tako da će strepiti i tresti se pred tobom kad god čuju glas
o tebi.' 26 Tada sam iz pustinje Kedmot uputio glasnike kralju hešbonskom
Sihonu s miroljubivim riječima: 27 'Pusti da prođem preko tvoje zemlje.
Samo ću proći putem, ne skrećući ni desno ni lijevo. 28 Hranu mi prodavaj
za novac da mogu jesti; i vodu za piće davaj mi za novac. Pusti me samo
da pješice prođem, 29 da prijeđem preko Jordana u zemlju koju nam daje
Jahve, Bog naš - kao što su mi dopustili potomci Ezavovi, nastanjeni u
Seiru, i Moapci, što žive u Aru.' 30 Ali hešbonski kralj Sihon ne htjede nas
pustiti preko svoga; jer Jahve, Bog tvoj, duh mu zaslijepi a srce otvrdnu,
da ga preda u tvoje šake, gdje je i danas. 31 Tada mi reče Jahve: 'Eto sam
počeo da ti izručujem Sihona i njegovu zemlju. Počni osvajanje da mu
zemljom zagospodariš.' 32 Kod Jahasa presrete nas Sihon. 33 Navali on i
sav njegov narod. Ali Jahve, Bog naš, predade nam ga, tako da potukosmo
njega, njegove sinove i sav njegov narod. 34 Tada osvojismo sve njegove
gradove i prokletstvom udarismo sve gradove s ljudima, ženama i djecom,
ništa ne štedeći, 35 izuzev stoke, koju uzesmo kao plijen, skupa s plijenom
iz gradova što smo ih osvojili. 36 Od Aroera, koji se nalazi na obali potoka
Arnona, i od grada koji je u njegovoj dolini pa do Gileada nije bilo grada
koji bi nam odolio: sve nam ih je Jahve, Bog naš, predao. 37 Jedino se nisi
primicao zemlji Amonaca, kraju uz potok Jabok, i gradovima u pogorju,
kako je Jahve, Bog naš, odredio.

3

1 Tada se okrenusmo i pođosmo prema Bašanu. Presrete nas bašanski
kralj Og sa svim svojim narodom i nametnu nam boj kod Edreja. 2 Tada mi
Jahve reče: 'Ne boj ga se! TÓa u tvoje sam ruke predao njega, sav njegov
narod i njegovu zemlju. Učini s njim kako si učinio sa Sihonom, kraljem
amorejskim, koji je živio u Hešbonu.' 3 Tako je Jahve, Bog naš, u ruke naše
predao i bašanskoga kralja Oga sa svim njegovim narodom. Tukli smo
ga tako da mu nitko na životu nije ostao. 4 Osvojili smo tada sve njegove
gradove. Nije bilo grada koji im nismo oteli - šezdeset gradova, zapravo
svu argopsku krajinu, Ogovo kraljevstvo u Bašanu. 5 Svi su oni gradovi

bili utvrđeni visokim zidinama, vratima i prijevornicama. Uz njih je bilo
veoma mnogo otvorenih zaselaka. 6 Udarismo ih prokletstvom - kako smo
učinili i sa Sihonom, kraljem hešbonskim - zatrvši svaki grad, ljude, žene i
djecu. 7 A svu stoku i plijen po tim gradovima zadržasmo za se. 8 Tako smo
u ono vrijeme iz ruku dvaju amorejskih kraljeva uzeli zemlju što se nalazi
s onu stranu Jordana, od potoka Arnona do brda Hermona (9 Sidonci zovu
Hermon Sirjon, a Amorejci ga zovu Senir): 10 sve gradove po Visoravni,
sav Gilead i sav Bašan, sve do Salke i Edreja - gradove Ogova kraljevstva u
Bašanu. (11 Bašanski kralj Og jedini je od preostalih Refaimovaca. Krevet
njegov, odar od željeza, još se nalazi u Rabi, gradu sinova Amonovih:
deset je lakata - običnih lakata - dug, a četiri lakta širok.) 12 To je, dakle,
bila zemlja koju smo zauzeli u ono vrijeme, počev od Aroera, koji je na
potoku Arnonu. Polovicu gileadskog pogorja s njegovim gradovima dao
sam Rubenovcima i Gadovcima. 13 Ostatak Gileada i sav Bašan, Ogovo
kraljevstvo, dodijelio sam polovini Manašeova plemena. (Sva argopska
krajina i sav Bašan zove se zemlja refaimska. 14 Manašeov sin Jair zauzeo
je svu argopsku krajinu do međe Gešurovaca i Maakinovaca. On ta mjesta
bašanska nazva svojim imenom, pa se još i danas zovu Jairova Sela.)
15 Makiru sam dodijelio Gilead. 16 Rubenovcima i Gadovcima dao sam od
Gileada do potoka Arnona - sredina potoka jest međa - i do potoka Jaboka,
amonske granice. 17 A granicom su služile Araba i Jordan od Kinereta
do mora uz Arabu - Slanog mora - na podnožju obronaka Pisge prema
istoku. 18 U ono vam vrijeme naredih: 'Jahve, Bog vaš, daje vam ovu
zemlju u posjed. Svi vi koji ste od boja pođite naoružani pred svojom
braćom Izraelcima. 19 Jedino žene vaše, djeca vaša i stoka vaša - znam da
imate mnogo stoke - neka ostanu u vašim gradovima što vam ih dodijelih
20 dokle Jahve ne dadne miran boravak i vašoj braći kao i vama; tako da
i oni zauzmu zemlju što im je Jahve, Bog vaš, daje s onu stranu Jordana.
Istom onda neka se svaki od vas vrati na posjed što sam vam ga dodijelio.'
21 U ono sam vrijeme naredio Jošui: 'Svojim si očima vidio što je sve
Jahve, Bog vaš, učinio onoj dvojici kraljeva. Tako će Jahve učiniti sa svim
kraljevstvima preko kojih budeš prelazio. 22 Ne bojte se njih! TÓa Jahve,
Bog vaš, bori se za vas.' 23 Tada zamolih milost u Jahve: 24 'Gospodine moj,
Jahve! Ti si počeo pokazivati svome sluzi svoju veličajnost i svoju moć.
TÓa koji bog, na nebu ili na zemlji, može izvesti takva djela i čudesa kao
što su tvoja! 25 Dopusti mi da odem onamo i pogledam onu blaženu zemlju
preko Jordana, onaj krasni gorski kraj i Libanon!' 26 Ali je Jahve, zbog vas,
bio na me ljut, pa me nije uslišao. 'Dosta', reče mi Jahve, 'ne govori mi
više o tom! 27 Popni se na vrhunac Pisge i upri oči svoje na zapad, sjever,
jug i istok. Razmotri dobro očima svojim, jer preko Jordana nećeš prijeći.
28 Uputi Jošuu, osokoli ga i ohrabri! On neka ide na čelu ovoga naroda;
neka ih on uvede u posjed zemlje koju vidiš.' 29 Tako smo ostali u toj dolini
kraj Bet Peora."

4

1 "A sada, Izraele, poslušaj zakone i uredbe kojima vas učim da biste ih
vršili i tako poživjeli te unišli i zaposjeli zemlju koju vam daje Jahve, Bog
otaca vaših. 2 Niti što nadodajite onome što vam zapovijedam niti što od
toga oduzimljite; vršite zapovijedi Jahve, Boga svoga, što vam ih dajem.
3 Vidjeli ste svojim očima što je Jahve učinio s Baal Peorom: jer Jahve, Bog
tvoj, iskorijenio je iz tvoje sredine svakoga koji je slijedio Baal Peora. 4 A

svi vi koji se čvrsto držite Jahve, Boga svoga, živi ste i danas. 5 Ja sam vas,
eto, poučio o zakonima i uredbama, kako mi je Jahve, Bog moj, naredio da
ih vršite u zemlji u koju idete da je zaposjednete. 6 Držite ih i vršite: to će
u očima naroda biti vaša mudrost i vaša razboritost. Kad oni čuju za sve
ove zakone, reći će: 'Samo je jedan narod mudar i pametan, a to je ovaj
veliki narod.' 7 Jer koji je to narod tako velik da bi mu bogovi bili tako blizu
kao što je Jahve, Bog naš, nama kad god ga zazovemo? 8 Koji je to narod
tako velik da bi imao zakone i uredbe pravedne kao što je sav ovaj Zakon
koji vam ja danas iznosim? 9 Zato pazi i dobro se čuvaj da ne zaboraviš
događaje što si ih svojim očima vidio; neka ti ne iščeznu iz srca ni jednoga
dana tvoga života; naprotiv, pouči o njima svoje sinove i sinove svojih
sinova. 10 Onog dana kad si stajao na Horebu pred Jahvom, Bogom svojim,
Jahve mi je rekao: 'Skupi mi narod! Hoću da čuju moje riječi, da me se
nauče bojati sve vrijeme što budu živjeli na zemlji te da o njima pouče i
svoju djecu.' 11 Vi ste se onda primakli i stali pod brdo. S usplamtjeloga
brda plamen je sukljao do sred neba zamračena tmastim oblakom. 12 Isred
ognja Jahve je govorio vama; čuli ste zvuk riječi, ali lika niste nazreli -
ništa osim glasa. 13 Objavio vam je svoj Savez i naložio vam da ga vršite
- Deset zapovijedi, što ih ispisa na dvije kamene ploče. 14 A meni je Jahve
naredio da vas poučim o zakonima i uredbama što ćete ih vršiti u zemlji
u koju odlazite da je zaposjednete. 15 Pazite dobro! Onoga dana kad vam
je Jahve, Bog vaš, govorio isred ognja na Horebu, niste vidjeli nikakva lika,
16 da se ne biste pokvarili te da ne biste pravili sebi kakva klesana lika, kipa
muškoga ili ženskoga obličja, 17 ni obličja kakve životinje što je na zemlji,
ni obličja kakve ptice što pod nebom lijeta, 18 ni obličja bilo čega što po
zemlji gmiže, ni obličja kakve ribe što je u vodi pod zemljom 19 i da se ne
bi, kad digneš svoje oči prema nebu te vidiš sunce, mjesec i zvijezde - svu
nebesku vojsku - dao zavesti da im se klanjaš i da im iskazuješ štovanje.
Njih je Jahve, Bog tvoj, dao svim narodima, svugdje pod nebom. 20 A vas
je uzeo Jahve i izveo vas iz Egipta - iz one peći ražarene - da postanete
narod njegove baštine, to što ste danas. 21 Ali se zbog vas Jahve na me
razljutio i zakleo da ja neću prijeći preko Jordana i unići u blaženu zemlju
koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu. 22 Tako, ja ću umrijeti u ovoj zemlji;
ja preko Jordana neću prijeći. A vi ćete prijeći i zaposjesti onu krasnu
zemlju. 23 Zato pazite da ne zaboravljate Saveza što ga je Jahve, Bog vaš,
sklopio s vama te sebi ne pravite klesanih likova bilo čega što je Jahve,
Bog tvoj, zabranio. 24 Jer Jahve, Bog tvoj, oganj je što proždire; on je Bog
ljubomoran. 25 Kad budete izrodili djecu i unučad i budete dulje u onoj
zemlji proboravili, a pokvarite se praveći sebi bilo kakve klesane likove
i čineći zlo u očima Jahve, Boga svojega, tako da ga na srdžbu izazovete,
26 znajte - uzimam za svjedoke protiv vas nebesa i zemlju - da će vas brzo
nestati sa zemlje u koju idete preko Jordana da je zaposjednete: nećete
dugo u njoj živjeti nego ćete biti iskorijenjeni. 27 Jahve će vas raspršiti po
narodima i ostat će vas samo malen broj među narodima među koje vas
Jahve odvede. 28 Ondje ćete se klanjati bogovima što su ih ljudske ruke
načinile od drveta i kamena, bogovima koji ne mogu ni vidjeti ni čuti, ni
jesti ni mirisati. 29 Ondje ćeš tražiti Jahvu, Boga svoga. I naći ćeš ga ako ga
budeš tražio svim srcem svojim i svom dušom svojom. 30 U nevolji tvojoj
snaći će te sve to, ali u posljednje vrijeme ti ćeš se obratiti Jahvi, Bogu
svomu, i poslušati njegov glas. 31 TÓa Jahve, Bog tvoj, Bog je milosrdan;
neće te on zapustiti ni upropastiti niti će zaboraviti Saveza što ga je pod

zakletvom sklopio s ocima tvojim. 32 Ispitaj samo prijašnja vremena što su
protekla prije tebe, sve otkad je Bog stvorio čovjeka na zemlji: je li ikad,
s jednoga kraja nebesa do drugoga, bilo ovako veličanstvena događaja?
Je li se što takvo čulo? 33 Je li ikad koji narod čuo glas Boga gdje govori
isred ognja kao što si ti čuo i na životu ostao? 34 Ili, pokuša li koji bog da
ode i uzme sebi jedan narod isred drugog naroda kušnjama, znakovima,
čudesima i ratom, jakom rukom i ispruženom mišicom, uza silne strahote,
kao što je sve to, na vaše oči, učinio za vas Jahve, Bog vaš, u Egiptu? 35 Tebi
je to pokazano da znaš da je Jahve pravi Bog i da nema drugoga uz njega.
36 S neba ti se oglasio svojim glasom da te pouči; dopustio ti je da vidiš
njegov veliki oganj na zemlji; i isred ognja čuo si njegove riječi. 37 Zbog
toga što je ljubio očeve tvoje, izabrao je poslije njih njihovo potomstvo; on,
glavom, izveo te iz Egipta svojom silnom moći; 38 ispred tebe rastjerao je
narode, i brojnije i jače od tebe, da te dovede u njihovu zemlju i preda
je tebi u baštinu, kao što je i danas. 39 Danas, dakle, spoznaj i zasadi u
svoje srce: Jahve je Bog gore na nebu i ovdje na zemlji - drugoga nema.
40 Drži njegove zakone i njegove zapovijedi koje ti dajem danas da dobro
bude tebi i tvojoj djeci poslije tebe; da dugo poživiš na zemlji koju ti Jahve,
Bog tvoj, daje zauvijek.” 41 Tada Mojsije izabra tri grada preko Jordana, na
istočnoj strani, 42 kamo će se moći skloniti ubojica koji nehotice ubije svoga
bližnjega a da prije nije imao mržnje prema njemu: da bi, bježeći u koji od
ovih gradova, mogao spasiti svoj život. 43 To su: Bezer u pustinji, u zemlji
Mišoru, za Rubenovce; Ramot u Gileadu za Gadovce, i Golan u Bašanu
za Manašeovce. 44 Ovo je Zakon što ga je Mojsije postavio pred Izraelce;
45 ovo su upute, zakoni i uredbe što ih je Mojsije dao Izraelcima kad su
izišli iz Egipta, 46 s one strane Jordana, u dolini nasuprot Bet Peoru, u zemlji
amorejskoga kralja Sihona, koji je živio u Hešbonu i koga su potukli Mojsije
i Izraelci pošto iziđoše iz Egipta. 47 Njegovu su zemlju zauzeli i zemlju
bašanskoga kralja Oga, dvaju amorejskih kraljeva koji su živjeli preko
Jordana na istoku, 48 od Aroera, koji se nalazi na obali potoka Arnona,
do brda Sirjona, to jest Hermona, 49 i svu Arabu preko Jordana, s istoka do
mora u Arabi, pod obroncima Pisge.

5

1 Mojsije sazva sav Izrael te im reče: “Čuj, Izraele, naredbe i zapovijedi
što ih danas izričem u tvoje uši! Naučite ih, držite i vršite. 2 Jahve, Bog
naš, sklopio je s nama Savez na Horebu. 3 Nije Jahve sklopio taj Savez s
našim očevima, nego baš s nama svima koji smo danas ovdje živi. 4 Licem
je u lice Jahve govorio s vama na brdu isred ognja. 5 Ja sam u ono vrijeme
stajao između Jahve i vas da vam objavim Jahvine riječi, jer se vi, u strahu
od ognja, niste htjeli peti na brdo. Rekao je: 6 'Ja sam Jahve, Bog tvoj, koji
sam te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva. 7 Nemoj imati drugih
bogova uz mene! 8 Ne pravi sebi lika ni obličja bilo čega što je gore na
nebu, ili dolje na zemlji, ili u vodama pod zemljom. 9 Ne klanjaj im se
niti im služi. Jer ja, Jahve, Bog tvoj, Bog sam ljubomoran. Kažnjavam
grijeh otaca - onih koji me mrze - na djeci do trećeg i četvrtog koljena, 10 a
iskazujem milosrđe tisućama koji me ljube i vrše moje zapovijedi. 11 Ne
uzimaj uzalud imena Jahve, Boga svoga, jer Jahve ne oprašta onome koji
uzalud izgovara ime njegovo. 12 Dan subotnji obdržavaj i svetkuj, kako
ti je naredio Jahve, Bog tvoj. 13 Šest dana radi i obavljaj sav svoj posao.
14 A sedmoga je dana subota, počinak posvećen Jahvi, Bogu tvome. Tada

nikakva posla nemoj raditi: ni ti, ni sin tvoj, ni kći tvoja, ni sluga tvoj, ni sluškinja tvoja, ni vol tvoj, ni magarac tvoj, niti ikakvo živinče tvoje, niti došljak koji je unutar tvojih vrata; tako da mogne otpočinuti i sluga tvoj, i sluškinja tvoja kao i ti. 15 Sjeti se da si i ti bio rob u zemlji egipatskoj i da te odande izbavio Jahve, Bog tvoj, rukom jakom i ispruženom mišicom. Zato ti je zapovjedio Jahve, Bog tvoj, da držiš dan subotnji. 16 Poštuj oca svoga i majku svoju, kako ti je Jahve, Bog tvoj, zapovjedio, da dugo živiš i dobro ti bude na zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje. 17 Ne ubij! 18 Ne učini preljuba! 19 Ne ukradi! 20 Ne svjedoči lažno na bližnjega svoga! 21 Ne poželi žene bližnjega svoga! Ne poželi kuće bližnjega svoga, ni njive njegove, ni sluge njegova, ni sluškinje njegove, ni vola njegova, ni magarca njegova, niti išta što je bližnjega tvoga.' 22 Te je riječi na brdu, isred ognja, oblaka i guste tmine, jakim glasom upravio Jahve svemu vašem zboru. Ništa nije dodavao nego ih je ispisao na dvije kamene ploče te ih predao meni. 23 A onda, kad čuste glas iz tmine, dok je brdo plamtjelo u ognju, k meni pristupiše svi vaši plemenski glavari i vaše starješine 24 pa rekoše: 'Jahve, Bog naš, očitovao nam je, eto, svoju slavu i svoju veličajnost; čuli smo njegov glas isred ognja; danas smo vidjeli da čovjek može ostati na životu iako mu Bog govori. 25 A sad, zašto da umremo? Ovaj bi nas veliki oganj mogao proždrijeti; budemo li dalje slušali glas Jahve, Boga svoga, mogli bismo umrijeti. 26 Jer, koji je smrtnik ikad slušao glas Boga živoga kako govori isred ognja - kao mi - i ostao na životu? 27 Ti se primakni i slušaj sve što će ti reći Jahve, Bog naš. A onda ti nama kaži sve što tebi Jahve, Bog naš, rekne, i mi ćemo to poslušati i izvršiti.' 28 Jahve je čuo vaše riječi kad ste mi govorili pa mi reče: 'Čuo sam riječi što ih je taj narod tebi upravio. Sve što su rekli dobro je. 29 Kad bi samo njihova srca bila takva da me se uvijek boje i drže sve moje zapovijedi, da tako vazda budu sretni, oni i njihovo potomstvo! 30 Hajde, reci im: Vratite se u svoje šatore! 31 A ti ostani ovdje kod mene; kazat ću ti sve zapovijedi, zakone i uredbe kojima ćeš ih poučiti i koje će oni vršiti u zemlji što im je dajem u posjed.' 32 Pazite, dakle, da radite kako vam je Jahve, Bog vaš, naložio! Ne skrećite ni desno ni lijevo. 33 Slijedite potpuno put koji vam je Jahve, Bog vaš, označio, da tako uzmognete živjeti, imati sreću i dug život u zemlji koju ćete zaposjesti.

6

1 Ovo su zapovijedi, zakoni i uredbe koje mi Jahve, Bog vaš, zapovjedi da vas u njima poučim, kako biste ih vršili u zemlji u koju odlazite da je zaposjednete; 2 da se svega svog vijeka bojiš Jahve, Boga svoga, ti, sin tvoj i sin tvoga sina, vršeći sve zakone njegove i sve zapovijedi njegove što ti ih danas propisujem, pa da imaš dug život. 3 Slušaj, Izraele, drži ih i vrši da ti dobro bude i da se razmnožiš u zemlji kojom teče med i mlijeko, kao što ti je obećao Jahve, Bog otaca tvojih. 4 Čuj, Izraele! Jahve je Bog naš, Jahve je jedan! 5 Zato ljubi Jahvu, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom! 6 Riječi ove što ti ih danas naređujem neka ti se urežu u srce. 7 Napominji ih svojim sinovima. Govori im o njima kad sjediš u svojoj kući i kad ideš putem; kad liježeš i kad ustaješ. 8 Priveži ih na svoju ruku za znak i neka ti budu kao zapis među očima! 9 Ispiši ih na dovratnicima kuće svoje i na vratima svojim! 10 A kad te Jahve, Bog tvoj, dovede u zemlju za koju se zakleo tvojim ocima, Abrahamu, Izaku i Jakovu, da će je tebi dati - u velike i lijepe gradove kojih nisi zidao; 11 u

kuće pune svakog dobra kojih nisi punio; na iskopane čatrnje kojih nisi kopao; u vinograde i maslinike kojih nisi sadio - i sit se najedeš: 12 pazi da ne zaboraviš Jahvu koji te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva. 13 Boj se Jahve, Boga svoga; njemu iskazuj štovanje; njegovim imenom polaži prisegu. 14 Ne idite za drugim bogovima između bogova drugih naroda što su oko vas. 15 Jer je Jahve, Bog tvoj, što stoji u sredini tvojoj, ljubomoran Bog; gnjev bi Jahve, Boga tvoga, usplamtio protiv tebe i istrijebio te sa zemlje. 16 Ne iskušavajte Jahvu, Boga svoga, kao što ste ga iskušavali kod Mase. 17 Točno vršite zapovijedi Jahve, Boga svoga, upute njegove i zakone njegove koje je izdao. 18 Čini što je pravo i dobro u očima Jahve da ti dobro bude i da se domogneš dobre zemlje za koju se Jahve zakleo tvojim ocima 19 da će iz nje protjerati sve tvoje neprijatelje ispred tebe; tako je obećao Jahve. 20 A kad te sutra zapita tvoj sin: što su te upute, zakoni i uredbe što ih je Jahve, Bog naš, vama propisao - 21 kaži svome sinu: 'Bili smo faraonovi robovi u Egiptu, ali nas je Jahve izveo iz Egipta jakom rukom. 22 Na naše je oči Jahve učinio velike i strašne znakove i čudesa protiv Egipta, protiv faraona i protiv svega doma njegova, 23 a nas je odande izveo da nas dovede i dade nam zemlju koju je zakletvom obećao ocima našim. 24 I naredio nam je Jahve da sve ove naredbe vršimo u strahopoštovanju prema Jahvi, Bogu svome, da bismo uvijek bili sretni i da živimo kao što je to danas.' 25 Naša će, dakle, pravednost biti: držati i vršiti sve ove zapovijedi pred Jahvom, Bogom našim, kako nam je naredio.

7

1 Kad te Jahve, Bog tvoj, uvede u zemlju u koju ideš da je zaposjedneš i kad ispred tebe otjera mnoge narode: Hetite, Girgašane, Amorejce, Kanaance, Perižane, Hivijce i Jebusejce - sedam naroda brojnijih i jačih od tebe - 2 te kad ih Jahve, Bog tvoj, preda tebi i ti ih poraziš, udari ih prokletstvom; nemoj sklapati s njima saveza niti im iskazuj milosti. 3 Ne sklapaj ženidbe s njima, ne udavaj svoje kćeri za njihova sina niti ženi svoga sina njihovom kćeri; 4 jer bi ona odvratila od mene sina tvoga; drugim bi bogovima on služio; Jahve bi se razgnjevio protiv vas i brzo bi te istrijebio. 5 Nego ovako učinite prema njima: porušite njihove žrtvenike, porazbijajte njihove stupove, njihove ašere počupajte a njihove kumire spalite. 6 TÓa ti si narod posvećen Jahvi, Bogu svome; tebe je Jahve, Bog tvoj, izabrao da među svim narodima koji su na zemlji budeš njegov predragi vlastiti narod. 7 Nije vas Jahve odabrao i prihvatio zato što biste vi bili brojniji od svih naroda - vi ste zapravo najmanji - 8 nego zato što vas Jahve ljubi i drži zakletvu kojom se zakleo vašim ocima. Stoga vas je Jahve izveo jakom rukom i oslobodio vas iz kuće ropstva, ispod vlasti faraona, kralja egipatskoga. 9 Zato znaj da je Jahve, Bog tvoj, pravi Bog, Bog vjeran, koji drži svoj Savez i milost svoju iskazuje do tisuću koljena onima koji ga ljube i drže njegove zapovijedi. 10 A onima koji ga mrze uzvraća izravno njima samima; uništava bez odgađanja onoga koji ga mrzi: uzvraća izravno njemu samomu. 11 Stoga drži zapovijedi, zakone i uredbe koje ti danas nalažem da ih vršiš. 12 A za nagradu - budeš li slušao ove naloge, držao ih te izvršavao - Jahve, Bog tvoj, držat će ti Savez svoj i milost za koje se zakleo tvojim ocima. 13 Ljubit će te, blagoslivljati i razmnažati; blagoslivljat će plod utrobe tvoje i rod zemlje tvoje: žito tvoje, vino tvoje, ulje tvoje, mlad krava tvojih i prirast stoke tvoje u zemlji za koju se zakleo ocima tvojim da će je tebi dati. 14 Bit ćeš blagoslovljen nad sve

narode; neće u tebe biti ni neplodna ni neplodne, ni među tvojom čeljadi
ni među stokom tvojom. 15 Jahve će od tebe maknuti svaku bolest; neće na
te pustiti ni jedno od strašnih zala egipatskih za koja znaš nego će njima
pritiskati one koji te mrze. 16 Uništavaj sve narode koje ti Jahve, Bog tvoj,
bude predavao. Neka ih ne sažaljuje oko tvoje. Nemoj se klanjati njihovim
kumirima, jer bi ti to bilo zamkom. 17 Možda ćeš u svome srcu reći: 'Oni
su narodi brojniji od mene, kako ću ih onda protjerati?' 18 Ne boj ih se!
Sjeti se što je Jahve, Bog tvoj, učinio faraonu i svemu Egiptu! 19 Pomisli
na velike kušnje što si ih vidio na svoje oči; na one znakove i čudesa pa
na jaku ruku i ispruženu mišicu kojima te Jahve, Bog tvoj, izveo. Tako će
Jahve, Bog tvoj, učiniti sa svim narodima kojih se plašiš. 20 Povrh toga,
među njih će Jahve, Bog tvoj, slati stršljene dok ne izginu koji bi preostali i
sakrili se pred tobom. 21 Ne strepi, dakle, pred njima! TÓa Jahve, Bog tvoj,
u sredini je tvojoj, Bog silan i strahovit. 22 Malo će pomalo Jahve, Bog tvoj,
ispred tebe uništiti one narode; i nećeš ih moći ujedanput sve istrijebiti
da se zvijeri ne bi protiv tebe razmnožile. 23 Ali Jahve, Bog tvoj, tebi će ih
predati i među njih unositi stravu dok ne budu uništeni. 24 I njihove će
kraljeve predati u tvoje ruke da zatreš ime njihovo pod nebom. Nijedan
se neće održati pred tobom dok ih ne uništiš. 25 Likove njihovih kumira
spali! Ne hlepi za srebrom i zlatom što je na njima; ne uzimlji ga da ne
budeš njime zaveden; jer bi to bilo gadno Jahvi, Bogu tvome. 26 Ne unosi
gnusobe u svoju kuću da ne budeš udaren prokletstvom kao i ona; duboko
je prezri i grozi se od nje jer je prokleta.

8

1 Držite i vršite sve zapovijedi koje vam danas naređujem da biste živjeli
i raznmožili se i da biste ušli i zaposjeli zemlju koju je Jahve pod zakletvom
obećao ocima vašim. 2 Sjećaj se svega puta kojim te Jahve, Bog tvoj, vodio
po pustinji ovih četrdeset godina da te ponizi, iskuša i dozna što ti je u
srcu: hoćeš li držati zapovijedi njegove ili nećeš. 3 Ponižavao te i glađu
morio, a onda te hranio manom - za koju nisi znao ni ti ni tvoji oci - da
ti pokaže kako čovjek ne živi samo o kruhu nego da čovjek živi o svemu
što izlazi iz usta Jahvinih. 4 Tvoja se odjeća na tebi nije izderala niti su
ti noge oticale ovih četrdeset godina. 5 Priznaj onda u svome srcu da te
Jahve, Bog tvoj, odgaja i popravlja, kao što čovjek odgaja sina svoga. 6 I
drži zapovijedi Jahve, Boga svoga, hodeći putovima njegovim i bojeći se
njega! 7 TÓa Jahve, Bog tvoj, vodi te u dobru zemlju: zemlju potoka i
vrela, dubinskih voda što izviru u dolinama i bregovima; 8 zemlju pšenice
i ječma, loze, smokava i šipaka, zemlju meda i maslina; 9 zemlju u kojoj
nećeš sirotinjski jesti kruha i gdje ti ništa neće nedostajati; zemlju gdje
kamenje ima željeza i gdje ćeš iz njezinih brdina vaditi mjed. 10 Do sita
ćeš jesti i blagoslivljati Jahvu, Boga svoga, zbog dobre zemlje koju ti je
dao. 11 Čuvaj se da ne zaboraviš Jahvu, Boga svoga, zanemarujući njegove
zapovijedi, njegove uredbe i njegove zakone koje ti danas dajem. 12 I pošto
se najedeš do sitosti, posagradiš lijepe kuće i u njima se nastaniš; 13 kad ti
se krupna i sitna stoka namnoži; kad se nakupiš srebra i zlata i kada sve
tvoje uznapreduje, 14 nemoj da se uznese srce tvoje i da zaboraviš Jahvu,
Boga svoga, koji te izveo iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva; 15 koji te
proveo kroz onu veliku i strašnu pustinju, kroz zemlju plamenih zmija i
štipavaca, suhim i bezvodnim krajem; koji ti je izveo vodu iz stijene tvrde
kao kremen; 16 koji te u pustinji hranio manom, nepoznatom tvojim ocima,

da te ponizi i da te iskuša te da na kraju budeš sretan. 17 Ne reci tada u
svome srcu: svojom sam moći i snagom svojih ruku sebi namakao ovo
bogatstvo. 18 Sjeti se Jahve, Boga svoga! TÓa on ti je dao snagu da stječeš
bogatstvo da tako ispuni - kao što je danas - svoj Savez za koji se zakleo
tvojim ocima. 19 Ako li zaboraviš Jahvu, Boga svoga, i pođeš za drugim
bogovima te njima budeš iskazivao štovanje, njima se klanjao, kunem vam
se danas da ćete zacijelo izginuti; 20 poput naroda koje će Jahve pogubiti
pred vama, tako će i vas nestati jer niste poslušali glasa Jahve, Boga svoga.

9

1 Slušaj, Izraele! Danas prelaziš preko Jordana da sebi podvrgneš narode
i veće i brojnije nego što si ti; velike gradove, s utvrdama do nebesa; 2 narod
velik i gorostasan poput Anakovaca, koje već poznaješ i o kojima si slušao:
'Tko da odoli Anakovcima?' 3 Znaj dakle danas da Jahve, Bog tvoj, ide pred
tobom. On je vatra što proždire; on će ih oboriti, tebi ih podvrgnuti. A
ti ćeš ih onda rastjerati i ubrzo pobiti, kako ti je Jahve i rekao. 4 Pošto
ih otjera ispred tebe Jahve, Bog tvoj, nemoj reći u srcu svome: 'Jahve me
uveo da zaposjednem ovu zemlju zbog moje pravednosti.' Naprotiv, zbog
opačina onih naroda Jahve ih tjera ispred tebe. 5 Ne ideš ti da zaposjedneš
njihovu zemlju zbog svoje pravednosti i čestitosti svoga srca, nego zato što
Jahve, Bog tvoj, zbog opačine onih naroda tjera njih ispred tebe da tako
održi riječ kojom se zakleo tvojim ocima: Abrahamu, Izaku i Jakovu. 6 Znaj,
dakle, da ti Jahve, Bog tvoj, ne daje ovu dobru zemlju u posjed zbog tvoje
pravednosti, jer si ti narod tvrde šije! 7 Sjećaj se i ne zaboravljaj kako si u
pustinji ljutio Jahvu, Boga svoga. Od dana kad ste izašli iz zemlje egipatske
do dolaska na ovo mjesto, Jahvi ste se opirali. 8 Na Horebu ste rasrdili
Jahvu i Jahve je na vas tako planuo da vas je htio uništiti. 9 Popeo sam se
na brdo da primim kamene ploče, ploče Saveza što ga s vama sklopi Jahve.
Na brdu sam ostao četrdeset dana i četrdeset noći: niti sam jeo kruha niti
pio vode. 10 I dade mi Jahve dvije kamene ploče, ispisane prstom Božjim,
na kojima bijahu sve riječi što vam ih je Jahve isred ognja na brdu rekao
na dan zbora. 11 Kad je prošlo četrdeset dana i četrdeset noći, Jahve mi
dade dvije kamene ploče - ploče Saveza. 12 I reče mi Jahve: 'Ustaj! Žurno
siđi odavde, jer se pokvario narod tvoj koji si izveo iz Egipta. Brzo su zašli
s puta koji sam im označio: već su sebi napravili livenog kumira.' 13 Još
mi reče Jahve: 'Promatrao sam taj narod. Zbilja je to narod tvrde šije!
14 Pusti me da ih uništim i njihovo ime izbrišem pod nebesima, a od tebe
da učinim narod i jači i brojniji nego što je ovaj!' 15 Okrenuh se i siđoh niz
brdo, a brdo svejednako plamtjelo u ognju. Dvije ploče Saveza bijahu mi
u rukama. 16 Pogledah: zbilja ste sagriješili protiv Jahve, Boga svoga. Salili
ste sebi tele od kovine. Tako ste brzo zašli s puta što vam ga Jahve bijaše
označio. 17 Pograbih dvije ploče te ih bacih od sebe objema rukama - razbih
ploče pred vašim očima. 18 Onda se ničice bacih pred Jahvu. Četrdeset
dana i četrdeset noći - kao i prije - niti sam jeo kruha niti pio vode zbog
svih grijeha koje ste počinili radeći zlo u očima Jahve i srdeći ga. 19 Jer se
bojah srdžbe i gnjeva kojim je Jahve usplamtio na vas da vas zatre. Ali me
i tada Jahve usliša. 20 I na Arona se Jahve silno rasrdio, htio ga uništiti.
Tada se zauzeh i za Arona. 21 Vaš grijeh, tele što bijaste načinili, uzeh i
sažegoh ga u vatri. U prah ga satrh i prah mu bacih u potok što teče s
brda. 22 Kod Tabere, kod Mase i Kibrot Hataave srdili ste Jahvu. 23 Kad vas
je Jahve slao od Kadeš Barnee govoreći: 'Idite gore i uzmite zemlju koju

sam vam dao', pobunili ste se protiv riječi Jahve, Boga svoga; u nj se niste
pouzdavali niti ste slušali njegov glas. 24 Nepokorni bijaste Jahvi otkad
vas poznajem. 25 Zato sam pao ničice i ležao pred Jahvom četrdeset dana
i četrdeset noći, jer Jahve bijaše rekao da će vas uništiti. 26 Jahvu sam
molio i rekao: 'Gospodine moj, Jahve! Ne uništavaj naroda svoga, baštine
svoje koju si izbavio u svojoj veličajnosti i svojom moćnom rukom izveo
iz Egipta. 27 Sjeti se slugu svojih: Abrahama, Izaka i Jakova, a ne obaziri se
na tvrdokornost ovoga naroda, na njegovu opačinu, na grijeh njegov, 28 da
se ne rekne u zemlji iz koje si nas izbavio: Jahve ih nije mogao uvesti u
zemlju koju im je obećao, ili ih je mrzio pa ih je zato odveo da ih pomori
u pustinji. 29 A oni su tvoj narod, tvoja baština, oni koje si izveo svojom
velikom moći i ispruženom mišicom.'

10

1 U to vrijeme Jahve mi reče: 'Iskleši dvije kamene ploče kao i prijašnje
pa se popni k meni na brdo; a napravi i drveni kovčeg. 2 Na ploče ću
napisati riječi koje su bile na prvim pločama što si ih razbio. A onda ih
položi u kovčeg.' 3 Načinih kovčeg od bagremovine, isklesah dvije kamene
ploče kao što bijahu prve, pa se, s dvjema pločama u ruci, popeh na brdo.
4 I napisa na te ploče, kao i prije, Deset riječi koje vam je Jahve rekao na
brdu, isred ognja, na dan zbora. Onda ih Jahve dade meni. 5 Okrenuh se i
siđoh s brda. Položih ploče u kovčeg koji bijah napravio. I stadoše ondje,
kako mi je Jahve naredio. 6 Od Beerota sinova Jaakanovih odoše Izraelci
u Moseru. Ondje umrije Aron i ondje bi pokopan. Svećenikom mjesto
njega postade njegov sin Eleazar. 7 Odande odoše u Gudgodu; iz Gudgode
u Jotbatu, u kraj bogat potocima. 8 U to vrijeme odvoji Jahve pleme Levijevo
da nosi Kovčeg saveza Jahvina; da pred Jahvom stoji u njegovoj službi te
da u njegovo ime blagoslivlja, kako radi i danas. 9 Stoga Levi nema udjela
ni baštine sa svojom braćom: Jahve je njegova baština, kako mu je Jahve,
Bog tvoj, i rekao. 10 Na brdu sam ostao, kao i prvi put, četrdeset dana i
četrdeset noći. I usliša me Jahve i taj put; nije htio da te uništi, 11 nego
mi Jahve reče: 'Ustaj! Idi pred ovim narodom da uđu i zaposjednu zemlju
za koju sam se zakleo njihovim ocima da ću im je dati.' 12 Dakle, Izraele,
što od tebe traži Jahve, Bog tvoj? Samo to da se bojiš Jahve, Boga svoga; da
po svim putovima njegovim hodiš; da ga ljubiš i služiš Jahvi, Bogu svome,
svim srcem svojim i svom dušom svojom; 13 da držiš Jahvine zapovijedi i
njegove zakone što ti ih danas za tvoje dobro dajem. 14 Evo, Jahvi, Bogu
tvome, pripada nebo i nebo nad nebesima, zemlja i sve što je na njoj.
15 Ali Jahvi samo vaši oci omilješe i poslije njih izabrao je vas, potomke
njihove, između svih naroda, kako je i danas. 16 Srce svoje obrežite; šiju
više ne ukrućujte! 17 Jer Jahve, Bog vaš, Bog je nad bogovima, Gospodar
nad gospodarima, Bog velik, jak i strašan, koji nije pristran i ne da se
podmititi; 18 daje pravdu siroti i udovici; ljubi pridošlicu, daje mu hranu
i odjeću. 19 Ljubite i vi pridošlicu, jer ste i sami bili pridošlice u zemlji
egipatskoj. 20 Boj se Jahve, Boga svojeg; njemu služi; uza nj se priljubi;
njegovim imenom priseži. 21 On je tvoja slava, Bog tvoj, koji je radi tebe
učinio velika i čudesna djela što su ih vidjele tvoje oči. 22 Tvojih otaca,
kad su se spustili u Egipat, bješe samo sedamdeset, a sad je Jahve, Bog tvoj,
učinio te vas ima kao zvijezda na nebu.

11

1 Ljubi, dakle, Jahvu, Boga svoga, i vrši u sve dane njegove naredbe,
njegove zakone, uredbe i zapovijedi. 2 Vi, a ne vaši sinovi, koji nisu ni
upoznali ni vidjeli pouke Jahve, Boga vašega, danas ste se osvjedočili
o njegovoj veličajnosti, o njegovoj moćnoj ruci, ispruženoj mišici, 3 o
znamenjima njegovima i o djelima što ih učini usred Egipta na faraonu,
kralju egipatskom, i na svoj zemlji njegovoj; 4 što je učinio egipatskoj vojsci,
njihovim konjima i kolima; kako ih je preplavio vodama Crvenog mora kad
su vas progonili i kako ih je zatro do današnjeg dana; 5 što je za vas radio
u pustinji dok ne stigoste do ovoga mjesta; 6 što je učinio s Datanom i
Abiramom, sinovima Eliaba, Rubenova potomka, kad zemlja rastvori ralje
svoje te ih proguta sred svega Izraela, njih i njihove obitelji, njihove šatore i
sve što imahu. 7 Vaše su oči vidjele sva ta velika djela što ih je Jahve učinio.
8 Zato držite sve zapovijedi što vam ih danas naređujem da budete jaki te
uzmete u posjed zemlju u koju idete da je osvojite; 9 napokon, da dugo
živite u zemlji za koju se zakleo Jahve ocima vašim da će je dati njima
i njihovu potomstvu - zemlju kojom teče med i mlijeko. 10 Jer zemlja u
koju ideš da je zaposjedneš nije kao zemlja egipatska iz koje ste izašli,
gdje si, posijavši sjeme, morao svoj usjev svojom nogom natapati kao što
se natapa povrtnjak. 11 Zemlja u koju idete da je zaposjednete zemlja je
bregova i dolova i natapa je dažd nebeski; 12 zemlja nad kojom Jahve, Bog
tvoj, bdi; na kojoj oči Jahve, Boga tvoga, uvijek počivaju, od početka do
svršetka godine. 13 Zato, ako doista poslušate zapovijedi koje vam danas
izdajem i budete ljubili Jahvu, Boga svoga, i služili mu svim srcem svojim
i svom dušom svojom, 14 davat ću vašoj zemlji kišu u pravo vrijeme: u
jesen i u proljeće, i moći ćeš sabirati svoje žito, svoje vino i svoje ulje;
15 travu ću davati po tvome polju tvome blagu. Tako ćeš jesti i biti sit.
16 Pazite da se vaše srce ne zavede, da ne pođete stranputicom, da drugim
bogovima ne iskazujete štovanje i da im se ne klanjate. 17 Jer tada bi na
vas Jahve usplamtio gnjevom: nebesa bi zatvorio; kiše ne bi bilo; zemlja ne
bi davala roda i vas bi brzo nestalo s te dobre zemlje koju vam Jahve daje.
18 Utisnite ove moje riječi u svoje srce i svoju dušu; kao znak ih privežite
na svoju ruku; neka vam budu kao zapis među očima! 19 Poučite u njima
svoje sinove; izgovarajte ih kad sjedite u svojoj kući i kad idete putem; kad
liježete i kad ustajete. 20 Ispišite ih na dovratnike svoje kuće i na svoja
vrata 21 da vaši dani i dani vaših sinova u zemlji za koju se Jahve zakleo
vašim ocima da će im je dati - budu brojni kao dani nebesa nad zemljom.
22 Ako budete vjerno držali sve ove zapovijedi koje vam naređujem, vršili
ih i ljubili Jahvu, Boga svoga, hodili svim njegovim putovima i čvrsto
se priljubili uz njega, 23 Jahve će ispred vas protjerati sve te narode i vi
ćete s posjeda odagnati narode brojnije i jače od sebe. 24 Svako mjesto
na koje stupi vaša noga bit će vaše; od pustinje i Libanona, od Rijeke,
rijeke Eufrata, do Zapadnog mora sterat će se vaše područje. 25 Nitko
se neće održati pred vama; strah i trepet raširit će Jahve, Bog vaš, po
svoj zemlji u koju stupite, kako vam je rekao. 26 Gledajte! Nudim vam
danas blagoslov i prokletstvo: 27 blagoslov, budete li slušali zapovijedi
Jahve, Boga svoga, koje vam danas dajem; 28 a prokletstvo, ne budete li
slušali zapovijedi Jahve, Boga svoga, nego sađete s puta koji vam danas
određujem te pođete za drugim bogovima kojih niste poznavali. 29 Kada
te Jahve, Bog tvoj, uvede u zemlju u koju ideš da je zaposjedneš, tada nad
gorom Gerizimom izreci blagoslov, a prokletstvo nad gorom Ebalom. 30 Te

se gore izdižu, kako znate, s onu stranu Jordana, za putom prema zapadu,
u zemlji Kanaanaca, koji žive u Arabi, nasuprot Gilgalu, uz Hrast More.
31 Eto ćete prijeći preko Jordana da zaposjednete zemlju koju vam daje
Jahve, Bog vaš. Zaposjednite je i nastanite se u njoj. 32 Ali držite i vršite
sve zakone i uredbe koje vam danas izlažem.

12

1 Ovo su zakoni i uredbe što vam ih valja držati i vršiti u zemlji koju
vam Jahve, Bog otaca vaših, daje u posjed za sve dane što budete živjeli
na zemlji. 2 Sravnite sa zemljom sva mjesta na kojima su narodi koje ćete
protjerati iskazivali štovanje svojim bogovima, nalazila se ona na visokim
brdima, na humovima ili pod kakvim zelenim drvetom. 3 Porušite njihove
žrtvenike, porazbijajte njihove stupove, spalite im ašere; smrvite kipove
njihovih bogova, zatrite im imena s onih mjesta. 4 Jahvi, Bogu svome,
nemojte onako iskazivati štovanje. 5 Jahvu, Boga svoga, tražite jedino na
mjestu koje je on odabrao, sred svih vaših plemena, da ondje stavi svoje
ime i da ondje prebiva; 6 onamo donosite svoje paljenice i svoje klanice,
svoje desetine i darove svojih ruku, svoje zavjetne i dragovoljne prinose
i prvine od svoga krupnoga i sitnoga blaga. 7 Blagujte ondje, vi i vaše
obitelji, u nazočnosti Jahve, Boga svoga; veselite se svime što su vaše ruke
namaknule i što vam je Jahve, Bog vaš, blagoslovom udijelio. 8 Nemojte
raditi čak ni kako radimo ovdje danas - svatko što se njemu čini dobro -
9 jer još niste stigli u Počivalište, u baštinu koju ti daje Jahve, Bog tvoj. 10 Ali
kad prijeđete preko Jordana i nastanite se u zemlji koju vam Jahve, Bog
vaš, daje u baštinu, kad vas smiri od svih neprijatelja koji budu oko vas
te budete živjeli bez straha, 11 onda ćete donositi sve što vam naređujem:
svoje paljenice, svoje klanice, svoje desetine, darove svojih ruku i sve svoje
izabrane zavjetnice koje budete zavjetovali Jahvi - na mjesto koje Jahve,
Bog vaš, odabere da ondje nastani svoje ime. 12 Veselite se tada pred
Jahvom, Bogom svojim, vi, vaši sinovi i kćeri, vaše sluge i sluškinje i levit
koji bude u vašim gradovima, jer on nema s vama udjela ni baštine. 13 Pazi
da ne prinosiš svojih žrtava paljenica na bilo kojem mjestu što ga zamijetiš,
14 nego samo na mjestu što ga odabere Jahve, u jednome od tvojih plemena.
Tu prinosi svoje paljenice i tu obavljaj sve što ti naređujem. 15 Ali svaki
put kad ti srce zaželi, možeš zaklati i jesti mesa u svim svojim gradovima,
prema blagoslovu koji ti Jahve, Bog tvoj, bude davao. I nečist i čist može ga
jesti, kao da je od srne ili jelena. 16 Ali krvi nemojte blagovati; istočite je na
zemlju kao vodu. 17 Po svojim gradovima nemojte jesti desetine svoga žita,
svoga vina, svoga ulja ni prvine svoga krupnog ili sitnog blaga; niti išta od
svojih zavjetovanih i od svojih dragovoljnih prinosa, ni od prinosa svojih
ruku, 18 nego ćeš to blagovati pred Jahvom, Bogom svojim, u mjestu koje
Jahve, Bog tvoj, odabere, ti, tvoj sin, tvoja kći, tvoj sluga, tvoja sluškinja i
levit koji bude u tvojim gradovima. Proveseli se u nazočnosti Jahve, Boga
svoga, svime što ti ruka namakne. 19 Pazi da nikad ne zaboraviš levita dok
si na svojoj zemlji. 20 Kad ti Jahve, Bog tvoj, proširi tvoje područje, kao što
ti je rekao, i ti rekneš: 'Ja bih jeo mesa' - jer želiš jesti mesa - možeš ga
jesti koliko ti duša želi. 21 Bude li mjesto koje Jahve, Bog tvoj, odabere da
u njemu svoje ime smjesti daleko od tebe, onda možeš zaklati bilo što od
svoje krupne ili sitne stoke što ti je Jahve dadne - kako sam ti već naredio -
te jesti u bilo kojem svome gradu koliko ti duša želi. 22 Jedi ga ipak onako
kako se jede srna ili jelen: neka ga jedu zajedno čisti i nečisti. 23 Samo,

pazi da ne jedeš krvi! Ta krv je život. Ne smiješ jesti život s mesom.
24 Ne blaguj je; istoči je na zemlju kao vodu. 25 Ne smiješ je jesti, da bude
dobro i tebi i tvojim sinovima poslije tebe kad činiš što je pravo u očima
Jahvinim. 26 Ali svoje posvećene prinose i svoje zavjetne prinose uzmi i
nosi na mjesto koje Jahve odabere. 27 Tu prinesi svoje paljenice, meso i
krv, na žrtveniku Jahve, Boga svoga. Ali krv od svojih klanica istoči na
žrtvenik Jahve, Boga svoga, a meso pojedi. 28 Drži i vrši sve ove naredbe
što ti ih propisujem, da bude dobro zauvijek tebi i tvojim sinovima poslije
tebe kad činiš što je dobro i pravedno u očima Jahve, Boga svoga. 29 A
kad Jahve, Bog tvoj, istrijebi narode na koje ideš da ih otjeraš s posjeda
ispred sebe i kad ih otjeraš te se u njihovoj zemlji nastaniš, 30 čuvaj se da
ne padneš u zamku; ne pođi za njima pošto budu uništeni ispred tebe. Ne
istražuj o njihovim bogovima i ne govori: 'Kako su oni narodi štovali svoje
bogove, tako ću i ja.' 31 Nemoj onako postupati prema Jahvi, Bogu svome.
TÓa Jahvi je zazorno i mrsko sve što su oni činili svojim bogovima. Čak su
svoje sinove i kćeri spaljivali u čast svojim bogovima.

13

1 Sve što vam naređujem držite; tomu ništa ne domeći i ništa ne
oduzimaj. 2 Ako se u tvojoj sredini pojavi kakav prorok ili čovjek sa
snoviđenjima pa ti iznese kakvo znamenje ili čudo; 3 i to se znamenje ili
čudo o kojem ti je govorio ispuni i onda ti on rekne: 'Pođimo sad za drugim
bogovima kojih dosad ne poznaješ i njima iskazujmo štovanje', 4 nemoj
slušati riječi toga proroka ni sne toga sanjača: tÓa to vas iskušava Jahve,
Bog vaš; hoće da dozna ljubite li zbilja Jahvu, Boga svoga, svim srcem
svojim i svom dušom svojom. 5 Idite samo za Jahvom, Bogom svojim; njega
se bojte; njegove zapovijedi vršite; njegov glas slušajte; njemu štovanje
iskazujte; uz njega se priljubite. 6 A onaj prorok ili sanjač neka se pogubi
jer je poticao na otpad od Jahve, Boga vašega, koji vas je izveo iz zemlje
egipatske i otkupio vas iz kuće ropstva. Onaj te htio zavesti s puta kojim
ti je Jahve, Bog tvoj, naredio da ideš. Tako treba da iskorijeniš zlo iz
svoje sredine. 7 Kad bi te brat tvoj, sin majke tvoje, ili sin tvoj vlastiti,
kći tvoja, žena u tvom naručju ili prijatelj tvoj koji ti je kao i život, potajno
zavodio govoreći: 'Hajde da iskazujemo štovanje drugim bogovima', kojih
ne poznaješ ni ti niti su ih poznavali tvoji oci, 8 bogovima onih naroda
što oko vas budu, bilo tebi blizu bilo od tebe daleko, od jednoga kraja
zemlje do drugoga - 9 nemoj pristati niti ga slušaj! Neka ga tvoje oko ne
sažaljuje; ne štedi ga i ne sakrivaj ga 10 nego ga ubij! Neka se najprije
tvoja ruka digne na nj da ga usmrtiš, a onda ruka svega naroda. 11 Zaspi
ga kamenjem dok ne umre, jer je kušao da te odvrati od Jahve, Boga tvoga,
koji te izvede iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva. 12 Sav će se Izrael,
kad to čuje, napuniti strahom te više neće počinjati takva zla u tvojoj
sredini. 13 Ako u kojem tvome gradu što ti ga Jahve, Bog tvoj, dadne da
se u njemu nastaniš, čuješ gdje govore: 14 'Pojavile se ništarije iz tvoje
sredine i zavedoše žitelje svoga grada kazujući: Hajde da služimo drugim
bogovima! - kojih vi inače ne poznajete - 15 tada dobro istraži, raspitaj
se i temeljito izvidi. Bude li istina i doista se ta grozota učinila u tvojoj
sredini, 16 onda posijeci oštrim mačem stanovništvo toga grada, izvrši nad
njim kleto uništenje i nad svime što bude u njemu. 17 Snesi onda sav plijen
nasred trga te spali grad sa svim plijenom kao paljenicu Jahvi, Bogu svome.
Neka zauvijek ostane ruševina i neka se više nikada ne sazida. 18 Od onoga

što je bilo prokletstvom udareno neka ništa ne prione za tvoju ruku, da Jahve odustane od žestine svoga gnjeva; da ti iskaže milosrđe, smiluje ti se i razmnoži te, kako se zakleo tvojim ocima 19 ako ti budeš slušao glas Jahve, Boga svoga, držeći sve njegove zapovijedi koje ti danas naređujem i vršeći što je pravo u očima Jahve, Boga tvoga.

14

1 Vi ste sinovi Jahve, Boga svoga. Nemojte na sebi praviti ureza ni
podstriga na čelu za pokojnikom. 2 TÓa ti si narod posvećen Jahvi, Bogu
svome; Jahve je odabrao tebe između svih naroda na zemlji da budeš
njegov narod, njegova predraga svojina. 3 Ništa odvratno nemojte jesti.
4 Ovo su životinje koje možete jesti: vol, ovca, koza, 5 jelen, srna, srndać,
kozorog, antilopa, bivol i divokoza; 6 možete jesti svaku životinju koja ima
razdvojene papke - nadvoje posve razdvojene - i koja preživa. 7 Samo od
preživača ili od životinja s razdvojenim čaporcima ne možete jesti ove
: devu, arnebeta i svisca. Te, naime, iako preživaju, nemaju razdvojenih
papaka; neka su za vas nečiste. 8 A svinja, premda ima papke razdvojene,
ne preživa: neka je za vas nečista. Njezina mesa nemojte jesti niti se
njezina strva doticati. 9 A od svega što u vodi živi ovo možete jesti: što god
ima ljuske i peraje, možete jesti. 10 A što nema ljusaka i peraja, ne smijete
jesti. To neka je za vas nečisto. 11 Svaku čistu pticu možete jesti. 12 Ali ovih
ne smijete jesti: orla strvinara i jastreba, 13 tetrijeba, sokola bilo koje vrste;
14 gavrana bilo koje vrste; 15 noja, kopca, galeba ni kraguja bilo koje vrste;
16 sove, jejine i labuda; 17 pelikana, bijelog strvinara i gnjurca; 18 rode,
čaplje bilo koje vrste; pupavca i šišmiša. 19 Svi krilati kukci neka su za vas
nečisti - ne smijete ih jesti. 20 Sve krilato čisto možete jesti. 21 Ne smijete
jesti ništa što crkne. Daj to pridošlici koji boravi u tvojim gradovima neka
jede ili pak prodaj tuđincu. Jer ti si narod posvećen Jahvi, Bogu svome.
Ne kuhaj kozleta u mlijeku njegove majke! 22 Odvajaj desetinu dohotka
svake godine od svega što tvoj usjev u polju donese. 23 A onda blaguj
desetine svoga žita, svoga vina, svoga ulja i prvine svoje krupne i sitne
stoke u nazočnosti Jahve, Boga svoga, na mjestu koje on odabere da svoje
ime ondje nastani; da se tako naučiš zauvijek bojati se Jahve, Boga svoga.
24 Bude li ti put predug te ne mogneš donijeti desetine - jer je mjesto što ga
Jahve odabere da u njemu nastani svoje ime previše daleko od tebe - tada,
kad te Jahve, Bog tvoj, blagoslovi, 25 prodaj to za novac, uzmi novac u ruku
pa idi u mjesto što ga odabere Jahve, Bog tvoj. 26 Ondje za novac kupi što
želiš: goveče, sitno živinče, vino ili opojno piće - što god ti duša zaželi.
Ondje u nazočnosti Jahve, Boga svoga, blaguj i veseli se ti i tvoji ukućani.
27 Ne zanemaruj levita koji bude u tvojim gradovima, jer on nema udjela ni
baštine s tobom. 28 Na kraju svake treće godine iznesi svu desetinu svoga
prihoda od te godine i položi je na svoja vrata. 29 Pa neka dođe levit - jer
nema udjela ni baštine s tobom - došljak, sirota i udovica koji budu živjeli
u tvom gradu i neka jedu i neka se nasite. Tako će te blagoslivljati Jahve,
Bog tvoj, u svim poslovima što ih tvoja ruka poduzme.

15

1 Na završetku sedme godine opraštaj dugove. 2 Ovako neka bude
opraštanje: neka svatko oprosti dužniku svoje potraživanje; neka ne
utjeruje duga od svoga bližnjega ni od svoga brata kad se jednom proglasi
Jahvino otpuštanje dugova. 3 Možeš tražiti od tuđina, ali ono što se tvoga

nađe kod tvoga brata treba da otpustiš, 4 da ne bude siromaha kod tebe.
TÓa Jahve će te obilno blagoslivljati u zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje
u baštinu da je zaposjedneš, 5 samo ako budeš dobro slušao glas Jahve,
Boga svoga, držeći i vršeći sve ove zapovijedi što ti ih danas naređujem.
6 Jahve, Bog tvoj, blagoslivljat će te kako ti je obećao te ćeš moći zajmove
davati mnogim narodima, a sam ih nećeš morati uzimati; i nad mnogim
ćeš narodima vladati, dok oni nad tobom neće gospodariti. 7 Nađe li se
kod tebe kakav siromah, netko od tvoje braće u kojem god gradu u zemlji
što ti je Jahve, Bog tvoj, dadne, ne budi tvrda srca niti zatvaraj svoje ruke
prema svome siromašnome bratu, 8 nego mu širom rastvori svoju ruku i
spremno mu daj što mu nedostaje. 9 Čuvaj se da ti se u srcu ne porodi
opaka misao te rekneš: 'Sedma se godina, godina otpuštanja dugova, već
približuje' - i da prijekim okom pogledaš svoga siromašnog brata i ništa
mu ne dadneš. On bi zazvao Jahvu protiv tebe i grijeh bi bio na tebi. 10 Daj
mu rado, a ne da ti srce bude zlovoljno kad mu daješ, jer će te zbog toga
blagoslivljati Jahve, Bog tvoj, u svakom poslu tvome i u svakom pothvatu
ruku tvojih. 11 Kako siromaha nikad neće nestati iz zemlje, zapovijedam
ti: širom otvaraj svoju ruku svome bratu, svome siromahu i potrebitu u
zemlji svojoj. 12 Ako se tebi proda brat tvoj - Hebrejac ili Hebrejka - neka
ti služi šest godina, a sedme ga godine otpusti od sebe slobodna. 13 Kad
ga slobodna od sebe otpustiš, ne šalji ga praznih ruku. 14 Daruj ga čime
između stoke svoje, s gumna svoga i iz badnja svoga; čime te već Jahve, Bog
tvoj, blagoslovio, od toga i njemu daj. 15 Sjećaj se kako si bio rob u zemlji
egipatskoj i kako te Jahve, Bog tvoj, otkupio. Zato ti ovo zapovijedam danas.
16 Ali ako ti on kaže: 'Neću da odlazim od tebe', jer voli tebe i dom tvoj i jer
mu je kod tebe bilo dobro - 17 uzmi tada šilo i probuši mu uho na vratima,
i neka ti bude robom zauvijek! Tako isto učini i sa svojom sluškinjom.
18 Kad ga budeš otpuštao od sebe slobodna, neka ti ne bude teško, jer je
zavrijedio dvostruku najamničku plaću za šest godina što ti je služio. Zato
će te Jahve, Bog tvoj, blagosloviti u svemu što budeš radio. 19 Sve muške
prvine što ih omladi tvoja krupna i sitna stoka posveti Jahvi, Bogu svome!
Stoga vola prvenca nemoj uprezati niti strići prvenca od svoje sitne stoke.
20 Blaguj ga ti i tvoj dom svake godine u nazočnosti Jahve, Boga svoga, u
mjestu što ga odabere Jahve. 21 Ali ako bi imali kakvu manu, ako bi bili
hromi ili slijepi ili imali kakvu god ružnu manu, nemoj ih žrtvovati Jahvi,
Bogu svomu! 22 Pojedi ih u svojoj kući. I nečist i čist mogu ih jesti, kao
srnu i jelena. 23 Jedino krvi njihove ne smiješ jesti! Istoči je na zemlju kao
vodu.

16

1 Drži mjesec Abib i slavi Pashu u čast Jahvi, Bogu svome, jer te Jahve,
Bog tvoj, u mjesecu Abibu izveo noću iz Egipta. 2 Kao pashu u čast Jahvi,
Bogu svome, žrtvuj ovce i goveda u mjestu koje Jahve odabere da u njemu
nastani ime svoje. 3 Ništa ukvasano nemoj s njome jesti; nego sedam dana
jedi beskvasan kruh - kruh nevoljnički - budući da si u žurbi izišao iz
zemlje egipatske: da se svega svog vijeka sjećaš dana kad si izišao iz zemlje
egipatske. 4 Neka se sedam dana u tebe ne vidi kvasac na svemu tvome
području i ništa od mesa žrtve što je zakolješ navečer prvoga dana ne
smije ostati preko noći do jutra. 5 Nije ti dopušteno žrtvovati pashu u
bilo kojem gradu što ti ga dadne Jahve, Bog tvoj, 6 nego u mjestu koje
odabere Jahve, Bog tvoj, da ondje nastani ime svoje; samo tu žrtvuj pashu

u predvečerje, o zalasku sunca, jer u to si vrijeme izišao iz Egipta. 7 Skuhaj
je i pojedi na mjestu koje odabere Jahve, Bog tvoj. Ujutro se onda okreni
i zaputi svojim šatorima. 8 Šest dana jedi beskvasan kruh, a sedmoga
dana neka bude svečani zbor u čast Jahvi, Bogu tvome. Posla nikakva
ne radi! 9 Nabroj sedam tjedana; a tih sedam tjedana uzmi brojiti kad
srp počne žeti klasje. 10 Tada drži Blagdan sedmica u čast Jahvi, Bogu
svome, prinoseći dragovoljni prinos iz svoje ruke, kako te već Jahve, Bog
tvoj, bude blagoslovio. 11 I proveseli se tada u nazočnosti Jahve, Boga
svoga - na mjestu što ga Jahve, Bog tvoj, odabere da ondje nastani ime
svoje - ti, sin tvoj i kći tvoja, sluga tvoj i sluškinja tvoja, levit koji bude u
tvome gradu, došljak, sirota i udovica što budu kod tebe. 12 Sjećaj se da
si i sam bio rob u Egiptu. Zato drži i vrši ove uredbe. 13 Blagdan sjenica
slavi sedam dana pošto pokupiš plodove sa svoga gumna i iz svoga badnja.
14 Proveseli se na svoj blagdan ti, sin tvoj, kći tvoja, sluga tvoj, sluškinja
tvoja, levit i došljak, sirota i udovica što se nađe u tvome gradu. 15 Svetkuj
u čast Jahvi, Bogu svome, sedam dana na mjestu koje odabere Jahve, jer
će te Jahve, Bog tvoj, blagoslovom obasipati u svim tvojim žetvama, u
svakom poslu ruku tvojih, da budeš potpuno veseo. 16 Triput u godini
neka se pokažu svi tvoji muškarci pred Jahvom, Bogom tvojim, na mjestu
koje on odabere: na Blagdan beskvasnog kruha, na Blagdan sedmica i na
Blagdan sjenica. Ali neka nitko ne dođe pred Jahvu praznih ruku, 17 nego
neka svatko prinese što može, prema blagoslovu koji ti je udijelio Jahve,
Bog tvoj. 18 U svakom gradu koji ti dade Jahve, Bog tvoj, postavi suce i
nadglednike za svoja plemena da narodom pravedno upravljaju. 19 Ne
iskrivljuj pravde; ne budi pristran; ne primaj mita, jer mito zaslijepljuje oči
mudrih, a ugrožava stvar pravednih. 20 Teži za samom pravdom, da dugo
živiš i zaposjedneš zemlju koju ti Jahve, Bog tvoj, daje. 21 Ne postavljaj
ašere ni od kakva drveta oko žrtvenika Jahve, Boga svoga, koji podigneš;
22 i ne podiži stupova, jer su na zazor Jahvi, Bogu tvome.

17

1 Ne žrtvuj Jahvi, Bogu svome, ni vola ni ovna koji bi na sebi imao manu
ili kakvo zlo, jer bi to bilo ružno pred Jahvom, Bogom tvojim. 2 Ako se u
tvojoj sredini - u bilo kojem tvojem gradu što ti ga dade Jahve, Bog tvoj
- nađe čovjek ili žena da učini što je zlo u očima Jahve, Boga tvoga, i
krši njegov Savez: 3 otišavši da iskazuje štovanje drugim bogovima te se
pokloni njima, suncu, mjesecu ili bilo čemu od nebeske vojske, a što sam
ja zabranio, 4 i tebi se to javi i ti to čuješ, onda pomno istraži; i bude li
istina i doista se ta grozota učinila u Izraelu, 5 onda toga čovjeka ili tu
ženu koji učiniše takvu opačinu izvedi na gradska vrata te ih kamenuj
da poginu. 6 Na smrt osuđeni neka se pogubi na iskaz dvojice ili trojice
svjedoka. Na riječ jednoga svjedoka ne smije se pogubiti. 7 Neka najprije
svjedoci dignu ruku na nj da ga smaknu, a poslije toga neka je digne sav
narod. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz svoje sredine. 8 Bude li ti preteško štogod
rasuditi: ubojstvo, sukob o pravima, kakvu ozljedu ili svađu u tvome gradu,
tada ustani i pođi u mjesto što ga odabere Jahve, Bog tvoj. 9 Obrati se
svećenicima, levitima i sucu koji bude za ono vrijeme. Njih pitaj, oni će ti
rasuditi. 10 I učini onako kako ti budu kazali u mjestu koje Jahve odabere.
Pazi: sve učini kako te upute. 11 Uradi prema uputi koju ti dadnu i prema
presudi koju donesu. Od presude koju ti kažu ne odstupaj ni desno ni
lijevo. 12 Ako bi se tko drsko odupro i ne bi poslušao ni svećenika koji

ondje stoji da služi Jahvi, Bogu tvome, ni suca, neka se taj čovjek pogubi. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz Izraela, 13 a sav će se narod, kad sazna, bojati i više se neće drsko odupirati. 14 Kad stigneš u zemlju koju ti Jahve, Bog tvoj, daje; kad je zaposjedneš i u njoj se nastaniš, pa onda kažeš: 'Želim da nad sobom postavim kralja, kako ga imaju svi drugi narodi oko mene' - 15 tada ćeš onoga koga Jahve, Bog tvoj, odabere, sebi postaviti za kralja. Nekoga od svoje braće postavi sebi za kralja, a ne smiješ postavljati nad sobom tuđina koji ti nije brat. 16 Samo neka ne drži mnogo konja i ne šalje naroda u Egipat da poveća broj konja. Jer vam je Jahve rekao: 'Ovim se putem nikada više ne vraćajte!' 17 I neka nema mnogo žena da mu srce ne pođe stranputicom; i neka sebi ne gomila srebra ni zlata! 18 A kad sjedne na kraljevsko prijestolje, neka sebi na svitak prepiše ovaj Zakon od svećenika Levijevaca. 19 Neka ga drži uza se; neka ga čita sve vrijeme svoga života da nauči bojati se Jahve, Boga svoga, držati sve riječi ovoga Zakona i vršiti ove odredbe; 20 da se svojim srcem ne uzdigne iznad svoje braće i da ne skrene od ove zapovijedi ni desno ni lijevo, kako bi dugo kraljevao, on i sinovi njegovi, u Izraelu.

18

1 Svećenici Levijevci - sve pleme Levijevo - neka nemaju udjela ni baštine s Izraelom; neka žive od žrtava paljenih Jahvi i od njegove baštine. 2 Neka, dakle, nemaju baštine među svojom braćom: Jahve je njihova baština, kako im je i rekao. 3 Ovo neka bude svećenička pristojba od naroda - od onih koji žrtve prinose, bilo to goveče ili što od sitne stoke: svećeniku treba dati pleće, vilice i želudac. 4 Davaj mu i prvine od svoga žita, od svoga vina, od svoga ulja i prvine od vune svojih ovaca, 5 jer je njega odabrao Jahve, Bog tvoj, od svih tvojih plemena; njega i njegove sinove, da zauvijek stoje pred Jahvom, Bogom tvojim, te da obavljaju službu i blagoslivljaju u ime Jahve. 6 Ako bi koji levit što boravi u nekom tvome gradu, bilo gdje u Izraelu, svom dušom zaželio da dođe u mjesto što ga Jahve odabere, 7 može tu službovati u ime Jahve, Boga svoga, kao i druga njegova braća Levijevci koji stoje ondje pred Jahvom. 8 Neka jede jednak dio kao i drugi, bez obzira na prodanu očevinu. 9 Kad uđeš u zemlju koju ti daje Jahve, Bog tvoj, nemoj se priučavati na odvratne čine onih naroda. 10 Neka se kod tebe ne nađe nitko tko bi kroz oganj gonio svoga sina ili svoju kćer; tko bi se bavio gatanjem, čaranjem, vračanjem i čarobnjaštvom; 11 nitko tko bi bajao, zazivao duhove i duše predaka ili se obraćao na pokojnike. 12 Jer tko god takvo što čini gadi se Jahvi; zbog takvih odvratnosti njih i goni ispred tebe Jahve, Bog tvoj. 13 Budi posve vjeran Jahvi, Bogu svome. 14 Narodi koje ćeš naskoro otjerati s posjeda slušaju vračare i gatare, ali tebi to Jahve, Bog tvoj, ne dopušta. 15 Proroka kao što sam ja, iz tvoje sredine, od tvoje braće, podignut će ti Jahve, Bog tvoj: njega slušajte! 16 Posve onako kako si i tražio od Jahve, Boga svoga, na Horebu, na dan zbora, kada si govorio: 'Neću više da slušam glas Jahve, Boga svoga, niti želim više gledati taj silni oganj da ne poginem!' 17 Nato mi reče Jahve: 'Pravo su rekli. 18 Podignut ću im proroka između njihove braće, kao što si ti. Stavit ću svoje riječi u njegova usta da im kaže sve što mu zapovjedim. 19 A ne bude li tko poslušao mojih riječi što ih prorok bude govorio u moje ime, taj će odgovarati preda mnom. 20 A prorok koji bi se usuđivao govoriti što u moje ime što ja ne budem zapovjedio da govori i koji bi govorio u ime drugih bogova, takav prorok neka se pogubi.' 21 Možda ćeš reći u

svome srcu: 'Kako ćemo raspoznati riječ koju Jahve nije izrekao?' 22 Kad
prorok govori u ime Jahve pa to ne bude i riječ se ne ispuni, onda je to
riječ koje Jahve nije kazao. U drskosti je taj prorok govorio. Nemoj od
njega strahovati.

19

1 Kad Jahve, Bog tvoj, istrijebi narode čiju zemlju tebi daje te kad ih
istjeraš i nastaniš se u njihovim gradovima i domovima, 2 u zemlji koju ti
Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu, odvoji tri grada. 3 Načini put onamo, a onda
područje zemlje koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu podijeli natroje, tako
da svaki ubojica može onamo utećI. 4 Ovo je slučaj u kojemu ubojica može
onamo pobjeći i spasiti svoj život: kad tko ubije svoga bližnjega nehotice,
a da ga prije nije mrzio; 5 primjerice, kad ode sa svojim bližnjim u šumu
da siječe drva, zamahne sjekirom u ruci da obori drvo, gvožđe odleti s
držalice i pogodi njegova druga te on pogine: takav ubojica neka uteče u
jedan od tih gradova i spasit će život. 6 Inače bi krvni osvetnik, progoneći
u svom bijesu ubojicu - kad bi put bio predug - mogao gonjenoga stići i
pogubiti ga, iako taj nije zaslužio smrt budući da ubijenoga nije otprije
mrzio. 7 Stoga ti nalažem: tri grada odvoji! 8 A kad Jahve, Bog tvoj, proširi
tvoje područje, kao što se zakleo ocima tvojim, i dadne ti svu zemlju koju
je obećao tvojim ocima, 9 budeš li držao i vršio sve ove zapovijedi što ti
ih danas nalažem i ljubio Jahvu, Boga svoga, te hodio njegovim putovima
sve vrijeme - onda ovim gradovima dodaj još tri grada: 10 tako se neće
prolijevati nedužna krv u tvojoj zemlji koju ti Jahve daje u baštinu i nećeš
se krvlju okaljati. 11 Ali ako tko mrzi svoga bližnjega i vreba ga, skoči na nj
i ubije ga, a zatim pobjegne u jedan od tih gradova, 12 onda neka starješine
onoga grada izvedu ubojicu i predaju ga u ruke krvnom osvetniku da ga
pogubi. 13 Neka ga oko tvoje ne sažaljuje! Tako ćeš u Izraelu iskorijeniti
prolijevanje nedužne krvi i bit ćeš sretan. 14 Nemoj pomicati susjedova
međaša kojim su stari razmeđašili tvoj posjed što ćeš ga naslijediti u zemlji
koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu. 15 Neka ne ustaje jedan jedini svjedok
protiv čovjeka ni za koju krivnju i ni za kakav zločin. Kakav god bio
prekršaj, neka presuda počiva na iskazu dvojice ili trojice svjedoka. 16 Ako
kakav krivi svjedok ustane protiv koga optužujući ga za pobunu, 17 onda
obojica koja se parbe neka stupe pred Jahvu, pred svećenika i suce koji
budu vršili službu u to vrijeme. 18 Neka suci provedu temeljitu istragu.
Bude li se pokazalo da je svjedok lažan i da je lažno svjedočio protiv svoga
brata, 19 učinite mu onako kako je on kanio svome bratu. Iskorijeni zlo iz
svoje sredine! 20 Drugi će, kad o tome čuju, pobojati se te više neće činiti
takva zla u tvojoj sredini. 21 Neka ti se oko ne sažaljuje! Život za život;
oko za oko; zub za zub; ruka za ruku; noga za nogu.

20

1 Ako pođeš u rat na svoje neprijatelje te vidiš konje, kola i narod brojniji
od sebe, ne boj ih se! TÓa s tobom je Jahve, Bog tvoj, koji te izveo iz zemlje
egipatske. 2 Prije boja neka svećenik istupi i govori narodu. 3 Neka im
kaže: 'Čuj, Izraele! Danas polazite u boj na neprijatelje svoje. Neka vam
srca ne klonu! Ne plašite se! Ne bojte se! Ne dršćite pred njima! 4 TÓa
Jahve, Bog vaš, ide s vama da se bori za vas protiv vaših neprijatelja i da
vas spasi.' 5 Potom neka narodu progovore nadglednici: 'Ima li koga da
je sagradio novu kuću a nije se u nju uselio? Neka se vrati kući svojoj da

ne pogine u boju pa da se tko drugi u nju ne useli. 6 Ima li koga da je
zasadio vinograd a još ga nije brao? Neka se vrati domu svome da u boju
ne pogine te da mu drugi roda ne obere. 7 Ima li koga da se zaručio a nije
se oženio? Neka se vrati domu svome da u boju ne pogine te da mu tko
drugi zaručnice ne odvede.' 8 Neka nadglednici nastave te narodu kažu:
'Tko se boji i kome srce trne, neka se vrati domu svome da ne trne srce
njegovoj braći kao njemu.' 9 Kad nadglednici završe govor narodu, neka
vojni zapovjednici stanu na čelo naroda. 10 Kada dođeš pod koji grad da
na nj navališ, najprije mu ponudi mir. 11 Ako ti odgovori mirom i otvori ti
vrata svoja, sav narod što se nađe u njemu podvrgni tlaki neka za te radi.
12 Ali ako odbije tvoj mir i zarati s tobom, opsjedni ga. 13 Kad ti ga Jahve,
Bog tvoj, preda u ruke, sve njegove muškarce pobij oštrim mačem! 14 A
žene, djecu, stoku, sve što bude u gradu - sav plijen - uzmi sebi i uživaj
plijen od svojih neprijatelja što ti ga daje Jahve, Bog tvoj. 15 Tako čini sa
svim gradovima koji budu vrlo daleko od tebe, koji ne budu gradovi ovih
naroda odavde. 16 U gradovima onih naroda koje ti Jahve, Bog tvoj, preda
u baštinu ništa ne ostavljaj na životu 17 nego ih udari 'heremom' - kletim
uništenjem: Hetite i Amorejce, Kanaance i Perižane, Hivijce i Jebusejce,
kako ti je Jahve, Bog tvoj, naredio, 18 tako da vas ne nauče činiti sve one
odvratnosti što ih čine svojim bogovima te da ne sagriješite protiv Jahve,
Boga svoga. 19 Kad navališ na kakav grad pa ga moradneš dugo opsjedati da
ga osvojiš, nemoj uništavati njegovih stabala zasijecajući u njih sjekirom.
Možeš im jesti plod, a nemoj ih sjeći. Jer poljska stabla nisu ljudi da bi
ispred tebe mogla bježati u utvrdu. 20 Jedino stabla za koja znaš da nisu
voćke možeš uništiti; njih možeš sjeći i od njih praviti naprave za opsadu
grada koji je u ratu protiv tebe dok ne padne.

21

1 Ako se u zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje da je zaposjedneš nađe tko
ubijen gdje u polju leži - a ne zna se tko ga je ubio - 2 onda neka odu tvoje
starješine i suci te izmjere udaljenost od ubijenoga do okolnih gradova.
3 Tako će ustanoviti koji je grad najbliže ubijenom. Starješine toga grada
neka tada uzmu junicu što još nije radila: što još pod jarmom nije vukla.
4 Neka zatim starješine onoga grada stjeraju junicu u kakav nepresušni
potok, na mjesto koje se ne obrađuje i ne zasijava, i ondje, na potoku, neka
junicu zakolju. 5 Zatim neka dođu svećenici, potomci Levijevi. Jer njih je
odabrao Jahve, Bog tvoj, da mu služe i da u ime Jahvino blagoslivljaju; na
njihovu se riječ rješava svaki spor i svako nasilje. 6 Zatim sve starješine iz
onoga grada koji bude najbliži ubijenome neka operu ruke u potoku nad
zaklanom junicom. 7 Potom neka izjave: 'Naše ruke nisu prolile ove krvi
niti smo svojim očima išta vidjeli. 8 Zakrili, Jahve, svoj narod Izrael koji
si oslobodio; ne dopusti da se prolijeva nedužna krv u tvome izraelskom
narodu!' Tako će biti zaštićeni od krvi. 9 A ti ćeš ukloniti prolijevanje
nedužne krvi iz svoje sredine ako učiniš što je pravo u Jahvinim očima.
10 Kad odeš u rat na svoje neprijatelje pa ih Jahve, Bog tvoj, preda u ruke
tvoje te ih zarobiš, 11 ako među zarobljenicima opaziš lijepu ženu i u nju
se zagledaš, možeš je uzeti za ženu. 12 Dovedi je svojoj kući pa neka
obrije glavu, obreže nokte 13 i odbaci haljine u kojima je zarobljena. Neka
provede mjesec dana u tvome domu oplakujući svoga oca i svoju majku.
Poslije toga možeš joj pristupiti kao muž i neka ti postane ženom. 14 Ako
ti poslije ne bi bila po volji, pusti je kuda joj drago. Za novac je ne smiješ

prodati niti s njom postupiti kao s ropkinjom jer ti je bila žena. 15 Ako
koji čovjek imadne dvije žene: jednu koja mu je draga, a drugu koja mu je
mrska, te mu i draga i mrska rode sinove, ali prvorođenac bude od one koja
mu je mrska, 16 onda, kad dođe dan da podijeli svoju imovinu među svoje
sinove, ne smije postupiti prema prvorođencu od drage na štetu sina od
mrske, koji je prvenac, 17 nego mora za prvorođenca priznati sina od mrske
i njemu dati dvostruk dio od svega što ima. Jer on je prvina njegove snage
- njemu pripada pravo prvorodstva. 18 Ako tko imadne opaka i nepokorna
sina koji neće da sluša ni oca ni majke - pa ni onda pošto ga kazne - 19 neka
ga njegov otac i njegova mati odvedu starješinama svoga grada, na vrata
svoga mjesta, 20 i neka kažu gradskim starješinama: 'Ovaj naš sin opak je
i nepokoran; neće da nas sluša; ništarija je i pijanica.' 21 Potom neka ga
svi ljudi, njegovi sugrađani, kamenjem zasiplju dok ne pogine. Tako ćeš
iskorijeniti zlo iz svoje sredine: sav će Izrael to čuti i bojat će se. 22 Ako
tko učini grijeh koji zaslužuje smrt te bude pogubljen vješanjem o stablo,
23 njegovo mrtvo tijelo neka ne ostane na stablu preko noći nego ga pokopaj
istoga dana, jer je obješeni prokletstvo Božje. Tako nećeš okaljati svoje
zemlje, koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu.

22

1 Kad vidiš kako luta vol ili ovca tvoga brata, nemoj proći mimo njih nego
ih otjeraj svome bratu. 2 Ako ti brat nije blizu ili ga ne znaš, kući ih svojoj
dotjeraj pa neka ostanu kod tebe dokle brat tvoj ne dođe po njih. Tada mu
ih vrati. 3 Tako čini s njegovim magarcem, s njegovim ogrtačem i sa svime
što brat tvoj izgubi, a ti nađeš. Nije ti dopušteno prolaziti mimo njegovo.
4 Kad opaziš kako se magarac tvoga brata ili njegov vol svalio na putu, ne
kloni se nego mu pomozi da ih podigne. 5 Žena ne smije na se stavljati
muške odjeće, a muškarac se ne smije oblačiti u ženske haljine. Tko bi
to činio bio bi odvratan Jahvi, Bogu svome. 6 Ako putem naiđeš na ptičje
gnijezdo sa ptićima ili s jajima, na stablu ili na zemlji, a majka bude ležala
sa ptićima ili na jajima, nemoj uzimati majke sa ptićima: 7 pusti majku
na slobodu, a ptiće uzmi. Tako ćeš imati sreću i dug život. 8 Kad gradiš
novu kuću, na krovu načini ogradu da svoju kuću, kad bi tko s nje pao, ne
okaljaš krvlju. 9 Po svome vinogradu nemoj sijati drugog usjeva da ne bi
bila posvećena čitava ljetina: i plod sjemena i rod vinograda. 10 Ne upreži
u plug vola i magarca zajedno. 11 Ne oblači se u tkaninu otkanu od vune
i lana zajedno. 12 Na četiri roglja ogrtača kojim se zaogrćeš napravi rese.
13 Ako koji čovjek uzme ženu i uđe k njoj, ali je potom zamrzi, 14 pripiše
joj ružnoće i ozloglasi je govoreći: 'Oženih se njome, ali kad joj priđoh, ne
nađoh u nje znakova djevičanstva' - 15 neka tada djevojčin otac i majka
uzmu dokaz djevojčina djevičanstva te ga iznesu pred gradske starješine
na vrata. 16 Potom neka progovori starješinama djevojčin otac: 'Ovome
sam čovjeku dao svoju kćer za ženu, ali mu je omrzla. 17 Stoga joj pripisuje
svašta ružno i tvrdi: nisam u tvoje kćeri našao znakove djevičanstva.
Ali evo djevičanskih znakova moje kćeri!' I neka razastru plahtu pred
gradskim starješinama. 18 Neka tada starješine onoga grada uzmu muža
pa ga kazne; 19 neka ga, zato što je pronio ružan glas o jednoj izraelskoj
djevici, udare globom od stotinu srebrnika pa ih dadnu ocu mlade žene.
I neka mu ona i dalje bude ženom da je ne može pustiti dok je živ. 20 Ali
ako optužba - da se na mladoj ženi nije našlo djevičanstvo - bude istinita,
21 neka djevojku izvedu na kućna vrata njezina oca pa neka je ljudi njezina

grada kamenjem zasiplju dok ne umre, jer je počinila besramnost u Izraelu odajući se bludu u očevu domu. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz svoje sredine.
22 Ako se koji čovjek zateče gdje leži sa ženom udatom za drugoga, neka oboje - i čovjek koji je ležao sa ženom i sama žena - budu smaknuti. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz Izraela. 23 Ako mladu djevicu zaručenu za nekoga u gradu sretne drugi čovjek i s njom legne, 24 oboje ih dovedite vratima toga grada pa ih kamenjem zasipljite dok ne umru: djevojku što nije zvala u pomoć u gradu, a čovjeka što je oskvrnuo ženu bližnjega svoga. Tako ćeš iskorijeniti zlo iz svoje sredine. 25 Ako čovjek u polju naiđe na zaručenu djevojku i silom legne s njom, onda neka se pogubi samo taj što je s njom legao; 26 a djevojci nemoj ništa: nema na njoj krivnje kojom bi zasluživala smrt. Jer to je kao da navali tko na bližnjega svoga i ubije ga. 27 On ju je zatekao u polju; i premda je zaručena djevojka zapomagala, nije bilo nikoga da joj priskoči u pomoć. 28 Ako čovjek naiđe na mladu djevicu koja nije zaručena te je pograbi i s njom legne, pa budu uhvaćeni na djelu, 29 tada čovjek koji je s njom ležao neka djevojčinu ocu dade pedeset srebrnika. A budući da ju je oskvrnuo, neka je uzme za ženu da je ne može pustiti dok je živ.

23

1 Neka se nitko ne ženi ženom oca svoga i neka ne odgrće očeva pokrivača. 2 Neka se u Jahvinu zajednicu ne prima onaj komu je stučena mošnjica ili odrezano udo. 3 Ni mješanac neka se ne prima u Jahvinu zajednicu; neka se njegovi ne primaju u zajednicu Jahvinu ni do desetog koljena. 4 Neka ne ulazi u Jahvinu zajednicu ni Amonac ni Moabac; nitko od njihovih, čak ni u deseto koljeno, ne smije nikad u zajednicu Jahvinu.
5 A sve zato što nisu izašli pred vas s kruhom i vodom kad bijaste na putu izišavši iz Egipta; i što su za novce najmili sina Beorova, Bileama iz Petora u Aram Naharajimu, da te prokune. 6 Ali Jahve, Bog tvoj, ne htjede uslišati Bileama nego ti Jahve, Bog tvoj, prometnu prokletstvo u blagoslov jer te ljubi Jahve, Bog tvoj. 7 Nikad ne promiči njihovo blagostanje i njihovo dobro u sve dane svoje dovijeka. 8 Nemoj prezirati Edomca, jer je on brat tvoj. Ne preziri ni Egipćanina, jer si bio došljak u zemlji njegovoj. 9 Njihovi potomci u trećem naraštaju mogu se primiti u Jahvinu zajednicu. 10 Kad pođeš s taborom na svoje neprijatelje, čuvaj se od svakoga zla. 11 Ako je među tvojima tko postao nečist zbog noćnog izljeva, neka iziđe iz tabora i neka se ne vraća u nj. 12 A predvečer neka se u vodi opere te u smiraje može opet u tabor. 13 Imaj izvan tabora mjesto gdje ćeš ići napolje. 14 Sa svojom opremom nosi i lopaticu: njome ćeš, kad ideš napolje, iskopati rupu i poslije zatrpati svoju nečist. 15 TÓa Jahve, Bog tvoj, ide posred tvoga tabora da te štiti i da ti predaje neprijatelje. Stoga i tvoj tabor treba da bude svet: neka Jahve ne zapazi u tebe ništa nedolično, da se ne bi odvratio od tebe. 16 Ne smiješ gospodaru izručivati roba koji je od svoga gospodara utekao k tebi. 17 Neka boravi s tobom u tvojoj sredini, u mjestu što ga odabere u jednome od tvojih gradova gdje mu se svidi. Nemoj s njime loše postupati. 18 Neka ne bude svetišne bludnice među izraelskim kćerima i neka ne bude svetišnog bludnika među izraelskim sinovima! 19 Ne donosi u Dom Jahve, Boga svoga, ni za kakav zavjet bludničine plaće ni pasjeg novca, jer je oboje odvratno Jahvi, Bogu tvome. 20 Ne traži kamata od svoga brata, niti kamata za novac, niti kamata na jestvine, niti kamata na bilo što gdje se obično traže. 21 Od tuđinca možeš tražiti kamate, ali ih od

svoga brata nemoj tražiti, da ti Jahve, Bog tvoj, udijeli blagoslov u svakom pothvatu tvoje ruke u zemlji u koju ideš da je zaposjedneš. 22 Kad zavjetuješ kakav zavjet Jahvi, Bogu svome, ne oklijevaj da ga ispuniš. Zacijelo će ga Jahve, Bog tvoj, od tebe tražiti; i bio bi ti grijeh. 23 Ako se ne zavjetuješ, neće ti biti grijeh. 24 Ali ispuni ono što prijeđe preko tvojih usana, zavjet koji si svojim ustima slobodno učinio Jahvi, Bogu svome. 25 Ako uđeš u vinograd svoga susjeda, slobodno ti je zobati grožđa do mile volje, ali u svoj sud ne smiješ stavljati. 26 Ako uđeš u žito svoga susjeda, možeš kidati klasove rukom, ali ne smiješ prinositi srpa susjedovu žitu.

24

1 Kada tko uzme ženu i s njome postupi kao muž, a potom na njoj otkrije što ružno te ona više ne nalazi milosti u njegovim očima i on joj napiše otpusno pismo, uruči joj ga i potjera je iz svoje kuće, 2 a ona izađe iz njegove kuće, ode i pođe za drugoga 3 pa omrzne i tome drugomu te joj i on napiše otpusno pismo, uruči joj ga i otjera je iz svoje kuće - ili pak umre taj koji ju je drugi uzeo - 4 tada je, pošto se tako oskvrnula, ne može opet uzeti za ženu onaj prvi muž koji je bijaše otpustio. Bilo bi to odvratno pred Jahvom; ne smiješ uvaljivati u grijeh zemlju koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu. 5 Kad se tko netom oženi, neka ne ide u vojsku; neka mu se ne dodjeljuje nikakva služba, nego, oslobođen, neka ostane kod kuće godinu dana da razveseljuje ženu koju je doveo. 6 Neka se ne uzima u zalog žrvanj, ni gornji ni donji: tÓa time bi se u zalog uzimao sam život. 7 Ako se nađe tko da otme koga između svoje braće Izraelaca te postupi s njim kao s robom ili ga proda, taj otmičar neka se smakne! Tako ćeš iskorijeniti zlo iz svoje sredine. 8 Javi li se guba, pazi da brižno držiš i vršiš sve što vas pouče levitski svećenici. Držite i vršite što njima naredim. 9 Sjećaj se što je Jahve, Bog tvoj, učinio Mirjami na putu kad ste izišli iz Egipta. 10 Kada bližnjemu svome daješ bilo kakav zajam, nemoj ulaziti u njegovu kuću da mu uzmeš zalog. 11 Stoj vani, a čovjek komu si dao zajam neka ti iznese zalog van. 12 A ako on bude siromah, nemoj lijegati s njegovim zalogom; 13 o zalasku sunca moraš mu vratiti zalog da on mogne spavati u svome ogrtaču i tebe blagoslivljati. To će ti biti dobro djelo pred Jahvom, Bogom tvojim. 14 Nemoj zakidati jadnoga i bijednog najamnika, bio on tvoj sunarodnjak ili došljak iz kojega grada u tvojoj zemlji. 15 Svaki dan daj mu zaradu prije nego sunce zađe, jer je siromah i za njom uzdiše. Tako neće na te vapiti Jahvi i nećeš sagriješiti. 16 Neka se očevi ne osuđuju na smrt zbog sinova ni sinovi zbog očeva; neka svatko za svoj grijeh gine. 17 Ne izvrći pravice došljaku ni siroti i ne uzimaj u zalog haljine udovici. 18 Sjećaj se da si bio rob u Egiptu i da te odande izbavio Jahve, Bog tvoj; zato ti nalažem da ovu zapovijed vršiš. 19 Kad žanješ žito na svojoj njivi pa zaboraviš koji snop na njivi, ne vraćaj se po nj; neka ostane došljaku, siroti i udovici da te Jahve, Bog tvoj, blagoslovi u svakom pothvatu ruku tvojih. 20 Kad jednom omlatiš svoje masline, više iza sebe ne pretražuj; neka to ostane došljaku, siroti i udovici. 21 Kad obereš svoj vinograd, ne paljetkuj iza sebe; neka to bude za došljaka, sirotu i udovicu. 22 Sjećaj se kako si bio rob u zemlji egipatskoj; zato ti naređujem da ovu zapovijed vršiš.

25

1 Kad nastane svađa među ljudima i dođu na sud da im se sudi, neka se dade pravo onome koji je prav, a krivac neka se osudi. 2 Ako krivac zasluži

da bude išiban, neka mu sudac naredi da legne i tu pred njim neka mu odbroje onoliko udaraca koliko odgovara njegovoj krivnji. 3 Do četrdeset udaraca može mu se dati, ali ne više, da modrica ne bi bila prevelika te se ne bi ponizio tvoj brat pred tobom kad bi mu udarali više udaraca. 4 Ne zavezuj usta volu kad vrše. 5 Kad braća stanuju zajedno pa jedan od njih umre a da nije imao sina, žena pokojnoga neka se ne preudaje izvan kuće, nego neka k njoj pristupi njezin djever i uzme je sebi za ženu te izvrši djeversku dužnost. 6 A prvi sin koga ona rodi neka ostane na ime njegova pokojnoga brata da njegovo ime ne izumre u Izraelu. 7 Ako, međutim, onaj čovjek ne želi da se oženi svojom snahom, onda njegova snaha neka dođe na vrata pred starješine i kaže: 'Neće djever moj da sačuva ime bratu svome u Izraelu; neće da mi učini djeversku dužnost.' 8 Neka ga pozovu starješine njegova grada i pitaju. Bude li uporan i kaže: 'Ne želim se njom ženiti', 9 neka njegova snaha k njemu pristupi na oči starješine pa mu skine s noge sandalu, pljune mu u lice i kaže ove riječi: 'Ovako se radi čovjeku koji neće da podigne doma svome bratu!' 10 Taj neka se prozove u Izraelu 'Dom bosoga'. 11 Ako se dvojica potuku, pa žena jednoga pođe da izbavi svoga muža iz šaka onoga koji ga tuče i pruži ona svoju ruku i onoga uhvati za sram, 12 odsijeci joj ruku i neka je ne sažaljuje oko tvoje. 13 U torbi nemoj nositi dvojak uteg, veći i manji. 14 U svojoj kući opet nemoj držati dvojaku efu: veću i manju. 15 Neka ti je uteg potpun i točan i neka ti je efa potpuna i točna, da dugo živiš na zemlji koju ti daje Jahve, Bog tvoj. 16 TÓa Jahvi je, Bogu tvome, odvratan tko to čini, tko god čini nepravdu. 17 Sjećaj se onoga što ti je učinio Amalek dok ste bili na putu pošto ste izišli iz Egipta; 18 kako te dočeka na putu i pobi u tvom zaleđu sve nemoćne kad si bio umoran i iscrpljen jer se nije Boga bojao. 19 I zato kad te Jahve, Bog tvoj, smiri od svih tvojih neprijatelja naokolo u zemlji koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu, izbriši pod nebom spomen na Amaleka. Ne zaboravi!

26

1 Kad stigneš u zemlju koju ti Jahve, Bog tvoj, daje u baštinu, kad je zaposjedneš i u njoj se nastaniš, 2 uzmi nešto prvina od svakoga ploda što ga budeš dobivao od zemlje koju ti Jahve, Bog tvoj, daje: stavi ih u košaru, otiđi u mjesto što ga Jahve, Bog tvoj, odabere da u njemu nastani svoje ime. 3 Stupi k svećeniku koji bude tada vršio službu i reci: 'Priznajem danas pred Jahvom, Bogom svojim, da sam stigao u zemlju za koju se Jahve zakleo našim ocima da će je nama dati.' 4 Zatim će svećenik uzeti iz tvoje ruke košaru i položiti je pred žrtvenik Jahve, Boga tvoga. 5 Ti onda nastavi i reci pred Jahvom, Bogom svojim: 'Moj je otac bio aramejski lutalac koji je sa malo čeljadi sišao u Egipat da se skloni. Ali je ondje postao velikim, brojnim i moćnim narodom. 6 Egipćani su s nama postupali loše; tlačili su nas i nametnuli nam teško ropstvo. 7 Vapili smo Jahvi, Bogu otaca svojih. Jahve je čuo vapaj naš; vidje naš jad, našu nevolju i našu muku. 8 Iz Egipta nas izvede Jahve moćnom rukom i ispruženom mišicom, velikom strahotom, znakovima i čudesima. 9 I dovede nas na ovo mjesto i dade nam ovu zemlju, zemlju kojom teče med i mlijeko. 10 I sad, evo, donosim prvine plodova sa tla što si mi ga, Jahve, dao.' Stavi ih pred Jahvu, Boga svoga, i pred Jahvom, Bogom svojim, duboko se nakloni. 11 A onda zajedno s levitom i došljakom koji bude kod tebe uživaj sva dobra kojima je Jahve, Bog tvoj, obasuo tebe i dom tvoj. 12 A kad treće godine - godine desetine - završiš odjeljivanje sve desetine od svoga prihoda i dadeš levitu, došljaku,

siroti i udovici po tvojim gradovima da jedu do sitosti, 13 tada pred Jahvom,
Bogom svojim, izjavi: 'Iz kuće sam uklonio ono što je bilo posvećeno. Dao
sam još i levitu, došljaku, siroti i udovici, prema svim tvojim zapovijedima
koje si mi izdao. Ni jedne tvoje zapovijedi nisam prekršio ni zaboravio.
14 Od toga nisam ništa jeo u žalosti; od toga nisam ništa žrtvovao u
nečistoći, niti sam od toga što dao mrtvacu; slušao sam glas Jahve, Boga
svoga; u svemu sam učinio kako si mi naredio. 15 Pogledaj s nebesa, iz
svoga svetog prebivališta, i blagoslovi narod svoj izraelski i zemlju koju si
nam dao, zemlju kojom teče med i mlijeko - kako si se zakleo ocima našim.'
16 Jahve, Bog tvoj, naređuje ti danas da vršiš ove zakone i uredbe. Drži ih,
dakle, i vrši svim srcem svojim i svom dušom svojom. 17 Danas si ugovorio
s Jahvom da će ti on biti Bog, a ti da ćeš ići njegovim putovima, držati
njegove zakone, njegove zapovijedi i njegove uredbe i slušati njegov glas.
18 Danas je Jahve ugovorio s tobom da ćeš ti biti njegov narod, njegova
predraga svojina, kako ti je obećao, i da ćeš držati sve njegove zapovijedi.
19 On će te uzvisiti čašću, imenom i slavom nad sve narode koje je stvorio;
i ti ćeš biti narod posvećen Jahvi, Bogu svome, kako ti je rekao."

27

1 Potom Mojsije i starješine izraelske nalože narodu: "Vršite sve
zapovijedi što vam ih danas naređujem. 2 Onog dana kad prijeđete preko
Jordana u zemlju što ti je daje Jahve, Bog tvoj, podigni sebi veliko kamenje;
krečom ga okreči 3 i na njemu ispiši sve riječi ovoga Zakona u trenutku kad
budeš ulazio u zemlju što ti je daje Jahve, Bog tvoj, u zemlju kojom teče med
i mlijeko, kako ti je rekao Jahve, Bog otaca tvojih. 4 Kada, dakle, prijeđeš
preko Jordana, onda to kamenje, kako ti danas zapovijedam, podigni na
brdu Ebalu i okreči ga krečom. 5 Ondje sagradi i žrtvenik Jahvi, Bogu
svome - žrtvenik od kamenja na koje nisi spuštao gvožđa. 6 Žrtvenik Jahvi,
Bogu svome, sagradi od neklesana kamena. Na njemu prinosi paljenice
Jahvi, Bogu svome. 7 Prinosi i pričesnice i ondje ih blaguj, radujući se
pred Jahvom, Bogom svojim. 8 Ispiši na tom kamenju sve riječi ovoga
Zakona: ureži ih dobro." 9 Zatim Mojsije i levitski svećenici rekoše svemu
Izraelu: "Pozor, Izraele, i slušaj! Danas si postao narodom Jahve, Boga
svoga. 10 Zato slušaj glas Jahve, Boga svoga, i vrši zapovijedi njegove i
zakone njegove koje ti danas naređujem." 11 Onoga dana naredi Mojsije
narodu: 12 "Kad prijeđete preko Jordana, neka ova plemena: Šimun, Levi,
Juda, Jisakar, Josip i Benjamin stanu na brdu Gerizimu da blagoslivljaju
narod. 13 A ova neka stanu na brdu Ebalu da proklinju: Ruben, Gad, Ašer,
Zebulun, Dan i Naftali. 14 Neka onda Levijevci preuzmu riječ i jakim glasom
reknu svim Izraelcima: 15 'Proklet bio tko načini kumira, klesana ili livena
- zazor Jahvi, djelo rukotvorca, sve ako ga stavi i na potajno mjesto.' - I sav
narod neka odgovori: 'Amen!' 16 'Proklet bio koji vrijeđa oca svoga i majku
svoju!' - I sav narod neka reče: 'Amen!' 17 'Proklet bio koji pomakne međaš
susjedov!' - I sav narod neka reče: 'Amen!' 18 'Proklet bio koji slijepca
zavede na stranputicu!' - I sav narod neka reče: 'Amen!' 19 'Proklet bio
koji krnji prava došljaka, sirote i udovice!' - I sav narod neka reče: 'Amen!'
20 'Proklet bio koji legne sa ženom oca svoga, jer je razgrnuo pokrivač oca
svoga!'- I sav narod neka reče: 'Amen!' 21 'Proklet bio koji legne s bilo
kakvom životinjom!' - I sav narod neka reče: 'Amen!' 22 'Proklet bio koji
legne sa svojom sestrom, bila ona kći njegova oca ili kći njegove majke.' - I
sav narod neka reče: 'Amen!' 23 'Proklet bio koji legne s punicom svojom!'

- I sav narod neka reče: 'Amen!' 24 'Proklet bio koji ubije bližnjega svoga
iz potaje!' - I sav narod neka reče: 'Amen!' 25 'Proklet bio koji primi mito
da smrt donese nevinome!' - I sav narod neka reče: 'Amen!' 26 'Proklet bio
koji ne bude držao riječi ovoga Zakona i vršio ih!' - I sav narod neka reče:
'Amen!'

28

1 Ako zbilja poslušaš glas Jahve, Boga svoga, držeći i vršeći sve njegove
zapovijedi što ti ih danas naređujem, Jahve, Bog tvoj, uzvisit će te nad sve
narode na zemlji. 2 Svi ovi blagoslovi sići će na te i stići će te ako budeš
slušao glas Jahve, Boga svoga. 3 Blagoslovljen ćeš biti u gradu, blagoslovljen
u polju. 4 Blagoslovljen će biti plod utrobe tvoje, rod zemlje tvoje, plod
blaga tvoga: mlad krava tvojih i prirast stada tvoga. 5 Blagoslovljen će biti
tvoj koš i naćve tvoje. 6 Blagoslovljen ćeš biti kad ulaziš, blagoslovljen kad
izlaziš. 7 Neprijatelje tvoje koji se dignu protiv tebe Jahve će položiti preda
te potučene; jednim će putem izaći na te, a na sedam putova razbježat će
se ispred tebe. 8 Jahve će narediti da blagoslov bude s tobom u žitnicama
tvojim i u svakom pothvatu ruke tvoje i blagoslivljat će te u zemlji koju ti
Jahve, Bog tvoj, daje. 9 Jahve će od tebe učiniti narod sebi posvećen, kako ti
se zakleo, ako budeš držao zapovijedi Jahve, Boga svoga, i hodio njegovim
putovima. 10 Svi narodi zemlje vidjet će da je nada te zazvano ime Jahvino
te će strahovati od tebe. 11 Jahve će te obasuti obilnim dobrima: porodom
utrobe tvoje, priraštajem blaga tvoga i rodom s tla tvoga u zemlji za koju se
Jahve zakleo ocima tvojim da će ti je dati. 12 Jahve će ti otvoriti svoju bogatu
riznicu - nebo - da daje kišu tvojoj zemlji u pravo vrijeme i blagoslovi
svaki pothvat ruku tvojih. Mnogim ćeš narodima u zajam davati, a sam
nećeš uzimati u zajam. 13 Jahve će te držati na pročelju, a ne u začelju;
uvijek ćeš biti na vrhu, nikad na dnu, ako budeš slušao zapovijedi Jahve,
Boga svoga, što ti ih danas naređujem da ih držiš i vršiš. 14 Ni od jedne
riječi što vam je danas nalažem nemoj odstupati ni desno ni lijevo idući
za drugim bogovima i iskazujući im štovanje. 15 Ali ako ne budeš slušao
glasa Jahve, Boga svoga, ne držeći i ne vršeći svih njegovih zapovijedi i svih
njegovih zakona što ti ih danas naređujem, sva će ova prokletstva doći na
te i stići će te: 16 Proklet ćeš biti u gradu, proklet u polju. 17 Proklet će
biti koš tvoj i naćve tvoje. 18 Proklet će biti plod utrobe tvoje i rod zemlje
tvoje, mlad krava tvojih i priraštaj stada tvoga. 19 Proklet ćeš biti kad
ulaziš, proklet kad izlaziš. 20 Jahve će na te puštati prokletstvo, zabunu
i kletvu u svemu na što pružiš ruku svoju da uradiš, sve dok ne budeš
satrt i brzo ne propadneš zbog zloće svojih djela kojima si me napustio.
21 Kugu će Jahve za te privezati dok te ne nestane sa zemlje u koju ideš da
je zaposjedneš. 22 Jahve će te udariti sušicom, groznicom, upalom, žegom
i sušom, medljikom i snijeti; to će te goniti dok te ne nestane. 23 Nebesa
nad tvojom glavom postat će mjedena, a tlo pod tvojim nogama postat će
gvozdeno. 24 Kišu tvoje zemlje Jahve će pretvarati u pijesak i prašinu da na
te pada s nebesa dok te ne uništi. 25 Jahve će od tebe učiniti pobijeđenoga
pred tvojim neprijateljima; jednim ćeš putem prema njima izlaziti, a na
sedam putova bježat ćeš ispred njih. Strašilo ćeš postati za sva zemaljska
kraljevstva. 26 I mrtvo tijelo tvoje postat će hranom svim pticama nebeskim
i svoj zvjeradi zemaljskoj. Nikoga neće biti da ih plaši. 27 Jahve će te
udarati egipatskim prištevima, čirevima, krastama i svrabom, od kojih se
nećeš moći izliječiti. 28 Jahve će te udarati bjesnilom, sljepoćom i ludilom;

29 u po bijela dana tumarat ćeš kao što tumara slijepac po mraku; nećeš
imati uspjeha u svojim pothvatima; sve vrijeme svoje bit ćeš izrabljivan i
pljačkan, a neće biti nikoga da te spasi. 30 Sa ženom ćeš se zaručivati, ali će
je drugi posjedovati. Kuću ćeš graditi, ali u njoj nećeš stanovati. Vinograd
ćeš zasađivati, ali ga nećeš brati. 31 Tvoga će vola na tvoje oči zaklati, ali
ti od njega nećeš jesti; tvoga će magarca ispred tebe otimati, ali ti ga neće
vraćati; stado će tvoje neprijatelju tvome predavati, a neće biti nikoga da
ti pritekne u pomoć. 32 Sinovi tvoji i kćeri tvoje bit će predavani drugome
narodu. Oči će tvoje svaki dan kapati gledajući za njima, ali ruka tvoja neće
moći ništa. 33 Narod koji i ne poznaješ jest će plod sa zemlje tvoje i svu
muku tvoju, dok ćeš ti sve vrijeme svoje biti izrabljivan i gažen. 34 Ludovat
ćeš od prizora što će ih oči tvoje gledati. 35 Jahve će te udarati ljutim
prištevima po koljenima i po stegnima - od stopala nogu tvojih do tjemena
na glavi tvojoj - od kojih se nećeš moći izliječiti. 36 Jahve će odvesti i tebe i
tvoga kralja, koga budeš postavio nad sobom, među narod nepoznat i tebi
i tvojim ocima te ćeš ondje iskazivati štovanje drugim bogovima, drvenim
i kamenim. 37 Bit ćeš na zgražanje, porugu i ruglo svim narodima među
koje te Jahve odvede. 38 Mnogo ćeš sjemena bacati u polje, ali ćeš malo žeti
jer će ti urod skakavci ogolijevati. 39 Vinograde ćeš saditi i obrađivati, ali
vina nećeš piti niti ćeš što brati jer će ih crv izjedati. 40 Imat ćeš masline
po svemu svome području, ali se uljem nećeš mazati jer će ti masline
opadati. 41 Sinove ćeš i kćeri rađati, ali tvoji neće biti jer će u sužanjstvo
odlaziti. 42 Sva tvoja stabla i rod sa zemlje tvoje postat će plijenom kukaca.
43 Došljak koji bude u sredini tvojoj uzdizat će se nada te, a ti ćeš padati
sve niže i niže. 44 On će uzaimati tebi, a ne ti njemu; on će biti glava, a
ti rep. 45 Sva će te ova prokletstva snalaziti, progoniti i doseći dok te ne
unište, jer nisi slušao glasa Jahve, Boga svoga, ni držao zapovijedi njegovih
i zakona njegovih koje ti je dao. 46 Ona će služiti za čudesni znak na tebi i
tvome potomstvu zauvijek. 47 Budući da nisi htio služiti Jahvi, Bogu svome,
vesela i radosna srca zbog obilja svega, 48 služit ćeš neprijatelju svome,
koga će Jahve poslati na te, u gladu i žeđi, golotinji i oskudici svakoj. Na
tvoju će šiju navaljivati jaram od gvožđa dok te ne satre. 49 Jahve će iz
daljine, s kraja zemlje, dovesti na te narod koji će sletjeti kao orao. Bit
će to narod kojemu jezika nećeš razumjeti; 50 narod bezdušan, koji neće
pokazivati obzira prema starima ni smilovanja prema mladima. 51 On će
ti jesti mlado od tvoga blaga i rod tvoje njive dok te ne uništi; neće ti
ostavljati ni žita, ni vina, ni ulja, ni mlado od krave, ni priraštaj od stada,
sve dok te ne upropasti. 52 Opsjedat će te u svim tvojim gradovima širom
zemlje tvoje dok ne obori visoke i utvrđene bedeme u koje si polagao nadu
svoju; opsjednut će te u svim gradovima tvojim širom zemlje tvoje koju ti
dadne Jahve, Bog tvoj. 53 U tjeskobi i jadu, kojima će te neprijatelj tvoj
pritisnuti, jest ćeš plod utrobe svoje - meso sinova svojih i kćeri svojih koje
ti dadne Jahve, Bog tvoj. 54 Čovjek najnježniji i najmekši u tebe zlobnim će
okom gledati na vlastitog brata, ženu u svome naručju i djecu svoju što mu
preostanu, 55 ne hoteći ni s jednim od njih dijeliti mesa sinova svojih koje
bude jeo, jer zbog tjeskobe i jada, kojima će te neprijatelj tvoj pritiskati po
svim gradovima tvojim, drugo mu neće preostajati. 56 I žena najnježnija
i najmekša što bude u tebe - toliko nježna i tankoćutna da se ne usuđuje
spustiti stopala na zemlju - zlobnim će okom gledati na muža u svome
naručju, i na sina svoga, i na kćer svoju, 57 i na posteljicu svoju što joj iziđe
između nogu, i na djecu što ih ima roditi, jer će ih potajno jesti, oskudna

u svemu, zbog nevolje i jada kojim će te neprijatelj tvoj pritisnuti po svim gradovima tvojim. 58 Ako ne budeš držao i vršio riječi ovoga Zakona što su napisane u ovoj knjizi, ne poštujući ovo slavno i strašno Ime - Jahvu, Boga svoga - 59 Jahve će tebe i tvoje potomstvo teško ošinuti velikim i dugotrajnim bičevima, pogubnim i dugim bolestima. 60 Pustit će na te sva zla egipatska kojih si se plašio, i ona će se prilijepiti za te. 61 A i svaku drugu bolest i bič, koji nije naveden u knjizi ovoga Zakona, Jahve će na te puštati dok te ne uništi. 62 Ostat će vas samo malo, vas što brojni bijaste kao zvijezde nebeske, a sve zato što nisi slušao glasa Jahve, Boga svoga. 63 Kako se Jahve nad vama radovao usrećujući vas i množeći, tako će se Jahve radovati nad vama rušeći vas i uništavajući da se iskorijenite sa zemlje u koju idete da je zaposjednete. 64 Jahve će vas razbacati po svim narodima, s kraja na kraj zemlje; ondje ćeš iskazivati štovanje drugim bogovima: drvenim i kamenim - koji su bili nepoznati i tebi i tvojim ocima. 65 Ali među tim narodima nećeš imati mira; ni tvome stopalu neće biti počivališta, nego će ti ondje Jahve dati srce uznemireno, oči utonule, dušu tjeskobnu. 66 Život tvoj visjet će o niti; bojat ćeš se i danju i noću i nećeš biti siguran za život svoj. 67 U strahu koji će ti stezati srce i od prizora što će ga oči tvoje gledati, jutrom ćeš govoriti: 'Oh, da je već večer!' a navečer ćeš govoriti: 'Oh, da je već jutro!' 68 U Egipat će te na galijama natrag odvesti Jahve putem za koji sam ti rekao da ga više ne smiješ vidjeti. Ondje ćete se vi sami prodavati svojim neprijateljima za robove i ropkinje, ali neće biti kupca.” 69 To su riječi Saveza što ga propisa Jahve Mojsiju da ga sklopi s Izraelcima u zemlji moapskoj, povrh Saveza što ga je s njima sklopio na Horebu.

29

1 Mojsije sazva sav Izrael pa im reče: “Vidjeli ste na rođene oči sve što je Jahve učinio u zemlji egipatskoj faraonu, svim službenicima njegovim i svoj zemlji njegovoj: 2 velike kušnje što su ih vidjele tvoje oči, silne znakove i čudesa! 3 Ali vam ne dade Jahve do danas razuma da shvatite, očiju da vidite ni ušiju da čujete. 4 Vodio sam vas pustinjom četrdeset godina; odjeća se na vama nije izderala niti su se sandale na vašim nogama raskidale. 5 Kruha niste jeli; vina ni drugoga opojnog pića niste pili, da biste znali da sam ja Jahve, Bog vaš. 6 Kad stigoste na novo mjesto, Sihon, kralj hešbonski, i Og, kralj bašanski, iziđoše pred nas u boj, ali smo ih potukli. 7 Zauzeli smo njihovu zemlju te je predali u baštinu Rubenovcima, Gadovcima i polovini plemena Manašeova. 8 Držite i vršite riječi ovog Saveza da uspijevate u svemu što poduzmete. 9 Danas stojite svi pred Jahvom, Bogom svojim: vaši plemenski glavari, vaše starješine i vaši nadglednici, svi muževi Izraela, 10 djeca vaša, žene vaše i došljak koji je u tvome taboru - od onoga koji ti siječe drva do onoga koji ti nosi vodu - 11 da stupite u Savez s Jahvom, Bogom svojim, u Savez zakletvom potvrđen, što ga Jahve, Bog tvoj, danas s tobom sklapa 12 da danas od tebe učini svoj narod i da ti on bude Bog, kako ti je rekao i kako se zakleo tvojim ocima: Abrahamu, Izaku i Jakovu. 13 I ne sklapam danas ovaj Savez sa zakletvom samo s vama 14 nego i sa svakim koji danas stoji ovdje s nama pred Jahvom, Bogom našim, i sa svakim koji danas nije ovdje s nama. 15 Sami znate kako smo boravili u zemlji egipatskoj i kako smo prošli posred naroda kroz koje ste morali proći. 16 Vidjeli ste njihove rugobe, njihove kumire od drveta i kamena, srebra i zlata što ih imaju. 17 Neka ne bude među vama čovjeka

ni žene, roda ni plemena kojemu bi se srce danas odvratilo od Jahve, Boga
našega, pa da ide iskazivati štovanje bogovima onih naroda. Neka ne
bude među vama korijena koji rađa otrovom i pelinom. 18 Neka se nitko,
čuvši riječi ovog prokletstva, ne nada blagoslovu kazujući u svome srcu:
'Bit će mi dobro ako poživim i po prohtjevima srca svoga. Nek' povodanj
utaži žeđ!' 19 Takvome neće Jahve nikad oprostiti, nego će se gnjev i
ljubomornost Jahvina izliti na tog čovjeka, tako da će se sve prokletstvo
zapisano u ovoj knjizi na nj oboriti te će Jahve izbrisati ime njegovo pod
nebom. 20 Prema svim prokletstvima ovog Saveza, zapisanima u knjizi
ovoga Zakona, Jahve će ga odstraniti, na njegovu propast, od svih plemena
izraelskih. 21 Kasniji naraštaj, sinovi vaši poslije vas, i stranci koji dođu iz
daleke zemlje, kad vide zla ove zemlje i bolesti što će ih Jahve pustiti na
nju, reći će: 22 'Sva je zemlja njegova samo sumpor i sol; niti se što sije
niti što klija; nikakva travka na njoj ne raste; jednaka je srušenoj Sodomi
i Gomori, Admi i Sebojimu, što ih Jahve sruši u svojoj ljutini i gnjevu.'
23 I svi će narodi pitati: 'Zašto učini Jahve ovako ovoj zemlji? Kakva je
morala biti žestina toga silnoga gnjeva?' 24 Onda će im se reći: 'Jer su
ostavili Savez što ga je Jahve, Bog otaca njihovih, bio sklopio s njima kad
ih je izveo iz zemlje egipatske; 25 i jer su otišli da iskazuju štovanje drugim
bogovima i njima se klanjali, bogovima kojih nisu poznavali i kojih im on
nije odredio. 26 Zato se Jahvin gnjev izlio na ovu zemlju i palo na nju sve
prokletstvo zapisano u ovoj knjizi. 27 Jahve ih je iščupao iz njihove zemlje
u ljutini, srdžbi i velikom gnjevu te ih bacio u drugu zemlju. Tako je i
danas.' 28 Što je sakriveno, pripada Jahvi, Bogu našemu, a objava nama i
sinovima našim zauvijek da vršimo sve riječi ovoga Zakona.

30

1 Kad te sve ove riječi, blagoslov i prokletstvo što ih danas preda te stavih,
snađu i ti ih uzmeš k srcu među svim narodima među koje te Jahve, Bog
tvoj, bude protjerao 2 i obratiš se k Jahvi, Bogu svome, i poslušaš - i ti i
tvoji sinovi - glas njegov iz svega srca svoga i iz sve duše svoje u svemu
što sam ti danas naredio, 3 tada će Jahve, Bog tvoj, vratiti tvoje izgnanike;
smilovat će se tebi i opet ćete sabrati između svih naroda među koje te
bude rastjerao Jahve, Bog tvoj. 4 Ako bi se koji izgnanik tvoj nalazio i na
kraju svijeta, i odande će te sabrati Jahve, Bog tvoj - odande će te uzeti.
5 Jahve, Bog tvoj, dovest će te u zemlju koju su posjedovali oci tvoji da je
ti zaposjedneš; učinit će te sretnijim i brojnijim od očeva tvojih. 6 Jahve,
Bog tvoj, obrezat će tvoje srce, srce tvoga potomstva, tako da ljubiš Jahvu,
Boga svoga, iz svega srca svoga i iz sve duše svoje i da živiš. 7 Jahve, Bog
tvoj, svalit će sva ova prokletstva na neprijatelje tvoje, na mrzitelje tvoje
koji su te progonili. 8 A ti ćeš ponovo slušati glas Jahvin i vršiti sve njegove
zapovijedi koje ti danas dajem. 9 Jahve, Bog tvoj, obilno će te nagrađivati u
svakom pothvatu ruku tvojih, u plodu utrobe tvoje, u plodu stoke tvoje i u
urodu tvoga plodnog tla; jer Jahve će se opet radovati nad tvojim dobrom,
kao što se radovao nad dobrom otaca tvojih, 10 kad poslušaš glas Jahve,
Boga svoga, držeći njegove zapovijedi i njegove naredbe zapisane u knjizi
ovoga Zakona, to jest kada se obratiš Jahvi, Bogu svome, svim srcem svojim
i svom dušom svojom. 11 Ova zapovijed što ti je danas dajem nije za te
preteška niti je od tebe predaleko. 12 Nije na nebesima da bi rekao: 'Tko
će se za nas popeti na nebesa, skinuti nam je te nam je objaviti da je
vršimo?' 13 Nije ni preko mora da bi mogao reći: 'Tko će preko mora za

nas poći, donijeti nam je te nam je objaviti da je vršimo?' 14 Jer, Riječ je
posve blizu tebe, u tvojim ustima i u tvome srcu da je vršiš. 15 Gledaj!
Danas preda te stavljam: život i sreću, smrt i nesreću. 16 Ako poslušaš
zapovijedi Jahve, Boga svoga, koje ti danas dajem - ako ih poslušaš ljubeći
Jahvu, Boga svoga, hodeći njegovim putovima, vršeći njegove zapovijedi,
njegove zakone i njegove uredbe, živjet ćeš i razmnožit će te Jahve, Bog
tvoj, i blagoslovit će te u zemlji u koju ulaziš da je zaposjedneš. 17 Ali ako se
srce tvoje odvrati i ne poslušaš, nego zastraniš i budeš se klanjao drugim
bogovima i njima iskazivao štovanje, 18 ja vam danas izjavljujem da ćete
zaista propasti; nećete dugo živjeti na zemlji u koju ćete, prešavši Jordan,
ući da je zaposjednete. 19 Uzimam danas za svjedoke protiv vas nebo i
zemlju da pred vas stavljam: život i smrt, blagoslov i prokletstvo. Život,
dakle, biraj, 20 ljubeći Jahvu, Boga svoga, slušajući njegov glas, prianjajući
uz njega, da živiš ti i tvoje potomstvo. TÓa on je život tvoj, tvoj dugi vijek,
da bi mirno mogao boraviti na zemlji za koju se Jahve zakle ocima tvojim
Abrahamu, Izaku i Jakovu da će im je dati."

31

1 Mojsije dođe da upravi ove riječi svemu Izraelu: 2 "Meni je danas sto
dvadeset godina", - reče im. "Ne mogu više izlaziti i ulaziti. A Jahve
mi je rekao: 'Nećeš prijeći ovog Jordana!' 3 Sam Jahve, Bog tvoj, pred
tobom će prijeći; on će pred tobom potući one narode da ih otjerate s
posjeda. Jošua će pred tobom ići, kako je Jahve rekao. 4 Jahve će postupiti
s njima kako je postupio sa Sihonom i Ogom, amorejskim kraljevima, i
njihovom zemljom kad ih uništi. 5 Pred vas će ih Jahve položiti, a vi ćete
s njima postupati prema svim naredbama koje sam vam dao. 6 Ohrabrite
se i budite odlučni! Ne bojte se i nemojte prÓedati pred njima. TÓa sam
Jahve, Bog tvoj, ide s tobom; neće te zapustiti niti će te ostaviti." 7 Tada
Mojsije zovnu Jošuu pa mu reče pred svim Izraelom: "Ohrabri se i budi
odlučan! Jer ti ćeš ići s ovim narodom u zemlju za koju se Jahve zakle
ocima njihovim da će im je dati; ti ćeš im je predavati u baštinu. 8 Sam
Jahve ide pred tobom; on će s tobom biti; neće te zapustiti niti će te ostaviti.
Ne boj se i ne dršći!" 9 Mojsije napisa ovaj Zakon i predade ga svećenicima,
sinovima Levijevim, koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina, i svim izraelskim
starješinama. 10 Mojsije im naredi: "Svake sedme godine - godine oprosne
- na Blagdan sjenica, 11 kad dođe sav Izrael da vidi lice Jahve, Boga tvoga,
na mjestu koje on odabere, pročitaj ovaj Zakon u nazočnosti svega Izraela.
12 Saberi narod - ljude, žene, djecu i došljaka što bude u tvojim gradovima
- da čuju i da nauče bojati se Jahve, Boga vašega, pa da drže i vrše sve
riječi ovog Zakona. 13 Sinovi njihovi, koji to još ne znaju, čut će i naučit će
bojati se Jahve, Boga vašega, sve vrijeme dok budete živjeli na zemlji što
ćete je, prešavši Jordan, zaposjesti." 14 Jahve reče Mojsiju: "Evo se bliži
vrijeme tvoje smrti. Zovni Jošuu i nađite se u Šatoru sastanka da mu dam
zapovijedi." Mojsije i Jošua dođu u Šator sastanka. 15 U Šatoru pokaže
se Jahve u stupu od oblaka. Stup od oblaka stajao je na ulazu u Šator.
16 Jahve reče Mojsiju: "Evo ćeš naskoro počinuti sa svojim ocima. A narod
će se ovaj dići da čini blud idući za tuđim bogovima one zemlje u koju
će naskoro ući; mene će napustiti i prekršit će moj Savez što ga s njim
sklopih. 17 I onda će se izliti moj gnjev na nj. Ostavit ću ih tada i sakriti
od njih svoje lice da budu proždirani. Snaći će ih mnoga zla i nevolje i

onda će reći: 'Zar me ne snalaze ove nevolje zbog toga što Bog moj nije
u mojoj sredini?' 18 A ja ću sasvim sakriti svoje lice u taj dan, zbog svega
zla što ga budu činili okrećući se drugim bogovima. 19 Pišite sada sebi ovu
pjesmu. Neka je nauče Izraelci! Stavi je u njihova usta da mi ova pjesma
bude svjedokom protiv Izraelaca. 20 Kad ih dovedem u zemlju kojom teče
med i mlijeko i za koju se zakleh ocima njihovim i kad se najedu, nasite i
ugoje, okrenut će se oni drugim bogovima i njima će iskazivati štovanje;
mene će prezreti i prekršiti moj Savez. 21 A kad ih snađu mnoge nesreće
i nevolje, ova pjesma, jer je njihovo potomstvo neće nikada zaboraviti,
pružit će svjedočanstvo protiv njih. Jer znam ja njihove osnove i što već
danas snuju, prije nego sam ih i doveo u zemlju koju im pod zakletvom
obećah." 22 Toga dana napisa Mojsije ovu pjesmu i nauči Izraelce pjesmi.
23 Nunovu sinu Jošui naloži: "Ohrabri se i budi odlučan! Jer ti ćeš uvesti
Izraelce u zemlju za koju sam im se zakleo. I ja ću biti s tobom." 24 Kad
Mojsije napisa riječi ovoga Zakona u knjigu, 25 tada naredi Levijevcima,
koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina: 26 "Uzmite knjigu ovoga Zakona i
položite je uz Kovčeg saveza Jahvina. Neka ondje bude svjedokom protiv
tebe! 27 TÓa znam ja tvoju buntovnost i tvoju tvrdu šiju. Evo i danas, dok
još s vama živim, bunite se protiv Jahve. A kako li nećete kad ja umrem!
28 Saberite k meni sve starješine svojih plemena i svoje nadglednike da na
njihove uši kažem ove riječi te da protiv njih uzmem za svjedoke nebo i
zemlju. 29 Jer znam ja da ćete se nakon moje smrti izopačiti i skrenuti s
puta koji sam vam odredio; nesreća će vas snaći u budućim vremenima
kad budete činili što je Jahvi nemilo i gnjevili ga djelima ruku svojih." 30 A
onda, na uši sve zajednice izraelske, Mojsije izgovori do kraja riječi ove
pjesme:

32

1 "Slušajte, nebesa, sad ću govoriti; čuj, zemljo, riječi usta mojih! 2 Nek'
mi nauk daždi poput kiše, kao rosa riječ nek' moja pada, kao kišica po
mladoj zeleni, kao pljusak po travi velikoj! 3 Jer, Jahvino ću ime uznositi, a
vi Boga našeg veličajte! 4 On je Stijena, djelo mu je savršeno, jer pravi su
svi njegovi putovi. Bog je on vjeran i bez zloće, pravedan je on i pravičan.
5 Oni mu se iznevjeriše - nisu mu sinovi, već nakaze sinovske, porod
izopačen i prepreden. 6 Tako li uzvraćaš Jahvi, narode glupi i bezumni!
Nije li on Otac tvoj, Stvoritelj, koji te sazdao, po kom postojiš? 7 Spomeni
se dana pradavnih, promotri godine od naraštaja do naraštaja. Oca svoga
pitaj, i poučit će te, pitaj starije, pa će ti kazati. 8 Kad je Višnji baštinu
dijelio narodima, kad je razmještao sinove čovječje, odredi im međe po
broju Božjih sinova: 9 tad Jahvu njegov narod zapade, Jakov bi njegova
baština. 10 U zemlji stepskoj on ga je našao, u pustinjskoj jezivoj pustoši.
Obujmio ga, gajio ga i čuvao k'o zjenu oka svoga. 11 Poput orla što bdi
nad gnijezdom, nad svojim orlićima lebdeći, tako on krila širi, uzima ga,
pa ga na svojim nosi perima. 12 Jahve sam njega je vodio, tuđeg boga s
njim ne bijaše. 13 Povede ga po visočjima zemlje, nahrani ga plodovima
poljskim, dade mu meda iz pećine i ulja iz tvrde stijene; 14 kravljeg masla i
ovčjeg mlijeka s pretilinom jaganjaca, ovnova bašanskih i jaraca, sa salom
žitnih bubrega, i napoji ga pjenušavom krvlju grožđa. 15 Jeo je Jakov i
nasitio se, ugojio se Ješurun pa se uzritao. Udebljao si se, utovio, usalio.
Odbacio je Boga koji ga stvori i prezreo Stijenu svog spasenja. 16 Tuđim
bozima učiniše ga ljubomornim, razjariše ga gnusobama. 17 Žrtvovahu

zlodusima koji Bog nisu, bogovima kojih ne poznavahu prije, došljacima
koji stigoše nedavno i koje oci njihovi ne štovahu. 18 Odnemaruješ Stijenu
što te na svijet dade, ne sjećaš se više Boga koji te rodi! 19 Vidje to Jahve
i u gnjevu svojem odbaci sinove svoje i kćeri. 20 Lice ću im svoje sakriti,
reče, i vidjet ću što će biti od njih. Jer izopačeno je to koljeno, sinovi u
kojima vjernosti nema. 21 Ništavnim me bogom na ljubomor potakoše,
razdražiše me ništavilima svojim, i ja ću njih ljubomornim učinit', pukom
ništavnim, razdražit ću ih glupim nekim narodom! 22 Da, moga gnjeva
požar je usplamtio i gorjet će do dubina šeolskih; proždrijet će zemlju i
sve što ona rađa, sažeći joj brda do temelja. 23 Nevolje na njih ću svaliti, na
njih ću svoje istrošiti strijele. 24 Od gladi će umirati, ognjica i pošast njih
će trovati. Poslat ću na njih zub zvjerinji i otrov zmija što prahom gmižu.
25 Vani će mač zatirati djecu, a strava će vladati unutra. Ginut će jednako
momak i djevojka, dojenče i starac sjedokos. 26 Rekoh: U prah ću ih smrviti,
zbrisati im spomen izmed ljudi. 27 Ali se bojah ruga dušmanskoga: mogli
bi im prevarit' se protivnici, pa da kažu: 'Pobjeda je naša, nije to Jahvina
izvela ruka.' 28 Jer narod je to neupućen, oštroumlja u njih nema. 29 Da
su mudri, već bi se i dosjetili, razabrali što ih očekuje. 30 Kako da jedan
tisuću u bijeg nagna, i deset tisuća da dvojica gone, da ih Stijena njina nije
prodala, da ih Jahve nije izručio? 31 Al' stijena im nije poput naše Stijene;
osuđeni su naši neprijatelji. 32 Jer trs je njihov od sodomskog trsa i od
vinograda gomorskih; grožđe im je grožđe otrovno, grozdovi im grozdovi
gorčine; 33 njihovo je vino otrov zmijski, žestok jed otrovnice ljute. 34 Al'
nije li on u mene poput dragulja, zapečaćen u mojim riznicama? 35 Moja je
odmazda i nagrada u vrijeme kad im noga posrne. Jer blizu je dan njihove
propasti, udes njihov brzo im se bliži! 36 (Pravdu će Jahve dati svome
puku, sažalit se nad slugama svojim.) Vidjet će da im gine snaga, da je i
robu i slobodnu kraj. 37 Tad će reći: 'Ta gdje su bozi njihovi, gdje stijena
kojom se zaklanjahu? 38 Oni što su jeli salo njihovih klanica i pili vino
njihovih ljevanica?' Neka se dignu i neka vam pomognu, nek' vam budu
zaklonište! 39 Vidite sada da ja, ja jesam, i da drugog Boga pored mene
nema! Ja usmrćujem i oživljujem; ja udaram i iscjeljujem (i nitko se iz
ruke moje ne izbavlja). 40 Da, svoju ruku ja dižem prema nebu i kažem: Ne
bio ja živ vječito 41 ako naoštrivši mač svoj blistavi ne uzmem sud u svoje
ruke da svojim odmazdim dušmanima, da naplatim onima koji mene mrze.
42 Strijele svoje opojit ću krvlju i mač moj najest će se mesa, krvi ubijenih
i zarobljenih, glava dušmanskih vrhovnika. 43 Kličite, o nebesa, s njime,
obožavajte ga, sinovi Božji! Kličite, puci, s njegovim narodom, uznosite
snagu njegovu, poslanici Jahvini. Jer će krv slugu svojih osvetiti, istom
mjerom vratit' dušmanima, naplatit će od onih koji njega mrze, očistit' od
grijeha zemlju svog naroda.” 44 Dođe Mojsije s Jošuom, sinom Nunovim,
te izgovori u uši naroda riječi ove pjesme. 45 Kad Mojsije izgovori sve
ove riječi svemu Izraelu, 46 reče im: “U srca svoja usadite sve riječi koje
danas uzimam za svjedoka protiv vas; naredite sinovima svojim da ih drže
vršeći sve riječi ovoga Zakona. 47 TÓa nije to za vas prazna riječ jer ona
je vaš život. Zbog ove riječi živjet ćete dugo na zemlji koju ćete, prešavši
Jordan, zaposjesti.” 48 Toga istog dana Jahve reče Mojsiju: 49 “Popni se na
goru Nebo u Abarskom gorju - ono je u moapskoj zemlji nasuprot Jerihonu
- pa pogledaj zemlju kanaansku što ću je dati u posjed Izraelcima. 50 Onda
umri na gori na koju se uspneš i pridruži se svojim precima kao što je i
tvoj brat Aron, koji je umro na brdu Horu, bio pridružen svojima. 51 A to

zato što ste mi se iznevjerili sred Izraelaca kod Meriba Kadeša, kod voda
u pustinji Sinu: niste očitovali moju svetost među Izraelcima. 52 Zato ćeš
samo izdaleka vidjeti onu zemlju, ali u nju nećeš ući - u zemlju koju dajem
Izraelcima."

33

1 Ovo je blagoslov kojim Mojsije - čovjek Božji - blagoslovi Izraelce pred
svoju smrt. 2 Reče on: "Dođe Jahve sa Sinaja, sa Seira im se pokaza i s gore
Parana zasja. Zbog njih dođe od kadeških zborova, sa svoga juga sve do
Obronaka. 3 Ipak ti ljubiš narode, svi sveti njihovi u tvojoj su ruci. Pred
tvojim su ležali nogama, išli tobom predvođeni." 4 (Mojsije nam je odredio
zakon.) "Zbor Jakovljev njegovom posta baštinom; 5 i bje kralj u Ješurunu
kad se sakupiše glavari narodni, kad se sjediniše plemena Jakovljeva.
6 Nek' živi Ruben i nikad nek' ne izumre, nek' živi šačica njegovih! 7 Evo što
reče za Judu: Uslišaj, Jahve, glas Judin i privedi ga k njegovu narodu. Nek
mu ruke njegovo brane pravo, pomozi mu protiv dušmana njegovih. 8 O
Leviju reče: Daj Leviju tvoje Urime i tvoje Tumime čovjeku milosti svoje,
koga si u Masi iskušao, s kojim si se preo kod voda meripskih. 9 O ocu
svome i majci reče on: Nisam ih vidio! Braće svoje ne poznaje, na svoju
se djecu ne osvrće, jer tvoju riječ on je vršio i tvojega se držao Saveza.
10 On uči Jakova tvojim odredbama i Izraela tvojemu Zakonu. On podiže
kad k tvojim nosnicama i paljenicu na žrtvenik ti stavlja. 11 O Jahve, snagu
mu blagoslovi, milostivo primi djelo ruku njegovih. Slomi bedra njegovih
neprijatelja; mrzitelji njegovi nek' više ne ustanu. 12 O Benjaminu reče:
Jahvin je on ljubimac i u miru svagda počiva. Višnji ga štiti svih njegovih
dana, između njegovih prebiva bregova. 13 O Josipu reče: Zemlju mu
je Jahve blagoslovio; njegovo je najbolje od onog što daje rosa nebeska
i što se u bezdanima dolje krije! 14 Najbolje od onog što daruje sunce
i što mlađak novi nosi, 15 prvine s drevnih planina i najbolje s vječnih
brežuljaka, 16 ponajbolji rod zemlje i svega što je na njoj i milost Onog što
prebiva u grmu. Nek' sve to dođe na glavu Josipovu, na tjeme posvećenog
između sve braće! 17 K'o prvenac bika on je veličanstven, rozi su mu
rogovi bivolji, njima on nabada narode sve do krajeva zemaljskih. Takva
su mnoštva Efrajimova, takve su tisuće Manašeove. 18 O Zebulunu reče:
Bio sretan, Zebulune, u pohodima, i ti, Jisakare, u šatorima svojim! 19 Na
brdu gdje dolaze zazivati narodi za uspjeh prinose oni prave žrtve jer sišu
obilje mora i blago skriveno u pijesku. 20 O Gadu reče: Nek' je blagoslovljen
tko Gada raširi! Poput lavice on počiva razderavši mišicu i glavu. 21 Prvine
je tad sebi dodijelio jer vidje da mu je sačuvan dio glavarev. Na čelu
svega naroda on je došao, pravdu Jahvinu izvršivši i odluke njegove s
Izraelom. 22 O Danu reče: Dan je lavić što skače iz Bašana. 23 O Naftaliju
reče: Naftali, milostima nasićen, Jahvinim ispunjen blagoslovom: more i
jug njegovo su vlasništvo. 24 O Ašeru reče: Blagoslovljen bio Ašer među
sinovima! Nek' miljenik bude među braćom svojom, i nek' noge svoje u ulje
umače! 25 Nek' ti zasuni budu od gvožđa i mjedi i nek' ti mir traje koliko i
život! 26 Nitko nije kao Bog Ješurunov: po nebesima u pomoć ti jezdi i po
oblacima u svom veličanstvu! 27 Bog vječni tvoje je utočište, a na zemlji
drevna njegova mišica pred tobom goni neprijatelja; on dovikuje: 'Uništi!'
28 U sigurnosti prebiva Izrael, a Jakovljev je izvor na osami u zemlji žita i
vina, gdje nebesa rosom daždе. 29 Blago tebi, Izraele! Koji narod k'o tebe

Jahve spasava? On štit je tvoj što te brani i mač tvoj slavodobitni, dušmani
ti se ulaguju, al' ti ćeš im gazit' po leđima.”

34

1 Poslije toga ode Mojsije s Moapskih poljana na brdo Nebo, na vrhunac
Pisge nasuprot Jerihonu, gdje mu Jahve pokaza svu zemlju: Gilead do Dana,
2 sav Naftali, kraj Efrajimov i Manašeov, svu Judinu krajinu do Zapadnog
mora; 3 zatim Negeb, područje doline Jerihona - grada palmi - do Soara.
4 Potom mu reče Jahve: “Ovo je zemlja za koju sam se zakleo Abrahamu,
Izaku i Jakovu da ću je dati tvome potomstvu. Dopustio sam da je pogledaš
svojim očima, ali ti onamo nećeš prijeći.” 5 I Mojsije, sluga Jahvin, umrije
ondje u zemlji moapskoj po Jahvinoj zapovijedi. 6 I ukopa ga on u dolini
u zemlji nasuprot Bet Peoru. Do dana današnjega nitko nije doznao za
njegov grob. 7 Mojsiju bijaše sto dvadeset godina kad umrije. Oko mu
nije oslabilo niti mu je snaga popustila. 8 Izraelci oplakivahu Mojsija na
Moapskim poljanama trideset dana. Potom prođoše i dani oplakivanja
- tugovanja za Mojsijem. 9 A Jošua, sin Nunov, bio je ispunjen duhom
mudrosti jer Mojsije bijaše na nj položio svoje ruke. Njega su Izraelci
slušali i činili kako je Jahve naredio Mojsiju. 10 Ne pojavi se više prorok
u Izraelu ravan Mojsiju - njega je Jahve poznavao licem u lice! - 11 po
svim onim znakovima i čudesima u zemlji egipatskoj za koja ga je Jahve
slao da ih učini na faraonu, na svim službenicima njegovim i na svoj
zemlji njegovoj, 12 po onoj moćnoj ruci njegovoj i po svim onim velikim
zastrašnim djelima koja učini na oči svega Izraela.

Jošua

1 Poslije smrti Mojsija, sluge Jahvina, reče Jahve Jošui, sinu Nunovu,
pomoćniku Mojsijevu: 2 “Moj je sluga Mojsije umro; zato sada ustani,
prijeđi preko toga Jordana, ti i sav taj narod, u zemlju koju dajem sinovima
Izraelovim. 3 Svako mjesto na koje stupi vaša noga dajem vam, kao što
obećah Mojsiju. 4 Od pustinje i od Libanona pa do Velike rijeke, rijeke
Eufrata, i sve do Velikog mora na sunčanom zapadu - sve će to biti vaše
područje. 5 Nitko neće odoljeti pred tobom u sve dane tvog života; ja ću
biti s tobom, kao što sam bio s Mojsijem, i nikada te neću napustiti niti ću
te ostaviti. 6 Budi odvažan i hrabar jer ćeš ti uvesti narod ovaj da primi u
baštinu zemlju za koju se zakleh ocima njihovim da ću im je dati. 7 Samo
budi odvažan i hrabar da sve učiniš vjerno prema naredbama koje ti je dao
Mojsije, sluga moj. Ne skreći od toga ni desno ni lijevo da bi ti bilo sretno
sve što poduzmeš. 8 Neka knjiga Zakona bude na ustima tvojim: razmišljaj
o njoj danju i noću, kako bi vjerno držao sve što je u njoj napisano: samo
ćeš tada biti sretan i uspjet ćeš u pothvatima. Nisam li ti zapovjedio:
9 odvaži se i budi hrabar? Ne boj se i ne strahuj, jer kuda god pođeš, s
tobom je Jahve, Bog tvoj.” 10 Tada zapovijedi Jošua glavarima narodnim:
11 “Prođite kroz tabor i proglasite puku ovu zapovijed: 'Spremite sebi
brašnenice jer ćete za tri dana prijeći preko Jordana da biste primili
u posjed zemlju koju vam Jahve, Bog vaš, daje u baštinu.'” 12 Zatim
reče Jošua plemenu Rubenovu i Gadovu i polovini plemena Manašeova:
13 “Sjetite se onoga što vam je zapovjedio Mojsije, sluga Jahvin, kada vam
je rekao: 'Jahve, Bog vaš, hoće da počinete i daje vam ovu zemlju. 14 Vaše
žene, djeca i stada mogu ostati u zemlji koju vam je dao Mojsije s onu
stranu Jordana. Vi pak ratnici, za boj spremni, morate naoružani poći
pred svojom braćom da im pomognete, 15 sve dok Jahve ne dade da počinu
i vaša braća, kao i vi, i dok ne zaposjednu zemlju koju im daje Jahve,
Bog vaš. Tada se možete vratiti u zemlju koja vam pripada i koju vam je
dao Jahvin sluga Mojsije, na drugoj strani Jordana, prema istoku sunca.'”
16 Oni odgovore Jošui: “Sve što nam zapovjediš, učinit ćemo, i kuda nas
god pošalješ, poći ćemo. 17 Kao što smo slušali Mojsija, tako ćemo se
pokoravati i tebi. Samo neka Jahve, Bog tvoj, bude s tobom kao što bijaše
s Mojsijem! 18 Tko se god usprotivi tvome glasu i ne posluša tvojih riječi
u svemu što mu zapovjediš neka bude pogubljen. Samo ti budi odvažan i
hrabar!”

2

1 Jošua, sin Nunov, posla potajno iz Šitima dvojicu uhoda s nalogom:
“Idite, izvidite područje, osobito Jerihon.” Oni odu i stignu u kuću
bludnice koja se zvala Rahaba i ondje prenoće. 2 To bude javljeno kralju
jerihonskom: “Evo, stigoše noćas ovamo neki ljudi od sinova Izraelovih
da izvide zemlju.” 3 Tada kralj jerihonski poruči Rahabi: “Izvedi ljude koji
su došli k tebi, koji su ušli u tvoj dom, jer su došli uhoditi svu zemlju.”
4 Ali žena uze ona dva čovjeka, sakri ih i reče: “Istina, ti su ljudi došli k
meni, ali ja nisam znala odakle su. 5 Kada se u sumrak zatvarahu gradska
vrata, oni odoše i ja ne znam kamo su krenuli. Požurite za njima jer ih
još možete stići.” 6 A ona ih bijaše izvela na krov i sakrila pod netrveni

lan što ga je ondje razastrla. 7 I požure se ljudi u potjeru za njima, prema
Jordanu, sve do prijelaza preko rijeke; a kad je potjera izišla, zatvore se za
njima gradska vrata. 8 Dok još oni gore ne bijahu zaspali, popne se Rahaba
k njima na krov 9 i reče im: “Znam da vam je Jahve dao ovu zemlju, jer nas
je sve uhvatio strah od vas i prezaju od vas svi žitelji ovoga kraja. 10 Jer
čusmo kako je Jahve isušio vodu Crvenoga mora pred vama kada ste izašli
iz Egipta, i ono što ste učinili dvojici kraljeva amorejskih s druge strane
Jordana, Sihonu i Ogu, koje pogubiste. 11 Kad smo čuli sve to, zastalo nam
srce i nitko da smogne snage da vam se suprotstavi jer Jahve, Bog vaš - on
je Bog gore na nebesima i dolje na zemlji. 12 Zakunite mi se, dakle, Jahvom
da ćete i vi učiniti milost domu oca moga, kao što i ja učinih milost vama,
i dajte mi pouzdan znak 13 da ćete ostaviti na životu moga oca i moju
majku, braću moju i sestre moje i sve njihovo i da ćete nas izbaviti od
smrti.” 14 Odgovoriše joj ljudi: “Životom svojim jamčimo za vas, samo
ako nas ne izdate. Kad nam Jahve dade zemlju, iskazat ćemo ti milost i
vjernost.” 15 Rahaba ih zatim spusti po konopu kroz prozor jer joj je kuća
bila uz bedem i ona je do bedema stanovala. 16 Još im reče: “Pođite prema
gori da vas potjera ne nađe i krijte se ondje tri dana dok se progonitelji ne
vrate, a onda idite svojim putem.” 17 Ljudi joj odgovore: “Evo, ovako ćemo
ti ispuniti zakletvu kojom si nas zaklela: 18 kad uđemo u zemlju, posluži se
ovim znakom: priveži ovu crvenu vrpcu za prozor kroz koji nas spuštaš i
sakupi kod sebe, u kući, svoga oca, i svoju majku, i svoju braću, i svu svoju
rodbinu. 19 Tko god od vas stupi van preko praga tvoje kuće, krv njegova
na glavu njegovu: nije krivnja na nama - sam je krivac svojoj smrti; a tko
ostane s tobom u kući, krv njegova neka padne na glave naše - mi ćemo
biti krivci ako ga se tko rukom dotakne. 20 Ako pak izdaš ovu našu stvar,
slobodni smo od zakletve kojom si nas zaklela.” 21 A ona odgovori: “Neka
bude kako rekoste!” Tada ih pusti i oni odoše, a ona zaveza na prozor
crvenu vrpcu. 22 Oni odoše i dođoše u goru i ondje ostadoše tri dana dok
se ne vrati potjera; tražila ih je potjera na svim putovima, ali ih nije nigdje
našla. 23 Tada se vrate i one dvije uhode: siđu s gore, prijeđu preko rijeke
i dođu k Jošui, sinu Nunovu, te ga izvijeste o svemu što im se dogodilo. 24 I
rekoše Jošui: “Jahve nam je svu tu krajinu predao u ruke; sve je njezine
stanovnike uhvatio strah pred nama.”

3

1 Urani Jošua i sa svim sinovima Izraelovim krene od Šitima. I stignu do
Jordana pa ondje prije prelaza prenoće. 2 Poslije tri dana prođu starješine
kroz tabor i zapovjede puku: 3 “Čim ugledate Kovčeg saveza Jahve, Boga
vašega, i svećenike levite koji ga nose, krenite svi sa svoga mjesta i pođite
za njim. 4 Tako ćete znati put kojim vam je ići, jer tim putem još nikada
niste išli. Ali između vas i Kovčega neka bude razmak do dvije tisuće
lakata. I da mu se niste približili.” 5 A Jošua zapovjedi narodu: “Posvetite
se za sutra, jer će sutra Jahve učiniti čudesa među vama.” 6 A svećenicima
Jošua zapovjedi: “Dignite Kovčeg saveza i nosite ga pred narodom.” I
digoše Kovčeg saveza i poniješe ga pred narodom. 7 Jahve reče Jošui:
“Danas te počinjem uzvisivati pred očima svega Izraela, neka znaju da
sam s tobom kao što bijah s Mojsijem. 8 Ti pak zapovjedi svećenicima
koji nose Kovčeg saveza:' Kada stignete do voda jordanskih, u Jordanu se
samom zaustavite.'” 9 Tada reče Jošua Izraelcima: “Priđite i čujte riječi
Jahve, Boga svojega.” 10 I reče Jošua: “Po ovomu ćete spoznati da je među

vama Bog živi: on će goniti ispred vas Kanaance, Hetite, Hivijce, Perižane,
Girgašane, Amorejce i Jebusejce. 11 Evo, Kovčeg saveza Gospodara sve
zemlje proći će pred vama preko Jordana. 12 Izaberite odmah dvanaest
ljudi iz plemena Izraelovih, po jednoga iz svakoga plemena. 13 Čim stopala
svećenika koji nose Kovčeg Jahve, Gospodara sve zemlje, stupe u Jordan,
razdijelit će se voda Jordana, i ona što teče odozgo ustavit će se kao nasip.'"
14 Kad je narod krenuo iz svojih šatora da prijeđe preko Jordana, ponesu
svećenici Kovčeg saveza pred njim. 15 A kad su nosači Kovčega stigli do
Jordana i kada su svećenici koji su nosili Kovčeg zagazili u vodu na obali -
a bilo je vrijeme žetve kad se Jordan prelijeva preko svojih obala - 16 voda
što je tekla odozgo daleko se, poput nasipa, ustavila kod grada Adame, koji
se nalazi kraj Sartana; a voda što je otjecala dolje u Arabsko ili Slano more
sasvim je otekla i narod je prelazio prema Jerihonu. 17 Svećenici koji su
nosili Kovčeg saveza Jahvina stajahu na suhu usred Jordana i prelažaše
Izrael po suhu sve dok sav narod ne prijeđe preko rijeke.

4

1 Pošto je sav narod prešao preko Jordana, reče Jahve Jošui: 2 "Izaberite
iz naroda dvanaest ljudi, od svakoga plemena po jednoga, 3 i zapovjedite
im: 'Dignite odavde, iz sredine Jordana - s mjesta gdje stoje noge svećenika
- dvanaest kamenova koje ćete ponijeti sa sobom i položiti na mjestu gdje
budete noćas prenoćili.'" 4 Tada pozva Jošua dvanaest ljudi koje je bio
izabrao između sinova Izraelovih, iz svakoga plemena po jednoga čovjeka,
5 i reče im: "Idite pred Kovčeg Jahve, Boga svoga, u sredinu Jordana, i neka
svaki donese na svojim ramenima po jedan kamen prema broju plemena
Izraelovih. 6 To će biti na spomen među vama. Kad vas jednoga dana
budu pitala vaša djeca: 'Što vam znače ovi kamenovi?' 7 reći ćete im:
'Voda se Jordana razdijelila pred Kovčegom saveza Jahvina kad je prelazio
preko Jordana.' I ovo će kamenje biti vječni spomen sinovima Izraelovim."
8 Izraelci učine kako im je zapovjedio Jošua, uzmu dvanaest kamenova iz
sredine Jordana, prema broju plemena Izraelovih, kako je Jahve naredio
Jošui: prenesu ih do svoga noćišta i polože ondje. 9 Zatim Jošua postavi
usred Jordana dvanaest kamenova na mjesta gdje su stajale noge svećenika
koji su nosili Kovčeg saveza. Ondje stoje i danas. 10 Svećenici koji su nosili
Kovčeg saveza stajali su usred Jordana, sve dok se nije izvršilo sve što je
Jahve zapovjedio Jošui da narod izvrši, sasvim onako kao što Mojsije bijaše
naredio Jošui. A narod je žurno prelazio. 11 Pošto je sav narod prešao,
prijeđu i svećenici s Kovčegom saveza Jahvina i krenu pred narodom.
12 Tada sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova u
bojnoj opremi stanu na čelo sinova Izraelovih, kao što im bijaše zapovjedio
Mojsije. 13 Oko četrdeset tisuća naoružanih ljudi prešlo je pred Jahvom da
se bori na Jerihonskim poljanama. 14 Toga dana uzvisi Jahve Jošuu pred
svim Izraelom i svi ga se bojahu, kao nekoć Mojsija, u sve dane njegova
života. 15 Jahve reče Jošui: 16 "Zapovjedi svećenicima koji nose Kovčeg
saveza neka izađu iz Jordana." 17 Tada Jošua zapovjedi svećenicima:
"Izađite iz Jordana!" 18 A čim su svećenici koji su nosili Kovčeg saveza
Jahvina izašli isred Jordana i stali nogama na suho, vrate se vode Jordana
na svoje mjesto i poteku kao i prije preko svojih obala. 19 Narod je izašao iz
Jordana desetog dana prvoga mjeseca. Tada se utaborio u Gilgalu, istočno
od Jerihona. 20 A onih dvanaest kamenova što su ih uzeli sa sobom iz
Jordana, Jošua postavi u Gilgalu. 21 Tada reče Izraelcima: "Ako potomci

vaši upitaju jednoga dana svoje očeve: 'Što znači ovo kamenje?' - 22 vi
ih poučite ovako: 'Izrael je ovdje po suhu prešao preko Jordana 23 jer je
Jahve, Bog vaš, osušio pred vama vodu Jordana dok ne prijeđoste, kao što
je učinio Jahve, Bog vaš, s Morem crvenim kad ga je osušio pred nama dok
ne prijeđosmo. 24 A sve to, da bi znali svi narodi zemlje koliko je moćna
ruka Jahvina, i vi sami da se svagda bojite Jahve, Boga svoga.'"

5

1 Pošto su čuli svi kraljevi amorejski na zapadnoj strani Jordana i svi
kraljevi kanaanski koji bijahu uz more da je Jahve osušio Jordan pred
Izraelcima dok ne prijeđoše, zastade im srce i nestade im junaštva pred
Izraelcima. 2 U to vrijeme Jahve reče Jošui: "Načini sebi kamene noževe
i ponovo obreži Izraelce." 3 Jošua načini sebi kamene noževe i obreza
Izraelce na brežuljku Aralotu. 4 A evo zašto ih je Jošua obrezao: sve
ljudstvo što je izišlo iz Egipta, sve što mogaše nositi oružje, pomrlo je
na putu kroz pustinju. 5 Svi oni bijahu obrezani, ali nije bio obrezan
nitko koji se rodio na putu kroz pustinju, poslije izlaska iz Egipta, 6 jer su
četrdeset godina Izraelci lutali pustinjom dok ne pomriješe svi za oružje
sposobni koji bijahu izišli iz Egipta; nisu slušali glasa Jahvina te im se
Jahve zakleo da njihove oči neće vidjeti zemlju koju je obećao njihovim
ocima - zemlju u kojoj teče mlijeko i med. 7 Na njihovo je mjesto podigao
sinove njihove i njih je Jošua obrezao: nisu bili obrezani jer se na putu
nije obrezivalo. 8 Kad je bio obrezan sav narod, počivali su u taboru sve
dok nisu ozdravili. 9 Tada reče Jahve Jošui: "Danas skidoh s vas sramotu
egipatsku." I prozva se ono mjesto Gilgal sve do naših dana. 10 Izraelci
se, dakle, utaboriše u Gilgalu i ondje na Jerihonskim poljanama proslaviše
Pashu uvečer četrnaestoga dana u mjesecu. 11 A sutradan poslije Pashe,
upravo toga dana, blagovali su od uroda one zemlje: beskvasna kruha i
pržena zrnja. 12 I mÓana je prestala padati čim su počeli jesti plodove
zemlje. Tako Izraelci nisu više imali mane, nego su se te godine hranili
plodovima zemlje kanaanske. 13 Kad se Jošua približio gradu Jerihonu,
podiže oči i ugleda čovjeka kako pred njim stoji s isukanim mačem u ruci.
Jošua mu pristupi i upita ga: "Jesi li ti s nama ili s našim neprijateljima?"
14 A on odgovori: "Ne, ja sam vođa vojske Jahvine i upravo sam došao ..."
Tada Jošua pade ničice, pokloni mu se i reče: "Što zapovijedaš Gospodaru,
sluzi svome?" 15 A vođa vojske Jahvine odgovori Jošui: "Skini obuću s nogu
svojih, jer je sveto mjesto na kojem stojiš." I Jošua učini tako.

6

1 A Jerihon stajaše silno utvrđen i zatvoren pred sinovima Izraelovim.
Nitko nije izlazio niti je tko ulazio. 2 Tada Jahve reče Jošui: "Evo, predajem
ti u ruke Jerihon i kralja njegova s ratnicima. 3 Svi vi ratnici obiđite
oko grada jedanput na dan. Tako činite šest dana. 4 A sedam svećenika
neka nose pred Kovčegom sedam truba od ovnujskih rogova. Sedmoga
dana obiđite sedam puta oko grada, a svećenici neka trube u trublje.
5 Pa kad otežući zatrube u rog ovnujski, neka sav narod, čim čuje glas
trube, podigne silnu bojnu viku. I srušit će se gradski bedemi, a narod
neka tada ulazi svaki odande gdje se nađe." 6 Jošua, sin Nunov, pozva
k sebi svećenike i reče im: "Uzmite Kovčeg saveza, a sedam svećenika
neka ponese sedam truba od rogova ovnujskih pred Kovčegom Jahvinim."
7 A narodu reče: "Pođite i obiđite oko grada, a ratnici neka idu pred

Kovčegom Jahvinim.” 8 I bi kako je Jošua zapovjedio narodu. Pođe sedam
svećenika noseći trube od rogova ovnujskih: trubili su u rogove, a Kovčeg
Jahvin iđaše za njima. 9 Ratnici pođoše pred svećenicima koji su trubili u
trube, a zalaznica krenu za Kovčegom. Stupali su tako dok se glas truba
razlijegao. 10 A narodu bijaše zapovjedio Jošua govoreći: “Ne vičite i
ne dajte glasa od sebe i nijedna riječ neka se ne čuje iz vaših usta dok
vam ne kažem: 'Vičite!' Tada neka odjekne bojna vika.” 11 I naredi da
Kovčeg Jahvin obiđe jednom oko grada pa da se vrate u tabor i ondje
prenoće. 12 Sutradan urani Jošua, a svećenici ponesu Kovčeg saveza. 13 A
sedam svećenika koji su nosili sedam truba od rogova ovnujskih pođu pred
Kovčegom Jahvinim. Idući trubili su u trube, ratnici iđahu pred njima, a
zalaznica pak za Kovčegom Jahvinim dok su trube odjekivale. 14 Tako i
drugog dana obiđu jednom oko grada pa se vrate natrag u tabor. Tako su
činili šest dana. 15 A sedmoga dana zorom ustanu i obiđu oko grada istim
onakvim redom sedam puta. Samo su toga dana obišli oko grada sedam
puta. 16 Za sedmog obilaska snažno zatrube svećenici u rogove, a Jošua
reče narodu: “Kličite bojne poklike jer vam je Jahve predao grad! 17 Grad
neka bude 'herem' Jahvi - uklet i predan uništenju sa svime što je u njemu.
Samo bludnica Rahaba da ostane živa i svi koji budu s njom u kući, jer je
ona sakrila uhode koje smo poslali. 18 A čuvajte se svega ukletog u gradu
da i sami ne budete prokleti što ste uzeli ukleto, jer biste time navukli
prokletstvo na tabor i unesrećili ga. 19 Zato sve srebro i zlato, sve bakreno
i željezno posuđe neka bude posvećeno Jahvi i pohranjeno u riznicu.”
20 Tada povika narod i odjeknuše trube. Kada se zaori glas truba i bojni
povici naroda, padoše bedemi i narod prodrije u grad, svatko odande gdje
se našao, i osvojiše ga. 21 I tada izvršiše kletvu ništeći oštricom mača
sve što bijaše u gradu: muško i žensko, staro i mlado, volove, ovce i
magarad. 22 A onoj dvojici što su uhodili zemlju reče Jošua: “Idite u kuću
one bludnice pa izvedite ženu sa svima njezinima, kako joj se zakleste.” 23 I
mladi ljudi, uhode, odoše te izvedoše Rahabu, njezina oca i njezinu majku,
braću i svu rodbinu. Izvedoše sve njezine i smjestiše ih izvan izraelskog
tabora. 24 Spališe grad i sve što bijaše u njemu: uzeše samo srebro, zlato,
tučano i željezno posuđe i staviše u riznicu Doma Jahvina. 25 Ali bludnicu
Rahabu, svu njenu obitelj i sve njihovo poštedi Jošua. Ona ostade među
Izraelcima sve do danas, jer je sakrila glasnike koje je poslao Jošua da
uhode Jerihon. 26 Tada izreče Jošua ovu kletvu: “Proklet bio pred licem
Jahve čovjek koji pokuša da ponovo gradi Jerihon: gradio mu temelje na
svom prvencu, podizao mu vrata na svome mezimcu!” 27 Jahve je bio s
Jošuom te se pronio glas o njemu po svoj zemlji.

7

1 Ali se sinovi Izraelovi teško ogriješiše o “herem”, jer je Akan, sin
Karmija, sina Zabdijeva, sina Zerahova, od plemena Judina, uzeo od ukletih
stvari, i Jahve se razgnjevi na sinove Izraelove. 2 Jošua pak posla ljude
iz Jerihona u Aj, koji leži istočno od Betela, i reče im: “Uziđite onamo,
izvidite kraj!” Ljudi odoše te izvidješe Aj. 3 Vrativši se k Jošui, rekoše
mu: “Ne treba da onamo uzlazi sav narod; dvije do tri tisuće ljudi neka
idu da osvoje Aj. Ne muči onamo sav narod, jer je ondje malo svijeta.”
4 Pođe onamo oko tri tisuće ljudi od svega naroda, ali su morali pobjeći
pred onima iz Aja. 5 Ajani pobiše oko trideset i šest ljudi i tjerali su ih
ispred svojih vrata do Šebarima: pobili su ih na strmini. Klonu tada

srce narodu kao da mu je voda u žilama. 6 Razdrije Jošua haljine svoje
i baci se ničice pred Kovčegom Jahvinim, i ostade tako do večeri, on
i starješine u Izraelu, posuvši glave pepelom. 7 Tada reče Jošua: “Jao,
Gospode Jahve, zašto si preveo ovaj narod preko Jordana? Da nas predaš
u ruke Amorejaca da nas pobiju? Kamo sreće da smo stali s onu stranu
Jordana! 8 Oprosti, Gospode! Što drugo da rečem kad je Izrael okrenuo
leđa pred svojim neprijateljima? 9 Ako to čuju Kanaanci i ostali žitelji
zemlje, udružit će se protiv nas da zbrišu ime naše sa zemlje. Što ćeš,
dakle, učiniti za veliko ime svoje?” 10 A Jahve odgovori Jošui: “Ustani!
Zašto si pao ničice? 11 Izrael je sagriješio: prekršili su Savez kojim sam ih
vezao. Zaista, uzeše ukleto, porobiše, posakrivaše i prisvojiše. 12 I zato
Izraelci ne mogu izdržati pred svojim neprijateljima, okreću leđa pred
protivnicima jer su postali ukleti. Ja ne mogu više biti s vama ako iz svoje
sredine ne maknete proklete. 13 Ustani! Sazovi narod na posvećenje i reci
mu: Posvetite se za sutra, jer ovako govori Jahve, Bog Izraelov: 'Kletva
je u tebi, Izraele; i nećeš izdržati pred svojim neprijateljima sve dok ne
odstranite kletvu iz svoje sredine.' 14 Zato sutra zorom pristupite pleme
za plemenom; iz plemena koje odredi Jahve prići će rod za rodom, a
onda iz roda koji označi Jahve pristupit će obitelj po obitelj, a iz obitelji
koju označi Jahve pristupit će čovjek za čovjekom. 15 I tko se tada nađe
s ukletom stvari, neka se spali on i sve što mu pripada, jer je prekršio
Savez Jahvin i osramotio Izraela.” 16 Urani Jošua ujutro i pozva Izraela
po plemenima; pristupiše i otkri se pleme Judino. 17 Potom pristupi rod
za rodom iz plemena Judina i pronađe se rod Zerahov. Pristupiše obitelji
roda Zerahova, domaćin jedan za drugim, i pronađoše obitelj Zabdijevu.
18 Naposljetku naredi Jošua da pristupi obitelj Zabdijeva, muškarac jedan
za drugim, i pronašao se Akan, sin Karmija, sina Zabdijeva, sina Zerahova,
od plemena Judina. 19 Tada reče Jošua Akanu: “Sine moj, daj slavu Jahvi,
Bogu Izraelovu, i priznaj mu što si učinio; objasni što si učinio i nemoj
mi ništa tajiti.” 20 Akan reče Jošui: “Zaista, ja sagriješih Jahvi, Bogu
Izraelovu, i evo što sam učinio: 21 vidjeh u plijenu lijep šinearski plašt,
dvije stotine srebrnjaka i zlatnu šipku vrijednu pedeset srebrnjaka, pa se
polakomih i uzeh sebi. Eno je sve zakopano usred moga šatora, a srebro
je odozdo.” 22 Tada uputi Jošua poslanike, koji otrčaše u šator. I gle, sve
bijaše zakopano u šatoru, a odozdo srebro. 23 Uzmu sve iz šatora i donesu
Jošui i starješinama Izraelovim i prostriješe sve pred Jahvu. 24 Tada uze
Jošua Akana, sina Zerahova, i srebro, plašt i zlatnu šipku, i sve sinove
i kćeri njegove, volove njegove i magarad, i ovce, šator njegov i sve što
bijaše njegovo te ga izvede u dolinu Akor. Pratio ih sav Izrael. 25 Reče
Jošua: “Kako si ti nas unesrećio, tako danas tebe unesrećio Jahve!” I
kamenova ga sav Izrael. 26 Potom navališe na njega gomilu kamenja, koje
stoji do danas. Tako se Jahve ublaži od svoga žestoka gnjeva. Zbog toga se
događaja prozva ono mjesto dolina Akor i tako se zove do danas.

8

1 Tada reče Jahve Jošui: “Ne boj se i ne strahuj! Uzmi sa sobom sve
ratnike, ustani i navali na Aj. Gle, predajem ti u ruke ajskoga kralja, njegov
narod, grad i zemlju njegovu. 2 Učini s Ajem i s njegovim kraljem kao što si
učinio s Jerihonom i njegovim kraljem; ali vam je slobodno da prigrabite
plijen iz njega i njegovu stoku. Postavi gradu zasjedu s leđa.” 3 Spremi se
Jošua da navali na Aj i svi ratnici s njime. Izabrao je trideset tisuća junaka

i poslao ih noću; 4 dade im zapovijed: “Pazite! Poći ćete u zasjedu gradu
s leđa, ali da ne budete predaleko od grada i budite svi spremni. 5 A ja i
sav narod koji me prati primaknut ćemo se gradu; i kada ljudi iz Aja izađu
pred nas, mi ćemo kao i prije pobjeći ispred njih. 6 Oni će onda navaliti
za nama dok ih ne odvedemo od grada jer će misliti: 'Bježe ispred nas
kao i prije.' 7 Tada provalite iz zasjede i zauzmite grad: Jahve, Bog vaš,
predat će vam ga u ruke. 8 Kad jednom osvojite grad, spalite ga ognjem.
Učinite to po Jahvinoj zapovijedi. Pazite, to vam zapovjedih.” 9 Jošua ih
posla i oni odoše u zasjedu te se smjestiše između Betela i Aja, gradu sa
zapada. A Jošua provede noć među narodom. 10 Uranivši, Jošua ujutro
prebroja narod i pođe sa starješinama Izraelovim pred narodom na Aj.
11 Svi ratnici krenu s njim i kad se primaknu gradu, utabore se Aju sa
sjevera, tako da je između njih i mjesta bila ravnica. 12 Jošua uze oko pet
tisuća ljudi i namjesti zasjedu između Betela i Aja, gradu sa zapadne strane.
13 A narod se smjesti u tabor, koji je bio na sjeveru grada, dok je njegova
zalaznica bila na zapadu grada. Jošua opet provede noć usred naroda.
14 Kad je sve to vidio ajski kralj, požuri se te izađe on i sav njegov narod niz
obronak prema Arabi u boj protiv Izraela. A nisu ni slutili da je iza grada
namještena zasjeda. 15 Tada Jošua i sav Izrael nagnu bježati kao da su ih
pobijedili. I bježali su putem prema pustinji. 16 Ajani nato pozvaše sve iz
grada i dadoše se za njima u potjeru te, goneći Jošuu, odvoje se od grada.
17 I ne ostade nitko u Aju i Betelu da nije pošao za Izraelcima. Ostavili su
grad otvoren i gonili Izraelce. 18 Tada reče Jahve Jošui: “Zamahni kopljem
što ti je u ruci prema Aju: predajem ti ga u ruke.” I podiže Jošua koplje
što mu bješe u ruci i zamahnu prema gradu. 19 I tek što je podigao ruku,
dignu se ljudi iz zasjede i potrče prema gradu, osvoje ga i umah ga ognjem
zapale. 20 Kada se oni iz Aja obazreše, imadoše što vidjeti: dim se dizao
iz grada prema nebu. I nitko od njih nije imao kuda uteći ni tamo ni amo.
Tada se narod koji je bježao prema pustinji okrenuo prema progoniteljima.
21 Vidjevši Jošua i sav Izrael da je zasjeda zauzela grad i da se diže dim iz
grada, vrate se i udare na ljude iz Aja. 22 Njihovi su im izašli u susret iz
grada, i tako se oni iz Aja nađoše posred Izraelaca, opkoljeni i s jedne i s
druge strane: biše pobijeni tako te ni jedan ne ostade živ niti uteče. 23 A
kralja Aja uhvatiše živa i dovedoše ga Jošui. 24 Kad su Izraelci pobili sve
stanovnike Aja na otvorenu polju i u pustinji, kuda su ih gonili, i kada svi
padoše od mača, vratiše se Izraelci u Aj i sasjekoše mačem sve što bješe u
njemu. 25 Bilo je dvanaest tisuća onih koji su izginuli toga dana, ljudi i žena
- sav Aj. 26 Jošua nije spuštao ruke kojom bijaše zamahnuo kopljem sve
dok nisu poubijani svi stanovnici Aja. 27 Samo stoku i plijen iz onoga grada
razdijele među sobom Izraelci, kao što je Jahve zapovjedio Jošui. 28 Jošua
spali Aj i učini ga za sve vijeke ruševinom, pustim mjestom do danas.
29 Kralja ajskoga objesi o drvo do večeri. O zapadu sunčanom zapovjedi
Jošua te skinuše truplo s drveta, baciše ga pred gradska vrata i nabacaše na
nj veliku gomilu kamenja, koja stoji i danas. 30 Tada podiže Jošua žrtvenik
Jahvi, Bogu Izraelovu, na gori Ebalu, 31 kao što je zapovjedio Mojsije, sluga
Jahvin, svim sinovima Izraelovim i kako je napisano u Mojsijevoj knjizi
Zakona: žrtvenik od grubog kamena, neklesanog željezom. Na njemu
bi prinesena Jahvi žrtva paljenica i pričesnica. 32 Tu na kamenju Jošua
prepiše Zakon Mojsijev koji bješe napisan za sinove Izraelove. 33 I sav
Izrael i njegove starješine, glavari narodni i suci, došljaci i domaći, stanu
s obje strane Kovčega prema svećenicima i levitima koji su nosili Kovčeg

saveza Jahvina - polovina prema gori Gerizimu, a polovina prema gori Ebalu - da bi se blagoslovio puk Izraelov prema obredu koji zapovjedi Mojsije. 34 Tada pročita Jošua svaku riječ Zakona, blagoslov i prokletstvo, sve kako je napisano u knjizi Zakona. 35 Nije Jošua propustio nijedne Mojsijeve naredbe, nego ih je sve pročitao pred saborom svih Izraelaca, pred ženama, djecom i došljacima koji su išli s njima.

9

1 O tim su događajima čuli svi kraljevi s onu stranu Jordana - u Gorju, u Šefeli i duž čitave obale Velikoga mora sve do Libanona: Hetiti, Amorejci, Kanaanci, Perižani, Hivijci, Jebusejci - 2 pa se svi udružiše da složno udare protiv Jošue i Izraela. 3 A stanovnici Gibeona, poučeni onim što Jošua učini Jerihonu i Aju, 4 dosjete se lukavstvu. Uzmu hiniti da su putnici: bace na svoje magarce stare vreće i vinske mješine, poderane i zakrpane. 5 Obuli su na noge rabljenu i pokrpanu obuću i vrgli na se staru odjeću. Sav kruh što su ga ponijeli na put bijaše suh i razdrobljen. 6 Stigoše Jošui u gilgalski tabor i rekoše njemu i ljudima Izraelcima: “Dolazimo iz daleke zemlje, sklopite savez s nama.” 7 Ali ljudi Izraelci kažu tim Hivijcima: “Tko zna ne živite li možda među nama? Kako ćemo, dakle, sklopiti savez s vama?” 8 A oni odgovore Jošui: “Tvoje smo sluge!” Jošua ih upita: “Tko ste i odakle dolazite?” 9 Odgovore: “Daleka je zemlja iz koje dolaze tvoje sluge u ime Jahve, Boga tvojega: čuli smo za slavu njegovu i za sve što je učinio u Egiptu 10 i za ono što je učinio dvojici kraljeva amorejskih koji su vladali s onu stranu Jordana - Sihonu, kralju hešbonskom, i Ogu, kralju bašanskom u Aštarotu. 11 Tada nam rekoše naše starješine i svi u našoj zemlji: 'Opskrbite se hranom za put, pođite im u susret i recite im: Vaše smo sluge, sklopite dakle savez s nama.' 12 Evo našega kruha: vruć smo ponijeli na put od kuća svojih kada smo krenuli k vama, a sada je, evo, suh i razdrobljen. 13 A ovo su vinski mjehovi: nove smo ih nalili, pa su se, evo, već poderali; i haljine naše i obuća već su trošni od dalekog puta.” 14 I povjerovaše im ljudi po putnoj opskrbi, ne pitajući Jahvu što će im reći. 15 Jošua uglavi s njima mir i sklopi savez s njima da će ih poštedjeti. I glavari se na to zakunu. 16 A poslije tri dana, pošto su sklopili s njima savez, saznalo se da su im susjedi i da žive usred Izraela. 17 Tada krenu Izraelci iz tabora i stignu u njihove gradove, a to su bili Gibeon, Kefira, Beerot i Kirjat Jearim. 18 Ali ih nisu napali sinovi Izraelovi, jer su im se glavari zajednice zakleli Jahvom, Bogom Izraelovim. Ali sva zajednica poče rogoboriti protiv glavara. 19 Tada svi glavari rekoše zajednici: “Mi smo im se zakleli Jahvom, Bogom Izraelovim, i zato ih ne smijemo dirati. 20 Evo što ćemo: pustimo ih da žive, kako nas ne bi stigla srdžba zbog zakletve kojom smo se zakleli.” 21 Još dometnuše glavari: “Neka žive i neka budu drvosječe i vodonoše svoj zajednici.” Sva zajednica prihvati što rekoše glavari. 22 Jošua pozva Gibeonce i reče im: “Zašto nas prevariste govoreći: 'Vrlo smo daleko od vas', kad eto živite usred nas? 23 Zato će sada na vama biti kletva i nikada neće nestati među vama ropstva: bit ćete drvosječe i vodonoše za Dom Boga moga.” 24 Oni odgovore Jošui: “Sa svih strana dolazili su glasovi nama, slugama tvojim, kako je Jahve, Bog tvoj, odredio Mojsiju, sluzi svomu, da će vam dati svu zemlju i da će istrijebiti ispred vas sve stanovnike ove zemlje; silno smo se uplašili od vas za svoje živote i zato smo učinili ovo. 25 I sada smo, evo, u tvojim rukama: učini s nama što misliš da je dobro i pravo.” 26 A on im je učinio ovako: izbavio ih iz

ruku sinova Izraelovih te ih nisu pobili. 27 I od toga dana naredi im Jošua
da sijeku drva i nose vodu, sve do danas, za zajednicu i za žrtvenik Jahvin
na mjestu koje se god izabere.

10

1 A kad ču jeruzalemski kralj Adoni-Sedek da je Jošua zauzeo Aj i da
ga je izručio "heremu", kletom uništenju, kao što je učinio s Jerihonom
i njegovim kraljem, i da su stanovnici Gibeona učinili mir s Izraelom
i uključili se među njih, 2 vrlo se uplaši, jer je Gibeon bio značajan
kao kakav kraljevski grad, veći od Aja, a svi žitelji njegovi bijahu
ratnici. 3 Zato jeruzalemski kralj Adoni-Sedek poruči Hohamu, kralju
hebronskom, Piramu, kralju jarmutskom, Jafiji, kralju lakiškom, i Debiru,
kralju eglonskom: 4 "Dođite k meni i pomozite mi da udarimo na Gibeon,
jer je učinio mir s Jošuom i Izraelcima!" 5 Udruži se tada pet kraljeva
amorejskih: kralj jeruzalemski, kralj hebronski, kralj jarmutski, kralj
lakiški i kralj eglonski; krenu oni i sva njihova vojska, opsjednu grad
Gibeon i počnu ga napadati. 6 Tada Gibeonci poručiše Jošui u tabor u
Gilgalu: "Ne napuštaj svojih slugu, nego se požuri k nama da nas izbaviš i
da nam pomogneš, jer su se protiv nas udružili svi amorejski kraljevi koji
žive u Gorju." 7 I pođe Jošua iz Gilgala, a s njim i svi ratnici, sve vrsni
junaci. 8 A Jahve reče Jošui: "Ne boj se! Ja sam ih predao u tvoje ruke
i nijedan od njih neće se održati pred tobom." 9 I udari na njih Jošua
iznenadno, pošto je svu noć išao od Gilgala. 10 I smete ih Jahve pred
Izraelcima, koji ih teško poraziše kod Gibeona i potjeraše prema strmini
kojom se uzlazi u Bet-Horon. Tukli su ih sve do Azeke i do Makede. 11 A dok
su bježali pred Izraelom uz bethoronsku strminu, bacao je Jahve s neba na
njih tuču kamenja sve do Azeke te su ginuli. I poginulo ih je više od tuče
kamene nego što su ih pobili sinovi Izraelovi svojim mačevima. 12 Onoga
dana kada Jahve predade Amorejce sinovima Izraelovim, obrati se Jošua
Jahvi i poviče pred Izraelcima: "Stani, sunce, iznad Gibeona, i mjeseče,
iznad dola Ajalona!" 13 I stade sunce i zaustavi se mjesec sve dok se nije
narod osvetio neprijateljima svojim. Ne piše li to u knjizi Pravednika? I
stade sunce nasred neba i nije se nagnulo k zapadu gotovo cio dan. 14 Nije
bilo takva dana ni prije ni poslije da bi se Jahve odazvao glasu čovječjem.
Tako je Jahve vojevao za Izraela. 15 Potom se vrati Jošua i sav Izrael s njim u
tabor gilgalski. 16 A onih pet kraljeva uteče i sakri se u pećinu kod Makede.
17 Javiše Jošui: "Otkriveno je pet kraljeva sakrivenih u pećini kod Makede."
18 A Jošua reče: "Navalite veliko kamenje pećini na otvor i postavite ljude
pred nju da je čuvaju. 19 A vi se drugi ne zadržavajte, nego tjerajte svoje
neprijatelje i tucite ih s leđa; ne dajte im da uđu u svoje gradove, jer ih
Jahve, Bog vaš, predade u vaše ruke." 20 A kad Jošua i sinovi Izraelovi
okončaše bitku teškim pokoljem - utekla im je samo nekolicina preživjelih
u tvrde gradove - 21 vrati se narod zdrav i čitav k Jošui u tabor u Makedi.
I nitko više ni da pisne protiv sinova Izraelovih. 22 Tada reče Jošua:
"Otvorite ulaz u pećinu i odande mi izvedite onih pet kraljeva." 23 I učine
tako, izvedu k njemu iz pećine onih pet kraljeva: kralja jeruzalemskoga,
kralja hebronskoga, kralja jarmutskoga, kralja lakiškog i kralja eglonskog.
24 A kad ih izvedoše, pozva Jošua sve Izraelce i reče vojskovođama koji su
ga pratili: "Priđite i stanite svojim nogama na vratove ovih kraljeva." Oni
pristupe i stanu im svojim nogama na vratove. 25 Reče Jošua: "Ne bojte se
i ne plašite se! Hrabri budite i odlučni, jer će tako Jahve učiniti sa svim

vašim neprijateljima s kojima se budete borili.” 26 Potom Jošua naredi
da ih pogube i objese na pet stabala; i visjeli su ondje do večeri. 27 A o
zalasku sunčanom zapovjedi Jošua te ih skidoše s drveća i baciše u istu
onu pećinu u koju se bijahu sklonili te na otvor navališe golemo kamenje,
koje je i danas ondje. 28 Istoga dana zauze Jošua Makedu: udari na grad
oštricom mača i pogubi kralja njegova i sve živo u gradu izruči “heremu”,
kletom uništenju, ne puštajući da itko utekne. I učini s kraljem makedskim
kao što je učinio s kraljem jerihonskim. 29 Ode zatim Jošua i sav Izrael iz
Makede u Libnu i udari na nju. 30 I nju Jahve i njena kralja predade u
ruke Izraelu, koji oštricom mača pobi sve živo u njoj; ne poštedje nikoga,
a s kraljem Libne učini što i s kraljem jerihonskim. 31 Potom ode Jošua i
svi Izraelci iz Libne u Lakiš, opsjede ga i napade. 32 Jahve predade Lakiš
u ruke Izraela, koji ga osvoji sutradan: pobiše oštricom mača sve živo u
njemu, onako kao što su učinili s Libnom. 33 Tada ustade Horam, kralj
Gezera, da pomogne Lakišu, ali Jošua porazi njega i njegov narod tako te
nitko ne preživje. 34 Jošua krenu zatim sa svim Izraelcima od Lakiša na
Eglon. Opsjedoše grad i napadoše ga. 35 Osvojiše ga još istoga dana i pobiše
sve oštricom mača. Sve živo izručiše kletom uništenju, kako su učinili s
Lakišem. 36 Onda Jošua sa svim Izraelom krenu od Eglona na Hebron i
napade ga. 37 Osvojiše ga i pobiše sve oštricom mača, kralja i stanovništvo
u svim mjestima koja mu pripadaju, ne poštedjevši nikoga. Učini s njime
kao s Eglonom. Grad sa svim svojim stanovništvom bi izručen kletom
uništenju. 38 Napokon krenu Jošua i sav Izrael s njim na Debir i napadoše
ga. 39 Osvojiše ga i razoriše; kralja njegova i žitelje okolnih mjesta pobiše
oštricom mača. Kletom uništenju izručiše sve njegovo stanovništvo. Ne
poštedješe nikoga. I učini Jošua s Debirom i njegovim kraljem kao što
je učinio s Hebronom i njegovim kraljem, s Libnom i njezinim kraljem.
40 Tako je Jošua zauzeo sav onaj kraj: Gorje i Negeb, Šefelu i Visočje - i sve
njihove kraljeve. Ne ostavi preživjelih, već izruči kletom uništenju sve
što je disalo, kako je zapovjedio Jahve, Bog Izraelov. 41 I pobi ih Jošua sve
od Kadeš Barnee do Gaze i sav kraj Gošen do Gibeona. 42 Sve tamošnje
kraljeve i zemlje njihove zauze Jošua ujedanput, jer se za Izraela borio
Jahve, Bog Izraelov. 43 Naposljetku se Jošua i sav Izrael vratiše u tabor u
Gilgalu.

11

1 Kad je sve to čuo Jabin, kralj od Hasora, obavijesti Jobaba, kralja od
Madona, i kralja od Šimrona, i kralja od Akšafa, 2 i kraljeve na sjeveru,
u Gorju, i u Arabi južno od Kinereta, i u Šefeli, i na uzvišicama Dora
prema moru; 3 Kanaance na istoku i zapadu, Amorejce, Hetite, Perižane
i Jebusejce u planinama, Hivijce pod Hermonom u zemlji Mispi. 4 Svi
oni izađu sa svim svojim četama, s mnoštvom što ga bijaše kao pijeska
na obali morskoj i s mnogim konjima i kolima. 5 Udruže se, dakle, svi ti
kraljevi i utabore se zajedno na vodama Meroma da se bore protiv Izraela.
6 Tada Jahve reče Jošui: “Ne boj se njih, jer ću sutra u ovo doba učiniti
te će svi biti pobijeni pred Izraelom; konje njihove osakati, a bojna im
kola ognjem spali.” 7 Jošua povede na njih sve svoje ratnike, iznenada
ih napade na vodama Meroma i udari na njih. 8 I Jahve ih dade u ruke
Izraelcima te ih oni pobiše i protjeraše sve do Velikog Sidona i do Misrefot
Majima i do ravnice Mispe na istoku; i poraziše ih tako te nitko ne preživje.
9 Jošua učini kako mu je Jahve zapovjedio: konje im osakati, a kola im

ognjem spali. 10 U to se vrijeme vrati Jošua i zauze Hasor, a njegova kralja
pogubi mačem. Hasor je nekoć bio glavni grad svima tim kraljevstvima.
11 Pobili su sve oštricom mača, izvršujući “herem”, kletvu. Ne ostade
ništa živo, a Hasor spališe ognjem. 12 Sve gradove onih kraljeva pokori
Jošua i pobi kraljeve oštricom mača, izvršujući “herem”, kletvu, kao što je
bio zapovjedio Mojsije, sluga Jahvin. 13 Od ostalih gradova koji se dizahu
na svojim brežuljcima Izraelci nisu spalili ni jednoga, osim Hasora, koji
spali Jošua. 14 Sav plijen iz tih gradova i stoku razdijeliše sinovi Izraelovi
među sobom, a sve ljude pobiše oštricom mača, istrijebiše ih i ni žive
duše ne ostade. 15 Sve što Jahve bijaše zapovjedio svome sluzi Mojsiju,
zapovjedio je Mojsije Jošui, a Jošua sve izvršio, ne izostavivši ništa od
svega što Jahve bijaše zapovjedio Mojsiju. 16 Tako je Jošua zauzeo svu
zemlju: Gorje, sav Negeb i svu zemlju Gošen, Šefelu, Arabu, Izraelsko
gorje i njegove brežuljke, 17 od gore Halaka, koja se diže prema Seiru, pa
do Baal Gada, u ravnici libanonskoj pod gorom Hermonom; zarobio je sve
njihove kraljeve, pobio ih i pogubio. 18 Dugo je vremena ratovao Jošua s
tim kraljevima. 19 Nije bilo ni jednoga grada koji je sklopio mir s sinovima
Izraelovim, osim Hivijaca, koji su živjeli u Gibeonu: sve ih zauzeše ratom.
20 Jahve im bijaše otvrdnuo srca te su izašli u boj protiv Izraela i pali pod
“herem”, kletvu bez smilovanja, da budu istrijebljeni, kako je to Jahve bio
zapovjedio Mojsiju. 21 U ono vrijeme dođe Jošua i istrijebi Anakovce iz
Gorja, iz Hebrona, iz Debira, iz Anaba, iz svega gorja Judina i iz svega gorja
Izraelova: predade ih “heremu”, uništenju, njih i sve njihove gradove.
22 Tako ne ostade nijedan Anakovac u svoj zemlji sinova Izraelovih, osim
u Gazi, u Gatu i Ašdodu. 23 Jošua zauze svu zemlju, kao što je Jahve bio
rekao Mojsiju, i dade je u baštinu Izraelu podijelivši je po plemenima. I
konačno zemlja počinu od rata.

12

1 Ovo su zemaljski kraljevi što su ih pobijedili Izraelci i osvojili njihovu
zemlju s onu stranu Jordana k istoku, od potoka Arnona do gore Hermona,
sa svom Arabom na istoku: 2 Sihon, kralj amorejski, koji je stolovao u
Hešbonu; njegovo se kraljevstvo protezalo od Aroera, koji leži na rubu
doline potoka Arnona, sredinom doline i polovinom Gileada pa do potoka
Jaboka, gdje je graničilo s Amoncima; 3 i na istoku mu bila Araba do
Keneretskog mora s jedne strane i sve do Arabskog ili Slanog mora prema
Bet Haješimotu; i dalje na jugu do obronaka Pisge. 4 Međašio s njime Og,
kralj bašanski, jedan od posljednjih Refaimaca; stolovao je u Aštarotu i
Edreju. 5 A vladao je gorom Hermonom i Salkom, čitavim Bašanom sve do
gešurske i maakadske međe te drugom polovinom Gileada sve do granice
Sihona, kralja hešbonskoga. 6 Mojsije, sluga Jahvin, i sinovi Izraelovi sve
su ih pobili i predao je Mojsije, sluga Jahvin, tu zemlju u posjed plemenu
Rubenovu i Gadovu plemenu te polovini plemena Manašeova. 7 A ovo
su zemaljski kraljevi što su ih pobijedili Jošua i sinovi Izraelovi s ovu
stranu Jordana k zapadu, od Baal Gada u libanonskoj ravnici pa do gore
Halaka, koja se diže prema Seiru, a tu je zemlju Jošua dao u baštinu
plemenima Izraelovim prema njihovim dijelovima, 8 u Gorju, u Šefeli, u
Arabi i po obroncima, u Pustinji te u Negebu: zemlju hetitsku, amorejsku
i kanaansku, perižansku, hivijsku i jebusejsku: 9 jerihonski kralj, jedan;
kralj Aja kod Betela, jedan; 10 jeruzalemski kralj, jedan; hebronski kralj,
jedan; 11 jarmutski kralj, jedan; lakiški kralj, jedan; 12 eglonski kralj,

jedan; gezerski kralj, jedan; 13 debirski kralj, jedan; gederski kralj, jedan;
14 hormski kralj, jedan; aradski kralj, jedan; 15 kralj Libne, jedan; adulamski
kralj, jedan; 16 makedski kralj, jedan; betelski kralj, jedan; 17 kralj Tapuaha,
jedan; heferski kralj, jedan; 18 afečki kralj, jedan; šaronski kralj, jedan;
19 madonski kralj, jedan; hasorski kralj, jedan; 20 šimron-meronski kralj,
jedan; ahšafski kralj, jedan; 21 tanaački kralj, jedan; megidski kralj, jedan;
22 kedeški kralj, jedan; kralj Jokneama na Karmelu, jedan; 23 dorski kralj u
pokrajini dorskoj, jedan; gojski kralj u Gilgalu, jedan; 24 tirški kralj, jedan.
U svemu trideset i jedan kralj.

13

1 Kad je Jošua ostario i odmakao u svojim godinama, reče mu Jahve: "Već
si star i vremešan, a ostalo je mnogo zemlje da se osvoji. 2 Evo područja što
još preostaju: sve pokrajine filistejske i sva zemlja gešurska; 3 od Šihora,
što je pred Egiptom, sve do granice Ekrona na sjeveru, a računa se kao
područje Kanaanaca; pet kneževina filistejskih: Gaza, Ašdod, Aškelon, Git
i Ekron; zatim Avijci 4 na jugu. Sva zemlja kanaanska od Are koja pripada
Sidoncima, pa do Afeka i do međe amorejske; 5 onda zemlja Giblijaca i sav
Libanon prema istoku, od Baal Gada u podnožju gore Hermona do Lebo
Hamata. 6 Sve stanovnike gorja, od Libanona do Misrefota na zapadu - sve
Sidonce otjerat ću ispred sinova Izraelovih. Samo razdijeli Izraelu zemlju
u baštinu, kao što sam ti zapovjedio. 7 Razdijeli, dakle, tu zemlju u baštinu
među devet plemena i polovinu plemena Manašeova." 8 Druga polovina
plemena Manašeova, a s njome pleme Rubenovo i Gadovo, primiše svoju
baštinu koju im je predao Mojsije preko Jordana, na istoku. Mojsije, sluga
Jahvin, dodijelio im je ovako: 9 od Aroera, koji se nalazi uz obalu potoka
Arnona, i od grada usred doline, svu visoravan od Medebe do Dibona;
10 sve gradove Sihona, kralja amorejskoga, koji je vladao u Hešbonu, sve
do međe sinova Amonovih; 11 i Gilead, i krajinu gešursku i maakansku sa
svom gorom Hermonom, i sav Bašan do Salke; 12 a u Bašanu sve kraljevstvo
Oga, koji je vladao u Aštarotu i Edreju i bio posljednji potomak Refaima.
Mojsije ih je pobijedio i protjerao. 13 Ali sinovi Izraelovi nisu protjerali
Gešurce i Maakance, pa tako ostadoše Gešurci i Maakanci usred Izraela
sve do današnjega dana. 14 Samo plemenu Levijevu ne dade baštine:
Jahve, Bog Izraelov, njegova je baština, kao što je rekao. 15 Mojsije dade
plemenu sinova Rubenovih dijelove po njihovim porodicama. 16 Primili su
zemlju od Aroera, koji leži uz obalu potoka Arnona, i od grada koji je u
sredini doline i svu visoravan kod Medebe; 17 Hešbon sa svim njegovim
gradovima koji leže na visoravni: Dibon, Bamot Baal, Bet Baal Meon;
18 Jahas, Kedemot, Mefaat; 19 Kirjatajim, Sibmu i Seret Hašahar na gori
iznad doline; 20 Bet Peor, Ašdot Hapisgu, Bet Haješimot; 21 sve gradove
na visoravni i sve kraljevstvo Sihona, amorejskog kralja, koji je vladao u
Hešbonu. Mojsije ga je pobijedio kao i knezove midjanske: Avija, Rekema,
Sura, Hura, Reba, podanike Sihonove, koji su živjeli u toj zemlji; 22 i vrača
Bileama, sina Beorova, ubili su sinovi Izraelovi oštricom mača s ostalim
žrtvama. 23 Međa sinova Rubenovih bijaše Jordan. To je bila baština
sinova Rubenovih po njihovim porodicama: gradovi i sela njihova. 24 Onda
dade Mojsije plemenu Gadovu, sinovima Gadovim, dijelove po porodicama
njihovim. 25 Primili su u posjed: Jazer i sve gradove gileadske, polovinu
zemlje sinova Amonovih sve do Aroera, nasuprot Rabi, 26 i od Hešbona do
Ramat Hamispe i Betonima, i od Mahanajima do pokrajine Lo-Debar; 27 a

u dolini: Bet Haram, Bet Nimru, Sukot i Safon, to jest ostatak kraljevstva
Sihona, kralja hešbonskoga; Jordan s obalom sve do kraja Kineretskoga
mora, na istočnoj strani Jordana. 28 To je baština sinova Gadovih, po
njihovim porodicama, gradovi i sela njihova. 29 Mojsije je dao dio polovini
plemena Manašeova po njegovim porodicama. 30 Dobili su u posjed zemlju
od Mahanajima, sav Bašan, sve kraljevstvo Oga, kralja bašanskoga, i
sva Sela Jairova što su u Bašanu - šezdeset gradova. 31 A polovina
Gileada, Aštarot i Edrej, gradovi kraljevstva Ogova u Bašanu, pripali su
sinovima Makira, sina Manašeova, i to polovini sinova Makirovih po
njihovim porodicama. 32 Tako je Mojsije bio podijelio baštine na Moapskim
poljanama, s druge strane Jordana, istočno od Jerihona. 33 Levijevu
plemenu ne dade Mojsije baštine: Jahve, Bog Izraelov, njihova je baština,
kao što im je sam rekao.

14

1 Ovo je što su dobili u baštinu sinovi Izraelovi u zemlji kanaanskoj - što
su im razdijelili u baštinu svećenik Eleazar i Jošua, sin Nunov, i glavari
porodica izraelskih plemena. 2 Ždrijebom su razdijelili baštinu, kao što
je Jahve odredio preko Mojsija, među devet plemena i polovinu desetoga
plemena. 3 Mojsije je odredio baštinu dvama plemenima i polovini desetog
plemena s onu stranu Jordana, a levitima nije dao baštine među njima.
4 Jer bijahu dva plemena sinova Josipovih: Manašeovo i Efrajimovo. A
levitima nisu dali dijela u zemlji nego gradove za prebivanje i pašnjake za
njihovu stoku i za blago njihovo. 5 Kako je Jahve zapovjedio Mojsiju, tako
su učinili sinovi Izraelovi pri diobi zemlje. 6 Sinovi Judini pristupe k Jošui
u Gilgalu, a Kaleb, sin Jefuneov, Kenižanin, reče mu: “Ti znaš što je Jahve
rekao Mojsiju, čovjeku Božjem, za mene i za tebe u Kadeš Barnei. 7 Bilo mi
je četrdeset godina kad me posla Mojsije, sluga Jahvin, iz Kadeš Barnee da
uhodim zemlju. I donio sam mu izvješće kako sam najbolje znao. 8 Braća
koja su pošla sa mnom uplašila su srce naroda, ali sam ja vršio volju Jahve,
Boga svojega. 9 I onoga se dana zakle Mojsije: 'Zemlja kojom je stupala noga
tvoja pripast će tebi i sinovima tvojim u vječnu baštinu, jer si vršio volju
Jahve, Boga mojega.' 10 I vidiš, Jahve me sačuvao u životu, kao što je rekao.
Već je prošlo četrdeset i pet godina kako je Jahve to obećao Mojsiju, dok
je Izrael još išao pustinjom; sada mi je osamdeset i pet godina, 11 ali sam
još i danas snažan kao što sam bio onoga dana kad me Mojsije poslao kao
uhodu. Kao nekoć, i sada je moja snaga u meni, za borbu, da odem i da se
vratim. 12 Daj mi sada ovo gorje, koje mi je Jahve obećao onoga dana. Sam
si čuo onoga dana. Ondje su Anakovci, a i gradovi su im veliki i tvrdi. Ako je
Jahve sa mnom, protjerat ću ih, kako je to obećao Jahve.” 13 Tada ga Jošua
blagoslovi i dade Kalebu, sinu Jefuneovu, Hebron u baštinu. 14 Hebron je
pripao u baštinu Kalebu, sinu Jefuneovu, Kenižaninu, sve do danas, jer
je Kaleb vršio volju Jahve, Boga Izraelova. 15 Hebron se prije zvao Kirjat
Arba; a Arba bijaše velik čovjek među Anakovcima. I počinu zemlja od
rata.

15

1 Dio što je pripao plemenu sinova Judinih, po njihovim porodicama,
bijaše prema granici edomskoj, na jug do Sinske pustinje, na krajnjem
jugu. 2 A južna im međa išla od kraja Slanoga mora od zaljeva što je na
jugu; 3 izlazila je onda južno od Akrabimskog uspona, pružala se preko
Sina i uzlazila južno od Kadeš Barnee, prelazila Hesron, penjala se k Adari

i odatle okretala prema Karkai, 4 potom prelazila Asmon i dopirala do
Potoka egipatskog i najposlije izbijala na more. To vam je južna međa.
5 Na istoku je međa bila: Slano more do ušća Jordana. Sjeverna je međa
počinjala od Slanog mora kod ušća Jordana. 6 Odatle je međa uzlazila
u Bet-Hoglu, tekla sjeverno uz Bet-Arabu, išla gore na Kamen Bohana,
sina Rubenova. 7 Međa se zatim dizala od Akorske doline prema Debiru,
okretala na sjever prema Gelilotu, koji leži naprama Adumimskom usponu,
južno od Potoka; dalje je međa prolazila prema vodama En-Šemeša te
izlazila kod En-Rogela. 8 Odatle se preko doline Ben-Hinom s juga dizala
k Jebusejskom obronku, to jest k Jeruzalemu. Potom se uspinjala na vrh
gore koja prema zapadu gleda na dolinu Hinon i leži na sjevernom kraju
doline Refaima. 9 S vrha te gore zavijala je međa na izvor Neftoah te
izlazila prema gradovima u gori Efronu da zatim okrene k Baali, to jest
Kirjat Jearimu. 10 Od Baale međa je okretala na zapad prema gori Seiru i
onda, prolazeći sjeverno od gore Jearima, to jest Kesalona, spuštala se u
Bet-Šemeš te išla k Timni. 11 Dalje je međa tekla k sjevernom obronku
Ekrona, okretala prema Šikronu, prelazila visove Baale, pružala se do
Jabneela da konačno izbije na more. 12 Zapadna je međa Veliko more
s obalom. To su bile zemlje sinova Judinih, unaokolo, po porodicama
njihovim. 13 Kaleb, sin Jefuneov, primi dio među sinovima Judinim, kako je
Jahve naredio Jošui. Dao mu je Kirjat Arbu, glavni grad sinova Anakovih
- Hebron. 14 Kaleb protjera odatle tri sina Anakova: Šešaja, Ahimana i
Talmaja, potomke Anakove. 15 Odatle krenu na stanovnike Debira, koji
se nekoć zvao Kirjat Sefer. 16 Tada reče Kaleb: “Tko pokori i zauzme
Kirjat Sefer, dat ću mu svoju kćer Aksu za ženu.” 17 Zauze ga Otniel,
sin Kenaza, brata Kalebova; i dade mu Kaleb svoju kćer Aksu za ženu.
18 Kad je prišla mužu, on je nagovori da u svoga oca zatraži polje. Ona
siđe s magarca, a Kaleb je upita: “Šta hoćeš?” 19 Ona odgovori: “Daj
mi blagoslov! Kad si mi dao kraj u Negebu, daj mi i koji izvor vode.” I
on joj dade Gornje i Donje izvore. 20 To je bila baština plemena sinova
Judinih po porodicama njihovim. 21 Međašni su gradovi plemena sinova
Judinih, duž edomske međe prema jugu, bili: Kabseel, Eder, Jagur; 22 Kina,
Dimona, Adada; 23 Kedeš, Hasor Jitnan; 24 Zif, Telem, Bealot; 25 Novi Hasor,
Kirjat Hesron (to jest Hasor); 26 Amam, Šema, Molada; 27 Hasar Gada,
Hešmon, Bet-Pelet; 28 Hasar Šual, Beer Šeba s pripadnim područjima;
29 Baala, Ijim, Esem; 30 Eltolad, Kesil, Horma; 31 Siklag, Madmana, Sansana;
32 Lebaot, Šelhim, En Rimon: svega dvadeset i devet gradova s njihovim
selima. 33 U Dolini: Eštaol, Sora, Ašna; 34 Zanoah, En Ganim, Tapuah,
Haenam; 35 Jarmut, Adulam, Soko, Azeka; 36 Šaarajim, Aditajim, Hagedera
i Gederotajim: četrnaest gradova s njihovim selima. 37 Senan, Hadaša,
Migdal-Gad; 38 Dilean, Hamispe, Jokteel; 39 Lakiš, Boskat, Eglon; 40 Kabon,
Lahmas, Kitliš; 41 Gederot, Bet-Dagon, Naama, Makeda: šesnaest gradova
s njihovim selima. 42 Libna, Eter, Ašan; 43 Jiftah, Ašna, Nesib; 44 Keila,
Akzib i Mareša: devet gradova s njihovim selima. 45 Ekron s naseljima
i selima njegovim; 46 od Ekrona pa do Mora, sve što se nalazi pokraj
Ašdoda, s njihovim selima; 47 Ašdod s naseljima i selima njegovim, Gaza
s naseljima i selima njegovim do Egipatskog potoka i Velikog mora, koje
je međa. 48 A u Gori: Šamir, Jatir, Soko; 49 Dana, Kirjat Sefer (to je
Debir); 50 Anab, Eštemoa, Anim; 51 Gošen, Holon, Gilo: jedanaest gradova

s njihovim selima. 52 Arab, Duma, Ešean; 53 Janum, Bet-Tapuah, Afeka,
54 Humta, Kirjat Arba (to jest Hebron), Sior: devet gradova s njihovim
selima. 55 Maon, Karmel, Zif, Juta; 56 Jizreel, Jokdeam, Zanoah; 57 Hakajin,
Gibea, Timna: deset gradova s njihovim selima. 58 Halhul, Bet-Sur, Gedor;
59 Maarat, Bet-Anot, Eltekon: šest gradova s njihovim selima. Tekoa, Efrata
(to jest Betlehem), Peor, Etan, Kulon, Tatam, Sores, Karem, Galim, Beter,
Manah: jedanaest gradova s njihovim selima. 60 Kirjat Baal (to jest Kirjat
Jearim) i Haraba: dva grada s njihovim selima. 61 U pustinji: Bet Haaraba,
Midin, Sekaka; 62 Hanibšan, Slani grad i En-Gedi: šest gradova s njihovim
selima. 63 A Jebusejce koji su živjeli u Jeruzalemu nisu mogli protjerati
sinovi Judini. Tako su ostali sa sinovima Judinim u Jeruzalemu sve do
danas.

16

1 Sinovima Josipovim pripao je ždrijebom posjed: od Jordana kod
Jerihona, od Jerihonskih voda na istok, pa pustinjom k Betelskoj gori; 2 od
Betel-Luza međa se nastavljala područjem Arkijaca do Atarota. 3 Potom se
spuštala na zapad do jafletske međe, sve do Donjeg Bet-Horona i do Gezera,
odakle je izlazila na more. 4 To je bila baština Josipovih sinova: Manašea
i Efrajima. 5 Područje sinova Efrajimovih po njihovim porodicama bilo
je ovo: međa baštine njihove prema istoku išla je od Atrot Adara pa do
Gornjega Bet-Horona. 6 Odatle se pružala do mora ... (išla na) Mikmetat
na sjeveru i zavijala dalje na istok prema Taanat Šilu i prolazila s istočne
strane do Janoaha. 7 Od Janoaha spuštala se u Atarot i Naarat i onda,
dotičući se Jerihona, udarala na Jordan. 8 Od Tapuaha išla je ta međa
prema zapadu do potoka Kane te izbijala na more. To je bila baština
plemena sinova Efrajimovih po njihovim porodicama. 9 A Efrajimovi su
sinovi imali sve te gradove s njihovim selima i još odvojene gradove usred
baštine sinova Manašeovih. 10 Ali nisu uspjeli otjerati Kanaanaca koji su
živjeli u Gezeru. Tako su Kanaanci ostali među sinovima Efrajimovim do
danas, ali im bijaše nametnuta tlaka.

17

1 Ždrijebom je dopao i dio plemenu Manašeovu, jer je Manaše bio
prvenac Josipov. Makiru, prvencu Manašeovu, ocu Gileadovu - bijaše
on ratnik bez premca - pripade Gilead i Bašan. 2 Dobili su svoj dio i
ostali sinovi Manašeovi po svojim porodicama: sinovi Abiezerovi, sinovi
Helekovi, sinovi Asrielovi; sinovi Šekemovi, sinovi Heferovi i sinovi
Šemidini. To su muški potomci Manašea, sina Josipova, po svojim
porodicama. 3 A Selofhad, sin Hefera, sina Gileada, sina Makira, sina
Manašeova, nije imao sinova nego samo kćeri. Evo im imena: Mahla,
Noa, Hogla, Milka i Tirsa. 4 One dođoše pred svećenika Eleazara i pred
Jošuu, sina Nunova, i pred glavare govoreći: “Jahve je zapovjedio Mojsiju
da se i nama dade baština među našom braćom.” I dadoše im po Jahvinoj
zapovijedi baštinu među braćom njihova oca. 5 Tako je dopalo Manašeu
deset dijelova, povrh gileadske i bašanske zemlje, koje su s onu stranu
Jordana. 6 Kćeri Manašeove dobiše baštinu među njegovim sinovima,
a zemlja gileadska pripala je drugim sinovima Manašeovim. 7 Međa je
Manašeova išla od Ašera do Mikmetata, koji leži nasuprot Šekemu, a
zatim zavijala desno prema Jašibu na izvoru Tapuahu. 8 Pokrajina Tapuah
pripadaše Manašeu, ali sam Tapuah na međi Manašeovoj pripadaše

sinovima Efrajimovim. 9 Međa je silazila do potoka Kane. Južno od
potoka bili su i ovi gradovi što su Efrajimovim sinovima pripadali između
Manašeovih gradova; a zemlja se Manašeova nalazila na sjeveru i izbijala
na more. 10 Područje s juga pripadalo je Efrajimu, na sjeveru Manašeu, a
more im bi međa; na sjeveru su graničili s Ašerom, a s Jisakarom na istoku.
11 Manašeu pripadahu u Jisakaru i Ašeru: Bet-Šean sa svojim selima,
Jibleam sa svojim selima, stanovnici Dora sa svojim selima, stanovnici En-
Dora sa svojim selima, stanovnici Taanaka sa svojim selima, stanovnici
Megida sa svojim selima; dakle: tri područja. 12 Ali Manašeovi sinovi
nisu mogli osvojiti te gradove i zato su Kanaanci ostali u tom kraju. 13 Ali
kad su ojačali sinovi Izraelovi, nametnuše Kanaancima tlaku, ali ih nisu
uspjeli protjerati. 14 Obrate se tada Josipovi sinovi Jošui i upitaju: "Zašto
si nam dao u baštinu prema jednom ždrijebu, samo jedan dio, kad smo
mnogobrojni i Jahve nas dosad blagoslivljao?" 15 Jošua im odgovori: "Kad
ste narod mnogobrojan, pođite u šumu i krčite ondje sebi zemlje u periškoj
i refaimskoj krajini, ako vam je pretijesna gora Efrajimova." 16 A sinovi
Josipovi rekoše: "Gora nam ova neće biti dosta, a svi Kanaanci koji žive
u ravnici imaju željezna kola, oni što su u Bet-Šeanu i selima njegovim i
oni koji su u dolini jizreelskoj." 17 Tada odgovori Jošua domu Josipovu, i
Efrajimu i Manašeu: "Vi ste brojan narod i imate silnu snagu. Zato nećeš
dobiti samo jedan ždrijeb: 18 neka gora bude tvoja. Ako je šumovita, iskrči
je pa će obronci biti posjed doma tvoga. Istjerat ćeš sigurno Kanaance ako
i imaju željezna kola, ako i jesu jaki."

18

1 Sabrala se zajednica sinova Izraelovih u Šilo, i ondje razapeše Šator
sastanka. Sva im se zemlja pokorila. 2 Ali ostade među sinovima Izraelovim
još sedam plemena koja nisu primila svoje baštine. 3 Tada im reče Jošua:
"Dokle ćete oklijevati da pođete i zaposjednete zemlju koju vam je dao
Jahve, Bog vaših otaca? 4 Izaberite po tri čovjeka iz svakoga plemena,
a ja ću ih poslati da popišu svu zemlju za diobu. Kad se vrate k meni,
5 razdijelit ću zemlju na sedam dijelova. Neka Juda ostane na svome
području na jugu, a Josipov dom neka ostane u svome kraju na sjeveru.
6 A vi raspišite zemlju na sedam dijelova i donesite mi amo da bacim
ždrijeb za vas ovdje pred Jahvom, Bogom našim. 7 Leviti neće imati dijela
među vama jer je svećeništvo Jahvino njihova baština; a Gad, Ruben i
polovina plemena Manašeova primili su svoju baštinu na istočnoj strani
Jordana - onu koju im je dao Mojsije, sluga Jahvin." 8 Spreme se ti ljudi
na put, a Jošua zapovjedi onima koji su pošli popisati zemlju: "Idite
i obiđite svu zemlju i opišite je, pa se onda vratite k meni da bacim
ždrijeb ovdje pred Jahvom u Šilu." 9 Odoše oni ljudi, prođoše zemljom
i u knjigu popisaše sve gradove u sedam dijelova, pa se vratiše k Jošui
u tabor u Šilu. 10 A Jošua baci za njih ždrijeb u Šilu pred Jahvom i
ondje razdijeli Jošua zemlju sinovima Izraelovim po njihovim dijelovima
plemenskim. 11 I pade ždrijeb na pleme sinova Benjaminovih po njihovim
porodicama: utvrdi se da je njihov dio između dijela sinova Judinih i
sinova Josipovih. 12 Sjeverna im se međa protezala od Jordana te išla uza
sjeverni obronak Jerihona, uspinjala se sa zapada na goru i završavala se
u pustinji Bet-Avenu. 13 Odatle je išla k Luzu, k južnom obronku Luza,
to jest Betela; spuštala se zatim u Atrot-Adar, kraj brda koje je južno
od Donjeg Bet-Horona. 14 Međa se dalje savijala i okretala sa zapada

prema jugu, od gore koja se diže nasuprot Bet-Horonu s juga, i svršavala
se kod Kirjat Baala, danas Kirjat Jearima, grada sinova Judinih. To je
zapadna strana. 15 Južna se strana počinjala od granice Kirjat Jearima,
pa se pružala na zapad k vrelu Neftoahu; 16 potom se spuštala međa
do kraja gore koja je prema dolini Ben-Hinomu, na sjeveru refaimske
nizine, silazila zatim u dolinu Hinom uz Jebusejski obronak i dosegla do
izvora Rogela. 17 Zatim se savijala od sjevera te izlazila na En-Šemeš i
doticala Gelilot, koji se diže prema Adumimskom usponu, i silazila na
Kamen Bohana, sina Rubenova. 18 Prolazila je zatim obronkom sa sjeverne
strane prema Bet-Haarabi i silazila do Arabe. 19 Dalje je tekla međa
uz obronak Bet-Hogle prema sjeveru i svršavala se na sjevernom Jeziku
Slanog mora, do južnog kraja Jordana. To je južna međa. 20 Jordan
je pak bio međa s istočne strane. To je baština sinova Benjaminovih, s
njihovim međama unaokolo po porodicama njihovim. 21 Gradovi plemena
sinova Benjaminovih po porodicama njihovim jesu: Jerihon, Bet-Hogla,
Emek Kesis; 22 Bet-Haaraba, Samarajim, Betel; 23 Avim, Para, Ofra; 24 Kefar
Haamona, Ofni i Gaba: dvanaest gradova s njihovim selima. 25 Gibeon,
Rama, Beerot; 26 Mispe, Kefira i Mosa; 27 Rekem, Jirpeel, Tarala; 28 Sela
Haelef, Jebus (to je Jeruzalem), Gibat i Kirjat: četrnaest gradova s njihovim
selima. To je baština sinova Benjaminovih po porodicama njihovim.

19

1 Drugi ždrijeb izađe za Šimuna, za pleme sinova Šimunovih po
porodicama njihovim: njihova je baština bila usred sinova Judinih.
2 Dodijeljena im je kao baština: Beer Šeba, Šeba, Molada; 3 Hasar Šual,
Bala, Esem; 4 Eltolad, Betul, Horma, 5 Siklag, Bet-Hamarkabot, Hasar Susa,
6 Bet-Lebaot i Šaruhen: trinaest gradova i njihova sela. 7 Ajin, Rimon,
Eter i Ašan: četiri grada s njihovim selima. 8 I sva naselja što su oko tih
gradova, do Baalat Beera, Ramat Negeba. To je baština plemena sinova
Šimunovih po porodicama njihovim. 9 Baština je sinova Šimunovih bila
od dijela sinova Judinih, jer dio dodijeljen sinovima Judinim bijaše za
njih prevelik. Zato su sinovi Šimunovi dobili svoju baštinu usred njihova
područja. 10 Treći ždrijeb izađe za sinove Zebulunove po porodicama
njihovim: njihovo je područje sezalo do Sarida, 11 odakle im se međa na
zapadu penjala do Marale, doticala Dabešet i dopirala do potoka koji je
nasuprot Jokneamu. 12 Od Sarida je međa okretala prema istoku, sve do
međe Kislot Tabora, odakle je izlazila do Dabrata i uspinjala se do Jafije.
13 A odatle je išla opet prema istoku, na Git Hefer i na Ita Kasin, izlazila
na Rimon i vraćala se do Nee. 14 Onda je okretala sa sjevera oko Hanatona
i završavala se u dolini Jiftah-Elu. 15 Pa Katat, Nahalal, Šimron, Jidalu
i Betlehem: dvanaest gradova s njihovim selima. 16 To je bila baština
sinova Zebulunovih po porodicama njihovim: ti gradovi s njihovim selima.
17 Četvrti je ždrijeb izašao za Jisakara, za sinove Jisakarove po njihovim
porodicama. 18 A posjed im je bio: Jizreel, Hakesulot, Šunem; 19 Hafarajim,
Šion, Anaharat; 20 Harabit, Kišjon, Ebes; 21 Remet i En-Ganim, En-Hada i
Bet-Pases. 22 Potom međa dotiče Tabor, Šahasimu i Bet-Šemeš i izlazi na
Jordan: šesnaest gradova s njihovim selima. 23 To je baština plemena
sinova Jisakarovih po porodicama njihovim: ti gradovi s njihovim selima.
24 Peti ždrijeb iziđe za pleme sinova Ašerovih po njihovim porodicama.
25 Njihova je zemlja bila: Helkat, Hali, Beten, Akšaf, 26 Alamelek, Amad,

Mišal. Na zapadu je međa doticala Karmel i Šihor Libnat. 27 Zatim je
okretala prema sunčanom istoku do Bet-Dagona i doticala se Zebuluna i
doline Jiftahela sa sjevera; protezala se dalje Bet-Haemekom i Neielom i
dosezala slijeva Kabul, 28 pa Abdon, Rehob, Hamon i Kanu sve do Velikog
Sidona. 29 Međa je tada zavijala prema Rami i do tvrdoga grada Tira te
je okretala prema Hosi i izlazila na more. Obuhvaćala je Mehaleb, Akzib,
30 Ako, Afek i Rehob: dvadeset i dva grada s njihovim selima. 31 To je
baština plemena sinova Ašerovih po porodicama njihovim: ti gradovi
i njihova sela. 32 Šesti ždrijeb izađe za sinove Naftalijeve po njihovim
porodicama. 33 Njihova međa ide od Helefa i od Hrasta u Saananimu, od
Adami Hanekeba i Jabneela do Lakuma i izbija na Jordan. 34 Potom međa
okreće na zapad k Aznot Taboru i pruža se odande prema Hukoku; na
jugu se dotiče Zebuluna, na zapadu Ašera, na istoku Jordana. 35 Utvrđeni
gradovi bijahu Hasidim, Ser, Hamat, Rakat, Kineret; 36 Adama, Rama,
Hasor, 37 Kedeš, Edrej, En-Hasor; 38 Jiron, Migdal-El, Horem, Bet-Anat, Bet-
Šemeš: devetnaest gradova s njihovim selima. 39 To je baština plemena
Naftalijevih sinova po porodicama njihovim: ti gradovi i njihova sela.
40 Izađe sedmi ždrijeb za pleme sinova Danovih po porodicama njihovim.
41 Područje baštine njihove bilo je: Sora, Eštaol, Ir Šemeš, 42 Šaalabin,
Ajalon, Jitla, 43 Elon, Timna, Ekron, 44 Elteke, Gibeton, Baalat, 45 Jehud,
Bene-Berak, Gat-Rimon, 46 Me-Hajarkon i Harakon s područjem prema Jafi.
47 Ali područje sinova Danovih bilo je za njih pretijesno; zato udare Danovi
sinovi na Lešem, osvoje ga i sve pobiju oštricom mača; zaposjednu grad,
nastane se u njemu i Lešem prozovu Dan, po imenu Dana, oca svoga.
48 To je baština plemena sinova Danovih po porodicama njihovim: ti im
gradovi i sela njihova. 49 Kada završe diobu zemlje ždrijebom i utvrde
njezine međe, dadu Izraelci Jošui, sinu Nunovu, baštinu u svojoj sredini.
50 Po zapovijedi Jahvinoj dali su mu grad koji je sebi želio: Timnat-Serah
u Efrajimovoj gori; on utvrdi taj grad i nastani se u njemu. 51 To su
baštine koje su svećenik Eleazar i Jošua, sin Nunov, i glavari izraelskih
plemena podijelili ždrijebom među plemena izraelska u Šilu, pred Jahvom,
na vratima Šatora sastanka. Tako je završena razdioba zemlje.

20

1 Jahve reče Jošui: 2 “Kaži sinovima Izraelovim i reci im: 'Odredite sebi
gradove-utočišta za koje sam vam govorio preko Mojsija, 3 da bi onamo
mogao pobjeći ubojica koji nehotice ubije koga i da vam budu utočišta od
krvnoga osvetnika. 4 Ako ubojica utekne u koji od tih gradova, neka stane
pred gradska vrata i neka starješinama toga grada iznese svoju stvar. Oni
neka ga prime u svoj grad i odrede mu mjesto gdje će prebivati među
njima. 5 Ako ga krvni osvetnik progoni, ne smiju izručiti ubojicu u njegove
ruke: tÓa nehotice je ubio svoga bližnjega, a ne iz mržnje. 6 Ubojica neka
ostane u tom gradu sve dok ne stupi pred sud zajednice ili do smrti velikoga
svećenika koji bude u ono vrijeme. Tada neka se ubojica vrati i neka ode
u svoj grad i svome domu - u grad iz kojega je utekao.'” 7 I posvete Kedeš
u Galileji, u Naftalijevoj gori; Šekem u Efrajimovoj gori; Kirjat-Arbu, to
jest Hebron, u Judinoj gori. 8 S druge strane Jordana, istočno od Jerihona,
odrede Beser u pustinji, u ravnici plemena Rubenova, i Ramot u Gileadu
od plemena Gadova, i Golan u Bašanu od plemena Manašeova. 9 To su bili
gradovi određeni svim Izraelcima i došljacima koji borave među njima:

ovamo je mogao uteći svaki koji nehotice drugoga ubije, a da sam ne pogine od osvetničke ruke dok ne izađe na sud, pred zajednicu.

21

1 Pođoše tada glavari levitskih obitelji k svećeniku Eleazaru i Jošui,
sinu Nunovu, i plemenskim glavarima Izraela. 2 I rekoše im u Šilu, u
zemlji kanaanskoj: “Jahve je zapovjedio preko Mojsija da nam se dadu
gradovi gdje ćemo živjeti i pašnjaci oko njih za našu stoku.” 3 Izraelci
dadoše levitima od svoje baštine, po zapovijedi Jahvinoj, ove gradove
s njihovim pašnjacima. 4 Iziđe, dakle, ždrijeb za porodice Kehatove:
levitima, potomcima svećenika Arona, pripade trinaest gradova od ple-
mena Judina, Šimunova i Benjaminova; 5 ostalim sinovima Kehatovim
pripalo je ždrijebom po porodicama deset gradova od plemena Efrajimova
i Danova i od polovine plemena Manašeova. 6 Sinovi Geršonovi dobiše po
porodicama trinaest gradova od plemena Jisakarova, Ašerova i Naftalijeva
i od polovine plemena Manašeova u Bašanu. 7 Merarijevim sinovima po
njihovim porodicama pripalo je dvanaest gradova od plemena Rubenova,
Gadova i Zebulunova. 8 Tako Izraelci ždrijebom dodijeliše levitima te
gradove s pašnjacima, kako bijaše zapovjedio Jahve preko Mojsija. 9 Od
plemena sinova Judinih i od plemena sinova Šimunovih dodijeljeni su bili
ovi gradovi koji se poimence navode: 10 sinovima Aronovim u levitskim
porodicama Kehatovim, jer je prvi ždrijeb bio za njih, 11 pripade Kirjat-
Arba, glavni grad Anakovaca, to jest Hebron, u Judinoj gori, s pašnjacima
unaokolo. 12 Ali polja oko toga grada sa selima unaokolo bila su već
dana u baštinu Kalebu, sinu Jefuneovu. 13 Sinovima svećenika Arona
pripade grad-utočište Hebron s pašnjacima i Libna s pašnjacima; 14 Jatir
s pašnjacima, Eštemoa s pašnjacima, 15 Holon s pašnjacima, Debir
s pašnjacima, 16 Ašan s pašnjacima, Juta s pašnjacima, Bet-Šemeš s
pašnjacima. Dakle, devet gradova od ona dva plemena. 17 Od plemena
Benjaminova: Gibeon s pašnjacima, Geba s pašnjacima, 18 Anatot s
pašnjacima, Almon s pašnjacima. Dakle, četiri grada. 19 Tako su svećenici,
sinovi Aronovi, dobili svega trinaest gradova s njihovim pašnjacima.
20 Ostalim levitima u porodicama sinova Kehatovih ždrijebom su pripali
gradovi plemena Efrajimova. 21 Dali su im grad-utočište Šekem s
pašnjacima njegovim na Efrajimovoj gori, zatim Gezer s pašnjacima,
22 Kibsajim s pašnjacima, Bet-Horon s pašnjacima. Dakle, četiri grada.
23 Od plemena Danova dobili su: Elteku s pašnjacima i Gibeton s
pašnjacima, 24 Ajalon s pašnjacima i Gat-Rimon s pašnjacima. Dakle,
četiri grada. 25 Od polovine plemena Manašeova: Tanak s pašnjacima i
Jibleam s pašnjacima. Dakle, dva grada. 26 U svemu: deset su gradova
s pašnjacima dobile porodice ostalih sinova Kehatovih. 27 Geršonovim
sinovima, porodicama levitskim, dadoše od polovine plemena Manašeova
grad-utočište Golan u Bašanu i Aštarot s njihovim pašnjacima. Dakle,
dva grada. 28 Od plemena Jisakarova: Kišon s pašnjacima, Dabrat s
pašnjacima, 29 Jarmut s pašnjacima i En-Ganim s pašnjacima. Dakle, četiri
grada. 30 Od plemena Ašerova: Mišal s pašnjacima, Abdon s pašnjacima,
31 Helkat s pašnjacima i Rehob s pašnjacima. Dakle, četiri grada. 32 Od
plemena Naftalijeva: grad-utočište Kedeš u Galileji s pašnjacima, Hamot
Dor s pašnjacima i Kartan s pašnjacima. Dakle, tri grada. 33 Svega
Geršonovih gradova po porodicama njihovim bijaše trinaest gradova s

pašnjacima. 34 Porodicama sinova Merarijevih, preostalim levitima, dali
su od plemena Zebulunova: Jokneam s pašnjacima, Kartu s pašnjacima,
35 Rimon s pašnjacima, Nahalal s pašnjacima. Dakle, četiri grada. 36 S
onu stranu Jordana od plemena Rubenova dadoše im grad-utočište Beser
s pašnjacima na pustinjskoj visoravni, Jahas s pašnjacima, 37 Kedemot s
pašnjacima, Mefaat s pašnjacima. Dakle, četiri grada. 38 Od plemena
Gadova: grad-utočište Ramot u Gileadu s pašnjacima, Mahanajim s
pašnjacima, 39 Hešbon s pašnjacima, Jazer s pašnjacima. Dakle, četiri
grada. 40 U svemu bijaše dodijeljeno ždrijebom porodicama sinova
Merarijevih, preostalim levitima, dvanaest gradova. 41 Tako usred baštine
sinova Izraelovih bijaše četrdeset i osam levitskih gradova s pašnjacima.
42 Svaki je taj grad imao pašnjake unaokolo. Tako je bilo sa svima
spomenutim gradovima. 43 Tako je Jahve predao Izraelcima svu zemlju
za koju se zakleo da će je dati ocima njihovim. Primili su je u posjed i
nastanili se u njoj. 44 I dade im Jahve da otpočinu u miru na svim međama,
kako se bijaše zakleo njihovim ocima. Nitko im od njihovih neprijatelja ne
bijaše kadar odoljeti. Sve im je njihove neprijatelje predao Jahve u ruke.
45 Od svih obećanja što ih je Jahve dao domu Izraelovu nijedno ne osta
neispunjeno. Sve se ispunilo.

22

1 Tada sazove Jošua sinove Rubenove i Gadove i polovinu plemena
Manašeova 2 i reče im: “Izvršili ste sve što vam je Mojsije, sluga Jahvin,
zapovjedio i poslušali ste me u svemu što sam vam zapovjedio. 3 Niste
ostavili svoje braće unatoč dugom vojevanju do današnjega dana i vršili
ste vjerno zapovijedi Jahve, Boga svojega. 4 Sada je Jahve, Bog vaš, dao
mir braći vašoj, kako im bijaše obećao. Vratite se sada u svoje šatore,
u zemlju koju vam je dao Mojsije, sluga Jahvin, u baštinu s onu stranu
Jordana. 5 Samo pazite da vršite zapovijedi i Zakon što vam ga dade
Mojsije, sluga Jahvin: da ljubite Jahvu, Boga svojega, da uvijek idete
putovima njegovim, da čuvate zapovijedi njegove, da se držite uz njega
i da mu služite svim srcem i svom dušom.” 6 I blagoslovi ih Jošua i
otpusti, a oni se zatim vrate u svoje šatore. 7 Mojsije bijaše jednoj polovini
plemena Manašeova dao baštinu u Bašanu; a drugoj polovini dade je
Jošua usred njihove braće zapadno od Jordana. Otpuštajući ih u njihove
šatore, Jošua ih blagoslovi. 8 I reče im: “Vratite se u svoje šatore s
velikim blagom i s mnogom stokom, sa srebrom, zlatom, tučem, željezom
i haljinama u izobilju i podijelite plijen od neprijatelja svojih s braćom
svojom.” 9 Vratiše se sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi i polovina plemena
Manašeova; odoše od sinova Izraelovih iz Šila u zemlji kanaanskoj da
krenu u zemlju gileadsku, na svoju baštinu koju su zaposjeli, kako im je
zapovjedio Jahve preko Mojsija. 10 Kad su stigli do jordanskog područja
u zemlji kanaanskoj, podigoše sinovi Rubenovi, sinovi Gadovi i polovina
plemena Manašeova žrtvenik na Jordanu, žrtvenik velik, izdaleka se vidio.
11 Čuli Izraelci gdje se govori: “Evo, sinovi Rubenovi, sinovi Gadovi i
polovina plemena Manašeova podigoše žrtvenik prema zemlji kanaanskoj,
kod Jordana, na izraelskoj strani.” 12 Na to se skupi sva zajednica sinova
Izraelovih u Šilu da pođu u boj na njih. 13 Izraelci sinovima Rubenovim,
sinovima Gadovim i polovini plemena Manašeova u gileadsku zemlju
poslaše Pinhasa, sina svećenika Eleazara, 14 i s njime deset knezova, po
jednoga rodovskog glavara od svakoga plemena Izraelova, a svaki je od

njih bio glavar obitelji među tisućama porodica Izraelovih. 15 I kad oni
dođoše k sinovima Rubenovim, sinovima Gadovim i polovini plemena
Manašeova u zemlju gileadsku, rekoše im: 16 “Evo što veli sva zajednica
Jahvina: 'Što znači nevjera koju činite protiv Jahve, Boga Izraelova? Zašto
se odvrgoste danas od Jahve i, podigavši žrtvenik, zašto se bunite protiv
Jahve? 17 Zar vam nije dosta zločina iz Peora, od kojega se nismo očistili
do dana današnjega i zbog kojega je došao pomor na zajednicu Jahvinu?
18 Ako se danas odvraćate od Jahve i bunite se danas protiv njega, neće li
se sutra izliti njegov gnjev na svu zajednicu Izraelovu? 19 Ili vam je možda
zemlja vaše baštine nečista? Onda prijeđite u zemlju baštine Jahvine, u
kojoj je Jahvino Prebivalište, i prebivajte među nama. Ali se ne bunite
protiv Jahve i ne bunite se protiv nas dižući sebi žrtvenik mimo žrtvenik
Jahve, Boga našega. 20 Nije li se Akan, Zerahov sin, sam ogriješio o 'herem'
te se oborila srdžba na svu zajednicu Izraelovu? Zar nije umro zbog krivice
svoje?'” 21 Tada odgovoriše sinovi Rubenovi, sinovi Gadovi i polovina
plemena Manašeova govoreći plemenskim glavarima Izraelovim: 22 “Bog,
Bog Jahve, Bog nad bogovima, Jahve zna i neka zna Izrael: ako je to bila
pobuna ili nevjernost prema Jahvi, neka nam uskrati svoju pomoć danas;
23 ako smo podigli žrtvenik da se odvrgnemo od Jahve i da prinosimo
žrtve paljenice, prinosnice i žrtve pričesnice, neka nam onda sudi Jahve!
24 Učinismo to od brige i skrbi i rekosmo: 'Jednoga će dana sinovi vaši reći
našima: Što vam je zajedničko s Jahvom, Bogom Izraelovim? 25 Zar nije,
sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi, postavio Jahve između vas i nas među
našu - Jordan? Vi nemate dijela s Jahvom.' I tako bi sinovi vaši mogli
učiniti da se sinovi naši odvrate te ne štuju Jahvu. 26 Zato smo rekli:
'Podignimo žrtvenik, ali ne za žrtve paljenice niti za klanice, 27 nego da
bude svjedočanstvo između nas i vas, među potomcima našim, da želimo
služiti Jahvi paljenicama, klanicama i pričesnicama. Tako da ne mognu
jednom vaši sinovi reći našima: Nemate dijela s Jahvom.' 28 Ako bi kada
tako rekli nama i potomcima našim, mogli bismo odgovoriti: 'Pogledajte
slog žrtvenika Jahvina što su ga podigli oci naši ne za žrtve paljenice ni
klanice, nego za svjedočanstvo između nas i vas.' 29 Nije nam ni na kraj
pameti pomisao da se bunimo protiv Jahve i da se odvraćamo od njega
dižući žrtvenik za žrtve paljenice, prinosnice i klanice, mimo žrtvenik
Jahve, Boga našega, koji je pred njegovim Prebivalištem!” 30 Kad svećenik
Pinhas, knezovi zbora i glavari izraelskih plemena koji su bili s njim čuše
riječi koje im rekoše sinovi Gadovi, sinovi Rubenovi i sinovi Manašeovi,
umiriše se. 31 Tada svećenik Pinhas, sin Eleazarov, odgovori sinovima
Rubenovim, sinovima Gadovim i sinovima Manašeovim: “Spoznali smo
sada da je Jahve među nama, jer mu se niste iznevjerili: tako ste sačuvali
sinove Izraelove od kazne Jahvine.” 32 Svećenik Pinhas, sin Eleazarov,
i knezovi odoše od sinova Rubenovih i sinova Gadovih i vratiše se iz
zemlje gileadske u kanaansku k sinovima Izraelovim i kazaše im odgovor.
33 Izraelovim sinovima bijaše drag taj odgovor: hvalili su Boga i odustali
su od nauma da udare na njih i da opustoše zemlju u kojoj su živjeli sinovi
Rubenovi i sinovi Gadovi. 34 Sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi nazvali su
žrtvenik “Ed” - “Svjedočanstvo”, jer rekoše: “To je svjedočanstvo među
nama: Jahve je Bog.”

23

1 Proteklo je mnogo dana kako je Jahve dao Izraelu da otpočine od svih

neprijatelja unaokolo. I Jošua bijaše ostario, zašao u godine. 2 Dozva zato
Jošua sve Izraelce, starješine, glavare, suce i upravitelje njihove i reče im:
“Ostario sam i odmakao u godinama. 3 Vi ste bili svjedoci svega što je
Jahve, Bog vaš, pred vašim očima učinio svim narodima radi vas: Jahve,
Bog vaš, borio se za vas. 4 Vidite, razdijelio sam ždrijebom u baštinu vašim
plemenima sve narode koji su ostali i sve one narode koje sam istrijebio
od Jordana do Velikog mora na zapadu. 5 Jahve, Bog vaš, sam će ih goniti
ispred vas i otjerat će ih ispred vas i zaposjest ćete njihovu zemlju, kao
što vam je obećao Jahve, Bog vaš. 6 Budite, dakle, postojani i sve čvršći u
tome da čuvate i vršite sve što je napisano u Knjizi zakona Mojsijeva i da
ne odstupite od toga ni desno ni lijevo. 7 Ne miješajte se s tim narodima
koji ostadoše među vama; i ne spominjite imena njihovih bogova niti se
kunite njima; nemojte im služiti i ne klanjajte se njima. 8 Nego se držite
Jahve, Boga svoga, kako ste činili do danas. 9 Jahve je protjerao ispred vas
velike i moćne narode i nitko se nije do danas mogao održati pred vama.
10 Jedan je od vas tjerao pred sobom tisuću, jer se Jahve, Bog vaš, borio za
vas, kao što vam je obećao. 11 Brižno pazite da ljubite Jahvu, Boga svojega,
jer se radi o vašem životu. 12 Jer ako se odmetnete i prionete uz ostatak
onih naroda koji preostaše među vama i s njima se povežete tazbinom i
pomiješate se s njima i oni s vama, 13 znajte dobro da će Jahve, Bog vaš,
prestati goniti te narode ispred vas; oni će vam postati zamka i mreža, bit
će bič bokovima vašim i trnje očima vašim, sve dok se ne iselite iz ove
dobre zemlje koju vam dade Jahve, Bog vaš. 14 Evo, ja krećem danas na
put kojim je svima poći. Spoznajte i priznajte svim srcem svojim i svom
dušom svojom: ni jedno od svih obećanja koja vam je dao Jahve, Bog vaš,
nije ostalo neispunjeno. 15 I kao što vam se ispunilo svako obećanje što
vam ga je dao Jahve, Bog vaš, tako će Jahve ispuniti i svaku prijetnju dok
vas ne izbriše s lica ove dobre zemlje koju vam je dao Jahve, Bog vaš.
16 Ako prekršite Savez koji je Jahve, Bog vaš, sklopio s vama; ako budete
služili drugim bogovima i klanjali se njima, buknut će gnjev Jahvin na vas
i nestat će vas ubrzo iz dobre zemlje koju vam je Jahve dao.”

24

1 Jošua potom sabra sva plemena Izraelova u Šekem; i sazva starješine
Izraelove, glavare, suce i upravitelje njihove i oni stadoše pred Bogom.
2 Tada reče Jošua svemu narodu: “Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Nekoć
su oci vaši, Terah, otac Abrahamov i Nahorov, živjeli s onu stranu Rijeke
i služili drugim bogovima. 3 Ali sam ja uzeo oca vašega Abrahama s
one strane Rijeke i proveo ga kroza svu zemlju kanaansku, umnožio mu
potomstvo i dao mu Izaka. 4 Izaku dadoh Jakova i Ezava. Ezavu sam
dao goru Seir u posjed. Jakov i sinovi njegovi otišli su u Egipat. 5 Tada
sam poslao Mojsija i Arona i udario sam Egipat kaznama koje sam učinio
u njemu i tada sam vas izveo. 6 Izveo sam oce vaše iz Egipta i stigli su
na more; Egipćani su progonili vaše oce bojnim kolima i konjanicima sve
do Mora crvenoga. 7 Zavapili su tada Jahvi i on je razvukao gustu maglu
između njih i Egipćana i naveo ih u more koje ih je prekrilo. Vidjeli ste
svojim očima što sam učinio Egipćanima; zatim ste ostali dugo vremena u
pustinji. 8 Nato sam vas uveo u zemlju Amorejaca, koji žive s onu stranu
Jordana. Zaratiše s vama i ja ih dadoh u vaše ruke; uzeli ste u baštinu
zemlju njihovu jer sam ih ja ispred vas uništio. 9 Tada se digao moapski
kralj Balak, sin Siporov, da ratuje s Izraelom i on pozva Bileama, sina

Beorova, da vas prokune. 10 Ali ja ne htjedoh poslušati Bileama: morade
vas on i blagosloviti, i spasih vas iz njegove ruke. 11 Onda ste prešli preko
Jordana i došli u Jerihon, ali su glavari Jerihona poveli rat protiv vas - kao
i Amorejci, Perižani, Kanaanci, Hetiti, Girgašani, Hivijci i Jebusejci - ali
sam ih ja predao u vaše ruke. 12 Pred vama sam poslao stršljene koji su
ispred vas tjerali dva kralja amorejska: nemaš što zahvaliti svome maču ni
svome luku. 13 Dao sam vam zemlju za koju se niste trudili i gradove koje
niste gradili i u njima se nastaniste; i vinograde vam dadoh i maslinike
koje niste sadili, a danas vas hrane.' 14 I zato se sada bojte Jahve i služite
mu savršeno i vjerno! Uklonite bogove kojima su služili oci vaši s onu
stranu Rijeke i u Egiptu i služite Jahvi! 15 Međutim, ako vam se ne sviđa
služiti Jahvi, onda danas izaberite kome ćete služiti: možda bogovima
kojima su služili vaši oci s onu stranu Rijeke ili bogovima Amorejaca u čijoj
zemlji sada prebivate. Ja i moj dom služit ćemo Jahvi." 16 Narod odgovori:
"Daleko neka je od nas da ostavimo Jahvu a služimo drugim bogovima.
17 Jahve, Bog naš, izveo je nas i naše oce iz Egipta, iz doma robovanja, i
on je pred našim očima učinio velika čudesa i čuvao nas cijelim putem
kojim smo išli i među svim narodima kroz koje smo prolazili. 18 Još više:
Jahve je ispred nas protjerao sve narode i Amorejce, koji su živjeli u ovoj
zemlji. I mi ćemo služiti Jahvi jer je on Bog naš." 19 Tada reče Jošua
narodu: "Vi ne možete služiti Jahvi, jer je on Bog sveti, Bog ljubomorni,
koji ne može podnijeti vaših prijestupa ni vaših grijeha. 20 Ako ostavite
Jahvu da biste služili tuđim bogovima, okrenut će se protiv vas i uništit
će vas, pošto vam je bio dobro činio." 21 A narod odgovori Jošui: "Ne,
mi ćemo služiti Jahvi!" 22 Na to će Jošua narodu: "Sami ste protiv sebe
svjedoci da ste izabrali Jahvu da mu služite." Odgovoriše mu: "Svjedoci
smo." 23 "Maknite, dakle, tuđe bogove koji su među vama i priklonite
svoja srca Jahvi, Bogu Izraelovu." 24 Odgovori narod Jošui: "Služit ćemo
Jahvi, Bogu svojemu, i glas ćemo njegov slušati." 25 Tako sklopi Jošua toga
dana Savez s narodom i utvrdi mu uredbu i zakon. Bilo je to u Šekemu.
26 Jošua upisa te riječi u Knjigu zakona Božjega. Zatim uze velik kamen i
stavi ga ondje pod hrast koji bijaše u svetištu Jahvinu. 27 Zatim reče Jošua
svemu narodu: "Gle, ovaj kamen neka nam bude svjedokom jer je čuo
riječi što ih je govorio Jahve; on će biti svjedok da ne zatajite Boga svoga."
28 Tada Jošua otpusti narod, svakoga na njegovu baštinu. 29 Poslije ovih
događaja umrije Jošua, sin Nunov, sluga Jahvin, u dobi od sto deset godina.
30 Sahraniše ga u kraju što ga je baštinio u Timnat Serahu, u Efrajimovoj
gori, sjeverno od gore Gaaša. 31 Izrael je služio Jahvi svega vijeka Jošuina
i svega vijeka starješina koje su Jošuu nadživjele i vidjele sva djela što
ih je Jahve učinio Izraelu. 32 Kosti Josipove, koje su sinovi Izraelovi sa
sobom donijeli iz Egipta, pokopali su u Šekemu, na zemljištu koje Jakov
bijaše kupio od sinova Hamora, oca Šekemova, za stotinu srebrnjaka i
koje je pripalo u baštinu sinova Josipovih. 33 Umrije i Eleazar, sin Aronov,
i pokopaše ga u Gibei, koja je pripadala njegovu sinu Pinhasu a nalazila se
u Efrajimovoj gori.

Knjiga o Sucima

1 Poslije smrti Jošuine upitaše Izraelci Jahvu: “Tko će od nas prvi poći
na Kanaance da se protiv njih bori?” 2 A Jahve odgovori: “Neka Juda
prvi pođe; u njegove ruke stavljam zemlju.” 3 Tada Juda reče svome
bratu Šimunu: “Pođi sa mnom u zemlju koja mi je dosuđena u baštinu;
borit ćemo se protiv Kanaanaca, a potom ću se ja uza te boriti na tvojoj
zemlji.” I Šimun ode s njim. 4 Ode Juda i Jahve im predade u ruke
Kanaance i Perižane te pobiše u Bezeku deset tisuća ljudi. 5 U Bezeku
zatekoše Adoni-Sedeka, udariše na nj i poraziše Kanaance i Perižane.
6 Kad je Adoni-Sedek nagnuo u bijeg, gonili su ga, uhvatili ga i odsjekli
mu palce na rukama i nogama. 7 Tada reče Adoni-Sedek: “Sedamdeset
kraljeva odsječenih palaca na rukama i na nogama kupilo je mrvice pod
mojim stolom. Kako sam činio, tako mi Bog vraća.” Odveli su ga u
Jeruzalem i ondje je umro. 8 Zatim Judini sinovi udariše na Jeruzalem,
osvojiše ga, posjekoše mačem žitelje i spališe grad. 9 Poslije toga krenuše
Judini sinovi da se bore protiv Kanaanaca koji su živjeli u Gorju, Negebu
i u Šefeli. 10 Onda Juda ode na Kanaance koji su živjeli u Hebronu -
Hebronu bijaše nekoć ime Kirjat Arba - i ondje potuče Šešaja, Ahimana
i Talmaja. 11 Odatle krenu na stanovnike Debira, koji se nekoć zvao Kirjat
Sefer. 12 Tada reče Kaleb: “Tko pokori i zauzme Kirjat Sefer, dat ću mu
svoju kćer Aksu za ženu.” 13 Zauze ga Otniel, sin Kenaza, mlađeg brata
Kalebova, i Kaleb mu dade svoju kćer Aksu za ženu. 14 Kad je prišla
mužu, on je nagovori da u svoga oca ište polje. Siđe ona s magarca, a
Kaleb je upita: “Što hoćeš?” 15 Ona mu odgovori: “Daj mi blagoslov!
Kad si mi dao kraj u Negebu, daj mi onda i koji izvor vode.” I Kaleb
joj dade Gornje i Donje izvore. 16 Sinovi Hobaba Kenijca, tasta Mojsijeva,
odoše iz Palmova grada s Judinim sinovima u Judinu pustinju, koja je u
Negebu, na jugu od Arada. Tu se nastaniše među Amalečanima. 17 Potom
ode Juda s bratom Šimunom i pobiše Kanaance koji su živjeli u Sefatu i
grad izručiše “heremu”, prokletstvu. Zbog toga se grad prozva Horma.
18 Ali Juda nije uspio zauzeti Gaze s njenim područjem, ni Aškelona s
njegovim područjem, ni Ekrona s njegovim područjem. 19 Jahve bijaše
s njim te on osvoji gorje, ali ne mogaše potjerati onih u nizini jer imahu
željezna kola. 20 Kao što bijaše odredio Mojsije, dadoše Hebron Kalebu,
koji iz njega otjera tri sina Anakova. 21 A Benjaminovi sinovi ne uspješe
otjerati Jebusejaca koji su živjeli u Jeruzalemu i tako Jebusejci ostadoše
u Jeruzalemu s Benjaminovim sinovima do dana današnjega. 22 Krenu i
pleme Josipovo na Betel i Jahve bijaše s njima. 23 I pleme Josipovo uze
izviđati Betel. Grad se nekoć zvao Luz. 24 Uhode opaziše čovjeka gdje
izlazi iz grada i rekoše mu: “Pokaži nam kuda se može u grad, pa ćemo
ti biti milostivi.” 25 On im pokaza kuda mogu u grad. I sve u gradu
isjekoše mačem, a onoga čovjeka sa svom njegovom obitelji pustiše da ode.
26 Čovjek je otišao u zemlju Hetita i ondje sagradio grad i prozvao ga Luz.
Tako se zove još i danas. 27 Manaše nije osvojio Bet-Šeana i njegovih sela ni
Tanaka i njegovih sela. Nije potjerao ni stanovnika iz Dora i njegovih sela,
ni stanovnika Jibleama i njegovih sela, ni stanovnika Megida i njegovih
sela. Tako su Kanaanci ostali i živjeli u toj zemlji. 28 Kad je Izrael ojačao,

nametnuo je Kanaancima tlaku, ali ih nije mogao otjerati. 29 Ni Efrajim nije
otjerao Kanaanaca koji su živjeli u Gezeru, tako te su Kanaanci tu živjeli
među njima. 30 Zebulun nije otjerao stanovnika Kitrona ni stanovnika
Nahalola. Tako su Kanaanci ostali usred Zebulunovih sinova, ali im bijaše
nametnuta tlaka. 31 Ni Ašer nije otjerao stanovnika Akona, ni stanovnika
Sidona, ni onih iz Mahalaba, Akziba, Helbe, Afika i Rehoba. 32 Ašerovci su
ostali tako među Kanaancima, stanovnicima te zemlje, jer ih nisu otjerali.
33 Naftali nije otjerao stanovnika Bet-Šemeša i Bet-Anata, nego je živio
među Kanaancima koji su nastavali tu zemlju, ali je stanovnicima Bet-
Šemeša i Bet-Anata nametnuta tlaka. 34 Amorejci su potisnuli Danove
sinove u goru i nisu ih puštali da siđu u ravnicu. 35 Amorejci su se zadržali
u Har-Heresu, Ajalonu i Šaalbimu, ali kad je ruka Josipova doma ojačala,
bila im je nametnuta tlaka. 36 Područje Edomaca pruža se od Akrabimskog
uspona do Stijene pa naviše.

2

1 Anđeo Jahvin dođe iz Gilgala u Bokim i reče: “Izveo sam vas iz Egipta i
doveo vas u zemlju koju sam vam obećao zaklevši se ocima vašim. Rekao
sam: 'Neću raskinuti Saveza svog s vama dovijeka. 2 A vi ne sklapajte
saveza sa stanovnicima ove zemlje; nego rušite njihove žrtvenike!' Ali
vi niste poslušali moga glasa. Što ste učinili? 3 Zato vam kažem: neću
ih odagnati pred vama. Nego, oni će vas tlačiti i bogovi njihovi bit će
vam zamkom.” 4 Kad Anđeo Jahvin izreče te riječi svim Izraelcima, narod
zakuka i zaplaka. 5 I tako prozvaše ono mjesto Bokim i ondje prinesoše
žrtve Jahvi. 6 Tada Jošua otpusti narod i raziđoše se Izraelci svaki na svoju
baštinu da zaposjednu zemlju. 7 Narod je služio Jahvi svega vijeka Jošuina i
svega vijeka starješina koje su nadživjele Jošuu i vidjele sva velika djela što
ih je Jahve učinio Izraelu. 8 Jošua, sin Nunov, sluga Jahvin, umrije u dobi od
sto deset godina. 9 Sahraniše ga u kraju što ga je baštinio u Timnat Heresu,
u Efrajimovoj gori, sjeverno od planine Gaaša. 10 A kada se sav onaj
naraštaj pridružio svojim ocima, naslijedi ga drugi naraštaj koji nije mario
za Jahvu ni za djela što ih je učinio Izraelu. 11 Tada su sinovi Izraelovi
počeli činiti ono što Jahvi nije po volji i služili su baalima. 12 Ostaviše
Jahvu, Boga otaca svojih, koji ih je izveo iz zemlje egipatske, i pođoše
za drugim bogovima između bogova okolnih naroda. Klanjahu im se,
razgnjeviše Jahvu. 13 Otpali su od Jahve da bi služili Baalu i Aštarti. 14 Zato
Jahve izli gnjev svoj na Izraela: prepusti ih pljačkašima da ih plijene, izruči
ih neprijateljima uokolo, tako te se ne mogoše oduprijeti. 15 Što bi god
počeli, ruka se Jahvina okretala protiv njih na njihovu nesreću, kao što
im je Jahve rekao i kao što im se zakleo. I tako zapadoše u veliku nevolju.
16 Tada im Jahve stade podizati suce da ih izbavljaju iz ruku onih koji su
ih pljačkali. 17 Ali oni ni svojih sudaca nisu slušali, nego se iznevjeriše
s drugim bogovima te im se klanjahu. Brzo su zašli s puta kojim su išli
oci njihovi slušajući Jahvine zapovijedi; oni nisu činili tako. 18 Kada im je
podizao suce, Jahve bijaše sa svakim sucem te ih izbavljaše iz ruku njihovih
neprijatelja za svega vijeka sučeva, jer se sažalilo Jahvi koliko su uzdisali
pod jarmom onih koji su ih ugnjetavali. 19 A kada bi sudac umro, oni bi opet
zapadali u veću pokvarenost nego njihovi oci. Išli su za drugim bogovima,
služili im i klanjali im se, ne odustajući od svojih opakih djela i postupaka.
20 Tada Jahve planu gnjevom na Izraela i reče: “Kad je taj narod pogazio

Savez kojim sam obvezao njihove očeve i nije poslušao glasa moga, 21 ni ja
odsad neću pred njim potjerati ni jednoga između naroda što ih je Jošua
po svojoj smrti ostavio", 22 da bi njima stavio na kušnju Izraela: hoće li
se ili neće držati Jahvinih putova kao što ih se držahu oci njihovi. 23 Zato
Jahve bijaše ostavio te narode i nije ih odmah izagnao ni predao Jošui u
ruke.

3

1 Ovo su narodi koje je Jahve pustio da ostanu kako bi njima iskušavao
sinove Izraelove, sve one koji ne iskusiše ratova kanaanskih. 2 Bijaše to
samo na korist pokoljenjima sinova Izraelovih da nauče vještinu ratovanja
- barem oni koji nisu iskusili prijašnjih ratova: 3 ostade pet knezova
filistejskih i svi Kanaanci, Sidonci i Hivijci koji su živjeli na gori Libanonu
od gore Baal-Hermona do ulaza u Hamat. 4 Oni su poslužili da se iskuša
Izrael: da bi se vidjelo hoće li se držati zapovijedi što ih je Jahve preko
Mojsija dao njihovim ocima. 5 Tako su Izraelci prebivali usred Kanaanaca,
Hetita, Amorejaca, Perižana, Hivijaca i Jebusejaca; 6 ženili se njihovim
kćerima i davali svoje kćeri njihovim sinovima i služili njihovim bogovima.
7 I činili su Izraelci ono što Jahvi nije bilo po volji. Zaboravili su Jahvu,
svoga Boga, da bi služili baalima i aštartama. 8 Tada Jahve planu gnjevom
na Izraela i dade ih u ruke Kušanu Rišatajimu, kralju edomskom; i služiše
Kušanu Rišatajimu osam godina. 9 Tad Izraelci zavapiše Jahvi i Jahve im
podiže izbavitelja, Otniela, sina Kenaza, mlađega brata Kalebova, da ih
oslobodi. 10 Duh Jahvin siđe na nj i on posta sucem Izraelu. I povede
Izraela u boj. Jahve mu preda u ruke Kušana Rišatajima, kralja edomskog,
i on pobijedi Kušana Rišatajima. 11 Zemlja je otad bila u miru četrdeset
godina. Poslije smrti Otniela, sina Kenazova, 12 Izraelci su počeli opet činiti
što je zlo u očima Jahvinim. Zato Jahve dade Eglonu, kralju moapskom,
moć nad Izraelom, jer su činili što je zlo pred Jahvom. 13 Eglon se ujedini
sa sinovima Amonovim i Amalekovim, pođe na Izraela, potuče ga i osvoji
Palmov grad. 14 Izraelci su služili moapskom kralju Eglonu osamnaest
godina. 15 Tada Izraelci zavapiše Jahvi i Jahve im podiže izbavitelja -
Ehuda, sina Gere iz Benjaminova plemena, čovjeka koji bijaše ljevak. I
poslaše ga Izraelci da im odnese danak Eglonu, kralju moapskom. 16 A
Ehud načini sebi bodež sa dvije oštrice, lakat dug, i pripasa ga pod haljine
uz desno bedro. 17 I odnese danak Eglonu, kralju moapskom. Eglon bijaše
vrlo debeo. 18 Predavši danak, Ehud ode s ljudima koji bijahu donijeli
danak. 19 Ali kada je došao do idola u blizini Gilgala, vrati se i reče: "Imam
ti, kralju, reći jednu tajnu!" Kralj mu odvrati: "Tiho!" I svi koji su uza nj
bili izađu. 20 Ehud uđe. Kralj je sjedio u hladovitoj gornjoj sobi; bio je
sam. Ehud mu reče: "Imam, kralju, za tebe riječ od Boga!" On odmah
usta s prijestolja. 21 Tad Ehud lijevom rukom trgnu bodež s desnog bedra
i satjera mu ga u trbuh. 22 Za oštricom uđe sav držak i salo se sklopi za
oštricom, jer Ehud nije mogao izvući oštricu iz trbuha. Nečist je izlazila
odande. 23 Ehud je otišao kroz trijem; za sobom je zatvorio vrata gornje
sobe i zaključao ih. 24 Kada je on otišao, vrate se sluge da pogledaju. Kako
vrata gornje sobe bijahu zaključana, rekoše: "Bit će da je otišao na stranu,
u klijet do hladovite sobe." 25 Čekali su ga dugo, u nedoumici, jer on nije
otvarao vrata gornje sobe. Naposljetku uzeše ključ i otvoriše: gospodar
im ležao na tlu, mrtav. 26 Dok su oni čekali, Ehud je pobjegao, prošao
već idole i sklonio se u Seiru. 27 Čim dođe u zemlju Izraelovu, zasvira u

rog na Efrajimovoj gori; i siđoše Izraelci s njim s gore, a on im stajaše na
čelu. 28 I reče im: “Pođite za mnom! Jahve vam je u ruke predao Moapce,
vaše neprijatelje.” Oni krenuše za njim, zatvoriše Moapcima put preko
gazova Jordana i ne dadoše nikome prijeko. 29 Pobili su u to vrijeme oko
deset tisuća Moabaca, sve kršnih i hrabrih ljudi, i nijedan im nije umakao.
30 Toga su dana Moapci potpali pod ruku Izraelovu i zemlja bijaše mirna
osamdeset godina. 31 Poslije njega bijaše Šamgar, sin Anatov. On je pobio
šest stotina Filistejaca ostanom volujskim. Tako je i on spasio Izraela.

4

1 Poslije smrti Ehudove Izraelci su opet stali činiti što Jahvi nije po volji
2 i Jahve ih predade u ruke Jabinu, kanaanskom kralju koji je vladao u
Hasoru. Vojskovođa vojsci njegovoj bijaše Sisera, koji je živio u Harošetu
Poganskom. 3 Tad Izraelci zavapiše Jahvi. Jer Jabin imaše devet stotina
željeznih bojnih kola i teško je tlačio Izraelce dvadeset godina. 4 U to
vrijeme Izraelu je sudila proročica Debora, žena Lapidotova. 5 Živjela
je pod Deborinom palmom između Rame i Betela u Efrajimovoj gori i k
njoj su dolazili Izraelci da presuđuje u njihovim sporovima. 6 Ona dozva
Baraka, sina Abinoamova, iz Naftalijeva Kedeša i reče mu: “Evo što ti
Jahve, Bog Izraelov, zapovijeda: 'Idi, kreni na goru Tabor i uzmi sa sobom
deset tisuća ljudi između Naftalijevih i Zebulunovih sinova. 7 Ja ću k tebi
na Kišonski potok privući Siseru, vojskovođu Jabinove vojske, s njegovim
bojnim kolima i svim ratnicima te ću ga predati u tvoje ruke.'” 8 Barak
joj odgovori: “Ako ti pođeš sa mnom, ići ću; ako li ne pođeš sa mnom,
ne idem.” 9 “Idem s tobom”, reče mu ona, “ali na putu kojim ćeš poći
slava neće tebi pripasti jer će Jahve ženi predati u ruke Siseru.” Tada
Debora ustane i pođe s Barakom u Kedeš. 10 Onamo je Barak pozvao
Zebuluna i Naftalija. Deset tisuća ljudi pođe za njim, a išla je s njim i
Debora. 11 Heber Kenijac bijaše se odvojio od Kajina, jednoga od sinova
Hababa, tasta Mojsijeva; razapeo je svoj šator kod Hrasta u Saananimu,
nedaleko od Kedeša. 12 Javiše Siseri da je Barak, sin Abinoamov, izašao
na goru Tabor. 13 Nato Sisera sabra sva svoja kola, devet stotina željeznih
kola, i sve ljude koje je doveo od Harošeta Poganskog do Kišonskog potoka.
14 Debora reče Baraku: “Ustani, evo dana kada će Jahve predati Siseru u
tvoje ruke! Sam Jahve ide pred tobom!” I Barak siđe s gore Tabora sa
deset tisuća ljudi za sobom. 15 Jahve zastraši Siseru, sva njegova kola i
čitavu njegovu vojsku, koja naže u bijeg pred mačem Barakovim. Sisera
siđe sa svojih kola i pobježe pješice. 16 Barak je gonio kola i vojsku sve do
Harošeta Poganskog. Sva je Siserina vojska pala od oštrog mača i nijedan
čovjek nije umakao. 17 Sisera je dotle bježao pješice prema šatoru Jaele,
žene Hebera Kenijca, jer između Jabina, kralja hasorskog, i kuće Hebera
Kenijca bijaše mir. 18 Jaela iziđe Siseri u susret i reče mu: “Zaustavi se,
gospodaru, svrati se k meni. Ne boj se ničega!” On svrati k njoj pod šator,
a ona ga pokri pokrivačem. 19 On joj reče: “Daj mi malo vode jer sam
žedan.” Ona otvori mijeh s mlijekom, napoji ga i opet ga pokri. 20 “Stani
na ulazu u šator”, reče joj on, “pa ako tko naiđe i zapita te: 'Ima li tu koga?'
ti odgovori: 'Nema!'” 21 A Jaela, žena Heberova, uze šatorski klin i čekić u
ruke, tiho mu se približi i zabi mu klin kroza sljepoočice tako da se zario
u zemlju. On od iscrpljenosti bijaše tvrdo zaspao i tako umrije. 22 I gle,
dođe Barak progoneći Siseru. Jaela iziđe preda nj i reče mu: “Dođi da ti
pokažem čovjeka koga tražiš.” On uđe k njoj, i gle - Sisera ležaše mrtav,

s klinom u sljepoočici. 23 Tako je Bog u onaj dan ponizio Jabina, kralja
kanaanskog, pred Izraelcima. 24 Ruka Izraelaca postajaše sve teža Jabinu,
kralju kanaanskom, dok ga nije napokon zatrla.

5

1 Toga dana Debora i Barak, sin Abinoamov, zapjevaše ovu pjesmu:
2 Ratoborno rasuše kose borci izraelski i dragovoljno krenu narod:
blagoslivljajte Jahvu! 3 Čujte, o kraljevi! Poslušajte, knezovi! Jahvi ja
pjesmu pjevam, Jahvu, Boga Izraelova, ja slavim. 4 Sa Seira kad si silazio,
Jahve, pobjednički kad si kročio iz polja edomskih, sva se zemlja tresla,
lila se nebesa, oblaci curkom daždjeli. 5 Brda se tresla pred tobom, o
Jahve, Jahve, Bože Izraelov! 6 U dane Šamgara, sina Anatova, u dane
Jaele opustješe putovi; i oni koji su putovali, obilažahu naokolo. 7 Pusta
bijahu sela izraelska dok ne ustadoh ja, Debora, dok ne ustadoh kao majka
Izraelu. 8 Tuđe bogove sebi izabraše, i zato im rat stade pred vrata. Za
pet gradova ne bi nijednog štita! Nijednog kralja za četrdeset tisuća u
Izraelu! 9 Srce moje kuca za vođe izraelske, za narod što dragovoljno u
boj kreće! Blagoslivljajte Jahvu! 10 Vi koji na bijelim jašete magaricama,
na sagovima sjedeći, i vi koji hodite putovima, pjevajte, 11 uz povike
razdraganih pastira kod pojila. Neka se slave dobročinstva Jahvina i
vladavina njegova Izraelom! I narod Jahvin siđe na vrata. 12 Probudi se,
Deboro, ustani! Ustani, pjesmu zapjevaj! Hrabro! Ustani, Barače, vodi
u roblje porobljivače svoje, sine Abinoamov! 13 Tad siđe na vrata Izrael,
narod Jahvin pohrli junački. 14 Iz Efrajima potekoše u dolinu, za njima
stiže među čete tvoje Benjamin. Iz Makira stupaju glavari, iz Zebuluna
oni što nose štap zapovjednički. 15 Knezovi Jisakarovi s Deborom bjehu, a
Naftali pođe s Barakom, pohrli da ga stigne u dolini. Kod Rubenovih potoka
dugo se savjetuju. 16 Zašto si ostao u torovima da slušaš sred stada svirku
frule? Kod Rubenovih potoka dugo se savjetuju. 17 Gilead osta s onu stranu
Jordana. A zašto je Dan na stranim lađama? Zašto na obali mora Ašer
sjedi, mirno prebiva u svojim zaljevima? 18 Zebulun je narod što prkosi
smrti s Naftalijem, na visoravnima. 19 Došli su kraljevi, boj zametnuli, boj
bili kraljevi kanaanski, u Tanaku, na vodi megidskoj, al' ni mrve srebra
ne dobiše. 20 Sa nebeskih staza vojevahu, vojevahu zvijezde prot' Siseri.
21 Sve otplavi potok Kišon, potok Kišon pradavni. Gazi čvrsto, moja dušo!
22 Topot silan odjekuje: jure borci na konjima! 23 “Proklinjite Meroz,”
Anđeo će Jahvin, “proklinjite žitelje njegove što Jahvi nisu u pomoć
pritekli, u pomoć Jahvi s junacima.” 24 Blagoslovljena među ženama bila
Jaela, žena Hebera Kenijca, među ženama šatora nek' je slavljena! 25 On
vode zaiska, mlijeka mu ona dade, u zdjelu dragocjenu nali mu povlake.
26 Rukom lijevom za klinom segnu, a desnom za čekićem kovačkim. Udari
Siseru, glavu mu razmrska, probode mu, razbi sljepoočicu. 27 Do nogu
pade joj, sruši se, leže, do nogu pade joj, sruši se; i gdje pade, mrtav osta.
28 Kroz prozor motri Siserina mati, kroz prozor motri, na rešetku jÓada:
“Dugo mu se kola ne vraćaju: što im je zapreg tako spor?” 29 Najmudrija
zbori joj dvorkinja, sebi samoj ona odgovara: 30 “Plijen su našli pa ga dijele:
po djevojku na ratnika, po djevojku i po dvije, halju-dvije za Siseru, vezen
rubac za moj vrat!” 31 Tako neka ginu, Jahve, svi neprijatelji tvoji! A oni
koji te ljube nek budu kao sunce kada se diže u svojemu sjaju! I zemlja
bijaše mirna četrdeset godina.

6

1 Opet su Izraelci činili što je zlo u Jahvinim očima; i Jahve ih predade
u ruke Midjancima za sedam godina. 2 Teška bijaše ruka Midjanaca
nad Izraelom. Da bi izmakli Midjancima, Izraelci se sklanjahu u gorske
pukotine, spilje i skrovišta. 3 I kada bi Izraelci posijali, dolazili bi na njih
Midjanci i Amalečani i sinovi Istoka. 4 Utaborivši se na njihovoj zemlji,
uništavali bi rod zemlje sve do Gaze. Ne ostavljahu Izraelu ništa da se
prehrani, ni ovce ni koze, ni vola ni magarca, 5 jer dolažahu sa svojim
stadima i svojim šatorima u takvu mnoštvu kao skakavci; ne bijaše broja
njima ni njihovim devama; preplavili bi zemlju, opustošili je. 6 Tako su
Midjanci bacili Izraela u veliku bijedu te Izraelci zavapiše Jahvi. 7 Kad su
Izraelci zavapili Jahvi zbog Midjanaca, 8 Jahve posla Izraelcima proroka
koji im reče: “Ovako kaže Jahve, Bog Izraelov: 'Ja sam vas izveo iz Egipta,
izbavio vas iz kuće ropstva. 9 Ja sam vas oslobodio od ruke Egipćana i od
ruke svih vaših tlačitelja. Protjerao sam ih pred vama, dao vam njihovu
zemlju 10 i rekao vam: Ja sam Jahve, Bog vaš. Ne štujte bogova Amorejaca
u kojih zemlji živite. Ali vi ne poslušaste moga glasa.'” 11 Anđeo Jahvin
dođe i sjede pod hrast kod Ofre koji pripadaše Joašu Abiezerovu. Njegov
sin Gideon vrhao je pšenicu na tijesku da bi je sačuvao od Midjanaca.
12 I ukaza mu se Anđeo Jahvin i reče mu: “Jahve s tobom, hrabri junače!”
13 Gideon mu odgovori: “Oh, gospodaru, ako je Jahve s nama, zašto nas sve
ovo snađe? Gdje su sva ona čudesa njegova o kojima nam pripovijedahu
oci naši govoreći: 'Nije li nas Jahve iz Egipta izveo?' A sada nas je Jahve
ostavio, predao nas u ruke Midjancima.” 14 Jahve se tad okrenu prema
njemu i reče mu: “Idi s tom snagom u sebi i izbavit ćeš Izraela iz ruke
Midjanaca. Ne šaljem li te ja?” 15 “Ali, gospodaru”, odgovori mu Gideon,
“kako ću izbaviti Izraela? Moj je rod najmanji u Manašeovu plemenu,
a ja sam posljednji u kući svoga oca.” 16 Jahve mu reče: “Ja ću biti s
tobom te ćeš pobijediti Midjance kao jednoga.” 17 Gideon mu reče: “Ako
sam našao milost u tvojim očima, daj mi znak da ti govoriš sa mnom.
18 Nemoj otići odavde dok se ne vratim s darom i stavim ga preda te.”
A on odgovori: “Ostat ću dok se ne vratiš.” 19 Gideon ode, zgotovi jare
i od efe brašna načini beskvasne hljebove, stavi meso u košaricu i juhu
u lonac pa donese sve to pod hrast. 20 Anđeo Jahvin reče mu: “Uzmi
meso i beskvasne hljebove, stavi ih na tu stijenu, a juhu prolij.” On učini
tako. 21 Anđeo Jahvin tad uze štap što ga je držao i vrhom dotaknu
meso i beskvasne hljebove. Oganj planu iz stijene, spali meso i beskvasne
hljebove. Anđeo Jahvin nato iščeze pred njegovim očima. 22 Tad Gideon
vidje da je to bio Anđeo Jahvin i reče: “Jao, Jahve, Gospode! Anđela
Jahvina vidjeh licem u lice!” 23 Jahve mu odgovori: “Mir s tobom! Ne
boj se, nećeš umrijeti!” 24 Gideon podiže na tome mjestu žrtvenik Jahvi i
nazva ga “Jahve-Mir”. Žrtvenik još i danas stoji u Ofri Abiezerovoj. 25 Iste
noći Jahve reče Gideonu: “U svojega oca uzmi utovljena junca, junca od
sedam godina, i razori Baalov žrtvenik i posijeci gaj pokraj njega. 26 Potom
podigni žrtvenik Jahvi, Bogu svome, na vrhu te gorske stijene i dobro
ga uredi. Uzmi junca i prinesi paljenicu na drvima Ašere što ih u gaju
nasiječeš.” 27 Tada Gideon uze deset ljudi između svojih slugu i učini kako
mu je zapovjedio Jahve. Ali kako se bojao svoje obitelji i građana, učini to
noću. 28 Kad su građani sutradan poranili, a to razoren Baalov žrtvenik i
gaj posječen pored njega, a junac žrtvovan kao paljenica na novom oltaru.
29 I pitahu jedni druge: “Tko je to učinio?” Ispitaše, istražiše pa rekoše:

“Gideon, Joašev sin, učini to.” 30 Tada građani rekoše Joašu: “Izvedi sina
da umre jer je razorio Baalov žrtvenik i posjekao gaj pored njega.” 31 Joaš
odgovori svima koji stajahu oko njega: “Zar ćete vi braniti Baala? Zar ćete
ga vi spasavati? Tko brani Baala, bit će pogubljen prije sutrašnjeg dana.
Ako je on bog, neka se sam brani od Gideona što mu je razorio žrtvenik.”
32 Toga dana prozvali su Gideona Jerubaal jer se govorilo: “Neka sam Baal
s njim obračuna što mu je srušio žrtvenik.” 33 Svi Midjanci, Amalečani i
sinovi Istoka bijahu se sakupili i, prešavši Jordan, utaborili se u Jizreelskoj
ravnici. 34 Duh Jahvin obuze Gideona i on zasvira u rog, a Abiezerov rod
stade iza njega. 35 Posla on glasnike po svem plemenu Manašeovu te i
oni stadoše iza njega. Posla glasnike i u pleme Ašerovo, Zebulunovo i
Naftalijevo te im i oni krenuše u susret. 36 Gideon reče Bogu: “Ako zaista
hoćeš osloboditi Izraela mojom rukom, kao što si obećao, 37 evo ću metnuti
ovčje runo na gumno: ako bude rose samo na runu, a zemlja ostane suha,
tada ću znati da ćeš mojom rukom izbaviti Izraela, kao što si obećao.” 38 I
bi tako. Gideon urani sutradan te iscijedi rosu iz runa - punu zdjelu vode.
39 Opet Gideon reče Bogu: “Ne razgnjevi se na me što ti progovaram još
jednom. Dopusti mi da još ovaj put pokušam s runom: neka samo runo
bude suho, a neka po svoj zemlji bude rosa!” 40 I Bog one noći učini tako:
samo je runo ostalo suho, a po svoj zemlji pala rosa.

7

1 Urani Jerubaal, to jest Gideon, i sav narod bijaše s njim i utabori se kod
En-Haroda; a tabor Midjanaca nalazio se na sjeveru od njegova, podno
brijega More, u dolini. 2 Tada Jahve reče Gideonu: “Previše je naroda
s tobom a da bih predao Midjance u njegove ruke. Izrael bi se mogao
pohvaliti i reći: 'Vlastita me ruka izbavila.' 3 Zato oglasi da narod čuje: 'Tko
se boji i strahuje, neka se vrati.'” Gideon ih iskuša. Dvadeset i dvije tisuće
ljudi iz naroda vrati se, a ostade ih deset tisuća. 4 Jahve reče Gideonu: “Još
je previše naroda. Povedi ih na vodu i ondje ću ih iskušati. Za koga ti
kažem: 'Neka ide s tobom', taj će s tobom ići. A za koga ti kažem: 'Neka
ne ide s tobom', taj neće ići.” 5 Gideon povede narod na vodu i Jahve
mu reče: “Koji bude laptao vodu jezikom kao što lapće pas, stavi ga na
stranu. Koji klekne da pije, odvoji ga na drugu stranu.” 6 Onih koji su
laptali vodu jezikom - prinoseći vodu rukom k ustima - bijaše tri stotine, a
sav je ostali narod kleknuo da pije. 7 Tad Jahve reče Gideonu: “Sa one tri
stotine ljudi koji su laptali vodu ja ću vas izbaviti i predat ću Midjance u
vaše ruke. Svi drugi neka se vrate svaki svojoj kući.” 8 Gideon tad naloži
narodu da mu preda opskrbu i rogove, a onda otpusti Izraelce da ide svaki
svome šatoru; zadrža samo one tri stotine. A midjanski se tabor prostirao
niže njega u dolini. 9 One noći reče mu Jahve: “Ustani, navali na tabor,
jer ti ga predajem u ruke. 10 Ako se bojiš napasti, siđi najprije u tabor s
Purom, momkom svojim; 11 slušaj što govore; ohrabrit ćeš se i napast ćeš
na tabor.” On siđe sa svojim momkom Purom do prvih taborskih straža.
12 Midjanci, Amalečani i svi sinovi Istoka pali po dolini, brojni kao skakavci;
njihovim devama ne bijaše broja, kao pijesku na obali mora. 13 Kad je
Gideon došao, a to jedan baš pripovijedaše svome drugu što je sanjao:
“Usnuo sam kako se pogača ječmenog kruha kotrlja u midjanski tabor:
dokotrlja se do jednog šatora i pogodi, a šator pade, prevrnu se.” 14 A drug
mu odgovori: “Nije to drugo nego mač Gideona, Joaševa sina, Izraelca. Bog
mu je predao u ruke Midjance i sav tabor.” 15 Kada je Gideon čuo kako je

onaj pripovjedio san i kako ga je drugi protumačio, baci se ničice, vrati se
onda u tabor Izraelov i povika: “Ustajte, jer vam je Jahve predao u ruke
tabor midjanski!” 16 Gideon tad podijeli svoje tri stotine ljudi u tri čete.
Svakome čovjeku dade u ruke rog, prazan vrč i luč u vrču: 17 “Gledajte
mene”, reče im, “i činite što i ja! Kada dođem na rub tabora, činite što
budem i ja činio! 18 Kad zatrubim u rog ja i svi koji su sa mnom, tada i vi
zasvirajte u rog oko sveg tabora i vičite: 'Za Jahvu i Gideona!'” 19 Gideon
i stotina ljudi što ga je pratila dođoše na rub tabora pri početku ponoćne
straže; tek što su postavili straže, oni zatrubiše u rogove i razbiše vrčeve
koje su imali u ruci. 20 Tako tri čete zasviraše u rogove i razbiše vrčeve;
lijevom rukom držahu luči, a desnom rogove da trube i udariše vikati: “Za
Jahvu i Gideona!” 21 I svaki stajaše nepomično na svome mjestu uokrug
tabora. Tada se probudi sav tabor i Midjanci vičući nagoše u bijeg. 22 Dok
su one tri stotine trubile u rogove, učini Jahve te oni u taboru okrenuše mač
jedan na drugoga. I sva se vojska razbježa do Bet-Hašita, prema Sartanu,
do Abel-Meholske obale kod Tabata. 23 A Izraelci iz plemena Naftalijeva,
Ašerova i iz svega plemena Manašeova sabraše se i pognaše Midjance.
24 Gideon posla glasnike po svoj Efrajimovoj gori da govore: “Siđite pred
Midjance i zauzmite prije njih sve gazove do Bet-Bara i Jordana.” Svi se
ljudi od plemena Efrajimova odazvaše i zauzeše gazove voda do Bet-Bara
i Jordana. 25 I uhvatiše dva midjanska kneza, Oreba i Zeeba; Oreba ubiše
na Orebovoj stijeni, a Zeeba kod Zeebova tijeska. Progonili su Midjance i
donijeli Gideonu preko Jordana glavu Orebovu i Zeebovu.

8

1 Tada Efrajimovi ljudi rekoše Gideonu: “Kako si postupio prema nama:
nisi nas pozvao kada si pošao u boj protiv Midjanaca?” I žestoko mu
prigovoriše. 2 On im odgovori: “Pa što sam ja učinio kad se usporedim
s vama? Nije li Efrajimovo pabirčenje bolje od Abiezerove berbe? 3 U
vaše je ruke Jahve predao knezove midjanske, Oreba i Zeeba. Može li
se usporediti moje djelo s onim što ste vi učinili?” Na te riječi utiša se
njihova srdžba prema njemu. 4 Kad je Gideon došao do Jordana, prijeđe
ga, ali i on i tri stotine ljudi s njim bijahu iznemogli i gladni. 5 Stoga
reče ljudima iz Sukota: “Dajte kruha ljudima koji idu za mnom, iznemogli
su. Ja gonim Zebaha i Salmunu, kraljeve midjanske.” 6 Ali mu sukotski
glavari odgovoriše: “Zar je Zebahova i Salmunina šaka već u tvojoj ruci
da dademo kruha tvojoj vojsci?” 7 Gideon im reče: “Dobro! Kad mi Jahve
preda u ruke Zebaha i Salmunu, iskidat ću vam meso trnjem i dračem
pustinjskim.” 8 Odatle ode u Penuel i zatraži isto od Penuelaca, a oni mu
odgovore kao što su mu odgovorili i Sukoćani. 9 On zaprijeti i Penuelcima:
“Kad se vratim kao pobjednik, porušit ću ovu kulu.” 10 Zebah i Salmuna
bijahu u Karkoru i vojska njihova s njima, oko petnaest tisuća ljudi, što ih
god osta od vojske sinova Istoka; sto dvadeset tisuća ratnika bijaše palo.
11 Gideon pođe putem kojim prolaze oni što žive pod šatorima, istočno
od Nobaha i Jogbohe, te potuče vojsku kad stajaše bezbrižna. 12 Zebah i
Salmuna pobjegoše. On ih pogna i uhvati dva kralja midjanska, Zebaha
i Salmunu. A vojsku im svu uništi. 13 Poslije bitke Gideon, sin Joašev,
vrati se preko Hareške uzvisine. 14 I uhvati nekog momka iz Sukota te
ga uze ispitivati; a on mu popisa imena sukotskih knezova i starješina,
sedamdeset i sedam ljudi. 15 Potom Gideon ode Sukoćanima i reče: “Evo
Zebaha i Salmune zbog kojih ste mi se rugali govoreći: 'Je li Zebahova i

Salmunina šaka već u tvojoj ruci pa da dademo kruha tvojim iznemoglim
ljudima?'" 16 I uhvati starješine gradske, nabra pustinjskog trnja i drača da
ih ućute leđa Sukoćana. 17 Poruši Penuelsku kulu i pobi građane. 18 Onda
reče Zebahu i Salmuni: "Kakvi bijahu ljudi koje pobiste na Taboru?" "Bili
su nalik na te", odgovoriše. "Svaki bijaše kao kraljev sin." 19 "To su bila
moja braća, sinovi moje matere", reče Gideon. "Tako mi Jahve, da ste ih
ostavili na životu, ne bih vas ubio." 20 Potom zapovjedi svom prvencu
Jeteru: "Ustani, pogubi ih!" Ali dječak ne izvuče mača: bojao se, bijaše
još mlad. 21 Tada rekoše Zebah i Salmuna: "Ustani ti i navali na nas, jer
kakav je čovjek, onakva mu i snaga." I ustavši, Gideon pogubi Zebaha i
Salmunu i uze mjesečiće što su visjeli o vratu njihovih deva. 22 Izraelci
rekoše Gideonu: "Vladaj nad nama, ti, sin tvoj i unuk tvoj, jer si nas ti
izbavio iz ruku Midjanaca." 23 Ali im Gideon odgovori: "Ne, neću ja vladati
nad vama, a ni moj sin; Jahve će biti vaš vladar." 24 Još im reče Gideon:
"Jedno samo od vas tražim: da mi svaki dade prsten od svog plijena."
Pobijeđeni su nosili zlatne prstenove jer bijahu Jišmaelci. 25 "Vrlo rado",
odgovore oni. On nato razastrije svoj plašt, a svaki od njih baci od svog
plijena po prsten. 26 Težina zlatnih prestenova što ih je zaiskao iznosila je
tisuću i sedam stotina zlatnih šekela, osim mjesečića, naušnica i skrletnih
haljina koje su nosili midjanski kraljevi i osim lančića što bijahu oko vrata
njihovih deva. 27 Gideon načini od toga efod i postavi ga u svome gradu
Ofri. I sav Izrael udari za njim u nevjeru i bijaše to zamka Gideonu i
njegovu domu. 28 Tako su Midjanci bili poniženi pred Izraelcima. Više ne
dizahu glave i zemlja bi mirna četrdeset godina, koliko još potraja vijek
Gideonov. 29 Jerubaal, sin Joašev, otišao je i živio u svojoj kući. 30 Gideon je
imao sedamdeset sinova koji su potekli od njega jer je imao mnogo žena.
31 Njegova inoča koja je živjela u Šekemu rodi mu sina komu nadjenu
ime Abimelek. 32 Gideon, sin Joašev, umrije u dubokoj starosti; sahraniše
ga u grobu njegova oca Joaša u Abiezerovoj Ofri. 33 Po Gideonovoj smrti
Izraelci okrenuše u preljub s baalima te postaviše sebi za boga Baal-Berita.
34 Izraelci se nisu više sjećali Jahve, svoga Boga, koji ih je izbavio iz ruku
svih njihovih neprijatelja unaokolo. 35 I nisu iskazivali zahvalnost domu
Jerubaala Gideona za dobro što ga je učinio Izraelu.

9

1 Abimelek, sin Jerubaalov, otiđe u Šekem k braći svoje matere i
reče njima i svemu rodu kuće svoje majke: 2 "Upitajte sve šekemske
građane: što vam je bolje - da nad vama vlada sedamdeset ljudi, svi
sinovi Jerubaalovi, ili jedan čovjek? Sjetite se da sam ja od vašeg mesa
i vaših kostiju!" 3 To braća njegove matere prenesoše ostalim šekemskim
građanima i njihovo se srce prikloni Abimeleku jer govorahu: "Naš je
brat!" 4 I dadoše mu sedamdeset šekela srebra iz hrama Baal-Beritova;
time Abimelek unajmi klatež i pustolove koji pođoše za njim. 5 Onda dođe
u kuću svoga oca u Ofri i pobi svoju braću, sinove Jerubaalove, sedamdeset
ljudi, na jednom kamenu. Izmakao mu je samo Jotam, najmlađi sin
Jerubaalov jer se bijaše sakrio. 6 Tada se skupiše svi šekemski građani
i sav Bet-Milo te postaviše Abimeleka za kralja kod hrasta koji stoji u
Šekemu. 7 Kada su to dojavili Jotamu, ode on, stade na vrh gore Gerizima
i povika im na sav glas: "Čujte me, uglednici šekemski, tako vas čuo Bog!
8 Jednom se zaputila stabla da pomažu kralja koji će vladati nad njima.
Pa rekoše maslini: 'Budi nam kraljem!' 9 Odgovori im maslina: 'Zar da

se svog ulja odreknem što je na čast bozima i ljudima da bih vladala nad drugim drvećem?' 10 Tad rekoše stabla smokvi: 'Dođi, budi nam kraljem!' 11 Odgovori im smokva: 'Zar da se odreknem slatkoće i krasnoga ploda svog da bih vladala nad drugim drvećem?' 12 Tad rekoše stabla lozi: 'Dođi, budi nam kraljem!' 13 Odgovori im loza: 'Zar da se odreknem vina što veseli bogove i ljude da bih vladala nad drugim drvećem?' 14 Sva stabla rekoše tad glogu: 'Dođi, budi nam kraljem!' 15 A glog odgovori stablima: 'Ako me doista hoćete pomazat' za kralja, u sjenu se moju sklonite. Ako nećete, iz gloga će oganj planuti i sažeći cedrove libanonske!' 16 Sada, jeste li vjerno i čestito učinili kad ste izabrali Abimeleka za kralja? Jeste li se dobro ponijeli prema Jerubaalu i njegovoj kući? Jeste li mu uzvratili za djela što ih za vas učini? 17 Moj se otac za vas borio izloživši svoj život te vas izbavio iz ruku Midjanaca, 18 a vi danas ustaste protiv kuće moga oca, pobiste njegove sinove, sedamdeset ljudi na istom kamenu, i nad građanima Šekema učiniste kraljem Abimeleka, sina njegove robinje, zato što je vaš brat! 19 Ako ste vjerno i pošteno danas radili prema Jerubaalu i prema njegovoj kući, radujte se s Abimelekom, a on neka se raduje s vama! 20 Ako niste, neka oganj iziđe iz Abimeleka i sažeže građane Šekema i Bet-Mila i neka iziđe oganj iz građana Šekema i Bet-Mila i sažeže Abimeleka!" 21 Onda Jotam pobježe, skloni se i dođe u Beer, i ondje ostade, jer se bojao svoga brata Abimeleka. 22 Abimelek je vladao nad Izraelom tri godine. 23 Tada Bog posla duh razdora među Abimeleka i šekemske građane i šekemski se građani pobuniše protiv Abimeleka. 24 Bijaše to zato da bi se osvetio zločin počinjen nad sedamdeset Jerubaalovih sinova i da bi njihova krv pala na njihova brata Abimeleka, koji ih ubi, i na građane Šekema, koji mu pomogoše da ubije braću. 25 Hoteći mu napakostiti, šekemski su građani postavili zasjede po vrhovima planina i pljačkali svakoga tko bi prošao mimo njih onim putem. Javiše to Abimeleku. 26 Gaal, sin Ebedov, dođe sa svojom braćom i nastani se u Šekemu; a šekemski se građani pouzdaše u njega. 27 Otišavši u polje, trgali su u svojim vinogradima grožđe i gazili ga, a onda udarili u veselje; ušli su u hram svoga boga, jeli su, pili i proklinjali Abimeleka. 28 A Gaal, Ebedov sin, povika: "Tko je Abimelek da mu služimo? Zar ne bi trebalo da Jerubaalov sin i Zebul, njegov namjesnik, služe ljude Hamora, Šekemova oca? Zašto da mi njemu služimo? 29 O, kad bih imao ovaj narod u svojoj ruci, protjerao bih Abimeleka i rekao mu: 'Pojačaj svoju vojsku i iziđi u boj!'" 30 A kad Zebul, gradski načelnik, doznade što je govorio Gaal, sin Ebedov, razgnjevi se. 31 Posla glasnike Abimeleku u Arumu i poruči mu: "Evo, Gaal, sin Ebedov, došao u Šekem sa svojom braćom i bune građane protiv tebe. 32 Zato ustani noću, ti i narod što je s tobom, i stani u zasjedu u polju. 33 A ujutro, kad ograne sunce, digni se i udari na grad. Kada Gaal i njegovi ljudi iziđu preda te, ti učini s njima što ti prilike posavjetuju." 34 Abimelek usta noću sa svim svojim ljudima i stade u zasjedu oko Šekema u četiri čete. 35 Kada je Gaal, sin Ebedov, izišao pred gradska vrata i zaustavio se, Abimelek i njegovi ljudi ustaše iz zasjede. 36 Gaal ugleda ljude i reče Zebulu: "Eno silaze ljudi s gorskih vrhova." "Od sjena gorskih vrhova", odgovori mu Zebul, "čine ti se ljudi." 37 Opet progovori Gaal: "Eno silaze ljudi s visa zvana Zemljin pupak, a četa jedna dolazi putem od Čarobnjačkog hrasta." 38 Tad mu reče Zebul: "Gdje ti je sada jezik? Pa ti si govorio: 'Tko je Abimelek da mu služimo?' Nisu li ondje ljudi koje si prezirao? Iziđi sada i pobij se

s Abimelekom.” 39 I Gaal iziđe na čelu šekemskih građana i pobi se s
Abimelekom. 40 Abimelek potjera Gaala i on pobježe pred njim; i mnogi
njegovi ljudi padoše mrtvi prije nego što su i došli do vrata. 41 Abimelek
se tada vrati u Arumu, a Zebul potjera Gaala i njegovu braću i nije im više
dao da ostanu u Šekemu. 42 Sutradan je narod izišao u polje i javiše to
Abimeleku. 43 On uze svoju vojsku, podijeli je u tri čete i stade u zasjedu
u polju. Kad bi vidio gdje ljudi izlaze iz grada, nasrnuo bi na njih i pobio
ih. 44 Dok je Abimelek sa svojom četom udarao kod gradskih vrata, druge
se dvije čete baciše na one koji bijahu u polju i tako ih pobiše. 45 Čitav je
dan Abimelek opsjedao grad. Zauzevši ga, poubija sve stanovništvo, razori
grad i posu sol po njemu. 46 Kad su to čuli gospodari Migdal Šekema, uđoše
svi u tvrdi prostor hrama El-Berita. 47 Kada je Abimelek doznao da su se
svi građani Migdal Šekema ondje sakupili, 48 popne se na Salmonsku goru
sa svom vojskom svojom. Uzevši u ruke sjekiru, odsječe granu od drveta,
podiže je i metnu sebi na rame. A ljudima zapovjedi: “Što vidjeste da
sam ja učinio, učinite brzo i vi.” 49 I svi ljudi odsjekoše sebi po granu, a
onda krenuše za Abimelekom, nabacaše granje na utvrdu i zapališe ga nad
onima koji su se ondje nalazili. Tako izgiboše svi žitelji Migdal Šekema,
oko tisuću ljudi i žena. 50 Potom Abimelek krenu na Tebes, opsjede ga i
osvoji. 51 Bijaše ondje usred grada kula kamo su se sklonili svi ljudi i žene
i svi uglednici gradski. Zatvorivši za sobom vrata, popeše se kuli na krov.
52 Abimelek dođe do kule i napade je. Dok je prilazio vratima kule da je
zapali, 53 neka žena baci mu žrvanj na glavu i razbi mu lubanju. 54 On brzo
pozva svoga momka koji mu je nosio oružje i reče mu: “Trgni mač i ubij
me da se ne govori o meni: 'Žena ga je ubila.'” Njegov ga momak probode
te on umrije. 55 Kad su Izraelci vidjeli da je Abimelek mrtav, svi se vratiše
svojim kućama. 56 Tako je Bog svalio na Abimeleka zlo koje je on učinio
svome ocu pobivši sedamdesetero svoje braće. 57 I sve zlo Šekemaca Bog
svali na njihove glave i tako ih stiže kletva Jotama, sina Jerubaalova.

10

1 Poslije Abimeleka ustao je Tola, sin Pue, sina Dodova, da izbavi Izraela.
On bijaše iz Jisakarova plemena, a živio je u Šamiru, u Efrajimovoj gori.
2 Bio je sudac Izraelu dvadeset i tri godine, a kad je umro, pokopali su
ga u Šamiru. 3 Poslije njega ustao je Jair Gileađanin, koji je bio sudac
Izraelu dvadeset i dvije godine. 4 Imao je trideset sinova koji su jahali na
tridesetero magaradi i imali trideset gradova što se do dana današnjega
zovu Sela Jairova, a nalaze se u gileadskoj zemlji. 5 Kad umrije Jair,
pokopaše ga u Kamonu. 6 Izraelci su opet stali činiti ono što Jahvi nije
po volji. Služili su baalima i aštartama, aramejskim bogovima i sidonskim
bogovima, bogovima Moabaca, bogovima Amonaca i bogovima Filistejaca.
A Jahvu su napustili i nisu mu više služili. 7 Tad planu Jahve gnjevom i
predade ih u ruke Filistejcima i Amoncima. 8 Oni su od tada osamnaest
godina satirali i tlačili Izraelce - sve Izraelce koji življahu s onu stranu
Jordana, u zemlji amorejskoj, koja je u Gileadu. 9 Potom su Amonci prešli
Jordan da zavojšte i na Judu, Benjamina i na Efrajima te se Izrael nađe
u velikoj nevolji. 10 Tada zavapiše Izraelci Jahvi govoreći: “Griješili smo
prema tebi jer smo ostavili Jahvu, svoga Boga, da bismo služili baalima.”
11 A Jahve odgovori Izraelcima: “Nisu li vas tlačili Egipćani i Amorejci,
Amonci i Filistejci, 12 Sidonci, Amalečani i Midjanci? Ali kad ste zavapili

prema meni, nisam li vas izbavio iz njihovih ruku? 13 Ali vi ostaviste mene i
uzeste služiti drugim bogovima. Zbog toga vas neću više izbavljati. 14 Idite
i vapite za pomoć onim bogovima koje ste izabrali! Neka vas oni izbave iz
vaše nevolje!" 15 Izraelci odgovoriše Jahvi: "Sagriješili smo! Čini s nama
što ti drago, samo nas danas izbavi!" 16 I odstraniše tuđe bogove i počeše
opet služiti Jahvi. A Jahve više ne mogaše trpjeti da Izraelci pate. 17 Kada
su se Amonci sabrali i utaborili u Gileadu, skupiše se i Izraelci i utaboriše
se u Mispi. 18 Tada narod i knezovi gileadski rekoše jedni drugima: "Koji
čovjek povede boj protiv Amonaca, neka bude poglavar svima koji žive u
Gileadu."

11

1 Gileađanin Jiftah bijaše hrabar ratnik. Rodila ga bludnica, a otac mu
bijaše Gilead. 2 Ali je Gileadu i njegova žena rodila sinove, pa kada su
sinovi te žene odrasli, otjeraše Jiftaha govoreći mu: "Nećeš dobiti baštine
od našeg oca jer si sin strane žene." 3 Jiftah zato pobježe od svoje braće
i naseli se u zemlji Tobu. Ondje se oko njega okupila hrpa beskućnika
koji su s njim pljačkali. 4 Poslije nekog vremena Amonci zavojštiše na
Izraela. 5 Kada su Amonci napali Izraela, krenuše gileadske starješine da
trže Jiftaha u zemlji Tobu. 6 "Hodi", rekoše mu, "budi nam vojvoda da
ratujemo protiv Amonaca." 7 Ali Jiftah odgovori gileadskim starješinama:
"Niste li me vi mrzili i otjerali iz kuće moga oca? Zašto sada dolazite k
meni kada ste u nevolji?" 8 Gileadske starješine rekoše Jiftahu: "Zato smo
sada došli tebi: pođi s nama, povedi rat protiv Amonaca i bit ćeš poglavar
nama i svima u Gileadu." 9 Jiftah upita gileadske starješine: "Ako me
odvedete natrag da ratujem protiv Amonaca te ako ih Jahve meni preda,
hoću li biti vaš poglavar?" 10 "Jahve neka bude svjedokom među nama",
odgovore Jiftahu gradske starješine. "Jao nama ako ne učinimo kako si
rekao!" 11 I Jiftah ode sa starješinama Gileada. Narod ga postavi sebi za
poglavara i vojvodu; a Jiftah je ponovio sve svoje uvjete pred Jahvom u
Mispi. 12 Jiftah posla onda poslanike kralju Amonaca s porukom: "Što ima
između tebe i mene da si došao ratovati protiv moje zemlje?" 13 Kralj
Amonaca odgovori Jiftahovim poslanicima: "U vrijeme kada je izlazio iz
Egipta, Izrael ja zaposjeo moju zemlju od Arnona do Jaboka i Jordana.
Zato mi je sada dragovoljno vrati!" 14 Jiftah nanovo pošalje glasnike kralju
Amonaca 15 i poruči mu: "Ovako govori Jiftah: Nije Izrael zaposjeo ni
moapsku ni amonsku zemlju, 16 nego je, izišavši iz Egipta, Izrael prešao
pustinjom do Crvenog mora i došao u Kadeš. 17 Tada je poslao Izrael
poslanike edomskom kralju s molbom: 'Htio bih proći kroz tvoju zemlju!'
Ali ga edomski kralj ne posluša. Poslao ih je i moapskom kralju, ali ni on
ne htjede, te Izrael ostade u Kadešu. 18 Onda je preko pustinje zaobišao
edomsku i moapsku zemlju i došao na istok od moapske zemlje. Narod
se utaborio s one strane Arnona ne prelazeći granice Moaba, jer Arnon
bijaše moapska međa. 19 Izrael posla zatim poslanike Sihonu, amorejskom
kralju, koji je vladao u Hešbonu, i poruči mu: 'Pusti nas da prođemo kroz
tvoju zemlju do mjesta koje nam je određeno.' 20 Ali Sihon ne dopusti
Izraelu da prođe preko njegova područja, nego skupi svu svoju vojsku
koja bijaše utaborena u Jahasu i zametnu boj s Izraelom. 21 Jahve, Bog
Izraelov, predade Sihona i svu njegovu vojsku u ruke Izraelu, koji ih porazi,
te Izrael zaposjede svu zemlju Amorejaca koji nastavahu to područje.
22 Zaposjeo je tako svu zemlju Amorejaca od Arnona do Jaboka i od pustinje

do Jordana. 23 I sada kad je Jahve, Bog Izraelov, protjerao Amorejce pred
svojim narodom Izraelom, ti bi nas htio odagnati? 24 Zar ne posjeduješ sve
što je tvoj bog Kemoš bio oteo starim posjednicima? Tako i sve ono što
je Jahve, naš Bog, oteo starim posjednicima, mi sada posjedujemo! 25 Po
čemu si ti bolji od moapskog kralja Balaka, sina Siporova? Je li se i on
sporio s Izraelom? Je li on ratovao protiv njega? 26 Kada se Izrael nastanio
u Hešbonu i u njegovim selima, u Aroeru i u njegovim selima, a tako i po
svim gradovima na obali Jordana - evo, već tri stotine godina - zašto ih
tada niste oteli? 27 Nisam ja tebi skrivio nego ti meni činiš krivo ratujući
protiv mene. Neka Jahve, Sudac, danas presudi između sinova Izraelovih
i sinova Amonovih." 28 Ali kralj Amonaca ne posluša riječi što mu ih je
poručio Jiftah. 29 Duh Jahvin siđe na Jiftaha te on pođe kroz Gileadovo
i Manašeovo pleme, prođe kroz gileadsku Mispu, a od gileadske Mispe
dođe iza Amonaca. 30 I Jiftah se zavjetova Jahvi: "Ako mi predaš u ruke
Amonce, 31 tko prvi iziđe na vrata moje kuće u susret meni kada se budem
vraćao kao pobjednik iz boja s Amoncima bit će Jahvin i njega ću prinijeti
kao paljenicu." 32 Jiftah krenu protiv Amonaca da ih napadne i Jahve ih
izruči u njegove ruke. 33 I porazi ih Jiftah od Aroera do blizu Minita - u
dvadeset gradova - i sve do Abel Keramima. Bijaše to njihov veliki poraz;
i Amonci bijahu poniženi pred Izraelom. 34 Kada se Jiftah vratio kući u
Mispu, gle, iziđe mu u susret kći plešući uza zvuke bubnjeva. Bijaše mu
ona jedinica, osim nje nije imao ni sina ni kćeri. 35 Ugledavši je, razdrije
svoje haljine i zakuka: "Jao, kćeri moja, u veliku me tugu bacaš! Zar mi baš
ti moraš donijeti nesreću! Zavjetovah se Jahvi i ne mogu zavjeta poreći."
36 Ona mu odgovori: "Oče moj, ako si učinio zavjet Jahvi, učini sa mnom
kako si se zavjetovao, jer ti je Jahve dao da se osvetiš Amoncima, svojim
neprijateljima." 37 Onda zamoli svog oca: "Ispuni mi ovu molbu: pusti me
da budem slobodna dva mjeseca; lutat ću po gorama sa svojim drugama i
oplakivati svoje djevičanstvo." 38 "Idi", reče joj on i pusti je na dva mjeseca.
Ona ode sa svojim drugama i oplakivaše na gorama svoje djevičanstvo.
39 Kada su prošla dva mjeseca, ona se vrati ocu i on izvrši na njoj zavjet
što ga bijaše učinio. I nikada nije upoznala čovjeka. Otada je potekao
običaj u Izraelu 40 da svake godine odlaze Izraelove kćeri i oplakuju kćer
Jiftaha Gileađanina četiri dana na godinu.

12

1 Uto se skupiše ljudi od Efrajimova plemena, prijeđoše Jordan put
Safona i rekoše Jiftahu. "Zašto si išao u boj protiv Amonaca a nas nisi
pozvao da idemo s tobom? Spalit ćemo ti kuću i tebe!" 2 Jiftah im
odgovori: "Imali smo veliku parbu, ja i moj narod, i Amonci su nas teško
tlačili. Pozvao sam vas u pomoć, ali me niste izbavili iz njihovih ruku.
3 Videći da mi nitko ne pritječe u pomoć, stavih svoj život na kocku, odoh
sam na Amonce, i Jahve mi ih predade u ruke. Zašto ste, dakle, pošli
danas da ratujete protiv mene?" 4 Tada skupi Jiftah sve Gileađane i udari
na Efrajima. Gileađani potukoše Efrajima, jer su ovi govorili: "Vi ste,
Gileađani, Efrajimovi bjegunci koji ste živjeli usred Efrajima i Manašea."
5 Zatim Gileađani presjekoše Efrajimu jordanske gazove, i kada bi koji
bjegunac Efrajimov rekao: "Pustite me da prijeđem", Gileađani bi ga pitali:
"Jesi li Efrajimovac?" A kada bi on odgovorio: "Nisam", 6 oni bi mu
kazali: "Hajde reci: Šibolet!" On bi rekao: "Sibolet" jer nije mogao dobro
izgovoriti. Oni bi ga tada uhvatili i pogubili na jordanskim plićacima. Tako

je poginulo četrdeset i dvije tisuće ljudi iz Efrajimova plemena. 7 Jiftah je
sudio Izraelu šest godina. A kada je Gileađanin Jiftah umro, pokopaše ga
u njegovu gradu, u Gileadu. 8 Poslije njega sudac u Izraelu bijaše Ibsan
iz Betlehema. 9 On je imao trideset sinova i trideset kćeri, koje je poudao
iz kuće, a trideset je snaha doveo izvana svojim sinovima. On je sudio
Izraelu sedam godina. 10 Zatim umrije Ibsan i pokopaše ga u Betlehemu.
11 Poslije njega sudac u Izraelu bijaše Elon Zebulunac. On je sudio Izraelu
deset godina. 12 Zatim umrije Zebulunac Elon i pokopaše ga u Ajalonu
u zemlji Zebulunovoj. 13 Poslije njega sudac u Izraelu bijaše Abdon, sin
Hilela iz Pireatona. 14 On je imao četrdeset sinova i trideset unuka koji
su jahali na sedamdesetero magaradi. On je sudio Izraelu osam godina.
15 Zatim umrije Abdon, sin Hilela iz Pireatona, i pokopaše ga u Pireatonu
u Efrajimovoj gori, u zemlji Šaalimu.

13

1 Izraelci su opet okrenuli da čine ono što Jahvi nije po volji i Jahve ih
predade u ruke Filistejcima za čerdeset godina. 2 A bijaše neki čovjek iz
Sore, od Danova plemena, po imenu Manoah. Žena mu bila nerotkinja i
nije imala djece. 3 Toj se ženi ukaza Anđeo Jahvin i reče joj: “Ti si neplodna
i nisi rađala. 4 Ali se odsad pazi: da ne piješ ni vina ni žestoka pića i da
ne jedeš ništa nečisto. 5 Jer, zatrudnjet ćeš, evo, i rodit ćeš sina. I neka
mu britva ne prijeđe po glavi, jer će od majčine utrobe dijete biti Bogu
posvećeno - bit će nazirej Božji i on će početi izbavljati Izraela iz ruke
Filistejaca.” 6 Žena ode i kaza mužu: “Božji čovjek došao k meni, lice mu
kao u Božjeg anđela, puno dostojanstva. Nisam ga upitala odakle je došao,
niti mi on kaza svog imena. 7 Ali mi je rekao: 'Ti ćeš začeti i roditi sina. Ne
pij odsad ni vina ni žestoka pića i ne jedi ništa nečisto jer će ti dijete biti
nazirej Božji od majčine utrobe do smrti.'” 8 Tada se Manoah pomoli Jahvi i
reče: “Molim te, Gospode, neka Božji čovjek koga si jednom poslao dođe još
jednom k nama i pouči nas što ćemo činiti s djetetom kad se rodi!” 9 Jahve
usliši Manoaha i Anđeo Jahvin dođe opet k ženi dok je sjedila u polju.
Manoah, muž njezin, ne bijaše kraj nje. 10 Žena brzo otrča da obavijesti
muža i reče mu: “Gle, ukazao mi se čovjek koji mi je došao onog dana.”
11 Manoah ustade, pođe za ženom i kada dođe k čovjeku, upita ga: “Jesi li
ti onaj što je govorio s ovom ženom?” A on odgovori: “Jesam.” 12 “Kada
se ispuni ono što si rekao”, opet će Manoah, “po kojim propisima i kako
treba postupati s djetetom?” 13 Anđeo Jahvin odgovori Manoahu: “Neka se
žena čuva svega što sam joj zabranio. 14 Neka ne uživa ništa što dolazi od
vinove loze, neka ne pije ni vina ni žestoka pića, neka ne jede ništa nečisto
i neka se drži svega što sam joj zapovjedio.” 15 Tada reče Manoah Anđelu
Jahvinu: “Rado bismo te ustavili i pogostili jaretom.” 16 Anđeo Jahvin nato
će Manoahu: “Sve da me i ustaviš, ja ne bih jeo tvoga jela; nego ako želiš
žrtvovati paljenicu, prinesi je Jahvi.” Manoah, ne znajući da je to Anđeo
Jahvin, 17 reče tada Anđelu Jahvinu: “Kako ti je ime, da te možemo častiti
kada se ispuni što si obećao.” 18 Anđeo Jahvin odgovori mu: “Zašto pitaš
za moje ime? Ono je tajanstveno.” 19 Manoah nato uze jare i prinos te ga
na stijeni kao paljenicu žrtvova Jahvi koji čini tajanstvene stvari. 20 Kada
se poče dizati plamen sa žrtvenika k nebu, podiže se Anđeo Jahvin u tome
plamenu. Kad to vidješe Manoah i njegova žena, padoše ničice. 21 Anđeo
Jahvin nije se više ukazivao Manoahu i njegovoj ženi. Manoah tada shvati

da je to Anđeo Jahvin. 22 "Zacijelo ćemo umrijeti", reče ženi, "jer smo
vidjeli Boga." 23 "Da nas je htio usmrtiti", odgovori mu žena, "ne bi iz
naše ruke primio paljenice ni prinosa i ne bi nam dao da sve to vidimo
niti da takvo što čujemo." 24 Žena rodi sina i nadjenu mu ime Samson.
Dijete odraste i Jahve ga blagoslovi. 25 I Jahvin duh bijaše s njim u Danovu
taboru, između Sore i Eštaola.

14

1 I siđe Samson u Timnu i ugleda ondje djevojku među filistejskim
kćerima. 2 Vrativši se, povjeri to ocu i majci: "Opazio sam u Timni", reče
on, "djevojku među filistejskim kćerima: oženite me njome." 3 Otac i mati
rekoše: "Zar nema djevojaka među kćerima tvoga plemena i u svemu
našem narodu da moraš uzeti ženu između neobrezanih Filistejaca?" Ali
Samson odgovori ocu: "Oženi me njome jer mi ona omilje." 4 Otac mu i
majka nisu znali da je to od Jahve, koji je tražio zadjevicu s Filistejcima
jer Filistejci u ono doba vladahu Izraelom. 5 Samson siđe tako u Timnu i
kad dođe do timnjanskih vinograda, gle - odjednom preda nj iskoči mladi
lav ričući. 6 Duh Jahvin zahvati Samsona, i on goloruk raskida lava kao
što se raskida jare; ali ne reče ni ocu ni majci što je učinio. 7 Došavši,
razgovori se s djevojkom i ona mu omilje. 8 Poslije nekog vremena, kada
se vratio da je odvede, Samson skrenu da vidi mrtvog lava, a to u mrtvom
lavu roj pčela i med. 9 On uze meda u ruke i jeo ga je idući putem.
Kada se vratio k ocu i majci, dade ga i njima te i oni jedoše; ali im ne
reče da ga je uzeo iz mrtvog lava. 10 Zatim ode ženi i ondje priredište
gozbu Samsonu; trajala je sedam dana, jer tako običavahu mladi ljudi.
11 Ali kako ga se bojahu, izabraše trideset svadbenih drugova da budu
uza nj. 12 Tad im reče Samson: "Hajde da vam zadam zagonetku. Ako
je odgonetnete za sedam svadbenih dana, dat ću vam trideset truba finog
platna i trideset svečanih haljina. 13 Ali ako je ne mognete odgonetnuti,
vi ćete meni dati trideset truba platna i trideset svečanih haljina." "Zadaj
nam zagonetku", odgovore mu oni, "mi te slušamo." 14 A on im reče: "Od
onog koji jede izišlo je jelo, od jakoga izišlo je slatko." Ali za tri dana nisu
mogli odgonetnuti zagonetke. 15 Četvrtoga dana rekoše Samsonovoj ženi:
"Izvuci od muža na prijevaru rješenje zagonetke, ili ćemo spaliti i tebe i
očev ti dom! Zar ste nas ovamo pozvali da nas oplijenite?" 16 Tada žena,
uplakana, obisnu Samsonu oko vrata govoreći: "Ti mene samo mrziš i
ne ljubiš me. Zadao si zagonetku sinovima moga naroda, a meni je nisi
objasnio." On joj odgovori: "Nisam je objasnio ni ocu ni majci, a tebi da
je kažem?" 17 Ona mu plakaše oko vrata sedam dana, koliko je trajala
gozba. Sedmoga dana on joj kaza odgonetku: toliko je na nj navaljivala. I
ona je odade sinovima svoga naroda. 18 Sedmoga dana, prije nego je zašlo
sunce, ljudi iz toga grada rekoše Samsonu: "Što ima slađe od meda i što
ima jače od lava?" A on im odgovori: "Da niste s mojom junicom orali, ne
biste zagonetke pogodili." 19 Tada duh Jahvin dođe na njega, te on siđe u
Aškelon i ondje pobi trideset ljudi, uze im odjeću i dade svečane haljine
onima koji su odgonetnuli zagonetku, a onda se sav gnjevan vrati očevoj
kući. 20 A Samsonovu ženu dadoše drugu koji mu bijaše svadbeni pratilac.

15

1 Poslije nekog vremena, o žetvi pšenice, Samson dođe da pohodi svoju
ženu, donijevši joj kozle i reče: "Želim ući k svojoj ženi u ložnicu." Ali

mu tast ne dopusti. 2 “Mislio sam,” reče mu on, “da si je zamrzio, pa
sam je dao tvome drugu. Ali zar njezina mlađa sestra nije ljepša od nje?
Uzmi je namjesto one!” 3 Samson mu odgovori: “Ovaj put neću biti krivac
Filistejcima kad im učinim zlo.” 4 I ode Samson, ulovi tri stotine lisica, uze
luči i, okrenuvši rep prema repu, stavi jednu luč među dva repa. 5 Tad
zapali luči, pusti lisice u filistejska polja i popali im snopove, i nepokošeno
žito, i vinograde, i maslinike. 6 Filistejci zapitaše: “Tko je to učinio?”
Odgovoriše im: “Samson, Timnjaninov zet, zato što mu tast oduze ženu
i dade je njegovu drugu.” Tad Filistejci odoše i spališe onu ženu i njenu
obitelj. 7 “Kad ste to učinili”, reče im Samson, “neću mirovati dok vam
se ne osvetim.” 8 I sve ih izudara uzduž i poprijeko i žestoko ih porazi.
Poslije toga ode u spilju Etamske stijene i ondje se nastani. 9 Tad Filistejci
krenuše, utaboriše se u Judi i raširiše do Lehija. 10 “Zašto ste pošli na
nas?” - upitaše ih Judejci. A oni im odgovoriše: “Pošli smo da svežemo
Samsona i da mu učinimo kako je on učinio nama.” 11 Tri tisuće Judejaca
odoše tada k spilji Etamske stijene i rekoše Samsonu: “Zar ne znaš da
Filistejci nama gospodare? Zašto si nam onda to učinio?” On im odgovori:
“Kako oni meni, tako ja njima!” A oni mu rekoše: 12 “Dođosmo da te
svežemo i predamo u ruke Filistejaca.” “Zakunite mi se”, reče im, “da
me nećete ubiti.” 13 “Ne”, odgovoriše mu, “mi ćemo te samo svezati i
predati u njihove ruke, ali te zacijelo ne želimo pogubiti.” Onda ga svezaše
sa dva nova užeta i odvedoše iz spilje. 14 Kad ga dovedoše u Lehi i kad
Filistejci, vičući od radosti, pojuriše na nj, duh Jahvin zahvati ga i užeta na
njegovim rukama postadoše kao laneni konci, spaljeni ognjem, i spadoše
mu s ruku. 15 Spazivši još sirovu magareću čeljust, pruži on ruku, uze
onu čeljust i pobi njome tisuću ljudi. 16 Tad reče Samson: “Magarećom
čeljusti gomile prebih, Magarećom čeljusti tisuću pobih.” 17 Rekavši to,
baci čeljust iz ruke. Zato odonda ono mjesto zovu Ramat Lehi. 18 Kako
bijaše jako ožednio, zavapi Jahvi govoreći: “Ti si izvojštio ovu veliku
pobjedu rukama svoga sluge, a zar sada moram umrijeti od žeđi i pasti
u ruke neobrezanima?” 19 Tad Jahve rasiječe udubinu što je kod Lehija i
voda poteče iz nje. Samson se napi i vrati mu se snaga, oživje mu duh.
Zato su onom izvoru dali ime En Hakore, a postoji još i danas u Lehiju.
20 Samson bijaše sudac u Izraelu za vrijeme filistejske vladavine dvadeset
godina.

16

1 Odatle ode Samson u Gazu; ondje vidje neku bludnicu i uđe k njoj.
2 Žiteljima Gaze javiše: “Samson je došao ovamo!” Opkoliše ga i vrebahu
ga svu noć na gradskim vratima. Svu noć bijahu mirni. “Pričekajmo
do zore”, mišljahu, “pa ćemo ga ubiti.” 3 Ali je Samson ležao samo do
ponoći, a o ponoći ustade, dohvati gradska vrata s oba dovratnika, iščupa
ih zajedno s prijevornicom, metnu ih na ramena i odnese na vrh gore koja
je nasuprot Hebronu i položi ih ondje. 4 Poslije toga zamilova on neku
ženu iz doline Soreka po imenu Delilu. 5 Filistejski knezovi dođoše k njoj i
rekoše joj: “Zavedi ga i doznaj gdje stoji njegova velika snaga, kako bismo
ga mogli svladati pa da ga svežemo i učinimo nemoćnim. A dat će ti svaki
od nas po tisuću i sto srebrnih šekela.” 6 Delila upita Samsona: “Kaži mi
gdje stoji tvoja velika snaga i čime bi se mogao svezati i svladati.” 7 Samson
joj odgovori: “Da me svežu sa sedam svježih još neosušenih žila od luka,
onemoćao bih i postao kao običan čovjek.” 8 Filistejski knezovi donesu

Delili sedam svježih još neosušenih žila i ona ga veza njima. 9 Kod nje
u sobi bijaše zasjeda i ona viknu: “Samsone, eto Filistejaca na te!” On
pokida žile kao što se prekine kučina kad se primakne ognju. I tako ne
doznadoše za tajnu njegove snage. 10 Tad reče Delila Samsonu: “Prevario
si me i slagao mi. Ali mi sada kaži čime bi te trebalo vezati.” 11 On
joj odgovori: “Da me dobro svežu novim još neupotrijebljenim užetima,
onemoćao bih i postao kao običan čovjek.” 12 Tada Delila uze nova užeta,
sveza ga njima i viknu mu: “Samsone, eto Filistejaca na te!” Kod nje u sobi
bijaše zasjeda, ali on prekide užeta na rukama kao da su konci. 13 Tada
Delila reče Samsonu: “Varaš me svejednako i lažeš mi. Kaži mi napokon
čime bi te trebalo vezati.” On joj odgovori: “Da otkaš sedam pramenova
moje kose na tkalačkom stanu i da ih zaglaviš klinom, onemoćao bih i
postao kao običan čovjek.” 14 Ona ga uspava i otka sedam pramenova
njegove kose na tkalačkom stanu, zabi klin i viknu mu: “Eto Filistejaca
na te, Samsone!” On se probudi i istrgne i klin i tkalački stan. I nije
otkrila tajnu njegove snage. 15 Delila mu reče: “Kako možeš reći da me
ljubiš kad tvoje srce nije sa mnom? Triput si me već prevario i nisi mi
kazao gdje je tvoja velika snaga.” 16 Kako mu je svakog dana dodijavala
molbama i mučila ga, njemu već dozlogrdje. 17 I otvori joj cijelo svoje srce:
“Nikada britva nije prešla po mojoj glavi jer sam od majčine utrobe nazirej
Božji. Da me obriju, sva bi me snaga ostavila, onemoćao bih i postao
bih kao običan čovjek.” 18 Delila tad shvati da joj je otvorio cijelo svoje
srce; pozva filistejske knezove i reče im: “Dođite sada jer mi je otvorio
cijelo svoje srce.” I filistejski knezovi dođoše k njoj i donesoše sa sobom
novac. 19 Uspavavši Samsona na svojim koljenima, ona dozva čovjeka te
mu obrija s glave sedam pramenova kose. Tako on poče slabiti i ostavi
ga snaga. 20 Kad ona povika: “Samsone, eto Filistejaca na te!” on se
probudi i pomisli: “Izvući ću se kao i uvijek i oslobodit ću se.” Ali nije
znao da se Jahve od njega okrenuo. 21 Filistejci ga uhvatiše, iskopaše mu
oči i odvedoše ga u Gazu. Okovaše ga dvostrukim mjedenim lancem te je
okretao mlin u tamnici. 22 Ali kosa gdje mu je obrijaše počne opet rasti. 23 A
knezovi se filistejski skupiše da prinesu veliku žrtvu svome bogu Dagonu
i da se provesele. Govorahu oni: “Bog naš predade nam u ruke Samsona,
našeg neprijatelja.” 24 A narod, vidjevši ga, uze hvaliti svoga boga i klicati
u njegovu čast govoreći: “Bog naš predade nam u ruke Samsona, našeg
neprijatelja, koji nam je zemlju pustošio i tolike naše usmrtio.” 25 Kad im se
srce razigralo, povikaše: “Dovedite Samsona da nas zabavlja!” I dovedoše
iz tamnice Samsona i on igraše pred njima; a onda ga postaviše među
stupove. 26 Samson tada reče dječaku koji ga je vodio za ruku: “Vodi me i
pomozi mi da opipam stupove na kojima počiva zdanje da se naslonim na
njih.” 27 A kuća bijaše puna ljudi i žena. Bijahu tu i svi filistejski knezovi, a
na krovu tri tisuće ljudi koji su gledali kako Samson igra. 28 Samson zavapi
Jahvi: “Gospodine Jahve, spomeni me se i samo mi još sada podaj snagu
da se Filistejcima odjednom osvetim za oba oka.” 29 I Samson napipa dva
srednja stupa na kojima počivaše zdanje, oprije se o njih, desnom o jedan,
a lijevom o drugi, 30 i viknu: “Neka poginem s Filistejcima!” Nato uprije iz
sve snage i sruši zdanje na knezove i na sav narod koji se ondje nalazio.
Više ih ubi umirući nego što ih pobi za života. 31 Poslije dođoše njegova
braća i sva kuća njegova oca, uzeše ga i odnesoše i pokopaše ga između
Sore i Eštaola, u grobu Manoaha, oca njegova. On je sudio Izraelu dvadeset
godina.

17

1 Bijaše u Efrajimovoj gori čovjek po imenu Mikajehu. 2 On reče majci:
“Tisuću i sto srebrnih šekela što su ti ukradeni i zbog kojih si izustila kletvu
- uši su je moje čule - taj je novac kod mene, ja sam ga uzeo.” Mati mu
odgovori: “Jahve te blagoslovio, sine moj!” 3 I Mikajehu vrati joj tisuću
i sto srebrnih šekela. A mati mu njegova reče: “Te sam novce posvetila
Jahvi iz svoje ruke za tebe, sine moj, da se izdjela za to rezan ili ljeven
idol. I evo, za to ih dajem.” 4 Majka uze dvije stotine srebrnih šekela i
dade ih zlataru. On načini od njih rezani i ljeveni idol koji postaviše u
Mikajehuovoj novoj kući. 5 On mu sagradi svetište, zatim načini efod i
terafe te posveti jednoga od svojih sinova da mu bude svećenik. 6 U to
vrijeme u Izraelu nije bilo kralja i svatko je radio po miloj volji. 7 Bijaše
neki mladić iz Betlehema u Judi, iz Judina plemena; bio je levit i boravio je
ondje kao došljak. 8 Taj čovjek ode iz grada Betlehema u Judi da se nastani
na kakvu prikladnu mjestu kao došljak. Putujući, dođe u Efrajimovu goru
do Mikine kuće. 9 Mika ga upita: “Odakle dolaziš?” “Ja sam levit iz Judina
Betlehema”, odgovori mu on, “i putujem da se negdje nastanim.” 10 “Ostani
kod mene”, reče mu Mika, “i budi mi ocem i svećenikom, a ja ću ti davati
deset srebrnih šekela na godinu, haljine i hranu.” I levit uđe. 11 Levit je
pristao da ostane u njega, i mladić mu bijaše kao jedan od sinova. 12 Mika
posveti levita za svećenika; mladić je postao njegovim svećenikom i živio
je u Mikinoj kući. 13 “Sad znam”, reče Mika, “da će mi Jahve učiniti dobro
kad imam levita za svećenika.”

18

1 U ono vrijeme ne bijaše kralja u Izraelu. Tada je Danovo pleme tražilo
zemljište gdje da se naseli, jer mu do toga dana nije dopalo zemljište
među Izraelovim plemenima. 2 Zato poslaše Danovci petoricu ljudi iz
svoga plemena, ljude osobito hrabre iz Sore i Eštaola, da izvide i upoznaju
zemlju. I rekoše im: “Idite, istražite zemlju.” I oni dođoše u Efrajimovu
goru, do Mikine kuće, i ondje zanoćiše. 3 Kako bijahu blizu Mikine kuće,
poznaše glas mladog levita; svratiše se onamo te ga upitaše: “Tko te doveo
ovamo? Što tu radiš? I što ćeš tu?” 4 A on im odgovori: “Mika je učinio sa
mnom tako i tako. On me najmio, a ja mu služim kao svećenik.” 5 “Upitaj
Boga”, kazaše mu, “da znamo hoće li nam uspjeti put koji smo poduzeli.”
6 “Idite u miru”, odgovori im svećenik, “put na koji ste pošli po volji je
Jahvi.” 7 Tada odoše ona petorica i stigoše u Lajiš. I vidješe da narod koji
prebiva u njemu živi bez straha - po običaju Sidonaca - bezbrižno i mirno;
imaju svega što rodi zemlja, daleko su od Sidonaca i nemaju nikakvih
odnosa s Aramejcima. 8 Kad se vratiše svojoj braći u Sori i Eštaolu, braća
ih upitaše: “Što ste doznali?” 9 Oni odgovoriše: “Na noge! Navalimo na
njih! Zemlja koju smo vidjeli vrlo je dobra. O vi, lijenčine! Ne oklijevajte
navaliti da osvojite tu zemlju. 10 Kada dođete, naći ćete ondje bezbrižan
narod. Zemlja je prostrana. Bog je predao u vaše ruke mjesto koje ne
oskudijeva ni u čemu što rodi zemlja!” 11 Tako je odande krenulo šest
stotina naoružanih ljudi iz Danova plemena iz Sore i Eštaola. 12 Krenuli su
i utaborili se u Kirjat Jearimu u Judi. Zato se to mjesto naziva do današnjeg
dana Danovim taborom, a nalazi se na zapadu od Kirjat Jearima. 13 Odatle
se zaputiše u Efrajimovu goru i dođoše do Mikine kuće. 14 A ona petorica
što bijahu išla izviđati zemlju rekoše svojoj braći: “Znate li da u ovim
kućama imaju efod, terafe i ljeveni idol? Sada pazite što ćete raditi.”

15 Skrenuvši, oni uđoše u kuću mladog levita, u Mikinu kuću, i pozdraviše
ga. 16 I dok je šest stotina naoružanih ljudi od Danovih sinova stajalo pred
vratima, 17 ona petorica što su išla izviđati zemlju uđoše, uzeše efod, terafe
i ljeveni idol, a svećenik stajaše na pragu pokraj šest stotina naoružanih
ljudi. 18 Kad su ušli u Mikinu kuću i uzeli efod, terafe, rezani i ljeveni
idol, svećenik im reče: “Što to radite?” 19 “Šuti”, odgovoriše mu. “Stavi
ruku na usta i hajde s nama. Bit ćeš nam otac i svećenik. Zar ti je bolje
biti svećenikom u kući jednog čovjeka nego da budeš svećenikom jednog
plemena i roda u Izraelu?” 20 Svećenik se obradova; uze on efod, terafe i
rezani i ljeveni idol te ode s ljudima. 21 Vrativši se na put kojim su krenuli,
odoše pustivši naprijed žene i djecu, stoku i dragocjenosti. 22 Bijahu već
daleko od Mikine kuće, kad gle - ljudi što življahu u susjednim kućama,
blizu Mikine, uzbunili se i krenuli u potjeru za Danovcima. 23 Kada počeše
vikati za Danovim sinovima, oni se obazreše i rekoše Miki: “Što ti je?
Što ste se skupili?” 24 On odgovori: “Uzeli ste moga boga koga sam sebi
načinio i svećenika te odlazite. A što ostaje meni? I još mi kažete: 'Što
ti je?'” 25 Danovci mu odgovore: “Da te više nismo čuli! Jer bi gnjevni
ljudi mogli udariti na vas te bi upropastio sebe i svoju kuću!” 26 Danovci
odoše dalje, a Mika, videći da su jači od njega, okrenu se i vrati kući. 27 I
tako, uzevši boga što ga je načinio Mika i svećenika koga je najmio da mu
služi, Danovci navališe na Lajiš, na mirne i spokojne ljude, te ih posjekoše
oštrim mačem i spališe grad. 28 Nikoga ne bijaše da pomogne Lajišanima,
jer bijahu daleko od Sidona i ne imahu nikakvih odnosa s Aramejcima, a
osim toga grad bijaše u dolini koja se pruža prema Bet-Rehobu. Potom su
opet sagradili grad i nastanili se u njemu. 29 I nazvaše ga Dan, po imenu
svoga pretka Dana, koji se rodio Izraelu. A prije se grad zvao Lajiš. 30 I
Danovci namjestiše sebi rezani i ljeveni idol. A Jonatan, sin Geršona, sina
Mojsijeva, a zatim njegovi sinovi, bijahu svećenici Danova plemena do
dana kada je narod bio odveden u izgnanstvo. 31 I stajaše im onaj rezani
i ljeveni idol što ga je Mika načinio, i ostade ondje za sve vrijeme dokle
Dom Božji bijaše u Šilu.

19

1 U ono vrijeme kad u Izraelu još ne bijaše kralja, živio neki čovjek,
levit, kao došljak na kraju Efrajimove gore. Uzeo on za inoču ženu iz
Judina Betlehema. 2 Rasrdivši se jednom, njegova ga inoča ostavi i vrati se
u očevu kuću u Judin Betlehem i bila je ondje neko vrijeme, kakva četiri
mjeseca. 3 Njen muž ode k njoj da je urazumi i dovede natrag; imao je sa
sobom slugu i dva magarca. Dok je prilazio kući oca mlade žene, opazi
ga tast i veselo mu iziđe u susret. 4 Tast, otac mlade žene, zadrži ga tri
dana kod sebe te su jeli, pili i noćivali. 5 Četvrtoga dana uraniše; levit se
spremao da ide, kad otac mlade žene reče zetu: “Okrijepi se zalogajem
kruha, pa onda idite.” 6 I tako sjedoše te su obojica jela i pila, a onda otac
mlade žene reče čovjeku: “Hajde, ostani još noćas i proveseli se!” 7 A
kad čovjek ustade da pođe, tast uze navaljivati na njega te on još jednom
ondje prenoći. 8 Petoga dana levit urani da krene, ali mu otac mlade žene
reče: “Okrijepi se najprije!” Tako su proveli vrijeme jedući zajedno dok
se nije nagnuo dan. 9 Muž ustade da ide, s inočom i slugom, kad mu tast,
otac mlade žene, reče: “Evo se dan nagnuo k večeru. Prenoći još ovdje i
proveseli se, pa sutra uranite na put i vratite se svom šatoru.” 10 Ali čovjek

ne htjede prenoćiti nego ustade i krenu. Tako je došao do pred Jebus, to jest
Jeruzalem. S njim su bila dva osamarena magarca, inoča i sluga. 11 Kad
su bili blizu Jeruzalema, dan se već jako nagnuo, pa sluga reče svome
gospodaru: "Hajde da se svratimo u taj jebusejski grad da tu prenoćimo."
12 Ali mu gospodar odgovori: "Nećemo se svraćati u grad tuđinaca koji nisu
Izraelci, nego ćemo ići do Gibee." 13 Još reče sluzi: "Hajde, požurimo se da
stignemo u koje od tih mjesta gdje ćemo prenoćiti, u Gibeu ili Ramu." 14 I
prođoše, nastavljajući put. Kad su stigli pred Benjaminovu Gibeu, sunce je
zapadalo. 15 Oni skrenuše onamo da prenoće u Gibei. Ušavši, levit sjede
na gradskom trgu, ali ne bijaše nikoga da ih primi u kuću da prenoće.
16 I dođe neki starac koji se predvečer vraćao s posla u polju. Bijaše to
čovjek iz Efrajimove gore; življaše u Gibei kao došljak, a svi žitelji toga
mjesta bijahu Benjaminovci. 17 Podigavši oči, ugleda putnika na gradskom
trgu: "Odakle dolaziš i kamo ćeš?" - upita ga starac. 18 A on mu odgovori:
"Idemo od Judina Betlehema, na kraj Efrajimove gore. Ja sam odande.
Išao sam u Judin Betlehem i vraćam se kući, ali nema nikoga da me primi
k sebi u kuću. 19 Imam i slame i krme za svoje magarce, a i kruha i vina
za sebe, za svoju ženu i za momka koji prati mene, tvoga slugu. Imamo
svega dosta." 20 "Mir s tobom i dobro mi došao", odgovori starac. "Moja
je briga što ti je potrebno, samo nemoj noćiti na trgu." 21 I uvede ga u
svoju kuću i baci krme magarcima. Putnici su oprali noge, a onda jeli i
pili. 22 Dok su se oni krijepili, gle, neki građani, opaki ljudi, okružiše kuću
i, lupajući svom snagom o vrata, rekoše starcu, gospodaru kuće: "Izvedi
toga čovjeka što je ušao u tvoju kuću da ga se namilujemo." 23 Tad izađe
domaćin iz kuće i reče im: "Ne, braćo moja, ne činite zla. Taj je čovjek
ušao u moju kuću, zato ne činite bezakonja. 24 Evo, moja je kći djevica,
prepustit ću vam je. Činite od nje što vam drago, ali ovom čovjeku ne
činite bezakonja." 25 Ljudi ga ne htjedoše poslušati. Tad onaj čovjek uze
inoču te im je izvede. Oni su je silovali i zlostavljali svu noć do jutra, a
kad je zora zabijeljela, pustiše je. 26 Pred zoru žena dođe i pade na ulaz
kuće onog čovjeka gdje je bio njen gospodar i ležala je ondje dok se nije
razdanilo. 27 Njen je gospodar ujutro ustao, otvorio kućna vrata te izišao
da nastavi put, kad spazi ženu, svoju inoču, kako leži na kućnim vratima
s rukama na pragu. 28 "Ustani, idemo!" - reče joj. Ali ne bijaše odgovora.
Onda je uze, natovari na magarca i krenu na put da se vrati kući. 29 Kada
je došao kući, trže nož i uze mrtvo tijelo inočino, rasiječe ga, ud po ud,
na dvanaest dijelova te ih razasla u sve krajeve Izraela. 30 I tko god vidje
reče: "Ovakvo što se nije dogodilo od dana kada su Izraelci izašli iz Egipta
do današnjeg dana. Valja o tome promisliti, vijećati i govoriti."

20

1 Tada izađe sav Izrael i sabra se sva zajednica kao jedan čovjek, od
Dana do Beer Šebe i do gileadske zemlje, kod Jahve u Mispi. 2 Glavari
svega naroda, svih Izraelovih plemena, dođoše na zbor Božjeg naroda,
četiri stotine tisuća pješaka vičnih maču. 3 A Benjaminovci doznaše da su
Izraelovi sinovi uzišli u Mispu. Sinovi Izraelovi zapitaše tada: "Kažite nam
kako se dogodio zločin!" 4 Levit, muž ubijene žene, uze riječ: "Došao sam
s inočom u Benjaminovu Gibeu da prenoćim. 5 A građani Gibee ustadoše
na mene i noću opkoliše kuću u kojoj sam bio; mene su htjeli ubiti, a moju
su inoču silovali tako da je umrla. 6 Zato sam uzeo mrtvu inoču, rasjekao
je u komade i razaslao je u sve krajeve Izraelove baštine, jer su počinili

sramotno djelo u Izraelu. 7 Izraelci, evo vas svih ovdje. Posavjetujte se
i ovdje stvorite odluku." 8 Sav narod ustade kao jedan čovjek govoreći:
"Neka se nitko od nas ne vraća svome šatoru, neka nitko ne ide svojoj kući!
9 Nego da sada ovo učinimo Gibei: bacit ćemo ždrijeb; 10 i uzet ćemo iz svih
Izraelovih plemena po deset ljudi od stotine, po stotinu od tisuće i po tisuću
od deset tisuća: oni će nositi hranu vojsci, onima koji će krenuti da kazne
Benjaminovu Gibeu za sramotu što ju je počinila u Izraelu." 11 I sabraše
se svi Izraelci protiv onoga grada, udruženi kao jedan čovjek. 12 Tada
Izraelova plemena razaslaše poslanike po svemu Benjaminovu plemenu
s porukom: "Kakav se to zločin dogodio među vama? 13 Sada izručite
one opake ljude što su u Gibei da ih smaknemo te iskorijenimo zlo iz
Izraela!" Ali Benjaminovci ne htjedoše poslušati svoje braće Izraelaca.
14 Benjaminovci se skupiše u Gibeu iz svojih gradova da se pobiju s
Izraelcima. 15 A Benjaminovaca koji su došli iz raznih gradova nabrojiše
toga dana dvadeset i šest tisuća ljudi vičnih maču, bez stanovnika Gibee.
16 Od svega toga naroda bijaše sedam stotina vrsnih ljudi, koji su bili ljevaci,
i svaki je taj gađao kamenom iz praćke navlas točno, ne promašujući
cilja. 17 A bijaše Izraelaca, osim sinova Benjaminovih, četiri stotine tisuća,
sve ljudi vičnih maču i sve samih ratnika. 18 I sinovi Izraelovi, ustavši,
pođoše u Betel da se posavjetuju s Bogom: "Tko će od nas prvi u boj protiv
Benjaminovaca?" - zapitaše Izraelci. A Jahve odgovori: "Neka Juda pođe
prvi." 19 Izjutra krenuše Izraelci te se utaboriše pred Gibeom. 20 Krenuvši
u boj protiv Benjaminovaca, svrstaše se u bojni red pred Gibeom. 21 A
Benjaminovci iziđoše iz Gibee i pobiše toga dana Izraelu dvadeset i dvije
tisuće ljudi, koji ostadoše na onome polju. 22 Izraelci odoše i plakahu pred
Jahvom sve do večeri, a onda upitaše Jahvu govoreći: "Moramo li opet izići
u boj protiv sinova svoga brata Benjamina?" A Jahve im odgovori: "Pođite
na njega!" 23 Tada se vojska Izraelovih sinova ohrabri i nanovo svrsta u
bojni red na istome mjestu gdje se svrstala prvog dana. 24 Drugoga se dana
Izraelci približiše Benjaminovcima, 25 ali toga drugog dana Benjamin iziđe
iz Gibee pred njih i pobi Izraelcima još osamnaest tisuće ljudi, koji ostadoše
na onome polju - sve sami poizbor ratnici, vični maču. 26 Tada svi Izraelci i
sav narod odoše u Betel te plakahu i stajahu ondje pred Jahvom; cio su dan
postili do večeri, prinosili paljenice i žrtve pomirnice pred Jahvom. 27 I tad
opet Izraelci upitaše Jahvu, jer se u ono vrijeme Kovčeg saveza Božjega
nalazio na tome mjestu, 28 i Pinhas, sin Aronova sina Eleazara, posluživaše
ga. Oni upitaše: "Moramo li opet izići u boj protiv sinova našega brata
Benjamina?" A Jahve im odgovori: "Pođite, jer ću ih sutra predati u vaše
ruke." 29 Tad Izrael postavi čete u zasjedu oko Gibee. 30 Trećega dana
pođoše Izraelci protiv Benjaminovaca i svrstaše se u bojne redove pred
Gibeom, kao i prije. 31 Benjaminovci iziđoše na njih, a oni ih odmamiše
daleko od grada. Kao i prije, ubijahu Benjaminovci neke po putovima, od
kojih jedan ide u Betel, a drugi u Gibeu; ubiše tako oko trideset Izraelaca.
32 I govorahu Benjaminovci: "Evo ih tučemo kao i prvi put." A Izraelci
rekoše: "Bježimo dok ih ne odmamimo na otvorene putove, daleko od
grada!" 33 Tada se glavnina Izraelove vojske pomakne sa svoga položaja
i svrsta se u bojni red kod Baal Tamara, a zasjeda Izraelova iziđe iz svog
skrovišta zapadno od Gibee. 34 Deset tisuća vrsnih ljudi izabranih iz sveg
Izraela sleže se prema Gibei. Boj bijaše žestok. Benjaminovci nisu ni slutili
da će ih zadesiti zlo. 35 I Jahve potuče Benjamina pred Izraelom toga dana
te Izraelci pobiše Benjaminu dvadeset i pet tisuća i sto ljudi vičnih maču.

36 Benjaminovci vidješe da su pobijeđeni. Ljudi Izraelci bijahu se povukli
sa svojih bojnih položaja pred Benjaminom uzdajući se u zasjedu što su je
postavili oko Gibee. 37 A oni koji bijahu u zasjedi navališe brže na Gibeu
i, ušavši u nju, posjekoše oštrim mačem sve stanovništvo. 38 Izraelovi
se ljudi bijahu dogovorili s onima u zasjedi da ovi podignu iz grada stup
dima kao znak: 39 tada bi se Izraelovi ljudi povukli iz boja. Benjamin poče
ubijati Izraelce i posiječe im tridesetak ljudi. "Doista, padaju pred nama
kao u prijašnjem boju." 40 A kada se znak, stup dima, počeo dizati iz grada,
obazre se Benjamin i vidje kako se plamen iz svega grada diže prema nebu.
41 Tada se Izraelovi ljudi okrenuše, a Benjaminovce obuze užas jer vidješe
da ih je zadesilo zlo. 42 I pobjegoše ispred Izraelaca prema pustinji, ali im
ratnici bijahu za petama, a oni što su dolazili iz grada ubijahu ih s leđa.
43 Tako su opkolili Benjamina i, goneći ga bez predaha, uništiše ga pred
Gibeom na istočnoj strani. 44 I palo je Benjaminu osmnaest tisuća ljudi,
sve samih vrsnih junaka. 45 Preživjeli se okrenuše i pobjegoše u pustinju
prema Rimonskoj stijeni. Sijekući po cestama, Izraelci pobiše još pet tisuća
ljudi; a onda pognaše Benjamina do Gideoma i pobiše još dvije tisuće ljudi.
46 Toga dana palo je Benjaminovaca dvadeset tisuća ljudi vičnih maču, sve
samih vrsnih junaka. 47 Šest stotina ljudi pobjeglo je u pustinju prema
Rimonskoj stijeni. 48 Izraelovi se ljudi vratiše potom Benjaminovcima,
posjekoše oštrim mačem muškarce u gradovima, stoku i što se god našlo;
i sve gradove na koje su naišli u Benjaminu popališe ognjem.

21

1 Izraelovi se ljudi bijahu ovako zakleli u Mispi: "Nitko od nas neće dati
svoju kćer za ženu Benjaminovu sinu." 2 I ode narod u Betel i ostade
ondje pred Bogom do večeri, naričući i jecajući. 3 Govorili su: "Zašto se, o
Jahve, Bože Izraelov, ova nesreća morala dogoditi da Izraelu danas nestane
jednog plemena?" 4 Sutradan uraniše ljudi i sagradiše ondje žrtvenik;
prinesoše paljenice i žrtve zahvalnice. 5 Tad zapitaše Izraelci: "Ima li
koga među svim plemenima Izraelovim da nije došao na zbor Jahvi?" Jer
su se svečano zakleli da će pogubiti onoga tko ne dođe u Mispu k Jahvi.
6 Izraelcima se sada sažalilo na brata Benjamina te rekoše: "Danas je
otkinuto jedno pleme od Izraela. 7 Kako ćemo dati žene onima koji su
preostali kad se zaklesmo Jahvom da im nećemo dati svojih kćeri za žene?"
8 Zato zapitaše: "Ima li koga među Izraelovim plemenima da nije došao k
Jahvi u Mispu?" I pronađe se da nije došao u tabor, na zbor, nitko od žitelja
Jabeša u Gileadu. 9 Jer kada se narod prebrojio, ondje ne bijaše nikoga od
žitelja Jabeša u Gileadu. 10 Zato zajednica posla onamo dvanaest tisuća
hrabrih ljudi i zapovjedi im: "Idite i posijecite oštrim mačem stanovnike
Jabeša u Gileadu, zajedno sa ženama i djecom. 11 Evo što ćete učiniti:
izručit ćete prokletstvu sve muškarce i sve žene što su dijelile postelju
sa čovjekom, ali ćete sačuvati život djevicama." Tako i učiniše. 12 I našli
su među stanovnicima Jabeša u Gileadu četiri stotine mladih djevojaka
koje nisu dijelile postelje s čovjekom i doveli su ih u tabor u Šilu, koji je
u Kanaanu. 13 Sva zajednica posla tada poslanike Benjaminovcima koji
bijahu na Rimonskoj stijeni: objaviše im mir. 14 Tako se oporavi Benjamin.
Dadoše im one među ženama iz Jabeša u Gileadu koje su ostavili na životu,
ali ih ne bijaše dovoljno za sve. 15 Narodu se sažalio Benjamin što je
Jahve načinio prazninu među Izraelovim plemenima. 16 "Kako ćemo naći
žene onima što su ostali", rekoše starješine zbora, "kad su Benjaminu

istrijebljene žene?” 17 Rekoše još: “Kako sačuvati ostatak Benjaminu
da se ne zatre jedno pleme iz Izraela? 18 A ne možemo im dati svoje
kćeri za žene.” Jer se bijahu zakleli rekavši: “Proklet bio onaj koji dade
ženu Benjaminu!” 19 “Ali”, rekoše, “svake se godine slavi u Šilu Jahvina
svetkovina.” Grad se nalazi na sjeveru od Betela, istočno od ceste koja vodi
iz Betela u Šekem i južno od Lebone. 20 I zato svjetovaše Benjaminovce:
“Idite u zasjedu po vinogradima. 21 Pazite, pa kada djevojke iz Šila izađu
da plešu u kolu, vi iskočite iz vinograda, otmite svaki sebi ženu između
šilskih kćeri pa otiđite u Benjaminovu zemlju. 22 A kad njihovi očevi ili
njihova braća dođu da se prituže na vas, mi ćemo im reći: 'Oprostite im
što je svaki uzeo po ženu kao u ratu; vi im ih niste dali, pa je tako krivnja
na vama.'” 23 Benjaminovci učiniše tako i od djevojaka koje oteše uzeše
onoliki broj žena koliko bijaše njih. Onda odoše svaki na svoju baštinu,
sagradiše opet gradove i naseliše se u njima. 24 Izraelci se tada raziđoše,
svaki u svoje pleme i u svoj rod, i svaki se odande vrati na svoju baštinu.
25 U to vrijeme ne bijaše kralja u Izraelu i svatko je živio kako mu se činilo
da je pravo.

Knjiga o Ruti

1 U ono vrijeme kada su vladali suci nastala glad u zemlji, pa iz Betlehema
Judina jedan čovjek ode sa svojom ženom i sa svoja dva sina da se naseli
na Moapskim poljanama. 2 Taj se čovjek zvao Elimelek, žena mu Noemi, a
dva njegova sina: Mahlon i Kiljon; svi bijahu Efraćani iz Betlehema Judina.
Stigoše na Moapske poljane i tu se nastaniše. 3 Tada Elimelek, Noemin
muž, umrije, i ona osta sama sa svoja dva sina. 4 Oni se oženiše Moapkama;
jedna se zvala Orpa, a druga Ruta. I tu proboraviše deset godina. 5 Onda
umriješe i Mahlon i Kiljon, i tako Noemi osta i bez svoja dva sina i bez svoga
muža. 6 Tada se ona diže sa svojim snahama da ode s Moapskih poljana
jer je čula na Moapskim poljanama da je Jahve pohodio narod svoj i dao
mu kruha. 7 Ode, dakle, ona iz mjesta gdje je živjela, a s njome i njezine
snahe; krenuše na put da se vrate u zemlju Judinu. 8 Noemi tada reče
svojim dvjema snahama: “Vratite se svaka domu majke svoje! Neka vam
Jahve bude milostiv kao što vi bijaste pokojnicima i meni. 9 Neka vam
Jahve udijeli da obje nađete mir, svaka u domu svoga muža!” I poljubi
ih, a one briznuše u plač. 10 I rekoše joj: “Ne! Mi ćemo s tobom, tvome
narodu.” 11 Ali im reče Noemi: “Vratite se natrag, kćeri moje! Zašto biste
išle sa mnom? Zar ću još imati sinova u utrobi svojoj da vam budu muževi?
12 Vratite se natrag, kćeri moje, idite samo! Odviše sam stara, nisam za
udaju. Pa i kad bih rekla: 'Imam nade da se udam još noćas i da rodim
sinove' - 13 zar biste mogle čekati da odrastu i zar biste radi njih ostale
neudate? Ne, kćeri moje, tuga bi moja bila veća od vaše, jer se ruka Jahvina
digla na me.” 14 One i opet zaplakaše i zajecaše. Orpa poljubi svoju svekrvu
i vrati se, a Ruta ostade s njom. 15 Noemi joj reče: “Eto vidiš, jetrva se tvoja
vratila narodu svome i bogu svome: vrati se i ti za jetrvom svojom!” 16 A
Ruta joj odgovori: “Nemoj me tjerati da te ostavim i da odem od tebe:
jer kamo ti ideš, idem i ja i gdje se ti nastaniš, nastanit ću se i ja; tvoj
narod moj je narod i tvoj Bog moj je Bog. 17 Gdje ti umreš, umrijet ću i
ja, gdje tebe pokopaju, pokopat će i mene. Neka mi Jahve uzvrati svakim
zlom i nevoljom ako me što drugo, osim smrti, rastavi od tebe.” 18 Videći
gdje je tvrdo naumila da ide s njom, prestade je odvraćati. 19 Tako su
zajedno išle dok ne dođoše u Betlehem. A kad dođoše u Betlehem, sav se
grad uzbudi zbog njih. “Ma je li ovo Noemi?” - pitahu žene. 20 A ona im
odgovaraše: “Ne zovite me više Noemi nego me zovite Mara; jer me Šadaj
gorčinom ispunio! 21 Odavde sam otišla punih ruku, a sad me Jahve vraća
bez igdje ičega. Zašto me zovete Noemi kad Jahve posvjedoči protiv mene
i Svemogući me u tugu zavi?” 22 Tako se vrati Noemi s Rutom Moapkom,
snahom svojom, s Moapskih poljana. Stigle su u Betlehem baš kad je počela
žetva ječma.

2

1 Noemi imaše rođaka po mužu, čovjeka vrlo imućna, iz porodice
Elimelekove: zvao se Boaz. 2 Tada Ruta Moapka reče Noemi: “Htjela bih
ići u polje pabirčiti klasje za onim u koga nađem milost.” Ona joj odgovori:
“Hajde, kćeri moja!” 3 I ode, dođe u polje te poče pabirčiti za žeteocima.
A sreća je dovede u polje koje pripadaše Boazu, iz roda Elimelekova. 4 I
gle, dođe Boaz iz Betlehema. “Jahve bio s vama!” - pozdravi on žeteoce.

A oni mu odgovoriše: “Jahve te blagoslovio!” 5 Boaz će nato momku koji
je nadzirao žeteoce: “Čija je ona mlada žena?” 6 A momak koji bijaše nad
žeteocima odgovori: “Ono je mlada Moapka što je došla prateći Noemi s
Moapskih poljana. 7 Pitala je: 'Smijem li pabirčiti i kupiti klasje između
snopova za žeteocima?' I došla je, eto, i ostala od ranog jutra sve dosad; i
samo je malo ušla u kuću.” 8 Onda Boaz reče Ruti: “Čuj me, kćeri moja, ne
idi pabirčiti u drugoga nego se drži mojih njiva i mojih poslenika. 9 Pazi
na kojoj njivi oni žanju, pa idi za njima. A naredio sam momcima da te
nitko ne dira. Kad ožedniš, idi k posudama i pij što moje sluge zahitaju.”
10 Ona tada pade ničice, pokloni se do zemlje i reče: “Čime sam stekla
toliku milost u očima tvojim da mi posvećuješ pažnju kad sam tuđinka?”
11 Boaz joj odgovori: “Čuo sam što si sve učinila za svoju svekrvu poslije
smrti svoga muža; kako si ostavila oca svoga, majku svoju i zavičaj svoj
te došla u narod kojega do jučer ili prekjučer nisi poznavala. 12 Neka ti
Jahve plati sve što si učinila i neka ti udijeli pravu nagradu Jahve, Bog
Izraelov, kad si došla da se pod krila njegova skloniš!” 13 Ona preuze:
“Kad bih mogla uvijek nalaziti milost u tvojim očima, gospodaru, jer si
me utješio i milostivo progovorio sluškinji svojoj, ako i nisam kao jedna od
tvojih sluškinja.” 14 Kad bijaše vrijeme ručku, Boaz joj reče: “Hodi ovamo,
jedi ovog kruha i umoči svoj zalogaj u ocat!” Ona sjede pokraj žetelaca,
a on stavi pred nju prženih zrna. Jela je i nasitila se i još joj preteče.
15 Kad je ustala da pabirči dalje, Boaz zapovjedi svojim slugama: “I među
snopljem neka ona pabirči, a vi joj nemojte zanovijetati. 16 Nego navlaš
ispuštajte klasove iz svojih rukoveti i ostavljajte joj neka kÓupi i nemojte
je koriti!” 17 I tako je pabirčila sve do večeri, pa onda ovrše ono što je
napabirčila: bijaše otprilike jedna efa ječma. 18 Uze ona svoje i dođe u
grad, a svekrva vidje koliko je napabirčila. Tada Ruta izvadi i dade joj što
joj bijaše preteklo pošto se nasitila. 19 Svekrva je upita: “Gdje si pabirčila
danas? Gdje si radila? Neka je blagoslovljen onaj koji je pogledao na te!”
Onda ona pripovjedi svekrvi kod koga je radila i reče: “Čovjek u koga sam
danas radila zove se Boaz.” 20 Tada će Noemi svojoj snasi: “Neka Jahve
blagoslovi onoga koji ne uskraćuje dobrote svoje ni živima ni mrtvima!” I
dometnu Noemi: “Taj je čovjek naš rod; jedan od naših skrbnika.” 21 Ruta
Moapka pripovjedi dalje: “Još mi reče: 'Drži se mojih poslenika dokle ne
požanju sve moje!'” 22 Noemi nato reče Ruti, snasi svojoj: “Dobro je, kćeri
moja, idi za njegovim poslenicima da ti ne bude neprilike na kojoj drugoj
njivi.” 23 I tako se držala poslenika Boazovih i pabirčila dokle ne požeše i
ječam i pšenicu. I živjela je kod svekrve svoje.

3

1 Onda će joj Noemi, svekrva njezina: “Kćeri moja, da ti potražim mirno
mjesto gdje bi mogla biti sretna? 2 Vidiš, Boaz, s čijim si se poslenicima
našla, naš je rođak. Evo, on će noćas vijati ječam na gumnu. 3 Umij se ti i
namaži, lijepo se odjeni pa idi na gumno. Ne daj da te prepozna prije nego
što se najede i napije. 4 Kad bude lijegao, dobro pazi gdje će leći; pa kad
legne, otiđi onamo, podigni mu pokrivač s nogu i lezi ondje! Tada će ti on
reći što ti je činiti.” 5 Ona joj odgovori: “Učinit ću sve kako mi kažeš.” 6 I
siđe na gumno i učini sve kako joj je svekrva naredila. 7 A Boaz, pošto je jeo
i pio i tako se odobrovoljio, ode i leže kraj stoga. Onda ona priđe polako,
otkri mu noge i leže. 8 Kad bijaše oko ponoći, trže se čovjek i obrnu se, i

gle: žena leži do njegovih nogu. 9 “Tko si?” - upita on, a ona odgovori: “Ja
sam Ruta, sluškinja tvoja. Raširi skut svoje haljine na sluškinju svoju jer
si mi skrbnik.” 10 “Blagoslovio te Jahve, kćeri moja!” - dočeka on. “Ovaj
drugi tvoj čin milosti još je vredniji od prvoga, jer se nisi trudila da slijediš
mlade poslenike, bili oni bogati ili siromašni. 11 I zato se, kćeri moja, sada
ne plaši: učinit ću ti sve što zatražiš, jer sva vrata moga naroda znaju
da si čestita žena. 12 Jest, uistinu sam ti skrbnik; ali postoji još bliži od
mene. 13 Ostani noćas; ako te sutra ujutro on kao skrbnik htjedne uzeti,
dobro, neka te uzme; a ne htjedne li, uzet ću te ja, tako mi Jahve! Spavaj
do jutra.” 14 I spavaše ona do njegovih nogu do jutra. On ustade prije nego
što mogaše čovjek čovjeka razaznati jer mišljaše: “Ne treba da znaju da
je žena bila na gumnu.” 15 I kaza joj: “Daj ogrtač što je na tebi i drži ga
dobro.” Ona ga pridrža, a on joj nasu šest mjerica ječma i naprti joj. I
ode ona u grad. 16 Kad je stigla, upita je svekrva: “Što je s tobom, kćeri
moja?” A ona joj pripovjedi sve što je učinio za nju. 17 I nadoveza: “Ovih
šest mjerica ječma dade mi kazujući: 'Ne smiješ se vratiti svekrvi praznih
ruku.'” 18 Nato će joj Noemi: “Budi mirna, kćeri moja, dok ne vidiš što će
biti: jer neće on imati spokoja dok sve još danas ne dokrajči.”

4

1 Boaz potom iziđe na gradska vrata i sjede ondje. I gle, naiđe onaj
skrbnik o kome je govorio. I dozva ga Boaz: “Ej, hodi ovamo i sjedni!”
Onaj dođe i sjede. 2 Onda Boaz uze deset ljudi između starješina gradskih
i reče: “Posjedajte ovdje!” I posjedaše. 3 Zatim reče skrbniku: “Noemi,
koja se vratila s Moapskih polja, htjela bi prodati ono zemlje našega brata
Elimeleka. 4 Zato sam odlučio da se s tobom razgovorim i predložim ti:
otkupi njivu pred ovima koji sjede ovdje i pred starješinama moga naroda.
Ako je kaniš otkupiti, onda otkupi; ako ne kaniš, kaži mi da znam. Jer
prije tebe nema nitko pravo na otkup; ja sam na redu tek iza tebe.” A
onaj reče: “Hoću, otkupit ću je.” 5 Onda kaza Boaz: “Kad uzmeš zemlju
iz ruke Noemi, treba da uzmeš i Rutu Moapku, pokojnikovu ženu, da se
pokojniku sačuva ime na baštini.” 6 Ali skrbnik reče: “E, onda ne mogu
biti otkupnik, da ne raspem svoje baštine. Otkupi ti po svome skrbničkom
pravu jer ja ne mogu.” 7 A bijaše od starine običaj u Izraelu: da se čemu
potkrijepi valjanost otkupa ili zamjene, čovjek bi izuo sandalu i dao je
drugome. To bijaše svjedočanstvo u Izraelu. 8 Tako dakle i onaj skrbnik
reče Boazu: “Otkupi ti!” te izu sandalu i dade mu je. 9 Tada Boaz kaza
starješinama i svemu narodu: “Vi ste danas svjedoci da ja otkupljujem iz
ruke Noemine sve ono što je bilo Elimelekovo, sve što je bilo Kiljonovo
i Mahlonovo. 10 Uz to uzimam za ženu Rutu Moapku, ženu Mahlonovu,
da bi se sačuvalo ime pokojnikovo na baštini i da se ime njegovo ne bi
zatrlo među braćom njegovom i nestalo s vrata zavičaja njegova. Vi ste
danas tome svjedoci.” 11 Sav narod koji se nalazio na vratima gradskim
i starješine rekoše: “Svjedoci smo! Dao Jahve da žena koja ulazi u dom
tvoj bude kao Rahela i Lea, koje su obje podigle kuću Izraelovu! Obogati
se u Efrati, a prodiči u Betlehemu! 12 Neka tvoja kuća, po potomstvu koje
će ti dati Jahve od ove mlade žene, bude kao kuća Peresa, koga Judi rodi
Tamara!” 13 Tako Boaz uze Rutu i ona posta žena njegova. Uđe on k njoj
i Jahve joj dade te ona zatrudnje i rodi sina. 14 Onda žene rekoše Noemi:
“Blagoslovljen bio Jahve koji ti danas nije uskratio skrbnika! I prodičio
njegovo ime u Izraelu! 15 On će biti tvoja utjeha i potpora starosti tvojoj;

jer ga rodi snaha tvoja koja te ljubi i koja ti vrijedi više od sedam sinova.”
16 Noemi uze dječaka, metnu ga sebi na krilo i bi mu odgojiteljicom.
17 Susjede mu nadjenuše ime govoreći: “Noemi se rodio sin!” I prozvaše
ga Obed; on je otac Jišaja, oca Davidova. 18 A ovo je rodoslovlje Peresovo:
Peres imade sina Hesrona, 19 Hesron Rama, Ram Aminadaba, 20 Aminadab
Nahšona, Nahšon Salmona, 21 Salmon Boaza, Boaz Obeda, 22 Obed Jišaja,
a Jišaj Davida.

Prva knjiga o Samuelu

1 Bio jedan čovjek iz Ramatajima, Sufovac iz Efrajimove gore, po imenu
Elkana, sin Jerohama, sina Elihua, sina Tohua, sina Sufova, Efrajimljanin.
2 Imao je dvije žene: ime jednoj bijaše Ana, a drugoj bijaše ime Penina.
Penina je imala djece, a Ana ih nije imala. 3 Taj je čovjek svake godine
uzlazio iz svoga grada da se pokloni i prinese žrtvu Jahvi Sebaotu u
Šilu. Ondje su bila dva sina Elijeva, Hofni i Pinhas, kao svećenici Jahvini.
4 Jednoga dana Elkana prinese žrtvu. On je obično svojoj ženi Penini i svim
njezinim sinovima i kćerima davao više žrtvenih dijelova, 5 a Ani je davao
samo jedan dio, premda je više ljubio Anu, ali Jahve joj ne bijaše dao od
srca poroda. 6 Uz to joj je suparnica njezina zanovijetala da je ponizi što joj
Jahve ne bijaše dao od srca poroda. 7 Tako je bivalo svake godine kad god
bi polazili u Dom Jahvin: Penina je zanovijetala Ani. Ana je stoga plakala
i nije htjela jesti. 8 Tada joj reče Elkana, njezin muž: "Zašto plačeš, Ana?
I zašto ne jedeš? Zašto ti je srce rastuženo? Nisam li ti ja vredniji nego
deset sinova?" 9 Ali Ana ustade, pošto su jeli i pili u sobi, i stupi pred Jahvu
- a svećenik Eli sjeđaše na stolici na pragu svetišta Jahvina. 10 I ojađena
u duši pomoli se Ana Jahvi, plačući gorko. 11 I zavjetova se ovako: "Jahve
Sebaote! Ako pogledaš na nevolju službenice svoje i opomeneš se mene
i ne zaboraviš službenice svoje te dadeš službenici svojoj muško čedo,
ja ću ga darovati Jahvi za sve dane njegova života i britva neće prijeći
preko glave njegove." 12 Tako se ona dugo molila pred Jahvom, a Eli je
motrio usta njezina. 13 Ana govoraše u srcu; samo se usne njezine micahu,
a glas joj se nije čuo. Zato Eli pomisli da je pijana. 14 I reče joj Eli: "Dokle
ćeš biti pijana? Otrijezni se od vina što je u tebi!" 15 Ali Ana odgovori i
reče: "Nisam pijana, gospodaru, nego sam velika nesretnica. Nisam pila
ni vina ni opojna pića nego izlijevam dušu svoju pred Jahvom. 16 Ne sudi
službenicu svoju kao ženu nevaljalu, jer sam od preteške tuge i žalosti tako
dugo molila." 17 Tada joj Eli odgovori ovako: "Pođi u miru! A Bog Izraelov
neka ti ispuni molitvu kojom si ga molila." 18 A ona reče: "Neka službenica
tvoja nađe milost u očima tvojim!" I žena ode svojim putem: jela je i lice
joj nije više bilo tužno kao i prije. 19 Sutradan uraniše i pokloniše se Jahvi,
a onda se vratiše i dođoše svojoj kući u Ramu. Elkana pozna Anu, ženu
svoju, a Jahve je se opomenu. 20 Ana zatrudnje i, kad bi vrijeme, rodi
sina koga nazva imenom Samuel, "jer sam ga", reče, "izmolila od Jahve".
21 Poslije godine dana uziđe njezin muž Elkana sa svim domom svojim da
prinese Jahvi godišnju žrtvu i da izvrši zavjet. 22 Ali Ana ne pođe s njim
jer reče svome mužu: "Neću poći dok se dijete ne odbije od prsiju, a onda
ću ga odvesti da se pokaže pred Jahvom i da ostane ondje zauvijek." 23 I
odgovori joj Elkana, njezin muž: "Čini kako misliš da je dobro; ostani dok
ga ne odbiješ od prsiju; samo neka ti Jahve ispuni tvoju želju!" I žena
osta kod kuće dojeći sina svoga dok ga nije odbila od prsiju. 24 Čim ga je
odbila od prsiju, povede ga sa sobom uzevši uz to trogodišnjeg junca, efu
brašna i mijeh vina; i uvede ga u Dom Jahvin u Šilu. A dječak je bio još
vrlo mlad. 25 Tada zaklaše junca, a majka dječakova pristupi k Eliju. 26 I
reče Ana: "Dopusti, gospodaru! Tako ti života tvoga, gospodaru, ja sam
ona žena koja je stajala ovdje kraj tebe moleći se Jahvi. 27 Molila sam za

ovo dijete, i Jahve mi je uslišio prošnju kojom sam ga prosila. 28 Zato i ja
njega ustupam Jahvi za sve dane njegova života: ta isprošen je od Jahve."
I pokloniše se ondje Jahvi.

2

1 Nato se Ana pomoli ovako: "Kliče srce moje u Jahvi, raste snaga moja po
Bogu mom. Šire mi se usta na dušmane moje, jer se radujem pomoći tvojoj.
2 Nitko nije svet kao što je Jahve (jer nema nikoga osim tebe), i nema hridi
kao što Bog je naš. 3 Ne govorite mnogo hvastavih riječi, neka ne izlazi
drskost iz usta vaših, jer Jahve je sveznajući Bog, pravo on prosuđuje djela.
4 Lomi se luk junacima, nemoćni se snagom opasuju. 5 Nekoć siti sad se
za kruh muče, nekoć gladni ne gladuju više. Nerotkinja rađa sedam puta,
majka brojne djece svježinu izgubi. 6 Jahve daje smrt i život, ruši u Šeol i
odande diže. 7 Jahve čini uboga i bogata, obara čovjeka i uzvisuje. 8 Diže
slabića iz prašine, iz bunjišta izvlači uboga, da ih posadi s knezovima i da
im odredi počasna mjesta. Jer Jahvini su stupovi zemlje, na njih je stavio
ovaj svijet. 9 Korake čuva svojih vjernika, zlikovce stiže propast u mraku
(svojom snagom čovjek ne stječe pobjede). 10 Koji se protive Jahvi, padaju,
Svevišnji grmi s nebesa. Jahve sudi međama zemlje, daje silu svojemu
kralju, uzdiže snagu pomazanika svoga." 11 Potom se Ana vrati u Ramu, a
dječak ostade da služi Jahvi pod okom svećenika Elija. 12 A Elijevi sinovi
bijahu nevaljali ljudi jer nisu marili za Jahvu 13 ni za prava svećenika
nasuprot narodu: kad bi tko prinosio žrtvu, došao bi sluga svećenikov, dok
se meso još kuhalo, s trorogom vilicom u ruci 14 i zabadao njom u kotlić ili u
lonac, u tavu ili u zdjelu, i što god bi se nabolo na vilicu, uzimao je svećenik
sebi. Tako su činili svim Izraelcima što su dolazili onamo, u Šilo. 15 Tako i
prije nego bi se spalilo salo, došao bi sluga svećenikov i rekao čovjeku koji
je prinosio žrtvu: "Daj mi mesa da ispečem svećeniku! On neće od tebe
kuhana mesa nego samo sirovo." 16 Ako bi mu čovjek tada rekao: "Neka se
najprije spali salo, a onda uzmi što ti duša želi", on bi odgovorio: "Ne, nego
daj odmah! Ako ne daš, uzet ću silom." 17 Grijeh je mladića bio vrlo velik
pred Jahvom, jer su ljudi prezirali žrtvu koja se prinosila Jahvi. 18 A Samuel
služaše pred Jahvom, još dijete u oplećku lanenom. 19 Mati bi mu njegova
napravila dolamicu i donosila mu je svake godine kad bi dolazila s mužem
svojim da prinese godišnju žrtvu. 20 A Eli bi blagoslovio Elkanu i njegovu
ženu govoreći: "Neka ti Jahve dade poroda od te žene na uzdarje za dar
što ga je dala Jahvi." Nato bi se vraćali svojoj kući. 21 Jahve pohodi Anu i
ona zatrudnje i rodi još tri sina i dvije kćeri. A mladi je Samuel rastao pred
Jahvom. 22 Eli je bio već vrlo star, ali je ipak čuo sve što su njegovi sinovi
činili svemu Izraelu. 23 I on im reče: "Zašto radite takvo što da o tome
moram slušati od svega ovog naroda? 24 Nemojte tako, sinovi moji! Nisu
dobri glasovi što ih čujem ... Sablažnjujete narod Jahvin. 25 Ako čovjek
zgriješi čovjeku, Bog će prosuditi. Ali ako čovjek zgriješi Jahvi, tko će se
zauzeti za njega?" Ali sinovi ne poslušaše glasa oca svojega, jer je Jahve
odlučio da ih pogubi. 26 A mladi je Samuel sve više rastao u dobi i mudrosti
i pred Jahvom i pred ljudima. 27 Uto dođe jedan Božji čovjek k Eliju i reče
mu: "Ovako govori Jahve: 'Nisam li se jasno objavio domu oca tvojega kad
su bili u Egiptu, robovi u kući faraonovoj? 28 Odabrao sam ih između svih
plemena Izraelovih da mi budu svećenici, da se uspinju na moj žrtvenik,
da prinose žrtve paljenice i da nose oplećak preda mnom: i dao sam domu
oca tvojega sve paljene žrtve sinova Izraelovih. 29 Zašto gledaš zavidnim

okom žrtvu i prinos što sam ih odredio za svoj Dom? I zašto paziš sinove
svoje više nego mene, toveći ih najboljim dijelovima svih žrtvenih prinosa
naroda moga Izraela? 30 Zato sam - riječ je Jahve, Boga Izraelova - rekao
doduše da će dom tvoj i dom oca tvojega stupati preda mnom dovijeka, ali
sada - riječ je Jahvina - neka je to daleko od mene! Jer ja častim one koji
mene časte, a koji mene preziru, bit će osramoćeni. 31 Gle, dolaze dani
kad ću odsjeći mišicu tvoju i mišicu doma oca tvojega, tako da više neće
biti starca u tvom domu. 32 Ti ćeš kivnim okom gledati na sve dobro kojim
ću obasuti Izraela, i nikada više neće biti starca u tvom domu. 33 Zadržat
ću ipak nekoga od tvojih kod oltara svoga, samo zato da mu sahnu oči i
vene duša njegova, ali sve mnoštvo doma tvoga poginut će od ljudskoga
mača. 34 Znak će ti biti ono što će stići oba tvoja sina, Hofnija i Pinhasa:
obojica će poginuti istoga dana. 35 Ja ću sebi podići vjerna svećenika koji
će raditi po mom srcu i po mojoj želji i njemu ću sazdati trajan dom, i on
će svagda stupati pred pomazanikom mojim. 36 A koji god ostane od tvoga
doma, dolazit će da mu se pokloni i da izmoli srebrn novčić ili hljeb kruha
i kazat će: 'Molim te, primi me u kakvu god službu svećeničku, da imam
zalogaj kruha.'"

3

1 Mladi je Samuel služio Jahvi pod nadzorom Elijevim; u ono vrijeme
Jahve je izrijetka govorio ljudima, a viđenja nisu bila česta. 2 No jednoga
je dana Eli ležao u svojoj sobi - oči su njegove počele slabiti te više nije
mogao vidjeti - 3 svijećnjak Božji još ne bijaše ugašen i Samuel je spavao u
svetištu Jahvinu, ondje gdje je bio Kovčeg Božji. 4 I Jahve zovnu: "Samuele!
Samuele!" A on odgovori: "Evo me!" 5 I otrča k Eliju i reče: "Evo me! Ti
si me zvao!" A Eli reče: "Ja te nisam zvao. Vrati se i spavaj!" I on ode
i leže. 6 I Jahve opet zovnu: "Samuele! Samuele!" Samuel usta, ode k
Eliju i reče: "Evo me! Ti si me zvao!" A Eli odgovori: "Ja te nisam zvao,
sine! Vrati se i spavaj!" 7 Samuel još nije poznavao Jahve i još mu nikada
ne bijaše objavljena riječ Jahvina. 8 I Jahve zovnu Samuela po treći put.
On usta, ode k Eliju i reče: "Evo me! Ti si me zvao!" Sada Eli razumje
da je Jahve zvao dječaka. 9 Zato reče Samuelu: "Idi i lezi; a ako te zovne,
ti reci: 'Govori, sluga tvoj sluša.'" I Samuel ode i leže na svoje mjesto.
10 I dođe Jahve i stade i zovnu kao prije: "Samuele! Samuele!" A Samuel
odgovori: "Govori, sluga tvoj sluša." 11 Tada Jahve reče Samuelu: "Evo,
učinit ću nešto u Izraelu da će oba uha zujati svakome koji čuje. 12 U onaj
ću dan ispuniti na Eliju sve što sam rekao za kuću njegovu, od početka
do kraja. 13 Ti ćeš mu objaviti da osuđujem kuću njegovu dovijeka; on je
znao da njegovi sinovi hule na Boga, a nije ih obuzdao. 14 Zato - kunem se
domu Elijevu - neće oprati krivicu Elijeva doma nikakve žrtve ni prinosi
dovijeka." 15 Samuel je spavao do jutra, a onda otvori vrata Doma Jahvina.
Samuel se bojao kazati viđenje Eliju. 16 Ali Eli zovnu Samuela govoreći:
"Samuele, sine!" A on odgovori: "Evo me!" 17 I on upita: "Kakva je riječ
koju ti reče? Nemoj mi zatajiti ništa! Tako ti Bog učinio zlo i dodao ti
drugo ako mi zatajiš nešto od onoga što ti je kazao." 18 Nato mu Samuel
pripovjedi sve i ništa ne zataji od njega. A Eli reče: "On je Jahve, neka čini
što je dobro u očima njegovim!" 19 Samuel je rastao, a Jahve je bio s njim
i nije pustio da ijedna od njegovih riječi padne na zemlju. 20 Sav Izrael, od
Dana do Beer Šebe, spozna da je Samuel postavljen za proroka Jahvina.
21 Jahve se i dalje javljao u Šilu, jer se objavljivao Samuelu, [4:1] i riječ se

Samuelova obraćala svemu Izraelu. (Eli je bio vrlo star, a njegovi su sinovi ustrajali u svome opakom postupku pred Jahvom.)

4

1 U ono vrijeme skupiše Filistejci vojsku protiv Izraela. Izraelci iziđoše
pred njih da se pobiju i utaboriše se kod Eben Haezera, dok su Filistejci
udarili tabor kod Afeka. 2 Filistejci se svrstaše u bojni red protiv Izraela
i nasta žestoka bitka. Izrael podleže Filistejcima: oko četiri tisuće ljudi
pogibe na bojištu, na otvorenu polju. 3 Kad se narod vratio u tabor,
rekoše starješine Izraelove: "Zašto je Jahve dopustio da nas Filistejci danas
pobijede? Pođimo u Šilo po Kovčeg saveza Jahvina neka dođe u našu
sredinu i spasi nas iz ruku naših neprijatelja." 4 Narod posla ljude u Šilo
i donesoše odande Kovčeg saveza Jahve nad vojskama, koji stoluje nad
kerubinima; oba sina Elijeva, Hofni i Pinhas, dođoše kao pratioci Kovčega.
5 Kad je Kovčeg Jahvin stigao u tabor, sav Izrael podiže gromki poklik, od
kojega odjeknu zemlja. 6 Filistejci čuše taj gromki poklik i zapitaše: "Što
znači taj gromki poklik u taboru Hebreja?" I shvatiše da je Kovčeg Jahvin
stigao u njihov tabor. 7 Tada Filistejce obuze strah jer su govorili: "Bog
je došao u tabor!" I povikaše: "Jao nama! Tako nije bilo dosad. 8 Jao
nama! Tko će nas izbaviti iz ruke toga silnog Boga? To je onaj koji je udario
Egipat svakojakim nevoljama. 9 Ohrabrite se i budite junaci, Filistejci, da ne
postanete robovi Hebrejima kao što su oni bili robovi vama; budite junaci
i borite se!" 10 Tada Filistejci zametnuše bitku, Izraelci biše potučeni i
pobjegoše svaki u svoj šator. Poraz je bio silan, jer je trideset tisuća pješaka
poginulo na izraelskoj strani. 11 I Kovčeg Božji bi otet, i oba sina Elijeva
poginuše, Hofni i Pinhas. 12 Jedan Benjaminovac otrča iz bojnih redova
i stiže u Šilo još istoga dana, razderanih haljina i glave posute prašinom.
13 Kad je stigao, Eli je sjedio na svojoj stolici, pokraj vrata, pazeći na cestu,
jer mu je srce strepilo za Kovčeg Božji. Taj dakle čovjek dođe da gradu
donese glas, i nasta silna vika po svem gradu. 14 Kad je Eli čuo viku, upita:
"Kakva je to velika vika?" Čovjek se požuri i dođe da obavijesti Elija. -
15 A Eliju bijaše devedeset i osam godina, oči mu bijahu ukočene te ništa
više nije vidio. - 16 Čovjek reče Eliju: "Dolazim s bojišta, danas sam utekao
iz boja." Tada starac zapita: "Što se dogodilo, sine?" 17 Glasnik odgovori:
"Izrael je pobjegao pred Filistejcima, bio je to težak poraz za narod i još
su oba tvoja sina poginula i Kovčeg je Božji otet!" 18 Kad je spomenuo
Kovčeg Božji, pade Eli sa stolice nauznak kraj vrata, slomi vrat i umrije,
jer je bio star čovjek i težak. Bio je sudac u Izraelu četrdeset godina.
19 Njegova snaha, žena Pinhasova, bijaše trudna i pred porodom. Kad je
čula vijest da je otet Kovčeg Božji i da je umro njezin svekar i poginuo
njezin muž, savila se i rodila jer su je najednom uhvatili trudovi. 20 Kako
je bila na samrti, rekoše joj žene koje stajahu oko nje: "Budi bez brige
jer si rodila sina!" Ali ona ne odgovori niti obrati misli na to. 21 Djetetu
nadjenu ime Ikabod govoreći: "Otišla je slava od Izraela." Time je mislila
na oteti Kovčeg Božji i na svoga svekra i svoga muža. 22 Zato reče: "Otišla
je slava od Izraela" jer je otet Kovčeg Božji.

5

1 Kad su Filistejci osvojili Kovčeg Božji, prenesoše ga iz Eben Haezera u
Ašdod. 2 Nato Filistejci uzeše Kovčeg Božji, unesoše ga u hram Dagonov i

smjestiše pokraj Dagona. 3 Sutradan ujutro, kad su žitelji Ašdoda došli
u hram Dagonov, gle, Dagon ležaše ničice na zemlji pred Kovčegom
Jahvinim. Oni digoše Dagona i metnuše ga natrag na njegovo mjesto.
4 Ali kad su ujutro uranili, gle, Dagon opet ležaše ničice na zemlji pred
Kovčegom Jahvinim; glava Dagona i obje njegove ruke ležahu odsječene
na pragu: na mjestu je stajao samo Dagonov trup. 5 Zato Dagonovi
svećenici i svi koji ulaze u Dagonov hram ne staju nogom na prag Dagonov
u Ašdodu sve do današnjeg dana. 6 Tada ruka Jahvina teško pritisnu
žitelje Ašdoda i natjera ih u silan strah: udari ih čirevima, Ašdod i njegovo
područje. 7 Kad su ljudi u Ašdodu vidjeli što se dogodilo, rekoše: "Kovčeg
Boga Izraelova ne smije ostati kod nas jer se ruka njegova ispriječila
protiv nas i protiv našega boga Dagona." 8 Oni sazvaše i okupiše sve
knezove filistejske k sebi i rekoše: "Što da radimo s Kovčegom Boga
Izraelova?" A oni odgovoriše: "U Gat neka se prenese Kovčeg Boga
Izraelova." I prenesoše Kovčeg Boga Izraelova onamo. 9 Ali kad su ga
prenijeli, ruka se Jahvina spusti na grad i nasta silna strava: udari građane,
od najmanjega do najvećega, tako da im se pojaviše čirevi. 10 Oni tada
poslaše Kovčeg Božji u Ekron. Ali kad je Kovčeg Božji stigao u Ekron,
povikaše Ekronjani: "Donesoše Kovčeg Boga Izraelova k meni da pomori
mene i sav moj narod!" 11 Zato sazvaše i okupiše sve knezove filistejske
i rekoše: "Pošaljite natrag Kovčeg Boga Izraelova, neka se vrati na svoje
mjesto da ne pomori mene i moj narod!" Jer vladaše smrtna strava u
svemu gradu, toliko ondje bijaše pritisnula ruka Božja. 12 Ljudi koji nisu
pomrli bili su udareni čirevima i bolni se vapaj grada dizao do neba.

6

1 Kovčeg Jahvin bijaše sedam mjeseci u zemlji Filistejaca. 2 Tada Filistejci
sazvaše svećenike i vrače i zapitaše ih: "Što da radimo s Kovčegom
Jahvinim? Poučite nas kako da ga pošaljemo natrag na njegovo mjesto."
3 Oni odgovoriše: "Ako hoćete vratiti Kovčeg Boga Izraelova, ne šaljite ga
natrag prazna nego uza nj pošaljite i naknadnicu. Tada ćete se izliječiti
i znat ćete zašto se njegova ruka nije okrenula od vas." 4 Oni zapitaše:
"Kakvu naknadnicu treba da mu pošaljemo?" Oni odgovoriše: "Prema
broju filistejskih knezova, pet zlatnih čireva i pet zlatnih štakora, jer je
ista nevolja na vama i na vašim knezovima. 5 Načinite, dakle, likove
svojih čireva i likove svojh štakora, koji vam zatiru zemlju, i dajte slavu
Bogu Izraelovu. Možda će dignuti ruku svoju od vas, od vaših bogova i od
vaše zemlje. 6 Zašto hoćete da vam srce otvrdne kao što je bilo otvrdnulo
Egipćanima i faraonu? Kad ih je Bog pritisnuo, nisu li ih onda pustili da
odu? 7 Pripremite sada jedna nova kola i uzmite dvije krave dojilice koje
još nisu nosile jarma: upregnite krave u kola, a njihovu telad odvedite
natrag u staju. 8 Tada ćete uzeti Kovčeg Jahvin i staviti ga na kola. Zlatne
predmete koje mu prinosite kao žrtvu naknadnicu stavit ćete u kovčežić
kraj njega i tako neka pođe. 9 Zatim gledajte: ako krene prema svome
kraju, put Bet Šemeša, onda je sigurno da nam je on zadao ovo veliko zlo;
ako li ne krene tako, znat ćemo da nas nije udarila njegova ruka, nego
da nam se to dogodilo slučajno." 10 Ljudi učiniše tako: uzeše dvije krave
dojilice i upregoše ih u kola, a njihovu telad zadržaše u staji. 11 Kovčeg
Jahvin staviše na kola i kovčežić sa zlatnim štakorima i s likovima svojih
čireva. 12 Krave udariše ravno cestom prema Bet Šemešu i jednako su išle
istim putem, mukale su idući, a nisu skretale ni desno ni lijevo. Filistejski

knezovi pratili su ih do granice Bet Šemeša. 13 Stanovnici Bet Šemeša upravo su bili zabavljeni žetvom pšenice u dolini. Digavši oči, ugledaše Kovčeg i potrčaše mu s veseljem u susret. 14 Kad su kola stigla na polje Jošue iz Bet Šemeša, zaustaviše se. Ondje bijaše velik kamen. Tada iscijepaše drvo od kola i prinesoše krave kao žrtvu paljenicu Jahvi. 15 Leviti bijahu skinuli Kovčeg Jahvin i kovčežić što je bio kraj njega i u kojem su bili zlatni predmeti i sve bijahu stavili na onaj veliki kamen. Stanovnici Bet Šemeša prinosili su toga dana žrtve paljenice i klali žrtve klanice Jahvi. 16 Kad je to vidjelo pet filistejskih knezova, vratiše se u Ekron isti dan. 17 A ovo je pet zlatnih čireva što su ih Filistejci poslali kao žrtvu naknadnicu Jahvi: za Ašdod jedan, za Gazu jedan, za Aškelon jedan, za Gat jedan, za Ekron jedan. 18 A zlatnih je štakora bilo toliko koliko svih gradova filistejskih, u svih pet kneževina, od utvrđenih gradova do otvorenih sela. Svjedok je veliki kamen na koji su položili Kovčeg Jahvin i koji još i danas stoji na polju Jošue iz Bet Šemeša. 19 Sinovi Jekonijini nisu se radovali sa stanovnicima Bet Šemeša kad su vidjeli Kovčeg Jahvin. Zato je Jahve pobio sedamdeset ljudi među njima. Narod je tugovao zbog toga što ga je Jahve tako teško iskušao. 20 Tada ljudi u Bet Šemešu rekoše: “Tko bi mogao opstati pred Jahvom, ovim Svetim Bogom? Kome će otići sada od nas?” 21 I poslaše poslanike stanovnicima Kirjat Jearima i poručiše im: “Filistejci su vratili Kovčeg Jahvin. Dođite i odnesite ga sebi.”

7

1 Tada dođoše ljudi iz Kirjat Jearima i odnesoše Kovčeg Jahvin sebi. Unesoše ga u kuću Abinadabovu, na uzvišici, i posvetiše njegova sina Eleazara da čuva Kovčeg Jahvin. 2 Od dana kad je Kovčeg bio postavljen u Kirjat Jearimu, prođe mnogo vremena - dvadeset godina - i sav je dom Izraelov uzdisao za Jahvom. 3 Tada Samuel progovori svemu domu Izraelovu ovako: “Ako se od svega srca svoga vraćate Jahvi, uklonite iz svoje sredine tuđe bogove, baale i aštarte, i upravite srce svoje Jahvi i njemu jedinome služite. Tada će vas on izbaviti iz ruke Filistejaca.” 4 Sinovi Izraelovi ukloniše nato baale i aštarte i služahu jedinome Jahvi. 5 Samuel tada zapovjedi: “Skupite sve sinove Izraelove u Mispu da se pomolim Jahvi za vas.” 6 Oni se dakle skupiše u Mispi; ondje su grabili vodu i izlijevali je pred Jahvom. I postili su onaj dan i priznavali: “Sagriješili smo Jahvi!” I Samuel je sudio sinovima Izraelovim u Mispi. 7 Kad su Filistejci čuli da su se sinovi Izraelovi skupili u Mispi, krenu filistejski knezovi da napadnu na Izraela. Kad to vidješe sinovi Izraelovi, uplašiše se Filistejaca. 8 I zamoliše sinovi Izraelovi Samuela: “Ne prestaj vapiti za nas Jahvi, Bogu našemu, da nas izbavi iz ruke Filistejaca.” 9 Samuel uze jedno janje sisanče i prinese ga Jahvi kao žrtvu paljenicu i glasno se pomoli Jahvi za Izraela, i Jahve ga usliša. 10 Dok je Samuel prinosio žrtvu paljenicu, Filistejci su došli da udare na Izraela, ali Jahve toga dana zagrmi silnom grmljavinom na Filistejce i tako ih prestraši i smete da su podlegli Izraelu. 11 Ratnici izraelski iziđoše iz Mispe i potjeraše Filistejce, tukući ih sve do ispod Bet Kara. 12 A Samuel uze jedan kamen i postavi ga između Mispe i Ješane i nazva ga imenom Eben Haezer govoreći: “Dovde nam je Jahve pomogao.” 13 Tako su Filistejci bili poniženi i nikada više ne navališe na zemlju Izraelovu, a ruka je Jahvina pritiskivala Filistejce svega vijeka Samuelova. 14 I gradove koje Filistejci bijahu zauzeli od Izraela vratiše se njemu, od Ekrona do Gata, i Izrael oslobodi njihovo područje iz ruke

filistejske. I bio je mir između Izraela i Amorejaca. 15 Samuel je bio sudac
u Izraelu svega svoga vijeka. 16 Svake je godine obilazio Betel, Gilgal i
Mispu i u svim je tim mjestima sudio Izraelu. 17 Zatim se vraćao u Ramu,
jer je ondje imao svoju kuću i ondje je sudio Izraelu. Ondje je podigao i
žrtvenik Jahvi.

8

1 Kad je Samuel ostario, postavio je svoje sinove za suce u Izraelu.
2 Njegov prvorođenac zvao se Joel, a drugi sin Abija; oni su bili suci u
Beer Šebi. 3 Ali sinovi nisu išli stopama očevim: gledali su na svoj dobitak,
primali mito i izvrtali pravicu. 4 Tada se skupiše sve starješine izraelske
i dođoše k Samuelu u Ramu. 5 I rekoše mu: "Eto, ti si ostario, a tvoji
sinovi ne idu tvojim stopama. Postavi nam, dakle, kralja da nam vlada,
kao što je to kod svih naroda." 6 Ali Samuelu nije bilo drago što su rekli:
"Daj nam kralja da nam vlada!" Zato se Samuel pomoli Jahvi. 7 A Jahve
reče Samuelu: "Poslušaj glas naroda u svemu što od tebe traži, jer nisu
odbacili tebe, nego su odbacili mene, ne želeći da ja kraljujem nad njima.
8 Sve što su činili meni od onoga dana kad sam ih izveo iz Egipta pa do
današnjega dana - ostavili su mene i služili tuđim bogovima - tako oni čine
i tebi. 9 Sada, dakle, poslušaj njihov zahtjev, ali ih svečano opomeni i pouči
o pravima kralja koji će vladati nad njima." 10 Samuel ponovi sve Jahvine
riječi narodu koji je od njega tražio kralja. 11 I reče: "Ovo će biti pravo
kralja koji će kraljevati nad vama: uzimat će vaše sinove da mu služe
kod bojnih kola i kod konja i oni će trčati pred njegovim bojnim kolima.
12 Postavljat će ih za tisućnike i pedesetnike; orat će oni njegovu zemlju,
žeti njegovu žetvu, izrađivati mu bojno oružje i opremu za njegova bojna
kola. 13 Uzimat će kralj vaše kćeri da mu priređuju mirisne pomasti, da
mu kuhaju i peku. 14 Uzimat će najbolja vaša polja, vaše vinograde i vaše
maslinike i poklanjat će ih svojim dvoranima. 15 Uzimat će desetinu od
vaših usjeva i vaših vinograda i davat će je svojim dvoranima i svojim
službenicima. 16 Uzimat će vaše sluge i vaše sluškinje, vaše najljepše
volove i magarce i upotrebljavat će ih za svoj posao. 17 Uzimat će desetinu
od vaše sitne stoke, a vi sami postat ćete mu robovi. 18 I kad jednoga dana
budete vapili za pomoć zbog kralja koga ste sami izabrali, Jahve vas neće
uslišati u onaj dan!" 19 Narod nije htio poslušati Samuelova glasa nego
reče: "Ne! Hoćemo da kralj vlada nad nama! 20 Tako ćemo i mi biti kao
svi narodi: sudit će nam naš kralj, bit će nam vođa i vodit će naše ratove."
21 Kad je Samuel čuo što narod govori, kaza sve Jahvi. 22 A Jahve reče
Samuelu: "Poslušaj njihovu želju i postavi im kralja!" Tada Samuel reče
Izraelcima: "Vratite se svaki u svoj grad!"

9

1 Živio u ono vrijeme jedan čovjek u Benjaminovu plemenu po imenu
Kiš, sin Abiela, sina Serora, sina Bekorata, sina Afijahova; bio je iz plemena
Benjaminova, čovjek imućan. 2 Imao je sina po imenu Šaula, koji je bio
mlad i lijep. Među sinovima Izraelovim nije bilo ljepšega čovjeka od njega:
za glavu bijaše viši od svega naroda. 3 Uto se Kišu, Šaulovu ocu, izgubilo
nekoliko magarica, pa Kiš reče svome sinu Šaulu: "Uzmi sa sobom jednoga
momka pa ustani i idi tražiti magarice!" 4 I prođoše oni Efrajimovu goru
i prođoše zemlju Šališu, ali ne nađoše ništa; prođoše zemlju Šaalim, ali

magarica ne bijaše ondje; prođoše i zemlju Benjaminovu, ali ne nađoše ništa. 5 Kad su došli u zemlju Suf, reče Šaul momku koji ga je pratio:
“Hajde, vratimo se da se ne bi otac okanio magarica i zabrinuo se za nas!”
6 A on mu odgovori: “Eno, u onom ondje gradu živi čovjek Božji; to je
vrlo ugledan čovjek: što god rekne, sve se zacijelo ispunja. Pođimo, dakle,
k njemu, možda će nas uputiti u ono zbog čega smo pošli na put.” 7 A
Šaul reče svome momku: “Ako zaista pođemo onamo, što ćemo ponijeti
čovjeku? Kruha je nestalo u našim torbama, nemamo dara da ponesemo
čovjeku Božjem. Što mu možemo dati?” 8 A momak opet progovori i reče
Šaulu: “Gle, imam u ruci četvrt šekela srebra: dat ću ga Božjem čovjeku
da nas uputi kamo bismo išli.” 10 Šaul odvrati svome momku: “Dobro
veliš. Hajdemo!” I krenuše u grad gdje je živio čovjek Božji. 11 Kad su se
penjali usponom prema gradu, sretoše djevojke koje su izašle da zahvate
vode. I zapitaše ih: “Je li gore vidjelac?” - 9 Nekoć se u Izraelu, kad bi
išli pitati Boga za savjet, govorilo: “Hajde, pođimo k vidiocu!” Jer koga
danas zovu prorokom nekoć se zvao vidjelac. - 12 One im odgovore ovako:
“Jest, vidjelac je pred vama. Upravo je stigao u grad, jer danas narod ima
žrtvu na uzvišici. 13 Čim uđete u grad, naći ćete ga još prije nego što se
popne na uzvišicu da sudjeluje na žrtvenoj gozbi. Narod neće jesti dok on
ne dođe, jer on mora blagosloviti žrtvu, a onda će tek uzvanici jesti. Zato
idite odmah gore, jer ćete ga sada još naći.” 14 Oni otiđoše gore u grad. Kad
su ulazili na vrata, Samuel ih susrete polazeći na uzvišicu. 15 A dan prije
nego što je Šaul došao bijaše Jahve objavio Samuelu: 16 “Sutra u ovo doba
poslat ću k tebi čovjeka iz Benjaminove zemlje. Ti ćeš ga pomazati za kneza
nad mojim narodom Izraelom. On će izbaviti moj narod iz ruke filistejske.
Vidio sam nevolju svoga naroda i njegov je vapaj dopro do mene.” 17 A kad
je Samuel ugledao Šaula, Jahve mu progovori: “Evo ti čovjeka za koga ti
rekoh: 'Taj će vladati nad mojim narodom.'” 18 Šaul pristupi Samuelu na
vratima i reče: “Daj mi kaži gdje je vidiočeva kuća.” 19 A Samuel odgovori
Šaulu: “Ja sam vidjelac. Pođi preda mnom na uzvišicu, danas ćete sa
mnom jesti. Sutra ću te ujutro otpustiti i sve ću ti kazati što ti je na srcu.
20 A za magarice koje su ti se izgubile prije tri dana ne uznemiruj se jer su
se našle. Uostalom, kome pripada sve što je najdragocjenije u Izraelu? Zar
ne tebi i svemu domu tvoga oca?” 21 A Šaul odgovori ovako: “Nisam li ja od
Benjaminova plemena, najmanjega plemena Izraelova? A moj rod nije li
najneznatniji između svih rodova Benjaminova plemena? Zašto mi, dakle,
govoriš takve riječi?” 22 Samuel uze Šaula i njegova momka, odvede ih u
sobu i dade im mjesto u pročelju među uzvanicima, kojih je bilo tridesetak.
23 Zatim Samuel reče kuharu: “Donesi dio koji ti dadoh i za koji ti rekoh
da ga staviš na stranu.” 24 Kuhar uze but, donese ga i stavi pred Šaula, a
Samuel mu reče: “Evo, pred tobom je ono što je sačuvano za tebe. Jedi,
jer to ti je sačuvano baš za ovu zgodu.” Tako je u onaj dan Šaul jeo sa
Samuelom. 25 Potom odande siđoše u grad. Ondje prostriješe Šaulu na
krovu. 26 I on leže na počinak. Čim je svanula zora, Samuel zovnu Šaula
(na krovu) govoreći: “Ustani da te otpustim!” Kad je Šaul ustao, izađoše
obojica, on i Samuel. 27 Kad su došli na kraj grada, reče Samuel Šaulu:
“Kaži momku neka pođe naprijed pred nama! A ti stani sada da ti objavim
riječ Božju.”

10

1 Tada Samuel uze uljanicu s uljem te je izli na glavu Šaulu; zatim ga
poljubi i reče: “Ovim te Jahve pomazao za kneza nad svojim narodom
Izraelom. Ti ćeš vladati nad narodom Jahvinim i izbavit ćeš ga iz ruke
njegovih neprijatelja unaokolo. I evo ti znaka da te Jahve pomazao za
kneza nad svojom baštinom. 2 Kad odeš sada od mene, naći ćeš dva
čovjeka kod Rahelina groba, na granici zemlje Benjaminove, u Selsahu.
Oni će ti reći: 'Našle su se magarice koje si pošao tražiti; i gle, tvoj je otac
zaboravio na magarice, a zabrinut je za vas i govori: Što da učinim za
svoga sina?' 3 A kad odeš odande dalje i dođeš do Taborskog Hrasta, srest
ćeš ondje tri čovjeka koja će ići gore k Bogu u Betel. Jedan će nositi tri
jareta, drugi tri okrugla kruha, a treći mijeh vina. 4 Oni će te pozdraviti
i dat će ti dva kruha, a ti ih primi iz njihove ruke. 5 Poslije toga doći ćeš
u Gibeu Božju (gdje se nalazi filistejski stup). Kad uđeš u grad, namjerit
ćeš se na povorku proroka koji će silaziti s uzvišice, a pred njima harfe,
bubnjevi, frule i citre; oni će biti u proročkom zanosu. 6 Tada će na te
sići duh Jahvin te ćeš pasti u proročki zanos s njima i promijenit ćeš se
u drugog čovjeka. 7 A kad ti se ispune ti znakovi, onda čini kako ti se
prilika pruži jer je Bog s tobom. 8 Zatim ćeš sići preda mnom u Gilgal i
ja ću sići k tebi da prinesem žrtve paljenice i žrtve pričesnice. Sedam
dana čekaj dok ne dođem k tebi i ne poučim te što ćeš činiti.” 9 Čim
je Šaul okrenuo leđa da ode od Samuela, Bog mu promijeni srce i svi se
oni znakovi ispuniše u onaj dan. 10 Kad su, naime, došli u Gibeu, gle,
dođe mu u susret povorka proroka i duh Božji siđe na njega te on pade
u proročki zanos usred njih. 11 I kad su ga svi koji ga poznavahu otprije
vidjeli gdje prorokuje s prorocima, počeše govoriti jedan drugome: “Što
se to dogodilo sa sinom Kiševim? Zar je Šaul među prorocima?” 12 A
jedan od njih odvrati i reče: “A tko je njihov otac?” Otuda je nastala
poslovica: “Zar je i Šaul među prorocima?” 13 Kad je prošao njegov zanos,
Šaul se vrati kući. 14 A Šaulov stric upita njega i njegova momka: “Kamo
ste išli?” A Šaul odgovori: “Da tražimo magarice; a kad smo vidjeli da ih
nema, otišli smo k Samuelu.” 15 A njegov ga stric zamoli: “Pripovijedaj
mi što vam je rekao Samuel.” 16 A Šaul odgovori svome stricu: “Rekao
nam je da su se našle magarice.” Ali mu ništa ne reče o kraljevskoj časti
koju mu je prorekao Samuel. 17 Poslije toga Samuel sazva narod pred
Jahvu u Mispu 18 i reče sinovima Izraelovim: “Ovako govori Jahve: 'Ja
sam izveo Izraela iz Egipta i izbavio sam vas iz egipatske ruke i iz ruke
svih kraljevstava koja su vas tlačila. 19 A vi ste danas odbacili svoga Boga,
onoga koji vas je izbavljao od svih vaših zala i svih vaših nevolja i rekli
ste mu: 'Ne, nego postavi kralja nad nama!' Zato sada stanite pred Jahvom
po svojim plemenima i rodovima.'” 20 Potom Samuel privede sva plemena
Izraelova i ždrijeb pade na pleme Benjaminovo. 21 Zatim privede pleme
Benjaminovo po rodovima i ždrijeb pade na Matrijev rod; a kad privede
Matrijev rod, čovjeka po čovjeka, ždrijeb pade na Šaula, sina Kiševa; ali
kad ga potražiše, na nađoše ga. 22 Tada još jednom upitaše Jahvu: “Je li taj
čovjek došao ovamo?” A Jahve odgovori: “Eno ga, sakrio se za tovarom.”
23 Otrčaše i dovedoše ga odande; a kad je stao usred naroda, bijaše glavom
i ramenima viši od sviju. 24 Tada Samuel reče svemu narodu: “Vidite li
koga je izabrao Jahve? Nema mu ravna u svemu narodu.” I sav narod

uze klicati i vikati: “Živio kralj!” 25 Nato Samuel objavi narodu kraljevsko
pravo i zapisa ga u knjigu koju položi pred Jahvu. Najposlije Samuel otpusti
sav narod da ide svaki svojoj kući. 26 Šaul se također vrati kući u Gibeu, a s
njim pođoše junaci kojima je Bog taknuo srce. 27 Ali neke ništarije rekoše:
“Kako će nas taj spasiti?” I prezreše ga i ne donesoše mu nikakva dara.

11

1 Otprilike poslije mjesec dana dođe Amonac Nahaš i utabori se kod
Jabeša Gileadskog. Svi Jabešani poručiše Nahašu: “Sklopi savez s nama
pa ćemo ti se pokoriti.” 2 Ali im Amonac Nahaš odgovori: “Ovako ću
sklopiti savez s vama: svakome ću od vas iskopati desno oko, i tako ću
učiniti sramotu svemu Izraelu.” 3 A jabeške mu starješine rekoše: “Ostavi
nam sedam dana da pošaljemo glasnike u sve krajeve Izraelove, pa ako se
ne nađe nitko da nas izbavi, predat ćemo se tebi.” 4 I dođoše poslanici u
Šaulovu Gibeu te izložiše sve narodu da čuje. Tada sav narod zaplaka iza
glasa. 5 A gle, Šaul je upravo išao za govedima iz polja pa upita: “Što je
ljudima te plaču?” I pripovjediše mu što su rekli Jabešani. 6 Kad je Šaul
čuo te riječi, duh Jahvin siđe na njega i silan gnjev uskipje u njemu. 7 I
uze on dva vola, isiječe ih i komade razasla po poslanicima u sve krajeve
Izraelove i poruči: “Tko ne pođe za Šaulom, ovako će biti s njegovim
govedima.” I strah Božji obuze ljude te pođoše kao jedan čovjek. 8 Šaul ih
izbroji u Bezeku: i bijaše sinova Izraelovih tri stotine tisuća, a Judinih ljudi
trideset tisuća. 9 Zatim reče poslanicima koji bijahu došli: “Ovako recite
Jabešanima u Gileadu: sutra, kad sunce pripeče, stići će vam pomoć.” Kad
su se poslanici vratili, javiše sve to Jabešanima i oni se obradovaše. 10 I
poručiše Nahašu: “Sutra ćemo izaći k vama, pa učinite s nama što vam
bude drago.” 11 Sutradan Šaul razdijeli narod u tri čete, koje provališe u
tabor o jutarnjoj straži i tukoše Amonce do najveće dnevne žege; a što
preživje, raspršа se da ni dvojica ne ostaše zajedno. 12 Tada narod reče
Samuelu: “Tko je onaj što je govorio: 'Zar će Šaul kraljevati nad nama?'
Dajte te ljude da ih pogubimo!” 13 Ali Šaul odgovori: “Neka se ne pogubi
u ovaj dan nitko, jer je danas Jahve izvojevao pobjedu u Izraelu.” 14 Tada
Samuel reče narodu: “Hajdemo u Gilgal da ondje potvrdimo kraljevstvo.”
15 I sav narod krenu u Gilgal i ondje postaviše Šaula za kralja pred Jahvom,
u Gilgalu. Ondje žrtvovaše pred Jahvom žrtve pričesnice i ondje je Šaul
sa svim Izraelcima slavio slavlje.

12

1 Tada Samuel reče svemu Izraelu: “Evo, ispunio sam vašu želju u svemu
što ste od mene tražili i postavih kralja nad vama. 2 I od sada će kralj ići
pred vama. A ja sam ostario i osijedio i moji sinovi eto su među vama.
Ja sam išao pred vama od svoje mladosti pa do današnjega dana. 3 Evo
me! Posvjedočite protiv mene pred Jahvom i pred njegovim pomazanikom:
kome sam oteo vola i kome sam oteo magarca? Koga sam prevario? Koga
sam tlačio? Od koga sam primio mito da bih zažmirio na jedno oko? Ja
ću vam sve natrag vratiti.” 4 A oni odgovoriše: “Nisi nas prevario, nisi
nas tlačio, nisi ni od koga primio ništa.” 5 Još im reče: “Svjedok je Jahve
protiv vas i svjedok je njegov pomazanik u ovaj dan da niste našli ništa
u mojoj ruci.” A oni odgovoriše: “Tako je!” 6 Tada Samuel reče narodu:
“Jest, svjedok je Jahve koji je postavio Mojsija i Arona i koji je izveo vaše

oce iz Egipta. 7 Stanite sada ovamo da probesjedim s vama pred Jahvom
i da vas podsjetim na sva velika djela koja je učinio Jahve vama i vašim
ocima. 8 Kad je Jakov došao u Egipat, Egipćani su ih pritisnuli, a vaši su
oci vapili Jahvi za pomoć. I Jahve posla Mojsija i Arona, koji izvedoše oce
vaše iz Egipta i naseliše ih na ovome mjestu. 9 Ali oni zaboraviše Jahvu,
Boga svoga, i on ih predade u ruke Siseri, vojvodi hasorske vojske, i u ruke
Filistejaca, i u ruke moapskome kralju, koji su vojevali na njih. 10 I opet
su vapili Jahvi za pomoć govoreći: 'Zgriješili smo jer smo ostavili Jahvu i
uzeli služiti baalima i aštartama; izbavi nas sada iz ruku naših neprijatelja
pa ćemo ti služiti!' 11 I Jahve posla Jerubaala i Baraka, Jiftaha i Samuela
te vas izbavi iz ruku vaših neprijatelja unaokolo, tako da ste mogli živjeti
bez straha. 12 Ali kad vidjeste Nahaša, kralja amonskoga, kako ide na vas,
rekoste mi: 'Ne, nego kralj neka vlada nad nama!' Pa ipak je vaš kralj
Jahve, vaš Bog! 13 I eto vam sada kralja koga ste izabrali! Eto, Jahve je
postavio kralja nad vama. 14 Ako se budete bojali Jahve i njemu budete
služili, ako budete slušali njegov glas i ne budete se protivili njegovim
zapovijedima, slijedit ćete Jahvu, Boga svoga, vi i kralj koji kraljuje nad
vama. 15 Ako li ne budete slušali Jahvina glasa, ako se budete protivili
njegovim zapovijedima, tada će se ruka Jahvina spustiti na vas i na vašega
kralja da vas uništi. 16 Sada još jednom pristupite i vidite veliki znak koji
će Jahve učiniti pred vašim očima. 17 Nije li sada pšenična žetva? Ali ja ću
zazvati Jahvu i on će poslati gromove i kišu. I jasno ćete razabrati kako je
veliko zlo koje ste učinili pred Jahvom tražeći sebi kralja.” 18 Tada Samuel
zazva Jahvu i Jahve posla gromove i kišu u onaj dan i sav se narod vrlo
poboja Jahve i Samuela. 19 I sav narod reče Samuelu: “Moli se Jahvi, svome
Bogu, za svoje sluge da ne pomremo, jer smo svim svojim grijesima dodali
zlo tražeći sebi kralja.” 20 Ali Samuel reče narodu: “Ne bojte se! Vi ste,
doduše, učinili sve ovo zlo, ali sada ne ostavljajte više Jahvu, nego služite
Jahvi svim svojim srcem. 21 Ne priklanjajte se više ništavim idolima koji
vam ništa ne koriste, ništa vam ne pomažu jer su samo ništavila. 22 A
Jahve neće odbaciti svoga naroda, radi velikog imena svoga, jer se Jahve
udostojao da vas učini svojim narodom. 23 A od mene neka je daleko da
zgriješim Jahvi prestajući moliti za vas i upućivati vas na dobar i pošten
put. 24 Samo se bojte Jahve i njemu iskreno služite svim svojim srcem; jer,
pogledajte kako se velikim očitovao među vama. 25 Ako li budete činili zlo,
propast ćete vi i vaš kralj.”

13

1 Šaulu je bilo ... godina kad je postao kralj, a kraljevao je ... i dvije
godine nad Izraelom. 2 Šaul izabra sebi tri tisuće Izraelaca: dvije tisuće od
njih bijahu sa Šaulom u Mikmasu i u Betelskoj gori, a jedna tisuća bijaše s
Jonatanom u Benjaminovoj Gebi. Ostali je narod Šaul otpustio svakoga u
njegov šator. 3 Jonatan sruši filistejski stup koji je stajao u Gibei i Filistejci
saznaše da su se Hebreji pobunili. Šaul zapovjedi te zatrubiše u rog po svoj
zemlji 4 i sav Izrael doznade novost: “Šaul je srušio filistejski stup, Izrael
se omrazio Filistejcima!” I narod se poče skupljati oko Šaula u Gilgalu. 5 A
Filistejci se skupiše da vojuju na Izraela: tri tisuće bojnih kola, šest tisuća
konja, a mnoštvo naroda kao pijeska na morskoj obali. I utaboriše se kod
Mikmasa, istočno od Bet Avena. 6 Kad su Izraelci vidjeli da su u nevolji
i da je narod pritisnut od neprijatelja, posakrivaše se u pećine, jame,

kamenjake, jarke i čatrnje. 7 Neki su prešli i preko gazova Jordana u zemlju
Gadovu i Gileadovu. Šaul je još bio u Gilgalu, a sav je narod oko njega
drhtao od straha. 8 On pričeka sedam dana kako mu je odredio Samuel; ali
kad Samuel nije došao u Gilgal, narod se stade razilaziti od Šaula. 9 Tada
reče Šaul: "Donesite mi žrtvu paljenicu i žrtve pričesnice!" I prinese
žrtvu paljenicu. 10 I upravo je završavao žrtvu paljenicu, kad eto Samuela;
Šaul mu iziđe u susret da ga pozdravi. 11 Samuel ga upita: "Što si učinio?"
A Šaul odgovori: "Kad sam vidio da se narod razilazi od mene, a ti da ne
dolaziš do određenoga dana, a Filistejci se skupili u Mikmasu, 12 pomislio
sam: sad će udariti Filistejci na me u Gilgalu, a ja neću stići molitvom
ublažiti Jahvu! Zato se odvažih i prinesoh žrtvu paljenicu." 13 Samuel
tada reče Šaulu: "Ludo si radio! Da si održao zapovijed koju ti je dao
Jahve, tvoj Bog, Jahve bi učvrstio tvoje kraljevstvo nad Izraelom dovijeka.
14 A sada se tvoje kraljevstvo neće trajno održati: Jahve je potražio sebi
čovjeka po svom srcu i odredio ga za kneza nad svojim narodom, jer ti nisi
održao što ti je Jahve zapovjedio." 15 Nato Samuel ustade i ode iz Gilgala
svojim putem. Što je naroda ostalo, pođe za Šaulom u susret ratnicima.
Kad su došli iz Gilgala u Gebu Benjaminovu, Šaul pobroji narod koji je
ostao uza nj i bijaše ga oko šest stotina ljudi. 16 Šaul i sin mu Jonatan s
ljudima što bijahu s njima zaposjeli su Benjaminovu Gebu, a Filistejci se
utaborili u Mikmasu. 17 Tada iz filistejskog tabora izađe četa pljačkaša u tri
odjela: jedan odio udari prema Ofri u zemlju šualsku; 18 drugi odio krenu
prema Bet Horonu, a treći odio udari prema Gebi koja se uz Dolinu hijena
diže nad pustinjom. 19 A po svoj zemlji Izraelovoj nije bilo kovača, jer su
Filistejci rekli: "Treba sve učiniti da Hebreji ne bi pravili sebi mačeva i
kopalja." 20 Zato su svi Izraelci išli k Filistejcima ako je tko htio da prekuje
svoj raonik ili motiku, svoju sjekiru ili ostan za volove. 21 A cijena je bila
dvije trećine šekela za raonike i motike, jedna trećina za oštrenje sjekire
i za nasađivanje ostana. 22 Tako se dogodilo da na dan bitke kod Mikmasa
nitko od svega naroda koji bijaše sa Šaulom i Jonatanom nije imao ni mača
ni koplja u ruci; samo ih imahu Šaul i njegov sin Jonatan. 23 A dotle jedna
straža filistejska bijaše izišla prema klancu kod Mikmasa.

14

1 Jednoga dana Šaulov sin Jonatan reče svome momku štitonoši: "Hajde
da prijeđemo do filistejske straže koja je ondje prijeko." Svome ocu nije
ništa o tom javio. 2 Šaul je sjedio na međi Gebe, pod šipkom koji je stajao
kraj gumna; a bilo je s njim oko šest stotina ljudi. 3 A Ahija, sin Ahituba,
brata Ikaboda, sina Pinhasa, sina Elija, svećenika Jahvina u Šilu, nosio
je u to vrijeme oplećak. Narod nije primijetio da je Jonatan otišao. 4 U
sredini klanca kuda je Jonatan htio prijeći da dođe do filistejske straže bila
je litica s jedne strane i litica s druge strane. Jedna se zvala Boses, a druga
Sene. 5 Prva je litica stajala na sjeveru nasuprot Mikmasu, a druga na
jugu nasuprot Gebi. 6 Jonatan reče svome štitonoši: "Hajde da prijeđemo
do straže onih neobrezanika. Možda će Jahve učiniti nešto za nas, jer
ništa ne priječi Jahvu da udijeli pobjedu - bilo mnogo ljudi ili malo." 7 A
štitonoša mu odgovori: "Čini sve na što te srce tvoje potiče. Ja ću s tobom,
moje je srce kao tvoje srce." 8 Jonatan mu reče: "Evo, prijeći ćemo k tim
ljudima i pokazat ćemo im se. 9 Ako nam reknu ovako: 'Ne mičite se dok

ne dođemo do vas', tada ćemo se ustaviti na mjestu i nećemo se uspinjati
k njima. 10 Ako li nam reknu ovako: 'Uspnite se k nama', tada ćemo se
uspeti, jer ih je Jahve predao nama u ruke. To će nam biti znak." 11 Kad
su se obojica pokazala filistejskoj straži, rekoše Filistejci: "Gle, Hebreji su
počeli izlaziti iz rupa u koje su se skrili." 12 I stražari doviknuše Jonatanu
i njegovu štitonoši: "Uspnite se k nama da vas nešto naučimo!" A Jonatan
reče svome štitonoši: "Penji se za mnom, jer ih je Jahve predao u ruke
Izraelove." 13 Jonatan se poče penjati pomažući se rukama i nogama, a
za njim njegov štitonoša. Filistejci su padali pred Jonatanom, a njegov
ih je štitonoša ubijao za njim. 14 U tome prvom pokolju što ga učiniše
Jonatan i njegov štitonoša pade dvadesetak ljudi na otprilike pola jutra
izoranog polja. 15 Tada se proširi strah po taboru i po polju, a i stražare
i četu pljačkaša obuze strava; i zemlja zadrhta i bijaše to silan strah
Božji. 16 A Šaulovi stražari u Benjaminovoj Gebi opaziše da se mnoštvo
u taboru uskomešalo na sve strane. 17 I Šaul reče ljudima koji su bili s
njim: "Prozovite ljude i vidite tko je otišao od nas." A kad prozvaše, gle,
ne bijaše Jonatana i njegova štitonoše! 18 Tada Šaul reče Ahiji: "Primakni
oplećak! Posavjetuj se s Jahvom!" On je, naime, tada nosio oplećak pred
sinovima Izraelovim. 19 Ali dok je Šaul govorio sa svećenikom, bivala
je buka u filistejskom taboru sve veća, pa Šaul reče svećeniku: "Povuci
ruku!" 20 Nato Šaul i sav narod što je bio s njim krenuše zajedno na mjesto
boja, i gle, ondje bijahu isukali mačeve jedni na druge i velika pomutnja
vladaše među njima. 21 A oni Hebreji koji su već poodavno bili u službi
Filistejaca i sada pošli s njima na vojsku, odmetnuše se od njih i pristadoše
uz Izraelce koji bijahu sa Šaulom i Jonatanom. 22 I svi Izraelci koji se bijahu
sakrili u Efrajimovoj gori, čuvši da Filistejci bježe, nagrnuše za njima u boj.
23 Tako je Jahve udijelio pobjedu Izraelu u onaj dan, a boj se raširio sve
do preko Bet Horona. 24 Izraelci su onog dana bili vrlo izmoreni, jer je
Šaul izrekao nad narodom ovu zakletvu: "Proklet bio čovjek koji okusi
hrane prije večeri, prije nego što se osvetim svojim neprijateljima!" Tako
sav narod ne okusi hrane toga dana. 25 Ali je ondje bilo medenoga saća na
površini zemlje. 26 Kad je narod došao onamo, vidje gdje teče med, ali nitko
ne prinese ruke k ustima, jer se narod bojao zakletve. 27 Samo Jonatan, koji
nije čuo kad je njegov otac zakleo narod, primače vrh štapa koji mu bijaše
u ruci i zamoči ga u medeno saće, zatim prinese ruku k ustima; i odmah
mu se zasvijetliše oči. 28 Tada jedan iz naroda progovori i reče mu: "Tvoj
je otac zakleo narod govoreći: 'Proklet bio onaj koji okusi hrane danas!'"
29 A Jonatan odgovori: "Moj otac svaljuje nesreću na zemlju. Gledajte kako
su mi se zasvijetlile oči jer sam okusio malo toga meda. 30 Što bi tek bilo
da je narod slobodno jeo od plijena koji je zadobio od neprijatelja? Ne
bi li filistejski poraz bio još veći?" 31 Onoga dana potukoše Filistejce od
Mikmasa sve do Ajalona, a narod je bio na kraju svojih snaga. 32 Tada se
narod baci na plijen, nahvata sitne stoke, goveda i teladi i poče ih klati
na goloj zemlji i jesti meso s krvlju. 33 I javiše to Šaulu govoreći: "Gle,
narod griješi Jahvi jedući meso s krvlju!" A on reče: "Iznevjeriste se!
Dovaljajte mi ovamo velik kamen!" 34 Zatim reče: "Zađite među narod
i recite svima neka svaki dovede k meni svoga vola ili ovcu; ovdje ćete ih
klati i jesti, a nećete griješiti Jahvi jedući meso s krvlju." Tako sav narod još
iste noći dovede što je tko imao i to su ondje klali. 35 A Šaul podiže žrtvenik

Jahvi; bijaše to prvi žrtvenik koji je podigao Jahvi. 36 Nato reče Šaul:
“Pođimo još noćas u potjeru za Filistejcima i plijenimo ih dok ne svane
jutro! Nećemo im ostaviti nijednoga čovjeka!” A narod mu odgovori: “Čini
sve što misliš da je dobro!” Ali svećenik reče: “Pristupimo ovdje k Bogu!”
37 I Šaul upita Boga: “Moram li poći u potjeru za Filistejcima? Hoćeš li
ih predati u ruke Izraelu?” Ali mu ne odgovori u onaj dan. 38 Zato Šaul
reče: “Pristupite ovamo, svi narodni glavari! Ispitajte i vidite u čemu je bio
današnji prestupak. 39 Jer, živoga mi Jahve, koji daje pobjedu Izraelu, ako
se nađe krivnja ma i na mome sinu Jonatanu, mora umrijeti!” Ali nitko se
iz naroda ne usudi odgovoriti Šaulu. 40 Šaul onda reče svemu Izraelu: “Vi
stanite na jednu stranu, a ja i moj sin Jonatan stat ćemo na drugu stranu.”
A narod odgovori Šaulu: “Čini ono što misliš da je dobro!” 41 Tada se Šaul
pomoli: “Jahve, Bože Izraelov, zašto nisi danas odgovorio svome sluzi?
Ako je krivnja na meni ili na mome sinu Jonatanu, Jahve, Bože Izraelov,
daj Urim; ako li je krivnja na tvom narodu Izraelu, daj Tumim.” I ždrijeb
pade na Šaula i Jonatana, a narod izađe slobodan. 42 Šaul nastavi: “Bacite
ždrijeb između mene i moga sina Jonatana!” I ždrijeb pade na Jonatana.
43 Tada Šaul reče Jonatanu: “Priznaj mi što si učinio!” Jonatan odgovori:
“Ja sam samo okusio malo meda vrškom štapa koji mi bijaše u ruci. Evo
me, spreman sam umrijeti!” 44 Šaul odgovori: “Tako mi Bog učinio zlo i
dodao mi drugo ako doista ne umreš, Jonatane!” 45 Ali narod reče Šaulu:
“Zar da umre Jonatan, koji je izvojevao ovu veliku pobjedu u Izraelu? Ne
smije to biti! Živoga nam Jahve, nijedna vlas neće pasti s njegove glave na
zemlju jer je on s Bogom izvršio ovo djelo danas!” Tako ga narod izbavi
te Jonatan ne pogibe. 46 Šaul odusta od potjere za Filistejcima, a Filistejci
se vratiše u svoj kraj. 47 Kad je Šaul učvrstio svoju kraljevsku vlast nad
Izraelom, okrenu ratovati protiv svih svojih neprijatelja unaokolo: protiv
Moaba, protiv Amonaca, protiv Edoma, protiv Bet Rehoba, protiv kralja
Sobe i protiv Filistejaca; kuda god bi se okrenuo, svuda bi pobjeđivao.
48 Dao je mnogo dokaza svoje hrabrosti, potukao je Amalečane i izbavio
Izraela iz ruku onih koji su ga pljačkali. 49 Šaulovi sinovi bijahu Jonatan,
Išjo i Malki-Šua, a od njegovih dviju kćeri starija se zvala Meraba, a mlađa
Mikala. 50 Šaulova se žena zvala Ahinoama, a bila je kći Ahimaasova.
Vojvoda njegove vojske zvao se Abner, a bio je sin Nera, Šaulova strica.
51 Jer Kiš, Šaulov otac, i Ner, Abnerov otac, bijahu sinovi Abielovi. 52 Žestok
se rat vodio protiv Filistejaca svega Šaulova vijeka. Koga bi god hrabra ili
bojovna čovjeka Šaul vidio, svakoga bi uzimao u svoju službu.

15

1 Jednom Samuel reče Šaulu: “Mene je Jahve poslao da te pomažem za
kralja nad njegovim narodom Izraelom. Poslušaj, dakle, riječi Jahvine.
2 Ovako govori Jahve nad vojskama: 'Odlučio sam osvetiti ono što je
Amalek učinio Izraelu zatvarajući mu put kad je izlazio iz Egipta. 3 Sada idi
i udari na Amaleka, izvrši “herem”, kleto uništenje, na njemu i na svemu
što posjeduje; ne štedi ga, pobij muškarce i žene, djecu i dojenčad, goveda
i ovce, deve i magarce!'” 4 Šaul sazva narod te ih izbroji u Telamu: bijaše
ih dvije stotine tisuća pješaka (i deset tisuća Judejaca). 5 Šaul dođe do
amalečkoga grada i postavi zasjedu u dolini potoka. 6 Potom Šaul poruči

Kenijcima: “Otiđite i odvojite se od Amalečana da vas ne bih istrijebio
zajedno s njima, jer ste bili skloni svim Izraelcima kad su izlazili iz Egipta.”
I Kenijci se odvojiše od Amalečana. 7 Šaul potuče Amalečane od Havile pa
sve do Šura, koji leži pred Egiptom. 8 I živa uhvati Agaga, amalečkog kralja,
a sav narod zatre oštricom mača, izvršujući “herem”, kleto uništenje. 9 Ali
Šaul i narod poštedješe Agaga i najbolje ovce i najbolja goveda, ugojenu
stoku i jaganjce i sve što je bilo dobro. Na svemu tome ne htjedoše izvršiti
“herem”; nego što je god od stoke bilo bez cijene i vrijednosti, na tom
izvršiše “herem”. 10 Zato dođe riječ Jahvina Samuelu ovako: 11 “Kajem
se što sam Šaula postavio za kralja: okrenuo se od mene i nije izvršio
mojih zapovijedi.” Samuel se ražalosti i svu je noć vapio Jahvi. 12 U rano
jutro krenu Samuel da potraži Šaula. I javiše Samuelu ovako: “Šaul je
otišao u Karmel, i gle, podigao je ondje sebi spomenik; zatim je otišao
dalje i sišao u Gilgal.” 13 Kad je Samuel došao k Šaulu, reče mu Šaul:
“Blagoslovljen da si od Jahve! Izvršio sam Jahvinu zapovijed.” 14 Ali
Samuel upita: “Kakvo je to ovčje blejanje što dopire do mojih ušiju i
mukanje goveda koje čujem?” 15 A Šaul odgovori: “Dognali su ih od
Amalečana, jer je narod poštedio najbolje ovce i najbolja goveda da ih
žrtvuje Jahvi, tvome Bogu. Na svemu drugome izvršili smo 'herem'.” 16 A
Samuel reče Šaulu: “Stani da ti kažem što mi je noćas objavio Jahve.”
A on reče: “Govori!” 17 Tada će Samuel: “Koliko god si malen sam u
svojim očima, ipak si postao glavar Izraelovih plemena. Jahve te pomazao
za kralja nad Izraelom. 18 Jahve te poslao na vojni pohod i zapovjedio ti:
'Idi, izvrši 'herem' na tim grešnicima, na Amalečanima, vojuj na njih do
istrebljenja.' 19 Zašto nisi poslušao riječi Jahvine? Zašto si se bacio na plijen
i učinio ono što je zlo u Jahvinim očima?” 20 Šaul odgovori Samuelu: “Ja
sam poslušao riječ Jahvinu: poduzeo sam pohod kamo me poslao, doveo
sam Agaga, amalečkoga kralja, i izvršio 'herem' na Amalečanima. 21 Ali
je narod od plijena uzeo ovaca i goveda, i to najbolje na čemu se imao
izvršiti 'herem', da žrtvuje Jahvi, tvome Bogu, u Gilgalu.” 22 A Samuel
odvrati: “Jesu li Jahvi milije paljenice i klanice nego poslušnost njegovu
glasu? Znaj, poslušnost je vrednija od najbolje žrtve, pokornost je bolja od
ovnujske pretiline. 23 Nepokornost je kao grijeh čaranja, samovolja je kao
zločin s idolima. Ti si odbacio riječ Jahvinu, zato je Jahve odbacio tebe da
ne budeš više kralj!” 24 Tada Šaul odvrati Samuelu: “Zgriješio sam što sam
prekršio Jahvinu zapovijed i tvoje naredbe. Bojao sam se naroda i popustio
njegovu zahtjevu. 25 A sada mi oprosti moj grijeh i vrati se sa mnom da se
poklonim Jahvi.” 26 Ali Samuel odgovori Šaulu: “Neću se vratiti s tobom:
ti si odbacio Jahvinu riječ, zato je Jahve odbacio tebe da ne budeš više
kralj nad Izraelom.” 27 Kad se Samuel okrenuo da ode, Šaul čvrsto uhvati
skut njegova plašta, ali se skut otkide. 28 Tada mu reče Samuel: “Danas
ti je Jahve otkinuo kraljevstvo nad Izraelom i dao ga tvome susjedu, koji
je bolji od tebe.” - 29 Ipak, Slava Izraelova ne laže i ne kaje se, jer nije
čovjek da bi se kajao. - 30 Šaul reče: “Sagriješio sam; ali mi sada učini
čast pred starješinama moga naroda i pred Izraelom i vrati se sa mnom
da se poklonim Jahvi, tvome Bogu.” 31 I Samuel se vrati sa Šaulom i Šaul
se pokloni Jahvi. 32 Potom zapovjedi Samuel: “Dovedite k meni Agaga,
amalečkoga kralja!” I Agag dođe k njemu opirući se i reče: “Zaista, smrt
je gorka!” 33 Samuel mu odvrati: “Kao što je tvoj mač mnogim ženama

oteo djecu, tako će među ženama tvoja majka ostati bez djeteta!” I Samuel
posiječe Agaga pred Jahvom u Gilgalu. 34 Potom Samuel ode u Ramu, a Šaul
se vrati svojoj kući u Šaulovu Gibeu. 35 I Samuel nije više vidio Šaula do
svoga smrtnog dana. Samuel je tugovao zbog Šaula, ali se Jahve pokajao
što je Šaula postavio za kralja nad Izraelom.

16

1 Jahve reče Samuelu: “Dokle ćeš tugovati zbog Šaula, kad sam ga ja
odbacio da ne kraljuje više nad Izraelom? Napuni uljem svoj rog i pođi
na put! Ja te šaljem Betlehemcu Jišaju, jer sam između njegovih sinova
izabrao sebi kralja.” 2 A Samuel reče: “Kako bih mogao ići onamo? Šaul
će to čuti i ubit će me!” Ali mu Jahve odgovori: “Uzmi sa sobom junicu
pa reci: 'Došao sam da žrtvujem Jahvi!' 3 I pozovi Jišaja na žrtvu, a ja ću
te sam poučiti što ćeš činiti: pomazat ćeš onoga koga ti kažem.” 4 Samuel
učini kako mu je zapovjedio Jahve. Kad je došao u Betlehem, gradske mu
starješine drščući dođu u susret i zapitaju: “Znači li tvoj dolazak dobro?”
5 Samuel odgovori: “Da, dobro! Došao sam da žrtvujem Jahvi. Očistite se i
dođite sa mnom na žrtvu!” Potom očisti Jišaja i njegove sinove i pozva ih
na žrtvu. 6 Kad su došli i kad je Samuel vidio Eliaba, reče u sebi: “Jamačno,
evo pred Jahvom stoji njegov pomazanik!” 7 Ali Jahve reče Samuelu: “Ne
gledaj na njegovu vanjštinu ni na njegov visoki stas, jer sam ga odbacio.
Bog ne gleda kao što gleda čovjek: čovjek gleda na oči, a Jahve gleda što
je u srcu.” 8 Zatim Jišaj dozva Abinadaba i dovede ga pred Samuela. A
on reče: “Ni ovoga Jahve nije izabrao.” 9 Tada Jišaj dovede Šamu, ali
Samuel reče: “Ni ovoga Jahve nije izabrao.” 10 Tako Jišaj dovede sedam
svojih sinova pred Samuela, ali Samuel reče Jišaju: “Jahve nije izabrao
nijednoga od ovih.” 11 Potom zapita Jišaja: “Jesu li to svi tvoji sinovi?”
A on odgovori: “Ostao je još najmlađi, on je na paši, za stadom.” Tada
Samuel reče Jišaju: “Pošalji po njega, jer nećemo sjedati za stol dok on ne
dođe.” 12 Jišaj posla po njega: bio je to rumen momak, lijepih očiju i krasna
stasa. I Jahve reče Samuelu: “Ustani, pomaži ga: taj je!” 13 Samuel uze rog
s uljem i pomaza ga usred njegove braće. Duh Jahvin obuze Davida od
onoga dana. A Samuel krenu na put i ode u Ramu. 14 Duh Jahvin bijaše
odstupio od Šaula, a jedan zao duh, od Jahve, stao ga je salijetati. 15 Tada
rekoše Šaulu sluge njegove: “Evo, zao duh Božji salijeće te. 16 Zato neka
naš gospodar zapovjedi, pa će sluge tvoje potražiti čovjeka koji zna udarati
u harfu: kad te napadne zao duh Božji, neka onaj udara u harfu pa će ti biti
bolje.” 17 Šaul reče svojim slugama: “Nađite mi čovjeka koji umije vješto
udarati u harfu i dovedite ga k meni!” 18 Jedan od njegovih slugu odgovori
i reče: “Ja sam vidio jednog sina Betlehemca Jišaja: on umije udarati u
harfu, hrabar je junak i čovjek ratnik, vješt je govornik, krasna je stasa i
Jahve je s njim.” 19 Tada Šaul posla glasnike k Jišaju i poruči mu: “Pošalji
mi svoga sina Davida (koji je kod stada)!” 20 A Jišaj uze pet hljebova, mijeh
vina i jedno jare i posla Šaulu po svome sinu Davidu. 21 Tako David dođe
k Šaulu i stupi u njegovu službu. I Šaul ga veoma zavolje i David posta
njegov štitonoša. 22 Potom Šaul posla k Jišaju i poruči mu: “Neka David
ostane kod mene u službi, jer je stekao moju naklonost.” 23 I kad god bi
Božji duh napao Šaula, David bi uzeo harfu i svirao; tada bi Šaulu odlanulo
i bilo bi mu bolje, a zao bi duh odlazio od njega.

17

1 Filistejci skupiše svoje čete za rat i sastaše se kod Soka u Judeji. Tabor
udariše između Soka i Azeke kod Efes Damima. 2 A Šaul i Izraelci skupiše
se i utaboriše u Terebintskoj dolini, i svrstaše se za boj protiv Filistejaca.
3 Filistejci su stajali na gori s jedne strane, Izraelci na gori s druge strane, a
dolina bila među njima. 4 Iz filistejskih redova izađe jedan izazivač. Zvao
se Golijat, a bio je iz Gata. Visok bijaše šest lakata i jedan pedalj. 5 Na glavi
je imao mjedenu kacigu, obučen je bio u ljuskav oklop, a oklop mu težak
pet tisuća mjedenih šekela. 6 Na nogama je imao mjedene nogavice, a na
ramenima mjedenu sulicu. 7 Kopljača njegova koplja bila je kao tkalačko
vratilo, a šiljak koplja težak šest stotina željeznih šekela. Pred njim je
stupao štitonoša. 8 On se postavi pred izraelske bojne redove i dovikne im:
“Što ste izašli da se svrstate za bitku? Nisam li ja Filistejac, a vi Šaulove
sluge? Izaberite između sebe jednoga čovjeka pa neka siđe k meni! 9 Ako
pobijedi u borbi sa mnom i pogubi me, mi ćemo biti vaše sluge. Ako li
ja pobijedim njega i pogubim ga, onda ćete vi biti naše sluge i nama ćete
robovati.” 10 Još je Filistejac rekao: “Ja sam danas izazvao Izraelove bojne
redove. Dajte mi čovjeka da se ogledamo u dvoboju!” 11 Kad je Šaul i
sav Izrael čuo što je rekao Filistejac, obuze ih strah i drhat. 12 David je
bio sin nekoga Efraćanina iz Betlehema u Judeji; taj se zvao Jišaj, a imao
je osam sinova. Taj je čovjek u Šaulovo vrijeme bio star i odmakao u
godinama. 13 Tri najstarija Jišajeva sina bijahu otišla u rat za Šaulom; a
ta trojica njegovih sinova koji bijahu otišli u rat zvahu se: najstariji Eliab,
drugi Abinadab, a treći Šama. 14 David bijaše najmlađi. A tri najstarija
bijahu otišla za Šaulom. - 15 David je odlazio k Šaulu i vraćao se iz njegove
službe da pase stada svoga oca u Betlehemu. 16 A Filistejac izlazio svakoga
jutra i večeri i postavljao se tako četrdeset dana. - 17 A Jišaj reče svome
sinu Davidu: “Uzmi za svoju braću ovu efu prženoga žita i ovih deset
hljebova i odnesi brže svojoj braći u tabor. 18 A ovih deset sireva odnesi
njihovu tisućniku. Propitaj se za zdravlje svoje braće i donesi od njih znak
da si izvršio nalog! 19 Oni su sa Šaulom i svim Izraelom u Terebintskoj
dolini: vojuju protiv Filistejaca.” 20 David ustade u rano jutro, ostavi stado
jednom čuvaru, spremi se i ode kako mu bijaše zapovjedio Jišaj. U tabor
je stigao kad je vojska izlazila u bojni red i dizala bojni poklik. 21 Izraelci
i Filistejci svrstaše se u bojni red jedni prema drugima. 22 David ostavi
svoje stvari čuvaru opreme pa otrča u bojni red. Došavši, zapita svoju
braću za zdravlje. 23 Dok je s njima govorio, gle, onaj izazivač (zvao se
Golijat, Filistejac iz Gata) iziđe iz filistejskih bojnih redova i ponovi iste
riječi kao prije. I David ih je čuo. 24 A čim su Izraelci ugledali toga čovjeka,
pobjegoše svi daleko od njega i strah ih uhvati. 25 Neki Izraelac reče: “Jeste
li vidjeli onoga čovjeka što je izišao? A izišao je da izaziva Izraela. Tko
njega pogubi, kralj će mu dati silno blago i dat će mu svoju kćer i oslobodit
će od poreza njegov očinski dom u Izraelu.” 26 Tada David zapita ljude koji
stajahu oko njega: “Što će to dobiti čovjek koji ubije toga Filistejca i skine
sramotu s Izraela? I tko je taj neobrezani Filistejac da izaziva bojne redove
živoga Boga?” 27 A narod mu odgovori istim riječima kao prije: “Eto to će
dobiti čovjek koji ga pogubi.” 28 A kad je Eliab, njegov najstariji brat, čuo
kako se razgovara s ljudima, usplamtje gnjevom na Davida pa mu reče: “A
što si ti došao ovamo? Kome si ostavio ono malo ovaca u pustinji? Znam
ja tvoju drskost i zlobu tvoga srca: došao si da vidiš bitku!” 29 A David

odgovori: “A što sam učinio? Zar se ne smije ni riječ reći?” 30 Tada se
okrene od njega k drugome i zapita istim riječima kao prije. Narod mu
odgovori isto kao prvi put. 31 Kad su ljudi čuli što je govorio David, jave
to Šaulu, a on ga pozva preda se. 32 David reče Šaulu: “Neka nikome
ne klone srce zbog onoga čovjeka! Tvoj će sluga izaći i borit će se s tim
Filistejcem.” 33 Ali Šaul odvrati Davidu: “Ne možeš ti izaći na toga Filistejca
da se boriš s njim jer si ti još dijete, a on ratnik od svoje mladosti.” 34 Ali
David odgovori Šaulu: “Tvoj je sluga čuvao ovce svome ocu, pa kad bi
došao lav ili medvjed te uhvatio ovcu iz stada, 35 ja bih potrčao za njim,
udario ga i istrgao mu ovcu iz ralja. A ako bi se on digao na me, uhvatio
bih ga za grivu i udarao ga dok ga ne bih ubio. 36 I lava je i medvjeda
tvoj sluga ubio, pa će i taj neobrezani Filistejac proći kao jedan od njih
jer je izazvao bojne čete Boga živoga.” 37 David još dometne: “Jahve koji
me izbavio iz lavlje pandže i medvjeđe šape izbavit će me i iz ruku toga
Filistejca.” Tada Šaul reče Davidu: “Idi i Jahve neka bude s tobom!” 38 Šaul
obuče Davida u svoju ratnu odoru, na glavu mu ustače mjedenu kacigu i
stavi mu oklop. 39 Pripasa Davidu svoj mač preko odore, ali David uzalud
pokuša hodati, jer ne bijaše navikao, pa reče Šaulu: “Ne mogu hodati
u tome jer nisam navikao.” Zato sve skinu sa sebe. 40 David uze svoj
štap u ruku, izabra u potoku pet glatkih kamenova i metnu ih u svoju
pastirsku torbu, koja mu je služila kao torba za praćku, te s praćkom u
ruci pođe prema Filistejcu. 41 A Filistejac se sve bliže primicao Davidu,
dok je njegov štitonoša stupao pred njim. 42 A kad Filistejac pogleda i
vidje Davida, prezre ga s njegove mladosti - bijaše David mladić, rumen,
lijepa lica. 43 Zato Filistejac reče Davidu: “Zar sam ja pseto te ideš na
me sa štapovima?” I uze proklinjati Davida svojim bogovima. 44 Zatim
Filistejac reče Davidu: “Dođi k meni da dam tvoje meso pticama nebeskim
i zvijerima zemaljskim!” 45 A David odgovori Filistejcu: “Ti ideš na me
mačem, kopljem i sulicom, a ja idem na te u ime Jahve Sebaota, Boga
Izraelovih četa koje si ti izazvao. 46 Danas će te Jahve predati u moju ruku,
ja ću te ubiti, skinut ću tvoju glavu i još ću danas tvoje mrtvo tijelo i mrtva
tjelesa filistejske vojske dati pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim. Sva
će zemlja znati da ima Bog u Izraelu. 47 I sav će ovaj zbor znati da Jahve
ne daje pobjedu mačem ni kopljem, jer je Jahve gospodar bitke i on vas
predaje u naše ruke.” 48 Kad se Filistejac približio i pošao prema Davidu,
izađe David iz bojnih redova i krenu pred Filistejca. 49 David segnu rukom
u torbu, izvadi iz nje kamen i hitnu ga iz praćke. I pogodi Filistejca u
čelo; kamen mu se zabi u čelo i on pade ničice na zemlju. 50 Tako je
David praćkom i kamenom nadjačao Filistejca: udario je Filistejca i ubio
ga, a nije imao mača u ruci. 51 Zato David potrča i stade na Filistejca,
zgrabi njegov mač, izvuče ga iz korica i pogubi Filistejca odsjekavši mu
glavu. Kad Filistejci vidješe kako pogibe njihov junak, nagnuše u bijeg.
52 Tada ustadoše Izraelci i Judejci, digoše bojnu viku i potjeraše Filistejce
do opkopa oko Gata i do gradskih vrata Ekrona; filistejski mrtvaci pokriše
put od Šaarajima sve do Gata i do Ekrona. 53 Nato se Izraelci vratiše iz te
žestoke potjere za Filistejcima i opljačkaše njihov tabor. 54 A David uze
Filistejčevu glavu i odnese je u Jeruzalem, a oružje njegovo položi u svoj
šator. 55 Kad je Šaul vidio Davida gdje izlazi pred Filistejca, upitao je svoga
vojvodu Abnera: “Čiji je sin taj mladić, Abnere?” A Abner je odgovorio:
“Tako mi tvoga života, kralju, ne znam!” 56 A kralj mu reče: “Raspitaj se

čiji je sin taj mladić!” 57 A kad se David vratio pošto je pogubio Filistejca,
uze ga Abner i dovede ga pred Šaula, a u ruci David još držaše Filistejčevu
glavu. 58 Šaul ga upita: “Čiji si ti sin, momče?” A David odgovori: “Sin
sam tvoga sluge Betlehemca Jišaja.”

18

1 Kad je David završio razgovor sa Šaulom, Jonatanova se duša prikloni
Davidovoj duši i Jonatan ga zavolje kao samoga sebe. 2 Šaul zadrža Davida
onoga istog dana kod sebe i nije mu dao da se vrati kući svoga oca. 3 I
Jonatan sklopi savez s Davidom jer ga je ljubio kao samoga sebe. 4 I skide
Jonatan plašt koji je imao na sebi i dade ga Davidu; tako i svoju odoru,
čak i svoj mač, svoj luk i svoj pojas. 5 Na svim svojim pohodima, kamo
ga je god slao Šaul, David bijaše sretne ruke i Šaul ga postavi na čelo
svojim ratnicima; omilje on svemu narodu, pa i Šaulovim dvoranima. 6 Za
njihova povratka, kad se David vraćao ubivši Filistejca, izađoše žene iz
svih gradova Izraelovih u susret kralju Šaulu veselo kličući, pjevajući i
plešući uza zvuke bubnjeva i cimbala. 7 Žene su plešući pjevale: “Pobi
Šaul svoje tisuće, David na desetke tisuća.” 8 Šaul se vrlo ražestio, nije
mu bila draga ta pjesma. Zato reče: “Davidu su dale desetke tisuća, a
meni samo tisuće! Još mu samo treba kraljevstvo!” 9 I od toga dana Šaul
poprijeko gledaše Davida. 10 Sutradan zao duh Božji napade Šaula, tako
da je bjesnio po kući. David je rukom udarao u harfu kao drugih dana, a
Šaul je u ruci imao koplje. 11 I Šaul baci koplje govoreći u sebi: “Sad ću
pribiti Davida uza zid!” Ali mu se David izmače dva puta. 12 Šaul se poče
bojati Davida, jer je Jahve bio s njim a od Šaula je odstupio. 13 Zato ga Šaul
ukloni iz svoje blizine i postavi ga za tisućnika: on je izlazio i vraćao se na
čelu naroda. 14 David je imao uspjeha na svim svojim putovima jer Jahve
bijaše s njim. 15 Kad je Šaul vidio da David ima mnogo uspjeha, obuze ga
strah od njega. 16 Ali svemu Izraelu i Judi omilje David jer ih je on vodio na
svim njihovim putovima. 17 Šaul reče Davidu: “Evo svoju najstariju kćer
Merabu dat ću ti za ženu, samo mi budi hrabar i vodi Jahvine bojeve!”
Mišljaše Šaul: “Neću da padne od moje ruke, nego filistejska ruka neka
se digne na njega!” 18 A David odgovori: “Tko sam ja i što znači moj
život, što li kuća oca mojega u Izraelu da budem kraljev zet?” 19 I kad
dođe vrijeme da Šaulova kći Meraba pođe za Davida, dadoše je za ženu
Adrielu iz Mehole. 20 Ali je Davida ljubila Šaulova kći Mikala; kad su
to javili Šaulu, bilo mu je pravo. 21 Reče on u sebi: “Dat ću mu je, ali
će mu ona biti zamka i ruka filistejska dići će se na njega.” (Šaul je po
drugi put rekao Davidu: “Danas ćeš mi biti zet.”) 22 Tada Šaul zapovjedi
svojim slugama ovako: “Razgovarajte se s Davidom tajno i recite mu: 'Gle,
omilio si kralju i svi te njegovi dvorani vole; zato budi kraljev zet.'” 23 I
Šaulove sluge ponoviše te riječi Davidu, ali im David odgovori: “Zar je u
vašim očima malenkost postati kraljev zet? Ja sam samo siromah i mali
čovjek!” 24 Šaulove sluge dojaviše to Šaulu govoreći: “Evo riječi što ih je
rekao David.” 25 A Šaul odgovori: “Ovako recite Davidu: 'Kralj ne traži
nikakva ženidbenog dara nego samo sto filistejskih obrezaka da se osveti
kraljevim neprijateljima.'” Šaul mišljaše da će tako Davida gurnuti u ruke

Filistejcima. 26 Šaulove sluge dojaviše te riječi Davidu, a njemu bijaše po
volji da postane kraljev zet. Još prije nego što je isteklo vrijeme, 27 spremi
se David i krenu sa svojim ljudima te ubi Filistejcima dvije stotine ljudi; i
donese njihove obreske i predade ih kralju na broj da bi postao njegov zet.
Tada mu Šaul dade svoju kćer Mikalu za ženu. 28 Šaul je jasno vidio da
je Jahve s Davidom i da ga ljubi sav dom Izraelov. 29 I Šaul se još većma
poboja Davida i posta neprijatelj Davidu zauvijek. 30 A filistejski su knezovi
izlazili u boj, ali koliko su god puta izlazili, David je imao više uspjeha nego
svi Šaulovi dvorani; i tako ime njegovo posta vrlo slavno.

19

1 Šaul razloži svome sinu Jonatanu i svim svojim dvoranima svoju
namjeru da ubije Davida. Ali Jonatan, Šaulov sin, vrlo je volio Davida.
2 I Jonatan to javi Davidu ovako: “Moj otac Šaul kani te ubiti. Budi, dakle,
na oprezu sutra ujutro, ostani u skrovištu i pritaji se. 3 A ja ću izaći i stajat
ću pokraj svoga oca u polju gdje ti budeš i govorit ću za tebe sa svojim
ocem. Kad saznam kako je, javit ću ti.” 4 Jonatan pohvali Davida svome
ocu Šaulu i reče mu ovako: “Neka se kralj ne ogriješi o svoga slugu Davida
jer se on nije ništa ogriješio o tebe; naprotiv, ono što je radio bilo je od
velike koristi za tebe. 5 On je stavio život svoj na kocku, ubio je Filistejca
i Jahve je pribavio veliku pobjedu svemu Izraelu: vidio si i radovao se.
Zašto bi se, dakle, ogriješio o nevinu krv ubijajući Davida bez razloga?”
6 Šaul posluša Jonatanove riječi i zakle se: “Živoga mi Jahve, David neće
umrijeti!” 7 Tada Jonatan dozva Davida i kaza mu sve te riječi. Zatim
Jonatan dovede Davida k Šaulu i David opet dobi službu koju je imao prije.
8 Kad je rat i opet buknuo, iziđe David na bojište da se bori s Filistejcima; i
porazi ih tako da su pobjegli pred njim. 9 Tada zao duh Jahvin obuze Šaula:
kad je sjedio u svojoj kući, s kopljem u ruci, a David rukom udarao u harfu,
10 Šaul pokuša da svojim kopljem pribode Davida uza zid, ali on izmakne
Šaulovu udarcu te se koplje zabode u zid. David pobježe i spasi se. 11 Iste
noći Šaul posla glasnike da nadziru Davidovu kuću jer je htio da ubije
Davida u rano jutro. Ali Davidova žena Mikala javi to Davidu govoreći:
“Ako noćas ne umakneš na sigurno mjesto, sutra ćeš biti mrtav!” 12 Tada
Mikala spusti Davida kroz prozor. On ode i spasi se bijegom. 13 A Mikala
uze idol, položi ga u postelju, stavi mu oko glave kozju dlaku i pokri ga
pokrivačem. 14 Kad je Šaul poslao glasnike da uhvate Davida, ona im reče:
“Bolestan je.” 15 Ali Šaul vrati glasnike natrag da vide Davida i zapovjedi
im: “Donesite ga k meni u postelji da ga ubijem!” 16 A kad su glasnici ušli,
gle: u postelji bješe idol, s kozjom dlakom oko glave! 17 Tada Šaul reče
Mikali: “Zašto si me tako prevarila i pustila moga neprijatelja da pobjegne
i da se spasi?” A Mikala odgovori Šaulu: “On mi je rekao: 'Pusti me da
odem, ili ću te ubiti!'” 18 Tako je David pobjegao i spasio se. I ode on k
Samuelu u Ramu i javi mu sve što mu je učinio Šaul. Potom odoše on i
Samuel i nastaniše se u Najotu. 19 A Šaulu javiše ovako: “Eno Davida u
Najotu u Rami.” 20 Tada Šaul posla glasnike da uhvate Davida. Kad su oni
vidjeli zbor proroka u proročkom zanosu, a Samuela im na čelu, obuze
Božji duh i Šaulove glasnike te i oni padoše u proročki zanos. 21 Kad su
to javili Šaulu, on posla druge glasnike, ali i oni padoše u proročki zanos.

Potom Šaul posla i treće glasnike, ali i oni padoše u proročki zanos. 22 Tada
Šaul krenu sam u Ramu i kad dođe do velikog bunara kod Sekua, zapita:
“Gdje su Samuel i David?” I odgovoriše mu: “Eno ih u Najotu u Rami.”
23 On odmah pođe prema Najotu u Rami. Ali i njega obuze duh Božji te je
išao u proročkom zanosu sve dok nije došao u Najot u Rami. 24 Tu i on
svuče svoje haljine jer i njega obuze zanos pred Samuelom; zatim je legao
gol i ostao tako cio onaj dan i svu noć. Tako je nastala uzrečica: “Zar je i
Šaul među prorocima?”

20

1 David pobježe iz Najota u Rami i dođe k Jonatanu te mu reče: “Što
sam učinio? Kakva je bila moja krivica i što sam zgriješio tvome ocu da
traži moj život?” 2 A on mu odgovori: “Daleko od tebe ta misao! Ti nećeš
poginuti. Eto, moj otac ne poduzima ništa, bilo veliko ili ne bilo, a da to
meni ne otkrije. Zašto bi, dakle, moj otac krio od mene upravo to? Neće
to biti!” 3 Ali se David zakle i reče: “Tvoj otac dobro zna da sam ja stekao
tvoju naklonost, pa misli: 'Ne treba da Jonatan išta zna o tome, da ne
bude žalostan.' Ali živoga mi Jahve i života mi tvoga, ima samo jedan
korak između mene i smrti.” 4 Tada Jonatan upita Davida: “Što želiš da
učinim za tebe?” 5 A David odgovori Jonatanu: “Evo, sutra je mladi mjesec
i ja bih morao jesti s kraljem za stolom; ali me ti pusti da odem, da se
sakrijem u polju do večera. 6 Ako tvoj otac opazi da me nema, reći ćeš
mu ovako: 'David me uporno molio da ga pustim da skokne u svoj grad
Betlehem, jer se ondje slavi godišnja žrtva za svu njegovu obitelj.' 7 Ako
on rekne: 'Dobro!', tvoj je sluga spašen. Ako li plane gnjevom, znaj da
je čvrsto naumio da me pogubi. 8 Iskaži, dakle, milost svome sluzi kad
si slugu svoga uveo sa sobom u savez Jahvin. Ali ako ima kakva krivica
na meni, ubij me sam; zašto bi me vodio k svome ocu?” 9 A Jonatan mu
odgovori: “Daleko od tebe ta misao! Kad bih ja pouzdano znao da je moj
otac čvrsto naumio da na tebe svali nesreću, zar ti ja ne bih dojavio?”
10 David upita Jonatana: “A tko će mi javiti ako ti tvoj otac odgovori što
zlo?” 11 Jonatan odgovori Davidu: “Hodi, izađimo u polje!” I izađu obojica
u polje. 12 Tada Jonatan reče Davidu: “Jahve, Bog Izraelov, neka mi bude
svjedok! Ja ću iskušati svoga oca sutra u ovo doba. Ako bude dobro po
Davida, a ja ne pošaljem k tebi da te obavijestim, 13 neka Jahve učini to
zlo Jonatanu i neka mu doda drugo zlo! Ako li mome ocu bude drago da
ti učini zlo, javit ću ti i pustit ću te da odeš u miru; i Jahve neka bude
s tobom kao što je bio s mojim ocem! 14 Ako ja još budem živ, moći ćeš
mi iskazati milosrđe Jahvino; ako li umrem, 15 ne uskrati svoje dobrote
mome domu dovijeka! Kad Jahve redom iskorijeni Davidove neprijatelje s
lica zemlje, 16 neka ime Jonatanovo ne iščezne s domom Šaulovim, inače
će Jahve tražiti o tome račun od Davida.” 17 Tada se Jonatan još jednom
zakune Davidu ljubavlju svojom, jer ga je ljubio svom ljubavlju duše svoje.
18 Potom reče Jonatan Davidu: “Sutra je mladi mjesec i opazit će se da
te nema, jer će tvoje mjesto biti prazno. 19 Prekosutra će se još očitije
vidjeti da te nema, a ti dođi na mjesto gdje si se bio sakrio u dan onoga
događaja i sjedni kraj onoga humka što ga znaš. 20 A ja ću prekosutra
izmetati strijele na onu stranu kao da gađam onamo. 21 A onda ću poslati
momka i reći mu: 'Idi! Nađi strijelu!' Ako onda doviknem momku: 'Pazi,
strijela je ovamo bliže od tebe, donesi je!' - ti onda dođi, jer je za tebe

dobro i nema nikakve opasnosti, tako mi Jahve živoga! 22 Ako li doviknem
momku: 'Pazi, strijela je onamo dalje od tebe!' - ti onda otiđi, jer te Jahve
šalje odavde. 23 A za ovaj dogovor što smo ga ugovorili ja i ti neka je
Jahve svjedok između mene i tebe dovijeka!" 24 Potom se David sakri u
polju. Kad je došao mlađak, kralj je sjeo za stol da jede. 25 Kralj sjede na
svoje obično mjesto, na mjesto uza zid, Jonatan se smjesti sučelice njemu,
Abner sjede kraj Šaula, a Davidovo mjesto osta prazno. 26 Ali Šaul ne
reče ništa onaj dan jer mišljaše: "Dogodilo mu se štogod, bit će da nije
čist." 27 Sutradan iza mladog mjeseca, drugi dan u mjesecu, opet Davidovo
mjesto osta prazno, i Šaul upita svoga sina Jonatana: "Zašto Jišajev sin nije
došao na objed ni jučer ni danas?" 28 A Jonatan odgovori Šaulu: "David
me uporno molio da ga pustim da ide u Betlehem. 29 Rekao mi je: 'Pusti
me da idem jer slavimo obiteljsku žrtvu u mom gradu i moja su me braća
pozvala da dođem. Ako sam, dakle, stekao tvoju naklonost, daj mi dopust
da pohodim svoju braću.' Eto, zato ga nema kod kraljeva stola." 30 Tada
Šaul planu gnjevom na Jonatana i reče mu: "Izrode i propalico! Misliš da
ne znam da si u savezu s Jišajevim sinom, na sramotu svoju i na sramotu
majčinu krilu! 31 Jer dokle god bude živ na zemlji Jišajev sin, nećeš biti
siguran ni ti ni tvoje kraljevstvo. Zato sad pošalji po njega i dovedi ga k
meni jer je osuđen na smrt." 32 A Jonatan odvrati svome ocu Šaulu i reče
mu: "Zašto on mora umrijeti? Što je učinio?" 33 Tada Šaul izmetnu koplje
na sina da ga probode. Jonatan vidje da je njegov otac odlučio da ubije
Davida. 34 Jonatan ustade od stola sav jarostan i nije jeo ništa toga drugog
dana u mjesecu jer se zabrinuo za Davida što ga je njegov otac pogrdio.
35 Sutradan ujutro izađe Jonatan u polje prema dogovoru s Davidom; s
njim je išao mlad momak. 36 I on reče svome momku: "Ti ćeš otrčati
i naći strijele koje ću sada izmetnuti." I momak otrča, a Jonatan odape
strijelu tako da je preletjela preko njega. 37 Kad je momak došao do mjesta
gdje je bila strijela koju je izbacio Jonatan, viknu Jonatan za momkom:
"Nije li strijela onamo dalje od tebe?" 38 Još Jonatan viknu za momkom:
"Brže! Požuri se! Ne stoj!" Jonatanov momak diže strijelu i donese je
svome gospodaru. 39 Momak nije ništa opazio, samo su Jonatan i David
znali o čemu se radi. 40 Nato Jonatan preda oružje momku i reče mu: "Idi
i odnesi to u grad!" 41 Kad je momak otišao, David iziđe iza humka, pade
ničice na zemlju i pokloni se tri puta. Potom se izljubiše i plakahu zajedno
dok se nisu isplakali. 42 Zatim Jonatan reče Davidu: "Idi u miru! Što smo se
obojica zakleli Jahvinim imenom, neka Jahve bude svjedok između mene
i tebe, između moga potomstva i tvoga potomstva dovijeka!"

21

1 Nato David usta i ode, a Jonatan se vrati u grad. 2 David dođe u Nob k
svećeniku Ahimeleku. Ovaj drščući pođe u susret Davidu i upita ga: "Zašto
si sam i nema nikoga s tobom?" 3 A David odgovori svećeniku Ahimeleku:
"Kralj mi je dao nalog i rekao mi: 'Nitko neka ništa ne dozna zašto te
šaljem i što sam ti zapovjedio!' A momke sam poslao da me dočekaju
na tom i tom mjestu. 4 A sada, ako imaš pri ruci pet hljebova, daj mi
ih, ili što god se nađe!" 5 A svećenik odgovori Davidu: "Nemam pri ruci
običnoga kruha nego samo svetoga kruha; ali samo ako su se tvoji momci
uzdržali od žena." 6 David odgovori svećeniku ovako: "Sasvim pouzdano!
Žene su nam bile uskraćene, kao uvijek kad izlazimo na vojni pohod, i

tijela su u momaka čista. Iako je ovo običan put, uistinu su danas čisti tijelom.” 7 Tada mu svećenik dade svetoga kruha, jer nije bilo drugoga kruha ondje osim žrtvenoga, onoga koji se uklanjao ispred Jahve da se zamijeni toplim kruhom u dan kad se uzima. 8 Ondje je istoga dana bio jedan od Šaulovih slugu, zadržao se pred Jahvom; zvao se Doeg Edomac, a bio je nadglednik Šaulovih pastira. 9 David upita Ahimeleka: “A nemaš li ovdje pri ruci kakvo koplje ili mač? Nisam uzeo sa sobom ni svoga mača ni svoga oružja, jer je kraljev nalog bio hitan.” 10 A svećenik mu odgovori: “Ovdje je mač Filistejca Golijata, onoga koga si ubio u Terebintskoj dolini; zamotan je u plašt i položen iza oplećka; ako ga hoćeš uzeti, uzmi ga samo, jer drugoga osim njega nema ovdje.” A David odvrati: “Takva više nema, daj mi ga!” 11 Potom David ustade i pobježe onaj dan daleko od Šaula i dođe Akišu, kralju Gata. 12 A dvorani Akiševi rekoše svome kralju: “Nije li to David, kralj zemlje? To je onaj o kome su plešući pjevali: 'Pobi Šaul svoje tisuće, David na desetke tisuća.'” 13 David se zamisli o tim riječima i silno se uplaši gatskoga kralja Akiša. 14 Tada se David poče pretvarati pred njima kao da je umobolan i vladati se kao luđak u njihovim rukama: bubnjao je po vratima i puštao da mu teče slina niz bradu. 15 Tada Akiš reče svojim dvoranima: “Vidite dobro da je čovjek lud! Zašto ga dovodite k meni? 16 Zar nemam dosta budala te mi dovodite ovoga da mi dosađuje svojim ludilom? Zar će taj ući u moju kuću?”

22

1 David ode odande i skloni se u spilju Adulam. A kad su to čula njegova braća i sva njegova obitelj, dođoše onamo da mu se priključe. 2 Osim toga skupiše se oko njega svi koji bijahu u nevolji, svi zaduženi, svi nezadovoljni, i on im posta vođom. A bijaše ih oko njega do četiri stotine ljudi. 3 Odande ode David u Mispu u zemlji moapskoj i reče kralju moapskome: “Dopusti da se moj otac i moja mati sklonu kod vas dok ne vidim što će Bog učiniti sa mnom.” 4 I ostavi ih kod kralja moapskoga i oni ostadoše kod njega sve dok David bijaše u skrovištu. 5 Ali prorok Gad reče Davidu: “Nemoj ostati u svome skrovištu, nego idi i zađi u zemlju Judinu.” I David ode i zađe u Heretsku šumu. 6 Šaul doznade da se pojavio David s ljudima koji bijahu s njim. Šaul je upravo bio u Gibei; sjedio je pod tamariskom na uzvišici, s kopljem u ruci, a oko njega stajali svi njegovi dvorani. 7 I reče Šaul svojim dvoranima koji stajahu oko njega: “Poslušajte me, sinovi Benjaminovi! Hoće li vam i Jišajev sin svima darovati njive i vinograde? Hoće li vas sve postaviti za tisućnike i stotnike? 8 A zašto ste se onda svi urotili protiv mene? Nema nikoga da mi dojavi kad moj sin sklapa savez s Jišajevim sinom, nema nikoga među vama da me požali i da mi otkrije kako je moj sin podjario moga slugu na me, kao što se događa danas.” 9 Tada progovori Doeg Edomac, koji je stajao među Šaulovim dvoranima, i reče: “Ja sam vidio Jišajeva sina kad je došao u Nob k Ahimeleku, Ahitubovu sinu. 10 Ovaj je zatražio za njega savjet od Jahve i dao mu hrane i predao mu mač Filistejca Golijata.” 11 Šaul nato zapovjedi da pozovu svećenika Ahimeleka, Ahitubova sina, i svu njegovu obitelj, svećenike u Nobu. I dođoše svi pred kralja. 12 Tada reče Šaul: “Čuj me, Ahitubov sine!” A on odgovori: “Evo me, gospodaru!” 13 A Šaul ga upita: “Zašto ste se urotili protiv mene, ti i Jišajev sin? Ti si mu dao kruha i mač i tražio si za njega savjet od Boga da se digne protiv mene kao neprijatelj,

kao što se danas događa.” 14 Ahimelek odgovori kralju: “A tko je među
svim tvojim slugama ravan Davidu, tako vjeran, uz to kraljev zet, glavar
tvoje tjelesne straže, čovjek koji je poštovan u tvojoj kući? 15 Zar sam
danas prvi put tražio za njega savjet od Boga? Daleko od mene svaka druga
misao! Neka kralj ništa ne okrivljuje svoga sluge i sve njegove obitelji, jer
sluga njegov nije znao od svega toga ništa!” 16 Ali kralj odvrati: “Ti ćeš
umrijeti, Ahimeleče, ti i sva tvoja obitelj!” 17 I kralj zapovjedi glasonošama
koji stajahu oko njega: “Pristupite i pogubite svećenike Jahvine jer su i oni
pomogli Davidu: znali su da je na bijegu, a nisu mi to dojavili.” Ali kraljevi
stražari ne htjedoše dići ruke na Jahvine svećenike da ih smaknu. 18 Tada
kralj zapovjedi Doegu: “Pristupi ti i smakni svećenike!” Doeg Edomac
pristupi i smaknu svećenike: on pogubi u onaj dan osamdeset i pet ljudi
koji su nosili laneni oplećak. 19 I Nob, svećenički grad, pohara oštricom
mača, pobivši muškarce i žene, djecu i dojenčad, goveda, magarce i ovce.
20 Izbavio se samo jedan sin Ahimeleka, Ahitubova sina, po imenu Ebjatar
i pobjegao k Davidu. 21 Ebjatar javi Davidu da je Šaul poklao Jahvine
svećenike. 22 A David odvrati Ebjataru: “Ja sam već onoga dana kad ondje
bijaše Doeg Edomac znao da će on zacijelo javiti to Šaulu! Ja sam kriv
za živote tvoga očinskog doma. 23 Ostani kod mene, ne boj se: tko bude
tražio tvoj život, tražit će moj. Kod mene ćeš biti dobro čuvan.”

23

1 Javiše onda Davidu: “Filistejci opsjedaju Keilu i pljačkaju gumna.”
2 David tada upita Jahvu: “Treba li da idem na Filistejce i hoću li ih
potući?” A Jahve odgovori Davidu: “Idi, potući ćeš Filistejce i oslobodit ćeš
Keilu.” 3 Ali rekoše Davidu ljudi njegovi: “Gle, mi smo već ovdje, u Judi,
u neprestanom strahu; što će tek biti ako odemo u Keilu protiv filistejskih
četa!” 4 Zato David još jednom upita Jahvu, a Jahve mu odgovori ovako:
“Ustani i siđi u Keilu jer ću predati Filistejce u tvoje ruke!” 5 David onda
krenu sa svojim ljudima u Keilu, udari na Filistejce, otjera njihovu stoku i
zada im težak poraz. Tako je David oslobodio građane Keile. - 6 Kad je ono
Ebjatar, Ahimelekov sin, pobjegao k Davidu, on je došao u Keilu noseći u
ruci oplećak. 7 Kad su Šaulu javili da je David ušao u Keilu, reče Šaul:
“Bog ga je predao u moje ruke jer se sam uhvatio u zamku kad je ušao
u grad s vratima i prijevornicama.” 8 I Šaul sazva sav narod na oružje
da ide na Keilu i da opkoli Davida i njegove ljude. 9 Kad je David doznao
da mu Šaul snuje zlo, reče svećeniku Ebjataru: “Donesi oplećak!” 10 Nato
se David pomoli: “Jahve, Bože Izraelov, tvoj je sluga čuo da Šaul sprema
navalu na Keilu da razori grad zbog mene. 11 Hoće li Šaul doći kao što
je tvoj sluga čuo? Jahve, Bože Izraelov, odgovori svome sluzi!” A Jahve
odgovori: “Doći će!” 12 David opet upita: “Hoće li me prvaci Keile predati,
mene i moje ljude, u Šaulove ruke?” A Jahve odgovori: “Predat će vas!”
13 Tada David ustade sa svojim ljudima, bijaše ih oko šest stotina; iziđoše iz
Keile te lutahu kojekuda. A kad su Šaulu javili da je David utekao iz Keile,
odusta od vojnog pohoda. 14 David se skloni u pustinju u gorska skloništa;
nastani se na gori u pustinji Zifu. Šaul ga je neprestano tražio, ali ga Bog
ne predade u njegove ruke. 15 David se bojao što je Šaul izišao na vojnu
da napadne na njegov život. Zato je David ostao u pustinji Zifu, u Horši.
16 Tada Šaulov sin Jonatan krenu na put i dođe k Davidu u Horšu i ohrabri

ga u ime Božje. 17 Reče mu: “Ne boj se, jer te neće stići ruka moga oca
Šaula. Ti ćeš kraljevati nad Izraelom, a ja ću biti drugi do tebe; i moj otac
Šaul zna to dobro.” 18 I sklopiše njih dvojica savez pred Jahvom. David
osta u Horši, a Jonatan ode svojoj kući. 19 Jednoga dana dođoše Zifejci k
Šaulu u Gibeu i javiše mu: “David se krije kod nas u gorskim skloništima
u Horši, na brdu Hakili, što je južno od Ješimona. 20 Sada, kralju, kad god
zaželiš sići, siđi, a naše je da ga predamo u ruke kralju.” 21 A Šaul odgovori:
“Blagoslovio vas Jahve što ste me požalili! 22 Idite, dakle, raspitajte se još i
dobro razvidite mjesto kamo ga donesu njegovi hitri koraci; rekli su mi da
je vrlo lukav. 23 Zato pretražite sve rupe u koje se zavlači, pa se vratite k
meni kad budete pouzdano znali. Tada ću ja poći s vama, pa ako bude gdje
u zemlji, ići ću za njegovim tragom po svim Judinim rodovima.” 24 Tada
krenuše na put i odoše u Zif, pred Šaulom. David je sa svojim ljudima
bio u pustinji Maonu u Arabi, južno od Ješimona. 25 Potom i Šaul pođe sa
svojim ljudima da traži Davida. Kad su to javili Davidu, siđe on u klanac
koji leži u pustinji Maonu. Šaul to doznade i krenu u potjeru za Davidom u
pustinju Maon. 26 Šaul je sa svojim ljudima išao jednom stranom planine, a
David sa svojim ljudima drugom stranom planine. David se silno žurio da
umakne Šaulu. Kad je Šaul sa svojim ljudima htio prijeći na drugu stranu
da opkoli Davida i njegove ljude i da ih pohvata, 27 dođe glasnik Šaulu s
porukom: “Dođi brže, Filistejci provališe u zemlju!” 28 Tada Šaul odusta
od potjere za Davidom i okrenu se protiv Filistejaca. Zato se prozvalo ono
mjesto “Klanac razlaza”.

24

1 David se odande uspe i nastani u engadskim gorskim skloništima.
2 Kad se Šaul vratio iz potjere za Filistejcima, javiše mu ovo: “David je
u Engadskoj pustinji!” 3 Tada Šaul uze tri tisuće odabranih ljudi iz svega
Izraela i pođe da traži Davida i njegove ljude na istok od Litica divokoza.
4 Idući dođe k ovčjim torovima pokraj puta; ondje bijaše pećina i Šaul uđe
da čučne; a David je sa svojim ljudima sjedio u dnu pećine. 5 I rekoše
Davidu ljudi njegovi: “Evo dana za koji ti je rekao Jahve: 'Ja ću predati
tvoga neprijatelja u tvoje ruke, postupaj s njim kako ti se mili!'” A David
ustade i neprimjetno odsiječe skut od Šaulova plašta. 6 Ali poslije zapeče
Davida savjest što je odsjekao skut od Šaulova plašta, 7 pa reče svojim
ljudima: “Očuvao me Jahve da takvo što učinim svome gospodaru, da
dignem ruku na njega, jer je pomazanik Jahvin.” 8 I David oštrim riječima
ukori svoje ljude i ne dopusti im da ustanu na Šaula. A Šaul izađe iz
pećine i pođe svojim putem. 9 Zatim ustade David, iziđe iz pećine i vikne
za Šaulom: “Gospodaru kralju!” A kad se Šaul obazre, David se baci ničice
na zemlju i pokloni mu se. 10 Tada David reče Šaulu: “Zašto slušaš ljude
koji ti govore da David snuje tebi propast? 11 Gle, upravo u ovaj dan tvoje
su oči mogle vidjeti da te Jahve predao danas u moje ruke u ovoj pećini.
Rekoše mi da te ubijem, ali te poštedjeh i rekoh: 'Neću dići svoje ruke na
svoga gospodara, jer je Jahvin pomazanik.' 12 O, moj oče, pogledaj i vidi
skut od svoga plašta u mojoj ruci: odsjekao sam skut od tvoga plašta, a
tebe nisam ubio; spoznaj i vidi da u mojoj ruci nema ni zlobe ni opačine.
Ja nisam zgriješio protiv tebe, a ti vrebaš na moj život da mi ga uzmeš!
13 Jahve neka sudi između mene i tebe, Jahve neka me osveti na tebi, ali se

moja ruka neće dići na tebe. 14 Kako kaže stara poslovica: od nepravednika
dolazi nepravda, i zato se moja ruka neće dići protiv tebe. 15 Za kim je
izišao izraelski kralj? Za kim ideš u potjeru? Za mrtvim psom, za običnom
buhom! 16 Jahve neka bude sudac, on neka sudi između mene i tebe, neka
ispita i brani moju stvar i neka mi pribavi pravdu: neka me izbavi iz
tvoje ruke!" 17 Kad je David izgovorio te riječi Šaulu, odvrati Šaul: "Je
li to tvoj glas, sine Davide?" I Šaul glasno zaplaka. 18 Zatim reče Davidu:
"Pravedniji si od mene jer ti si meni učinio dobro, a ja sam tebi učinio zlo.
19 A danas si okrunio svoju dobrotu prema meni, jer me Jahve predao u
tvoje ruke, a ti me nisi ubio. 20 Kad se čovjek namjeri na svoga neprijatelja,
pušta li ga da ide mirno svojim putem? Neka ti Jahve naplati za ono dobro
što si mi danas učinio! 21 Sada pouzdano znam da ćeš zacijelo biti kralj i
da će se kraljevstvo nad Izraelom trajno održati u tvojoj ruci. 22 Zato mi
se sada zakuni Jahvom da nećeš zatrti moga potomstva poslije mene i da
nećeš izbrisati moga imena iz moga očinskoga doma!" 23 David se zakle
Šaulu, Šaul ode svojoj kući, a David se sa svojim ljudima vrati u gorska
skloništa.

25

1 Uto umrije Samuel. Sav se Izrael skupi i oplaka ga naričući za njim;
i pokopaše ga u njegovu zavičaju u Rami. A David usta i siđe u pustinju
Paran. 2 U Maonu živio čovjek koji je imao svoje gospodarstvo u Karmelu;
bio je to vrlo bogat čovjek, imao je tri tisuće ovaca i tisuću koza. Upravo
je tada strigao svoje ovce u Karmelu. 3 Taj se čovjek zvao Nabal, a njegova
žena Abigajila. Žena je bila mudra i vrlo lijepa, a čovjek surov i opak: bio
je Kalebovac. 4 David je u pustinji čuo da Nabal striže svoje ovce. 5 Stoga
posla deset momaka naloživši im: "Idite gore u Karmel, otiđite k Nabalu
i pozdravite ga u moje ime. 6 I recite ovako mome bratu: 'Mir tebi, mir
tvome domu, mir svemu što imaš! 7 Sada, čujem, strižeš ovce. A tvoji su
pastiri bili kod nas, nismo ih dirali, ništa im nije nestalo dokle god su bili
u Karmelu. 8 Pitaj svoje sluge i kazat će ti. Zato neka ovi momci nađu
milost pred tobom, jer smo došli u svečan dan. Podaj svojim slugama i
svome sinu Davidu što ti se nađe pri ruci.'" 9 Dođoše momci Davidovi i
ponoviše Nabalu u Davidovo ime sve ove riječi, a onda pričekaše. 10 Ali
Nabal odgovori Davidovim slugama ovako: "Tko je David, tko je Jišajev
sin? Danas ima mnogo slugu koji su pobjegli od svojih gospodara. 11 Zar
da uzmem svoj kruh, svoju vodu, svoju stoku koju sam poklao za svoje
strigače pa da to poklonim ljudima o kojima ne znam ni odakle su?"
12 Davidovi se momci okrenuše i vratiše se svojim putem. Kad su se vratili,
javiše sve ove riječi Davidu. 13 A David reče svojim ljudima: "Pripašite
svaki svoj mač!" I pripasaše svaki svoj mač, i David pripasa svoj, i oko
četiri stotine ljudi krenu za Davidom, dok ih dvije stotine osta kod tovara.
14 A ženi Nabalovoj, Abigajili, javio jedan od Nabalovih slugu ovo: "Eto,
David je poslao iz pustinje glasnike da pozdrave našega gospodara, a on
ih potjerao. 15 A ti su ljudi bili vrlo dobri prema nama: nisu nas dirali, ništa
nismo izgubili dokle god smo bili u njihovoj blizini kad smo bili u polju.
16 Noću i danju bili su nam kao bedem u sve vrijeme dok smo bili s njima
pasući stada. 17 Razmisli sada i vidi što ćeš učiniti, jer je gotova pogibija
našem gospodaru i svemu njegovu domu; a on je opak čovjek komu se ne
može ništa kazati." 18 Abigajila brzo uze dvije stotine hljebova, dva mijeha
vina, pet zgotovljenih ovaca, pet mjera pržena žita, sto grozdova suhoga

grožđa, dvije stotine smokovih kolača i sve to natovari na magarce. 19 I
zapovjedi svojim slugama: “Idite preda mnom, a ja ću za vama.” Svome
mužu Nabalu nije kazala ništa. 20 Dok je, jašući na magarcu, silazila iza
gorskog zavoja, David je sa svojim ljudima silazio nasuprot njoj, tako da
se ona susrela s njima. 21 A David je upravo mislio: “Uzalud sam, dakle,
zaštićivao u pustinji sve što je taj čovjek imao i ništa mu nije nestalo od
svega što je posjedovao! Sada mi vraća zlo za dobro! 22 Neka Bog učini
Davidu ovo zlo i neka mu doda drugo ako Nabalu do zore od svega što
ima ostavim i ono što mokri uza zid!” 23 Kad je Abigajila ugledala Davida,
brzo sjaha s magarca i pade pred Davida ničice, poklonivši se do zemlje.
24 Bacivši mu se tako pred noge, reče: “Gospodaru, neka na mene padne
krivica! Dopusti da službenica tvoja progovori tvojim ušima i udostoj se
poslušati riječi službenice svoje! 25 Neka moj gospodar ne gleda na toga
opakog čovjeka, na Nabala, jer on s pravom nosi svoje ime: zove se Luda
i ludost je s njim. A ja, službenica tvoja, nisam vidjela momaka koje je
poslao moj gospodar. 26 Zato sada, gospodaru, živoga mi Jahve, i tako
živ bio ti, i tako ti Jahve koji te očuvao da ne svališ na se krvnu krivicu
i da ne pribaviš sebi pravdu svojom rukom: neka prođu kao Nabal tvoji
neprijatelji i oni koji snuju zlo mome gospodaru! 27 A ovaj dar, što ga evo
tvoja službenica nosi svome gospodaru, neka se dade momcima koji idu
za mojim gospodarom na njegovim putovima. 28 Oprosti službenici svojoj
njezinu krivnju! Zacijelo će Jahve osnovati trajan dom mome gospodaru,
jer moj gospodar bije Jahvine bojeve i za svega tvoga života neće se naći zlo
na tebi. 29 Ako se tko digne da te progoni i da ti radi o glavi, neka život moga
gospodara bude pohranjen u škrinji života kod Jahve, tvoga Boga, a život
tvojih neprijatelja neka on baci kao iz praćke. 30 I kad Jahve učini mome
gospodaru svako dobro koje ti je obećao i kad te odredi da budeš knezom
nad Izraelom, 31 onda neka ne bude na smutnju ni na grižnju savjesti mome
gospodaru da je ni za što prolio krv i da je sebi pribavio pravdu svojoj
rukom. I kad Jahve učini dobro mome gospodaru, sjeti se tada službenice
svoje!” 32 David odgovori Abigajili: “Neka je blagoslovljen Jahve, Bog
Izraelov, koji te danas poslao meni u susret! 33 Neka je blagoslovljena tvoja
mudrost i blagoslovljena bila ti što si me danas zadržala da ne svalim na se
krvnu krivicu i da ne pribavim sebi pravdu svojom rukom. 34 Ali, tako mi
živog Jahve, Boga Izraelova, koji nije dopustio da ti učinim zlo: da mi nisi
tako brzo izišla u susret, zaista ne bi Nabalu do jutra ostalo ni ono što uza
zid mokri!” 35 Nato David primi iz njezine ruke što mu bijaše donijela i reče
joj: “Vrati se s mirom svojoj kući. Gle, uslišao sam tvoj glas i obazreo se na
tebe.” 36 Kad se Abigajila vratila k Nabalu, on je upravo imao gozbu u kući,
pravu kraljevsku gozbu: Nabal bijaše veseo i sasvim pijan; zato mu ona
ne reče ništa dok nije svanulo jutro. 37 A ujutro, kad se Nabal otrijeznio,
pripovjedi mu njegova žena sve što se dogodilo, a njemu obamrije srce u
grudima i on osta kao da se skamenio. 38 A desetak dana poslije toga Jahve
udari Nabala te umrije. 39 Kad David ču da je umro Nabal, reče: “Neka
je blagoslovljen Jahve, koji mi je ispravio nepravdu što mi je učini Nabal;
i Jahve je očuvao svoga slugu da ne učini zla, a svalio je Nabalovu zloću
na njegovu glavu!” Potom David posla poruku Abigajili da će je uzeti za
ženu. 40 Davidove sluge dođoše k Abigajili u Karmel i rekoše joj: “David
nas je poslao k tebi da te uzme sebi za ženu.” 41 A ona ustade, pokloni se
do zemlje i reče: “Evo službenice tvoje koja je spremna da bude robinja i
da pere noge slugama svoga gospodara!” 42 Potom Abigajila brzo ustade i

zajaha na magarca, a za njom pođe pet njezinih dvorkinja. Tako je otišla
za Davidovim poslanicima i postala njegovom ženom. 43 I Ahinoamom iz
Jizreela bijaše se oženio David i obje mu bjehu žene. 44 Jer Šaul bijaše
svoju kćer Mikalu, Davidovu ženu, dao Paltiju, sinu Lajiša iz Galima.

26

1 Ljudi iz Zifa dođoše Šaulu i javiše mu: "David se krije na Hakilskom
brdu, nasuprot Ješimonu." 2 Šaul tada krenu na put i siđe u pustinju Zif,
a s njim tri tisuće izabranih Izraelaca, da traži Davida u pustinji Zifu.
3 Šaul se utabori podno Hakilskog brda, koje je nasuprot Ješimonu, kraj
puta. David, koji je boravio u pustinji, opazi da je Šaul došao onamo da
ga progoni. 4 Zato David posla uhode i sazna da je Šaul zaista došao.
5 David se podiže i dođe do mjesta gdje se Šaul bio utaborio. Tu David
ugleda mjesto gdje su spavali Šaul i Abner, sin Nerov, njegov vojvoda:
Šaul je spavao usred tabora, a vojska ležala u krugu oko njega. 6 David se
obrati Hetitu Ahimeleku i Abišaju, sinu Sarvijinu a bratu Joabovu, i reče
im: "Tko će sa mnom u tabor sve do Šaula?" A Abišaj odgovori: "Ja ću s
tobom." 7 I tako David i Abišaj dopriješe noću do vojske: i gle, Šaul ležaše
i spavaše u taboru, a koplje mu kod uzglavlja zabodeno u zemlju. Abner
i vojnici ležahu oko njega. 8 Tada Abišaj reče Davidu: "Danas ti je Bog
predao tvoga neprijatelja u tvoje ruke; zato sada dopusti da ga njegovim
vlastitim kopljem pribodem za zemlju, jednim jedinim udarcem, drugoga
mi neće trebati." 9 Ali David odgovori Abišaju: "Nemoj ga ubijati! Jer tko
će dignuti ruku svoju na Jahvina pomazanika i ostati nekažnjen?" 10 Još
nastavi David: "Živoga mi Jahve, i udarit će ga Jahve, bilo da će mu doći
njegov dan da umre, bilo da će otići u boj i poginuti. 11 Ne dao mi Jahve
da dignem ruku na pomazanika Jahvina! Nego uzmi sada koplje što mu
je kod uzglavlja i vrč za vodu, pa hajdemo!" 12 I uze David koplje i vrč za
vodu što su bili kod Šaulova uzglavlja i oni odoše: nitko nije ništa vidio
ni opazio, nitko se nije probudio, nego su svi spavali jer bijaše na njih pao
dubok san od Jahve. 13 David prijeđe na drugu stranu i stade na vrh gore u
nekoj daljini, tako da je među njima bio velik prostor. 14 Tada viknu vojsci
i Abneru, Nerovu sinu, ovako: "Zar se nećeš odazvati, Abnere?" A Abner
se odazva i upita: "Tko si ti što uznemiruješ kralja?" 15 A David odgovori
Abneru: "Nisi li ti junak? I tko ti je ravan u Izraelu? Pa zašto onda nisi
čuvao kralja, svoga gospodara? Jedan je od ratnika sišao do vas da ubije
kralja, tvoga gospodara. 16 Nije lijepo to što si učinio. Tako mi živog Jahve,
zaslužili ste smrt što niste čuvali svoga gospodara, pomazanika Jahvina.
Pogledaj sada gdje je kraljevo koplje i gdje je vrč za vodu što mu bijaše do
uzglavlja!" 17 Tada Šaul poznade Davidov glas i upita: "Je li to tvoj glas, sine
Davide?" A David odgovori: "Jest, kralju gospodaru!" 18 I nastavi: "Zašto
moj gospodar progoni svoga slugu? Što sam učinio? Kakva je krivica u
mojoj ruci? 19 Zato neka se sada moj gospodar i kralj udostoji poslušati
riječi svoga sluge: ako te Jahve diže protiv mene, neka se prinosnicom
ublaži; ako li to čine sinovi ljudski, neka su prokleti pred Jahvom jer su
me izagnali, tako da ne mogu imati udjela u baštini Jahvinoj, kao da su
mi govorili: 'Idi, služi tuđim bogovima!' 20 Zato neka ne padne moja krv
na zemlju daleko od Jahvina lica. Jer kralj je Izraelov izišao u lov na moj
život, kao kad tko goni jarebicu po planini." 21 Tada Šaul reče: "Zgriješio

sam! Vrati mi se, sine Davide, neću ti više činiti zla, kad je danas moj život
u očima tvojim bio tako drag. Jest, ludo sam radio i teško sam pogriješio!”
22 A David odgovori: “Evo kraljeva koplja, neka dođe jedan od momaka
i neka ga uzme! 23 A Jahve će vratiti svakome po njegovoj pravdi i po
njegovoj vjernosti: danas te Jahve bijaše predao u moje ruke, ali nisam
htio dići ruke svoje na pomazanika Jahvina. 24 I gle, kako je danas tvoj
život bio drag u mojim očima, tako neka moj život bude drag u Jahvinim
očima! I neka me Jahve izbavi iz svake nevolje!” 25 A Šaul doviknu Davidu:
“Budi mi blagoslovljen, sine Davide! Zacijelo ćeš izvršiti svoje djelo i uspjet
ćeš!” Potom David ode svojim putem, a Šaul se vrati svojoj kući.

27

1 David reče u sebi: “Ipak ću jednoga dana poginuti od Šaulove ruke.
Zato nema ništa bolje za me nego da se spasim u zemlju Filistejaca. Tada
će Šaul odustati da me dalje traži po svim krajevima Izraelovim i izbavit
ću se iz njegove ruke.” 2 David se dakle podiže i prijeđe, sa šest stotina
ljudi koje je imao, k Akišu, sinu Maokovu, kralju Gata. 3 David se nastani
kod Akiša u Gatu, on i njegovi ljudi, svaki sa svojom obitelji, a David sa
svoje dvije žene, Ahinoamom Jizreelkom i Abigajilom, Nabalovom ženom
iz Karmela. 4 Kad je Šaul doznao da je David pobjegao u Gat, nije ga više
progonio. 5 David reče Akišu: “Ako sam našao milost u tvojim očima, neka
mi dadu mjesto u jednom gradu u zemlji da se nastanim u njemu. Zašto da
tvoj sluga stanuje kod tebe u kraljevskom gradu?” 6 Akiš mu još istoga dana
dade Siklag. Stoga Siklag pripada do današnjega dana kraljevima Jude. 7 I
osta David u filistejskoj zemlji godinu dana i četiri mjeseca. 8 David je sa
svojim ljudima izlazio da pljačka Gešurce, Girzijce i Amalečane, jer su
to bili stanovnici zemlje od Telama preko Šura sve do egipatske zemlje.
9 David je pustošio zemlju ne ostavljajući na životu ni čovjeka ni žene,
otimao je ovce i goveda, magarce, deve i haljine i vraćao se da sve to
donese Akišu. 10 Akiš bi ga pitao: “Gdje ste danas pljačkali?” A David bi
odgovorio da su pljačkali u Negebu Judinu ili u Negebu Jerahmeelskom ili
u Negebu Kenijskom. 11 David nije ostavljao na životu ni čovjeka ni žene
da ih dovede u Gat jer mišljaše: “Mogli bi nas optužiti i reći: 'Tako je David
radio.'” Takav je imao običaj za sve vrijeme dok je boravio u filistejskoj
zemlji. 12 Akiš je vjerovao Davidu i govorio u sebi: “Baš se omrazio svome
narodu, Izraelu! Zato će mi biti sluga dovijeka!”

28

1 U ono vrijeme Filistejci skupiše svoje čete za rat protiv Izraela. I Akiš
reče Davidu: “Znaj da ćeš ići sa mnom na vojsku, ti i tvoji ljudi!” 2 A
David odgovori Akišu: “Dobro! Sad ćeš vidjeti što će učiniti tvoj sluga!”
A Akiš odvrati Davidu: “Dobro! Zato ću te postaviti da budeš mojim
čuvarom zauvijek.” 3 Samuel bijaše umro, a sav ga Izrael bijaše oplakao
naričući za njim. Ukopali su ga u njegovu gradu Rami. A Šaul bijaše
istjerao iz zemlje sve zazivače duhova i vračeve. 4 Dok su se Filistejci
skupljali te došli i utaborili se kod Šunema, Šaul skupi sve Izraelce te
se utabori na Gilboi. 5 Kad Šaul ugleda filistejski tabor, uplaši se i srce
mu snažno zadrhta. 6 Šaul upita za savjet Jahvu, ali mu Jahve ne dade
odgovora - ni u snima, ni po Urimu, ni preko proroka. 7 Zato Šaul reče
svojim slugama: “Potražite mi ženu koja zaziva duhove da odem k njoj

i upitam je.” A sluge mu odgovoriše: “Evo, u En Doru ima žena koja
zaziva duhove.” 8 Tada se Šaul preruši, obuče druge haljine i otputi se sa
dva čovjeka. I dođe noću k onoj ženi i reče joj: “Daj mi vračaj pomoću
duha i dozovi mi onoga koga ti reknem.” 9 A žena mu odgovori: “Ta
ti znaš što je učinio Šaul i kako je istrijebio iz zemlje zazivače duhova
i vračeve. Zašto postavljaš zamke mome životu da me pogubiš?” 10 A
Šaul joj se zakle Jahvom govoreći: “Tako mi živog Jahve, nećeš biti ništa
kriva za ovo!” 11 Tada žena zapita: “Koga da ti dozovem?” A on odgovori:
“Dozovi mi Samuela!” 12 Kad žena ugleda Samuela, povika iza glasa, a
onda reče Šaulu: “Zašto si me prevario? Ta ti si Šaul!” 13 A kralj joj
odvrati: “Ne boj se! Nego što vidiš?” A žena odgovori Šaulu: “Vidim
nešto božansko što se diže iz zemlje.” 14 Šaul je upita: “Kakva je obličja?”
A ona odgovori: “Izlazi starac, ogrnut plaštem.” Tada Šaul spozna da je to
Samuel, pa pade licem do zemlje i pokloni se. 15 Samuel upita Šaula: “Zašto
si pomutio moj mir dozivajući me gore?” A Šaul odgovori: “U velikoj sam
nevolji jer su Filistejci zavojštili na me, a Bog se okrenuo od mene i ne
odgovara mi više ni preko proroka ni u snima. Zato sam dozvao tebe da
me poučiš što da činim.” 16 A Samuel odvrati: “Zašto mene pitaš kad
se Jahve odvratio od tebe i postao ti neprijateljem? 17 Jahve ti je učinio
kako ti je kazao preko mene: istrgao je kraljevstvo iz tvoje ruke i dao
ga tvome suparniku, Davidu, 18 jer nisi poslušao riječi Jahvinih i jer nisi
izvršio njegova žestokog gnjeva na Amaleku: stoga ti je Jahve danas ovako
učinio. 19 Jahve će predati, zajedno s tobom, i Izraela u filistejske ruke.
Sutra ćeš sa svojim sinovima biti sa mnom, a i tabor izraelski Jahve će
predati u filistejske ruke.” 20 Šaul se užasnu i pade na zemlju kako je dug.
Spopade ga silan strah od Samuelovih riječi. I ponestade mu snage, jer
nije ništa jeo cijeli dan i cijelu noć. 21 Kad ona žena dođe k Šaulu i opazi
kako je sav zaplašen, reče mu: “Gle, tvoja je službenica poslušala tvoju
riječ, stavila sam svoj život na kocku i poslušala tvoje zapovijedi koje si
mi naložio. 22 Zato sada poslušaj i ti riječi službenice svoje: dopusti da
ti pružim zalogaj kruha; jedi da ti se vrati snaga te uzmogneš poći svojim
putem.” 23 Ali on ne htjede nego reče: “Neću jesti!” Ali kad ga zaokupiše
njegove sluge, zajedno sa ženom, posluša ih, ustade sa zemlje i sjede na
postelju. 24 Žena je imala kod kuće tele u tovu. Brzo ga zakla, zatim uze
brašna, umijesi ga i napeče beskvasnoga kruha. 25 Potom stavi sve pred
Šaula i njegove ljude. Pošto su jeli, ustadoše i još iste noći krenuše natrag.

29

1 Filistejci skupiše sve svoje čete u Afeku, a Izraelci se utaboriše kod
izvora u Jizreelu. 2 Filistejski su knezovi prolazili sa svojim stotinama
i tisućama, a David i njegovi ljudi išli su sasvim na kraju s Akišem.
3 Filistejski knezovi zapitaše: “Što hoće ti Hebreji ovdje?” A Akiš odgovori
filistejskim knezovima: “Pa ovo je David, sluga izraelskoga kralja Šaula!
Već je godinu-dvije kod mene, ali nisam našao na njemu ništa sumnjivo
od onoga dana kad je prebjegao k meni pa do današnjega dana.” 4 Ali
filistejski knezovi planuše na njega i rekoše mu: “Pošalji toga čovjeka
natrag, neka se vrati na mjesto koje si mu označio. Neka ne ide s nama
u boj, da se ne okrene protiv nas u boju! Čime bi se on opet umilio
svome gospodaru ako ne glavama ovih naših ljudi? 5 To je onaj isti David o

kome se pjevalo igrajući: 'Pobi Šaul svoje tisuće, David na desetke tisuća!'"
6 Tada Akiš dozva Davida i reče mu: "Živoga mi Jahve, ti si pošten i meni bi
drago bilo da me pratiš u pokretima moje vojske, jer nisam našao nikakva
zla na tebi od onoga dana kad si došao k meni pa do današnjega dana.
Ali nisi drag u očima knezova. 7 Zato se sada vrati i otiđi s mirom kući
da ne ozlovoljiš filistejske knezove!" 8 David odvrati Akišu: "Ta što sam
učinio i što si zamjerio svome sluzi od onoga dana kad sam stupio u tvoju
službu pa do današnjega dana da ne mogu ići da se bijem s neprijateljima
svoga gospodara kralja?" 9 A Akiš odgovori Davidu: "Ti znaš da si mi drag
kao Božji anđeo, ali su filistejski knezovi rekli: 'Neka ne ide s nama u
boj!' 10 Zato ustanite rano ujutro, ti i sluge tvoga gospodara koji su došli
s tobom, i otiđite na mjesto koje sam vam označio. I nemoj gajiti u svom
srcu nikakve mržnje jer si mi mio. Ustat ćete, dakle, u rano jutro, čim
svane, i otići ćete!" 11 Tako David sa svojim ljudima ustade rano i krenu
odmah ujutro i vrati se u filistejsku zemlju, a Filistejci odoše u Jizreel.

30

1 Kad je David sa svojim ljudima treći dan stigao u Siklag, a to Amalečani
bijahu navalili na Negeb i na Siklag; opljačkali su Siklag i ognjem ga spalili.
2 Zarobili su žene i sve koji su bili ondje, malo i veliko. Nisu ubili nikoga,
nego su samo odveli roblje i otišli svojim putem. 3 Kad je, dakle, David sa
svojim ljudima došao u grad, vidješe da je grad spaljen, a njihove žene,
njihovi sinovi i njihove kćeri odvedeni u ropstvo. 4 Tada David i ljudi koji
bijahu s njim podigoše glas i plakahu dok im nije ponestalo snage za plač.
5 I obje Davidove žene bijahu odvedene u ropstvo - Ahinoama Jizreelka i
Abigajila, Nabalova žena iz Karmela. 6 David se našao u velikoj nevolji jer
su ljudi počeli govoriti da će ga kamenovati, budući da su svi bili ogorčeni,
svaki zbog svojih sinova i zbog svojih kćeri. Ali se David ohrabri u Jahvi,
svome Bogu. 7 David reče svećeniku Ebjataru, Ahimelekovu sinu: "Donesi
mi ovamo oplećak!" I Ebjatar donese Davidu oplećak. 8 Tada David
upita Jahvu za savjet govoreći: "Hoću li u potjeru za onim razbojnicima
i hoću li ih stići?" A on mu odgovori: "Idi u potjeru jer ćeš ih zacijelo
stići i zarobljenike ćeš izbaviti." 9 I pođe David sa šest stotina ljudi koji
bijahu s njim i dođoše do potoka Besora. 10 Odavde David sa četiri stotine
ljudi nastavi potjeru, a ostadoše dvije stotine ljudi što bijahu tako umorni
da nisu mogli prijeći preko potoka Besora. 11 U polju naiđoše na nekog
Egipćanina. Dovedoše ga k Davidu, dadoše mu kruha da jede i vode da
pije. 12 Dadoše mu grudu smokava i dva grozda suhoga grožđa. Kad je
to pojeo, vratio mu se život, jer tri dana i tri noći ne bijaše ništa jeo i
ništa pio. 13 Tada ga David upita: "Čiji si ti i odakle si?" A on odgovori:
"Ja sam Egipćanin, sluga jednog Amalečanina. Moj me gospodar ostavio
jer sam se razbolio prije tri dana. 14 Bili smo provalili u Negeb Keretski i
Negeb Judejski, i u Negeb Kalebov, a Siklag smo zapalili ognjem." 15 David
ga upita: "Hoćeš li me odvesti k toj razbojničkoj družbi?" A on odgovori:
"Zakuni mi se Bogom da me nećeš pogubiti i da me nećeš predati u ruke
mome gospodaru, pa ću te odvesti k njima!" 16 On ga, dakle, odvede, i gle,
oni se bijahu razasuli po svem onom kraju, jedući, pijući i slaveći slavlje
zbog svega velikog plijena što su ga oteli iz zemlje filistejske i iz zemlje
Judine. 17 I David ih poče biti i tukao ih je od zore do mraka, izvršujući
na njima "herem", kleto uništenje. Nitko od njih nije izmakao, osim četiri
stotine momaka, koji zajahaše na deve i pobjegoše. 18 Tako je David izbavio

sve što su bili oteli Amalečani; i obje svoje žene izbavi David. 19 I ništa
im nije nestalo, od najmanjih stvari do najvećih, od plijena sve do sinova
i kćeri, sve što im bijaše oteto: sve je vratio David. 20 Tada uzeše sve
ovce i goveda, dotjeraše ih pred njega vičući: “Ovo je plijen Davidov!”
21 Kad je David došao k onim dvjema stotinama ljudi koji bijahu sustali
te ne mogahu ići za Davidom i koje on bijaše ostavio kod potoka Besora,
iziđoše oni u susret Davidu i četi njegovoj: približivši se Davidu i četi,
pozdraviše ih. 22 Tada progovoriše svi zlobnici i ništarije između ljudi koji
su išli s Davidom i rekoše: “Budući da nisu išli s nama, ne dajmo im ništa
od plijena koji smo izbavili, nego samo svakome njegovu ženu i njegovu
djecu, neka ih povedu sa sobom i neka idu!” 23 Ali David reče: “Ne činite
tako, braćo moja, poslije onoga što nam je dao Jahve: on nas je čuvao i
predao nam u ruke razbojničku družbu koja bijaše izišla protiv nas. 24 Ta
tko će vas poslušati u tome? Jer kakav je dio onome koji ide u boj, takav
je dio onome koji ostaje kod tovara. Jednak dio neka imaju svi.” 25 Tako
ostade od onoga dana unapredak. David to učini uredbom i zakonom u
Izraelu sve do današnjeg dana. 26 Kad je David došao u Siklag, posla dio
plijena starješinama Jude, po pojedinim njihovim gradovima, s porukom:
“Evo za vas dar od plijena Jahvinih neprijatelja!” 27 Onima u Betulu, onima
u Rami u Negebu i onima u Jatiru; 28 onima u Aroeru, onima u Sifmotu i
onima u Eštemoi; 29 onima u Karmelu, onima u jerahmeelskim gradovima
i onima u kenijskim gradovima; 30 onima u Hormi, onima u Bor Ašanu
i onima u Eteru; 31 onima u Hebronu i u svim onima mjestima u koja je
dolazio David sa svojim ljudima.

31

1 Filistejci su zavojštili na Izraelce, a Izraelci su pobjegli pred njima i
padali pobijeni po gori Gilboi. 2 Filistejci stisnuše Šaula i njegove sinove i
pogubiše Šaulove sinove Jonatana, Abinadaba i Malki-Šuu. 3 Boj je postao
žešći oko Šaula. Iznenadiše ga strijelci s lukovima i on pade teško ranjen
od strijelaca. 4 Šaul tada reče svome štitonoši: “Izvuci svoj mač i probodi
me da ne dođu ti neobrezanici i ne narugaju mi se.” Ali se njegov štitonoša
prestravi i ne htjede toga učiniti. Zato Šaul uze mač i baci se na nj. 5 Kad
je štitonoša vidio da je Šaul umro, baci se i on na svoj mač i umrije s
njim. 6 Tako onoga dana pogiboše zajedno Šaul, njegova tri sina, njegov
štitonoša i svi njegovi ljudi. 7 Kad Izraelci koji bijahu na drugoj strani
doline i na drugoj strani Jordana vidješe da su sinovi Izraelovi pobjegli i
da je poginuo Šaul sa sinovima, ostaviše svoje gradove te se razbježaše.
Filistejci dođoše i nastaniše se u njima. 8 Kad su sutradan došli Filistejci
da oplijene pobijeđene, nađoše Šaula i njegova tri sina gdje leže na gori
Gilboi. 9 Oni mu odsjekoše glavu i skidoše s njega oružje, koje poslaše
po svoj filistejskoj zemlji naokolo, javljajući veselu vijest svojim idolima i
narodu. 10 Potom oružje metnuše u Aštartin hram, a Šaulovo mrtvo tijelo
pribiše na zid grada Bet Šana. 11 Ali kad oni u Jabešu Gileadskom čuše što
su Filistejci učinili od Šaula, 12 ustadoše svi hrabri ljudi i, pošto su hodili
svu noć, uzeše Šaulovo mrtvo tijelo i tjelesa njegovih sinova sa zida grada
Bet Šana pa ih donesoše u Jabeš i ondje spališe. 13 Potom uzeše njihove
kosti i ukopaše ih pod tamarisom u Jabešu i postiše sedam dana.

Druga knjiga o Samuelu

1 Poslije Šaulove smrti David se vratio kući pobijedivši Amalečane. Dva
je dana proveo u Siklagu. 2 Trećega dana dođe neki čovjek iz Šaulova
tabora, razdrtih haljina i prahom posute glave. Došavši k Davidu, baci se
na zemlju i pokloni mu se. 3 David ga upita: “Odakle dolaziš?” A on mu
odgovori: “Umakao sam iz izraelskog tabora.” 4 A David ga upita: “Što
se dogodilo? Pripovijedaj mi!” On odvrati: “Narod je pobjegao iz boja, a
mnogo je ljudi i poginulo. Mrtvi su i Šaul i njegov sin Jonatan.” 5 Nato
David upita mladoga glasonošu: “Kako znaš da je poginuo Šaul i njegov
sin Jonatan?” 6 A mladi glasonoša odgovori: “Slučajno sam došao na goru
Gilbou i vidio Šaula kako se upro u svoje koplje, a bojna kola i konjanici
natisnuli se za njim. 7 Šaul, obazrevši se, ugleda mene pa me zovnu, a ja
mu se odazvah: 'Evo me!' 8 I upita me on: 'Tko si ti?' A ja mu odgovorih:
'Amalečanin sam.' 9 Tada mi on reče: 'Dođi ovamo k meni pa me ubij, jer
me obuzeo smrtni grč, a duša je još sva u meni!' 10 Pristupih k njemu i
zadadoh mu smrtni udarac, jer sam znao da neće preživjeti nakon pada.
Zatim uzeh kraljevski znak koji mu bijaše na glavi i narukvicu koju imaše
na ruci i, evo, donesoh to svome gospodaru.” 11 Tada David zgrabi svoje
haljine i razdrije ih, a tako i svi ljudi koji bijahu s njim. 12 I naricali su,
plakali i postili do večera za Šaulom i za njegovim sinom Jonatanom, za
Jahvinim narodom i za domom Izraelovim što izginuše od mača. 13 Potom
David upita mladoga glasonošu: “Odakle si ti?” A on odgovori: “Ja sam
sin jednoga došljaka, Amalečanina.” 14 Tada mu reče David: “Kako se nisi
bojao dići ruku da ubiješ pomazanika Jahvina?” 15 I dozva David jednoga
od momaka i zapovjedi mu: “Dođi ovamo i smakni ga!” Udari ga momak
i on umrije. 16 A David mu još doviknu: “Tvoja krv na tvoju glavu! Tvoja
su usta posvjedočila protiv tebe kad si rekao: 'Ja sam ubio pomazanika
Jahvina.'” 17 Tada David zapjeva ovu tužaljku za Šaulom i za njegovim
sinom Jonatanom. 18 Zapisana je u Knjizi Pravednikovoj da je uče sinovi
Judini. David reče: 19 “Oh, kako ti slava pade, Izraele, izginuše div-junaci
na tvom visu! 20 O porazu vi u Gatu ne pričajte, aškelonskim ulicama ne
glasite, da se kćeri ne vesele filistejske, mlade žene da ne kliču nevjerničke.
21 O Gilbojske gore klete, rosa na vas ne padala nit vas kiša s neba prala!
Vaša polja ne vraćala rod za sjeme, jer kod vas je osramoćen štit junaka!
Štit Šaulov nije bio uljem mazan, 22 nego krvlju ranjenika, mašću palih!
Luk Jonate nikad nije promašio, mač Šaulov nikad bezuspješan bio! 23 Šaul
i Jonata, ljupki, ponositi, ni živi se ne rastaše, ni u smrti! Od orlova bjehu
brži, od lavova snagom jači! 24 Za Šaulom sad plačite, Izraelke, jer je u kras
i u grimiz vas odijevo! Uz to zlatan nakit on je na ruho vam pričvršćivo.
25 Usred boja poginuše div-junaci! Smrt me tvoja, Jonatane, ožalosti! 26 Žao
mi je tebe, brate, Jonatane! Kako li mi drag bijaše ti veoma! Ljubav tvoja
bješe meni još od ženske čudesnija. 27 Oh, kako su izginuli div-junaci, i
oružje bojno kako skršeno je!”

2

1 Poslije toga David upita Jahvu ovako: “Treba li da pođem u koji Judin

grad?" A Jahve mu odgovori: "Pođi!" David opet upita: "Kamo da pođem?" A odgovor bješe: "U Hebron!" 2 Tako David ode onamo, a
s njim i njegove dvije žene, Ahinoama iz Jizreela i Abigajila, Nabalova
žena iz Karmela. 3 I ljudi koji bijahu s Davidom odoše s njim, svaki sa
svojom obitelji, i nastaniše se u gradićima Hebrona. 4 Tada dođoše ljudi iz
Jude i pomazaše ondje Davida za kralja nad domom Judinim. Tada javiše
Davidu da su ljudi iz Jabeša u Gileadu pokopali Šaula. 5 Nato David posla
glasnike k Jabešanima u Gileadu i poruči im: "Budite blagoslovljeni od
Jahve što ste izvršili to djelo ljubavi prema svome gospodaru Šaulu i što
ste ga pokopali! 6 Zato neka vam Jahve iskaže svoju ljubav i dobrotu, a
i ja ću vam učiniti dobro zato što ste tako radili. 7 A sada se ohrabrite
i budite junaci, jer je Šaul, vaš gospodar, poginuo, a mene je Judin dom
pomazao za svoga kralja." 8 Ali Abner, sin Nerov, vojvoda Šaulove vojske,
bijaše uzeo Šaulova sina Išbaala i doveo ga prijeko u Mahanajim. 9 Ondje
ga je postavio za kralja nad Gileadom, nad Ašeranima, nad Jizreelom,
Efrajimom, Benjaminom i nad svim Izraelom. 10 Išbaalu, sinu Šaulovu,
bijaše četrdeset godina kad je postao kraljem nad Izraelom, a kraljevao je
dvije godine. Samo je Judin dom pristao uz Davida. 11 A David je kraljevao
u Hebronu nad Judinim domom sedam godina i šest mjeseci. 12 Potom
iziđe Abner, Nerov sin, s ljudima Šaulova sina Išbaala iz Mahanajima
prema Gibeonu. 13 Ali i Joab, Sarvijin sin, iziđe s Davidovim ljudima iz
Hebrona i srete se s njima kod Gibeonskog jezera. Tu se zaustaviše, ovi
s jedne strane jezera, a oni s druge strane. 14 Tada Abner reče Joabu:
"Neka ustanu mladići i neka se bore pred nama!" A Joab odgovori: "Neka
ustanu!" 15 I ustadoše, pa ih izbrojiše: dvanaest od Benjamina za Išbaala,
Šaulova sina, i dvanaest od Davidovih ljudi. 16 I svaki dohvati svoga
protivnika za glavu i zabode mu mač u bok, tako da su svi popadali zajedno.
Zato se to mjesto prozvalo Polje bokova, a leži kod Gibeona. 17 Potom se
zametnu onoga dana vrlo žestoka bitka i Davidove čete razbiše Abnera
i Izraelce. 18 A bijahu ondje tri Sarvijina sina: Joab, Abišaj i Asahel; a
Asahel bijaše brz u trku kao gazela u polju. 19 I jurnu Asahel u potjeru za
Abnerom; u stopu je slijedio Abnera ne skrećući ni desno ni lijevo. 20 Abner
se obazre i upita: "Jesi li to ti, Asahele?" A on odgovori: "Jesam." 21 A
Abner mu reče: "Okreni se nadesno ili nalijevo pa zgrabi jednoga od tih
mladića i uzmi njegovu odoru!" Ali Asahel nije htio da skrene od njega.
22 Abner opet reče Asahelu: "Ukloni se od mene! Zašto da te sastavim sa
zemljom? Kako bih onda još smio doći na oči tvome bratu Joabu?" 23 Ali
on nikako nije htio da se ukloni. Zato ga Abner udari stražnjim krajem
koplja u trbuh tako da mu je koplje izašlo kroz leđa van: on ondje pade
i umrije na mjestu. I ustavljao se tko god je došao na ono mjesto gdje je
pao i umro Asahel. 24 Ali Joab i Abišaj nastaviše da gone Abnera, a kad je
sunce zašlo, stigoše do brežuljka Ame, koji leži istočno od doline, na putu
prema Gebi. 25 Dotle se Benjaminovi sinovi skupiše za Abnerom, sastaviše
četu i stadoše na vrh brežuljka Ame. 26 Tada Abner viknu Joabu: "Zar će
nas dovijeka proždirati mač? Ne znaš li da će to svršiti nesrećom? Kad
ćeš napokon kazati svojim ljudima da se okane gonjenja svoje braće?"
27 A Joab odvrati: "Tako mi živog Jahve, da ti nisi progovorio, tek bi se
sutra ujutro ovi ljudi okanili gonjenja svoje braće." 28 Nato Joab zatrubi
u rog i sva vojska stade: prestadoše goniti Izraela i ne nastaviše boja.
29 Abner i njegovi ljudi išli su kroz Arabu cijelu onu noć; onda prijeđoše

preko Jordana, nastaviše put cijelo jutro i stigoše napokon u Mahanajim.
30 Kad je Joab odustao od potjere za Abnerom i skupio svu vojsku, vidješe
da između Davidovih ljudi nema devetnaestorice, i uz to Asahela. 31 A
Davidovi su ljudi od Benjaminovih sinova, Abnerovih vojnika, pobili tri
stotine i šezdeset ljudi. 32 Asahela ponesoše i pokopaše u grobu njegova
oca u Betlehemu. A Joab i njegovi ljudi išli su svu noć i već se bijaše
zadanilo kad stigoše u Hebron.

3

1 Rat između Šaulove kuće i Davidove kuće potrajao je još dugo vremena,
ali je David sve više jačao, a Šaulova kuća postajala sve slabija. 2 Davidu
se rodiše sinovi u Hebronu. Prvenac mu je bio Amnon, od Ahinoame
Jizreelke; 3 drugi mu je bio Kileab, od Abigajile, žene Nabalove iz Karmela;
treći Abšalom, sin Maake, kćeri gešurskoga kralja Tolmaja; 4 četvrti
Adonija, sin Hagitin; peti Šefatja, sim Abitalin; 5 šesti Jitream, od Egle,
Davidove žene. Ti se Davidu rodiše u Hebronu. 6 Dok je trajao rat između
Šaulove kuće i Davidove kuće, Abner je malo-pomalo prisvajao svu vlast
u Šaulovoj kući. 7 A u kući bijaše Šaulova inoča po imenu Rispa, kći Ajina:
nju Abner uze sebi. A Išbaal upita Abnera: “Zašto si se približio inoči
moga oca?” 8 Na te Išbaalove riječi Abner se razgnjevi i reče: “Zar sam
ja pasja glava u Judi? Do danas sam samo dobro činio domu tvoga oca
Šaula, njegovoj braći i njegovim prijateljima; nisam dopustio da padneš u
Davidove ruke, a ti me danas prekoravaš zbog obične žene! 9 Neka Abneru
Bog učini ovo zlo i neka mu doda drugo ako ne izvršim kako se Jahve
zakleo Davidu: 10 da će oduzeti kraljevstvo Šaulovoj kući i da će utvrditi
Davidov prijesto nad Izraelom i nad Judom od Dana pa do Beer Šebe!”
11 Išbaal se ne usudi odgovoriti ni riječi Abneru jer ga se bojaše. 12 Nato
Abner posla glasnike k Davidu i poruči mu: “Čija je zemlja?” Htio je reći:
“Učini savez sa mnom i moja će ti ruka pomoći da okupiš oko sebe svega
Izraela.” 13 David odgovori Abneru: “Dobro! Učinit ću savez s tobom!
Ali samo jedno tražim od tebe: ne smiješ mi doći na oči ako ne dovedeš sa
sobom Mikalu, Šaulovu kćer, kad dođeš da vidiš moje lice.” 14 Ujedno posla
David glasnike i k Išbaalu, Šaulovu sinu, s porukom: “Vrati mi moju ženu
Mikalu, koju sam stekao stotinom filistejskih obrezaka.” 15 Išbaal posla
po nju i uze je od njezina muža Paltiela, Lajiševa sina. 16 A njezin muž
pođe s njom i pratio ju je plačući sve do Bahurima. Tada mu Abner reče:
“Hajde, vrati se sada kući!” I on se vrati. 17 Abner je već bio razgovarao
s Izraelovim starješinama i rekao im: “Već odavna želite Davida za svoga
kralja. 18 Učinite to sada, jer je Jahve rekao o Davidu ovo: 'Rukom svoga
sluge Davida izbavit ću svoj narod Izraela iz ruke filistejske i iz ruku svih
njegovih neprijatelja.'” 19 Tako je Abner govorio i Benjaminovim sinovima,
a onda je otišao u Hebron da javi Davidu sve što se svidjelo Izraelu i domu
Benjaminovu. 20 Kad je Abner došao k Davidu u Hebron, i s njim dvadeset
ljudi, David priredi gozbu Abneru i ljudima koji bijahu s njim. 21 Tada
Abner reče Davidu: “Hajdemo! Ja ću skupiti svega Izraela oko gospodara
moga kralja: oni će sklopiti s tobom savez i ti ćeš kraljevati nad svim što
budeš želio.” David otpusti Abnera, koji ode u miru. 22 I gle, Davidovi se
ljudi s Joabom upravo vraćali sa četovanja, noseći sa sobom bogat plijen,
a Abner nije više bio kod Davida u Hebronu, jer ga David bijaše otpustio te
je on otišao u miru. 23 Kad stiže Joab i sva vojska što je išla s njim, javiše

Joabu da je Abner, Nerov sin, bio došao kralju i da ga je kralj otpustio da
ode u miru. 24 Tada Joab dođe kralju i reče mu: “Što si učinio? Abner je
došao k tebi, zašto si ga otpustio da ode u miru? 25 Zar ne znaš Abnera,
Nerova sina? Došao je da te prevari, da dozna tvoje korake, da dozna sve
što činiš!” 26 Potom izađe Joab od Davida i posla glasnike za Abnerom,
koji ga vratiše, od studenca Sire, a David nije znao ništa o tome. 27 Kad
se Abner vratio u Hebron, odvede ga Joab u stranu iza vrata, kao da želi s
njim nesmetano govoriti, i ondje ga smrtno rani u slabine da se osveti za
krv svoga brata Asahela. 28 Kad je David to poslije čuo, reče: “Ja i moje
kraljevstvo nevini smo pred Jahvom dovijeka za krv Abnera, sina Nerova.
29 Neka padne na Joabovu glavu i na sav njegov očinski dom! Nikad ne
ponestalo u Joabovu domu ljudi bolesnih od gnojenja ili od gube, ljudi koji
se laćaju vretena ili padaju od mača, ljudi koji nemaju kruha!” - 30 Joab i
njegov brat Abišaj ubili su Abnera jer je on pogubio njihova brata Asahela
u boju kod Gibeona. - 31 Nato David reče Joabu i svoj vojsci koja je bila s
njim: “Razderite svoje haljine, obucite kostrijet i naričite za Abnerom!” I
kralj David pođe za nosilima. 32 Kad su ukopali Abnera u Hebronu, udari
kralj u glasan plač na grobu Abnerovu, a plakao je i sav narod. 33 Tada
kralj ispjeva ovu tužaljku za Abnerom: “Zar morade umrijeti Abner kako
umire luda? 34 Ruke tvoje ne bijahu vezane, noge tvoje ne bijahu okovane.
Pao si kao što se pada od zlikovaca!” Tada sav narod još ljuće zaplaka za
njim. 35 Nato pristupi sav narod nutkajući Davida da jede dok je još dana,
ali se David zakle ovako: “Neka mi Bog učini ovo zlo i neka mi doda drugo
zlo ako okusim kruha ili što drugo prije zalaska sunca!” 36 Sav je narod to
čuo, i bilo mu je po volji, kao što je narod i sve drugo odobravao što god je
kralj činio. 37 Toga dana sav narod i sav Izrael spozna da kralj nije kriv u
umorstvu Abnera, sina Nerova. 38 Nato kralj reče svojim dvoranima: “Ne
znate li da je danas pao knez i velik čovjek u Izraelu? 39 Ali ja sam sada još
slab, iako sam pomazani kralj, a ovi ljudi, Sarvijini sinovi, jači su od mene.
Neka Jahve plati zločincu po njegovoj zloći!”

4

1 Kad je Šaulov sin Išbaal čuo da je poginuo Abner u Hebronu, klonuše
mu ruke i sav se Izrael zaprepasti. 2 A Šaulov sin Išbaal imaše dvojicu
vođa svojih četa; jedan se zvao Baana, a drugi Rekab; bili su sinovi
Rimona Beeroćanina iz Benjaminova plemena, jer se Beerot pribraja k
Benjaminu. 3 A Beeroćani bijahu pobjegli u Gitajim, gdje su ostali kao
došljaci do današnjeg dana. 4 Šaulov sin Jonatan imao je sina hroma na
obje noge. Njemu je bilo pet godina kad je iz Jizreela došao glas o Šaulovoj
i Jonatanovoj pogibiji. Njegova ga dadilja uze i pobježe, ali u brzini bijega
dijete pade i osta hromo. Ime mu bijaše Meribaal. 5 Sinovi Rimona
Beeroćanina, Rekab i Baana, digoše se i dođoše za najveće dnevne vrućine
Išbaalu do kuće, a on upravo spavaše podnevni počinak. 6 A vratarica,
čisteći pšenicu, bijaše zadrijemala te je spavala. Rekab i njegov brat Baana
prošuljaše se kraj nje. 7 Kad su ušli u kuću, on je ležao na postelji u svojoj
spavaonici. Oni ga ubiše, odsjekoše mu glavu i uzeše je i cijelu su onu
noć išli putem kroz Arabu. 8 Glavu Išbaalovu donesoše Davidu u Hebron
i rekoše kralju: “Evo glave Išbaala, sina Šaulova, tvoga neprijatelja koji ti
je radio o glavi. Jahve je danas krvavo osvetio moga gospodara i kralja na
Šaulu i njegovu rodu.” 9 Ali David odvrati Rekabu i njegovu bratu Baani,

sinovima Rimona iz Beerota, i reče im: “Tako mi živog Jahve koje me
izbavio iz svake nevolje! 10 Onaj koji mi je javio da je poginuo Šaul mislio
je da mi javlja radosnu vijest, a ja sam ga uhvatio i pogubio u Siklagu
da mu platim za njegovu dobru vijest! 11 Što ću tek učiniti sa zlikovcima
koji su ubili poštena čovjeka u njegovoj kući, na njegovoj postelji! Zar da
ne tražim od vas račun za njegovu krv i da vas ne istrijebim sa zemlje?”
12 Nato David zapovjedi vojnicima te ih pogubiše. Potom im odsjekoše
ruke i noge i objesiše ih kod jezera u Hebronu. Išbaalovu glavu uzeše i
pokopaše u Abnerovu grobu u Hebronu.

5

1 Tada se sabraše sva izraelska plemena k Davidu u Hebron i rekoše:
“Evo, mi smo od tvoje kosti i od tvoga mesa. 2 Još prije, dok je još Šaul
bio kralj nad nama, ti si upravljao svim pokretima Izraela, a Jahve ti je
rekao: 'Ti ćeš pasti moj izraelski narod i ti ćeš biti knez nad Izraelom!'”
3 Tako dođoše sve izraelske starješine kralju u Hebron, a kralj David sklopi
s njima savez u Hebronu pred Jahvom; i pomazaše Davida za kralja nad
Izraelom. 4 Trideset je godina bilo Davidu kad je postao kralj, a kraljevao je
četrdeset godina. 5 U Hebronu je kraljevao nad Judom sedam godina i šest
mjeseci, a u Jeruzalemu kraljevaše trideset i tri godine nad svim Izraelom i
nad Judom. 6 David krene s ljudima na Jeruzalem protiv Jebusejaca, koji su
živjeli u onoj zemlji. Ali oni poručiše Davidu: “Nećeš ući ovamo! Slijepci
će te i kljasti odbiti!” (To je imalo značiti: David neće ući ovamo.) 7 Ipak
David osvoji Sionsku tvrđavu, to jest Davidov grad. 8 Onoga dana reče
David: “Tko god pobije Jebusejce i popne se kroz prorov ...” A kljaste i
slijepe mrzi David iz sve duše. (Stoga se kaže: Slijepci i kljasti neka ne
ulaze u Hram.) 9 David se nastani u tvrđavi i prozva je Davidov grad. Tada
David podiže zid unaokolo od Mila pa unutra. 10 David je postajao sve
silniji, jer Jahve, Bog nad vojskama, bijaše s njim. 11 Tirski kralj Hiram
posla k Davidu izaslanstvo i cedrova drveta, tesara i zidara, koji sagradiše
dvor Davidu. 12 Tada David spozna da ga je Jahve potvrdio za kralja nad
Izraelom i da je vrlo uzvisio njegovo kraljevstvo radi svojega izraelskog
naroda. 13 Po dolasku iz Hebrona David uze još inoča i žena iz Jeruzalema;
i rodi se Davidu još sinova i kćeri. 14 Evo imena djece koja mu se rodiše
u Jeruzalemu: Šamua, Šobab, Natan, Salomon, 15 Jibhar, Elišua, Nefeg,
Jafija, 16 Elišama, Beeljada i Elifelet. 17 Kad su Filistejci čuli da su Davida
pomazali za kralja nad Izraelom, iziđoše svi da se dočepaju Davida. Čuvši
to, David siđe u svoj zaklon. 18 Filistejci dođoše i raširiše se po Refaimskoj
dolini. 19 Tada David upita Jahvu: “Mogu li napasti Filistejce? Hoćeš li
ih predati meni u ruke?” Jahve odgovori Davidu: “Napadni! Predat ću
Filistejce tebi u ruke!” 20 Tada David dođe u Baal Perasim i ondje ih pobi.
David reče: “Jahve je preda mnom prodro među moje neprijatelje kao što
voda prodire.” Stoga se ono mjesto prozvalo Baal Perasim. 21 Ostavili su
ondje svoje bogove; a David i njegovi ljudi odnesoše ih. 22 Filistejci opet
dođoše i raširiše se po Refaimskoj dolini. 23 David opet upita Jahvu, a
on mu odgovori: “Ne idi pred njih, nego im zađi za leđa i navali na njih
s protivne strane Bekaima. 24 Kad začuješ topot koraka po bekaimskim
vrhovima, onda se požuri, jer će tada Jahve ići pred tobom da pobije
filistejsku vojsku.” 25 David učini kako mu je zapovjedio Jahve i pobi
Filistejce od Gibeona sve do ulaza u Gezer.

6

1 Jednoga dana David opet skupi svu izabranu momčad u Izraelu, trideset
tisuća ljudi. 2 Zatim David i sva vojska što je bila s njim krenu na put i
odoše u Baalu Judinu da odande donesu Kovčeg Božji, što nosi ime Jahve
Sebaota koji stoluje nad kerubinima. 3 Kovčeg Božji metnuše na nova kola,
iznijevši ga iz kuće Abinadabove, koja je stajala na brežuljku. Uza i Ahjo,
Abinadabovi sinovi, pratili su kola. 4 Uza je stupao kraj Kovčega Božjeg,
a Ahjo išao pred njim. 5 David i sav dom Izraelov igrahu pred Jahvom iz
sve snage pjevajući uza zvuke citara, harfa, bubnjeva, udaraljki i cimbala.
6 Kad su došli do Nakonova gumna, posegnu Uza rukom za Kovčegom
Božjim da ga pridrži jer ga volovi umalo ne prevrnuše. 7 Ali se Jahve
razgnjevio na Uzu: Bog ga na mjestu udari za taj prijestup, tako da je
umro ondje, kraj Kovčega Božjega. 8 Davidu bijaše žao što je Jahve onako
udario Uzu, i on prozva ono mjesto Peres Uza, kako se zove i dan-danas.
9 Toga se dana David uplaši Jahve i reče u sebi: “Kako bi mogao doći k
meni Kovčeg Jahvin?” 10 Zato David ne htjede dovesti Kovčeg Jahvin k
sebi, u Davidov grad, nego ga otpremi u kuću Obed-Edoma iz Gata. 11 I
ostade Jahvin Kovčeg u kući Obed-Edomovoj u Gatu tri mjeseca i Jahve
blagoslovi Obed-Edoma i svu njegovu obitelj. 12 Kad su kralju javili da je
Jahve blagoslovio Obed-Edomovu obitelj i sav njegov posjed zbog Kovčega
Božjeg, ode David i ponese Kovčeg Božji iz Obed-Edomove kuće gore u
Davidov grad s velikim veseljem. 13 Tek što su nosioci Kovčega Božjeg
pokročili šest koraka, David žrtvova vola i tovna ovna. 14 David je igrao iz
sve snage pred Jahvom, a bio je ogrnut samo lanenim oplećkom. 15 Tako
su David i sav Izraelov dom nosili gore Kovčeg Jahvin kličući i trubeći u
rog. 16 A kad je Kovčeg Jahvin ulazio u Davidov grad, Šaulova je kći Mikala
gledala kroz prozor i vidjela kralja Davida kako skače i vrti se pred Jahvom
i prezre ga ona u svome srcu. 17 Tada unesoše Kovčeg Jahvin i postaviše
ga usred šatora koji mu bijaše razapeo David. Onda David prinese pred
Jahvom paljenice i pričesnice. 18 Pošto je prinio paljenice i pričesnice,
David blagoslovi narod imenom Jahve Sebaota. 19 Potom razdijeli među
sav narod, među sve mnoštvo Izraelovo, ljudima i ženama, svakome po
jedan kruh, komad mesa i kolač od suhoga grožđa. Zatim se raziđe sav
narod, svaki svojoj kući. 20 Kad se David vratio kući da blagoslovi svoju
obitelj, Šaulova kći Mikala iziđe u susret Davidu i reče mu: “Kako se časno
danas ponio Izraelov kralj kad se otkrio pred očima sluškinja slugu svojih
kao što se otkriva prost čovjek!” 21 Ali David odgovori Mikali: “Pred
Jahvom ja igram! Tako mi živoga Jahve, koji me izabrao mjesto tvog
oca i mjesto svega njegova doma da me postavi za kneza nad Izraelom,
narodom Jahvinim: pred Jahvom ću igrati! 22 I još ću se dublje poniziti.
Bit ću neznatan u tvojim očima, ali pred sluškinjama o kojima govoriš,
pred njima ću biti u časti.” 23 A Mikala, Šaulova kći, ne imade poroda do
dana svoje smrti.

7

1 Kad se David nastanio u svojem dvoru i kad mu je Jahve pribavio
mir od svih njegovih neprijatelja unaokolo, 2 reče kralj proroku Natanu:
“Pogledaj! Ja, evo, stojim u dvoru od cedrovine, a Kovčeg Božji stoji pod
šatorom.” 3 A Natan odgovori kralju: “Idi i čini sve što ti je na srcu jer je
Jahve s tobom.” 4 Ali još iste noći dođe Natanu ova Jahvina riječ: 5 “Idi i reci
mome sluzi Davidu: Ovako govori Jahve: 'Zar ćeš mi ti sagraditi kuću da u

njoj prebivam? 6 Nisam nikad prebivao u kući otkako sam izveo iz Egipta
sinove Izraelove pa do današnjega dana, nego sam bio lutalac pod šatorom
i u prebivalištu. 7 Dok sam hodio sa svim Izraelovim sinovima, jesam li
ijednu riječ rekao nekomu od Izraelovih sudaca kojima sam zapovjedio
da budu pastiri mojem narodu izraelskom i kazao: 'Zašto mi ne sagradite
kuću od cedrovine?' 8 Zato sad ovo reci mome sluzi Davidu: Ovako govori
Jahve nad vojskama: Ja sam te doveo s pašnjaka, od ovaca i koza, da budeš
knez nad mojim izraelskim narodom. 9 Bio sam s tobom kuda si god išao,
iskorijenio sam sve tvoje neprijatelje pred tobom. Ja ću ti pribaviti veliko
ime, kao što je velikaško ime na zemlji. 10 Odredit ću prebivalište svojem
izraelskom narodu, posadit ću ga da živi na svojem mjestu i da ne luta više
naokolo, niti da ga zlikovci muče kao prije, 11 onda kad sam odredio suce
nad svojim izraelskim narodom. Ja ću mu pribaviti mir od svih njegovih
neprijatelja. Jahve će te učiniti velikim. Jahve će ti podići dom. 12 I kad
se ispune tvoji dani i ti počineš kod svojih otaca, podići ću tvoga potomka
nakon tebe, koji će se roditi od tvoga tijela, i utvrdit ću njegovo kraljevstvo.
13 On će sagraditi dom imenu mojem, a ja ću utvrditi njegovo prijestolje
zauvijek. 14 Ja ću njemu biti otac, a on će meni biti sin: ako učini što
zlo, kaznit ću ga ljudskom šibom i udarcima kako ih zadaju sinovi ljudski.
15 Ali svoje naklonosti neću odvratiti od njega, kao što sam je odvratio od
Šaula koga sam uklonio ispred tebe. 16 Tvoja će kuća i tvoje kraljevstvo
trajati dovijeka preda mnom, tvoje će prijestolje čvrsto stajati zasvagda.'"
17 Natan prenese Davidu sve te riječi i cijelo viđenje. 18 Nato kralj David
uđe u šator i stade pred Jahvom i pomoli se: "Tko sam ja, Gospode Jahve,
i što je moj dom te si me doveo dovde? 19 Pa i to je još premalo u tvojim
očima, Gospode Jahve, te daješ svoja obećanja kući svoga sluge za daleku
budućnost i gledaš na me kao na ugledna čovjeka! 20 Ali što bi ti David
još mogao kazati, kad ti sam poznaješ svoga slugu, Gospode Jahve! 21 Radi
svoje riječi i po svome srcu učinio si sve ovo veliko djelo, obznanivši ove
veličajnosti. 22 Zato si velik, Gospode Jahve; nema takvoga kakav si ti i
nema Boga osim tebe, po svemu što smo ušima svojim čuli. 23 Postoji li
ijedan narod na zemlji kao tvoj izraelski narod radi kojega je Bog išao da ga
izbavi sebi za narod da tako stečeš sebi ime velikim i strašnim čudesima,
izgoneći krivobožačka plemena pred svojim narodom koji si otkupio iz
Egipta? 24 Tako si učinio svoj izraelski narod svojim narodom zauvijek, a
ti si mu, Jahve, postao Bogom. 25 Zato sada, Gospode Jahve, ispuni zauvijek
obećanje koje si dao svome sluzi i njegovu domu i učini kako si obrekao.
26 Neka se veliča tvoje ime zauvijek i neka se govori: Jahve nad vojskama
jest Bog Izraelov, a dom sluge tvoga Davida neka stoji čvrsto pred tobom.
27 Jer si ti, Jahve nad vojskama, Bože Izraelov, objavio svome sluzi ovo:
'Ja ću ti podići dom.' Zato je tvoj sluga smogao hrabrosti da ti se pomoli
ovom molitvom. 28 Uistinu, Gospode Jahve, ti si Bog, tvoje su riječi istinite
i ti daješ ovo lijepo obećanje svome sluzi. 29 Udostoj se sada blagosloviti
dom svoga sluge da ostane dovijeka pred tobom. Jer kad ti, Gospode Jahve,
obrekneš i blagosloviš, kuća tvoga sluge bit će blagoslovljena zasvagda."

8

1 Poslije toga David porazi Filistejce i pokori ih te ote Gat s njegovim
selima iz filistejskih ruku. 2 Porazi i Moapce i izmjeri ih uzicom polegavši
ih po zemlji: dvije uzice odmjeri onih koje treba pogubiti, a jednu punu
uzicu onih koje treba ostaviti na životu. Tako Moapci postadoše Davidovi

podanici koji su mu donosili danak. 3 David je porazio i Hadadezera,
Rehobova sina, sopskoga kralja, kad je izišao da proširi svoju vlast do
Rijeke. 4 David zarobi od njega tisuću i sedam stotina konjanika i
dvadeset tisuća pješaka; ispresijecao je petne žile svim konjima od bojnih
kola; ostavio ih je samo stotinu. 5 Damaščanski su Aramejci došli u
pomoć Hadadezeru, sopskome kralju, ali je David pobio među Aramejcima
dvadeset i dvije tisuće ljudi. 6 Postavio je namjesnike u Damaščanskom
Aramu. Tako Aramejci postadoše Davidovi podanici i moradoše mu plaćati
danak. Jahve je davao pobjedu Davidu kuda je god išao. 7 David zaplijeni
zlatne štitove što ih imahu Hadadezerove sluge i donese ih u Jeruzalem.
8 Iz Tebaha i iz Berotaja, Hadadezerovih gradova, donese kralj David silni
tuč. 9 Kad je čuo hamatski kralj Tou da je David porazio svu Hadadezerovu
vojsku, 10 poslao je svoga sina Hadorama kralju Davidu da ga pozdravi i da
mu čestita što je vojevao protiv Hadadezera i porazio ga, jer je Hadadezer
bio u ratu s Touom; Hadoram donese srebrnih, zlatnih i tučanih predmeta.
11 I njih kralj David posveti Jahvi sa srebrom i zlatom što ga bijaše uzeo od
svih naroda koje je pokorio: 12 od Aramaca, Moabaca, Amonaca, Filistejaca
i od Amalečana te od plijena Hadadezera, Rehobova sina, kralja Sobe.
13 David steče novu slavu kad je na povratku porazio Edomce, u Slanoj
dolini, osamnaest tisuća njih. 14 I postavi upravitelje u Edomu, i svi
Edomci postadoše podanici Davidovi. I kuda je god David išao, Jahve mu
davaše pobjedu. 15 David kraljevaše nad svim Izraelom, čineći pravo i
pravicu svemu svome narodu. 16 Joab, sin Sarvijin, zapovijedaše vojskom,
a Jošafat, sin Ahiludov, bijaše ljetopisac. 17 Sadok, sin Ahitubov, i Ebjatar,
sin Ahimelekov, bijahu svećenici; Seraja bijaše državni pisar; 18 Benaja,
sin Jojadin, zapovijedaše Kerećanima i Pelećanima; Davidovi sinovi bijahu
namjesnici.

9

1 Jednoga dana upita David: “Ima li još koji preživjeli od Šaulove kuće
da mu učinim milost zbog Jonatana?” 2 A bijaše u Šaulovoj kući sluga po
imenu Siba: njega dozvaše pred Davida i kralj ga zapita: “Jesi li ti Siba?”
A on odgovori: “Jesam, tvoj sluga!” 3 A kralj nastavi: “Zar nema više
nikoga od Šaulove kuće da mu iskažem milost kao što je Božja milost?” A
Siba odgovori kralju: “Ima još Jonatanov sin koji je hrom na obje noge.”
4 Kralj ga upita: “Gdje je on?” A Siba odgovori kralju: “Eno ga u kući
Makira, sina Amielova, u Lo Debaru.” 5 Tada kralj David posla po njega u
kuću Makira, sina Amielova, iz Lo Debara. 6 Kad je Meribaal, sin Jonatana,
sina Šaulova, došao k Davidu, pade ničice i pokloni se. A David reče:
“Meribaale!” On odgovori: “Evo tvoga sluge!” 7 A David mu reče: “Ne boj
se jer ti želim iskazati milost zbog tvoga oca Jonatana. Vratit ću ti sva polja
tvoga djeda Šaula, a ti ćeš svagda jesti kruh za mojim stolom.” 8 Meribaal
se pokloni i reče: “Što je tvoj sluga te iskazuješ milost mrtvome psu kao
što sam ja?” 9 Potom kralj dozva Sibu, Šaulova slugu, i reče mu: “Sve što
je pripadalo Šaulu i njegovoj kući, sve to dajem sinu tvoga gospodara. 10 Ti
ćeš mu sa svojim sinovima i sa svojim slugama obrađivati zemlju, od nje
ćeš skupljati žetvu da obitelj tvoga gospodara ima kruha; a Meribaal, sin
tvoga gospodara, jest će svagda za mojim stolom.” A Siba imaše petnaest
sinova i dvadeset slugu. 11 Siba odgovori kralju: “Tvoj će sluga učiniti sve
što je moj gospodar i kralj zapovjedio svome sluzi.” Meribaal je, dakle, jeo

za Davidovim stolom kao jedan između kraljevih sinova. 12 Meribaal je
imao maloga sina po imenu Mika. A svi koji su živjeli u Sibinoj kući bijahu
u službi Meribaala. 13 A Meribaal je boravio u Jeruzalemu, jer je uvijek jeo
za kraljevim stolom. Bio je hrom na obje noge.

10

1 Poslije toga umrije Nahaš, kralj Amonaca, a zakralji se njegov sin Hanun
mjesto njega. 2 A David reče u sebi: "Želio bih iskazati ljubav Nahaševu
sinu Hanunu, kao što je njegov otac iskazao meni." Zato David posla svoje
sluge da mu izraze sućut zbog njegova oca. Ali kad su Davidove sluge došle
u zemlju Amonaca, 3 rekoše knezovi Amonaca svome gospodaru Hanunu:
"Zar misliš da je David poslao ljude da ti izraze sućut zato što bi htio
iskazati čast tvome ocu? Nije li možda zato David poslao svoje ljude k
tebi da razvide grad da bi doznao njegovu obranu i potom ga oborio?"
4 Tada Hanun pograbi Davidove sluge, obrija im pola brade i skrati im
haljine dopola, sve do zadnjice, i posla ih natrag. 5 Kad su to javili Davidu,
posla on čovjeka pred njih, jer su ti ljudi bili teško osramoćeni, i poruči
im: "Ostanite u Jerihonu dok vam ne naraste brada, pa se onda vratite!"
6 Tada Amonci uvidješe da su se omrazili s Davidom; zato Amonci poslaše
glasnike da za plaću unajme Aramejce iz Bet Rehoba i Aramejce iz Sobe,
dvadeset tisuća pješaka, zatim kralja Maake, tisuću ljudi, i ljude iz Toba,
dvanaest tisuća vojnika. 7 Kad je David to čuo, posla Joaba s vojskom
i izabranim junacima. 8 Amonci izađoše i svrstaše se u bojni red pred
gradskim vratima, dok su Aramejci iz Sobe i iz Rehoba i ljudi iz Toba i iz
Maake stajali zasebno na polju. 9 Vidjevši postavljene bojne redove prema
sebi sprijeda i straga, probra Joab najvrsnije među Izraelcima i svrsta ih
prema Aramejcima. 10 Ostalu vojsku predade bratu Abišaju da je svrsta
prema Amoncima. 11 I reče mu: "Ako Aramejci budu jači od mene, onda ti
meni priskoči u pomoć; ako Amonci budu jači od tebe, ja ću tebi pohrliti u
pomoć. 12 Budi hrabar i junački se držimo radi naroda i radi gradova svoga
Boga; a Jahve neka učini što je dobro u njegovim očima." 13 Tada se Joab
i vojska koja je bila s njim počeše primicati da udare na Aramejce, ali oni
pobjegoše pred njima. 14 Kad su Amonci vidjeli da su Aramejci pobjegli,
umakoše i oni ispred Abišaja i povukoše se u grad. Tada Joab odustane
od rata protiv Amonaca i vrati se u Jeruzalem. 15 Kad su Aramejci vidjeli
gdje su ih Izraelci razbili, sabraše ponovo svoje čete. 16 Hadadezer posla
glasnike i sabra Aramejce što su s one strane rijeke. Ovi dođoše u Helam
pod vodstvom Šobaka, vojvode Hadadezerove vojske. 17 Pošto su to javili
Davidu, on skupi sve Izraelce i, prešavši preko Jordana, dođe u Helam.
Aramejci se svrstaše protiv Davida i zametnuše s njime boj. 18 Ali Aramejci
udariše u bijeg ispred Izraelaca i David im pobi sedam stotina konja od
bojnih kola i četrdeset tisuća pješaka; pogubi i njihova vojvodu Šobaka
te je ondje umro. 19 A kad svi kraljevi, Hadadezerovi vazali, vidješe da ih
je razbio Izrael, sklopiše mir s Izraelom i počeše mu služiti. A Aramejci se
više nisu usuđivali pomagati Amoncima.

11

1 U početku slijedeće godine, u doba kad kraljevi izlaze u rat, posla David
Joaba i s njim svoje ljude i svega Izraela: oni pobiše Amonce i podsjedoše
Rabu. A David osta u Jeruzalemu. 2 A jednoga dana predveče usta David sa
svoje postelje i prošeta se po krovu svoje palače. Opazi s krova ženu gdje

se kupa. Ta žena bijaše izvanredno lijepa. 3 David se propita za tu ženu
i rekoše mu: “Pa to je Bat-Šeba, kći Eliamova i žena Urije Hetita!” 4 Nato
David posla glasnika da je dovedu k njemu. Kad je došla, leže on s njom,
upravo kad se bila očistila od svoje nečistoće. Zatim se ona vrati svojoj
kući. 5 Žena zatrudnje te poruči Davidu: “Trudna sam!” 6 Tada David
posla poruku Joabu: “Pošalji k meni Uriju Hetita!” I Joab posla Uriju k
Davidu. 7 Kad je Urija došao k njemu, zapita ga David kako je Joab, kako
je vojska i kako napreduje rat. 8 Potom David reče Uriji: “Siđi u svoju
kuću i operi svoje noge!” Urija iziđe iz kraljeva dvora, a za njim ponesoše
dar s kraljeva stola. 9 Ali Urija osta da spava pred vratima kraljeva dvora
sa stražarima svoga gospodara i ne ode svojoj kući. 10 Javiše to Davidu
govoreći: “Urija nije otišao svojoj kući!” Tada David upita Uriju: “Zar
nisi došao s puta? Zašto ne ideš svojoj kući?” 11 A Urija odgovori Davidu:
“Kovčeg, Izrael i Juda borave pod šatorima, moj gospodar Joab i straža
moga gospodara borave na otvorenu polju, a ja da uđem u svoju kuću
da jedem i da pijem i da spavam sa svojom ženom? Živoga mi Jahve, i
tako mi tvoga života, zaista neću učiniti nešto takvo!” 12 Tada David reče
Uriji: “Ostani još danas ovdje, a sutra ću te otpustiti.” Tako Urija osta u
Jeruzalemu onaj dan. 13 Sutradan David pozva Uriju da jede i da pije pred
njim i on ga opi. A uvečer Urija iziđe i leže na svoju postelju sa stražama
svoga gospodara, ali svojoj kući nije otišao. 14 Ujutro David napisa pismo
Joabu i posla ga po Uriji. 15 A u tom pismu pisao je ovako: “Postavite Uriju
naprijed, gdje je najžešći boj, pa uzmaknite iza njega: neka bude pogođen
i neka pogine!” 16 Zato Joab, opsjedajući grad, postavi Uriju na mjesto gdje
je znao da stoje najhrabriji ratnici. 17 Kad su onda građani provalili van i
pobili se s Joabom, pade nekoliko od njegove vojske, od Davidovih ljudi, a
pogibe i Urija Hetit. 18 Potom Joab posla čovjeka i javi Davidu sve što se
dogodilo u boju. 19 I zapovjedi glasniku ovako: “Kad pripovjediš kralju sve
što se dogodilo u boju, 20 možda će se kralj razljutiti pa ti kazati: 'Zašto
ste se primakli tako blizu gradu da navalite? Zar niste znali da se obično
izmeću strijele sa zida? 21 Tko je ubio Abimeleka, sina Jerubaalova? Nije
li jedna žena bacila na njega mlinski kamen, ozgo sa zida, te je poginuo u
Tebesu? Zašto ste se primakli tako blizu zidu?' Ako ti tako kaže, a ti mu
reci: 'Poginuo je i tvoj sluga Urija Hetit.'” 22 Glasnik krenu na put, dođe k
Davidu i pripovjedi mu sve što mu je naložio Joab. A David planu gnjevom
na Joaba i reče glasniku: “Zašto ste se primakli tako blizu zidu? Tko je ubio
Abimeleka, sina Jerubaalova? Nije li jedna žena bacila na njega mlinski
kamen, ozgo sa zida, te je poginuo u Tebesu? Zašto ste se primakli tako
blizu zidu?” 23 Glasnik odgovori Davidu: “Ti su ljudi silovito udarali na
nas i izašli su protiv nas na otvoreno polje. Mi smo ih potisnuli natrag do
gradskih vrata, 24 ali su strijelci sa zida stali izmetati strijele na tvoje ljude
te ih je poginulo nekoliko između kraljevih slugu; tako je poginuo i tvoj
sluga Urija Hetit.” 25 Tada David reče glasniku: “Ovako reci Joabu: 'Nemoj
to uzimati toliko k srcu, jer mač proždire sad ovoga, sad onoga. Udaraj još
jače na grad i obori ga!' Tako ćeš mu vratiti srčanost!” 26 Kad je Urijina
žena čula da je poginuo njezin muž Urija, žalila je za svojim mužem. 27 A
kad je prošlo vrijeme žalosti, posla David po nju i uze je u svoj dvor, i ona
mu posta ženom. I rodi mu sina. Ali djelo koje učini David bijaše zlo u
očima Jahvinim.

12

1 Jahve posla proroka Natana k Davidu. On uđe k njemu i reče mu: “U
nekom gradu živjela dva čovjeka, jedan bogat, a drugi siromašan. 2 Bogati
imaše ovaca i goveda u obilju. 3 A siromah nemaše ništa, osim jedne jedine
ovčice koju bijaše kupio. Hranio ju je i ona je rasla kraj njega i s njegovom
djecom; jela je od njegova zalogaja, pila iz njegove čaše; spavala ja na
njegovu krilu: bila mu je kao kći. 4 I dođe putnik k bogatom čovjeku, a
njemu bilo žao uzeti od svojih ovaca ili goveda da zgotovi gostu koji mu je
došao. On ukrade ovčicu siromaha i zgotovi je za svog pohodnika.” 5 Tada
David planu žestokim gnjevom na toga čovjeka i reče Natanu: “Tako mi
živog Jahve, smrt je zaslužio čovjek koji je to učinio! 6 Četverostruko će
naknaditi ovcu zato što je učinio to djelo i što nije znao milosrđa!” 7 Tada
Natan reče Davidu: “Ti si taj čovjek! Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: 'Ja
sam te pomazao za kralja nad Izraelom, ja sam te izbavio iz Šaulove ruke.
8 Predao sam ti kuću tvoga gospodara, položio sam žene tvoga gospodara
na tvoje krilo, dao sam ti dom Izraelov i dom Judin; a ako to nije dosta,
dodat ću ti još ovo ili ono. 9 Zašto si prezreo Jahvu i učinio ono što je zlo
u njegovim očima? Ubio si mačem Uriju Hetita, a njegovu si ženu uzeo za
svoju ženu. Jest, njega si ubio mačem Amonaca. 10 Zato se neće nikada
više okrenuti mač od tvoga doma, jer si me prezreo i jer si uzeo ženu Urije
Hetita da ti bude žena.' 11 Ovako govori Jahve: 'Evo ja ću podići na te zlo
iz tvoga doma. Uzet ću tvoje žene ispred tvojih očiju i dat ću ih tvome
bližnjemu, koji će spavati s tvojim ženama na vidiku ovome suncu. 12 Ti
si doduše radio tajno, ali ja ću ovu prijetnju izvršiti pred svim Izraelom i
pred ovim suncem!'” 13 Tada David reče Natanu: “Sagriješio sam protiv
Jahve!” A Natan odvrati Davidu: “Jahve ti oprašta tvoj grijeh: nećeš
umrijeti. 14 Ali jer si tim djelom prezreo Jahvu, neminovno će umrijeti
dijete koje ti se rodilo!” 15 Potom Natan ode svojoj kući. A Jahve udari
dijete koje je Urijina žena rodila Davidu i ono se teško razbolje. 16 David se
molitvom obrati Bogu za dijete: postio je, vraćao se kući i ležao preko noći
na goloj zemlji, pokriven vrećom. 17 A starješine njegova doma stajahu
oko njega da ga podignu sa zemlje, ali on ne htjede i ne okusi s njima
nikakva jela. 18 A sedmi dan umrije dijete. Davidovi dvorani ne usudiše se
javiti mu da je dijete umrlo. Jer mišljahu: “Dok je dijete bilo živo, govorili
smo mu, a on nas nije htio slušati. A kako ćemo mu kazati da je dijete
umrlo? Učinit će zlo!” 19 A David opazi da njegovi dvorani šapću među
sobom i on shvati da je dijete umrlo. I upita David svoje dvorane: “Je li
dijete umrlo?” A oni odgovoriše: “Umrlo je.” 20 Tada David usta sa zemlje,
okupa se, pomaza se i preobuče se u druge haljine. Zatim uđe u Dom
Jahvin i pokloni se. Vrativši se potom svojoj kući, zatraži da mu dadu jela;
i jeo je. 21 A njegovi dvorani upitaše ga: “Što to radiš? Dok je dijete bilo
živo, postio si i plakao; a sada, kad je dijete umrlo, ustaješ i jedeš!” 22 A on
odgovori: “Dok je dijete bilo živo, postio sam i plakao jer sam mislio: 'Tko
zna? Jahve će se možda smilovati na me i dijete će ostati živo!' 23 A sada,
kad je umrlo, čemu da postim? Mogu li ga vratiti? Ja ću otići k njemu, ali se
ono neće vratiti k meni!” 24 Potom David utješi svoju ženu Bat-Šebu. Dođe
k njoj i leže s njom. Ona zatrudnje i rodi sina komu nadjenu ime Salomon.
Jahve ga zamilova 25 i objavi to po proroku Natanu. Ovaj ga nazva imenom
Jedidja, po riječi Jahvinoj. 26 Joab navali na Rabu sinova Amonovih i osvoji
kraljevski grad. 27 Tada Joab posla glasnika k Davidu s porukom: “Ja sam

navalio na Rabu i osvojio grad uz vodu. 28 Sada ti saberi ostalu vojsku,
opkoli grad i osvoji ga, da ne bih ja osvojio grada i dao mu svoje ime." 29 I
skupi David svu vojsku, krenu na Rabu, navali na grad i zauze ga. 30 Ondje
skinu s Malkomove glave krunu, koja bijaše teška jedan zlatni talenat; u
njoj je bio dragi kamen, koji posta ures na Davidovoj glavi. I vrlo bogat
plijen odnese iz grada. 31 A narod koji bijaše u njemu izvede i stavi ga da
radi kod pila, željeznim pijucima i željeznim sjekirama i upotrijebi ga za
rad u ciglanama. I tako je isto činio svim gradovima sinova Amonovih.
Potom se David sa svom vojskom vrati u Jeruzalem.

13

1 A potom se dogodi ovo: Davidov sin Abšalom imao je lijepu sestru
po imenu Tamaru i u nju se zaljubio Davidov sin Amnon. 2 Amnon se
toliko mučio da se gotovo razbolio radi svoje sestre Tamare: jer ona
bijaše djevica, pa Amnon nije vidio mogućnosti da joj učini bilo što. 3 Ali
imaše Amnon prijatelja po imenu Jonadaba, sina Davidova brata Šimeja;
a Jonadab bijaše vrlo domišljat. 4 I upita on Amnona: "Odakle to, kraljev
sine, da si svako jutro mlitav? Ne bi li mi kazao?" A Amnon mu odgovori:
"Zaljubljen sam u Tamaru, sestru svoga brata Abšaloma." 5 A Jonadab mu
reče: "Lezi u postelju i pričini se bolestan, pa kad dođe tvoj otac da te
pohodi, ti mu reci: 'Dopusti da dođe moja sestra Tamara da mi dade jesti;
ako ona pred mojim očima zgotovi jelo da to vidim, onda ću iz njezine
ruke jesti.'" 6 Amnon, dakle, leže i pričini se bolestan. Kad je došao kralj
da ga pohodi, reče Amnon kralju: "Dopusti da dođe moja sestra Tamara da
pred mojim očima zgotovi koji kolač i ja ću se okrijepiti iz njezine ruke."
7 Tada David poruči Tamari u palaču: "Idi u kuću svoga brata Amnona
i priredi mu jelo!" 8 Tamara ode u kuću svoga brata Amnona. A on
ležaše. Uze ona brašna, umijesi ga, načini kolače pred njegovim očima
te ih ispeče. 9 Potom uze tavu i istrese je preda nj, ali Amnon ne htjede
jesti nego reče: "Otpremite sve odavde!" I svi iziđoše od njega. 10 Tada
Amnon reče Tamari: "Donesi mi jelo u spavaonicu da se okrijepim iz tvoje
ruke!" I Tamara uze kolače koje bijaše zgotovila i donese ih svome bratu
Amnonu u spavaonicu. 11 A kad mu je pružila da jede, on je uhvati rukom
i reče joj: "Dođi, sestro moja, lezi sa mnom!" 12 A ona mu reče: "Nemoj,
brate moj! Ne sramoti me jer se tako ne radi u Izraelu. Ne čini takve
sramote! 13 Kuda bih ja sa svojom sramotom? A i ti bi bio kao bestidnik
u Izraelu! Nego govori s kraljem: on me neće uskratiti tebi!" 14 Ali je on
ne htjede poslušati, nego je svlada i leže s njom. 15 Nato je odmah zamrzi
silnom mržnjom te je mržnja kojom ju je zamrzio bila veća od ljubavi
kojom ju je prije ljubio. I reče joj Amnon: "Ustani! Odlazi!" 16 A ona mu
odvrati: "Ne, brate moj! Ako me sad otjeraš, bit će to veće zlo od onoga
koje si mi učinio!" Ali je on ne htjede slušati, 17 nego dozva momka koji
ga je služio i zapovjedi mu: "Otjeraj ovu od mene, izbaci je i zaključaj
vrata za njom!" 18 (A ona je imala na sebi haljinu s dugim rukavima, jer
su se nekoć u takve haljine oblačile kraljeve kćeri dok su bile djevojke.)
Sluga je izvede van i zaključa vrata za njom. 19 Tada Tamara uze prašine
i posu se njom po glavi, razdrije haljinu s dugim rukavima koju je imala
na sebi, stavi ruku na glavu i ode vičući glasno dok je išla. 20 A njezin
je brat Abšalom upita: "Je li možda tvoj brat Amnon bio s tobom? Ali
sada, sestro moja, šuti: brat ti je! Ne uzimaj to k srcu!" Tako je Tamara
ostala osamljena u kući svoga brata Abšaloma. 21 Kad je kralj David čuo

sve što se dogodilo, vrlo se razgnjevi, ali ne htjede žalostiti svoga sina
Amnona, koga je ljubio jer mu bijaše prvorođenac. 22 A Abšalom ne reče
Amnonu ni riječi, ni zle ni dobre, jer je Abšalom zamrzio Amnona što
mu osramoti sestru Tamaru. 23 A poslije dvije godine imao je Abšalom
striženje ovaca u Baal Hasoru kod Efrajima; i Abšalom pozva svu kraljevu
obitelj. 24 Abšalom dođe kralju i reče mu: “Evo, tvoj sluga ima striženje
ovaca, pa neka se kralj i njegovi dvorani udostoje doći svome sluzi.” 25 Ali
kralj odgovori Abšalomu: “Ne, sine, nećemo doći svi, da ti ne budemo
na teret.” Abšalom ustraja, ali kralj ne htjede ići, nego ga blagoslovi i
otpusti. 26 Ali Abšalom nastavi: “Ako ti nećeš, dopusti da bar moj brat
Amnon pođe s nama.” A kralj ga upita: “Zašto da ide s tobom?” 27 Ali je
Abšalom i dalje navaljivao te David naposljetku pusti s njim Amnona i sve
kraljeve sinove. Abšalom priredi kraljevsku gozbu 28 i zapovjedi svojim
slugama ovako: “Pazite! Kad se Amnonu razveseli srce od vina i ja vam
viknem: 'Ubijte Amnona!' tada ga pogubite! Ne bojte se, jer vam tako
zapovijedam! Ohrabrite se i pokažite se junaci!” 29 I Abšalomove sluge
učiniše s Amnonom kako im zapovjedi Abšalom. Tada skočiše svi kraljevi
sinovi, pojahaše svaki svoju mazgu i pobjegoše. 30 Dok su oni još bili na
putu, dođe ovakva vijest Davidu: “Abšalom je pobio sve kraljeve sinove,
nije ostao od njih ni jedan jedini.” 31 Kralj ustade, razdrije svoje haljine i
baci se na zemlju; i svi njegovi dvorani koji stajahu oko njega razdriješe
svoje haljine. 32 Ali Jonadab, sin Davidova brata Šimeja, progovori ovako:
“Neka ne govori moj gospodar da su pobili sve mladiće, kraljeve sinove, jer
je poginuo samo Amnon: na Abšalomovu licu mogla se predviđati nesreća
od onoga dana kad je Amnon osramotio njegovu sestru Tamaru. 33 Zato
neka sada moj gospodar i kralj ne misli u srcu da su svi kraljevi sinovi
poginuli. Poginuo je samo Amnon, 34 a Abšalom je pobjegao.” A momak
koji bijaše na straži podiže oči i ugleda mnoštvo naroda gdje silazi cestom
od Horonajima. Stražar dođe i javi kralju: “Vidio sam ljude gdje silaze
cestom od Horonajima po gorskom obronku.” 35 Tada Jonadab reče kralju:
“Evo stigoše kraljevi sinovi! Dogodilo se kako je rekao tvoj sluga.” 36 Tek
što je to izrekao, a to kraljevi sinovi uđoše i zaplakaše u sav glas; a i kralj
i svi njegovi dvorani plakahu. 37 Abšalom pak bijaše pobjegao i otišao k
Talmaju, sinu Amihudovu, gešurskom kralju. A David tugovaše za svojim
sinom bez prestanka. 38 A pošto je Abšalom pobjegao i otišao u Gešur,
ostao je ondje tri godine. 39 Kralj David prestao se srditi na Abšaloma jer
se utješio zbog smrti Amnonove.

14

1 A Joab, sin Sarvijin, opazi da se kraljevo srce okreće k Abšalomu. 2 Zato
Joab pošalje u Tekou po jednu pametnu ženu i reče joj: “Učini se kao da
si u žalosti za mrtvim, obuci žalobne haljine, nemoj se mazati uljem, nego
budi kao žena koja je već dugo vremena u žalosti za mrtvim. 3 Otići ćeš
kralju i govorit ćeš mu ovako.” I Joab je nauči što će govoriti. 4 Žena iz
Tekoe ode kralju, pade ničice na zemlju i pokloni se, zatim reče: “Pomozi,
kralju!” 5 Kralj je upita: “Što ti je?” A ona odgovori: “Ah, ja sam udovica.
Muž mi je umro, 6 a tvoja je službenica imala dva sina. Oni se posvadiše u
polju, a nije bilo nikoga da ih razdvoji te je jedan od njih udario svoga brata
i ubio ga. 7 I sad se podiže sav rod na tvoju službenicu i reče: 'Predaj nam
toga što je ubio svoga brata: mi ćemo ga pogubiti za život njegova brata
koga je ubio, a time ćemo zatrti i baštinika.' Tako hoće da ugase žeravicu

koja mi je ostala, da ne ostave mome mužu ni imena ni potomstva na
zemlji." 8 A kralj reče ženi: "Idi svojoj kući, ja ću odrediti što treba za
te." 9 A žena iz Tekoe reče kralju: "Gospodaru kralju! Neka na me i na
moj očinski dom padne krivica; kralj i njegovo prijestolje nedužni su u
tome!" 10 A kralj nastavi: "Onoga koji ti se zaprijetio dovedi k meni! Taj te
neće više dirnuti!" 11 A ona reče: "Neka se kralj udostoji spomenuti ime
Jahve, svoga Boga, da krvni osvetnik neće umnožiti zator i da neće pogubiti
moga sina!" A on obeća: "Tako mi živog Jahve, nijedna vlas neće pasti s
glave tvome sinu!" 12 A žena nastavi: "Dopusti da tvoja službenica kaže
jednu riječ svome gospodaru kralju." A on odvrati: "Govori!" 13 A žena
reče: "Dakle, zašto je kralj - jer se izričući ovakvu presudu sam priznao
krivim - donio protiv naroda Božjega odluku da ne pušta kući onoga koga
je prognao? 14 Mi smo svi osuđeni na smrt, slični smo vodi koja se prolije
na zemlju i više se ne može skupiti, i Bog ne podiže mrtvaca: neka, dakle,
kralj misli na to da prognanik ne ostane izagnan daleko od njega. 15 A
razlog zašto sam došla da iznesem pred svoga gospodara kralja ovu stvar
bio je taj što su me zaplašili ljudi, pa je mislila tvoja službenica: moram
govoriti s kraljem, možda će kralj učiniti ono što mu njegova službenica
kaže. 16 Jer će kralj poslušati svoju službenicu i izbaviti je iz ruku čovjeka
koji hoće da me istrijebi zajedno s mojim sinom iz Božje baštine. 17 Zato je
tvoja službenica pomislila: neka mi riječ moga gospodara i kralja bude na
umirenje. Jer moj je gospodar i kralj kao Božji anđeo koji sluša dobro i zlo.
Jahve, tvoj Bog, neka bude s tobom!" 18 Tada progovori kralj i reče ženi:
"Nemoj mi sada zatajiti ono što ću te pitati!" A žena odgovori: "Neka
govori moj gospodar kralj!" 19 Tada kralj upita: "Nisu li Joabovi prsti s
tobom u svemu tome?" A žena odgovori: "Tako bio živ, gospodaru kralju,
zaista se ne može ni desno ni lijevo od svega što je kazao moj gospodar i
kralj! Jest, tvoj mi je sluga Joab zapovjedio, on je naučio tvoju službenicu
sve ove riječi. 20 Tvoj je sluga Joab to učinio da bi svemu dao drugo lice, ali
je moj gospodar mudar kao Božji anđeo, on zna sve što se zbiva na zemlji."
21 Tada se kralj okrenu Joabu i reče mu: "Dobro, učinit ću to. Idi i dovedi
natrag mladića Abšaloma!" 22 A Joab pade licem na zemlju, pokloni se i
zahvali kralju; zatim reče Joab: "Danas vidi tvoj sluga da je našao milost
u tvojim očima, gospodaru kralju, kad je kralj ispunio molbu svoga sluge."
23 Potom se diže Joab, ode u Gešur i dovede Abšaloma natrag u Jeruzalem.
24 Ali kralj reče: "Neka ide u svoju kuću, a meni neka ne dolazi na oči!"
I Abšalom se povuče u svoju kuću i ne dođe kralju na oči. 25 U svemu
Izraelu ne bijaše čovjeka tako lijepa kao Abšalom komu bi se mogle izreći
tolike pohvale: od pete do glave nije bilo na njemu mane. 26 A kad bi šišao
kosu - a šišao ju je na koncu svake godine, jer mu je bila preteška pa ju
je morao šišati - mjerio bi svoju kosu: bila bi teška dvije stotine šekela,
po kraljevskoj mjeri. 27 Abšalomu se rodiše tri sina i jedna kći po imenu
Tamara; bila je to vrlo lijepa žena. 28 Abšalom provede dvije godine u
Jeruzalemu a da nije došao kralju na oči. 29 Tada Abšalom pozva Joaba k
sebi da bi ga poslao kralju, ali Joab ne htjede doći k njemu; i posla drugi put
po njega, ali on opet ne htjede doći. 30 Tada Abšalom zapovjedi slugama:
"Znate Joabovo polje koje je pokraj mojega i na kojem raste ječam: idite
i zapalite ga!" I Abšalomove sluge zapališe ono polje. 31 Tada se diže
Joab, dođe k Abšalomu u kuću i upita ga: "Zašto su tvoje sluge zapalile
moje polje?" 32 A Abšalom odgovori Joabu: "Ja sam poslao k tebi i poručio
ti: 'Dođi ovamo, želio bih te poslati kralju s ovom porukom: Zašto sam se

vratio iz Gešura?' Bolje bi bilo za mene da sam još ondje. Zato sad hoću da dođem kralju na oči, pa ako ima na meni kakva krivica, neka me pogubi!”
33 Joab ode kralju i javi mu te riječi. Zatim kralj pozva Abšaloma. Dođe
on pred kralja, pokloni mu se i pade ničice pred kralja. I kralj poljubi
Abšaloma.

15

1 Poslije toga nabavi Abšalom sebi kola i konje i pedeset ljudi koji su trčali
pred njim. 2 Abšalom je u rano jutro stajao kraj puta koji vodi do gradskih
vrata; i tko god je imao kakvu parnicu te išao kralju na sud, Abšalom bi
ga dozvao k sebi i pitao: “Iz kojega si grada?” A kad bi ovaj odgovorio:
“Tvoj je sluga iz toga i toga Izraelova plemena”, 3 tada bi mu Abšalom
rekao: “Vidiš, tvoja je stvar dobra i pravedna, ali nećeš naći nikoga koji
bi te saslušao kod kralja.” 4 Abšalom bi nastavljao: “Ah, kad bi mene
postavili za suca u zemlji! Svaki bi koji ima kakvu parnicu ili sud dolazio
k meni i ja bih mu pribavio pravo!” 5 A kad bi mu se tko približio da
mu se pokloni, on bi pružio ruku, privukao ga k sebi i poljubio. 6 Tako
je činio Abšalom svim Izraelcima koji su dolazili na sud kralju. Time je
Abšalom predobivao srca Izraelaca za sebe. 7 Kad su prošle četiri godine,
Abšalom reče kralju: “Dopusti da odem u Hebron i da izvršim zavjet
kojim sam se zavjetovao Jahvi. 8 Jer kad bijah u Gešuru u Aramu, tvoj se
sluga zavjetovao ovako: 'Ako me Jahve dovede natrag u Jeruzalem, iskazat
ću čast Jahvi u Hebronu.'” 9 A kralj mu odgovori: “Idi u miru!” I on
krenu na put i ode u Hebron. 10 Abšalom razasla tajne glasnike po svim
Izraelovim plemenima i poruči im: “Kad čujete zvuk roga, tada recite:
Abšalom je postao kralj u Hebronu.” 11 A ode s Abšalomom dvije stotine
ljudi iz Jeruzalema; bijahu to uzvanici koji su bezazleno pošli ne znajući
što se sprema. 12 Abšalom posla i po Gilonjanina Ahitofela, Davidova
savjetnika, iz njegova grada Gilona, da pribiva prinošenju žrtava. Urota
je bila jaka, a mnoštvo Abšalomovih pristaša sve je više raslo. 13 Tada
stiže Davidu glasnik te mu javi: “Srce Izraelaca priklonilo se Abšalomu.”
14 Tada David reče svim svojim dvoranima koji bijahu s njim u Jeruzalemu:
“Ustanite! Bježimo! Inače nećemo uteći od Abšaloma. Pohitite brzo, da
on ne bude brži i ne stigne nas, da ne obori na nas zlo i ne pobije grada
oštricom mača!” 15 A kraljevi dvorani odgovoriše kralju: “Što god odluči
naš gospodar kralj, evo tvojih slugu!” 16 I kralj iziđe pješice sa svim svojim
dvorom; ipak ostavi kralj deset inoča da čuvaju palaču. 17 I kralj ode
pješice sa svim narodom i zaustavi se kod posljednje kuće. 18 Svi njegovi
dvorani stajahu uza nj. Tada svi Kerećani, svi Pelećani, Itaj i svi Gićani koji
bijahu došli s njim iz Gata, šest stotina ljudi, prođoše pred kraljem. 19 Kralj
upita Itaja Gićanina: “Zašto i ti ideš s nama? Vrati se i ostani kod kralja! Ti
si stranac, prognan iz svoje zemlje. 20 Jučer si došao, a danas da te vodim
da se potucaš s nama kad ja idem kamo me sreća nanese. Vrati se i odvedi
svoju braću natrag sa sobom, a Jahve neka ti iskaže ljubav i vjernost!” 21 Ali
Itaj odgovori kralju ovako: “Živoga mi Jahve i tako mi živ bio moj gospodar
kralj: gdje god bude moj gospodar kralj, bilo na smrt ili na život, ondje će
biti i tvoj sluga!” 22 Tada David reče Itaju: “Hajde, prođi!” I Itaj iz Gata
prođe sa svim svojim ljudima i sa svom svojom pratnjom. 23 Svi plakahu
iza glasa. Kralj je stajao na potoku Kidronu i sav je narod prolazio pred
njim prema pustinji. 24 Bijaše ondje i Sadok i s njim svi leviti koji su nosili
Kovčeg Božji. I oni spustiše Kovčeg Božji kraj Ebjatara dok sav narod nije

izišao iz grada. 25 Tada kralj reče Sadoku: “Odnesi Kovčeg Božji natrag u
grad. Ako nađem milost u Jahve, on će me dovesti natrag i dopustiti mi
da opet vidim njega i njegovo prebivalište. 26 A ako rekne ovako: 'Nisi
mi po volji!' - onda evo me, neka čini sa mnom što je dobro u njegovim
očima!” 27 Još kralj reče svećeniku Sadoku: “Hajde, ti i Ebjatar vratite se
u miru u grad, i vaša dva sina s vama, tvoj sin Ahimaas i Ebjatarov sin
Jonatan. 28 Evo, ja ću se zadržati na ravnicama pustinje dok ne dođe od
vas glas da me obavijesti.” 29 Nato Sadok i Ebjatar odnesoše Kovčeg Božji
natrag u Jeruzalem i ostadoše ondje. 30 David se uspinjao na Maslinsku
goru, sve plačući, pokrivene glave i bos, i sav narod koji ga je pratio iđaše
pokrivene glave i plačući. 31 Tada javiše Davidu da je i Ahitofel među
urotnicima s Abšalomom. A David zavapi: “Obezumi Ahitofelove savjete,
Jahve!” 32 Kad je David došao na vrh gore, ondje gdje se klanja Bogu, dođe
mu u susret Hušaj Arčanin, prijatelj Davidov, razdrte haljine i glave posute
prahom. 33 David mu reče: “Ako pođeš sa mnom, bit ćeš mi na teret. 34 Ali
ako se vratiš u grad i kažeš Abšalomu: 'Bit ću tvoj sluga, gospodaru kralju;
prije sam služio tvome ocu, a sada ću služiti tebi', moći ćeš tada okretati
Ahitofelove savjete u moju korist. 35 S tobom će biti i svećenici Sadok i
Ebjatar. Sve što čuješ iz palače, javi svećenicima Sadoku i Ebjataru. 36 S
njima su ondje i dva njihova sina, Ahimaas Sadokov i Jonatan Ebjatarov:
po njima mi javljajte sve što čujete.” 37 Tako se Hušaj, prijatelj Davidov,
vrati u grad upravo u času kad je Abšalom ulazio u Jeruzalem.

16

1 Kad je David prešao malo preko vrha, dođe mu u susret Siba,
sluga Meribaalov, sa dva osamarena magarca koja su nosila dvije stotine
kruhova, sto grozdova suhog grožđa, sto voćnjača i mijeh vina. 2 Kralj
upita Sibu: “Što ćeš s tim?” A Siba odgovori: “Magarci će poslužiti
kraljevoj obitelji za jahanje, kruh i voće momcima za jelo, a vino za piće
onima koji se umore u pustinji.” 3 Kralj dalje upita: “A gdje je sin tvoga
gospodara?” A Siba odgovori kralju: “Eno, ostao je u Jeruzalemu jer je
mislio: 'Danas će mi dom Izraelov vratiti kraljevstvo moga oca.'” 4 Tada
kralj reče Sibi: “Sve što posjeduje Meribaal neka je tvoje.” A Siba odgovori:
“Bacam se ničice pred tobom. O, da bih i dalje bio dostojan milosti u tvojim
očima, kralju gospodaru!” 5 Kad je kralj David došao do Bahurima, izađe
odande čovjek od roda Šaulova. Zvao se Šimej, a bio je sin Gerin. Dok je
izlazio, neprestano je proklinjao. 6 Bacao je kamenje na Davida i na sve
dvorane kralja Davida, premda je sva vojska sa svim junacima okruživala
kralja s desne i lijeve strane. 7 A Šimej je ovako govorio proklinjući:
“Odlazi, odlazi, krvniče, ništarijo! 8 Jahve je okrenuo na tebe svu krv
Šaulova doma, kojemu si ti oduzeo kraljevstvo. Ujedno je Jahve predao
kraljevstvo u ruke tvome sinu Abšalomu. Evo, sad si zapao u nevolju jer
si krvnik.” 9 Tada Sarvijin sin Abišaj zapita kralja: “Zar da ovaj uginuli
pas proklinje moga gospodara kralja? Dopusti da odem prijeko i da mu
skinem glavu!” 10 Ali kralj odgovori: “Što hoćete od mene, Sarvijini sinovi?
Ako on proklinje te ako mu je Jahve zapovjedio: 'Proklinji Davida!' - tko
ga smije pitati: 'Zašto činiš tako?'” 11 Nato David reče Abišaju i svim
svojim dvoranima: “Eto, moj sin koji je izašao od moga tijela radi mi o
glavi, a kamoli neće sada ovaj Benjaminovac! Pustite ga neka proklinje
ako mu je Jahve to zapovjedio. 12 Možda će Jahve pogledati na moju

nevolju te mi vratiti dobro za njegovu današnju psovku.” 13 Zatim David
sa svojim ljudima nastavi put, a Šimej iđaše gorskom stranom usporedo
s njim, neprestano psujući, bacajući kamenje i dižući prašinu. 14 Kralj i
sav narod koji ga je pratio stigoše umorni i ondje odahnuše. 15 Abšalom je
međutim sa svim narodom izraelskim ušao u Jeruzalem; i Ahitofel bijaše s
njim. 16 A kad je Hušaj Arčanin, Davidov prijatelj, došao k Abšalomu, reče
Hušaj Abšalomu: “Živio kralj! Živio kralj!” 17 A Abšalom upita Hušaja:
“Je li to tvoja vjernost prema tvome prijatelju? Zašto nisi otišao sa svojim
prijateljem?” 18 A Hušaj odgovori Abšalomu: “Ne, nego koga je izabrao
Jahve i ovaj narod i svi Izraelci, njegov ću biti i s njim ću ostati. 19 A drugo:
kome ću služiti? Zar ne njegovu sinu? Kako sam služio tvojemu ocu, tako
ću služiti tebi.” 20 Potom se Abšalom obrati Ahitofelu: “Savjetuj sada: što
da činimo?” 21 Ahitofel odgovori Abšalomu: “Uđi k inočama svoga oca,
koje je ostavio da čuvaju palaču: tada će sav Izrael čuti da si u zavadi sa
svojim ocem, pa će se ohrabriti svi oni koji su pristali uz tebe.” 22 Tada
razapeše za Abšaloma šator na krovu i Abšalom uđe k inočama svoga
oca na oči svemu Izraelu. 23 A savjet što bi ga dao Ahitofel u ono vrijeme
vrijedio je kao odgovor Božji; toliko je vrijedio svaki Ahitofelov savjet i kod
Davida i kod Abšaloma.

17

1 Nato Ahitofel reče Abšalomu: “Dopusti da izaberem dvanaest tisuća
ljudi pa da se dignem i pođem u potjeru za Davidom još noćas. 2 Navalit
ću na njega kad bude umoran i bez snage; plašit ću ga i razbježat će se
sav narod koji je s njim. Onda ću ubiti samoga kralja. 3 A sav ću narod
dovesti natrag k tebi, kao što se mlada vraća svome mužu: ti radiš o glavi
samo jednome čovjeku, a sav će narod onda biti miran.” 4 Svidje se to
Abšalomu i svim starješinama Izraelovim. 5 Ali Abšalom reče: “Pozovimo
još Hušaja Arčanina da čujemo što će nam on kazati!” 6 Kad je Hušaj došao
k Abšalomu, reče mu Abšalom: “Ahitofel je svjetovao ovako. Hoćemo
li učiniti kako je on predložio? Ako ne, govori ti!” 7 A Hušaj odgovori
Abšalomu: “Ovaj put savjet Ahitofelov nije dobar.” 8 I nastavi Hušaj: “Ti
znaš da su tvoj otac i njegovi ljudi junaci i da su ljuti kao medvjedica
kojoj su oteli njezine medvjediće. Tvoj je otac ratnik, neće on dopustiti
da narod počiva preko noći. 9 On se sada krije u kakvoj jami ili na kakvu
drugom mjestu. Pa ako odmah u početku koji od naših padne, proširit
će se glas o porazu u vojsci koja je pristala uz Abšaloma. 10 Tada će i
najhrabriji, u koga je srce kao u lava, izgubiti srčanost. Jer sav Izrael zna
da je tvoj otac junak i da su hrabri oni koji ga prate. 11 Zato ja svjetujem
ovo: neka se sav Izrael, od Dana do Beer Šebe, okupi oko tebe, da ga
bude kao pijeska na obali morskoj, a ti sam da stupaš u njihovoj sredini.
12 Tada ćemo navaliti na njega gdje se god bude nalazio, oborit ćemo se
na nj kao što rosa pada na zemlju i nećemo ostaviti živa ni njega niti
ikojega od njegovih ljudi. 13 Ako li se povuče u koji grad, sav će izraelski
narod donijeti užeta pod onaj grad pa ćemo ga povlačiti do potoka, sve
dok više ni kamenčića ne bude od njega.” 14 Tada Abšalom i svi Izraelci
rekoše: “Bolji je savjet Hušaja Arčanina nego savjet Ahitofelov.” Jer Jahve
bijaše odlučio da se osujeti izvrsna Ahitofelova osnova, kako bi navukao
nesreću na Abšaloma. 15 Potom Hušaj javi svećenicima Sadoku i Ebjataru:
“Ahitofel je tako i tako savjetovao Abšaloma i starješine izraelske, a ja sam
savjetovao tako i tako. 16 Zato sad brzo javite to Davidu i poručite mu:

'Nemoj noćas noćiti na ravnicama pustinje, nego brzo prijeđi na drugu
stranu da ne bude uništen kralj i sva vojska koja je s njim.'" 17 Jonatan i
Ahimaas zadržavali se kod Rogelskog izvora; jedna je sluškinja dolazila i
donosila im vijesti, a oni su odlazili da to jave kralju Davidu, jer se nisu
smjeli odati ulazeći u grad. 18 Ali ih opazi neki momak te javi Abšalomu.
Nato obojica žurno odoše i dođoše u kuću nekoga čovjeka u Bahurimu.
U njegovu dvorištu bijaše studenac i oni se spustiše u nj. 19 A žena uze i
razastrije pokrivač preko otvora studencu i posu po njem stučenoga zrnja,
tako da se ništa nije moglo opaziti. 20 Abšalomove sluge dođoše k toj ženi
u kuću i upitaše: "Gdje su Ahimaas i Jonatan?" A žena im odgovori: "Otišli
su dalje prema vodi." Potom su ih još tražili, ali ih ne nađoše pa se vratiše u
Jeruzalem. 21 A kad su oni otišli, ona dvojica iziđoše iz studenca i odoše da
donesu vijesti kralju Davidu. I rekoše mu: "Ustajte i prijeđite brže preko
vode, jer je tako i tako savjetovao protiv vas Ahitofel." 22 Tada se David i
sav narod što bijaše s njim diže i prijeđe preko Jordana; u zoru nije više
bilo nijednoga koji nije prešao preko Jordana. 23 Kad je Ahitofel vidio da
se nije izvršio njegov savjet, osamari svoga magarca, krenu na put i ode
svojoj kući u svoj grad. Ondje se pobrinu za svoju kuću, zatim se objesi
i umrije. Pokopaše ga u grobu njegova oca. 24 David je već bio došao
u Mahanajim kad je Abšalom prešao preko Jordana sa svim Izraelcima
koji bijahu s njim. 25 Abšalom bijaše postavio Amasu za zapovjednika nad
vojskom namjesto Joaba. A Amasa je bio sin nekoga čovjeka po imenu Jitre,
Jišmaelovca, koji je ušao k Abigajili, kćeri Jišajevoj i sestri Sarvije, Joabove
majke. 26 Izrael i Abšalom udariše tabor u zemlji gileadskoj. 27 Kad je David
došao u Mahanajim, tada Šobi, sin Nahašev iz Rabe Amonske, pa Makir,
sin Amielov iz Lo Debara, i Barzilaj, Gileađanin iz Rogelima, 28 donesoše
postelja, pokrivača, čaša i zemljanog suđa, uz to pšenice, ječma, brašna,
pržena žita, boba, leće, 29 meda, kiseloga mlijeka i sira kravljeg i ovčjeg i
ponudiše Davida i narod što bijaše s njim da jedu. Jer mišljahu: "Ljudi su
u pustinji trpjeli glad, umor i žeđu."

18

1 Potom David pobroji narod što bijaše s njim i postavi nad njima
tisućnike i stotnike. 2 Zatim podijeli vojsku na tri skupine: jednu trećinu
predade Joabu, drugu trećinu Abišaju, sinu Sarvijinu, bratu Joabovu, a
treću trećinu Itaju iz Gata. Tada David reče narodu: "I ja ću s vama u rat."
3 Ali se narod usprotivi: "Ne smiješ ti ići. Jer ako mi i pobjegnemo, neće
nitko na to obraćati pažnju, ili ako nas i pola izgine, neće se na to obraćati
pažnja; ali ti sam vrijediš kao nas deset tisuća. Osim toga, bolje je da budeš
pripravan da nam iz grada pomogneš." 4 A kralj im odgovori: "Učinit ću
sve što vam se čini dobro." I kralj stade kod vrata dok je vojska izlazila po
stotinama i tisućama. 5 A Joabu, Abišaju i Itaju dade zapovijed: "Čuvajte
mi mladića Abšaloma!" I sav je narod čuo da je kralj tako zapovjedio
svim vojvodama za Abšaloma. 6 Tako vojska iziđe za boj spremna pred
Izraela i bitka se zametnu u Efrajimovoj šumi. 7 Izraelsku vojsku potukoše
Davidovi ljudi; i velik poraz bijaše u onaj dan: dvadeset tisuća mrtvih. 8 Boj
se proširio po svemu onom kraju i više je ljudi onoga dana progutala šuma
nego mač. 9 Abšalom slučajno zapade u ruke Davidovim ljudima. Abšalom
je jahao na mazgi, a mazga naiđe pod grane velika hrasta, tako te je
Abšalomu glava zapela o grane i on osta viseći između neba i zemlje, dok je
mazga ispod njega otišla dalje. 10 Vidje to neki čovjek i javi Joabu govoreći:

“Upravo sam vidio Abšaloma gdje visi o jednom hrastu.” 11 A Joab odvrati
čovjeku koji mu je to javio: “Kad si ga vidio, zašto ga na mjestu nisi sastavio
sa zemljom? Moja bi onda bila dužnost da ti dam deset srebrnih šekela i
jedan pojas!” 12 Ali čovjek odgovori Joabu: “I kad bi mi na dlan izbrojio
tisuću srebrnih šekela, ne bih digao ruku na kraljeva sina! Čuli smo na
svoje uši kako je kralj zapovjedio tebi, Abišaju i Itaju govoreći: 'Čuvajte mi
mladića Abšaloma!' 13 Da sam podmuklo napao na njega izlažući opasnosti
svoj život - jer kralju ništa ne ostaje skriveno - onda bi se ti držao po strani.”
14 A Joab odvrati: “Neću ja ovdje dangubiti s tobom!” I uze tri sulice u
ruke i zabode ih u srce Abšalomu, koji je bio još živ viseći o hrastu. 15 Nato
priđe deset momaka, štitonoša Joabovih, i dotukoše Abšaloma i usmrtiše.
16 Tada Joab zapovjedi da zatrube u rog, i vojska prestade progoniti Izraela
jer je Joab zaustavio vojsku. 17 Potom uzeše Abšaloma, baciše ga u duboku
jamu usred šume i navaljaše na nj veliku gomilu kamenja. Izraelci pak
pobjegoše svaki svome šatoru. 18 Abšalom bijaše još za života postavio
sebi spomenik u Kraljevoj dolini jer mišljaše: “Nemam sina koji bi sačuvao
spomen mome imenu.” I nazvao je taj spomenik po svome imenu te se
još i danas zove “Abšalomov spomenik”. 19 Ahimaas, Sadokov sin, reče
Joabu: “Idem javiti kralju veselu vijest da mu je Jahve pribavio pravdu
izbavivši ga iz ruku njegovih neprijatelja.” 20 Ali mu Joab reče: “Ne možeš
danas biti glasnik vesele vijesti, nego ćeš to biti koji drugi dan; danas ne
možeš javiti dobru vijest jer je poginuo kraljev sin.” 21 Zatim Joab zapovjedi
Etiopljaninu: “Idi javi kralju što si vidio!” Etiopljanin se pokloni Joabu i
otrča. 22 A Sadokov sim Ahimaas opet zamoli Joaba: “Dogodilo se što mu
drago, dopusti da otrčim i ja za Etiopljaninom.” A Joab upita: “Zašto bi
trčao, sine moj, kad ti ta vesela vijest neće pribaviti nagrade?” 23 A on
ponovi: “Dogodilo se što mu drago, trčat ću!” A Joab mu odvrati: “Trči!”
I Ahimaas otrča putem kroz ravnicu i preteče Etiopljanina. 24 David je
upravo sjedio među dvojim gradskim vratima, a stražar se bio uspeo na
krov iznad vrata. Podigavši oči, stražar ugleda čovjeka kako trči sam.
25 Stražar povika i javi kralju, a kralj mu reče: “Ako je sam, nosi dobar
glas na ustima.” Čovjek je dolazio sve bliže. 26 Uto stražar ugleda drugoga
čovjeka gdje trči. I povika stražar koji je bio nad vratima: “Evo još jednoga
čovjeka koji trči sam!” A kralj odvrati: “I taj nosi dobar glas.” 27 Stražar
nastavi: “Prepoznajem trk prvoga čovjeka: trči kao Sadokov sin Ahimaas.”
A kralj odvrati: “To je dobar čovjek, dolazi s dobrim glasom.” 28 Ahimaas
se približi kralju i pozdravi ga: “Zdravo!” Baci se licem na zemlju pred
kraljem i nastavi: “Blagoslovljen Jahve, tvoj Bog, koji je napustio ljude što
su digli ruku na moga gospodara i kralja!” 29 A kralj upita: “Je li spašen
mladić Abšalom?” A Ahimaas odgovori: “Vidio sam veliku vrevu kad je
kraljev sluga Joab slao tvoga slugu, ali ne znam što je bilo.” 30 Kralj mu
reče: “Odstupi i stani tamo!” On odstupi i stade. 31 Uto stiže Etiopljanin i
progovori: “Neka moj gospodar kralj primi veselu vijest. Jahve ti je danas
pribavio pravdu izbavivši te iz ruku svih onih koji su ustali na tebe.” 32 A
kralj upita Etiopljanina: “Je li spašen mladić Abšalom?” A Etiopljanin
odgovori: “Neka neprijatelji moga gospodara i kralja i svi koji se dižu na
tebe u zloj namjeri - prođu kao taj mladić!”

19

1 Kralj zadrhta, pope se u gornju odaju nad vratima i zaplaka; jecajući
govoraše ovako: “Sine Abšalome, sine moj! Sine moj Abšalome! Oh, da

sam ja umro mjesto tebe! Abšalome, sine moj, sine moj!” 2 I javiše Joabu:
“Eno kralj plače i tuguje za Abšalomom.” 3 Tako se pobjeda u onaj dan
pretvorila u žalost za svu vojsku, jer je vojska čula u onaj dan da kralj
tuguje za svojim sinom. 4 I toga se dana vojskom kradom vrati u grad, kao
što se kradom šulja vojska koja se osramotila bježeći iz boja. 5 A kralj je
pokrio svoje lice i vapio iza glasa: “Sine moj Abšalome! Abšalome, sine
moj! Sine moj!” 6 Tada Joab dođe kralju u kuću i reče mu: “Postiđuješ
danas lice svih svojih slugu koji su danas spasili život tebi, život tvojim
sinovima i tvojim kćerima, život tvojim ženama i život inočama tvojim,
7 jer iskazuješ ljubav onima koji te mrze, a mržnju onima koji te ljube.
Danas si pokazao da ti ništa nije ni do vojvoda ni do vojnika, jer vidim sada
da bi ti sasvim pravo bilo kad bi Abšalom bio živ, a mi svi da smo danas
poginuli. 8 Zato sada ustani, iziđi i prijazno progovori svojim vojnicima;
jer, kunem ti se Jahvom, ako ne iziđeš, nijedan čovjek neće ostati noćas
s tobom, i to će ti biti veća nesreća od svih koje su te snašle od tvoje
mladosti pa do sada.” 9 Kralj ustade i sjede na vrata. Javiše to svemu
narodu govoreći: “Eno kralj sjedi na vratima.” I sav narod dođe pred
kralja. A Izraelci bijahu pobjegli svaki u svoj šator. 10 I sav se narod
po svim Izraelovim plemenima prepirao govoreći: “Kralj nas je izbavio
iz ruku naših neprijatelja, on nas je izbavio iz ruku filistejskih, a sada je
morao pobjeći iz zemlje ispred Abšaloma. 11 A Abšalom koga smo pomazali
za kralja poginuo je u boju. Zašto se, dakle, kolebate dovesti kralja natrag?”
12 Te riječi svega Izraela dopru do kralja u njegovu kuću. Zato kralj David
poruči svećenicima Sadoku i Ebjataru: “Recite starješinama judejskim
ovako: 'Zašto da vi budete posljednji koji će kralja dovesti u njegovu kuću?
13 Vi ste moja braća, vi ste od moga mesa i od mojih kosti. Zašto biste, dakle,
bili posljednji koji će dovesti kralja natrag?' 14 Recite i Amasi: 'Nisi li ti od
mojih kosti i od moga mesa? Neka mi Bog učini zlo i neka mi doda drugo
ako mi ne budeš zauvijek vojvoda nad mojom vojskom namjesto Joaba!'”
15 Tada se složiše svi ljudi Judina roda kao jedan čovjek i poručiše kralju:
“Vrati se sa svim svojim ljudima!” 16 I tako se kralj vrati i dođe do Jordana,
a Judejci bijahu stigli do Gilgala dolazeći u susret kralju da prate kralja na
prijelazu preko Jordana. 17 Tada je pohitio i Šimej, sin Gerin, Benjaminovac
iz Bahurima, i sišao s Judejcima u susret kralju Davidu. 18 Imao je sa
sobom tisuću ljudi od Benjaminova plemena. I Siba, sluga Šaulova doma,
sa petnaest svojih sinova i dvadeset svojih slugu, dođe do Jordana pred
kralja. 19 Dovezli su splav da prevezu kraljevu čeljad i da učine sve što bi
mu bilo drago. A Gerin sin Šimej baci se pred noge kralju kad je kralj htio
prijeći preko Jordana; 20 i reče kralju: “Neka mi moj gospodar ne upiše
u grijeh! Ne opominji se zla što ti ga je učinio tvoj sluga u onaj dan kad
je moj gospodar i kralj izlazio iz Jeruzalema. Neka to kralj ne uzima k
srcu! 21 Tvoj sluga uviđa da je sagriješio; zato sam, evo, došao danas prvi
iz svega Josipova doma da siđem u susret svome gospodaru i kralju.” 22 Ali
Sarvijin sin Abišaj progovori i reče: “Zar Šimej ne zaslužuje smrt što je
proklinjao pomazanika Jahvina?” 23 A David odgovori: “Što ja imam s
vama, Sarvijini sinovi, te me danas uvodite u napast? Zar bi danas mogao
tko biti pogubljen u Izraelu? TÓa sada znam da sam danas opet kralj nad
Izraelom.” 24 Tada kralj reče Šimeju: “Nećeš poginuti!” I kralj mu se zakle.
25 I Šaulov sin Meribaal sišao je u susret kralju. On nije njegovao ni svojih
nogu ni svojih ruku, nije uređivao svoje brade, nije prao svojih haljina od

onoga dana kad je otišao kralj pa sve do dana kad se opet vratio u miru.
26 Kad je iz Jeruzalema došao u susret kralju, upita ga kralj: “Zašto nisi
pošao sa mnom, Meribaale?” 27 A on odgovori: “Kralju gospodaru! Moj
me sluga prevario. Tvoj mu je sluga rekao: 'Osamari mi magaricu da je
uzjašem i pođem s kraljem!' Jer tvoj je sluga hrom. 28 On je oklevetao tvoga
slugu pred mojim gospodarom i kraljem. Ali moj je gospodar i kralj kao
Božji anđeo: zato čini što je dobro u tvojim očima. 29 Jer sav moj očinski
dom nije bio drugo zaslužio nego smrt od moga gospodara kralja, a ti si
ipak primio svoga slugu među one koji jedu za tvojim stolom. Pa kako
još imam pravo tužiti se kralju?” 30 A kralj mu odgovori: “Čemu da još
duljiš svoj govor? Određujem: ti i Siba podijelite njive!” 31 Meribaal reče
kralju: “Neka uzme i sve, kad se moj gospodar kralj sretno vratio u svoj
dom!” 32 I Barzilaj Gileađanin dođe iz Rogelima i nastavi s kraljem da ga
isprati preko Jordana. 33 Barzilaj bijaše vrlo star, bilo mu je osamdeset
godina. Pribavljao je kralju opskrbu dok je boravio u Mahanajimu jer
bijaše vrlo imućan čovjek. 34 Kralj reče Barzilaju: “Pođi sa mnom, ja ću te
u tvojim starim danima uzdržavati kod sebe u Jeruzalemu.” 35 A Barzilaj
odgovori kralju: “A koliko mi još godina života ostaje da idem s kraljem
u Jeruzalem? 36 Sada mi je osamdeset godina; mogu li još razlikovati što
je dobro a što zlo? Može li tvojem sluzi još goditi što jede i pije? Mogu
li još slušati glas pjevača i pjevačica? Zašto bi tvoj sluga bio još na teret
mome gospodaru kralju? 37 Tvoj će sluga još samo prijeći preko Jordana s
kraljem, ali zašto bi mi kralj dao takvu nagradu? 38 Dopusti svome sluzi da
se vrati, da umrem u svom gradu kod groba svoga oca i svoje majke. Ali
evo tvoga sluge Kimhama, neka ide dalje s mojim gospodarom kraljem, pa
njemu učini što je dobro u tvojim očima!” 39 Kralj odgovori: “Neka onda
Kimham ide sa mnom dalje, a ja ću mu učiniti što bude tebi drago i što god
me zamoliš sve ću mu učiniti za tebe.” 40 Kad je sav narod prešao preko
Jordana, prijeđe i kralj, poljubi Barzilaja i blagoslovi ga, potom se ovaj vrati
u svoje mjesto. 41 Kralj nastavi put u Gilgal, a Kimham iđaše s njim. Kralja
je pratio sav narod Judin i polovina naroda Izraelova. 42 Uto svi Izraelci
dođu pred kralja i upitaju ga: “Zašto te naša braća Judejci ukradoše i zašto
prevedoše preko Jordana našega kralja i njegov dom i sve Davidove ljude
s njim?” 43 A Juda odgovori Izraelu: “Kralj je meni rod. Zašto si se ražestio
zbog toga? Jesam li jeo na kraljev račun? Ili sam si što prigrabio?” 44 Tada
Izrael odgovori Judi ovako: “Ja imam deset udjela na kralja i prema tebi ja
sam prvorođenac. Zašto si me, dakle, prezreo? Nije li moja riječ bila prva
kad je trebalo natrag dovesti moga kralja?” Ali govor Judin bijaše tvrđi od
govora Izraelova.

20

1 Ondje se slučajno našao opak čovjek po imenu Šeba, Bikrijev sin,
Benjaminovac. On zatrubi u rog i viknu: “Mi nemamo udjela na Davidu ni
baštine na Jišajevu sinu! Svaki svome šatoru, Izraele!” 2 Tako svi Izraelci
ostaviše Davida i pođoše za Bikrijevim sinom Šebom; a Judejci prionuše
uza svoga kralja i otpratiše ga od Jordana do Jeruzalema. 3 Kad se David
vratio u svoju palaču u Jeruzalem, uze deset inoča koje je bio ostavio da
čuvaju palaču i stavi ih da budu čuvane. Brinuo im se za uzdržavanje, ali
nije više išao k njima. Tako su one živjele zatvorene do svoje smrti, kao
udovice živoga muža. 4 Potom kralj zapovjedi Amasi: “Sazovi mi Judejce
do tri dana, a i ti da budeš ovdje!” 5 Amasa ode da sazove Judejce, ali se

zadrža preko vremena koje mu bijaše odredio kralj. 6 Tada David reče
Abišaju: “Sad će nam Bikrijev sin Šeba biti opasniji nego Abšalom. Zato
uzmi ljude svoga gospodara i pođi za njim u potjeru da se ne domogne
tvrdih gradova i ne izmakne nam iz očiju!” 7 Za Abišajem krenu na put
Joab, Kerećani, Pelećani i svi junaci; oni iziđu iz Jeruzalema u potjeru za
Bikrijevim sinom Šebom. 8 Kad su bili kod velikoga kamena što je kod
Gibeona, dođe Amasa prema njima. Joab imaše na sebi ratnu haljinu, a
preko nje imaše pripasan mač uz bedro, u koricama; ali mu se mač iskliznu
i pade. 9 Joab pozdravi Amasu: “Jesi li mi dobro, brate?” I desnom rukom
uhvati za bradu Amasu da ga poljubi. 10 Amasa se nije obazirao na mač
koji bijaše Joabu u ruci, i on ga udari njim u trbuh i prosu mu utrobu na
zemlju. Nije morao ponoviti udarac i Amasa umrije. Joab sa svojim bratom
Abišajem nastavi potjeru za Bikrijevim sinom Šebom. 11 Jedan od Joabovih
momaka osta na straži kod Amase i tu je vikao: “Kome je mio Joab i tko je
za Davida neka slijedi Joaba!” 12 A Amasa ležao u krvi nasred puta. Videći
onaj čovjek gdje se ustavlja sav narod, odvuče Amasu s puta u polje i baci
preko njega kabanicu jer je vidio gdje se zaustavlja svatko tko naiđe blizu
njega. 13 Kad je Amasa bio uklonjen s puta, svi ljudi pođoše za Joabom da
gone Bikrijeva sina Šebu. 14 Šeba je prošao kroza sva izraelska plemena
sve do Abel Bet Maake i svi Bikrani s njim. Skupiše se oni i pođoše za njim.
15 Joab dođe i opsjede ga u Abel Bet Maaki. Dade nasuti nasip oko grada.
Sva vojska koja bijaše s Joabom navali potkopavati zid da ga obori. 16 Tada
se jedna mudra žena uspe na zid i povika iz grada: “Čujte! Čujte! Recite
Joabu: 'Priđi ovamo, da govorim s tobom!'” 17 Kad je prišao, upita žena:
“Jesi li ti Joab?” On odgovori: “Jesam.” A ona će: “Poslušaj riječ sluškinje
svoje!” On odgovori: “Slušam.” 18 Žena nastavi: “Nekoć se govorilo ovako:
'Treba pitati u Abelu i u Danu 19 je li svršeno s onim što su utvrdili vjernici
u Izraelu.' Ti bi htio uništiti jedan grad, i to jedan od matičnih gradova u
Izraelu. Zašto zatireš baštinu Jahvinu?” 20 Joab odgovori ovako: “Daleko,
daleko bilo to od mene! Ne želim ni zatirati ni razarati. 21 Ne radi se o
tome, nego je jedan čovjek iz Efrajimove gore, po imenu Šeba, Bikrijev
sin, podigao ruku na kralja, na Davida. Predajte samo njega, pa ću otići od
grada!” Žena odgovori Joabu: “Dobro. Odmah će ti njegovu glavu baciti
preko zida!” 22 Žena se vrati u grad i progovori svemu narodu kako joj je
govorila njezina mudrost. I odsjekoše glavu Bikrijevu sinu Šebi i baciše
je Joabu. A on zapovjedi da zatrube u rog te se raziđoše od grada, svaki
u svoj kraj. A Joab se vrati kralju u Jeruzalem. 23 Joab je bio zapovjednik
nad svom vojskom. Jojadin sin Benaja bio je zapovjednik nad Kerećanima
i Pelećanima. 24 Adoram je bio nadglednik nad radovima. Ahiludov sin
Jošafat bio je pečatnik. 25 Seraja je bio državni pisar. Sadok i Ebjatar
bijahu svećenici. 26 Uz to je Jairanin Ira bio zamjenik Davidov.

21

1 U dane Davidove vladaše jednom glad tri godine uzastopce. David
se obrati Jahvi, a Jahve mu odgovori: “Na Šaulu i njegovu domu leži
krvna krivnja jer je pogubio Gibeonce.” 2 Tada kralj sazva Gibeonce da ih
pita. Ti Gibeonci nisu pripadali Izraelcima, nego su bili ostatak Amorejaca,
kojima se Izraelci bijahu zakleli zakletvom, ali je Šaul tražio da ih uništi u
svojoj revnosti za Izraelce i Judejce. 3 David, dakle, upita Gibeonce: “Što
da vam učinim i čime da vam dadem zadovoljštinu da biste blagoslovili

baštinu Jahvinu?” 4 Gibeonci odgovoriše: “Ne tražimo mi ni srebra ni
zlata od Šaula i njegova doma, niti nam je stalo da se pogubi koji čovjek
u Izraelu.” David će im nato: “Što reknete učinit ću za vas.” 5 A oni
odgovoriše kralju: “Čovjek koji nas je zatirao i koji je smišljao da nas
uništi, da nas ne bude nigdje u svemu izraelskom području, 6 od njegovih
potomaka neka nam se preda sedam ljudi da ih objesimo pred Jahvom u
Gibeonu na gori Jahvinoj.” Kralj odvrati: “Dat ću vam ih.” 7 Kralj poštedje
Meribaala, sina Šaulova sina Jonatana, zbog zakletve pred Jahvom koja ih
je vezala, Davida i Jonatana, sina Šaulova. 8 Tako kralj uze oba sina Rispe,
Ajine kćeri, koje je rodila Šaulu, Armonija i Meribaala, i svih pet sinova
Merabe, Šaulove kćeri, koje je rodila Adrielu, sinu Barzilajevu, iz Mehole.
9 Njih dade u ruke Gibeoncima, a oni ih objesiše na gori pred Jahvom.
Tako sva sedmorica poginuše zajedno, pogubljeni prvih dana žetve, na
početku ječmene žetve. 10 Rispa, Ajina kći, uze kostrijet i prostrije je
za sebe na stijeni od početka ječmene žetve sve dok nije kiša s neba
pala na mrtva tijela, i tako nije dala nebeskim pticama da se spuštaju
na njih danju ni poljskim zvijerima noću. 11 Kad su Davidu javili što je
učinila Ajina kći Rispa, Šaulova inoča, 12 ode David i uze Šaulove kosti i
kosti njegova sina Jonatana od stanovnika Jabeša Gileadskog, koji ih bijahu
potajno odnijeli s trga u Bet Šanu, gdje su ih objesili Filistejci u onaj dan
kad su Filistejci porazili Šaula na Gilboi. 13 David prenese odande Šaulove
kosti i kosti njegova sina Jonatana pa ih združi s kostima pogubljenih. 14 I
ukopaše Šaulove kosti i kosti njegova sina Jonatana s kostima pogubljenih
u zemlji Benjaminovoj, u Seli, u grobu Šaulova oca Kiša. Pošto izvršiše
sve što je kralj zapovjedio, Bog se smilova zemlji. 15 Jednom opet nasta
rat između Filistejaca i Izraelaca. David ode u boj sa svojim ljudima te
su se borili s Filistejcima tako da se David umorio. 16 Išibenob, jedan od
Rafinih potomaka, čije je koplje bilo teško tri stotine mjedenih šekela i
koji o pripasu imaše nov mač, hvastao se tada da će ubiti Davida. 17 Ali
Davidu priskoči u pomoć Sarvijin sin Abišaj; udari on Filistejca te ga ubi.
Tada se Davidovi ljudi zakleše rekavši Davidu: “Nećeš više ići s nama
u boj, da ne ugasiš svjetiljke Izraelove!” 18 Poslije toga opet izbi rat s
Filistejcima u Gobu; tada je Hušanin Sibkaj pogubio Sipaja, jednoga od
Rafinih potomaka. 19 Uz to nasta rat s Filistejcima u Gobu; tada je Jairov
sin Elhanan iz Betlehema pogubio Golijata Gitejca, koji je imao kopljaču
kao tkalačko vratilo. 20 Potom opet izbi rat u Gatu, gdje je bio neki čovjek
visoka rasta: imaše taj na svakoj ruci i nozi po šest prstiju, dakle dvadeset
i četiri; i on bijaše potomak Rafin. 21 Kad je počeo ružiti Izraela, ubi ga
Jonatan, sin Davidova brata Šimeja. 22 Ta četvorica bijahu potomci istoga
Rafe iz Gata, a poginuše od ruke Davidove i od ruku njegovih slugu.

22

1 David upravi Jahvi riječi ove pjesme u dan kad ga je Jahve izbavio
iz ruku svih njegovih neprijatelja i iz ruke Šaulove. 2 Pjevao je: “Jahve,
hridino moja, utvrdo moja, spase moj; 3 Bože moj, pećino moja kojoj se
utječem, štite moj, spasenje moje, tvrđavo moja! Ti me izbavljaš od nasilja.
4 Zazvat ću Jahvu hvale predostojna i od dušmana bit ću izbavljen. 5 Valovi
smrti okružiše mene, prestraviše me bujice pogubne, 6 Užad Podzemlja
sputiše me, smrtonosne zamke padoše na me: 7 u nevolji zazvah Jahvu

i Bogu svome zavapih. Iz svog Doma zov mi začu, i vapaj moj mu do
ušiju doprije. 8 I zemlja se potrese i uzdrhta, uzdrmaše se temelji nebesa,
pokrenuše se, jer On gnjevom planu. 9 Iz nosnica mu dim se diže, iz
usta mu oganj liznu, ugljevlje živo od njega plamsa. 10 On nagnu nebesa
i siđe, pod nogama oblaci mu mračni. 11 Na keruba stade i poletje; na
krilima vjetra zaplovi. 12 Ogrnu se mrakom kao koprenom, prekri se
tamnim vodama i oblacima tmastim, 13 od bljeska pred licem njegovim
užga se ugljevlje plameno. 14 Jahve s neba zagrmje, Svevišnjega glas
se ori. 15 Odape strijele i dušmane rasu, izbaci munje i na zemlju ih
obori. 16 Morska dna se pokazaše, i temelji svijeta postaše goli od strašne
prijetnje Jahvine, od olujna daha gnjeva njegova. 17 On pruži s neba ruku
i mene prihvati, iz silnih voda on me izbavi. 18 Od protivnika moćnog
mene oslobodi, od dušmana mojih jačih od mene. 19 Navališe na me u
dan zlosretni, ali me Jahve zaštiti, 20 na polje prostrano izvede me, spasi
me jer sam mu mio. 21 Po pravednosti mojoj Jahve mi uzvrati, po čistoći
ruku mojih on me nagradi, 22 jer čuvah putove Jahvine, od Boga se svoga
ne udaljih. 23 Odredbe njegove sve su mi pred očima, zapovijedi njegove
nisam odbacio, 24 do srži odan njemu sam bio, čuvam se grijeha svakoga.
25 Jahve mi po pravdi mojoj vrati, čistoću ruku mojih vidje. 26 S prijateljem
ti si prijatelj, poštenu poštenjem uzvraćaš. 27 S čovjekom čistim ti si čist,
a lukavca izigravaš, 28 jer narodu poniženu spasenje donosiš a ponižavaš
oči ohole. 29 Jahve, ti moju svjetiljku užižeš, Bože, tminu moju obasjavaš:
30 s tobom udaram na čete dušmanske, s Bogom svojim preskačem zidine.
31 Savršeni su puti Gospodnji, i riječ je Jahvina ognjem kušana. on je štit
svima, samo on, koji se k njemu utječu. 32 Jer tko je Bog osim Jahve? Tko li
je hridina osim Boga našega? 33 Taj Bog me snagom opasuje, stere mi put
besprijekoran. 34 Noge mi dade brze ko u košute i postavi me na visine
sigurne, 35 ruke mi za borbu uvježba i mišice da luk mjedeni napinju.
36 Daješ mi štit svoj koji spasava, tvoja me brižljivost uzvisi. 37 Pouzdanje
daješ mom koraku, i noge mi više ne posrću. 38 Pognah svoje dušmane i
dostigoh, i ne vratih se dok ih ne uništih. 39 Obaram ih, ne mogu se dići,
padaju, pod nogama mi leže. 40 Ti me opasa snagom za borbu, a protivnike
moje meni podloži. 41 Ti dušmane moje u bijeg natjera, i rasprših one
koji su me mrzili. 42 Vapiju u pomoć, nikog da pomogne, vapiju Jahvi -
ne odaziva se. 43 Smrvih ih kao prah na vjetru, zgazih ih ko blato na
putu. 44 Ti me §izbavÄi od bune u mom narodu, postavi me glavarom
pogana, puk koji ne poznavah služi mi. 45 Svaki moj šapat pokorno on
sluša. Sinovi tuđinci meni laskaju, 46 sinovi tuđinski gube srčanost izlaze
dršćuć iz svojih utvrda. 47 Živio Jahve! Blagoslovljena hridina moja! Neka
se uzvisi Bog, spasenje moje! 48 Bog koji mi daje osvetu i narode meni
pokorava. 49 Od dušmana me mojih izbavljaš i nad protivnike me moje
izdižeš, ti mene od čovjeka silnika spasavaš. 50 Zato te slavim, Jahve,
među pucima i psalam pjevam tvome Imenu: 51 umnožio si pobjede kralju
svojemu, pomazaniku svome milost si iskazao, Davidu i potomstvu njegovu
navijeke.”

23

1 Ovo su posljednje Davidove riječi: “Riječ Davida, sina Jišajeva, riječ
čovjeka koji je bio visoko uzdignut, pomazanika Boga Jakovljeva, pjevača
pjesama Izraelovih: 2 Jahvin duh govori po meni, njegova je riječ na mom

jeziku. 3 Reče mi Jakovljev Bog, reče mi Izraelova hrid: Tko vlada ljudima
pravedno, i tko vlada u strahu Božjemu, 4 taj je kao jutarnja svjetlost kad
ograne sunce, jutro bez oblaka, na kojem se svjetluca zemaljska trava
poslije kiše. 5 Da, moja kuća stoji čvrsto pred Bogom: on je učinio vječan
Savez sa mnom, u svemu dobro uređen i utvrđen. Da, on će dati da
napreduje sve moje spasenje i svaka moja želja. 6 Belijalovi ljudi svi su
kao trnje u pustinji, jer ih nitko ne hvata rukom. 7 Nitko ih se ne dotiče,
osim gvožđem i kopljačom, i potpuno se spaljuju u ognju." 8 Ovo su
imena Davidovih junaka: Išbaal, Hakmonac, prvak među trojicom; on je
zavitlao svojim kopljem protiv osam stotina i pobio ih najedanput. 9 Za
njim dolazi Eleazar, sin Dodonov, Ahoašanin, jedan od trojice junaka; on
je bio s Davidom kod Pas Damina kad su se ondje skupili Filistejci za boj, a
Izraelci se povukli pred njima. 10 Ali se on čvrsto držao i udarao Filistejce
dok mu se ruka nije ukočila i ostala kao prirasla uz mač. Jahve je dao
veliku pobjedu u onaj dan, pa se vojska vratila za Eleazarom, ali samo da
pokupi plijen. 11 Za njim dolazi Šama, sin Elin, Hararac; kad su se Filistejci
skupili u Lehiju, bijaše polje puno leće, a vojska je bila pobjegla ispred
Filistejaca. 12 Tada je on stao usred polja i obranio ga i potukao Filistejce.
Tako je Jahve dao veliku pobjedu. 13 Trojica između tridesetorice jednom
su krenula na put i o početku žetve došla k Davidu u Adulamsku pećinu
kad jedna filistejska četa bijaše utaborena u Refaimskoj dolini. 14 David je
tada bio u svojoj kuli, a filistejska je posada bila tada u Betlehemu. 15 David
uzdahnu: "O, kad bi me tko napojio vodom iz betlehemskoga studenca
što je kod vrata?" 16 Tada ta tri junaka prodriješe kroz filistejski tabor
i, zahvativši vode iz betlehemskog studenca što je kod vrata, donesoše je
i dadoše Davidu. Ali je David ne htjede piti, nego je proli kao ljevanicu
Jahvi 17 govoreći: "Ne dao mi Jahve da to učinim! Zar da pijem krv ovih
ljudi? TÓa izlažući život pogibli, donijeli su vode!" I nije htio piti. To
su, eto, učinila ta tri junaka. 18 Abišaj, Joabov brat a sin Sarvijin, bio je
vojvoda nad tridesetoricom. On je zavitlao kopljem na tri stotine, pobio ih i
proslavio se među tridesetoricom. 19 On se odlikovao među tridesetoricom
i postao njihov glavar, ali nije dostigao trojice. 20 Jojadin sin Benaja, junak
iz Kabseela, bogat junačkim djelima, ubio je dva sina Ariela iz Moaba;
on je jednoga snježnog dana sišao i ubio lava usred jame. 21 Ubio je i
nekog Egipćanina, čovjeka golema stasa. Egipćanin je imao koplje u ruci,
a on izišao preda nj sa štapom: istrgavši Egipćaninu koplje iz ruke, ubi
ga njegovim kopljem. 22 To je učinio Jojadin sin Benaja i proslavio se
među tridesetoricom junaka. 23 Bio je najznamenitiji među tridesetoricom,
ali one prve trojice nije dostigao; David ga postavi za zapovjednika svoje
tjelesne straže. 24 Asahel, brat Joabov, bio je među tridesetoricom. Zatim:
Elhanan, sin Dodonov, iz Betlehema; 25 Šama iz Haroda; Elika iz Haroda;
26 Heles iz Peleta; Ira, sin Ikešev, iz Tekoe; 27 Abiezer iz Anatota; Sibekaj
iz Huše; 28 Salmon iz Ahoha; Mahraj iz Netofe; 29 Heled, sin Baanin,
iz Netofe; Itaj, sin Ribajev, iz Gibeje sinova Benjaminovih; 30 Benaja iz
Pireatona; Hidaj od Gaaških potoka; 31 Abibaal iz Bet Haarabe; Azmavet iz
Bahurima; 32 Eljahba iz Šaalbona; Jašen, sin Jonatanov; 33 Šama iz Harara;
Ahiam, sin Šararov, iz Arara; 34 Elifelet, sin Ahasbajev, iz Bet Maake; Eliam,
sin Ahitofelov, iz Gilona; 35 Hesraj iz Karmela; Paaraj iz Araba; 36 Jigeal,
sin Natanov, iz Sobe; Bani iz Gada; 37 Selek Amonac; Nahraj iz Beerota,
štitonoša Sarvijina sina Joaba; 38 Ira iz Jatira; Gareb iz Jatira; 39 Urija Hetit.

Svega trideset i sedam.

24

1 Još je jednom srdžba Jahvina planula na Izraelce te potakla Davida
protiv njih govoreći: “Idi, izbroj Izraelce i Judejce!” 2 I kralj zapovjedi
Joabu i vojvodama koji bijahu s njim: “Obiđite sva Izraelova plemena od
Dana do Beer Šebe i popišite narod da znam koliko ima naroda.” 3 Joab
odgovori kralju: “Neka Jahve, tvoj Bog, dade svome narodu još sto puta
ovoliko koliko ga je sada i neka to još vidi svojim očima moj gospodar kralj,
ali zašto moj gospodar kralj ima takvu želju?” 4 Ali kraljeva riječ bijaše jača
od Joabove i od riječi vojvoda njegove vojske. Tako Joab i vojvode odoše
ispred kralja da popišu izraelski narod. 5 Prijeđoše oni preko Jordana i
počeše kod Aroera i kod grada što leži usred doline i krenuše odande
prema Gaditima i prema Jazeru. 6 Potom dođoše u Gilead i u zemlju Hetita,
u Kadeš; zatim stigoše u Dan, a iz Dana skrenuše prema Sidonu. 7 Zatim
dođoše do tvrđave Tira i u sve gradove Hivijaca i Kanaanaca i završiše
svoj put u Negebu Judinu, u Beer Šebi. 8 Prošavši svu zemlju, vratiše
se poslije devet mjeseci i dvadeset dana u Jeruzalem. 9 Joab dade kralju
popis naroda: Izraelaca bijaše osam stotina tisuća ratnika vičnih maču, a
Judejaca pet stotina tisuća ljudi. 10 Poslije toga Davida zapeče savjest što je
dao brojiti narod pa reče Jahvi: “Veoma sam sagriješio što sam to učinio!
Ali, Jahve, oprosti tu krivicu sluzi svome, jer sam vrlo ludo radio.” 11 Kad je
David ujutro ustao, već je Jahvina riječ bila došla proroku Gadu, Davidovu
vidiocu: 12 “Idi i kaži Davidu: Ovako govori Jahve: 'Troje stavljam preda
te, izaberi jedno od toga da ti učinim!'” 13 Gad tako dođe Davidu i javi
mu ovo: “Hoćeš li da dođu tri gladne godine na tvoju zemlju, ili da tri
mjeseca bježiš pred svojim neprijateljem koji će te goniti, ili da bude tri
dana kuga u tvojoj zemlji? Sada promisli i gledaj što da odgovorim onome
koji me poslao!” 14 David odgovori Gadu: “Na velikoj sam muci! Ali neka
padnemo u ruke Jahvine, jer je veliko njegovo milosrđe, a u ljudske ruke
neka ne zapadnem!” 15 David, dakle, izabra kugu. Bilo je upravo vrijeme
pšenične žetve. Jahve pusti kugu na Izraela od jutra pa do određenoga
vremena; i pomor udari na narod i pomrije sedamdeset tisuća ljudi od
Dana do Beer Šebe. 16 Kad je anđeo pružio svoju ruku na Jeruzalem da ga
uništi, sažali se Jahvi zbog toga zla, pa reče anđelu koji je ubijao narod:
“Dosta je sada! Povuci svoju ruku!” A Jahvin je anđeo bio upravo kod
gumna Araune Jebusejca. 17 Kad David vidje anđela koji je ubijao narod,
zavapi Jahvi: “Evo, ja sam sagriješio, ja sam učinio zlo! A oni, ovce, što
su skrivili? Neka tvoja ruka padne na mene i na moju obitelj!” 18 Istoga
dana dođe Gad k Davidu i reče mu: “Idi i podigni Jahvi žrtvenik na gumnu
Araune Jebusejca!” 19 I ode David po Gadovoj riječi, kako mu je zapovjedio
Jahve. 20 Kad Arauna pogleda, opazi kralja i njegove dvorane gdje idu
prema njemu. Arauna iziđe i pokloni se kralju licem do zemlje. 21 Arauna
upita: “Zašto je moj gospodar kralj došao svome sluzi?” A David odgovori:
“Da kupi od tebe ovo gumno, da sagradi žrtvenik Jahvi, kako bi prestao
pomor u narodu.” 22 Arauna reče Davidu: “Neka ga uzme moj gospodar
kralj i neka žrtvuje ono što je u njegovim očima dobro! Evo goveda
za paljenicu, mlatilice, i volujske opreme za drvo! 23 Sve to sluga moga
gospodara kralja poklanja kralju!” Još reče Arauna kralju: “Jahve, Bog
tvoj, neka ti bude milostiv!” 24 Ali kralj odgovori Arauni: “Ne, nego hoću
da kupim od tebe i da platim; neću prinositi Jahvi, svome Bogu, paljenica

koje su mi poklonjene.” I tako David kupi ono gumno i goveda za pedeset
srebrnih šekela. 25 Ondje David sagradi žrtvenik Jahvi i prinese paljenice
i pričesnice. Tada se Jahve smilova zemlji i presta pomor u Izraelu.

Prva knjiga o Kraljevima

1 Kralj David bijaše ostario i odmakao u godinama; premda su ga
pokrivali mnogim pokrivačima, nije se mogao ugrijati. 2 Tada mu rekoše
njegove sluge: “Trebalo bi potražiti za gospodara mladu djevojku koja
bi dvorila kralja i služila mu: kad bude spavala na njegovu krilu, to će
ugrijati kralja gospodara.” 3 Potražiše, dakle, lijepu djevojku po svoj zemlji
izraelskoj; i nađoše Abišagu Šunamku te je dovedoše kralju. 4 Djevojka
je bila izvanredno lijepa; njegovala je kralja i služila mu, ali je on ne
upozna. 5 Uto se Adonija, sin Hagitin, pooholi i pomisli: “Ja ću biti kralj!”
Zato nabavi sebi kola i konjanika i pedeset ljudi koji su išli pred njim.
6 Njegov ga otac za svoga života nikad nije ukorio niti ga kad upitao:
“Zašto tako činiš?” Bio je, osim toga, stasit i lijep, a mati ga rodila poslije
Abšaloma. 7 On se dogovarao s Joabom, sinom Sarvijinim, i sa svećenikom
Ebjatarom, pa se obojica priključiše Adoniji. 8 Ali svećenik Sadok i Jojadin
sin Benaja, prorok Natan, Šimej i Rei i junaci Davidovi ne pristadoše uz
Adoniju. 9 Jednom nakla Adonija ovaca, volova i tovljene teladi za žrtvu
kod Zoheledskog kamena, blizu izvora Rogela, te pozva svu svoju braću,
sinove kraljeve, i sve Judejce u kraljevoj službi; 10 ali ne pozva proroka
Natana, ni Benaje, ni ostalih junaka, a ni svoga brata Salomona. 11 Tada
reče Natan Bat-Šebi, majci Salomonovoj: “Zar nisi čula da je Adonija, sin
Hagitin, postao kraljem, a da David, naš gospodar, o tome i ne zna? 12 Dođi
da te savjetujem kako bi mogla spasiti život svoj i svoga sina Salomona.
13 Hajde, otiđi kralju Davidu i reci mu: 'Zar se nisi ti, gospodaru moj
kralju, zakleo svojoj službenici govoreći: Tvoj sin Salomon kraljevat će
poslije mene, i on će sjediti na mome prijestolju! Kako sada Adonija posta
kraljem?' 14 I dok ti budeš ondje i razgovorala se s kraljem, doći ću ja za
tobom i potvrditi tvoje riječi.” 15 Bat-Šeba ode kralju u odaje - a on je
bio vrlo star i Abišaga Šunamka služila mu. 16 Pokloni mu se Bat-Šeba i
pade ničice pred kraljem, a kralj upita: “Što želiš?” 17 Ona mu odgovori:
“Gospodaru, ti si se zakleo službenici svojoj Jahvom, Bogom svojim: 'Tvoj
sin Salomon kraljevat će poslije mene, on će sjesti na moje prijestolje.'
18 A sada je, evo, Adonija postao kraljem, a ti, kralju, gospodaru moj, ništa
o tome i ne znaš! 19 Naklao je on mnogo volova, tovljene teladi i ovaca
za žrtvu i pozvao je sve sinove kraljeve, svećenika Ebjatara i vojskovođu
Joaba, ali slugu tvoga Salomona nije pozvao. 20 U tebe su sada, gospodaru
moj i kralju, uprte oči svega Izraela da mu ti objaviš tko će te naslijediti
na tvome prijestolju, kralju, gospodaru moj. 21 Inače, čim počine kralj,
gospodar moj, kraj svojih otaca, ja i moj sin Salomon bit ćemo krivci.”
22 Dok je ona još govorila s kraljem, dođe prorok Natan. 23 Javiše kralju:
“Ovdje je prorok Natan.” On uđe kralju i pade ničice pred njim. 24 Natan
reče: “Gospodaru moj i kralju, jesi li ti odredio: 'Adonija će kraljevati
poslije mene i sjedit će na mome prijestolju?' 25 Jer evo danas je sišao
i naklao volova, ugojene teladi i ovaca za žrtvu i pozvao je sve sinove
kraljeve, vojskovođe i svećenika Ebjatara; eno ih gdje jedu i piju s njim i
kliču: 'Živio kralj Adonija!' 26 Ali mene, tvoga slugu, svećenika Sadoka, a
ni Benaju, sina Jojadina, ni tvoga slugu Salomona nije pozvao. 27 Zar se
to dogodilo s voljom gospodara moga kralja, a da nisi obavijestio svoga

vjernog sluge tko će biti nasljednik na prijestolju gospodara moga kralja?”
28 Tada progovori David i reče: “Pozovite mi Bat-Šebu!” Ona dođe kralju i
stupi preda nj. 29 Kralj se tada zakle: “Tako mi Jahve živoga koji me izbavio
iz svih nevolja! 30 Danas ću ti ispuniti kako sam ti se zakleo Jahvom, Bogom
Izraelovim: tvoj će sin Salomon kraljevati poslije mene, on će sjediti na
mome prijestolju!” 31 Nato se nakloni Bat-Šeba licem do zemlje, pokloni
se pred kraljem i reče: “Neka vječno živi gospodar moj kralj David!” 32 A
kralj David reče: “Pozovite mi svećenika Sadoka, proroka Natana i Benaju,
sina Jojadina.” I dođoše oni pred kralja, 33 a on im reče: “Uzmite sluge
svoga gospodara sa sobom, posadite moga sina Salomona na moju mazgu
i odvedite ga do Gihona. 34 Ondje neka ga svećenik Sadok i prorok Natan
pomažu za kralja nad Izraelom. Zatrubite tada i obznanite: 'Živio kralj
Salomon!' 35 Zatim se uspnite amo s njim i neka uđe i sjedne na moje
prijestolje i neka kraljuje mjesto mene, jer moja je volja: on neka bude
glava nad Izraelom i nad Judom.” 36 Benaja, sin Jojadin, reče kralju: “Amen
- tako neka bude! To je i riječ Jahve, Gospodara kraljeva! 37 Kao što je Jahve
bio s mojim gospodarem kraljem, tako neka bude i sa Salomonom! Neka
uzvisi prijestolje njegovo još više nego prijestolje kralja Davida, gospodara
moga!” 38 Svećenik Sadok, prorok Natan, Jojadin sin Benaja, Kerećani i
Pelećani siđoše i posadiše Salomona na kraljevu mazgu i odvedoše ga na
Gihon. 39 Svećenik Sadok donese iz Šatora rog s uljem i pomaza Salomona.
Tada odjeknuše trube i sav narod povika: “Živio kralj Salomon!” 40 I
sav narod pođe za njim gore i sviraše puk u svirale i klicaše tako da se
sva zemlja tresla. 41 Čuo to Adonija i svi njegovi uzvanici. Baš su bili
pri kraju gozbe. I Joab je čuo trube pa upita: “Čemu ta buka u gradu?”
42 Dok je on još govorio, stiže Jonatan, sin svećenika Ebjatara, i Adonija
mu reče: “Ti si valjan čovjek, zacijelo nosiš dobru vijest!” 43 Jonatan
odgovori: “Jest, naš gospodar, kralj David, učinio je Salomona kraljem!
44 Kralj je poslao s njim svećenika Sadoka, proroka Natana i Jojadina sina
Benaju, i Kerećane i Pelećane. Oni ga posadiše na kraljevu mazgu, 45 i
svećenik Sadok i prorok Natan pomazaše ga na Gihonu za kralja. Zatim
su sišli radosno kličući, i sav je grad uzavreo; to je buka koju ste čuli.
46 Još više: Salomon je već sjeo na kraljevsko prijestolje 47 i došle su sluge
kraljeve čestitati našem gospodaru kralju Davidu govoreći: 'Neka Bog tvoj
proslavi ime Salomonovo više od imena tvoga i prijestolje njegovo uzvisi
više od tvoga.' Kralj se tada poklonio na svojoj postelji 48 i ovako rekao:
'Neka je blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji mi dade danas da mogu
vidjeti svojim očima jednoga od mojih kako sjedi na mome prijestolju.'”
49 Svi uzvanici Adonijini, uplašeni, ustadoše od stola i raziđoše se svaki
svojim putem. 50 Adonija pak, u strahu od Salomona, usta i ode te se uhvati
za rogove žrtvenika. 51 Javiše Salomonu: “Gle, Adonija se uplašio kralja
Salomona i eno se drži za rogove žrtvenika govoreći: 'Neka mi se danas
kralj Salomon zakune da neće sluge svoga mačem pogubiti.'” 52 Salomon
reče nato: “Ako se pokaže poštenim čovjekom, neće mu ni vlas s glave
pasti na zemlju; a nađe li se u zlu, poginut će.” 53 Tada zapovjedi Salomon
da ga odmaknu od žrtvenika; on dođe i pade ničice pred Salomonom, koji
mu reče: “Pođi svome domu!”

2

1 Kad su se dani Davidovi približavali svome svršetku, zapovjedi David

svome sinu Salomonu: 2 “Sada polazim na put sviju smrtnika. Ti budi
hrabar i pokaži se čovjekom! 3 Slušaj naredbe Jahve, Boga svoga, idi
njegovim stazama, drži se njegovih zakona, zapovijedi, naredaba i njegovih
pouka, kako je napisano u Zakonu Mojsijevu, da bi uspio u svemu što
poduzmeš i svagdje kamo se okreneš; 4 da bi Jahve ispunio svoje obećanje
koje mi je dao: 'Ako sinovi tvoji budu pazili na svome putu, vjerno hodeći
preda mnom, svim srcem svojim i svom dušom svojom, uvijek će jedan
od njih sjediti na prijestolju Izraelovu.' 5 I sam znaš što mi je učinio Joab,
sin Sarvijin, kako je učinio obojici vojskovođa Izraelovih: Abneru, sinu
Nerovu, i Amasi, sinu Jeterovu, kad ih je ubio i time prolio krv u miru
kao u ratu te omastio krvlju pojas oko bokova svojih i obuću na nogama
svojim. 6 Ti postupi po svom razboru i ne daj da mu sijeda kosa mirno
počine u Podzemlju. 7 A sinovima Barzilaja Gileađanina vrati ljubav: neka
budu među onima koji jedu za tvojim stolom jer su mi pomogli kad sam
bježao pred tvojim bratom Abšalomom. 8 Pred sobom imaš Šimeja, sina
Gerina, Benjaminovca iz Bahurima, koji me užasnim kletvama proklinjao
onoga dana kad sam bježao u Mahanajim. Ali mi je on sišao u susret na
Jordan i zakleh mu se Jahvom: 'Neću te pogubiti mačem.' 9 Ali mu ti toga
ne opraštaj, jer si čovjek razborit, i već ćeš znati kako treba da postupiš
te mu sijedu kosu s krvlju u Podzemlje spremiš.” 10 I potom počinu David
kraj otaca svojih i bi pokopan u Davidovu gradu. 11 David je kraljevao
nad Izraelom četrdeset godina: u Hebronu je kraljevao sedam godina, u
Jeruzalemu je kraljevao trideset i tri godine. 12 Salomon sjede na prijestolje
Davida, svoga oca, i njegova se vlast veoma učvrsti. 13 Ali Adonija, sin
Hagitin, dođe Bat-Šebi, majci Salomonovoj, i pade ničice pred njom. Ona
ga upita: “Je li miroljubiv tvoj dolazak?” On odgovori: “Jest, miroljubiv
je.” 14 I nastavi: “Imam ti nešto reći.” Ona reče: “Govori.” 15 Tada će on:
“Znaš i sama da je kraljevstvo pripadalo meni i da je sav Izrael očekivao da
ću ja biti kralj. Ali mi je kraljevstvo izmaklo i pripalo je mome bratu, jer mu
ga je Jahve namijenio. 16 Ja te sada samo jedno molim: nemoj me odbiti.”
Ona reče: “Govori.” 17 A on nastavi: “Reci, molim te, kralju Salomonu
- jer tebe neće odbiti - neka mi dade za ženu Abišagu Šunamku!” 18 A
Bat-Šeba odgovori: “Dobro, govorit ću kralju o tebi.” 19 Kada dakle uđe
Bat-Šeba kralju Salomonu da govori o Adoniji, ustade kralj i pođe joj u
susret, pokloni se pred njom, zatim sjede na svoje prijestolje i zapovjedi
te namjestiše sjedalicu za kraljicu majku, i ona mu sjede s desne strane.
20 Tada mu reče: “Nešto bih zaiskala od tebe, nemoj me odbiti.” Kralj
joj odgovori: “Traži, majko, jer te neću odbiti.” 21 Ona nastavi: “Neka se
dade Abišaga Šunamka tvome bratu Adoniji za ženu.” 22 Kralj Salomon
odgovori i reče svojoj majci: “Zašto tražiš Abišagu Šunamku za Adoniju?
Traži odmah i kraljevstvo za njega! Jer on je moj stariji brat, a uz njega
je svećenik Ebjatar i Joab, sin Sarvijin!” 23 Tada se kralj Salomon zakle
Jahvom: “Neka mi Bog učini ovo zlo i neka mi doda drugo ako Adonija
nije to izrekao danas po cijenu svoga života! 24 Živoga mi Jahve, koji
me potvrdio i posadio na prijestolje oca moga Davida i koji mi je dao
dom kako je obećao: još danas će Adonija umrijeti.” 25 I kralj Salomon
posla Benaju, sina Jojadina, koji ga udari te Adonija umrije. 26 Svećeniku
Ebjataru kralj zatim naredi: “Idi u Anatot na svoj posjed. Zaslužio si smrt,
ali te neću pogubiti danas jer si nosio Jahvin Kovčeg pred ocem mojim
Davidom i podijelio si sve patnje s mojim ocem.” 27 I Salomon isključi

Ebjatara iz svećenstva Jahvina da tako ispuni Jahvinu riječ koju je izrekao protiv doma Elijeva u Šilu. 28 Kada je glas stigao Joabu - Joab bijaše pristao uz Adoniju, premda se nije priključio Abšalomu - on uteče u Šator Jahvin i uhvati se za rogove žrtvenika. 29 I dojaviše kralju Salomonu: “Joab je pobjegao u Šator Jahvin, eno ga pokraj žrtvenika.” Tada Salomon poruči Joabu: “Što se držiš žrtvenika?” Joab odgovori: “Uplašio sam se tebe i pobjegao sam pred Jahvu.” Tada Salomon naredi Benaji, sinu Jojadinu: “Idi i ubij ga!” 30 Benaja ode u Šator Jahvin i reče Joabu: “Po naredbi kraljevoj: iziđi!” On odgovori: “Neću, želim ovdje umrijeti!” Benaja javi kralju: “Eto što mi je rekao Joab i što mi je odgovorio.” 31 Kralj mu reče: “Učini kako je rekao: ubij ga, zatim pokopaj. Tako ćeš danas skinuti s mene i doma oca moga nevinu krv koju je Joab prolio. 32 Jahve će učiniti da krv njegova padne na njegovu glavu, jer je ubio dva čovjeka pravednika i bolja od sebe; ubio ih je mačem bez znanja moga oca Davida: Abnera, sina Nerova, vođu vojske Izraelove, i Amasu, sina Jeterova, vojvodu judejskoga. 33 Neka njihova krv padne na glavu Joaba i njegova potomstva dovijeka, a Davidu, njegovu potomstvu, vladalačkoj kući i prijestolju neka od Jahve bude trajan mir.” 34 I ode Benaja, sin Jojadin, obori se na Joaba i usmrti ga. Pokopali su Joaba u njegovu domu u pustinji. 35 Mjesto njega postavi kralj na čelo vojske Benaju, sina Jojadina, a na mjesto Ebjatara postavi svećenika Sadoka. 36 Salomon pozva Šimeja i reče mu: “Sagradi sebi kuću u Jeruzalemu: tu stanuj, i nikamo odatle ne izlazi. 37 Onoga dana kad iziđeš i prijeđeš potok Kidron, znaj dobro da ćeš umrijeti. Krv tvoja na glavu tvoju.” 38 Šimej odgovori kralju: “Dobro. Kako moj gospodar kralj kaže, tako će učiniti sluga tvoj.” I Šimej dugo življaše u Jeruzalemu. 39 Ali poslije tri godine dogodi se te Šimeju pobjegoše dvojica slugu k Akišu, sinu Maakinu, kralju gatskom. I dojaviše Šimeju: “Eno ti slugu u Gatu.” 40 Tada usta Šimej, osedla magarca i ode u Gat, k Akišu, da traži svoje sluge. I vratio se Šimej i doveo svoje sluge iz Gata. 41 I javiše Salomonu: “Šimej otišao iz Jeruzalema u Gat i vratio se.” 42 Kralj pozva Šimeja i reče mu: “Nisam li ti se zakleo Jahvom i strogo te opomenuo: 'Onoga dana kad budeš izišao i pošao bilo kamo, znaj dobro da ćeš umrijeti!' A ti si mi tada odgovorio: 'Dobra je riječ koju sam čuo.' 43 Zašto nisi održao zakletvu Jahvinu i zapovijed koju sam ti dao?” 44 Još reče kralj Šimeju: “Ti znaš sve zlo koje si učinio mome ocu Davidu. Tvoje je srce toga svjesno. Jahve neka učini da se tvoja zloća obori na tvoju glavu. 45 A blagoslovljen je kralj Salomon, i prijestolje će Davidovo biti čvrsto pred Jahvom dovijeka.” 46 I zapovjedi kralj Benaji, sinu Jojadinu, te on iziđe i udari Šimeja i tako Šimej umrije. Tako se učvrstilo kraljevstvo u ruci Salomonovoj.

3

1 Salomon se sprijatelji s faraonom, kraljem egipatskim: oženi se kćerju faraonovom i uvede je u Davidov grad dokle ne dovrši gradnju svoga dvora, Hrama Jahvina i zidova oko Jeruzalema. 2 Narod je pak prinosio žrtve na uzvišicama, jer još nije bio sagrađen do toga vremena dom imenu Jahvinu. 3 A Salomon je ljubio Jahvu: ravnao se prema naredbama svoga oca Davida, samo je prinosio klanice i kađenice na uzvišicama. 4 Kralj ode u Gibeon da prinese žrtvu, jer ondje bijaše najveća uzvišica. Salomon prinese tisuću paljenica na tom žrtveniku. 5 U Gibeonu se Jahve javi Salomonu noću

u snu. Bog reče: “Traži što da ti dadem.” 6 Salomon odgovori: “Veoma
si naklon bio svome sluzi Davidu, mome ocu, jer je hodio pred tobom u
vjernosti, pravednosti i poštenju srca svoga; i sačuvao si mu tu veliku
milost i dao si da jedan od njegovih sinova sjedi na njegovu prijestolju.
7 Sada, o Jahve, Bože moj, ti si učinio kraljem slugu svoga na mjesto moga
oca Davida, a ja sam još sasvim mlad te još ne znam vladati. 8 Tvoj je sluga
usred naroda koji si izabrao; naroda brojnog, koji se ne da izbrojiti ni
popisati. 9 Podaj svome sluzi pronicavo srce da može suditi tvom narodu,
razlikovati dobro od zla, jer tko bi mogao upravljati tvojim narodom koji
je tako velik!” 10 Bijaše milo Jahvi što je Salomon to zamolio. 11 Zato mu
Jahve reče: “Jer si to tražio, a nisi iskao ni duga života, ni bogatstva, ni
smrti svojih neprijatelja, nego pronicavost u prosuđivanju pravice, 12 evo
ću učiniti po riječima tvojim: dajem ti srce mudro i razumno, kakvo nije
imao nitko prije tebe niti će ga imati itko poslije tebe, 13 ali ti dajem i što
nisi tražio: bogatstvo i slavu kakve nema nitko među kraljevima. 14 I ako
budeš stupao mojim putovima i budeš se držao mojih zakona i zapovijedi,
kao što je činio tvoj otac David, umnožit ću tvoje dane.” 15 Salomon se
probudi, i gle: bijaše to san. On se vrati u Jeruzalem i stade pred Kovčeg
saveza Jahvina; prinese paljenice i žrtve pričesnice i priredi gozbu svim
slugama svojim. 16 Tada dođoše dvije bludnice kralju i stadoše preda nj.
17 I reče jedna žena: “Dopusti, gospodaru moj! Ja i ova žena u istoj kući
živimo i ja sam rodila kraj nje u kući. 18 A trećega dana poslije moga
porođaja rodi i ova žena. Bile smo zajedno i nikoga stranog s nama; samo
nas dvije u kući. 19 Jedne noći umrije sin ove žene jer bijaše legla na
njega. 20 I ustade ona usred noći, uze moga sina o boku mojem, dok je
tvoja sluškinja spavala, i stavi ga sebi u naručje, a svoga mrtvog sina stavi
kraj mene. 21 A kad ujutro ustadoh da podojim svoga sina, gle: on mrtav! I
kad sam pažljivije pogledala, razabrah: nije to moj sin koga sam ja rodila!”
22 Tada reče druga žena: “Ne, nije tako. Moj je sin onaj živi, a tvoj je onaj
koji je mrtav!” A prva joj odvrati: “Nije istina! Tvoj je sin onaj koji je
mrtav, a moj je onaj koji živi!” I tako se prepirahu pred kraljem. 23 A kralj
onda progovori: “Ova kaže: 'Ovaj živi moj je sin, a onaj mrtvi tvoj'; druga
pak kaže: 'Nije, nego je tvoj sin mrtav, a moj je onaj živi.' 24 Donesite mi
mač!” naredi kralj. I donesoše mač pred kralja, 25 a on reče: “Rasijecite
živo dijete nadvoje i dajte polovinu jednoj, a polovinu drugoj.” 26 Tada
ženu, majku živog djeteta, zabolje srce za sinom i povika ona kralju: “Ah,
gospodaru! Neka se njoj dade dijete, samo ga nemojte ubijati!” A ona
druga govoraše: “Neka ne bude ni meni ni tebi: rasijecite ga!” 27 Onda
progovori kralj i reče: “Dajte dijete prvoj, nipošto ga ne ubijajte! Ona mu
je majka.” 28 Sav je Izrael čuo presudu koju je izrekao kralj i poštovali su
kralja, jer su vidjeli da je u njemu božanska mudrost u izricanju pravde.

4

1 Kralj Salomon bio je kralj nad svim Izraelom, 2 a evo njegovih odličnika:
Azarja, sin Sadokov, svećenik; 3 Elihoref i Ahija, sinovi Šišini, bilježnici;
Jošafat, sin Ahiludov, savjetnik; 4 Benaja, sin Jojadin, vojskovođa; Sadok i
Ebjatar, svećenici. 5 Azarja, sin Natanov, bio je nad namjesnicima; Zabud,
sin Natanov, prijatelj kraljev; 6 Ahišar, upravitelj dvora; Eliab, sin Joabov,
zapovjednik vojske; Adoram, sin Abdin, nadstojnik za tlaku. 7 Salomon
je imao po svem Izraelu dvanaest namjesnika koji su opskrbljivali kralja
i njegov dom; za svakoga je dolazio red da po jedan mjesec u godini

podmiruje to uzdržavanje. 8 Evo njihovih imena: ...sin Hurov, u gori
Efrajimovoj; 9 ...sin Dekerov, u Makasu, Šaalbimu, Bet Šemešu, Elonu do
Bet Hanana; 10 ...sin Hesedov, u Arubotu; pod njim bijaše Soho i sav kraj
heferski; 11 ...sin Abinadabov, nad svim okružjem dorskim; žena mu je
bila Tafata, kći Salomonova; 12 Baana, sin Ahiludov, u Tanaku i Megidu i
u svem Bet Šeanu, koji je pokraj Saretana niže Jizreela, od Bet Šeana do
Abel Mekole, i preko Jokmeama. 13 ...sin Geberov, u Ramotu Gileadskom;
njegova su bila Sela Jaira, sina Manašeova, koja su u Gileadu; imao je
i područje Argob koje leži u Bašanu, šezdeset tvrdih gradova, opasanih
zidovima i prijevornicama od tuča; 14 Ahinabad, sin Idov, u Mahanajimu;
15 Ahimaas u Naftaliju; i on se oženio jednom Salomonovom kćeri -
Bosmatom. 16 Baana, sin Hušajev, u Ašeru i na visoravnima; 17 Jošafat,
sin Paruahov, u Jisakaru; 18 Šimej, sin Elin, u Benjaminu; 19 Geber, sin
Urijin, u zemlji Gileadu, zemlji Sihona, kralja amorejskoga, i Oga, kralja
bašanskoga. Povrh toga bio je još jedan namjesnik u zemlji. 20 Juda i
Izrael bili su mnogobrojni, bijaše ih kao pijeska na obali morskoj. Jeli su i
pili i bili sretni.

5

1 Salomon je proširio svoju vlast nad svim kraljevstvima od Rijeke sve do
zemlje filistejske i do međe egipatske. Ona su donosila svoj danak i služila
Salomonu sve dane njegova života. 2 Svakoga je dana trebalo Salomonu za
hranu: trideset kora finoga brašna i šezdeset kora običnog brašna, 3 deset
ugojenih volova, dvadeset volova s paše, stotinu ovaca, osim jelena, srna,
divokoza i ugojene peradi. 4 Jer on je vladao nad svime onkraj Rijeke - od
Tafse do Gaze, nad svim kraljevima s onu stranu Eufrata - i imao je mir po
svim granicama naokolo. 5 Juda i sav Izrael živjeli su bez straha, svaki pod
svojom lozom i pod svojom smokvom, od Dana sve do Beer Šebe, svega
vijeka Salomonova. 6 Salomon je imao četrdeset tisuća konja za vuču i
dvanaest tisuća za jahanje. 7 Ti su se namjesnici brinuli o opskrbi kralja
Salomona i sviju koji su imali dijela za kraljevim stolom, svaki po mjesec
dana; i nisu dopuštali da ičega ponestane. 8 I ječam i slamu za konje
i tegleću marvu donosili su na mjesto gdje se zadržavao, svaki kako bi
ga zapalo. 9 Jahve je dao Salomonu mudrost i izuzetnu razboritost i srce
široko kao pijesak na obali morskoj. 10 Mudrost je Salomonova bila veća
od mudrosti svih sinova Istoka i od sve mudrosti Egipta. 11 Bio je mudriji
od svih ljudi, od Etana Ezrahanina, od Hemana, Kalkola i Darde, sinova
Maholovih; njegovo se ime pronosilo među svim narodima unaokolo.
12 Izrekao je tri tisuće mudrih izreka, a njegovih je pjesama bilo tisuću
i pet. 13 Zborio je o drveću: od cedra što je na Libanonu pa do izopa što
klija na zidu; raspravljao je o životinjama, o pticama, o gmazovima i o
ribama. 14 Dolazili su od sviju naroda da čuju mudrost Salomonovu, od
svih zemaljskih kraljeva koji su čuli glas o njegovoj mudrosti. 15 Tirski
kralj Hiram posla svoje sluge Salomonu, jer bijaše čuo da su ga pomazali
za kralja na mjesto njegova oca, a Hiram je svagda bio prijatelj Davidov.
16 Tada Salomon poruči Hiramu: 17 “Ti znaš dobro da moj otac David nije
mogao sagraditi Domа imenu Jahve, svoga Boga, zbog ratova kojima su ga
okružili neprijatelji sa svih strana, sve dok ih Jahve nije položio pod stopala
nogu njegovih. 18 Sada mi je Jahve, Bog moj, dao mir posvuda unaokolo:
nemam neprijatelja ni zlih udesa. 19 Namjeravam, dakle, sagraditi Dom
imenu Jahve, Boga svoga, kako je Jahve rekao mome ocu Davidu: 'Tvoj sin

koga ću mjesto tebe postaviti na tvoje prijestolje, on će sagraditi Dom mome
Imenu.' 20 Stoga sada zapovjedi da mi nasijeku cedrova na Libanonu; moje
će sluge biti sa slugama tvojim, i ja ću platiti nadnicu tvojim slugama prema
svemu kako mi odrediš. Ti znaš dobro da u nas nema ljudi koji umiju
sjeći drva kao Sidonci." 21 Kada je Hiram primio Salomonovu poruku,
veoma se obradova i reče: "Neka je blagoslovljen danas Jahve koji je dao
mudra sina Davidu, koji upravlja ovim velikim narodom." 22 I Hiram javi
Salomonu: "Primio sam tvoju poruku. Ispunit ću u svemu tvoju želju
glede drva cedrova i drva čempresova. 23 Moje će ih sluge dopremiti
s Libanona na more, složit ću ih u splavi i pustiti ih morem do mjesta
koje ćeš mi označiti; ondje ću ih razložiti i ti ćeš ih uzeti. Ti ćeš pak
ispuniti moju želju i dati hranu mojoj čeljadi." 24 Hiram je davao Salomonu
drva cedrova i čempresova koliko je htio, 25 a Salomon je davao Hiramu
dvadeset tisuća kora pšenice za hranu ljudstvu, i dvadeset tisuća kora ulja
od tiještenih maslina. Toliko je Salomon davao Hiramu godinu za godinom.
26 Jahve je dao mudrost Salomonu, kako mu bijaše obećao; između Hirama
i Salomona vladao je mir te oni sklopiše savez. 27 Tada diže kralj Salomon
kulučare iz svega Izraela; kulučara je bilo u svemu trideset tisuća ljudi.
28 Slao ih je naizmjence na Libanon, svakog mjeseca deset tisuća ljudi:
bili su mjesec dana na Libanonu, a dva mjeseca kod kuće. Adoniram je
bio nad svim kulučarima. 29 Salomon je imao i sedamdeset tisuća nosača
tereta, osamdeset tisuća kamenorezaca u gori, 30 ne računajući glavara
službeničkih koji su upravljali poslovima; njih je bilo tri tisuće i tri stotine,
a upravljali su narodom zaposlenim na radovima. 31 Kralj je zapovjedio da
lome gromade biranog kamena i da ih klešu za temelje Hrama. 32 Graditelji
Salomonovi i Hiramovi, i oni iz Gibela, tesali su i pripremali drvo i klesali
za gradnju Hrama.

6

1 Četiri stotine i osamdesete godine poslije izlaska Izraelaca iz zemlje
egipatske, četvrte godine kraljevanja svoga nad Izraelom, mjeseca Ziva -
to je drugi mjesec - počeo je Salomon graditi Dom Jahvin. 2 Hram što ga
je kralj Salomon gradio Jahvi bio je dug šezdeset lakata, širok dvadeset, a
visok dvadeset i pet lakata. 3 Trijem pred Hekalom Hrama bio je dvadeset
lakata dug, prema širini Hrama, a deset lakata širok, prema dužini Hrama.
4 Na Hramu je napravio prozore zatvorene rešetkama. 5 Uza zid Hrama
oko Hekala i Debira sagradio je prigradnju na katove, sve unaokolo. 6 Donji
kat bio je pet lakata širok, srednji šest, a treći sedam lakata, jer je zasjeke
rasporedio s vanjske strane naokolo Hrama da ih ne bi morao ugrađivati u
hramske zidove. 7 Hram je građen od kamena koji je već u kamenolomu bio
oklesan, tako da se za gradnje nije čuo ni čekić ni dlijeto, ni ikakvo željezno
oruđe. 8 Ulaz u donji kat bio je s desne strane Hrama, a zavojnim se
stubama uspinjalo na srednji kat i sa srednjega na treći. 9 Sagradio je tako
Hram i dovršio ga; i pokrio ga cedrovim gredama i daskama. 10 I sagradi
još prigradnju oko cijeloga Hrama; bila je pet lakata visoka, a vezana s
Hramom cedrovim gredama. 11 I riječ Jahvina stiže Salomonu: 12 "To
je Dom što ga gradiš ... Ako budeš hodio prema naredbama mojim, ako
budeš vršio naredbe moje i držao se mojih zapovijedi, tada ću ispuniti tebi
obećanje što sam ga dao tvome ocu Davidu: 13 prebivat ću među sinovima
Izraelovim i neću ostaviti naroda svoga Izraela." 14 I tako Salomon sazida
Hram i dovrši ga. 15 I obloži iznutra zidove Hrama cedrovim daskama - od

poda do stropa obloži ih drvetom iznutra - a daskama čempresovim obloži
pod Hrama. 16 I načini pregradu od dvadeset lakata, od cedrovih dasaka, s
poda pod strop, i odijeli taj dio Hrama za Debir, za Svetinju nad svetinjama.
17 A Hekal - Svetište, dio Hrama ispred Debira - imaše četrdeset lakata. 18 A
po cedrovini unutar Hrama bijahu urezani ukrasi - pleteri od pupoljaka i
cvijeća; sve je bilo od cedrovine i nigdje se nije vidio kamen. 19 Debir je
uredio unutra u Hramu da onamo smjesti Kovčeg saveza Jahvina. 20 Debir
bijaše dvadeset lakata dug, dvadeset lakata širok i dvadeset lakata visok,
a obložio ga je čistim zlatom. Napravio je i Žrtvenik od cedrovine, 21 pred
Debirom, i obložio ga čistim zlatom. 22 I sav je Hram obložio zlatom, sav
Hram i sav oltar koji je pred Debirom obložio je zlatom. 23 U Debiru načini
dva kerubina od maslinova drveta. Bili su visoki deset lakata. 24 Jedno je
krilo u kerubina bilo pet lakata i drugo je krilo u kerubina bilo pet lakata;
deset je lakata bilo od jednoga kraja krila do drugoga. 25 I drugi je kerubin
bio od deset lakata: jednaka mjera i jednak oblik obaju kerubina. 26 Visina
jednog kerubina bila je deset lakata, tako i drugoga. 27 Smjestio je kerubine
usred nutarnje prostorije; širili su svoja krila, tako da je krilo jednoga ticalo
jedan zid, a krilo drugoga ticalo drugi zid; u sredini prostorije krila im se
doticahu. 28 I kerubine je obložio zlatom. 29 Po svim zidovima Hrama
unaokolo, iznutra i izvana, urezao je likove kerubina, palma i rastvorenih
cvjetova, 30 zlatom je pokrio i pod Hramu iznutra i izvana. 31 A za ulaz
u Debir načini dvokrilna vrata od maslinova drveta; dovraci s pragom
bijahu na pet uglova. 32 Oba krila na vratima od maslinova drveta ukrasi
likovima kerubina, palma i rastvorenih cvjetova, i sve ih obloži zlatom;
listićima zlata oblijepi kerubine i palme. 33 Tako i za ulaz u Hekal načini
vrata od maslinova drveta, sa četverokutnim dovracima. 34 Oba krila
na vratima bijahu od čempresova drveta i oba se otvarahu na jednu i
na drugu stranu. 35 Urezao je na njima kerubine, palme i rastvorene
cvjetove i obložio zlatom sve što bijaše urezano. 36 Potom je sagradio
unutrašnje predvorje od tri reda klesanog kamena i jednoga reda tesanih
greda cedrovih. 37 Temelji su Hramu Jahvinu bili položeni četvrte godine,
mjeseca Ziva; 38 a jedanaeste godine, mjeseca Bula - to je osmi mjesec -
Hram je dovršen sa svim dijelovima i sa svim što mu pripada. Salomon ga
sagradi za sedam godina.

7

1 Salomon je sagradio i svoj dvor; u trinaest ga je godina potpuno dovršio.
2 Sagradio je dvor od libanonske šume: stotinu lakata dug, pedeset širok
i trideset lakata visok, na četiri reda cedrovih stupova, a na stupovima
bijahu cedrove grede. 3 Bio je pokriven cedrovinom iznad soba koje su
počivale na stupovima. Ovih je bilo četrdeset i pet: petnaest u svakom
redu. 4 Bila su tri reda prozora: po tri su prozora gledala jedan prema
drugome. 5 Sva vrata s dovratnicima bila su četverokutna i po tri su
prozora stajala jedan prema drugome. 6 Načinio je trijem od stupova,
pedeset lakata dug i trideset širok. 7 Zatim je sagradio prijestolni trijem
gdje je sudio; i sudački trijem, obložen cedrovinom od poda do stropa.
8 Njegovo prebivalište, u drugom dvorištu i unutar predvorja, bilo je istoga
oblika. Sagradio je i kuću, nalik na onaj trijem, faraonovoj kćeri, kojom
se bijaše oženio. 9 Sve su te građevine bile od biranog kamena, sječena
po mjeri, a klesana iznutra i izvana, od temelja sve do drvenih spojnica,
a vani sve do velikog predvorja. 10 Temelji su im bili od birana, velikog

kamena: od deset i od osam lakata, 11 a nadgradnja od birana, po mjeri
klesana kamena i od cedrovine. 12 A tri su reda klesanog kamena i red
cedrovih greda okruživali veliko predvorje, a tako i unutrašnje predvorje
Doma Jahvina. 13 Salomon posla po Hirama iz Tira. 14 Bio je to sin udovice
iz plemena Naftalijeva, ali mu otac bijaše iz Tira, kovač tuča. Bio je pun
vještine, umijeća i znanja da svašta izrađuje od tuča. Dođe on kralju
Salomonu i sav mu posao izradi. 15 Salio je dva stupa od tuča; jedan
je stup bio visok osamnaest lakata, a koncem mjeren unaokolo imao je
dvanaest lakata, isto tako i drugi. 16 I načini dvije glavice od tuča da se
stave povrh stupova; jedna je glavica bila visoka pet lakata i druga je
bila pet lakata visoka. 17 Načini dva opleta u obliku pletera i lančaste
žice da pokriju glavice na vrhu stupova; sedam za jednu glavicu i sedam
za drugu. 18 Onda izradi mogranje: bili su u dva reda oko svake mreže.
19 Glavice na vrhu stupova pred trijemom imale su oblik ljiljana, od četiri
lakta. 20 Stajale su na oba stupa kod izbočine što je bila prema lančancu.
Dvije stotine mogranja bilo je oko prve glavice i dvije stotine oko druge.
21 Podiže stupove pred trijemom Hekala; jedan postavi na desnu stranu i
nazva ga Jahin; postavi drugi stup na lijevu stranu i dade mu ime Boaz.
22 Na samom vrhu stupova postavi izrađene ljiljane. I tako dovrši stupove.
23 Tada od rastaljene kovine izli more koje je od ruba do ruba mjerilo deset
lakata; bilo je okruglo naokolo, pet lakata visoko, a u opsegu, mjereno
vrpcom, imalo je trideset lakata. 24 Pod rubom mu bijahu uresi kao cvjetne
čaške koje su ga optakale sasvim: po deset na lakat optakale su more
unaokolo; cvjetne su čaške bile u dva reda i salivene s njim. 25 Počivalo je
na dvanaest volova: tri su gledala na sjever, tri na zapad, tri na jug, a tri
na istok; more je stajalo na njima i svi su stražnjim dijelom bili okrenuti
unutra. 26 Bilo je debelo pedalj, rub mu kao rub u čaše, kao cvijet, a
moglo je primiti tri tisuće bata. 27 Načinio je deset tučanih podnožja;
svako je podnožje bilo četiri lakta dugo, četiri lakta široko, a tri lakta
visoko. 28 Podnožja su bila ovako izrađena: imala su okvire, a okviri su
stajali među preponama. 29 Na okvirima među preponama bili su lavovi,
volovi i kerubini; a na samim preponama, kako iznad lavova i volova tako
i pod njima, bijahu ukrasi poput vijenaca. 30 Svako je podnožje imalo
četiri tučana točka i osovine od tuča; četiri su njihove noge imale držače;
pod umivaonikom bijahu držači sliveni s ukrasima. 31 Gore, gdje su se
držači sastavljali, bio je otvor podnožja; imao je lakat i pol; otvor je bio
okrugao, u obliku ukrasne posude, a na njemu su bili uklesani i ukrasi;
ali prepone bijahu četvrtaste, a ne okrugle. 32 Četiri su točka bila pod
preponom. Osovine im izlazile na podnožju; svaki točak bijaše visok lakat
i pol. 33 Točkovi su bili slični točkovima običnih kola: njihove osovine,
naplaci, paoci i glavčine - sve bijaše liveno. 34 Bila su četiri držača na četiri
ugla svakog podnožja; podnožje i držači sačinjavahu jednu cjelinu. 35 Pri
vrhu podnožja bio je sve unaokolo krug visok pol lakta; povrh podnožja
bili su klinovi; prepone su s njima sačinjavale cjelinu. 36 Po oplošjima
klinova i prepona urezao je kerube, lavove i palme, već prema veličini
praznog oplošja i vijenaca naokolo. 37 Tako načini deset podnožja: jednako
salivenih, jednake veličine i oblika. 38 I načini deset umivaonika od tuča.
Svaki je umivaonik sadržavao četrdeset bata, a svaki je umivaonik bio od
četiri lakta; na svako od deset podnožja došao je po jedan umivaonik.
39 Postavi pet podnožja na desnoj strani Hrama, a pet na lijevoj strani
Hrama; a more stavi s desne strane Hrama, prema jugoistoku. 40 Hiram

načini lonce, lopate i kotliće. Dovrši on sav posao što ga je obavljao
kralju Salomonu za Dom Jahvin: 41 dva stupa, okrugle glavice što su
bile navrh stupova; dva opleta da pokriju dvije glavice što bijahu navrh
stupova; 42 četiri stotine mogranja za oba opleta; dva reda mogranja za
svaki oplet da prekriju dvije glavice navrh stupova; 43 deset podnožja i
deset umivaonika na podnožjima; 44 jedno more i dvanaest volova pod
njim; 45 lonce, lopate i kotliće. Svi ti predmeti koje je Hiram načinio kralju
Salomonu za Dom Jahvin bili su od sjajnog tuča. 46 Kralj je zapovjedio da
sve to lijevaju u kalupima od gline, u Jordanskoj dolini, između Sukota i
Sartana. 47 Na koncu je Salomon odredio da rasporede sve te predmete, a
bijaše ih toliko da se nije mogla obračunati težina tuča. 48 Salomon načini
sve predmete koji su bili u Domu Jahvinu: zlatni žrtvenik i zlatni stol na
kojemu su stajali prineseni hljebovi; 49 pet svijećnjaka s desne i pet s lijeve
strane pred Debirom, od čistoga zlata; cvjetove, svjetiljke, usekače od zlata;
50 vrčeve, noževe, kotliće, plitice i kadionice od čistoga zlata; stožere za
vrata nutarnje dvorane - to je Svetinja nad svetinjama - i za vrata Hekala
- to jest Hrama - sve od zlata. 51 Tako bi priveden kraju sav posao što ga
Salomon obavi za Dom Jahvin. Salomon unese sve svete darove oca svoga
Davida - srebro, zlato i posuđe - i stavi ih u riznicu Doma Jahvina.

8

1 Tada Salomon sazva u Jeruzalem sve starješine Izraelove, sve knezove
plemenske i glavare obitelji da se prenese Kovčeg saveza Jahvina iz grada,
Davidova grada, to jest sa Siona. 2 Svi se ljudi Izraelovi sabraše pred
kraljem Salomonom na blagdan u mjesecu Etanimu (to je sedmi mjesec).
3 I kad su došle Izraelove starješine, svećenici ponesoše Kovčeg 4 i Šator
sastanka sa svim posvećenim priborom što bješe u Šatoru. Prenosili su
ih svećenici i leviti. 5 Kralj Salomon i sva zajednica Izraelova koja se
sabrala oko njega žrtvovali su pred Kovčegom toliko ovaca i goveda da se
ne mogahu prebrojiti ni procijeniti. 6 Svećenici donesoše Kovčeg saveza
Jahvina na njegovo mjesto, u Debir Doma, to jest u Svetinju nad svetinjama,
pod krila kerubina. 7 Kerubini su, naime, imali raširena krila nad mjestom
gdje stajaše Kovčeg i zaklanjahu odozgo Kovčeg i njegove motke. 8 [8a]
Motke su bile tako dugačke da su im se krajevi vidjeli iz Svetišta nasuprot
Debiru, ali se nisu vidjele izvana. 9 U Kovčegu nije bilo ništa, osim dviju
kamenih ploča koje metnu Mojsije na Horebu, gdje Jahve sklopi Savez s
Izraelcima pošto iziđoše iz Egipta. [8b] Ondje su ostale do danas. 10 A
kad su svećenici izašli iz Svetišta, oblak ispuni Dom Jahvin, 11 i svećenici
ne mogoše od oblaka nastaviti službe: slava Jahvina ispuni Dom Božji!
12 Tada reče Salomon: “Jahve odluči prebivati u tmastu oblaku, 13 a ja ti
sagradih uzvišen Dom da u njemu prebivaš zauvijek.” 14 I, okrenuvši se,
kralj blagoslovi sav izraelski zbor, a sav je izraelski zbor stajao. 15 Reče
on: “Neka je blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji je svojom rukom
ispunio obećanje što ga na svoja usta dade ocu mome Davidu, rekavši:
16 'Od dana kad izvedoh svoj narod iz zemlje egipatske, nisam izabrao
grada ni iz kojega Izraelova plemena da se u njemu sagradi Dom gdje
bi prebivalo moje Ime, nego sam izabrao Davida da on zapovijeda mojim
narodom Izraelom.' 17 Otac mi David naumi podići Dom Imenu Jahve, Boga
Izraelova, 18 ali mu Jahve reče: 'Naumio si podići Dom mojem Imenu, i
dobro učini, 19 ali nećeš ti podići toga Doma, nego sin tvoj koji izađe iz
tvoga krila, on će podići Dom mojem Imenu.' 20 Jahve ispuni obećanje

svoje: naslijedio sam svoga oca Davida i sjeo na prijestolje Izraelovo, kako
obeća Jahve, i podigao Dom Imenu Jahve, Boga Izraelova, 21 i odredio sam
da ondje bude mjesto Kovčegu u kojem je Savez što ga Jahve sklopi s
našim ocima kad ih je izveo iz zemlje egipatske." 22 Tada Salomon stupi, u
nazočnosti svega zbora Izraelova, pred žrtvenik Jahvin, raširi ruke prema
nebu 23 i reče: "Jahve, Bože Izraelov! Nijedan ti bog nije sličan ni na
nebesima ni dolje na zemlji, tebi koji držiš Savez i ljubav svojim slugama
što kroče pred tobom sa svim svojim srcem. 24 Sluzi svome Davidu, mome
ocu, ti si ispunio što si mu obećao. Što si obećao na svoja usta, ispunio si
svojom rukom upravo danas. 25 Sada, Jahve, Bože Izraelov, ispuni svome
sluzi, ocu mome Davidu, što si obećao kad si rekao: 'Neće ti preda mnom
nestati nasljednika koji bi sjedio na izraelskom prijestolju, samo ako tvoji
sinovi budu čuvali svoje putove hodeći po mojem zakonu kako si ti hodio
preda mnom.' 26 Sada, dakle, Jahve, Bože Izraelov, neka se ispuni tvoje
obećanje koje si dao svome sluzi Davidu, mome ocu! 27 Ali zar će Bog doista
boraviti s ljudima na zemlji? TÓa nebesa ni nebesa nad nebesima ne mogu
ga obuhvatiti, a kamoli ovaj Dom što sam ga sagradio! 28 Pomno počuj
molitvu i vapaj svoga sluge, Jahve, Bože moj, te usliši vapaj i molitvu što je
tvoj sluga tebi upućuje! 29 Neka tvoje oči obdan i obnoć budu otvorene nad
ovim Domom, nad ovim mjestom za koje reče: 'Tu će biti moje Ime.' Usliši
molitvu koju će sluga tvoj izmoliti na ovome mjestu. 30 I usliši molitvu
sluge svoga i naroda svojega izraelskog koju bude upravljao prema ovome
mjestu. Usliši s mjesta gdje prebivaš, s nebesa; usliši i oprosti. 31 Ako tko
zgriješi protiv bližnjega i naredi mu se da se zakune, a zakletva dođe pred
tvoj žrtvenik u ovom Domu, 32 tada je ti čuj u nebu i postupaj i sudi svojim
slugama, osudi krivca okrećući njegova djela na njegovu glavu, a nevina
oslobodi postupajući s njime po nevinosti njegovoj. 33 Ako narod tvoj bude
potučen od neprijatelja jer se ogriješio o tebe, ali se ipak k tebi obrati
i proslavi Ime tvoje i u ovom se Domu pomoli, 34 onda ti čuj to s neba,
oprosti grijehe svome narodu izraelskom i dovedi ga natrag u zemlju koju
si dao njihovim očevima. 35 Kad se zatvori nebo i ne padne kiša jer su
se ogriješili o tebe, pa ti se pomole na ovome mjestu i proslave Ime tvoje
i obrate se od svojega grijeha kad ih ti poniziš, 36 tada ti čuj na nebu i
oprosti grijeh svojim slugama i svojem izraelskom narodu, pokazujući im
valjan put kojim će ići, i pusti kišu na zemlju koju si svojem narodu dao
u baštinu. 37 Kad u zemlji zavlada glad, kuga, snijet i rđa i kad navale
skakavci, gusjenice, kad neprijatelj ovoga naroda pritisne koja od njegovih
vrata, ili kad bude kakva druga nevolja ili boleština, 38 ako koji čovjek,
ili sav tvoj narod, Izrael, osjeti tjeskobu svoga srca pa upravi molitvu ili
prošnju te raširi ruke prema ovom Hramu, 39 ti čuj s neba, s mjesta gdje
prebivaš, i oprosti i postupi; vrati svakome čovjeku prema putu njegovu,
jer ti poznaješ srce njegovo - ti jedini poznaješ srce sviju - 40 da te se uvijek
boje sve dane dokle žive na zemlji što je ti dade našim očevima. 41 Pa
i tuđinca, koji nije od tvojega naroda izraelskog, nego je stigao iz daleke
zemlje radi Imena tvoga 42 jer je čuo za veliko Ime tvoje, za tvoju snažnu
ruku i za tvoju mišicu podignutu - ako dođe i pomoli se u ovom Hramu,
43 usliši ga s neba gdje prebivaš, usliši sve vapaje njegove da bi upoznali
svi zemaljski narodi Ime tvoje i bojali se tebe kao narod tvoj Izrael i da
znaju da je tvoje Ime zazvano nad ovaj Dom koji sam sagradio. 44 Ako
narod tvoj krene na neprijatelja putem kojim ga ti uputiš i pomoli se Jahvi,
okrenut k ovom gradu što si ga izabrao i prema Domu koji sam podigao

tvojem Imenu, 45 usliši mu s neba molitvu i prošnju i učini mu pravdu.
46 Kad ti sagriješe, jer nema čovjeka koji ne griješi, a ti ih, rasrdiv se na
njih, predaš neprijateljima da ih zarobe i odvedu kao roblje u daleku ili
blizu zemlju, 47 pa ako se pokaju srcem u zemlji u koju budu dovedeni
te se obrate i počnu te moliti za milost u zemlji svojih osvajača govoreći:
'Zgriješili smo, bili smo zli i naopaki', 48 i tako se obrate k tebi svim srcem
i svom dušom u zemlji svoga ropstva u koju budu dovedeni kao roblje, i
pomole se okrenuti k zemlji što je ti dade njihovim očevima, i prema gradu
koji si izabrao, i prema Domu što sam ga podigao tvom Imenu, 49 usliši s
neba, gdje prebivaš, njihovu molbu i njihove prošnje, 50 učini im pravdu i
oprosti svome narodu što je zgriješio protiv tebe, oprosti sve uvrede koje ti
je nanio, učini da mu se smiluju osvajači i da budu milostivi prema njemu,
51 jer su oni tvoj narod i baština tvoja, njih si izveo iz Egipta, iz užarenog
kotla. 52 Neka oči tvoje budu otvorene na prošnju tvoga sluge i na prošnju
naroda tvoga Izraela da čuješ sve njihove molbe što će ih tebi uputiti. 53 Jer
ti si ih odvojio od svih naroda na zemlji sebi za baštinu, kako si objavio po
svome sluzi Mojsiju, kada si izveo oce naše iz Egipta, o Gospode, Jahve!”
54 Pošto je Salomon dovršio svu ovu molitvu i prošnju pred Jahvom, diže
se s mjesta gdje je klečao, raširenih ruku prema nebu, pred žrtvenikom
Jahvinim, 55 pa istupi te blagoslovi sav zbor Izraelov govoreći jakim glasom:
56 “Blagoslovljen Jahve, koji je narodu svome Izraelu dao mir u svemu
kako je obećao; nije propalo nijedno od njegovih lijepih obećanja koja je
dao sluzi svome Mojsiju. 57 Neka Jahve, Bog naš, bude s nama kao što
je bio s ocima našim i neka nas ne napusti i ne odbaci. 58 Neka prikloni
naša srca k sebi da bismo hodili svim njegovim putovima i držali njegove
zapovijedi, zakone i uredbe koje je dao ocima našim. 59 Bile ove moje riječi,
koje sam smjerno iznio pred Jahvu, danju i noću nazočne pred Jahvom,
Bogom našim, eda bi dan za danom činio pravdu sluzi svomu i pravicu
narodu svome Izraelu, 60 ne bi li tako svi narodi zemlje spoznali da je Jahve
jedini Bog i da nema drugoga. 61 A vaše srce neka bude potpuno odano
Jahvi, Bogu našemu, držeći se njegovih zakona i obdržavajući njegove
zapovijedi kao danas!” 62 Kralj i sav Izrael s njim prinesu žrtvu Jahvi.
63 Kao žrtvu pričesnicu, koju je prikazao Jahvi, Salomon prinese dvadeset
i dvije tisuće volova i stotinu i dvadeset tisuća ovaca; time kralj i svi Izraelci
posvete Dom Jahvin. 64 Toga dana posveti kralj središte predvorja, koje je
ispred Doma Jahvina, jer ondje je prinio paljenice, prinosnice i pretiline
pričesnica, jer je tučani žrtvenik pred Jahvom bio premalen da primi
paljenice, prinosnice, pretiline pričesnica. 65 Tu je svečanost u ono vrijeme
Salomon slavio sedam dana, sa svim Izraelcima, zborom velikim od Ulaza
u Hamat do Potoka Egipatskog, pred Jahvom, Bogom našim. 66 Zatim je
osmoga dana otpustio ljude; oni su blagosivljali kralja i odlazili svojim
kućama, veseli i zadovoljna srca zbog svega dobra što ga je Jahve učinio
svome sluzi Davidu i narodu svome Izraelu.

9

1 Kad je Salomon dovršio gradnju Doma Jahvina, kraljevskog dvora i
svega što je namislio graditi, 2 javi se Jahve i drugi put Salomonu, kao
što mu se bio javio u Gibeonu. 3 Jahve mu reče: “Uslišio sam molitvu i
prošnju koju si mi uputio. Posvetio sam ovaj Dom, koji si sagradio da u
njemu prebiva Ime moje dovijeka; moje će oči i srce biti ovdje svagda.
4 A ti, ako budeš hodio preda mnom kako je hodio tvoj otac David, u

nevinosti srca i pravednosti, postupao u svemu kako sam ti zapovjedio i
ako budeš držao moje zakone i moje naredbe, 5 ja ću učvrstiti zauvijek
tvoje kraljevsko prijestolje nad Izraelom, kako sam obećao tvome ocu
Davidu kad sam rekao: 'Nikada ti neće nestati nasljednika na prijestolju
Izraelovu.' 6 Ali ako me ostavite, vi i vaši sinovi, ako ne budete držali
mojih zapovijedi i zakona koje sam vam dao, ako se okrenete bogovima i
budete im služili i klanjali im se, 7 tada ću istrijebiti Izraela iz zemlje koju
sam mu dao; ovaj ću Dom, koji sam posvetio svome Imenu, odbaciti od
sebe, i Izrael će biti poruga i podsmijeh svim narodima. 8 Ovaj je Dom
uzvišen, ali svi koji budu uza nj prolazili bit će zaprepašteni; zviždat će i
govoriti: 'Zašto je Jahve tako učinio s ovom zemljom i s ovim Domom?'
9 A reći će im se: 'Jer su ostavili Jahvu, Boga svoga, koji je izveo oce
njihove iz Egipta, a priklonili se drugim bogovima, častili ih i služili im,
zato je Jahve pustio na njih sva ova zla.'" 10 Poslije dvadeset godina, za
kojih je Salomon sagradio obje zgrade, Dom Jahvin i kraljevski dvor, 11 a
Hiram, kralj Tira, dobavljao mu drvo cedrovo i čempresovo i zlata koliko
je god želio, dade tada kralj Salomon Hiramu dvadeset gradova u zemlji
galilejskoj. 12 Hiram izađe iz Tira da vidi gradove koje mu je Salomon
darovao, ali mu se nisu svidjeli. 13 I reče: "Kakvi su to gradovi što si mi ih
dao, brate?" I od tada ih zovu "zemlja Kabul" do današnjega dana. 14 A
Hiram bijaše poslao kralju stotinu i dvadeset zlatnih talenata. 15 Ovako je
bilo s rabotom koju je kralj Salomon digao da sagradi Dom Jahvin, svoj
dvor, Milo i zidove Jeruzalema, Hasor, Megido i Gezer. 16 Faraon, kralj
Egipta, krenu u vojni pohod, osvoji Gezer, popali i poubija Kanaance koji
su ondje živjeli, zatim dade grad u miraz svojoj kćeri, ženi Salomonovoj,
17 a Salomon obnovi Gezer, Bet Horon Donji, 18 Baalat, Tamar u pustinji
u zemlji, 19 sve gradove-skladišta koje je Salomon imao, gradove za bojna
kola i gradove za konjicu, i sve što je Salomon želio sagraditi u Jeruzalemu,
na Libanonu i u svim zemljama koje su mu bile podložne. 20 Svim
preostalim Amorejcima, Hetitima, Perižanima, Hivijcima i Jebusejcima,
koji nisu bili Izraelci, 21 sinovima njihovim koji ostadoše iza njih u zemlji
i koje Izraelci nisu zatrli, Salomon nametnu tešku tlaku do današnjega
dana. 22 Sinove Izraelove nije Salomon pretvarao u robove, nego su mu
oni bili vojnici, dvorani, vojskovođe, tridesetnici, zapovjednici njegovih
bojnih kola i konjice. 23 A evo nadzornika koji su upravljali Salomonovim
radovima: njih pet stotina i pedeset koji su zapovijedali puku zaposlenu
na radovima. 24 Čim je faraonova kći ušla iz Davidova grada u kuću koju
joj Salomon bijaše sagradio, tada on podiže Milo. 25 Salomon je tri puta
u godini prinosio paljenice i pričesnice na žrtveniku koji je podigao Jahvi
i palio je kad pred Jahvom. Tako je dovršio Hram. 26 Kralj Salomon je
sagradio brodovlje u Esjon-Geberu, koji je kralj Elata, na obali Crvenoga
mora, u zemlji edomskoj. 27 Hiram je poslao na tim lađama svoje sluge,
mornare koji su poznavali more, sa slugama Salomonovim. 28 Oni otploviše
u Ofir, uzeše odande četiri stotine i dvadeset talenata zlata i donesoše ih
kralju Salomonu.

10

1 Glas koji je u Jahvinu Imenu stekao Salomon dopro je do kraljice
od Sabe; zato ona dođe da Salomona iskuša zagonetkama. 2 Došla je u
Jeruzalem s golemom pratnjom, s devama koje su nosile mirise, nebrojeno
zlato i drago kamenje. Došavši k Salomonu, porazgovori se s njim o svemu

što joj bijaše na srcu. 3 Salomon joj odgovori na sva pitanja; nije mu
bilo skriveno ništa da joj ne bi umio objasniti. 4 Kad kraljica od Sabe
vidje mudrost Salomonovu, dvor koji bijaše sagradio, 5 jela na njegovu
stolu, odaje njegove i dvorane, otmjenost njegove posluge i njihova odijela,
njegove peharnike i paljenice koje je prinio u Domu Jahvinu, zastade joj
dah. 6 Tada reče kralju: “Istina je bila što sam u svojoj zemlji čula o tebi i
o tvojoj mudrosti. 7 Ali nisam htjela vjerovati što se pripovijeda dokle god
nisam došla i vidjela na svoje oči; i doista, ni pola mi nije bilo rečeno: ti
nadvisuješ u mudrosti i blagostanju slavu o kojoj sam čula. 8 Blago tvojim
ženama, blago ovim tvojim slugama koji su neprestano pred tobom i
slušaju tvoju mudrost! 9 Neka je blagoslovljen Jahve, Bog tvoj, komu si tako
omilio da te postavio na prijestolje Izraelaca; zato što Jahve uvijek ljubi
Izraela, postavio te kraljem da činiš pravo i pravicu.” 10 Dade tada kralju
stotinu i dvadeset zlatnih talenata, mnogo miomirisa i dragulja. Nikad više
nije bilo takvih miomirisa kakve je kraljica od Sabe dala kralju Salomonu.
11 Pa i Hiramovo brodovlje, koje je donosilo zlato iz Ofira, dovezlo je odande
mnogo sandalovine i dragulja. 12 Kralj je od sandalovine napravio ograde
za Dom Jahvin i za kraljevski dvor, i citre i harfe za pjevače; nikada se
više nije dovezlo toliko sandalova drveta niti se vidjelo do danas. 13 Kralj
Salomon dade kraljici od Sabe što je god zaželjela i zatražila, a povrh toga
kraljevski je obdari. Potom ona krenu i sa slugama vrati se u svoju zemlju.
14 Zlato što je dolazilo Salomonu svake godine bilo je teško šest stotina
šezdeset i šest zlatnih talenata, 15 osim onoga što je dolazilo od trgovaca
i prodavača-potukača i od svih arapskih kraljeva i upravitelja zemaljskih.
16 Kralj Salomon načini tri stotine velikih štitova od kovanog zlata; za svaki
je štit upotrijebio šest stotina zlatnih šekela; 17 i načini trista štitića od
kovanog zlata; za svaki je štitić utrošio tri zlatne mine. Pohranio je sve u
kuću zvanu Libanonska šuma. 18 Kralj je još napravio veliko prijestolje od
bjelokosti i obložio ga čistim zlatom. 19 Prijestolje je imalo šest stepenica,
straga je na njemu bila teleća glava, a s obje strane sjedala bile su ručice,
a kraj ručica stajala dva lava. 20 Dvanaest je lavova stajalo s obje strane
onih šest stepenica. Takvo što nije bilo izrađeno ni u jednom kraljevstvu.
21 Sve posude iz kojih je pio kralj Salomon bijahu zlatne, i sve posuđe u
kući zvanoj Libanonska šuma bijaše od suhoga zlata; ništa nije bilo od
srebra, jer se ono smatralo bezvrijednim u Salomonovo vrijeme. 22 Kralj je
imao taršiško brodovlje na moru zajedno s Hiramovim brodovljem, i svake
treće godine dolazilo je taršiško brodovlje donoseći zlato, srebro i slonovu
kost, majmune i paune. 23 Tako je kralj Salomon natkrilio sve zemaljske
kraljeve bogatstvom i mudrošću. 24 Sav je svijet želio vidjeti Salomona
i čuti mudrost koju mu je Bog ulio u srce. 25 Svatko mu je donosio dar:
srebro i zlatno posuđe, haljine, oružje, miomirise, konje i mazge, iz godine
u godinu. 26 Uz to je Salomon sakupio bojnih kola i konjanika; imao je
tisuću i četiri stotine bojnih kola i dvanaest tisuća konja i rasporedio ih je
po gradovima bojnih kola i kod kralja u Jeruzalemu. 27 Salomon je učinio
da u Jeruzalemu bude srebra kao kamenja, a cedrova kao divljih smokava
što rastu u Šefeli. 28 Salomon je uvozio konje iz Musrija i Koe: kraljevi
nabavljači uvozili su ih iz Koe za određenu svotu. 29 Kola se dovozila iz
Egipta po šest stotina srebrnih šekela; a konj se plaćao po stotinu i pedeset.
Tako ih preko nabavljača dobivahu svi kraljevi hetitski i aramejski.

11

1 Kralj je Salomon - uz kćer faraonovu - volio mnoge žene tuđinke:
Moapke, Amonke, Edomke, Sidonke i Hetitkinje, 2 od svih naroda za koje je
Jahve rekao Izraelcima: “Nećete odlaziti k njima i oni neće dolaziti k vama;
oni će zacijelo okrenuti vaša srca svojim bogovima.” Njima se priklonio
Salomon svojom ljubavlju. 3 Imao je sedam stotina kneževskih žena i tri
stotine inoča. Njegove su žene zavodile njegovo srce. 4 I kada je Salomon
ostario, njegove su mu žene okrenule srce prema drugim bogovima, i
srce njegovo nije više potpuno pripadalo Jahvi kao što je pripadalo srce
njegova oca Davida. 5 Salomon je išao za Aštartom, boginjom Sidonaca, i
Milkomom, sramotom Amonaca. 6 Činio je ono što ne bijaše pravo u očima
Jahvinim i nije se sasvim pokoravao Jahvi kao što se pokoravao njegov
otac David. 7 Tako sagradi Salomon uzvišicu Kemošu, sramoti Moaba, na
gori istočno od Jeruzalema, i Milkomu, sramoti Amonaca. 8 To učini za
sve svoje žene tuđinke, koje su prinosile kad i žrtve svojim bogovima.
9 Jahve se razgnjevi na Salomona jer je okrenuo srce svoje od Jahve, Boga
Izraelova, koji mu se bio dvaput javio 10 i koji mu je baš tada zabranio
štovati druge bogove, ali on nije održao te zapovijedi. 11 Tada Jahve reče
Salomonu: “Kada je tako s tobom te ne držiš moga Saveza i naredaba koje
sam ti dao, ja ću sigurno oduzeti od tebe kraljevstvo i dat ću ga jednom
od tvojih slugu. 12 Ali neću to učiniti za tvoga života, zbog oca tvojega
Davida; uzet ću ga iz ruke tvoga sina. 13 Ipak neću od njega uzeti svega
kraljevstva: ostavit ću jedno pleme tvome sinu, zbog sluge mojega Davida,
zbog Jeruzalema koji izabrah.” 14 Tada diže Jahve protivnika Salomonu:
Edomca Hadada, iz kraljevske kuće Edomaca. 15 Jer kada je David tukao
Edomce i kad je Joab, vojskovođa, otišao da pokopa ubijene i dao pogubiti
sve muškarce u Edomu - 16 Joab i sav Izrael ostadoše ondje šest mjeseci
dok nisu istrijebili sve muškarce u Edomu - 17 Hadad je utekao u Egipat s
Edomcima koji bijahu u službi njegova oca. Hadad je bio tada mladi dječak.
18 Otišli su iz Midjana i stigli u Paran. Poveli su sa sobom ljude iz Parana
i otišli u Egipat pred faraona, kralja Egipta, koji mu dade kuću, odredi
mu hranu i dodijeli zemlje. 19 Hadad je stekao veliku milost u faraona,
koji mu dade sestru svoje žene, sestru velike kneginje Tafnese. 20 Sestra
Tafnesina rodi mu sina Genubata, koga Tafnesa odgoji u kraljevskoj palači,
i Genubat je ostao u palači među faraonovom djecom. 21 Kada je Hadad
doznao u Egiptu da je David počinuo kod svojih otaca i da je vojskovođa
Joab umro, reče faraonu: “Dopusti mi da odem u svoju zemlju!” 22 Faraon
mu reče: “Što ti nedostaje u mene te želiš poći u svoju zemlju?” A on mu
odgovori: “Ništa, ali me pusti da odem!” [25b] To je bilo zlo što ga je učinio
Hadad: mrzio je Izraela i vladao je Edomom. 23 Bog je protiv Salomona
podigao protivnika mu Rezona, sina Elijadova, koji je pobjegao od svoga
gospodara Hadadezera, kralja sopskoga; 24 Rezon je skupio ljude oko sebe
i postao im četovođa kada ih David ubijaše. Rezon zauze Damask, ondje
se nastani i zavlada Damaskom. 25 [25a] On je bio protivnik Izraelov za
života Salomonova. 26 Jeroboam bijaše sin Efraćanina Nebata, iz Sareda, a
majka mu bijaše udovica imenom Serva. On je bio u službi Salomonovoj i
podigao je ruku protiv kralja. 27 Evo razloga njegove pobune. Salomon je
gradio Milo da zatrpa kosinu u gradu Davida, oca svoga. 28 Taj Jeroboam
bijaše valjan čovjek; Salomon opazi kako se mladi čovjek prihvaća posla i
postavi ga nad svom rabotom kuće Josipove. 29 Tada se dogodi te Jeroboam
ode iz Jeruzalema, i na putu ga susrete prorok Ahija iz Šila, ogrnut novim

plaštem; bijahu sami njih dvojica u polju. 30 Ahija uze novi plašt koji
je imao na sebi i razdrije ga na dvanaest komada. 31 I reče Jeroboamu:
“Uzmi sebi deset komada, jer ovako govori Jahve, Bog Izraelov: 'Evo
ću istrgnuti kraljevstvo iz ruke Salomonove i dat ću tebi deset plemena.
32 On će imati jedno pleme, zbog sluge mojega Davida i Jeruzalema, grada
koji sam izabrao između svih plemena Izraelovih. 33 To je zato što me
ostavio i poklonio se Aštarti, boginji Sidonaca, Kemošu, bogu moapskom,
i Milkomu, bogu Amonaca, i ne hodi više mojim putovima; ne čini što
je pravo u mojim očima, niti izvršava moje zakone i naredbe kao što je
činio njegov otac David. 34 Ali mu neću iz ruke uzeti sve kraljevstvo, jer
sam ga postavio knezom za sveg njegova života, zbog sluge svoga Davida,
koga sam izabrao i koji je držao moje zapovijedi i moje zakone. 35 Ali
ću uzeti kraljevstvo iz ruke njegova sina i tebi ću ga dati, to jest deset
plemena. 36 A njegovu ću sinu ostaviti jedno pleme da moj sluga David
ima uvijek svjetiljku preda mnom u Jeruzalemu, gradu koji sam izabrao
sebi da u njemu stoluje Ime moje. 37 Tebe ću uzeti da kraljuješ nad svim
što budeš želio i da budeš kralj nad Izraelom. 38 Ako budeš poslušao sve
što ti zapovjedim i stupao budeš putovima mojim te činio što je pravedno
u očima mojim držeći moje zakone i zapovijedi moje, kako je to činio moj
sluga David, tada ću ja biti s tobom i sagradit ću ti trajan dom, kao što sam
sagradio Davidu, i dat ću ti Izraela. 39 Ponizit ću potomke Davidove; ali ne
zauvijek.'” 40 Salomon je zato tražio da ubije Jeroboama, ali on pobježe u
Egipat k Šišaku i ostade u Egiptu do smrti Salomonove. 41 Ostala povijest
Salomonova, sve što je učinio i njegova mudrost, zar nije zapisana u knjizi
Povijesti Salomonove? 42 A kraljevaše Salomon u Jeruzalemu nad svim
Izraelom četrdeset godina. 43 Onda počinu Salomon kod otaca svojih i bi
sahranjen u Davidovu gradu, a njegov sin Roboam zakralji se namjesto
njega.

12

1 Roboam ode u Šekem, jer su u Šekem došli svi Izraelci da ga zakralje.
2 Čim to ču Nebatov sin Jeroboam - koji još bijaše u Egiptu, kamo je
pobjegao pred kraljem Salomonom - vrati se iz Egipta, jer 3 bijahu poslali po
nj i dozvali ga. Kad dođoše Jeroboam i sav zbor Izraelov, rekoše Roboamu:
4 “Tvoj nam je otac nametnuo teški jaram. Ti nam sada olakšaj tešku službu
svoga oca, teški jaram koji metnu na nas, pa ćemo ti služiti!” 5 A on im
odgovori: “Za tri dana dođite opet k meni.” I narod ode. 6 Tada se kralj
Roboam posavjetova sa starcima koji su služili njegovu ocu Salomonu dok
je bio živ i upita ih: “Što savjetujete da odgovorim ovome narodu?” 7 Oni
mu odgovoriše: “Ako danas udovoljiš tim ljudima, budeš im blagonaklon
i odgovoriš im lijepim riječima, oni će ti uvijek ostati sluge.” 8 Ali on
odbaci savjet što mu ga dadoše starci i posavjetova se s mladićima koji su
odrasli s njim i bili mu u službi. 9 Upita ih: “Što savjetujete da odgovorim
ovome narodu koji mi reče: 'Olakšaj jaram što nam ga nametnu tvoj
otac?'” 10 Mladići koji bijahu s njime odrasli odgovoriše mu: “Narodu koji
ti reče: 'Tvoj nam je otac nametnuo jaram, a ti nam ga olakšaj', uzvrati
ovako: 'Moj je mali prst deblji od bedara moga oca! 11 Eto, moj vam je
otac nametnuo teški jaram, a ja ću još otežati vaš jaram; moj vas je otac
šibao bičevima, a ja ću vas šibati bičevima sa željeznim štipavcima.'”
12 A treći dan dođe sav narod k Roboamu, kako im bijaše zapovjedio kralj

rekavši im: “Vratite se k meni trećega dana.” 13 Kralj im oštro odgovori,
odbacivši savjet koji mu dadoše stariji. 14 I reče im po savjetu mladih:
“Moj je otac otežao vaš jaram, a ja ću još dodati na nj; moj vas je otac
šibao bičevima, a ja ću vas šibati bičevima sa željeznim štipavcima.”
15 Kralj dakle ne htjede poslušati naroda, jer tako upriliči Jahve da se
ispuni riječ što je preko Ahije iz Šila kaza Nebatovu sinu Jeroboamu. 16 Kad
Izraelci vidješe gdje se kralj oglušio, odgovori mu narod: “Kakav dio mi
imamo s Davidom? Mi nemamo baštine s Jišajevim sinom. U šatore,
Izraele! A sad se, Davide, brini za svoj dom!” I sav Izrael ode pod svoje
šatore. 17 Roboam zavlada samo nad Izraelovim sinovima koji su živjeli po
judejskim gradovima. 18 Potom kralj Roboam posla Adorama, nadstojnika
za tlaku, ali ga Izraelci kamenovaše i on umrije; a kralj se Roboam brže-
bolje pope na kola i pobježe u Jeruzalem. 19 Tako se Izrael odijelio od doma
Davidova sve do danas. 20 Kada su Izraelci doznali da se vratio Jeroboam,
pozvaše ga u zajednicu i postaviše ga kraljem nad svim Izraelom. Uz kuću
Davidovu nije pristajao nitko, osim samoga plemena Judina. 21 Došavši
u Jeruzalem, Roboam skupi sav dom Judin i pleme Benjaminovo, sto i
osamdeset tisuća vrsnih ratnika, da udare na dom Izraelov i da vrate
kraljevstvo Roboamu, sinu Salomonovu. 22 Ali dođe Jahvina riječ Božjem
čovjeku Šemaji: 23 “Kaži Salomonovu sinu Roboamu, judejskom kralju, i
svem domu Judinu i Benjaminovu i ostalom narodu: 24 Ovako veli Jahve:
'Ne idite se tući s braćom, djecom Izraelovom! Neka se svatko vrati svojoj
kući, jer je ovo poteklo od mene.'” I oni poslušaše riječ Jahvinu i vratiše se
kako im reče Jahve. 25 Jeroboam utvrdi Šekem u Efrajimovoj gori i ondje
se nastani. Poslije izađe odatle i utvrdi Penuel. 26 Jeroboam reče u svom
srcu: “Sad bi se kraljevstvo moglo vratiti domu Davidovu. 27 Ako ovaj
narod bude nastavio uzlaziti u Dom Jahvin u Jeruzalemu da prinosi žrtve,
srce će se naroda vratiti svome gospodaru, Roboamu, kralju judejskome,
i mene će ubiti.” 28 Pošto se kralj posavjetovao, načini dva zlatna teleta i
reče narodu: “Dosta ste uzlazili u Jeruzalem! Evo, Izraele, tvoga boga koji
te izveo iz zemlje egipatske.” 29 Zatim postavi jedno tele u Betelu, a drugo
smjesti u Dan. 30 To je bila prigoda za grijeh: narod je odlazio jednome
u Betel i drugome u Dan. 31 I podiže Jeroboam hram na uzvišicama i
postavi iz puka svećenike koji nisu bili sinovi Levijevi. 32 Zatim je Jeroboam
uveo blagdan u osmom mjesecu, petnaestoga dana tog mjeseca, kao što je
blagdan koji se slavi u Judeji, i uzađe k žrtveniku. Tako je učinio u Betelu,
žrtvujući teocima koje je načinio. U Betelu je postavio i svećenike uzvišica
što ih bijaše podigao. 33 I uzađe k žrtveniku koji je načinio, petnaestoga
dana osmog mjeseca, mjeseca koji je sam izabrao; i ustanovi blagdan za
Izraelce i uzađe k žrtveniku da prinese kad.

13

1 A neki čovjek Božji dođe na riječ Jahvinu iz Judeje u Betel kada
Jeroboam stajaše pred žrtvenikom da prinese kad. 2 I po Jahvinoj
zapovijedi povika onaj prema žrtveniku: “Žrtveniče, žrtveniče! Ovako
veli Jahve: 'Evo će se roditi u kući Davidovoj sin po imenu Jošija. On će
na tebi žrtvovati svećenike uzvišica, te koji na tebi prinose kad, i on će na
tebi spaliti ljudske kosti!'” 3 U isto im vrijeme dade znak: “Ovo je znak da
je Jahve govorio: gle, žrtvenik će se raspuknuti i prosut će se pepeo što je
na njemu.” 4 Kada je kralj čuo što je čovjek Božji rekao protiv žrtvenika
u Betelu, pruži ruku odande od žrtvenika i reče: “Uhvatite ga!” Ali se

osušila ruka koju je ispružio prema čovjeku i nije je mogao vratiti k sebi.
5 Žrtvenik se raspuknuo i pepeo se prosuo sa žrtvenika, prema znaku što
ga je dao čovjek Božji po naredbi Jahvinoj. 6 Kralj progovori i reče čovjeku
Božjem: “Umilostivi Jahvu, Boga svoga, da bih mogao vratiti ruku k sebi.”
Božji čovjek umilostivi Jahvu i ruka se kraljeva vrati k njemu i bila je
kao prije. 7 Kralj onda reče čovjeku Božjem: “Hodi sa mnom kući da se
okrijepiš. I dat ću ti dar.” 8 Ali čovjek Božji odgovori kralju: “Da mi dadeš
polovinu svoje kuće, ne bih pošao s tobom. Ni jeo ni pio ne bih na ovom
mjestu, 9 jer mi je ovako zapovjeđeno riječju Jahvinom: 'Ne jedi kruha i ne
pij vode, niti se vraćaj istim putem kojim si došao.'” 10 I otišao je drugim
putem, nije se vraćao putem kojim je došao u Betel. 11 A u Betelu živio star
prorok. Došli njemu njegovi sinovi te mu pripovjedili sve što je onoga dana
učinio čovjek Božji u Betelu; i riječi što ih je onaj kazao kralju pripovjediše
sinovi ocu. 12 A on ih upita: “Kojim je putem otišao?” Sinovi pokazaše put
kojim je otišao čovjek Božji što bijaše došao iz Judeje. 13 Prorok će nato
sinovima: “Osamarite mi magarca!” I osamariše mu magarca, a on uzjaha.
14 Krenuo je za čovjekom Božjim i našao ga gdje sjedi pod hrastom; i upita
ga: “Jesi li ti čovjek Božji koji je došao iz Judeje?” A on mu odgovori:
“Jesam.” 15 Prorok mu reče: “Hodi sa mnom mome domu da štogod
pojedeš.” 16 Ali on odgovori: “Ne smijem se vratiti s tobom, niti smijem jesti
kruha ni piti vode na ovome mjestu, 17 jer mi je Jahvinom riječju naređeno
ovo: 'Ne jedi ondje kruha, ne pij vode, niti se vraćaj putem kojim si onamo
pošao'.” 18 Nato će mu onaj: “I ja sam prorok kao i ti, i anđeo mi je riječju
Jahvinom rekao: 'Povedi ga sa sobom kući da jede kruha i pije vode.'”
Slagao mu je. 19 Božji čovjek vrati se s njim, u njegovoj je kući jeo kruha i
pio vode. 20 Dok su sjedili za stolom, dođe riječ Jahvina proroku koji ga je
natrag doveo 21 i povika on čovjeku Božjem koji je došao iz Judeje: “Ovako
veli Jahve: zato što nisi poslušao zapovijedi Jahvine i nisi držao naredbe
koju ti je dao Jahve, Bog tvoj, 22 nego si se vratio, jeo kruha i pio vode
na mjestu gdje sam ti rekao da ne jedeš kruha i ne piješ vode, zato tijelo
tvoje neće leći u grob otaca tvojih.” 23 Pošto se onaj koga bijaše doveo najeo
kruha i napio vode, osedla mu magarca. 24 I ode onaj. A na putu ga zaskoči
lav i usmrti ga. I tako je mrtvo tijelo ležalo ispruženo na putu, magarac
stajao kraj njega, a i lav stajaše kraj tijela. 25 Ljudi prolazeći vidješe mrtvo
tijelo ispruženo na putu i lava gdje stoji kraj njega; i odoše i javiše to u
gradu gdje je živio stari prorok. 26 Kad je to čuo prorok koji bijaše onoga
vratio s puta, reče: “To je čovjek Božji koji se usprotivio riječi Jahvinoj! I
Jahve ga je predao lavu, koji ga je napao i ubio, prema riječi koju je Jahve
rekao.” 27 I reče svojim sinovima: “Osamarite mi magarca!” I oni mu ga
osamariše. 28 Ode on i nađe mrtvo tijelo bačeno na putu i magarca i lava
gdje stoje pokraj tijela: lav nije požderao tijelo niti je rastrgao magarca.
29 Tada prorok podiže mrtvo tijelo čovjeka Božjeg i prebaci ga na magarca;
i vrati se u grad gdje je živio da mrtvoga ožali i pokopa. 30 Položio je mrtvo
tijelo u svoju grobnicu i jecao je nad njim: “Jao, brate moj!” 31 A kad ga
je pokopao, reče svojim sinovima: “Poslije moje smrti sahranite me u istu
grobnicu gdje je pokopan čovjek Božji; stavite moje kosti kraj njegovih.
32 Jer će se sigurno ispuniti riječ koju je po zapovijedi Jahvinoj objavio
protiv žrtvenika u Betelu i protiv svih svetišta na uzvišicama u gradovima
Samarije.” 33 Ni poslije ovoga događaja ne obrati se Jeroboam za svoga zlog
puta, nego je i dalje priproste ljude postavljao za svećenike na uzvišicama:
tko je želio, davao mu je darove da postane svećenik uzvišica. 34 Takvim

je postupkom padala u grijeh kuća Jeroboamova, rušila se i nestajala s lica zemlje.

14

1 U ono se vrijeme razbolje Abija, sin Jeroboamov, 2 i Jeroboam reče
svojoj ženi: “Ustani i preobuci se da te ne bi prepoznali da si žena
Jeroboamova; i idi u Šilo. Ondje je prorok Ahija: onaj koji mi je prorokovao
da ću biti kraljem ovoga naroda. 3 I ponesi deset hljebova, kolača i posudu
meda i otiđi k njemu! On će ti reći što će biti s dječakom.” 4 I učini tako
žena Jeroboamova: ustade, ode u Šilo i uđe u kuću Ahijinu. A on nije
više vidio, oslabile mu oči od duboke starosti. 5 Ali mu je Jahve rekao:
“Evo dolazi žena Jeroboamova da od tebe traži savjeta za svoga sina jer
je bolestan; a ti ćeš joj reći tako i tako. Kad bude ulazila, pretvarat će se
kao da je druga.” 6 Kad Ahija ču šum njenih koraka na vratima, reče joj:
“Uđi, ženo Jeroboamova! Što se pretvaraš da si druga, kad imam tešku
vijest za tebe? 7 Idi, reci Jeroboamu: 'Ovako kaže Jahve, Bog Izraelov:
Podigao sam te isred naroda i učinio sam te knezom nad mojim narodom
Izraelom, 8 istrgnuo sam kraljevstvo iz kuće Davidove i dao ga tebi. Ali ti
nisi bio kao moj sluga David, koji je držao moje zapovijedi i koji me slijedio
svim srcem svojim i činio samo ono što je pravedno u mojim očima. 9 Ti si
radio kudikamo gore od svojih prethodnika, otišao si i načinio sebi druge
bogove, salio si im likove da me dražiš, mene si bacio za leđa. 10 Zato, evo,
puštam zlo na kuću Jeroboamovu, istrijebit ću iz obitelji Jeroboamove sve
što mokri uza zid, robove i slobodnjake u Izraelu; ja ću netragom pomesti
kuću Jeroboamovu kao što se mete nečist, da ga ništa ne ostane. 11 One
koji iz Jeroboamove obitelji umru u gradu, proždrijet će psi, a one koji
umru u polju, pojest će ptice nebeske.' - Eto tako je Jahve rekao. 12 A
ti ustani i pođi svome domu: tek što nogama stupiš u grad, dječak će
umrijeti. 13 Sav će ga Izrael oplakati i pokopat će ga. On će biti jedini iz
obitelji Jeroboamove položen u grob, jer se jedino na njemu našlo nešto
što se u kući Jeroboamovoj svidjelo Jahvi, Bogu Izraelovu. 14 Jahve će sebi
postaviti kralja nad Izraelom i taj će istrijebiti kuću Jeroboamovu. Evo
dana! Što? Čak i trenutka! 15 Jahve će udariti Izraela te će se njihati kao
trska u vodi. Iščupat će Izraela iz ove dobre zemlje koju je dao njihovim
ocima i rasijat će ih s onu stranu Rijeke, jer su načinili sebi ašere koje
srde Jahvu. 16 Odbacit će Izraela kao smeće, zbog grijeha što ih je učinio
Jeroboam i na koje je navodio Izraela.” 17 Žena Jeroboamova ustade i
ode. Stigla je u Tirsu, a kad je prelazila kućni prag, dječak bijaše mrtav.
18 Pokopali su ga i sav ga je Izrael oplakao prema riječi koju je Jahve rekao
po sluzi svome proroku Ahiji. 19 Ostala povijest Jeroboamova, kako je
ratovao i kraljevao, to je zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih.
20 Jeroboamovo kraljevanje trajalo je dvadeset i dvije godine, zatim je
Jeroboam počinuo kraj otaca svojih, a sin mu Nadab zakraljio se mjesto
njega. 21 Roboam, sin Salomonov, bio je kralj Judejaca; bijaše mu četrdeset
i jedna godina kad je postao kraljem, a sedamnaest je godina kraljevao u
Jeruzalemu, u gradu koji Jahve izabra između svih izraelskih plemena da
ondje postavi svoje Ime. Majka mu se zvala Naama, a bila je Amonka. 22 I
Juda učini zlo u očima Jahvinim. Grijesima koje su počinili razjarili su
ga više od svega što su učinili njihovi oci. 23 Jer su i oni podigli uzvišice,
stupove i ašere na svakom brežuljku i pod svakim zelenim drvetom. 24 Bilo

je čak posvećenih bludnica u zemlji. Oponašao je sve grozote naroda što
ih je Jahve otjerao ispred sinova Izraelovih. 25 Pete godine Roboamova
kraljevanja egipatski kralj Šišak navali na Jeruzalem. 26 Opljačka sve blago
iz Doma Jahvina i riznicu kraljevskog dvora; sve je uzeo; uze i sve zlatne
štitove što ih bijaše napravio Salomon. 27 Namjesto njih kralj Roboam
napravi tučane štitove i povjeri ih zapovjednicima straže koja je čuvala
vrata kraljevskog dvora. 28 Kad je god kralj išao u Jahvin Dom, stražari su
ih uzimali, a poslije ih vraćali u stražaru. 29 Ostala povijest Roboamova, sve
što je učinio, zar nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih? 30 Za
sve vrijeme bio je rat između Roboama i Jeroboama. 31 Roboam je počinuo
sa svojim ocima i bi sahranjen sa svojim ocima u Davidovu gradu. Majka
mu se zvala Naama, a bila je Amonka. Na njegovo se mjesto zakraljio sin
mu Abijam.

15

1 Osamnaeste godine kraljevanja Jeroboama, sina Nebatova, zakraljio se
Abijam u Judeji. 2 Tri je godine kraljevao u Jeruzalemu; njegova se majka
zvala Maaka, a bila je kći Abšalomova. 3 On je hodio u svim grijesima
što ih je njegov otac činio prije njega, i njegovo srce nije bilo potpuno
odano Jahvi, Bogu svome, kao srce njegova praoca Davida. 4 Ipak, zbog
Davida, dao mu je Jahve, Bog njegov, svjetiljku u Jeruzalemu, podigavši
sinove njegove poslije njega i sačuvavši Jeruzalem. 5 Jer je David činio sve
što je pravo u očima Jahvinim i za svega svoga života nije odstupio ni od
čega što mu je zapovjedio, osim onog što je učinio Uriji Hetitu. 6 # 7 Ostala
povijest Abijamova, sve što je učinio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa
kraljeva judejskih? A bijaše rat između Abijama i Jeroboama. 8 Potom
je Abijam počinuo sa svojim ocima. Sahraniše ga u Davidovu gradu; na
njegovo se mjesto zakralji sin mu Asa. 9 Dvadesete godine Jeroboamova
kraljevanja nad Izraelom postade Asa kraljem Judeje. 10 Kraljevao je
četrdeset i jednu godinu u Jeruzalemu; njegova se baka zvala Maaka, a
bila je kći Abšalomova. 11 Asa je činio što je pravo u očima Jahvinim,
kao i njegov praotac David. 12 Protjerao je iz zemlje posvećene bludnice i
uklonio sve idole koje njegovi oci bijahu načinili. 13 Sam je uklonio svoju
baku s dostojanstva velike kneginje, jer bijaše načinila gada Ašeri. Asa je
sasjekao njezina gada i spalio ga u potoku Kidronu. 14 Ali uzvišice nisu bile
uklonjene; ipak je Asino srce bilo privrženo Jahvi svega njegova života.
15 Unio je u Dom Jahvin posvećene darove svoga oca i svoje: srebro, zlato
i posuđe. 16 Bio je rat između Ase i Baše, kralja izraelskoga, u sve njihove
dane. 17 Izraelski kralj Baša navali na Judeju i stade utvrđivati Ramu da
spriječi svako kretanje judejskom kralju Asi. 18 Asa tada uze srebra i zlata
koje je preostalo u riznicama Doma Jahvina i u riznicama kraljevskog dvora
i dade ga svojim slugama te ih posla Ben-Hadadu, sinu Tabrimonovu, sinu
Hezjonovu, aramejskom kralju, koji je stolovao u Damasku, i poruči mu:
19 “Neka bude savez između mene i tebe, između moga i tvoga oca; evo,
šaljem ti na dar srebra i zlata: hajde, raskini savez s izraelskim kraljem
Bašom da bi otišao od mene.” 20 Ben-Hadad posluša kralja Asu i posla
svoje vojskovođe na izraelske gradove te oni pokoriše Ijon, Dan, Abel Bet-
Maaku, sav Kineret i svu zemlju Naftali. 21 A kada to Baša dozna, presta
utvrđivati Ramu i vrati se u Tirsu. 22 Kralj Asa sazva sve Judejce, bez
izuzetka, i oni odnesoše kamenje i drvo kojima je Baša utvrđivao Ramu, i
kralj Asa utvrdi time Gebu Benjaminovu i Mispu. 23 Ostala povijest Asina,

sve njegove pobjede i sve što je učinio i gradovi koje je utvrdio, zar to nije
zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih? A u starosti bolovao je od
nogu. 24 Asa je počinuo sa svojim ocima i sahranjen je sa svojim ocima u
gradu Davida, svoga praoca. Njegov sin Jošafat zakralji se mjesto njega.
25 Nadab, sin Jeroboamov, postade kraljem Izraela druge godine Asina
kraljevanja Judejom i vladao je dvije godine Izraelom. 26 Činio je zlo u
očima Jahvinim. Hodio je putem svoga oca i oponašao njegov grijeh na koji
je navodio Izraela. 27 Baša, sin Ahijin, iz kuće Jisakarove, uroti se protiv
njega i ubi ga u Gibetonu, koji pripada Filistejcima i koji su opsjedali Nadab
i sav Izrael. 28 Baša ga ubi treće godine Asina kraljevanja Judejom i zavlada
mjesto njega. 29 Kad je postao kraljem, pobi svu kuću Jeroboamovu i ne
poštedi nikoga od Jeroboamovih dokle sve ne istrijebi po riječi koju je Jahve
rekao preko sluge svoga Ahije iz Šila. 30 Zbog grijeha što ih je učinio i na
koje je naveo Izraela i zbog gnjeva kojim je raspalio Jahvu, Boga Izraelova.
31 Ostala povijest Nadabova, i sve što je učinio, zar to nije zapisano u
knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih? 32 Između Ase i Izraelova kralja Baše
vladao je rat u sve njihove dane. 33 Treće godine Asina kraljevanja Judejom
postade Baša, sin Ahijin, kraljem nad svim Izraelom u Tirsi i vladao je
dvadeset i četiri godine. 34 Činio je zlo u očima Jahvinim i hodio je putem
Jeroboama i njegovih grijeha kojima je zavodio Izraelce.

16

1 Tada bi upućena riječ Jahvina Jehuu, sinu Hananijevu, protiv Baše: 2 "Iz
praha sam te podigao i postavio knezom nad mojim narodom Izraelom, ali
si ti krenuo Jeroboamovim putem i navodiš narod moj Izrael na grijehe
te me razjaruješ njihovim grijesima; 3 zato ću netragom pomesti Bašu i
kuću njegovu: učinit ću s tvojom kućom kao i s kućom Jeroboama, sina
Nebatova. 4 Tko iz obitelji Bašine umre u gradu, pojest će ga psi, a tko im
umre u polju, pojest će ga ptice nebeske." 5 Ostala povijest Bašina, što je
učinio, njegova djela, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva
izraelskih? 6 Baša je počinuo sa svojim ocima i sahranjen je u Tirsi. Sin
njegov Ela zakraljio se mjesto njega. 7 Ali riječ Jahvina po Jehuu proroku,
sinu Hananijevu, nije bila upravljena protiv Baše i njegove kuće samo zbog
toga što je činio zlo u očima Jahve i ljutio ga djelima svojih ruku te bio kao i
kuća Jeroboamova nego i zbog toga što je i nju istrijebio. 8 Dvadeset i šeste
godine kraljevanja Ase u Judeji postade Ela, sin Bašin, kraljem Izraela u
Tirsi; vladao je svega dvije godine. 9 Njegov dvoranin Zimri, zapovjednik
polovine bojnih kola, uroti se protiv njega. Kad je bio u Tirsi, opio se u kući
Arse, upravitelja dvora u Tirsi. 10 Tada provali Zimri, udari na njega i ubi
ga, dvadeset i sedme godine Asina kraljevanja Judejom, te zavlada mjesto
njega. 11 Čim je zavladao i sjeo na prijestolje, poubija svu obitelj Bašinu;
nije mu poštedio ni što uza zid mokri, ni njegovih rođaka ni prijatelja.
12 Tako Zimri iskorijeni svu kuću Bašinu po riječi koju je Jahve rekao protiv
Baše preko sluge svoga proroka Jehua, 13 zbog sviju grijeha što su ih činili
Baša i sin mu Ela i tako zavodili Izraela, srdeći Jahvu, Boga Izraelova,
svojim krivim bogovima. 14 Ostala povijest Elina, sve što je učinio, zar
to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih? 15 Dvadeset i sedme
godine Asina kraljevanja Judejom postade Zimri kraljem u Tirsi i vladao je
sedam dana. Narod je tada opsjedao Gibeton, koji je pripadao Filistejcima.
16 Kad je utaboreni narod čuo da se Zimri pobunio i ubio kralja, sav
Izrael istoga dana u taboru proglasi kraljem nad Izraelom zapovjednika

vojske Omrija. 17 Zatim Omri i sav Izrael s njime odoše od Gibetona i
opsjedoše Tirsu. 18 Kad je Zimri vidio da će grad biti osvojen, uđe u utvrdu
kraljevskoga dvora, zapali nad sobom kraljevski dvor i tako pogibe. 19 To je
bilo zbog grijeha koje je počinio radeći što je zlo u očima Jahvinim i hodeći
putem Jeroboama i njegovih grijeha kojima je zavodio Izraela. 20 Ostala
povijest Zimrijeva i njegova urota koju je skovao, zar sve to nije zapisano
u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih? 21 Tada se Izraelov narod razdijelio:
polovica se odlučila za Tibnija, sina Ginatova, da ga učini kraljem, a druga
polovica za Omrija. 22 Ali pristaše Omrijeve nadjačaše pristaše Tibnija,
sina Ginatova, pa kad Tibni umrije, postade Omri kraljem. 23 Trideset i
prve godine Asina kraljevanja Judejom postade Omri kraljem Izraela za
dvanaest godina. U Tirsi je kraljevao šest godina. 24 Tada kupi od Šemera
za dva talenta srebra brdo Samariju; sagradi grad koji po imenu Šemera,
vlasnika brijega, nazva Samarija. 25 Ali je Omri činio zlo u očima Jahvinim
i bio je gori od svojih prethodnika. 26 U svemu je slijedio Jeroboama,
sina Nebatova, i njegove grijehe kojima je zavodio Izraela i srdio Jahvu,
Boga Izraelova, svojim lažnim bogovima. 27 Ostala povijest Omrijeva, sve
što je učinio, njegovi pothvati koje je izveo, zar to nije zapisano u knjizi
Ljetopisa kraljeva izraelskih? 28 Omri počinu sa svojim ocima i sahranjen
je u Samariji. Njegov sin Ahab postade kraljem mjesto njega. 29 Ahab,
sin Omrijev, postade izraelskim kraljem u trideset i osmoj godini Asina
kraljevanja Judejom i vladao je dvadeset i dvije godine nad Izraelom u
Samariji. 30 Ahab, sin Omrijev, činio je u očima Jahvinim više zla od svih
svojih prethodnika. 31 I malo mu bijaše što je hodio u grijesima Jeroboama,
sina Nebatova, nego se još oženi Izebelom, kćerju Etbaala, kralja sidonskog,
i poče služiti Baalu i klanjati mu se; 32 Baalu podiže žrtvenik u Baalovu
hramu što ga bijaše sagradio u Samariji. 33 Ahab je podigao i Ašeru i
učinio druga zlodjela i razljutio Jahvu, Boga Izraelova, više od svih kraljeva
izraelskih koji bijahu prije njega. 34 Za njegova je vremena Hiel iz Betela
sagradio Jerihon; uz žrtvu svoga prvorođenca Abirama podigao je temelje,
a uz žrtvu svoga mezimca Seguba postavio je gradska vrata, po riječi koju
je Jahve rekao po svome sluzi Jošui, sinu Nunovu.

17

1 Ilija Tišbijac, iz Tišbe Gileadske, reče Ahabu: “Živoga mi Jahve, Boga
Izraelova, komu služim, neće ovih godina biti ni rose ni kiše, osim na
moju zapovijed.” 2 Upućena mu je riječ Jahvina ovako: 3 “Idi odavde i
kreni na istok i sakrij se na potoku Keritu, koji je nasuprot Jordanu. 4 Pit
ćeš iz potoka, a gavranima sam zapovjedio da te ondje hrane.” 5 Ode on
i učini po riječi Jahvinoj i nastani se na potoku Keritu, nasuprot Jordanu.
6 Gavrani su mu jutrom donosili kruha, a večerom mesa; iz potoka je pio.
7 Ali poslije nekog vremena presuši potok, jer nije bilo kiše u svoj zemlji.
8 Tada Iliji dođe riječ Jahvina: 9 “Ustani, idi u Sarfatu Sidonsku i ondje
ostani. Evo, ondje sam zapovjedio jednoj udovici da te hrani.” 10 Ustade
on i krenu u Sarfatu. Kada je stigao do gradskih vrata, neka je udovica
onuda skupljala drva; on joj se obrati i reče: “Donesi mi malo vode u vrču
da pijem!” 11 Kad je pošla da donese, on viknu za njom i reče joj: “Donesi
mi i malo kruha u ruci!” 12 Ona odgovori: “Živoga mi Jahve, tvoga Boga,
ja nemam pečena kruha, nemam do pregršti brašna u ćupu i malo ulja u
vrču. I evo kupim drva, pa ću otići i ono pripremiti sebi i svome sinu da
pojedemo i da umremo.” 13 Ali joj Ilija reče: “Ništa se ne boj. Idi i uradi

kako si rekla; samo najprije umijesi meni kolačić, pa mi donesi; a onda
zgotovi za sebe i za svoga sina. 14 Jer ovako govori Jahve, Bog Izraelov:
'U ćupu neće brašna nestati ni vrč se s uljem neće isprazniti sve dokle
Jahve ne pusti da kiša padne na zemlju.'" 15 Ode ona i učini kako je rekao
Ilija; i za mnoge dane imadoše jela, ona, on i njen sin. 16 Brašno se iz
ćupa nije potrošilo i u vrču nije nestalo ulja, po riječi koju je Jahve rekao
preko svoga sluge Ilije. 17 Poslije ovih događaja razbolio se sin domaćičin i
bolest se njegova jako pogoršala, tako te u njemu nije ostalo daha. 18 Tada
ona reče Iliji: "Što ja imam s tobom, čovječe Božji? Zar si došao k meni
da me podsjetiš na moj grijeh i da mi usmrtiš sina!" 19 On joj reče: "Daj
mi svoga sina!" Tada ga uze iz njezina naručja, odnese ga u gornju sobu
gdje je stanovao i položi ga na svoju postelju. 20 Tada zavapi Jahvi i reče:
"Jahve, Bože moj, zar zaista želiš udovicu koja me ugostila uvaliti u tugu
umorivši joj sina?" 21 Zatim se tri puta pružio nad dječakom zazivajući
Jahvu: "Jahve, Bože, učini da se u ovo dijete vrati duša njegova!" 22 Jahve
je uslišio molbu Ilijinu, u dijete se vratila duša i ono oživje. 23 Ilija ga uze,
siđe iz gornje sobe u kuću i dade ga njegovoj materi; i reče Ilija: "Evo, tvoj
sin živi!" 24 Žena mu reče: "Sada znam da si ti čovjek Božji i da je riječ
Jahvina u tvojim ustima istinita!"

18

1 Prošlo je mnogo vremena i riječ Jahvina bi upravljena treće godine Iliji:
"Idi, pokaži se Ahabu, jer želim pustiti kišu na lice zemlje." 2 I ode Ilija
da se pokaže Ahabu. Kako je glad u Samariji bivala teža, 3 pozva Ahab
dvorskog upravitelja Obadiju. Taj se Obadija veoma bojao Jahve; 4 jer kad
je Izebela poubijala proroke Jahvine, on je uzeo stotinu proroka i sakrio
ih po pedeset u jednu spilju, gdje ih je hranio kruhom i pojio vodom. 5 I
reče Ahab Obadiji: "Hajde, obići ćemo svu zemlju, sve izvore i sve potoke,
možda ćemo naći trave da sačuvamo u životu konje i mazge i da nam ne
propadne stoka." 6 Podijelili su zemlju koju će pretražiti: Ahab je sam
otišao jednim putem, a Obadija je pošao sam drugim putem. 7 I kad je
Obadija bio na putu, eto mu u susret Ilije; poznavši ga, pade ničice i reče:
"Jesi li to ti, gospodaru Ilija!" 8 On mu odgovori: "Ja sam! Idi i reci svome
gospodaru: 'Evo Ilije!'" 9 Odgovori mu Obadija: "Što sam sagriješio te
slugu svojega predaješ u ruke Ahabu da me ubije? 10 Živoga mi Jahve,
tvoga Boga, nema naroda ili kraljevstva kamo moj gospodar nije slao da
te traže. I kad su mu rekli: 'Nema ga!' zakleo je kraljevstvo i narod što te
nisu našli. 11 I sada mi naređuješ: 'Idi, reci svome gospodaru: Evo Ilije!'
12 Ali kad ja odem od tebe, Duh Jahvin odnijet će te ne znam kamo, a ja
ću doći i obavijestiti Ahaba. Pa kad te ne nađe, ubit će me! A tvoj se
sluga boji Jahve od mladosti svoje! 13 Zar nije poznato mome gospodaru
što sam učinio kad je ono Izebela poubijala proroke Jahvine? Sakrio sam
stotinu proroka, po pedeset u jednu spilju, i kruhom ih uzdržavao i vodom.
14 I sada ti naređuješ: 'Idi, reci svome gospodaru: Evo Ilije!' Pa on će me
ubiti!" 15 Ilija mu odgovori: "Živoga mi Jahve Sebaota, komu služim, još
ću mu se danas pokazati." 16 Obadija pođe u susret Ahabu i donese mu
vijest, a Ahab pođe u susret Iliji. 17 Kad Ahab ugleda Iliju, reče mu: "Jesi li
ti onaj koji upropašćuješ Izraela?" 18 Ilija odgovori: "Ne upropašćujem ja
Izraela, nego ti i tvoja obitelj, jer ste ostavili Jahvu, a ti si sljedbenik Baala.
19 Sada sakupi sav Izrael preda me na gori Karmelu i četiri stotine pedeset

proroka Baalovih koji jedu za stolom Izebelinim.” 20 Ahab pozva sve sinove
Izraelove i sakupi proroke na gori Karmelu. 21 Ilija pristupi svemu narodu
i reče: “Dokle ćete hramati na obje strane? Ako je Jahve Bog, slijedite
ga; ako je Baal, slijedite njega.” A narod mu nije ništa odgovorio. 22 Ilija
nastavi: “Ja sam još jedini ostao kao prorok Jahvin, a Baalovih je proroka
četiri stotine i pedeset. 23 Dajte nam dva junca. Neka oni izaberu sebi
jednoga, neka ga sasijeku i stave na drva, ali neka ne podmeću ognja. Ja
ću spremiti drugoga junca i neću podmetati ognja. 24 Vi zazovite ime svoga
boga, a ja ću zazvati ime Jahvino: bog koji odgovori ognjem pravi je Bog.”
Sav narod odgovori: “Dobro!” 25 Potom reče Ilija prorocima Baalovim:
“Izaberite sebi jednoga junca i počnite, jer vas je mnogo više. Zazovite ime
svoga boga, ali ne stavljajte ognja.” 26 Oni uzeše junca koji je njima pripao
i pripremiše ga. Zazivali su ime Baalovo od jutra do podne govoreći: “O
Baale, usliši nas!” Ali nije bilo ni glasa, ni odgovora. I skakahu i prigibahu
koljena pred žrtvenikom koji su načinili. 27 U podne im se Ilija naruga
i reče: “Glasnije vičite, jer on je bog; zauzet je, ili ima posla, ili je na
putu; možda spava, pa ga treba probuditi!” 28 A oni okrenuše vikati još
glasnije i parati se noževima i sulicama, kako je u njih običaj, sve dok
ih nije oblila krv. 29 Kad je prošlo podne, pali su u bunilo i bjesnjeli sve
dok nije bilo vrijeme da se prinese žrtva; ali nije bilo nikakva glasa ni
odgovora niti znaka da ih tkogod sluša. 30 Tada Ilija reče svemu narodu:
“Priđite k meni!” I sav mu narod pristupi. On popravi žrtvenik Jahvin
koji bijaše srušen. 31 Ilija uze dvanaest kamenova prema broju plemena
sinova Jakova, kome je Bog rekao: “Izrael će biti ime tvoje!” 32 I sagradi
od toga kamenja žrtvenik Imenu Jahvinu i iskopa jarak oko žrtvenika,
širok da bi se mogle posijati dvije mjere pšenice. 33 Složi drva, rasiječe
junca i stavi ga na drva. 34 Tada reče: “Napunite vodom četiri vrča i izlijte
na paljenicu i na drva!” Učiniše tako. Zapovjedi im: “Ponovite”, i oni
ponoviše. Tada reče: “Učinite i treći put.” Oni tako i treći put. 35 Voda je
tekla oko žrtvenika i jarak se ispunio vodom. 36 Kad bijaše vrijeme da se
prinese žrtva, pristupi prorok Ilija i reče: “Jahve, Bože Abrahamov, Izakov
i Izraelov, objavi danas da si ti Bog u Izraelu, da sam ja sluga tvoj i da sam
po zapovijedi tvojoj učinio sve ovo. 37 Usliši me, Jahve; usliši me, da bi sav
ovaj narod znao da si ti, Jahve, Bog i da ćeš ti obratiti njihova srca.” 38 I
oganj Jahvin pade i proguta paljenicu i drva, kamenje i prašinu, čak i vodu
u jarku isuši. 39 Sav narod se uplaši, ljudi padoše ničice i rekoše: “Jahve
je Bog! Jahve je Bog!” 40 Ilija im reče: “Pohvatajte proroke Baalove da
nijedan od njih ne utekne!” I oni ih pohvataše. Ilija ih odvede do potoka
Kišona i ondje ih pobi. 41 Ilija reče Ahabu: “Idi gore, jedi i pij, jer čujem
šumor kiše.” 42 Dok je Ahab otišao gore da jede i pije, Ilija se popeo na vrh
Karmela, prignuo se zemlji i sakrio lice među koljena. 43 Rekao je zatim
svome momku: “Idi gore i pogledaj prema moru.” On ode gore, pogleda
i reče: “Ništa nema ondje!” Ilija odgovori: “Vrati se sedam puta.” 44 Ali
sedmoga puta reče momak: “Eno se oblak, malen kao dlan čovječji, diže
od mora.” Tada reče Ilija: “Idi, kaži Ahabu: 'Upregni i silazi da te kiša ne
uhvati.'” 45 Odjednom se nebo zamrači od oblaka i vihora i pade jaka kiša.
Ahab se pope na kola i odveze u Jizreel. 46 Ruka je Jahvina bila nad Ilijom
te on, opasavši se, otrča pred Ahabom sve do u blizinu Jizreela.

19

1 Ahab ispriča Izebeli sve što je Ilija učinio i kako je mačem poubijao sve

proroke. 2 Tada Izebela posla Iliji glasnika s porukom: “Neka mi bogovi
učine sva zla i neka nadodadu, ako sutra u ovo doba ne učinim s tvojim
životom kao što si ti učinio sa životom svakoga od njih!” 3 On se uplaši,
ustade i ode da bi spasio život. Došao je u Beer Šebu, koja je u Judeji, i
otpustio ondje svoga momka. 4 A sam ode dan hoda u pustinju; sjede ondje
pod smreku, zaželje umrijeti i reče: “Već mi je svega dosta, Jahve! Uzmi
dušu moju, jer nisam bolji od otaca svojih.” 5 Zatim leže i zaspa. Ali gle,
anđeo ga taknu i reče mu: “Ustani i jedi.” 6 On pogleda, kad gle - kraj
njegova uzglavlja na kamenu pečen kruh i vrč vode. Jeo je i pio, pa opet
legao. 7 Ali se anđeo Jahvin javi i drugi put, dotače ga i reče: “Ustani i
jedi, jer je pred tobom dalek put!” 8 Ustao je, jeo i pio. Okrijepljen tom
hranom, išao je četrdeset dana i četrdeset noći sve do Božje gore Horeba.
9 Ondje je ušao u neku spilju i prenoćio u njoj. I gle, eto k njemu riječi
Jahvine: “Što ćeš ti ovdje, Ilija?” 10 On odgovori: “Revnovao sam gorljivo
za Jahvu, Boga nad vojskama, jer su sinovi Izraelovi napustili tvoj Savez,
srušili tvoje žrtvenike i pobili mačem tvoje proroke. Ostao sam sam, a oni
traže da i meni uzmu život.” 11 Glas mu reče: “Iziđi i stani u gori pred
Jahvom. Evo Jahve upravo prolazi.” Pred Jahvom je bio silan vihor, tako
snažan da je drobio brda i lomio hridi, ali Jahve nije bio u olujnom vihoru;
poslije olujnog vihora bio je potres, ali Jahve nije bio u potresu; 12 a poslije
potresa bio je oganj, ali Jahve nije bio u ognju; poslije ognja šapat laganog
i blagog lahora. 13 Kad je to čuo Ilija, zakri lice plaštem, iziđe i stade na
ulazu u pećinu. Tada mu progovori glas i reče: “Što ćeš ovdje, Ilija?”
14 On odgovori: “Revnovao sam veoma gorljivo za Jahvu nad vojskama,
jer su sinovi Izraelovi napustili tvoj Savez, srušili tvoje žrtvenike i mačem
poubijali tvoje proroke. Ostadoh sam, a oni traže da i meni oduzmu život.”
15 Jahve mu reče: “Idi, vrati se istim putem u damaščansku pustinju. Kad
dođeš, pomaži ondje Hazaela za kralja aramskog. 16 Pomaži Jehuu, sina
Nimsijeva, za kralja izraelskoga i pomaži Elizeja, sina Šafatova, iz Abel
Mehole, za proroka namjesto sebe. 17 Koji utekne od mača Hazaelova,
njega će pogubiti Jehu; a tko utekne od Jehuova mača, njega će pogubiti
Elizej. 18 Ali ću ostaviti u Izraelu sedam tisuća, sve koljena koja se nisu
savila pred Baalom i sva usta koja ga nisu cjelivala.” 19 Ode on i na
povratku naiđe na Elizeja, sina Šafatova, gdje ore: pred njim dvanaest
jarmova, sam bijaše kod dvanaestoga. Ilija prođe kraj njega i baci na nj
svoj plašt. 20 On ostavi volove, potrča za Ilijom i reče: “Dopusti mi da
zagrlim svoga oca i majku, pa ću poći za tobom.” Ilija mu odgovori: “Idi,
vrati se, jer što sam ti učinio?” 21 On ga ostavi, uze jaram volova i žrtvova
ih. Volujskim jarmom skuha meso i dade ga ljudima da jedu. Zatim ustade
i pođe za Ilijom da ga poslužuje.

20

1 Ben-Hadad, kralj Arama, skupi svu vojsku svoju - s njim bijahu trideset
i dva kralja, s konjima i bojnim kolima - i ode opsjedati Samariju i udari na
nju. 2 Posla u grad glasnike izraelskom kralju Ahabu 3 i reče mu: “Ovako
veli Ben-Hadad: 'Tvoje srebro i tvoje zlato moje je, a žene tvoje i djeca
ostaju tebi.'” 4 Izraelski kralj ovako mu odgovori: “Na tvoju zapovijed,
gospodaru kralju! Tvoj sam ja sa svime što mi pripada.” 5 Ali se glasnici
vratiše i rekoše: “Ovako kaže Ben-Hadad i poručuje ti: 'Daj mi svoje srebro
i zlato, svoje žene i djecu. 6 Budi siguran da ću sutra u ovo doba poslati

svoje sluge i oni će pretražiti tvoju kuću i kuće tvojih sluga i stavit će svoju
ruku na sve što im se svidi i to će odnijeti.'" 7 Izraelski kralj sazva sve
starješine zemaljske i reče: "Promislite i pogledajte! Ovaj nam sprema
zlo! Traži od mene moje žene i djecu, premda mu nisam odbio svoje
srebro i zlato." 8 Starješine mu i sav narod odgovoriše: "Nemoj poslušati!
Nemoj pristati!" 9 Tada on ovako odgovori Ben-Hadadovim poslanicima:
"Recite gospodaru kralju: 'Sve što si prvi put tražio od svoga sluge, ja ću
učiniti, ali ovo drugo ne mogu.'" I poslanici odoše i odnesoše odgovor.
10 Tada mu Ben-Hadad poruči: "Neka mi bogovi učine zlo i neka pridaju
još toliko, ako bude dosta praha Samarije da svi oni koji me slijede dobiju
po pregršt!" 11 Ali mu kralj izraelski odgovori: "Kaže se: 'Neka se ne hvali
koji se opasuje kao onaj koji se raspasuje!'" 12 A kad je Ben-Hadad to čuo -
upravo je pio s kraljevima pod šatorima - zapovjedi svojim slugama: "Na
svoja mjesta!" I oni zauzeše svoje položaje protiv grada. 13 Tada potraži
jedan prorok Ahaba, kralja Izraela, i reče: "Ovako veli Jahve: 'Jesi li vidio
ono silno mnoštvo? Ja ću ti ga danas evo predati u ruke i ti ćeš spoznati da
sam ja Jahve.'" 14 Ahab reče: "Po kome?" On odgovori: "Ovako veli Jahve:
po momcima pokrajinskih namjesnika." Ahab upita: "Tko će početi boj?"
On odgovori: "Ti!" 15 Ahab izvrši smotru momaka pokrajinskih upravitelja.
Bijaše ih dvije stotine trideset i dva. Poslije njih izvršio je smotru sve vojske
svih Izraelaca. Bijaše ih sedam tisuća. 16 Oni iziđoše u podne, dok je Ben-
Hadad pio u šatorima sa trideset i dva kralja koji mu bijahu saveznici.
17 Momci pokrajinskih upravitelja iziđoše prvi. Obavijestiše Ben-Hadada:
"Izišli su ljudi iz Samarije." 18 On reče: "Ako su izišli radi mira, pohvatajte
ih žive; ako su izišli u boj, opet ih uhvatite žive!" 19 Ali kad su oni - momci
pokrajinskih upravitelja - izišli iz grada, za njima je slijedila ostala vojska
20 i svaki je udario na svog protivnika. Aramejci su bježali, a Izraelci ih
progonili. Ben-Hadad, aramejski kralj, spasio se na konju zajedno s nekim
konjanicima. 21 Tada je izišao izraelski kralj; zarobio je konje i kola i nanio
Aramejcima težak poraz. 22 Tada pristupi prorok izraelskom kralju i reče
mu: "Hajdemo! Ohrabri se i razmisli dobro što ti je činiti, jer će dogodine
aramejski kralj napasti na te." 23 Sluge su savjetovale aramejskog kralja:
Njihov bog je bog gora, i zato su bili jači od nas. Ali ako se pobijemo s njima
u ravnici, sigurno ćemo mi biti jači od njih. 24 Učinimo dakle ovako: makni
ove kraljeve i postavi na njihovo mjesto upravitelje. 25 Zatim skupi sebi
veliku vojsku kolika je bila ona koju si izgubio, toliko konja i toliko kola.
Tada ćemo se pobiti s njima u ravnici, i sigurno ćemo ih nadvladati." On
ih posluša i učini tako. 26 Na početku godine Ben-Hadad podiže Aramejce
i pođe na Afek da vojuje s Izraelom. 27 Izraelci se podigoše i krenuše
protiv njih. I utaboriše se Izraelci pred njima kao dva mala stada koza,
dok su Aramejci prekrili zemlju. 28 Tada pristupi Božji čovjek izraelskom
kralju i reče: "Ovako veli Jahve: 'Zato što Aramejci kažu za Jahvu da je
Bog bregova i da nije Bog ravnica, ja ću predati u tvoje ruke ovo silno
mnoštvo da spoznate da sam ja Jahve'." 29 Sedam dana bijahu utaboreni
jedni sučelice drugima. Sedmoga dana zametnu se boj i Izraelci poubijaše
Aramejce, stotinu tisuća pješaka u jedan jedini dan. 30 Ostatak pobježe u
Afek, u grad, ali se sruši zidina na dvadeset i sedam tisuća ljudi koji su
ostali. Pobjegao je i Ben-Hadad. U gradu je prelazio iz jednog skrovišta
u drugo. 31 Njegove su mu sluge rekle: "Gle! Mi smo čuli da su izraelski
kraljevi milosrdni. Stavimo kostrijet oko bokova svojih i konope oko svojih
glava, pa izađimo pred kralja izraelskog: možda će ti poštedjeti život." 32 I

svezaše kostrijeti oko bokova svojih i konopce oko svojih glava. Otišli su
pred izraelskog kralja i rekli: “Tvoj sluga Ben-Hadad kaže: 'Ostavi me na
životu!'” On odgovori: “Je li još živ? On je moj brat.” 33 Ljudi su to uzeli
kao dobar znak i požurili se da ga uhvate za riječ govoreći: “Ben-Hadad
tvoj je brat.” Ahab odgovori: “Idite! Dovedite ga!” Ben-Hadad dođe i on
ga uze na kola. 34 Ben-Hadad reče mu tada: “Vratit ću ti gradove koje je
moj otac uzeo tvome ocu; stajat će ti na raspolaganju četvrti u Damasku,
kao što ih je postavio moj otac u Samariji. Pod ovim me uvjetom otpusti.”
Ahab sklopi s njime savez i otpusti ga. 35 Neki od proročkih sinova reče
po Jahvinoj zapovijedi svome drugu: “Udari me!” Ali čovjek ne htjede da
ga tuče. 36 Tada mu onaj reče: “Budući da nisi slušao glasa Jahvina, evo,
kad odeš od mene, lav će te razderati.” Tek što se udaljio od njega, naiđe
na lava koji ga razdera. 37 Prorok nađe drugoga čovjeka i reče: “Udari
me!” Čovjek ga izudara i izrani. 38 Prorok ode, postavi se kralju na put, a
preko očiju navuče povez da ga ne prepoznaju. 39 Kad je kralj prolazio, on
povika: “Tvoj je sluga bio izišao u boj, kadli iz bojnih redova jedan istupi
i dovede mi nekog čovjeka govoreći: 'Čuvaj ovoga čovjeka! Ako nestane,
tvoj će život biti za njegov život, ili ćeš platiti srebrni talenat.' 40 I dok je
tvoj sluga radio ovdje-ondje, njega je nestalo.” Tada mu reče kralj Izraela:
“Eto ti presude! Sam si je izrekao!” 41 Nato onaj odmah ukloni povez s
očiju i kralj izraelski vidje da je to jedan od proroka. 42 A on reče kralju:
“Ovako veli Jahve: 'Budući da si pustio da ti iz ruke utekne čovjek koga
sam udario prokletstvom, tvoj će život biti za njegov život, tvoj narod za
njegov narod.'” 43 I kralj izraelski ode svojoj kući, mrk i srdit, i uđe u
Samariju.

21

1 Nakon tih događaja dogodilo se ovo: Nabot Jizreelac imao vinograd kraj
palače Ahaba, kralja samarijskog, 2 i Ahab ovako reče Nabotu: “Ustupi
mi svoj vinograd da mi bude za povrtnjak jer je blizu moje kuće. Ja
ću ti dati za nj bolji vinograd, ili, ako to želiš, dat ću ti novca koliko
vrijedi.” 3 Ali Nabot reče Ahabu: “Jahve me sačuvao od toga da ti ustupim
baštinu svojih otaca!” 4 Ahab se vrati kući mrk i ljutit zbog riječi koju
mu je Nabot Jizreelac rekao: “Ne dam ti baštine svojih otaca.” Legao je
na postelju i okrenuo lice i nije htio okusiti hrane. 5 Dođe mu njegova
žena Izebela i reče: “Zašto si zlovoljan i ne mariš za hranu?” 6 On joj
odgovori: “Govorio sam Nabotu Jizreelcu i rekao mu: 'Ustupi mi svoj
vinograd za novac, ili, ako ti je draže, dat ću ti drugi vinograd za taj.' Ali
mi je on rekao: 'Ne dam ti svoga vinograda.'” 7 Tada mu žena Izebela
reče: “Jesi li ti onaj koji kraljuje nad Izraelom! Ustani i jedi i budi
dobre volje. Ja ću ti pribaviti vinograd Nabota Jizreelca.” 8 I napisa ona
pisma u ime Ahabovo i zapečati ih kraljevskim pečatom. Pisma je poslala
starješinama i glavarima Nabotovim sugrađanima. 9 U tim je pismima
napisala: “Proglasite post i postavite Nabota na čelo naroda. 10 Postavite
prema njemu dva nitkova koji će ga optužiti: 'Proklinjao si Boga i kralja!'
Tada ga izvedite i kamenujte ga da pogine.” 11 I učiniše ljudi Nabotova
grada, starješine i glavari, kako im je Izebela zapovjedila i kako je pisalo
u pismima koja im je uputila. 12 Proglasiše post i Nabota postaviše na
čelo naroda. 13 Tada dođoše dva nitkova, sjedoše mu nasuprot i optužiše
Nabota pred narodom: “Nabot je proklinjao Boga i kralja.” I tako izvedoše
Nabota izvan grada, zasuše ga kamenjem i on pogibe. 14 Zatim poručiše

Izebeli: “Nabot je kamenovan i umro je.” 15 Pošto je Izebela čula da je
Nabot kamenovan i da je umro, reče Ahabu: “Ustani i zaposjedni vinograd
što ti ga Nabot Jizreelac ne htjede ustupiti za novac. Nabot više nije živ,
on je mrtav.” 16 Kada je Ahab doznao da je Nabot mrtav, ustade i siđe
u vinograd Nabota Jizreelca da ga zaposjedne. 17 Tada bi upućena riječ
Jahvina Iliji Tišbijcu: 18 “Ustani i siđi u Samariju, u susret Ahabu, kralju
izraelskom. Eno ga u vinogradu Nabotovu u koji je sišao da ga zaposjedne.
19 Reci mu: 'Ovako veli Jahve: Umorio si, oteo si! Zato ovako veli Jahve: Na
mjestu gdje su psi lizali Nabotovu krv, lizat će psi i tvoju.'” 20 Ahab reče
Iliji: “Nađe li me, neprijatelju moj?” Ilija odgovori: “Nađoh te, jer si se
prodao da činiš što je zlo u očima Jahvinim. 21 Evo, tek što nisam navukao
na te nesreću. Pomest ću tvoje potomstvo, istrijebiti Ahabu sve što mokri
uza zid, robove i slobodnjake u Izraelu. 22 Učinit ću s tvojom kućom kao
s kućom Jeroboama, sina Nebatova, i s kućom Baše, sina Ahijina, jer si
me rasrdio i naveo Izraela na grijeh. 23 I nad Izebelom reče Jahve: psi
će proždrijeti Izebelu na Jizreelskom polju. 24 Tko od obitelji Ahabove
umre u gradu, psi će ga izjesti, a tko umre u polju, pojest će ga ptice
nebeske.” 25 Doista, nitko se nije prodao tako kao Ahab da čini što je
zlo u očima Jahvinim, jer ga je zavodila njegova žena Izebela. 26 Činio je
vrlo odvratna djela: išao je za idolima baš kao što su činili Amorejci, koje
je Jahve protjerao ispred Izraelaca. 27 Kad je Ahab čuo te riječi, razdrije
svoje haljine i stavi kostrijet na tijelo; i postio je, u kostrijeti je spavao i
naokolo išao tiho jecajući. 28 Tada dođe riječ Jahvina Iliji Tišbijcu: 29 “Jesi
li vidio kako se Ahab preda mnom ponizio? Budući da se tako ponizio
preda mnom, neću zla pustiti za njegova života; u vrijeme njegova sina
pustit ću zlo na kuću njegovu.”

22

1 Tri je godine vladao mir; nije bilo rata između Aramejaca i Izraela.
2 Treće godine Jošafat, kralj judejski, posjeti kralja izraelskoga. 3 Kralj
Izraela reče svojim dvoranima: “Znate li da je Ramot Gilead naš? A mi
ne poduzimamo ništa da ga otmemo iz ruke aramejskog kralja.” 4 Zatim
reče Jošafatu: “Hoćeš li poći sa mnom na Ramot Gilead?” Jošafat odgovori
kralju izraelskom: “Ja sam kao i ti, moj narod kao i tvoj, moji konji što i
tvoji.” 5 Tada Jošafat reče kralju izraelskom: “De posavjetuj se najprije s
Jahvom.” 6 Tada kralj izraelski sakupi oko četiri stotine proroka i upita ih:
“Mogu li zavojštiti na Ramot Gilead ili da se okanim toga?” Oni odgovoriše:
“Idi, jer će ga Jahve predati kralju u ruke.” 7 Ali Jošafat upita: “Ima li
ovdje još koji prorok Jahvin da i njega upitamo?” 8 Kralj izraelski odgovori
Jošafatu: “Ima još jedan čovjek preko koga bismo mogli upitati Jahvu,
ali ga ne podnosim jer mi ne prorokuje ništa dobro nego samo zlo; to je
Mihej, sin Jimlin.” A Jošafat reče: “Neka kralj ne govori tako!” 9 Tada kralj
izraelski dozva jednoga dvoranina i reče mu: “Brže dovedi Jimlina sina
Miheja.” 10 Izraelski kralj i judejski kralj Jošafat sjedili su svaki na svome
prijestolju, u svečanim haljinama pred Samarijskim vratima, a proroci
proricali pred njima. 11 Kenaanin sin Sidkija napravi sebi željezne rogove
i reče: “Ovako govori Jahve: 'Njima ćeš nabosti sve Aramejce dok ih ne
uništiš'.” 12 Tako su i svi drugi proroci proricali govoreći: “Idi na Ramot
Gilead i uspjet ćeš: Jahve će ga predati kralju u ruke.” 13 Glasnik koji bijaše
otišao da zove Miheja reče mu: “Eno, svi proroci složno proriču dobro
kralju. Govori i ti kao jedan od njih i proreci mu uspjeh!” 14 Ali Mihej

odvrati: “Živoga mi Jahve, govorit ću ono što mi Jahve kaže!” 15 Kad dođe
pred kralja, upita ga kralj: “Miheju, da pođem u rat na Ramot Gilead ili
da se okanim toga?” On odgovori: “Pođi! Uspjet ćeš: Jahve će ga dati u
ruke kraljeve.” 16 Ali mu kralj reče: “Koliko ću te puta zaklinjati da mi
kažeš samo istinu u Jahvino ime?” 17 Tada Mihej odgovori: “Sav Izrael
vidim rasut po gorama kao stado bez pastira. I Jahve veli: 'Nemaju više
gospodara, neka se u miru kući vrate.'” 18 Tada izraelski kralj reče Jošafatu:
“Nisam li ti rekao da mi neće proreći dobro nego zlo!” 19 A Mihej reče:
“Zato čuj riječ Jahvinu: vidio sam Jahvu gdje sjedi na svome prijestolju,
a sva mu vojska nebeska stajaše zdesna i slijeva. 20 Jahve upita: 'Tko će
zavesti Ahaba da otiđe i padne u Ramot Gileadu?' Jedan reče ovo, drugi
ono. 21 Tada uđe jedan duh i stade pred Jahvu. 'Ja ću ga', reče, 'zavesti.'
Jahve ga upita: 'Kako?' 22 On odgovori: 'Izaći ću i bit ću lažljiv duh u
ustima svih njegovih proroka.' Jahve reče: 'Ti ćeš ga zavesti. I uspjet
ćeš. Idi i učini tako!' 23 Tako je, evo, Jahve stavio lažljiva duha u usta
svih ovih tvojih proroka, ali ti Jahve navješćuje zlo.” 24 Tada pristupi
Kenaanin sin Sidkija i udari Miheja po obrazu pitajući: “Zar je Jahvin
duh napustio mene da bi s tobom govorio?” 25 Mihej odgovori: “Vidjet
ćeš onoga dana kad budeš bježao iz sobe u sobu da se sakriješ.” 26 Tada
izraelski kralj naredi: “Uhvati Miheja i odvedi ga gradskom zapovjedniku
Amonu i kraljeviću Joašu. 27 Reci im: Ovako veli kralj: 'Bacite ovoga u
tamnicu i držite ga na suhu kruhu i vodi dok se sretno ne vratim.'” 28 Mihej
reče: “Ako se doista sretno vratiš, onda Jahve nije govorio iz mene.” I
nadoda: “Čujte, svi puci!” 29 Izraelski kralj i judejski kralj Jošafat krenuše
na Ramot Gilead. 30 Izraelski kralj reče Jošafatu: “Ja ću se preobući i onda
ući u boj, ali ti ostani u svojoj odjeći!” Izraelski se kralj preobuče i pođe u
boj. 31 Aramejski kralj naredi zapovjednicima bojnih kola: “Ne napadajte
ni na maloga ni na velikoga, nego jedino na izraelskog kralja!” 32 Kad
zapovjednici bojnih kola ugledaše Jošafata, rekoše: “To je kralj izraelski!”
I krenuše u boj prema njemu. A Jošafat povika. 33 A kad zapovjednici
bojnih kola vidješe da to nije izraelski kralj, okrenuše se od njega. 34 Jedan
nasumce odape luk i ustrijeli izraelskog kralja između nabora pojasa i
oklopa. Kralj reče vozaču: “Okreni, izvedi me iz boja jer mi nije dobro.”
35 Boj je onoga dana bio sve žešći, ali se kralj držao uspravno na bojnim
kolima prema Aramejcima. A navečer umrije. Krv se iz rane izlila u
kola. 36 O zalasku sunčevu odjeknu glas taborom: “Svaki u svoj grad i
svaki u svoju zemlju! 37 Kralj je poginuo!” Otišli su u Samariju i pokopali
kralja u Samariji. 38 Njegova su kola oprali u samarijskom ribnjaku, psi
su lizali njegovu krv i bludnice se ondje kupale, po riječi koju je rekao
Jahve. 39 Ostala povijest Ahabova, sve što je učinio, o kući od bjelokosti, o
svim gradovima koje je sagradio, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa
kraljeva izraelskih? 40 Ahab je počinuo sa svojim ocima, a njegov sin
Ahazja zakralji se mjesto njega. 41 Jošafat, sin Asin, postade kraljem
Judeje četvrte godine kraljevanja Ahaba, kralja izraelskoga. 42 Jošafatu
bijaše trideset i pet godina kad se zakraljio; kraljevao je dvadeset i pet
godina u Jeruzalemu; mati mu se zvala Azuba, a bila je kći Šilhijeva.
43 Išao je sasvim putem oca Ase, ne skrećući s njega, nego čineći što je
pravo u očima Jahvinim. 44 Samo, uzvišice nisu bile uklonjene, narod
je još prinosio klanice i kađenice na uzvišicama. 45 Jošafat je bio u
miru s izraelskim kraljem. 46 Ostala povijest Jošafatova, pothvati koje je
izveo i kako je vojevao, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva

judejskih? 47 Istrijebio je iz zemlje preostale bludnice, koje su se održale
iz vremena njegova oca Ase. 48 Nije bilo kralja u Edomu, nego je vladao
namjesnik. 49 Kralj Jošafat sagradi taršiško brodovlje da ide u Ofir po zlato,
ali nije otišlo jer se brodovlje razbilo kod Esjon Gebera. 50 Tada Ahazja,
sin Ahabov, reče Jošafatu: “Neka moje sluge pođu s tvojim slugama na
lađama.” Ali Jošafat to ne prihvati. 51 Jošafat počinu sa svojim ocima i
sahranjen bi u gradu Davida, svoga praoca. Na njegovo se mjesto zakraljio
sin mu Joram. 52 Ahazja, sin Ahabov, postade kraljem Izraela u Samariji
sedamnaeste godine Jošafatova kraljevanja Judejom i kraljevao je dvije
godine nad Izraelom. 53 On je činio što je zlo u očima Jahvinim i hodio je
putem svoga oca i putem svoje majke i putem Jeroboama, sina Nebatova,
koji je navodio Izraela na grijeh. 54 Služio je Baalu i klanjao se pred njim.
Srdio je Jahvu, Boga Izraelova, sasvim onako kako je činio njegov otac.

Druga knjiga o Kraljevima

1 Poslije smrti Ahabove pobuni se Moab protiv Izraela. 2 Kako Ahazja
bijaše pao preko prozorske rešetke svoje gornje odaje u Samariji i ozlijedio
se, posla glasnike kojima reče: “Idite, pitajte Baal Zebuba, boga ekronskog,
hoću li ozdraviti od ove bolesti.” 3 Ali je Anđeo Jahvin rekao Iliji Tišbijcu:
“Ustani! Idi u susret glasnicima samarijanskoga kralja i reci im: 'Zar nema
Boga u Izraelu te se idete savjetovati s Baal Zebubom, bogom ekronskim?'
4 I zato veli Jahve ovako: 'Nećeš sići s postelje u koju si se popeo; sigurno ćeš
umrijeti.'” I ode Ilija. 5 Glasnici se vratiše k Ahazji, a on im reče: “Kako to
da ste se već vratili?” 6 Oni mu odgovoriše: “Sreo nas neki čovjek i rekao
nam: 'Idite, vratite se pred kralja koji vas je poslao i recite mu: Ovako
veli Jahve: Zar nema Boga u Izraelu te si poslao po savjet k Baal Zebubu,
bogu ekronskom? Zato nećeš sići s postelje na koju si se popeo, nego ćeš
umrijeti.'” 7 On ih upita: “Kakav bijaše na oči taj čovjek koji vas je sreo i
rekao vam te riječi?” 8 A oni mu odgovoriše: “Bio je to čovjek u kožuhu i
s kožnim pojasom oko bedara.” On reče: “To je Ilija Tišbijac!” 9 Tada mu
posla pedesetnika s njegovom pedesetoricom i ode taj k njemu i, našavši
ga gdje sjedi na vrhu brijega, reče mu: “Čovječe Božji! Kralj je naredio:
Siđi!” 10 Ilija odgovori i reče pedesetniku: “Ako sam čovjek Božji, neka
oganj siđe s neba i neka te proguta, tebe i tvoju pedesetoricu.” I oganj
se spusti s neba i proguta ga, njega i njegovu pedesetoricu. 11 Kralj mu
posla drugoga pedesetnika i njegovu pedesetoricu; a taj, kad dođe, reče
mu: “Čovječe Božji! Kralj je ovo zapovjedio: Brže siđi!” 12 Ilija odgovori
i reče mu: “Ako sam čovjek Božji, neka siđe oganj s neba i proguta
tebe i tvoju pedesetoricu.” I spusti se oganj s neba i proguta ga, njega i
njegovu pedesetoricu. 13 Kralj posla opet trećega pedesetnika i njegovu
pedesetoricu. Treći pedesetnik dođe, prignu koljena pred Ilijom i zamoli
ga ovako: “Čovječe Božji! Neka bude dragocjen u tvojim očima moj život
i život ovih pedeset tvojih slugu! 14 Oganj se spustio s neba i progutao je
oba pedesetnika s njihovom pedesetoricom; ali sada neka barem moj život
bude dragocjen u tvojim očima!” 15 Anđeo Jahvin reče Iliji: “Siđi s njim,
ne boj se!” On ustade i siđe s njim pred kralja 16 i reče mu: “Ovako veli
Jahve: zato što si slao glasnike Baal Zebubu, bogu ekronskom, po savjet,
nećeš sići s postelje na koju si se popeo, nego ćeš umrijeti.” 17 I umrije po
riječi Jahvinoj koju je objavio Ilija. A Joram, njegov brat, zakralji se mjesto
njega druge godine Jorama, sina Jošafata, judejskoga kralja, jer ovaj nije
imao sinova. 18 Ostala povijest Ahazje, sve što je učinio, zar to nije zapisano
u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?

2

1 Evo što se dogodilo kad je Jahve uznio Iliju na nebo u vihoru: Ilija
i Elizej pošli iz Gilgala. 2 I reče Ilija Elizeju: “Ostani ovdje jer me Jahve
šalje do Betela.” Elizej odgovori: “Života mi Jahvina i tvoga: ja te neću
ostaviti!” I siđoše do Betela. 3 A proročki sinovi koji su boravili u Betelu
iziđoše Elizeju u susret i rekoše mu: “Znaš li da će danas Jahve uzeti tvoga
gospodara iznad tvoje glave?” On reče: “I ja to znam; tiho!” 4 Ilija mu
reče: “Elizeju! Ostani ipak ovdje jer me Jahve šalje do Jerihona.” Ali

on odgovori: “Života mi Jahvina i tvoga: ja te neću ostaviti!” I uđoše u
Jerihon. 5 Proročki sinovi koji su živjeli u Jerihonu priđoše Elizeju i rekoše
mu: “Znaš li da će danas Jahve uzeti tvoga gospodara iznad tvoje glave?”
On reče: “I ja to znam; tiho!” 6 Ilija mu reče: “Ostani ipak ovdje jer me
Jahve šalje do Jordana.” Ali on odgovori: “Života mi Jahvina i tvoga: ja te
neću ostaviti!” I tako pođoše obojica. 7 I pedeset proročkih sinova pođe i
zaustavi se podalje, dok su se njih dvojica zadržala na obali Jordana. 8 Tada
Ilija uze svoj ogrtač, smota ga i udari njime po vodi, a voda se razdijeli na
dvije strane. I obojica prijeđoše po suhu. 9 A kad prijeđoše, Ilija će Elizeju:
“Traži što da ti još učinim prije nego što budem uznesen ispred tebe!” A
Elizej odgovori: “Neka mi u dio padne obilje tvoga duha!” 10 Ilija odgovori:
“Mnogo tražiš: ako me budeš vidio kad budem uznesen ispred tebe, bit će ti
tako; ako pak ne budeš vidio, neće ti biti.” 11 I dok su tako išli i razgovarali,
gle: ognjena kola i ognjeni konji stadoše među njih i Ilija u vihoru uziđe
na nebo. 12 Elizej je gledao i vikao: “Oče moj, oče moj! Kola Izraelova i
konjanici njegovi!” I više ga nije vidio. Uze tada svoje haljine i razdera ih
nadvoje. 13 I podiže Ilijin plašt, koji bijaše pao s njega, te se vrati i zaustavi
se na obali Jordana. 14 Uze onda Ilijin plašt i udari po vodi govoreći: “Gdje
je Jahve, Bog Ilijin?” I kad udari po vodi, ona se razdijeli na dvije strane i
Elizej prijeđe. 15 Proročki su sinovi to sa strane vidjeli pa rekoše: “Duh je
Ilijin počinuo na Elizeju!” I krenuše mu u susret, baciše se pred njim na
zemlju 16 i rekoše mu: “Evo ovdje s tvojim slugama pedeset junaka. Dopusti
im da idu tražiti tvoga gospodara; možda ga je Duh Jahvin uzdigao i bacio
na koju goru ili u kakvu dolinu.” On im odgovori: “Ne šaljite nikoga.”
17 Ali kako su oni svejednako navaljivali, reče im: “Pošaljite!” I poslaše
pedesetoricu; tražili su ga tri dana, ali ga nisu našli. 18 Vratiše se Elizeju,
koji je ostao u Jerihonu, i on im reče: “Nisam li vam rekao: 'Nemojte ići!'”
19 Ljudi iz grada rekoše Elizeju: “Lijepo je u gradu, kako to može vidjeti
i naš gospodar, ali je voda loša i zemlja neplodna.” 20 On reče: “Donesite
mi novu zdjelu i metnite soli u nju!” I oni mu je donesoše. 21 On tada ode
na izvor, baci u nj soli i reče: “Ovako govori Jahve: 'Ozdravljam ovu vodu.
Neće od nje više biti ni smrti ni neplodnosti.'” 22 I voda postade zdrava
i takva je do današnjeg dana, po riječi koju je izrekao Elizej. 23 Odatle je
uzašao u Betel. Dok je išao putem, dječaci bijahu izišli iz grada i rugahu
mu se govoreći: “Hodi, ćelo! Hodi, ćelo!” 24 On se obazre, pogleda ih i
prokle ih u ime Jahvino. I odmah iziđoše dva medvjeda iz šume i rastrgaše
četrdeset i dvoje djece. 25 Odatle ode on na goru Karmel, a odande se vrati
u Samariju.

3

1 Joram, sin Ahabov, zakralji se nad Izraelom u Samariji osamnaeste
godine Jošafatova kraljevanja u Judeji. I vladao je dvanaest godina. 2 Činio
je što je zlo u očima Jahvinim, ali ne kao njegov otac i mati, jer je uklonio
Baalov stup što ga bijaše podigao njegov otac. 3 Ali je prianjao uz grijeh
kojim je Jeroboam, sin Nebatov, zavodio Izraela; i nije odstupao od njega.
4 Meša, kralj moapski, bio je stočar i slao je izraelskom kralju u danak
stotinu tisuća janjaca i vunu od stotine tisuća ovnova. 5 Ali kad je umro
Ahab, pobuni se kralj moapski protiv izraelskog kralja. 6 U to je baš
vrijeme kralj Joram izišao iz Samarije i izvršio smotru svih Izraelaca.
7 Zatim je poručio judejskom kralju Jošafatu: “Moapski se kralj pobunio
protiv mene. Hoćeš li sa mnom u rat protiv Moabaca?” Judejski kralj

odgovori: “Hoću! Ja kao ti, moj narod kao tvoj narod, moji konji kao i
tvoji konji.” 8 I doda: “Kojim ćemo putem?” A drugi mu odgovori: “Kroz
Edomsku pustinju.” 9 I tako krenu izraelski kralj s judejskim kraljem i
s kraljem edomskim. Sedam su dana lutali, a nije bilo vode četama ni
stoci koja je išla za njima. 10 Tada povika kralj izraelski: “Jao, Jahve je
pozvao ova tri kralja da ih preda u ruke Moapcima!” 11 Ali Jošafat reče:
“Nema li tu proroka Jahvina da se preko njega posavjetujemo s Jahvom?”
Tada odgovori jedan između slugu izraelskoga kralja: “Ovdje je Elizej, sin
Šafatov, koji je lijevao vodu na Ilijine ruke.” 12 Jošafat reče: “U njega je
riječ Božja.” I kralj izraelski, kralj judejski i kralj edomski odoše Elizeju.
13 A Elizej reče kralju izraelskom: “Što ja imam s tobom? Potraži proroke
svoga oca i proroke svoje majke!” Izraelski kralj odgovori mu: “Ne! Jer
Jahve je pozvao ova tri kralja da ih preda u ruke Moapcima.” 14 Elizej
uzvrati: “Tako mi živoga Jahve Sebaota, komu služim, kad ne bih gledao
na judejskog kralja Jošafata, ne bih ti obraćao pažnje niti bih te pogledao.
15 Sada mi dovedite svirača.” I dok je glazbenik svirao, siđe ruka Jahvina
nada nj. 16 I on reče: “Ovako veli Jahve: 'Iskopajte u ovoj dolini mnogo
jama. 17 Jer ovako veli Jahve: nećete osjetiti vjetra niti ćete vidjeti dažda,
a ova će se dolina napuniti vodom. I pit ćete vi, vaš marva i vaša stoka.'
18 Ali to još nije ništa u očima Jahve: on će predati Moab u vaše ruke. 19 Vi
ćete zauzeti sve utvrđene gradove, posjeći sve plodno drveće, zatrpati sve
izvore i opustošiti najbolja polja: kamenjem ćete ih zasijati.” 20 I doista,
ujutro, u vrijeme kad se prinosi žrtva, dođe voda od Edoma i preplavi
svu okolinu. 21 Kad su Moapci čuli da su kraljevi došli s njima ratovati,
pozvaše sve koji bijahu sposobni za oružje i postaviše ih na granicu. 22 Kad
su ujutro ustali i kad je sunce granulo nad onom vodom, Moapcima se
sa strane voda učini crvenom kao krv. 23 I rekoše: “To je krv! Zacijelo
su se kraljevi međusobno pobili i jedan drugoga pogubili. A sada: na
plijen, Moapci!” 24 Ali kad su stigli do izraelskog tabora, digoše se Izraelci
i potukoše Moapce, tako te ovi pobjegoše pred njima. A Izraelci pojuriše
da dotuku Moapce. 25 Razorili su im gradove, bacali svaki po kamen na
najbolje njive da ih zaspu, zatrpali izvore i posjekli sve plodno drveće.
Konačno, ostao je samo grad Kir Harešet; praćari su ga opkolili i tukli
ga. 26 Kada je moapski kralj vidio da neće izdržati bitku, uze sa sobom
sedam stotina ljudi naoružanih mačevima, pokuša se probiti i doći do
kralja edomskog, ali ne uspje. 27 Tada uze svoga sina prvenca, koji ga
imaše naslijediti, i prinese ga kao paljenicu na zidu. To se tako silno zgadilo
Izraelcima te odoše od njih i vratiše se u svoju zemlju.

4

1 Žena jednoga od proročkih sinova zamoli Elizeja ovako: “Tvoj sluga,
moj muž, umro je; a znaš da se tvoj sluga bojao Jahve. Sada je došao
vjerovnik da mi uzme oba sina i učini ih svojim robovima.” 2 Elizej joj
reče: “Što ti mogu učiniti! Reci mi što imaš u kući?” Ona odgovori: “Tvoja
sluškinja nema ništa u kući, osim vrča ulja.” 3 Tada joj reče: “Idi i posudi
od svih svojih susjeda praznih sudova, ali neka ih ne bude premalo! 4 Zatim
se vrati kući, zatvori vrata za sobom i za svojim sinovima i nalijevaj ulje u
sve te sudove i pune stavljaj na stranu.” 5 I ode ona od njega, zatvori vrata
za sobom i za svojim sinovima. Oni su joj dodavali sudove, a ona ih punila.
6 I kad se sudovi napuniše, reče ona svome sinu: “Dodaj mi još jedan sud!”
Ali joj on odgovori: “Nema više sudova.” I ulje stade. 7 Ona ode i kaza

čovjeku Božjem, a on joj reče: “Idi, prodaj ulje i podmiri svoj dug, a od
ostatka živjet ćeš ti i tvoji sinovi!” 8 Jednoga je dana Elizej prolazio kroza
Šunam. A živjela ondje ugledna žena i ona ga pozva k stolu. Odonda,
kad god prolazaše onuda, uvratio bi se k njoj na jelo. 9 Ona reče svome
mužu: “Evo, znam i vidim da je svet onaj čovjek Božji što prolazi ovuda.
10 Načinimo mu sobicu na krovu, stavimo mu ondje postelju, stol, stolicu i
svjetiljku: kad dođe k nama, povući će se onamo.” 11 Jednoga dana dođe
on onamo, povuče se u gornju sobu i počinu ondje. 12 Reče zatim svome
momku Gehaziju: “Pozovi tu Šunamku!” On je pozva te ona stade preda
nj. 13 I još mu reče: “Kaži joj: 'Lijepo se brineš za nas. Što možemo učiniti
za te? Treba li reći riječ za te kralju ili vojskovođi?'” Ali ona odgovori:
“Ja živim usred svoga naroda.” 14 On nastavi: “Dakle, što da učinimo za
nju?” Gehazi odgovori: “Eto, nema sina, a muž joj je vremešan.” 15 A on
reče: “Pozovi je!” Pozva je, a ona stade kod ulaza. 16 “Dogodine u ovo
doba”, reče joj, “zagrlit ćeš sina u naručju.” A ona reče: “Ne, gospodaru
moj, ne varaj službenice svoje!” 17 Ali je žena doista zatrudnjela i rodila je
sina druge godine u ono doba, kako joj je rekao Elizej. 18 Dječak je rastao.
Jednoga dana ode ocu kod žetelaca. 19 I potuži se ocu: “Jao, glava, glava
moja!” A otac zapovjedi jednom momku da ga odnese majci. 20 On ga
uze i odvede ga njegovoj majci. Na njenim je koljenima ostao do podne i
onda umrije. 21 Ona tada ode gore i položi ga u postelju Božjega čovjeka.
Izišla je zatim i zaključala vrata. 22 Potom je pozvala svoga muža i rekla:
“Pošalji mi jednoga od momaka i jednu magaricu; otrčat ću do čovjeka
Božjeg i vratit ću se.” 23 On je upita: “Zašto da danas pođeš k njemu? Nije
ni mlađak niti je subota.” Ali ona odgovori: “Ostaj u miru!” 24 Pošto joj
je momak osamario magaricu, ona će mu: “Povedi i pođi! Ne zadržavaj
me na putu, osim ako ti naredim.” 25 Ode ona i dođe k čovjeku Božjem,
na goru Karmel. Kada je čovjek Božji ugleda izdaleka, reče svome momku
Gehaziju: “Evo one Šunamke. 26 Otrči pred nju i pitaj je: 'Kako si? Je li ti
muž dobro? Je li ti dijete zdravo?'” Ona odgovori: “Zdravi smo.” 27 Kada
je stigla do čovjeka Božjega na gori, obujmi mu noge. Gehazi pristupi da
je odmakne, ali mu čovjek Božji reče: “Pusti je jer joj je duša ojađena.
Jahve mi krije, nije mi ništa objavio.” 28 A ona reče: “Zar sam ja tražila
sina od svoga gospodara? Nisam li ti govorila da me ne zavaravaš?” 29 On
tada reče Gehaziju: “Opaši se, uzmi u ruku moj štap pa idi! Ako koga
susretneš, ne pozdravljaj ga; ako te tko pozdravi, ne odzdravljaj mu. Moj
štap položi na dječaka.” 30 Ali dječakova majka reče: “Života mi Jahvina i
tvoga, neću te ostaviti!” On tada ustade i pođe za njom. 31 Gehazi je otišao
prije njih i položio štap na dječaka, ali ne bješe ni glasa ni odziva. Vrati se
on pred Elizeja i javi mu: “Dječak se nije probudio.” 32 Elizej uđe u kuću i
nađe dječaka gdje mrtav leži na njegovoj postelji. 33 Ušavši, zatvori vrata
za sobom i pomoli se Jahvi. 34 Zatim se pope na postelju, leže na dječaka,
položi svoja usta na njegova usta, svoje oči na njegove oči, svoje ruke na
njegove ruke; disao je nad njim te se ugrijalo tijelo dječakovo. 35 Potom
ustade i prošeta se po kući tamo-amo, zatim se opet pope i disaše nad njim.
A dječak tada kihnu sedam puta i otvori oči. 36 I zovnu Elizej Gehazija i
reče: “Pozovi tu Šunamku.” On je pozva. Kad je stigla preda nj, reče
joj: “Uzmi svoga sina.” 37 Ona, ušavši, pade mu pred noge i pokloni se do
zemlje. Zatim uze svoga sina te iziđe. 38 Elizej se vrati u Gilgal, a bijaše glad
u zemlji. I kad su proročki sinovi sjedili pred njim, reče svome momku:

“Stavi veliki lonac na vatru i skuhaj jelo sinovima proročkim.” 39 Jedan od
njih ode u polje da nabere zelja, ali nađe divlju povijušu i nabra s nje punu
haljinu gorkih plodova. Vrati se i nareza ih u lonac, jer nije znao kakvi su.
40 Usuše ljudima da jedu. Ali kad su počeli jesti, povikaše: “Čovječe Božji!
Smrt je u loncu!” I nisu mogli jesti. 41 Tada će Elizej: “Donesite brašna!”
I baci ga u lonac i reče: “Uspite ljudima neka jedu!” I ništa više nije bilo
štetno u loncu. 42 Neki čovjek došao iz Baal Šališe i donio čovjeku Božjem
kruh od prvina, dvadeset ječmenih hljebova i kaše u torbi. A on zapovjedi:
“Daj ljudima neka jedu!” 43 Ali njegov momak odgovori: “Kako to mogu
postaviti pred stotinu ljudi?” On odgovori: “Podaj ljudima i neka jedu, jer
ovako veli Jahve: 'Jest će i preostat će.'” 44 I postavi on pred njih. I jedoše
i još preosta, prema riječi Jahvinoj.

5

1 Naaman, vojskovođa aramskoga kralja, bijaše ugledan čovjek i
poštovan pred svojim gospodarom, jer je po njemu Jahve dao pobjedu
Aramejcima. Ali taj vrsni ratnik bješe gubav. 2 Jednom su Aramejci otišli
u pljačku i na području izraelskom zarobili mladu djevojku, koja je zatim
služila ženi Naamanovoj. 3 Ona reče svojoj gospodarici: “Ah, kad bi se
samo moj gospodar obratio proroku koji je u Samariji! On bi ga zacijelo
oslobodio gube!” 4 Naaman ode i obavijesti svoga gospodara: “Tako je i
tako rekla djevojka koja je došla iz zemlje izraelske.” 5 Aramejski kralj
odgovori: “Idi onamo! Ja ću poslati pismo kralju izraelskom.” Naaman
ode; ponio je deset talenata srebra; šest tisuća zlatnih šekela i deset
svečanih haljina. 6 I predade kralju izraelskom pismo što kazivaše: “Uz
pismo koje ti stiže, šaljem ti, evo, svoga slugu Naamana da ga izliječiš od
gube.” 7 Kad je izraelski kralj pročitao pismo, razdera haljine na sebi i
reče: “Zar sam ja Bog da mogu usmrćivati i oživljavati te ga ovaj šalje k
meni da ga izliječim od njegove gube? Gledajte samo kako traži povoda da
me napadne!” 8 A kad je Elizej saznao da je kralj izraelski razderao na sebi
odjeću, poruči kralju: “Zašto si razderao haljine svoje? Neka onaj samo
dođe k meni i neka se uvjeri da ima prorok u Izraelu.” 9 I tako Naaman
stiže sa svojim konjima i kolima i stade pred vratima Elizejeve kuće. 10 A
Elizej poruči dolazniku: “Idi i okupaj se sedam puta u Jordanu i tijelo će ti
opet biti čisto.” 11 Naaman se naljuti i pođe govoreći: “Gle, ja mišljah, izići
će preda me, zazvat će ime Jahve, Boga svoga, stavit će ruku na bolesno
mjesto i odnijeti mi gubu. 12 Nisu li rijeke u Damasku, Abana i Parpar, bolje
od svih voda izraelskih? Ne bih li se mogao u njima okupati da postanem
čist?” Okrenu se i ode odande ljutit. 13 Ali mu pristupiše sluge njegove
i rekoše: “Oče moj, da ti je prorok odredio i teže, zar ne bi učinio? A
nekmoli kad ti je rekao: 'Okupaj se, i bit ćeš čist.'” 14 I tako siđe, opra
se sedam puta u Jordanu, prema riječi čovjeka Božjega; i tijelo mu posta
opet kao u malog djeteta - očistio se! 15 Vrati se on Elizeju sa svom svojom
pratnjom, uđe, stade preda nj i reče mu: “Evo, sad znam da nema Boga na
svoj zemlji, osim u Izraelu. Zato te molim, primi dar od svoga sluge.” 16 Ali
on odgovori: “Tako mi živog Jahve, komu služim, ne primam.” Naaman
navaljivaše da primi, ali on ne htjede. 17 Tada Naaman reče: “Dobro, kad
nećeš. Ali barem dopusti da meni, tvome sluzi, dadu ove zemlje koliko
mogu ponijeti dvije mazge. Jer sluga tvoj neće više prinositi pomirnica ni
klanica drugim bogovima nego samo Jahvi. 18 A Jahve neka oprosti ovo
sluzi tvome: kad moj gospodar pođe u hram Rimonov da se ondje pokloni,

pa se nasloni na moju ruku, onda bih se i ja poklonio u hramu Rimonovu.
Neka Jahve oprosti taj čin sluzi tvome.” 19 A on mu reče: “Idi s mirom.”
I udalji se Naaman i prijeđe dio puta. 20 Gehazi, momak Elizeja, Božjega
čovjeka, pomisli: “Moj je gospodar poštedio Naamana, toga Aramejca, i
nije primio ništa od onoga što mu je ponudio. Tako mi živog Jahve, potrčat
ću ja za njim i uzet ću štogod od njega.” 21 I Gehazi pohitje za Naamanom.
Kada ga je Naaman vidio da za njim trči, skoči mu sa svojih kola u susret i
upita ga: “Je li sve dobro?” 22 On odgovori: “Dobro je. Moj gospodar šalje
me da ti kažem: upravo su stigla dva mladića iz Efrajimove gore, dvojica
od proročkih sinova. Daj za njih, molim te, talenat srebra i dvoje haljine.”
23 Naaman reče: “Uzmi, molim te, dva telenta!” I navaljivaše da uzme. I
zaveza dva talenta srebra u dvije kese, i dvoje haljine, i predade ih dvojici
svojih momaka da ih nose pred njim. 24 Kad je Gehazi stigao do Ofela, uze
ih iz njihovih ruku i pohrani ih u kući. Zatim otpusti ljude i oni odoše.
25 Kad je došao, stao je pred svoga gospodara. Elizej ga upita “Odakle,
Gehazi?” On odgovori: “Tvoj sluga nije nikamo odlazio.” 26 Ali Elizej reče:
“Nije li Duh moj bio s tobom kad je netko sišao sa svojih kola te izišao
preda te? Sad si primio srebro, pa možeš kupiti maslinike, vinograde, sitno
i krupno blago, sluge i sluškinje. 27 Ali će se guba Naamanova prilijepiti
za te i za tvoje potomstvo zauvijek.” I Gehazi se udalji od njega, bijel od
gube kao od snijega.

6

1 Proročki sinovi rekoše Elizeju: “Gle, tijesan nam je prostor u tebe.
2 Nego da odemo do Jordana, pa da svaki ondje uzmemo po brvno i
načinimo sebi ondje prebivalište.” On odgovori: “Idite.” 3 Jedan od njih
reče mu: “Udostoj se poći sa svojim slugama.” On odgovori: “Hoću.”
4 I pođe s njima. Kad su stigli do Jordana, uzeše sjeći drva. 5 A dok
je jedan od njih tesao gredu, pade mu sjekira u vodu i on povika: “Jao,
gospodaru! I još je bila posuđena!” 6 A čovjek Božji upita ga: “Gdje je
pala?” Onaj mu pokaza mjesto. Tada on odsiječe komad drveta, baci
ga na ono mjesto i učini da sjekira ispliva. 7 I reče: “Izvadi je!” I
čovjek pruži ruku te je uze. 8 Aramejski kralj bio u ratu s Izraelom.
Posavjetovao se sa svojim časnicima i rekao: “Podignite šatore na tom
mjestu.” 9 Ali Elizej poruči izraelskom kralju: “Čuvaj se onoga mjesta jer
su se Aramejci ondje utaborili.” 10 I kralj izraelski upozori ljude na mjesto
za koje mu je rekao čovjek Božji. On je upozoravao i kralj se čuvao; a
bilo je to više puta. 11 Srce aramejskog kralja uznemiri se zbog toga, pa
on pozva svoje časnike te ih upita: “Nećete li mi reći tko od naših drži s
kraljem Izraelovim?” 12 Jedan od časnika odgovori: “Ne, gospodaru kralju;
Elizej, prorok Izraelov, otkriva izraelskom kralju riječi koje kazuješ u svojoj
spavaonici.” 13 On reče: “Idite i pogledajte gdje je, pa ću već poslati da ga
uhvate.” I javiše mu: “Eno ga u Dotanu.” 14 Tada kralj posla onamo konje,
kola i jake čete. Oni stigoše noću i opkoliše grad. 15 Ujutro, ustavši, čovjek
Božji iziđe, a to oko grada stoji vojska s konjima i kolima! Njegov mu
momak reče: “Ah, gospodaru moj, što nam je činiti?” 16 A on odgovori:
“Ne boj se jer ih ima više s nama nego s njima.” 17 I Elizej se pomoli ovako:
“Jahve, otvori mu oči da vidi!” I Jahve otvori oči momku i on vidje: gora
oko Elizeja sva prekrivena ognjenim konjima i kolima! 18 Kad su Aramejci
sišli prema njemu, Elizej se ovako pomoli Jahvi: “Udari sljepoćom ove
ljude!” I na riječ Elizejevu udari ih sljepoćom. 19 Elizej im reče: “Nije

ovo put i nije ovo grad. Pođite za mnom, ja ću vas odvesti čovjeku koga tražite." Ali ih odvede u Samariju. 20 Kad su ulazili u Samariju, Elizej reče:
"Jahve, otvori ovima oči da progledaju." Jahve im otvori oči i oni vidješe
da su usred Samarije! 21 Kad ih vidje kralj Izraela, reče Elizeju: "Treba li
ih poubijati, oče moj?" 22 A on odgovori: "Nemoj ih ubiti. Zar ćeš ubiti one
koje nisi zarobio svojim lukom i mačem? Ponudi im kruha i vode; neka
jedu i piju i neka se vrate svome gospodaru." 23 Kralj im priredi veliku
gozbu. Pošto su jeli i pili, otpusti ih. I vratiše se svome gospodaru. I tako
aramejski pljačkaši nisu više zalazili na izraelsko tlo. 24 Dogodi se poslije
toga te aramejski kralj Ben-Hadad skupi svu svoju vojsku i uzađe i opkoli
Samariju. 25 I nasta velika glad u Samariji, a opsada potraja toliko da je
magareća glava stajala osamdeset šekela srebra, a četvrt kaba golubinje
nečisti pet šekela srebra. 26 Kada je kralj prolazio po zidinama, neka
mu žena vikne: "Pomozi, gospodaru kralju!" 27 On odgovori: "Neka ti
pomogne Jahve! Kako ću ti ja pomoći? Nečim s gumna ili iz tijeska?"
28 Još joj kralj reče: "Što ti je?" Ona odgovori: "Ova mi je žena rekla: 'Daj
svoga sina da ga pojedemo danas, a sutra ćemo pojesti moga!' 29 Skuhale
smo moga sina i pojele ga. A sutradan rekoh joj: 'Daj svoga sina da ga
pojedemo.' Ali je ona sakrila svoga sina." 30 Kada je kralj čuo riječi te
žene, razdrije na sebi haljine. I kad je išao po zidinama, narod vidje da
mu je na tijelu kostrijet. 31 I reče tada kralj: "Neka mi Bog učini ovo zlo
i doda drugo ako glava Elizeja, sina Šafatova, ostane danas na njegovim
ramenima!" 32 Elizej sjedio u svojoj kući i starješine sjedile s njim. Kralj
je ispred sebe poslao glasnika, ali Elizej reče starješinama, prije nego što
je glasnik stigao do njega: "Vidite li da je onaj krvnički sin naredio da mi
skinu glavu? Pazite: kada glasnik stigne, zatvorite vrata i odbijte ga od
vrata. Ne čuje li se topot koraka njegova gospodara za njim?" 33 Dok im je
još govorio, kralj stupi preda nj i reče mu: "Ova je nevolja, gle, od Jahve!
Što da još očekujem od Jahve?"

7

1 Elizej reče tada: "Čuj riječ Jahvinu! Ovako veli Jahve: 'Sutra će u ovo
doba na vratima Samarije biti mjera finoga brašna za šekel, a dvije mjere
ječmenog brašna za šekel.'" 2 Dvorjanik, o čiju se ruku kralj oslanjao,
odgovori čovjeku Božjemu: "I kad bi Jahve načinio okna na nebu, bi li
to moglo biti?" A Elizej odgovori: "Vidjet ćeš svojim očima, ali nećeš
jesti." 3 A pred gradskim vratima bijahu četiri gubavca; rekoše oni jedan
drugome: "Zašto stojimo ovdje i očekujemo smrt? 4 Ako odlučimo ući u
grad, glad je u gradu te ćemo ondje umrijeti; ako ostanemo ovdje, opet
ćemo umrijeti. Hajde! Pobjegnimo i prijeđimo u aramejski tabor: ako nas
ostave na životu, živjet ćemo; ako nas ubiju, pa dobro: umrijet ćemo!"
5 U sumračje, ustavši, krenuše odande u aramejski tabor. Stigoše do ruba
tabora, i gle - ondje nikoga! 6 Jer je Jahve učinio te se u taboru aramejskom
čula buka kola i konja, buka goleme vojske. I govorili su među sobom:
"Eto, kralj Izraela najmio je protiv nas kraljeve hetitske i kraljeve egipatske
da krenu protiv nas." 7 Digli su se i pobjegli u sumraku: ostavili su svoje
šatore, konje i magarce, sav tabor kakav bijaše. Pobjegli su da iznesu živu
glavu. 8 Kad su gubavci, dakle, došli do ruba tabora, uvukoše se u jedan
šator. Pošto su se najeli i napili, uzeše odande srebro, zlato i haljine pa
odoše da ih sakriju. Vratiše se onda pa uđoše u drugi šator: uzeše plijen
iz njega te odoše i sakriše ga. 9 Rekoše tada jedan drugome: "Ne smijemo

tako raditi. Današnji je dan pun dobrih vijesti, a mi šutimo. Ako dočekamo
jutro, bit ćemo krivi. Zato pođimo! Javimo dvoru novost." 10 I vratiše se,
pozvaše gradsku stražu i javiše: "Otišli smo u tabor aramejski, a ondje
nigdje čovjeka ni ljudskoga glasa; samo konji privezani i magarci, a šatori
ostavljeni kakvi jesu." 11 Stražari viknuše i dojaviše u unutrašnjost dvora.
12 Kralj ustade noću i reče svojim časnicima: "Ja ću vam objasniti što su
nam učinili Aramejci. Kako znaju da smo gladni, izišli su iz tabora i sakrili
se u polju, misleći: već će oni izići iz grada, a mi ćemo ih žive pohvatati i ući
u grad." 13 A jedan između njegovih časnika odgovori: "Neka se uzme ipak
pet od preostalih konja. S njima će biti kao sa svim mnoštvom Izraelovim
koje je ovdje preostalo. Pošaljimo ih pa ćemo vidjeti." 14 I uzeše dva konja
kolska i kralj posla ljude za aramejskim taborom govoreći: "Idite, izvidite!"
15 Išli su za njima do Jordana; put bijaše sav prekriven haljinama i stvarima
koje su Aramejci pobacali u bijegu. Glasnici se vratiše i obavijestiše kralja.
16 I narod iziđe i uze pljačkati aramejski tabor: i bijaše mjera finoga
brašna za šekel, a dvije mjere ječmenoga za jedan šekel, prema riječi
Jahvinoj. 17 Kralj je postavio na gradska vrata onoga dvorjanika o čiju se
ruku oslanjao; a narod ga izgazi na vratima i on umrije, prema riječi što
ju je rekao Božji čovjek kad mu kralj bijaše došao. 18 Dogodilo se kako je
čovjek Božji rekao kralju: "Sutra u ovo doba na vratima Samarije bit će
dvije mjere ječmenoga brašna za šekel i mjera finoga brašna za šekel."
19 Dvorjanik je odgovorio Elizeju: "Pa da Jahve načini i okna na nebu, bi li
moglo biti što kažeš?" Elizej mu je odgovorio: "Vidjet ćeš svojim očima, ali
nećeš jesti." 20 I doista, tako mu se dogodilo: izgazio ga narod na vratima
te on umrije.

8

1 Elizej bijaše savjetovao ženi kojoj je oživio sina: "Ustani, pođi sa svojom
obitelji i skloni se kao tuđinka bilo kamo, jer je Jahve pustio glad; već je
došla u zemlju za sedam godina." 2 Žena usta i učini kako joj je rekao
čovjek Božji: otišla je, ona i njena obitelj, i ostala sedam godina u zemlji
filistejskoj. 3 Na kraju sedme godine žena se vrati iz zemlje filistejske i
ode kralju da zatraži svoju kuću i njivu. 4 Upravo je kralj razgovarao s
Gehazijem, momkom Božjega čovjeka. Govorio mu je: "Pripovijedaj mi o
svim velikim djelima koja je Elizej učinio." 5 I kad je pripovijedao kralju o
uskrisenju djeteta, eto žene kojoj je Elizej oživio sina; ona se obrati kralju
radi svoje kuće i njive. A Gezahi reče: "Gospodaru kralju, evo one žene
i evo njena sina koga je Elizej oživio." 6 Kralj upita ženu i ona mu sve
pripovjedi. Tada joj kralj dade jednoga slugu, komu naredi: "Neka joj
se vrati sve što je njeno i svi prihodi od njive od dana kada je ostavila
zemlju do danas!" 7 Elizej dođe u Damask. Ben-Hadad, kralj aramejski,
bijaše obolio. Odmah mu javiše: "Božji čovjek došao ovamo." 8 Tada
reče kralj Hazaelu: "Uzmi sa sobom dar pa idi pred Božjeg čovjeka. I
preko njega se posavjetuj s Jahvom da bi saznao hoću li se izliječiti od
ove bolesti." 9 Hazael ode pred Elizeja i donese mu u dar što bijaše od
ponajboljeg u Damasku, sve to natovareno na četrdeset deva. Dođe on
i stade preda nj i reče: "Tvoj sin Ben-Hadad, kralj aramejski, šalje me k
tebi i pita hoće li ozdraviti od one bolesti." 10 Elizej mu odgovori: "Idi i
reci mu: 'Ozdravit ćeš, dakako!' Ali mi je Jahve pokazao da će umrijeti."
11 I čovjek Božji uprije pogled preda se, smeten, i zaplaka. 12 Hazael reče:
"Zašto plačeš, moj gospodaru?" Elizej odgovori: "Zato što znam sva zla

koja ćeš ti učiniti Izraelcima: spalit ćeš im utvrde, mačem ćeš poubijati
njihove ratnike, njihovu ćeš djecu satirati, a trudne žene parati." 13 Hazael
reče: "Ali što je tvoj sluga? Zar je pas da učini tako strašne stvari?" Elizej
odgovori: "U jednoj Jahvinoj objavi vidio sam tebe kao kralja aramejskog."
14 Hazael ode od Elizeja i vrati se svome gospodaru, koji ga upita: "Što ti je
rekao Elizej?" On odgovori: "Rekao mi je da ćeš ozdraviti." 15 Ali sutradan
uze pokrivač, namoči ga u vodi i pokri kralja preko lica te on umrije. A na
njegovo mjesto zakralji se Hazael. 16 Pete godine kraljevanja Jorama, sina
Ahabova, u Izraelu, postade judejskim kraljem Joram, sin Jošafatov. 17 Bile
su mu trideset i dvije godine kad se zakraljio, a kraljevao je osam godina
u Jeruzalemu. 18 Živio je poput izraelskih kraljeva, kao i dom Ahabov, jer
mu je kći Ahabova bila žena; radio je što je zlo u Jahvinim očima. 19 Ipak
Jahve ne htjede razoriti Judeje zbog sluge svoga Davida, zato što mu obeća
da će dati svjetiljku njemu i njegovim sinovima zauvijek. 20 U njegovo
se vrijeme Edomci odmetnuše ispod judejske vlasti i postaviše sebi kralja.
21 Joram ode u Seir i s njim sva bojna kola. Diže se noću i pobi Edomce
koji su bili opkolili njega i zapovjednike bojnih kola. Narod pobježe u
svoje šatore. 22 Ipak su se Edomci oslobodili ispod judejske vlasti sve do
danas. U isto se doba odmetnu i Libna. 23 Ostala povijest Jorama, sve
što je učinio, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih?
24 Joram počinu kraj svojih otaca i bi pokopan k svojim ocima u Davidovu
gradu. Njegov sin Ahazja zakralji se mjesto njega. 25 Dvanaeste godine
Jorama, sina Ahabova, kralja Izraela, postade judejskim kraljem Ahazja,
sin Joramov. 26 Ahazji bijahu dvadeset i dvije godine kad se zakraljio, a
kraljevao je godinu dana u Jeruzalemu. Mati mu se zvala Atalija, a bila je
kći izraelskog kralja Omrija. 27 I on je hodio putem obitelji Ahabove i činio
je zlo u očima Jahvinim, kao i obitelj Ahabova, jer je s njom bio u rodu.
28 On je pošao s Joramom, sinom Ahabovim, u Ramot Gilead u boj protiv
Hazaela, aramskog kralja. 29 Kralj Joram vratio se u Jizreel da se liječi
od rana što mu ih zadadoše u Rami kad se borio s aramejskim kraljem
Hazaelom. Joramov sin Ahazja, judejski kralj, sišao je u Jizreel da posjeti
Ahabova sina Jorama jer se Joram razbolio.

9

1 Prorok Elizej pozva jednoga od proročkih sinova i reče mu: "Opaši se,
uzmi sa sobom ovu posudu s uljem pa idi u Ramot Gilead. 2 Kad onamo
stigneš, potraži Jehua, sina Jošafatova, sina Nimšijeva. Kad ga nađeš,
izvedi ga između njegovih drugova i uvedi ga u pokrajnju sobu. 3 I uzmi
posudu s uljem, izlij mu je na glavu i reci: 'Ovako veli Jahve: Pomazao sam
te za kralja izraelskoga.' Zatim otvori vrata i bježi, ne oklijevaj." 4 Tada
mladi prorok ode u Ramot Gilead. 5 Kad je stigao, zapovjednici vojske
upravo su sjedili na okupu. On reče: "Imam ti riječ reći, zapovjedniče!"
Jehu upita: "Komu od nas?" On odgovori: "Tebi, zapovjedniče!" 6 Jehu
tada ustade i uđe u kuću. Mladi mu čovjek izli ulje na glavu i reče mu:
"Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Pomazao sam te za kralja nad Jahvinim
narodom, nad Izraelom. 7 Ti ćeš pobiti obitelj Ahaba, gospodara tvoga, a
ja ću osvetiti krv svojih slugu proroka i krv sviju službenika Jahvinih na
Izebeli 8 i na svoj obitelji Ahabovoj. Iskorijenit ću Ahabu sve što mokri uza
zid, robove i slobodnjake u Izraelu. 9 Učinit ću s domom Ahabovim kao s
domom Jeroboama, sina Nebatova, i kao s domom Baše, sina Ahijina. 10 A
Izebelu će proždrijeti psi na polju jizreelskom i nitko je neće pokopati.'" -

Zatim otvori vrata i pobježe. 11 Jehu iziđe k časnicima svoga gospodara.
Oni ga upitaše: “Je li sve u miru? Zašto je ta budala dolazila k tebi?” On im
odgovori: “Znate čovjeka i besjedu njegovu.” 12 Oni rekoše: “Ne znamo!
Kazuj nam!” On im reče: “Govorio mi je tako i tako i rekao mi: 'Ovako
veli Jahve: Pomazao sam te za kralja nad Izraelom.'” 13 Odmah oni uzeše
svoje ogrtače i prostriješe ih pred njim po stepenicama, zatrubiše u rogove
i povikaše: “Jehu je kralj!” 14 Tako Jehu, sin Jošafata, sina Nimšijeva,
skova urotu protiv Jorama - Joram je tada branio Ramot Gilead sa svim
Izraelcima protiv Hazaela, aramejskog kralja. 15 Ali se kralj Joram vratio
u Jizreel da liječi rane koje su mu zadali Aramejci u boju s Hazaelom,
aramejskim kraljem. - I reče Jehu: “Ako vam je po volji, neka nitko ne
utekne iz grada da odnese vijest u Jizreel.” 16 Jehu se tada pope na kola
i ode prema Jizreelu, jer je Joram ondje bolovao, i Ahazja, kralj judejski,
došao ga posjetiti. 17 Stražar koji je stajao na kuli u Jizreelu, videći da dolazi
Jehuova četa, javi: “Vidim nekakvu četu.” Joram naredi: “Uzmi konjanika
i pošalji ga pred njih da upita: je li sve s mirom.” 18 Ode konjanik preda
nj i reče: “Ovako veli kralj: je li sve s mirom?” - Jehu odgovori: “Što te
briga je li s mirom! Hajde za mnom.” Stražar javi: “Glasnik je stigao do
njih, ali se ne vraća.” 19 Kralj posla drugoga konjanika. Taj dođe k njima
i upita: “Ovako veli kralj: je li sve s mirom?” - Jehu mu odgovori: “Što te
briga je li s mirom! Hajde za mnom.” 20 Stražar opet javi: “Došao je do
njih, ali se ne vraća. A vožnja je kao vožnja Jehua, sina Nimšijeva: vozi
kao mahnit!” 21 Joram reče: “Preži!” I upregoše u njegova kola. Joram,
kralj Izraela, i judejski kralj Ahazja iziđoše, svaki u svojim kolima, u susret
Jehuu. Susretoše ga u polju Nabota Jizreelca. 22 Kad Joram ugleda Jehua,
upita ga: “Je li sve u miru, Jehu?” Ovaj odgovori: “Kakvu miru dok traju
bludništva tvoje majke Izebele i njena mnoga čaranja!” 23 Joram okrenu i
udari u bijeg govoreći Ahazji: “Izdaja, Ahazja!” 24 Jehu se lati luka, ustrijeli
Jorama među pleća: strijela mu prođe posred srca te se on sruši u kola.
25 Jehu reče svome dvorjaniku Bidkaru: “Digni ga i baci na njivu Nabota
Jizreelca. Sjeti se: kad smo ja i ti jahali za njegovim ocem Ahabom, kako
Jahve izreče protiv njega: 26 'Kunem se: kako sinoć vidjeh krv Nabotovu i
krv njegovih sinova,' riječ je Jahvina, 'tako ću ti vratiti isto na ovome polju,'
riječ je Jahvina. Digni ga, dakle, i baci ga na to polje, prema riječi Jahvinoj.”
27 Kada je to vidio judejski kralj Ahazja, pobježe prema Bet Haganu, ali
ga je Jehu gonio i naredio: “Ubijte i njega!” Ranili su ga u kolima na
brdu Guru, koje se nalazi kod Jibleama. Ali je umakao u Megido i ondje
umrije. 28 Njegove su ga sluge u kolima prenijele u Jeruzalem i sahranile
ga u grobnici kraj njegovih otaca, u Davidovu gradu. 29 Jedanaeste godine
kraljevanja Jorama, sina Ahabova, Ahazja postade kralj nad Judejom. 30 A
Jehu bijaše ušao u Jizreel. Kad je to čula Izebela, namaza oči, uresi glavu
i pogleda s prozora. 31 I kad je Jehu ulazio na vrata, ona reče: “Kako
je, Zimri, ubojico svoga gospodara?” 32 Jehu okrenu lice prema prozoru i
reče: “Tko je sa mnom, tko?” I dva-tri dvoranina pogledaše prema njemu.
33 On reče: “Bacite je dolje.” I oni je baciše. Njena je krv poprskala zidove i
konje, koji je pogaziše. 34 Ušao je on, jeo i pio, a zatim naredio: “Pogledajte
onu prokletnicu i sahranite je, jer je bila kraljevska kći.” 35 I odoše da je
sahrane, ali ne nađoše ništa od nje, osim lubanje, nogu i ruku. 36 Vratiše
se i javiše, a Jehu reče: “To je riječ koju je Jahve objavio preko svoga
sluge Ilije Tišbijca: 'U polju jizreelskom psi će proždrijeti Izebelino tijelo.
37 Izebelino truplo bit će kao gnoj u polju, da se neće moći kazati: Ovo je

Izebela.'"

10

1 U Samariji bijaše sedamdeset Ahabovih sinova. Jehu napisa pismo
i posla ga u Samariju zapovjednicima grada, starješinama i skrbnicima
Ahabove djece. Kazivaše u njemu: 2 "Sada, kad vam stigne ovo pismo - vi,
u kojih su sinovi vašeg gospodara, koji imate kola i konje, tvrde gradove
i oružje - 3 pogledajte koji je između sinova vašeg gospodara najbolji i
najdostojniji, pa ga postavite na prijestolje njegova oca i borite se za dom
svoga gospodara." 4 Ali se oni veoma uplašiše i rekoše: "Eto, dva mu
kralja nisu mogla odoljeti, kako ćemo mu mi odoljeti?" 5 Upravitelj dvora,
zapovjednik grada, starješine i skrbnici poručiše ovo Jehuu: "Mi smo tvoje
sluge, činit ćemo sve što nam budeš naredio; kraljem proglašavati nećemo
nikoga. Čini što misliš da je dobro." 6 Jehu im napisa drugo pismo i u njemu
reče: "Ako ste za mene i želite me slušati, uzmite glave ljudi, sinova svoga
gospodara, i potražite me sutra u ovo doba u Jizreelu." Sedamdeset je
naime kraljevih sinova bilo kod uglednih građana koji su ih odgajali. 7 I kad
im je stiglo ovo pismo, uzeli su kraljeve sinove i pobili ih svih sedamdeset.
Njihove su glave metnuli u košare i poslali su ih njemu u Jizreel. 8 Glasnik
dođe i javi mu: "Donijeli su glave kraljevih sinova." On reče: "Stavite ih do
sutra kod ulaznih vrata, u dvije hrpe." 9 Ujutro iziđe, stade i reče svomu
narodu: "Vi ste pravedni! Ja sam se urotio protiv svoga gospodara i ja
sam ga ubio, ali tko pobi sve ove? 10 Znajte, dakle, da nije izostala nijedna
riječ koju reče Jahve o obitelji Ahabovoj; nego je Jahve izvršio sve što je
rekao preko sluge svoga Ilije." 11 I Jehu pobi sve koji su u Jizreelu ostali
iz kuće Ahabove, sve velikaše njegove, pouzdanike i svećenike njegove.
Nije poštedio nikoga. 12 Potom usta Jehu i pođe u Samariju. Kad je bio na
cesti kod Bet Ekeda pastirskoga, 13 nađe braću judejskog kralja Ahazje te ih
upita: "Tko ste?" Oni mu odgovoriše: "Mi smo braća Ahazjina, a silazimo
da pozdravimo sinove kraljeve i sinove kraljičine." 14 Tada zapovjedi:
"Pohvatajte ih žive!" I žive ih pohvataše i pobiše ih na studencu kod Bet
Ekeda, njih četrdeset i dvojicu. Nije ostavio ni jednoga od njih. 15 Otišavši
odatle, nađe Jonadaba, sina Rekabova, koji mu je dolazio u susret. On
ga pozdravi i reče mu: "Je li tvoje srce iskreno prema mome, kao što je
moje prema tvome srcu?" Jonadab odgovori: "Jest." - "Ako je tako, daj mi
ruku." Jonadab mu pruži ruku i Jehu ga posadi kraj sebe na kola. 16 I reče
mu: "Hodi sa mnom, divit ćeš se mojoj revnosti za Jahvu." I odvede ga na
svojim kolima. 17 Ušao je u Samariju i poubijao sve preživjele iz obitelji
Ahabove u Samariji. Sve ih je iskorijenio po riječi koju Jahve bijaše rekao
Iliji. 18 Jehu je sakupio sav narod i rekao mu: "Ahab je malo poštivao
Baala; Jehu će ga više poštivati. 19 Sada mi pozovite sve proroke Baalove,
sve njegove sluge i sve njegove svećenike, neka ni jedan ne izostane, jer ću
žrtvovati veliku žrtvu Baalu. Tko izostane, izgubit će život." Jehu je radio
lukavo, da bi uništio Baalove vjernike. 20 Jehu reče: "Sazovite svečani
zbor Baalu." I sazvaše ga. 21 Jehu je nato poslao glasnike po svem Izraelu
i došli su svi Baalovi vjernici: nije bilo ni jednoga da bi izostao. Skupili
su se u Baalov hram, koji se ispunio od jednoga zida do drugoga. 22 Jehu
reče čuvaru haljina: "Iznesi haljine svim Baalovim vjernicima." I iznese
im haljine. 23 Jehu uđe u hram Baalov s Jonadabom, sinom Rekabovim, i
reče Baalovim vjernicima: "Provjerite dobro da nema ovdje među vama
Jahvina sluge nego samih Baalovih vjernika." 24 I pođe žrtvovati klanice

i paljenice. Ali je Jehu postavio vani osamdeset svojih ljudi i rekao im:
“Ako koji od vas pusti da utekne i jedan od ovih ljudi što ih predajem u
vaše ruke, svojim će životom platiti njegov život.” 25 Kad je Jehu završio
prinos paljenice, naredi tjelesnoj straži i dvoranima: “Uđite, pobijte ih!
Nitko neka ne iziđe!” Tjelesna straža i dvorani uđoše, pobiše ih oštricom
mača i prodriješe sve do svetišta Baalova hrama. 26 Iznesoše Baalov lik iz
hrama i spališe ga. 27 Raskopaše žrtvenik Baalov, srušiše i hram Baalov
i pretvoriše ga u jame za nečist, koje su ostale do danas. 28 Tako je Jehu
istrijebio Baala iz Izraela. 29 Ali se Jehu nije okrenuo od grijeha Jeroboama,
sina Nebatova, kojima je zavodio Izraela, od zlatnih telaca u Betelu i Danu.
30 Jahve je rekao Jehuu: “Zato što si dobro izvršio ono što mi je po volji i
što si učinio sve što sam nosio u srcu protiv kuće Ahabove, tvoji će sinovi
sve do četvrtoga koljena sjediti na prijestolju Izraelovu.” 31 Ali Jehu nije
vjerno i svim srcem svojim slijedio zakon Jahve, Boga Izraelova. Nije se
odvratio od grijeha kojima je Jeroboam zavodio Izraela. 32 U ono je vrijeme
Jahve počeo krnjiti zemlju izraelsku, i Hazael se tukao s Izraelcima na svom
području, 33 od Jordana prema sunčevu izlasku, u svoj zemlji Gileadu, u
zemlji Gadovoj, Rubenovoj i Manašeovoj, sve od Aroera na obali Arnona,
do Gileada i Bašana. 34 Ostala povijest Jehuova, sve što je učinio, sva
njegova djela, zar to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?
35 Počinuo je kraj svojih otaca i pokopaše ga u Samariji. Joahaz, sin njegov,
zakralji se mjesto njega. 36 Jehu je vladao u Samariji nad Izraelom dvadeset
i osam godina.

11

1 Zato Ahazjina mati Atalija, vidjevši gdje joj sin poginu, ustade i posmica
sav kraljevski rod. 2 Ali Jošeba, kći kralja Jorama i sestra Ahazjina, uze
Ahazjina sina Joaša; ukravši ga između kraljevih sinova koje su ubijali,
metnu ga s dojiljom u ložnicu. Tako ga je sakrila od Atalije te nije
pogubljen. 3 Bio je sakriven u Domu Jahvinu šest godina, sve dok je
zemljom vladala Atalija. 4 Sedme godine Jojada posla po satnike Karijaca i
tjelesnu stražu i pozva ih k sebi u Dom Jahvin. Sklopi s njima savez, zakle
ih i pokaza im kraljeva sina. 5 I reče im: “Evo što valja da učinite: trećina
vas koji subotom ulazite u službu neka čuva stražu kod kraljevskoga dvora.
6 Druga trećina, ona kod Surskih vrata, i treća trećina, ona kod stražnjih
stražarskih vrata, neka čuvaju stražu kod ulaza u dvor; 7 a ostala dva
vaša odreda, svi koji subotom izlaze iz službe, neka čuvaju stražu u Domu
Jahvinu kod kralja. 8 Tako ćete okružiti kralja, svaki s oružjem u ruci.
I tko god pokuša proći kroz vaše redove, neka bude pogubljen. Budite
uz kralja kamo god pođe ili izađe.” 9 Satnici su učinili sve kako im je
naredio svećenik Jojada. Svaki je od njih uzeo svoje ljude koji subotom
ulaze u službu s onima koji subotom izlaze. I svi su došli svećeniku Jojadi.
10 Svećenik dade satnicima koplja i štitove kralja Davida što su bili u Domu
Jahvinu. 11 Stražari se svrstaše, s oružjem u ruci, od južne do sjeverne
strane Doma i prema žrtveniku i Domu oko kralja unaokolo. 12 Tada
Jojada izvede sina kraljeva, stavi mu krunu i dade mu Svjedočanstvo te
ga pomaza za kralja. Pljeskali su i vikali: “Živio kralj!” 13 Kad Atalija ču
viku naroda, dođe k narodu u Dom Jahvin. 14 Pogleda bolje, kad gle, kralj,
po običaju, stoji na svojem mjestu, a pred kraljem zapovjednici i svirači;
sav puk klikće od radosti i trubi u trube. Tad Atalija razdrije haljine i
povika: “Izdaja! Izdaja!” 15 Svećenik Jojada naredi satnicima i vojnim

zapovjednicima: “Izvedite je kroz redove i tko krene za njom pogubite ga
mačem.” Još je svećenik dodao: “Nemojte je smaknuti u Domu Jahvinu.”
16 Staviše ruke na nju; a kad je kroz Konjska vrata stigla do kraljevskog
dvora, ondje je pogubiše. 17 Tada Jojada sklopi savez između Jahve, kralja i
naroda da narod bude narod Jahvin. 18 Potom sav narod ode u Baalov hram
i razoriše ga, porušiše žrtvenike i polomiše likove; a Baalova svećenika
Matana ubiše pred žrtvenicima. A svećenik opet postavi straže kod Doma
Jahvina. 19 Zatim uze satnike Karijaca, stražu i sav narod. Oni izvedoše
kralja iz Doma Jahvina i uvedoše ga u dvor kroz Vrata stražarska. I Joaš
sjede na kraljevsko prijestolje. 20 Sav se puk veselio i grad se smirio kad
su Ataliju ubili mačem u kraljevskom dvoru.

12

1 Joašu je bilo sedam godina kad se zakraljio. 2 Sedme godine Jehuova
kraljevanja Joaš je postao kraljem i kraljevao je četrdeset godina u
Jeruzalemu. Majka mu se zvala Sibja i bila je iz Beer Šebe. 3 Joaš je činio
što je pravo u očima Jahve svega svog vijeka jer ga je poučavao svećenik
Jojada. 4 Ali uzvišica nisu srušili i narod je svejednako prinosio žrtve i kad
na uzvišicama. 5 Joaš reče svećenicima: “Sav novac od posvećenih darova
što se donosi u Dom Jahvin, novac koji je nekomu nametnut procjenom
i novac što ga tko od svoje volje donose u Dom Jahvin 6 neka svećenici
uzimaju svaki od svoga znanca i oni neka tim poprave Dom gdje god se
nađe koje oštećenje.” 7 Ali u dvadeset i trećoj godini kraljevanja Joaševa
svećenici nisu još popravili Doma. 8 Tada kralj Joaš pozva svećenika Jojadu
i druge svećenike i reče im: “Zašto ne popravljate Dom? Odsad ne smijete
više sebi uzimati novac od svojih znanaca nego ga morate dati za popravak
Doma.” 9 Svećenici pristadoše da ne uzimaju novac od naroda, ali ni Doma
da ne popravljaju. 10 Tada svećenik Jojada uze kovčeg, proreza rupu na
zaklopcu i stavi ga uza žrtvenik, zdesna od ulaza u Dom Jahvin. Svećenici,
čuvari praga, stavljali su u nj sav novac sabran u Domu Jahvinu. 11 Kad
bi se vidjelo da u kovčegu ima mnogo novaca, došao bi kraljev tajnik
s velikim svećenikom te bi prebrojili i zavezali novac koji se nalazio u
Domu Jahvinu. 12 Prebrojeni novac uručivao se upraviteljima poslova oko
popravka Doma Jahvina, a oni su isplaćivali drvodjeljama i graditeljima
koji su radili u Domu Jahvinu 13 i zidarima i klesačima kamena, i za nabavu
drveta i tesanog kamena određena za popravak Doma Jahvina, ukratko:
za troškove oko popravka Doma. 14 Ali u Domu Jahvinu nisu se pravile
srebrne čaše, ni noževi, ni plitice, ni trube, niti bilo kakav predmet od
zlata ili srebra za novac koji je darovan, 15 nego su ga davali radnicima
koje su najmili za popravak Jahvina Doma. 16 Nije se tražio obračun od
ljudi kojima su predavali novac da ga daju radnicima, jer su oni radili
savjesno. 17 Novac naknadnice i okajnice nije se unosio u Dom Jahvin, nego
je pripao svećenicima. 18 Tada Hazael, aramejski kralj, pođe u rat protiv
Gata i osvoji ga. Zatim odluči poći protiv Jeruzalema. 19 Joaš, judejski
kralj, uze sve posvećene darove koje su posvetili judejski kraljevi, njegovi
oci: Jošafat, Joram i Ahazja, sve što je sam prikazao i sve zlato koje se
našlo u riznicima Doma Jahvina i kraljevskog dvora. Sve to posla Hazaelu,
aramejskom kralju, i tako se ovaj udalji od Jeruzalema. 20 Ostala povijest
Joaševa i sve što je učinio, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa
kraljeva judejskih? 21 Njegovi časnici ustadoše i skovaše zavjeru; ubiše
Joaša u Bet Milu kad je u nj silazio. 22 Njegovi časnici Jozakar, sin Šimatov,

i Jozabad, sin Šomerov, zadaše mu smrtni udarac. Pokopali su ga kraj njegovih otaca u Davidovu gradu, a njegov sin Amasja zakralji se mjesto njega.

13

1 Dvadeset i treće godine kraljevanja judejskog kralja Joaša, sina
Ahazjina, postade Joahaz, sin Jehuov, izraelskim kraljem u Samariji.
Kraljevao je sedamnaest godina. 2 On je činio što je zlo u očima Jahvinim
i poveo se za grijesima Jeroboama, sina Nebatova, koji je zavodio Izraela.
Od njih nije odstupao. 3 Tada Jahve uskipje gnjevom na Izraela i predade
ga u ruke aramejskog kralja Hazaela i u ruke Ben-Hadada, sina Hazaelova,
za sve ono vrijeme. 4 Ali je Joahaz ublažio lice Jahvino i Jahve ga je uslišio,
jer je vidio nevolju koju je aramejski kralj nanosio Izraelu. 5 Jahve je
dao Izraelu izbavitelja koji ga je izbavio od ruke aramejske te su Izraelci
živjeli u svojim šatorima kao i prije. 6 Ali nisu odstupali od grijeha kojim
Jeroboam bijaše zaveo Izraela: ustrajali su u njemu, pa i ašere ostadoše
u Samariji. 7 Jahve je ostavio Joahazu samo pedeset konjanika kao vojsku,
deset bojnih kola i deset tisuća pješaka; kralj aramejski bijaše ih uništio i
zgazio ih kao prah u vršidbi. 8 Ostala povijest Joahazova, sve što je učinio i
poduzimao, zar sve to nija zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih?
9 Joahaz je počinuo sa svojim ocima i bi pokopan u Samariji, a njegov
sin Joaš zakralji se mjesto njega. 10 Trideset i sedme godine kraljevanja
judejskoga kralja Joaša postade Joaš, sin Joahazov, izraelskim kraljem u
Samariji; kraljevao je šesnaest godina. 11 Činio je što je zlo u očima
Jahvinim. Nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je zaveo
Izraela. Za njim se poveo. 12 Ostala povijest Joaševa, sve što je učinio,
junaštva njegova, kako je ratovao s Amasjom, judejskim kraljem, zar sve
to nije zapisano u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih? 13 Joaš je počinuo sa
svojim ocima, a Jeroboam se popeo na njegovo prijestolje. Joaša pokopaše
u Samariji uz izraelske kraljeve. 14 Kad se Elizej razbolio od bolesti od koje
mu valjade umrijeti, dođe mu izraelski kralj Joaš, rasplaka se nad njim i
reče mu: “Oče moj, oče moj! Kola Izraelova i konjanici njegovi!” 15 Elizej
mu reče: “Uzmi luk i strijele.” I on dohvati luk i strijele. 16 Elizej će tada
kralju: “Nategni luk!” I on ga nateže. Elizej stavi ruke na ruke kraljeve,
17 zatim reče: “Otvori prozor prema istoku.” I on ga otvori, a nato će
Elizej: “Odapni!” I on odape, a Elizej reče: “Pobjedonosna strijela Jahvina!
Pobjednička strijela nad Aramejcima! Do nogu ćeš potući Aramejce kod
Afeka.” 18 I nastavi: “Uzmi strijele!” On ih uze. Elizej tada reče kralju:
“Udri o zemlju!” On udari tri puta i stade. 19 Tada se rasrdi na njega Božji
čovjek i reče: “Pet ili šest puta trebalo je da udariš! Tada bi potpuno
potukao Aramejce; ovako ćeš ih pobijediti samo tri puta.” 20 Elizej zatim
umrije i pokopaše ga. A pljačkaške čete Moabaca napadale zemlju svake
godine. 21 Dogodilo se te su neki, sahranjujući čovjeka, opazili razbojnike:
baciše mtrvaca u grob Elizejev i odoše. Mrtvac, dotakavši se Elizejevih
kostiju, oživje i stade na noge. 22 Aramejski kralj Hazael ugnjetavaše
Izraelce svega vijeka Joahazova. 23 Ali im se Jahve smilova i ražali se nad
njima. Pogleda na njih zbog svoga Saveza koji je sklopio s Abrahamom,
Izakom i Jakovom. Nije ih htio uništiti i nije ih odbacio daleko od svoga
lica do danas. 24 Hazael, aramejski kralj, umrije, a njegov sin Ben-Hadad
zavlada namjesto njega. 25 Tada Joaš, sin Joahazov, opet uze iz ruke Ben-

Hadada, sina Hazaelova, gradove koje Hazael u ratu bijaše oteo njegovu ocu Joahazu. Joaš ga je tri puta potukao i vratio gradove Izraelove.

14

1 Druge godine kraljevanja Joaša, sina Joahazova, nad Izraelom, postade
judejskim kraljem Amasja, sin Joašev. 2 Bilo mu je dvadeset i pet godina kad
se zakraljio, a kraljevao je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Mati mu
se zvala Joadana i bila je iz Jeruzalema. 3 Činio je što je pravo u Jahvinim
očima, ali ne sasvim kao praotac njegov David. U svemu je slijedio Joaša,
svoga oca. 4 Ali uzvišica nije razrušio i narod je svejednako prinosio
žrtve i kad na uzvišicama. 5 Kad je učvrstio kraljevstvo, smakao je one
časnike koji su mu ubili oca. 6 Ali nije pogubio sinova onih ubojica, prema
onome što je napisano u knjizi Zakona Mojsijeva, gdje Jahve zapovijeda:
“Neka se očevi ne pogubljuju za sinove ni sinovi za očeve, nego svatko
neka gine za svoj grijeh.” 7 On je potukao Edomce u Slanoj dolini, deset
tisuća njih, i u bitki je zauzeo Selu; dao joj je ime Jokteel, koje nosi do
današnjega dana. 8 Tada Amasja posla glasnike izraelskom kralju Joašu,
sinu Jehuova sina Joahaza, i poruči mu: “Dođi da se ogledamo!” 9 A
izraelski kralj Joaš odvrati judejskom kralju Amasji: “Libanonski je trn
jedanput poslao glasnike k libanonskom cedru: 'Daj kćer mome sinu za
ženu', ali su divlje zvijeri libanonske prošle i trn izgazile. 10 Potukao si
Edomce, pa ti se srce uzobijestilo i tražiš slavu! Radije ostani kod kuće.
Zašto izazivaš zlo i hoćeš da propadneš ti i svi Judejci s tobom?” 11 Ali
Amasja ne posluša. Izađe izraelski kralj Joaš te se ogledaše u boju on i
judejski kralj Amasja u Bet Šemešu u Judeji. 12 Izraelci poraziše Judejce
i oni pobjegoše svaki pod svoj šator. 13 Izraelski kralj Joaš uhvati u Bet
Šemešu judejskoga kralja Amasju, sina Joaševa, sina Ahazjina, i odvede
ga u Jeruzalem. Tada sruši jeruzalemski zid od Efrajimovih vrata do
Ugaonih vrata, u dužini od četiri stotine lakata. 14 Uzevši sve zlato, srebro
i posuđe što se nalazilo u Domu Jahvinu i u riznici kraljevskog dvora,
povrh toga i taoce, vrati se u Samariju. 15 Ostala povijest Joaševa, sve
što je činio i poduzimao i kako je ratovao s Amasjom, judejskim kraljem,
zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa izraelskih kraljeva? 16 Joaš je
počinuo sa svojim ocima i pokopan je u Samariji uz kraljeve izraelske. Sin
njegov Jeroboam zakralji se mjesto njega. 17 Amasja, sin Joašev, judejski
kralj, živio je još petnaest godina poslije smrti izraelskog kralja Joaša,
sina Joahazova. 18 A ostala povijest Amasjina zar nije zapisana u knjizi
Ljetopisa kraljeva judejskih? 19 Protiv njega je skovana urota u Jeruzalemu.
Iako je on pobjegao u Lakiš, poslaše za njim u Lakiš ljude koji ga ondje
ubiše. 20 Odande su ga prenijeli na konjima i sahranili u Jeruzalemu
kraj njegovih otaca, u Davidovu gradu. 21 Tada sav judejski narod uze
Azahju, komu bijaše šesnaest godina, i zakralji ga namjesto njegova oca
Amasje. 22 On opet sagradi Elat povrativši ga Judeji, pošto je kralj počinuo
kod svojih otaca. 23 Petnaeste godine kraljevanja judejskog kralja Amasje,
sina Joaševa, postade izraelskim kraljem u Samariji Jeroboam, sin Joašev.
On je kraljevao četrdeset i jednu godinu. 24 Činio je što je zlo u očima
Jahvinim, nije se ostavio nijednoga grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji
je zaveo Izraela. 25 On je dobio natrag izraelsko područje od Ulaza u Hamat
do Mrtvoga mora, prema riječi koju je Jahve, Bog Izraelov, rekao preko
sluge svoga Jone, sina Amitajeva, proroka iz Gat Hahefera. 26 Jer je Jahve
vidio ljutu nevolju Izraelovu da više nema ni slobodnih ni robova i nikoga

da pomogne Izraelu. 27 Ali Jahve nije odlučio izbrisati ispod neba ime
Izraelovo: spasio ga je rukom Jeroboama, sina Joaševa. 28 Ostala povijest
Jeroboama, sve što je učinio i sve što je poduzimao, kako je ratovao i kako
je vratio Damask Judi i Izraelu, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa
kraljeva izraelskih? 29 Jeroboam je počinuo sa svojim ocima. Pokopali su
ga u Samariji uz kraljeve izraelske, a njegov sin Zaharija zakralji se mjesto
njega.

15

1 Dvadeset i sedme godine kraljevanja Jeroboama, kralja izraelskog,
postade judejskim kraljem Azarja, sin Amasjin. 2 Bilo mu je šesnaest
godina kad se zakraljio, a kraljevao je pedeset i dvije godine u Jeruzalemu.
Mati mu se zvala Jekolija, a bila je iz Jeruzalema. 3 Činio je što je pravo
u Jahvinim očima, sasvim kao i njegov otac Amasja. 4 Samo uzvišica nije
srušio i narod je svejednako prinosio žrtve i kad na uzvišicama. 5 Ali
Jahve udari kralja i ostade on gubav do smrti. Stanovao je u odvojenoj
kući. Kraljev sin Jotam bio upravitelj dvora i sudio je puku zemlje.
6 Ostala povijest Azarjina i sve što je učinio, zar sve to nije zapisano u
knjizi Ljetopisa kraljeva judejskih? 7 Azarja je počinuo i sahraniše ga kraj
njegovih otaca u Davidovu gradu. A na njegovo se mjesto zakralji sin
mu Jotam. 8 Trideset i osme godine Azarjina kraljevanja u Judeji postade
izraelskim kraljem u Samariji za šest mjeseci Zaharija, sin Jeroboamov.
9 On je činio što je zlo u očima Jahvinim, kao što su činili njegovi oci;
nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je na grijeh naveo
Izraela. 10 Šalum, sin Jabešov, uroti se protiv njega; udario ga je i usmrtio
u Jibleamu te se zakraljio mjesto njega. 11 Ostala povijest Zaharijina
zapisana je u knjizi Ljetopisa izraelskih kraljeva. 12 Ispunila se riječ koju
je Jahve rekao Jehuu: “Tvoji će sinovi sjediti na prijestolju Izraela sve do
četvrtog koljena.” I tako je bilo. 13 Šalum, sin Jabešov, postade kraljem
trideset i devete godine kraljevanja Uzije, judejskog kralja, i kraljevao je
mjesec dana u Samariji. 14 Menahem, sin Gadijev, ode iz Tirse, uđe u
Samariju te udari Šaluma, sina Jabešova, usmrti ga i zakralji se mjesto
njega. 15 Ostala povijest Šalumova i urota koju je skovao, sve je zapisano
u knjizi Ljetopisa kraljeva izraelskih. 16 Tada je Menahem razorio Tifnah i
sve što je u njem bilo i njegovo područje od Tirse jer mu nisu otvorili vrata.
Razorio ga je i rasporio sve trudnice u njemu. 17 Trideset i devete godine
kraljevanja Azarje u Judeji postade Menahem, sin Gadijev, kraljem Izraela.
Kraljevao je deset godina u Samariji. 18 Činio je što je zlo u očima Jahvinim;
nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je zaveo Izraela.
U njegovo vrijeme 19 Pul, kralj Asirije, osvoji zemlju. Menahem dade
Pulu tisuću talenata srebra da mu pomogne učvrstiti kraljevsku vlast u
njegovim rukama. 20 Menahem ubra taj novac od Izraela, od svih imućnih
ljudi, da bi ga mogao dati asirskom kralju. Po osobi je bilo pedeset šekela
srebra. Tako se asirski kralj vratio i nije ondje ostao u zemlji. 21 Ostala
povijest Menahema i sve što je učinio, zar sve to nije zapisano u knjizi
Ljetopisa kraljeva izraelskih? 22 Menahem je počinuo sa svojim ocima,
a sin njegov Pekahja zakralji se na njegovo mjesto. 23 Pedesete godine
kraljevanja judejskog kralja Azarje postade kraljem izraelskim u Samariji
Pekahja, sin Menahemov. Kraljevao je dvije godine. 24 On je činio što je
zlo u očima Jahvinim; nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova,

koji je zaveo Izraela. 25 Njegov dvoranin Pekah, sin Remalijin, uroti se
protiv njega i ubi ga u Samariji, u kuli kraljevskog dvora, s Argobom i
Arjeom. Imao je sa sobom pedeset ljudi iz Gileada. Ubio je kralja i zakraljio
se mjesto njega. 26 Ostala povijest Pekahje i sve što je učinio, sve je to
zapisano u knjizi Ljetopisa izraelskih kraljeva. 27 Pedeset i druge godine
kraljevanja Azarje, judejskoga kralja, postade kraljem u Samariji Pekah, sin
Remalijin. Kraljevao je dvadeset godina. 28 On je činio što je zlo u očima
Jahvinim; nije odstupao od grijeha Jeroboama, sina Nebatova, koji je zaveo
Izraela. 29 U vrijeme izraelskog kralja Pekaha došao je asirski kralj Tiglat
Pileser i zauzeo Ijon, Abel Bet Maaku, Janoah, Kedeš, Hasor, Gilead, Galileju
i svu zemlju Naftalijevu. I odveo je stanovništvo u Asiriju. 30 Hošea,
sin Elin, uroti se protiv Pekaha, sina Remalijina, ubi ga i zakralji mjesto
njega dvadesete godine Jotama, sina Uzijina. 31 Ostala povijest Pekahova,
sve što je učinio, sve je to zapisano u knjizi Ljetopisa izraelskih kraljeva.
32 Druge godine kraljevanja Pekaha, sina Remalijina, nad Izraelom, postade
judejskim kraljem Jotam, sin Uzijin. 33 Bilo mu je dvadeset i pet godina
kad se zakraljio, a kraljevao je šesnaest godina u Jeruzalemu. Materi mu
bješe ime Jeruša, Sadokova kći. 34 Činio je što je pravo u Jahvinim očima,
sasvim kao i otac mu Uzija. 35 Ali ni on nije srušio uzvišica; narod je
svejednako prinosio žrtve i kad na uzvišicama. On je sagradio Gornja
vrata na Domu Jahvinu. 36 Ostala povijest Jotama i sve što je učinio, zar
to nije sve zapisano u knjizi Ljetopisa judejskih kraljeva? 37 U njegove je
dane Jahve počeo slati protiv Judeje aramejskog kralja Resina i Pekaha,
sina Remalijina. 38 Tada Jotam počinu kod otaca i sahraniše ga u gradu
njegova praoca Davida. A na njegovo se mjesto zakralji sin mu Ahaz.

16

1 Sedamnaeste godine vladanja Pekaha, sina Remalijina, postade jude-
jskim kraljem Ahaz, sin Jotamov. 2 Ahazu je bilo dvadeset godina kad
se zakraljio, a kraljevao je šesnaest godina u Jeruzalemu, ali nije činio
što je pravo u očima Jahve, Boga njegova, kao što je činio predak mu
David. 3 Živio je poput izraelskih kraljeva i sam je proveo svoga sina
kroz oganj po gnusnom običaju naroda što ih je Jahve protjerao pred
Izraelovim sinovima. 4 Prinosio je žrtve i kad po uzvišicama i brežuljcima
i pod svakim zelenim drvetom. 5 Tada aramejski kralj Resin i Pekah, sin
Remalijin, kralj Izraela, pođoše u rat protiv Jeruzalema. Opsjedoše ga,
ali ga ne mogoše osvojiti. 6 U to vrijeme aramejski kralj Resin vrati Elat
Edomcima; protjerao je Judejce iz Elata; ušli su Edomci u njega i ondje
su ostali do danas. - 7 Tada Ahaz uputi poslanike asirskom kralju Tiglat-
Pileseru da mu kažu: “Ja sam tvoj sluga i sin tvoj! Dođi i izbavi me
iz ruku aramejskog kralja i kralja Izraela, koji su se digli protiv mene.”
8 Ahaz je uzeo srebro i zlato što se nalazilo u Domu Jahvinu i u riznicama
kraljevskog dvora i sve je poslao na dar asirskom kralju. 9 I posluša ga
asirski kralj: otišao je na Damask i osvojio ga. Stanovništvo je odveo u
sužanjstvo u Kir, a Resina je pogubio. 10 Kralj Ahaz otišao je u Damask
u susret asirskom kralju Tiglat-Pileseru. I vidio je žrtvenik koji bijaše u
Damasku. Tada kralj Ahaz posla svećeniku Uriji mjere žrtvenika, njegov
nacrt i sve pojedinosti njegove građe. 11 Svećenik Urija sagradi žrtvenik;
sve je upute što ih je kralj Ahaz uputio iz Damaska izvršio svećenik Urija
prije nego što se kralj Ahaz vratio iz Damaska. 12 Pošto je kralj Ahaz stigao
iz Damaska, vidio je žrtvenik, prišao mu i popeo se na nj. 13 Spalio je na

žrtveniku svoju paljenicu i svoju prinosnicu, izlio svoju ljevanicu i krvlju pričesnica poškropio žrtvenik. 14 A mjedeni žrtvenik, koji bijaše pred
Jahvom, maknuo je ispred Hrama, gdje je bio između novoga žrtvenika
i Doma Jahvina. I postavio ga je pokraj novoga žrtvenika sa sjevera.
15 Kralj Ahaz zapovjedio je svećeniku Uriji: “Na velikom ćeš žrtveniku
spaljivati jutarnju paljenicu i večernju prinosnicu, kraljevu paljenicu i
njegovu prinosnicu, i paljenice, prinosnice i ljevanice svega naroda. Po
njemu ćeš izlijevati svu krv paljenica i klanica. A o žrtveniku od mjedi
još ću razmisliti.” 16 Svećenik Urija učini sve što mu je naredio kralj Ahaz.
17 Kralj Ahaz skinuo je okvire s podnožja; s njih je skinuo i umivaonike.
A mjedeno more skinuo je s volova koji su stajali pod njim i stavio ga na
kameni pod. 18 Pred asirskim je kraljem uklonio iz Jahvina Doma Subotnji
hodnik koji bijahu sagradili i vanjski kraljevski prilaz. 19 Ostala povijest
Ahazova i sve što je učinio, zar to nije sve zapisano u knjizi Ljetopisa
judejskih kraljeva? 20 Ahaz je počinuo sa svojim ocima i sahranjen je u
Davidovu gradu. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Ezekija.

17

1 Dvanaeste godine kraljevanja Ahaza u Judeji, postao je Hošea, sin
Elin, izraelskim kraljem u Samariji. Kraljevao je devet godina. 2 On je
činio što je zlo u očima Jahvinim, ali ne kao izraelski kraljevi, njegovi
prethodnici. 3 Asirski kralj Salmanasar pošao je protiv Hošee, koji mu
se pokorio i plaćao mu danak. 4 Ali je asirski kralj otkrio da mu Hošea
sprema zavjeru: još je Hošea poslao poslanike egipatskom kralju Sou i nije
platio danaka asirskom kralju kao svake godine. Tada ga asirski kralj baci
u tamnicu. 5 Asirski kralj osvoji svu zemlju i krenu opsjedati Samariju.
Opsjedao ju je tri godine. 6 Devete godine Hošeine vladavine zauze asirski
kralj Samariju i odvede Izraelce u sužanjstvo u Asiriju. Naselio ih je u
Helahu, i na Haboru, rijeci u Gozanu, i u gradovima medijskim. 7 I tako se
dogodilo zato što su Izraelci sagriješili protiv Jahve, Boga svoga, koji ih je
izveo iz zemlje egipatske, ispod vlasti faraona, kralja egipatskog. Štovali
su druge bogove, 8 slijedili običaje naroda što ih je Jahve protjerao pred
sinovima Izraelovim, živjeli po običajima što su ih uveli kraljevi Izraelovi.
9 Izraelci i njihovi kraljevi potajno su činili neprikladna djela protiv Jahve,
Boga svoga. Podigli su uzvišice u svim svojim naseljima: od stražarskih
kula pa do utvrđenih gradova. 10 Podizali su stupove i ašere na svakom
humku i pod svakim zelenim drvetom. 11 Ondje su, na svim uzvišicama,
palili kad po običaju naroda što ih je Jahve protjerao ispred njih i činili
su zla djela te izazivali gnjev Jahvin. 12 Služili su idolima, premda im
Jahve bijaše rekao: “Ne činite toga!” 13 A Jahve opominjaše Izraelce i
Judejce preko svih svojih proroka i sviju vidjelaca: “Obratite se od zlog
puta svoga”, govorio je, “i pokoravajte se naredbama i zapovijedima mojim
prema Zakonu koji sam naložio ocima vašim i prema svemu što sam vam
objavio preko slugu svojih - proroka.” 14 Ali oni nisu poslušali nego su
ostali tvrdovrati kao i njihovi oci, koji nisu vjerovali u Jahvu, Boga svoga.
15 Prezreli su njegove zakone i Savez koji je sklopio s njihovim ocima i
opomene njegove koje im je upućivao. Težili su za ispraznošću, pa su i sami
postali isprazni slijedeći narode oko sebe, premda im je Jahve zapovjedio
da ne čine kao oni. 16 Odbacili su sve zapovijedi Jahve, Boga svoga, i
načinili su sebi salivene idole, dva teleta. Podigli su ašere, klanjali se svoj
vojsci nebeskoj i služili Baalu. 17 Provodili su svoje sinove i kćeri kroz

oganj, odavali se vračanju i gatanju, čineći tako zlo u očima Jahvinim i
razjarujući ga. 18 Tada se Jahve razgnjevi na Izraela i odbaci ga ispred
svoga lica. Ostalo je samo pleme Judino. 19 Ali ni pleme Judino nije držalo
zapovijedi Jahve, Boga svoga, i slijedilo je običaje kojih su se držali Izraelci.
20 I Jahve odbaci sav rod Izraela, ponizi ga i predade ga pljačkašima, dok
ih konačno ne odbaci daleko od svoga lica. 21 On je, konačno, otrgnuo
Izraelce od kuće Davidove, a Izrael je proglasio kraljem Jeroboama, sina
Nebatova. Jeroboam je odvratio Izraela od Jahve i naveo ih na veliku
grehotu. 22 Izraelci su slijedili svaki grijeh koji je Jeroboam počinio i od
njega se nisu odvraćali, 23 dok konačno Jahve nije odbacio Izraela ispred
svoga lica, kako to bijaše objavio po svojim slugama, prorocima. Odveo je
Izraelce iz njihove zemlje u sužanjstvo u Asiriju, gdje su do današnjega
dana. 24 Asirski je kralj doveo ljude iz Babilona, iz Kute, iz Ave, Hamata
i iz Sefarvajima, i naselio ih u gradovima Samarije mjesto Izraelaca. Oni
su zaposjeli Samariju i nastanili se u gradovima njezinim. 25 U vrijeme
naseljavanja u zemlju nisu štovali Jahve i on je poslao protiv njih lavove
da ih rastrgaju. 26 Zato su rekli asirskom kralju: “Narodi koje si preselio
da ih nastaniš u gradovima Samarije ne znaju kako valja štovati Boga
ove zemlje i on je na njih poslao lavove, koji ih usmrćuju, jer ti narodi
ne poznaju bogoštovlja ove zemlje.” 27 Tada je asirski kralj izdao ovu
zapovijed: “Neka ide onamo jedan od svećenika koje sam odande doveo u
sužanjstvo; neka ide, neka se ondje nastani i pouči ih u štovanju Boga one
zemlje.” 28 Tako ode jedan od svećenika koji su bili odvedeni iz Samarije
i nastani se u Betelu. On ih je poučio kako treba štovati Jahvu. 29 Svaki je
narod imao likove svojih bogova i postavili su ih u hramove na uzvišicama
koje su podigli Samarijanci, svaki narod u svojim gradovima u kojima
življaše. 30 Babilonci načiniše Sukot Benota, Kušani Nergala, Hamaćani
Ašimu; 31 Avijci načiniše Nibhaza i Tartaka, a Sefarvajimci spaljivahu svoju
djecu na ognju u čast Adrameleka i Anameleka, sefarvajimskih bogova.
32 Oni su štovali i Jahvu i postavili su neke između sebe za svećenike
uzvišica koji su im prinosili žrtve u hramovima uzvišica. 33 Štovali su
Jahvu i služili su svojim bogovima po običaju onih naroda između kojih
su ih preselili. 34 Oni se još i danas drže starih običaja. Ne štuju Jahve i
ne usklađuju svojih pravila i običaja sa Zakonom i zapovijedima što ih je
Jahve naredio djeci Jakova komu je nadjenuo ime Izrael. 35 Jahve bijaše
s njima sklopio Savez i zapovjedio im: “Ne štujte tuđih bogova niti im se
klanjajte. Nemojte ih štovati niti im žrtava prinositi. 36 Samo je Jahve onaj
koji vas je velikom snagom svoje ispružene ruke izveo iz zemlje egipatske;
njega štujte, njemu se klanjajte i njemu žrtve prinosite. 37 Držite se pravila
i običaja, zakona i naredaba koje vam je propisao da ih vjerno ispunjavate
uvijek i ne štujte tuđih bogova. 38 Nemojte zaboraviti Saveza koji sam
sklopio s vama i nemojte štovati drugih bogova, 39 samo Jahvu, Boga svoga,
poštujte i on će vas izbaviti iz ruke svih vaših neprijatelja.” 40 Ali oni nisu
poslušali, nego su se i dalje držali svoga starog običaja. 41 Tako su ti narodi
štovali Jahvu, a služili su i svojim idolima. Njihovi sinovi i sinovi njihovih
sinova čine do dana današnjega onako kako su činili njihovi oci.

18

1 Treće godine kraljevanja Hošee, sina Elina, u Izraelu, postao je
judejskim kraljem Ezekija, sin Ahazov. 2 Bilo mu je dvadeset i pet godina
kad se zakraljio. Kraljevao je dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Materi

mu je bilo ime Abija, Zaharijina kći. 3 Činio je što je pravo u očima
Jahvinim, sasvim kao njegov otac David. 4 On je uklonio uzvišice, srušio
je stupove, sasjekao je ašere i razbio zmiju od mjedi koju bijaše načinio
Mojsije. Izraelci su joj sve do tada prinosili žrtve. Zvali su je Nehuštan.
5 Pouzdavao se u Jahvu, Boga Izraelova. Ni prije njega ni poslije njega ne
bijaše mu ravna među kraljevima judejskim. 6 Prionuo je uz Jahvu i nikada
se nije okrenuo od njega. Držao je sve zapovijedi što ih je Jahve dao preko
Mojsija. 7 I Jahve bijaše s njim, pomagaše ga u svim njegovim pothvatima.
Pobunio se protiv asirskog kralja i nije mu više bio podložan. 8 On je
potukao Filistejce do Gaze, opustošio njihovo područje od stražarskih kula
sve do utvrđenih gradova. 9 Četvrte godine vladavine Ezekijine, a to je
bila sedma godina kraljevanja izraelskog kralja Hošee, sina Elina, napade
asirski kralj Salmanasar Samariju i opsjede je. 10 Osvojio ju je nakon tri
godine. Šeste godine Ezekijine vladavine, a devete godine izraelskog kralja
Hošee, pala je Samarija. 11 Asirski je kralj odveo Izraelce u sužanjstvo u
Asiriju i naselio ih u Halahu, na Haboru, rijeci gozanskoj, i u medijskim
gradovima. 12 Bijaše to stoga što nisu poslušali glas Jahve, Boga svoga, i
što su prekršili njegov Savez i sve što im je naredio Mojsije, sluga Jahvin.
Nisu ništa slušali niti vršili. 13 Četrnaeste godine Ezekijina kraljevanja
asirski kralj Sanherib napade utvrđene judejske gradove i osvoji ih. 14 Tada
judejski kralj Ezekija poruči asirskom kralju u Lakiš: “Pogriješio sam!
Obustavi svoje napade na me. Snosit ću sve što mi nametneš.” Asirski
kralj zatraži od Ezekije, judejskog kralja, tri stotine talenata srebra i trideset
talenata zlata. 15 I dade Ezekija sve srebro što se našlo u Domu Jahvinu
i u riznicama kraljevskog dvora. 16 U to je vrijeme Ezekija obio vrata i
vratnice na Svetištu Jahvinu što ih bijaše pozlatio on sam, judejski kralj
Ezekija, i posla to asirskom kralju. 17 Asirski je kralj poslao iz Lakiša u
Jeruzalem kralju Ezekiji vrhovnog zapovjednika vojske, velikog dvoranina
i peharnika s jakom vojskom. Krenuše oni, a kad su stigli u Jeruzalem,
stadoše kod vodovoda Gornjeg ribnjaka, na putu u Valjarevo polje. 18 Oni
pozvaše kralja. Pred njim je izašao upravitelj dvora Elijakim, sin Hilkijin,
pisar Šebna i savjetnik Joah, sin Asafov. 19 Veliki peharnik reče im: “Kažite
Ezekiji: 'Ovako veli veliki kralj, kralj asirski: kakvo je to pouzdanje u koje
se uzdaš? 20 Misliš li da su prazne riječi već savjet i snaga za rat? U koga
se uzdaš da si se pobunio protiv mene? 21 Eto, oslanjaš se na Egipat, na
slomljenu trsku koja probada i prodire dlan onomu tko se na nju nasloni.
Takav je faraon, kralj egipatski, svima koji se uzdaju u njega.' 22 Možda ćete
mi odgovoriti: 'Uzdamo se u Jahvu, Boga svojega.' Ali nije li njemu Ezekija
uklonio uzvišice i žrtvenike i zapovjedio Judejcima i Jeruzalemu: 'Samo se
pred ovim žrtvenikom u Jeruzalemu klanjajte.' 23 Hajde, okladi se s mojim
gospodarom, asirskim kraljem: dat ću ti dvije tisuće konja ako mogneš naći
jahače za njih! 24 Kako ćeš onda odoljeti jednome jedinom od najmanjih
slugu moga gospodara? Ali se ti uzdaš u Egipat da će ti dati kola i konjanika.
25 Naposljetku, zar sam ja mimo volju Jahvinu krenuo protiv ovoga mjesta
da ga razorim? Sam mi je Jahve rekao: 'Idi na tu zemlju i razori je!'”
26 Elijakim, Šebna i Joah rekoše velikom peharniku: “Molimo te, govori
svojim slugama aramejski, jer mi razumijemo; ne govori s nama judejski
da čuje narod koji je na zidinama!” 27 Ali im veliki peharnik odgovori:
“Zar me moj gospodar poslao da ovo kažem tvome gospodaru i tebi, a ne
upravo onim ljudima koji sjede na zidinama, osuđeni da s vama jedu svoju

nečist i piju svoju mokraću?” 28 Tada se veliki peharnik uspravi i u sav glas
povika na judejskom ove riječi: “Čujte riječ velikoga kralja, kralja asirskog!
29 Ovako veli kralj: 'Neka vas Ezekija ne zavarava, jer vas ne može izbaviti
iz moje ruke. 30 Neka vas Ezekija ne hrabri pouzdanjem u Jahvu govoreći:
Jahve će nas sigurno izbaviti, ovaj grad neće pasti u ruke kralju asirskom.'
31 Ne slušajte Ezekije, jer ovako veli asirski kralj: 'Sklopite mir sa mnom,
predajte mi se, pa neka svaki od vas jede plodove iz svoga vinograda i sa
svoje smokve i neka pije vode iz svojega studenca 32 dok ne dođem i ne
odvedem vas u zemlju kao što je vaša, u zemlju pšenice i mošta, u zemlju
kruha i vinograda, u zemlju ulja i meda da biste živjeli i da ne pomrete. Ne
dajte da vas Ezekija zaludi govoreći vam: Jahve će vas izbaviti.' 33 Jesu li
bogovi drugih naroda izbavili svoje zemlje iz ruku asirskoga kralja? 34 Gdje
su bogovi hamatski i arpadski, gdje su bogovi sefarvajimski, henski i ivski,
gdje su bogovi samarijski da izbave Samariju iz ruke moje? 35 Koji su
među svim bogovima tih zemalja izbavili svoju zemlju iz moje ruke da bi
Jahve izbavio Jeruzalem iz ruke moje?” 36 Šutjeli su i ni riječi mu nisu
odgovorili, jer kralj bijaše zapovjedio: “Ne odgovarajte mu!” 37 Upravitelj
dvora Elijakim, sin Hilkijin, pisar Šebna i savjetnik Joah, sin Asafov, dođoše
k Ezekiji, razdrijevši haljine, i saopćiše mu riječi velikoga peharnika

19

1 Čuvši to, kralj Ezekija razdrije svoje haljine, obuče kostrijet i ode u
Dom Jahvin. 2 Zatim posla Elijakima, upravitelja dvora, pisara Šebnu i
svećeničke starješine, odjevene u kostrijet, k proroku Izaiji, sinu Amosovu.
3 Oni mu rekoše: “Ovako veli Ezekija: 'Ovo je dan nevolje, kazne i rugla.
Prispješe djeca do rođenja, a nema snage da se rode. 4 Možda je Jahve, Bog
tvoj, čuo što je rekao veliki peharnik koga je asirski kralj, gospodar njegov,
poslao da se izruguje Bogu živome i možda će Jahve, Bog tvoj, kazniti riječi
koje je čuo! Pomoli se pobožno za Ostatak koji je još preostao.'” 5 Kad su
sluge kralja Ezekije stigle k Izaiji, 6 on im reče: “Kažite svome gospodaru:
'Ovako veli Jahve: Ne boj se riječi koje si čuo kada su na me hulile sluge
kralja asirskoga. 7 Udahnut ću u njega duh i kad čuje jednu vijest, vratit
će se u svoju zemlju. I učinit ću da u svojoj zemlji pogine od mača.'”
8 Veliki peharnik vrati se i nađe asirskoga kralja gdje opsjeda Libnu, jer
bijaše čuo da je kralj otišao iz Lakiša. 9 Dočuo je, naime, vijest o Tirhaku,
kralju etiopskome: “Evo, izašao je da se bori protiv tebe.” Tada Sanherib
ponovo uputi poslanike da kažu Ezekiji: 10 “Ovako recite judejskom kralju
Ezekiji: 'Neka te ne vara tvoj Bog, u koga se uzdaš, govoreći ti: Jeruzalem
neće pasti u ruke asirskog kralja! 11 Ti znaš što su asirski kraljevi učinili
svim zemljama izručivši ih prokletstvu! A ti, ti li ćeš se spasiti? 12 Jesu li
bogovi spasili narode što su ih uništili moji oci: Gozance, Harane, Resefce
i Edence, u Tel Basaru? 13 Gdje je kralj hamatski, kralj arpadski, kralj
Sefarvajima, Hene i Ive?'” 14 Ezekija primi pismo iz ruke poslanikove i
pročita ga. Zatim uđe u Dom Jahvin i razvi ga ondje pred Jahvom. 15 I
pomoli se Ezekija Jahvi ovako: “Jahve, Bože Izraelov, koji stoluješ nad
kerubima, ti si Bog jedini nad svim zemaljskim kraljevstvima, ti si stvorio
nebo i zemlju. 16 Prikloni uho, Jahve, i počuj, otvori oči, Jahve, i vidi!
Sanheribove čujder riječi koje poruči da izruga Boga živoga. 17 Istina
je, o Jahve, asirski su kraljevi zatrli narode i zemlje njihove; 18 pobacali
im u oganj bogove; jer ne bijahu bogovi to, već djela ruku ljudskih, od

drveta i kamena; zato ih i uništiše. 19 Ali sada, Jahve, Bože naš, izbavi
nas iz ruke njegove da spoznaju sva kraljevstva zemlje da si ti, Jahve, Bog
jedini.” 20 Tada Izaija, sin Amosov, poruči Ezekiji: “Ovako veli Jahve, Bog
Izraelov: 'Uslišah molitvu koju mi uputi zbog Sanheriba, kralja asirskog.'
21 Evo riječi što je Jahve objavi protiv njega: Prezire te, ruga ti se djevica,
kći sionska; za tobom maše glavom kći jeruzalemska. 22 Koga si grdio,
hulio? Na koga si glasno vikao, ohol pogled dizao? Na Sveca Izraelova!
23 Po slugama si svojim vrijeđao Gospoda. Govorio si: s mnoštvom kola
ja popeh se na vrh gora, na najviše vrhunce Libanona. Posjekoh mu
cedre najviše i čemprese ponajljepše. Dosegoh mu vrh najviši i vrt njegov
šumoviti. 24 Kopao sam i pio sam vode tuđe; stopalima tad isuših sve rijeke
egipatske. 25 Čuješ li dobro? Odavna to sam snovao, od iskona smišljao,
sada to ostvarujem: na tebi je da prometneš gradove tvrde u razvaline.
26 Stanovnici njini, nemoćni, prepadnuti i smeteni, bjehu kao trava u polju,
kao mlado zelenilo, kao trava vrh krovova opaljena vjetrom istočnim.
27 Znam kad se dižeš i kad sjedaš, kad izlaziš i kad se vraćaš. 28 Jer bjesnio
si na me i jer obijest tvoja do ušiju mi dođe, prsten ću ti provuć' kroz
nozdrve, uzde stavit' u žvale, vratit ću te putem kojim si i došao! 29 A znak
nek' ti bude ovo: Ove će se godine jesti što se samo okrÄunÄi, dogodine
što samo uzraste, a treće godine sijte i žanjite, sadite vinograde, jedite im
rod. 30 Preživjeli iz kuće Judine žilje će pustit' u dubinu, plodom rodit' u
visinu. 31 Jer će iz Jeruzalema izići Ostatak, Sačuvani s gore Siona. Sve će
to učinit' ljubomora Jahvina! 32 Zato ovo govori Jahve o kralju asirskom:
'U ovaj grad on ući neće, ovamo strijele svoje neće izmetati, k njemu neće
ni štit okrenuti, niti oko njega nasipe kopati. 33 Vratit će se putem kojim
je i došao, u grad ovaj neće ući' - Jahvina je riječ. 34 Grad ću ovaj štitit,
spasiti ga, sebe radi i rad sluge svoga Davida.” 35 Te iste noći iziđe Anđeo
Jahvin i pobi u asirskom taboru stotinu osamdeset i pet tisuća ljudi. Ujutro
kad je valjalo ustati, gle, bijahu ondje sve sami mrtvaci. 36 Sanherib podiže
tabor i ode. Vratio se u Ninivu. 37 Jednoga dana, dok se klanjao u hramu
svoga boga Nisroka, njegovi ga sinovi Adramelek i Sareser ubiše mačem i
pobjegoše u zemlju araratsku. Na njegovo se mjesto zakralji sin mu Asar-
Hadon.

20

1 U ono se vrijeme Ezekija razbolje nasmrt. Prorok Izaija, sin Amosov,
dođe mu i reče: “Ovako veli Jahve: 'Uredi kuću svoju jer ćeš umrijeti;
nećeš ozdraviti.'” 2 Ezekija se okrenu zidu i ovako se pomoli Jahvi: 3 “Ah,
Jahve! Sjeti se milostivo da sam pred tobom hodio vjerno i poštena srca
i da sam činio što je dobro u tvojim očima.” I Ezekija briznu u gorak
plač. 4 Izaija još ne bijaše izišao iz središnjeg predvorja kad mu je stigla
riječ Jahvina: 5 “Vrati se i reci Ezekiji, glavaru moga naroda. Ovako veli
Jahve, Bog tvoga oca Davida: 'Uslišao sam tvoju molitvu, vidio sam tvoje
suze. Izliječit ću te; za tri dana uzići ćeš u Dom Jahvin. 6 Dodat ću tvome
vijeku još petnaest godina. Izbavit ću tebe i ovaj grad iz ruku asirskoga
kralja; zakrilit ću ovaj grad radi sebe i sluge svoga Davida.'” 7 Izaija naloži:
“Uzmite oblog od smokava, privijte mu ga na čir i on će ozdraviti.” 8 Ezekija
upita Izaiju: “Po kojem ću znaku prepoznati da će me Jahve izliječiti i
da ću za tri dana uzići u Dom Jahvin?” 9 Izaija odgovori: “Evo ti znaka
od Jahve da će učiniti što je rekao: hoćeš li da se sjena pomakne za
deset stupnjeva naprijed ili da se vrati za deset stupnjeva?” 10 Ezekija

odgovori: “Lako je sjeni pomaknuti se deset stupnjeva naprijed! Ne! Neka
se sjena vrati natrag za deset stupnjeva!” 11 Prorok Izaija zazva Jahvu i
on učini da se sjena vrati za deset stupnjeva. Sišla je za deset posljednjih
stupnjeva na Ahazovu sunčaniku. 12 U to vrijeme posla babilonski kralj
Merodak-Baladan, sin Baladanov, pisma s darom Ezekiji, jer bijaše čuo da
se razbolio i ozdravio. 13 Ezekija se obradova tome i pokaza poslanicima
svoju riznicu - srebro, zlato, miomirise, mirisavo ulje - svoju oružanu i sve
što je bilo u skladištima. Nije bilo ničega u njegovu dvoru i svemu njegovu
gospodarstvu što im Ezekija nije pokazao. 14 Tada prorok Izaija dođe kralju
Ezekiji i upita ga: “Što su rekli ti ljudi i odakle su došli k tebi?” Ezekija
odgovori: “Došli su iz daleke zemlje, iz Babilona.” 15 Izaija upita dalje:
“Što su vidjeli u tvojem dvoru?” Ezekija odgovori: “Vidjeli su sve što je u
mojem dvoru; nema u mojim skladištima ničega što im nisam pokazao.”
16 Tada Izaija reče Ezekiji: “Čuj riječ Jahvinu: 17 'Evo dolaze dani kada
će sve što je u tvojem dvoru, sve što su tvoji oci nakupili do danas, biti
odneseno u Babilon. Ništa neće ostati, ' kaže Jahve. 18 A od sinova što
poteku od tebe, što ti se rode, neke će uzeti da budu uškopljeni dvorani
u palači babilonskoga kralja.” 19 Ezekija odgovori Izaiji: “Povoljna je riječ
koju ti je Jahve objavio.” A mislio je: “Zašto ne? Ako bude mira i sigurnosti
za moga života!” 20 Ostala povijest Ezekijina, svi njegovi pothvati i kako je
sagradio ribnjak i prorov da dovede vodu u grad, zar sve to nije zapisano u
knjizi Ljetopisa judejskih kraljeva? 21 Ezekija je počinuo sa svojim ocima,
a njegov sin Manaše zakralji se mjesto njega.

21

1 Manašeu je bilo dvanaest godina kad se zakraljio. Pedeset i pet godina
kraljevao je u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala Hefsi-Bah. 2 Činio
je što je zlo u Jahvinim očima, povodeći se za gnusobama naroda što
ih je Jahve protjerao pred Izraelovim sinovima. 3 Obnovio je uzvišice
što ih bijaše oborio otac mu Ezekija, podigao je žrtvenik Baalu, načinio
ašere kako bijaše učinio izraelski kralj Ahab; i stao se klanjati svoj vojsci
nebeskoj i služiti joj. 4 Podigao je žrtvenike i u Domu Jahvinu, za koji bijaše
rekao Jahve: “U Jeruzalemu će prebivati moje Ime zauvijek.” 5 Sagradio
je žrtvenike svoj nebeskoj vojsci u oba predvorja Doma Jahvina. 6 I
sinove je svoje proveo kroz oganj. Vračao je, gatao, stvorio bajače i
opsjenare, učinio je premnogo zla u očima Jahve i razjarivao ga. 7 Dao je
načiniti lik Ašere i posadio ga u Domu, za koji Jahve bijaše rekao Davidu i
njegovu sinu Salomonu: “U ovom Domu i u Jeruzalemu, koji sam izabrao
među svim izraelskim plemenima, postavit ću svoje Ime zauvijek. 8 Neću
više dati da noga Izraelaca uzmakne iz zemlje koju sam dao u baštinu
njihovim očevima, samo ako budu držali i provodili u djelo sve što sam
im zapovjedio: Zakon što im ga je objavio moj sluga Mojsije.” 9 Ali oni
nisu poslušali, Manaše ih je zaveo te su radili još gore nego narodi što ih je
Jahve iskorijenio pred Izraelovim sinovima. 10 Tada je Jahve ovako govorio
preko slugu svojih proroka: 11 “Zato što je judejski kralj Manaše činio te
gnusobe, zato što je učinio više zla nego što su prije njega radili Amorejci
i što je zaveo Judejce svojim idolima, 12 ovako veli Jahve, Bog Izraelov:
'Evo, učinit ću da dođe nevolja na Jeruzalem i Judeju, takva da će zazujati
oba uha onima koji o njoj čuju. 13 Nategnut ću nad Jeruzalemom isto uže
kao nad Samarijom, isto mjerilo kao nad kućom Ahabovom; zbrisat ću
Jeruzalem kao što se briše zdjela pa se tad izvrne. 14 Odbacit ću ostatke

svoje baštine, predat ću ih u ruke njihovih neprijatelja; služit će za plijen
i grabež svim svojim neprijateljima 15 jer su činili što je zlo u mojim očima
jer su izazivali moj gnjev od dana kada su njihovi oci izišli iz Egipta pa sve
do danas.'" 16 I mnogo je nedužne krvi prolio Manaše, tako da se njome
napunio Jeruzalem od jednoga kraja do drugoga, da se i ne spominje njegov
grijeh kojim je zaveo Judu da čini što je zlo u očima Jahvinim. 17 Ostala
povijest Manašeova, njegova djela i grijesi koje je počinio, zar sve to nije
zapisano u knjizi Ljetopisa judejskih kraljeva? 18 Manaše je počinuo kraj
svojih otaca i sahranjen je u vrtu svojeg dvora, u vrtu Uzinu. Sin mu Amon
zakralji se mjesto njega. 19 Amonu bijahu dvadeset i dvije godine kad je
zavladao, a kraljevao je dvije godine u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala
Mešulemet, kći Harusova, i bila je iz Jotbe. 20 On je činio što je zlo u očima
Jahvinim, kao što je činio njegov otac Manaše. 21 U svemu je slijedio put
svoga oca, služio je idolima kojima je služio i njegov otac i klanjao im se.
22 On je ostavio Jahvu, Boga svojih praotaca, i nije hodio putem Jahvinim.
23 Amonovi se časnici urotiše protiv njega i ubiše kralja u dvoru. 24 Ali
je prosti puk pobio sve one koji se bijahu urotili protiv kralja Amona i na
njegovo mjesto zakraljio sina mu Jošiju. 25 Ostala povijest Amonova i sve
što je činio, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa judejskih kraljeva?
26 Pokopali su ga u grobnicu njegova oca, u vrtu Uzinu, a njegov sin Jošija
zakralji se mjesto njega.

22

1 Jošiji je bilo osam godina kad se zakraljio. Kraljevao je trideset i jednu
godinu u Jeruzalemu. Mati mu se zvala Jedida, kći Adajina, i bila je iz
Boskata. 2 Činio je što je pravo u Jahvinim očima. U svemu je hodio putem
svoga oca Davida, ne skrećući ni desno ni lijevo. 3 Osamnaeste godine
svoga kraljevanja Jošija posla svoga tajnika Šafana, sina Asalijahina, sina
Mešulamova, u Dom Jahvin i reče mu: 4 "Idi velikom svećeniku Hilkiji
da ti pripremi novac koji je odnesen u Dom Jahvin i koji su čuvari
praga sakupili od naroda. 5 Neka ga uruči poslovođama postavljenim u
Domu Jahvinu, a oni neka isplate radnike koji popravljaju Dom Jahvin,
6 drvodjelje, graditelje i zidare, i da se kupuje drvo i kamenje klesano
što je potrebno za popravak Doma. 7 Ali neka se ne traži od njih račun
za uručeni novac jer oni rade pošteno." 8 Veliki svećenik Hilkija reče
tajniku Šafanu: "Našao sam Knjigu Zakona u Domu Jahvinu." I Hilkija
dade knjigu Šafanu, koji ju je pročitao. 9 Tajnik Šafan dođe kralju te ga
izvijesti: "Tvoje sluge", reče on, "pokupile su novac koji se našao u Domu i
predale su ga poslovođama postavljenim u Domu Jahvinu." 10 Tada tajnik
Šafan obavijesti kralja: "Svećenik Hilkija dade mi jednu knjigu." I Šafan je
poče čitati pred kraljem. 11 Čuvši riječi Knjige Zakona, kralj razdrije haljine
svoje. 12 I naredi svećeniku Hilkiji, Šafanovu sinu Ahikamu, Mikinu sinu
Akboru, tajniku Šafanu i kraljevu sluzi Asaji: 13 "Idite i upitajte Jahvu o
meni, i o narodu, i o svoj Judeji zbog ove knjige što je nađena, jer je velika
Jahvina jarost što se izlila na nas zato što naši očevi nisu slušali riječi ove
knjige, nisu vršili što nam je u njoj napisano." 14 Svećenik Hilkija, Ahikam,
Akbor, Šafan i Asaja odoše proročici Huldi, ženi Šaluma, sina Tikvina, sina
Harkasova, čuvara odjeće; ona je živjela u Jeruzalemu, u novom gradu.
Kad joj to kazaše, 15 ona im reče: "Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Kažite
čovjeku koji vas je poslao k meni: 16 Ovako veli Jahve: Evo, dovest ću

nesreću na ovaj grad i na njegove stanovnike, izvršit ću sve što kaže knjiga
koju je pročitao judejski kralj. 17 Jer su me ostavili i prinose žrtve tuđim
bogovima da bi me ljutili svim djelima ruku svojih, planut će jarost moja
na to mjesto i neće se ugasiti.' 18 A judejskom kralju, koji vas je poslao
po Jahvin savjet, recite ovo: 'Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: Riječi si čuo.
19 Ali kako ti je omekšalo srce i jer si se ponizio pred Jahvom čuvši što sam
objavio tome gradu i njegovim stanovnicima, koje će pogoditi pustošenje
i prokletstvo, i jer si razdro haljine svoje i plakao preda mnom, zato sam
te uslišio' - riječ je Jahvina. 20 'Evo, sjedinit ću te s ocima tvojim i s mirom
ćeš leći u grob da ne vidiš svojim očima svu nesreću koju ću svaliti na ovo
mjesto.'" Oni odnesoše taj odgovor kralju.

23

1 Tada kralj posla da se saberu kod njega sve judejske i jeruzalemske
starješine. 2 Kralj potom uzađe u Dom Jahvin s Judejcima, Jeruzalemcima,
svećenicima i prorocima i sa svim narodom, od najmanjega do najvećega.
I pročita im sve riječi Knjige Saveza koja je nađena u Domu Jahvinu. 3 Kralj,
stojeći na svome mjestu, obnovi pred Jahvom Savez da će slijediti Jahvu i
držati se njegovih zapovijedi, pouka i uredaba svim srcem i svom dušom
da bi ispunio sve stavke toga Saveza zapisane u ovoj knjizi. Sav je narod
stupio u Savez. 4 Kralj je zapovjedio velikom svećeniku Hilkiji, svećenicima
drugog reda i čuvarima hramskog praga da iz Svetišta Jahvina iznesu sve
bogoslužne predmete što bijahu načinjeni za Baala, za Ašeru i za svu
nebesku vojsku. Odredio je da sve to spale izvan Jeruzalema u poljima
kidronskim, a pepeo je odnio u Betel. 5 Uklonio je lažne svećenike koje
su judejski kraljevi postavili da pale kad na uzvišicama, u gradovima
judejskim i u okolici Jeruzalema; i one koji su palili kad Baalu, suncu,
mjesecu, zvijezdama i svoj vojsci nebeskoj. 6 Izvan Jeruzalema iznio je iz
Doma Jahvina, u dolinu kidronsku, Ašeru i spalio ju je u dolini kidronskoj,
satro u prah, a prah bacio na groblje sinova pučkih. 7 Razorio je stanove
posvećenih bludnica koji su bili u Domu Jahvinu i u kojima su žene tkale
haljine Ašeri. 8 Iz svih judejskih gradova doveo je svećenike i oskvrnuo je
uzvišice gdje su ti svećenici prinosili kad, od Gebe do Beer Šebe. Zatim
je srušio uzvišice pred vratima, one koje su bile na ulazu vrata Jošue,
upravitelja grada, nalijevo kad se prilazi gradskim vratima. 9 Isto tako
svećenici uzvišica nisu mogli uzlaziti žrtveniku Jahvinu u Jeruzalemu, ali
su jeli kruhove bez kvasa među svojom braćom. 10 Oskvrnio je Tofet u
dolini Ben Hinom, kako nitko ne bi svoga sina ili kćerku provodio kroz
oganj u čast Moleku. 11 Razagnao je konje koje su judejski kraljevi prinijeli
suncu na ulazu u Dom Jahvin, kraj sobe dvoranina Netan Meleka, koja se
nalazila u blizini, i spalio je u ognju sunčana kola. 12 Žrtvenike na krovu
koje bijahu sagradili judejski kraljevi i one koje je sagradio Manaše u oba
predvorja Hrama Jahvina, kralj je srušio, uklonio ih odatle i bacio njihov
prah u dolinu kidronsku. 13 Uzvišice koje su bile sučelice Jeruzalemu, na
južnom dijelu Maslinske gore, i koje je izraelski kralj Salomon bio sagradio
Aštarti, sramoti sidonskoj, Kemošu, sramoti moapskoj, i Milkomu, nakazi
amonskoj - sve ih je kralj oskvrnio. 14 Razbio je stupove, iskorijenio ašere i
njihova je mjesta ispunio ljudskim kostima. 15 Isto tako i žrtvenik u Betelu,
uzvišicu koju je sagradio Jeroboam, sin Nebatov, koji je naveo Izraela na
grijeh, kralj je srušio, oborio žrtvenik i tu uzvišicu, satro kamenje u prah,
spalio ašere. 16 A kad se Jošija okrenuo i vidio grobove koji bijahu ondje na

gori, posla da se sakupe kosti iz onih grobova i spali ih na žrtveniku. Tako
ga je oskvrnuo, izvršavajući riječ Jahvinu, koju je objavio čovjek Božji (dok
je Jeroboam bio na žrtveniku za vrijeme svečanosti). Okrenuvši se, Jošija
baci oči na grob čovjeka Božjeg koji je objavio sve to 17 i upita: “Kakav je
ono spomenik što ga vidim?” Ljudi iz grada odgovoriše mu: “To je grob
čovjeka Božjeg koji je došao iz Judeje i koji je prorekao sve ovo što si
ti učinio s betelskim žrtvenikom.” 18 “Pustite ga na miru”, reče kralj, “i
neka nitko ne dira njegove kosti.” Tako su ostale njegove kosti netaknute
s kostima proroka koji je došao iz Samarije. 19 Jošija je jednako razorio
sve hramove uzvišica koje su izraelski kraljevi sagradili po gradovima
Samarije da bi srdili Jahvu i učinio je s njima kao što je učinio u Betelu.
20 Sve svećenike uzvišica poklao je na žrtvenicima; na njima je spalio i
ljudske kosti. Potom se vratio u Jeruzalem. 21 Kralj naredi svemu narodu:
“Svetkujte Pashu u čast Jahve, Boga svoga, po običaju koji je zapisan u ovoj
Knjizi Saveza.” 22 Takva se Pasha nije svetkovala od vremena sudaca koji
su sudili Izraelu i za sve vrijeme kraljeva izraelskih i judejskih. 23 Samo
je osamnaeste godine kraljevanja Jošijina svetkovana takva Pasha u čast
Jahve, u Jeruzalemu. 24 Osim toga, sve bajače i sve vračare, sve kućne
bogove i idole i sve sramote koje se mogu vidjeti u zemlji judejskoj i
Jeruzalemu - sve je to Jošija uklonio da izvrši riječi Zakona, zapisane u
knjizi koju je našao Hilkija, svećenik Doma Jahvina. 25 Nije bilo prije njega
takva kralja koji se obratio Jahvi svim srcem svojim, svom dušom svojom i
svom snagom svojom, u svemu vjeran Zakonu Mojsijevu, a ni poslije njega
nije mu bilo ravna. 26 Ipak Jahve nije odustao od plamena svoga velikoga
gnjeva kojim je uskipio protiv Judejaca zbog svih izazova kojima ga je
Manaše ljutio. 27 Jahve je odlučio: “Maknut ću Judejce ispred sebe kao
što sam maknuo Izraela; odbacit ću ovaj grad koji sam izabrao, Jeruzalem,
i Dom o kojem rekoh: 'Tu će biti Ime moje.'” 28 Ostala povijest Jošijina
i sve što je učinio, zar sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa judejskih
kraljeva? 29 U njegvo je vrijeme faraon Neko, egipatski kralj, krenuo protiv
asirskoga kralja na rijeci Eufratu. Kralj Jošija pošao je preda nj, ali ga on
ubi u Megidu, pri prvom susretu. 30 Sluge njegove prenesoše mu tijelo
kolima iz Megida, odvezoše ga u Jeruzalem i sahraniše u njegovoj grobnici.
Sav narod zemlje primi Joahaza, sina Jošijina; pomazaše ga i proglasiše
kraljem namjesto njegova oca. 31 Joahazu bijahu dvadeset i tri godine kad
se zakraljio. Kraljevao je tri mjeseca u Jeruzalemu. Njegova se majka zvala
Hamitah, kći Jeremije, i bila je iz Libne. 32 On je činio što je zlo u očima
Jahvinim, sve kao što su činili oci njegovi. 33 Faraon Neko bacio ga je u
okove u Ribli, na području Hamata, da ne vlada u Jeruzalemu i udario je
na zemlju danak od stotinu talenata srebra i deset talenata zlata. 34 Faraon
Neko postavio je za kralja Elijakima, sina Jošijina, na mjesto njegova oca
Jošije. I ime mu je promijenio u Jojakim. A Joahaza je uzeo i odveo u
Egipat te on umrije ondje. 35 Jojakim je dao faraonu srebro i zlato, ali
je nametnuo zemlji porez da bi smogao svotu koju je faraon zahtijevao.
Svakome je nametnuo prema njegovu stanju, uzimao srebro i zlato koje je
morao davati faraonu Neku. 36 Jojakimu je bilo dvadeset i pet godina kad
je postao kraljem i kraljevao je jedanaest godina u Jeruzalemu. Materi mu
je bilo ime Zebida, kći Pedajina, i bila je iz Rume. 37 On je činio što je zlo
u očima Jahvinim, sve kao što su činili i oci njegovi.

24

1 U njegovo je vrijeme došao Nabukodonozor, kralj babilonski, i Jojakim
mu je bio podložan tri godine, zatim se ponovno pobunio protiv njega.
2 Ovaj pak posla protiv njega kaldejske pljačkaške čete, aramejske,
moapske i amonske, sve ih posla protiv Judeje da je opustoše, potvrđujući
riječ koju je Jahve bio objavio po slugama svojim prorocima. 3 To se
dogodilo Judeji prema prijetnji Jahvinoj da će je istrijebiti ispred svoga
lica zbog grijeha Manašeovih: zbog svega što je Manaše učinio 4 i zbog
nedužne krvi koju je prolio, natopio Jeruzalem krvlju nedužnom. Jahve
nije htio oprostiti. 5 Ostala povijest Jojakimova i sve što je učinio, zar
sve to nije zapisano u knjizi Ljetopisa judejskih kraljeva? 6 Jojakim je
počinuo kraj svojih otaca, a njegov sin Jojakin zavlada mjesto njega.
7 Egipatski kralj nije više izlazio iz zemlje, jer je babilonski kralj osvojio
od Egipatskog potoka do rijeke Eufrata sve što je pripadalo egipatskom
kralju. 8 Jojakinu je bilo osamnaest godina kad se zakraljio i kraljevao je
tri mjeseca u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Nehušta, kći Elnatana, i
bila je iz Jeruzalema. 9 On je činio što je zlo u očima Jahvinim, sve kao
što je činio i njegov otac. 10 U ono vrijeme krenu ljudstvo babilonskog
kralja Nabukodonozora protiv Jeruzalema i grad je bio opkoljen. 11 Dođe
i babilonski kralj Nabukodonozor da napadne grad, dok ga je njegovo
ljudstvo opsjedalo. 12 Tada je judejski kralj Jojakin izišao pred babilonskoga
kralja: on, njegova majka, njegove sluge, njegove vojskovođe i dvorani,
a babilonski kralj zarobi ga - osme godine svoga kraljevanja. 13 On je
odnio sve iz riznice Doma Jahvina i iz riznica kraljevskog dvora i razbio
je sve zlatne predmete koje je Salomon, kralj Izraela, načinio za Svetište
Jahvino. Tako se ispunila riječ Jahvina. 14 Odveo je u progonstvo sav
Jeruzalem, sve vojskovođe i sve vrsne ratnike, oko deset tisuća prognanika,
sa svim kovačima i bravarima. Jedino je preostao najsiromašniji narod
zemlje. 15 Odveo je Jojakina u Babilon; tako isto i kraljevu majku i sve
žene kraljeve, njegove dvorane, plemenitaše zemlje, sve ih je odveo iz
Jeruzalema u progonstvo u Babilon. 16 Sve sposobne ljude, njih sedam
tisuća na broju; kovače i bravare, tisuću na broju; sve ljude sposobne za
boj, sve ih je kralj babilonski odveo u Babilon, u sužanjstvo. 17 Babilonski
je kralj postavio za kralja mjesto Jojakina njegova strica Mataniju, ali mu
je promijenio ime u Sidkija. 18 Sidkiji je bila dvadeset i jedna godina kad se
zakraljio, a kraljevao je jedanaest godina u Jeruzalemu. Materi mu bijaše
ime Hamitala, kći Jeremije, i bila je iz Libne. 19 Činio je što je zlo u očima
Jahvinim, sve kao što je činio Jojakin. 20 To je zadesilo Jeruzalem i Judu
zbog gnjeva Jahvina; Jahve ih napokon i odbaci ispred lica svoga. Sidkija
se pobuni protiv babilonskog kralja.

25

1 Devete godine njegova kraljevanja, desetoga dana desetoga mjeseca,
krenu sam babilonski kralj Nabukodonozor sa svom svojom vojskom na
Jeruzalem. Utabori se pred gradom i opasa ga opkopom. 2 Grad osta
opkoljen do jedanaeste godine Sidkijina kraljevanja. 3 Devetoga dana
četvrtoga mjeseca, kad je u gradu zavladala takva glad da priprosti puk
nije imao ni kruha, 4 neprijatelj provali u grad. Tada kralj i svi ratnici
pobjegoše noću kroz vrata između dva zida nad Kraljevim vrtom - Kaldejci
bijahu opkolili grad - i krenuše putem prema Arabi. 5 Kaldejske čete
nagnuše u potjeru za kraljem i sustigoše ga na Jerihonskim poljanama, a

sva se njegova vojska razbježala. 6 Kaldejci uhvatiše kralja i odvedoše ga
u Riblu pred kralja babilonskog, koji mu izreče presudu. 7 Sidkijine sinove
pokla pred njegovim očima, Sidkiji iskopa oči, okova ga verigama i odvede
u Babilon. 8 Sedmoga dana petoga mjeseca - devetnaeste godine kraljevanja
Nabukodonozora, kralja babilonskog - uđe u Jeruzalem Nebuzaradan,
zapovjednik kraljeve tjelesne straže i časnik babilonskog kralja. 9 On
zapali Dom Jahvin, kraljevski dvor i sve kuće u Jeruzalemu. 10 Kaldejske
čete, pod zapovjednikom kraljevske tjelesne straže, razoriše zidine koje
su okruživale Jeruzalem. 11 Nebuzaradan, zapovjednik kraljeve tjelesne
straže, odvede u sužanjstvo ostatak naroda koji bijaše ostao u gradu, a
tako i prebjege babilonskom kralju i ostalu svjetinu. 12 Neke od malih ljudi
ostavi zapovjednik u zemlji kao vinogradare i ratare. 13 Kaldejci razbiše
tučane stupove u Domu Jahvinu, podnožja i mjedeno more koji su bili u
Domu Jahvinu i tuč odniješe u Babilon. 14 Uzeše i lonce, lopate, noževe,
posudice i uopće sav tučani pribor koji se upotrebljavao za bogoslužja.
15 Zapovjednik uze i kadionice i škropionice, uopće sve što bijaše od
zlata i srebra, 16 dva stupa, jedno more i podnožja, što je Salomon dao
izraditi za Dom Jahvin. Nije moguće procijeniti koliko je tuča bilo u
svim tim predmetima. 17 Prvi stup bijaše visok osamnaest lakata, imao
je glavicu od tuča, visoku pet lakata; obvijaše je oplet i mogranji, sve
od tuča. Takav je bio i drugi stup. 18 Zapovjednik straže odveo je
svećeničkog poglavara Seraju, drugog svećenika, Sefaniju, i tri čuvara
praga. 19 Iz grada je odveo jednog dvoranina, vojničkog zapovjednika,
pet ljudi iz kraljeve pratnje koji se zatekoše u gradu, pisara zapovjednika
vojske koji je novačio puk i šezdeset pučana koji se također zatekoše
u gradu. 20 Zapovjednik kraljevske tjelesne straže Nebuzaradan odvede
ih pred kralja babilonskoga u Riblu. 21 I kralj babilonski zapovjedi da
ih pogube u Ribli, u zemlji hamatskoj. Tako su judejski narod odveli s
njegove rodne grude. 22 Narodu što je ostao u zemlji judejskoj i što ga je
ostavio babilonski kralj Nabukodonozor - postavio je ovaj za upravitelja
Gedaliju, sina Ahikamova, unuka Šafanova. 23 Svi vojni zapovjednici i
njihovi ljudi saznaše da je babilonski kralj postavio zemlji za namjesnika
Gedaliju i dođoše pred njega u Mispu: Netanijin sin Jišmael; Kareahov sin
Johanan; sin Tanhumeta iz Netofe, Seraja; Maakatijev sin Jaazanija - oni i
svi njihovi ljudi. 24 Gedalija se zakle njima i njihovim ljudima i reče: “Ne
bojte se služiti Kaldejcima; ostanite u zemlji, budite podložni babilonskom
kralju i bit će vam dobro.” 25 Ali sedmoga mjeseca Jišmael, sin Netanijin,
unuk Elišamin, koji bijaše kraljevskog roda, i još deset ljudi s njim ubiše
Gedaliju te on umrije kao i svi Judejci i Kaldejci koji bijahu s njim u Mispi.
26 Tada sav narod, od maloga do velikog, i svi zapovjednici četa ustadoše i
odoše u Egipat jer se bojahu Kaldejaca. 27 Trideset i sedme godine otkako
je zasužnjen judejski kralj Jojakin, dvadeset i sedmog dana dvanaestoga
mjeseca, babilonski kralj Evil Merodak u prvoj godini svoje vladavine
pomilova judejskog kralja Jojakina i pusti ga iz tamnice. 28 Ljubezno je
s njime razgovarao i stolicu mu postavio više nego ostalim kraljevima koji
bijahu s njim u Babilonu. 29 Jojakin je odložio svoje tamničke haljine i jeo
s kraljem za istim stolom svega svoga vijeka. 30 Do kraja njegova života
babilonski mu je kralj trajno, iz dana u dan, davao uzdržavanje.

Prva Knjiga Ljetopisa

1 Adam, Šet, Enoš, 2 Kenan, Mahalalel, Jared, 3 Henok, Metušalah, Lamek,
4 Noa, Šem, Ham i Jafet. 5 Sinovi Jafetovi: Gomer, Magog, Madaj, Javan,
Tubal, Mešek i Tiras. 6 Gomerovi sinovi: Aškenaz, Rifat i Togarma.
7 Javanovi sinovi: Eliša, Taršiš, Kitijci i Dodanci. 8 Hamovi sinovi: Kuš,
Misrajim, Put i Kanaan. 9 Kuševi sinovi: Seba, Havila, Sabta, Rama i
Sabteka; Ramini sinovi: Šeba i Dedan. 10 Kušu se rodi Nimrod, koji bijaše
prvi vlastodržac na zemlji. 11 Od Misrajima potekli su Ludijci, Anamijci,
Lehabijci, Neftuhijci, 12 Patrušani i Kasluhijci, od kojih su potekli Filistejci
i Kaftorci. 13 Kanaan rodi Sidona, svog prvenca, i Heta, 14 i Jebusejce,
Amorejce, Girgašane, 15 Hivijce, Arkijce, Sinijce, 16 Arvadijce, Semarijce i
Hamatijce. 17 Šemovi sinovi: Elam, Ašur, Arpakšad, Lud i Aram. Aramovi
sinovi: Us, Hul, Geter i Mešek. 18 Arpakšadu se rodi Šelah, Šelahu se
rodi Eber. 19 Eberu se rodiše dva sina: jednom bješe ime Peleg, jer se za
njegova doba razdijelila zemlja. Njegovu je bratu bilo ime Joktan. 20 Od
Joktana se rodiše Almodad, Šelef, Hasarmavet, Jerah, 21 Hadoram, Uzal,
Dikla, 22 Obal, Abimael, Šeba, 23 Ofir, Havila i Jobab. Svi su to sinovi
Joktanovi. 24 Šem, Arpakšad, Šalah, 25 Eber, Peleg, Rau, 26 Serug, Nahor,
Tarah, 27 Abram, to jest Abraham. 28 Abrahamovi sinovi: Izak i Jišmael.
29 Ovo je njihovo rodoslovlje: Jišmaelov prvenac Nebajot, zatim Kedar,
Adbeel, Mibsam, 30 Mišma, Duma, Masa, Hadad, Tema, 31 Jetur, Nafiš i
Kedma. To su Jišmaelovi sinovi. 32 Sinovi Keture, Abrahamove inoče:
ona rodi Zimrana, Jokšana, Medana, Midjana, Jišbaka i Šuaha. Sinovi
Jokšanovi jesu: Šeba i Dedan. 33 Midjanovi su sinovi bili: Efa, Efer, Henok,
Abida i Eldaa. Svi su oni bili Keturini sinovi. 34 Abrahamu se rodi Izak;
Izakovi su sinovi bili: Ezav i Izrael. 35 Ezavovi su sinovi bili: Elifaz, Reuel,
Jeuš, Jalam i Korah. 36 Elifazovi su sinovi bili: Teman, Omar, Sefi, Gatan,
Kenaz, Timna i Amalek. 37 Reuelovi su sinovi bili: Nahat, Zerah, Šama i
Miza. 38 Seirovi su sinovi bili: Lotan, Šobal, Sibeon, Ana, Dišon, Eser i
Dišan. 39 Lotanovi su sinovi bili: Hori i Homam; Lotanova je sestra bila
Timna. 40 Šobalovi su sinovi bili: Alvan, Manahat, Ebal, Šefi i Onam.
Sibeonovi su sinovi bili: Aja i Ana. 41 Anin je sin bio Dišon, a Dišonovi
su sinovi bili: Hamram, Ešban, Jitran i Keran. 42 Eserovi su sinovi bili:
Bilhan, Zaavan i Jaakan. Dišonovi su sinovi bili Us i Aran. 43 Evo kraljeva
koji su kraljevali u zemlji edomskoj prije nego je zavladao kralj sinova
Izraelovih: Bela, sin Beorov; gradu mu je bilo ime Dinhaba. 44 Kad je umro
Bela, na njegovo se mjesto zakraljio Jobab, sin Zareha iz Bosre. 45 Kad je
umro Jobab, zakraljio se na njegovo mjesto Hušam iz temanske zemlje.
46 Kad je umro Hušam, zakraljio se na njegovo mjesto Bedadov sin Hadad,
koji je potukao Midjance na Moapskom polju; gradu mu je bilo ime Avit.
47 Kad je umro Hadad, zakraljio se na njegovo mjesto Samla iz Masreke.
48 Kad je umro Samla, zakraljio se na njegovo mjesto Šaul iz Rehobota na
Rijeci. 49 Kad umrije Šaul, zavlada Baal Hanan, Akborov sin. 50 Kad je
umro Baal Hanan, zavladao je Hadad; gradu mu je bilo ime Pai. Žena mu
se zvala Mehetabela. Bila je kći Matredova iz Me Zahaba. 51 Kad je umro
Hadad, nastali su knezovi u Edomu: knez Timna, knez Alva, knez Jetet,

52 knez Oholibama, knez Ela, knez Pinon, 53 knez Kenaz, knez Teman, knez
Mibsar, 54 knez Magdiel i knez Iram. To su bili knezovi edomski.

2

1 Evo Izraelovih sinova: Ruben, Šimun, Levi, Juda, Jisakar i Zebulun,
2 Dan, Josip i Benjamin, Naftali, Gad i Ašer. 3 Judini sinovi: Er, Onan i
Šela. Ta mu je tri rodila Kanaanka, Šuina kći. Ali Er, Judin prvenac, bijaše
nevaljao u Jahvinim očima i Jahve ga pogubi. 4 Njegova nevjesta Tamara
rodi mu Peresa i Zeraha. U svemu je bilo pet Judinih sinova. 5 Peresovi
su sinovi bili: Hesron i Hamul. 6 Zerahovi su sinovi bili: Zimri, Etan,
Heman, Kalkol i Dara; u svemu pet. 7 Karmijevi su sinovi bili: Akar, koji je
nanio zlo Izraelu prekršivši kletvu. 8 A sinovi Etanovi: Azarja. 9 Hesronovi
sinovi koji mu se rodiše bijahu: Jerahmeel, Ram i Kelubaj. 10 Ram rodi
Aminadaba, a Aminadab rodi Nahšona, kneza Judinih sinova. 11 Nahšon
rodi Salmu, Salma rodi Boaza. 12 Boaz rodi Obeda, Obed rodi Jišaja. 13 Jišaj
rodi prvenca Eliaba, drugog Abinadaba, trećeg Šimu, 14 četvrtog Netanela,
petog Radaja, 15 šestog Osema, sedmoga Davida. 16 Sestre im: Sarviju i
Abigajilu. Sarvijini su sinovi bili: Abišaj, Joab, Asahel, trojica. 17 Abigajila
je rodila Amasu, Amasin je otac bio Jišmaelac Jeter. 18 Hesronov sin Kaleb
imao je sa ženom Azubom i s Jeriotom sinove, a sinovi su mu bili: Ješer,
Šobab i Ardon. 19 Kad je umrla Azuba, uze Kaleb za ženu Efratu i ona
mu rodi Hura. 20 Hur rodi Urija, a Uri rodi Besalelu. 21 Potom Hesron uze
kćer Makira, oca Gileadova; uzeo ju je za ženu kad mu je bilo šezdeset
godina i ona mu rodi Seguba. 22 Segub rodi Jaira, koji je imao dvadeset i
tri grada u gileadskoj zemlji. 23 Ali su Gešurci i Aramejci osvojili od njih
Jairova Sela, Kenat sa selima, šezdeset gradova. To su sve osvojili sinovi
Makira, oca Gileadova. 24 Kad je umro Hesron u Kaleb Efrati, Hesronova
žena Abija rodi mu Ašhura, oca Tekoina. 25 Sinovi Jerahmeela, Hesronova
prvenca, bili su: prvenac Ram, pa Buna, Oren, Osem i Ahija. 26 Jerahmeel
je imao i drugu ženu, zvala se Atara, koja je bila Onamova majka. 27 Sinovi
Rama, Jerahmeelova prvenca, bili su Maas, Jamin i Eker. 28 Onamovi su
sinovi bili: Šamaj i Jada; Šamajevi sinovi: Nadab i Abišur. 29 Abišurova
se žena zvala Abihajla, koja mu rodi Ahbana i Molida. 30 Nadabovi su
sinovi bili: Seled i Afajim, ali je Seled umro bez djece. 31 Sinovi su
Afajimovi bili: Jiši; Jišijevi sinovi: Šešan; Šešanov sin Ahlaj. 32 Sinovi
Jade, brata Šamajeva, bili su: Jeter i Jonatan; ali je Jeter umro bez djece.
33 Jonatanovi su sinovi bili: Pelet i Zaza. To su bili Jerahmeelovi sinovi.
34 Šešan nije imao sinova, nego kćeri; ali je Šešan imao slugu Egipćanina
po imenu Jarhu. 35 Zato je Šešan dao kćer sluzi Jarhi za ženu i ona mu rodi
Ataja. 36 Ataj rodi Natana, Natan rodi Zabada. 37 Zabad rodi Eflala, Eflal
rodi Obeda; 38 Obed rodi Jehua, Jehu rodi Azarju, 39 Azarja rodi Helesa,
Heles rodi Elasu; 40 Elasa rodi Sismaja, Sismaj rodi Šaluma, 41 Šalum rodi
Jekamju, Jekamja rodi Elišamu. 42 Sinovi Kaleba, Jerahmeelova brata, bili
su: njegov prvenac Meša, otac Zifov; sinovi oca Mareše bili su: Hebron.
43 Hebronovi sinovi Korah, Tapuah, Rekem i Šema. 44 Šema rodi Rahama,
oca Jorkoamova, a Rekem rodi Šamaja. 45 Šamajev je sin bio Maon, a
Maon je bio otac Bet-Sarov. 46 Efa, Kalebova inoča, rodila je Harana,
Mosu i Gazeza; Haran je rodio Gazeza. 47 Johdajevi su sinovi bili: Regem,
Jotam, Gešan, Felet, Efa i Šaaf. 48 Maaka, Kalebova inoča, rodila je Šebera

i Tirhanu. 49 Rodila je Šaafa, oca Madmanina, Ševu, oca Makbenina, i
oca Gibina; a Kalebova je kći bila Aksa. 50 To su bili sinovi Kalebovi.
A sinovi Hura, Efratina prvenca: Šobal, otac Kirjat Jearimov, 51 Salma,
otac Betlehemov, i Haref, otac Bet-Gaderov. 52 A sinovi Šobala, oca Kirjat
Jearimova: Reaja, polovica Manahaćana. 53 Kirjatjearimske su porodice
bile: Jitrani, Pućani, Šumaćani i Mišrani; od njih su potekli Soraćani i
Eštaoljani. 54 Salmini su sinovi: Betlehem, Netofaćani, Atrot, Bet Joab i
polovina Manahaćana, Saraćani. 55 Književničke obitelji koje su živjele u
Jabesu bile su: Tiraćani, Simeaćani, Sukaćani. To su Kinejci koji su potekli
od Hamata, oca Rekabova doma.

3

1 Ovo su Davidovi sinovi koji mu se rodiše u Hebronu: prvenac Amnon
od Jizreelke Ahinoame, drugi Daniel od Karmelke Abigajle, 2 treći Abšalom,
sin Maake, kćeri Talmaja, gešurskoga kralja, četvrti Adonija, sin Hagitin,
3 peti Šefatja od Abitale, šesti Jitream od njegove žene Egle. 4 Šest mu se
sinova rodilo u Hebronu, gdje je kraljevao sedam godina i šest mjeseci; a
trideset je i tri godine kraljevao u Jeruzalemu. 5 Ovi mu se sinovi rodiše u
Jeruzalemu: Šimeja, Šobab, Natan i Salomon; četiri od Bat-Šebe, kćeri
Amielove. 6 Jibhar, Elišama, Elifalet, 7 Nogah, Nefeg, Jafija, 8 Elišama,
Elijada, Elifelet: devet. 9 Sve Davidovi sinovi osim inočkih sinova i njihove
sestre Tamare. 10 Salomonov je sin bio Roboam, njegov sin Abija, njegov
sin Asa, njegov sin Jošafat, 11 njegov sin Joram, njegov sin Ahazja, njegov
sin Joaš, 12 njegov sin Amasja, njegov sin Azarja, njegov sin Jotam, 13 njegov
sin Ahaz, njegov sin Ezekija, njegov sin Manaše, 14 njegov sin Amon, njegov
sin Jošija. 15 Jošijini su sinovi bili: prvenac Johanan, drugi Jojakim, treći
Sidkija, četvrti Šalum. 16 Jojakimovi su sinovi bili: Jekonija, njegov sin,
i Sidkija, njegov sin. 17 Sinovi sužnja Jekonje bili su Šealtiel, njegov sin,
18 Malkiram, Pedaja, Šenasar, Jekamja, Jošama i Nebadja. 19 Pedajini su
sinovi bili: Zerubabel i Šimej; Zerubabelovi sinovi: Mešulam i Hananija,
i sestra im Šelomita. 20 Hašuba, Ohel, Berekja, Hasadja i Jušab-Hesed,
njih petorica. 21 Hananijini su sinovi bili: Pelatja i Jišaja, Refajini sinovi,
Arnanov sin, Obadjin sin, Šekanijin sin. 22 Šekanijini su sinovi bili:
Šemaja, a Šemajini su sinovi bili: Hatuš, Jigal, Barijah, Nearja i Šafat,
šestorica. 23 Nearjini su sinovi bili Elijoenaj, Ezekija i Azrikam, trojica.
24 Elijoenajevi su sinovi bili Hodavja, Elijašib, Felaja, Akub, Johanan, Delaja
i Anani, sedmorica.

4

1 Judini su sinovi bili: Peres, Hesron, Karmi, Hur i Šobal. 2 Šobalov sin
Reaja rodi Jahata, a Jahat rodi Ahumaja i Lahada. To su soratski rodovi.
3 Ovo su sinovi od oca Etama: Jizreel, Jišma i Jidbaš, a njihovoj je sestri bilo
ime Haslelponija. 4 Fenuel je bio otac Gedoru, a Ezer je bio Hušin otac. To
su bili sinovi Hura, prvenca Efrate, oca Betlehema. 5 A otac Tekoe Ašhur
imao je dvije žene, Helu i Naaru. 6 Naara mu je rodila Ahuzama, Hefera,
Temnance i Ahaštarce. To su Naarini sinovi. 7 Helini su sinovi bili: Seret,
Sohar i Etnan. 8 Kos rodi Anuba i Hasobebu i porodice Harumova sina
Aharhela. 9 Jabes je bio izvrsniji među braćom i mati mu je nadjela ime
Jabes govoreći: “Rodila sam ga s bolom.” 10 Jabes je prizvao Izraelova Boga
govoreći: “Ako me odista blagoslivljaš, raširi moje područje, neka bude

tvoja ruka uza me i sačuvaj me oda zla, tako da se ne mučim!" Ispuni mu
Bog za što ga je molio. 11 Šuhin brat Kelub rodi Mehira; on je bio Eštonov
otac. 12 Od Eštona poteče Bet Rafa, Paseah i Tehina, otac Ir Nahaša. To su
Rekini ljudi. 13 A Kenazovi su sinovi bili: Otniel i Seraja. Otnielovi sinovi:
Hatat i Meonotaj. 14 Meonotaj rodi Ofru; Šeraja rodi Joaba, oca onih što
žive u Dolini rukotvoraca, jer bijahu rukotvorci. 15 Sinovi Jefuneova sina
Kaleba bili su: Ir, Ela i Naam; Elin je sin bio Kenaz. 16 Jehalelelovi su
sinovi bili Zif, Zifa, Tirja i Asrael. 17 Ezrini sinovi: Jeter, Mered, Efer i Jalon;
Jeter rodi Mirjamu, Šamaja i Jišboha, Eštemoina oca. 18 Njegova žena
Judejka rodila je Jereda, Gedorova oca, Hebera, Sokova oca, i Jekutiela,
Zanoahova oca. To su bili sinovi Bitje, faraonove kćeri koju je za ženu
uzeo Mered. 19 Sinovi Hodijine žene, sestre Nahama, Keilina oca, bili su:
Šimun, otac Jomama Garmijca, i Eštemoa Maakaćanin. 20 Šimunovi su
sinovi bili: Amnon, Rina, Ben-Hanan i Tilon. Išijevi sinovi: Zohet i Ben-
Zohet. 21 Sinovi Judina sina Šele bili su: Er, Lekin otac, Lada, Marešin
otac, i obitelji platnarske kuće u Bet Ašbeji; 22 Jokim i ljudi iz Kozebe Joaš
i Saraf, koji su vladali nad Moabom i vratili se u Betlehem. Ali su to stari
događaji. 23 To su bili lončari koji su živjeli u Netajimu i u Gederi kod kralja
i bili su ondje zaposleni u njega. 24 Šimunovi su sinovi bili Nemuel, Jamin,
Jarib, Zerah i Šaul. 25 Njegov je sin bio Šalum, a njegov je sin Mibsam,
njegov sin Mišma. 26 Mišmini su sinovi bili: Hamuel, sin mu, i njegov sin
Zakur i njegov sin Šimej. 27 Šimej je imao šesnaest sinova i šest kćeri;
njegova braća nisu imala mnogo sinova, i sve njihove porodice nije bilo
tako mnogo kao Judinih sinova. 28 Živjeli su u Beer Šebi, Moladi i Hasar
Šualu, 29 u Bilhi, u Esemu, u Toladu, 30 u Betuelu, u Hormi, u Siklagu,
31 u Bet Markabotu, u Hasar Susimu, u Bet Biriju i u Šaarajimu. To su bili
njihovi gradovi do Davidova kraljevanja. 32 A njihova su naselja bila: Etam
i Ajin, Rimon, Token i Ašan, pet gradova. 33 I sva njihova naselja što su
bila oko tih gradova do Baala. To su bili njihovi stanovi i njihovi plemenski
popisi. 34 Mešobad, Jamlek i Amasjin sin Joša, 35 Joel i Jehu, sin Jošibje, sina
Serajina, sina Asielova, 36 Elijoenaj, Jaakoba, Ješohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel
i Benaja, 37 Ziza, sin Šifija, sina Alonova, sina Jedajeva, sina Šimrijeva, sina
Šemajina. 38 Ti su imenovani bili starješine svojim rodovima i njihove su se
porodice veoma umnožile. 39 Zato su otišli do mjesta kako se ide u Gedor
do istočne strane doline da traže pašu stoci. 40 Našli su obilatu i dobru
pašu i prostranu, sigurnu i mirnu zemlju. Budući da su ondje prije živjeli
Hamovi potomci, 41 Šimunovci, poimence popisani, navališe za vremena
judejskoga kralja Ezekije te razbiše njihove šatore i njihove zaklone koji
se nađoše ondje. Baciše na njih kletvu, koja traje do današnjega dana, i
nastaniše se na njihovo mjesto jer su ondje bili pašnjaci za njihovu stoku.
42 Onda su neki među onima što su pripadali Šimunovim sinovima, njih
pet stotina, izbili na planinu Seir, na čelu s Felatjom, Nearjom, Refajom i
Uzielom, Išijevim sinovima. 43 Oni pobiše ostatak koji se spasio između
Amalečana i naseliše se ondje do današnjega dana.

5

1 Sinovi Izraelova prvenca Rubena. On je doista bio prvenac; ali
kad je oskvrnuo očevu postelju, njegovo je pravo prvorodstva bilo dano
sinovima Izraelova sina Josipa, ali im nije bilo upisano u rodovnik, 2 jer je

Juda nadvladao među braćom, a od njega se rodio knez. Ipak je pravo
prvorodstva pripalo Josipu. 3 Sinovi Izraelova prvenca Rubena bili su
Henok, Falu, Hesron i Karmi. 4 Joelovi sinovi: njegov sin Šemaja, njegov sin
Gog, njegov sin Šimej, 5 njegov sin Mika, njegov sin Reaja, njegov sin Baal,
6 njegov sin Beera, koga je odveo u sužanjstvo asirski kralj Tiglat Pileser;
on je bio poglavar Rubenova plemena. 7 Njegovoj braći, po obiteljima, kad
su se zapisali u plemenski rodovnik po naraštajima, bio je poglavar Jeiel,
Zaharija, 8 Bela, sin Azazov, sin Šemin, sin Joelov. On je živio u Aroeru
i do Neba i Baal Meona. 9 Prema istoku njegova se zemlja prostirala do
ulaza u pustinju, od rijeke Eufrata, jer mu se stoka umnožila u gileadskoj
zemlji. 10 Za Šaulovih vremena vojevali su s Hagrijcima koji su izginuli
od njihove ruke; tako su se naselili u njihove šatore po svemu istočnom
području od Gileada. 11 Gadovi su sinovi živjeli blizu njih u bašanskoj
zemlji do Salke. 12 Poglavar je bio Joel, a drugi Šafan, pa Janaj i Šafat u
Bašanu. 13 Njihova su braća po svojim rodovima bila: Mihael, Mešulam,
Šeba, Joraj, Jakan, Zija, Eber, sedmorica. 14 To su bili sinovi Abihajila,
sina Hurija, sina Jaroaha, sina Gileada, sina Mihaela, sina Ješišaja, sina
Jahdona, sina Buza. 15 Ahi, sin Abdiela, Gunijeva sina, bio je poglavar
njihova roda. 16 Živjeli su u Gileadu i u njihovim zaseocima te po svim
šaronskim pašnjacima do njihovih krajeva. 17 Svi su bili zapisani u
plemenski rodovnik za vremena judejskoga kralja Jotama i za vremena
izraelskoga kralja Jeroboama. 18 Rubenovih i Gadovih sinova, i polovine
Manašeova plemena, hrabrih junaka koji su nosili štit i mač te zapinjali
luk i bili vješti boju, bijaše četrdeset tisuća sedam stotina i šezdeset
vojnika. 19 Ratovali su protiv Hagrijaca, Iturejaca, Nafišejaca i Nodabejaca.
20 U boju su zavapili k Bogu i on ih je uslišao jer su se pouzdali u nj:
potpomognuti su protiv neprijatelja te su im predani u ruke Hagrijci sa
svim njihovim saveznicima. 21 Zaplijenili su njihovu stoku - pedeset tisuća
deva, dvije stotine i pedeset tisuća ovaca i koza i dvije tisuće magaraca
- i odveli u ropstvo sto tisuća ljudi. 22 Pobijenih je mnogo palo, jer je
taj boj bio od Boga; onda se naseliše na njihovo mjesto do sužanjstva.
23 Sinovi polovine Manašeova plemena nastanili su se u toj zemlji od
Bašana do Baal Hermona i Šenira i do Hermonske gore. I bijahu se
umnožili. 24 Ovo su bili poglavari njihovih rodova: Efer, Jiši, Eliel, Azriel,
Jeremija, Hodavja i Jahdiel, hrabri junaci i ugledni muževi: poglavari u
svojim rodovima. 25 Ali kad su se iznevjerili Bogu svojih otaca i odali
se preljubu s bogovima naroda one zemlje koje je Bog iskorijenio pred
njima, 26 probudio je Izraelov Bog neprijateljstvo asirskoga kralja Pula i
neprijateljstvo asirskoga kralja Tiglat Pilesera. Oni su odveli u sužanjstvo
Rubenovo i Gadovo pleme i polovinu Manašeova plemena. Doveli su ih u
Helah, Habor i Haru i na Gozansku rijeku do današnjega dana. 27 Levijevi
su sinovi bili Geršom, Kehat i Merari. 28 Kehatovi sinovi: Amram, Jishar,
Hebron i Uziel. 29 Amramovi sinovi: Aron, Mojsije i Mirjama. Aronovi
sinovi: Nabad i Abihu, Eleazar i Itamar. 30 Eleazar rodi Pinhasa, Pinhas
rodi Abišuu; 31 Abišua rodi Bukija, Buki rodi Uziju; 32 Uzija rodi Zerahju;
Zerahja rodi Merajota. 33 Merajot rodi Amarju; Amarja rodi Ahituba;
34 Ahitub rodi Sadoka; Sadok rodi Ahimaasa; 35 Ahimaas rodi Azarju,
Azarja rodi Johanana; 36 Johanan rodi Azarju, koji je bio svećenik u Hramu
što ga je sagradio Salomon u Jeruzalemu. 37 Azarja rodi Amarju; Amarja
rodi Ahituba; 38 Ahitub rodi Sadoka, Sadok rodi Šaluma; 39 Šalum rodi

Hilkiju, Hilkija rodi Azarju; 40 Azarja rodi Seraju; Seraja rodi Josadaka.
41 Josadak je otišao kad je Jahve odveo u sužanjstvo Judu i Jeruzalem
Nabukodonozorovom rukom.

6

1 Levijevi su sinovi bili Geršom, Kehat i Merari. 2 Evo imena Geršomovih
sinova: Libni i Šimej. 3 Kehatovi su sinovi bili: Amram, Jishar, Hebron i
Uziel. 4 Merarijevi sinovi: Mahli i Muši. Ovo su rodovi Levijevaca po
svojim ocima. 5 Od Geršoma: sin mu Libni, njegov sin Jahat, njegov
sin Zima, 6 njegov sin Joah, njegov sin Ido, njegov sin Zerah, njegov sin
Jeatraj. 7 Kehatovi sinovi: sin mu Aminadab, njegov sin Korah, njegov
sin Asir, 8 njegov sin Elkana, njegov sin Ebjasaf, njegov sin Asir; 9 njegov
sin Tahat, njegov sin Uriel, njegov sin Uzija, njegov sin Šaul. 10 Elkanini
sinovi: Amasaj i Ahimot; 11 njegov sin Elkana, njegov sin Sufaj, njegov sin
Nahat; 12 njegov sin Eliab, njegov sin Jeroham, njegov sin Elkana. Elkanini
sinovi: 13 Samuel, njegov prvenac, drugi Abija. 14 Merarijevi sinovi: Mahli,
njegov sin Libni, njegov sin Šimej, njegov sin Uza, 15 njegov sin Šima,
njegov sin Hagija, njegov sin Asaja. 16 Ovo su oni koje je postavio David
da se brinu za pjevanje u Domu Jahvinu kad je Kovčeg ondje našao svoje
počivalište; 17 oni koji su služili pred Prebivalištem, Šatorom sastanka,
pjevajući, dok nije Salomon sagradio Dom Jahvin u Jeruzalemu i koji su
obavljali službu po propisanom redoslijedu. 18 Evo onih što su obavljali
službu i njihovih sinova: od Kehatovih sinova: pjevač Heman, sin Joela,
sina Samuela, 19 sina Elkane, sina Jerohama, sina Eliela, sina Toaha, 20 sina
Sifa, sina Elkane, sina Mahata, sina Amasaja, 21 sina Elkane, sina Joela,
sina Azarje, sina Sefanije, 22 sina Tahata, sina Asira, sina Abjasafa, sina
Koraha, 23 sina Jishara, sina Kehata, sina Levija, sina Izraelova. 24 Brat mu
Asaf stajao je s desne strane; Asaf je bio sin Berekje, sina Šime, 25 sina
Mihaela, sina Baaseja, sina Malkije, 26 sina Etnija, sina Zeraha, sina Adaje,
27 sina Etana, sina Zime, sina Šimeja, 28 sina Jahata, sina Geršoma, sina
Levijeva. 29 Merarijevi sinovi, njihova braća, stajala su mu s lijeve strane:
Etan, sin Kušija, sina Abdija, sina Maluka, 30 sina Hašabje, sina Amasje,
sina Hilkije, 31 sina Amsija, sina Banija, sina Šomera, 32 sina Mahlija,
sina Mušija, sina Merarija, sina Levijeva. 33 Njihova braća leviti bili su
postavljeni za svu službu u svetom Prebivalištu, u Domu Božjem. 34 Aron
i njegovi sinovi prinosili su kad na žrtveniku za paljenice i na kadionom
žrtveniku, obavljajući sav posao u Svetinji nad svetinjama i izvršujući
obred pomirenja nad Izraelom, prema svemu što je zapovjedio Božji sluga
Mojsije. 35 Ovo su Aronovi sinovi: sin mu Eleazar, njegov sin Pinhas,
njegov sin Abišua, 36 njegov sin Buki, njegov sin Uzi, njegov sin Zerahja,
37 njegov sin Merajot, njegov sin Amarja, njegov sin Ahitub, 38 njegov
sin Sadok, njegov sin Ahimaas. 39 Ovo su im boravišta po naseljima u
njihovu području: Aronovim sinovima od Kehatove obitelji - jer na njih
je pao ždrijeb - 40 dali su Hebron u judejskoj zemlji s pašnjacima oko
njega. 41 Gradsko polje i njegova sela dali su Jefuneovu sinu Kalebu.
42 Dali su, dakle, Aronovim sinovima gradove-utočišta Hebron i Libnu s
pašnjacima, Jatir i Eštemou s pašnjacima, 43 Hilez s pašnjacima, Debir
s pašnjacima, 44 Ašan s pašnjacima i Bet Šemeš s pašnjacima. 45 Od
Benjaminova plemena: Gebu s pašnjacima, Alemet s pašnjacima i Anatot
s pašnjacima; dakle trinaest gradova po njihovim rodovima. 46 Ostalim

Kehatovim sinovima prema plemenskim rodovima pripalo je ždrijebom
deset gradova od polovine Manašeova plemena. 47 Geršomovim sinovima
po njihovim rodovima pripalo je od Jisakarova plemena, od Ašerova
plemena, od Naftalijeva plemena i od Manašeova plemena u Bašanu
trinaest gradova. 48 Merarijevim sinovima po njihovim rodovima pripalo
je ždrijebom od Rubenova plemena, od Gadova plemena i od Zebulunova
plemena dvanaest gradova. 49 Tako su Izraelovi sinovi dali levitima te
gradove s pašnjacima. 50 Dali su ždrijebom od plemena Judinih sinova, od
plemena Šimunovih sinova i od plemena Benjaminovih sinova te gradove
koje su spomenuli poimence. 51 Onima koji su bili od rodova Kehatovih
sinova te dobili ždrijebom gradove od Efrajimova plemena 52 dali su
kao gradove-utočišta Šekem s pašnjacima u Efrajimovoj gori i Gezer s
pašnjacima, 53 Jokmeam s pašnjacima, Bet Horon s pašnjacima, 54 Ajalon
s pašnjacima i Gat-Rimon s pašnjacima. 55 Od polovine Manašeova
plemena dali su rodovima ostalih Kehatovih sinova: Aner s pašnjacima i
Bileam s pašnjacima. 56 Geršomovim sinovima dali su od rodova polovine
Manašeova plemena Golan u Bašanu s pašnjacima i Aštarot s pašnjacima.
57 Od Jisakarova plemena Kedeš s pašnjacima, Dobrat s pašnjacima,
58 Ramot s pašnjacima i Anem s pašnjacima. 59 Od Ašerova plemena
Mašal s pašnjacima, Abdon s pašnjacima, 60 Hukok s pašnjacima i Rehob
s pašnjacima. 61 Od Naftalijeva plemena Kedeš u Galileji s pašnjacima,
Hamon s pašnjacima i Kirjatajim s pašnjacima. 62 Ostalim Merarijevim
sinovima dali su od Zebulunova plemena Rimon s pašnjacima i Tabor s
pašnjacima. 63 S onu stranu Jordana, prema Jerihonu, na istočnoj strani
Jordana, dali su im od Rubenova plemena Beser u pustinji s pašnjacima,
Jahsu s pašnjacima, 64 Kedemot s pašnjacima i Mefaat s pašnjacima. 65 Od
Gadova plemena Ramot u Gileadu s pašnjacima, Mahanajim s pašnjacima,
66 Hešbon s pašnjacima i Jazer s pašnjacima.

7

1 Jisakarovi su sinovi bili Tola i Fua, Jašub i Šimron, njih četvorica.
2 Tolini sinovi: Uzi, Refaja, Jeriel, Jahmaj, Jibsam i Samuel, glavari obitelji
od Tole, hrabri junaci svrstani po srodstvu; bilo ih je na broju za Davidova
vremena dvadeset i dvije tisuće i šest stotina. 3 Uzijevi sinovi: Jizrahja;
Jizrahjini sinovi: Mihael, Obadja, Joel i Jišija, u svemu pet glavara. 4 S njima
je po obiteljima srodnih bilo u vojnim četama za rat trideset i šest tisuća
ljudi, jer su imali mnogo žena i sinova. 5 Njihove braće po svim Jisakarovim
rodovima, hrabrih junaka, bilo je svega osamdeset i sedam tisuća i svi su
bili popisani u plemenskim rodovnicima. 6 Benjaminovi sinovi: Bela, Beker
i Jediael, njih trojica. 7 Belini sinovi: Esbon, Uzi, Uziel, Jerimot i Iri, pet
obiteljskih glavara, hrabrih junaka; u plemenskom popisu bilo je zapisanih
dvadeset dvije tisuće i trideset četiri. 8 Bekerovi sinovi: Zimra, Joaš,
Eliezer, Elijoenaj, Omri, Jerimot, Abija, Anatot i Alamet, svi Bekerovi sinovi.
9 U plemenskom popisu po koljenima, po obiteljskim glavarima, hrabrih
junaka, bilo je zapisano dvadeset tisuća i dvije stotine. 10 Jediaelovi sinovi:
Bilhan, Bilhanovi sinovi: Jeuš, Benjamin, Ahud, Kenaana, Zetan, Taršiš
i Ahišahar. 11 Svih Jediaelovih sinova po obiteljskim glavarima, hrabrih
junaka, bilo je sedamnaest tisuća i dvije stotine, sve za rat sposobnih.
12 Šupim i Hupim. Sinovi Irovi: Hušim; njegov sin Aher. 13 Naftalijevi
sinovi: Jahasiel, Guni, Jeser i Šalum. Bilhini sinovi. 14 Manašeovi sinovi:

Asriel, koga je rodila Manašeova inoča Aramejka; ona je rodila i Makira,
Gileadova oca. 15 Makir je oženio Hupima i Šupima; sestra mu se zvala
Maaka; ime drugome bilo je Selofhad, a Selofhad je imao kćeri. 16 Makirova
žena Maaka rodila je sina, komu je nadjela ime Pereš. Bratu mu je dala
ime Šareš, a njegovi su sinovi bili Ulam i Rakem. 17 Ulamovi sinovi: Bedan.
To su sinovi Gileada, sina Makira, Manašeova sina. 18 Njegova sestra
Hamoleketa rodila je Išhoda, Abiezera i Mahlu. 19 Šemidini su sinovi bili:
Ahjan, Šekem, Likhi i Aniam. 20 Efrajimovi sinovi: Šutelah, njegov sin
Bered, njegov sin Tahat, njegov sin Elada, njegov sin Tahat, 21 njegov sin
Zabad, njegov sin Šutelah, Ezer i Elad. Njih su ubili gatski građani, rođeni
u zemlji, jer su sišli da im otmu stoku. 22 Zato je njihov otac Efrajim tugovao
dugo vremena, a braća su mu odlazila da ga tješe. 23 Onda je ušao k svojoj
ženi i ona je zatrudnjela i rodila sina, a on mu nadjenu ime Berija, jer se
nesreća dogodila u njegovoj kući. 24 Kći mu je bila Šeera, koja je sagradila
Donji i Gornji Bet Horon i Uzen Šeeru. 25 Sin mu je bio Refah i Rešef,
njegov sin Telah, njegov sin Tahan, 26 njegov sin Ladan, njegov sin Amihud,
njegov sin Elišama, 27 njegov sin Nun, njegov sin Jošua. 28 Njihov posjed
i njihova naselja bili su Betel i njegova sela, s istoka Naaran, sa zapada
Gazer i njegova sela, Šekem i njegova sela do Gaze s njezinim selima. 29 U
rukama Manašeovih sinova bio je Bet Šean sa svojim selima, Tanak sa
svojim selima, Megido sa svojim selima, Dor sa svojim selima. U njima su
živjeli sinovi Izraelova sina Josipa. 30 Ašerovi su sinovi bili: Jimna, Jišva,
Jišvi i Berija, i njihova sestra Seraha. 31 Berijini sinovi: Heber i Malkiel;
on je bio Birzajitov otac. 32 Heber postade otac Jafletu, Šomeru, Hotamu i
njihovoj sestri Šui. 33 Jafletovi su sinovi bili: Pasak, Bimhal i Ašvat; to su
bili Jafletovi sinovi. 34 A sinovi njegova brata Šomera: Rohga, Huba i Aram.
35 Sinovi njegova brata Helema: Sofah, Jimna, Šeleš i Amal. 36 Sofahovi
sinovi: Suah, Harnefer, Šual, Beri, Jimra, 37 Beser, Hod, Šama, Šilša, Jitran
i Bera. 38 Jeterovi sinovi: Jefune, Fispa i Ara. 39 Ulini sinovi: Arah, Haniel
i Risja. 40 Svi su oni bili Ašerovi sinovi, obiteljski glavari, probrani hrabri
junaci, glavari među knezovima; kad su bili popisani, bilo ih je dvadeset i
šest tisuća ljudi u bojnim četama.

8

1 Benjamin rodi prvenca Belu, drugog Ašbela, trećeg Ahraba, 2 četvrtog
Nohu i petog Rafu. 3 Belini su sinovi bili: Adar, Gera, Ehudov otac, 4 Abišua,
Naaman, Ahoah, 5 Gera, Šefufan i Huram. 6 Oni su bili Ehudovi sinovi i
bili su obiteljski glavari onima koji su živjeli u Gebi, odakle su ih odveli u
sužanjstvo u Manahat; 7 Naaman, Ahija i Gera; on ih je vodio u sužanjstvo
i rodio Uzu i Ahihuda. 8 Šaharajim, pošto je otpustio žene Hušimu i Baru,
dobio je sinove u Moapskom polju: 9 sa svojom ženom Hodešom imao je
sinove Jobaba, Sibju, Mešu, Malkama, 10 Jeusa, Sakju i Mirmu; to su bili
njegovi sinovi, obiteljski glavari. 11 S Hušimom je rodio Abituba i Elpaala.
12 Elpaalovi su sinovi bili: Eber, Mišam i Šamed; on je sagradio Ono i Lod
s njihovim selima. 13 Zatim Berija i Šema. Oni su bili obiteljski glavari
onima koji su živjeli u Ajalonu i istjerali su gatske stanovnike. 14 Njegov
brat: Šešak. Jeremot, 15 Zabadja, Arad i Eder, 16 Mihael, Jišpa i Joha bili
su Berijini sinovi. 17 Zebadja, Mešulam, Hizki, Haber, 18 Jišmeraj, Jizlia

i Jobab bili su Elpaalovi sinovi. 19 Jakim, Zikri, Zabdi, 20 Elijoenaj, Siltaj,
Eliel, 21 Adaja, Beraja i Šimrat bili su Šimijevi sinovi. 22 Jišpan, Eber, Eliel,
23 Abdon, Zikri, Hanan, 24 Hananija, Elam, Antotija, 25 Jifdeja, Fenuel bili su
Šešakovi sinovi. 26 Šamšeraj, Šeharja, Atalija, 27 Jaarešja, Elija i Zikri bili
su Jerohamovi sinovi. 28 To su bili glavari obitelji svrstanih po koljenima.
Živjeli su u Jeruzalemu. 29 U Gibeonu su živjeli: praotac Gibeon, čija
se žena zvala Maaka. 30 Njegov je sin prvenac bio Abdon, pa Sur, Kiš,
Baal, Nadab, 31 Gedor, Ahjo, Zaker, 32 i Miklot, koji je rodio Šimu; pa su i
oni živjeli kod svoje braće u Jeruzalemu, sa svojom braćom. 33 Ner rodi
Kiša, a Kiš rodi Šaula, Šaul rodi Jonatana, Malki-Šua, Abinadaba, Ešbaala,
34 Jonatanov je sin bio Merib Baal; Merib Baal rodi Miku. 35 Mikini su
sinovi bili: Piton, Melek, Tarea i Ahaz. 36 Ahaz rodi Joadu; Joada rodi
Alemeta, Azmaveta i Zimrija; Zimri rodi Mosu. 37 Mosa rodi Biniju, čiji je
sin bio Rafa, a njegov sin Elasa, njegov sin Asel. 38 Asel je imao šest sinova,
kojima su imena: Azrikam, njegov prvenac, Bokru, Jišmael, Šearja, Obadja
i Hanan; svi su oni bili Aselovi sinovi. 39 Sinovi njegova brata Ešeka bili
su: Ulam, prvenac mu, drugi Jehuš, treći Elifelet. 40 Ulamovi su sinovi
bili hrabri junaci koji su zapinjali luk i imali mnogo sinova i unuka, sto
pedeset. Svi su oni bili od Benjaminovih sinova.

9

1 Svi su Izraelci bili upisani u plemenskim rodovnicima, a zapisani su
i u Knjizi izraelskih kraljeva. A Judejci su zbog nevjere bili odvedeni u
sužanjstvo u Babilon. 2 Prvi su stanovnici na svojem posjedu i u svojim
gradovima bili Izraelci, svećenici, leviti i netinci. 3 U Jeruzalemu su
živjeli ljudi od Judinih sinova, od Benjaminovih sinova, od Efrajimovih
i Manašeovih sinova, i to: 4 Utaj, sin Amihuda, sina Omrija, sina Imrija,
sina Banija, od sinova Judina sina Peresa. 5 Od Šilonaca: Asaja, prvenac, sa
svojim sinovima. 6 Od Zarehovih sinova: Jeuel i njegova braća, šest stotina
i devedeset. 7 Od Benjaminovih sinova Salu, sin Mešulama, sina Hodavje,
Hasenuina sina; 8 Ibneja, Jerohamov sin, i Ela, sin Uzije, Mokrijeva sina,
i Mešulam, sin Šefatje, sina Reuela, Ibnijina sina. 9 Imali su po svojim
rodovima devet stotina pedeset i šestero braće. Svi su oni bili glavari,
svaki svoga roda. 10 Od svećenika: Jedaja, Jojarib i Jakin, 11 Azarja,
sin Hilkije, sina Mešulama, sina Sadoka, sina Merajota, Ahitubova sina,
predstojnik Doma Božjeg. 12 Adaja, sin Jerohama, sina Pašhura, Malkijina
sina, Masaj, sin Adiela, sina Jahzere, sina Mešulama, sina Mešilemita,
Imerova sina. 13 Njihove braće, glava obitelji, boraca što su obavljali
službu u Domu Božjem, bilo je tisuću sedam stotina i šezdeset. 14 Od levita
Šemaja, sin Hašuba, sin Azrikama, Hašabjina sina, između Merarijevih
sinova; 15 Bakbakar, Hereš, Galal i Matanija, sin Mike, sina Zikrija, Asafova
sina; 16 Obadja, sin Šemaje, sina Galala, Jedutunova sina, i Berekja, sin
Ase, Elkanina sina, koji je živio u Netofatskim selima. 17 Vratari: Šalum,
Akub, Talmon i Ahiman, i njihova braća; Šalum je bio poglavar, 18 i dosad
je bio na kraljevskim vratima prema istoku. Oni su bili vratari po četama
levita. 19 Šalum, sin Korea, sina Abjasafa, Korahova sina, sa svojom braćom
Korahovcima iz njihove obitelji, bili su odgovorni za bogoslužje; oni su
čuvali pragove Šatora, dok su njihovi oci čuvali ulaz u Jahvin tabor.
20 Eleazarov sin Pinhas bio je predstojnik nad njima nekada (Jahve bio s

njim!). 21 Mešelemjin sin Zaharija bio je vratar na vratima Šatora sastanka.
22 Svih izabranih vratara pragova bilo je dvjesta i dvanaest. Bili su upisani
u rodovnike u svojim selima. Postavili su ih u službu David i vidjelac
Samuel zbog njihove vjernosti. 23 Oni i njihovi sinovi čuvali su stražu na
vratima Doma Jahvina, Doma Šatora. 24 Vratari su stajali na četiri strane:
na istoku, na zapadu, na sjeveru i na jugu. 25 Njihova braća po selima
dolazila su od vremena do vremena da im se pridruže po sedam dana.
26 Samo su četiri vratarska predstojnika bila neprestano u službi. Bili su
leviti, postavljeni nad sobama i nad riznicama Božjega Doma. 27 Noćivali
su oko Božjega Doma jer im je bila dužnost da stražare i da otključavaju
svako jutro. 28 Neki su od njih bili odgovorni za bogoslužno posuđe.
Prebrojavali su ga kad bi ga unosili i kad bi ga iznosili. 29 Neki su se od
njih brinuli za pokućstvo, sve posvećene stvari, fino brašno, vino, ulje,
tamjan i miomirise; 30 a neki od svećeničkih sinova miješali su pomast od
miomirisa. 31 Matitja, jedan od levita, prvenac Šaluma Korahovca, brinuo
se za stvari koje se peku na tavi. 32 Neki od Kehatovaca, njihove braće, bili
su odgovorni za kruhove što se postavljaju svake subote. 33 Oni su bili i
pjevači, glavari levitskih obitelji. Kad su bili slobodni, živjeli su u hramskih
sobama, jer su dan i noć bili na dužnosti. 34 To su bili glavari levitskih
obitelji prema svom srodstvu. Ti su poglavari živjeli u Jeruzalemu. 35 U
Gibeonu su živjeli: Gibeonov otac Jeiel, čijoj je ženi bilo ime Maaka. 36 Sin
mu je prvenac bio Abdon, pa Sur, Kiš, Baal, Ner, Nadab, 37 Gedor, Ahjo,
Zaharija i Miklot. 38 Miklot rodi Šimeama. I oni su živjeli u Jeruzalemu,
naprama svojoj braći. 39 Ner rodi Kiša; a Kiš rodi Šaula; Šaul rodi Jonatana,
Malki-Šuu, Abinadaba i Ešbaala. 40 Jonatanov je sin bio Merib Baal. Merib
Baal rodi Miku. 41 Mikini su sinovi bili: Piton, Melek, Tahrea i Ahaz. 42 Ahaz
rodi Jaru; Jara rodi Alemeta, Azmaveta i Zimrija; Zimri rodi Mosu. 43 Mosa
rodi Binu; njegov je sin bio Rafaja, njegov sin Elasa, njegov sin Asel. 44 Asel
je imao šest sinova, kojima su imena: Azrikam, Bokru, Jišmael, Šearja,
Obadja i Hanan; to su Aselovi sinovi.

10

1 Filistejci su zavojštili na Izraelce. Izraelci su pobjegli pred njima i
padali pobijeni po gori Gilboi. 2 Filistejci stisnuše Šaula i njegove sinove i
pogubiše Šaulove sinove Jonatana, Abinadaba i Malki-Šuu. 3 Boj je postao
žešći oko Šaula. Iznenadiše ga strijelci s lukovima i on pade ranjen od
strijelaca. 4 Tada Šaul reče svome štitonoši: “Izvuci svoj mač i probodi me
da ne dođu ti neobrezanci i ne narugaju mi se.” Ali se njegov štitonoša
prestravi i ne htjede toga učiniti. Zato Šaul uze mač i baci se na nj. 5 Kad
je štitonoša vidio da je Šaul umro, baci se i on na svoj mač i umrije s njim.
6 Tako onog dana pogiboše zajedno Šaul, njegova tri sina i sav njegov dom.
7 Kad su svi Izraelci koji su bili u dolini vidjeli da su sinovi Izraelovi pobjegli
i da je poginuo Šaul sa sinovima, ostavili su svoje gradove i razbježali se.
Filistejci dođoše i nastaniše se u njima. 8 Kad su sutradan došli Filistejci da
oplijene pobijene, našli su Šaula s njegovim sinovima gdje leže mrtvi na
gori Gilboi. 9 Svukavši ga, uzeše mu glavu i oružje te poslaše po filistejskoj
zemlji unaokolo javljajući veselu vijest svojim idolima i narodu. 10 Potom
su oružje metnuli u hram svoga boga, a lubanju mu izložili u Dagonovu
hramu. 11 Kad su čuli svi Jabeš-Gileađani što su Filistejci učinili od Šaula,

12 ustali su svi hrabri ljudi i uzeli Šaulovo mrtvo tijelo i tjelesa njegovih
sinova i, donijevši ih u Jabeš, pokopali su njihove kosti pod tamarisom u
Jabešu; i postiše sedam dana. 13 Tako je poginuo Šaul za svoju nevjeru
kojom se iznevjerio Jahvi: nije držao Jahvine zapovijedi i povrh toga je
pitao za savjet bajačicu, 14 a nije pitao Jahvu; zato ga je ubio i prenio
kraljevstvo na Jišajeva sina Davida.

11

1 Tada se sabraše svi Izraelci k Davidu u Hebron i rekoše: “Evo, mi
smo od tvoje kosti i tvojeg mesa. 2 Još prije, dok je Šaul bio kralj, ti si
upravljao svim pokretima Izraela; Jahve, tvoj Bog, rekao ti je: 'Ti ćeš pasti
moj izraelski narod i ti ćeš biti knez nad mojim narodom Izraelom.'” 3 Tako
dođoše sve izraelske starješine kralju u Hebron, a kralj David s njima
sklopi savez u Hebronu pred Jahvom i pomazaše Davida za kralja nad
Izraelom, kako bijaše Jahve rekao Samuelu. 4 Onda je otišao David sa svim
Izraelom na Jeruzalem, a to je Jebus, jer su ondje bili Jebusejci i živjeli
su u onoj zemlji. 5 Ali su Jebusejci poručili Davidu: “Nećeš ući ovamo!”
Ipak David osvoji Sionsku tvrđavu, to jest Davidov grad. 6 Jer je David
rekao: “Tko prvi porazi Jebusejce, bit će vrhovni vojvoda i knez.” Prvi
se popeo Sarvijin sin Joab i postao vojvoda. 7 Tada se David nastanio u
toj tvrđavi; zato su je prozvali Davidovim gradom. 8 Sazidao je tada grad
unaokolo, od Milona do ograde, a Joab je obnovio ostali dio grada. 9 David
je postajao sve silniji, jer je Jahve nad vojskama bio s njim. 10 Evo vojvoda
Davidovim junacima koji su junački radili uza nj za njegovo kraljevstvo sa
svim Izraelom da ga po Jahvinoj riječi zakralje nad Izraelom. 11 Evo popisa
Davidovih junaka: Hakmonijev sin Jašobam, glavar nad tridesetoricom; on
je mahnuo svojim kopljem na tri stotine i pobio ih odjednom. 12 Za njim
Dodonov sin Eleazar, Ahošanin, jedan između tri junaka. 13 On je bio s
Davidom u Pas Damimu, kad su se Filistejci skupili na boj, a ondje je bilo
polje puno ječma; kad je narod počeo bježati ispred Filistejaca, 14 oni su
stali usred toga polja i obranili ga pobivši Filistejce. Tako im Jahve dade
veliku pobjedu. 15 Trojica su između tridesetorice jednom sišla do hridi
k Davidu u Adulamsku pećinu kad su filistejske čete stajale u taboru u
Refaimskoj dolini. 16 David je tada bio u svojoj kuli, a filistejska je posada
tada bila u Betlehemu. 17 David uzdahnu: “O kad bi me tko napojio vodom
iz betlehemskoga studenca što je kod vrata!” 18 Tada ta trojica prodriješe
kroz filistejski tabor i, zahvativši vode iz betlehemskoga studenca što je kod
vrata, donesoše je i dadoše Davidu. Ali je David ne htjede piti nego je proli
kao ljevanicu Jahvi 19 govoreći: “Ne dao mi moj Bog da to učinim! Zar da
pijem krv ovih ljudi? TÓa izlažući život pogibli donijeli su vode.” I nije htio
piti. To su, eto, učinila ta tri junaka. 20 Abišaj, Joabov brat, bio je vojvoda
nad tridesetoricom; on je vitlao kopljem na tri stotine, pobio ih i proslavio
se među tridesetoricom. 21 Bio je među trojicom ugledniji od druge dvojice
i bio im vojvoda, ali prve trojice nije dostigao. 22 Jojadin sin Benaja, junak
iz Kabseela, bogat junačkim djelima, ubio je dva sina Ariela iz Moaba; on
je jednoga snježnog dana sišao i ubio lava usred jame. 23 Ubio je i nekog
Egipćanina, čovjeka od pet lakata. Egipćanin je imao u ruci koplje kao
tkalačko vratilo, a on je izišao preda nj sa štapom i, istrgavši Egipćaninu
koplje iz ruke, ubio ga njegovim kopljem. 24 To je učinio Jojadin sin
Benaja i proslavio se imenom među ona tri junaka. 25 Bio je najznamenitiji
među tridesetoricom, ali one prve trojice nije dostigao. David ga postavi

za zapovjednika svoje tjelesne straže. 26 Hrabri su junaci bili: Joabov
brat Asahel, Dodonov sin Elhanan iz Betlehema, 27 Haroranin Šamot,
Pelonjanin Heles; 28 Akešov sin Ira, Tekoanin, Abiezer Anatoćanin; 29 Sibkaj
Hušaćanin, Ilaj Ahošanin; 30 Mahraj Netofaćanin, Baanin sin Heled,
Netofaćanin; 31 Ribajev sin Itaj iz Gibeata sinova Benjaminovih, Benaja
Piratonjanin; 32 Huraj iz Gaaških potoka, Abiel Arbaćanin; 33 Azmavet
Bahurimljanin, Eljahba Šaalbonjanin. 34 Sinovi Hašema Gizonjanina:
Sagejin sin Jonatan, Hararanin; 35 Sakarov sin Ahiam, Hararanin, Urov sin
Elipal; 36 Hefer Mekeranin, Ahija Pelonjanin; 37 Hesro Karmelac, Ezbajev
sin Naaraj; 38 Natanov brat Joel, Hagrijev sin Mibhar; 39 Amonac Selek,
Beroćanin Nahraj, štitonoša Sarvijina sina Joaba; 40 Ira Jitranin, Gareb
Jitranin; 41 Urija Hetit, Ahlajev sin Zabad; 42 Šizin sin Adina, Rubenovac,
vojvoda Rubenova plemena, i s njime tridesetorica. 43 Maakin sin Hanan
i Jošafat Mitnjanin. 44 Uzija Aštaroćanin, Šama i Jeiel, sinovi Aroerca
Hotama; 45 Šimrijev sin Jediael i njegov brat Joha Tišanin. 46 Mahavac
Eliel i Elnaamovi sinovi Jeribaj i Jošavja i Moabac Jitma; 47 Eliel i Obed i
Mesobajanin Jaasiel.

12

1 Evo onih što dođoše k Davidu u Siklag dok se još uklanjao od
Kiševa sina Šaula i bili su mu među junacima pomagači u boju; 2 umjeli
su rukovati lukom i desnicom i ljevicom i znali se služiti kamenjem i
strijelama. Između Šaulove braće, Benjaminovaca: 3 vojvoda Ahiezer
i Joaš, sinovi Gibeanca Šemaje, pa Jeziel i Pelet, Azmavetovi sinovi, i
Beraka i Jehu Anatoćanin; 4 Gibeonac Išmaja, junak među tridesetoricom
i nad tridesetoricom, 5 Jeremija, Jahaziel, Johanan i Jozabad Gederoćanin;
6 Eluzaj, Jerimot, Bealja, Šemarja i Šefatja Harufejac; 7 Elkana, Jišija,
Azarel, Joezer i Jašobam Korhinjani, 8 Joel i Zebadja, sinovi Jerohama
Gedorca. 9 Neki su Gadovci prešli k Davidu u tvrđavu u pustinju, hrabri
junaci, ratnici vješti boju, naoružani štitom i kopljem; lica im bijahu
kao lavovska, a brzi bijahu kao gazele po gorama: 10 vojvoda Ezer,
drugi Obadja, treći Eliab; 11 četvrti Mišmana, peti Jeremija, 12 šesti Ataj,
sedmi Eliel; 13 osmi Johanan, deveti Elzabad, 14 deseti Jeremija, jedanaesti
Makbanaj. 15 To su bile od Gadovih sinova vojne starješine, najmanji nad
stotinom, a najveći nad tisućom. 16 To su oni koji su prvoga mjeseca prešli
preko Jordana kad se razlio preko svih svojih obala i koji su rastjerali
sve stanovnike iz dubokih dolina na istok i na zapad. 17 Došli su i od
Benjaminovih i Judinih sinova k Davidu u tvrđavu. 18 David je izašao
pred njih i, progovorivši, rekao im: “Ako dolazite s mirom k meni da mi
pomognete, moje će se srce ujediniti s vama; ako li ste došli da me izdate
mojim neprijateljima, neka Bog naših otaca vidi i neka osudi, jer nema
nepravde na mojim rukama!” 19 Tada duh obuze Amasaja, vojvodu nad
tridesetoricom, i on reče: “Tebi, Davide! S tobom, sine Jišajev, mir! Mir s
tobom, mir s onim tko ti pomaže, jer tvoj pomoćnik jest tvoj Bog!” Tako ih
je David primio i postavio ih među vojvode nad četama. 20 Od Manašeovih
su sinova neki prešli k Davidu kad je išao s Filistejcima na Šaula u
boj, ali im nije pomogao, jer su ga filistejski knezovi, dobro promislivši,
otpustili govoreći: “Mogao bi prijeći k svome gospodaru Šaulu, a to bi
nas stajalo glava.” 21 Kad se, dakle, vraćao u Siklag, prešli su k njemu od
Manašeova plemena: Adna, Jozabad, Jedael, Mihael, Jozabad, Elihu i Siltaj,

glavari tisućnici u Manašeovu plemenu. 22 Oni su pomagali Davidu protiv
razbojničkih četa jer su svi bili hrabri junaci te su postali zapovjednici u
njegovoj vojsci. 23 Iz dana u dan odista su dolazili k Davidu da mu pomažu,
sve dok njegov tabor ne postade divovski, kao Božji tabor. 24 Evo broja ljudi
naoružanih za rat koji su došli k Davidu u Hebron da Šaulovo kraljevstvo
prenesu na nj po Jahvinoj zapovijedi: 25 Judinih sinova, koji su nosili štit
i koplje, šest tisuća i osam stotina naoružanih za rat. 26 Od Šimunovih
sinova, hrabrih junaka za rat, sedam tisuća i sto. 27 Od Levijevih sinova
četiri tisuće i šest stotina. 28 Tako i Jojada, poglavar Aronovim potomcima,
i s njim tri tisuće i sedam stotina; 29 i mladi Sadok, hrabar junak, i od
njegova roda dvadeset i dva kneza. 30 A od Benjaminovih sinova, Šaulove
braće, tri tisuće, jer ih je dotad najveći dio još ostao vjeran Šaulovoj
kući. 31 Efrajimovih sinova dvadeset tisuća i osam stotina, sve hrabrih
junaka, ljudi na glasu u svojim porodicama. 32 Od polovine Manašeova
plemena osamnaest tisuća, poimence spomenutih, da dođu da zakralje
Davida. 33 Od Jisakarovih sinova, koji su umjeli proniknuti svoje vrijeme i
spoznati što treba da učini Izrael; njihovih poglavara dvije stotine. Sva su
im njihova braća bila podložna. 34 Od Zebulunovih sinova, sposobnih za
rat i naoružanih za boj svakojakim bojnim oružjem, pedeset tisuća, koji su
se odvažna srca vrstali u bojne redove. 35 Od Naftalijeva plemena tisuću
knezova i s njima trideset i sedam tisuća ljudi sa štitovima i kopljima; 36 od
Danova plemena dvadeset i osam tisuća i šest stotina naoružanih za boj,
37 a od Ašerova plemena četrdeset tisuća sposobnih za vojsku i za boj
opremljenih. 38 Od onih s onu stranu Jordana, od Rubenova, od Gadova i
od polovine Manašeova plemena, sto i dvadeset tisuća ljudi sa svakojakim
ratnim oružjem. 39 Svi ti vojnici, svrstani u bojne redove, dođoše poštena
srca u Hebron da zakralje Davida nad svim Izraelom; i svi su ostali Izraelci
bili jednodušni da Davida postave za kralja. 40 Proveli su s Davidom tri
dana, jedući i pijući. Braća sve spremiše za njih. 41 Njihovi su najbliži
susjedi, sve do Jisakara, Zebuluna i Naftalija, donosili hranu na magarcima,
devama i mazgama, a na volovima jela: brašna, smokvenih kolača, suha
grožđa, vina, ulja, krupne i sitne stoke izobila, jer je bilo veselje u Izraelu.

13

1 David je vijećao s tisućnicima, stotnicima i sa svim vođama. 2 I reče
on svemu zboru Izraelovu: “Ako vam je pravo te ako je naš Bog Jahve
odlučio tako, poslat ćemo glasnike k svojoj ostaloj braći u svim izraelskim
zemljama, a tako i svećenicima s njima i levitima po gradovima pašnjaka
njihovih, da se ujedine s nama. 3 Prenijet ćemo k sebi Kovčeg svoga Boga,
jer ga nismo doista tražili za Šaulovih dana.” 4 Sav zbor odluči da se tako
učini, jer je to bilo pravo u očima svega naroda. 5 Tako je David sabrao
sav narod Izraelov od Egipatskoga Šihora pa do Ulaza u Hamat da donesu
Kovčeg Božji iz Kirjat Jearima. 6 Pošao je David sa svim Izraelom u Baalu,
u Kirjat Jearim, koji je u Judi, da odande ponesu Kovčeg Božji nazvan
imenom Jahve, koji stoluje nad kerubinima. 7 Povezli su Kovčeg Božji na
novim kolima iz Abinadabove kuće; a Uza i Ahjo upravljali su kolima.
8 David i sav Izrael igrali su pred Bogom iz sve snage pjevajući uza zvuke
citara, harfa, bubnjeva, cimbala i truba. 9 Kad su došli do Kidonova gumna,
posegnu Uza rukom da pridrži Kovčeg jer ga volovi umalo ne prevrnuše.
10 Ali se Jahve razgnjevio na Uzu i udario ga zato što je pružio ruku prema

Kovčegu. Umro je ondje pred Bogom. 11 Davidu bijaše žao što je Jahve
onako udario Uzu i on prozva ono mjesto Peres Uza, kako se zove i dan-
danas. 12 Toga se dana David uplaši Boga i reče: "Kako ću donijeti k sebi
Kovčeg Božji?" 13 Nije dao svratiti Kovčega k sebi u Davidov grad nego
ga skloni u kuću Obed-Edoma Gitejca. 14 I ostade Kovčeg Božji kod Obed-
Edomove obitelji, u njegovoj kući, tri mjeseca. Jahve stoga blagoslovi Obed-
Edomovu kuću i sve što je imao.

14

1 Tirski kralj Hiram posla k Davidu izaslanstvo i cedrovih drva, zidara i
tesara da mu grade dvor. 2 Tada David spozna da ga je Jahve potvrdio
za kralja nad Izraelom i da je uzvisio njegovo kraljevstvo radi svojega
izraelskog naroda. 3 David je uzeo još žena u Jeruzalemu i imao još sinova
i kćeri. 4 Evo imena djece koja mu se rodiše u Jeruzalemu: Šamua, Šobab,
Natan, Salomon, 5 Jibhar, Elišua, Elpalet, 6 Nogah, Nefeg, Jafija, 7 Elišama,
Beeljada i Elifelet. 8 Kad su Filistejci čuli da su Davida pomazali za kralja
nad svim Izraelom, iziđoše svi da se dočepaju Davida. David, čuvši to, iziđe
pred njih. 9 Filistejci dođoše i raširiše se po Refaimskoj dolini. 10 Tada
David upita Boga: "Mogu li napasti Filistejce? Hoćeš li ih predati meni
u ruke?" Jahve mu odgovori: "Napadni, jer ću ih predati tebi u ruke!"
11 Tada krenuše u Baal Perasim i David ih ondje pobi. David reče: "Bog je
prodro među moje neprijatelje mojom rukom, kao što voda prodire." Stoga
se ono mjesto prozvalo Baal Perasim. 12 Ostavili su ondje svoje bogove; a
David zapovjedi da ih spale. 13 Opet se Filistejci raširiše po onoj dolini.
14 David opet upita Boga, a Bog mu odgovori: "Ne idi za njima nego ih
opkoli i navali na njih s protivne strane Bekaima. 15 Pa kad začuješ topot
koraka po bekaimskim vrhovima, onda izađi u boj, jer će tada ići Bog pred
tobom da pobije filistejsku vojsku." 16 David učini kako mu je zapovjedio
Bog; i pobili su filistejsku vojsku od Gibeona do Gezera. 17 Davidovo se ime
pročulo po svim zemljama, a Jahve uli strah od njega svim narodima.

15

1 Onda je David sazidao dvore u Davidovu gradu, pripravio mjesto za
Kovčeg Božji i razapeo mu Šator. 2 Potom je rekao David: "Ne smije
nositi Kovčeg Božji nitko osim levita, jer je njih izabrao Jahve da nose
Kovčeg Jahvin i da mu služe dovijeka." 3 David je sakupio sav Izrael
u Jeruzalem da prenesu Kovčeg Jahvin gore na njegovo mjesto koje mu
bijaše pripravio. 4 Skupio je David i Aronove sinove i levite. 5 Od Kehatovih
sinova: kneza Uriela i sto dvadeset njegove braće; 6 od Merarijevih sinova:
kneza Asaju i dvjesta dvadeset njegove braće; 7 od Geršomovih sinova:
kneza Joela i sto trideset njegove braće. 8 Od Elisafanovih sinova: kneza
Šemaju i dvjesta njegove braće. 9 Od Hebronovih sinova: kneza Eliela
i osamdeset njegove braće; 10 od Uzielovih sinova: kneza Aminadaba i
sto dvanaest njegove braće. 11 Tada David pozva svećenike Sadoka i
Ebjatara i levite Uriela, Asaju, Joela, Šemaju, Eliela i Aminadaba, 12 pa
im reče: "Vi ste glavari levitskih porodica; posvetite sebe i svoju braću
da prenesete gore Kovčeg Jahve, Izraelova Boga, na mjesto koje sam mu
pripravio. 13 Jer nas je pobio Jahve, Bog naš, zato što prvi put vi niste bili
nazočni i što ga nismo tražili onako kako je trebalo." 14 Posvetiše se tada
svećenici i leviti da prenesu gore Kovčeg Jahve, Izraelova Boga. 15 Levitski
su sinovi ponijeli Božji Kovčeg, na svojim ramenima, o motkama, kako

je zapovjedio Mojsije po Jahvinoj riječi. 16 Tada David reče levitskim
knezovima da između svoje braće postave pjevače s glazbalima, s harfama,
citrama i cimbalima da se čuje i da gromko odjekuje radosno pjevanje.
17 Leviti su postavili Joelova sina Hemana, a od njegove braće Berekjina
sina Asafa, i od njihove braće, Merarijevih sinova, Kušajina sina Etana. 18 S
njima njihovu braću drugoga reda: Zahariju, sina Jaazielova, Šemiramota,
Jehiela, Unija, Eliaba, Benaju, Maaseju, Matitju, Eliflehua, Mikneju, Obed
Edoma i Jeiela, vratare. 19 A pjevači, Heman, Asaf i Etan gromko su udarali
u mjedene cimbale. 20 A Zaharija, Uziel, Šemiramot, Jehiel, Uni, Eliab,
Maaseja i Benaja u harfe s visokim zvucima; 21 a Matitja, Eliflehu, Mikneja,
Obed Edom, Jeiel i Azazja u citre, u osminskoj pratnji. 22 Kenanja, knez
onih levita koji su nosili Kovčeg, upravljao je prenošenjem jer je bio vješt
u tome. 23 Berekja i Elkana bili su vratari kod Kovčega. 24 Šebanija,
Jošafat, Netanel, Amasaj, Zaharija, Benaja i Eliezer, svećenici, trubili su
u trube pred Božjim Kovčegom; Obed Edom i Jehija bili su vratari kod
Kovčega. 25 Tako je David s izraelskim starješinama i tisućnicima radosno
išao prenoseći gore Kovčeg saveza Jahvina iz Obed-Edomove kuće. 26 Kad
je Bog pomogao levitima koji su nosili Kovčeg saveza Jahvina, žrtvovali su
sedam junaca i sedam ovnova. 27 David bijaše ogrnut plaštem od tanka
platna, a tako i svi leviti što su nosili Kovčeg, kao i pjevači i Kenanija koji
je upravljao pjevačima. David je imao na sebi lanen oplećak. 28 Tako je
sav Izrael prenosio gore Kovčeg saveza Jahvina, radosno kličući uz jeku
rogova, truba i cimbala, igrajući uza zvuke harfe i citre. 29 Kad je Kovčeg
saveza Jahvina ulazio u Davidov grad, Šaulova kći Mikala, gledajući s
prozora, vidje kralja Davida kako skače i igra i prezre ga ona u svom srcu.

16

1 Tada unesoše Kovčeg Božji i postaviše ga usred šatora koji mu bijaše
razapeo David. Onda su prinijeli paljenice i pričesnice pred Bogom. 2 Pošto
je prinio paljenice i pričesnice, David blagoslovi narod Jahvinim imenom.
3 Onda razdijeli svim Izraelcima, ljudima i ženama, svakome po jedan
okrugao kruh, komad mesa i kolač od suhoga grožđa. 4 Onda je postavio
pred Jahvinim Kovčegom službenike među levitima da uznose, slave i
hvale Jahvu, Boga Izraelova, i to: 5 poglavara Asafa, a drugoga za njim
Zahariju, zatim Jeiela, Šemiramota, Jehiela, Matitju, Eliaba, Benaju, Obed
Edoma i Jeiela s harfama i citrama; Asaf je udarao u cimbale. 6 Svećenici
Benaja i Jahaziel bili su bez prijekida s trubama pred Kovčegom saveza
Jahvina. 7 Toga dana povjeri David prvi put Asafu i njegovoj braći da slave
Jahvu ovom pohvalnicom: 8 “Hvalite Jahvu, prizivajte mu ime; navješćujte
među narodima djela njegova! 9 Pjevajte mu, svirajte mu, propovijedajte
sva njegova čudesa! 10 Dičite se svetim imenom njegovim, neka se raduje
srce onih što traže Jahvu! 11 Tražite Jahvu i njegovu snagu, tražite svagda
njegovo lice! 12 Sjetite se čudesa koja učini, njegovih čuda i sudova
usta njegovih. 13 Izraelov rod njegov je sluga, sinovi Jakovljevi njegovi
izabranici. 14 On je Jahve, Bog naš; po svoj su zemlji njegovi sudovi!
15 Sjećajte se uvijek njegova Saveza, Riječi koju objavi tisući naraštaja;
16 Saveza koji sklopi s Abrahamom i njegove zakletve Izaku. 17 Ustanovi je
kao zakon Jakovu, Izraelu vječni Savez. 18 Govoreći 'Tebi ću dati kanaansku
zemlju kao dio u baštinu vašu, 19 kad vas još bješe malo na broju, vrlo
malo, i kad bjeste pridošlice u njoj.' 20 Išli su od naroda do naroda, iz

jednoga kraljevstva k drugom narodu. 21 Ne dopusti nikom da ih tlači,
kažnjavaše zbog njih kraljeve: 22 'Ne dirajte u moje pomazanike, ne činite
zla mojim prorocima!' 23 Pjevaj Jahvi, sva zemljo, Navješćujte iz dana u
dan spasenje njegovo! 24 Kazujte poganima njegovu slavu, svim narodima
čudesa njegova. 25 Velik je Jahve, hvale predostojan, strašniji od svih
bogova. 26 Ništavni su svi bozi naroda. Jahve stvori nebesa. 27 Slava je
i veličanstvo pred njim, sila i radost u Svetištu njegovu. 28 Dajte Jahvi,
narodna plemena, dajte Jahvi slavu i silu! 29 Dajte Jahvi slavu imena
njegova, nosite prinose i dolazite pred njegovo lice! Poklonite se Jahvi u
sjaju svetosti njegove! 30 Strepi pred njim, zemljo sva! Učvrstio je svemir
da se ne poljulja. 31 Neka se vesele nebesa i neka klikće zemlja; neka
se govori među poganima: 'Jahve kraljuje!' 32 Neka huči more i što je u
njemu; nek' se raduje polje i što je na njemu! 33 Neka klikće šumsko drveće
pred Jahvom, jer dolazi da sudi zemlji. 34 Slavite Jahvu jer je dobar, jer je
vječna ljubav njegova. 35 I recite: 'Spasi nas, o Bože, Spasitelju naš, i saberi
nas i izbavi nas od bezbožnih naroda, da slavimo tvoje sveto ime, da se
ponosimo tvojom slavom. 36 Blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, od vijeka do
vijeka!' Sav narod neka kaže: 'Amen! Aleluja!'" 37 I ondje pred Kovčegom
saveza Jahvina ostaviše Asafa i njegovu braću da služe pred Kovčegom
bez prestanka, koliko treba iz dana u dan; 38 i Obed-Edoma s njegovom
braćom, njih šezdeset i osam, i Obed-Edoma, Jedutunova sina, i Hosu, da
budu vratari; 39 a svećenika Sadoka s njegovom braćom svećenicima pred
Jahvinim Prebivalištem na uzvišici u Gibeonu 40 da prinose paljenice Jahvi
na žrtveniku za paljenice bez prestanka, jutrom i večerom, i da vrše sve
što je napisano u Zakonu koji je Jahve odredio Izraelu; 41 s njima Hemana i
Jedutuna i ostale izabrane, koji su bili poimence spomenuti, da slave Jahvu,
"jer je vječna njegova ljubav"; 42 i to Hemana i Jedutuna da trube u trube
i udaraju u cimbale i druga glazbala Bogu na čast; a Jedutunove sinove da
budu vratari. 43 Tada se razišao sav narod, svatko svojoj kući; a David se
vratio da blagoslovi svoj dvor.

17

1 Kad se David nastanio u dvoru, rekao je proroku Natanu: "Pogledaj!
Ja, evo, stojim u dvoru od cedrovine, a Kovčeg saveza Jahvina pod
zavjesama!" 2 Natan odgovori Davidu: "Što ti je god na srcu, čini, jer
je Bog s tobom." 3 Ali još iste noći dođe Natanu ova Božja riječ: 4 "Idi i reci
mome sluzi Davidu: 'Ovako govori Jahve: Ti mi nećeš sagraditi kuće da
prebivam u njoj. 5 Nisam nikad prebivao u kući otkako sam izveo Izraela
iz Egipta pa do današnjega dana, nego sam išao od šatora do šatora i
od prebivališta do prebivališta. 6 Dok sam hodio sa svim Izraelom, jesam
li ijednu riječ rekao nekom od Izraelovih sudaca, kojima sam zapovjedio
da budu pastiri mojem narodu, i kazao: Zašto mi ne sagradite kuću od
cedrovine?' 7 Zato sad ovo reci mome sluzi Davidu: 'Ovako govori Jahve
nad vojskama: Ja sam te doveo s pašnjaka, od ovaca i koza, da budeš
knez nad mojim izraelskim narodom. 8 Bio sam s tobom kuda si god išao,
iskorijenio sam sve tvoje neprijatelje pred tobom. Ja ću ti pribaviti veliko
ime, kao što je velikaško ime na zemlji. 9 Odredit ću prebivalište svome
izraelskom narodu i posadit ću ga da živi na svojem mjestu i da ne luta više
naokolo niti da ga zlikovci muče kao prije, 10 onda kad sam odredio suce
nad svojim izraelskim narodom. Pokorit ću sve tvoje neprijatelje i učinit
ću te velikim. Jahve će ti podići dom. 11 Jer kad se ispune tvoji životni dani

i dođe vrijeme da počineš kod otaca, podići ću tvoga potomka nakon tebe,
koji će biti između tvojih sinova, i utvrdit ću njegovo kraljevstvo. 12 On
će mi sagraditi dom, a ja ću utvrditi njegovo prijestolje zauvijek. 13 Ja
ću njemu biti otac, a on će meni biti sin: svoje naklonosti neću odvratiti
od njega, kao što sam je odvratio od tvoga prethodnika. 14 Utvrdit ću ga
u svojem domu i u svom kraljevstvu zauvijek, i prijestolje će mu čvrsto
stajati zasvagda.'" 15 Natan prenese Davidu sve te riječi i cijelo viđenje.
16 Tada kralj David dođe i stade pred Jahvu i reče: "Tko sam ja, o Bože
Jahve, i što je moj dom te si me doveo dovde? 17 Pa i to je bilo premalo u
tvojim očima, o Bože, nego si dao obećanja domu svoga sluge i za daleku
budućnost i pogledao si na me kako se gleda na ugledna čovjeka, o Bože
Jahve! 18 Pa što da ti još David govori o slavi tvoga sluge; tÓa ti poznaješ
svoga slugu! 19 Jahve, radi svoga sluge i po svome srcu učinio si sve ovo
veliko djelo, obznanivši ove veličajnosti. 20 Jahve, nema takvoga kakav si
ti, niti ima Boga osim tebe, po svemu što smo ušima svojim čuli. 21 Postoji
li ijedan narod na zemlji kao tvoj izraelski narod, radi kojega je Bog išao
da ga izbavi sebi za narod, da tako stečeš sebi ime velikim i strašnim
čudesima, izgoneći krivobožačka plemena pred svojim narodom koji si
otkupio iz Egipta? 22 Tako si učinio svoj izraelski narod svojim narodom
zauvijek, a ti si mu, Jahve, postao Bogom. 23 Zato sada, Jahve, neka bude
čvrsta dovijeka riječ koju si dao svome sluzi i njegovu domu i učini kako
si obrekao. 24 Neka bude čvrsta, da se veliča tvoje ime zauvijek i da se
govori: Jahve nad vojskama, Izraelov Bog, jest Bog nad Izraelom, a dom
tvoga sluge Davida neka stoji čvrsto pred tobom. 25 Jer si ti, moj Bože,
javio uhu svoga sluge da ćeš mu podići dom, zato je tvoj sluga smogao
hrabrosti da se pomoli pred tobom. 26 Uistinu, Jahve, ti si Bog i ti si ovo
lijepo obećanje dao svome sluzi. 27 Zato se sada udostoj blagosloviti dom
svoga sluge da ostane dovijeka pred tobom, jer kad ti, Jahve, blagosloviš,
bit će blagoslovljen zasvagda."

18

1 Poslije toga David porazi Filistejce i pokori ih te ote Gat s njegovim
selima iz filistejskih ruku. 2 Porazio je i Moapce i oni postadoše Davidovi
podanici koji su mu donosili danak. 3 David je porazio i Hadadezera,
sopskoga kralja u Hamatu, kad je izišao da utvrdi svoju vlast do rijeke
Eufrata. 4 David zarobi od njega tisuću bojnih kola, sedam tisuća konjanika
i dvadeset tisuća pješaka; ispresijecao je petne žile svim konjima od bojnih
kola, ostavio ih je samo stotinu. 5 Damaščanski su Aramejci bili došli u
pomoć Hadadezeru, sopskome kralju, ali je David pobio među Aramejcima
dvadeset i dvije tisuće ljudi. 6 Postavio je namjesnike u Damaščanskom
Aramu. Tako Aramejci postadoše Davidovi podanici i moradoše mu plaćati
danak. Jahve je davao pobjedu Davidu kuda je god išao. 7 David zaplijeni
zlatne štitove što ih imahu Hadadezerove sluge i donese ih u Jeruzalem.
8 I iz Hadadezerovih gradova Tibhata i Kuna odnio je silni tuč od kojega
je Salomon načinio mjedeno more, stupove i tučano posuđe. 9 Kad je čuo
hamatski kralj Tou da je David porazio svu vojsku Hadadezera, sopskoga
kralja, 10 posla svoga sina Hadorama kralju Davidu da ga pozdravi i da
mu čestita što je vojevao protiv Hadadezera i porazio ga, jer je Tou bio
u ratu s Hadadezerom; i da mu odnese svakojakih zlatnih, srebrnih i
tučanih predmeta. 11 I njih je kralj David posvetio Jahvi sa srebrom i
zlatom što ga bijaše uzeo od svih naroda, od Edomaca, Moabaca, Amonaca,

Filistejaca i Amalečana. 12 Sarvijin sin Abišaj pobio je osamnaest tisuća
Edomaca u Slanoj dolini. 13 David je postavio namjesnike po Edomu. Tako
su svi Edomci postali Davidove sluge. I kuda je god David išao, Jahve
mu davaše pobjedu. 14 David kraljevaše nad svim Izraelom čineći pravo
i pravicu svemu svome narodu. 15 Sarvijin je sin Joab bio zapovjednik
vojske; Ahiludov sin Jošafat bijaše tajni savjetnik. 16 Ahitubov sin Sadok i
Ahimelekov sin Ebjatar bili su svećenici, Šavša pisar. 17 Jojadin sin Benaja
bio je nad Kerećanima i Pelećanima, a Davidovi su sinovi bili prvi do kralja.

19

1 Poslije toga umrije Nahaš, kralj Amonaca, i zakralji mu se sin na
njegovo mjesto. 2 David reče u sebi: “Iskazat ću ljubav Nahaševu sinu
Hanunu jer je i njegov otac iskazao milost meni.” David uputi poslanike
da mu izraze sućut zbog smrti njegova oca. Kad su Davidove sluge došle u
zemlju Amonaca k Hanunu da mu izraze sućut, 3 rekoše knezovi Amonaca
Hanunu: “Zar misliš da je David poslao ljude da ti izraze sućut zato što
bi htio iskazati čast tvome ocu? Nisu li zato došle njegove sluge k tebi da
razvide, istraže i uhode zemlju?” 4 Tada Hanun pograbi Davidove sluge i
obrija ih, podreza im haljine dopola, do zadnjice, i posla ih natrag! 5 Kad
su to javili Davidu, posla on čovjeka pred njih, jer su bili vrlo osramoćeni,
i poruči im: “Ostanite u Jerihonu dok vam ne naraste brada pa se onda
vratite.” 6 Kad su Amonovi sinovi vidjeli da su se omrazili s Davidom,
poslao je Hanun s Amonovim sinovima tisuću srebrnih talenata da za plaću
najme bojnih kola i konjanika iz Aram Naharajima, iz Aram Maake i iz
Soba. 7 Najmili su za plaću trideset i dvije tisuće bojnih kola, i kralja Maake
s njegovim narodom te su oni došli i utaborili se pred Medebom. Amonovi
su se sinovi skupili iz svojih gradova i došli u boj. 8 Kad je to čuo David,
poslao je Joaba sa svom svojom junačkom vojskom. 9 Amonovi sinovi
iziđoše i svrstaše se u bojni red pred gradskim vratima; a kraljevi koji
su došli stajali su zasebno na polju. 10 Vidjevši postavljene bojne redove
prema sebi, sprijeda i straga, Joab probra najvrsnije među Izraelcima i
svrsta ih prema Aramejcima. 11 Ostalu vojsku predade bratu Abišaju da
je svrsta prema Amoncima. 12 I reče mu: “Ako Aramejci budu jači od
mene, onda ti meni priskoči u pomoć; ako li Amonci budu jači od tebe, ja
ću tebi pohrliti u pomoć. 13 Budi hrabar i junački se držimo radi naroda
i radi gradova svoga Boga; a Jahve neka učini što je dobro u njegovim
očima.” 14 Tada se Joab i vojska koja je bila s njim počeše primicati da
udare na Aramejce, ali oni pobjegoše pred njima. 15 Kad su Amonci vidjeli
da su Aramejci pobjegli, umakoše i oni ispred njegova brata Abišaja i
povukoše se u grad. Tada se Joab vrati u Jeruzalem. 16 A Aramejci, vidjevši
gdje su ih potukli Izraelci, uputili su poslanike i doveli Aramejce što su s
onu stranu Rijeke, na čelu sa Šofakom, vojvodom Hadadezerove vojske.
17 Pošto su to javili Davidu, on skupi sve Izraelce i, prešavši preko Jordana,
primače se Aramejcima i svrsta se prema njima; kad se David svrstao
prema Aramejcima u bojni red, oni zametnuše s njime boj. 18 Ali Aramejci
udariše u bijeg ispred Izraelaca i David im pobi sedam tisuća konja od
bojnih kola i četrdeset tisuća pješaka; pogubio je i vojvodu Šofaka. 19 Kad
Hadadezerove sluge vidješe da ih je razbio Izrael, sklopiše mir s Davidom i
počeše mu služiti. A Aramejci se više nisu usuđivali pomagati Amoncima.

20

1 Slijedeće godine, u doba kad kraljevi izlaze u rat, izvede Joab vojsku
i poče pustošiti zemlju amonsku. Došavši, opsjeo je Rabu; David bijaše
ostao u Jeruzalemu. Joab je osvojio Rabu i razorio je. 2 Tada je David
uzeo njihovu kralju s glave krunu i vidio da je teška jedan zlatni talenat,
a na njoj je bilo drago kamenje. Stavili su je na glavu Davidu, koji je iz
grada odnio vrlo velik plijen. 3 Narod koji bijaše u gradu izvede van i stavi
ga da radi pilama, gvozdenim pijucima i sjekirama. Tako je David učinio
svim gradovima Amonovih sinova. Potom se vratio sa svim narodom u
Jeruzalem. 4 Poslije toga opet izbi rat s Filistejcima u Gezeru; tada je
Hušanin Sibkaj pogubio Sipaja, koji je bio od Refaimovih potomaka; i bili
su pokoreni. 5 Uz to je nastao i rat s Filistejcima, u kojem je Jairov sin
Elhanan pogubio Lahmija, brata Golijata Gitejca, koji je imao kopljaču kao
tkalačko vratilo. 6 Potom opet izbi rat u Gatu, gdje je bio neki čovjek visoka
rasta: imaše taj na svakoj ruci i nozi po šest prstiju, dakle dvadeset i četiri;
i on bijaše Rafin potomak. 7 Kad je počeo ružiti Izraela, ubi ga Jonatan, sin
Davidova brata Šimeja. 8 To su bili Rafini potomci u Gatu koji su izginuli
od Davidove ruke i od ruke njegovih slugu.

21

1 Tada Satan ustade na Izraela i potače Davida da izbroji Izraelce. 2 Kralj
reče Joabu i narodnim knezovima: “Idite, izbrojte Izraelce od Beer Šebe
pa do Dana, onda se vratite i kažite mi koliko ih je na broju.” 3 Joab reče:
“Neka Jahve dade svome narodu još sto puta ovoliko koliko ga je sada!
Nisu li, moj gospodaru kralju, svi oni sluge mome gospodaru? Zašto traži
to moj gospodar? Zašto da bude na krivicu Izraelu?” 4 Ali kraljeva riječ
bijaše jača od Joabove. Tako je Joab otišao i počeo obilaziti sav Izrael, a
onda se, najposlije, vrati u Jeruzalem. 5 Joab dade Davidu popis naroda;
Izraelaca bijaše milijun i sto tisuća ljudi vičnih maču, a Judejaca četiri
stotine i sedamdeset tisuća vičnih maču. 6 Ali nije pobrojio među njima
ni Levijeva ni Benjaminova plemena, jer je Joabu bila odvratna kraljeva
zapovijed. 7 Bilo je to mrsko i u Božjim očima, pa Bog udari Izraela. 8 David
reče Bogu: “Veoma sam sagriješio što sam to učinio. Ali oprosti krivicu
svome sluzi jer sam vrlo ludo radio!” 9 Jahve reče Davidovu vidiocu Gadu:
10 “Idi i kaži Davidu: 'Ovako veli Jahve: Troje stavljam preda te; izaberi
sebi jedno od toga da ti učinim!'” 11 Došavši k Davidu, Gad mu reče:
“Ovako veli Jahve: 'Biraj sebi 12 ili glad za tri godine, ili da tri mjeseca
bježiš pred neprijateljima i mač tvojih neprijatelja da te stiže, ili da tri
dana Jahvin mač i kuga bude na zemlji i Jahvin anđeo da ubija po svim
izraelskim krajevima.' Sada promisli i gledaj što da odgovorim onome
koji me poslao!” 13 David reče Gadu: “Na velikoj sam muci! Ah, neka
padnem u Jahvine ruke, jer je veliko njegovo milosrđe, a u ljudske ruke
da ne zapadnem!” 14 Tako je Jahve poslao kugu na Izraela te pomrije
sedamdeset tisuća Izraelaca. 15 Bog je poslao anđela na Jeruzalem da ga
istrebljuje; a kad je počeo istrebljivati, pogledao je Jahve i sažalilo mu
se zbog zla, pa je rekao anđelu zatorniku: “Dosta je sada, spusti ruku!”
Jahvin je anđeo stajao kraj gumna Jebusejca Ornana. 16 David, podigavši
oči, vidje Jahvina anđela kako stoji između zemlje i neba držeći u ruci
isukan mač koji je podigao na Jeruzalem, i on pade ničice sa starješinama
obučenim u kostrijet. 17 David reče Bogu: “Nisam li ja zapovjedio da se
izbroji narod? Ja sam, dakle, onaj koji sam sagriješio i grdno zlo načinio,

a što učiniše te ovce? Jahve, Bože moj, neka tvoja ruka dođe na me i
na moju obitelj, a ne na taj narod da ga pomori!" 18 Tada Jahvin anđeo
reče Gadu da kaže Davidu neka uziđe i neka podigne žrtvenik Jahvi na
gumnu Jebusejca Ornana. 19 David je otišao po riječi koju mu je Gad rekao
u Jahvino ime. 20 A Ornan, okrenuvši se, opazi anđela, a njegova se četiri
sina sakriše. Ornan je vrhao pšenicu. 21 Uto dođe David do Ornana, a
on, pogledavši i opazivši Davida, dođe s gumna i pokloni se Davidu licem
do zemlje. 22 Tada David reče Ornanu: "Daj mi to gumno da sagradim na
njemu žrtvenik Jahvi; za potpunu cijenu daj mi ga da bi prestao pomor
u narodu!" 23 Ornan odgovori Davidu: "Neka ga uzme i neka čini moj
gospodar kralj što je dobro u njegovim očima; evo, dajem ti goveda za
paljenice, i mlatilice za drva, i pšenicu za prinosnicu; sve ti to poklanjam."
24 Kralj David reče Ornanu: "Ne, nego hoću da kupim u tebe i da platim,
jer neću da prinosim Jahvi što je tvoje, da prinosim paljenice koje su mi
poklonjene." 25 I David dade Ornanu za ono mjesto šest stotina zlatnih
šekela na mjeru. 26 Tada sagradi ondje žrtvenik Jahvi i prinese paljenice i
pričesnice; a kad je prizvao Jahvu, on ga usliša spustivši oganj s neba na
žrtvenik za paljenice. 27 Jahve zapovjedi anđelu da vrati mač u korice. 28 U
ono vrijeme, vidjevši da ga je Jahve uslišio na gumnu Jebusejca Ornana,
David poče prinositi žrtve ondje. 29 Jahvino prebivalište, koje je napravio
Mojsije u pustinji, i žrtvenik za paljenice bio je u to vrijeme na uzvisini u
Gibeonu. 30 David nije mogao ići k njemu da traži Boga jer ga je bio spopao
strah od mača Jahvina anđela.

22

1 Zato David reče: "Ovo je Dom Jahve i ovo je žrtvenik za paljenice
Izraelu!" 2 David zapovjedi da se skupe stranci koji su bili u izraelskoj
zemlji i odredi klesare da propisno klešu kamenje za gradnju Doma Božjeg.
3 David je pripravio mnogo željeza za čavle na vratnim krilima i za
kvačice; i bez mjere mnogo tuča. 4 Mnogo cedrovine, jer su Sidonci i
Tirci dovozili mnogo cedrovih drva Davidu. 5 Jer David mišljaše: "Moj
je sin Salomon mlad i nježan, a Dom koji treba graditi Jahvi mora biti
veličanstven, na slavu i čast po svim zemljama. Hajde da mu sve
pripravim." I David je pripravio mnogo toga prije svoje smrti. 6 Potom
dozva sina Salomona i zapovjedi mu da sagradi Dom Jahvi, Bogu Izraelovu.
7 Još David reče Salomonu: "Sine! Bio sam nakanio u srcu da sagradim
Dom imenu Jahve, svoga Boga. 8 Ali mi je došla Jahvina riječ: 'Mnogo si
krvi prolio i velike si ratove vodio; nećeš ti graditi Doma mome imenu
jer si mnogo krvi prolio na zemlju preda mnom. 9 Gle, rodit će ti se
sin; on će biti miroljubac i dat ću mu mir od svih njegovih neprijatelja
odasvud unaokolo; ime će mu biti Salomon. Mir i pokoj dat ću Izraelu
za njegova vremena. 10 On će sagraditi Dom mome imenu, on će mi biti
sin, a ja ću njemu biti otac i utvrdit ću njegovo kraljevsko prijestolje nad
Izraelom zauvijek.' 11 Sada, moj sine, neka bude Jahve s tobom da izvršiš
i sagradiš Dom Jahve, svoga Boga, kao što je rekao za te. 12 Samo neka ti
Jahve poda razum i mudrost kad te postavi nad Izraelom zato da se držiš
Zakona Jahve, svoga Boga! 13 Bit ćeš sretan budeš li brižno vršio uredbe
i zakone koje je Jahve preko Mojsija dao Izraelu. Budi junak i hrabar, ne
boj se i ne plaši se! 14 Ja sam, evo, svojim trudom pripravio za Dom Jahvin
sto tisuća zlatnih talenata i milijun srebrnih talenata, a tuča i željeza bez
mjere, jer ga je tako mnogo. Pripravio sam i drva i kamenja, a i ti dodaj

nešto k tomu. 15 Imaš mnogo valjanih radnika, klesara, zidara, tesara i
svakovrsnih vještaka u svakom umijeću; 16 zlatu, srebru, tuču i željezu
nema mjere; idi, dakle, i gradi, i neka Jahve bude s tobom!" 17 Tada David
zapovjedi svim izraelskim knezovima da pomažu njegovu sinu Salomonu:
18 "Nije li s vama Jahve, Bog vaš, koji vam je dao mir odasvud unaokolo
jer je predao u moje ruke stanovnike ove zemlje i zemlja je pokorena pred
Jahvom i pred njegovim narodom. 19 Sada, dakle, pregnite svojim srcem i
svojom dušom da tražite Jahvu, svoga Boga; idite i gradite Svetište Bogu
Jahvi, unesite Kovčeg saveza Jahvina i Božje sveto posuđe u Dom koji će
se sagraditi Jahvinu imenu!"

23

1 Ostarjevši i nauživši se dana, postavi David svoga sina Salomona
kraljem nad Izraelom. 2 Potom skupi sve izraelske knezove, svećenike i
levite. 3 On izbroji levite od trideset godina naviše, i bilo ih je po muškim
glavama trideset i osam tisuća. 4 Između njih bilo je dvadeset i četiri tisuće
onih koji su upravljali poslom oko Jahvina Doma, a šest tisuća nadzornika
i sudaca, 5 četiri tisuće vratara i četiri tisuće onih koji su hvalili Jahvu
uz glazbala što ih je napravio za hvalu. 6 David ih razdijeli na redove
po Levijevim sinovima: Geršonu, Kehatu i Merariju. 7 Od Geršonova su
koljena bili: Ladan i Šimej. 8 Ladanovi sinovi: poglavari Jehiel, Zetam i
Joel, njih trojica. 9 Šimejevi sinovi: Šelomit, Haziel i Haram, njih trojica;
to su poglavari Ladanovih obitelji. 10 Šimejevi sinovi: Jahat, Zina, Jeuš i
Berija. Ta su četvorica Šimejevi sinovi. 11 Jahat je bio poglavar, a drugi
Ziza; a Jeuš i Berija nisu imali mnogo djece, zato su se brojili u jednu
obitelj, u jedan razred. 12 Kehatovi sinovi: Amram, Jishar, Hebron i Uziel,
četvorica. 13 Amramovi sinovi: Aron i Mojsije. Aron je bio određen da
posvećuje Svetinju nad svetinjama; on i njegovi sinovi dovijeka da kade
pred Jahvom, da mu služe i da blagoslivljaju u njegovo ime dovijeka.
14 Mojsije je bio Božji čovjek. Njegovi se sinovi broje u Levijevo pleme.
15 Mojsijevi su sinovi Geršom i Eliezer. 16 Geršomovi sinovi: poglavar
Šebuel. 17 Eliezerovi su sinovi bili: poglavar Rehabja. Eliezer nije imao
drugih sinova, nego su se Rehabjini sinovi vrlo namnožili. 18 Jisharovi
sinovi: poglavar Šelomit. 19 Hebronovi sinovi: poglavar Jerija, drugi
Amarja, treći Jahaziel, četvrti Jekamam. 20 Uzielovi sinovi: poglavar Mika,
drugi Ješija. 21 Merarijevi sinovi: Mahli i Muši. Mahlijevi sinovi: Eleazar
i Kiš. 22 Eleazar je umro nemajući sinova, nego samo kćeri, koje su sebi
uzeli za žene njihovi rođaci, Kiševi sinovi. 23 Mušijevi sinovi: Mahli, Eder
i Jerimot, trojica. 24 To su bili Levijevi sinovi po obiteljima, poglavari
porodica, koji su bili popisani poimence; oni su radili posao za službu
Jahvina Doma u dobi od dvadeset godina naviše. 25 David je rekao: "Jahve,
Izraelov Bog, dao je mir svojem narodu i živjet će u Jeruzalemu zauvijek.
26 Zato ni leviti neće više nositi Prebivališta ni svakovrsnog pribora za
njegovu službu." 27 Po posljednjim Davidovim riječima, bili su izbrojeni
Levijevi sinovi od dvadeset godina naviše. 28 Bili su određeni da budu kraj
Aronovih sinova u službi u Jahvinu Domu, u predvorjima i u dvoranama,
da čiste sve svete stvari, da rade u službi oko Jahvina Doma, 29 oko
prinesenih hljebova, oko sitnog brašna za prinos, oko beskvasnih kolača
pripravljenih na tavi i u ulju zamiješenih i oko mjera za sadržaj i dužinu;
30 da pristupaju svakoga jutra, da slave i hvale Jahvu; tako i večerom. 31 A

kad se god prinose paljenice Jahvi, subotom, za mlađaka i na blagdane,
da dolaze prema svom broju, po svom redu, svagdje pred Jahvu. 32 I da
vrše što treba vršiti u Šatoru sastanka, službu u Svetištu i službu za svoju
braću, Aronove sinove, u službi oko Jahvina Doma.

24

1 Aronovi su sinovi imali svoje redove. Sinovi Aronovi bili su: Nadab,
Abihu, Eleazar i Itamar. 2 Ali su Nadab i Abihu umrli prije oca i nisu
imali djece; zato su svećeničku službu vršili Eleazar i Itamar. 3 David je
razdijelio na redove njih i Sadoka, od Eleazarovih sinova, i Ahimeleka, od
Itamarovih sinova, po njihovu redu u njihovoj službi. 4 Ali se u Eleazarovih
sinova našlo više muških poglavara nego u Itamarovih sinova, pa kad ih
podijeliše, od Eleazarovih je sinova bilo šesnaest porodičnih poglavara,
a od Itamarovih sinova samo osam porodičnih poglavara. 5 Zato su ih
razdijelili ždrebovima, jedne i druge, jer su posvećeni knezovi i Božji
knezovi bili i od Eleazarovih sinova i od Itamarovih sinova. 6 Popisao
ih je Netanelov sin Šemaja, pisar od Levijeva plemena, pred kraljem,
knezovima, svećenikom Sadokom, Ebjatarovim sinom Ahimelekom, pred
poglavarima porodica među svećenicima i levitima, uzevši po jednu
porodicu za Eleazara, a po jednu opet za Itamara. 7 Prvi je ždrijeb
pao na Jojariba, drugi na Jedaju, 8 treći na Harima, četvrti na Seorima,
9 peti na Malkiju, šesti na Mijamina, 10 sedmi na Hakosa, osmi na Abiju,
11 deveti na Ješuu, deseti na Šekaniju, 12 jedanaesti na Elijašiba, dvanaesti
na Jakima, 13 trinaesti na Hupu, četrnaesti na Ješebaba, 14 petnaesti
na Bilgu, šesnaesti na Imera, 15 sedamnaesti na Hezira, osamnaesti na
Hapisesa, 16 devetnaesti na Petahju, dvadeseti na Ezekiela, 17 dvadeset i
prvi na Jakina, dvadeset i drugi na Gamula, 18 dvadeset i treći na Delaju,
dvadeset i četvrti na Maazju. 19 To je njihov red u službi kojim treba da
idu u Jahvin Dom, po svom pravilu, primljenu od oca im Arona, kako
mu je zapovjedio Jahve, Bog Izraelov. 20 Od ostalih Levijevih sinova bio
je od Amramovih sinova Šubael; od Šubaelovih sinova Jehdeja; 21 od
Rehabje, od Rehabjinih sinova poglavar Jišija; 22 od Jisharovaca Šelomot;
od Šelomotovih sinova Jahat. 23 Od Jerijinih sinova: drugi Amarja, treći
Jahaziel, četvrti Jekaman. 24 Od sinova Uzielovih Mika; od Mikinih sinova
Šamir; 25 Mikin brat Jišija; od Jišijinih sinova Zaharija; 26 Merarijevi sinovi:
Mahli i Muši; sinovi Jaazije, njegova sina. 27 Merarijevi sinovi po Jaaziji,
njegovu sinu: Šoham, Zakur i Ibri; 28 po Mahliju Eleazar, koji nije imao
djece; 29 po Kišu, Kišovi sinovi, Jerahmeel. 30 Mušijevi sinovi: Mahli, Eder
i Jerimot. To su bili levitski sinovi po svojim porodicama. 31 I oni su
bacali ždrebove kao njihovi rođaci, Aronovi sinovi, pred kraljem Davidom,
Sadokom, Ahimelekom i porodičnim poglavarima među svećenicima i
levitima, i to jednako glavar obitelji kao i njegov najmlađi brat.

25

1 David je s vojničkim zapovjednicima izabrao za službu Asafove,
Hemanove i Jedutunove sinove koji će zanosno pjevati hvalu uz citre,
harfe i cimbale; između njih su bili izbrojeni ljudi za posao u svojoj
službi: 2 od Asafovih sinova: Zakur, Josip, Netanija i Asarela; Asafovi
sinovi pod upravom Asafa, koji je zanosno pjevao hvalu po kraljevoj
uredbi. 3 Od Jedutuna: Jedutunovih šest sinova: Gedalija, Sori, Ješaja,

Šimej, Hašabja i Matitja pod upravom svog oca Jedutuna koji je zanosno
pjevao hvalu uz citru slaveći i hvaleći Jahvu. 4 Od Hemana: Hemanovi
sinovi: Bukija, Matanija, Uziel, Šebuel, Jerimot, Hananija, Hanani, Eliata,
Gidalti, Romamti-Ezer, Jošbekaša, Maloti, Hotir, Mahaziot. 5 Svi su oni bili
sinovi kraljeva vidioca Hemana koji je objavljivao Božje stvari da uzvisi
njegovu moć; a Bog je dao Hemanu četrnaest sinova i tri kćeri. 6 Svi
su oni pod vodstvom svoga oca Asafa te Jedutuna i Hemana pjevali u
Jahvinu Domu uz cimbale, harfe i citre za službu u Božjem Domu, po
kraljevoj uredbi. 7 Bilo ih je, s njihovom braćom, uvježbanih u pjevanju
Jahvinih pjesama, dvjesta osamdeset i osam, sve samih vještaka. 8 Bacili
su ždrebove za svoju službenu dužnost, najmanji isto kao i najveći, učitelj
kao i učenik. 9 Prvi je ždrijeb pao na Asafovca Josipa, drugi na Gedaliju s
njegovom braćom i sinovima, njih dvanaest, 10 treći na Zakura s njegovim
sinovima i braćom, njih dvanaest; 11 četvrti na Jisrija s njegovim sinovima
i braćom, njih dvanaest; 12 peti na Netaniju s njegovim sinovima i braćom,
njih dvanaest; 13 šesti na Bukiju s njegovim sinovima i braćom, njih
dvanaest, 14 sedmi na Isarelu s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest;
15 osmi na Ješaja s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 16 deveti na
Mataniju s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 17 deseti na Šimeja
s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 18 jedanaesti na Azarela
s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 19 dvanaesti na Hašabju
s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 20 trinaesti na Šubaela s
njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 21 četrnaesti na Matitju s
njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 22 petnaesti na Jeremota s
njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 23 šesnaesti na Hananiju s
njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 24 sedamnaesti na Jošbekaša
s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 25 osamnaesti na Hananija
s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 26 devetnaesti na Malotija
s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 27 dvadeseti na Elijatu s
njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 28 dvadeset i prvi na Hotira
s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 29 dvadeset i drugi na
Gidaltija s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 30 dvadeset i treći
na Mahaziota s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest; 31 dvadeset i
četvrti na Romamti-Ezera s njegovim sinovima i braćom, njih dvanaest.

26

1 Vratarski su redovi bili: od Korahovaca: Korahov sin Mešelemja
između Asafovih sinova; 2 a Mešelemjini sinovi: prvenac Zaharija, drugi
Jediael, treći Zebadja, četvrti Jatniel; 3 peti Elam, šesti Johanan, sedmi
Elijoenaj. 4 Sinovi Obed-Edomovi: prvenac Šemaja, drugi Jozabad, treći
Joah, četvrti Sakar, a peti Netanel, 5 šesti Amiel, sedmi Jisakar, osmi
Peuletaj, jer ga je blagoslovio Bog, 6 a njegovu su se sinu Šemaji rodili
sinovi koji su bili poglavari u porodici jer bijahu hrabri junaci. 7 Šemajini
su sinovi bili: Otni, Rafael, Obed, Elzabad sa svojom braćom, vrsnim
ljudima, Elihu i Semakja. 8 Svi su oni bili od Obed-Edomovih sinova, oni
i njihovi sinovi i njihova braća, vrsni ljudi, sposobni za službu; bilo ih
je šezdeset i dva od Obed-Edoma. 9 Mešelemjinih sinova i braće, vrsnih
ljudi, bilo je osamnaest. 10 Hosini sinovi od Merarijevih sinova: poglavar
Šimri, iako nije bio prvenac, njegov ga je otac postavio za poglavara;
11 drugi Hilkija, treći Tebalija, četvrti Zaharija; Hosinih svih sinova i

braće bilo je trinaest. 12 Ovo su vratarski redovi. Glavari ovih junaka
bili su, kao i njihova braća, čuvari u službi Jahvina Doma. 13 Bacali
su ždrebove, najmanji kao i najveći, po obiteljima za svaka pojedina
vrata. 14 Ždrijeb na istok pao je Šelemji; njegov sin Zaharija bio je mudar
savjetnik. Kad su bacili ždrebove, dopao mu je ždrijeb na sjever, 15 Obed-
Edomu na jug; a njegovim sinovima na spremište; 16 Šufimu i Hosi na
zapad Šaleketskim vratima, na putu koji vodi k usponu; straža je bila
do straže. 17 S istoka šest levita, sa sjevera četiri na dan, s juga četiri
na dan; a kod spremišta po dva. 18 Na hramskoj prigradnji, sa zapada,
četiri na usponu, dva kod prigradnje. 19 To su vratarski redovi među
Korahovim i Merarijevim sinovima. 20 Leviti, njihova braća, bili su: Ahija
nad blagom Božjega Doma i nad blagom posvećenih stvari. 21 Ladanovi
sinovi, Geršonovci po Ladanu, poglavari obitelji Ladana Geršonovca, bili
su Jehielovci. 22 Jehielovci Zetam i brat mu Joel bili su nadstojnici nad
blagom Jahvina Doma. 23 Od Amramovaca, Jisharovaca, Hebronovaca
i Uzielovaca bili su: 24 Šebuel, sin Mojsijeva sina Geršoma, nadstojnik
nad blagom. 25 Njegova braća po Eliezeru: Rehabja, sin mu, njegov sin
Izaija, njegov sin Joram, njegov sin Zikri, njegov sin Šelomit. 26 Taj je
Šelomit sa svojom braćom bio odgovoran za sve blago od posvećenih
stvari koje je posvetio kralj David s porodičnim poglavarima, s tisućnicima,
stotnicima i vojnim zapovjednicima. 27 Posvetili su dio ratnog plijena da
se bolje ojača Jahvin Dom. 28 Što je god bio posvetio vidjelac Samuel,
Kišev sin Šaul, Nerov sin Abner i Sarvijin sin Joab, sve posvećeno, bilo je
pod nadzorom Šelomita i njegove braće. 29 Jisharovci Kenanija i njegovi
sinovi bili su nad svjetovnim poslovima kao nadzornici i suci u Izraelu.
30 Hebronovci Hašabja i njegova braća, tisuću i sedam stotina vrsnih
ljudi, upravljali su Izraelom s ovu stranu Jordana na zapadu u svakom
Jahvinu poslu i u kraljevskoj službi. 31 Poglavar Hebronovaca bio je Jerija.
Četrdesete godine Davidova kraljevanja potražili su obiteljska rodoslovlja
Hebronovaca i našlo se među njima vrsnih ljudi u Gileadskom Jazeru.
32 Njegove braće, vrsnih ljudi, bilo je dvije tisuće i sedam stotina porodičnih
poglavara; kralj David postavio ih je nad Rubenovim i Gadovim plemenom
i nad polovinom Manašeova plemena za sve Božje poslove i za kraljevske
poslove.

27

1 Izraelovi sinovi po svome broju. Poglavari porodica, tisućnici, stotnici
i nadzornici služili su kralju u svakom poslu. U redovima su dolazili
i odlazili od mjeseca do mjeseca, u svim godišnjim mjesecima; svaki je
red imao dvadeset i četiri tisuće ljudi. 2 Nad prvim je redom, prvoga
mjeseca, bio Zabdielov sin Jašobam. U svom je redu imao dvadeset i
četiri tisuće ljudi. 3 Pripadao je Peresovim sinovima i bio zapovjednik
svih vojvoda u vojsci prvoga mjeseca. 4 Nad redom drugoga mjeseca
bio je Ahošanin Dodaj, a predstojnik u njegovu redu bio je Mikelot.
U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće ljudi. 5 Vojvoda treće
vojske, trećega mjeseca, bio je sin svećenika Jojade, poglavar Benaja. U
svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. 6 Taj je Benaja bio junak
među tridesetoricom i nad tridesetoricom i u njegovu je redu bio sin
mu Amizabad. 7 Četvrti, četvrtoga mjeseca, bio je Joabov brat Asahel,
a za njim sin mu Zebadja. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće.

8 Peti, petoga mjeseca, bio je vojvoda Jizrahanin Šamhut. U svom je redu
imao dvadeset i četiri tisuće. 9 Šesti, šestoga mjeseca, bio je Ikešov sin
Ira, Tekoanac. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. 10 Sedmi,
sedmoga mjeseca, bio je Pelonjanin Heles od Efrajimovih sinova. U
svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. 11 Osmi, osmoga mjeseca,
bio je Hušaćanin Sibkaj, Zarhijevac. U svom je redu imao dvadeset i
četiri tisuće. 12 Deveti, devetoga mjeseca, bio je Anatoćanin Abiezer,
Benjaminovac. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. 13 Deseti,
desetoga mjeseca, bio je Netofaćanin Mahraj, Zarhijevac. U svom je
redu imao dvadeset i četiri tisuće. 14 Jedanaesti, jedanaestoga mjeseca,
bio je Piratonjanin Benaja, Efrajimovac. U svom je redu imao dvadeset
i četiri tisuće. 15 Dvanaesti, dvanaestoga mjeseca, bio je Netofaćanin
Heldaj, Otnielovac. U svom je redu imao dvadeset i četiri tisuće. 16 Nad
Izraelovim plemenima bili su knezovi: nad Rubenovim Zikrijev sin knez
Eliezer; nad Šimunovim Maakin sin Šefatja; 17 nad Levijevim Kemuelov
sin Hašabja; nad Aronovim Sadok; 18 nad Judinim Elihu od Davidove
braće; nad Jisakarovim Mihaelov sin Omri; 19 nad Zebulunovim Obadjin
sin Jišmaja; nad Naftalijevim Azrielov sin Jerimot. 20 Nad Efrajimovim
sinovima Azazjin sin Hošea; nad polovinom Manašeova plemena Pedajin
sin Joel, 21 nad drugom polovinom Manašeova plemena u Gileadu Zaharijin
sin Jido; nad Benjaminom Abnerov sin Jaasiel; 22 nad Danom Jerohamov
sin Azarel. To su bili knezovi izraelskih plemena. 23 Ali David nije dao
izbrojiti onih kojima bijaše dvadeset godina i manje, jer Jahve bijaše
rekao da će umnožiti Izraelce kao nebeske zvijezde. 24 Sarvijin je sin
Joab počeo vršiti popis, ali ga nije dovršio. Stoga je Srdžba došla na
Izrael i zato taj broj nije bio primljen u brojčani izvještaj Ljetopisa kralja
Davida. 25 Nadstojnik nad kraljevim blagom bio je Adielov sin Azmavet,
a nadstojnik za blago u zemlji, u gradovima, selima i tvrđavama, bio
je Uzijin sin Jonatan. 26 Nadstojnik nad poljskim radnicima koji su
obrađivali zemlju bio je Kelubov sin Ezri. 27 Nadstojnik nad vinogradarima
Ramaćanin Šimej. Nadstojnik nad vinogradrskim klijetima bio je Šifmejac
Zabdi. 28 Nadstojnik nad maslinama i dudovima što su po Šefeli bio
je Gederac Hanan; nadstojnik nad skladištima ulja Joaš. 29 Nadstojnik
nad govedima što su pasla u Šaronu bio je Šaronac Šitraj. Nadstojnik
nad krupnom stokom u dolinama bio je Edlajev sin Šafat. 30 Nadstojnik
nad devama Jišmaelac Obil. Nadstojnik nad magaricama Meronoćanin
Jehdeja. 31 Nadstojnik nad ovcama i kozama Hagrijac Jaziz. Svi su oni bili
nadstojnici nad imanjem kralja Davida. 32 Savjetnik je bio Davidov stric
Jonatan, mudar čovjek; bio je i književnik; a Hakmonijev sin Jehiel bio je
s kraljevim sinovima. 33 Ahitofel je bio kraljev savjetnik, Arkijac Hušaj
kraljev prijatelj. 34 Ahitofela su naslijedili Benajin sin Jojada i Ebjatar,
kraljev je vojvoda bio Joab.

28

1 David sakupi u Jeruzalem sve izraelske knezove, plemenske knezove i
poglavare od redova koji su služili kralja, tisućnike, stotnike i nadstojnike
nad svim imanjem i blagom kraljevim i blagom njegovih sinova, zajedno
s dvoranima i junacima i svim hrabrim vojnicima. 2 Ustavši na noge, kralj
David reče: “Čujte me, moja braćo i moj narode! Ja sam bio namislio u
svom srcu da sagradim dom gdje bi počivao Kovčeg saveza Jahvina i da

bude podnožje nogama našega Boga te sam pripravio što treba za gradnju.
3 Ali mi je Bog rekao: 'Nećeš ti sagraditi Doma mome imenu jer si ratnik i
prolijevao si krv.' 4 Jahve, Izraelov Bog, izabrao je mene od sveg moga roda
da budem kralj nad Izraelom zauvijek; jer je Judu izabrao za kneza, a iz
Judina doma dom moga oca; između sinova moga oca bilo mu je drago da
mene postavi kraljem nad svim Izraelom. 5 Tako je između mojih sinova,
jer mi je mnogo sinova dao Jahve, izabrao moga sina Salomona da sjedi
na prijestolju Jahvina kraljevstva nad Izraelom. 6 I rekao mi je: 'Tvoj sin
Salomon sagradit će meni Dom i moja predvorja; jer sam njega izabrao
sebi za sina i ja ću mu biti otac. 7 Utvrdit ću njegovo kraljevstvo zauvijek
ako bude postojano vršio moje zapovijedi i moje zakone kao danas.' 8 Sada,
dakle, pred očima sveg Izraela, Jahvina zbora, i pred svojim Bogom, koji
nas sluša, velim: držite i tražite sve zapovijedi Jahve, svoga Boga, da biste
zadržali u posjedu ovu dobru zemlju i ostavili je u baštinu svojim sinovima
nakon sebe dovijeka. 9 A ti, sine moj Salomone, poznaj Boga, svoga oca,
i služi mu čitavim srcem i spremnom dušom, jer Jahve ispituje sva srca i
zna sve misli i namjere; ako ga budeš tražio, dat će ti se da ga nađeš; ako
li ga ostaviš, odbacit će te zauvijek. 10 Uvidi sada da te Jahve izabrao da
gradiš Dom za Svetište, budi junak i radi!” 11 Tada David predade sinu
Salomonu uzorak trijema, njegovih kuća, riznica, gornjih soba, ćelija i
doma Pomirilišta; 12 uzorak svega što bijaše smislio u duhu za predvorja
Jahvina Doma, za sve sobe unaokolo, za riznicu Doma Božjega, za riznicu
posvećenih stvari, 13 za svećeničke i levitske redove, za svaki posao u službi
oko Doma Jahvina: 14 zlato u šipkama, zlato potrebno za sve zlatno posuđe
ove ili one službe; srebro u šipkama potrebno za sve srebrno posuđe, za
sve posuđe ove ili one službe; 15 šipke za zlatne svijećnjake sa zlatnim
svjetiljkama, prema težini svakoga svijećnjaka i njegovih svjetiljaka, i za
srebrne svijećnjake prema težini svakoga svijećnjaka i njegovih svjetiljaka
i prema namjeni svakog svijećnjaka; 16 zlato u šipkama za stolove na
kojima će stajati prineseni hljebovi, za svaki stol; srebro za srebrne stolove,
17 za viljuške i kotliće, za čaše od čista zlata, za zlatne pehare, zlato u
šipkama za svaki pehar; za srebrne pehare, srebro u šipkama za svaki
pehar, 18 za kadioni žrtvenik žeženoga zlata u šipkama; za uzorak od
kola sa zlatnim kerubinima koji će raširenim krilima zaklanjati Jahvin
Kovčeg. 19 Sve to u skladu s onim što Jahve napisa vlastitom rukom da
bi razjasnio cijelo djelo za koje on pribavi uzorak. 20 Tada David reče
svome sinu Salomonu: “Budi junak, hrabar, i radi! Ne boj se i ne plaši se,
jer će Jahve, Bog, moj Bog, biti s tobom! Neće te napustiti niti te ostaviti
dok ne svršiš sav posao za službu oko Jahvina Doma. 21 Evo svećeničkih
i levitskih redova za svaku službu u Božjem Domu; imaš uza se za svaki
posao svakovrsnih ljudi, spremnih i vještih svakoj službi, knezovi i sav
narod pod tvojim su zapovjedništvom.”

29

1 Kralj David reče svemu zboru: “Bog je izabrao moga sina Salomona,
mlado i nježno momče, a ovo je velik posao, jer neće biti za čovjeka dvor
nego za Boga Jahvu. 2 Pripremio sam, koliko sam mogao, za Dom svoga
Boga zlata za zlatne stvari i srebra za srebrne, tuča za tučane, željeza
za željezne, drva za drvene; oniksova kamenja i dragulja za ukivanje,
dragulja za ukras i šarenih dragulja, svakojakoga dragog kamenja i izobila
mramora. 3 Iz ljubavi prema Bogu dajem još i svoga zlata i srebra za Dom

svoga Boga, osim svega što sam pripravio za sveti Dom. 4 Tri tisuće zlatnih
talenata ofirskoga zlata i sedam tisuća talenata čistoga srebra da se oblože
zidovi prostorija. 5 Zlato za zlatne stvari, a srebro za srebrne i za svako
djelo umjetničkih ruku. Bi li danas još tko htio dragovoljno što priložiti
svojom rukom Jahvi?" 6 Tada su dragovoljno priložili knezovi obitelji i
knezovi izraelskih plemena, tisućnici, stotnici i nadstojnici nad kraljevskim
poslovima. 7 Dali su za službu u Božjem Domu zlata pet tisuća talenata i
deset tisuća zlatnih darika, srebra deset tisuća talenata, tuča osamnaest
tisuća talenata, željeza sto tisuća talenata. 8 U koga se god našlo dragulja,
svi su darivali u riznicu Jahvina Doma na ruke Jehiela Geršonovca. 9 Narod
se veselio što su dragovoljno prilagali, jer su prilagali iskrena srca Jahvi; i
kralj David radovao se od srca. 10 Potom David blagoslovi Jahvu pred svim
zborom. I reče David: "Blagoslovljen da si, Jahve, Bože našeg oca Izraela,
od vijeka do vijeka! 11 Tvoja je, Jahve, veličina, sila, slava, sjaj i veličanstvo,
jer je tvoje sve što je na nebu i na zemlji; tvoje je, Jahve, kraljevstvo i ti
si uzvišen povrh svega, Poglavar svega! 12 Od tebe je bogatstvo i slava,
ti vladaš nad svim, u tvojoj je ruci sila i moć, u tvojoj je vlasti da učiniš
velikim i jakim sve. 13 I slavimo te, Bože naš, i hvalimo tvoje dično ime.
14 Tko sam ja i što je moj narod da bismo imali snage ovoliko prinijeti
tebi dragovoljno? Od tebe je sve, i iz tvojih ruku primivši, dali smo tebi!
15 Pridošlice smo pred tobom, naseljenici kao svi naši očevi; naši dani na
zemlji prolaze kao sjena i nema nade. 16 Jahve, Bože naš, sve ovo mnogo
blago koje smo pripravili za gradnju Doma tebi, tvome svetom imenu, iz
tvoje je ruke i sve je tvoje! 17 Ali znam, o Bože moj, da ti iskušavaš srca
i da ljubiš iskrenost; ja sam iskrena srca dragovoljno prinio sve ovo i s
radošću sam gledao tvoj narod koji je ovdje kako ti dragovoljno prinosi.
18 Jahve, Bože naših otaca Abrahama, Izaka i Jakova, sačuvaj dovijeka u
srcu svoga naroda tu misao i namjeru i upravi njegovo srce k sebi! 19 A
mome sinu Salomonu daj pošteno srce da bi se držao tvojih zapovijedi,
tvojih odredaba i tvojih uredaba, da bi vršio sve i da bi sagradio dvor za
koji sam sve spremio!" 20 Tada David reče svemu zboru: "Blagoslovite sada
Jahvu, svoga Boga!" I sav je zbor blagoslovio Jahvu, Boga svojih otaca,
i, pavši ničice, poklonio se Jahvi i kralju. 21 Žrtvovali su Jahvi klanice
i prinijeli Jahvi paljenice sutradan: tisuću junaca, tisuću ovnova, tisuću
jaganjaca s njihovim ljevanicama, mnogo drugih žrtava za sav Izrael. 22 Jeli
su i pili pred Jahvom onoga dana vrlo se radujući. Zakraljili su po drugi put
Davidova sina Salomona i pomazali ga po Jahvinoj volji za kneza, a Sadoka
za svećenika. 23 Tako je Salomon sjeo na Jahvino prijestolje da kraljuje
namjesto svoga oca Davida. Bio je sretan i slušao ga je sav Izrael. 24 Svi
su knezovi i junaci i svi sinovi kralja Davida pružili ruku kralju Salomonu
i svečano mu obećali pokornost. 25 Jahve je vrlo uzvisio Salomona pred
očima sveg Izraela i dao njegovu kraljevstvu veličanstvo kakvo nijedan
kralj prije njega nije imao u Izraelu. 26 Tako je Jišajev sin David kraljevao
nad svim Izraelom. 27 Nad Izraelom je kraljevao četrdeset godina; u
Hebronu je kraljevao sedam godina, u Jeruzalemu je kraljevao trideset
i tri godine. 28 Umro je u lijepoj starosti, nauživši se života, bogatstva
i slave. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Salomon. 29 Djela kralja
Davida, od prvog do posljednjeg, zapisana su u povijesti vidioca Samuela,
u povijesti proroka Natana i u povijesti vidioca Gada, 30 sa svim njegovim
kraljevanjem, njegovim junaštvom i događajima što prijeđoše preko njega
i Izraela i svih drugih kraljevstava zemaljskih.

Druga Knjiga Ljetopisa

1 Salomon, sin Davidov, bio se učvrstio na prijestolju. Jahve, Bog njegov,
bijaše s njim i uzvisi ga veoma. 2 Salomon se tada obrati svem Izraelu,
tisućnicima, satnicima, sucima, svim knezovima izraelskim, glavama
obitelji, 3 te se on i s njim sav Zbor popeše na uzvišicu koja bješe u
Gibeonu, jer je ondje bio Šator sastanka što ga u pustinji podiže Mojsije,
sluga Božji. 4 David bijaše prenio Kovčeg Božji iz Kirjat Jearima do mjesta
koje je sam pripravio za nj; jer je bio podigao Šator u Jeruzalemu. 5 Tučani
žrtvenik što ga napravi Besalel, sin Hurova sina Urija, bijaše ondje pred
Prebivalištem Jahvinim, kamo dođoše Salomon i zbor da mu se obrate.
6 Ondje se Salomon pred Jahvom pope na tučani žrtvenik, koji bješe tik
do Šatora sastanka, i prinese na njemu tisuću paljenica. 7 Iste se noći Bog
ukaza Salomonu i reče mu: “Traži što da ti dadem.” 8 Salomon odgovori:
“Veoma si naklon bio mome ocu Davidu i zakraljio si mene na njegovo
mjesto. 9 Bože Jahve, neka se ispuni sada obećanje što si ga dao mome ocu
Davidu, jer si me zakraljio nad narodom kojega ima mnogo kao zemaljske
prašine. 10 Daj mi sada mudrost i znanje da uzmognem upravljati ovim
narodom, jer tko će upravljati tolikim narodom kao što je ovaj tvoj!” 11 Bog
reče Salomonu: “Budući da ti je to u srcu, a nisi iskao ni bogatstva, ni blaga,
ni slave, ni smrti neprijatelja i jer nisi tražio duga života nego mudrosti i
znanja kako bi upravljao mojim narodom nad kojim te zakraljih, 12 dajem
ti mudrost i znanje. Ali ti dajem i bogatstva, blaga i slave kakve nije imao
nijedan kralj što bješe prije tebe i kakve neće imati ni oni koji dođu poslije
tebe.” 13 Salomon s uzvišice u Gibeonu ode u Jeruzalem, podalje od Šatora
sastanka, i kraljevaše nad Izraelom. 14 Sakupi bojnih kola i konjanika:
imao je tisuću četiri stotine kola i dvanaest tisuća konjanika i razmjesti ih
po gradovima gdje mu bijahu kola i kod sebe u Jeruzalemu. 15 Salomon
učini da srebra i zlata bude u Jeruzalemu izobila kao kamenja, a cedrova
mnogo kao dudova u Šefeli. 16 Konji Salomonovi bili su uvezeni iz Musrija
i Koe; kraljevski dvorani kupovahu ih u Koi za srebro. 17 Dovozila su se
i prodavala jedna bojna kola iz Egipta po šest stotina srebrnih šekela, a
konji po sto i pedeset; to bješe isto tako za sve hetitske i aramejske kraljeve
koji su ih uvozili preko njih. 18 Salomon naumi sagraditi Dom - jedan Imenu
Jahvinu, a drugi sebi za kraljevski dvorac.

2

1 Odbroji sedamdeset tisuća nosača, osamdeset tisuća kamenolomaca u
gori i tri tisuće i šest stotina poslovođa. 2 Tada posla ovu poruku Hiramu,
tirskomu kralju: “Kao što si mome ocu Davidu slao cedrovine da gradi
dvor gdje će živjeti, tako učini i meni. 3 Kanim podići Dom Imenu Jahve,
svojega Boga, i posvetiti mu ga da se diže pred njim miomirisni kad, da
se uvijek postavljaju kruhovi, da se prinose paljenice jutrom i večerom,
subotom, na dane mlađaka i na blagdane Jahve, Boga našega; i tako
da zauvijek ostane u Izraelu. 4 Dom koji gradim bit će velik, jer je naš
Bog najveći među svim bozima. 5 TÓa tko bi imao dovoljno snage da
njemu sazda Dom kad ga ni nebesa, ni nebesa nad nebesima ne mogu
obuhvatiti? I tko sam ja da mu zidam Dom, osim zato da mu se kad diže

pred lice? 6 Pošalji mi čovjeka vična obradi zlata, srebra, tuča, željeza,
grimiza, karmezina i ljubičastog baršuna, i vična umjetnosti rezbarstva:
radit će s rukotvorcima kod mene u Judi i u Jeruzalemu, s onima što mi ih
ostavi moj otac David. 7 Pošalji mi iz Libanona cedrovine, čempresovine i
sandalovine, jer znam da tvoje sluge umiju sjeći libanonska stabla. Moje će
sluge raditi s tvojima. 8 Morat će mi pripraviti mnogo drva, jer će kuća što
je mislim graditi biti velika i veličanstvena. 9 Drvosječama što će obarati
stabla dajem dvadeset tisuća kora pšenice, dvadeset tisuća kora ječma,
dvadeset tisuća bata vina i dvadeset tisuća bata ulja za izdržavanje tvojih
slugu." 10 Hiram, tirski kralj, odgovori pismom što ga posla Salomonu:
"Zato što voli svoj narod, Jahve te zakraljio nad njim." 11 Dometnu još
i ovo: "Neka je blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji je stvorio nebesa
i zemlju. On je kralju Davidu dao mudra, pametna i umna sina koji će
jedan dom graditi Jahvi, a drugi sebi da iz njega kraljuje. 12 Stoga ti šaljem
čovjeka mudra, vješta i razumna, Hurama Abija, 13 sina jedne Danovke i
oca Tirca. Umije obrađivati zlato, srebro, tuč, željezo, kamen, drvo, grimiz,
ljubičasti baršun, bÓez i karmezin, umije rezbariti svakovrsne rezbarije i
zamisliti svako djelo koje mu se povjeri. On će raditi s tvojim umjetnicima
i umjetnicima moga gospodara Davida, tvoga oca. 14 Neka, dakle, sada
moj gospodar svojim slugama pošalje pšenice, ječma, ulja i vina kako je
obećao. 15 A mi ćemo nasjeći stabala s Libanona koliko ti god treba i dovest
ćemo ti ih na splavima morem u Jafu, a ti ih prevezi gore u Jeruzalem."
16 Salomon pobroji sve strance koji se zatekoše u Izraelovoj zemlji poslije
popisa što ga bijaše proveo njegov otac David i nađe ih sto pedeset tri tisuće
i šest stotina. 17 Od njih odredi sedamdeset tisuća nosača, osamdeset tisuća
tesara u planini, tri tisuće i šest stotina ljudi da upravljaju radom naroda.

3

1 Salomon tada poče graditi Dom Jahvi u Jeruzalemu, na Morijskoj
gori, ondje gdje je njegov otac David imao viđenje. To je mjesto koje
je pripravio David, gumno Jebusejca Ornana. 2 Salomon otpoče gradnju
drugoga mjeseca četvrte godine svojega vladanja. 3 Ovo su temelji koje je
Salomon postavio za gradnju Doma Božjega: šezdeset lakata u duljinu
- po staroj mjeri lakta - a u širinu dvadeset lakata. 4 Trijem, koji je
bio pred Domom, imao je, po širini ovoga potonjega, u dužinu dvadeset
lakata, a visok je bio sto i dvadeset lakata. Obložio ga je iznutra čistim
zlatom. 5 Veliku je dvoranu obložio čempresovinom, koju je prekrio čistim
zlatom i postavio palme i cvjetne vijence. 6 Optočio je potom Dvoranu
blistavim draguljima; zlato je bilo zlato parvajimsko. 7 Prekrio je njime
Dvoranu: grede, pragove, zidove i vratna krila te izrezao kerubine po
zidovima. 8 Potom sazda dvoranu Svetinje nad svetinjama. Bila je, prema
hramskoj širini, dvadeset lakata duga i dvadeset lakata široka i obloži je
sa šest stotina talenata suhog zlata. 9 Za čavle je dao na mjeru pedeset
zlatnih šekela. I gornje je odaje obložio zlatom. 10 U dvorani Svetinje nad
svetinjama napravi dva kerubina, liveno djelo. I njih obloži zlatom. 11 Krila
kerubina bila su dvadeset lakata duga: jedno krilo od pet lakata dodirivaše
hramski zid, a drugo od pet lakata doticaše krilo drugoga kerubina. 12 Tako
je i krilo drugoga kerubina, od pet lakata, dodirivalo hramski zid, a drugo
mu se krilo, od pet lakata, spajalo s krilom drugoga kerubina. 13 Raširena,
krila kerubina imala su dvadeset lakata. Stajali su kerubini uspravno, lic-a
okrenutih Dvorani. 14 Napravi zastor od ljubičastog baršuna, od grimiza,

karmezina i bÓeza te na njemu izveze kerubine. 15 Pred Dvoranom napravi
dva stupa dugačka trideset i pet lakata, a glavice im na vrhu pet lakata.
16 U Debiru on splete vijence te ih postavi navrh stupova i napravi sto
mogranja koje postavi među vijence. 17 Postavi stupove pred Hekal, jedan
zdesna, drugi slijeva, te nazva Jakin onaj zdesna, a Boaz onaj slijeva.

4

1 Napravi tučani žrtvenik dugačak dvadeset lakata, širok dvadeset i visok
deset. 2 Tada od rastaljene kovine izli more koje je od ruba do ruba mjerilo
deset lakata; bilo je okruglo uokolo, pet lakata visoko, a u opsegu, mjereno
vrpcom, imalo je trideset lakata. 3 Pod njim bijahu likovi volovski što ga
opasivahu uokrug. Po deset ih je bilo na jednom laktu te okruživahu more
uokolo; dva je reda bilo tih volova, salivenih s morem. 4 More je počivalo
na dvanaest volova; tri su gledala na sjever, tri na zapad, tri na jug, tri
na istok: more je stajalo na njima i svi su stražnjim dijelom bili okrenuti
unutra. 5 Bilo je debelo pedalj, rub mu kao rub u čaše, kao cvijet, a moglo je
primiti tri tisuće bata. 6 Napravi deset umivaonika i postavi ih pet zdesna,
pet slijeva da se u njima pere; u njima su prali što je trebalo za paljenice;
more je bilo namijenjeno svećenicima da se umivaju u njemu. 7 Napravi
deset zlatnih svijećnjaka prema propisu i stavi ih u Hekal, pet s desne
strane, pet s lijeve. 8 Onda napravi deset stolova i postavi ih u Hekalu,
pet zdesna, a pet slijeva. Napravi stotinu zlatnih kotlića. 9 Onda načini
trijem svećenički veliko dvorište s vratima koja prevuče tučem. 10 More
stavi s desne strane prema jugoistoku. 11 Huram načini lonce, lopate i
kotliće. Dovrši sav posao što ga je obavljao kralju Salomonu za Dom Božji:
12 dva stupa; dvije glavice što su bile navrh stupova; dva opleta da prekriju
dvije glavice što bijahu navrh stupova; 13 četiri stotine mogranja za oba
opleta; dva reda mogranja za svaki oplet da prekriju dvije glavice navrh
stupova; 14 deset podnožja i deset umivaonika na podnožjima; 15 jedno
more i dvanaest volova pod njim; 16 lonce, lopate, viljuške i sav pribor za
njih napravi od tuča Huram Abi kralju Salomonu za Dom Jahvin. 17 Kralj
odredi da ih saliju u Jordanskoj ravnici, kod gaza Adame, između Sukota
i Serede. 18 Salomon napravi tako mnogo tih predmeta da se nije mogla
izmjeriti težina tuča. 19 Onda napravi sve predmete namijenjene Domu
Božjemu: zlatni žrtvenik i stolove na kojima bjehu prineseni kruhovi,
20 zlatne svijećnjake sa svjetiljkama od čistoga zlata što su se, po propisu,
trebale paliti pred Debirom; 21 cvjetove, svjetiljke i usekače od zlata; bilo je
to čisto zlato; 22 nožice, kotliće, mašice i kadionice od čistoga zlata; ulaz
u Dom, nutarnja vrata - Svetinje nad svetinjama - i vrata Doma - Hekala -
bila su zlatna.

5

1 Tako bi priveden kraju posao što ga Salomon obavi za Dom Jahvin.
Salomon unese sve svete darove oca svoga Davida - srebro, zlato i sve
posuđe - i stavi ih u riznicu Božjega Doma. 2 Tada Salomon sazva u
Jeruzalem sve Izraelove starješine, knezove plemenske i glavare obiteljske,
da se prenese Kovčeg saveza Jahvina iz Davidova grada, to jest sa Siona.
3 Svi se ljudi Izraelovi sabraše pred kraljem na blagdan što je u sedmom
mjesecu. 4 Kad se sastadoše sve Izraelove starješine, leviti ponesoše
Kovčeg 5 i Šator sastanka sa svim posvećenim priborom što bješe u Šatoru;
svećenici ih i leviti prenesoše. 6 Potom kralj Salomon i sva izraelska

zajednica što se sabra k njemu žrtvovaše pred Kovčegom toliko ovaca i
goveda da se ne mogahu ni prebrojiti ni procijeniti. 7 Svećenici donesoše
Kovčeg saveza Jahvina na njegovo mjesto, u Debir Doma, to jest u Svetinju
nad svetinjama, pod krila kerubinÄa. 8 Kerubini su imali raširena krila
nad mjestom gdje stajaše Kovčeg i zaklanjahu Kovčeg i njegove motke.
9 Motke su bile tako dugačke da su im se krajevi vidjeli iz Svetišta nasuprot
Debiru, ali se nisu vidjele izvana i ondje stoje do dana današnjega. 10 U
Kovčegu nije bilo ništa, osim dviju ploča koje metnu Mojsije na Horebu,
gdje Jahve sklopi Savez s Izraelcima pošto iziđoše iz Egipta. 11 Svi svećenici
izađoše iz Svetišta, jer su se svi nazočni svećenici posvetili bez obzira
na redove. 12 Svi levitski pjevači, Asaf, Heman, Jedutun sa sinovima i
braćom, stajahu obučeni u bÓez, s cimbalima, harfama i citrama, istočno
od žrtvenika, a s njima sto i dvadeset svećenika koji su trubili u trube. 13 I
dok su trubili i pjevali složno kao jedan i jednoglasno hvalili i slavili Jahvu,
podižući glas uz trube, cimbale i druga glazbala, hvaleći Jahvu “jer je dobar
i jer je vječna njegova ljubav”, oblak ispuni Dom Jahvin. 14 Svećenici ne
mogoše od oblaka nastaviti službe: slava Jahvina ispuni Božji dom!

6

1 Tada reče Salomon: “Jahve odluči prebivati u tmastu oblaku, 2 a ja ti
sagradih uzvišen Dom da u njemu prebivaš zauvijek.” 3 I, okrenuvši se,
kralj blagoslovi sav izraelski zbor, a sav je izraelski zbor stajao. 4 Reče
on: “Neka je blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji svojom rukom ispuni
obećanje što ga na svoja usta dade ocu mome Davidu, rekavši: 5 'Od dana
kad izvedoh svoj narod iz egipatske zemlje nisam izabrao grada ni iz kojeg
Izraelova plemena da se u njemu sagradi Dom gdje bi prebivalo moje Ime,
niti sam izabrao ikoga da vlada nad mojim narodom izraelskim. 6 Ali
sam izabrao Jeruzalem da u njemu obitava moje Ime i odabrao Davida da
zapovijeda mojem narodu izraelskom.' 7 Otac mi David naumi podići Dom
Imenu Jahve, Boga Izraelova, 8 ali mu Jahve reče: 'Naumio si podići Dom
Imenu mojem, i dobro učini, 9 ali nećeš ti podići toga Doma, nego tvoj sin
koji izađe iz tvoga krila; on će podići Dom Imenu mojem.' 10 Jahve ispuni
obećanje svoje: naslijedio sam oca Davida i sjeo na prijestolje Izraelovo,
kako obeća Jahve, podigao Dom Imenu Jahve, Boga Izraelova, 11 i namjestio
Kovčeg u kojem je Savez što ga Jahve sklopi sa sinovima Izraelovim.”
12 Tada Salomon stupi, u nazočnosti svega zbora Izraelova, pred žrtvenik
Jahvin i raširi ruke. 13 Salomon je, naime, bio napravio tučano podnožje,
dugo pet lakata i široko pet lakata, a visoko tri lakta, i stavio ga nasred
predvorja; stavši na nj, kleknuo je pred svim zborom Izraelovim i, rašivši
ruke k nebu, 14 rekao: “Jahve, Bože Izraelov! Nijedan ti bog nije sličan ni
na nebesima ni na zemlji, tebi koji držiš Savez i ljubav svojim slugama što
kroče pred tobom sa svim svojim srcem. 15 Sluzi svome Davidu, mojem ocu,
ispunio si što si mu obećao. Što si obećao na svoja usta, ispunio si svojom
rukom upravo danas. 16 Jahve, Bože Izraelov, sada ispuni svome sluzi,
ocu mome Davidu, što si mu obećao kad si rekao: 'Neće ti preda mnom
nestati nasljednika koji bi sjedio na izraelskom prijestolju, samo ako tvoji
sinovi budu čuvali svoje putove hodeći po mojem zakonu kako si ti hodio
preda mnom.' 17 Jahve, Bože Izraelov, neka se sada dakle ispuni obećanje
koje si dao svome sluzi Davidu! 18 Ali zar će Bog doista boraviti s ljudima
na zemlji? TÓa nebesa ni nebesa nad nebesima ne mogu ga obuhvatiti, a
kamoli ovaj Dom što sam ga sagradio! 19 Pomno počuj molitvu i vapaj svoga

sluge, Jahve, Bože moj, te usliši prošnju i molitvu što je tvoj sluga k tebi
upućuje! 20 Neka tvoje oči obdan i obnoć budu otvorene nad ovim Domom,
nad ovim mjestom za koje reče da ćeš u nj smjestiti svoje Ime. Usliši
molitvu koju će sluga tvoj izmoliti na ovome mjestu. 21 I usliši molitvu
sluge svoga i naroda svojega izraelskog koju bude upravljao prema ovome
mjestu. Usliši s mjesta gdje prebivaš, s nebesa, usliši i oprosti! 22 Ako tko
zgriješi protiv bližnjega i bude mu naređeno da se zakune i zakletva dođe
pred tvoj žrtvenik u ovom Domu, 23 ti je čuj s neba, postupaj i sudi svojim
slugama, osudi krivca okrećući njegova nedjela na njegovu glavu, a nevina
oslobodi postupajući s njime po nevinosti njegovoj. 24 Ako narod tvoj
poraze neprijatelji jer se ogriješio o tebe, ali se ipak k tebi obrati i proslavi
Ime tvoje i u ovom se Domu pomoli i zavapije k tebi, 25 onda ti čuj to s neba,
oprosti grijehe svojem narodu izraelskom i dovedi ga natrag u zemlju koju
si dao njima i njihovim očevima. 26 Ako se zatvori nebo i ne padne kiša
jer su se ogriješili o tebe, pa ti se pomole na ovom mjestu i proslave Ime
tvoje i obrate se od svojega grijeha kad ih ti poniziš, 27 tada čuj s neba
i oprosti grijeh svojim slugama i svojem izraelskom narodu, pokazujući
mu valjan put kojim će ići, i pusti kišu na zemlju koju si narodu svojem
dao u baštinu. 28 Kad u zemlji zavlada glad, kuga, snijet i rđa, kad navale
skakavci i gusjenice, kad neprijatelj ovoga naroda pritisne koja od njegovih
vrata ili kad udari kakva druga nevolja ili boleština, 29 počuj svaku molitvu,
svaki vapaj od kojega god čovjeka ili od cijeloga tvoga naroda izraelskog;
ako svaki osjeti bol u srcu i raširi ruke k ovom Domu, 30 usliši im molitvu
i vapaj njihov u nebu gdje boraviš i oprosti i daj svakomu po njegovim
putovima, jer ti poznaješ srce njegovo; jer ti jedini prozireš srca ljudi 31 da
te se boje idući tvojim putovima dokle god žive na zemlji što je ti dade
našim očevima. 32 Pa i tuđinca, koji nije od tvojega naroda izraelskog, nego
je stigao iz daleke zemlje radi veličine tvoga Imena i radi tvoje snažne ruke
i podignute mišice, ako dođe i pomoli se u ovom Domu, 33 usliši s neba,
gdje prebivaš, usliši sve vapaje njegove da bi svi zemaljski narodi upoznali
Ime tvoje i bojali te se kao narod tvoj izraelski i da znaju da je tvoje Ime
prizvano nad ovaj Dom koji sam sagradio. 34 Kad narod tvoj krene na
neprijatelja putem kojim ga ti uputiš i pomoli se tebi, okrenut gradu što
si ga izabrao i prema Domu koji sam podigao tvome Imenu, 35 usliši mu
s neba molitvu i prošnju i učini mu pravdu. 36 Kad ti sagriješe, jer nema
čovjeka koji ne griješi, a ti ih, rasrdiv se na njih, predaš neprijateljima da
ih zarobe i odvedu kao roblje u daleku ili blizu zemlju, 37 pa ako se pokaju
srcem u zemlji u koju budu dovedeni te se obrate i počnu te moliti za
milost u zemlji svojih osvajača govoreći: 'Zgriješili smo' 38 i tako se obrate
tebi svim srcem i svom dušom u zemlji svoga ropstva u koju budu dovedeni
kao roblje, i pomole se okrenuti k zemlji što je ti dade njihovim očevima
i prema gradu koji si odabrao i prema Domu što sam ga podigao tvom
Imenu, 39 usliši s neba, gdje prebivaš, njihovu molbu i njihove prošnje,
učini im pravdu i oprosti svome narodu što ti je zgriješio. 40 Sada, Bože
moj, neka tvoje oči budu otvorene i tvoje uši pažljive na molitve na ovom
mjestu! 41 Pa sada ustani, o Bože Jahve, pođi k svojem počivalištu, ti i
Kovčeg tvoje snage; neka se obuku u spasenje tvoji svećenici, o Bože Jahve,
i vjerni tvoji neka se raduju u sreći! 42 Bože Jahve, ne odvrati lica od svog
pomazanika, spomeni se milostÄi što ih dade sluzi svome Davidu!”

7

1 Kad Salomon dovrši molitvu, spusti se oganj s neba i spali paljenicu i
klanice i slava Jahvina ispuni Dom. 2 Svećenici ne mogoše ući, jer slava
Jahvina bješe ispunila Dom Jahvin. 3 Svi sinovi Izraelovi, videći gdje se
oganj sa slavom Jahvinom spustio na Dom, padoše ničice k zemlji do
kamenog poda; pokloniv se, počeše slaviti Jahvu "jer je dobar i jer je
vječna njegova ljubav". 4 Potom kralj i čitav narod stadoše žrtvovati žrtve
pred Jahvom. 5 Kralj Salomon prinese za žrtvu dvadeset i dvije tisuće
goveda, sto i dvadeset tisuća ovaca; i tako posvetiše Dom Jahvin i kralj i sav
narod. 6 Dok su svećenici stajali na dužnostima, leviti su na glazbalima
za Jahvine pjesme, što ih učini kralj David, slavili Jahvu "jer je vječna
njegova ljubav". Time je David preko njihovih ruku hvalio Jahvu. Pred
njima su svećenici trubili u trube, dok su Izraelci stajali. 7 Salomon je
posvetio i sredinu predvorja koje je pred Jahvinim Domom, jer je ondje
prinio paljenice i pretilinu od pričesnica, jer na tučani žrtvenik koji bijaše
napravio Salomon nisu mogle stati paljenice ni prinosi ni pretilina. 8 U to
je doba Salomon svetkovao blagdan sedam dana i sav Izrael s njime, vrlo
velik zbor, od Ulaza u Hamat pa do Egipatskoga potoka. 9 A osmoga su
dana svetkovali svečani zbor, jer su posvetu žrtveniku svetkovali sedam
dana i blagdan sedam dana. 10 Dvadeset trećega dana sedmoga mjeseca
posla ljude k njihovim šatorima i odoše vesela i zadovoljna srca zbog dobra
koje je Jahve učinio Davidu i Salomonu i svem narodu izraelskom. 11 Tako
je Salomon dovršio Dom Jahvin i kraljevski dvor i izveo sve što god bješe
zasnovano da izvrši u Domu Jahvinu i u svojem dvoru. 12 Potom se Jahve
ukaza Salomonu noću i reče mu: "Uslišao sam tvoju molitvu i izabrao to
mjesto da mi bude Dom žrtve. 13 Ako zatvorim nebo da ne bude dažda, ili
zapovjedim skakavcima da popasu zemlju, ili pustim kugu na svoj narod,
14 i ponizi se moj narod na koji je prizvano Ime moje i pomoli se i potraži
lice moje i okani se zlih putova, ja ću ga tada uslišati s neba i oprostiti mu
grijeh i izliječit ću mu zemlju. 15 Moje će oči biti otvorene i moje uši pažljive
na molitvu s ovoga mjesta. 16 Sada sam, dakle, izabrao i posvetio ovaj Dom
da ovdje bude Ime moje zauvijek i ovdje će sve dane biti moje oči i moje
srce. 17 A ti, budeš li išao preda mnom kako ti je išao otac David, vršeći sve
što sam ti zapovjedio i držeći se mojih uredaba i zakona, 18 uzdržat ću tvoje
kraljevsko prijestolje kako sam obećao tvome ocu Davidu govoreći: 'Neće
ti ponestati nasljednika koji bi vladao u Izraelu.' 19 Ali ako me ostavite i
napustite uredbe i zapovijedi koje sam vam dao te otiđete i počnete služiti
tuđim bogovima i klanjati im se, 20 istjerat ću Izraelce iz svoje zemlje koju
sam im dao i odbacit ću od sebe ovaj Dom koji sam posvetio svojem Imenu
i učinit ću od njega priču i sramotu među svim narodima. 21 Tko god prođe
mimo ovaj Dom koji bijaše preslavan zaprepastit će se od užasa i pitati:
'Zašto je Jahve tako učinio s ovom zemljom i s ovim Domom?' 22 I odgovorit
će mu se: 'Ostavili su Jahvu, Boga svojih otaca, koji ih je izveo iz Egipta, i
okrenuli se tuđinskim bogovima, i klanjali im se, i služili im, i zato je Jahve
pustio na njih sve ovo zlo.'"

8

1 A kad je prošlo dvadeset godina, za koliko je vremena Salomon podigao
Jahvin Dom i svoj dvor, 2 posagradio je Salomon gradove, koje je dao
Salomonu Hiram, i naselio ondje Izraelove sinove. 3 Potom otiđe Salomon
na Sopski Hamat i osvoji ga. 4 Sagradi Tadmor u pustinji i svakojaka

mjesta za skladišta u Hamatu. 5 Sagradi i Gornji Bet Horon i Donji Bet
Horon, tvrde gradove sa zidovima, vratima i prijevornicama; 6 i Baalat, i
sve gradove u kojima je imao skladišta, sve gradove za bojna kola i gradove
za konjanike i što je god Salomon zaželio da gradi u Jeruzalemu i na
Libanonu i po svoj zemlji svojega kraljevstva. 7 Svim preostalim Hetitima,
Amorejcima, Perižanima, Hivijcima i Jebusejcima, koji nisu bili Izraelci,
8 sinovima njihovim koji ostadoše iza njih u zemlji i koje Izraelci nisu zatrli
- Salomon nametnu tlaku do današnjega dana. 9 Sinove Izraelove nije
Salomon pretvarao u robove za posao, nego su bili vojnici, zapovjednici
njegovih štitonoša i zapovjednici bojnih kola i konjice. 10 Bili su poglavari
nad upravnicima, kojih je kralj Salomon imao dvjesta i pedeset, i upravljali
su narodom. 11 Salomon preseli i faraonovu kćer iz Davidova grada u kuću
koju joj bijaše sagradio, jer je mislio: “Neće moja žena živjeti u dvoru
izraelskoga kralja Davida, jer je svet otkako je u nj došao Kovčeg Jahvin.”
12 Tada Salomon poče prinositi paljenice Jahvi na Jahvinu žrtveniku što
ga bijaše sagradio pred trijemom, 13 i to koliko je trebalo iz dana u dan da
prinese po Mojsijevoj zapovijedi, u subote, i na mlađake, i na blagdane tri
puta u godini, na Blagdan beskvasnih kruhova, i na Blagdan sedmica, i na
Blagdan sjenica. 14 Postavio je, po uredbi oca Davida, svećeničke redove
po njihovoj službi i levitske po njihovim dužnostima da pjevaju hvale i da
služe pred svećenicima, koliko treba iz dana u dan, i vratare po njihovim
redovima na svakim vratima, jer je takva bila zapovijed Božjega čovjeka
Davida. 15 Nisu odstupili od kraljeve zapovijedi za svećenike i levite ni u
čemu, ni za riznice. 16 Tako se svršio sav Salomonov posao od dana kad
je bio zasnovan Dom Jahvin pa dokle ga god nije dovršio. Tako bijaše
dovršen Dom Jahvin. 17 Tada je Salomon otišao u Esjon-Geber i u Elat na
morskoj obali u zemlji edomskoj. 18 A Hiram mu je poslao po slugama
lađe i mornare vične moru te su otišli sa Salomonovim slugama u Ofir;
uzeše odande četiri stotine i pedeset talenata zlata i donesoše ih kralju
Salomonu.

9

1 Uto kraljica od Sabe ču glas o Salomonu; hoteći iskušati Salomona
zagonetkama, dođe u Jeruzalem s mnogobrojnom pratnjom i s devama
koje su nosile miomirise, mnogo zlata i dragulja. Došavši k Salomonu,
porazgovori se s njim o svemu što joj bijaše na srcu. 2 Salomon joj
odgovori na sva pitanja; nije bilo Salomonu sakriveno ništa da joj ne
bi umio objasniti. 3 Kad kraljica od Sabe vidje njegovu mudrost, dvor
koji bijaše sagradio, 4 jela na njegovu stolu, odaje njegove i dvorane,
otmjenost njegove posluge i njihova odijela, i njegove peharnike i njihova
odijela, i njegove paljenice koje je prinosio u Jahvinu domu, zastade joj
dah. 5 Tada reče kralju: “Istina je bila što sam u svojoj zemlji čula o
tebi i o tvojoj mudrosti. 6 Ali nisam htjela vjerovati što se pripovijeda
dokle god nisam došla i vidjela na svoje oči; i doista, ni pola mi nije
bilo rečeno o tvojoj velikoj mudrosti; nadvisio si glas koji sam slušala.
7 Blago tvojim ljudima i tvojim slugama koji stoje pred tobom i slušaju
tvoju mudrost! 8 Neka je blagoslovljen Jahve, tvoj Bog, komu si tako omilio
da te postavio na svoje prijestolje da kraljuješ umjesto Jahve, svojega Boga,
jer Bog tvoj ljubi Izraela da bi ga održao dovijeka; i zato je postavio tebe
za kralja da činiš pravo i pravicu.” 9 Dala je tada kralju sto i dvadeset
zlatnih talenata i mnogo miomirisa i dragulja. Nikad više nije bilo takvih

miomirisa kakve je kraljica od Sabe dala kralju Salomonu. 10 Hiramove
sluge, koje su sa Salomonovim slugama donosile zlata iz Ofira, dovezle
su također sandalovine i dragulja. 11 Kralj je napravio i citre i harfe za
pjevače: nikad se prije nisu vidjele takve stvari u zemlji judejskoj. 12 Kralj
Salomon dade kraljici od Sabe što je zaželjela i zatražila, izuzev ono što je
sama donijela kralju. Potom ona krenu i sa slugama ode u svoju zemlju.
13 Zlato što je dolazilo Salomonu svake godine bilo je teško šest stotina
šezdeset i šest zlatnih talenata, 14 osim onoga što je dolazilo od trgovaca
i putujućih prodavača. I svi su arapski kraljevi i zemaljski upravitelji
Salomonu donosili zlato i srebro. 15 Kralj Salomon načini dvjesta štitova
od kovanoga zlata; za svaki je štit upotrijebio šest stotina šekela kovanoga
zlata; 16 i načini trista štitića od kovanoga zlata; za svaki je štitić utrošio
trista zlatnih šekela. Kralj ih je pohranio u kuću zvanu Libanonska šuma.
17 Kralj je napravio i veliko prijestolje od bjelokosti i obložio ga čistim
zlatom. 18 Prijestolje je imalo šest stepenica i zlatno podnožje sastavljeno
s prijestoljem, i ručice s obiju strana prijestolja, a kraj ručica stajala dva
lava. 19 Dvanaest je lavova stajalo s obiju strana onih šest stepenica. Takvo
što nije bilo izrađeno ni u jednom kraljevstvu. 20 Sve posude iz kojih je pio
kralj Salomon bijahu zlatne i sve posuđe u kući zvanoj Libanonska šuma
bijaše od suhoga zlata; srebro se smatralo bezvrijednim u Salomonovo
vrijeme. 21 Kraljeve su lađe išle u Taršiš s Hiramovim slugama; svake treće
godine vraćale su se i dolazile taršiške lađe donoseći zlato i srebro, slonovu
kost, majmune i paune. 22 Tako je kralj Salomon natkrilio sve zemaljske
kraljeve bogatstvom i mudrošću. 23 Svi su zemaljski kraljevi željeli vidjeti
Salomona i čuti mudrost koju mu je Bog ulio u srce. 24 Svatko mu je
donosio dar, srebrno i zlatno posuđe, haljine, oružje i miomirise, konje i
mazge, iz godine u godinu. 25 Salomon je imao četiri tisuće konjskih jasala
i bojnih kola i dvanaest tisuća konjanika, koje je rasporedio po gradovima
bojnih kola i kod kralja u Jeruzalemu. 26 Vladao je nad svim kraljevima
od Rijeke do zemlje filistejske i do egipatske međe. 27 Kralj je učinio da
u Jeruzalemu bude srebra kao kamenja, a cedrova kao divljih smokava
što rastu u Judejskoj nizini. 28 Salomon je uvozio konje iz Musrija i iz svih
zemalja. 29 Ostala djela Salomonova, od prvih do posljednjih, zapisana su u
povijesti proroka Natana, u proročkoj knjizi Šilonjanina Ahije i u proročkoj
besjedi vidioca Adona o Nebatovu sinu Jeroboamu. 30 Salomon je vladao
u Jeruzalemu nad svim Izraelom četrdeset godina. 31 Potom je počinuo
kod otaca i sahranili su ga u gradu oca mu Davida, a na njegovo se mjesto
zakraljio sin mu Roboam.

10

1 Tada Roboam ode u Šekem, jer su u Šekem došli svi Izraelci da ga
zakralje. 2 Čim to ču Nebatov sin Jeroboam - koji je bio u Egiptu kamo
bijaše pobjegao pred kraljem Salomonom - vrati se iz Egipta, 3 jer bijahu
poslali po nj i dozvali ga. Kad dođoše Jeroboam i sav zbor Izraelov, rekoše
Roboamu: 4 “Tvoj nam je otac nametnuo težak jaram, ti nam sada olakšaj
tešku službu svoga oca i teški jaram koji metnu na nas, pa ćemo ti služiti.”
5 On im odgovori: “Za tri dana dođite opet k meni.” I narod ode. 6 Tada se
kralj Roboam posavjetova sa starcima koji su služili njegovu ocu Salomonu
dok je bio živ i upita ih: “Što savjetujete da odgovorim ovome narodu?”
7 A oni mu odgovoriše: “Ako udovoljiš tim ljudima, budeš im blagonaklon
i odgovoriš im lijepim riječima, oni će ti uvijek biti sluge.” 8 Ali on odbaci

savjet što mu ga dadoše starci i posavjetova se s mladićima koji su odrasli
s njim i bili mu u službi. 9 Upita ih: “Što savjetujete da odgovorim ovomu
narodu koji mi reče: 'Olakšaj jaram što nam ga nametnu tvoj otac!'”
10 Odgovoriše mu mladići koji bijahu s njim odrasli: “Narodu koji ti je
rekao 'Tvoj nam je otac nametnuo jaram, a ti nam ga olakšaj', odvrati
ovako: 'Moj je mali prst deblji od bedara moga oca! 11 Dakle, moj vam je
otac nametnuo težak jaram, a ja ću još otežati vaš jaram; moj vas je otac
šibao bičevima, a ja ću vas šibati bičevima sa željeznim štipavcima.'”
12 Trećega dana dođe Jeroboam i sav narod k Roboamu, jer im kralj bijaše
naredio: “Vratite se k meni trećega dana.” 13 Kralj im oštro odgovori;
odbacivši savjet starijih, 14 odvrati po savjetu mladih: “Moj je otac otežao
vaš jaram, a ja ću još dometnuti na nj; moj vas je otac šibao bičevima,
a ja ću vas šibati bičevima sa željeznim štipavcima.” 15 Kralj, dakle, ne
htjede poslušati naroda, jer tako upriliči Bog da se ispuni riječ što je preko
Šilonjanina Ahije kaza Nabatovu sinu Jeroboamu. 16 Kad Izraelci vidješe
gdje se kralj oglušio, odgovori mu narod: “Kakav dio mi imamo s Davidom?
Mi nemamo baštine s Jišajevim sinom! U šatore, Izraele! Sad se, Davide,
brini za svoj dom!” I sav Izrael ode pod svoje šatore. 17 Roboam zavlada
samo nad Izraelovim sinovima koji su živjeli po judejskim gradovima.
18 Potom kralj Roboam posla Adorama, nadstojnika za tlaku, ali ga Izraelci
kamenovaše i on umrije; a kralj se Roboam brže-bolje pope na kola te
pobježe u Jeruzalem. 19 Tako se Izrael odijelio od doma Davidova sve do
danas.

11

1 Došavši u Jeruzalem, skupi sav dom Judin i Benjaminov, sto i osamdeset
tisuća vrsnih ratnika, da udare na Izraela i da Roboamu vrate kraljevstvo.
2 Ali dođe Jahvina riječ Božjem čovjeku Šemaji: 3 “Kaži Salomonovu sinu
Roboamu, judejskomu kralju, i svim Izraelcima u Judinu i Benjaminovu
plemenu: 4 Ovako veli Jahve: 'Ne idite se tući s braćom! Neka se svatko
vrati svojoj kući, jer je ovo poteklo od mene.'” I oni poslušaše riječ Jahvinu,
vratiše se i ne udariše na Jeroboama. 5 Roboam, stolujući u Jeruzalemu,
poče dizati tvrde gradove po Judeji. 6 Tako je sagradio Betlehem, Etam,
Tekou, 7 Bet Sur, Sokon, Adulam, 8 Gat, Maresu, Zif, 9 Adorajim, Lakiš,
Azeku, 10 Soru, Ajalon i Hebron, tvrde gradove u Judinu i Benjaminovu
plemenu. 11 Utvrdivši gradove, postavi im zapovjednike i dovuče zalihe
hrane, ulja i vina; 12 u svaki pojedini grad stavi štitova i kopalja i utvrdi
ih vrlo jako. Tako je on imao Judino i Benjaminovo pleme. 13 Svećenici
i leviti, koji su bili po svem Izraelu, pristupiše k njemu iz svih krajeva.
14 Leviti ostaviše pašnjake i posjed te otiđoše u Judeju i Jeruzalem, jer ih je
bio odbacio Jeroboam i njegovi sinovi da ne obavljaju svećeničku službu
Jahvi, 15 a postavio je svećenike za uzvišice, za jarce i za telad koju je
napravio. 16 Za njima su iz svih izraelskih plemena dolazili u Jeruzalem
da žrtvuju Jahvi, Bogu svojih otaca, oni koji su srcem tražili Jahvu, Boga
Izraelova. 17 Tako su utvrdili judejsko kraljevstvo i osokolili Salomonova
sina Roboama za tri godine, jer su tri godine živjeli poput Davida i
Salomona. 18 Roboam je sebi uzeo za ženu Mahalatu, kćer Davidova sina
Jerimota, i Abihajilu, kćer Jišajeva sina Eliaba, 19 koja mu rodi sinove:
Jeuša, Šemarju i Zahama. 20 A poslije nje oženio se Abšalomovom kćerju
Maakom, koja mu rodi Abiju, Etaja, Zizu i Šelomita. 21 Roboam je ljubio
Abšalomovu kćer Maaku više od svih svojih žena i inoča, iako je uzeo

osamnaest žena i šezdeset inoča i rodio dvadeset i osam sinova i šezdeset kćeri. 22 I Roboam postavi Maakina sina Abiju za poglavara i kneza nad njegovom braćom, jer ga je naumio postaviti za kralja. 23 I, mudro radeći, razmjesti sinove po svim judejskim i Benjaminovim krajevima, po svim tvrdim gradovima, davši im hrane izobila i poženivši ih sa mnogo žena.

12

1 Kad je Roboam utvrdio kraljevstvo i ojačao, napustio je Jahvin zakon i on i sav Izrael s njim. 2 Ali pete godine Roboamova kraljevanja navali egipatski kralj Šišak na Jeruzalem, koji se bijaše iznevjerio Jahvi. 3 Došao je sa tisuću i dvjesta bojnih kola i sa šezdeset tisuća konjanika, a narodu koji je došao s njim iz Egipta - Libijcima, Sukijcima i Etiopljanima - nije bilo broja. 4 Osvojivši tvrde judejske gradove, dopro je do Jeruzalema. 5 Tada dođe prorok Šemaja k Roboamu i judejskim knezovima, koji se bijahu skupili u Jeruzalemu bježeći od Šišaka, i reče im: “Ovako veli Jahve: 'Vi ste ostavili mene, pa i ja ostavljam vas u ruke Šišaku.'” 6 Tada se poniziše izraelski knezovi i kralj i rekoše: “Pravedan je Jahve!” 7 Kad ih Jahve vidje gdje se poniziše, dođe njegova riječ Šemaji: “Ponizili su se; neću ih uništiti, nego ću im uskoro dati spasenje te se moja srdžba neće oboriti na Jeruzalem preko Šišaka. 8 Bit će mu sluge, da vide što znači služiti meni, a što zemaljskim kraljevstvima.” 9 Tako egipatski kralj Šišak navali na Jeruzalem, opljačka blago iz Doma Jahvina i riznicu kraljeva dvora; sve je uzeo; uze i zlatne štitove što ih bijaše napravio Salomon. 10 Namjesto njih kralj Roboam napravi tučane štitove i povjeri ih zapovjednicima straže koja je čuvala vrata kraljevskoga dvora. 11 Kad je god kralj išao u Dom Jahvin, stražari su ih uzimali, a poslije ih vraćali u stražaru. 12 Kad se, dakle, ponizio, odvratio se od njega Jahvin gnjev te ga nije sasvim uništio, jer i u Judeji bijaše dobra. 13 Potom se kralj Roboam utvrdi u Jeruzalemu i stade kraljevati. Roboamu je bila četrdeset i jedna godina kad se zakraljio, a sedamnaest je godina kraljevao u Jeruzalemu, u gradu koji Jahve izabra između svih izraelskih plemena da ondje postavi Ime svoje. Majka mu se zvala Naama, a bila je Amonka. 14 Činio je zlo, jer nije pregnuo srcem da traži Jahvu. 15 Roboamova prva i posljednja djela - i ratovi koji su se neprestano vodili između Roboama i Jeroboama - zapisani su u povijesti proroka Šemaje i u plemenskom popisu vidioca Adona. 16 Potom Roboam počinu sa svojim ocima i bi sahranjen u Davidovu gradu; na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Abija.

13

1 Osamnaeste godine Jeroboamova kraljevanja zakralji se Abija nad Judejom. 2 Tri je godine kraljevao u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Mikaja, Urielova kći iz Gabe. Tada izbi rat između Abije i Jeroboama. 3 Abija je izašao u boj s hrabrim ratnicima, sa četiri stotine tisuća izabranih junaka; Jeroboam je svrstao u bojni red protiv njega osam stotina tisuća ljudi, sve biranih junaka. 4 Abija je stao na vrh Semarajimske gore u Efrajimovu gorju i rekao: “Čujte me, Jeroboame i sav Izraele! 5 Ne znate li da je Jahve, Bog Izraelov, predao Davidu kraljevstvo nad Izraelom zauvijek, njemu i njegovim sinovima, osoljenim savezom? 6 Ali se podigao Nebatov sin Jeroboam, sluga Davidova sina Salomona, i pobunio se protiv gospodara. 7 Skupili su se oko njega ljudi praznovi i nevaljalci i stali

prkositi Salomonovu sinu Roboamu, koji je bio mlad i strašljiva srca te
se nije umio hrabro braniti od njih. 8 Pa sada mislite da se možete oprijeti
Jahvinu kraljevstvu što je u ruci Davidovih sinova jer vas je veliko mnoštvo
i imate kod sebe zlatnu telad koju vam je napravio Jeroboam da vam budu
bogovi. 9 Otjerali ste Jahvine svećenike, Aronove sinove i levite, i postavili
sebi svećenike kao drugi zemaljski narodi. Tko je god došao s juncem i
sa sedam ovnova, postao je svećenik vašim ništavim bogovima. 10 Nama
je Bog Jahve, nismo ga ostavili, a svećenici koji služe Jahvi jesu Aronovi
sinovi i leviti u svojem poslu. 11 Pale Jahvi na kad paljenice svakoga jutra i
svake večeri s mirisnim kadom, postavljaju kruhove na čist stol i upaljuju
svake večeri zlatan svijećnjak sa svijećama; jer mi držimo naredbu Jahve,
svojega Boga, a vi ste ga ostavili. 12 Zato je, evo, nama na čelu Bog i
njegovi svećenici s glasnim trubama da gromko trube protiv vas. Izraelovi
sinovi, ne udarajte na Jahvu, Boga svojih otaca, jer nećete imati sreće!”
13 Ali Jeroboam zavede zasjedu da im dođe za leđa; tako su Judejcima bili
jedni sprijeda, a zasjeda straga. 14 Kad se Judejci obazreše, a ono, gle,
boj im bješe sprijeda i otraga. Tada zavapiše k Jahvi, a svećenici stadoše
trubiti u trube. 15 Uto Judejci snažno povikaše, a kad su počeli vikati, Bog
razbi Jeroboama i sav Izrael pred Abijom i Judejcima. 16 Izraelovi sinovi
pobjegoše pred Judejcima i Bog ih predade njima u ruke. 17 Abija je s
narodom učinio velik pokolj među njima te je od Izraela palo pobijenih
pet stotina tisuća izabranih ljudi. 18 Tako su sinovi Izraelovi bili poniženi
u to vrijeme, a Judini su sinovi ojačali, jer su se oslonili na Jahvu, Boga
svojih otaca. 19 Abija je potjerao Jeroboama i osvojio od njega gradove
Betel sa selima, Ješanu sa selima i Efron sa selima. 20 Jeroboam se više nije
oporavio za Abijina života; Jahve ga je udario tako da je umro. 21 Abija
se utvrdio i uzeo sebi četrnaest žena te je rodio dvadeset i dva sina i
šesnaest kćeri. 22 A ostali Abijini doživljaji i njegovi pothvati i besjede
zapisani su u tumačenju proroka Adona. 23 Potom Abija počinu kraj svojih
otaca. Sahraniše ga u Davidovu gradu; na njegovo se mjesto zakralji sin
mu Asa. Za njegovih je dana zemlja bila mirna deset godina.

14

1 Asa je činio što je dobro i pravo u očima Jahve, njegova Boga. 2 Uklonio
je tuđinske žrtvenike i uzvišice, polomio stupove i razbio ašere. 3 Naredio
je Judejcima da traže Jahvu, Boga svojih otaca, da se drže zakona i
zapovijedi. 4 Uklonio je iz svih judejskih gradova uzvišice i sunčane
stupove, a kraljevstvo je bilo mirno za njegova vremena. 5 Sagradio je
tvrde gradove u Judeji, jer je zemlja bila mirna. Nitko se nije zaratio na
nj onih godina, jer mu je Jahve dao mir. 6 Zato je Asa rekao Judejcima:
“Da pogradimo ove gradove i da ih opašemo zidom i kulama, vratima i
prijevornicama; još je zemlja pred nama naša, jer smo tražili Jahvu, svoga
Boga; tražili smo ga, i on nam je dao mir odasvud uokolo!” Tako su gradili
i bili sretni. 7 Asa je imao vojske trista tisuća ljudi između Judejaca koji su
nosili štit i koplje, a od Benjaminova plemena dvjesta i osamdeset tisuća
koji su nosili štit i zapinjali luk. Svi su bili hrabri junaci. 8 Izašao je na
njih Etiopljanin Zerah sa tisuću tisuća vojnika i tri stotine bojnih kola i
došao do Mareše. 9 Asa je izašao preda nj; svrstali su se u bojni red u
Sefatskoj dolini kod Mareše. 10 Asa zavapi k Jahvi, Bogu svome: “O Jahve,
tebi je ništa pomoći silnome ili nejakome! Pomozi nam, o Jahve, Bože naš,
jer se na te oslanjamo i u tvoje smo ime izišli na ovo mnoštvo! Jahve, ti

si Bog naš, ne daj snažnu čovjeku protiv sebe!” 11 Jahve razbi Etiopljane
pred Asom i pred Judejcima te Etiopljani pobjegoše. 12 Asa ih je s narodom
koji bijaše s njim potjerao sve do Gerara. Etiopljani su popadali, tako da
nijedan nije ostao živ jer ih je satro Jahve i njegove čete; i one su odnijele
vrlo velik plijen. 13 Osvojile su sve gradove oko Gerara jer je Jahvin strah
došao na njih; oplijenile su sve te gradove, jer je u njima bilo mnogo plijena.
14 Poharale su i šatore za stoku i zaplijenile mnoštvo sitne stoke i deva; a
onda su se vratile u Jeruzalem.

15

1 Tada duh Božji dođe na Odedova sina Azarju. 2 On je izišao pred Asu
i rekao mu: “Čujte me, Asa i sve Judino i Benjaminovo pleme! Jahve je
s vama jer ste vi s njime; i ako ga budete tražili, naći ćete ga; ako li ga
ostavite, i on će ostaviti vas. 3 Dugo su Izraelci bili bez pravoga Boga i
bez svećenika-učitelja i bez Zakona. 4 Kad su se u nevolji obratili Jahvi,
Bogu Izraelovu, i stali ga tražiti, našli su ga. 5 U ona vremena nitko nije
mogao na miru ni izlaziti ni dolaziti, jer su veliki nemiri vladali među svim
zemaljskim stanovnicima. 6 Udarao je narod na narod, grad na grad, jer
ih je Jahve smeo svakojakom nevoljom. 7 Ali vi budite hrabri i neka vam
ne klonu ruke, jer ima nagrada za vaša djela.” 8 Čuvši te riječi i proročku
besjedu proroka Odeda, Asa se ohrabri i ukloni idolske gadove iz cijele
Judine i Benjaminove zemlje i iz gradova koje je bio osvojio u Efrajimovoj
gori. Obnovio je i Jahvin žrtvenik koji je bio pred Jahvinim trijemom.
9 Onda je skupio sve Judino i Benjaminovo pleme i došljake koji su bili
kod njih od Efrajimova, Manašeova i Šimunova plemena, jer ih je mnogo
prebjeglo k njemu od Izraelaca kad su vidjeli da je s njim Jahve, njegov
Bog. 10 I skupili su se u Jeruzalemu trećega mjeseca petnaeste godine
Asina kraljevanja. 11 Onoga su dana prinijeli Jahvi žrtve od plijena koji
su dognali, sedam stotina goveda i sedam tisuća sitne stoke. 12 Zavjetovaše
se da će tražiti Jahvu, Boga svojih otaca, svim srcem i svom dušom. 13 A
tko god ne bi tražio Jahvu, Izraelova Boga, da se pogubi, bio malen ili velik,
čovjek ili žena. 14 Zakleli su se Jahvi iza glasa i uz gromki poklik, uz trube
i rogove. 15 Svi su se Judejci radovali zbog te zakletve jer su se iz svega
srca zakleli i od sve su ga svoje volje tražili i našli ga. Jahve im je dao
mir odasvud uokolo. 16 I svoju mater Maaku ukloni kralj Asa s vlasti jer
je bila načinila gada Ašeri. Asa je sasjekao njezina gada, satro ga i spalio
u potoku Kidronu. 17 Ali uzvišice nisu bile uklonjene iz Izraela. Ipak je
Asino srce bilo privrženo Jahvi svega njegova života. 18 Unio je u Dom
Božji posvećene darove svoga oca i svoje: srebro i zlato i posuđe. 19 Nije
bilo rata sve do trideset i pete godine Asina kraljevanja.

16

1 Trideset i šeste godine Asina kraljevanja navali izraelski kralj Baša na
Judeju i stade utvrđivati Ramu da spriječi svako kretanje judejskom kralju
Asi. 2 Asa tada uze srebra i zlata iz riznice Doma Jahvina i kraljevskoga
dvora i posla aramejskome kralju Ben-Hadadu, koji je stolovao u Damasku,
i poruči mu: 3 “Neka bude savez između mene i tebe i između moga i tvoga
oca; evo, šaljem ti na dar srebra i zlata, hajde, raskini savez s izraelskim
kraljem Bašom da bi otišao od mene.” 4 Ben-Hadad posluša kralja Asu i
posla svoje vojskovođe na izraelske gradove te oni pokoriše Ijon, Dan, Abel
Majinu i sve Naftalijeve gradove-skladišta. 5 A kada to Baša dozna, presta

utvrđivati Ramu i obustavi posao. 6 Tada kralj Asa sazva sve Judejce i oni
odnesoše kamenje i drvo kojima je Baša utvrđivao Ramu, pa time utvrdiše
Gebu i Mispu. 7 U to vrijeme dođe vidjelac Hanani k judejskom kralju
Asi i reče mu: "Budući da si se oslonio na aramejskoga kralja, a nisi se
oslonio na Jahvu, Boga svoga, vojska aramejskoga kralja izmakla ti je iz
ruke. 8 Nisu li Etiopljani i Libijci imali silne čete sa vrlo mnogo bojnih kola
i konjanika? Pa kad si se oslonio na Jahvu, predao ti ih je u ruke. 9 Jer
Jahve svojim očima gleda po svoj zemlji da bi se ohrabrili oni kojima je
srce iskreno prema njemu. Ludo si u tome radio, zato će se od sada dizati
ratovi na te." 10 Tada se Asa razgnjevi na vidioca i baci ga u tamnicu, jer
se razjario na nj. U to je vrijeme Asa potlačio i neke iz naroda. 11 I eto,
Asina djela, od prvoga do posljednjeg, zapisana su u Knjizi o judejskim i
izraelskim kraljevima. 12 Razbolio se trideset i devete godine kraljevanja,
od nogu, te mu se bolest veoma pogoršala, ali ni u bolesti nije tražio Jahvu
nego liječnike. 13 Tako Asa počinu sa svojim ocima i umrije četrdeset i
prve godine svoga kraljevanja. 14 Sahranili su ga u grobnici koju bijaše
iskopao sebi u Davidovu gradu i položili ga na odar što ga bijaše napunio
miomirisima i mastima, zgotovljenima mastilačkom vještinom, i spalili mu
ih vrlo mnogo.

17

1 Onda se na njegovo mjesto zakralji sin mu Jošafat; on pokaza svoju
silu protiv Izraela. 2 Razmjestio je vojsku po svim utvrđenim judejskim
gradovima i postavio namjesnike po judejskoj zemlji i po Efrajimovim
gradovima, koje bijaše zauzeo otac mu Asa. 3 Jahve je bio s Jošafatom jer
je hodio pravim putovima svoga oca Davida i nije tražio baala. 4 Tražio je
Boga svojih otaca i hodio po njegovim zapovijedima, ne čineći kao Izraelovi
sinovi. 5 Zato je Jahve utvrdio kraljevstvo u njegovoj ruci, pa su svi Judejci
davali Jošafatu danak, tako da je stekao veliko bogatstvo i slavu. 6 Njegovo
se srce hrabrilo na Jahvinim putovima, pa je uklonio još i uzvišice i
ašere iz Judeje. 7 Treće godine kraljevanja posla knezove Ben-Hajila,
Obadju, Zahariju, Netanela i Miheja da uče po judejskim gradovima. 8 I s
njima levite: Šemaju, Netaniju, Zebadju, Asahela, Šemiramota, Jonatana,
Adoniju, Tobiju i Tob Adoniju; a s njima svećenike Elišamu i Jorama.
9 Poučavali su po Judeji noseći sa sobom Knjigu Zakona Jahvina i obilazili
sve judejske gradove učeći narod. 10 Jahvin je strah spopao sva zemaljska
kraljevstva oko Judeje, tako da nisu smjela zaratiti na Jošafata. 11 Sami
su mu neki Filistejci donosili darove i novčani danak, a Arapi mu dogonili
sitnu stoku: po sedam tisuća i sedam stotina ovnova te sedam tisuća i
sedam stotina jaraca. 12 Tako je Jošafat sve više napredovao dok ne postade
vrlo velik. Sazidao je u Judeji kule i gradove-skladišta. 13 Imao je mnogo
zaliha u judejskim gradovima, a hrabrih junaka u Jeruzalemu. 14 Evo
njihova popisa po obiteljima: od Judina plemena tisućnici: vojvoda Adna
i s njim trista tisuća hrabrih junaka; 15 do njega vojvoda Johanan i s njim
dvjesta i osamdeset tisuća; 16 za njim Zikrijev sin Amasja, koji se spremno
stavio u Jahvinu službu, a s njim dvjesta tisuća hrabrih junaka. 17 Od
Benjaminova plemena: hrabri junak Eliada i s njim dvjesta tisuća ljudi
naoružanih lukom i štitom; 18 za njim Jehozabad i s njim sto i osamdeset
tisuća pripravnih za boj. 19 To su oni koji su služili kralju, ne brojeći one
što ih je kralj namjestio u tvrdim gradovima po svoj Judeji.

18

1 Jošafat je stekao veliko bogatstvo i slavu te se sprijateljio s Ahabom.
2 Poslije nekoliko godina došao je k Ahabu u Samariju. Ahab nakla mnogo
sitne stoke i goveda njemu i ljudima što su bili s njim i nagovaraše ga
da pođe na Ramot Gilead. 3 Izraelski kralj Ahab upita judejskoga kralja
Jošafata: “Hoćeš li poći sa mnom na Ramot Gilead?” On odgovori: “Ja
sam kao i ti, moj je narod kao i tvoj; s tobom ćemo u rat.” 4 Jošafat još
reče kralju izraelskom: “De, posavjetuj se prije s Jahvom!” 5 Tada kralj
izraelski sakupi proroke, njih četiri stotine, i upita ih: “Hoćemo li zavojštiti
na Ramot Gilead ili da se okanim toga?” Oni odgovoriše: “Idi, jer će ga
Bog predati kralju u ruke.” 6 Ali Jošafat upita: “Ima li ovdje još koji prorok
Jahvin da i njega upitamo?” 7 Kralj izraelski odgovori Jošafatu: “Ima još
jedan čovjek preko koga bismo mogli upitati Jahvu, ali ga mrzim jer mi
ne proriče dobra nego uvijek samo zlo; to je Mihej, sin Jimlin.” Jošafat
reče: “Neka kralj ne govori tako!” 8 Tada kralj izraelski dozva jednoga
dvoranina i reče mu: “Brže dovedi Jimlina sina Miheja!” 9 Izraelski kralj
i judejski kralj Jošafat sjedili su svaki na svojem prijestolju, u svečanim
haljinama, na gumnu pred Samarijskim vratima, a proroci proricali pred
njima. 10 Kenaanin sin Sidkija napravi sebi željezne rogove i reče: “Ovako
veli Jahve: njima ćeš bosti Aramejce dokle ih god ne zatreš.” 11 Tako su i svi
drugi proroci proricali govoreći: “Idi na Ramot Gilead, uspjet ćeš: Jahve će
ga predati kralju u ruke.” 12 Glasnik koji bijaše otišao da zove Miheja reče
mu: “Evo, svi proroci složno proriču dobro kralju. Govori i ti kao jedan od
njih i proreci uspjeh!” 13 Ali Mihej odvrati: “Živoga mi Jahve, govorit ću
ono što mi Bog kaže!” 14 Kad dođe pred kralja, upita ga kralj: “Miheju, da
pođem u rat na Ramot Gilead ili da se okanim toga?” On odgovori: “Idite i
uspjet ćete, jer će vam se predati u ruke!” 15 Na to mu kralj reče: “Koliko
ću te puta zaklinjati da mi kažeš samo istinu u Jahvino ime?” 16 Tada Mihej
odgovori: “Sav Izrael vidim rasut po gorama kao stado bez pastira. I Jahve
veli: 'Nemaju više gospodara, neka se u miru kući vrate!'” 17 Tada izraelski
kralj reče Jošafatu: “Nisam li ti rekao da mi neće proreći dobro nego zlo?”
18 A Mihej reče: “Zato čujte riječ Jahvinu. Vidio sam Jahvu gdje sjedi na
prijestolju, a sva mu vojska nebeska stajaše zdesna i slijeva. 19 Jahve upita:
'Tko će zavesti izraelskoga kralja Ahaba da otiđe i padne u Ramot Gileadu?'
Jedan reče ovo, drugi ono. 20 Tada uđe jedan duh, stade pred Jahvu i reče:
'Ja ću ga zavesti!' Jahve ga upita: 'Kako?' 21 On odvrati: 'Izaći ću i bit
ću lažljiv duh u ustima svih njegovih proroka.' Jahve mu reče: 'Ti ćeš ga
zavesti. I uspjet ćeš. Idi i učini tako!' 22 Tako je, evo, Jahve stavio lažljiva
duha u usta tvojim prorocima; ali ti Jahve navješćuje zlo.” 23 Tada pristupi
Kenaanin sin Sidkija i udari Miheja po obrazu pitajući: “Zar je Jahvin duh
mene napustio da bi govorio s tobom?” 24 Mihej odvrati: “Vidjet ćeš onoga
dana kad budeš bježao iz sobe u sobu da se sakriješ.” 25 Tada izraelski kralj
naredi: “Uhvatite Miheja i odvedite ga gradskom zapovjedniku Amonu i
kraljeviću Joašu. 26 Recite im: 'Ovako veli kralj: Bacite ovoga u tamnicu i
držite ga na suhu kruhu i vodi dok se sretno ne vratim.'” 27 Mihej reče:
“Ako se doista sretno vratiš, onda nije Jahve govorio iz mene!” i nadoda:
“Čujte, svi puci!” 28 Izraelski kralj i judejski kralj Jošafat krenuše na Ramot
Gilead. 29 Izraelski kralj reče Jošafatu: “Ja ću se preobući i onda ući u boj,
a ti ostani u svojoj odjeći!” Preobuče se tada izraelski kralj i oni krenuše
u boj. 30 Aramejski kralj naredi zapovjednicima bojnih kola: “Ne udarajte
ni na maloga ni na velikoga nego jedino na izraelskoga kralja!” 31 Kad

zapovjednici bojnih kola ugledaše Jošafata, rekoše: “To je izraelski kralj!” I krenuše na nj da udare. Ali Jošafat povika za pomoć te mu Jahve pomože i odvrati ih od njega. 32 Kad zapovjednici bojnih kola vidješe da to nije izraelski kralj, okrenuše se od njega. 33 Jedan nasumce odape i ustrijeli izraelskoga kralja između nabora na pojasu i oklopa. Kralj reče vozaču: “Potegni uzdu i izvedi me iz boja jer sam ranjen.” 34 Boj je onoga dana bio sve žešći, ali se izraelski kralj držao uspravno na bojnim kolima prema Aramejcima sve do večeri. Umro je o zalasku sunca.

19

1 Kad se judejski kralj Jošafat sretno vrati kući u Jeruzalem, 2 iziđe preda nj Hananijev sin vidjelac Jehu i reče kralju Jošafatu: “Zar da pomažeš bezbožniku i da ljubiš Jahvine mrzitelje? Zato i udara na te srdžba Jahvina. 3 Ipak se našlo nešto dobro u tebe: uklonio si ašere iz zemlje i pregnuo svim srcem da tražiš Jahvu!” 4 Od tada je Jošafat živio u Jeruzalemu, opet zalazio među narod od Beer Šebe do Efrajimske gore i obraćao ga Jahvi, Bogu njegovih otaca. 5 Postavi suce u zemlji u svim tvrdim judejskim gradovima, u svakome gradu. 6 I reče im: “Gledajte što radite, jer ne sudite u ime čovjeka nego u ime Jahve. On je s vama dok sudite. 7 Sada, dakle, neka bude Jahvin strah nad vama; pazite i savjesno radite, jer u Jahve, Boga našega, nema nepravde ni osobne pristranosti, niti on prima mita.” 8 Jošafat postavi levite, svećenike i poglavare izraelskih obitelji u Jeruzalemu da izriču Jahvine sudove i da presuđuju u sporovima. Oni su živjeli u Jeruzalemu 9 i on im dade naputke: “Radite u Jahvinu strahu vjerno i iskrena srca. 10 Kakav god spor iziđe pred vas od vaše braće što žive u gradovima: bilo da su posrijedi krvna osveta, Zakon, zapovijedi, uredbe ili običaji, valja sve da im rastumačite, kako ne bi sagriješili Jahvi i kako se njegova srdžba ne bi oborila na vas i na vašu braću. Tako radite pa nećete sagriješiti. 11 I evo, svećenički će poglavar Amarja biti nad vama u svim Jahvinim poslovima, a Jišmaelov sin Zebadja, nadstojnik Judina doma, u svim kraljevskim poslovima. Leviti će vam služiti kao pisari. Budite jaki, i na posao! Jahve će biti s onim tko je dobar.”

20

1 Poslije toga Moabovi i Amonovi sinovi, a s njima i neki od Meunjana, zaratiše na Jošafata. 2 Ali Jošafat dobi ovu vijest: “Dolazi na te veliko mnoštvo s one strane mora, iz Edoma; i eno ga u Haseson Tamaru, to jest u En Gediju.” 3 Jošafat se uplaši i stade tražiti Jahvu te oglasi post po svoj Judeji. 4 Skupili se Judejci da traže Jahvu: dolazili iz svih judejskih gradova da ga traže. 5 Tada Jošafat ustade u judejskom zboru u Jeruzalemu, u Domu Jahvinu, pred novim predvorjem 6 i reče: “Jahve, Bože otaca naših, ti si Bog na nebu i vladaš nad svim krivobožačkim kraljevstvima. U tvojoj je ruci takva sila i jakost da se nitko ne može održati pred tobom. 7 Ti si, o Bože naš, istjerao stanovnike ove zemlje pred svojim izraelskim narodom i dao je zasvagda potomstvu svoga prijatelja Abrahama; 8 i nastanili su se u njoj i sagradili u njoj Svetište tvojem Imenu govoreći: 9 'Kad navali na nas kakvo zlo, osvetni mač ili kuga, ili glad, te kad stanemo pred ovim Domom i pred tobom, jer je tvoje Ime u ovom Domu, i zavapimo k tebi iz svoje nevolje, usliši nas i spasi.' 10 Sada, evo, Amonovi i Moabovi sinovi, i oni iz Seirske gore, preko kojih nisi dao Izraelu da prođe kad je dolazio iz zemlje egipatske, nego ih je obišao i nije ih zatro - 11 sada, dakle, oni

nama uzvraćaju zlom, došavši da nas otjeraju s baštine koju si nam ti
dao. 12 O Bože naš, zar im nećeš suditi? Jer u nas nema sile prema tome
velikom mnoštvu koje dolazi na nas niti mi znamo što da radimo, nego
su nam oči uprte u te." 13 Svi su Judejci stajali pred Jahvom, s malom
djecom, sa ženama i sinovima. 14 Tada siđe Jahvin duh usred zbora na
Jahaziela, sina Zaharije, sina Benaje, sina Jeiela, sina Matanijina - levita
od Asafovih sinova. 15 On reče: "Pozorno slušajte, svi Judejci, Jeruzalemci
i ti, kralju Jošafate! Ovako vam govori Jahve: 'Ne bojte se i ne plašite
se toga velikog mnoštva, jer ovo nije vaš rat, nego Božji. 16 Sutra siđite
na njih; oni će se penjati uz Hasiški uspon, a vi ćete ih sresti nakraj
doline prema Jeruelskoj pustinji. 17 Ne treba da se bijete; postavite se,
stojte pa gledajte kako će vam pomoći Jahve. Oj Judo i Jeruzaleme, ne
bojte se i ne plašite se; sutra izađite pred njih, i Jahve će biti s vama!'"
18 Tada Jošafat pade ničice na zemlju i svi Judejci i Jeruzalemci padoše
pred Jahvom da mu se poklone. 19 Potom leviti od Kehatovih sinova i
od Korahovih sinova ustadoše i počeše hvaliti na sav glas Jahvu, Boga
Izraelova. 20 Uranivši ujutro, krenuše prema pustinji Tekoi; kad su izlazili,
stade Jošafat i reče: "Čujte me, oj Judejci i Jeruzalemci, pouzdajte se u
Jahvu svoga Boga i održat ćete se; pouzdajte se u njegove proroke i budite
sretni!" 21 Potom se posavjetova s narodom i postavi Jahvine pjevače i
hvalitelje koji će u svetom ruhu ići pred naoružanim četama i pjevati:
"Slavite Jahvu jer je vječna ljubav njegova!" 22 Kad počeše klicati i pjevati
pjesmu pohvalnicu, Jahve podiže zasjedu na Amonce, Moapce i na one iz
Seirske gore koji su došli na Judu te biše razbijeni. 23 Jer su Amonovi sinovi
i Moapci ustali na one iz Seirske gore da ih zatru i unište; a kad su svršili
s onima iz Seira, stadoše udarati jedan na drugoga te se poklaše. 24 Kad
Judejci dođoše do stražare prema pustinji i obazreše se na mnoštvo, a ono
gle, mrtva tjelesa leže po zemlji; nitko se nije spasio. 25 Tada dođe Jošafat
s narodom da pokupi plijen i nađoše ga mnogo: svakoga blaga, odjeće i
dragocjenih predmeta; naplijenili su toliko da više nisu mogli nositi; tri
su dana pljačkali plijen jer ga je bilo mnogo. 26 Četvrti se dan sakupiše u
Dolini blagoslova: ondje su hvalili Jahvu, pa se zato ono mjesto prozvalo
Emek Beraka, Dolina blagoslova, do danas. 27 Potom se okrenuše svi Judejci
i Jeruzalemci, s Jošafatom na čelu, da se vrate u Jeruzalem u veselju, jer
ih je Jahve razveselio nad njihovim neprijateljima. 28 Došli su u Jeruzalem
s harfama, citrama i trubama u Dom Jahvin. 29 A strah Božji ušao je u
sva zemaljska kraljevstva kad su čula da je Jahve zavojštio na Izraelove
neprijatelje. 30 Tako je počinulo Jošafatovo kraljevstvo, jer mu je Bog dao
mir odasvud uokolo. 31 Jošafat je kraljevao nad Judejcima. Bilo mu je
trideset i pet godina kad se zakraljio; kraljevao je dvadeset i pet godina
u Jeruzalemu; mati mu se zvala Azuba, a bila je kći Šilhijeva. 32 Išao je
putem oca Ase ne skrećući s njega nego čineći što je pravo u Jahvinim
očima. 33 Samo, uzvišice nisu bile uklonjene, jer narod još nije bio upravio
svoje srce Bogu otaca. 34 Ostala Jošafatova djela, od prvih do posljednjih,
zapisana su u povijesti Hananijeva sina Jehua i uvrštena su u Knjigu o
izraelskim kraljevima. 35 Poslije toga udružio se judejski kralj Jošafat s
izraelskim kraljem Ahazjom, koji je bezbožno radio. 36 Udružio se s njim
zato da naprave lađe i da odu u Taršiš; napravili su lađe u Esjon Geberu.
37 Dodavahuov sin Eliezer iz Mareše prorekao je protiv Jošafata: "Budući
da si se udružio s Ahazjom, Jahve će razoriti tvoja djela." Lađe su se razbile

i nisu mogle otploviti u Taršiš.

21

1 Jošafat počinu kraj svojih otaca i bi sahranjen uz njih u Davidovu
gradu. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Joram. 2 Joram je imao
šestoricu braće, Jošafatovih sinova: Azarju, Jehiela, Zahariju, Azarju,
Mihaela i Šefatju. Svi su oni bili sinovi izraelskog kralja Jošafata. 3 Otac
im je dao mnoge darove u srebru, zlatu i dragocjenostima, s utvrđenim
gradovima u Judi; kraljevstvo je dao Joramu jer je bio prvenac. 4 Stupivši
na očevo prijestolje i utvrdiv se, Joram pobi svu braću mačem, pa i neke
izraelske knezove. 5 Joramu su bile trideset i dvije godine kad se zakraljio, a
kraljevao je osam godina u Jeruzalemu. 6 Živio je poput izraelskih kraljeva,
kao i dom Ahabov, jer mu je kći Ahabova bila žena; radio je što je zlo u
Jahvinim očima. 7 Ipak Jahve ne htjede razoriti kuće Davidu zbog Saveza
što ga sklopi s njim i zato što mu obeća da će dati svjetiljku njemu i
njegovim sinovima zauvijek. 8 U njegovo se vrijeme Edomci odmetnuše
ispod judejske vlasti i postaviše sebi kralja. 9 Zato Joram pođe sa svojim
vojskovođama i sa svim bojnim kolima. Diže se noću i pobi Edomce koji
bijahu opkolili njega i zapovjednike bojnih kola. 10 Ipak su se Edomci
oslobodili ispod judejske vlasti sve do danas. U isto se doba odmetnu
i Libna da ne bude pod njegovom vlašću, jer je on ostavio Jahvu, Boga
svojih otaca. 11 Još je i uzvišice napravio po judejskim gorama, naveo
na blud Jeruzalemce i zaveo Judejce. 12 Tada mu od proroka Ilije stiže
pismo: “Ovako veli Jahve, Bog tvoga oca Davida: 'Kako nisi išao putovima
oca Jošafata, ni putovima judejskoga kralja Ase, 13 nego si išao putovima
izraelskih kraljeva i naveo na blud Judejce i Jeruzalemce, kao što je učinio
dom Ahabov, a uz to si poubijao vlastitu braću, svoju obitelj, koji bjehu
bolji od tebe: 14 evo, Jahve će svaliti veliku nesreću na tvoj narod, na tvoje
sinove, tvoje žene, na sve tvoje imanje. 15 Oboljet ćeš od mnogih bolesti:
od bolesti u crijevima, tako da će ti crijeva izaći od bolesti koja će trajati
dane i dane.'” 16 Jahve podiže na Jorama srdžbu Filistejaca i Arapa koji
žive kraj Etiopljana. 17 Oni napadoše Judeju i osvojiše je, porobiše sve
blago što se našlo u kraljevu dvoru, pa i njegove sinove i njegove žene,
tako da nije ostao nitko, osim najmlađega sina, Joahaza. 18 Poslije svega
toga udari ga Jahve neizlječivom crijevnom bolešću. 19 Ona je trajala dane
i dane, a kad su se navršile dvije godine, izašla su mu crijeva s bolešću te
je umro u strašnim mukama. Narod mu nije priredio mirisna paljenja, kao
što je palio njegovim ocima. 20 Bile su mu trideset i dvije godine kad se
zakraljio, a osam je godina kraljevao u Jeruzalemu. Preminuo je, a nitko
nije požalio za njim; i sahraniše ga u Davidovu gradu, ali ne u kraljevskoj
grobnici.

22

1 Jeruzalemci zakraljiše na njegovo mjesto najmlađeg mu sina, Ahazju,
jer sve starije bijaše poubijala četa koja je s Arapima navalila na tabor; tako
se zakraljio Ahazja, sin judejskoga kralja Jorama. 2 Bile su mu četrdeset
i dvije godine kad se zakraljio. Kraljevao je jednu godinu u Jeruzalemu.
Materi mu je bilo ime Atalija, Omrijeva kći. 3 I on je išao putovima doma
Ahabova, jer ga mati zlo svjetovaše. 4 Činio je što je zlo u Jahvinim
očima, kao dom Ahabov, jer mu baš oni bijahu savjetnici poslije očeve
smrti, na njegovu propast. 5 Po njihovu je savjetu pošao s Joramom, sinom

izraelskoga kralja Ahaba, u boj na aramejskoga kralja Hazaela u Ramot
Gilead. Ali su Aramejci porazili Jorama. 6 On se vratio da se liječi u Jizreelu
od rana što mu ih zadadoše u Rami kad se borio s aramejskim kraljem
Hazaelom. Joramov sin Ahazja, judejski kralj, sišao je u Jizreel da posjeti
Ahabova sina Jorama jer se Joram razbolio. 7 Ali Bog učini da taj posjet
Joramu bude na propast Ahazji. Došavši, izišao je s Joramom na Nimšijeva
sina Jehua, koga je Jahve pomazao da iskorijeni Ahabovu kuću. 8 Dok je
izvršavao osvetu nad Ahabovom kućom, Jehu zateče judejske knezove i
sinove Ahazjine braće koji su posluživali Ahazju i pobi ih, 9 a onda krenu
u potragu za Ahazjom. Uhvatili su ga dok se krio u Samariji, doveli ga k
Jehuu, koji ga smaknu. Ukopali su ga, jer su rekli: "Sin je onoga Jošafata
koji je tražio Jahvu svim srcem." Tako ne ostade nitko od Ahazjine kuće
koji bi imao snage da bude kralj. 10 Zato Ahazjina mati Atalija, vidjevši gdje
joj sin poginu, ustade i posmica sav kraljevski rod Judina plemena. 11 Ali
kraljeva kći Jošeba uze Ahazjina sina Joaša; ukravši ga između kraljevih
sinova koje su ubijali, metnu ga s dojiljom u ložnicu. Tako ga je Jošeba, kći
kralja Jorama, žena svećenika Jojade, sakrila od Atalije, jer je bila Ahazjina
sestra, te nije bio pogubljen. 12 Bio je sakriven s njima u Domu Božjem šest
godina, sve dok je zemljom vladala Atalija.

23

1 Sedme se godine Jojada ojunači i poče tražiti satnike: Jerohamova
sina Azarju, Johananova sina Jišmaela, Obedova sina Azarju, Adajina
sina Maaseju, Zikrijeva sina Elišafata, i sklopi s njima savez. 2 Počeše
obilaziti po Judeji i skupiše levite iz svih judejskih gradova i obiteljske
glavare u Izraelu te dođoše u Jeruzalem. 3 Sav zbor sklopi savez s
kraljem u Domu Božjem. Jojada im reče: "Gle, kraljev će sin kraljevati
kao što je obećao Jahve za Davidove sinove. 4 Evo što valja da učinite:
trećina vas koji subotom ulazite u službu, i svećenici i leviti, neka budu
vratari na pragovima; 5 trećina neka bude u kraljevskom dvoru, trećina
na Jesodskim vratima, sav narod u predvorjima Doma Jahvina. 6 Nitko
neka ne ulazi u Dom Jahvin, osim svećenika i levita koji poslužuju; oni
neka ulaze jer su posvećeni. Sav narod neka se drži Jahvine naredbe.
7 Leviti neka okruže kralja, svaki s oružjem u ruci, i tko god pokuša ući
u Dom neka bude pogubljen. Budite uz kralja kamo god pođe ili izađe."
8 Leviti i sav judejski narod učinili su sve onako kako je naredio svećenik
Jojada. Svaki je uzeo svoje ljude koji subotom ulaze u službu s onima
koji subotom izlaze. Jer svećenik Jojada nije otpustio redova. 9 Svećenik
Jojada dade satnicima koplja, štitove i oklope kralja Davida što su bili
u Božjemu Domu. 10 Postavio je sav narod, svakoga s kopljem u ruci,
od južne do sjeverne strane Doma, prema žrtveniku i prema Domu oko
kralja unaokolo. 11 Tada izvedoše kraljeva sina, staviše mu krunu na
glavu, dadoše mu Svjedočanstvo i pomazaše ga za kralja. Tada Jojada i
njegovi sinovi povikaše: "Živio kralj!" 12 Kad Atalija ču viku naroda koji
se skupio i hvalio kralja, dođe k narodu u Jahvin Dom. 13 Pogleda bolje,
kad gle, kralj stoji na svojem mjestu na ulazu, a pred kraljem zapovjednici i
svirači; sav puk kliče od radosti i trubi u trube, pjevači pjevaju uz glazbala
i predvode hvalospjeve. Tad Atalija razdrije haljine i povika: "Izdaja,
izdaja!" 14 Svećenik Jojada naredi satnicima i vojnim zapovjednicima:
"Izvedite je kroz redove napolje i tko krene za njom pogubite ga mačem!"
Još je svećenik dodao: "Nemojte je smaknuti u Jahvinu Domu!" 15 Staviše

ruke na nju i kad je kroz Konjska vrata stigla do kraljevskoga dvora, ondje
je pogubiše. 16 Tada Jojada sklopi savez između Jahve, naroda i kralja da
narod bude Jahvin. 17 Potom sav narod otiđe u Baalov hram, razori ga
skupa sa žrtvenicima i polomi likove; Baalova svećenika Matana ubiše
pred žrtvenicima. 18 Zatim Jojada postavi straže kod Jahvina Doma pod
nadzorom svećenika i levita, koje David bijaše porazdijelio za službu u
Jahvinu Domu da bi Jahvi prinosili paljenice, kao što je pisano u Mojsijevu
Zakonu, s veseljem i s pjesmama, kako uredi David. 19 Postavio je i vratare
na vratima Jahvina Doma da ne bi ulazio čovjek nečist od bilo čega.
20 Uzevši satnike, odličnike i uglednike u narodu i sav puk, izveo je kralja iz
Jahvina Doma, a onda su ušli kroz gornja vrata u kraljevski dvor i posadili
kralja na kraljevsko prijestolje. 21 Sav se puk veselio, a grad se umirio, jer
su Ataliju ubili mačem.

24

1 Joašu je bilo sedam godina kad se zakraljio, a kraljevao je četrdeset
godina u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Sibja iz Beer Šebe. 2 Joaš
je činio što je pravo u Jahvinim očima dok je bio živ svećenik Jojada.
3 Jojada ga je oženio dvjema ženama i on je s njima imao sinova i kćeri.
4 Poslije toga nakanio je u srcu obnoviti Jahvin Dom. 5 Skupivši svećenike i
levite, reče im: “Zađite po judejskim gradovima i kupite od svih Izraelaca
novaca da se obnovi Dom vašega Boga, od godine do godine, a vi pohitite
s tim poslom.” Ali se levitima nije htjelo. 6 Zato kralj pozva poglavara
Jojadu i reče mu: “Zašto ne tražiš od levita da donose iz Judeje i iz
Jeruzalema porez koji je odredio Jahvin sluga Mojsije i Izraelov zbor za
Šator svjedočanstva? 7 Atalija i njeni sinovi bijahu poharali Božji Dom,
i sve stvari što su bile posvećene Jahvinu Domu upotrijebili su za baale.”
8 Potom kralj zapovjedi da se napravi kovčeg i stavi izvana na vrata Jahvina
Doma. 9 Oglasiše po Judi i Jeruzalemu da se donosi Jahvi porez što ga
bijaše odredio Božji sluga Mojsije Izraelu u pustinji. 10 Obradovaše se svi
knezovi i sav narod i počeše donositi i bacati u kovčeg dok se nije napunio.
11 Leviti bi donosili kovčeg kraljevskom nadgledništvu, i kad bi se vidjelo
da ima mnogo novaca, dolazio je kraljev tajnik i povjerenik svećeničkog
poglavara te bi ispraznili kovčeg. Onda su ga opet odnosili i stavljali na
njegovo mjesto. Tako su činili svaki dan i sabrali mnogo novca. 12 Onda
su ga kralj i Jojada davali poslovođama nad poslom oko Jahvina Doma,
a oni su za plaću unajmljivali klesare i drvodjelce da se obnovi Jahvin
Dom, pa kovače i mjedare da se popravi Jahvin Dom. 13 Poslovođe su
poslovale i popravljanje je napredovalo pod njihovom upravom; vratili su
Božji Dom u red i obnovili ga. 14 A kad su sve svršili, donijeli su pred
kralja i Jojadu novce što su ostali; od toga su napravili posuđe za Jahvin
Dom, posuđe za posluživanje, za paljenje, plitice i druge zlatne i srebrne
predmete. Paljenice su se prinosile u Jahvinu Domu bez prestanka dok je
god živio Jojada. 15 Onda je Jojada, ostarjevši i nasitivši se života, umro u
sto i tridesetoj godini. 16 Sahranili su ga u Davidovu gradu kod kraljeva, jer
je činio dobro u Izraelu i prema Bogu i njegovu Domu. 17 Poslije Jojadine
smrti došli su Judini knezovi i poklonili se kralju. Tada ih kralj poče
slušati. 18 Judejci bijahu ostavili Jahvu, Boga otaca, i stali služiti ašerama
i likovima; došla je Božja srdžba na Judejce i na Jeruzalem za tu krivicu.
19 Slao im je Bog proroke da ih obrate k Jahvi, oni su ih opominjali, ali
oni nisu htjeli slušati. 20 Tada Božji duh napuni Jojadina sina, svećenika

Zahariju, koji, stavši poviše naroda, reče: “Ovako veli Bog: 'Zašto kršite
Jahvine zapovijedi? Zašto nećete da budete sretni? Kako ste vi ostavili
Jahvu, i on će vas ostaviti.'” 21 Ali su se oni pobunili protiv njega i zasuli
ga kamenjem po kraljevoj zapovijedi u predvorju Jahvina Doma. 22 Ni
kralj Joaš ne sjeti se ljubavi koju mu učini otac Jojada, nego mu ubi sina;
a on je umirući rekao: “Jahve neka vidi i osveti!” 23 Kad je prošla godina
dana, diže se na nj aramejska vojska i, navalivši na Judu i Jeruzalem,
pobi sve knezove u narodu i posla sav plijen kralju u Damask. 24 Iako
je aramejska vojska bila malena po ljudstvu, ipak joj je Jahve predao u
ruke vrlo brojnu vojsku, jer ostaviše Jahvu, Boga svojih otaca. Tako su se
Aramejci na Joašu osvetili. 25 Kad su otišli od njega, ostaviv ga u teškim
bolestima, pobuniše se protiv njega njegovi časnici jer bijaše ubio sina
svećenika Jojade, pa i oni njega ubiše na postelji te je poginuo; sahranili
su ga u Davidovu gradu, ali ga nisu ukopali u kraljevskoj grobnici. 26 Evo
onih što se urotiše protiv njega: Zabad, sin Amonke Šimeate, i Jozabad, sin
Moapke Šimrite. 27 A o njegovim sinovima i o velikim proroštvima protiv
njega, o obnavljanju Doma Božjega, sve je zapisano u tumačenju Knjige o
kraljevima. Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Amasja.

25

1 Amasji je bilo dvadeset i pet godina kad se zakraljio; kraljevao je
dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Mati mu se zvala Joadana i bila
je iz Jeruzalema. 2 Činio je što je pravo u Jahvinim očima, ali ne svim
srcem. 3 Kad je učvrstio kraljevstvo, pogubio je časnike koji su ubili
kralja, njegova oca. 4 Ali im sinova nije pogubio, prema onome što je
napisano u knjizi Zakona Mojsijeva, gdje Jahve zapovijeda: “Neka se očevi
ne pogubljuju za sinove, ni sinovi za očeve, nego svatko neka gine za svoj
grijeh.” 5 Potom Amasja skupi Judejce i svega Judu i Benjamina, razvrsta
ih prema obiteljima, tisućnicima i satnicima. Pošto popisa od dvadeset
godina naviše, nađe trista tisuća izabranih momaka za vojsku, vičnih
koplju i štitu. 6 Među Izraelcima najmi sto tisuća hrabrih junaka za sto
srebrnih talenata. 7 Ali k njemu dođe čovjek Božji i reče: “Kralju, neka ne
ide s tobom izraelska vojska, jer Jahve nije s Izraelcima ni s Efrajimovim
sinovima, 8 nego idi ti sam, ponesi se junački u boju; inače će te oboriti Bog
pred neprijateljem, jer Bog može pomoći i oboriti.” 9 Tada Amasja upita
čovjeka Božjeg: “A što će biti od sto talenata koje sam dao izraelskim
četama?” Božji čovjek odgovori: “Jahve ima da ti dade više od toga.”
10 Tada Amasja odvoji čete koje mu bijahu došle od Efrajima, da se vrate
u svoje mjesto. Ali se vojnici razgnjeviše na Judejce i vratiše se u svoje
mjesto plamteći od srdžbe. 11 A Amasja, ohrabriv se, povede narod, ode u
Slanu dolinu i pobi deset tisuća seirskih sinova. 12 Judini su sinovi zarobili
deset tisuća živih, odveli ih na vrh hridi te ih pobacali, tako da se svi
razmrskaše. 13 Četa koju je Amasja poslao natrag da ne ide s njima u boj
harala je po judejskim gradovima od Samarije pa do Bet Horona i pobila
u njima tri tisuće ljudi i naplijenila silan plijen. 14 Poslije toga, kad se
Amasja vratio razbivši Edomce, donio je bogove seirskih sinova, postavio
ih sebi za bogove i počeo im se klanjati i kaditi im. 15 Tada se Jahve
razgnjevi na Amasju i posla k njemu proroka koji ga upita: “Zašto tražiš
bogove toga naroda koji nisu izbavili svoga naroda iz tvoje ruke?” 16 Dok
je on to govorio, kralj ga upita: “Jesi li postavljen kralju za savjetnika?
Prestani! Zašto da te pogube?” Tada prorok ušutje, ali nadoda: “Znam

da te Bog odlučio uništiti kad to činiš a ne slušaš mojega savjeta.” 17 Tada
judejski kralj Amasja smisli i poruči izraelskom kralju Joašu, sinu Jehuova
sina Joahaza: “Dođi da se ogledamo!” 18 A izraelski kralj Joaš odvrati
judejskom kralju Amasji: “Libanonski je trn jedanput poslao glasnike k
libanonskom cedru i poručio: 'Daj kćer mome sinu za ženu', ali su divlje
zvijeri libanonske prošle i trn izgazile. 19 Potukao si Edomce, pa ti se srce
uzobijestilo i tražiš slavu. Radije ostani kod kuće. Zašto izazivaš zlo i hoćeš
da padneš i ti i svi Judejci s tobom?” 20 Ali Amasja ne posluša, jer tako
bijaše odredio Bog, da ih preda u ruke Joašu zato što su pristali uz edomske
bogove. 21 Izađe izraelski kralj Joaš te se ogledaše u boju on i judejski kralj
Amasja u Bet Šemešu u Judeji. 22 Izraelci poraziše Judejce i oni pobjegoše
pod svoj šator. 23 Izraelski kralj Joaš uhvati u Bet Šemešu judejskog kralja
Amasju, sina Joaševa, sina Joahazova, i odvede ga u Jeruzalem; onda sruši
jeruzalemski zid od Efrajimovih vrata do Ugaonih vrata, u dužini od četiri
stotine lakata. 24 Uzevši sve zlato, srebro i posuđe što se nalazilo u Domu
Božjem kod Obed Edoma i u riznici kraljevskog dvora, povrh toga i taoce,
vrati se u Samariju. 25 Judejski je kralj Amasja, Joašev sin, živio još petnaest
godina poslije smrti izraelskoga kralja Joaša, Joahazova sina. 26 Ostala
Amasjina djela, od prvih do posljednjih, zapisana su u Knjizi o judejskim i
izraelskim kraljevima. 27 Otkako je Amasja ostavio Jahvu, kovala se protiv
njega urota u Jeruzalemu. Iako je pobjegao u Lakiš, poslaše za njim u Lakiš
ljude koji ga ondje ubiše. 28 Odande su ga prenijeli na konjima i sahranili
kraj njegovih otaca u Judinu gradu.

26

1 Tada sav judejski narod uze Uziju, komu bijaše šesnaest godina, i
zakralji še ga namjesto njegova oca Amasje. 2 On je opet sagradio Elat
vrativši ga Judeji, pošto je kralj počinuo kod svojih otaca. 3 Uziji bijaše
šesnaest godina kad se zakraljio, a kraljevao je pedeset i dvije godine u
Jeruzalemu. Mati mu se zvala Jekolija, a bila je iz Jeruzalema. 4 Činio je
što je pravo u Jahvinim očima, sasvim kao i njegov otac Amasja. 5 Tražio
je Boga za života Zaharije, koji ga je učio Božjem strahu; dokle je god
tražio Jahvu, davao mu je Bog sreću. 6 On je izišao i zavojštio na Filistejce,
srušio zid Gata, zid Jabne i zid Ašdoda; sagradio je mjesta po Ašdodu i
Filisteji. 7 Bog mu je pomogao protiv Filistejaca i protiv Arapa, koji su
živjeli u Gur Baalu, i protiv Meunjana. 8 Amonci su davali danak Uziji, a
njegov se glas pronio do Egipta, jer se bijaše vrlo osilio. 9 Uzija je sagradio
kule u Jeruzalemu kod Ugaonih vrata, kod Dolinskih vrata i na uglu te
ih utvrdio. 10 Sagradio je i u pustinji kule i iskopao mnogo studenaca,
jer je imao mnogo stoke i u Šefeli i po Ravnici, ratara i vinogradara u
gorama i vrtovima, jer je volio poljodjelstvo. 11 Uzija je imao vojsku vještu
boju koja je išla u rat u četama po broju kako ih je izbrojio tajnik Jeiel i
nadzornik Maasja pod upravom Hananije, jednoga od kraljevih knezova.
12 Svega je na broj bilo, obiteljskih glavara, hrabrih junaka, dvije tisuće
i šest stotina. 13 Pod njihovom je upravom bilo silne vojske trista sedam
tisuća i pet stotina boju vičnih ratnika da pomažu kralju protiv neprijatelja.
14 Uzija je pripravio svoj vojsci štitove, koplja, kacige, oklope, lukove i
kamenje za praćke. 15 Napravio je u Jeruzalemu vješto smišljene bojne
sprave, iznašašće nekoga graditelja, da stoje na kulama i na kruništima,
da bacaju strijele i veliko kamenje; pronio mu se glas nadaleko jer je uživao
čudesnu pomoć sve dok se nije osilio. 16 Ali kad se osilio, uzobijestilo mu

se srce dotle da se pokvario te se iznevjerio Jahvi, svome Bogu, jer je ušao u
Jahvin Hekal i počeo prinositi kad na kadionom žrtveniku. 17 Ali je za njim
ušao svećenik Azarja i s njim osamdeset Jahvinih svećenika, čestitih ljudi.
18 Oni ustadoše na kralja Uziju govoreći: "Nije tvoje, Uzijo, da kadiš Jahvi,
nego je to dužnost svećenika, Aronovih sinova, koji su posvećeni da kade.
Izlazi iz Svetišta! Iznevjerio si se. I ne služi ti na čast pred Bogom Jahvom!"
19 Tada se Uzija rasrdi držeći u ruci kadionicu da kadi; kad se rasrdio na
svećenike, izbi mu guba na čelu pred svećenicima u Domu Jahvinu kraj
kadionog žrtvenika. 20 Kad ga svećenički poglavar Azarja i svi svećenici
izbližega pogledaše, a ono, gle, izbila mu guba na čelu; brže ga otjeraše
odande, a i on sam pohitje da iziđe jer ga Jahve bijaše udario. 21 Kralj Uzija
ostade gubav do smrti i stanovaše u odvojenoj kući, jer bijaše odstranjen
od Doma Jahvina; njegov je sin Jotam bio upravitelj kraljevskoga dvora
i sudio je puku zemlje. 22 Ostala Uzijina djela, od prvih do posljednjih,
opisao je Amosov sin, prorok Izaija. 23 Uzija je počinuo i sahranili su ga
kraj njegovih otaca na polju kod kraljevske grobnice, rekavši: "Gubav je."
Na njegovo se mjesto zakraljio sin mu Jotam.

27

1 Jotamu je bilo dvadeset i pet godina kad se zakraljio, a kraljevao je
šesnaest godina u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Jeruša, Sadokova kći.
2 Činio je što je pravo u Jahvinim očima, sasvim kao otac mu Uzija; samo
što nije ušao u Jahvin Hekal. Narod je i dalje bio pokvaren. 3 Sagradio je
Gornja vrata Doma Jahvina; i na Ofelskom zidu mnogo je gradio. 4 Podigao
je i gradove po Judejskoj gori, a u šumama dvorove i kule. 5 Vojevao je
s kraljem Amonovih sinova i pobijedio ih. Amonovi su mu sinovi dali
one godine sto srebrnih talenata i deset tisuća kora pšenice i deset tisuća
kora ječma. Toliko su mu Amonovi sinovi priložili i druge i treće godine.
6 Tako se Jotam utvrdio, jer je uredio svoj život pred Jahvom, svojim Bogom.
7 Ostala su Jotamova djela i svi njegovi ratovi i putovi zapisani u Knjizi o
izraelskim i judejskim kraljevima. 8 Bilo mu je dvadeset i pet godina kad se
zakraljio. Kraljevao je šesnaest godina u Jeruzalemu. 9 Tada Jotam počinu
kod otaca i sahraniše ga u Davidovu gradu. Na njegovo se mjesto zakralji
sin mu Ahaz.

28

1 Ahazu je bilo dvadeset godina kad se zakraljio, a kraljevao je šesnaest
godina u Jeruzalemu, ali nije činio što je pravo u Jahvinim očima kao što
je činio njegov otac David. 2 Živio je poput izraelskih kraljeva, pa je i
likove salio baalima. 3 Sam je prinosio kad u dolini Hinomova sina i proveo
vlastite sinove kroz oganj, po gnusnom običaju krivobožačkih naroda što
ih je Jahve protjerao pred Izraelovim sinovima. 4 Prinosio je žrtve i kadio
po uzvišicama i brežuljcima i pod svakim zelenim drvetom. 5 Zato ga
Jahve, njegov Bog, predade u ruke aramejskom kralju te ga on potuče,
zarobi mu veliko mnoštvo ljudi i odvede ih u Damask. Još je bio predan
u ruke izraelskom kralju koji ga je hametice porazio. 6 Remalijin je sin
Pekah pobio među Judejcima sto dvadeset tisuća hrabrih junaka u jedan
dan, jer su bili ostavili Jahvu, Boga svojih otaca. 7 A junak od Efrajimova
plemena Zikri pogubio je kraljeva sina Maaseju i dvorskoga upravitelja
Azrikama i Elkanu, drugoga do kralja. 8 Izraelovi su sinovi zarobili od
svoje braće dvjesta tisuća žena, sinova i kćeri, a zadobili su i silan plijen

od njih i odnijeli ga u Samariju. 9 Ondje bijaše Jahvin prorok po imenu
Oded; izašao on pred vojsku što je išla u Samariju i rekao: "Gle, Jahve,
Bog vaših otaca, razjario se na Judejce i zato ih je predao u vaše ruke te
ste ih gnjevno pobili da je do neba doprlo. 10 A sada još mislite podjarmiti
Judejce i Jeruzalemce da vam budu robovi i robinje; a ipak, niste li i vi puni
krivice prema Jahvi, svome Bogu? 11 Zato me poslušajte sada i vratite to
roblje što ga zarobiste od svoje braće, jer će se izliti na vas Jahvin gnjev."
12 Tada ustadoše neki između glavara Efrajimovih sinova, i to Johananov
sin Azarja, Mešilemotov sin Berekja i Šalumov sin Ezekija, Hadlajev sin
Amasa, na one što su se vraćali s vojske. 13 Pa im rekoše: "Nemojte dovoditi
ovamo toga roblja, jer, uz krivicu koja je na nama pred Jahvom, vi mislite
još dometnuti na naše grijehe i na našu krivicu, kao da nije dosta velika
naša krivica i jarosni gnjev na Izraelu." 14 Tada ostaviše ratnici roblje i
plijen pred knezovima i svim zborom. 15 Onda su poimence prozvani ljudi
ustali, osokolili robove, obukli sve gole u odjeću iz plijena; a kad su ih
obukli, obuli, nahranili, napojili i namazali, poveli su na magarcima sve
iznemogle i odveli ih u palmov grad Jerihon do njihove braće, a potom
se vratili u Samariju. 16 U to je doba kralj Ahaz zamolio asirske kraljeve
da mu pomognu. 17 Edomci bijahu opet navalili i porazili Judejce te ih
odveli u roblje. 18 Filistejci se raširili po gradovima Judejske Šefele i
Negeba i, zauzevši Bet-Šemeš, Ajalon, Gederot i Soko sa selima, Timnu sa
selima i Gimzo sa selima, nastanili se ondje. 19 Jahve je počeo ponižavati
Judejce zbog judejskoga kralja Ahaza, jer je Ahaz razuzdao Judejce i teško
se iznevjerio Jahvi. 20 Došao je na nj asirski kralj Tiglat-Pileser i pritijesnio
ga umjesto da ga utvrdi. 21 Ahaz bijaše opljačkao Jahvin Dom, kraljevski
dvor i knezove, i sve to dao asirskom kralju, ali mu ništa nije pomoglo.
22 Dok je bio u nevolji, postao je još nevjerniji Jahvi; takav je bio kralj
Ahaz. 23 Počeo je žrtvovati damaščanskim bogovima koji su ga porazili,
misleći: "Kad bogovi aramejskih kraljeva njima pomažu, žrtvovat ću im
da bi i meni pomagali." Ali su oni bili na propast njemu i svem Izraelu.
24 Ahaz je pokupio posuđe iz Božjega Doma, slupao ga, zatvorio vrata
Jahvina Doma i podigao žrtvenike po svim uglovima u Jeruzalemu. 25 I
u svakom je pojedinom judejskom gradu podigao uzvišice da kadi tuđim
bogovima, dražeći Jahvu, Boga otaca. 26 Ostala su njegova djela i svi njegovi
putovi, od prvih do posljednjih, zapisani u Knjizi o judejskim i izraelskim
kraljevima. 27 Onda je Ahaz počinuo kod otaca. Sahranili su ga u Gradu, u
Jeruzalemu, ali ga nisu unijeli u grobnicu judejskih kraljeva. Na njegovo
se mjesto zakraljio sin mu Ezekija.

29

1 Ezekiji je bilo dvadeset i pet godina kad se zakraljio. Kraljevao je
dvadeset i devet godina u Jeruzalemu. Materi mu je bilo ime Abija, kći
Zaharijina. 2 Činio je što je pravo u očima Jahvinim, sasvim kao i njegov
otac David. 3 Prve godine prvoga mjeseca svojega kraljevanja otvorio je
vrata Doma Jahvina i popravio ih. 4 Onda je pozvao svećenike i levite i,
sabravši ih na istočni trg, 5 rekao: "Čujte me, leviti! Sada se posvetite i
posvetite Dom Jahve, Boga svojih otaca, i uklonite nečist iz Svetinje. 6 Naši
su se oci iznevjerili i radili što je zlo u očima Jahve, našega Boga. Ostavili
su ga i odvratili lice od Jahvina Prebivališta, okrenuvši mu leđa. 7 Zatvorili
su trijemska vrata i potrnuli svjetiljke; nisu kadili kadom niti su prinosili

paljenice u Svetištu Izraelova Boga. 8 Zato se Jahve rasrdio na Judejce i na
Jeruzalem te je dopustio da budu zlostavljeni i da budu na užas i ruglo,
kako vidite svojim očima. 9 I očevi su nam, eto, pali od mača, a sinovi,
kćeri i žene zato su nam u ropstvu. 10 Sad sam, dakle, namislio u svom
srcu sklopiti Savez s Jahvom, Izraelovim Bogom, da bi se odvratio od nas
njegov jarosni gnjev. 11 Moja djeco, sad se nemojte lijeniti, jer vas je izabrao
Jahve da stojite pred njim, da mu služite i da mu budete službenici i da
mu kadite." 12 Tada ustadoše leviti: Amasajev sin Mahat i Azarjin sin Joel
od Kehatovih sinova; od Merarijevih sinova: Abdijev sin Kiš i Jehalelelov
sin Azarja; od Geršonovaca: Zimin sin Joah i Joahov sin Eden; 13 od
Elisafanovih sinova: Šimri i Jeiel; od Asafovih sinova: Zaharija i Matanija;
14 od Hemanovih sinova: Jehiel i Šimej; od Jedutunovih sinova: Šemaja i
Uziel. 15 Oni skupiše braću, posvetiše se i dođoše kako je bio zapovjedio
kralj po Jahvinim riječima da očiste Jahvin Dom. 16 Svećenici uđoše u
Jahvin Dom da ga očiste. Počeli su svu nečist što su je našli u Jahvinu
Hekalu iznositi u predvorje Jahvina Doma; leviti su je primali iznoseći
je napolje na potok Kidron. 17 Počeli su posvećivati prvoga dana prvoga
mjeseca, a osmoga su dana istoga mjeseca ušli u Jahvin trijem; posvećivali
su Jahvin Dom osam dana; šesnaestoga su dana prvoga mjeseca završili.
18 Onda su ušli kralju Ezekiji i rekli: "Očistili smo sav Jahvin Dom: žrtvenik
za paljenice sa svim njegovim priborom, stol za prinesene kruhove sa
svim njegovim priborom, 19 a sve posuđe koje bijaše zabacio kralj Ahaz
za svojega kraljevanja i nevjere opet smo obnovili i posvetili; eno ga pred
Jahvinim žrtvenikom." 20 Tada kralj Ezekija porani, skupi gradske knezove
i ode u Jahvin Dom. 21 Dovedoše sedam mladih junaca, sedam ovnova,
sedam jaganjaca, sedam jaraca za okajnicu, za kraljevstvo i za Svetište i
za Judu; on zapovjedi Aronovim sinovima svećenicima da ih prinesu za
paljenicu na Jahvinu žrtveniku. 22 Zaklavši goveda, svećenici uzeše krv i
poškropiše žrtvenik; zaklaše ovnove i krvlju poškropiše žrtvenik, zaklaše
jaganjce i krvlju poškropiše žrtvenik. 23 Dovedoše jarce za okajnicu
pred kralja i pred zbor te metnuše ruke na njih. 24 Onda ih zaklaše
svećenici i prinesoše kao okajnicu njihovu krv na žrtveniku da izvrše
obred pomirenja za sav Izrael, jer kralj bijaše zapovjedio da se prinese
paljenica i okajnica za sav Izrael. 25 Postavio je u Jahvinu Domu levite
s cimbalima, harfama i citrama, kako bijaše zapovjedio David, kraljev
vidjelac Gad i prorok Natan, jer je od Jahve dolazila zapovijed po njegovim
prorocima. 26 Tako su leviti stajali s Davidovim glazbalima, a svećenici
s trubama. 27 Tada Ezekija zapovjedi da prinesu paljenice na žrtveniku.
Kad se stala prinositi paljenica, počela je Jahvina pjesma uz trube i uz
glazbala izraelskoga kralja Davida. 28 Sav se zbor klanjao, pjevači pjevali,
a trubači trubili, i to sve dok se nije svršila paljenica. 29 Kad se svršilo
prinošenje paljenice, kralj i svi koji bijahu s njim pobožno padoše na
koljena i pokloniše se. 30 Onda su kralj i knezovi zapovjedili levitima da
hvale Jahvu riječima Davida i vidioca Asafa; oni su počeli hvaliti s najvećim
veseljem i, pavši ničice, poklonili se. 31 Tada Ezekija progovori: "Sada
ste posvetili ruke Jahvi; pristupite i donesite klanice i zahvalnice u Dom
Jahvin." Sav je zbor donio klanice i zahvalnice. Tko je god bio spremna
srca, prinio je paljenice. 32 Paljenica što ih je donio zbor bijaše na broj:
sedamdeset goveda, sto ovnova, dvjesta jaganjaca, sve za paljenice Jahvi.
33 Ostalih posvećenih darova bilo je šest stotina goveda i tri tisuće grla
sitne stoke. 34 Ali je svećenika bilo premalo, tako da nisu mogli oderati

svih paljenica; zato su im pomagala braća leviti, dok se nije svršio posao
i dok se nisu posvetili drugi svećenici, jer su leviti bili gorljiviji srcem
da se posvete nego svećenici. 35 Bilo je i mnogo paljenica s pretilinom
od pričesnica i s ljevanicama na paljenice. Tako se opet obnovila služba
u Jahvinu Domu. 36 I Ezekija se veselio, i sav narod s njime, što je Bog
spremio narodu, jer se sve to iznenada dogodilo.

30

1 Potom Ezekija poruči svim Izraelcima i Judejcima pa napisa i pisma
Efrajimovu i Manašeovu plemenu da dođu u Jahvin Dom u Jeruzalem da
proslave Pashu Jahvi, Izraelovu Bogu. 2 Kralj, vijećajući s knezovima i
sa svim zborom u Jeruzalemu, odluči da slave Pashu drugoga mjeseca.
3 Toga nisu mogli učiniti u pravo vrijeme jer nije bilo dosta posvećenih
svećenika, i narod se ne bijaše skupio u Jeruzalemu. 4 I to je bilo prÓavo
u kraljevim očima i u očima svega zbora, 5 pa su odredili da se oglasi po
svem Izraelu od Beer Šebe pa do Dana da dođu i proslave Pashu Jahvi,
Izraelovu Bogu, u Jeruzalemu, jer je premnogi nisu svetkovali kako je
propisano. 6 Tako su otišli glasnici s pismima od kralja i njegovih knezova
po svem Izraelu i Judi te su govorili po kraljevoj zapovijedi: “Izraelovi
sinovi, obratite se Jahvi, Abrahamovu, Izakovu i Izraelovu Bogu, pa će se i
on obratiti k Ostatku koji vam je ostao od ruku asirskih kraljeva. 7 I nemojte
biti kao vaši očevi i vaša braća, koji su se iznevjerili Jahvi, Bogu svojih
otaca, te ih je predao propasti, kako i sami vidite. 8 Nemojte, dakle, biti
tvrdovrati kao vaši očevi: pružite ruku Jahvi i dođite u njegovu Svetinju
koju je posvetio zauvijek i služite Jahvi, svome Bogu, pa će odvratiti od
vas svoj žestoki gnjev. 9 Ako se obratite Jahvi, vaša će braća i vaši sinovi
naći milost u onih koji su ih zarobili pa će se vratiti u ovu zemlju; jer
je Jahve, vaš Bog, milostiv i milosrdan i neće odvratiti lica od vas ako
se vi obratite njemu.” 10 I tako su glasnici krenuli od grada do grada po
Efrajimovoj i Manašeovoj zemlji pa do Zebuluna, a ljudi im se podsmijavali
i rugali. 11 Ipak su se neki od Ašerova, od Manašeova i od Zebulunova
plemena ponizili i došli u Jeruzalem. 12 Na Judejce je pak sišla Božja ruka i
prožela ih jednodušnošću da čine što bijaše zapovjedio kralj i knezovi po
Jahvinoj riječi. 13 Skupilo se u Jeruzalemu mnogo naroda da slave Blagdan
beskvasnih kruhova, drugoga mjeseca; zbor je bio vrlo velik. 14 Tada su
ustali i uklonili žrtvenike što su bili u Jeruzalemu, uklonili sve kadionike
i bacili ih u potok Kidron. 15 Onda su stali klati Pashu četrnaestoga dana
drugoga mjeseca, a svećenici i leviti postidjeli se i, posvetiv se, počeli
unositi paljenice u Jahvin Dom. 16 Stali su na svoje mjesto po pravilu, po
Zakonu Mojsija, čovjeka Božjeg; svećenici su škropili krvlju primajući je
iz ruku levita. 17 Kako ih bijaše mnogo u zboru koji se nisu posvetili, leviti
su klali pashalne jaganjce za sve koji nisu bili čisti, da bi ih posvetili Jahvi.
18 Najveći se dio naroda, mnogi od Efrajimova i Manašeova, Jisakarova i
Zebulunova plemena, nije očistio te je jeo Pashu nepropisno. Ali se za njih
pomolio Ezekija govoreći: “Blagi Jahve neka očisti od grijeha svakoga 19 tko
je upravio srce da traži Boga Jahvu, Boga svojih otaca, ako i nije čist kako
dolikuje Svetištu!” 20 Jahve je uslišio Ezekiju i oprostio narodu. 21 Tako
su Izraelovi sinovi koji su se zatekli u Jeruzalemu svetkovali Blagdan
beskvasnih kruhova sedam dana s velikim veseljem, a leviti i svećenici
hvalili Jahvu iz dana u dan uz glazbala za Jahvinu slavu. 22 Ezekija je
hrabrio levite koji su pokazivali divnu privrženost Jahvi. Jeli su svečanu

žrtvu sedam dana, žrtvujući žrtve pričesnice i slaveći Jahvu, Boga svojih otaca. 23 Potom je sav zbor vijećajući odlučio da svetkuje još sedam dana; svetkovali su još sedam dana s veseljem. 24 Judejski kralj Ezekija darovao je zboru tisuću mladih junaca i sedam tisuća grla sitne stoke; a knezovi darivali zboru tisuću mladih junaca i deset tisuća grla sitne stoke; tada se posvetilo mnogo svećenika. 25 Tako se proveselio sav judejski zbor, i svećenici i leviti, i sav zbor što je bio došao iz Izraela, i došljaci koji bijahu došli iz zemlje izraelske, i stanovnici u Judeji. 26 Bilo je veliko veselje u Jeruzalemu, jer od vremena Davidova sina Salomona, izraelskoga kralja, nije bilo tako u Jeruzalemu. 27 Onda su ustali svećenici i leviti te blagoslovili narod: njihov je glas bio uslišan, a njihova je molitva doprla do Božjega svetog Prebivališta na nebu.

31

1 Kad se sve to svršilo, svi Izraelovi sinovi koji su se našli ondje zađoše po judejskim gradovima te su razbijali stupove, sjekli ašere i obarali uzvišice i žrtvenike po svem Judinu, Benjaminovu, Efrajimovu i Manašeovu plemenu dokle god nisu završili. Onda se svi Izraelovi sinovi vratiše svaki na svoj posjed, u svoje gradove. 2 Ezekija je opet uredio svećeničke i levitske redove po njihovim redovima, svakoga prema njegovoj službi, svećenike i levite, za paljenice i za pričesnice, da služe, slave i hvale Boga na vratima Jahvina tabora. 3 Odredio je kraljevski doprinos od svoga imanja za paljenice, za paljenice jutarnje i večernje i za paljenice što se prinose subotom, za mlađaka i na blagdane, kako je napisano u Zakonu Jahvinu. 4 Zapovjedio je narodu, jeruzalemskim stanovnicima, da daju dio svećenicima i levitima da se utvrde u Zakonu Jahvinu. 5 Kad se to razglasilo, počeli su Izraelovi sinovi donositi najboljega žita, novog vina, ulja i meda i svakojaka poljskog priroda i donosili su obilne desetine od svega. 6 Izraelovi i Judini sinovi, koji su živjeli u judejskim gradovima, također su donosili desetinu od goveda i sitne stoke i desetinu od svetih stvari posvećenih Jahvi, njihovu Bogu; donosili su i davali sve hrpu na hrpu. 7 Trećega su mjeseca počeli slagati u hrpe, a sedmoga su mjeseca završili. 8 Onda je došao Ezekija s knezovima i, ugledavši hrpe, blagosloviše Jahvu i njegov izraelski narod. 9 Potom se Ezekija propitao kod svećenika i levita za hrpe. 10 Odgovarajući, svećenički poglavar Azarja, od Sadokova doma, reče: “Otkako su počeli donositi ove prinose u Dom Jahvin, jedemo i siti smo, a mnogo i pretječe, jer je Jahve blagoslovio svoj narod te je preteklo ovo mnoštvo.” 11 Tada Ezekija zapovjedi da se urede sobe u Jahvinu Domu; kad su ih spremili, 12 počeli su onamo unositi prinose, desetine i svetinje; nad tim je bio predstojnik levit Konanija i brat mu Šimej, drugi do njega. 13 A Jehiel, Azazja, Nahat, Asahel, Jerimot, Jozabad, Eliel, Jismakja, Mahat i Benaja biše postavljeni kao nadglednici uz Konaniju i brata mu Šimeja, po nalogu kralja Ezekije i Azarje, predstojnika u Božjem Domu. 14 Kore, sin levita Jimne, vratar Istočnih vrata, bio je nad dragovoljnim Božjim prinosima da bi prinosio Jahvine podizanice i svetinje nad svetinjama. 15 Pod njim su bili Eden, Minjamin, Ješua, Šemaja, Amarja i Šekanija po svećeničkim gradovima da savjesno dijele svojoj braći po njihovim redovima, kako velikome tako i malome - 16 osim muškaraca starijih od trideset godina popisanih u rodovnicima - svima koji su dolazili u Dom Jahvin na svoj svakidašnji posao da obave obredne dužnosti po svojim redovima. 17 U rodovnike

su bili popisani svećenici po obiteljima i leviti od dvadeset godina naviše
po svojim službama, po svojim redovima. 18 U rodovnike bijahu popisana
sva njihova djeca, njihove žene, njihovi sinovi i njihove kćeri, za svekoliki
zbor, jer su se iskreno posvetili svetinjama. 19 Aronovi sinovi, svećenici na
poljskim pašnjacima svojih gradova, u svakom pojedinom gradu, bijahu
poimence određeni da daju dio svakome muškarcu među svećenicima.
Sve su rodovnike sastavili leviti. 20 Ezekija je uradio tako po svoj Judeji
čineći što je dobro, pravo i vjerno pred Jahvom, svojim Bogom. 21 U svakom
poslu koji je počeo za službu Božjega Doma, i u zakonu i u zapovijedi
tražeći Boga, trudio se svim svojim srcem i uspijevao.

32

1 Poslije tih događaja i dokaza vjernosti dođe asirski kralj Sanherib i,
ušavši u Judeju, opkoli tvrde gradove misleći ih osvojiti. 2 Ezekija, vidjevši
gdje je došao Sanherib i kako snuje da zavojšti na Jeruzalem, 3 posavjetova
se s knezovima i s junacima da začepi vodene izvore koji bijahu izvan
grada. Oni mu podupriješe osnovu. 4 Sabralo se mnogo naroda te su
začepili sva vrela i potok koji teče posred zemlje; govorahu: “Zašto da
asirski kraljevi nađu toliko vode kad dođu!” 5 Ezekija se osokolio, obnovio
sav oboreni zid i podigao kule na njemu; izvana je sagradio drugi zid i
utvrdio Milon u Davidovu gradu; napravio je mnogo kopalja i štitova,
6 zatim postavio vojvode nad narodom i, pozvavši ih k sebi na trg kraj
gradskih vrata, ohrabri ih ovim riječima: 7 “Budite hrabri i junaci; ne bojte
se i ne plašite se asirskoga kralja, ni svega mnoštva što je s njim, jer je s
nama moćniji nego s njim: 8 s njim je tjelesna mišica, a s nama je Jahve,
Bog naš, da nam pomaže i da bije naše bojeve.” Narod se uzda u riječi
judejskoga kralja Ezekije. 9 Poslije toga asirski je kralj Sanherib, dok bijaše
kod Lakiša sa svom bojnom silom, poslao sluge u Jeruzalem k judejskome
kralju Ezekiji i k svim Judejcima koji bijahu u Jeruzalemu i poručio im:
10 “Ovako veli asirski kralj Sanherib: 'U što se uzdate stojeći opsjednuti u
Jeruzalemu? 11 Ne zavodi li vas Ezekija da vas preda smrti od gladi i žeđi
kad govori: Jahve, Bog naš, izbavit će nas iz ruke asirskoga kralja? 12 Nije
li taj Ezekija uklonio njegove uzvišice i njegove žrtvenike; i zapovjedio
Judejcima i Jeruzalemcima govoreći: Pred jednim se žrtvenikom klanjajte
i na njemu kadite! 13 Zar ne znate što sam učinio ja i moji preci od svih
zemaljskih naroda? Zar su bogovi zemaljskih naroda mogli izbaviti svoje
zemlje iz moje ruke? 14 Koji je među svim bogovima onih naroda što su ih
sasvim uništili moji preci mogao izbaviti narod iz moje ruke, da bi mogao
vaš Bog izbaviti vas iz moje ruke?' 15 Zato nemojte da vas sada Ezekija vara
i da vas tako zavodi i ne vjerujte mu! Jer nijedan bog nikojega naroda ili
kraljevstva nije mogao izbaviti svoga naroda iz moje ruke, ni iz ruke mojih
predaka, a kamoli će vaš Bog izbaviti vas iz moje ruke!” 16 Još su više
njegove sluge napadale Boga Jahvu i njegova slugu Ezekiju. 17 Napisao je
i pismo ružeći Jahvu, Izraelova Boga: “Kao što bogovi zemaljskih naroda
nisu izbavili svojih naroda iz moje ruke, tako neće ni Ezekijin Bog izbaviti
svojega naroda iz moje ruke.” 18 I vikahu iza glasa, na judejskom jeziku,
jeruzalemskom narodu koji bijaše na zidu da ga uplaše i prepadnu kako
bi osvojili grad. 19 Govorili su o jeruzalemskom Bogu kao o bogovima
zemaljskih naroda, bogovima koji su djelo čovječjih ruku. 20 Stoga se
pomoli kralj Ezekija i prorok Izaija, Amosov sin, i zazvaše nebo u pomoć.
21 Tada Jahve posla anđela koji uništi sve hrabre junake, zapovjednike

i vojvode u vojsci asirskoga kralja, tako da se vratio posramljen u svoju
zemlju. A kad je ušao u hram svoga boga, sasjekli su ga ondje mačem
neki koji su se rodili iz njegova krila. 22 Tako je Jahve spasio Ezekiju
i jeruzalemske stanovnike od ruke asirskoga kralja Sanheriba i iz ruku
neprijatelja, te im dao mir odasvud uokolo. 23 Mnogi su donosili darove
Jahvi u Jeruzalem i dragocjenosti judejskome kralju Ezekiji. Poslije toga
Ezekija se uzvisio u očima svih naroda. 24 U to se vrijeme Ezekija razbolio
nasmrt, ali se pomolio Jahvi, koji mu je progovorio i učinio čudo. 25 Ali se
Ezekija nije odužio dobročinstvu koje mu je iskazano, nego se uzoholio;
stoga je došla srdžba na nj, na Judu i na Jeruzalem. 26 Ezekija se ponizio
zato što mu se bilo uzoholilo srce, i on i Jeruzalemci, pa tako nije došla
na njih Jahvina srdžba za Ezekijina života. 27 Ezekija je stekao vrlo veliko
bogatstvo i slavu; napravio je riznice za srebro i zlato, za drago kamenje,
za miomirise, za štitove i za svakojake dragocjene posude; 28 skladište
za prirod od žita, od novog vina i ulja, staje za svakojaku stoku, torove
za stada. 29 Podigao je i gradove, imao je mnogo blaga, sitne stoke i
goveda, jer mu je Bog dao vrlo veliko imanje. 30 Isti je Ezekija začepio
gornji izvor Gihonske vode i svrnuo je pravo na zapadnu stranu Davidova
grada. Ezekija je bio sretan u svakom poslu. 31 Samo kad su došli poslanici
babilonskih knezova, poslani k njemu da se propitaju za čudo koje se
dogodilo u zemlji, ostavio ga je Bog da bi ga iskušao i da bi se doznalo sve
što mu je u srcu. 32 Ostala Ezekijina djela, njegova pobožnost, zapisani su
u proročkom viđenju proroka Izaije, Amosova sina, i u Knjizi o judejskim
i izraelskim kraljevima. 33 Ezekija je počinuo kod svojih otaca. Sahranili
su ga na usponu kako se ide ka grobovima Davidovih sinova. Po smrti su
mu odali počast svi Judejci i Jeruzalemci. Na njegovo se mjesto zakraljio
sin mu Manaše.

33

1 Manašeu je bilo dvanaest godina kad se zakraljio. Pedeset i pet
godina kraljevao je u Jeruzalemu. 2 Činio je što je zlo u Jahvinim očima,
povodeći se za gnusobama naroda što ih je Jahve protjerao pred sinovima
Izraelovim. 3 Obnovio je uzvišice što ih bijaše oborio otac mu Ezekija,
podigao je žrtvenike Baalu, načinio ašere i stao se klanjati svoj nebeskoj
vojsci i služiti joj. 4 Podigao je žrtvenike i u Domu Jahvinu, za koji bijaše
rekao Jahve: “U Jeruzalemu će prebivati Ime moje zauvijek.” 5 Sagradio je
žrtvenike svoj nebeskoj vojsci u oba predvorja Doma Jahvina. 6 I sinove je
svoje proveo kroz oganj u dolini Hinomova sina. Vračao je, gatao, čarao,
stvorio bajače i opsjenare i uopće učinio premnogo zla u Jahvinim očima
razjarujući ga. 7 Načinio je idolski lik i posadio ga u Domu Božjem, za
koji Bog bijaše rekao Davidu i njegovu sinu Salomonu: “U ovom Domu i u
Jeruzalemu, koji sam izabrao među svim izraelskim plemenima, postavit
ću Ime svoje zauvijek. 8 Neću više dati da noga Izraelaca uzmakne iz zemlje
koju sam dao u baštinu vašim očevima, samo ako budu držali i provodili
u djelo sve što sam im zapovjedio: sav Zakon, uredbe i običaje dane preko
Mojsija.” 9 Ali je Manaše zaveo Judejce i Jeruzalemce te su radili još gore
nego narodi što ih je Jahve iskorijenio pred sinovima Izraelovim. 10 Jahve je
opominjao Manašea i njegov narod, ali oni nisu poslušali. 11 Stoga je Jahve
doveo na njih vojskovođe asirskoga kralja. Uhvativši Manašea kukama,
svezali su ga u dvoje mjedene verige i odveli u Babilon. 12 Kad se našao
u nevolji, počeo se moliti za milost Jahvi, svome Bogu, ponizivši se veoma

pred Bogom otaca. 13 Molio se i Bog mu se smilovao te usliša njegovu
prošnju i vrati ga u Jeruzalem u kraljevstvo. Manaše tada spozna da je
Jahve Bog. 14 Poslije toga sagradio je vanjski zid Davidovu gradu zapadno
od Gihona, od doline pa do Ribljih vrata, i opasao zidom Ofel, izvevši ga
vrlo visoko. Postavio je bojne vojvode u svim tvrdim gradovima u Judi.
15 Osim toga, uklonio je iz Jahvina Doma tuđinske bogove, onaj idolski lik i
sve žrtvenike što ih bijaše posagradio na gori Jahvina Doma i u Jeruzalemu
i sve ih baci izvan grada. 16 Zatim opet podiže Jahvin žrtvenik i žrtvova na
njemu žrtve pričesnice i zahvalnice. Zapovjedi i Judejcima da služe Jahvi,
Bogu Izraelovu. 17 Ipak je narod još žrtvovao po uzvišicama, ali samo
Jahvi, svojem Bogu. 18 Ostala Manašeova djela i njegova molitva Bogu,
riječi koje su mu govorili vidioci u ime Jahve, Izraelova Boga, zapisane su
u Povijesti izraelskih kraljeva. 19 Njegova molitva i kako je bio uslišan, svi
njegovi grijesi i njegova nevjera te mjesta na kojima je pogradio uzvišice,
podigao ašere i idole prije nego što se ponizio - sve je to zapisano u povijesti
Hozajevoj. 20 Tada Manaše počinu kraj svojih otaca. Sahranili su ga u
dvoru. Na njegovo se mjesto zakraljio sim mu Amon. 21 Dvadeset su i
dvije godine bile Amonu kad se zakraljio, a kraljevao je dvije godine u
Jeruzalemu. 22 Činio je što je zlo u Jahvinim očima, kao i otac mu Manaše,
jer je svim idolima koje bijaše načinio njegov otac Manaše on prinosio
žrtve i služio im. 23 Ali se nije ponizio pred Jahvom kako se ponizio otac
mu Manaše, nego je još i umnožio svoju krivicu. 24 Tada se protiv njega
urotiše njegove sluge i ubiše ga u dvoru. 25 Ali je prosti puk pobio sve one
koji se bijahu urotili protiv kralja Amona i na njegovo mjesto zakraljio sina
mu Jošiju.

34

1 Jošiji je bilo osam godina kad se zakraljio. Kraljevao je trideset i
jednu godinu u Jeruzalemu. 2 Činio je što je pravo u Jahvinim očima.
U svemu je hodio putovima oca Davida, ne skrećući ni desno ni lijevo.
3 Osme godine kraljevanja, dok još bijaše dječak, počeo je tražiti Boga oca
Davida, a dvanaeste je godine stao čistiti Judeju i Jeruzalem od uzvišica,
ašera, od rezanih i livenih likova. 4 Pred njim su oborili žrtvenike Baalu,
polomio je sunčane stupove koji bijahu na njima; izlomio je i satro ašere
i rezane i livene likove, prosuo ih po grobovima onih što su im prinosili
žrtve. 5 Svećeničke je kosti spalio na njihovim žrtvenicima i tako očistio
Judeju i Jeruzalem. 6 Isto je učinio i po gradovima Manašeova, Efrajimova i
Šimunova plemena, pa do Naftalijeva, po njihovim opustošenim mjestima
unaokolo. 7 Oborio je žrtvenike i ašere, raskovao i satro rezane likove
i isjekao sve sunčane stupove po svoj zemlji izraelskoj, a onda se vratio
u Jeruzalem. 8 Osamnaeste godine kraljevanja, očistivši zemlju i Dom,
posla Asalijahina sina Šafana, gradskoga upravitelja Maaseju, Johazova
sina Joaha, tajnika, da poprave Dom Jahve, njegova Boga. 9 Oni su došli
k velikom svećeniku Hilkiji i predali mu novce donesene u Božji Dom,
koje bijahu sabrali leviti, čuvari hramskog praga, iz ruke Manašeovih
i Efrajimovih sinova i od svega Izraelova Ostatka, od svega Judina i
Benjaminova plemena, od jeruzalemskih stanovnika. 10 Dali su to na
ruku poslovođama, postavljenim nad Domom Jahvinim, a oni su izdavali
poslenicima koji su radili u Domu Jahvinu, popravljajući što je bilo trošno
i obnavljajući Hram. 11 Dali su drvodjeljama i graditeljima da kupuju
tesanac i drvo za grede i da se pobrvnaju kuće koje bijahu porušili judejski

kraljevi. 12 Ti su ljudi savjesno obavljali posao; nad njima su bili postavljeni
Jahat i Obadja, leviti od Merarijevih sinova, i Zaharija i Mešulam od
Kehatovih sinova da upravljaju radom. Svi su leviti bili vični glazbalima.
13 Jedni su bili nad bremenošama i nadstojnicima svih poslenika u svakoj
službi, a drugi su od levita bili pisari, nadzornici i vratari. 14 Kad su
iznosili novce donesene u Jahvin Dom, našao je svećenik Hilkija Knjigu
Zakona Jahvina, danu preko Mojsija. 15 I, progovorivši, Hilkija reče tajniku
Šafanu: "Našao sam Knjigu Zakona u Domu Jahvinu." Hilkija dade knjigu
Šafanu. 16 Šafan odnese knjigu kralju i izvjesti ga: "Tvoje sluge rade sve
što im se povjerilo. 17 Izasuvši novce što su se našli u Domu Jahvinu,
dadoše ih na ruku poslovođama i poslenicima." 18 Tada tajnik Šafan javi
kralju: "Svećenik Hilkija dade mi jednu knjigu." I Šafan je poče čitati
pred kraljem. 19 Čuvši riječi Zakona, kralj razdrije haljine svoje. 20 I naredi
Hilkiji, Šafanovu sinu Ahikamu, Mikinu sinu Abdonu, tajniku Šafanu i
kraljevu sluzi Asaji: 21 "Idite i upitajte Jahvu o meni i Ostatku Izraela i
Judeje zbog ove knjige što je nađena, jer je velika Jahvina jarost što se izlila
na nas zato što naši očevi nisu čuvali Jahvine riječi, nisu vršili što je pisano
u knjizi." 22 Hilkija s kraljevim ljudima ode proročici Huldi, ženi Šaluma,
Tokhatova sina, sina Hasre, čuvara odjeće; ona je živjela u Jeruzalemu, u
novom gradu. Kad joj to kazaše, 23 ona im reče: "Ovako veli Jahve, Bog
Izraelov: 'Kažite čovjeku koji vas je poslao k meni: 24 Ovako veli Jahve:
Evo, dovest ću nesreću na ovaj grad i na njegove stanovnike, izvršit ću
sve kletve napisane u knjizi što je pročitaše pred judejskim kraljem. 25 Jer
su me ostavili i kadili tuđim bogovima da bi me ljutili svim djelima ruku
svojih, planut će jarost moja na to mjesto i neće se ugasiti. 26 A judejskome
kralju, koji vas je poslao po Jahvin savjet, recite ovo: Ovako govori Jahve,
Bog Izraelov: Riječi si čuo. 27 Ali kako ti je omekšalo srce i jer si se ponizio
pred Bogom čuvši što sam objavio tome gradu i njegovim stanovnicima,
i ponizivši se preda mnom, razdro si haljine i plakao, zato sam te uslišio
- riječ je Jahvina! 28 Evo, sjedinit ću te s ocima tvojim i s mirom ćeš leći
u grob da ne vidiš svu nesreću koju ću svaliti na ovo mjesto i njegove
stanovnike.'" Oni odnesoše taj odgovor kralju. 29 Tada posla kralj da se
saberu sve judejske i jeruzalemske starješine. 30 Kralj se potom pope u Dom
Jahvin, sa svim Judejcima, Jeruzalemcima, svećenicima, levitima i sa svim
narodom, od najvećega do najmanjeg. I pročita im sve riječi Knjige Saveza
što je nađena u Domu Jahvinu. 31 Kralj, stojeći na svome mjestu, obnovi
pred Jahvom Savez da će slijediti Jahvu, držati se njegovih zapovijedi,
pouka i uredaba svim srcem i svom dušom da bi izvršio sve stavke toga
Saveza što su napisane u knjizi. 32 I sve koji su se našli u Jeruzalemu
i Benjaminovu plemenu pozva da pristupe; i Jeruzalemci prionuše uza
Savez Boga, Boga svojih otaca. 33 Tada Jošija ukloni sve gnusobe iz svih
izraelskih krajeva i učini te svi koji su se našli u Izraelu počeše služiti
Jahvi, svojem Bogu. Za svega njegova života nisu odstupili od Jahve, Boga
svojih otaca.

35

1 Potom je Jošija svetkovao Pashu Jahvi u Jeruzalemu: klalo se pashalno
jagnje četrnaestoga dana prvoga mjeseca. 2 Postavio je svećenike na
njihove službe, osokolivši ih na službu u Jahvinu Domu. 3 Zatim je rekao
levitima koji su poučavali sve Izraelce i bili posvećeni Jahvi: "Metnite

sveti Kovčeg u Dom koji je sagradio Davidov sin Salomon, izraelski kralj;
ne smijete ga više nositi na ramenima; sada služite Jahvi, svojem Bogu,
i njegovu izraelskom narodu! 4 I pripravite se po otačkim domovima, po
redovima, kako je napisao izraelski kralj David i propisao sin mu Salomon.
5 Stojte u Svetinji po redovima otačkih domova svoje braće, običnoga puka,
i po redu levitskoga otačkog doma. 6 I tako koljite pashalno janje te se
posvetite i pripravite svoju braću da svetkuju kako je zapovjedio Jahve
preko Mojsija." 7 Jošija je darovao običnom puku od sitne stoke jaganjaca i
jarića, sve za Pashu, svima koji su se našli ondje, na broj trideset tisuća, i tri
tisuće goveda, sve to s kraljeva imanja. 8 Njegovi su knezovi dragovoljno
darovali narodu, svećenicima i levitima, i to: Hilkija, Zaharija i Jehiel,
predstojnici u Božjem Domu, dali su svećenicima za Pashu dvije tisuće i
šest stotina jaganjaca i jarića i tri stotine goveda. 9 A Konanija, Šemaja i
Netanel, njegova braća Hašabja, Jehiel i Jozabad, levitski knezovi, darovali
su levitima za Pashu pet tisuća grla sitne stoke i pet stotina goveda. 10 A kad
je bila uređena služba, stali su svećenici na svoje mjesto i leviti u svojim
redovima po kraljevoj zapovijedi. 11 Klali su Pashu, a svećenici su škropili
krvlju, dok su leviti odirali kožu. 12 Onda su pripravili paljenice da ih dadu
običnom puku po redovima otačkih domova da ih prinese Jahvi, kako je
napisano u Mojsijevoj knjizi. Tako su učinili i s govedima. 13 Pekli su
Pashu na ognju po običaju, a ostale su posvećene stvari kuhali u loncima,
kotlovima i zdjelama i brzo ih raznosili svemu običnom puku. 14 Poslije
su pripravljali Pashu sebi i svećenicima, jer su svećenici, Aronovi sinovi,
bili zaposleni prinošenjem paljenica i pretiline do noći; zato su leviti
pripravljali sebi i svećenicima, Aronovim sinovima. 15 A pjevači, Asafovi
sinovi, stajali su na svojem mjestu, kako je bio zapovjedio David, Asaf,
Heman i kraljev vidjelac Jedutun. Vratari su stajali na svakim vratima; oni
se nisu micali od službe, nego su im njihova braća leviti pripravljala sve.
16 Tako je bila uređena sva Jahvina služba onoga dana da se proslavi Pasha
i da se prinesu paljenice na Jahvinu žrtveniku po zapovijedi kralja Jošije.
17 Tako su Izraelovi sinovi, koji su se našli ondje, u to doba sedam dana
slavili Pashu i Blagdan beskvasnih kruhova. 18 Pasha kao ova u Izraelu
nije se slavila od vremena proroka Samuela niti je ijedan od izraelskih
kraljeva slavio Pashu kao što ju je slavio Jošija - sa svećenicima, levitima
i sa svim Judejcima i Izraelcima, koliko ih se god našlo, i s Jeruzalemcima.
19 Ta se Pasha svetkovala osamnaeste godine Jošijina kraljevanja. 20 Poslije
svega toga, kad je Jošija uredio Dom, došao je egipatski kralj Neko da se
bije kod Karkemiša na Eufratu, a Jošija je izišao preda nj. 21 Kralj Neko
poslao je Jošiji glasnike i poručio: "Što ja imam s tobom, judejski kralju?
Ne idem ja danas na tebe, nego na dom s kojim sam u ratu, i Bog mi
je zapovjedio da se požurim. Okani se Boga koji je sa mnom da te ne
upropastim!" 22 Ali Jošija nije odvratio lica od njega, nego se ojunačio da
se bije s njim; ne poslušavši Nekovih riječi iz Božjih usta, došao je da se bije
na Megidskom polju. 23 Strijelci ustrijeliše kralja Jošiju, a on reče slugama:
"Izvedite me jer sam teško ranjen." 24 Sluge ga skinuše s bojnih kola i
metnuše u druga kola koja je imao, pa ga odvezoše u Jeruzalem; ondje je
umro i bio sahranjen u grobnici otaca. Sva Judeja s Jeruzalemom plakala
je za Jošijom. 25 I Jeremija je protužio za Jošijom. I svi pjevači i pjevačice
spominju u tužbalicama Jošiju do danas; uveli su ih u običaj u Izraelu, i eno
su zapisane u Tužbalicama. 26 Ostala Jošijina djela i njegova pobožnost,
vršeni onako kako piše u Jahvinu Zakonu, 27 svi njegovi pothvati, od prvih

do posljednjih, zapisani su u Knjizi o izraelskim i judejskim kraljevima.

36

1 Tada priprosti puk uze Jošijina sina Joahaza i zakralji ga u Jeruzalemu
namjesto njegova oca. 2 Dvadeset i tri godine bile su Joahazu kad se
zakraljio. Kraljevao je tri mjeseca u Jeruzalemu. 3 Svrgao ga je egipatski
kralj u Jeruzalemu i udario na zemlju danak od sto srebrnih talenata i
jedan zlatni talenat. 4 Egipatski kralj postavi za kralja nad Judejom i nad
Jeruzalemom njegova brata Elijakima, promijenivši mu ime na Jojakim;
njegova je brata Joahaza uzeo Neko i odveo u Egipat. 5 Dvadeset je i pet
godina bilo Jojakimu kad se zakraljio. Kraljevao je jedanaest godina u
Jeruzalemu; činio je što je zlo u očima Jahve, njegova Boga. 6 Na nj je
zaratio babilonski kralj Nabukodonozor i, svezavši ga u dvoje mjedene
verige, odveo ga u Babilon. 7 Dio posuđa iz Jahvina Doma odnio je
Nabukodonozor u Babilon i metnuo ga u svoj dvorac u Babilonu. 8 Ostala
Jojakimova djela i gnusobe koje je činio i što se na njemu našlo, sve je
zapisano u Knjizi o izraelskim i judejskim kraljevima. Na njegovo se mjesto
zakraljio sin mu Jojakin. 9 Osam je godina bilo Jojakinu kad se zakraljio,
a kraljevao je tri mjeseca i deset dana u Jeruzalemu; činio je što je zlo u
Jahvinim očima. 10 O godišnjoj je mijeni poslao kralj Nabukodonozor te
su ga odveli u Babilon s dragocjenostima iz Jahvina Doma, a nad Judom
i nad Jeruzalemom zakraljio je njegova rođaka Sidkiju. 11 Dvadeset je i
jedna godina bila Sidkiji kad se zakraljio, a kraljevao je jedanaest godina
u Jeruzalemu. 12 Činio je što je zlo u očima Jahve, njegova Boga; nije se
ponizio pred prorokom Jeremijom, koji mu je govorio iz Jahvinih usta,
13 nego se još i pobunio protiv kralja Nabukodonozora, koji ga bijaše zakleo
Bogom; ostao je tvrdoglav i uporan u srcu da se ne obrati Jahvi, Bogu
Izraelovu. 14 Pa i svi su svećenički poglavari i narod gomilali nevjeru na
nevjeru slijedeći gnusna djela krivobožačkih naroda, oskvrnjujući Dom
Jahvin, posvećen u Jeruzalemu. 15 Jahve, Bog njihovih otaca, slao je k njima
zarana svoje glasnike, slao ih svejednako, jer mu bijaše žao svojega naroda
i svojega Prebivališta. 16 Ali su se oni rugali Božjim glasnicima, prezirući
njegove riječi i podsmjehujući se njegovim prorocima, dok se nije podigla
Jahvina jarost na njegov narod te više nije bilo lijeka. 17 Doveo je na njih
kaldejskoga kralja, koji okrenu pod mač njihove mladiće u domu njihova
Svetišta, ne štedeći ni mladića ni djevojke, ni starca ni nemoćna.Sve mu
je predao u ruke. 18 Sve posuđe Božjega Doma, veliko i malo, blago
Jahvina Doma i kraljevo blago, blago njegovih knezova, sve je odnio u
Babilon. 19 Spalili su Božji Dom, oborili jeruzalemski zid i sve su njegove
dragocjenosti uništili. 20 One što izbjegoše maču odvede Nabukodonozor u
Babilon u sužanjstvo. Postali su robovi njemu i njegovim sinovima, dokle
nije nastalo perzijsko kraljevstvo. 21 Da bi se ispunila riječ koju Jahve reče
na Jeremijina usta: “Dokle se zemlja ne oduži svojim subotama, počivat će
za sve vrijeme u pustoši dok se ne ispuni sedamdeset godina.” 22 Ali prve
godine perzijskoga kralja Kira, da bi se ispunila riječ Jahvina objavljena na
Jeremijina usta, podiže Jahve duh perzijskoga kralja Kira te on oglasi po
svemu svojem kraljevstvu usmeno i pismeno: 23 “Ovako veli perzijski kralj
Kir: 'Sva zemaljska kraljevstva dade mi Jahve, Bog nebeski. On mi naloži
da mu sagradim Dom u Jeruzalemu, u Judeji. Tko je god među vama od
svega njegova naroda, Bog njegov bio s njim, pa neka ide onamo!'”

Ezra

1 Prve godine perzijskoga kralja Kira, da bi se ispunila riječ Jahvina
objavljena na Jeremijina usta, nadahnu Jahve perzijskoga kralja Kira te
on objavi po svemu svojem kraljevstvu, usmeno i pismeno: 2 “Ovako veli
perzijski kralj Kir: 'Sva zemaljska kraljevstva dade mi Jahve, Bog nebeski.
On mi naloži da mu sagradim Dom u Jeruzalemu, u Judeji. 3 Tko je god
među vama od svega njegova naroda, Bog njegov bio s njim! Neka ide
u Jeruzalem u Judeji i neka gradi Dom Jahvi, Bogu Izraelovu, Bogu koji
stoluje u Jeruzalemu. 4 I gdje god se još zadržao ostatak toga naroda,
neka ga stanovništvo mjesta u kojima boravi podupre srebrom i zlatom,
imanjem i stokom i dragovoljnim prinosima za Dom Božji u Jeruzalemu.'”
5 Tada ustadoše glavari obitelji Jude i Benjamina, svećenici i leviti, i svi
kojima je Bog potaknuo duh i krenuše graditi Dom Jahvin u Jeruzalemu.
6 I svi su im susjedi pomagali: srebrom, zlatom, darovima u naravi, stokom,
dragocjenostima mnogim, osim svega što su dragovoljno prilagali. 7 Kralj
Kir iznese posuđe Jahvina Doma koje Nabukodonozor bijaše odnio iz
Jeruzalema i stavio u hram svoga boga. 8 Kir, kralj perzijski, uruči ga
Mitredatu, rizničaru, koji ga izbroji judejskom knezu Šešbasaru. 9 Evo
njegova popisa. Zlatnih zdjela: trideset; srebrnih zdjela: tisuću i dvadeset
devet; 10 zlatnih čaša: trideset; srebrnih čaša: četiri stotine i deset; ostalog
posuđa: tisuću. 11 Svega zlatnog i srebrnog posuđa: pet tisuća i četiri
stotine. Sve je to odnio Šešbasar kada se sužnji vraćahu iz Babilona u
Jeruzalem.

2

1 Ovo su ljudi one pokrajine koji su se vratili iz sužanjstva u Babilonu,
kamo ih bijaše odveo babilonski kralj Nabukodonozor. Vratili su se u
Jeruzalem i Judeju, svaki u svoj grad. 2 Stigli su oni i s njima Zerubabel,
Ješua, Nehemija, Seraja, Reelaja, Nahamani, Mordokaj, Bilšan, Mispar,
Bigvaj, Rehum i Baana. Evo popisa ljudi od naroda Izraelova: 3 sinovi
Paroševi: dvije tisuće stotinu sedamdeset i dva; 4 sinovi Šefatjini: tri
stotine sedamdeset i dva; 5 Arahovi sinovi: sedam stotina sedamdeset i pet;
6 sinovi Pahat-Moabovi, to jest sinovi Ješuini i Joabovi sinovi: dvije tisuće
osam stotina i dvanaest; 7 Elamovi sinovi: tisuću dvije stotine pedeset i
četiri; 8 sinovi Zatuovi: devet stotina četrdeset i pet; 9 Zakajevi sinovi:
sedam stotina i šezdeset; 10 Banijevi sinovi: šest stotina četrdeset i dva;
11 Bebajevi sinovi: šest stotina dvadeset i tri; 12 sinovi Azgadovi: tisuću
dvije stotine dvadeset i dva; 13 Adonikamovi sinovi: šest stotina šezdeset
i šest; 14 sinovi Bigvajevi: dvije tisuće pedeset i šest; 15 Adinovi sinovi:
četiri stotine pedeset i četiri; 16 sinovi Aterovi, od Ezekije: devedeset i
osam; 17 Besajevi sinovi: tri stotine dvadeset i tri; 18 sinovi Jorini: stotinu
i dvanaest; 19 Hašumovi sinovi: dvije stotine dvadeset i tri; 20 sinovi
Gibarovi: devedeset i pet; 21 ljudi iz Betlehema: stotinu dvadeset i tri;
22 ljudi iz Netofe: pedeset i šest; 23 ljudi iz Anatota: stotinu dvadeset i
osam; 24 ljudi iz Bet Azmaveta: četrdeset i dva; 25 ljudi iz Kirjat Jearima,
Kefire i Beerota: sedam stotina četrdeset i tri; 26 ljudi iz Rame i Gebe:
šest stotina dvadeset i jedan; 27 ljudi iz Mikmasa: stotinu dvadeset i dva;
28 ljudi iz Betela i Aja: dvije stotine dvadeset i tri; 29 nebonski sinovi:

pedeset i dva; 30 sinovi Magbiša: stotinu pedeset i šest; 31 sinovi jednoga
drugog Elama: tisuću dvije stotine pedeset i četiri; 32 Harimovi sinovi: tri
stotine i dvadeset; 33 sinovi Loda, Hadida i Onona: sedam stotina dvadeset
i pet; 34 sinovi Jerihona: tri stotine četrdeset i pet; 35 sinovi Senajini: tri
tisuće šest stotina trideset. 36 Svećenici: Jedajini sinovi, to jest iz kuće
Ješuine: devet stotina sedamdeset i tri; 37 sinovi Imerovi: tisuću pedeset i
dva; 38 Pašhurovi sinovi: tisuću dvije stotine četrdeset i sedam; 39 sinovi
Harimovi: tisuću i sedamnaest. 40 Leviti: sinovi Ješuini i Kadmielovi od
Hodavjinovaca: sedamdeset i četiri. 41 Pjevači: sinovi Asafovi: stotinu
dvadeset i osam. 42 Vratari: sinovi Šalumovi, sinovi Aterovi, sinovi
Talmonovi, sinovi Akubovi, sinovi Hatitini i sinovi Šobajevi: u svemu
stotinu trideset i devet. 43 Netinci - sluge hramske: Sihini sinovi, sinovi
Hasufini, sinovi Tabaotovi, 44 Kerosovi sinovi, Siahini sinovi, Fadonovi
sinovi, 45 sinovi Lebanovi, sinovi Hagabini, sinovi Akubovi, 46 Hagabovi
sinovi, Šamlajevi sinovi, Hananovi sinovi, 47 sinovi Gidelovi, sinovi
Gaharovi, sinovi Reajini, 48 Resinovi sinovi, Nekodini sinovi, Gazamovi
sinovi, 49 sinovi Uzini, sinovi Faseahini, sinovi Besajevi, 50 Asnanini sinovi,
Meunimovi sinovi, Nefusimovi sinovi, 51 sinovi Bakbukovi, sinovi Hakufini,
sinovi Harhurovi, 52 Baslutovi sinovi, Mehidini sinovi, Haršini sinovi,
53 sinovi Barkosovi, sinovi Sisrini, sinovi Tamahovi, 54 Nesiahovi sinovi,
Hatifini sinovi. 55 Sinovi slugu Salomonovih: sinovi Sotajevi, sinovi
Hasoferetovi, sinovi Farudini, 56 Jalini sinovi, Darkonovi sinovi, Gidelovi
sinovi, 57 sinovi Šefatjini, sinovi Hatilovi, sinovi Pokeret-Hasebajimovi,
sinovi Amijevi. 58 Svega netinaca i sinova slugu Salomonovih: tri stotine
dvadeset i dva. 59 Oni koji su pošli iz Tel Melaha, Tel Harše, Keruba, Adana,
Imera, a nisu mogli dokazati da li je njihov dom i njihovo sjeme izraelskog
podrijetla: 60 sinovi Dalajini, sinovi Tobijini, sinovi Nekodini - njih šest
stotina pedeset i dva. 61 A od svećeničkih sinova: Hobajini sinovi, Hakosovi
sinovi, sinovi Barzilaja - onoga koji je uzeo za ženu jednu kćer Barzilaja
Gileađanina te se prozvao tim imenom. 62 Oni su tražili svoje rodoslovne
popise, ali ih nisu našli. Bili su izlučeni iz svećeništva. 63 I namjesnik im
zabrani jesti od svetinja sve dok se ne pojavi svećenik za Urim i Tumim.
64 Sav je zbor brojio četrdeset i dvije tisuće tri stotine i šezdeset duša, 65 ne
računajući njihove sluge i sluškinje, kojih bijaše sedam tisuća tri stotine
i sedam. Bijaše i dvije stotine pjevača i pjevačica. 66 Njihovih je konja
bilo sedam stotina trideset i šest, njihovih mazga dvije stotine četrdeset i
pet, 67 deva je bilo četiri stotine trideset i pet, a njihovih magaraca ukupno
šest tisuća sedam stotina i dvadeset. 68 Stanovit broj obiteljskih glavara
kad su stigli u Dom Jahvin, koji je u Jeruzalemu, dragovoljno su priložili
darove za Dom Božji da bi se podigao na svome mjestu. 69 Dali su prema
svojim mogućnostima u riznicu šezdeset tisuća drahmi zlata, pet tisuća
mina srebra i stotinu svećeničkih haljina. 70 Svećenici, leviti i dio naroda
nastaniše se u Jeruzalemu; a vratari, pjevači, netinci i svi ostali Izraelci u
svojim gradovima.

3

1 Kad je došao sedmi mjesec - sinovi su Izraelovi bili već u svojim
gradovima - sabrao se sav narod kao jedan čovjek u Jeruzalemu. 2 Tada
Ješua, sin Josadakov, sa svojom braćom svećenicima, i Zerubabel, sin
Šealtielov, sa svojom braćom, počeše graditi žrtvenik Bogu Izraelovu da
bi prinosili paljenice, kako je pisano u Zakonu Mojsija, čovjeka Božjeg.

3 I podigoše žrtvenik na starome mjestu - iako su bili u strahu od naroda
u zemlji - i prinosili su paljenice Jahvi, paljenice jutarnje i večernje; 4 i
slavili su Blagdan sjenica, kako je pisano: prinosili su svakodnevno broj
paljenica propisan za svaki dan. 5 Osim toga prinosili su svakidašnje
paljenice, zatim žrtve određene za mlađak i za sve blagdane Jahvine i
za sve one koji su htjeli dragovoljno žrtvovati Jahvi. 6 Od prvoga dana
u sedmom mjesecu počeli su prinositi Jahvi žrtve paljenice, premda još
nisu bili položeni temelji svetišta Jahvina. 7 I dadoše novac kamenarima
i drvodjelcima; Sidoncima i Tircima poslaše hranu i piće i ulje da dovezu
drva cedrova s Libanona do Jafe po dopuštenju perzijskoga kralja Kira.
8 A druge godine poslije njihova dolaska k Domu Božjemu u Jeruzalemu,
drugoga mjeseca kako su Zerubabel, sin Šealtielov, i Ješua, sin Josadakov,
s ostalom svojom braćom svećenicima, levitima i sa svim narodom koji se
iz ropstva vratio u Jeruzalem počeli graditi, postavili su levite od dvadeset
godina naviše da upravljaju poslovima oko Doma Jahvina. 9 Ješua, njegovi
sinovi i braća njegova Kadmiel, Binuj i Hodavja bijahu postavljeni da kao
jedan upravljaju poslenicima na gradnji Doma Božjega. 10 Kad su zidari
bili postavili temelje Svetišta Jahvina, postavili su se svećenici u svečanim
odjećama, s trubama, a tako i leviti, sinovi Asafovi, s cimbalima da slave
Jahvu prema odredbama Davida, kralja Izraelova. 11 I pjevahu Jahvi hvalu
i slavu: "Jer je dobar, jer je vječna njegova ljubav prema Izraelu." I
sav je narod klicao hvaleći Jahvu, jer je Dom Jahvin bio postavljen na
svoje temelje. 12 Zaista, mnogi svećenici, mnogi leviti i glavari obiteljski i
starješine, koji su svojim očima vidjeli temelje prijašnjega Hrama, plakahu
iza glasa, a mnogi opet snažno klicahu od radosti. 13 I tako nitko nije mogao
razlikovati radosno klicanje od plača u narodu; jer je narod glasno klicao
i vika se čula vrlo daleko.

4

1 Ali kada su čuli Judini i Benjaminovi neprijatelji da povratnici iz
sužanjstva grade svetište Jahvi, Bogu Izraelovu, 2 potražiše Zerubabela,
Ješuu i glavare obiteljske i rekoše im: "Mi želimo s vama graditi, jer,
kao i vi, tražimo Boga vašega i njemu prinosimo žrtve od vremena Esar
Hadona, asirskoga kralja, koji nas je ovamo doveo." 3 Zerubabel, Ješua
i glavari izraelskih obitelji odgovoriše im: "Nije na vama da s nama
gradite Dom našemu Bogu: gradit ćemo mi sami Jahvi, Bogu Izraelovu,
kako nam je naredio Kir, kralj perzijski." 4 Tada je narod one zemlje
plašio ljude Judeje i smetao im u gradnji. 5 Podmitili su savjetnike
da im ometaju naum: tako je bilo za vrijeme perzijskoga kralja Kira
sve do perzijskoga kralja Darija. Samarijanske smetnje za Kserksove i
Artakserksove vladavine 6 Za Kserksova kraljevanja, na početku njegove
vladavine, sastaviše tužbu protiv stanovnika Judeje i Jeruzalema. 7 I za
vremena Artakserksova pisali su Bišlam, Mitredat, Tabel i ostali njihovi
drugovi protiv Jeruzalema perzijskom kralju Artakserksu. Podnesak je
bio pisan aramejskim pismom i jezikom. 8 Zatim su upravitelj Rehum i
tajnik Šimšaj napisali kralju Artakserksu slijedeće pismo protiv Jeruzalema
- 9 upravitelj Rehum, tajnik Šimšaj i ostali drugovi njihovi: perzijski suci,
poslanici, činovnici; Arkevajci, Babilonci, Suzanci - to jest Elamci - 10 i ostali
narodi koje je veliki i slavni Asurbanipal bio odveo u sužanjstvo i naselio
ih u gradove Samarije i druge krajeve s onu stranu Rijeke. 11 Evo prijepisa
pisma koje su mu poslali: "Kralju Artakserksu, tvoje sluge, ljudi s onu

stranu Rijeke. Sada, dakle, 12 neka zna kralj da su Judejci stigli k nama
od tebe; došavši u Jeruzalem, žele ponovo sagraditi odmetnički i opaki
grad; podižu zidine, a temelje su već postavili. 13 Neka zna kralj: ako
ovaj grad bude sagrađen i zidovi podignuti, neće se više plaćati porez, ni
danak, ni carina, i ovaj će grad biti na štetu kraljevske riznice. 14 Budući da
jedemo dvorsku sol, ne čini nam se doličnim gledati ovu sramotu nanesenu
kralju. Zato, dakle, obavještavamo kralja: 15 neka se poduzmu istraživanja
u ljetopisima tvojih očeva: u tim ćeš ljetopisima naći i utvrditi da je ovaj
grad odmetnički grad, nesretan za kraljeve i pokrajine i da su se u njemu
od davnine dizale bune. Zato je ovaj grad bio razoren. 16 Obavješćujemo
kralja da neće biti više tvoje područje preko Rijeke ako ovaj grad bude
ponovo sagrađen i zidovi podignuti!" 17 Kralj je poslao ovaj odgovor:
"Rehumu, upravitelju, Šimšaju, tajniku, i ostalim drugovima njihovim koji
borave u Samariji i drugdje, s onu stranu Rijeke - mir! Evo, 18 podnesak
koji ste mi poslali bio je preda mnom pričitan u njegovu prijevodu. 19 Po
mojoj su naredbi poduzeli istraživanja i utvrdili da se taj grad dizao od
davnine protiv kraljeva i da su u njemu bivali ustanci i bune. 20 I moćni
su kraljevi kraljevali u Jeruzalemu, koji su gospodarili svime s onu stranu
Rijeke: njima se plaćao danak, porez i carina. 21 Zapovjedite, dakle, da
se prekine pothvat onih ljudi: taj se grad neće zidati dok ja o tome ne
odlučim. 22 Čuvajte se svakog propusta u postupku, da ne bi zlo poraslo na
štetu kraljeva." 23 Pošto je prijepis otpisa kralja Artakserksa pročitan pred
Rehumom, upraviteljem, Šimšajem, tajnikom, i pred njihovim drugovima,
oni brzo odoše u Jeruzalem k Judejcima te im oružanom snagom zabraniše
radove. 24 Tako su obustavljeni poslovi oko gradnje Doma Božjega u
Jeruzalemu. Bili su prekinuti sve do druge godine kraljevanja Darija,
perzijskoga kralja.

5

1 Tada su proroci Hagaj i Zaharija, sin Adonov, počeli prorokovati
Judejcima u Judeji i Jeruzalemu, u ime Boga Izraelova, koji je bio nad
njima; 2 na to ustadoše Zerubabel, sin Šealtielov, i Ješua, sin Josadakov,
i počeše zidati Dom Božji u Jeruzalemu: proroci su Božji bili s ljudima
i bodrili ih. 3 U to vrijeme dođoše k njima Tatnaj, satrap s onu stranu
Rijeke, Šetar Boznaj i drugovi njihovi poslanici i upitaše ih: "Tko vam
je dopustio da gradite ovaj hram i da podižete ove zidove? 4 Kako se
zovu ljudi koji su sagradili ovu zgradu?" 5 Ali je oko Božje bdjelo nad
starješinama judejskim, te im nisu zabranili da rade dok obavijest nije
otišla Dariju i stigao o tom pismeni odgovor. 6 Ovo je prijepis pisma koje
su kralju Dariju poslali Tatnaj, satrap s one strane Rijeke, Šetar Boznaj i
njihovi drugovi poslanici s one strane Eufrata. 7 Oni su mu uputili izvješće
ovog sadržaja: "Kralju Dariju svaki mir! 8 Neka znade kralj da smo došli
u pokrajinu Judeju k Domu Boga velikoga: grade ga od krupnog kamenja,
drvetom oblažu zidove; posao se brižljivo izvodi i napreduje u njihovim
rukama. 9 Zapitali smo njihove starješine i rekli smo im: 'Tko vam je
dopustio da gradite ovaj hram i da podignete njegove zidove?' 10 Pitali
smo ih i za njihova imena da bismo ti javili. Tako smo i zapisali imena
onih koji zapovijedaju ljudstvu. 11 A oni nam ovako odgovoriše: 'Mi smo
sluge Boga neba i zemlje; gradimo Hram koji je bio sagrađen prije mnogo
godina i koji je bio sagradio i podigao veliki kralj Izraela. 12 Ali kad su naši

oci rasrdili Boga neba, on ih je predao u ruke Nabukodonozora Kaldejca,
babilonskog kralja, koji je razorio ovaj Hram i odveo narod u sužanjstvo
u Babilon. 13 Ali prve godine Kira, kralja babilonskog, zapovjedio je kralj
Kir da se ponovo sazida ovaj Dom Božji. 14 Još i zlatno i srebrno posuđe
Doma Božjega, koje Nabukodonozor bijaše odnio iz svetišta u Jeruzalemu
i prenio ga u svetište babilonsko, uzeo je kralj Kir iz svetišta u Babilonu
i predao čovjeku po imenu Šešbasaru, koga je postavio upraviteljem, 15 i
rekao mu je: 'Uzmi ovo posuđe, pođi i metni ga u svetište jeruzalemsko,
i neka se Dom Božji zida na svome starom mjestu.' 16 Taj je Šešbasar
došao, dakle, i postavio temelje Doma Božjega u Jeruzalemu. I od tada
pa do danas gradi se, i još nije dovršen.' 17 Sada, dakle, ako kralj želi,
neka se istraži u pismohrani kraljevoj u Babilonu je li zaista kralj Kir izdao
zapovijed da se sagradi Dom Božji u Jeruzalemu. A kraljeva odluka o tome
neka nam se saopći."

6

1 Tada, po naredbi kralja Darija, uzeše tražiti u Babilonu, u spremištu
gdje je bila pismohrana, 2 i nađoše u Ekbatani, tvrđavi u medijskoj
pokrajini, svitak s ovom poveljom: "Na spomen. 3 Prve godine kraljevanja
Kira proglasio je kralj Kir: Dom Božji u Jeruzalemu. Dom neka se sagradi
kao mjesto gdje će se prinositi žrtve i gdje će se donositi prinosi za paljenje.
Neka bude visok šezdeset lakata i širok šezdeset lakata. 4 Tri reda neka
budu od velikog kamenja, a jedan od drveta. Trošak će se podmiriti
iz kraljevskog dvora. 5 Povrh toga, posuđe zlatno i srebrno iz Doma
Božjeg koje Nabukodonozor bijaše uzeo iz svetišta u Jeruzalemu i prenio
u Babilon neka se vrati i bude na svome mjestu u svetištu jeruzalemskom
i neka se postavi u Domu Božjem." 6 "Sada, dakle, Tatnaju, satrape s onu
stranu Rijeke, Šetar Boznaju i drugovi vaši poslanici s onu stranu Rijeke,
udaljite se odatle! 7 Pustite neka taj Dom Božji grade upravitelji i starješine
židovske. Dom Božji treba sagraditi na njegovu prvotnom mjestu. 8 Evo
mojih naredaba o vašem držanju prema starješinama judejskim kako bi se
ponovo sagradio taj Dom Božji: od kraljevskog blaga - to jest od danka s onu
stranu Rijeke - neka se plaća onim ljudima brižljivo, bez prijekida, 9 i što
im bude trebalo za žrtve paljenice Bogu neba: junaca, ovnova i jaganjaca,
i pšenice, soli, vina i ulja, neka im se redovito daje svakoga dana, prema
uputama svećenika u Jeruzalemu. 10 Neka prinose žrtve na ugodan miris
Bogu neba, neka mole za život kralja i njegovih sinova. 11 Naređujem
osim toga: tko god prekrši ovu naredbu, neka mu se izvadi greda iz kuće
pa neka na njoj bude pogubljen, a kuća da mu zato postane bunište. 12 I
Bog, koji je ondje nastanio svoje Ime, neka obori svakog kralja i narod koji
bi se drznuo da prekrši moju naredbu i sruši Dom Božji u Jeruzalemu! Ja,
Darije, izdao sam ovu zapovijed. Neka se točno vrši!" 13 Tada Tatnaj, satrap
s onu stranu Rijeke, Šetar Boznaj i njihovi drugovi učiniše onako kako
je zapovjedio kralj Darije. 14 A židovske su starješine nastavile uspješno
graditi po nadahnuću proroka Hagaja i Zaharije, sina Adonova. Dovršili su
gradnju po naredbi Boga Izraelova i po naredbi Kira i Darija i Artakserksa,
kralja perzijskoga. 15 Hram je završen dvadeset i trećeg dana mjeseca
Adara. Bilo je to šeste godine vladavine kralja Darija. 16 Izraelci - svećenici,
leviti i ostatak povratnika iz sužanjstva - radosno posvetiše taj Dom Božji.
17 Žrtvovaše za posvećenje Doma Božjega stotinu junaca, dvije stotine
ovnova, četiri stotine janjaca i, kao žrtvu za grijehe svega Izraela, dvanaest

jaraca - prema broju plemena Izraelovih. 18 Zatim postaviše svećenike
po njihovim redovima i levite po njihovim razredima za službu Domu
Božjem u Jeruzalemu, kako je propisano u knjizi Mojsijevoj. 19 Povratnici iz
sužanjstva slavili su Pashu četrnaestog dana prvoga mjeseca. 20 Svi su se
leviti, kao jedan čovjek, očistili: svi su bili čisti; žrtvovali su pashu za sve
povratnike iz ropstva, za svoju braću svećenike i za sebe. 21 Blagovali su
pashu Izraelci koji su se vratili iz ropstva i svi oni koji su im se, prekinuvši
s nečistoćom naroda zemlje, pridružili da traže Jahvu, Boga Izraelova. 22 I
svetkovahu radosno Blagdan beskvasnih hljebova sedam dana: jer ih je
Jahve ispunio radošću i obratio prema njima srce asirskog kralja da ojača
njihove ruke u radovima oko Doma Boga, Boga Izraelova.

7

1 Poslije tih događaja, za kraljevanja Artakserksa, kralja perzijskoga,
Ezra - sin Seraje, sina Azarje, sina Hilkije, 2 sina Šaluma, sina Sadoka,
sina Ahituba, 3 sina Amarje, sina Azarje, sina Merajota, 4 sina Zerahje,
sina Uzije, sina Bukija, 5 sina Abišue, sina Pinhasa, sina Eleazara, sina
vrhovnog svećenika Arona - 6 taj Ezra vrati se iz Babilona. Bio je
književnik vješt Mojsijevu Zakonu, koji je dao Jahve, Bog Izraelov. Kako
je ruka Jahve, Boga njegova, bila nad njim, kralj mu je dao sve što je
tražio. 7 Stanovit broj Izraelaca, svećenika, levita, pjevača, vratara i sluga
krenuše u Jeruzalem sedme godine kralja Artakserksa. 8 A Ezra je došao u
Jeruzalem petoga mjeseca: bilo je to sedme godine kraljeve. 9 Pošao je iz
Babilona prvoga dana prvoga mjeseca, a stigao je u Jeruzalem prvoga dana
petoga mjeseca: nad njim je bila blaga ruka Boga njegova! 10 Jer je Ezra
nastojao svim srcem proniknuti Zakon Jahvin, vršiti ga i poučavati Izraela
u zakonima i običajima. 11 Evo prijepisa isprave koju je kralj Artakserkso
dao svećeniku Ezri, književniku vještu naredbama i zakonima što ih je
Jahve dao Izraelu: 12 “Artakserkso, kralj kraljeva, svećeniku Ezri, pisaru
Zakona Boga nebeskoga, potpuni mir. 13 Evo mojih zapovijedi: Tko god u
mome kraljevstvu od naroda izraelskog, njegovih svećenika ili od njegovih
levita želi poći u Jeruzalem, može ići s tobom. 14 Osim toga, šalje te
kralj i njegovih sedam savjetnika da pregledaš Judeju i Jeruzalem prema
Zakonu Boga tvoga, koji ti je u ruci, 15 i da odneseš srebro i zlato koje
kralj i njegovih sedam savjetnika dragovoljno prinose Bogu Izraelovu, koji
prebiva u Jeruzalemu, 16 i sve srebro i zlato koje skupiš po svoj pokrajini
babilonskoj s dragovoljnim prinosima koje narod i svećenici prinesu za
Dom svoga Boga u Jeruzalemu. 17 I pobrini se da tim novcem kupiš junaca,
ovnova i jaganjaca, a tako i darova i naljeva koji uz to idu: to prinesi
na žrtvenik Doma Boga vašega u Jeruzalemu. 18 Sa srebrom i zlatom što
preostane učinite ti i tvoja braća kako vam se bude najviše svidjelo, vršeći
volju Boga vašega. 19 Posuđe koje si primio za službu Domu Boga tvoga
ostavi pred Bogom tvojim, u Jeruzalemu. 20 I što bi još trebalo za Dom
Boga tvoga i što bi trebalo nabaviti primit ćeš iz kraljevskih riznica. 21 Ja,
kralj Artakserkso, još zapovijedam svim rizničarima s one strane Rijeke:
sve što od vas zatraži svećenik Ezra, pisar Zakona Boga nebeskoga, podajte
odmah najtočnije, 22 do stotinu talenata srebra, stotinu kora pšenice, do
stotinu bata vina, do stotinu bata ulja, a soli po želji. 23 Sve što naredi Bog
nebeski, neka se odmah izvrši u svoj gorljivosti za Dom Boga nebeskog,
da gnjev njegov ne dođe na kraljevstvo kraljevo i na djecu njegovu. 24 I
još vam javljamo da se ne smije udariti danak, ni porez, ni carina ni na

jednoga od svećenika, levita, pjevača, netinaca i drugih službenika toga
Doma Božjega. 25 A ti, Ezra, po mudrosti Boga svoga koju imaš u rukama,
postavi činovnike i suce koji će suditi svemu narodu s onu stranu Rijeke,
to jest svima koji poznaju Zakon Boga tvoga. Tko ne zna, vi ga poučite.
26 Tko ne bude držao Zakona Boga tvojega - koji je i kraljev zakon - neka
se oštro osudi: na smrt, na progonstvo, na novčanu globu ili na tamnicu."
27 "Blagoslovljen neka je Jahve, Bog otaca naših, koji je nadahnuo srce
kraljevo da proslavi Dom Jahvin u Jeruzalemu 28 i koji je okrenuo prema
meni naklonost kralja, njegovih savjetnika i svih najmoćnijih kraljevskih
činovnika. A ja se osmjelih jer ruka Jahve, Boga mojega, bijaše nada mnom
i sabrah glavare Izraela da pođu sa mnom."

8

1 Evo glavara obitelji s rodoslovljem koji su sa mnom pošli iz Babilona
za vladavine kralja Artakserksa: 2 Od Pinhasovih sinova: Geršom; od
Itamarovih sinova: Daniel; od Davidovih sinova: Hatuš, 3 Šekanijini sinovi;
od sinova Paroševih: Zaharija i s njim upisanih muškaraca stotinu i
pedeset; 4 od Pahat-Moabovih sinova: Elijoenaj, sin Zerahjin, i s njim dvije
stotine muškaraca; 5 od Zatuovih sinova: Šekanija, sin Jahazielov, i s njim
tri stotine muškaraca; 6 od sinova Adinovih: Ebed, sin Jonatanov, i s njim
pedeset muškaraca; 7 od Elamovih sinova: Izaija, sin Atalijin, i s njim
sedamdeset muškaraca; 8 od Šefatjinih sinova: Zebadja, sin Mihaelov, i s
njim osamdeset muškaraca; 9 od Joabovih sinova: Obadja, sin Jehielov, i s
njim dvije stotine i osamnaest muškaraca; 10 od sinova Banijevih: Šelomit,
sin Josifjin, i s njim stotinu i šezdeset muškaraca; 11 od Bebajevih sinova:
Zaharija, sin Bebajev, i s njim dvadeset i osam muškaraca; 12 od Azgadovih
sinova: Johanan, sin Hakatanov, i s njim stotinu i deset muškaraca; 13 od
posljednjih Adonikamovih sinova poimence: Elifelet, Jeiel i Šemaja, i s
njima šezdeset muškaraca; 14 i od sinova Bigvajevih: Utaj, sin Zabudov,
i s njim sedamdeset muškaraca. 15 Sabrao sam ih kod rijeke koja
teče prema Ahavi. Utaborili smo se za tri dana ondje. Pregledao sam
svjetovnjake i svećenike, ali nisam ondje našao ni jednog levita. 16 Tada
sam poslao glavare Eliezera, Ariela, Šemaju, Elnatana, Jariba, Elnatana,
Natana, Zahariju, Mešulama i učitelje Jojariba i Elnatana 17 i uputio sam
ih Idonu, poglavaru mjesta Kasifje. Stavio sam u njihova usta riječi koje
će reći Idonu i njegovoj braći koja su se nalazila u mjestu Kasifji da nam
pribave sluge za Dom Boga našega. 18 Milostiva ruka Boga našega bijaše
nad nama i oni nam dovedoše razumna čovjeka između sinova Mahlija,
sina Levijeva, sina Izraelova: Šerebju s njegovim sinovima i braćom - njih
osamnaest. 19 Još Hašabju i s njim njegova brata Izaiju, sina Merarijeva, i
njihove sinove: njih dvadeset. 20 A od poslužitelja koje su David i glavari
postavili levitima da im služe: dvije stotine i dvadeset poslužitelja. Svi
su bili poimence zabilježeni. 21 Ja sam ondje, kraj rijeke Ahave, proglasio
post: da bismo se ponizili pred Bogom svojim i od njega izmolili sretan
put sebi, svojoj djeci i svemu blagu svojem. 22 Jer bih se stidio moliti od
kralja vojske i konjanika da nas štite putem od neprijatelja; izjavili smo,
naprotiv, kralju: "Ruka je Boga našega ispružena da blagoslovi sve one koji
ga traže; njegova snaga i gnjev njegov nad onima su koji ga ostavljaju."
23 I tako smo postili i molili Boga svoga na ovu nakanu, i on nas usliša.
24 Izabrao sam dvanaest glavara svećeničkih, Šerebju i Hašabju, i s njima

desetoricu njihove braće; 25 izmjerih im srebro, zlato i posuđe, darove
koje su kralj, njegovi savjetnici, velikaši i svi Izraelci darovali za Dom Boga
našega. 26 Izmjerih i stavih u njihove ruke šest stotina i pedeset talenata
srebra, stotinu srebrnih posuda od po dva talenta, stotinu talenata zlata,
27 dvadeset zlatnih čaša od tisuću darika i dva vrča od dobre pozlaćene
mjedi, skupocjene kao zlato. 28 I rekoh im: "Vi ste Jahvi posvećeni; ovo je
posuđe posvećeno, ovo srebro i zlato dragovoljno je darovano Jahvi, Bogu
otaca vaših. 29 Pazite i čuvajte ovo sve dok ne izmjerite pred glavarima
svećeničkim i pred levitima i glavarima obitelji Izraelovih u Jeruzalemu, u
dvoranama Doma Jahvina." 30 Svećenici i leviti primiše, dakle, izmjereno
srebro, zlato i posuđe da ga odnesu u Jeruzalem, u Dom Boga našega.
31 Dvanaestog dana prvoga mjeseca krenusmo od rijeke Ahave da pođemo
u Jeruzalem: ruka Boga našega bijaše nad nama; on nas je na putu štitio
od napada neprijatelja i od pljačkaša. 32 Stigli smo u Jeruzalem i ondje
smo se tri dana odmarali. 33 Četvrtoga dana izmjereno je srebro, zlato i
posuđe u Domu Boga našega i predano je u ruke Merimotu, sinu Urijinu, s
kojim je bio Eleazar, sin Pinhasov; a pred njima bijahu leviti: Jozabad, sin
Ješuin, i Noadja, sin Binujev. 34 Sve je bilo na broju i težini. Zabilježena je
tada sveukupna težina. U to vrijeme 35 oni koji su se vratili iz sužanjstva,
povratnici, priniješe žrtvu paljenicu Bogu Izraelovu: dvanaest junaca za
sav Izrael, devedeset i šest ovnova, sedamdeset i sedam janjaca, dvanaest
jaraca za grijehe - sve to kao paljenicu Jahvi. 36 Zatim predaše kraljeve
naredbe kraljevskim satrapima i upraviteljima s one strane Rijeke i oni
pomogoše narod i Dom Božji.

9

1 Pošto je sve to uređeno, dođoše mi glavari govoreći: "Izraelski narod,
svećenici i leviti nisu se odvojili od naroda zemlje, okorjelih u njihovim
gnusobama: nisu se odijelili od Kanaanaca, Hetita, Perižana, Jebusejaca,
Amonaca, Moabaca, Egipćana i Amorejaca, 2 nego su za sebe i za sinove
svoje uzimali za žene njihove kćeri: sveti rod pomiješao se s narodima
zemlje; glavari i savjetnici prvi su počinili tu nevjernost." 3 Na tu vijest
razderah svoju odjeću i svoj ogrtač, čupao sam kosu i bradu svoju i sjedoh
utučen. 4 Svi koji su strahovali od riječi Božje sakupili se oko mene zbog
nevjernosti onih povratnika. A ja sam sveudilj sjedio utučen, sve do
večernje žrtve. 5 A o večernjoj žrtvi trgnuh se iz svoga jada i, razderane
odjeće i ogrtača, padoh na koljena, raširih ruke prema Jahvi, Bogu svome,
6 i rekoh: "Bože moj! Stid me i bojim se podići svoje lice k tebi, Bože
moj! Jer su se umnožila zlodjela naša preko glave i grijesi su se naši
nagomilali do neba. 7 Od vremena otaca svojih pa do danas u krivnji smo
velikoj i zbog zlodjela svojih bijasmo predani u ruke zemaljskih kraljeva:
mi, kraljevi naši i svećenici naši - pod mač, u sužanjstvo, u plijen i na
sramotu, kao što je to i danas. 8 Ali sada, za kratko vrijeme, učinio nam je
Jahve, Bog naš, milost i ostavi nam Ostatak i dade nam utočište u svome
svetom mjestu: tako nam je Bog naš prosvijetlio oči i dao nam malo života
u robovanju našem. 9 Jer mi smo robovi, ali nas u ropstvu našem nije
nikada ostavio Bog naš: nego nam dade te nađosmo milost u perzijskih
kraljeva, dade nam snage da podignemo Dom Boga našega i da obnovimo
njegove ruševine i pribavi nam utočište u Judeji i Jeruzalemu. 10 Ali
sada, što možemo reći, Bože moj, kad smo poslije svega toga odnemarili
zapovijedi tvoje 11 koje si zapovjedio preko svojih slugu proroka ovim

riječima: 'Zemlja u koju ulazite da je zaposjednete nečista je zemlja od
nečistoće naroda zemlje, od gnusoba njihovih kojima su se napunili od
jednoga kraja do drugoga. 12 Stoga ne dajite kćeri svojih za njihove sinove
i ne uzimajte njihovih kćeri za svoje sinove, ne želite nikakav njihov mir i
sreću njihovu, da biste postali snažni i jeli najbolje plodove zemlje i ostavili
je zauvijek u nasljedstvo sinovima svojim.' 13 I poslije svega što nas je
stiglo zbog zlih djela naših i zbog naše velike krivice, dobro je, o Bože
naš, što si naša zlodjela smatrao manjima nego što je zloća njihova i što
si nam ostavio ovaj Ostatak! 14 Zar možemo i dalje kršiti naredbe tvoje i
vezivati se s ovim gnusnim narodima? Ne bi li se ti razgnjevio i satro nas
da ni Ostatka ni ikoga spašena više ne bi bilo? 15 Jahve, Bože Izraelov, po
pravednosti tvojoj mi ostadosmo Ostatak, kao što smo danas: evo nas pred
tobom s grijehom svojim! Zaista ne bismo zbog njega smjeli stajati pred
tobom!”

10

1 Dok je Ezra molio i priznavao grijehe, plačući i ležeći pred Domom
Božjim, skupilo se oko njega mnoštvo Izraelaca, ljudi, žena i djece: i taj
je narod gorko plakao. 2 Tada Šekanija, sin Jehielov, jedan od sinova
Elamovih, uzimajući riječ reče Ezri: “Mi smo izdali Boga svoga ženeći
se tuđinkama iz naroda zemlje. Ali još ima nade Izraelu. 3 Obnovimo
sada Savez s Bogom svojim: obećajmo da ćemo, prema savjetu moga
gospodara i onih koji osjećaju strahopočitanje prema zapovijedi Boga
našega, otpustiti svoje žene tuđinke i djecu koju su rodile. Učinimo dakle
po Zakonu! 4 Ustani, jer to je tvoja dužnost, a mi ćemo biti uza te. Budi
hrabar i na djelo!” 5 Tada ustade Ezra i zakle glavare svećeničke, i levite, i
sve Izraelce da će učiniti kako im bijaše rekao. I zakleše se. 6 Ezra se udalji
ispred Doma Božjega i uđe u dvoranu Johanana, sina Elijašibova. Ondje
provede noć i nije jeo ni kruha niti je pio vode jer tugovaše zbog nevjernosti
povratnika. 7 Zatim je objavljeno u Judeji i Jeruzalemu svima povratnicima
da se skupe u Jeruzalemu: 8 a tko ne bude došao u Jeruzalem za tri dana,
toga će pozvati glavari i starješine, bit će mu zaplijenjeno imanje i isključit
će ga iz zbora povratnika. 9 Svi su se ljudi od Jude i Benjamina sakupili tako
za tri dana u Jeruzalemu. Bilo je to devetoga mjeseca, dvadesetoga dana u
mjesecu. Sav se narod smjestio na trgu pred Domom Božjim, drhćući zbog
svega toga i zbog jake kiše. 10 Tada, ustavši, svećenik Ezra reče im: “Vi
ste se iznevjerili kad ste se oženili tuđinkama. Tako ste povećali grijeh
Izraelov! 11 Ali podajte sada hvalu Jahvi, Bogu otaca svojih, i izvršite volju
njegovu te se rastavite od naroda zemlje i od žena tuđinki.” 12 Sav je
zbor odgovorio snažnim glasom: “Jest, dužnost nam je učiniti po tvome
savjetu! 13 Ali naroda ima mnogo i dažd nahodi: vani se ne može stajati.
Osim toga, nije to posao od dan-dva, jer nas je mnogo koji smo u tome
sagriješili. 14 Mogu nas na zajedničkom zboru zastupati naši glavari: svi
koji su po našim gradovima oženjeni tuđinkama mogu doći u određeno
vrijeme u pratnji starješina i sudaca svakoga grada, sve dok ne budemo
odvratili gnjev Boga svojega zbog ovoga.” 15 Samo Jonatan, sin Asahelov, i
Jahzija, sin Tikvin, bijahu se usprotivili; a podupirahu ih Mešulam i levit
Šabetaj. 16 Povratnici učiniše tako: rastaše se. Svećenik Ezra izabra
za pomoćnike glavare obitelji, prema njihovim domovima, i svi su bili
poimence određeni. Počeli su zasjedati prvoga dana desetoga mjeseca da
bi sve ispitali. 17 I prvoga dana prvoga mjeseca završiše sa svima koji

se bijahu oženili tuđinkama. 18 Među pripadnicima svećenstva evo koji
bijahu oženjeni tuđinkama: između sinova Ješue, sina Josadakova, i među
njegovom braćom: Maaseja, Eliezer, Jarib i Gedalija; 19 oni dadoše svoju
ruku da će otpustiti svoje žene i da će za svoj grijeh prinijeti ovna kao
naknadnicu. 20 Od sinova Imerovih: Hanani i Zebadja; 21 od Harimovih
sinova: Maaseja, Ilija, Šemaja, Jehiel i Uzija; 22 od Pašhurovih sinova:
Elijoenaj, Maaseja, Jišmael, Netanel, Jozabad i Elasa. 23 Od levita: Jozabad,
Šimej, Kelaja - nazvan Kelita - Petahja, Juda i Eliezer. 24 Od pjevača: Elijašib
i Zakur. Od vratara: Šalum, Telem i Uri. 25 A između Izraelaca: od sinova
Paroševih: Ramja, Jizija, Malkija, Mijamin, Eleazar, Malkija i Benaja; 26 od
sinova Elamovih: Matanija, Zaharija, Jehiel, Abdi, Jeremot i Ilija; 27 od
sinova Zatuovih: Elijoenaj, Elijašib, Matanija, Jeremot, Zabad i Aziza; 28 od
sinova Bebajevih: Johanan, Hananija, Zabaj i Atlaj; 29 od Banijevih sinova:
Mešulam, Maluk, Adaja, Jašub, Šeal i Ramot; 30 od Pahat-Moabovih sinova:
Adna, Kelal, Benaja, Maaseja, Matanija, Besalel, Binuj i Manaše; 31 od
sinova Harimovih: Eliezer, Jišija, Malkija, Šemaja, Šimun, 32 Benjamin,
Maluk, Semarja; 33 od sinova Hašumovih: Matnaj, Matata, Zabad, Elifelet,
Jeremaj, Manaše, Šimej; 34 od sinova Banijevih: Maadaj, Amram, Joel,
35 Benaja, Bedja, Kelu, 36 Vanija, Meremot, Elijašib, 37 Matanija, Matnaj
i Jaasaj; 38 od sinova Binujevih: Šimej, 39 Šelemja, Natan i Adaja; 40 od
Zakajevih sinova: Šašaj, Šaraj, 41 Azareel, Šelemja, Šemarja, 42 Šalum,
Amarja, Josip; 43 od Nebovih sinova: Jeiel, Matitja, Zabad, Zebina, Jadaj,
Joel, Benaja. 44 Svi su ovi bili oženjeni tuđinkama, ali su ih otpustili, žene
i djecu.

Nehemija

1 Povijest Nehemije, sina Hakalijina. Mjeseca Kisleva, dvadesete godine,
kad sam bio u Susi, 2 dođe Hanani, jedan od moje braće, s nekim ljudima
iz Judeje. Ja ih zapitah o Židovima - o Ostatku što se spasio od sužanjstva i
o Jeruzalemu. 3 Oni mi odgovoriše: “Ostatak, oni koji su nakon sužanjstva
ostali u zemlji, u velikoj su nevolji i sramoti. Jeruzalemski je zid sav
razoren, a vrata mu ognjem spaljena.” 4 Kad sam čuo te vijesti, sjedoh i
zaplakah. Tugovao sam više dana, postio i molio se pred Bogom nebeskim.
5 I rekoh: “O, Jahve, Bože nebeski, veliki i strašni Bože koji čuvaš Savez
i naklonost onima koji te ljube i drže zapovijedi tvoje! 6 Neka uho tvoje
bude pažljivo i oči tvoje otvorene da čuješ molitvu sluge svoga. Molim ti se
sada, danju i noću, za sinove Izraelove, sluge tvoje, i ispovijedam grijehe
sinova Izraelovih koje smo učinili protiv tebe; sagriješili smo i ja i kuća
oca mojega! 7 Veoma smo zlo činili prema tebi, ne držeći naredaba tvojih,
zakona i običaja koje si ti naredio po Mojsiju, sluzi svome. 8 Ali se opomeni
riječi koje si povjerio Mojsiju, sluzi svome: 'Ako budete nevjerni, ja ću vas
rasuti među narode; 9 ali ako se obratite meni i budete poštovali moje
naredbe i držali ih, budu li neki od vas prognani i nakraj neba, ja ću vas
sakupiti i odvesti na mjesto koje sam izabrao da ondje prebiva moje Ime.'
10 A, eto, oni su tvoje sluge i tvoj narod, koji si izbavio svojom velikom moći
i snažnom rukom svojom. 11 Ah, Gospode, neka uho tvoje bude pažljivo
na molitvu sluge tvoga, na molitvu slugu tvojih, koji su spremni bojati se
tvoga Imena. Smjerno te molim, udijeli danas sreću sluzi svome i učini da
nađe milost pred ovim čovjekom.” A ja bijah tada peharnik kraljev.

2

1 Mjeseca Nisana, dvadesete godine kraljevanja Artakserksova, stajalo je
vino pred kraljem. Uzeh ga i ponudih kralju. Nikada pred njim nisam
bio tužan. 2 Tada mi kralj reče: “Što ti je tužno lice? Nisi li možda
bolestan? Nije drugo nego je tuga u tvome srcu!” Ja se veoma uplaših
3 i rekoh kralju: “Neka uvijek živi kralj! Kako mi lice ne bi bilo tužno kad
je grad gdje su grobovi mojih otaca razoren, a vrata mu ognjem spaljena?”
4 Kralj me upita: “Što, dakle, želiš?” Zazvah Boga nebeskoga 5 i odgovorih
kralju: “Ako je kralju po volji i ako ti je mio sluga tvoj, pusti me da odem
u Judeju, u grad grobova mojih otaca, da ga obnovim.” 6 Kralj me upita
pred kraljicom, koja je sjedila kraj njega: “Koliko bi trajao tvoj put? Kada
ćeš se vratiti?” Pošto sam utvrdio vrijeme koje je odgovaralo kralju, pusti
me da odem. 7 Još rekoh kralju: “Ako je kralju po volji, mogao bih ponijeti
pisma upraviteljima s onu stranu Rijeke da me propuste do Judeje; 8 i pismo
Asafu, nadgledniku kraljeve šume, da mi dadne drva za gradnju vrata na
tvrđi Hrama, za gradski bedem i za kuću u kojoj ću se nastaniti.” I dade mi
kralj, jer dobrostiva ruka Boga moga bijaše nada mnom. 9 I dođoh tako k
upraviteljima s onu stranu Rijeke i dadoh im kraljeva pisma. A kralj posla
sa mnom časnike i konjanike. 10 Kad to ču Sanbalat, Horonac, i sluga
Tobija, Amonac, bi im vrlo mrsko što je došao čovjek da se zauzme za
dobro Izraelaca. 11 Stigavši u Jeruzalem, ostadoh ondje tri dana. 12 Zatim
ustah noću, u pratnji nekoliko ljudi, nikomu ne povjerivši što mi je Bog
moj nadahnuo da učinim za Jeruzalem; a nisam imao druge životinje

osim kljuseta na kojem sam jahao. 13 Iziđoh, dakle, noću na Dolinska
vrata i uputih se Zmajevskom izvoru, a zatim prema Smetlišnim vratima:
razgledao sam jeruzalemski zid gdje je bio razoren i vrata koja su bila
spaljena. 14 Nastavio sam put prema Izvorskim vratima i Kraljevskom
ribnjaku, ali nisam našao prolaza za životinju na kojoj sam jahao. 15 Uspeo
sam se zato noću uz Potok, i dalje razgledajući zid, i ponovo sam ušao na
Dolinska vrata. Tako sam se vratio, 16 a da savjetnici nisu primijetili kamo
sam otišao i što sam učinio. Sve do sada nisam ništa rekao Židovima:
ni svećenicima, ni velikašima, ni savjetnicima, ni drugima nadstojnicima.
17 Tada im rekoh: "Vidite u kakvoj smo nevolji: Jeruzalem je u ruševinama,
a vrata mu spaljena. Hajte, sagradimo jeruzalemski zid da više ne budemo
izloženi ruglu." 18 I objasnih im kako je dobrostiva ruka Boga moga bila
nada mnom, a saopćih im i riječi koje mi kralj bijaše rekao. "Ustanimo",
povikaše oni, "i gradimo!" I ukrijepiše im se ruke na dobro djelo. 19 Na te
vijesti počeše nam se rugati Sanbalat, Horonac, i sluga Tobija, Amonac, i
Gešem, Arapin. Prezirno su nam govorili: "Što radite ovdje? Hoćete li se
pobuniti protiv kralja?" 20 Ali im ja odgovorih ovim riječima: "Nebeski će
nam Bog dati da uspijemo. Mi, sluge njegove, ustasmo da gradimo. A vi
nemate ni dijela, ni prava, ni spomena u Jeruzalemu."

3

1 Tada usta veliki svećenik Elijašib sa svojom braćom svećenicima te
sagradiše Ovčja vrata. Posvetiše ih, postaviše im krila i nastaviše graditi
sve do kule Meaha i do Hananelove kule. 2 Kraj njih su gradili Jerihonci,
a do njih je gradio Zakur, sin Imrijev. 3 Sinovi Hasnaini gradili su Riblja
vrata, stavili dovratke, utvrdili krila, stožere i prijevornice. 4 Kraj njih je
popravljao Merimot, sin Urije, sina Hakosova; a do njega je popravljao
Mešulam, sin Berekje, sina Mešezabelova; a do njega je popravljao
Sadok, sin Baanin. 5 Kraj njih su popravljali Tekoanci, ali su njihovi
plemenitaši odbili da prignu šiju na službu svojim gospodarima. 6 Stara
vrata popravljali su Jojada, sin Paseahov, i Mešulam, sin Besodjin. Oni
su stavili dovratke, učvrstili krila, stožere i prijevornice. 7 A kraj njih
obnavljahu Melatja Gibeonjanin, Jadon Meronoćanin i ljudi iz Gibeona i
Mispe, podložnici upravitelja s onu stranu Rijeke. 8 A do njih je popravljao
Uziel, Harhajin sin, zlatar, a do njega je popravljao Hananija, jedan od
pomastara: oni su utvrdili Jeruzalem sve do Širokog zida. 9 Do njih je
popravljao Refaja, sin Hurov, glavar polovice jeruzalemskog okruga. 10 A
do njega je popravljao Jedaja, sin Harumafov, pred svojom kućom; a do
njega je popravljao Hatuš, sin Hašabnejin. 11 Malkija, sin Harimov, i
Hašub, sin Pahat-Moabov, popravljali su dio sve do Pećne kule. 12 A do njih
je popravljao Šalum, sin Halohešov, glavar polovice okruga, on i njegovi
sinovi. 13 Dolinska vrata popravljao je Hanum i stanovnici Zanoaha:
sagradili su ih, učvrstili krila, stožere i prijevornice i postavili tisuću lakata
zida do Smetlišnih vrata. 14 Smetlišna vrata popravljao je Malkija, sin
Rekabov, glavar bethakeremskog okruga, sa svojim sinovima: učvrstili
su krila, stožere i prijevornice. 15 Izvorska vrata popravljao je Šalum,
sin Kol-Hozeov, glavar nad mispanskim okrugom: sagradio ih je, pokrio
ih, utvrdio vratna krila, stožere i prijevornice. On je popravio i zid kod
ribnjaka Šiloaha, koji se proteže od Kraljevskog vrta do stepenica što silaze
iz Davidova grada. 16 Za njim je popravljao Nehemija, sin Azbukov, glavar
nad polovicom betsurskog okruga, sve do nasuprot Davidovim grobnicama

i do umjetnog ribnjaka i Vojarne. 17 Za njim su popravljali leviti: Rehum,
sin Banijev; a do njega je popravljao Hašabja, glavar nad polovicom
keilskog okruga, za svoje područje. 18 Do njih su popravljala njihova braća:
Bavaj, sin Henadadov, glavar nad polovicom keilskog kotara; 19 a do njega
Ezer, sin Ješuin, glavar Mispe, popravljao je drugi dio, sučelice usponu
prema Oružarnici na uglu. 20 Za njim je popravljao Baruk, sin Zabajev, i
popravio je drugi dio, od ugla do kućnih vrata velikog svećenika Elijašiba.
21 Za njim je popravljao Meremot, sin Urije, sina Hakosova, drugi dio:
od Elijašibova kućnog ulaza do kraja Elijašibove kuće. 22 Za njima su
radili na popravcima svećenici koji su živjeli u Okružju. 23 Za njima su
pak popravljali Benjamin i Hašub sučelice svojim kućama. Za njima je
popravljao Azarja, sin Ananijina sina Maaseje, nasuprot svojoj kući. 24 Za
njima je popravljao Binuj, sin Henadadov, drugi dio - od Azarjine kuće do
ugla, do zidnog kruništa. 25 Palal, sin Uzajev, popravljao je nasuprot uglu
i kuli koja se uzdiže iznad Gornje kraljevske palače, a nalazi se prema
dvorištu Tamnice. Za njim je Pedaja, sin Parošev, popravljao 26 sve do
Vodenih vrata, u smjeru istoka, i sve do pred Uzdignutu kulu. 27 Za njima
su popravljali Tekoanci drugi dio nasuprot velikoj Uzdignutoj kuli, sve do
Ofelskog zida. 28 Od Konjskih vrata popravljali su svećenici, svaki nasuprot
svojoj kući. 29 Za njima je Sadok, sin Imerov, popravljao nasuprot svojoj
kući. Za njim je popravljao Šemaja, sin Šekanijin, čuvar Istočnih vrata.
30 Za njim su Hananija, sin Šelemjin, i Hanun, šesti sin Salafov, popravljali
drugi dio. Za njima je popravljao Mešulam, sin Berekjin, nasuprot svome
stanu. 31 Za njim je Malkija, zlatar, popravljao sve do prebivališta netinaca
i trgovaca, nasuprot Nadgledničkim vratima do Gornje dvorane na zidnom
kruništu. 32 A zlatari su i trgovci popravljali između Gornje dvorane na
zidnom kruništu do Ovčjih vrata. 33 Kad je Sanbalat čuo da gradimo zid,
razljutio se. Bio je veoma srdit, ismijavao je Židove 34 i vikao je pred svojom
braćom i samarijanskom vojskom: “Što poduzimaju ovi jadni Židovi?
Kane li možda popraviti, žrtvovati i završiti sve u jedan dan? Zar će iz hrpe
praha dozvati u život spaljeno kamenje?” 35 Tobija, Amonac, koji je bio uz
njega, reče: “Neka samo grade! Ali popne li se lisica, srušit će im kamene
zidove.” 36 Čuj, o Bože naš, kako nas preziru! Navrni njihove poruge na
njihovu glavu. Predaj ih kao plijen u zemlju ropstva. 37 Ne pokrivaj njihova
bezakonja i grijeh njihov neka ne bude izbrisan pred licem tvojim jer su
se rugali graditeljima. 38 Tako smo gradili zid, koji je uskoro bio završen
do pola visine. Narod je imao oduševljenja za rad.

4

1 Kad su Sanbalat, Tobija, Arapi, Amonci i Ašđođani čuli da napreduje
popravljanje jeruzalemskih zidova - jer su se počele zatvarati pukotine -
veoma se ražestiše. 2 Zakleše se svi zajedno da će napasti Jeruzalem i
da će nas smesti. 3 Mi smo tada zazvali Boga našega i postavljali smo
dnevnu i noćnu stražu da bismo zaštitili grad. 4 A Židovi govorahu: “Snage
su nosačima klonule, a ruševina je mnogo: nećemo nikada stići sagraditi
zida!” 5 A naši neprijatelji rekoše: “Uvući ćemo se među njih prije nego što
doznaju i opaze nas: tada ćemo ih poubijati i tako osujetiti pothvat!” 6 A
kad bi došli Židovi koji žive kraj njih, po deset bi nas puta upozoravali: “Idu
protiv vas iz svih mjesta u kojima stanuju!” 7 Postavili smo se u nizinama,
iza zida i na goletima; rasporedio sam narod po rodovima, s mačevima,

kopljima i lukovima. 8 Kad sam vidio kako se boje, ustao sam i objavio
velikašima, odličnicima i ostalom narodu ovo: “Ne bojte se ovih ljudi!
Mislite na Gospoda, velikoga i strašnoga, i borite se za svoju braću, za
sinove i kćeri svoje, za žene i kuće svoje!” 9 Kad su naši neprijatelji čuli
da smo obaviješteni i da je Bog osujetio njihovu osnovu, mogli smo se
vratiti k zidu, svaki svome poslu. 10 Ali je od toga dana samo polovica
mojih momaka obavljala posao, a ostali su držali koplja, štitove, lukove i
oklope, a glavari stajali iza doma Judina, 11 koji je gradio zid. I nosači tereta
držali su oružje: jednom je rukom svaki radio svoj posao, a u drugoj mu
bilo oružje. 12 Svaki je od graditelja, dok je radio, nosio mač pripasan uz
bok. Trubač je stajao kraj mene. 13 Rekao sam velikašima, odličnicima i
ostalom narodu: “Posao je velik i zamašan, a mi se rasuli po zidu, daleko
jedni od drugih: 14 skupite se oko nas na mjesto gdje čujete glas trube, a
Bog naš borit će se za nas.” 15 Tako smo obavljali posao od rane zore do
prvih zvijezda. Polovica je bila naoružana kopljima. 16 U to sam vrijeme
još rekao narodu: “Svaki sa svojim slugom neka noći u Jeruzalemu: po
redu ćemo noću stražariti, a danju raditi.” 17 Ni ja, ni moja braća, ni moji
momci, ni stražari koji su me pratili nismo skidali svojih haljina, svatko je
držao pri ruci svoje oružje.

5

1 Velika se vika digla među ljudima i ženama protiv njihove braće
Židova. 2 Jedni su govorili: “Zalažemo svoje sinove i kćeri da bismo mogli
nabaviti pšenice te jesti i živjeti.” 3 Drugi su govorili: “Zalažemo svoja
polja, vinograde svoje i kuće svoje da bismo mogli nabaviti pšenice za
vrijeme gladi.” 4 Drugi su opet govorili: “Moramo uzaimati novac na polja
svoja i vinograde da bismo mogli isplatiti kraljeve namete. 5 Tijelo je naše
kao tijelo braće naše, sinovi su naši kao i njihovi, a mi moramo predavati
u ropstvo svoje sinove i kćeri; među našim kćerima neke su već robinje!
A mi ne možemo ništa jer polja naša i vinograde drže drugi.” 6 Razljutio
sam se veoma kad sam čuo njihovu viku i te riječi. 7 Pošto sam u sebi
promislio, prekorio sam velikaše i odličnike riječima: “Vi namećete teret
svojoj braći!” I sazvao sam protiv njih velik zbor. 8 I rekao sam: “Mi
smo, koliko smo mogli, otkupili svoju židovsku braću koja bijahu prodana
poganima. A sada vi prodajete svoju braću da bismo ih otkupili!” Svi su
šutjeli i nitko nije odgovorio. 9 Nastavio sam: “Nije dobro to što činite.
Ne treba li da hodite u strahu Boga našega da se tako uklonimo ruglu
neprijateljskih naroda? 10 I ja, i moja braća, i moji momci davali smo
im novaca i žita. Ali smo im dug oprostili. 11 Vratite im i vi još danas
njihova polja, vinograde, maslinike i kuće njihove i oprostite im postotak u
novcu, u žitu, u vinu, u ulju, što ste im ga nametnuli.” 12 A oni odgovoriše:
“Vratit ćemo; nećemo od njih ništa tražiti. Učinit ćemo kako si rekao.”
Tada pozvah svećenike i naredih neka se zakunu da će učiniti kako su
obećali. 13 Zatim istresoh skute svoje odjeće govoreći: “Neka Bog ovako
istrese iz vlastite kuće i imanja svakog čovjeka koji se ne bude držao ovog
obećanja! Tako bio istresen i ispražnjen!” A sav zbor odgovori “Amen!”
hvaleći Jahvu. I narod je učinio prema ovom dogovoru. 14 I od dana kad
mi je kralj naredio da budem upravitelj u zemlji Judinoj, od dvadesete
do trideset i druge godine kraljevanja Artakserksa, za dvanaest godina
ja i moja braća nismo nikada jeli upraviteljskog kruha. 15 Ali prijašnji
upravitelji, moji prethodnici, ugnjetavahu narod: svakoga su dana od njega

uzimali četrdeset šekela srebra za kruh; i njihove su sluge ugnjetavale narod. A ja nisam nikada tako činio, zbog straha Božjega. 16 Čak sam se jednako držao posla oko zida i nisam kupio ni jedne njive! Svi su moji momci bili ondje okupljeni na poslu. 17 Za mojim su stolom jeli Židovi i odličnici, njih stotinu i pedeset na broju, osim onih koji su k nama dolazili iz okolnih naroda. 18 Svakoga se dana o mom trošku pripremalo jedno goveče, šest biranih ovaca i peradi; svakih deset dana donosilo se obilje vina za sve. A opet nisam nikada tražio upraviteljskog poreza na kruh, jer je narod već bio teško opterećen. 19 Spomeni se, Bože moj, za moje dobro svega što sam učinio ovome narodu!

6

1 Kad su Sanbalat, Tobija, Gešem Arapin i ostali naši neprijatelji dočuli da sam obnovio zid i da nije u njemu ostalo pukotine - do toga vremena nisam zapravo bio namjestio krila na vratima - 2 poručiše mi Sanbalat i Gešem: “Dođi da se sastanemo u Kefiri, u Dolini ononskoj.” Ali su mi oni zlo mislili. 3 Zato sam im poslao glasnike s ovim odgovorom: “Zauzet sam velikim poslom i ne mogu sići: posao bi zastao kad bih ga ostavio da dođem k vama!” 4 Četiri su mi puta slali isti poziv i ja sam im odvraćao isti odgovor. 5 Tada, peti put, s istom nakanom, posla mi Sanbalat svoga slugu s otvorenim pismom. 6 U njemu je pisalo: “Čuje se u narodima - a Gašmu potvrđuje - da se ti i Židovi spremate na bunu; zato da i gradiš zid i da želiš postati njihovim kraljem, kako vele. 7 I da si postavio proroke da proglase tvoj uspjeh u Jeruzalemu i da kažu: Judeja ima kralja! Sada će ti glasovi stići kralju do ušiju: zato dođi da se posavjetujemo.” 8 Ali sam mu ja odgovorio: “Ništa nije tako kao što tvrdiš; sve je to samo izmišljotina tvoga srca.” 9 Jer su nas oni htjeli uplašiti govoreći: “Klonut će im ruke od posla i neće ga završiti nikada.” A ja sam, naprotiv, ukrijepio ruke svoje! 10 Pošao sam Šemaji, sinu Delaje, sina Mehetabelova, koji se bijaše zatvorio u svojoj kući. On mi objavi: “Nađimo se u Domu Božjemu, usred Hekala, i zatvorimo vrata Hekala jer će doći da te ubiju. Jest, još noćas doći će da te ubiju!” 11 A ja odgovorih: “Zar da bježi čovjek kao što sam ja? Koji čovjek, meni sličan, može ući u Hekal i ostati živ? Ne, ja ne idem.” 12 I tada razabrah: nije ga poslao Bog, nego mi je objavio proroštvo, jer su ga Tobija i Sanbalat podmitili, 13 da bih, uplašen, učinio onako te sagriješio. To bi im poslužilo da me ozloglase i da mi se rugaju! 14 Sjeti se, Bože moj, Tobije i Sanbalata prema ovim njihovim djelima, a i proročice Noadje i ostalih proroka što me htjedoše uplašiti. 15 Zid je završen dvadeset i petog Elula, za pedeset i dva dana. 16 A kad su čuli svi naši neprijatelji i vidjeli svi pogani oko nas, bilo je to čudo u očima njihovim, jer su shvatili da je Bog naš učinio to djelo. 17 A onih dana mnogi su židovski velikaši često slali svoja pisma Tobiji i mnoga su primali od Tobije. 18 Jer u Judeji bijahu mnogi s njime zakletvom povezani: tÓa bio je u rodu sa Šekanijom, sinom Arahovim, i sinom njegovim Johananom, koji je uzeo za ženu kćer Mešulama, sina Berekjina. 19 I veličali su preda mnom njegova djela, a njemu prenosili moje riječi. Zato je Tobija i slao pisma da me uplaši.

7

1 A kad je zid bio sagrađen i kad sam namjestio vratna krila, postavljeni su čuvari na vratima i pjevači i leviti. 2 Upravu sam Jeruzalema povjerio

Hananiju, svome bratu, i Hananiji, zapovjedniku tvrđave, jer je ovaj
bio čovjek povjerenja i bojao se Boga kao malo tko. 3 Rekao sam im:
"Jeruzalemska vrata neka se ne otvaraju dok sunce ne ogrije; a dok ono
bude još visoko, neka ih zatvore i prebace prijevornice. Treba postaviti
straže uzete između žitelja jeruzalemskih: svakoga na njegovo mjesto,
svakoga nasuprot njegovoj kući. 4 Grad je bio prostran i velik, ali je u
njemu bilo malo stanovnika jer nije bilo sagrađenih kuća. 5 A Bog me
moj nadahnuo te sam skupio velikaše, odličnike i narod da se unesu u
rodovnike. Tada sam našao rodovnik onih koji su se prije vratili. U njemu
nađoh zapisano: 6 Evo ljudi iz pokrajine koji su došli iz sužanjstva u koje ih
bijaše odveo Nabukodonozor, babilonski kralj. Vratili su se u Jeruzalem i
Judeju, svaki u svoj grad. 7 Došli su sa Zerubabelom, Ješuom, Nehemijom,
Azarjom, Raamjom, Nahamanijem, Mordokajem, Bilšanom, Misperetom,
Bigvajem, Nehumom, Baanom. Broj ljudi naroda Izraelova: 8 Paroševih
sinova: dvije tisuće stotinu sedamdeset i dva; 9 sinova Šefatjinih: tri
stotine sedamdeset i dva; 10 Arahovih sinova: šest stotina pedeset i dva!
11 Pahat-Moabovih sinova, to jest Ješuinih i Joabovih sinova: dvije tisuće
osam stotina i osamnaest; 12 sinova Elamovih: tisuću dvjesta pedeset i
četiri; 13 Zatuovih sinova: osam stotina četrdeset i pet; 14 sinova Zakajevih:
sedam stotina i šezdeset; 15 Binujevih sinova: šest stotina četrdeset i
osam; 16 sinova Bebajevih: šest stotina dvadeset i osam; 17 Azgadovih
sinova: dvije tisuće tri stotine dvadeset i dva; 18 sinova Adonikamovih:
šest stotina šezdeset i sedam; 19 Bigvajevih sinova: dvije tisuće šezdeset
i sedam; 20 sinova Adinovih: šest stotina pedeset i pet; 21 Aterovih
sinova, to jest od Ezekije: devedeset i osam; 22 sinova Hašumovih: trista
dvadeset i osam; 23 Besajevih sinova: trista dvadeset i četiri; 24 sinova
Harifovih: stotinu i dvanaest; 25 Gibeonovih sinova: devedeset i pet;
26 ljudi iz Betlehema i Netofe: stotinu osamdeset i osam; 27 ljudi iz
Anatota: stotinu dvadeset i osam; 28 ljudi iz Bet Azmaveta: četrdeset i
dva; 29 ljudi iz Kirjat Jearima, Kefire i Beerota: sedam stotina četrdeset
i tri; 30 ljudi iz Rame i Gabe: šest stotina dvadeset i jedan; 31 ljudi iz
Mikmasa: stotinu dvadeset i dva; 32 ljudi iz Betela i Aja: stotinu dvadeset
i tri; 33 ljudi iz Neba: pedeset i dva; 34 sinova drugoga Elama: tisuću
dvjesta pedeset i četiri; 35 Harimovih sinova: trista dvadeset; 36 ljudi iz
Jerihona: trista četrdeset i pet; 37 ljudi iz Loda, Hadida i Onona: sedam
stotina dvadeset i jedan; 38 sinova Senajinih: tri tisuće devet stotina i
trideset. 39 Svećenika: sinova Jedajinih, to jest iz kuće Ješuine: devet
stotina sedamdeset i tri; 40 Imerovih sinova: tisuću pedeset i dva; 41 sinova
Fašhurovih: tisuću dvjesta četrdeset i sedam; 42 Harimovih sinova: tisuću
i sedamnaest. 43 Levita: Ješuinih sinova, to jest Kadmielovih i Hodvinih:
sedamdeset i četiri. 44 Pjevača: Asafovih sinova: stotinu četrdeset i osam.
45 Vratara: sinova Šalumovih, sinova Aterovih, sinova Talmonovih, sinova
Akubovih, Hatitinih sinova, sinova Šobajevih: stotinu trideset i osam.
46 Netinaca: sinova Sihinih, sinova Hasufinih, sinova Tabaotovih, 47 sinova
Kerosovih, sinova Sijajevih, sinova Fadonovih, 48 sinova Lebaninih, sinova
Hagabinih, sinova Šalmajevih, 49 sinova Hananovih, sinova Gidelovih,
sinova Gaharovih, 50 sinova Reajinih, sinova Resinovih, sinova Nekodinih,
51 sinova Gazamovih, sinova Uzinih, sinova Fasealovih, 52 sinova Besajevih,
sinova Merinimovih, sinova Nefišesimovih, 53 sinova Bakbukovih, sinova
Hakufinih, sinova Harhurovih, 54 sinova Baslitovih, sinova Mehidinih,

sinova Haršinih, 55 sinova Barkošovih, sinova Sisrinih, sinova Tamahovih, 56 sinova Nasijahovih, sinova Hatifinih. 57 Sinova Salomonovih slugu: sinova Sotajevih, sinova Soferetovih, sinova Feridinih, 58 sinova Jaalinih, sinova Darkonovih, sinova Gidelovih, 59 sinova Šefatjinih, sinova Hatilovih, sinova Pokeret-Sebajinih, sinova Amonovih. 60 Svega netinaca i sinova Salomonovih slugu tri stotine devedeset i dva. 61 Slijedeći ljudi koji su došli iz Tel Melaha, Tel Harše, Keruba, Adona i Imera nisu mogli dokazati da su njihove obitelji i njihov rod izraelskog podrijetla: 62 sinovi Delajini, sinovi Tobijini, sinovi Nekodini: šest stotina četrdeset i dva. 63 A od svećenika: sinovi Hobajini, sinovi Hakosovi, sinovi Barzilaja - onoga koji se oženio jednom od kćeri Barzilaja Gileađanina te uzeo njegovo ime. 64 Ovi su ljudi tražili svoj zapis u rodovnicima, ali ga nisu mogli naći: bili su isključeni iz svećeništva 65 i namjesnik im zabrani blagovati od svetinja sve dok se ne pojavi svećenik za Urim i Tumin. 66 Ukupno je na zboru bilo četrdeset i dvije tisuće tri stotine i šezdeset osoba, 67 ne računajući njihove sluge i sluškinje, kojih bijaše sedam tisuća tri stotine trideset i sedam. Bilo je i dvije stotine četrdeset i pet pjevača i pjevačica, 68 četiri stotine trideset i pet deva i šest tisuća sedam stotina i dvadeset magaraca. 69 Pojedini glavari obitelji dadoše priloge za gradnju. Namjesnik je položio u riznicu tisuću drahmi zlata, pedeset vrčeva, trideset svećeničkih haljina. 70 Neki su od glavara obitelji dali u poslovnu riznicu dvadeset tisuća drahmi zlata i dvije tisuće dvije stotine mina srebra. 71 A darova ostalog puka bilo je do dvadeset tisuća drahmi zlata, dvije tisuće mina srebra i šezdeset i sedam svećeničkih haljina. 72 Svećenici, leviti, vratari, pjevači, netinci i sav Izrael naseliše se svaki u svoj grad. A kada se približio sedmi mjesec, već su sinovi Izraelovi bili u svojim gradovima.

8

1 Tada se skupi sav narod kao jedan čovjek na trg koji je pred Vodenim vratima. Rekoše književniku Ezri da donese knjigu Mojsijeva zakona što ga je Jahve dao Izraelu. 2 I prvoga dana sedmoga mjeseca svećenik Ezra donese Zakon pred zbor ljudi, žena i sviju koji su bili sposobni da ga razumiju. 3 Na trgu koji je pred Vodenim vratima počeo je čitati knjigu, od ranoga jutra do podneva, pred ljudima, ženama i pred onima koji su bili zreli. Sav je narod pozorno slušao knjigu Zakona. 4 Književnik Ezra stajaše na drvenu besjedištu koje su podigli za tu zgodu. Kraj njega stajahu: s desne strane Matitja, Šema, Anaja, Urija, Hilkija i Maaseja, a s lijeve strane Pedaja, Mišael, Malkija, Hašum, Hašbadana, Zaharija i Mešulam. 5 Ezra je otvorio knjigu naočigled svemu narodu - jer je bio poviše od svega naroda - a kad ju je otvorio, sav narod ustade. 6 Tada Ezra blagoslovi Jahvu, Boga velikoga, a sav narod, podignutih ruku, odgovori: “Amen! Amen!” Zatim su kleknuli i poklonili se pred Jahvom, licem do zemlje. 7 A leviti Ješua, Bani, Šerebja, Jamin, Akub, Šabtaj, Hodija, Maaseja, Kelita, Azarja, Jozabad, Hanan i Pelaja objašnjavahu Zakon narodu, a narod stajaše na svome mjestu. 8 I čitahu iz knjige Božjeg zakona po odlomcima i razlagahu smisao da narod može razumjeti što se čita. 9 Potom namjesnik Nehemija, i svećenik i književnik Ezra, i leviti koji poučavahu narod rekoše svemu narodu: “Ovo je dan posvećen Jahvi, Bogu vašemu! Ne tugujte, ne plačite!” Jer sav narod plakaše slušajući riječi Zakona. 10 I još im reče Nehemija: “Pođite i jedite masna jela, i pijte slatko, i pošaljite dio onima koji nemaju ništa pripremljeno, jer ovo je dan posvećen našem Gospodu.

Ne žalostite se: radost Jahvina vaša je jakost.” 11 I leviti umirivahu sav
narod govoreći: “Umirite se: ovaj je dan svet. Ne tugujte!” 12 I ode sav
narod da jede i pije, i da šalje obroke, i da slavi veliko slavlje: jer su
shvatili riječi koje su im objavljene. 13 Drugog dana skupiše se glavari
obitelji svega naroda, svećenici i leviti oko književnika Ezre da prouče
riječi Zakona. 14 I nađoše napisano u Zakonu što ga je Jahve naredio preko
sluge Mojsija: “Sinovi Izraelovi neka borave pod sjenicama za svečanosti
u sedmom mjesecu.” 15 Čim su čuli, proglasiše u svim svojim gradovima
i u Jeruzalemu: “Idite u goru i donesite granja maslinova i granja divlje
masline, mirtovih i palmovih grana i granja ostaloga lisnatog drveća da
načinimo sjenice, kako je propisano.” 16 I ode narod i donese granja i
načiniše sjenice, svaki na svom krovu i svojim dvorištima, u predvorjima
Doma Božjega, na trgu kod Vodenih vrata i na onom kod Efrajimovih vrata.
17 Sav zbor onih koji su se vratili iz sužanjstva načini sjenice i boravili su
u njima - Izraelci nisu toga činili od vremena Jošue, sina Nunova, sve do
toga dana. I bila je veoma velika radost. 18 Ezra je čitao knjigu Zakona
Božjeg svakog dana, od prvoga do posljednjega. Sedam se dana svetkovao
blagdan, a osmoga je dana bio svečani zbor, kako je propisano.

9

1 Dvadeset i četvrtoga dana toga mjeseca skupiše se Izraelci na post,
u pokorničkim vrećama i posuti prašinom. 2 Rod se Izraelov odvojio
od svih tuđinaca: pristupili su i ispovijedali svoje grijehe i bezakonja
svojih otaca. 3 Stajali su, svatko na svome mjestu, i čitali knjigu Zakona
Jahve, Boga svoga, četvrtinu dana; za druge su četvrtine ispovijedali
svoje grijehe i klanjali se Jahvi, Bogu svome. 4 A Ješua, Bani, Kadmiel,
Šebanija, Buni, Šerebja, Bani i Kenani, popevši se na poviše mjesto za
levite, vapili su snažnim glasom Jahvi, Bogu svome. 5 I govorahu leviti
Ješua, Kadmiel, Bani, Hašabneja, Šerebja, Hodija, Šebanija i Petahja:
“Ustanite, blagoslivljajte Jahvu, Boga našega! Blagoslovljen da si, Jahve,
Bože naš, odvijeka dovijeka! I neka je blagoslovljeno tvoje Ime slavno,
iznad svakog blagoslova i hvale uzvišeno. 6 Ti si, Jahve, Jedini! Ti si stvorio
nebo, i nebesa nad nebesima, i vojsku njihovu, zemlju i sve što je na njoj,
mora i što je u njima. Ti sve to oživljavaš, i vojske se nebeske tebi klanjaju.
7 Ti si, Jahve, Bog, koji si Abrama izabrao, iz Ura kaldejskoga njega izveo i
dao mu ime Abraham. 8 Vjerno si srce njegovo pred sobom našao i Savez
s njim sklopio da ćeš mu dati zemlju kanaansku, i hetitsku i amorejsku, i
perižansku, jebusejsku i girgašansku, njemu i potomstvu njegovu. I svoja
si obećanja ispunio, jer si pravedan. 9 Nevolju si otaca naših u Egiptu
vidio, i vapaj si njihov čuo kraj Mora crvenoga. 10 Znacima si se i čudesima
oborio na faraona i na sve sluge njegove, i na sav narod zemlje njegove; jer
znao si kolika je bila protiv njih drskost njihova. Sebi si ime stekao koje do
danas traje. 11 More si pred njima razdvojio: prešli su usred mora po suhu.
U dubine si utopio progonitelje njihove kao kamen među vode silovite.
12 Stupom oblaka danju si ih vodio, a noću si stupom ognjenim svijetlio im
po putu kojim su hodili. 13 Na goru si Sinajsku sišao i s neba im govorio;
i dao si im pravedne naredbe, čvrste zakone, zapovijedi izvrsne i uredbe.
14 Ti si im objavio svoju svetu subotu, zapovijedi, naredbe i Zakon si im
propisao po glasu sluge svoga Mojsija. 15 S neba si ih hranio kruhom za
njihove gladi, za njihovu si žeđ iz stijene vodu izveo. Ti si im zapovjedio
da pođu zaposjesti zemlju za koju si se zakleo da ćeš im dati. 16 Ali se

oni i oci naši uzjoguniše, vratove ukrutiše i zapovijedi tvojih nisu slušali.
17 Poslušnost su odbili, zaboravili čudesa što si ih za njih učinio; ukrutili
su vratove, a u glavu uvrtjeli da u ropstvo se svoje vrate, u Egipat. Ali ti
si Bog praštanja, milosrdan i blag, na gnjev si spor, a u milosrđđu velik:
i nisi ih ostavio! 18 Čak su načinili tele saliveno, 'To bog je tvoj', rekoše,
'koji te izveo iz Egipta!' I teško su hulili, 19 a ti u beskrajnom milosrđu nisi
ih napuštao u pustinji: stup se oblaka nije pred njima skrivao, danju ih
je putem vodio, a stup je plameni noću pred njima svijetlio putem kojim
su hodili. 20 Dao si im svoga Duha dobrog da ih naučiš mudrosti, mÓane
svoje nisi uskratio njihovim ustima, i u žeđi si im vode pružio. 21 Četrdeset
godina krijepio si ih u pustinji: ništa im nije nedostajalo: niti im se odijelo
deralo, niti su im noge oticale. 22 I dao si im kraljevstva i narode i razdijelio
ih granicama: zaposjeli su zemlju Sihona, kralja hešbonskoga, i zemlju
Oga, kralja bašanskoga. 23 I sinove si im umnožio kao zvijezde nebeske,
i u zemlju si ih doveo za koju si rekao njihovim ocima da će ući u nju i
zaposjesti je. 24 Sinovi su ušli i pokorili zemlju, a ti si pred njima svladao
stanovnike zemlje, Kanaance, i predao si u ruke njihove kraljeve i narode
zemlje da rade s njima što ih je volja; 25 osvojili su gradove tvrde i zemlju
plodnu i naslijedili kuće pune svakog dobra, isklesane zdence, vinograde,
maslinike i mnogo plodnog drveća: jeli su, sitili se i debljali i uživali u
velikoj dobroti tvojoj. 26 Ali su se bunili i odvrgli tebe, i Zakon su tvoj
bacili za leđa, ubijali su proroke, koji su ih obraćali da se tebi vrate, i
grdno su hulili. 27 U ruke si ih tada predao osvajačima, koji su ih tlačili.
A u vrijeme muke svoje tebi su vapili i ti si ih s neba uslišio i u velikoj
dobroti svojoj slao si im izbavitelje, koji su ih iz ruku tlačitelja njihovih
izbavljali. 28 Ali čim bi se smirili, opet su pred tobom zlo činili, a ti si ih
puštao u ruke neprijatelja njihovih, koji su ih mučili. I opet su k tebi vapili
i ti si ih s neba uslišio: u milosrđu svojem mnogo si ih puta izbavio. 29 Ti si
ih opominjao da se vrate tvome Zakonu: ali se oni uzjoguniše, nepokorni
tvojim zapovijedima; griješili su protiv naredaba tvojih, a čovjek živi kad
ih obdržava. Leđa su izvlačili, šije ukrućivali i nisu slušali. 30 Mnogo si
godina bio strpljiv s njima i svojim si ih Duhom opominjao po službi svojih
proroka; no nisu slušali. Tada si ih predao u ruke naroda zemaljskih. 31 U
velikom milosrđu svojem ti ih nisi uništio, ni ostavio ih nisi, jer si ti Bog
milostiv i pun samilosti. 32 A sada, o Bože naš, veliki Bože, jaki i strašni,
koji čuvaš Savez i dobrohotnost, neka ne bude pred licem tvojim neznatna
sva ova nevolja koja je snašla nas, kraljeve naše i knezove, svećenike i
proroke naše, očeve naše i sav narod tvoj od vremena asirskih kraljeva
pa do danas. 33 Ti si pravedan u svemu što nas je snašlo, jer si ti pokazao
vjernost, a mi zloću svoju. 34 Kraljevi naši i knezovi, svećenici i oci naši
nisu vršili Zakona tvoga, nisu osluškivali naredaba tvojih i opomena koje
si im davao. 35 Premda su bili u svom kraljevstvu, u velikim dobrima koja
si im činio, u prostranoj i plodnoj zemlji koju si im dao, oni ti nisu služili
i od svojih zlih djela nisu se odvraćali. 36 Mi smo danas, evo, robovi i u
zemlji koju si bio dao ocima našim da uživaju njene plodove i njena dobra,
evo u njoj mi robujemo. 37 Njeni obilni prihodi idu kraljevima koje si nam
postavio zbog grijeha naših, i gospodare oni po volji svojoj tjelesima našim
i stokom našom. Ah, u velikoj smo nevolji!

10

1 I zbog svega toga obvezujemo se pismeno na vjernost.” Na zapečaćenoj

ispravi stajala su imena naših knezova, levita i svećenika ... 2 Na
zapečaćenoj ispravi su bili: namjesnik Nehemija, sin Hakalijin, i Sidkija,
3 Seraja, Azarja, Jeremija, 4 Pašhur, Amarja, Malkija, 5 Hatuš, Šebanija,
Maluk, 6 Harim, Meremot, Obadja, 7 Daniel, Gineton, Baruk, 8 Mešulam,
Abija, Mijamin, 9 Maazja, Bilgaj, Šemaja - to su svećenici. 10 Zatim leviti:
Ješua, sin Azanijin, Binuj, od sinova Henadadovih - Kadmiel, 11 i braća
njihova: Šekanija, Hodija, Kelita, Pelaja, Hanan, 12 Mika, Rehob, Hašabja,
13 Zakur, Šerebja, Šebanija, 14 Hodija, Bani, Beninu. 15 Glavari naroda:
Paroš, Pahat Moab, Elam, Zatu, Bani, 16 Buni, Azgad, Bebaj, 17 Adonija,
Bigvaj, Adin, 18 Ater, Ezekija, Azur, 19 Hodija, Hašum, Besaj, 20 Harif,
Anatot, Nebaj, 21 Magpijaš, Mešulam, Hazir, 22 Mešezabel, Sadok, Jadua,
23 Pelatja, Hanan, Anaja, 24 Hošea, Hananija, Hašub, 25 Haloheš, Pilha,
Šobek, 26 Rehum, Hašabna, Maaseja, 27 Ahija, Hanan, Anan, 28 Maluk,
Harim, Baana. 29 ... ali i ostali narod, svećenici, leviti - vratari, pjevači,
netinci - i svi koji su se prema Zakonu Božjem odvojili od zemaljskih
naroda, a i njihove žene, sinovi i kćeri, svi koji su bili sposobni da
razumiju, 30 priključili su se svojoj braći i glavarima te su se obvezali
prisegom i zakletvom da će stupati prema Zakonu Božjem, koji je dan
po rukama Mojsija, sluge Božjega, i da će držati i vršiti sve zapovijedi
Jahve, Boga našega, njegove naredbe i zakone. 31 I osobito: da nećemo
davati svojih kćeri narodima zemaljskim i njihovih kćeri nećemo uzimati
svojim sinovima. 32 I ako narodi zemlje donesu na prodaju robu ili kakvo
god žito u dan subotnji, mi ništa nećemo od njih kupovati u subotu ni
u drugi posvećeni dan. Svake sedme godine ostavljat ćemo zemlju da
počine i otpuštati dugove svake ruke. 33 Uzeli smo kao obavezu: da ćemo
svake godine davati trećinu šekela za bogoslužje u Domu Boga svojega:
34 za postavljeni kruh, za trajne prinosnice i za svagdanje paljenice, za
žrtve subotnje, mladog mjeseca, blagdanske i za okajnice, da se pomiri
Izrael; i za svaku službu u Domu Boga našega. 35 Mi svećenici, leviti i
narod bacili smo ždrijeb za prinos drva koja treba da određenog dana
svake godine prema svojim obiteljima donosimo u Dom Boga našega za
vatru na žrtveniku Jahve, Boga našega, kako je zapisano u Zakonu; 36 da
ćemo svake godine donositi u Dom Jahvin prvine od plodova zemlje i prve
plodove svakoga drveta 37 i prvorođene sinove i prvine svoje stoke, kako je
to pisano u Zakonu - prvine od krupne i sitne stoke neka se odnose u Dom
Boga našega, jer su određene svećenicima koji služe u Domu Boga našega.
38 Povrh toga prvine svojih naćava, plodova svakog drveta, novoga vina i
ulja nosit ćemo svećenicima u sobe Doma Boga našega; a desetinu od svoje
zemlje levitima, jer leviti uzimaju desetinu u svim mjestima gdje radimo.
39 Svećenik, sin Aronov, neka prati levite kad skupljaju desetinu. Leviti
neka donose desetinu desetine u Dom Boga našega, u sobe riznice, 40 jer
su onamo dužni, Izraelci i leviti donositi prinos od žita, vina i ulja. Ondje
se nalaze posude svetišta, svećenici u službi, vratari i pjevači. Nećemo
više zanemarivati Doma Boga svojega.

11

1 Tada se nastaniše knezovi narodni u Jeruzalemu. Ostali je narod
bacao ždrijeb da od svakih deset ljudi izađe jedan koji će stanovati u
svetom gradu Jeruzalemu, dok će ostalih devet ostati u drugim gradovima.
2 I narod je blagoslovio sve ljude koji su dragovoljno htjeli živjeti u

Jeruzalemu. 3 A evo glavara pokrajinskih koji su se nastanili u Jeruzalemu i
po gradovima Judeje. Izrael, svećenici, leviti, netinci i sinovi Salomonovih
slugu nastanili su se u svojim gradovima, svaki na svome posjedu. 4 U
Jeruzalemu se nastaniše sinovi Judini i sinovi Benjaminovi. Od sinova
Judinih: Ataja, sin Uzije, sina Zaharijina, sina Amarjina, sina Šefatjina,
sina Mahalalelova, od sinova Faresovih; 5 Maaseja, sin Baruha, sina Kol-
Hozea, sina Hazaje, sina Adaje, sina Jojariba, sina Zaharije, sina Šelina.
6 Svega je bilo Faresovih sinova u Jeruzalemu četiri stotine šezdeset
i osam ljudi sposobnih za boj. 7 Evo Benjaminovih sinova: Salu, sin
Mešulama, sina Joedova, sina Pedajina, sina Kolajina, sina Maasejina, sina
Itielova, sina Ješajina, 8 i braća njegova: sposobnih za boj devet stotina
dvadeset i osam. 9 Joel, sin Zikrijev, bio je njihov zapovjednik, i Juda,
sin Hasenuin, drugi upravitelj grada. 10 Od svećenika: Jedaja, Jojarib,
Jakin, 11 Seraja, sin Hilkije, sina Mešulama, sina Sadoka, sina Merajota,
sina Ahituba, predstojnik Doma Božjega, i 12 njihova braća koja su vršila
službu u Domu: osam stotina dvadeset i dvojica; i Adaja, sin Jerohama,
sina Pelalije, sina Amsija, sina Zaharije, sina Pašhura, sina Malkijina, 13 i
njegova braća, glavari obitelji: dvjesta četrdeset i dvojica; i Amasaj, sin
Azarela, sina Ahzaja, sina Mešilemota, sina Imerova, 14 i njihove braće,
sposobnih za boj: stotinu dvadeset i osam. Zapovjednik nad njima bio
je Zabdiel, sin Hagedolimov. 15 Od levita: Šemaja, sin Hašuba, sina
Azrikama, sina Hašabje, sina Bunijeva; 16 i Šabtaj i Jozabad, od glavara
levitskih, za nadzor vanjskih poslova Doma Božjega; 17 i Matanija, sin
Miheja, sina Zabdijeva, sina Asafova, koji je ravnao psalmima, počinjao
zahvale i molitve; i Bakbukja, drugi među svojom braćom; i Abda, sin
Šamue, sina Galala, sina Jedutunova. 18 Svega je levita bilo u Svetom
gradu: dvjesta osamdeset i četiri. 19 A vratari: Akub, Talmon i njihova
braća koja su čuvala stražu na vratima: stotinu sedamdeset i dva. 20 A
ostali Izraelci, svećenici i leviti, nastaniše se u svim gradovima Judeje,
svaki na svojoj baštini i po naseljima u njihovim poljima. 21 Netinci su
stanovali u Ofelu; Siha i Gišpa bijahu na čelu netinaca. 22 Predstojnik je
levitima u Jeruzalemu bio Uzi, sin Banija, sina Hašabje, sina Matanije, sina
Mihejina. On je bio od sinova Asafovih, koji su bili pjevači za službu Doma
Božjega. 23 Jer je za njih bila kraljeva zapovijed i uredba za svakodnevnu
službu. 24 Petahja, sin Mešezabelov, od sinova Zeraha, sina Judina, bio
je kraljev povjerenik za sve poslove s narodom. 25 Od sinova Judinih
nastanili su se u Kirjat Haarbi i njezinim zaseocima, u Dibonu i njegovim
zaseocima, u Jekabseelu i njegovim naseljima, 26 u Jesui, u Moladi, u Bet
Peletu, 27 u Hasar Šualu, u Beer Šebi i u njenim zaseocima, 28 u Siklagu, u
Mekoni i njenim zaseocima, 29 u En Rimonu, u Sori, u Jarmutu, 30 Zanoahu,
Adulamu i njihovim naseljima; u Lakišu i njegovim poljima, u Azeki i
njenim zaseocima: tako su se naselili od Beer Šebe sve do Hinomske
doline. 31 Benjaminovi sinovi življahu u Gebi, Mikmasu, Aju i Betelu i u
njihovim zaseocima, 32 u Anatotu, Nobu, Ananiji, 33 Hasoru, Rami, Gitajimu,
34 Hadidu, Seboimu, u Nebalatu, 35 Lodu, Ononu i u Dolini rukotvoraca.
36 Skupine levita nalazile su se u Judi i Benjaminu.

12

1 Ovo su svećenici i leviti koji su došli sa Zerubabelom, sinom
Šealtielovim, i Ješuom: Seraja, Jeremija, Ezra, 2 Amarja, Maluk, Hatuš,

3 Šekanija, Rehum, Meremot, 4 Ido, Gineton, Abija, 5 Mijamin, Maadja,
Bilga, 6 Šemaja, Jojarib, Jedaja, 7 Salu, Amok, Hilkija i Jedaja. To su bili
glavari svećenički i njihova braća za Ješuina vremena. 8 A leviti: Ješua,
Binuj, Kadmiel, Šerebja, Juda i Matanija - ovaj potonji i njegova braća
ravnali su hvalospjevima. 9 Bakbukja i Uni i braća njihova izmjenjivali su
se s njima u službi. 10 Ješua rodi Jojakima; Jojakim rodi Elijašiba, a Elijašib
Jojadu; 11 Jojada rodi Jonatana, a Jonatan rodi Jaduu. 12 U Jojakimovo
vrijeme glavari svećeničkih obitelji bijahu: Serajine obitelji Meraja;
Jeremijine Hananja; 13 Ezrine Mešulam; Amarjine Johanan; 14 Malukove
Jonatan; Šebanijine Josip; 15 Harimove Adna; Meremotove Helkaj; 16 Idove
Zaharija; Ginetonove Mešulam; 17 Abijine Zikri; Minjaminove ...; obitelji
Moadjine Piltaj; 18 Bilgine Šamua; Šemajine Jonatan; 19 Jojaribove Matenaj;
Jedajine Uzi; 20 Saluove Kelaj; Amokove Eber; 21 Hilkijine Hašabja; Jedajine
Netanel. 22 U vrijeme Elijašiba, Jojade, Johanana i Jadue bili su popisani
glavari levitskih obitelji i svećenici sve do kraljevanja Darija Perzijanca.
23 Sinovi Levijevi: glavari obitelji bili su zabilježeni u Knjizi ljetopisa, do
vremena Johanana, sina Elijašibova. 24 Glavari levitski bili su: Hašabja,
Šerebja, Ješua, Binuj, Kadmiel, a njihova braća, koja su stajala prema
njima da pjevaju naizmjenično pohvale i zahvalnice prema uredbama
Davida, Božjeg čovjeka, 25 bijahu: Matanija, Bakbukja i Obadja. A
Mešulam, Talmon i Akub, vratari, čuvali su stražu kod skladišta blizu
vrata. 26 Ti su živjeli u vrijeme Jojakima, sina Ješue, sina Josadakova, i u
vrijeme upravitelja Nehemije i književnika svećenika Ezre. 27 Kad je bila
posveta jeruzalemskoga zida, potražili su levite svugdje gdje su stanovali
da ih dovedu u Jeruzalem te proslave posvetu radošću, zahvalnicama i
pjesmom uz cimbale, harfe i citre. 28 I skupiše se pjevači, sinovi Levijevi, iz
kraja oko Jeruzalema, iz netofatskih sela, 29 iz Bet Hagilgala, iz Gebe i polja
Azmaveta: jer su pjevači sebi sagradili sela oko Jeruzalema. 30 Svećenici
i leviti očistili su sebe, a zatim su očistili narod, vrata i zid. 31 Tada sam
izveo judejske knezove na zid i sastavio dva velika zbora. Prvi je išao
desno niza zid, prema Smetlišnim vratima; 32 za njima su išli Hošaja i
polovina judejskih knezova - 33 Azarja, Ezra i Mešulam, 34 Juda, Benjamin,
Šemaja i Jeremija, 35 a od svećeničkih sinova s trubljama: Zaharija, sin
Jonatana, sina Šemaje, sina Matanije, sina Mikaje, sina Zakura, sina Asafa,
36 s braćom njihovom Šemajom, Azarelom, Milalajem, Gilalajem, Maajem,
Netanelom, Judom, Hananijem, s glazbalima Davida, Božjega čovjeka. A
Ezra, književnik, išao je pred njima. 37 Kod Izvorskih vrata popeli su
se njima nasuprot kraj stepenica Davidova grada, zidnim usponom od
Davidove palače sve do Vodenih vrata na istoku. 38 Drugi zbor, a za njim
ja i polovica narodnih knezova, išao je nalijevo zidom i Pećkom kulom sve
do Tržnog zida, 39 pa onda iznad Efrajimovih vrata, Starih vrata, Ribljih
vrata, Hananelove kule, kule Meaha, sve do Ovčjih vrata. Zaustavili su
se kod Zatvorskih vrata. 40 Potom su oba zbora zauzela mjesto u Domu
Božjem. Tako i ja i sa mnom polovica odličnika, 41 svećenici Elijakim,
Maaseja, Minjamin, Mikaja, Elijoenaj, Zaharija, Hananija s trubama,
42 zatim Maaseja, Šemaja, Eleazar, Uzi, Johanan, Malkija, Elam i Ezer.
Pjevači su pjevali pod ravnanjem Jizrahjinim. 43 Toga su dana prinesene
velike žrtve, ljudi su dali oduška radosti, jer ih je Bog ispunio velikom
radošću, veselile se i žene i djeca. I radost Jeruzalema čula se nadaleko.
44 U to su vrijeme postavljeni ljudi da nadziru spremišta prinosa, prvina,

desetina i da s polja uz gradove sabiru dijelove koje Zakon dodjeljuje svećenicima i levitima. Jer su se Judejci radovali svećenicima i levitima
koji su bili u službi. 45 Oni su vršili službu Bogu svome i službu očišćenja
- kao i pjevači i vratari - prema odredbi Davida i njegova sina Salomona.
46 Jer od Davidovih i Asafovih dana, od davnine, postoje pjevački glavari
i pjesme pohvalne i zahvalnice Bogu. 47 Zato je sav Izrael u vrijeme
Zerubabela i u Nehemijino vrijeme dan za danom davao dijelove određene
za pjevače i vratare. Davali su levitima posvećene darove, a leviti su davali
sinovima Aronovim.

13

1 U ono vrijeme čitala se narodu knjiga Mojsijeva i ondje se našlo
zapisano da Amonac i Moabac ne smiju nikada ući u zbor Božji, 2 jer
nisu sinovima Izraelovima izašli u susret s kruhom i vodom, nego su čak
najmili protiv njih Bileama da ih prokune, ali je naš Bog obratio kletvu
u blagoslov. 3 Kad su čuli Zakon, isključili su iz Izraela sve strance. 4 A
prije toga svećenik Elijašib, postavljen nad sobama Doma Boga našega,
bijaše svom rođaku Tobiji 5 uredio prostranu sobu gdje su se prije ostavljali
prinosi, tamjan, posuđe, desetine žita, vina i ulja, određene za levite,
pjevače i vratare, i doprinosi za svećenike. 6 U to vrijeme nisam bio u
Jeruzalemu, jer sam trideset i druge godine babilonskog kralja Artakserksa
otišao kralju; ali poslije nekog vremena izmolio sam u kralja 7 da se mogu
vratiti u Jeruzalem. Tada doznadoh za zlo djelo što ga učini Elijašib
urediv̌si Tobiji sobu u predvorjima Doma Božjega. 8 To me veoma rasrdilo:
izbacih iz sobe sav namještaj Tobijina stana 9 i naredih da se sobe očiste,
zatim unesoh onamo posuđe Doma Božjega, prinose i tamjan. 10 Doznadoh
i to da levitima nisu davali njihovih dijelova i da su se i leviti i pjevači,
određeni za službu, razbježali svaki u svoje polje. 11 I prekorih odličnike
i rekoh: “Zašto je zapušten Dom Božji?” Zatim skupih levite i pjevače i
vratih ih k njihovim službama. 12 Tada je sva Judeja donosila u spremišta
desetinu žita, vina i ulja. 13 Nad spremištima postavio sam svećenika
Šelemju, književnika Sadoka i levita Pedaju, a uz njih Hanana, sina Zakura,
sina Matanijina. Njih su smatrali pouzdanima; njihova je dužnost bila
da dijele svojoj braći. 14 Zato, sjeti se mene, Bože moj: ne prezri mojih
pobožnih djela koja učinih za Dom Boga svoga i za službu u njemu. 15 U
ono sam vrijeme vidio u Judeji ljude koji gaze u tijescima u dan subotnji;
drugi su nosili snopove žita, tovarili na magarce vino, grožđe, smokve
i svakojake terete da ih u dan subotnji unesu u Jeruzalem. I prekorih
ljude što u taj dan prodaju živež. 16 A Tirci koji su živjeli u Jeruzalemu
donosili su onamo ribu i svakovrsnu robu da je prodaju Židovima u subotu.
17 Prekorih judejske velikaše i rekoh im: “Kakvo to zlo djelo činite i
skrnavite dan subotnji? 18 Nisu li tako činili i vaši oci te je Bog naš doveo
svu ovu nesreću na nas i na ovaj grad? A zar vi želite umnažati gnjev
protiv Izraela skrnaveći subotu?” 19 I zapovjedih još da uoči subote, kad
se mrak spusti na jeruzalemska vrata, zatvore njihova krila i rekoh neka
se ne otvaraju do iza subote! Postavio sam nekoliko svojih momaka na
vrata da se ne unosi nikakav tovar u dan subotnji. 20 Jednom su ili dvaput
trgovci i prodavači svakovrsne robe proveli noć izvan Jeruzalema, 21 ali
sam ih upozorio i rekao im: “Zašto provodite noć pod zidom? Ako to
ponovite, dignut ću na vas ruku!” Od toga vremena nisu više dolazili u
subotu. 22 Zapovjedio sam levitima da se očiste i da dođu čuvati vrata,

kako bi se svetkovao dan subotnji. I za ovo se spomeni mene, Bože moj, i
smiluj mi se po svome velikom milosrđu! 23 Onih sam dana vidio i Židove
koji se bijahu oženili Ašdođankama, Amonkama i Moapkama. 24 Polovica
njihovih sinova govorila je ašdodski ili jezikom ovoga ili onoga naroda:
više nisu znali govoriti židovski. 25 Korio sam ih i proklinjao, neke sam i
tukao, čupao im kose i zaklinjao ih Bogom: “Ne dajite svojih kćeri njihovim
sinovima i ne uzimajte žene od njihovih kćeri za svoje sinove, a ni za
sebe! 26 Nije li u tome sagriješio Salomon, kralj Izraelov? Među mnogim
narodima nije bilo kralja njemu ravna. Bio je drag Bogu svome i Gospod
ga je postavio kraljem nad svim Izraelom. Ali su i njega tuđinke navele na
grijeh! 27 Treba li slušati kako i vi činite veliko zlo i postajete nevjerni Bogu
našemu ženeći se tuđinkama?” 28 Jedan od sinova Jojade, sina velikog
svećenika Elijašiba, bijaše zet Horonjaninu Sanbalatu. Njega sam otjerao
od sebe. 29 Spomeni se, Bože moj, ovih ljudi, jer su oskvrnuli svećeništvo
i zavjet svećenički i levitski. 30 Tako sam ih očistio od svega tuđega i
opet uspostavio službe svećenika i levita dodijelivši svakome njegov posao.
31 Uredio sam i da se nose drva u određene dane i prvine. Sjeti me se, Bože
moj, za moje dobro!

Knjiga o Jobu

1 Bijaše nekoć u zemlji Usu čovjek po imenu Job. Bio je to čovjek
neporočan i pravedan: bojao se Boga i klonio zla. 2 Rodilo mu se sedam
sinova i tri kćeri. 3 Imao je sedam tisuća ovaca, tri tisuće deva, pet
stotina jarmova goveda, pet stotina magarica i veoma mnogo služinčadi.
Čovjek taj bijaše najugledniji među svim istočnjacima. 4 Sinovi su njegovi
običavali naizmjence prirеđivati gozbe kod jednoga od njih, svaki u svoj
dan, te su pozivali svoje tri sestre da jedu i piju s njima. 5 A kad bi se
izredali s gozbama, Job bi ih pozvao na očišćenje. Uranio bi izjutra i prinio
paljenice za svakog od njih; mislio je: "Tko zna nisu li mi sinovi griješili i
u srcu Boga hulili!" Tako je Job svagda činio. 6 Jednoga dana dođu sinovi
Božji da stanu pred Jahvu, a među njima pristupi i Satan. 7 Jahve tad upita
Satana: "Odakle dolaziš?" - "Evo prođoh zemljom i obiđoh je", odgovori
on. 8 Nato će Jahve: "Nisi li zapazio slugu moga Joba? Njemu na zemlji
nema ravna. Čovjek je to neporočan i pravedan, boji se Boga i kloni zla!"
9 A Satan odgovori Jahvi: "Zar se Job uzalud Boga boji? 10 Zar nisi ogradio
njega, kuću mu i sav posjed njegov? Blagoslovio si djelo njegovih ruku,
stoka mu se namnožila po zemlji. 11 Ali pruži jednom ruku i dirni mu u
dobra: u lice će te prokleti!" 12 "Neka ti bude! - reče Jahve Satanu. - Sa
svime što ima radi što ti drago; samo ruku svoju na nj ne diži." I Satan
ode ispred lica Jahvina. 13 Jednoga dana, dok su Jobovi sinovi i kćeri jeli i
pili vino u kući najstarijeg brata, 14 dođe glasnik k Jobu i reče: "Tvoji su
volovi orali a magarice pokraj njih pasle, 15 kad iznenada Sabejci navališe
na njih i oteše ih, pobivši momke oštrim mačem. Jedini ja utekoh da ti
ovo javim." 16 Dok je on još to govorio, dođe drugi i reče: "Oganj Božji
udari s neba, spali tvoje ovce i pastire te ih proždrije. Jedini ja utekoh da
ti javim." 17 Dok je još govorio, dođe treći i reče: "Kaldejci navališe sa
tri čete na tvoje deve i oteše ih, pobivši momke oštrim mačem. Jedini ja
utekoh da ti javim." 18 Dok je ovaj još govorio, dođe četvrti i reče: "Tvoji
su sinovi i kćeri jeli i pili vino u kući najstarijeg brata. 19 I gle, vjetar se
silan diže iz pustinje, udari na sva četiri ugla kuće, obori je na djecu te ona
zaglaviše. Jedini ja utekoh da ti javim." 20 Tad ustade Job, razdrije haljinu
na sebi, obrija glavu pa ničice pade na zemlju, pokloni se 21 i reče: "Go
iziđoh iz krila majčina, go ću se onamo i vratiti. Jahve dao, Jahve oduzeo!
Blagoslovljeno ime Jahvino!" 22 Uza sve to, nije sagriješio Job niti je kakvu
ludost protiv Boga izustio.

2

1 Jednoga dana dođu opet sinovi Božji da stanu pred Jahvu, a među
njima pristupi i Satan. 2 Jahve tad upita Satana: "Odakle dolaziš?" - "Evo
prođoh zemljom i obiđoh je", odgovori on. 3 Nato će Jahve: "Nisi li zapazio
slugu moga Joba? Njemu na zemlji nema ravna. Čovjek je to neporočan
i pravedan: boji se Boga i kloni zla! On je još postojan u neporočnosti,
pa si me uzalud izazvao da ga upropastim." 4 A Satan odvrati: "Koža za
kožu! Sve što čovjek ima dat će za život. 5 Ali pruži ruku, dotakni se
kosti njegove i mesa: u lice će te prokleti!" 6 "Neka ti bude! - reče Jahve
Satanu. - U tvojoj je ruci; život mu samo sačuvaj!" 7 I Satan ode ispred lica
Jahvina. On udari Joba zlim prištem od tabana do tjemena. 8 Job uze crijep

da se struže njime i sjede u pepeo. 9 Tada mu njegova žena reče: “Zar si
još postojan u neporočnosti? Prokuni Boga i umri!” 10 Job joj odgovori:
“Brbljaš kao luđakinja! Kad od Boga primamo dobro, zar da onda i zlo ne
primimo?” U svemu tome Job nije sagriješio svojim usnama. 11 U to čuše
tri Jobova prijatelja za sve nevolje koje ga zadesiše; svaki se zaputi iz svoga
kraja - Elifaz iz Temana, Bildad iz Šuaha, Sofar iz Naama - i odlučiše da
odu zajedno ožaliti ga i utješiti. 12 A kad su izdaleka upravili oči na njega,
nisu ga prepoznali. Tad udariše u plač; svaki razdrije svoju haljinu i prosu
prah po glavi. 13 Potom sjedoše kraj njega na zemlju i ostadoše tako sedam
dana i sedam noći. Nijedan mu ne progovori ni riječi, jer vidješe da je
velika njegova bol.

3

1 Napokon otvori Job usta i prokle dan svoj; 2 poče svoju besjedu i reče:
3 “O, ne bilo dana kad sam se rodio i noći što javi: 'Začeo se dječak!' 4 U
crnu tminu dan taj nek se prometne! S visina se njega Bog ne spominjao,
svjetlost sunčeva ne svijetlila mu više! 5 Mrak i sjena smrtna o nj se otimali,
posvema ga tmina gusta prekrila, pomrčine dnevne stravom ga morile! 6 O,
da bi ga tama svega presvojila, nek' se ne dodaje danima godine, nek' ne
ulazi u brojenje mjeseci! 7 A noć ona bila žalosna dovijeka, ne čulo se u
njoj radosno klicanje! 8 Prokleli je oni štono dan proklinju i Levijatana
probudit' su kadri! 9 Pomrčale zvijezde njezina svanuća, zaludu se ona
vidjelu nadala, i zorinih vjeđa ne gledala nigda! 10 Što mi od utrobe
ne zatvori vrata da sakrije muku od mojih očiju! 11 Što nisam mrtav
od krila materina, što ne izdahnuh izlazeć' iz utrobe? 12 Čemu su me
dva koljena prihvatila i dojke dvije da me nejaka podoje? 13 U miru bih
vječnom počivao sada, spavao bih, pokoj svoj bih uživao 14 s kraljevima
i savjetnicima zemlje koji su sebi pogradili grobnice, 15 ili s knezovima,
zlatom bogatima, što su kuće svoje srebrom napunili. 16 Ne bih bio - k'o
nedonošče zakopano, k'o novorođenče što svjetla ne vidje. 17 Zlikovci se
više ne obijeste ondje, iznemogli tamo nalaze počinka. 18 Sužnjeve na
miru tamo ostavljaju: ne slušaju više poviku stražara. 19 Malen ondje leži
zajedno s velikim, rob je slobodan od gospodara svoga. 20 Čemu darovati
svjetlo nesretniku i život ljudima zagorčene duše 21 koji smrt ištu, a ona
ne dolazi, i kao za blagom za njome kopaju? 22 Grobnom bi se humku oni
radovali, klicali od sreće kad bi grob svoj našli. 23 Što će to čovjeku kom
je put sakriven, koga je Bog sa svih strana zapriječio? 24 Zato videć' hranu,
uzdahnuti moram, k'o voda se moji razlijevaju krici. 25 Obistinjuje se moje
strahovanje, snalazi me, evo, čega god se bojah. 26 Pokoja ni mira meni
više nema, u mukama mojim nikad mi počinka.”

4

1 Tad prozbori Elifaz Temanac i reče: 2 “Možeš li podnijeti da ti
progovorim? Ali tko se može uzdržat' od riječi! 3 Eto, mnoge ljude ti si
poučio, okrijepio si iznemogle mišice; 4 riječju svojom klonule si pridizao,
ojačavao si koljena klecava. 5 A kad tebe stiže, klonuo si duhom, na
tebe kad pade, čitav si se smeo! 6 Zar pobožnost tvoja nadu ti ne daje,
neporočnost tvoja životu ufanje? 7 TÓa sjeti se: nevin - propade li kada?
Kada su zatrti bili pravednici? 8 Iz iskustva zborim: nesrećom tko ore i
nevolju sije, nju će i požeti. 9 Od daha Božjega oni pogibaju, na gnjevni

mu disaj nestaju sa zemlje. 10 Rika lavlja, urlik leopardov krše se k'o zubi u
lavića. 11 Lav ugiba jer mu nesta plijena, rasuli se mladi lavičini. 12 Tajna
riječ se meni objavila, šapat njen je uho moje čulo. 13 Noću, kada snovi duh
obuzmu i san dubok kad na ljude pada, 14 strah i trepet mene su svladali,
kosti moje žestoko se stresle. 15 Dah mi neki preko lica prođe, digoše se
dlake na mom tijelu. 16 Stajao je netko - lica mu ne poznah - ali likom bješe
pred očima mojim. Posvuda tišina; uto začuh šapat: 17 'Zar je smrtnik koji
pred Bogom pravedan? Zar je čovjek čist pred svojim Stvoriteljem? 18 Ni
slugama svojim više ne vjeruje, i anđele svoje za grijeh okrivljuje - 19 kako
ne bi onda goste stanova glinenih kojima je temelj u prahu zemaljskom.
Gle, kao moljce njih sveudilj satiru: 20 od jutra do mraka u prah pretvore,
nestaju zasvagda - nitko i ne vidi. 21 Iščupan je kolčić njihova šatora,
pogibaju skoro, mudrost ne spoznavši.'

5

1 Ded zazivlji! Zar će ti se tko odazvat'? Kojem li se svecu misliš sad
obratit'? 2 Doista, budalu njegov bijes ubija, luđaka će sasvim skončat
ljubomora. 3 Bezumnika vidjeh kako korijen pušta, al' prokletstvo skoro
na kuću mu pade. 4 Njegovi su sinci daleko od spasa, njih nezaštićene
na Vratima tlače. 5 Ljetinu njihovu pojedoše gladni, sam Bog ju je njima
oteo iz usta, a žedni hlepe za njihovim dobrima. 6 Ne, opačina ne izbija
iz zemlje, nit' nevolja iz tla može nići sama, 7 nego čovjek rađa muku i
nevolju kao što let orlov teži u visinu. 8 Al' ja bih se ipak Bogu utekao i pred
njime stvar bih svoju razložio. 9 Nedokučiva on djela silna stvori, čudesa
koja se izbrojit' ne mogu. 10 On kišom rosi po svem licu zemljinu i vodu
šalje da nam polja natapa. 11 Da bi ponižene visoko digao, da bi ojađene
srećom obdario, 12 redom ruši ono što lukavci smisle, što god započeli,
on im izjalovi. 13 On hvata mudre u njihovu lukavstvu, naume spletkara
obraća u ništa. 14 Posred bijela dana zapadnu u tamu, pipaju u podne kao
usred noći. 15 On iz njinih ralja izbavlja jadnika, iz silničkih ruku diže
siromaha. 16 Tako se pokaže nada nevoljniku, i nepravda mora zatvoriti
usta. 17 Da, blago čovjeku koga Bog odbaci! Stoga ti ne prezri karanje
Svesilnog! 18 On ranjava, ali i ranu povija, udara i svojom zacjeljuje rukom.
19 Iz šest će nevolja tebe izbaviti, ni u sedmoj zlo te dotaknuti neće. 20 U
gladi, od smrti on će te spasiti, a u ratu, oštru će te otet maču. 21 Biču zla
jezika uklonit će tebe, ispred otimača bez straha ćeš biti. 22 Suši i studeni
ti ćeš se smijati i od divljih zvijeri strahovati nećeš. 23 Sklopit' ti ćeš savez s
kamenjem na njivi, zvjerad divlja s tobom u miru će biti. 24 U šatoru svome
mir ćeš uživati, dom svoj kad pohodiš netaknut će stajat. 25 Koljeno ćeš
svoje gledat' gdje se množi i potomstvo gdje ti kao trava raste. 26 U grob ti
ćeš leći kada budeš zreo, kao što se žito snosi kad dozori. 27 Sve motrismo
ovo: istina je živa! zato sve za dobro svoje ti poslušaj."

6

1 A Job progovori i reče: 2 "O, kad bi se jad moj izmjeriti mog'o, a nevolje
moje stavit' na tezulju! 3 Teže one jesu od sveg pijeska morskog, i stoga mi
riječi zastraniti znaju. 4 Strijele Svesilnoga u mojem su mesu, ljuti otrov
njihov ispija mi dušu, Božje se strahote oborile na me. 5 TÓa, kraj svježe
trave njače li magarac, muče li goveče kraj punih jasala? 6 Zar hranu
bljutavu jedemo bez soli? Zar kakove slasti ima u bjelancu? 7 Al' ono
što mi se gadilo dotaći, to mi je sada sva hrana u bolesti. 8 O, da bi se

molba moja uslišala, da mi Bog ispuni ono čem se nadam! 9 O, kada bi
me Bog uništiti htio, kada bi mahnuo rukom da me satre! 10 Za mene bi
prava utjeha to bila, klicati bih mog'o u mukama teškim što se ne protivljah
odluci Svetoga. 11 Zar snage imam da mogu čekati? Radi kakve svrhe da
ja duže živim? 12 Zar je snaga moja k'o snaga kamena, zar je tijelo moje
od mjedi liveno? 13 Na što se u sebi osloniti mogu? Zar mi svaka pomoć
nije uskraćena? 14 Tko odbija milost bližnjemu svojemu, prezreo je strah
od Boga Svesilnoga. 15 Kao potok me iznevjeriše braća, kao bujice zimske
svoje korito. 16 Od leda mutne vode im se nadimlju, 'bujaju od snijega što
se topit' stao; 17 al u doba sušno naskoro presahnu, od žege ishlape tada iz
korita. 18 Karavane zbog njih skreću sa putova, u pustinju zađu i u njoj se
gube. 19 Karavane temske očima ih traže, putnici iz Šebe nadaju se njima.
20 A kad do njih dođu, nađu se u čudu, jer su se u nadi svojoj prevarili. 21 U
ovom ste času i vi meni takvi: vidjeste strahotu pa se preplašiste. 22 Rekoh
li vam možda: 'Darujte mi štogod, poklonite nešto od svojega blaga; 23 iz
šake dušmanske izbavite mene, oslobodite me silnikova jarma?' 24 Vi me
poučite, pa ću ušutjeti, u čem je moj prijestup, pokažite meni. 25 O, kako
su snažne besjede iskrene! Al' kamo to vaši smjeraju prijekori? 26 Mislite li
možda prekoriti riječi? TÓa u vjetar ide govor očajnikov! 27 Nad sirotom
kocku zar biste bacali i sa prijateljem trgovali svojim? 28 U oči me sada
dobro pogledajte, paz'te neću li vam slagati u lice. 29 Povucite riječ! Kakve
li nepravde! Povucite riječ, neporočan ja sam! 30 Zar pakosti ima na
usnama mojim? Zar nesreću svaku okusio nisam?

7

1 Nije l' vojska život čovjekov na zemlji? Ne provodi l' dane poput
najamnika? 2 Kao što trudan rob za hladom žudi, poput nadničara
štono plaću čeka, 3 mjeseci jada tako me zapadoše i noći su mučne meni
dosuđene. 4 Liježuć' mislim svagda: 'Kada ću ustati?' A dižuć se: 'Kada
večer dočekati!' I tako se kinjim sve dok se ne smrkne. 5 PÓut moju crvi
i blato odjenuše, koža na meni puca i raščinja se. 6 Dani moji brže od
čunka prođoše, promakoše hitro bez ikakve nade. 7 Spomeni se: život
moj je samo lahor i oči mi neće više vidjet' sreće! 8 Prijateljsko oko neće
me gledati; pogled svoj u mene upro si te sahnem. 9 Kao što se oblak gubi i
raspline, tko u Šeol siđe, više ne izlazi. 10 Domu svome natrag ne vraća se
nikad, njegovo ga mjesto više ne poznaje. 11 Ustima ja svojim stoga branit'
neću, u tjeskobi duha govorit ću sada, u gorčini duše ja ću zajecati. 12 Zar
sam more ili neman morska, pa si stražu nada mnom stavio? 13 Kažem
li: 'Na logu ću se smirit', ležaj će mi olakšati muke', 14 snovima me
prestravljuješ tada, prepadaš me viđenjima mučnim. 15 Kamo sreće da
mi se zadavit'! Smrt mi je od patnja mojih draža. 16 Ja ginem i vječno
živjet neću; pusti me, tek dah su dani moji! 17 Što je čovjek da ga toliko ti
cijeniš, da je srcu tvojem tako prirastao 18 i svakoga jutra da njega pohodiš
i svakoga trena da ga iskušavaš? 19 Kada ćeš svoj pogled skinuti sa mene i
dati mi barem pljuvačku progutat'? 20 Ako sam zgriješio, što učinih tebi, o
ti koji pomno nadzireš čovjeka? Zašto si k'o metu mene ti uzeo, zbog čega
sam tebi na teret postao? 21 Zar prijestupa moga ne možeš podnijeti i ne
možeš prijeći preko krivnje moje? Jer, malo će proći i u prah ću leći, ti ćeš
me tražiti, al' me biti neće.”

8

1 Bildan iz Šuaha progovori tad i reče: 2 “Dokad ćeš jošte govoriti tako,
dokle će ti riječ kao vihor biti? 3 TÓa zar može Bog pravo pogaziti, može
li pravdu izvrnut' Svesilni? 4 Ako mu djeca tvoja sagriješiše, preda ih zato
bezakonju njinu. 5 Al' ako Boga potražiš iskreno i od Svesilnog milost ti
izmoliš; 6 ako li budeš čist i neporočan, odsad će svagda on nad tobom
bdjeti i obnovit će kuću pravedniku. 7 Bit će malena tvoja sreća prošla
prema budućoj što te očekuje. 8 No pitaj samo prošle naraštaje, na
mudrost pređa njihovih pripazi. 9 Od jučer mi smo i ništa ne znamo, poput
sjene su na zemlji nam dani. 10 Oni će te poučit' i reći ti, iz srca će svog
izvući besjede: 11 'Izvan močvare zar će rogoz nići? Zar će bez vode trstika
narasti? 12 Zeleni se sva, al' i nekošena usahne prije svake druge trave.
13 To je kob svakog tko Boga zaboravi; tako propada nada bezbožnika:
14 Nit je tanana njegovo uzdanje, a ufanje mu kuća paukova. 15 Nasloni
li se, ona mu se ljulja, prihvati li se, ona mu se ruši. 16 Zeleni se i sav
na suncu buja, vrt su mu cio mladice prerasle. 17 Svojim korijenjem krš je
isprepleo te život crpe iz živa kamena. 18 A kad ga s mjesta njegova istrgnu,
ono ga niječe: 'Nikada te ne vidjeh!' 19 I evo gdje na putu sada trune dok
drugo bilje već niče iz zemlje. 20 Ne, Bog neće odbacit' neporočne, niti
će rukom poduprijet' opake. 21 Smijeh će ti opet ispuniti usta, s usana će
odjeknuti klicanje. 22 Dušmane će ti odjenut' sramota i šatora će nestat'
zlikovačkog.'”

9

1 Job progovori i reče: 2 “Zaista, dobro ja znadem da je tako: kako da pred
Bogom čovjek ima pravo? 3 Ako bi se tkogod htio prÓeti s njime, odvratio
mu ne bi ni jednom od tisuću. 4 Srcem on je mudar, a snagom svesilan, i
tko bi se njemu nekažnjeno opro? 5 On brda premješta, a ona to ne znaju,
u jarosti svojoj on ih preokreće. 6 Pokreće on zemlju sa njezina mjesta, iz
temelja njene potresa stupove. 7 Kad zaprijeti suncu, ono se ne rađa, on
pečatom svojim i zvijezde pečati. 8 Jedini on je nebesa razapeo i pučinom
morskom samo on hodao. 9 Stvorio je Medvjede i Oriona, Vlašiće i zvijezđa
na južnome nebu. 10 Tvorac on je djela silnih, nepojmljivih čudesa koja
se izbrojit' ne mogu. 11 Ide pored mene, a ja ga ne vidim; evo, on prolazi
- ja ga ne opažam. 12 Ugrabi li što, tko će mu to priječit, i tko ga pitat
smije: 'Što si učinio?' 13 Bog silni srdžbu svoju ne opoziva: pred njim
poniču saveznici Rahaba. 14 Pa kako onda da njemu odgovorim, koju riječ
da protiv njega izaberem? 15 I da sam u pravu, odvratio ne bih, u suca
svojega milost bih molio. 16 A kad bi se na zov moj i odazvao, vjerovao ne
bih da on glas moj sluša. 17 Jer, za dlaku jednu on mene satire, bez razloga
moje rane umnožava. 18 Ni časa jednoga predahnut' mi ne da, nego mene
svakom gorčinom napaja! 19 Ako je na snagu - tÓa on je najjači! Ako je na
pravdu - tko će njega na sud? 20 Da sam i prav, usta bi me osudila, da sam
i nevin, zlim bi me proglasila. 21 A jesam li nevin? Ni sam ne znam više,
moj je život meni sasvim omrzao! 22 Jer, to je svejedno; i zato ja kažem:
nevina i grešnika on dokončava. 23 I bič smrtni kad bi odjednom ubijo
... ali on se ruga nevolji nevinih. 24 U zemlji predanoj u šake zlikovaca,
on oči sucima njezinim zastire. Ako on to nije, tko je drugi onda? 25 Od
skoroteče su brži moji dani, bježe daleko, nigdje dobra ne videć.' 26 K'o
čamci od rogoza hitro promiču, k'o orao na plijen kada se zaleti. 27 Kažem

li: zaboravit ću jadikovku, razvedrit ću lice i veseo biti, 28 od mojih me
muka groza obuzima, jer znadem da me ti ne držiš nevinim. 29 Ako li sam
grešan, tÓa čemu onda da zalud mučim sebe. 30 Kad bih i sniježnicom
sebe ja isprao, kad bih i lugom ruke svoje umio, 31 u veću bi me nečist
opet gurnuo, i moje bi me se gnušale haljine! 32 Nije čovjek k'o ja da se
s njime pravdam i na sud da idem s njim se parničiti. 33 Niti kakva suca
ima među nama da ruke svoje stavi na nas dvojicu, 34 da šibu njegovu od
mene odmakne, da užas njegov mene više ne plaši! 35 Govorit ću ipak bez
ikakva straha, jer ja nisam takav u svojim očima!

10

1 Kad mi je duši život omrznuo, nek' mi tužaljka poteče slobodno, zborit
ću u gorčini duše svoje. 2 Reću ću Bogu: Nemoj me osudit! Kaži mi zašto
se na me obaraš. 3 TÓa što od toga imaš da me tlačiš, da djelo ruku svojih
zabacuješ, da pomažeš namjerama opakih? 4 Jesu li u tebe oči tjelesne?
Zar ti vidiš kao što čovjek vidi? 5 Zar su ti dani k'o dani smrtnika a kao
ljudski vijek tvoje godine? 6 Zbog čega krivnju moju istražuješ i grijehe
moje hoćeš razotkriti, 7 kad znadeš dobro da sam nedužan, da ruci tvojoj
izmaknut ne mogu? 8 Tvoje me ruke sazdaše, stvoriše, zašto da me sada
opet raščiniš! 9 Sjeti se, k'o glinu si me sazdao i u prah ćeš me ponovo
vratiti. 10 Nisi li mene k'o mlijeko ulio i učinio da se k'o sir zgrušam?
11 Kožom si me i mesom odjenuo, kostima si me spleo i žilama. 12 S
milošću si mi život darovao, brižljivo si nad mojim bdio dahom. 13 Al'
u svom srcu ovo si sakrio, znam da je tvoja to bila namjera: 14 da paziš
budno hoću li zgriješiti i da mi grijeh ne prođe nekažnjeno. 15 Ako sam
grešan, onda teško meni, ako li sam prav, glavu ne smijem dići - shrvan
sramotom, nesrećom napojen! 16 Ispravim li se, k'o lav me nagoniš, snagu
svoju okušavaš na meni, 17 optužbe nove na mene podižeš, jarošću većom
na mene usplamtiš i sa svježim se četama obaraš. 18 Iz utrobe što si me
izvukao? O, što ne umrijeh: vidjeli me ne bi, 19 bio bih k'o da me ni bilo
nije, iz utrobe u grob bi me stavili. 20 Mog su života dani tako kratki!
Pusti me da se još malo veselim 21 prije nego ću na put bez povratka, u
zemlju tame, zemlju sjene smrtne, 22 u zemlju tmine guste i meteža, gdje
je svjetlost slična noći najcrnjoj."

11

1 Sofar iz Naama progovori tad i reče: 2 "Zar na riječi mnoge da se ne
odvrati? Zar će se brbljavac još i opravdati? 3 Zar će tvoje trice ušutkati
ljude, zar će ruganje ostat' neizrugano? 4 Rekao si: 'Nauk moj je neporočan,
u očima tvojim čist sam i bez ljage.' 5 Ali kada bi Bog htio progovorit'
i otvorit usta da ti odgovori 6 kada bi ti tajne mudrosti otkrio koje um
nijedan ne može doumit', znao bi da ti za grijehe račun ište. 7 Možeš li
dubine Božje proniknuti, dokučiti savršenstvo Svesilnoga? 8 Od neba je
više: što još da učiniš? Od Šeola dublje: što još da mudruješ? 9 Duže je od
zemlje - šire je od mora! 10 Ako se povuče, ako te pograbi, ako na sud preda,
tko će mu braniti? 11 Jer on u čovjeku prozire prijevaru, vidi opačinu ako
i ne gleda. 12 Čovjek se bezuman obraća k pameti i divlji magarac uzdi se
pokori. 13 Ako li srce svoje ti uspraviš i ruke svoje pružiš prema njemu,
14 ako li zloću iz ruku odbaciš i u šatoru svom ne daš zlu stana, 15 čisto
ćeš čelo moći tad podići, čvrst ćeš biti i bojati se nećeš. 16 Svojih se kušnja

nećeš sjećat' više kao ni vode koja je protekla. 17 Jasnije će tvoj život sjat'
no podne, tmina će se obratit' u svanuće. 18 U uzdanju svom živjet ćeš
sigurno i zaštićen počivat ćeš u miru. 19 Kad legneš, nitko te buniti neće;
mnogi će tvoju tražiti naklonost. 20 A zlikovcima ugasnut će oči, neće im
više biti utočišta: izdahnut', bit će jedina im nada."

12

1 Job progovori i reče: 2 "Uistinu, vi ste cvijet naroda, sa vama će
izumrijeti mudrost. 3 Al' i ja znam k'o i vi misliti, ni u čemu od vas
gori nisam: tko za stvari takve ne bi znao? 4 Prijateljima sam svojim ja
na podsmijeh što zazivam Boga da mi odgovori! Na podsmijeh ja sam -
pravednik neporočan! 5 Prezirat' je nesretnika - sretni misle, udariti treba
onog što posrće! 6 Dotle su na miru šatori pljačkaša, izazivači Boga žive
bezbrižno kao da Boga u šaci svojoj drže! 7 Ali pitaj zvijeri, i poučit će te;
ptice nebeske pitaj, i razjasnit će ti. 8 Gušteri zemlje to će ti protumačit',
ribe u moru ispripovjedit će ti. 9 Od stvorenja sviju, koje ne bi znalo da
je sve to Božja ruka učinila?! 10 U ruci mu leži život svakog bića i dah
životvorni svakog ljudskog tijela. 11 Zar uhom mi ne sudimo besjedu k'o
što kušamo nepcem okus jela? 12 Sjedine mudrost donose čovjeku, a s
vijekom dugim umnost mu dolazi. 13 Ali u Njemu mudrost je i snaga,
u Njemu savjet je i sva razumnost. 14 Što razgradi, sagradit neće nitko,
kog zatvori, nitko ne oslobađa. 15 Ustavi li vodu, suša nastaje; pusti li je,
svu zemlju ispremetne. 16 Jer u njemu je snaga i sva mudrost, njegov je
prevareni i varalica. 17 On savjetnike lišava razbora, suce pametne udara
bezumljem. 18 On otpasuje pojas kraljevima i užetom im vezuje bokove.
19 On bosonoge tjera svećenike i mogućnike sa vlasti obara. 20 On diže
riječ iz usta rječitima i starcima pravo rasuđivanje. 21 On sasiplje prezir po
plemićima i junacima bedra raspasuje. 22 On dubinama razotkriva tmine
i sjenu smrtnu na svjetlo izvodi. 23 On diže narod pa ga uništava, umnoži
ga a potom iskorijeni. 24 On zaluđuje vladare naroda te po bespuću lutaju
pustinjskom 25 i pipaju u tmini bez svjetlosti glavinjajući poput pijanaca.

13

1 Očima svojim sve to ja vidjeh, ušima svojim čuh i razumjeh. 2 Sve što vi
znate znadem to i ja, ni u čemu od vas gori nisam. 3 Zato, zborit' moram sa
Svesilnim, pred Bogom svoj razlog izložiti. 4 Jer, kovači laži vi ste pravi, i svi
ste vi zaludni liječnici! 5 Kada biste bar znali šutjeti, mudrost biste svoju
pokazali! 6 Dokaze mi ipak poslušajte, razlog mojih usana počujte. 7 Zar
zbog Boga govorite laži, zar zbog njega riječi te prijevarne? 8 Zar biste
pristrano branit' htjeli Boga, zar biste mu htjeli biti odvjetnici? 9 Zar bi
dobro bilo da vas on ispita? Zar biste ga obmanuli k'o čovjeka? 10 Kaznom
preteškom on bi vas pokarao poradi potajne vaše pristranosti. 11 Zar vas
veličanstvo njegovo ne plaši i zar vas od njega užas ne spopada? 12 Razlozi
su vam od pepela izreke, obrana je vaša obrana od blata. 13 Umuknite
sada! Dajte da govorim, pa neka me poslije snađe što mu drago. 14 Zar da
meso svoje sam kidam zubima? Da svojom rukom život upropašćujem?
15 On me ubit' može: nade druge nemam već da pred njim svoje držanje
opravdam. 16 I to je već zalog mojega spasenja, jer bezbožnik preda nj ne
može stupiti. 17 Pažljivo mi riječi poslušajte, nek' vam prodre u uši besjeda.
18 Gle: ja sam pripremio parnicu, jer u svoje sam pravo uvjeren. 19 Tko se sa
mnom hoće parničiti? - Umuknut ću potom te izdahnut'. 20 Dvije mi molbe

samo ne uskrati da se od tvog lica ne sakrivam: 21 digni s mene tešku svoju
ruku i užasom svojim ne straši me. 22 Tada me pitaj, a ja ću odgovarat'; ili ja
da pitam, ti da odgovaraš. 23 Koliko počinih prijestupa i grijeha? Prekršaj
mi moj pokaži i krivicu. 24 Zašto lice svoje kriješ sad od mene, zašto u
meni vidiš neprijatelja? 25 Zašto strahom mučiš list vjetrom progonjen,
zašto se na suhu obaraš slamčicu? 26 O ti, koji mi gorke pišeš presude i
teretiš mene grijesima mladosti, 27 koji si mi noge u klade sapeo i koji bdiš
nad svakim mojim korakom i tragove stopa mojih ispituješ! 28 Život mi se
k'o trulo drvo raspada, k'o haljina što je moljci izjedaju!

14

1 Čovjek koga je žena rodila kratka je vijeka i pun nevolja. 2 K'o cvijet
je nikao i vene već, poput sjene bježi ne zastajuć'. 3 Na takva, zar, ti oči
otvaraš i preda se na sud ga izvodiš? 4 Tko će čisto izvuć' iz nečista? Nitko!
5 Pa kad su njegovi dani odbrojeni, kad mu broj mjeseci o tebi ovisi, kad
mu granicu stavljaš neprijelaznu, 6 skini s njega pogled da počinut' može,
poput najamnika da svoj dan uživa. 7 TÓa ni drvu nije nada sva propala,
posječeno, ono opet prozeleni i mladice nove iz njega izbiju. 8 Ako mu
korijen i ostari u zemlji, ako mu se panj i sasuši u prahu, 9 oćutjevši vodu,
ono će propupat' i pustiti grane kao stablo novo. 10 Al' kad čovjek umre,
ostaje pokošen, kad smrtnik izdahne, gdje li je on tada? 11 Može sva voda iz
mora ispariti i presahnut' rijeke, isušit posvema', 12 al' čovjek kad legne, ne
ustaje više, dok nebesa bude, neće se podići, od sna se svojega probuditi
neće. 13 O, kad bi me htio skriti u Šeolu, zakloniti me dok srdžba ti ne
mine, dÓati mi rok kad ćeš me se spomenuti, 14 - jer, kad umre čovjek, zar
uskrsnut' može? - čekao bih te sve dane vojske svoje dok ne bi došao da mi
smjenu dadeš. 15 Zvao bi me, a ja bih se odazvao: zaželio si se djela svojih
ruku. 16 A sad nad svakim mojim vrebaš korakom, nijednog mi grijeha
nećeš oprostiti, 17 u vreći si prijestup moj zapečatio i krivicu moju svu si
zapisao. 18 Vaj! K'o što se jednom uruši planina, k'o što se hridina s mjesta
svog odvali, 19 k'o što voda kamen s vremenom istroši, a pljusak bujicom
zemlju svu sapere, tako uništavaš nadu u čovjeku. 20 Oborio si ga - on ode
za svagda, nagrđena lica, otjeran, odbačen. 21 Djecu mu poštuju - o tom
ništa ne zna; ako su prezrena - o tom ne razmišlja. 22 On jedino pati zbog
svojega tijela, on jedino tuži zbog svojeg života."

15

1 Elifaz Temanac progovori tad i reče: 2 "Zar šupljom naukom odgovara
mudrac i vjetrom istočnim trbuh napuhuje? 3 Zar on sebe brani riječima
ispraznim, besjedama koje ničem ne koriste? 4 Još više ti činiš: ništiš strah
od Boga, pred njegovim licem pribranost ukidaš. 5 Tvoje riječi krivicu
tvoju odaju, poslužio si se jezikom lukavih, 6 vlastita te usta osuđuju, ne
ja, protiv tebe same ti usne svjedoče. 7 Zar si prvi čovjek koji se rodio?
Zar si na svijet prije bregova došao? 8 Zar si tajne Božje ti prisluškivao i
mudrost čitavu za se prisvojio? 9 Što ti znadeš, a da i mi ne znamo, što
ti razumiješ, a da to ne shvaćamo? 10 Ima među nama i sijedih i starih
kojima je više ljeta no tvom ocu. 11 Zar su ti utjehe Božje premalene i
blage riječi upućene tebi? 12 Što te srce tvoje tako slijepo goni i što tako
divlje prevrćeš očima 13 kad proti Bogu jarost svoju okrećeš, a iz usta takve
riječi ti izlaze! 14 Što je čovjek da bi čist mogao biti? Zar je itko rođen od

žene pravedan? 15 Gle, ni u svece se On ne pouzdava, oku njegovu ni
nebesa čista nisu, 16 a kamoli to biće gadno i buntovno, čovjek što k'o
vodu pije opačinu! 17 Mene sad poslušaj, poučit' te hoću, što god sam
vidjeh, ispričat' ti želim, 18 i ono što naučavahu mudraci ne tajeć' što
su primili od pređa 19 kojima je zemlja ova bila dana kamo tuđin nije
nikada stupio. 20 Zlikovac se muči cijelog svoga vijeka, nasilniku već su
ljeta odbrojena. 21 Krik strave svagda mu u ušima ječi, dok miruje, na njeg
baca se razbojnik. 22 Ne nada se da će izbjeći tminama i znade dobro da je
maču namijenjen, 23 strvinaru da je kao plijen obećan. On znade da mu se
dan propasti bliži. 24 Nemir i tjeskoba na njeg navaljuju, k'o kralj spreman
na boj na nj se obaraju. 25 On je protiv Boga podizao ruku, usuđivao se
prkosit' Svesilnom 26 Ohola je čela na njega srljao, iza štita debela dobro
zaklonjen. 27 Lice mu bijaše obloženo salom a bokovi pretilinom otežali.
28 Razrušene je zaposjeo gradove i kućišta nastanio napuštena. Srušit će
se ono što za sebe sazda; 29 cvasti mu neće, već rasuti se blago, sjena
mu se neće po zemlji širiti. 30 On se tami više izmaknuti neće, opržit će
oganj njegove mladice, u dahu plamenih usta nestat će ga. 31 U taštinu
svoju neka se ne uzda, jer će mu ispraznost biti svom nagradom. 32 Prije
vremena će svenut' mu mladice, grane mu se nikad neće zazelenjet'. 33 Kao
loza, grozd će stresat' svoj nezreo, poput masline pobacit će cvatove. 34 Da,
bezbožničko je jalovo koljeno, i vatra proždire šator podmitljivca. 35 Koji
zlom zanesu, rađaju nesreću i prijevaru nose u utrobi svojoj.”

16

1 Job progovori i reče: 2 “Koliko se takvih naslušah besjeda, kako ste mi
svi vi mučni tješioci! 3 Ima li kraja tim riječima ispraznim? Što te goni
da mi tako odgovaraš? 4 I ja bih mogao k'o vi govoriti da vam je duša na
mjestu duše moje; i ja bih vas mog'o zasuti riječima i nad sudbom vašom
tako kimat' glavom; 5 i ja bih mogao ustima vas hrabrit', i ne bih žalio trud
svojih usana. 6 Al' ako govorim, patnja se ne blaži, ako li zašutim, zar će
me minuti? 7 Zlopakost me sada shrvala posvema, čitava se rulja oborila
na me. 8 Ustao je proti meni da svjedoči i u lice mi se baca klevetama.
9 Jarošću me svojom razdire i goni, škrgućuć' zubima obara se na me.
Moji protivnici sijeku me očima, 10 prijeteći, na mene usta razvaljuju, po
obrazima me sramotno ćuškaju, u čoporu svi tad navaljuju na me. 11 Da,
zloćudnicima Bog me predao, u ruke opakih on me izručio. 12 Mirno
življah dok On ne zadrma mnome, za šiju me ščepa da bi me slomio.
13 Uze me za biljeg i strijelama osu, nemilosrdno mi bubrege probode i
mojom žuči zemlju žednu natopi. 14 Na tijelu mi ranu do rane otvara, kao
bijesan ratnik nasrće na mene. 15 Tijelo sam golo u kostrijet zašio, zario
sam čelo svoje u prašinu. 16 Zapalilo mi se sve lice od suza, sjena tamna
preko vjeđa mi je pala. 17 A nema nasilja na rukama mojim, molitva je
moja bila uvijek čista. 18 O zemljo, krvi moje nemoj sakriti i kriku mom ne
daj nigdje da počine. 19 Odsad na nebu imam ja svjedoka, u visini gore moj
stoji branitelj. 20 Moja vika moj je odvjetnik kod Boga dok se ispred njega
suze moje liju: 21 o, da me obrani u parbi mojoj s Bogom ko što smrtnik
brani svojega bližnjega. 22 No životu mom su odbrojena ljeta, na put bez
povratka meni je krenuti.

17

1 Daha mi nestaje, gasnu moji dani i za mene već se skupljaju grobari.

2 Rugači su evo mene dohvatili, od uvreda oka sklopiti ne mogu. 3 Stoga
me zaštiti i budi mi jamcem kad mi nitko u dlan neće da udari. 4 Jer, srca
si njina lišio razuma i dopustiti im nećeš da opstanu. 5 K'o taj što imanje
dijeli drugovima, a djeci njegovoj dotle oči gasnu, 6 narodima svim sam
na ruglo postao, onaj kom u lice svatko pljunut' može. 7 Od tuge vid mi
se muti u očima, poput sjene moji udovi postaju. 8 Začudit će se zbog
toga pravednici, na bezbožnika će planuti čestiti; 9 neporočni će na svom
ustrajat' putu, čovjek čistih ruku ojačat će još više. 10 Hajde, svi vi, nećete
li opet počet', tÓa među vama ja mudra ne nalazim! 11 Minuli su dani,
propale zamisli, želje srca moga izjalovile se. 12 'U noći najcrnjoj, dan se
približava; blizu je već svjetlo što tminu izgoni.' 13 A meni je nada otići
u Šeol i prostrijeti sebi ležaj u mrklini. 14 Dovikujem grobu: 'Oče moj
rođeni!' a crve pozdravljam: 'Mati moja, sestro!' 15 Ali gdje za mene ima
jošte nade? Sreću moju tko će ikada vidjeti? 16 Hoće li u Šeol ona sa mnom
sići da u prahu zajedno otpočinemo?”

18

1 Bildad iz Šuaha progovori tad i reče: 2 “Kada kaniš obuzdat' svoje
besjede? Opameti se sad da razgovaramo! 3 Zašto nas držiš za stoku
nerazumnu, zar smo životinje u tvojim očima? 4 O ti, koji se od jarosti
razdireš, hoćeš li da zemlja zbog tebe opusti da iz svoga mjesta iskoče
pećine? 5 Al' ugasit će se svjetlost opakoga, i neće mu sjati plamen
na ognjištu. 6 Potamnjet će svjetlo u njegovu šatoru i nad njime će se
utrnut' svjetiljka. 7 Krepki mu koraci postaju sputani, o vlastite on se
spotiče namjere. 8 Jer njegove noge vode ga u zamku, i evo ga gdje već
korača po mreži. 9 Tanka mu je zamka nogu uhvatila, i evo, užeta čvrsto
ga pritežu. 10 Njega vreba omča skrivena na zemlji, njega čeka klopka
putem kojim hodi. 11 Odasvuda strahovi ga prepadaju, ustopice sveudilj
ga proganjaju. 12 Glad je požderala svu snagu njegovu, nesreća je uvijek
o njegovu boku. 13 Boleština kobna kožu mu razjeda, prvenac mu smrti
nagriza udove. 14 Njega izvlače iz šatora njegova da bi ga odveli vladaru
strahota. 15 U njegovu stanu tuđinac stanuje, po njegovu domu prosipaju
sumpor. 16 Odozdo se suši njegovo korijenje, a odozgo grane sve mu
redom sahnu. 17 Spomen će se njegov zatrti na zemlji, njegovo se ime s
lica zemlje briše. 18 Iz svjetlosti njega u tminu tjeraju, izagnat' ga hoće
iz kruga zemaljskog. 19 U rodu mu nema roda ni poroda, nit' preživjela
na njegovu ognjištu. 20 Sudba je njegova Zapad osupnula, i čitav je Istok
obuzela strepnja. 21 Evo, takav usud snalazi zlikovca i dom onog koji ne
priznaje Boga.”

19

1 Job progovori i reče: 2 “TÓa dokle ćete mučit' dušu moju, dokle ćete
me riječima satirat'? 3 Već deseti put pogrdiste mene i stid vas nije što me
zlostavljate. 4 Pa ako sam zastranio doista, na meni moja zabluda ostaje.
5 Mislite li da ste me nadjačali i krivnju moju da ste dokazali? 6 Znajte: Bog
je to mene pritisnuo i svojom me je on stegnuo mrežom. 7 Vičem: 'Nasilje!'
- nema odgovora; vapijem - ali za me pravde nema. 8 Sa svih strana put mi
je zagradio, sve staze moje u tminu zavio. 9 Slavu je moju sa mene skinuo,
sa moje glave strgnuo je krunu. 10 Podsijeca me odasvud te nestajem; k'o
drvo, nadu mi je iščupao. 11 Raspalio se gnjev njegov na mene i svojim me

drži neprijateljem. 12 U bojnom redu pristižu mu čete, putove proti meni
nasipaju, odasvud moj opkoljavaju šator. 13 Od mene su se udaljila braća,
otuđili se moji poznanici. 14 Nestade bližnjih mojih i znanaca, gosti doma
mog zaboraviše me. 15 Sluškinjama sam svojim kao stranac, neznanac
sam u njihovim očima. 16 Slugu zovnem, a on ne odgovara i za milost
ga moram zaklinjati. 17 Mojoj je ženi dah moj omrznuo, gadim se djeci
vlastite utrobe. 18 I deranima na prezir tek služim, ako se dignem, rugaju se
meni. 19 Pouzdanicima sam svojim mrzak, protiv mene su oni koje ljubljah.
20 Kosti mi se za kožu prilijepiše, osta mi jedva koža oko zuba. 21 Smilujte
mi se, prijatelji moji, jer Božja me je ruka udarila. 22 Zašto da me k'o Bog
sam progonite, zar se niste moga nasitili mesa? 23 O, kad bi se riječi moje
zapisale i kad bi se u mjed tvrdu urezale; 24 kad bi se željeznim dlijetom
i olovom u spomen vječan u stijenu uklesale! 25 Ja znadem dobro: moj
Izbavitelj živi i posljednji će on nad zemljom ustati. 26 A kad se probudim,
k sebi će me dići: iz svoje ću puti tad vidjeti Boga. 27 Njega ja ću kao
svojega gledati, i očima mojim neće biti stranac: za njime srce mi čezne
u grudima. 28 Kad kažete: 'Kako ćemo ga goniti? Koji ćemo razlog protiv
njega naći?', 29 mača tad se bojte: grijehu mač je kazna. Saznat ćete tada
da imade suda!”

20

1 Sofar iz Naamata progovori tad i reče: 2 “Misli me tjeraju da ti
odgovorim, i zato u meni vri to uzbuđenje 3 dok slušam ukore koji me
sramote, al' odgovor mudar um će moj već naći. 4 Zar tebi nije od davnine
poznato, otkad je čovjek na zemlju stavljen bio, 5 da je kratka vijeka radost
opakoga, da kao tren prođe sreća bezbožnička. 6 Pa ako stasom i do
neba naraste, ako mu se glava dotakne oblaka, 7 poput utvare on zauvijek
nestaje; koji ga vidješe kažu: 'Gdje je sad on?' 8 Kao san bez traga on se
rasplinjuje, nestaje ga kao priviđenja noćnog. 9 Nijedno ga oko više gledat
neće, niti će ga mjesto njegovo vidjeti 10 Njegovu će djecu gonit' siromasi:
rukama će svojim vraćati oteto. 11 Kosti su njegove bujale mladošću; gle,
zajedno s njome pokošen je sada. 12 Zlo bijaše slatko njegovim ustima te
ga je pod svojim jezikom skrivao; 13 sladio se pazeć' da ga ne proguta i pod
nepcem svojim zadržavao ga. 14 Ali hrana ta mu trune u utrobi, otrovom
zmijskim u crijevima postaje. 15 Blago progutano mora izbljuvati. Bog će
ga istjerat' njemu iz utrobe. 16 Iz zmijine glave otrov je sisao: sada umire
od jezika gujina. 17 Potoke ulja on gledat' više neće, ni vidjet' gdje rijekom
med i mlijeko teku. 18 Vratit će dobitak ne okusivši ga, neće uživat' u plodu
trgovine. 19 Jer je sirotinju gnjeo i tlačio, otimao kuće koje ne sazida, 20 jer
ne bješe kraja požudi njegovoj, njegova ga blaga neće izbaviti. 21 Jer mu
proždrljivost ništa ne poštedi, ni sreća njegova dugo trajat neće. 22 Sred
izobilja u škripcu će se naći, svom će snagom na nj se oboriti bijeda. 23 I
dok hranom bude trbuh svoj punio, Bog će na nj pustiti jarost svoga gnjeva,
sasut' dažd strelica na meso njegovo. 24 Ako i izmakne gvozdenom oružju,
luk će mjedeni njega prostrijeliti. 25 Strijelu bi izvuk'o, al' mu probi leđa,
a šiljak blistavi viri mu iz žuči. Kamo god krenuo, strepnje ga vrebaju,
26 na njega tmine sve tajom očekuju. Vatra ga ništi, ni od kog zapaljena, i
proždire sve pod njegovim šatorom. 27 Gle, nebo krivicu njegovu otkriva
i čitava zemlja na njega se diže. 28 Njegovu će kuću raznijeti poplava,
otplaviti je u dan Božje jarosti. 29 Takvu sudbinu Bog priprema zlikovcu i
takvu baštinu on mu dosuđuje.”

21

1 Job progovori i reče: 2 “Slušajte, slušajte dobro što ću reći, utjehu mi
takvu barem udijelite. 3 Otrpite da riječ jednu ja izrečem, kad završim,
tad se rugajte slobodno. 4 Zar protiv čovjeka dižem ja optužbu? Kako
da strpljenje onda ne izgubim? 5 Pogledajte na me: užas će vas spopast',
rukom ćete svoja zakloniti usta; 6 pomislim li na to, prestravim se i sam i
čitavim svojim tad protrnem tijelom. 7 Zašto na životu ostaju zlikovci i, što
su stariji, moćniji bivaju? 8 Potomstvo njihovo s njima napreduje a izdanci
im se množe pred očima. 9 Strah nikakav kuće njihove ne mori i šiba ih
Božja ostavlja na miru. 10 Njihovi bikovi plode pouzdano, krave im se tele i
ne jalove se. 11 K'o jagnjad djeca im slobodno skakuću, veselo igraju njihovi
sinovi. 12 Oni pjevaju uz harfe i bubnjeve i vesele se uz zvukove svirale.
13 Dane svoje završavaju u sreći, u Podzemlje oni silaze spokojno. 14 A
govorili su Bogu: 'Ostavi nas, ne želimo znati za tvoje putove! 15 TÓa tko
je Svesilni da njemu služimo i kakva nam korist da ga zazivamo?' 16 Zar
svoju sreću u ruci ne imahu, makar do Njega ne drže ništa oni? 17 Zar
se luč opakog kada ugasila? Zar se na njega oborila nesreća? Zar mu
u gnjevu svom On skroji sudbinu? 18 Zar je kao slama na vjetru postao,
kao pljeva koju vihor svud raznosi? 19 Hoće l' ga kaznit' Bog u njegovoj
djeci? Ne, njega nek' kazni da sam to osjeti! 20 Vlastitim očima nek' rasap
svoj vidi, neka se napije srdžbe Svesilnoga! 21 TÓa što poslije smrti on za
dom svoj mari kad će se presjeć' niz njegovih mjeseci? 22 Ali tko će Boga
učiti mudrosti, njega koji sudi najvišim bićima? 23 Jedan umire u punom
blagostanju, bez briga ikakvih, u potpunom miru, 24 bokova od pretiline
otežalih i kostiju sočne moždine prepunih. 25 A drugi umire s gorčinom u
duši, nikad nikakve ne okusivši sreće. 26 Obojica leže zajedno u prahu, crvi
ih jednako prekrivaju oba. 27 O, znam dobro kakve vaše su namjere, kakve
zlosti protiv mene vi snujete. 28 Jer pitate: 'Gdje je kuća plemićeva, šator
u kojem stanovahu opaki?' 29 Niste li na cesti putnike pitali, zar njihovo
svjedočanstvo ne primate: 30 'Opaki je u dan nesreće pošteđen i u dan
Božje jarosti veseo je.' 31 Al' na postupcima tko će mu predbacit' i tko će
mu vratit' što je počinio? 32 A kad ga na kraju na groblje odnesu, na grobni
mu humak postavljaju stražu. 33 Lake su mu grude zemlje u dolini dok za
njime ide čitavo pučanstvo. 34 O, kako su vaše utjehe isprazne! Kakva su
prijevara vaši odgovori!”

22

1 Elifaz Temanac progovori tad i reče: 2 “Zar Bogu koristan može biti
čovjek? TÓa tko je mudar, sebi samom koristi. 3 Zar je Svesilnom milost
što si pravedan i zar mu je dobit što si neporočan? 4 Ili te zbog tvoje
pobožnosti kara i zato se hoće s tobom parničiti? 5 Nije l' to zbog zloće
tvoje prevelike i zbog bezakonja kojim broja nema? 6 Od braće si brao
nizašto zaloge i s golih si ljudi svlačio haljine; 7 ti nisi žednoga vodom
napojio, uskraćivao si kruh izgladnjelima; 8 otimao si od siromaha zemlju
da bi na njoj svog nastanio ljubimca; 9 puštao si praznih ruku udovice
i siročadi si satirao ruku. 10 Eto zašto tebe mreže sad sapinju, zašto te
strahovi muče iznenadni. 11 Svjetlost ti mrak posta i ništa ne vidiš, vode
su duboke tebe potopile. 12 Zar Bog nije u visini nebeskoj i zar zvijezdama
tjeme on ne vidi? 13 Ali ti kažeš: 'Što Bog može znati? Kroz oblak tmasti
zar što razabire? 14 Oblaci pogled njegov zaklanjaju, i rubom kruga on

hoda nebeskog.' 15 TÓa kaniš li se drevnog držat' puta kojim su išli ljudi
nepravedni? 16 Prije vremena nestadoše oni, bujica im je temelje raznijela.
17 Zborahu Bogu: 'Nas se ti ostavi! Što nam Svesilni učiniti može?' 18 A on
im je dom punio dobrima makar do njega ne držahu ništa. 19 Videć' im
propast, klikću pravednici, neporočni se njima izruguju: 20 'Gle, propadoše
protivnici naši, što od njih osta, vatra im proždrije!" 21 S Bogom ti se
sprijatelji i pomiri, i vraćena će ti opet biti sreća. 22 Ded prihvati Zakon
iz njegovih usta, u srce svoje riječ njegovu usadi. 23 Ako se raskajan vratiš
Svesilnome i nepravdu iz svog šatora odstraniš, 24 tad ćeš odbaciti zlato
u prašinu i ofirsko blago u šljunak potočni. 25 Svesilni će postat' tvoje
suho zlato, on će biti tvoje gomile srebrene. 26 Da, Svesilni bit će tvoje
radovanje, i lice ćeš k Bogu dizati slobodno. 27 Molit ćeš mu se, i uslišat će
tebe, ispunit ćeš što si mu zavjetovao. 28 Što god poduzeo, sve će ti uspjeti,
i putove će ti obasjavat' svjetlost. 29 Jer, on ponizuje ponos oholima, dok u
pomoć smjernim očima pritječe. 30 Iz nevolje on izbavlja nevinoga; i tebe
će spasit' tvoje čiste ruke."

23

1 Job progovori i reče: 2 "Zar mi je i danas tužaljka buntovna? Teška mu
ruka iz mene vapaj budi: 3 o, kada bih znao kako ću ga naći, do njegova
kako doprijeti prijestolja, 4 pred njim parnicu bih svoju razložio, iz mojih
bi usta navrli dokazi. 5 Rad bih znati što bi meni odvratio i razumjeti riječ
što bi je rekao! 6 Zar mu treba snage velike za raspru? Ne, dosta bi bilo
da me on sasluša. 7 U protivniku bi vidio pravedna, i parnica moja tad bi
pobijedila. 8 Na istok krenem li, naći ga ne mogu; pođem li na zapad, ne
razabirem ga. 9 Ištem na sjeveru, al' ga ne opažam; nevidljiv je ako se k
jugu okrenem. 10 Pa ipak, on dobro zna put kojim kročim! Neka me kuša:
čist k'o zlato ću izići! 11 Noga mi se stopa njegovih držala, putem sam
njegovim išao ne skrećuć'; 12 slušao sam nalog njegovih usana, pohranih
mu riječi u grudima svojim. 13 Al' htjedne li štogod, tko će ga odvratit'?
Što zaželi dušom, to će ispuniti. 14 Izvršit će što je dosudio meni, kao i
sve drugo što je odlučio! 15 Zbog toga pred njime sav ustravljen ja sam, i
što više mislim, jače strah me hvata. 16 U komade Bog mi je srce smrvio,
užasom me svega prožeo Svesilni, 17 premda nisam ni u tminama propao,
ni u mraku što je lice moje zastro.

24

1 Zašto Svesilni ne promatra vremena, a dane njegove ne vide mu
vjernici? 2 Bezbožnici pomiču granice, otimaju stado i pasu ga. 3 Sirotama
odvode magarca, udovi u zalog vola dižu. 4 Siromahe tjeraju sa puta;
skrivaju se ubogari zemlje. 5 K'o magarci divlji u pustinji zarana idu da
plijen ugrabe: pustinja im hrani mališane. 6 Po tuđem polju oni pabirče,
paljetkuju vinograd opakog. 7 Goli noće, nemaju haljine, ni pokrivača
protiv studeni. 8 Oni kisnu na planinskom pljusku; bez skloništa uz hrid se
zbijaju. 9 Otkidaju od sise sirotu, ubogom u zalog dijete grabe. 10 Goli hode,
nemaju haljina; izgladnjeli, tuđe snoplje nose. 11 Oni mlina za ulje nemaju;
ožednjeli, gaze u kacama. 12 Samrtnici hropću iz gradova, ranjenici u
pomoć zazivlju. Al' na sve to Bog se oglušuje. 13 Ima onih koji mrze
svjetlost: ne priznaju njezinih putova niti se staza drže njezinih. 14 Za
mraka se diže ubojica, kolje ubogog i siromaha. U gluhoj se noći lopov

skiće [16a] i u tmini provaljuje kuće. 15 Sumrak žudi oko preljubnika:
'Nitko me vidjet neće', kaže on i zastire velom svoje lice. 16 [16b]Za vidjela
oni se skrivaju, oni neće da za svjetlost znaju. 17 Zora im je kao sjena
smrtna: kad zarudi, silan strah ih hvata. 18 Prije nego svane, on već hitro
bježi kloneći se puta preko vinograda. Njegova su dobra prokleta u zemlji.
19 K'o što vrućina i žega snijeg upija, tako i Podzemlje proždire grešnike.
20 Zaboravilo ga krilo što ga rodi, ime se njegovo više ne spominje: poput
stabla zgromljena je opačina. 21 Ženu nerotkinju on je zlostavljao, udovici
nije učinio dobra. 22 Al' Onaj što snažno hvata nasilnike, ustaje, a njima
sva se nada gasi. 23 Dade mu sigurnost, i on se pouzda; okom je njegove
nadzirao staze. 24 Dignu se za kratko, a onda nestanu, ruše se i kao svi
drugi istrunu, posječeni kao glave klasovima." 25 Nije li tako? Tko će me
u laž utjerat'? Tko moje riječi poništiti može?"

25

1 Bildad iz Šuaha progovori tad i reče: 2 "Gospodstvo i strah u njegovoj su
ruci i on stvara mir u svojim visinama. 3 Zar se njemu čete izbrojiti mogu
i svjetlo njegovo nad kim ne izlazi? 4 Pa kako da čovjek prav bude pred
Bogom i od žene rođen kako da čist bude? 5 Eto, i mjesec pred njime sjaj
svoj gubi, njegovim očima zvijezde nisu čiste. 6 Što reći onda o čovjeku,
tom crvu, o sinu čovjekovu, crviću jadnom?

26

1 Job progovori i reče: 2 "Kako dobro znadeš pomoći nemoćnom i
mišicu iznemoglu poduprijeti! 3 Kako dobar savjet daješ neukome; baš
si preveliku mudrost pokazao. 4 Kome li si ove uputio riječi i koji duh
je iz tebe govorio?" 5 Pred Bogom mrtvi pod zemljom dolje strepe, vode
morske dršću i nemani njine. 6 Pred njegovim okom otkriven zja Šeol i
bezdan smrti nema vela na sebi. 7 On povrh praznine Sjever razapinje, on
drži zemlju o ništa obješenu. 8 On zatvara vodu u svoje oblake, a oblaci
se pod njome ne prodiru. 9 On zastire puno lice mjesečevo razastirući svoj
oblak preko njega. 10 On je na vodi označio kružnicu gdje prestaje svjetlost
i tmine počinju. 11 Svodu se nebeskom potresu stupovi i premru od straha
kada on zaprijeti. 12 Svojom je snagom on ukrotio more i neman Rahaba
smrvio mudrošću. 13 Nebesa je svojim razbistrio dahom, a ruka mu je brzu
zmiju probola. 14 Sve to samo djelić je djela njegovih, od kojih tek slabu
jeku mi čujemo. Ali tko će shvatit' grom njegove moći?"

27

1 Job nastavi svoju besjedu i reče: 2 "Živoga mi Boga što mi pravdu krati
i Svesilnog koji dušu mi zagorča: 3 sve dok duha moga bude još u meni, dok
mi dah Božji u nosnicama bude, 4 usne moje neće izustiti zloću niti će laž
kakva doći na moj jezik. 5 Daleko od mene da vam dadem pravo, nedužnost
svoju do zadnjeg daha branim. 6 Pravde svoje ja se držim, ne puštam je;
zbog mojih me dana srce korit' neće. 7 Neka mi dušmana kob opakog
snađe, a mog protivnika udes bezbožnikov! 8 Čemu se nadati može kad
vapije i kada uzdiže k Bogu dušu svoju? 9 Hoće li čuti Bog njegove krikove
kada se na njega obori nevolja? 10 Zar će se radovat' on u Svesilnome,
zar će Boga svakog časa zazivati? 11 Ali Božju ruku ja ću vam pokazat' i
neću vam sakrit namjere Svesilnog. 12 Eto, sve ste sami mogli to vidjeti,

što se onda u ispraznosti gubite?” 13 “Ovu sudbu Bog dosuđuje opakom,
ovo baštini silnik od Svemogućeg. 14 Ima li sinova mnogo, mač ih čeka, a
porod mu neće imat' dosta kruha. 15 Smrt će sahranit' preživjele njegove
i udovice ih oplakivat neće. 16 Ako i srebra k'o praha nagomila, ako i
nakupi haljina k'o blata, 17 nek' ih skuplja, odjenut će ih pravednik, ljudi
će nedužni podijeliti srebro. 18 Od paučine je kuću sagradio, kolibicu kakvu
sebi diže čuvar: 19 bogat je legao, al' po posljednji put; kad oči otvori, ničeg
više nema. 20 Usred bijela dana strava ga spopada, noću ga oluja zgrabi
i odnese. 21 Istočni ga vjetar digne i odvuče, daleko ga baca od njegova
mjesta. 22 Bez milosti njime vitla on posvuda, dok mu ovaj kuša umaći iz
ruke. 23 Rukama plješću nad njegovom propašću i zvižde na njega kamo
god došao.

28

1 “Da, srebro ima svoja nalazišta, a zlato mjesta gdje se pročišćava.
2 Ruda željezna iz zemlje se vadi, a iz rudače rastaljene bakar. 3 Ljudi
tami postavljaju granice i kopaju do najvećih dubina za kamenom u mraku
zakopanim. 4 Čeljad iz tuđine rovove dube do kojih ljudska ne dopire
noga, visi njišuć' se, daleko od ljudi. 5 Krilo zemlje iz kojeg kruh nam niče
kao od vatre sve je razrovano. 6 Stijene njene safira su skrovišta, prašina
zlatna krije se u njima. 7 Tih putova ne znaju grabljivice, jastrebovo ih
oko ne opaža. 8 Zvijeri divlje njima nisu kročile niti je kada lav njima
prošao. 9 Ali na kamen diže čovjek ruku te iz korijena prevraća planine.
10 U kamenu prokopava prolaze, oko mu sve dragocjeno opaža. 11 Žilama
vode on tok zaustavlja; stvari skrivene nosi na vidjelo. 12 Ali otkuda nam
Mudrost dolazi? Na kojemu mjestu Razum prebiva? 13 Čovjek njezina ne
poznaje puta, u zemlji živih nisu je otkrili. 14 Bezdan govori: 'U meni je
nema!' a more: 'Ne nalazi se kod mene!' 15 Zlatom se čistim kupiti ne može,
ni cijenu njenu srebrom odmjeriti; 16 ne mjeri se ona zlatom ofirskim, ni
oniksom skupim pa ni safirom. 17 Sa zlatom, staklom ne poređuje se, nit' se
daje za sud od suha zlata. 18 Čemu spominjat' prozirac, koralje, bolje je steći
Mudrost no biserje. 19 Što je prema njoj topaz etiopski? Ni čistim zlatom
ne procjenjuje se. 20 Ali otkuda nam Mudrost dolazi? Na kojemu mjestu
Razum prebiva? 21 Sakrivena je očima svih živih; ona izmiče pticama
nebeskim. 22 Propast paklena i Smrt izjavljuju: 'Za slavu njenu mi smo
samo čuli.' 23 Jedino je Bog put njen proniknuo, on jedini znade gdje
se nalazi. 24 Jer pogledom granice zemlje hvata i opaža sve pod svodom
nebeskim. 25 Kad htjede vjetru odredit težinu i mjerilom svu vodu izmjeriti,
26 kad je zakone daždu nametnuo i oblacima gromovnim putove, 27 tad ju
je vidio te izmjerio, učvrstio i do dna ispitao. 28 A potom je rekao čovjeku:
Strah Gospodnji - eto što je mudrost; 'Zla se kloni' - to ti je razumnost.”

29

1 Job nastavi svoju besjedu i reče: 2 “O, da mi je prošle proživjet' mjesece,
dane one kad je Bog nada mnom bdio, 3 kad mi je nad glavom njegov sjao
žižak a kroz mrak me svjetlo njegovo vodilo, 4 kao u dane mojih zrelih
jeseni kad s mojim stanom Bog prijateljevaše, 5 kada uz mene još bijaše
Svesilni i moji me okruživahu dječaci, 6 kada mi se noge u mlijeku kupahu,
a potokom ulja ključaše mi kamen! 7 Kada sam na vrata gradska izlazio i
svoju stolicu postavljao na trg, 8 vidjevši me, sklanjali bi se mladići, starci

bi ustavši stojeći ostali. 9 Razgovor bi prekidali uglednici i usta bi svoja
rukom zatvarali. 10 Glavarima glas bi sasvim utihnuo, za nepce bi im se
zalijepio jezik. 11 Tko god me slušao, blaženim me zvao, hvalilo me oko kad
bi me vidjelo. 12 Jer, izbavljah bijednog kada je kukao i sirotu ostavljenu
bez pomoći. 13 Na meni bješe blagoslov izgubljenih, srcu udovice ja veselje
vraćah. 14 Pravdom se ja kao haljinom odjenuh, nepristranost bje mi
plaštem i povezom. 15 Bjeh oči slijepcu i bjeh noge bogalju, 16 otac ubogima,
zastupnik strancima. 17 Kršio sam zube čovjeku opaku, plijen sam čupao
iz njegovih čeljusti. 18 Govorah: 'U svom ću izdahnuti gnijezdu, k'o palma,
bezbrojne proživjevši dane.' 19 Korijenje se moje sve do vode pruža, na
granama mojim odmara se rosa. 20 Pomlađivat će se svagda slava moja i
luk će mi se obnavljati u ruci.' 21 Slušali su željno što ću im kazati i šutjeli
da od mene savjet čuju. 22 Na riječi mi ne bi ništa dometali i besjede su
mi daždile po njima. 23 Za mnom žudjeli su oni k'o za kišom, otvarali usta
k'o za pljuskom ljetnim. 24 Osmijeh moj bijaše njima ohrabrenje; pazili su
na vedrinu moga lica. 25 Njima ja sam izabirao putove, kao poglavar ja
sam ih predvodio, kao kralj među svojim kad je četama kao onaj koji tješi
ojađene.

30

1 “A sada, gle, podruguju se mnome ljudi po ljetima mlađi od mene kojih
oce ne bih bio metnuo ni s ovčarskim psima stada svojega. 2 Ta što će
mi jakost ruku njihovih kad im muževna ponestane snaga ispijena glađu
i oskudicom. 3 Glodali su u pustinji korijenje i čestar opustjelih ruševina.
4 Lobodu su i s grmlja lišće brali, kao kruh jeli korijenje žukino. 5 Od
društva ljudskog oni su prognani, za njima viču k'o za lopovima. 6 Živjeli su
po strašnim jarugama, po spiljama i u raspuklinama. 7 Urlik im se iz šikarja
dizao; po trnjacima ležahu stisnuti. 8 Sinovi bezvrijednih, soj bezimenih,
bičevima su iz zemlje prognani. 9 Rugalicom sam postao takvima i njima
sada služim kao priča! 10 Gnušaju me se i bježe od mene, ne ustežu se
pljunut' mi u lice. 11 I jer On luk mi slomi i satrije me, iz usta svojih izbaciše
uzdu. 12 S desne moje strane rulja ustaje, noge moje u bijeg oni tjeraju, put
propasti prema meni nasiplju. 13 Stazu mi ruše da bi me satrli, napadaju
i ne brani im nitko, 14 prolomom oni širokim naviru i kotrljaju se poput
oluje. 15 Strahote sve se okreću na mene, mojeg ugleda kao vjetra nesta,
poput oblaka iščeznu spasenje. 16 Duša se moja rasipa u meni, dani nevolje
na me se srušili. 17 Noću probada bolest kosti moje, ne počivaju boli što
me glođu. 18 Muka mi je i halju nagrdila i stegla me k'o ovratnik odjeće.
19 U blato me je oborila dolje, gle, postao sam k'o prah i pepeo. 20 K Tebi
vičem, al' Ti ne odgovaraš; pred Tobom stojim, al' Ti i ne mariš. 21 Prema
meni postao si okrutan; rukom preteškom na me se obaraš. 22 U vihor
me dižeš, nosiš me njime, u vrtlogu me olujnom kovitlaš. 23 Da, znadem
da si me smrti predao, saborištu zajedničkom svih živih. 24 Al' ne pruža
li ruku utopljenik, ne viče li kad padne u nevolju? 25 Ne zaplakah li nad
nevoljnicima, ne sažalje mi duša siromaha? 26 Sreći se nadah, a dođe
nesreća; svjetlost čekah, a gle, zavi me tama. 27 Utroba vri u meni bez
prestanka, svaki dan nove patnje mi donosi. 28 Smrknut idem, al' nitko me
ne tješi; ustajem u zboru - da bih kriknuo. 29 Sa šakalima sam se zbratimio
i nojevima postao sam drugom. 30 Na meni sva je koža pocrnjela, i kosti mi
je sažgala ognjica. 31 Tužaljka mi je ugodila harfu, svirala mi glas narikača
ima.

31

1 Sa svojim očima savez sam sklopio da pogledat neću nijednu djevicu.
2 A što mi je Bog odozgo dosudio, kakva mi je baština od Svesilnoga? 3 TÓa
nije li nesreća za opakoga, a nevolja za one koji zlo čine? 4 Ne proniče li
on sve moje putove, ne prebraja li on sve moje korake? 5 Zar sam ikad
u društvu laži hodio, zar mi je noga k prijevari hitjela? 6 Nek' me na
ispravnoj mjeri Bog izmjeri pa će uvidjeti neporočnost moju! 7 Ako mi
je korak s puta kad zašao, ako mi se srce za okom povelo, ako mi je ljaga
ruke okaljala, 8 neka drugi jede što sam posijao, neka sve moje iskorijene
izdanke! 9 Ako mi zavede srce žena neka, ako za vratima svog bližnjeg
kad vrebah, 10 neka moja žena drugom mlin okreće, neka s drugim svoju
podijeli postelju! 11 Djelo bestidno time bih počinio, zločin kojem pravda
treba da presudi, 12 užego vatru što žeže do Propasti i što bi svu moju
sažgala ljetinu. 13 Ako kada prezreh pravo sluge svoga il' služavke, sa
mnom kad su se parbili, 14 što ću učiniti kada Bog ustane? Što ću odvratit'
kad račun zatraži? 15 Zar nas oba on ne stvori u utrobi i jednako sazda
u krilu majčinu? 16 Ogluših li se na molbe siromaha ili rasplakah oči
udovičine? 17 Jesam li kada sam svoj jeo zalogaj a da ga nisam sa sirotom
dijelio? 18 TÓa od mladosti k'o otac sam mu bio, vodio sam ga od krila
materina! 19 Zar sam beskućnika vidio bez odjeće ili siromaha kog bez
pokrivača 20 a da mu bedra ne blagoslovišе mene kad se runom mojih
ovaca ogrija? 21 Ako sam ruku na nevina podigao znajuć' da mi je na
vratima branitelj, 22 nek' se rame moje od pleća odvali i neka mi ruka
od lakta otpadne! 23 Jer strahote Božje na mene bi pale, njegovu ne bih
odolio veličanstvu. 24 Zar sam u zlato pouzdanje stavio i rekao zlatu:
'Sigurnosti moja!' 25 Zar sam se veliku blagu radovao, bogatstvima koja
su mi stekle ruke? 26 Zar se, gledajući sunce kako blista i kako mjesec
sjajni nebom putuje, 27 moje srce dalo potajno zavesti da bih rukom njima
poljubac poslao? 28 Grijeh bi to bio što za sudom vapije, jer Boga višnjega
bih se odrekao. 29 Zar se obradovah nevolji dušmana i likovah kad ga
je zlo zadesilo, 30 ja koji ne dadoh griješiti jeziku, proklinjući ga i želeći
da umre? 31 Ne govorahu li ljudi mog šatora: 'TÓa koga nije on mesom
nasitio'? 32 Nikad nije stranac vani noćivao, putniku sam svoja otvarao
vrata. 33 Zar sam grijehe svoje ljudima tajio, zar sam u grudima skrivao
krivicu 34 jer sam se plašio govorkanja mnoštva i strahovao od prezira
plemenskog te sam mučao ne prelazeć' svoga praga? 35 O, kad bi koga
bilo da mene sasluša! Posljednju sam svoju riječ ja izrekao: na Svesilnom
je sad da mi odgovori! Nek' mi optužnicu napiše protivnik, 36 i ja ću je
nosit' na svome ramenu, čelo ću njome k'o krunom uresit'. 37 Dat ću mu
račun o svojim koracima i poput kneza pred njega ću stupiti.” 38 Ako je na
me zemlja moja vikala, ako su s njom brazde njezine plakale; 39 ako sam
plodove jeo ne plativši i ako sam joj ojadio ratare, 40 [40a] neka mjesto žita
po njoj niče korov, a mjesto ječma nek' posvud kukolj raste! [40b] Konac
riječi Jobovih.

32

1 Ona tri čovjeka prestadoše Jobu odgovarati, jer je on sebe smatrao
nevinim. 2 Nato se rasrdi Elihu, sin Barakeelov, iz Buza, od plemena
Ramova: planu gnjevom na Joba zato što je sebe držao pravednim pred
Bogom; 3 a planu gnjevom i na tri njegova prijatelja jer nisu više našli

ništa što bi odgovorili te su tako Boga osudili. 4 Dok su oni govorili s
Jobom, Elihu je šutio, jer su oni bili stariji od njega. 5 Ali kad vidje da
ona tri čovjeka nisu više imala odgovora u ustima, planu od srdžbe. 6 I
progovorivši, Elihu, sin Barakeelov, iz Buza, reče: "Po godinama svojim
još mlad sam ja, a u duboku vi ste ušli starost; bojažljivo se zato ja ustezah
znanje svoje pokazati pred vama. 7 Mišljah u sebi: 'Govorit će starost,
mnoge godine pokazat će mudrost.' 8 Uistinu, dah neki u ljudima, duh
Svesilnog mudrim čini čovjeka. 9 Dob poodmakla ne daje mudrosti a niti
starost pravednosti uči. 10 Zato vas molim, poslušajte mene da vam i ja
znanje svoje izložim. 11 S pažnjom sam vaše besjede pratio i razloge sam
vaše saslušao dok ste tražili što ćete kazati. 12 Na vama moja sva bijaše
pažnja, al' ne bi nikog da Joba pobije ni da mu od vas tko riječ opovrgne.
13 Nemojte reći: 'Na mudrost smo naišli! Bog će ga pobit jer čovjek ne
može.' 14 Nije meni on besjedu upravio: odvratit mu neću vašim riječima.
15 Poraženi, otpovrgnut ne mogu, riječi zapeše u grlu njihovu. 16 Čekao
sam! Al', gle, oni ne zbore. Umukoše, ni riječ više da kažu! 17 Na meni je
da progovorim sada, znanje ću svoje i ja izložiti. 18 Riječi mnoge u meni
naviru dok iznutra moj duh mene nagoni. 19 Gle, nutrina mi je k'o mošt
zatvoren, k'o nova će se raspući mješina. 20 Da mi odlane, govorit ću stoga,
otvorit ću usne i odvratit' vama. 21 Nijednoj strani priklonit se neću niti
laskat ja namjeravam kome. 22 Laskati ja ne umijem nikako, jer smjesta bi
me Tvorac moj smaknuo.

33

1 Čuj dakle, Jobe, što ću ti kazati, prikloni uho mojim besjedama. 2 Evo,
usta sam svoja otvorio, a jezik riječi pod nepcem mi stvara. 3 Iskreno će
ti zborit' srce moje, usne će čistu izreći istinu. 4 TÓa i mene je duh Božji
stvorio, dah Svesilnoga oživio mene. 5 Ako uzmogneš, ti me opovrgni;
spremi se da se suprotstaviš meni! 6 Gle, kao i ti, i ja sam pred Bogom,
kao i ti, od gline bjeh načinjen; 7 zato ja strahom tebe motrit' neću, ruka
te moja neće pritisnuti. 8 Dakle, na moje uši rekao si - posve sam jasno
tvoje čuo riječi: 9 'Nedužan sam i bez ikakva grijeha; prav sam i nema
krivice na meni. 10 Al' On izlike protiv mene traži i za svojeg me drži
dušmanina. 11 Noge je moje u klade metnuo, nad svakim mojim on pazi
korakom.' 12 Ovdje, kažem ti, u pravu ti nisi, jer s Bogom čovjek mjerit'
se ne može. 13 Pa zašto s njime zamećeš prepirku što ti na svaku riječ ne
odgovara? 14 Bog zbori nama jednom i dva puta, al' čovjek na to pažnju ne
obraća. 15 U snovima, u viđenjima noćnim, kada san dubok ovlada ljudima
i na ležaju dok tvrdo snivaju, 16 tad on govori na uho čovjeku i utvarama
plaši ga jezivim 17 da ga od djela njegovih odvrati, da u čovjeku obori
oholost, 18 da dušu njegovu spasi od jame i život mu od puta u Podzemlje.
19 Bolešću on ga kara na ležaju kad mu se kosti tresu bez prestanka, 20 kad
se kruh gadi njegovu životu i ponajbolje jelo duši njegovoj; 21 kada mu tijelo
gine naočigled i vide mu se kosti ogoljele, 22 kad mu se duša približava
jami a život njegov boravištu mrtvih. 23 Ako se uza nj nađe tad anđeo,
posrednik jedan između tisuću, da čovjeka na dužnost opomene, 24 pa se
sažali nad njim i pomoli: 'Izbavi ga da u jamu ne ide; za život njegov
nađoh otkupninu! 25 Neka mu tijelo procvate mladošću, nek' se vrati u
dane mladenačke!' 26 Vapije k Bogu i Bog ga usliša: radosno On ga pogleda
u lice; vrati čovjeku pravednost njegovu. 27 Tada čovjek pred ljudima

zapjeva: 'Griješio sam i pravo izvrtao, ali mi Bog zlom nije uzvratio. 28 On
mi je dušu spasio od jame i život mi se veseli svjetlosti.' 29 Gle, sve to Bog
je spreman učiniti do dva i do tri puta za čovjeka: 30 da dušu njegovu
spasi od jame i da mu život svjetlošću obasja. 31 Pazi dÓe, Jobe, dobro me
poslušaj; šuti, jer nisam sve još izrekao. 32 Ako riječi još imaš, odvrati mi,
zbori - rado bih opravdao tebe. 33 Ako li nemaš, poslušaj me samo: pazi,
rad bih te poučit' mudrosti."

34

1 Elihu nastavi svoju besjedu i reče: 2 "I vi, mudraci, čujte što ću reći,
vi, ljudi umni, poslušajte mene, 3 jer uši nam prosuđuju besjede isto kao
što nepce hranu kuša. 4 Zajedno ispitajmo što je pravo i razmislimo skupa
što je dobro. 5 Job je utvrdio: 'Ja sam pravedan, ali Bog meni pravdu
uskraćuje. 6 U pravu sam, a lašcem prave mene, nasmrt prostrijeljen, a
bez krivnje svoje!' 7 Zar gdje čovjeka ima poput Joba koji porugu pije
kao vodu, 8 sa zlikovcima koji skupa hodi i s opakima isti dijeli put? 9 On
tvrdi: 'Kakva korist je čovjeku od tog što Bogu ugoditi želi?' 10 Stoga me
čujte, vi ljudi pametni! Od Boga zlo je veoma daleko i nepravednost od
Svemogućega, 11 te on čovjeku plaća po djelima, daje svakom po njegovu
vladanju. 12 Odista, Bog zla nikada ne čini, niti Svesilni kad izvrće pravo.
13 TÓa tko je njemu povjerio zemlju i vasioni svijet tko je stvorio? 14 Kad
bi on dah svoj u se povukao, kad bi čitav svoj duh k sebi vratio, 15 sva
bića bi odjednom izdahnula i u prah bi se pretvorio čovjek. 16 Ako razuma
imaš, slušaj ovo, prikloni uho glasu riječi mojih. 17 Može li vladat' koji
mrzi pravo? Najpravednijeg hoćeš li osudit'? - 18 Onog koji kaže kralju:
'Nitkove!' a odličniku govori: 'Zlikovče!' 19 Koji nije spram knezovima
pristran i jednak mu je ubog i mogućnik, jer oni su djelo ruku njegovih?
20 Zaglave za tren, usred gluhe noći: komešaju se narodi, prolaze; ni od
čije ruke moćni padaju. 21 Jer, on nadzire pute čovjekove, pazi nad svakim
njegovim korakom. 22 Nema toga mraka niti crne tmine gdje bi se mogli
zlikovci sakriti. 23 Bog nikome unaprijed ne kaže kada će na sud pred
njega stupiti. 24 Bez saslušanja on satire jake i stavlja druge na njihovo
mjesto. 25 TÓa odveć dobro poznaje im djela! Sred noći on ih obara i gazi.
26 Ćuškom ih bije zbog zloće njihove na mjestu gdje ih svi vidjeti mogu.
27 Jer prestadoše za njime hoditi, zanemariše putove njegove 28 goneć
uboge da vape do njega i potlačene da k njemu leleču. 29 Al' miruje li, tko
da njega gane? Zastre li lice, tko ga vidjet' može? 30 Nad pucima bdi k'o
i nad čovjekom da ne zavlada tko narod zavodi. 31 Kada bezbožnik Bogu
svome kaže: 'Zavedoše me, više griješit neću. 32 Ne uviđam li, ti me sad
pouči, i ako sam kad nepravdu činio, ubuduće ja činiti je neću!' 33 Misliš
da Bog mora njega kazniti, dok ti zamisli njegove prezireš? Al' kada ti
odlučuješ, a ne ja, mudrost nam svoju istresi dÓe sada! 34 Svi ljudi umni
sa mnom će se složit' i svatko razuman koji čuje mene: 35 Nepromišljeno
Job je govorio, u riječima mu neima mudrosti. 36 Stoga, nek' se Job dokraja
iskuša, jer odgovara poput zlikovaca; 37 a svom grijehu još pobunu domeće,
među nama on plješće dlanovima i hule svoje na Boga gomila."

35

1 Elihu nastavi svoju besjedu i reče: 2 "Zar ti misliš da pravo svoje
braniš, da pravednost pred Bogom dokazuješ, 3 kada mu kažeš: 'Što ti je to

važno, i ako griješim, što ti činim time?' 4 Na sve to ja ću odgovorit' tebi i
prijateljima tvojim ujedno. 5 Po nebu se obazri i promatraj! Gledaj oblake:
od tebe su viši! 6 Ako griješiš, što si mu uradio, prijestupom svojim što si
mu zadao? 7 Ako si prav, što si dodao njemu i što iz ruke tvoje on dobiva?
8 Opakost tvoja tebi slične pogađa i pravda tvoja čovjeku koristi. 9 Ali kad
ispod teškog stenju jarma, kad vapiju na nasilje moćnika, 10 nitko ne kaže:
'Gdje je Bog, moj tvorac, koji noć pjesmom veselom ispunja, 11 umnijim nas
od zvijeri zemskih čini i mudrijima od ptica nebeskih?' 12 Tad vapiju, al'
on ne odgovara poradi oholosti zlikovaca. 13 Ali kako je isprazno tvrditi
da Bog njihove ne čuje vapaje, da pogled na njih ne svraća Svesilni! 14 A
kamoli tek kada ti govoriš: 'On ne vidi mene, parnica moja pred njime
stoji, a ja na nj još čekam.' 15 Ili: 'Njegova srdžba ne kažnjava, nimalo on
za prijestupe ne mari.' 16 Isprazno tada otvara Job usta i besjede gomila
nerazumne."

36

1 Elihu nastavi i reče: 2 "Strpi se malo, pa ću te poučit', jer još nisam
sve rekao za Boga. 3 Izdaleka ću svoje iznijet' znanje da Stvoritelja svojega
opravdam. 4 Zaista, za laž ne znaju mi riječi, uza te je čovjek znanjem
savršen. 5 Gle, Bog je silan, ali ne prezire, silan je snagom razuma
svojega. 6 Opakome on življeti ne daje, nevoljnicima pravicu pribavlja.
7 S pravednika on očiju ne skida, na prijestolje ih diže uz kraljeve da bi
dovijeka bili uzvišeni. 8 Ako su negvam' oni okovani i užetima nevolje
sputani, 9 djela njihova on im napominje, kazuje im grijeh njine oholosti.
10 Tad im otvara uho k opomeni i poziva ih da se zla okane. 11 Poslušaju li
te mu se pokore, dani im završavaju u sreći, u užicima godine njihove.
12 Ne slušaju li, od koplja umiru, zaglave, sami ne znajući kako. 13 A
srca opaka mržnju njeguju, ne ištu pomoć kad ih on okuje; 14 u cvatu
svoga dječaštva umiru i venu poput hramskih milosnika. 15 Nevoljnog on
bijedom njegovom spasava i u nesreći otvara mu oči: 16 izbavit će te iz
ždrijela tjeskobe k prostranstvima bezgraničnim izvesti, k prepunu stolu
mesa pretiloga. 17 Ako sudio nisi opakima, ako si pravo krnjio siroti, 18 nek'
te obilje odsad ne zavede i nek' te dar prebogat ne iskvari. 19 Nek' ti je gavan
k'o čovjek bez zlata, a čovjek jake ruke poput slaba. 20 Ne goni one koji su ti
tuđi da rodbinu na njino mjesto staviš. 21 Pazi se da u nepravdu ne skreneš,
jer zbog nje snađe tebe iskušenje. 22 Gle, uzvišen je Bog u svojoj snazi! Zar
učitelja ima poput njega? 23 Tko je njemu put njegov odredio? Tko će mu
reći: 'Radio si krivo'? 24 Spomeni se veličati mu djelo što ga pjesmama
ljudi opjevaše. 25 S udivljenjem svijet čitav ga promatra, divi se čovjek, pa
ma izdaleka. 26 Veći je Bog no što pojmit' možemo, nedokučiv je broj ljeta
njegovih! 27 U visini on skuplja kapi vode te dažd u paru i maglu pretvara.
28 Pljuskovi tada pljušte iz oblaka, po mnoštvu ljudskom dažde obilato.
31 Pomoću njih on podiže narode, u izobilju hranom ih dariva. 29 Tko li će
shvatit' širenje oblaka, tutnjavu strašnu njegovih šatora? 30 Gle, on nad
sobom razastire svjetlost i dno morsko on vodama pokriva. 32 On munju
drži objema rukama i kazuje joj kamo će zgoditi. 33 Glasom gromovnim
sebe navješćuje, stiže s gnjevom da zgromi opačinu.

37

1 Da, od toga i moje srce drhti i s mjesta svoga iskočiti hoće. 2 Čujte,
čujte gromor glasa njegova, tutnjavu što mu iz usta izlazi. 3 Gle, munja

lijeće preko cijelog neba - i sijevne blijesak s kraja na kraj zemlje - 4 iza nje
silan jedan glas se ori: to On gromori glasom veličajnim. Munje mu lete,
nitko ih ne priječi, tek što mu je glas jednom odjeknuo. 5 Da, Bog gromori
glasom veličajnim, djela velebna, neshvatljiva stvara. 6 Kad snijegu kaže:
'Zasniježi po zemlji!' i pljuskovima: 'Zapljuštite silno!' 7 svakom čovjeku
zapečati ruke da svi njegovo upoznaju djelo. 8 U brlog se tad zvijeri sve
uvuku i na svojem se šćućure ležaju. 9 S južne se strane podiže oluja, a
studen vjetri sjeverni donose. 10 Već led od daha Božjega nastaje i vodena
se kruti površina. 11 I opet vodom puni on oblake, i sijevat' stanu oblaci
munjama; 12 kruže posvuda po volji njegovoj, što im naloži, to će izvršiti
na licu cijelog kruga zemaljskoga. 13 Šalje ih - ili da kazni narode, ili da
ih milosrđem obdari. 14 Poslušaj ovo, Jobe, umiri se i promotri djela Božja
čudesna. 15 Znaš li kako Bog njima zapovijeda, kako munju iz oblaka svog
pušta? 16 Znaš li o čem vise gore oblaci? Čudesna to su znanja savršenog.
17 Kako ti gore od žege haljine u južnom vjetru kad zemlja obamre? 18 Zar
si nebesa s njim ti razapeo, čvrsta poput ogledala livenog? 19 DÓe naputi
me što da mu kažemo: zbog tmine se ne snalazimo više. 20 Zar ćeš mu
reći: 'Hoću govoriti'? Ili na propast vlastitu pristati? 21 Tko, dakle, može
u svjetlost gledati na nebesima što se sja blistavo kada oblake rastjeraju
vjetri? 22 Sa sjevera k'o zlato je bljesnulo: veličanstvom strašnim Bog se
odjenu! 23 Da, Svesilnog doseći ne možemo, neizmjeran je u moći i sudu,
velik u pravdi, nikog on ne tlači. 24 Zato ljudi svi neka ga se boje! Na
mudrost oholu on i ne gleda!”

38

1 Nato Jahve odgovori Jobu iz oluje i reče: 2 “Tko je taj koji riječima
bezumnim zamračuje božanski promisao? 3 Bokove svoje opaši k'o junak:
ja ću te pitat', a ti me pouči. 4 Gdje si bio kad zemlju utemeljih? Kazuj,
ako ti je znanje sigurno. 5 Znaš li tko joj je mjere odredio i nad njom uže
mjerničko napeo? 6 Na čemu joj počivaju temelji? Tko joj postavi kamen
ugaoni 7 dok su klicale zvijezde jutarnje i Božji uzvikivali dvorjani? 8 Tko li
zatvori more vratnicama kad je navrlo iz krila majčina; 9 kad ga oblakom
k'o haljom odjenuh i k'o pelenam' ovih maglom gustom; 10 kad sam njegovu
odredio među, vrata stavio sa prijevornicama? 11 Dotle, ne dalje, rekao sam
njemu, tu nek' se lomi ponos tvog valovlja! 12 Zar si ikad zapovjedio jutru,
zar si kazao zori mjesto njeno, 13 da poduhvati zemlju za rubove i da iz nje
sve bezbožnike strese; 14 da je pretvori u glinu pečatnu i oboji je k'o kakvu
haljinu. 15 Ona uzima svjetlost zlikovcima i pesnicu im lomi uzdignutu.
16 Zar si ti prodro do izvora morskih, po dnu bezdana zar si kad hodio?
17 Zar su ti vrata smrti pokazali; vidje li dveri kraja mrtvih sjena? 18 Zar
si prostranstvo zemlje uočio? Govori, ako ti je znano sve to. 19 Koji putovi
u dom svjetla vode, na kojem mjestu prebivaju tmine, 20 da ih odvedeš u
njine krajeve, da im put k stanu njihovu pokažeš? 21 Ti znadeš to, tÓa
davno ti se rodi, tvojih dana broj veoma je velik! 22 Zar si stigao do riznica
snijega i zar si tuče spremišta vidio 23 što ih pričuvah za dane nevolje, za
vrijeme boja krvava i rata? 24 Kojim li se putem dijeli munja kada iskre
po svoj zemlji prosipa? 25 Tko li je jaz iskopao povodnju, tko prokrčio pute
grmljavini 26 da bi daždjelo na kraj nenastanjen, na pustinju gdje žive
duše nema, 27 da bi neplodnu napojio pustoš, da bi u stepi trava izniknula?
28 Ima li kiša svoga roditelja? Tko je taj koji kapi rose rađa? 29 Iz čijeg li

mraz izlazi krila, tko slanu stvara što s nebesa pada? 30 Kako čvrsnu vode
poput kamena i led se hvata površja bezdana? 31 Možeš li lancem vezati
Vlašiće i razdriješiti spone Orionu, 32 u pravo vrijeme izvesti Danicu, vodit'
Medvjeda s njegovim mladima? 33 Zar poznaješ ti zakone nebeske pa da
njima moć na zemlji dodijeliš? 34 Zar doviknuti možeš oblacima pa da
pljuskovi tebe poslušaju? 35 Zar na zapovijed tvoju munje lijeću i tebi zar
se odazivlju: 'Evo nas'? 36 Tko je mudrost darovao ibisu, tko li je pamet ulio
u pijetla? 37 Tko to mudro prebrojava oblake i tko nebeske izlijeva mjehove
38 dok se zemlja u tijesto ne zgusne i dok se grude njezine ne slijepe? 39 Zar
ćeš ti plijen uloviti lavici ili ćeš glad utažit' lavićima 40 na leglu svojem dok
gladni čekaju i vrebaju na žrtvu iz zaklona? 41 Tko hranu gavranovima
pribavlja kad Bogu ptići njegovi cijuču i naokolo oblijeću bez hrane?

39

1 Znaš li kako se legu divokoze? Vidje li kako se mlade košute? 2 Izbroji
li koliko nose mjeseci, znaš li u koje doba se omlade? 3 Sagnuvši se, polegu
lanad svoju i breme usred pustinje odlažu, 4 a kad im porod ojača, poraste,
ostave ga i ne vraćaju mu se. 5 Tko dade divljem magarcu slobodu i tko to
oglav skinu njemu s glave? 6 U zavičaj mu dadoh ja pustinju i polja slana da
ondje živuje. 7 Buci gradova on se podruguje i ne sluša goničevih povika.
8 Luta brdima, svojim pašnjacima, u potrazi za zeleni svakakvom. 9 Možeš
li slugom učinit' bivola, zadržat' ga noć jednu za jaslama? 10 Možeš li njega
za brazdu prikovat' da ralo vuče po docima tvojim? 11 Možeš li se osloniti
na njega jer je njegova snaga prevelika i prepustit' mu težak svoj posao?
12 Misliš li tebi da će se vratiti i na gumno ti dotjerati žito? 13 Krilima
svojim noj trepće radosno, iako krila oskudnih i perja. 14 On svoja jaja na
zemlji ostavlja, povjerava ih pijesku da ih grije, 15 ne mareć' što ih zgazit'
može noga ili nekakva divlja zvijer zgnječiti. 16 S nojićima k'o s tuđima
postupa; što mu je trud zaludu, on ne mari. 17 Jer Bog je njega lišio pameti,
nije mu dao nikakva razbora. 18 Ali kada na let krila raširi, tada se ruga
konju i konjaniku. 19 Zar si ti konja obdario snagom zar si mu ti vrat
grivom ukrasio? 20 Zar ti činiš da skače k'o skakavac, da u strah svakog
nagoni hrzanjem? 21 Kopitom zemlju veselo raskapa, neustrašivo srlja na
oružje. 22 Strahu se ruga, ničeg se ne boji, ni pred mačem uzmaknuti neće.
23 Na sapima mu zvekeće tobolac, koplje sijeva i ubojna sulica. 24 Bijesan
i nestrpljiv guta prostore; kad rog zasvira, tko će ga zadržat': 25 na svaki
zvuk roga on zarže: Ha! Izdaleka on ljuti boj već njuši, viku bojnu i poklič
vojskovođa. 26 Zar po promislu tvojem lijeće soko i prema jugu krila svoja
širi? 27 Zar se na nalog tvoj diže orao i vrh timora gnijezdo sebi vije? 28 Na
litici on stanuje i noćÄi, na grebenima vrleti visokih. 29 Odatle na plijen
netremice vreba, oči njegove vide nadaleko. 30 Krvlju se hrane njegovi
orlići; gdje je ubijenih, tamo je i on.”

40

1 I Jahve se obrati Jobu i reče mu: 2 “Zar će se s Jakim preti još kudilac?
Tužitelj Božji nek' sam odgovori!” 3 A Job odgovori Jahvi i reče: 4 “Odveć
sam malen: što da odgovorim? Rukom ću svoja zatisnuti usta. 5 Riječ rekoh
- neću više započeti; rekoh dvije - al' neću nastaviti.” 6 Nato Jahve odgovori
Jobu iz oluje i reče: 7 “Bokove svoje opaši k'o junak, ja ću te pitat', a ti me
pouči. 8 Zar bi i moj sud pogaziti htio, okrivio me da sebe opravdaš? 9 Zar
ti mišica snagu Božju ima, zar glasom grmjet' možeš poput njega? 10 Ogrni

se sjajem i veličanstvom, dostojanstvom se odjeni i slavom. 11 Plani dÓe
bijesom ognja jarosnoga, pogledom jednim snizi oholnika. 12 Ponositoga
pogledaj, slomi ga, na mjestu satri svakoga zlikovca. 13 U zemlju sve njih
zajedno zakopaj, u mračnu ih pozatvaraj tamnicu. 14 Tada ću i ja tebi
odat' hvalu što si se svojom desnicom spasio. 15 A sada, dÓe promotri
Behemota! Travom se hrani poput govečeta, 16 u bedrima je, gle, snaga
njegova, a krepkost mu u mišićju trbušnom. 17 Poput cedra rep podignut
ukruti, sva su mu stegna ispreplele žile. 18 Mjedene cijevi kosti su njegove,
zglobovi mu od željeza kvrge. 19 Prvenac on je Božjega stvaranja; mačem
ga je naoružao tvorac. 20 Gore mu danak u hrani donose i sve zvijerje
što po njima se igra. 21 Pod lotosom on zavaljen počiva, guštik močvarni
i glib kriju ga. 22 Sjenu mu pravi lotosovo lišće, pod vrbama on hladuje
potočnim. 23 Nabuja li rijeka, on ne strahuje: nimalo njega ne bi zabrinulo
da mu u žvale i sav Jordan jurne. 24 Tko bi za oči uhvatio njega i tko
bi mu nos sulicom probio? 25 Zar loviš Levijatana udicom? Zar ćeš mu
jezik zažvalit' užetom? 26 Zar mu nozdrve trskom probost' možeš ili mu
kukom probiti vilicu? 27 Hoće li te on preklinjat' za milost, hoće li s tobom
blago govoriti? 28 I zar će s tobom savez on sklopiti da sveg života tebi
sluga bude? 29 Hoćeš li se s njim k'o s pticom poigrat' i vezat' ga da kćeri
razveseliš? 30 Hoće li se za nj cjenkati ribari, među sobom podijelit' ga
trgovci? 31 Možeš li kopljem njemu kožu izbost ili glavu mu probiti ostima?
32 Podigni de ruku svoju na njega: za boj se spremi - bit će ti posljednji!

41

1 Zalud je nadu u njega gojiti, na pogled njegov čovjek već pogiba.
2 Junaka nema da njega razdraži, tko će mu se u lice suprotstavit'? 3 Tko
se sukobi s njim i živ ostade? Pod nebesima tog čovjeka nema! 4 Prešutjet
neću njegove udove, ni silnu snagu, ni ljepotu stasa. 5 Tko mu smije
razodjenut' odjeću, tko li kroz dvostruk prodrijeti mu oklop? 6 Tko će mu
ralje rastvorit' dvokrilne kad strah vlada oko zubi njegovih? 7 Hrbat mu je
od ljuskavih štitova, zapečaćenih pečatom kamenim. 8 Jedni uz druge tako
se sljubiše da među njima dah ne bi prošao. 9 Tako su čvrsto slijepljeni
zajedno: priljubljeni, razdvojit' se ne mogu. 10 Kad kihne, svjetlost iz njega
zapršti, poput zorinih vjeđa oči su mu. 11 Zublje plamsaju iz njegovih
ralja, iskre ognjene iz njih se prosiplju. 12 Iz nozdrva mu sukljaju dimovi
kao iz kotla što kipi na vatri. 13 Dah bi njegov zapalio ugljevlje, jer mu
iz ralja plamenovi suču. 14 U šiji leži sva snaga njegova, a ispred njega
užas se prostire. 15 Kad se ispravi, zastrepe valovi i prema morskoj uzmiču
pučini. 16 Poput pećine srce mu je tvrdo, poput mlinskoga kamena otporno.
17 Pregibi tusta mesa srasli su mu, čvrsti su kao da su saliveni. 18 Zgodi li
ga mač, od njeg se odbije, tako i koplje, sulica i strijela. 19 Poput slame je za
njega željezo, mjed je k'o drvo iscrvotočeno. 20 On ne uzmiče od strelice
s luka, stijenje iz praćke na nj k'o pljeva pada. 21 K'o slamčica je toljaga
za njega, koplju se smije kad zazviždi nad njim. 22 Crepovlje oštro ima
na trbuhu i blato njime ore k'o drljačom. 23 Pod njim vrtlog sav k'o lonac
uskipi, uspjeni more k'o pomast u kotlu. 24 Za sobom svijetlu ostavlja on
brazdu, regbi, bijelo runo bezdan prekriva. 25 Ništa slično na zemlji ne
postoji i niti je tko tako neustrašiv. 26 I na najviše on s visoka gleda, kralj
je svakome, i najponosnijim.”

42

1 A Job ovako odgovori Jahvi: 2 “Ja znadem, moć je tvoja bezgranična:
što god naumiš, to izvesti možeš. 3 Tko je taj koji riječima bezumnim
zamračuje božanski promisao? Govorah stoga, ali ne razumjeh, o
čudesima meni neshvatljivim. 4 O, poslušaj me, pusti me da zborim: ja
ću te pitat', a ti me pouči. 5 Po čuvenju tek poznavah te dosad, ali sada
te oči moje vidješe. 6 Sve riječi svoje zato ja poričem i kajem se u prahu i
pepelu.” 7 Kada Jahve izgovori Jobu ove riječi, reče on Elifazu Temancu:
“Ti i tvoja dva prijatelja raspalili ste gnjev moj jer niste o meni onako
pravo govorili kao moj sluga Job. 8 Zato uzmite sada sedam junaca i sedam
ovnova i pođite k mome sluzi Jobu, pa prinesite za sebe paljenicu, a sluga
moj Job molit će se za vas. Imat ću obzira prema njemu i neću vam učiniti
ništa nažao zato što niste o meni onako pravo govorili kao moj sluga Job.”
9 Tada odoše Elifaz iz Temana, Bildad iz Šuaha i Sofar iz Naamata i učiniše
kako im je Jahve zapovjedio. I Jahve se obazre na Joba. 10 I Jahve vrati Joba
u prijašnje stanje jer se založio za svoje prijatelje, pa mu još udvostruči ono
što je posjedovao. 11 Tad se vratiše Jobu sva njegova braća, i sve njegove
sestre, i svi prijašnji znanci te su jeli s njim kruh u njegovoj kući, žaleći
ga i tješeći zbog svih nevolja što ih Jahve bijaše na nj poslao. Svaki mu
darova po jedan srebrnik i po jedan zlatan prsten. 12 Jahve blagoslovi novo
Jobovo stanje još više negoli prijašnje. Blago mu je brojilo četrnaest tisuća
ovaca, šest tisuća deva, tisuću jarmova volova i tisuću magarica. 13 Imao
je sedam sinova i tri kćeri. 14 Prvoj nadjenu ime Jemima, drugoj Kasija,
a trećoj Keren-Hapuk. 15 U svem onom kraju ne bijaše žena tako lijepih
kao Jobove kćeri. I otac im dade jednaku baštinu kao i njihovoj braći.
16 Poslije toga Job doživje dob od sto četrdeset godina i vidje djecu svoju i
djecu svoje djece do četvrtog koljena. Potom umrije Job, star, naužívši se
života.

Psalmi

1

1 Blago čovjeku koji ne slijedi savjeta opakih, ne staje na putu grešničkom
i ne sjeda u zbor podrugljivaca, 2 već uživa u Zakonu Jahvinu, o Zakonu
njegovu misli dan i noć. 3 On je k'o stablo zasađeno pokraj voda tekućica
što u svoje vrijeme plod donosi; lišće mu nikad ne vene, sve što radi dobrim
urodi. 4 Nisu takvi opaki, ne, nisu takvi! Oni su k'o pljeva što je vjetar
raznosi. 5 Stoga se opaki neće održati na sudu, ni grešnici u zajednici
pravednih. 6 Jer Jahve zna put pravednih, a propast će put opakih.

2

1 Zašto se bune narodi, zašto puci ludosti snuju? 2 Ustaju kraljevi
zemaljski, knezovi se rotÄe protiv Jahve i Pomazanika njegova: 3 “Skršimo
okove njihove i jaram njihov zbacimo!” 4 Smije se onaj što na nebu
stoluje, Gospod im se podruguje. 5 Tad im veli u svom gnjevu, žestinom
ih on zbunjuje: 6 “TÓa ja kralja svog postavih nad Sionom, svojom svetom
gorom.” 7 Obznanjujem odluku Jahvinu: Gospodin mi reče: “Ti si sin moj,
danas te rodih. 8 Zatraži samo, i dat ću ti puke u baštinu, i u posjed
krajeve zemaljske. 9 Vladat ćeš njima palicom gvozdenÄom i razbit ih
kao sud lončarski.” 10 Opametite se sada, vi kraljevi, Urazumite se, suci
zemaljski. 11 Služite Jahvi sa strahom, s trepetom se pokorite njemu, 12 da
se ne razgnjevi te ne propadnete na putu, kad uskoro plane srdžba njegova.
Blago svima koji se njemu utječu!

3

1 Psalam. Davidov. Kad je David bježao pred sinom Abšalomom. 2 Jahve,
koliko je tlačitelja mojih, koliki se podižu na me! 3 Mnogi su što o meni
zbore: “Nema mu spasenja u Bogu!” 4 Ti si ipak štit moj, Jahve; slavo moja,
ti mi glavu podižeš. 5 Iza sveg glasa Jahvi zavapih, i on me usliša sa svete
gore svoje. 6 Sad mogu leć' i usnuti, i onda ustat' jer me Jahve drži. 7 Ne
bojim se tisuća ljudi što me opsjedaju dušmanski. 8 Ustani, o Jahve! Spasi
me, o Bože moj! Ti udaraš po obrazu sve neprijatelje moje, opakima zube
razbijaš. 9 U Jahve je spasenje: na tvom narodu tvoj je blagoslov!

4

1 Zborovođi. Uz žičana glazbala. Psalam. Davidov. 2 Kad zazovem, usliši
me, Bože, pravdo moja, ti što me u tjeskobi izbavÄi: smiluj mi se, usliši
moju molitvu! 3 Sinovi čovječji, dokle će vam srca ostati tvrda? Zašto
ispraznost ljubite, opsjenu slijedite? 4 Znajte: Jahve čudesno uzvisuje
prijatelja svoga; Gospodin će me uslišiti kad ga zazovem. 5 Promislite u
srcima i ne griješite, držćite na svojim ležajima i zanijemite. 6 Prinesite
žrtve pravedne, u Jahvu se uzdajte! 7 Mnogi govore: “Tko će nam pokazati
sreću?” Obasjaj nas, Jahve, svjetlom svoga lica! 8 Više si u srce moje ulio
radosti nego kad obilno rode pšenica i vino. 9 Čim legnem, odmah u miru
i usnem, jer mi samo ti, o Jahve, daješ miran počinak.

5

1 Zborovođi. Uz frule. Psalam. Davidov. 2 Čuj, o Jahve, riječi moje,
jecaje moje razaberi! 3 Osvrni se na glas mog prizivanja, o Kralju moj i
Bože moj, jer tebe vruće zazivam! 4 Jahve, zorom glas mi već čuješ, zorom
ti već lijem molitve u nadi čekajuć'. 5 Jer ti nisi Bog kom je nepravda
mila: zlobniku nema boravka s tobom, 6 opaki ne mogu opstati pred tvojim
pogledom. Mrziš sve što čine bezakonje 7 i uništavaš lažljivce. Varalica i
krvopija Jahvi se gadi. 8 Po velikoj dobroti tvojoj unići ću u Dom tvoj; past
ću ničice pred svetim Domom tvojim, Jahve, prepun poštovanja. 9 U svojoj
me pravdi vodi poradi mojih dušmana, svoj put mi poravnaj pred očima.
10 U njihovim ustima iskrenosti nema, srce im je puno zloće; grlo im je
grob otvoren, a jezikom laskaju. 11 Kazni ih, o Bože! Nek' propadnu oni
i osnove njine, otjeraj ih zbog mnogih nedjela njihovih; tÓa oni se digoše
na tebe. 12 Nek' se raduju svi što se utječu tebi, neka kliču sve dovijeka!
Štiti ih i nek se vesele u tebi koji ljube ime tvoje, 13 jer pravednika, Jahve,
ti blagoslivljaš, dobrotom ga svojom k'o štitom zaklanjaš.

6

1 Zborovođi. Uz žičano glazbalo. U oktavi. Psalam. Davidov. 2 Jahve,
nemoj me karati u srdžbi svojoj, ne kažnjavaj me u svojoj jarosti! 3 Smiluj
mi se, Jahve, jer sam iznemog'o, Jahve, ozdravi me jer dršću kosti moje.
4 Duboko mi je duša potresena, a ti, o Jahve - dokle ćeš? 5 Vrati se, Jahve,
dušu mi izbavi, spasi me rad svoje dobrote: 6 jer među mrtvima tko te
se sjeća, u Podzemlju tko ti hvale pjeva? 7 Iznemogoh od pusta jecanja, u
noći postelju plačem zalijevam, suzama ležaj natapam. 8 Od žalosti oko mi
gasne i slabi, jer su mnogi neprijatelji moji. 9 Odstupite od mene, svi opaki,
jer je Jahve plač moj čuo. 10 Čuo je Jahve molbu moju, Jahve je primio moju
molitvu. 11 Neka se postide i užasno zbune svi moji dušmani, i puni srama
neka smjesta odstupe.

7

1 Tužaljka. Davidova. Ispjeva je Jahvi zbog Kuša Benjaminovca. 2 O
Jahve, Bože moj, tebi se utječem, od svih progonitelja spasi me, oslobodi,
3 da mi dušu ne zgrabe kao lav što razdire, a nema tko da izbavi. 4 Jahve,
Bože moj, ako to učinih, ako je nepravda na rukama mojim, 5 ako zlom
uzvratih prijatelju, ili oplijenih nepravedna tužitelja: 6 neka mi dušmanin
progoni dušu i zgrabi je, neka mi život u zemlju satre i jetru u prašinu
baci. 7 Ustani, Jahve, u svom gnjevu, digni se na bijes tlačitelja mojih.
Probudi se! Sud mi sazovi! 8 Neka te okruži skupština narodna, nad njom
sjedni visoko! 9 O Jahve, dosudi mi pravo po pravosti mojoj i po nevinosti
koja je u meni. 10 Dokrajči bezakonje zlotvora, pravedna podigni, pravedni
Bože koji proničeš srca i bubrege. 11 Meni je štit Bog koji spasava čestita
srca. 12 Bog je pravedan sudac, on povazdan prijeti: 13 ako se ne obrate,
mač će naoštriti, luk će svoj zapet' i pravo smjerit'. 14 Spremit će za njih
smrtonosno oružje, strijele će svoje užariti. 15 Eto, zlotvor zače nepravdu,
otrudnje pakošću i podlost rodi. 16 Iskopa jamu i prodube; sam u jamu
svoju pade! 17 Pakost će njegova pasti njemu na glavu, njemu na tjeme
okrenut se nasilje njegovo. 18 A ja ću hvaliti Jahvu zbog pravde njegove i
pjevat ću imenu Jahve višnjega.

8

1 Zborovođi. Po napjevu “Tijesci”. Psalam. Davidov. 2 Jahve, Gospode
naš, divno je ime tvoje po svoj zemlji, veličanstvom nebo natkriljuješ! 3 U
ustima djece i dojenčadi hvalu si spremio protiv neprijatelja, da postidiš
mrzitelja, zlotvora. 4 Gledam ti nebesa, djelo prstiju tvojih, mjesec i
zvijezde što ih učvrsti - 5 pa što je čovjek da ga se spominješ, sin čovječji
te ga pohodiš? 6 Ti ga učini malo manjim od Boga, slavom i sjajem njega
okruni. 7 Vlast mu dade nad djelima ruku svojih, njemu pod noge sve
podloži: 8 ovce i svakolika goveda, i zvijeri poljske k tome, 9 ptice nebeske
i ribe morske, i što god prolazi stazama morskim. 10 Jahve, Gospode naš,
divno je ime tvoje po svoj zemlji!

9

1 Zborovođi. Po napjevu “Umri za sina”. Psalam. Davidov. 2 $ALEF
Slavim te, Jahve, svim srcem svojim, ispovijedam sva čudesna djela tvoja.
3 Radujem se i kličem tebi, pjevam imenu tvome, Svevišnji! 4 $BET
Dušmani moji natrag krenuše, padoše i pred licem tvojim pogiboše. 5 Jer
ti se zauze za moje pravo i parbu moju, ti sjede na prijesto - sudac
pravedan: 6 $GIMEL ti pokara pogane, pogubi bezbošca, ime im izbrisa
dovijeka. 7 Dušmani klonuše, smrvljeni zauvijek, ti im gradove razori
- nesta im spomena. 8 $HE Ali Jahve dovijeka stoluje, postavi prijesto
svoj da sudi: 9 sam po pravdi sudi krug zemaljski, izreče pucima osudu
pravednu. 10 $VAU Jahve je tvrđava tlačenom, tvrđava spasa u danima
tjeskobe. 11 Nek' se uzdaju u te koji znaju ime tvoje, jer ne ostavljaš onih
što ljube tebe, o Jahve. 12 $ZAJIN Pjevajte Jahvi koji prebiva na Sionu,
razglašujte među pucima djela njegova, 13 jer ih se spomenu kao osvetnik
krvi i siromaškog jauka ne zaboravi. 14 $HET Smiluj mi se, Jahve: pogledaj
nevolju u koju me vrgoše neprijatelji moji, od vrata smrti izbavi me 15 da
naviještam sve hvale tvoje na vratima kćeri Sionske, da radostan kličem
zbog spasenja tvoga. 16 $TET Pogani padoše u jamu koju sami iskopaše,
zamka koju potajno staviše uhvati nogu njihovu. 17 Jahve se iskaza i sud
održa; grešnik se spleo u djela svoja. 18 $JOD Nek' grešnici odu u Podzemlje,
svi pogani što zaboraviše Boga. 19 $KAF Jer siromah neće pasti u zaborav
zauvijek, ufanje ubogih neće biti zaludu dovijeka. 20 Ustani, Jahve, da se
ne osili čovjek, nek' pogani budu osuđeni pred tobom! 21 Strah im, o Jahve,
utjeraj, nek' spoznaju pogani da su smrtnici!

10

1 $LAMED Zašto, Jahve, stojiš daleko, zašto se skrivaš u dane tjeskobe?
2 Obijesni bezbožnik jadnika goni, u zamke ga hvata koje mu postavi.
3 Bezbožnik se pohlepom hvali, $NUN lakomac psuje i Jahvu prezire.
4 Bezbožnik zbori u obijesti svojoj: “Ne, istrage nema! TÓa ni Boga nema!”
I u tome sva mu je misao. 5 Puti su mu svagda uspješni, na sudove tvoje on
i ne misli, sve protivnike svoje prezire. 6 U srcu veli: “Neću posrnuti! Ni u
kojem koljenu neću biti nesretan.” 7 $PE Usta mu puna kletve, lukavstva
i prijevare, pod jezikom njegovim muka i nesreća. 8 U zasjedi čuči pokraj
ograda, potajno ubija nevina, $AJIN očima siromaha vreba. 9 U zaklonu
sjedi k'o lav u pećini, vreba da opljačka jadnika i da ga povuče u mrežu.
10 Pritajen čuči na zemlji, od nasilja mu siromasi padaju. 11 U srcu svome
veli: “ZÓaboravi Gospod, odvrati lice i nikoga ne vidi!” 12 $KOF Ustani,
Gospode Bože, podigni ruku, ne zaboravi siromaha. 13 Zašto da bezbožnik

prezire Boga, zašto da kaže u srcu: “Neće kazniti!” 14 $REŠ Jer ti vidiš,
gledaš jad i nevolju, u ruci je mjeriš. Siromah se tebi predaje, ubogu ti
si pomoć! 15 $ŠIN Pakosnu grešniku satri mišicu, kazni mu pakost da je
više ne bude! 16 Jahve je kralj u vijeke vjekova, iz zemlje njegove nestat će
pogana. 17 $TAU Počuj, o Jahve, čežnju siromašnih, okrijepi im srce, uho
prikloni: 18 da zaštitiš pravo ubogih i tlačenih, da straha više ne zadaje
čovjek zemljanÄi.

11

1 Zborovođi. Psalam. Davidov. Jahvi se utječem! Zašto dakle govorite
duši mojoj: “Odleti u goru kao ptica! 2 Gle, bezbožnici već luk napeše, za
tetivu strijelu zapeše da iz potaje ustrijele pravednika. 3 Kad su temelji
uzljuljani, što da učini pravednik?” 4 Jahve je u svom svetom Hramu, na
nebeskom sjedi prijestolju. Oči njegove motre, vjeđama proniče sinove
ljudske. 5 Jahve proniče pravedna i nepravedna, iz dna duše mrzi silnika.
6 Na grešnike će izlit' žeravu i sumpor, vjetar ognjeni bit će dio njine
sudbine. 7 Pravedan je Jahve i pravednost ljubi, čestiti će gledat' lice
njegovo.

12

1 Zborovođi. U oktavi. Psalam. Davidov. 2 U pomoć, Jahve, jer
nestaje pobožnih, vjernosti nema više među ljudima! 3 Svatko laže svome
bližnjemu, govori usnama lažljivim i srcem dvoličnim. 4 Istrijebi, Jahve,
sve usne lažljive i jezik hvastavi; 5 one što zbore: “Jezik je naša snaga, naše
su usne za nas: tko nam što može?” 6 “Zbog nevolje tlačenih i jauka ubogih
sada ću ustati - govori Jahve - spasenje donijet' onom tko ga želi.” 7 Riječi
su Jahvine riječi iskrene, srebro prokušano, od zemlje odvojeno, sedam
puta očišćeno. 8 O Jahve, ti ćeš bdjeti nad nama, od naraštaja ovog čuvat'
nas svagda, 9 pa nek' se okolo vrzu zlotvori, nek' se izdižu ljudi najgori.

13

1 Zborovođi. Psalam. Davidov. 2 TÓa dokle, Jahve, dokle ćeš me
zaboravljati? Dokle ćeš skrivati lice od mene? 3 Dokle ću nositi bol u duši;
tugu u srcu obdan i obnoć? Dokle će se dušmanin dizat' na me? 4 Pogledaj,
usliši, Jahve, Bože moj! Prosvijetli mi oči da ne zaspim nasmrt, 5 nek' ne
kaže dušmanin: “Nadjačah njega!” Nek' ne kliču protivnici ako posrnem!
6 Ja se u tvoju dobrotu uzdam, nek' mi se srce raduje spasenju tvome!
Pjevat ću Jahvi koji mi učini dobro, pjevat ću imenu Jahve Svevišnjeg!

14

1 Zborovođi. Davidov. Bezumnik reče u srcu: “Nema Boga.” Pokvareni
rade gadosti; nitko da čini dobro. 2 Jahve s nebesa gleda na sinove ljudske
da vidi ima li tko razuman Boga da traži. 3 No, svi skrenuše zajedno, svi se
pokvariše: nitko da čini dobro - nikoga nema. 4 Neće li se urazumiti svi što
bezakonje čine, koji proždiru narod moj kao da jedu kruha? Ne zazivlju
ime Jahvino: 5 jednom će drhtati od straha, jer je Bog s rodom pravednim.
6 Želite razbiti nakane ubogog: Jahve je utočište njegovo. 7 O neka dođe
sa Siona spas Izraelu! Kad Jahve promijeni udes naroda svoga, klicat će
Jakov, radovat se Izrael.

15

1 Psalam. Davidov. Jahve, tko smije prebivati u šatoru tvome, tko li
stanovati na svetoj gori tvojoj? 2 Onaj samo tko živi čestito, koji čini
pravicu, i istinu iz srca zbori, 3 i ne kleveće jezikom; koji bližnjem zla
ne nanosi i ne sramoti susjeda svoga; 4 koji zlikovca prezire, a poštuje one
što se Jahve boje; 5 koji se zaklinje prijatelju, a ne krši prisege, i ne daje
novca na lihvu, i ne prima mita protiv nedužna. Tko tako čini, pokolebat'
se neće dovijeka.

16

1 Miktam. Davidov. Čuvaj me, Bože, jer se tebi utječem. 2 Jahvi rekoh:
“Ti si moj gospodar, nema mi blaženstva bez tebe!” 3 Za svetima što su u
zemlji sav plamtim od čežnje! 4 Gomilaju patnje moje koji slijede bogove
tuđe. Ja im ljevanica nalijevat' neću, ime im spominjat' neću usnama.
5 Jahve mi je baština i kalež: Ti u ruci držiš moju sudbinu. 6 Na divnu
zemlju padoše mi konopi, vrlo mi je mila moja baština. 7 Blagoslivljam
Jahvu koji me svjetuje te me i noću srce opominje. 8 Jahve mi je svagda
pred očima; jer mi je zdesna, neću posrnuti. 9 Stog' mi se raduje srce i kliče
duša, i tijelo mi spokojno počiva. 10 Jer mi nećeš ostavit' dušu u Podzemlju
ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda. 11 Pokazat ćeš mi stazu u život,
puninu radosti pred licem svojim, sebi zdesna blaženstvo vječno.

17

1 Molitva. Davidova. Počuj, Jahve pravedni, i vapaj mi poslušaj, usliši
molitvu iz usta iskrenih! 2 Od tebe nek' mi dođe presuda, tvoje oči vide
što je pravo. 3 Istraži mi srce, pohodi noću, ognjem me iskušaj, al' u meni
nećeš nać' bezakonja. Ne zgriješiše usta moja 4 kao što griješe ljudi: po
riječima usta tvojih čuvah putove Zakona. 5 Korak mi čvrsto prionu za
tvoje staze, ne zasta mi noga na putima tvojim. 6 Zazivam te, Bože, ti ćeš
me uslišit': prikloni mi uho i čuj riječi moje. 7 Proslavi na meni dobrotu
svoju, ti koji od dušmana izbavljaš one što se utječu desnici tvojoj. 8 Čuvaj
me k'o zjenicu oka, sakrij me u sjenu krila svojih 9 od zlotvora što na me
nasrću. Dušmani me bijesni opkoljuju, 10 bešćutno srce zatvaraju i ustima
zbore naduto, 11 Koraci njini sad me okružuju, smjeraju da me na zemlju
obore; 12 slični lavu dok se, zinuv, na plijen obara i laviću što vreba u potaji.
13 Ustani, Jahve, presretni ga i obori, od grešnika mi život mačem spasi,
14 a rukom od ljudi, Gospodine: od ljudi kojih je dio ovaj život, kojima
želudac puniš dobrima; kojih su sinovi siti, a djeci daju što im pretekne.
15 A ja ću u pravdi gledati lice tvoje, i jednom kad se probudim, sit ću ga
se nagledati.

18

1 Učitelju zbora. Od Jahvina sluge Davida koji Jahvi ispjeva ovu pjesmu
u onaj dan kad ga Jahve oslobodi iz ruku neprijatelja 2 Ljubim te, Jahve,
kreposti moja! 3 Jahve, hridino moja, utvrdo moja spase moj; Bože moj,
pećino moja kojoj se utječem, štite moj, snago spasenja moga, tvrđavo
moja! 4 Zazvat ću Jahvu, hvale predostojna, i od dušmana bit ću izbavljen.
5 Valovi smrti okružiše mene, prestraviše me bujice pogubne. 6 Užad
Podzemlja sputiše me, smrtonosne zamke padoše na me: 7 u nevolji zazvah
Jahvu i Bogu svome zavapih. Iz svog Hrama zov mi začu, i vapaj moj
mu do ušiju doprije. 8 I zemlja se potrese i uzdrhta, uzdrmaše se temelji

gora, pokrenuše se, jer On gnjevom planu. 9 Iz nosnica mu dim se diže, iz
usta mu oganj liznu, ugljevlje živo od njega plamsa. 10 On nagnu nebesa
i siđe, pod nogama oblaci mu mračni. 11 Na keruba stade i poletje; na
krilima vjetra zaplovi. 12 Ogrnu se mrakom kao koprenom, prekri se
tamnim vodama i oblacima tmastim, 13 od blijeska pred licem njegovim
užga se ugljevlje plameno. 14 Jahve s neba zagrmje, Svevišnjega glas
se ori. 15 Odape strijele i dušmane rasu, izbaci munje i na zemlju ih
obori. 16 Morska se dna pokazaše, i temelji svijeta postaše goli od strašne
prijetnje Jahvine, od olujna daha gnjeva njegova. 17 On pruži s neba ruku
i mene prihvati, iz silnih voda on me izbavi. 18 Od protivnika moćnog
mene oslobodi, od dušmana mojih jačih od mene. 19 Navališe na me u
dan zlosretni, ali me Jahve zaštiti, 20 na polje prostrano izvede me, spasi
me jer sam mu mio. 21 Po pravednosti mojoj Jahve mi uzvrati, po čistoći
ruku mojih on me nagradi, 22 jer čuvah putove Jahvine, od Boga se svoga
ne udaljih. 23 Odredbe njegove sve su mi pred očima, zapovijedi njegove
nisam odbacio, 24 do srži odan njemu sam bio, čuvam se grijeha svakoga.
25 Jahve mi po pravdi mojoj vrati, čistoću ruku mojih vidje. 26 S prijateljem
ti si prijatelj, poštenu poštenjem uzvraćaš. 27 S čovjekom čistim ti si čist,
a lukavca izigravaš, 28 jer narodu poniženu spasenje donosiš, a ponižavaš
oči ohole. 29 Jahve, ti moju svjetiljku užižeš, Bože, tminu moju obasjavaš:
30 s tobom udaram na čete dušmanske, s Bogom svojim preskačem zidine.
31 Savršeni su puti Gospodnji, i riječ je Božja ognjem kušana. On, samo
on, štit je svima koji se k njemu utječu. 32 Jer tko je Bog osim Jahve?
Tko li je hridina osim Boga našega? 33 Taj Bog me snagom opasuje, stere
mi put besprijekoran, 34 noge mi dade brze k'o u košute i postavi me na
visine čvrste, 35 ruke mi za borbu uvježba i mišice da luk mjedeni napinju.
36 Daješ mi štit svoj koji spasava, tvoja me desnica drži, tvoja me brižljivost
uzvisi. 37 Pouzdanje daješ mom koraku, i noge mi više ne posrću. 38 Pognah
svoje dušmane i dostigoh, i ne vratih se dok ih ne uništih. 39 Obaram ih,
ne mogu se dići, padaju, pod nogama mi leže. 40 Ti me opasa snagom za
borbu, a protivnike moje meni podloži. 41 Ti dušmane moje u bijeg natjera,
i rasprših one koji su me mrzili. 42 Vapiju u pomoć - nikog da pomogne;
vapiju Jahvi - ne odaziva se. 43 Smrvih ih kao prah na vjetru, zgazih ih k'o
blato na putu. 44 Ti me izbavi od bune u mom narodu, postavi me glavarom
pogana, puk koji ne poznavah služi mi. 45 Svaki moj šapat pokorno on
sluša, sinovi tuđinci meni laskaju; 46 sinovi tuđinski gube srčanost, izlaze
dršćuć' iz svojih utvrda. 47 Živio Jahve! Blagoslovljena hridina moja! Neka
se uzvisi Bog, spasenje moje! 48 Bog koji mi daje osvetu i narode meni
pokorava. 49 Od dušmana me mojih izbavljaš i nad protivnike me moje
izdižeš, ti mene od čovjeka silnika spasavaš. 50 Zato te slavim, Jahve,
među pucima i psalam pjevam tvome Imenu: 51 umnožio si pobjede kralju
svojemu, pomazaniku svome milost si iskazao, Davidu i potomstvu njegovu
navijeke.

19

1 Zborovođi. Psalam. Davidov. 2 Nebesa slavu Božju kazuju, naviješta
svod nebeski djelo ruku njegovih. 3 Dan danu to objavljuje, a noć noći
glas predaje. 4 Nije to riječ, a ni govor nije, nije ni glas što se može
čuti, 5 al' po zemlji razliježe se jeka, riječi sve do nakraj svijeta sežu.
Ondje suncu razape šator, 6 te ono k'o ženik iz ložnice ide, k'o div kliče

kad prelijeće stazu. 7 Izlazi ono od nebeskog kraja, i put mu se opet s
krajem spaja, ne skriva se ništa žaru njegovu. 8 Savršen je Zakon Jahvin -
dušu krijepi; pouzdano je Svjedočanstvo Jahvino - neuka uči; 9 prÓava je
naredba Jahvina - srce sladi; čista je zapovijed Jahvina - oči prosvjetljuje;
10 neokaljan strah Jahvin - ostaje svagda; istiniti sudovi Jahvini - svi jednako
pravedni, 11 dragocjeniji od zlata, od zlata čistoga, slađi od meda, meda
samotoka. 12 Sluga tvoj pomno na njih pazi, vrlo brižno on ih čuva. 13 Ali
tko propuste svoje da zapazi? Od potajnih grijeha očisti me! 14 Od oholosti
čuvaj slugu svoga da mnome ne zavlada. Tad ću biti neokaljan, čist od
grijeha velikoga. 15 Moje ti riječi omiljele i razmišljanje srca moga pred
licem tvojim. Jahve, hridi moja, otkupitelju moj!

20

1 Zborovođi. Psalam. Davidov. 2 Uslišio te Jahve u dan nevolje, štitilo
te ime Boga Jakovljeva! 3 Poslao ti pomoć iz Svetišta, branio te sa Siona!
4 Spomenuo se svih ti prinosnica, bila mu mila paljenica tvoja! 5 Udijelio ti
što ti srce želi, ispunio sve namisli tvoje! 6 Radovali se tvojoj pobjedi, u ime
Boga svoga dizali stjegove! Ispunio Jahve svaku molbu tvoju! 7 Znam evo:
Jahve će pobjedu dati svom pomazaniku, uslišit ga iz svetih nebesa snagom
pobjedne desnice svoje. 8 Jedni se hvale kolima bojnim, drugi konjima, mi
imenom Jahve, Boga našega! 9 Oni posrću i padaju, mi se držimo i stojimo.
10 Jahve, daruj pobjedu kralju, usliši nas u dan kad te zazovemo!

21

1 Zborovođi. Psalam. Davidov. 2 Jahve, zbog tvoje se moći kralj veseli,
zbog pomoći tvoje radosno kliče. 3 Ti mu ispuni želju srca, ne odbi molitve
usana njegovih. 4 Ti ga predusrete blagoslovima sretnim, na glavu mu
krunu stavi od suhoga zlata. 5 Za život te molio, i ti mu dade premnoge
dane - za vijeke vjekova. 6 Pomoću tvojom slava je njegova velika, uresio
si ga veličanstvom i sjajem. 7 Ti ga učini blagoslovom za vjekove, veseliš
ga radošću lica svojega. 8 Doista, kralj se uzda u Jahvu i po dobroti
Svevišnjega neće se pokolebati. 9 Tvoja ruka nek' pronađe sve dušmane
tvoje, desnica tvoja neka stigne one koji te mrze! 10 Nek' budu kao u peći
ognjenoj kad se ukaže lice tvoje! Nek' ih Jahve gnjevom uništi, neka ih
proguta oganj! 11 Njihovo potomstvo satri sa zemlje i rod im iz sinova
ljudskih. 12 Ako li stanu zlo kovati protiv tebe, ako spremaju spletke, neće
uspjeti. 13 Ti ćeš ih natjerati u bijeg, svoj luk ćeš usmjeriti na njih. 14 Ustani,
Jahve, u sili svojoj! Daj nam da pjesmama slavimo snagu tvoju!

22

1 Zborovođi. Po napjevu “Košuta u zoru”. Psalam. Davidov. 2 Bože moj,
Bože moj, zašto si me ostavio? Daleko si od ridanja moga. 3 Bože moj,
vičem danju, al'ne odvraćaš; noću vapijem i nema mi počinka. 4 A ipak, ti
u Svetištu prebivaš, Nado Izraelova! 5 U tebe se očevi naši uzdaše, uzdaše
se, i ti ih izbavi; 6 k tebi su vikali i spasavali se, u tebe se uzdali, i postidjeli se
nisu. 7 A ja, crv sam, a ne čovjek, ruglo ljudi i naroda prezir. 8 Koji me vode,
podruguju se meni, razvlače usne, mašu glavom: 9 “U Jahvu se on uzda,
neka ga sad izbavi, neka ga spasi ako mu omilje!” 10 Iz krila majčina ti si
me izveo, mir mi dao na grudima majke. 11 Tebi sam predan iz materine
utrobe, od krila majčina ti si Bog moj. 12 Ne udaljuj se od mene, blizu je
nevolja, a nikog nema da mi pomogne. 13 Opkoliše me junci mnogobrojni,

bašanski bikovi okružiše mene. 14 Ždrijela svoja razvaljuju na me k'o lav
koji plijen kida i riče. 15 Kao voda razlih se, sve mi se kosti rasuše; srce mi
posta poput voska, topi se u grudima mojim. 16 Grlo je moje kao crijep suho,
i moj se jezik uz nepce slijepi: u prah smrtni bacio si mene. 17 Opkolio me
čopor pasa, rulje me zločinačke okružile. Probodoše mi ruke i noge, 18 sve
kosti svoje prebrojiti mogu, a oni me gledaju i zure na me. 19 Haljine moje
dijele među sobom i kocku bacaju za odjeću moju. 20 Ali ti, o Jahve, daleko
mi ne budi; snago moja, pohiti mi u pomoć! 21 Dušu moju istrgni maču, iz
šapa pasjih život moj. 22 Spasi me iz ralja lavljih i jadnu mi dušu od rogova
bivoljih! 23 A sada, braći ću svojoj naviještat' ime tvoje, hvalit ću te usred
zbora. 24 “Koji se bojite Jahve, hvalite njega! Svi od roda Jakovljeva, slavite
njega! Svi potomci Izraelovi, njega se bojte! 25 Jer nije prezreo ni zaboravio
muku jadnika, i nije sakrio lice svoje od njega; kad ga je zazvao, on ga je
čuo.” 26 Zato ću te hvaliti u zboru veliku, pred vjernicima tvojim izvršit'
zavjete. 27 Siromasi će jesti i nasitit će se, hvalit će Jahvu koji traže njega:
nek' živi srce vaše dovijeka! 28 Spomenut će se i Jahvi se vratit' svi krajevi
zemlje; pred njim će n§icÄe pasti sve obitelji pogana. 29 Jer Jahvino je
kraljevstvo, on je vladar pucima. 30 Njemu će se jedinom klanjati svi koji
snivaju u zemlji, pred njim se sagnuti svi koji u prah silaze. I moja će
duša za njega živjeti, 31 njemu će služiti potomstvo moje. O Gospodu će
se pripovijedat' 32 slijedećem koljenu, o njegovoj pravdi naviještati narodu
budućem: “Ovo učini Jahve!”

23

1 Psalam. Davidov. Jahve je pastir moj: ni u čem ja ne oskudijevam;
2 na poljanama zelenim on mi daje odmora. Na vrutke me tihane vodi 3 i
krijepi dušu moju. Stazama pravim on me upravlja radi imena svojega.
4 Pa da mi je i dolinom smrti proći, zla se ne bojim, jer si ti sa mnom.
Tvoj štap i palica tvoja utjeha su meni. 5 Trpezu preda mnom prostireš
na oči dušmanima mojim. Uljem mi glavu mažeš, čaša se moja prelijeva.
6 Dobrota i milost pratit će mene sve dane života moga. U Jahvinu ću domu
prebivati kroz dane mnoge.

24

1 Psalam. Davidov. Jahvina je zemlja i sve na njoj, svijet i svi koji na
njemu žive. 2 On ga na morima utemelji i na rijekama učvrsti. 3 Tko će
uzići na Goru Jahvinu, tko će stajati na svetom mjestu njegovu? 4 Onaj
u koga su ruke čiste i srce nedužno: duša mu se ne predaje ispraznosti,
i ne kune se varavo. 5 On blagoslov prima od Jahve i nagradu od Boga,
Spasitelja svoga. 6 Takav je naraštaj onih koji traže njega, koji traže lice
Boga Jakovljeva. 7 “Podignite, vrata, nadvratnike svoje, dižite se, dveri
vječne, da uniđe Kralj slave!” 8 “Tko je taj Kralj slave?” “Jahve silan i
junačan, Jahve silan u boju!” 9 “Podignite, vrata, nadvratnike svoje dižite
se, dveri vječne, da uniđe Kralj slave!” 10 “Tko je taj Kralj slave?” “Jahve
nad Vojskama - on je Kralj slave!”

25

1 Davidov. $ALEF K tebi, Jahve, uzdižem dušu svoju, 2 $BET u tebe se
uzdam, Bože moj: ne daj da se postidim, da se ne vesele nada mnom
dušmani! 3 $GIMEL Koji se u tebe uzdaju, postidjet se neće: postidjet će
se koji se lako iznevjere. 4 $DALET Pokaži mi, Jahve, svoje putove, nauči

me svojim stazama! 5 $HE Istinom me svojom vodi i pouči me, jer ti si
Bog, moj Spasitelj: $VAU u tebe se pouzdajem svagda. 6 $ZAJIN Spomeni
se, Jahve, svoje nježnosti i ljubavi svoje dovijeka. 7 $HET Ne spominji
se grijeha moje mladosti ni prijestupa, spomeni me se po svojoj ljubavi -
radi dobrote svoje, o Jahve! 8 $TET Jahve je sama dobrota i pravednost:
grešnike on na put privodi. 9 $JOD On ponizne u pravdi vodi i uči malene
putu svome. 10 $KAF Sve su staze Jahvine istina i ljubav za onog koji čuva
Savez njegov i propise. 11 $LAMED Jahve, radi svojeg imena grijeh moj mi
oprosti, jer je velik. 12 $MEM Ima li koga da se boji Jahve? On će ga poučiti
kojim će putem krenuti. 13 $NUN Duša će mu u sreći počivati, a potomci
će njegovi zaposjesti zemlju. 14 $SAMEK Prisan je Jahve s onima koji ga
se boje i Savez svoj objavljuje njima. 15 $AJIN K Jahvi su svagda oči moje
upravljene, jer mi nogu izvlači iz zamke. 16 $PE Pogledaj na me i smiluj se
meni, jer osamljen sam i nevoljan. 17 $SADE Odagnaj tjeskobe srca moga, iz
bojazni mojih izbavi me! 18 Vidi nevolju moju i muku i oprosti sve grijehe
moje! 19 $REŠ Pogledaj dušmane moje: kako ih je mnogo i kakvom me
mržnjom žestokom mrze. 20 $ŠIN Čuvaj dušu moju, izbavi me: neću se
postidjeti, jer se tebi utekoh. 21 $TAU Nedužnost i čestitost nek' me štite,
jer u tebe se uzdam, o Jahve. 22 Izbavi, Bože, Izraela iz sviju tjeskoba
njegovih.

26

1 Davidov. Dosudi mi pravo, Jahve, jer hodih u nedužnosti, i uzdajuć'
se u Jahvu ja se ne pokolebah. 2 Ispitaj me, Jahve, iskušaj me, istraži mi
bubrege i srce. 3 Jer tvoja je dobrota pred očima mojim, u istini tvojoj ja
hodim. 4 S ljudima opakim ja ne sjedim i ne svraćam podlima. 5 Mrsko mi je
društvo zlotvora, i s bezbošcima sjesti ne želim. 6 U nedužnosti ruke svoje
perem i obilazim žrtvenik tvoj, Jahve, 7 da tvoju hvalu javno razglasim i
pripovijedam sva divna djela tvoja. 8 O Jahve, ljubim dom u kojem prebivaš
i mjesto gdje slava tvoja stoluje. 9 Ne pogubi mi dušu s grešnicima ni život
moj s krvolocima; 10 na rukama je njihovim zločin, a desnica im puna mita.
11 A ja u nedužnosti svojoj hodim: izbavi me, milostiv mi budi. 12 Noga mi
stoji na pravu putu: u zborovima blagoslivljat ću Jahvu.

27

1 Davidov. Jahve mi je svjetlost i spasenje: koga da se bojim? Jahve je
štit života moga: pred kime da strepim? 2 Kad navale na me zlotvori da
mi tijelo žderu, protivnici moji i dušmani, oni posrću i padaju. 3 Nek' se
vojska protiv mene utabori, srce se moje ne boji; nek' i rat plane protiv
mene, i tada pun sam pouzdanja. 4 Za jedno molim Jahvu, samo to ja
tražim: da živim u Domu Jahvinu sve dane života svoga, da uživam milinu
Jahvinu i Dom njegov gledam. 5 U sjenici svojoj on me zaklanja u dan
kobni; skriva me u skrovištu Šatora svoga, na hridinu on me uzdiže.
6 I sada izdižem glavu iznad dušmana oko sebe. U njegovu ću Šatoru
prinositi žrtve radosne, Jahvi ću pjevat' i klicati. 7 Slušaj, o Jahve, glas
moga vapaja, milostiv mi budi, usliši me! 8 Moje mi srce govori: “Traži
lice njegovo!” Da, lice tvoje, o Jahve, ja tražim. 9 Ne skrivaj lica svoga
od mene. Ne odbij u gnjevu slugu svoga! Ti, Pomoći moja, nemoj me
odbaciti! I ne ostavi me, Bože, Spasitelju moj! 10 Ako me otac i mati ostave,
Jahve će me primiti. 11 Nauči me, Jahve, putu svojemu, ravnom me stazom

povedi poradi protivnika mojih. 12 Bijesu dušmana mojih ne predaj me,
jer ustadoše na mene svjedoci lažni koji dašću nasiljem. 13 Vjerujem da ću
uživati dobra Jahvina u zemlji živih. 14 U Jahvu se uzdaj, ojunači se, čvrsto
nek' bude srce tvoje: u Jahvu se uzdaj!

28

1 Davidov. K tebi, o Jahve, vapijem, hridino moja, ne ogluši se na me: da
neuslišan ne postanem kao oni koji u grob silaze. 2 Čuj moje zazivanje dok
tebi vapijem, dok ruke uzdižem svetomu Hramu tvojem. 3 Ne uzmi me s
bezbožnicima i s onima koji čine bezakonje, koji govore slatko s bližnjima
a u srcu im je pakost. 4 Daj im po djelima njihovim i po zloći njihovih
nedjela! Po djelu ruku njihovih plati im, uzvrati im po njihovoj zasluzi!
5 Jer ne mare za čine Jahvine ni za djelo ruku njegovih: nek' ih obori i
više ne podigne! 6 Blagoslovljen Jahve što usliša zazivanje moje! Jahve
mi je zaklon, on štit je moj. 7 U njega se srce moje pouzdalo i pomoć mi
dođe; zato mi kliče srce i pjesmom njega slavim. 8 Jahve je jakost narodu
svome, tvrđava spasa svom pomazaniku. 9 Spasi narod svoj i blagoslovi
svoju baštinu, pasi ih i nosi ih dovijeka!

29

1 Psalam. Davidov. Prinesite Jahvi, o sinovi Božji, prinesite Jahvi slavu
i moć! 2 Prinesite Jahvi slavu njegova imena, poklonite se Jahvi u svetištu
njegovu! 3 Čuj! Jahve nad vodama, Jahve nad vodama silnim! 4 Čuj!
Jahve u sili, Jahve u veličanstvu! 5 Čuj! Jahve lomi cedre, Jahve lomi
cedre libanske, 6 i Liban skakuće poput teleta, a Sirion kao mlado bivolče!
7 Čuj! Jahve sipa munje, Jahve sipa munje ognjene! 8 Čuj! Jahve potresa
pustinjom, Jahve potresa pustinjom kadeškom! 9 Čuj! Od straha se mladÄe
košute, prerano se mladÄe košute šumske. [3b] Čuj! Bog veličanstveni
zagrmje, [9a] a u Hramu njegovu svi kliknuše: Slava! 10 Jahve nad valima
stoluje, stoluje Jahve - kralj dovijeka! 11 Jahve narodu svom daje jakost,
Jahve narod svoj mirom blagoslivlje.

30

1 Psalam. Pjesma za posvećenje Doma. Davidov. 2 Veličam te, Jahve, jer
si me izbavio i nisi dao da se raduju nada mnom dušmani. 3 Jahve, Bože
moj, zazvah te, i ti si me ozdravio; 4 Jahve, izveo si mi dušu iz Podzemlja,
na rubu groba ti si me oživio. 5 Pjevajte Jahvi, vjernici njegovi, zahvaljujte
svetom imenu njegovu! 6 Jer samo za tren traje srdžba njegova, a čitav
život dobrota njegova. Večer donese suze, a jutro klicanje. 7 U svojoj sreći
rekoh: “Neću se pokolebati nikada!” 8 Dobrotom si me, o Jahve, na goru
nade postavio, ali čim lice sakriješ, sav se uplašim. 9 Tada, Jahve, zavapih
k tebi i zazvah milosrđe Boga svojega: 10 “Kakva je korist od krvi moje,
kakva korist da u grob siđem? Zar će te prašina slaviti, zar će naviještati
vjernost tvoju?” 11 Slušaj, o Jahve, i smiluj se meni; Jahve, budi mi na
pomoć! 12 Okrenuo si moj plač u igranje, skinuo kostrijet s mene i opasao
me radošću. 13 Zato ti pjeva duša moja i neće zamuknuti: Jahve, Bože moj,
dovijeka ću te hvaliti!

31

1 Zborovođi. Psalam. Davidov. 2 Tebi se, Jahve, utječem, o, da se ne
postidim nikada: u svojoj me pravdi izbavi! 3 Prikloni k meni uho svoje,

pohiti da me oslobodiš! Budi mi hrid zaštite, tvrđava spasenja. 4 Jer ti si
hrid moja, tvđava moja, radi svoga imena vodi me i ravnaj. 5 Izvuci me
iz mreže koju mi zapeše, jer ti si moje utočište. 6 U tvoje ruke duh svoj
predajem: otkupi me, Jahve, Bože vjerni. 7 Ti mrziš one koji štuju ništavne
kumire, a ja se u Jahvu uzdam. 8 Radosno ću klicat' tvojoj milosti, jer si na
moju bijedu pogledao, pomogao u tjeskobi duši mojoj. 9 Nisi me predao u
ruke dušmana, noge si mi na prostran put izveo. 10 Smiluj mi se, Jahve,
jer sam u tjeskobi, od jada slabi mi oko, duša i tijelo. 11 Život mi se troši u
gorčini, ljeta moja u jecanju. U muci mi se iscrpila snaga i kosti su moje
klonule. 12 Dušmanima svojim postao sam ruglo, susjedima podsmijeh,
a znancima strašilo; koji me vide vani, bježe od mene. 13 Nestalo me
k'o mrtvaca iz sjećanja ljudi, postadoh k'o razbijena posuda. 14 Čujem
šaputanje mnogih, užas odasvud: sastaju se protiv mene i smišljaju kako
da mi život oduzmu. 15 A ja se, Jahve, u tebe uzdam; govorim: Ti si Bog moj!
16 U tvojoj je ruci sudbina moja: istrgni me iz ruke dušmana i onih koji me
progone! 17 Rasvijetli lice nad slugom svojim, po svojoj me dobroti spasi.
18 Jahve, ne bilo me stid što tebe zazvah! Neka se postide zlotvori, nek' u
Podzemlju zamuknu. 19 Nek' zanijeme usne lažljive koje protiv pravednika
govore drsko, oholo i prezirno. 20 O, kako je velika, Jahve, tvoja dobrota,
koju čuvaš za one koji te se boje, koju iskazuješ onima što se tebi utječu
naočigled sinovima čovječjim. 21 Zaklanjaš ih štitom lica svoga od zavjera
ljudskih; u šatoru svom ih skrivaš od jezika svadljivih. 22 Blagoslovljen
Jahve jer me obasu čudesnom dobrotom u gradu tvrdom. 23 U tjeskobi
svojoj već mišljah: “Odbačen sam od pogleda tvoga.” Ali ti si čuo glas mog
zaziva dok sam tebi vapio. 24 Ljubite Jahvu, svi sveti njegovi: čuva Jahve
svoje vjernike, a po zasluzi vraća onima koji postupaju oholo. 25 Budite
hrabri i jaka srca, svi koji se u Jahvu uzdate!

32

1 Davidov. Poučna pjesma. Blažen onaj kome je grijeh otpušten, kome
je zločin pokriven! 2 Blago čovjeku kome Jahve ne ubraja krivnju i u
čijemu duhu nema prijevare! 3 Prešutjet' sam htio, al' kosti mi klonuše
od neprestana jecanja. 4 Danju i noću ruka me tvoja tištala, snaga mi se
trošila k'o za ljetnih žega. 5 Tad grijeh svoj tebi priznah i krivnju svoju
više ne skrivah. Rekoh: “Priznat ću Jahvi prijestup svoj”, i ti si mi krivnju
grijeha oprostio. 6 Zato nek' ti se moli pobožnik svaki u času nevolje. Kad
bujice silne navale, njega neće stići. 7 Utočište ti si moje, od tjeskobe ti ćeš
me sačuvat', odjenut' me radošću spasenja. 8 Učit ću te, put ti kazat' kojim
ti je ići, svjetovat ću te, oko će moje bdjeti nad tobom. 9 Ne budite kao konj
ili mazga bez razuma: divljinu im krotiš vođicama i uzdom, inače im se
ne primiči! 10 Bezbožnika taru mnoge nevolje, a tko se uzda u Jahvu, njega
okružuje milost. 11 Radujte se Jahvi i kličite, pravedni, kličite svi koji ste
srca čestita!

33

1 Pravednici, Jahvi kličite! Hvaliti ga pristoji se čestitima. 2 Slavite Jahvu
na harfi, na liri od deset žica veličajte njega! 3 Pjesmu novu zapjevajte
njemu i glazbala skladna popratite poklicima. 4 Jer prÓava je riječ Jahvina
i vjernost su sva djela njegova. 5 On ljubi pravdu i pravo: puna je zemlja
dobrote Jahvine. 6 Jahvinom su riječju nebesa sazdana i dahom usta
njegovih sva vojska njihova. 7 Vodu morsku on sabire kao u mješinu i

bezdane stavlja u spremišta. 8 Zemlja sva neka pred Jahvom strepi, neka
ga se boje svi stanovnici svijeta! 9 Jer on reče - i sve postade, naredi - i
sve se stvori. 10 Jahve razbija nakane pucima, mrsi namjere narodima.
11 Naum Jahvin dovijeka ostaje i misli srca njegova od koljena do koljena.
12 Blago narodu kojemu je Jahve Bog, Narodu koji on odabra sebi za
baštinu! 13 Gospodin motri s nebesa i gleda sve sinove čovječje. 14 Iz svoga
prebivališta motri sve stanovnike zemaljske: 15 on je svima srca stvorio i
pazi na sva djela njihova. 16 Ne spasava kralja vojska mnogobrojna, ne
spasava velika sila junaka. 17 Isprazno se od konja nadati spasenju, jačina
njegova ne izbavlja. 18 Oko je Jahvino nad onima koji ga se boje, nad onima
koji se uzdaju u milost njegovu: 19 da im od smrti život spasi, da ih hrani
u danima gladi. 20 Naša se duša Jahvi nada, on je pomoć i zaštita naša.
21 Srce nam se u njemu raduje, u njegovo sveto ime mi se uzdamo. 22 Neka
dobrota tvoja, o Jahve, bude nad nama, kao što se mi u tebe uzdamo!

34

1 Davidov. Kada se David pravio ludim pred Abimelekom, a on 2 $ALEF
Blagoslivljat ću Jahvu u svako doba, njegova će mi hvala biti svagda na
ustima! 3 $BET Nek' se Jahvom duša moja hvali: nek' čuju ponizni i nek'
se raduju! 4 $GIMEL Veličajte sa mnom Jahvu, uzvisujmo ime njegovo
zajedno! 5 $DALETTražio sam Jahvu, i on me usliša, izbavi me od straha
svakoga. 6 $HE U njega gledajte i razveselite se, da se ne postide lica vaša.
7 $ZAJIN Eto, jadnik vapi, a Jahve ga čuje, izbavlja ga iz svih tjeskoba.
8 $HET Anđeo Jahvin tabor podiže oko njegovih štovalaca da ih spasi.
9 $TET Kušajte i vidite kako dobar je Jahve: blago čovjeku koji se njemu
utječe! 10 $JOD Bojte se Jahve, vi sveti njegovi: ne trpe oskudice koji
ga se boje. 11 $KAF Osiromašiše mogućnici i gladuju, a koji traže Jahvu
ne trpe oskudice. 12 $LAMED Dođite, djeco, i poslušajte me, učit ću vas
strahu Gospodnjem. 13 $MEM O čovječe, ljubiš li život? Želiš li dane
mnoge uživati dobra? 14 $NUN Jezik svoj oda zla suspreži i usne od riječi
prijevarnih! 15 $SAMEK Zla se kloni, a čini dobro, traži mir i za njim
idi! 16 $PE Oči Jahvine gledaju pravedne, uši mu slušaju vapaje njihove.
17 $AJIN Lice se Jahvino okreće protiv zločinaca da im spomen zatre na
zemlji. 18 $SADE Pravednici zazivaju, i Jahve ih čuje, izbavlja ih iz svih
tjeskoba. 19 $KOF Blizu je Jahve onima koji su skršena srca, a klonule
duše spasava. 20 $REŠ Mnoge nevolje ima pravednik, ali ga Jahve od svih
izbavlja. 21 $ŠIN On čuva sve kosti njegove: ni jedna mu se neće slomiti.
22 $TAU Opakost bezbošca ubija, platit će koji mrze pravednika. 23 Jahve
izbavlja duše slugu svojih, i neće platiti tko god se njemu utječe.

35

1 Davidov. Optuži, Jahve, tužitelje moje i napadni one koji mene
napadaju! 2 Stavi oklop, uzmi štit svoj i ustani meni u pomoć! 3 Zavitlaj
kopljem i presretni progonitelje moje, reci mojoj duši: “Ja sam tvoje
spasenje.” 4 Nek' se smetu i postide koji život moj traže, nek' uzmaknu i
nek' se posrame koji mi propast snuju! 5 Nek' budu k'o pljeva na vjetru
kad ih Anđeo Jahvin potjera! 6 Mračni i skliski bili im putovi kad ih
Anđeo Jahvin bude gonio! 7 Bez razloga napeše mi mrežu, bez razloga
grob duši mojoj iskopaše. 8 Propast će ih stići iznenada, u mrežu koju
napeše sami će se uhvatiti, past će u jamu što je iskopaše! 9 A moja će
duše klicati u Jahvi, radovat će se u spasenju njegovu. 10 Sve će kosti moje

govoriti: Tko je, Jahve, poput tebe koji ubogog spasavaš od silnika, jadnika
i siromaha od pljačkaša? 11 Ustadoše svjedoci opaki: pitaju me za ono što
ne znam. 12 Vraćaju mi zlo za dobro, duša moja zapada u osamu. 13 U
bolesti njihovoj nosio sam kostrijet, dušu svoju postom morio, i molitva mi
se u krilo vraćala. 14 Kao za prijateljem, za bratom - obilažah tužan; od
žalosti se pogurih kao onaj što za majkom žali. 15 A sada kad posrnuh ja,
oni se raduju, skupiše se protiv mene da udare iznenada, i bez prestanka
oni me razdiru. 16 Ruglom na ruglo iskušavaju me i zubima škripaju na
mene. 17 O Jahve, dokle ćeš gledati? Istrgni mi dušu nasrtajima njihovim,
otmi lavovima jedino dobro moje! 18 Zahvalit ću ti u velikom zboru, slavit
ću te među pukom brojnim. 19 Nek' se ne raduju nada mnom dušmani
nepravedni, nek' ne namiguju očima oni koji me nizašto mrze! 20 Jer oni
ne misle o miru, već spletke snuju protiv mirnih u zemlji. 21 Razvaljuju
svoja usta na me i govore: “Ha, ha, vidjesmo očima svojim!” 22 Ti sve
vidiš, o Jahve! Nemoj šutjeti! Gospode, od mene se ne udaljuj! 23 Preni se,
ustani da me obraniš, Bože moj, Gospode, vodi parnicu moju! 24 Po svojoj
me pravdi sudi, Jahve, Bože moj, nek' se ne raduju nada mnom! 25 Nek' ne
misle u srcu: “Ispunila nam se želja!” Nek' ne reknu: “Progutali smo ga!”
26 Nek' se postide i posrame svi zajedno koji se nesreći mojoj raduju! Nek'
se odjenu stidom i sramotom oni koji se podižu na me! 27 Nek' radosno
kliču kojima je pravo moje na srcu i nek' svagda govore: “Velik je Jahve!
Milo mu je spasenje sluge njegova!” 28 A moj će jezik kazivati pravdu tvoju
i hvalu tebi navijeke.

36

1 Zborovođi. Od sluge Jahvina Davida. 2 Grešan je naum u srcu zlotvora,
straha Božjega nema on pred očima. 3 Sam sebi on laska suviše, grijeha
svog ne vidi i ne mrzi. 4 Riječi usta njegovih prijevara su i zlodjelo, za
razumnost i dobro on više ne mari. 5 Bezakonje smišlja na postelji svojoj,
na opaku ostaje putu, od zla ne odustaje. 6 Do neba je, Jahve, dobrota
tvoja, do oblaka vjernost tvoja. 7 Pravednost je tvoja k'o Božji vrhunci, a
sudovi tvoji k'o duboko more: ljude i stoku ti, Jahve, spasavaš. 8 Kako li je
dragocjena, Bože, dobrota tvoja, pod sjenu krila tvojih ljudi se sklanjaju;
9 site se pretilinom Doma tvojega, potocima svojih slasti ti ih napajaš.
10 U tebi je izvor životni, tvojom svjetlošću mi svjetlost vidimo. 11 Zakrili
dobrotom sve koji te štuju i pravednošću svojom sve koji su srca čestita.
12 Neka me ne zgazi noga ohola, i ruka grešnika neka me ne goni. 13 Gle,
padoše koji čine bezakonje: oboreni su da više ne ustanu.

37

1 Davidov. $ALEF Nemoj se žestiti na opake, zavidjet nemoj pakosnicima:
2 kao trava brzo se osuše, k'o mlada zelen brzo uvenu. 3 $BET U Jahvu se
uzdaj i čini dobro, da smiješ stanovati u zemlji i živjeti u miru. 4 Sva
radost tvoja neka bude Jahve: on će ispuniti želje tvoga srca! 5 $GIMEL
Prepusti Jahvi putove svoje, u njega se uzdaj i on će sve voditi. 6 Pravda
će tvoja zasjati k'o svjetlost i tvoje pravo k'o sunce podnevno. 7 $DALET
Smiri se pred Jahvom i njemu se nadaj, ne žesti se na onog koji ima sreće,
na čovjeka koji spletke kuje. 8 $HE Stišaj svoj gnjev i ostavi se srdžbe,
ne žesti se da zlo ne učiniš. 9 Jer će biti satrti zlikovci, a koji se u Jahvu
uzdaju, baštinit će zemlju. 10 $VAU Još malo i nestat će bezbožnika: mjesto
ćeš njegovo tražiti, a njega više nema. 11 Zemlju će posjedovati krotki,

obilje mira oni će uživat'. 12 $ZAJIN Bezbožnik smišlja zlo pravedniku i
zubima škrguće na njega. 13 A Gospod se njemu smije jer vidi da dan
njegov dolazi. 14 $HET Mač potežu bezbošci i zapinju lukove da obore
jadnika i siromaha, da pokolju one koji hode pravim putem. 15 Mačem će
vlastito srce probiti, slomit će se njihovi lukovi. 16 $TET Bolje je i malo u
pravednika no golemo blago u zlotvora: 17 jer će se ruke zlotvora slomiti, a
Jahve je oslon pravedniku. 18 $JOD Jahve se brine za život čestitih, dovijeka
će trajati baština njihova. 19 Neće se postidjeti u vrijeme nevolje, bit će siti
u danima gladi. 20 $KAF A bezbožnici će propasti, dušmani Jahvini povenut
će k'o ures livada, poput dima se rasplinuti. 21 $LAMED Bezbožnik zaima,
ali ne vraća, pravednik se sažaljeva i daje. 22 Oni koje Jahve blagoslovi
baštinit će zemlju, a koje prokune bit će zatrti. 23 $MEM Jahve vodi i
učvršćuje korake čovjeku i mio mu je put njegov. 24 Ako i posrne, ne pada
jer ga Jahve drži za ruku. 25 $NUN Mlad bijah i ostarjeh, al' ne vidjeh
pravednika napuštena ili da mu djeca kruha prose. 26 Uvijek je milosrdan
i u zajam daje, na njegovu je potomstvu blagoslov. 27 $SAMEK Zla se kloni
i čini dobro, i ostat ćeš dovijeka. 28 Jer Jahve ljubi pravdu i pobožnika
svojih ne ostavlja. $AJIN Zauvijek će biti zatrti zlikovci, istrijebit će se
potomstvo bezbožnika. 29 Zemlju će posjedovati pravednici i živjet će na
njoj dovijeka. 30 $PE Pravednikova usta mudrost kazuju, a jezik njegov
govori pravo. 31 Zakon mu je Božji u srcu, ne kolebaju se koraci njegovi.
32 $SADE Bezbožnik vreba pravednoga i smišlja da ga usmrti. 33 Jahve ga
neće ostaviti u njegovoj vlasti i neće dopustiti da ga na sudu osude. 34 $KOF
U Jahvu se uzdaj i drži se puta njegova: on će te uzvisit' i baštinit ćeš
zemlju; radostan ćeš gledati propast bezbožnih. 35 $REŠ Vidjeh obijesna
zlotvora gdje se k'o cedar krošnjat širi. 36 Prođoh, i gle - nema ga više;
potražih ga i ne nađoh. 37 $ŠIN Promatraj čestita i gledaj neporočna:
mirotvorac ima potomstvo. 38 A grešnici bit će svi iskorijenjeni, istrijebit
će se zlikovačko sjeme. 39 $TAU Od Jahve dolazi spas pravednicima, on im
je zaklon u vrijeme nevolje. 40 Jahve im pomaže, on ih izbavlja: on će ih
izbaviti od zlotvora i spasiti, jer u njemu traže okrilje.

38

1 Psalam. Davidov. Za spomen. 2 Jahve, u srdžbi svojoj nemoj ne karati,
i nemoj me kazniti u svojemu gnjevu. 3 Strijele se tvoje u me zabodoše,
ruka me tvoja teško pritisnu: 4 na tijelu mi ništa zdravo nema zbog gnjeva
tvog, od grijeha mojih mira mi nema kostima. 5 Zloće moje glavu su mi
nadišle, kao preteško breme tište me. 6 Rane moje zaudaraju i gnjiju zbog
bezumnosti moje. 7 Pogurih se sav i zgrčih, povazdan lutam žalostan.
8 Moji bokovi puni su ognjice, na tijelu mi ništa zdravo nema. 9 Iscrpljen
sam i satrven posve, stenjem od jecanja srca svojega. 10 O Gospode, sve su
mi želje pred tobom, i vapaji moji nisu ti skriveni. 11 Srce mi udara silno,
snaga me ostavlja i svjetlost vida očinjeg gasi se. 12 Prijatelji i drugovi
od rana mojih uzmakoše, i moji najbliži stoje daleko. 13 Namještaju mi
zamke oni koji mi život vrebaju, koji mi žele nesreću, propašću mi prijete
i uvijek smišljaju prijevare. 14 A ja sam kao gluh i ništa ne čujem i, kao
nijem, usta ne otvaram. 15 Postadoh k'o čovjek koji ne čuje i koji u ustima
nema odgovora. 16 Jer u tebe se, o Jahve, uzdam, ti ćeš me uslišati, Jahve,
Bože moj! 17 Rekoh: “Nek' se ne raduju nada mnom; kad mi noga posrne,
nek' se ne uzdižu nada mnom!” 18 Jer umalo ne propadoh, i moja je bol

svagda preda mnom. 19 Bezakonje svoje ja priznajem i pun sam žalosti
zbog grijeha svojega. 20 A koji su bez razloga protiv mene, moćni su, i
mnogi su koji me mrze nepravedno. 21 Za dobro zlom mi uzvraćaju, protive
mi se što tražim dobro. 22 O Jahve, ne ostavljaj me! Bože moj, ne udaljuj
se od mene! 23 Požuri se meni u pomoć, Gospode, spase moj!

39

1 Zborovođi. Jedutunu. Psalam. Davidov. 2 Odlučio sam: "Čuvat ću put
svoj da ne zgriješim jezikom; usta ću svoja zauzdati dokle god preda mnom
bude bezbožnik." 3 Zamukoh, zanijemjeh, glasa ne puštah, ali uzalud - bol
mi postade gorča. 4 U meni srce je gorjelo, na samu pomisao buknuo bi
oganj; tad progovorih svojim jezikom: 5 "Objavi mi, Jahve, moj svršetak i
kolika je mjera mojih dana, da znam kako sam ništavan. 6 Evo, pedljem
si mi dane izmjerio, život moj je kao ništa pred tobom: tek dašak je svaki
čovjek. 7 Poput sjene čovjek prolazi tek dašak je sve bogatstvo njegovo:
zgrće, a ne zna tko će ga pokupiti." 8 A sada, čemu da se nadam, Gospode?
Sva je nada moja u tebi! 9 Izbavi me svih mojih bezakonja, ne daj da ruglo
budem luđaku! 10 Šutim i usta ne otvaram, jer tako si ti učinio. 11 Bič
svoj otkloni od mene, jer izdišem pod težinom ruke tvoje. 12 Ti kaznama
popravljaš čovjeka i sve mu najdraže kao moljac rastačeš: tek dašak je
svaki čovjek. 13 Čuj, o Jahve, molitvu moju, vapaje mi poslušaj, na suze
se moje ne ogluši! Jer u tebe ja sam došljak, pridošlica kao svi oci moji.
14 Odvrati pogled od mene, da odahnem prije nego odem i više ne budem!

40

1 Zborovođi. Psalam. Davidov. 2 Uzdah se u Jahvu uzdanjem silnim, i
on se k meni prignu i usliša vapaj moj. 3 Izvuče me iz jame propasti, iz
blata kalnoga; noge mi stavi na hridinu, korake moje ukrijepi. 4 U usta mi
stavi pjesmu novu, slavopoj Bogu našemu. Vidjet će mnogi i strah će ih
obuzeti: uzdanje će svoje staviti u Jahvu. 5 Blago čovjeku koji se u Jahvu
uzda, koji ne ide za štovateljima lažnih bogova, za onima koji se predaju
prijevari. 6 Čudesa mnoga tvoriš, o Jahve, Bože moj, i namisli čudesne
- ravna ti nema! Kazivat' ih i objavljivati želim, al' odveć ih je da bi se
nabrojit' mogli. 7 Nisu ti mile ni žrtve ni prinosi, nego si mi uši otvorio:
paljenice ni okajnice ne tražiš. 8 Tada rekoh: "Evo dolazim! U svitku knjige
piše za mene: 9 Milje mi je, Bože moj, vršit volju tvoju, Zakon tvoj duboko
u srcu ja nosim." 10 Tvoju ću pravdu naviještat' u velikom zboru, i usta
svojih zatvoriti neću, o Jahve, sve ti je znano. 11 Tvoju pravdu neću kriti
u srcu, kazivat ću vjernost tvoju i tvoj spas. Tajit neću dobrote tvoje, ni
tvoje vjernosti velikoj skupštini. 12 A ti, o Jahve, milosrđa mi svog ne krati,
dobrota tvoja i vjernost neka me svagda čuvaju. 13 Jer me okružiše nesreće
nebrojene, krivice me moje sustigoše da gledat' ne mogu: više ih je no vlasi
na glavi, i srce mi je stoga klonulo. 14 Bilo ti milo, o Jahve, da me izbaviš;
Gospodine, u pomoć mi pohitaj! 15 Neka se postide i smetu svi koji mi o
glavi rade. Nek' uzmaknu i neka se posrame koji se nesreći mojoj raduju!
16 Neka se skamene u sramoti svojoj koji zlurado na me grohoću! 17 Neka
kliču i nek' se vesele u tebi svi koji te traže! Neka govore svagda: "Velik je
Jahve!" svi koji spasenje tvoje ljube. 18 Bijedan sam ja i nevoljan, al' Jahve
se brine za me. Ti si pomoć moja i moj spasitelj; o Bože moj, ne kasni!

41

1 Zborovođi. Psalam. Davidov. 2 Blago onome koji misli na uboga i slaba:
u dan nevolje Jahve će ga spasiti! 3 Jahve će ga štititi i živa sačuvati, sreću
mu dati na zemlji i neće ga predati na volju dušmanima. 4 Jahve će ga
ukrijepiti na postelji boli, bolest mu okrenuti u snagu. 5 Zavapih: "Jahve,
smiluj mi se, iscijeli mi dušu jer tebi sagriješih!" 6 Neprijatelji zlo govore
o meni: "Kad će umrijeti i kad će mu nestati imena?" 7 I dođe li tko da
me posjeti, himbeno govori, u srcu pakosti skuplja i vani opada. 8 Mrzitelji
moji svi složno šapuću o meni; zlo mi dosuđuju: 9 "Pogubna se pošast na
nj oborila." Ili: "Tko jednom leže, više ne ustaje." 10 Pa i prijatelj moj u
koga se uzdah, koji blagovaše kruh moj, petu na me podiže. 11 A ti, Jahve,
smiluj se meni i podigni me da im mogu uzvratiti. 12 Po tome ću znati da
sam mio tebi: što se dušmanin moj neće veseliti nada mnom. 13 A mene
ćeš zdrava uzdržati i pred svoje me lice staviti dovijeka. 14 Blagoslovljen
Jahve, Bog Izraelov, od vijeka do vijeka! Tako neka bude! Amen!

42

1 Zborovođi. Poučna pjesma. Sinova Korahovih. 2 Kao što košuta žudi
za izvor-vodom, tako duša moja čezne, Bože, za tobom. 3 Žedna mi je
duša Boga, Boga živoga: o, kada ću doći i lice Božje gledati? 4 Suze su
kruh moj danju i noću, dok me svednevice pitaju: "Gdje ti je Bog tvoj?"
5 Duša moja gine kada se spomenem kako koračah u mnoštvu predvodeć'
ih k Domu Božjem uz radosno klicanje i hvalopojke u povorci svečanoj.
6 Što si mi, dušo, klonula i što jecaš u meni? U Boga se uzdaj, jer opet ću
ga slaviti, spasenje svoje, Boga svog! 7 Tuguje duša u meni, stoga se tebe
spominjem iz zemlje Jordana i Hermona, s brda Misara. 8 Bezdan doziva
bezdan bukom slapova tvojih: sve vode tvoje i vali preko mene prijeđoše.
9 Nek' mi danju Jahve naklonost udijeli, a noću pjesmom ću hvalit' Boga
života svog. 10 Reći ću Bogu: "Hridino moja, zašto me zaboravljaš? Zašto
obilazim žalostan, pritisnut dušmanima?" 11 Kosti mi se lome od poruge
neprijatelja dok me svednevice pitaju: "Gdje ti je Bog tvoj?" 12 Što si mi,
dušo, klonula i što jecaš u meni? U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti,
spasenje svoje, Boga svog!

43

1 Dosudi mi pravo, Bože, i povedi parbu moju protiv čeljadi bezbožne,
izbavi me od čovjeka zlobna i opaka! 2 Jer ti si, Bože, zaklon moj: zašto
me odbacuješ? Zašto obilazim žalostan, pritisnut dušmanima? 3 Pošlji
svjetlost svoju i vjernost: nek' me vode, nek' me dovedu na tvoju svetu
goru, u šatore tvoje! 4 I pristupit ću Božjem žrtveniku, Bogu, radosti svojoj.
Harfom ću slaviti tebe, Bože, o Bože moj! 5 Što si mi, dušo, klonula i što
jecaš u meni? U Boga se uzdaj, jer opet ću ga slaviti, spasenje svoje, Boga
svog!

44

1 Zborovođi. Sinova Korahovih. Poučna pjesma. 2 Bože, ušima svojim
slušasmo, očevi nam pripovijedahu naši, o djelu koje si izveo u danima
njihovim - u danima davnim. 3 Rukom si svojom izagnao pogane, a njih
posadio, iskorijenio narode, a njih raširio. 4 Mačem svojim oni zemlju ne
zauzeše niti im mišica njihova donese pobjedu, već desnica tvoja i tvoja
mišica i lice tvoje milosno jer si ih ljubio. 5 Ti, o moj Kralju i Bože moj, ti

si dao pobjede Jakovu. 6 Po tebi dušmane svoje odbismo, u tvome imenu
zgazismo one koji se na nas digoše. 7 U svoj se luk nisam pouzdavao,
nit' me mač moj spasavao. 8 Nego ti, ti si nas spasio od dušmana, ti si
postidio one koji nas mrze. 9 Dičili smo se Bogom u svako doba i tvoje
ime slavili svagda. 10 A sad si nas odbacio i posramio nas i više ne izlaziš,
Bože, sa četama našim. 11 Pustio si da pred dušmanima uzmaknemo, i
opljačkaše nas mrzitelji naši. 12 Dao si nas k'o ovce na klanje i rasuo nas
među neznabošce. 13 U bescjenje si puk svoj prodao i obogatio se nisi
prodajom. 14 Učinio si nas ruglom susjedima našim, na podsmijeh i igračku
onima oko nas. 15 Na porugu smo neznabošcima, narodi kimaju glavom
nad nama. 16 Svagda mi je sramota moja pred očima i stid mi lice pokriva
17 zbog pogrdne graje podrugljivaca, zbog osvetljiva dušmanina. 18 Sve nas
to snađe iako te nismo zaboravili niti povrijedili Saveza tvoga, 19 niti nam
se srce odmetnulo od tebe, niti nam je noga s tvoje skrenula staze, 20 kad
si nas smrvio u boravištu šakalskom i smrtnim nas zavio mrakom. 21 Da
smo i zaboravili ime Boga našega, da smo ruke k tuđem bogu podigli:
22 zar Bog toga ne bi saznao? TÓa on poznaje tajne srdaca! 23 Ali zbog
tebe ubijaju nas dan za danom, i mi smo im k'o ovce za klanje. 24 Preni
se! Što spavaš, Gospode? Probudi se! Ne odbacuj nas dovijeka! 25 Zašto
lice svoje sakrivaš, zaboravljaš bijedu i nevolju našu? 26 Jer duša nam se u
prah raspala, trbuh nam se uza zemlju prilijepio. 27 Ustani, u pomoć nam
priteci, izbavi nas radi ljubavi svoje!

45

1 Zborovođi. Po napjevu “Ljiljani”. Sinova Korahovih. Poučna pjesma.
Svadbena pjesma. 2 Iz srca mi naviru riječi divne: pjesmu svoju ja
kralju pjevam, jezik mi je k'o pisaljka hitra pisara. 3 Lijep si, najljepši od
ljudskih sinova, po usnama ti se milina prosula, stoga te Bog blagoslovio
dovijeka. 4 Pripaši mač uz bedra, junače, ogrni se sjajem i veličanstvom!
5 Zajaši i kreni za istinu, za vjernost i pravdu, zapni luk i desnicu svoju
proslavi! 6 Oštre su strelice tvoje, narodi padaju pred tobom i kraljeve
dušmane ostavlja hrabrost. 7 Prijestolje je tvoje, Bože, u vijeke vjekova, i
pravedno žezlo - žezlo je tvog kraljevstva! 8 Ti ljubiš pravednost, a mrziš
bezakonje, stoga Jahve, Bog tvoj, tebe pomaza uljem radosti kao nikog od
tvojih drugova. 9 Smirnom, alojem i kasijom mirišu ti haljine, iz dvorova
bjelokosnih harfe te vesele. 10 Kraljevske ti kćeri idu u susret, zdesna ti je
kraljica u zlatu ofirskom. 11 “Slušaj, kćeri, pogledaj, prisluhni: zaboravi
svoj narod i dom oca svog! 12 Zaželi li kralj ljepotu tvoju, smjerno se
pokloni njemu jer je on gospodar tvoj. 13 Narod tirski dolazi s darovima,
naklonost tvoju traže prvaci naroda.” 14 Sva lijepa korača kći kraljeva u
haljinama zlatom vezenim. 15 U haljini od veza šarena kralju je dovode,
pratnja su joj djevice, druge njezine. 16 S veseljem ih vode i s klicanjem u
kraljeve dvore ulaze. 17 Oce tvoje naslijedit će tvoji sinovi, postavit ćeš ih
knezovima na svoj zemlji. 18 Iz koljena u koljeno naviještat će ime tvoje,
hvalit će te narodi u vijeke vjekova.

46

1 Zborovođi. Sinova Korahovih. Po napjevu “Djevice”. Pjesma. 2 Bog
nam je zaklon i utvrda, pomoćnik spreman u nevolji. 3 Stoga, ne bojmo
se kad se ljulja zemlja, kad se bregovi ruše u more. 4 Nek' buče i bjesne
valovi morski, nek' bregovi dršću od žestine njihove: s nama je Jahve nad

Vojskama, naša je utvrda Bog Jakovljev! 5 Rijeka i rukavci njezini vesele
Grad Božji, presveti šator Višnjega. 6 Bog je sred njega, poljuljat se neće,
od rane zore Bog mu pomaže. 7 Ma bješnjeli puci, rušila se carstva, kad
glas njegov zagrmi, zemlja se rastopi: 8 s nama je Jahve nad Vojskama, naša
je utvrda Bog Jakovljev! 9 Dođite, gledajte djela Jahvina, strahote koje on
na zemlji učini. 10 Do nakraj zemlje on ratove prekida, lukove krši i lomi
koplja, štitove ognjem sažiže. 11 Prestanite i znajte da sam ja Bog, uzvišen
nad pucima, nad svom zemljom uzvišen! 12 S nama je Jahve nad Vojskama,
naša je utvrda Bog Jakovljev!

47

1 Zborovođi. Sinova Korahovih. Psalam. 2 Narodi svi, plješćite rukama,
kličite Bogu glasom radosnim. 3 Jer Jahve je to - svevišnji, strašan, kralj
velik nad zemljom svom. 4 Narode je nama podložio, pogane stavio pod
noge naše, 5 baštinu nam odabrao - ponos Jakova, svoga ljubimca. 6 Uzlazi
Bog uz klicanje, Jahve uza zvuke trublje. 7 Pjevajte Bogu, pjevajte, pjevajte
kralju našemu, pjevajte! 8 Jer on je kralj nad zemljom svom, pjevajte
Bogu, pjevači vrsni! 9 Bog kraljuje nad narodima, stoluje Bog na svetom
prijestolju. 10 Prvaci se pribiru poganski k narodu Boga Abrahamova. Božji
su svi vlastodršci zemlje, nad svima on je uzvišen.

48

1 Pjesma. Psalam. Sinova Korahovih. 2 Velik je Jahve, hvale predostojan
u gradu Boga našega. 3 Sveto brdo njegovo, brijeg veličanstven, radost
je zemlji svoj. Gora Sion, na krajnjem sjeveru, grad je Kralja velikog.
4 Bog u kulama njegovim jakom se pokaza utvrdom. 5 Jer gle, složiše se
kraljevi, navališe zajedno. 6 Čim vidješe, zapanjiše se i zbunjeni u bijeg
nagnuše. 7 Ondje ih trepet obuze kao muka porodilje, 8 kao kad vjetar
istočni razbija brodove taršiške. 9 Što smo čuli, sada vidimo: grad Jahve
nad Vojskama, grad Boga našega - Bog ga utvrdi dovijeka. 10 Spominjemo
se, Bože, tvoje dobrote usred Hrama tvojega. 11 Kao ime tvoje, Bože, tako
i slava tvoja do nakraj zemlje doseže. Puna je pravde desnica tvoja; neka
se raduje brdo sionsko! 12 Neka kliču gradovi Judini zbog tvojih sudova!
13 Obiđite Sion i prođite njime, prebrojite kule njegove! 14 Pogledajte
dobro bedeme njegove, promotrite mu potanko dvorove: da biste kazivali
budućem koljenu: 15 “Takav je Bog, Bog naš zasvagda i dovijeka! On neka
nas vodi!”

49

1 Zborovođi. Sinova Korahovih. Psalam. 2 Poslušajte ovo, svi narodi,
čujte, svi stanovnici zemlje, 3 vi, djeco puka, i vi, odličnici, bogati i
siromašni zajedno! 4 Moja će usta zboriti mudrost, i moje srce misli
razumne. 5 K poučnoj izreci priklonit ću uho, uz harfu ću izložit' svoju
zagonetku. 6 Što da se bojim u danima nesreće kad me opkoli zloba izdajica
7 koji se u blago svoje uzdaju i silnim se hvale bogatstvom? 8 TÓa nitko
sebe ne može otkupit' ni za se dati Bogu otkupninu: 9 životu je cijena
previsoka, i nikada je neće platiti 10 tko želi živjeti dovijeka i ne vidjeti
jamu grobnu. 11 Jer, i mudri umiru, pogiba i luđak i bezumnik: bogatstvo
svoje ostavlja drugima. 12 Grobovi im kuće zasvagda, stanovi njihovi od
koljena do koljena, sve ako se zemlje nazivale imenima njihovim. 13 Čovjek
koji nerazumno živi sličan je stoci koja ugiba. 14 Takav je put onih koji se

ludo uzdaju, to je konac onih koji uživaju u sreći: 15 Poput stada redaju se
u Podzemlju, smrt im je pastir, a dobri njima vladaju. Njihova će lika brzo
nestati, Podzemlje će im biti postojbina. 16 A moju će dušu Bog ugrabiti
Podzemlju iz pandža i milostivo me primiti. 17 Ne boj se ako se tko obogati
i ako se poveća blago doma njegova: 18 kad umre, ništa neće ponijeti sa
sobom, i blago njegovo neće s njime sići. 19 Ako se u životu držao sretnim
- "Govorit će se da ti je dobro bilo!" - 20 i on će doći u skup otaca svojih,
gdje svjetlosti više vidjeti neće. 21 Čovjek koji nerazumno živi sličan je
stoci koja ugiba.

50

1 Psalam. Asafov. Bog nad bogovima, Jahve, govori i zove zemlju
od izlaza sunčeva do zalaza. 2 Sa Siona predivnog Bog zablista: 3 Bog
naš dolazi i ne šuti. Pred njim ide oganj što proždire, oko njega silna
bjesni oluja. 4 On zove nebesa odozgo i zemlju da sudi narodu svojemu:
5 "Saberite mi sve pobožnike koji žrtvom Savez sa mnom sklopiše!"
6 Nebesa objavljuju pravednost njegovu: on je Bog sudac! 7 "Slušaj, narode
moj, ja ću govoriti, o Izraele, svjedočit ću protiv tebe: ja, Bog - Bog tvoj!
8 Ne korim te zbog žrtava tvojih - paljenice su tvoje svagda preda mnom.
9 Neću od doma tvog' uzet junca, ni jaraca iz tvojih torova: 10 tÓa moje su
sve životinje šumske, tisuće zvjeradi u gorama mojim. 11 Znam sve ptice
nebeske, moje je sve što se miče u poljima. 12 Kad bih ogladnio, ne bih ti
rekao, jer moja je zemlja i sve što je ispunja. 13 Zar da ja jedem meso bikova
ili da pijem krv jaraca? 14 Prinesi Bogu žrtvu zahvalnu, ispuni Višnjemu
zavjete svoje! 15 I zazovi me u dan tjeskobe: oslobodit ću te, a ti ćeš me
slaviti." 16 A grešniku Bog progovara: "Što tumačiš naredbe moje, što
mećeš u usta Savez moj? 17 Ti, komu stega ne prija, te riječi moje iza leđa
bacaš? 18 Kad tata vidiš, s njime se bratimiš i družiš se s preljubnicima.
19 Svoja si usta predao pakosti, a jezik ti plete prijevare. 20 U društvu na
brata govoriš i kaljaš sina matere svoje. 21 Sve si to činio, a ja da šutim?
Zar misliš da sam ja tebi sličan? Pokarat ću te i stavit ću ti sve to pred oči."
22 Shvatite ovo svi vi koji Boga zaboraviste, da vas ne pograbim i nitko vas
spasiti neće. 23 Pravo me štuje onaj koji prinosi žrtvu zahvalnu: i onomu
koji hodi stazama pravim - njemu ću pokazati spasenje svoje.

51

1 Zborovođi. Psalam. Davidov. Kad je k Davidu došao prorok Natan
poslije njegova grijeha 2 Smiluj mi se, Bože, po milosrđu svome, po velikom
smilovanju izbriši moje bezakonje! 3 Operi me svega od moje krivice, od
grijeha me mojeg očisti! 4 Bezakonje svoje priznajem, grijeh je moj svagda
preda mnom. 5 Tebi, samom tebi ja sam zgriješio i učinio što je zlo pred
tobom: pravedan ćeš biti kad progovoriš, bez prijekora kada presudiš.
6 Evo, grešan sam već rođen, u grijehu me zače majka moja. 7 Evo, ti
ljubiš srce iskreno, u dubini duše učiš me mudrosti. 8 Poškropi me izopom
da se očistim, operi me, i bit ću bjelji od snijega! 9 Objavi mi radost i
veselje, nek' se obraduju kosti satrvene! 10 Odvrati lice od grijeha mojih,
izbriši svu moju krivicu! 11 Čisto srce stvori mi, Bože, i duh postojan
obnovi u meni! 12 Ne odbaci me od lica svojega i svoga svetog duha ne
uzmi od mene! 13 Vrati mi radost svoga spasenja i učvrsti me duhom
spremnim! 14 Učit ću bezakonike tvojim stazama, i grešnici tebi će se

obraćati. 15 Oslobodi me od krvi prolivene, Bože, Bože spasitelju moj!
Nek' mi jezik kliče pravednosti tvojoj! 16 Otvori, Gospodine, usne moje, i
usta će moja naviještati hvalu tvoju. 17 Žrtve ti se ne mile, kad bih dao
paljenicu, ti je ne bi primio. 18 Žrtva Bogu duh je raskajan, srce raskajano,
ponizno, Bože, nećeš prezreti. 19 U svojoj dobroti milostiv budi Sionu i
opet sagradi jeruzalemske zidine! 20 Tada će ti biti mile žrtve pravedne i
tad će se prinosit' teoci na žrtveniku tvojemu.

52

1 Zborovođi. Poučna pjesma. Davidova. Kad je Edomac Doeg Šaulu javio:
“David je ušao u kuću Abimelekovu. 2 Što se to hvališ pakošću, silniče
nesmiljeni? 3 Neprestano snuješ o propasti, jezik ti je britva nabrušena,
spletkaru! 4 Zlo voliš više nego dobro, i laž više nego pravednost! 5 Mili su
ti pogubni govori, lažljivi jeziče! 6 Bog će te zato satrti, zauvijek te ukloniti;
iščupat će te iz tvog šatora, iskorijeniti iz zemlje živih. 7 Pravednici će
gledati s užasom i njemu se smijati: 8 “Gle čovjeka koji ne uze Boga za svoju
zaštitu, već se uzdao u veliko bogatstvo i osilio u svojim zločinima!” 9 A ja,
k'o zelena maslina u Domu Božjem, uzdam se u Božju dobrotu dovijeka.
10 Hvalit ću te svagda što si to učinio i slavit ću tvoje ime, jer je dobrostivo,
pred licem tvojih pobožnika.

53

1 Zborovođi. Prema napjevu “Bolest”. Poučna pjesma. Davidova.
2 Bezumnik reče u srcu: “Nema Boga!” Pokvareni rade gadosti; nitko
da čini dobro. 3 Bog s nebesa gleda na sinove ljudske da vidi ima li tko
razuman Boga da traži. 4 No svi skrenuše zajedno, svi se pokvariše: nitko
da čini dobro - nikoga nema. 5 Neće li se urazumiti svi što čine bezakonje,
koji proždiru narod moj kao da jedu kruh? Boga oni ne zazivlju: 6 od
straha će drhtat' gdje straha i nema jer Bog će rasuti kosti onih koji tebe
opsjedaju, bit će posramljeni jer će ih Bog odbaciti. 7 O, neka dođe sa
Siona spas Izraelu! Kad Bog promijeni udes naroda svoga, klicat će Jakov,
radovat' se Izrael.

54

1 Zborovođi. Uza žičana glazbala. Poučna pjesma. Davidova. Kad su
Zifijci došli k Šaulu govoreći: “David se kod nas 2 Spasi me, Bože, svojim
imenom i jakošću svojom izbori mi pravdu! 3 Poslušaj, Bože, moju molitvu
i usliši riječi usta mojih! 4 Oholice ustadoše na me i moj život traže silnici:
na Boga se ne osvrću. 5 Evo, Bog mi pomaže, Gospodin krijepi život moj.
6 Okreni nesreću na dušmane moje, zatri ih u vjernosti svojoj. 7 Od srca
rado ću ti žrtvovati, slavit ću ti ime, Jahve, jer je dobrostivo, 8 jer ti me
izbavi iz svake nevolje, i oko moje vidje postiđene moje dušmane.

55

1 Zborovođi. Uza žičana glazbala. Poučna pjesma. Davidova. 2 Počuj mi,
Bože, molitvu, ne krij se molbi mojoj: 3 obazri se na me i usliši me! Mučim
se u svojoj tjeskobi, 4 zbuni me vika dušmanska i tlačenje grešničko.
Navališe na me nesrećom, bijesno me progone. 5 Srce mi je ustreptalo
i strah me samrtni spopade. 6 Užas me i trepet hvata, groza me obuze.
7 Zavapih: “O, da su mi krila golubinja, odletio bih da otpočinem! 8 Daleko,
daleko bih letio, u pustinji se nastanio; 9 brzo bih si potražio sklonište od

bijesne oluje i vihora.” 10 Smeti ih, Gospode, podvoji im jezike, jer nasilje
i svađu vidim u gradu; 11 danju i noću zidinama kruže; bezakonja su i
nevolje u njemu. 12 Usred njega zasjede, s ulica mu nepravda i podlost ne
odlaze. 13 Da me pogrdio dušmanin, bio bih podnio; da se digao na me koji
me mrzi, pred njim bih se sakrio. 14 Ali ti, ti si to bio, meni jednak, prijatelj
moj, moj pouzdanik 15 s kojim sam slatko drugovao i složno hodismo u
Domu Božjemu. 16 Smrt neka ih zaskoči, živi nek' siđu u Podzemlje jer im
je pakost u stanu i srcu. 17 A ja ću Boga prizvati, i Jahve će me spasiti.
18 Večerom, jutrom i o podne tužan ću jecati, i on će čuti vapaj moj. 19 Dat
će mi mira od onih koji me progone: jer mnogi su protiv mene. 20 Bog će
čuti i njih poniziti, Onaj koji kraljuje odvijeka, jer se ne popravljaju, Boga
se ne boje. 21 Podižu ruke na prijatelje, savez svoj oskvrnjuju. 22 Usta su
im glađa od maslaca, a srce ratoborno; riječi blaže od ulja, a oni - isukani
mačevi. 23 Povjeri Jahvi svu svoju brigu, i on će te pokrijepiti: neće dati
da ikada posrne pravednik. 24 A njih ti, o Bože, strmoglavi u jamu grobnu!
Krvoloci i varalice ni polovicu dana neće doživjeti! A ja se u tebe uzdam!

56

1 Zborovođi. Prema napjevu “Golubica nijema u daljini”. Davidov.
Miktam. Kad su ga u Gatu uhitili Filistejci. 2 Smiluj mi se, moj Bože, jer me
dušmanin hoće zgaziti, napadač me moj neprestano tlači. 3 Dušmani moji
nasrću na me povazdan, mnogo ih je koji se na me obaraju. Svevišnji, 4 kad
me strah spopadne, u te ću se uzdati. 5 Božje obećanje slavim, u Boga ja se
uzdam i neću se bojati: što mi može učiniti smrtnik? 6 Od jutra do večeri
obružuju me, svi naumi njihovi meni su na zlo. 7 Sastaju se i vrebaju, paze
mi na korake, o glavi mi rade. 8 Plati im prema bezakonju, u gnjevu, o
Bože, obori pogane! 9 Ti izbroji dane mog progonstva, sabrao si suze moje
u mijehu svom. Nije li sve zapisano u knjizi tvojoj? 10 Moji će dušmani
uzmaknuti čim te zazovem. Ovo sigurno znam: Bog je za mene! 11 Božje
obećanje slavim, 12 u Jahvu se uzdam i neću se bojati: što mi može učiniti
čovjek? 13 Vežu me zavjeti koje učinih tebi, o Bože: prinijet ću ti žrtve
zahvalne 14 jer si mi dušu od smrti spasio. Ti si očuvao noge moje od pada,
da pred Bogom hodim u svjetlosti živih.

57

1 Zborovođi. Po napjevu “Ne pogubi!” Davidov. Miktam. Kad je ispred
Šaula pobjegao u pećinu. 2 Smiluj mi se, Bože, o smiluj se meni jer mi se
duša utječe tebi! U sjenu tvojih krila zaklanjam se dok pogibao ne mine.
3 Vapijem Bogu višnjemu, Bogu koji mi čini dobro. 4 Nek' pošalje s nebesa
i spasi me, nek' postidi one što me progone: neka Bog pošalje dobrotu
svoju i vjernost! 5 Ležim usred lavova koji proždiru ljudske sinove. Zubi
su im koplja i strijele, a jezik im mač je naoštren. 6 Uzvisi se, Bože, nad
nebesa, slava tvoja nek' je nad svom zemljom! 7 Mrežu namjestiše stopama
mojim, stisnuše dušu moju; iskopaše preda mnom jamu: sami nek' u nju
padnu! 8 Postojano je srce moje, Bože, postojano je srce moje; pjevat ću
i svirati. 9 Probudi se, dušo moja! Probudi se, harfo i citaro! Probudit
ću zoru jutarnju. 10 Hvalit ću te, Gospode, među narodima, među pucima
pjevat ću tebi: 11 jer do neba je dobrota tvoja, do oblaka vjernost tvoja.
12 Uzvisi se, Bože, nad nebesa, slava tvoja nek' je nad svom zemljom!

58

1 Zborovođi. Po napjevu “Ne pogubi!” Davidov. Miktam. 2 Zar doista
krojite pravdu, vi moćni, zar sudite pravo, sinovi ljudski? 3 Ne, već
bezakonje smišljeno činite, po zemlji vam ruke dijele nepravde. 4 Na
krivu su putu bezbošci od krila majčina, na krivu su putu lašci od utrobe.
5 U njima je otrov kao u zmije, kao u ljutice što uši začepljuje 6 da glas
čarobnjakov ne čuje ni glas bajača vješta bajanju. 7 O Bože, polomi im
zube u ustima; razbij, o Jahve, čeljusti lavićima! 8 K'o vode što hitro otječu
neka se razliju, k'o zgažena trava neka se osuše. 9 Nek' budu k'o puž koji
se pužuć' rastoči, k'o pometnut plot nek' sunca ne vide. 10 Prije nego vam
kotlovi trnje osjete, dok je zeleno, neka ga vihor odnese. 11 Radostan će
biti pravednik kad ugleda odmazdu, noge će prati u krvi zlotvora. 12 I reći
će ljudi: “Pravednik plod svoj ima! Još ima Boga da sudi na zemlji!”

59

1 Zborovođi. Po napjevu “Ne pogubi!” Davidov. Miktam. Kad je Šaul
opkolio kuću da ubije Davida. 2 Izbavi me od dušmana, Bože moj, zaštiti
me od mojih protivnika! 3 Izbavi me od bezakonika, od krvoloka spasi
me! 4 Jer evo: dušu moju vrebaju, na me ustadoše silnici. Nema na meni
krivnje, o Jahve, ni grijeha: 5 bez moje krivnje na me nasrću. Probudi se!
Dođi mi u pomoć i pogledaj, 6 Jahve, Bože nad Vojskama, Bože Izraelov!
Preni se, kazni sve pogane, podlacima nemoj se smilovati! 7 Uvečer se
vraćaju, reže poput pasa i trče po gradu. 8 Gle, kako bljuju ustima; kletve
su im na usnama i govore: “Tko nas čuje?” 9 No, ti im se smiješ, o Jahve,
i rugaš se poganima svima. 10 Jakosti moja, gledat ću na te, jer ti si, Bože,
zaštita moja, Bog moj, milosrđe moje. 11 Bog neka mi pohiti u susret, nek'
me razveseli nad dušmanima mojim! 12 Pobij ih, Bože, da mi narod ne
zavode, zbuni i obori ih jakošću svojom, štite naš, Gospodine. 13 Grijeh je
svaka riječ usta njihovih: nek se uhvate u svoju oholost, u kletve i laži što
ih govore! 14 Istrijebi ih u gnjevu, istrijebi da nestanu, nek' se zna da Bog
vlada u Jakovu i do nakraj zemlje! 15 Uvečer se vraćaju, reže poput pasa
i trče po gradu. 16 Nek' lutaju okolo tražeći hranu; i kad se nasite, neka
zavijaju. 17 A ja ću opjevati silu tvoju i klicat ću jutrom milosrđu tvome,
jer mi ti postade utočište i sklonište u dan nevolje. 18 Jakosti moja, tebi ću
pjevati, jer ti si, Bože, zaštita moja, Bog moj, milosrđe moje.

60

1 Zborovođi. Po napjevu “Ljiljan svjedočanstva”. Miktam. Davidov. Kad
je David izišao protiv Aram Naharajima i protiv Aram Sobe i kad je Joab
na povratku potukao dvanaest tisuća Edomaca 2 Bože, ti nas ÓodbÄaci
i bojne nam redove prÓobi, razjari se, a sad nas opet vrati! 3 Potrese
zemlju, rasječe je, zatvori joj usjeline jer se poljuljala. 4 Zlu si kob na svoj
narod navalio, napio nas vinom omamnim. 5 Al' si i stijeg dao vjernicima
svojim da umaknu luku dušmanskom. 6 Da ti se ljubimci izbave, desnicom
pomozi, usliši nas! 7 Bog reče u svom Svetištu: “Šekem ću razdijelit'
kličući, dolinu Sukot izmjeriti. 8 Moj je Gilead, moj Manaše, Efrajim mi
kaciga, Judeja žezlo moje! 9 Moab je sud iz kojeg se umivam, na Edom
ću baciti obuću, nad Filistejcem slavit' pobjedu!” 10 Tko će me dovesti do
utvrđena grada, tko će me dovesti do Edoma? 11 Zar nećeš ti, o Bože, što
nas odbaci? Zar više nećeš, Bože, s četama našim? 12 Pomozi nam protiv

dušmana, jer ljudska je pomoć ništavna! 13 S pomoću Božjom hrabro ćemo
se boriti, a on će zgaziti naše dušmane.

61

1 Zborovođi. Uza žičana glazbala. Davidov. 2 O Bože, vapaj mi poslušaj,
budi pomnjiv na molitvu moju! 3 S kraja zemlje vapijem k tebi jer mi srce
klonu. Dignut ćeš me na liticu i pokoj mi dati, 4 jer ti si moje sklonište,
utvrda čvrsta protiv dušmana. 5 O, da mi je stanovati uvijek u tvom šatoru,
da se sklanjat' mogu pod okrilje tvoje! 6 Jer ti, Bože, usliši molbe moje, dade
mi baštinu onih što ime ti štuju. 7 Kraljevim danima pridometni danÄa,
kroz koljena mnoga nek' mu ljeta traju, 8 nek' pred Bogom uvijek vlada;
dobrotu i vjernost pošalji da ga čuvaju! 9 Ovako ću pjevat svagda tvom
imenu, dan za danom vršit' zavjete svoje.

62

1 Zborovođi. Po Jedutunu. Psalam. Davidov. 2 Samo je u Bogu mir, dušo
moja, samo je u njemu spasenje. 3 Samo on je moja hrid i spasenje, utvrda
moja: neću se pokolebati. 4 Dokle ćete na bijednika nasrtati, obarat' ga svi
zajedno, k'o zid ruševan il' ogradu nagnutu? 5 Urotiše se da me s visa mog
obore, u laži uživaju; ustima blagoslivlju, a u srcu proklinju. 6 Samo je u
Bogu mir, dušo moja, samo je u njemu nada moja. 7 Samo on je moja hrid
i spasenje, utvrda moja: neću se pokolebati. 8 U Boga je spasenje moje i
slava; Bog mi je hridina silna, utočište. 9 U nj se, narode, uzdaj u svako
doba; pred njim srca izlijevajte: Bog je naše utočište! 10 Sinovi su ljudski
samo dašak, laž su djeca čovječja: svi da stanu na tezulju, od daha bi lakši
bili. 11 U grabež se ne uzdajte nit' se otetim tašto hvalite; umnoži l' se
blago, nek' vam srce za nj ne prione. 12 Bog rekao jedno, a ja dvoje čuo:
13 “U Boga je snaga! U tebe je, Gospode, dobrota! Ti uzvraćaš svakom po
djelima.”

63

1 Psalam. Davidov. Dok David bijaše u Judejskoj pustinji. 2 O Bože, ti si
Bog moj: gorljivo tebe tražim; tebe žeđa duša moja, tebe želi tijelo moje,
kao zemlja suha, žedna, bezvodna. 3 U Svetištu sam tebe motrio gledajuć'
ti moć i slavu. 4 Ljubav je tvoja bolja od života, moje će te usne slavit'.
5 Tako ću te slavit' za života, u tvoje ću ime ruke dizati. 6 Duša će mi
biti kao sala i mrsa sita, hvalit ću te kliktavim ustima. 7 Na postelji se
tebe spominjem, u bdjenjima noćnim mislim na tebe. 8 Ti postade meni
pomoć, kličem u sjeni krila tvojih. 9 Duša se moja k tebi privija, desnica
me tvoja drži. 10 Oni što dušu u propast guraju neka siđu u dubinu zemlje,
11 nek' vlasti mača predani budu, nek' postanu plijen šakalima. 12 A kralj
će se radovat' u Bogu, slavit će se tko se kune njime, jer će lašcima biti
začepljena usta.

64

1 Zborovođi. Psalam. Davidov. 2 Poslušaj, Bože, moje žalbe glas; od
strašna dušmanina život mi čuvaj! 3 Štiti me od mnoštva opakih, sakrij
od bjesnila zlotvora 4 koji bruse jezike k'o mačeve, otrovne riječi izbacuju
kao strijele, 5 da iz potaje rane nedužna, da ga rane iznenada ne bojeć' se
ničega. 6 Spremni su na djelo pakosno, snuju kako će kradom zamke staviti
i govore: “Tko će nas vidjeti?” 7 Snuju zlodjela, smišljene osnove kriju:

pamet i srce čovječje bezdan su duboki. 8 No Bog ih ranjava strijelom,
odjednom ih rane prekriju. 9 Vlastiti jezik propast im donosi, kimaju
glavom oni što ih vide: 10 svi se boje, Božje djelo slave i misle o onom
što on učini. 11 Pravednik se raduje u Jahvi, njemu se utječe, i kliču svim
srcem čestiti.

65

1 Zborovođi. Psalam. Davidov. Pjesma. 2 Bože, tebi dolikuje hvalospjev
sa Sionu, tebi se ispunja zavjet - 3 ti molitve uslišuješ. Svaka pÓut dolazi
k tebi 4 pod teretom grijeha. Naši nas prijestupi taru, ti ih pomiruješ.
5 Blažen kog izabra i k sebi uze: on boravi u dvorima tvojim. Daj da se
nasitimo dobrima Doma tvoga i svetošću tvoga Hrama. 6 Čudesno nas
uslišuješ u pravednosti svojoj, o Bože, spasenje naše, nado svih krajeva
svijeta i mora dalekih. 7 Učvršćuješ bregove jakošću svojom silom opasÄan.
8 Krotiš huku mora, huku valova i buku naroda. 9 Oni što žive nakraj
svijeta boje se znamenja tvojih; dveri jutra i večeri radošću napunjaš. 10 Ti
pÓohodÄi zemlju i ti je nÓatopÄi, ÓobogatÄi nju veoma. Božja se rijeka
vodom napuni, ti pripravi ljudima žito. Ovako pripremi zemlju: 11 brazde
joj natopi, grude joj poravna; kišom je omekša, usjeve joj blagoslovi.
12 Ti okruni godinu dobrotom svojom, plodnost niče za stopama tvojim.
13 Pustinjski pašnjaci kaplju od obilja, brežuljci se pašu radošću. 14 Njive
se kite stadima, doline se pokrivaju žitom: svagdje klicanje, pjesma.

66

1 Zborovođi. Pjesma. Psalam. 2 Kliči Bogu, zemljo sva, opjevaj slavu
imena njegova, podaj mu hvalu dostojnu. 3 Recite Bogu: “Kako su potresna
djela tvoja! Zbog velike sile tvoje dušmani ti laskaju. 4 Sva zemlja nek'
ti se klanja i nek' ti pjeva, neka pjeva tvom imenu!” 5 Dođite i gledajte
djela Božja: čuda učini među sinovima ljudskim. 6 On pretvori more u
zemlju suhu te rijeku pregaziše. Stog' se njemu radujmo! 7 Dovijeka vlada
jakošću svojom, oči mu paze na narode da se ne izdignu ljudi buntovni.
8 Blagoslivljajte, narodi, Boga našega, razglašujte hvalu njegovu! 9 Našoj je
duši darovao život i ne dade da nam posrne noga. 10 Iskušavao si nas teško,
Bože, iskušavao ognjem kao srebro. 11 Pustio si da u zamku padnemo,
stisnuo lancima bokove naše. 12 Pustio si da nam zajašu za vrat: prošli
smo kroz oganj i vodu, onda si pustio da odahnemo. 13 S paljenicama ću u
Dom tvoj ući, zavjete ispuniti pred tobom 14 što ih obećaše usne moje, što
ih usta moja u tjeskobi obrekoše. 15 Prinijet ću ti paljenice s kadom ovnova,
žrtvovati volove i jarad. 16 Dođite, počujte, koji se Boga bojite, pripovjedit
ću što učini duši mojoj! 17 Na svoja sam usta njega zvao, jezikom ga hvalio.
18 Da sam u srcu na zlo mislio, ne bi uslišio Gospod. 19 No Bog me uslišio:
obazro se na glas molitve moje. 20 Blagoslovljen Bog koji mi molitvu ne
odbi, naklonosti ne odvrati od mene!

67

1 Zborovođi. Uza žičana glazbala. Psalam. Pjesma. 2 Smilovao nam se
Bog i blagoslovio nas, obasjao nas licem svojim, 3 da bi sva zemlja upoznala
putove tvoje, svi puci tvoje spasenje! 4 Neka te slave narodi, Bože, svi
narodi neka te slave! 5 Nek' se vesele i kliču narodi, jer sudiš pucima
pravedno i narode vodiš na zemlji. 6 Neka te slave narodi, Bože, svi narodi

neka te slave! 7 Zemlja plodom urodila! Bog nas blagoslovio, Bog naš! 8 Bog
nas blagoslovio! Neka ga štuju svi krajevi svjetski!

68

1 Zborovođi. Davidov. Psalam. Pjesma. 2 Bog nek' ustane! Razbježali se
dušmani njegovi! Svi mrzitelji njegovi pobjegli pred njim! 3 Kao što dim
iščezava, i njih neka nestane! Kako se vosak topi na ognju, nek' nestane
grešnika pred licem Božjim! 4 Pravedni neka se raduju, neka klikću pred
Bogom, neka kliču od radosti. 5 Pjevajte Bogu, slavite mu ime! Poravnajte
put onome koji ide pustinjom - kojemu je ime Jahve - i kličite pred njim!
6 Otac sirota, branitelj udovica, Bog je u svom svetom šatoru. 7 Napuštene
okućit će Jahve, sužnjima pružit' sretnu slobodu: buntovnici samo ostaše
u sažganoj pustinji. 8 Kad si stupao, Bože, pred narodom svojim, dok si
prolazio pustinjom, 9 tresla se zemlja, nebo se rosilo pred Bogom, Sinaj
drhtao pred Bogom, Bogom Izraela. 10 Blagoslovljen dažd pustio si, Bože,
na baštinu svoju, okrijepio je umornu. 11 Stado se tvoje nastani u njoj,
u dobroti, Bože, ti je spremi siromahu. 12 Jahve riječ zadaje, veliko je
mnoštvo radosnih vjesnika: 13 kraljevi vojska bježe te bježe, domaćice
plijen dijele. 14 Dok vi počivaste među stadima, krila golubice zablistaše
srebrom, a njeno perje žućkastim zlatom: 15 ondje Svemogući razbijaše
kraljeve, a ona poput snijega zablista na Salmonu. 16 Božanska je gora
gora bašanska vrletna. 17 Zašto vi, gore vrletne, zavidno gledate na goru
gdje se svidje Bogu prebivati? Jahve će na njoj boraviti svagda! 18 Božja su
kola bezbrojna, tisuću tisuća: Jahve sa Sinaja u Svetište dolazi! 19 Na visinu
uzađe vodeći sužnje, na dar si ljude primio, pa i one što ne žele prebivati
kod Boga. 20 Blagoslovljen Jahve dan za danom, nosi nas Bog, naš Spasitelj.
21 Bog naš jest Bog koji spasava, Jahve od smrti izbavlja. 22 Zaista, Bog
će satrti glave dušmana svojih, kuštravo tjeme onog što hodi u grijesima.
23 Reče Gospodin: “Iz Bašana ću ih dovesti, dovest ću ih iz dubine mora,
24 da okupaš nogu u krvi, da jezici tvojih pasa imadnu dio od dušmana.”
25 Ulazak ti, Bože, gledaju, ulazak moga Boga i Kralja u Svetište: 26 sprijeda
pjevači, za njima svirači, u sredini djevojke s bubnjićima. 27 “U svečanim
zborovima slavite Boga, slavite Jahvu, sinovi Izraelovi!” 28 Predvodi ih
najmlađi, Benjamin, koji ide pred njima, ondje su knezovi Judini sa četama
svojim, knezovi Zebulunovi i knezovi Naftalijevi. 29 Pokaži, Bože, silu
svoju, silu kojom se, Bože, boriš za nas 30 iz Hrama svojega u Jeruzalemu!
Nek' ti kraljevi darove donose! 31 Ukroti neman u trsci, stado bikova s teladi
naroda! Neka se prostru pred tobom sa srebrnim žezlima: rasprši narode
koji se ratu vesele! 32 Nek' dođu velikani iz Egipta, Etiopija nek' pruži ruke
Bogu! 33 Sva kraljevstva svijeta, pjevajte Bogu, slavite Jahvu, 34 koji se vozi
po nebu, po nebu iskonskom! Čuj, glasom grmi, glasom svojim silnim:
35 “Priznajte silu Božju!” Nad Izraelom veličanstvo njegovo, u oblacima
sila njegova! 36 Strašan je Bog iz svojega Svetišta. Bog Izraelov daje moć i
silu narodu svojemu. Blagoslovljen Bog!

69

1 Zborovođi. Po napjevu “Ljiljani”. Davidov. 2 Spasi me, Bože: vode mi
dođoše do grla! 3 U duboko blato zapadoh i nemam kamo nogu staviti; u
duboku tonem vodu, pokrivaju me valovi. 4 Iznemogoh od vikanja, grlo
mi je promuklo, oči mi klonuše Boga mog čekajuć'. 5 Brojniji su od vlasi
na glavi mojoj oni koji me mrze nizašto. Tvrđi su od kostiju mojih oni

što mi se nepravedno protive: zar mogu vratiti što nisam oteo? 6 Bože, ti
znadeš bezumnost moju, moji ti grijesi nisu sakriti. 7 Nek' se ne postide
zbog mene koji se u te uzdaju, Gospode, Jahve nad Vojskama! Neka se ne
posrame zbog mene koji traže tebe, Bože Izraelov! 8 Jer zbog tebe podnesoh
pogrdu, i stid mi pokri lice. 9 Tuđinac postadoh braći i stranac djeci majke
svoje. 10 Jer me izjela revnost za Dom tvoj i poruge onih koji se rugaju
tebi padoše na me. 11 Dušu sam postom mučio, okrenulo mi se u ruglo.
12 Uzeh kostrijet za haljinu, i postah im igračka. 13 Koji sjede na vratima
protiv mene govore, vinopije mi rugalice poju. 14 No tebi se molim, Jahve, u
vrijeme milosti, Bože; po velikoj dobroti svojoj ti me usliši po svojoj vjernoj
pomoći! 15 Izvuci me iz blata da ne potonem, od onih koji me mrze izbavi
me - iz voda dubokih. 16 Nek' me ne pokriju valovi, nek' me ne proguta
dubina, nek' bezdan ne zatvori usta nada mnom! 17 Usliši me, Jahve, jer
je dobrostiva milost tvoja, po velikom milosrđu pogledaj na me! 18 Ne
sakrivaj lica pred slugom svojim; jer sam u stisci, usliši me brzo! 19 Približi
se duši mojoj i spasi je; zbog dušmana mojih oslobodi me! 20 Ti mi znadeš
porugu, stid i sramotu, pred tvojim su očima svi koji me muče. 21 Ruganje
mi slomilo srce i klonuh; čekao sam da se tko sažali nada mnom, ali ga
ne bi; i da me tko utješi, ali ga ne nađoh. 22 U jelo mi žuči umiješaše, u
mojoj me žeđi octom napojiše. 23 Nek' im stol bude zamka, a žrtvene gozbe
stupica! 24 Nek' im potamne oči da ne vide, nek' im bokovi zasvagda oslabe!
25 Izlij na njih ljutinu, žar tvoga gnjeva nek' ih zahvati! 26 Njihova kuća nek'
opusti, u njihovu šatoru nek' nitko ne stanuje! 27 Jer su progonili koga ti
pokara, bol povećaše onomu koga ti rani. 28 Na njihovu krivnju krivnju još
dodaj, ne opravdali se pred tobom! 29 Nek' budu izbrisani iz knjige živih,
među pravednike neka se ne broje! 30 A ja sam jadnik i bolnik - nek' me
štiti tvoja pomoć, o Bože! 31 Božje ću ime hvaliti popijevkom, hvalit ću ga
zahvalnicom. 32 Bit će to milije Jahvi no bik žrtveni, milije nego junac s
papcima i rozima. 33 Gledajte, ubogi, i radujte se, nek' vam oživi srce, svima
koji Boga tražite. 34 Jer siromahe Jahve čuje, on ne prezire sužanja svojih.
35 Neka ga hvale nebesa i zemlja, mora i sve što se u njima miče. 36 Jer Bog
će spasiti Sion - on će sagradit' gradove Judine - tu će oni stanovat', imati
baštinu. 37 Baštinit će ga potomci slugu njegovih; prebivat će u njemu oni
što ljube ime Božje.

70

1 Zborovođi. Davidov. Za spomen. 2 O Bože, spasi me, Jahve, u pomoć
mi pohitaj! 3 Nek' se postide i smetu svi koji mi o glavi rade! Nek' odstupe
i nek' se posrame koji se nesreći mojoj raduju! 4 Nek' uzmaknu u sramoti
svojoj koji zlurado na me grohoću! 5 Neka kliču i nek' se vesele u tebi svi
koji tebe traže! Neka govore svagda: “Velik je Bog!” svi koji spasenje tvoje
ljube! 6 A bijedan sam ja i nevoljan, o Bože, u pomoć mi pohitaj! Ti si
pomoć moja i spasitelj; Jahve, ne kasni!

71

1 Tebi si, Jahve, utječem, ne daj da se ikada postidim! 2 U pravdi me
svojoj spasi i izbavi, prikloni uho k meni i spasi me! 3 Budi mi hrid utočišta
i čvrsta utvrda spasenja: jer ti si stijena i utvrda moja. 4 Bože moj, istrgni
me iz ruke zlotvora, iz šake silnika i tlačitelja: 5 jer ti si, o Gospode, ufanje
moje, Jahve, uzdanje od moje mladosti! 6 Na te se oslanjam od utrobe; ti si
mi zaštitnik od majčina krila: u te se svagda uzdam. 7 Mnogima postadoh

čudo, jer ti si mi bio silna pomoć. 8 Usta mi bijahu puna tvoje hvale, slaviše
te svaki dan! 9 Ne zabaci me u starosti: kad mi malakšu sile, ne zapusti me!
10 Jer govore o meni moji dušmani, i koji me vrebaju složno se svjetuju:
11 "Bog ga je napustio; progonite ga i uhvatite jer nema tko da ga spasi!"
12 O Bože, ne stoj daleko od mene, Bože moj, pohitaj mi u pomoć! 13 Neka se
postide i propadnu koji traže moj život; nek' se sramotom i stidom pokriju
koji mi žele nesreću! 14 A ja ću se uvijek uzdati, iz dana u dan hvaleć'
te sve više. 15 Ustima ću naviještati pravednost tvoju, povazdan pomoć
tvoju: jer im ne znam broja. 16 Kazivat ću silu Jahvinu, Gospode, slavit
ću samo tvoju pravednost. 17 Bože, ti mi bijaše učitelj od mladosti moje,
i sve do sada naviještam čudesa tvoja. 18 Ni u starosti, kad posijedim,
Bože, ne zapusti me, da kazujem mišicu tvoju naraštaju novom i svima
budućima silu tvoju, 19 i pravednost tvoju, Bože, koja seže do neba, kojom
učini velika djela. Bože, tko je kao ti! 20 Trpljenja mnoga i velika bacio si na
me: ali ti ćeš me opet oživiti i opet me podići iz dubine zemlje. 21 Povećaj
dostojanstvo moje i opet me utješi: 22 A ja ću uz harfu slaviti tvoju vjernost,
o Bože, svirat ću ti u citaru, Sveče Izraelov! 23 Moje će usne klicati pjevajuć'
tebi i moja duša koju si spasio. 24 I moj će jezik svagda slaviti pravdu tvoju,
jer su postiđeni i posramljeni oni što traže moju nesreću.

72

1 Salomonov. Bože, sud svoj daj kralju i svoju pravdu sinu kraljevu.
2 Nek' puku tvojem sudi pravedno, siromasima po pravici! 3 Nek' bregovi
narodu urode mirom, a brežuljci pravdom. 4 Sudit će pravo ubogim
pučanima, djeci siromaha donijet će spasenje, a tlačitelja on će smrviti. 5 I
živjet će dugo kao sunce i kao mjesec u sva pokoljenja. 6 Sići će kao rosa na
travu, kao kiša što natapa zemlju! 7 U danima njegovim cvjetat će pravda i
mir velik - sve dok bude mjeseca. 8 I vladat će od mora do mora i od Rijeke
do granica svijeta. 9 Dušmani će njegovi preda nj kleknuti i protivnici
lizati prašinu. 10 Kraljevi Taršiša i otoka nosit će dare, vladari od Arabije
i Sabe danak donositi. 11 Klanjat će mu se svi vladari, svi će mu narodi
služiti. 12 On će spasiti siromaha koji uzdiše, nevoljnika koji pomoćnika
nema; 13 smilovat će se ubogu i siromahu i spasit će život nevoljniku:
14 oslobodit će ih nepravde i nasilja, jer je dragocjena u njegovim očima
krv njihova. 15 Stog' neka živi! Neka ga daruju zlatom iz Arabije, nek'
mole za njega svagda i neka ga blagoslivljaju! 16 Nek' bude izobila žita u
zemlji, po vrhuncima klasje neka šušti k'o Libanon! I cvjetali stanovnici
gradova kao trava na livadi. 17 Bilo ime njegovo blagoslovljeno dovijeka!
Dok je sunca, živjelo mu ime! Njim se blagoslivljala sva plemena zemlje, svi
narodi nazivali blaženima! 18 Blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, koji jedini
tvori čudesa! 19 I blagoslovljeno slavno mu ime dovijeka! Sva se zemlja
napunila slave njegove! Tako neka bude. Amen! 20 Time se završavaju
molitve Jišajeva sina Davida.

73

1 Psalam. Asafov Kako je dobar Bog čestitima, Bog onima koji su čista
srca! 2 A meni umalo noge ne posrnuše, zamalo koraci ne okliznuše, 3 jer
zločincima zavidjeh motreći sreću grešnika. 4 Nikakvu patnju ne snose,
pretilo je tijelo njihovo. 5 Ne žive u mukama smrtnika, ljudske ih nevolje
ne biju. 6 Stoga je oholost ogrlica vratu njihovu, a nasilje haljina koja
ih pokriva. 7 Iz pretila srca izlazi opakost njihova, srca im se prelijevaju

ispraznim tlapnjama. 8 Podsmjehuju se i zlobno govore, nasiljem prijete odozgo. 9 Ustima na nebo nasrću, a jezik se njihov obara na zemlju. 10 Zato moj narod za njima leti i srče obilne vode 11 pa veli: “Kako da dozna Bog? Spoznaje li Svevišnji?” 12 Eto, takvi su grešnici: uvijek spokojni, bogatstvo zgrću. 13 Jesam li, dakle, samo ja uzalud čuvao srce čisto i u nedužnosti prao ruke 14 kad sam primao udarce svaki dan i kaznu jutro za jutrom? 15 Da sam kazao: “Govorit ću kao i oni”, izdao bih rod sinova tvojih. 16 Promišljah tada da bih spoznao: al' mi se učini mučno u očima mojim 17 sve dok ne nađoh ulaz u Božje svetinje pa prozreh kakav im je svršetak. 18 Zaista, na klizavu stazu ti ih postavljaš, u propast ih obaraš. 19 Kako učas propadoše, nestaše, užas ih izjede! 20 Kao što čovjek prezire san kad se probudi, tako ćeš, Gospode, prezreti lik im kada ustaneš. 21 Kad mi duša bijaše ojađena, a bubrezi probodeni, 22 bezumnik bijah bez razbora, k'o živinče pred tobom. 23 Al' ću odsad uvijek biti s tobom, jer ti prihvati desnicu moju: 24 vodit ćeš me po naumu svojem da me zatim uzmeš u slavu svoju. 25 Koga ja imam u nebu osim tebe? Kad sam s tobom, ne veselim se zemlji. 26 Malaksalo mi tijelo i srce: okrilje srca moga, i baštino moja, o Bože, dovijeka! 27 Doista, propast će oni koji se udaljuju od tebe, istrebljuješ svakog tko ti se iznevjeri. 28 A meni je milina biti u Božjoj blizini, imati sklonište svoje u Jahvi. Pripovijedat ću sva tvoja djela na vratima Kćeri sionske.

74

1 Poučna pjesma. Asafova. Zašto si, Bože, posve zabacio, zašto kiptiš gnjevom na ovce paše svoje? 2 Sjeti se zajednice koju si davno stekao, plÓemena koje namače kao svoju baštinu i brda Siona gdje si Šator svoj udario! 3 Korakni k ruševinama vječnim - sve je u Svetištu razorio neprijatelj. 4 Protivnici tvoji vikahu posred skupštine tvoje, znakove svoje postaviše k'o pobjedne znakove. 5 Bijahu kao oni koji mašu sjekirom po guštari, 6 sjekirom i maljem vrata mu razbijali. 7 Ognju predadoše Svetište tvoje, do zemlje oskvrnuše Prebivalište tvoga imena. 8 Rekoše u srcu: “Istrijebimo ih zajedno; spalite sva svetišta Božja na zemlji!” 9 Ne vidimo znakova svojih, proroka više nema, i nitko među nama ne zna dokle ... 10 Dokle će se još, o Bože, dušmanin rugati? Hoće li protivnik dovijeka prezirati ime tvoje? 11 Zašto povlačiš ruku, zašto u krilu sakrivaš desnicu svoju? 12 No Bog je moj kralj od davnine, on koji posred zemlje spasava! 13 Ti svojom silom rasječe more, smrska glave nakazama u vodi. 14 Ti si Levijatanu glave zdrobio, dao ga za hranu nemanima morskim. 15 Ti si dao da provre izvor i bujica, ti si presušio rijeke nepresušne. 16 Tvoj je dan i noć je tvoja, ti učvrsti mjesec i sunce; 17 ti sazda sve granice zemlji, ti stvori ljeto i zimu. 18 Spomeni se ovoga: dušmanin ti se rugaše, Jahve, i bezumni narod pogrdi ime tvoje. 19 Ne predaj jastrebu život grlice svoje, i život svojih siromaha ne zaboravi zauvijek! 20 Pogledaj na Savez svoj, jer svi su zakuci zemlje puni tmina i nasilja. 21 Ne daj da jadnik otiđe postiđen: neka siromah i ubog hvale ime tvoje! 22 Ustani, Bože, zauzmi se za svoju parnicu, spomeni se pogrde koju ti bezumnik svaki dan nanosi. 23 Ne zaboravi vike neprijatelja svojih: buka buntovnika još se diže k tebi!

75

1 Zborovođi. Po napjevu “Ne razori!” Psalam. Asafov. Pjesma. 2 Slavimo te, Bože, slavimo i zazivamo ime tvoje, pripovijedamo čudesa

tvoja. 3 “Kad odredim vrijeme, sudit ću po pravu. 4 Pa neka se strese
zemlja sa stanovnicima svojim, ja sam učvrstio stupove njezine.” 5 Drznike
opominjem: “Ne budite drski!” bezbožnike: “Ne budite tako rogati!” 6 Ne
dižite roga svog protiv Neba, nemojte govoriti drsko na Boga! 7 Jer niti
sa istoka niti sa zapada, niti iz pustinje niti sa bregova ... 8 Bog je koji
sudi: ovoga snizuje, onog uzvisuje! 9 Jer je u Jahvinoj ruci pehar pun vina
pjenušava, začinjena mirisnim travama; iz njega on napaja, do taloga će
ga iskapiti i ispiti svi zlotvori svijeta. 10 A ja ću klicati dovijeka, pjevat ću
Bogu Jakovljevu. 11 Rogove ću polomiti bezbožniku, a pravednik će podići
glavu.

76

1 Zborovođi. Uza žičana glazbala. Psalam. Asafov. Pjesma. 2 Na glasu
je Bog u Judeji, u Izraelu veliko je ime njegovo! 3 U Šalemu je Šator
njegov, na Sionu boravište. 4 Tu polomi strijele lukovima, štitove, mačeve,
sve oružje. 5 Blistav si od svjetla, veličanstveniji od bregova drevnih.
6 Opljačkani su oni koji bijahu jaki srcem, i san svoj snivaju - klonuše
ruke svim hrabrima. 7 Od prijetnje tvoje, Bože Jakovljev, skameniše se
kola i konji. 8 Strašan si ti, i tko da opstane kraj žestine gnjeva tvojega.
9 S neba reče presudu - od straha zemlja zadrhta i zanijemje 10 kad se diže
Bog da sudi, da spasi uboge na zemlji. 11 Jer će te i bijes Edoma slaviti, i
preživjeli iz Hamata štovat će te. 12 Zavjetujte i izvršite zavjete Jahvi, Bogu
svojemu, svi oko njega neka donose darove Strašnome 13 koji obuzdava
oholost knezova, koji je strašan kraljevima zemlje.

77

1 Zborovođi. Po Jedutunu. Asafov. Psalam. 2 Glasom svojim Bogu
vapijem, glas mi se Bogu diže i on me čuje. 3 U dan nevolje tražim
Gospodina, noću mi se ruka neumorno pruža k njemu, ne može se utješit'
duša moja. 4 Spominjem se Boga i uzdišem; kad razmišljam, daha mi
nestane. 5 Vjeđe moje držiš, potresen sam, ne mogu govoriti. 6 Mislim
na drevne dane i sjećam se davnih godina; 7 razmišljam noću u srcu,
mislim, i duh moj ispituje: 8 “Hoće li Gospodin odbaciti zauvijek i hoće
li ikad još biti milostiv? 9 Je li njegova dobrota minula zauvijek, njegovo
obećanje propalo za sva pokoljenja? 10 Zar Bog je zaboravio da se smiluje,
ili je gnjevan zatvorio smilovanje svoje?” 11 I govorim: “Ovo je bol moja:
promijenila se desnica Višnjega.” 12 Spominjem se djela Jahvinih, sjećam
se tvojih pradavnih čudesa. 13 Promatram sva djela tvoja, razmatram ono
što si učinio. 14 Svet je tvoj put, o Bože: koji je bog tako velik kao Bog
naš? 15 Ti si Bog koji čudesa stvaraš, na pucima si pokazao silu svoju.
16 Mišicom si izbavio narod svoj, sinove Jakovljeve i Josipove. 17 Vode
te ugledaše, Bože, ugledaše te vode i ustuknuše, bezdani se uzburkaše.
18 Oblaci prosuše vode, oblaci zatutnjiše gromom i tvoje strijele poletješe.
19 Grmljavina tvoja u vihoru zaori, munje rasvijetliše krug zemaljski,
zemlja se zatrese i zadrhta. 20 Kroz more put se otvori tebi i tvoja staza
kroz vode goleme, a tragova tvojih nitko ne vidje. 21 Ti si svoj narod vodio
kao stado rukama Mojsija i Arona.

78

1 Poučna pjesma. Asafova. Poslušaj, narode moj, moju nauku, prikloni
uho riječima usta mojih! 2 Otvorit ću svoja usta na pouku, iznijet ću

tajne iz vremena davnih. 3 Ono što čusmo i saznasmo, što nam kazivahu
oci, 4 nećemo kriti djeci njihovoj, predat ćemo budućem koljenu: slavu
Jahvinu i silu njegovu i djela čudesna što ih učini. 5 Svjedočanstvo
podiže on u Jakovu, Zakon postavi u Izraelu, da ono što naredi ocima
našim oni djeci svojoj objave, 6 da sazna budući naraštaj, i sinovi koji
će se roditi da djeci svojoj kazuju 7 da u Boga ufanje svoje stave i ne
zaborave djela Božjih, već da vrše zapovijedi njegove, 8 kako ne bi bili,
kao oci njihovi, naraštaj buntovan, prkosan - naraštaj srcem nestalan i
duhom Bogu nevjeran. 9 Sinovi Efrajimovi, ratnici s lukom, u dan bitke
okrenuše leđa. 10 Saveza s Bogom ne održaše i ne htjedoše hoditi po
Zakonu njegovu. 11 Zaboraviše na djela njegova, na čudesa koja im pokaza.
12 Pred njihovim ocima činio je znakove u Egiptu, u Soanskom polju. 13 On
more razdijeli i njih prevede, vode kao nasip uzdiže. 14 Danju ih vodio
oblakom, a svu noć ognjem blistavim. 15 U pustinji hrid prolomi i napoji
ih obilno kao iz bezdana. 16 Iz stijene izbi potoke te izvede vode k'o velike
rijeke. 17 A oni jednako griješiše, prkosiše Višnjem u pustinji. 18 Boga
su kušali u srcima svojim ištuć' jela svojoj pohlepnosti. 19 Prigovarali
su Bogu i pitali: “Može li Gospod stol u pustinji prostrti? 20 Eno, udari
u hrid, i voda poteče i provreše potoci: a može li dati i kruha, i mesa
pružiti svome narodu?” 21 Kad to začu Jahve, gnjevom usplamtje: oganj se
raspali protiv Jakova, srdžba se razjari protiv Izraela, 22 jer ne vjerovaše
Bogu niti se u njegovu pomoć uzdaše. 23 Pa ozgo naredi oblaku i otvori
brane nebeske, 24 k'o kišu prosu na njih mÓanu da jedu i nahrani ih
kruhom nebeskim. 25 Čovjek blagovaše kruh Jakih; on im dade hrane do
sitosti. 26 Probudi na nebu vjetar istočni i svojom silom južnjak dovede.
27 Prosu na njih mesa k'o prašine i ptice krilatice k'o pijeska morskoga.
28 Padoše usred njihova tabora i oko šatora njihovih. 29 Jeli su i nasitili
se, želju njihovu on im ispuni. 30 Još nisu svoju utažili pohlepu i jelo im
još bješe u ustima, 31 kad se srdžba Božja na njih raspali: pokosi smrću
prvake njihove i mladiće pobi Izraelove. 32 Uza sve to griješiše dalje i ne
vjerovaše u čudesna djela njegova. 33 I skonča im dane jednim dahom
i njihova ljeta naglim svršetkom. 34 Kad ih ubijaše, tražiše ga i opet
pitahu za Boga; 35 spominjahu se da je Bog hridina njihova i Svevišnji
njihov otkupitelj. 36 Ali ga opet ustima svojim varahu i jezikom svojim
lagahu njemu. 37 Njihovo srce s njime ne bijaše, nit' bijahu vjerni Savezu
njegovu. 38 A on im milosrdno grijeh praštao i nije ih posmicao; često
je gnjev svoj susprezao da ne plane svom jarošću. 39 Spominjao se da
su pÓut i dah koji odlazi i ne vraća se više. 40 Koliko mu prkosiše u
pustinji i žalostiše ga u samotnom kraju! 41 Sve nanovo iskušavahu Boga
i vrijeđahu Sveca Izraelova 42 ne spominjuć' se ruke njegove ni dana kad
ih od dušmana izbavi, 43 ni znakova njegovih u Egiptu, ni čudesnih djela
u polju Soanskom. 44 U krv im pretvori rijeke i potoke, da ne piju. 45 Posla
na njih obade da ih žderu i žabe da ih more. 46 I predade skakavcu žetvu
njihovu, i plod muke njihove žderaču. 47 Vinograde im tučom udari, a
mrazom smokvike njihove. 48 I predade grÓadu njihova goveda i munjama
stada njihova. 49 Obori na njih svu žestinu gnjeva svog, jarost, bijes i
nevolju: posla na njih anđele nesreće. 50 I put gnjevu svojem otvori: ne
poštedje im život od smrti, životinje im izruči pošasti. 51 Pobi u Egiptu
sve prvorođeno, prvence u šatorju Hamovu. 52 I povede narod svoj kao
ovce i vođaše ih kao stado kroz pustinju. 53 Pouzdano ih je vodio te

se nisu bojali, a more je prekrilo dušmane njihove. 54 U Svetu zemlju
svoju on ih odvede, na bregove što mu ih osvoji desnica. 55 Pred njima
istjera pogane, konopom im podijeli baštinu, pod šatorjem njihovim naseli
plemena izraelska. 56 A oni iskušavali i gnjevili Boga Višnjega i nisu držali
zapovijedi njegovih. 57 Otpadoše, iznevjeriše se k'o oci njihovi, k'o luk
nepouzdan oni zatajiše. 58 Na gnjev ga nagnaše svojim uzvišicama, na
ljubomor navedoše kumirima svojim. 59 Bog vidje i gnjevom planu, odbaci
posve Izraela. 60 I napusti boravište svoje u Šilu, Šator u kojem prebivaše
s ljudima. 61 Preda u ropstvo snagu svoju i svoju diku u ruke dušmanske.
62 Narod svoj prepusti maču, raspali se na svoju baštinu. 63 Mladiće njihove
oganj proguta, ne udaše se djevice njihove. 64 Svećenici njihovi padoše od
mača, ne zaplakaše Óudove njihove. 65 Tad se k'o oda sna trgnu Gospodin,
k'o ratnik vinom savladan. 66 Udari otraga dušmane svoje, sramotu im
vječitu zadade. 67 On odbaci šator Josipov i Efrajimovo pleme ne odabra,
68 već odabra pleme Judino i goru Sion koja mu omilje. 69 Sagradi Svetište
k'o nebo visoko, k'o zemlju utemelji ga dovijeka. 70 Izabra Davida, slugu
svojega, uze ga od torova ovčjih; 71 odvede ga od ovaca dojilica da pase
Jakova, narod njegov, Izraela, baštinu njegovu. 72 I pasao ih je srcem
čestitim i brižljivim rukama vodio.

79

1 Psalam. Asafov. Bože, pogani, evo, provališe u baštinu tvoju, tvoj
sveti Hram oskvrnuše, pretvoriše Jeruzalem u ruševine. 2 Trupla tvojih
slugu dadoše za hranu pticama nebeskim, meso tvojih pobožnika zvijerima
zemaljskim. 3 Krv im k'o vodu prolijevahu oko Jeruzalema i ne bijaše
nikoga da ih pokopa. 4 Postadosmo sramota susjedima svojim, podsmijeh
i ruglo svima oko nas. 5 Dokle još, Jahve? Zar ćeš se svagda srditi? Zar
će ljubomora tvoja poput ognja gorjeti? 6 Izlij gnjev na pogane koji te ne
priznaju i na kraljevstva što ne zazivlju ime tvoje! 7 Jer izjedoše Jakova i
opustošiše boravište njegovo. 8 Ne spominji se, protiv nas, grijeha otaca;
neka nas pretekne smilovanje tvoje jer smo jadni i nevoljni. 9 Pomozi
nam, Bože, pomoći naša, zbog slave imena svojega, oslobodi nas i otpusti
nam grijehe zbog imena svoga! 10 Zašto da pogani govore: “TÓa gdje
je njihov Bog?” Nek' se na poganima pokaže, pred očima našim, kako
osvećuješ prolivenu krv slugu svojih! 11 Nek' do tebe dopru uzdasi sužanja,
snagom svoje mišice poštedi predane smrti! 12 A našim susjedima vrati
sedmerostruko u krilo pogrdu koju naniješe tebi, o Jahve! 13 A mi, tvoj
puk i ovce paše tvoje, slavit ćemo te dovijeka, kazivat ćemo od koljena do
koljena hvalu tvoju!

80

1 Zborovođi. Po napjevu “Ljiljan svjedočanstva”. Asafov. Psalam.
2 Pastiru Izraelov, počuj, ti što vodiš Josipa k'o stado ovaca! Ti što sjediš nad
kerubima, zablistaj 3 pred Efrajimom, Benjaminom, Manašeom: probudi
silu svoju, priteci nam u pomoć! 4 Bože, obnovi nas, razvedri lice svoje i
spasi nas! 5 Jahve, Bože nad Vojskama, dokle ćeš plamtjeti, premda se moli
narod tvoj? 6 Dokle ćeš nas hraniti kruhom suza i obilno pojiti suzama?
7 Dokle će se oko nas svađat' susjedi i rugat' nam se naši dušmani? 8 Bože
nad Vojskama, obnovi nas, razvedri lice svoje i spasi nas! 9 Ti prenese
čokot iz Egipta, pogane istjera, a njega zasadi. 10 Ti mu tlo pripravi, i on
pusti korijenje i napuni zemlju. 11 Sjena mu prekri bregove, lozje mu k'o

Božji cedrovi. 12 Mladice svoje ispruži do mora i svoje ogranke do Rijeke.
13 Zašto si mu srušio ogradu da ga beru svi što putem prolaze, 14 da ga
pustoši vepar iz šume, da ga pasu poljske zvijeri? 15 Vrati se, Bože nad
Vojskama, pogledaj s neba i vidi, obiđi ovaj vinograd: 16 zakrili što zasadi
desnica tvoja, sina kog za se odgoji! 17 Oni koji ga spališe i posjekoše nek'
izginu od prijetnje lica tvojega! 18 Tvoja ruka nek' bude nad čovjekom
desnice tvoje, nad sinom čovječjim kog za se odgoji! 19 Nećemo se više
odmetnuti od tebe; poživi nas, a mi ćemo zazivati ime tvoje. 20 Jahve, Bože
nad Vojskama, obnovi nas, razvedri lice svoje i spasi nas!

81

1 Zborovođi. Po napjevu “Tijesci”. Asafov. 2 Kliknite Bogu, našoj jakosti,
kličite Bogu Jakovljevu! 3 Nek' zazvuče žice, nek' se čuje bubanj, svirajte
u milozvučnu harfu s citarom! 4 Zatrubite u rog za mlađaka, za uštapa,
na svetkovinu našu! 5 Jer to je propis Izraelu, zapovijed Boga Jakovljeva.
6 Takav je zakon dao Josipu kad je izlazio iz zemlje Egipta. 7 Šapat tajnovit
čuh: “Oslobodih od tereta rame njegovo, ruke su mu slobodne od košare.
8 U tjeskobi si zavapio i ja te izbavih; iz gromovna oblaka odgovorih tebi,
iskušah te kod voda meripskih. 9 Slušaj, puče moj, i ja ću te opomenuti: o,
da me poslušaš, Izraele! 10 Nek' ne bude u tebe drugog boga i ne klanjaj se
bogu tuđem! 11 Ja sam Jahve, Bog tvoj koji te izvedoh iz Egipta: otvori svoja
usta da ih napunim!” 12 “Ali moj narod ne slušaše glasa moga, Izrael me
ne posluša. 13 Zato ga pustih okorjelom srcu njegovu: neka hodi kako mu
se hoće! 14 O, kad bi me narod moj slušao, kad bi Izrael putovima mojim
hodio, 15 brzo bih pokorio dušmane njegove, ruku bih svoju okrenuo na
protivnike njegove. 16 Oni što ga sada mrze dodvarali bi mu se i njihov
bi udes bio zapečaćen zauvijek. 17 A svoj narod hranio bih pšenicom
najboljom i sitio ga medom iz pećine.

82

1 Psalam. Asafov. Bog ustaje u skupštini “bogova”, usred “bogova” sud
održava. 2 “Dokle ćete sudit' krivo, ić' na ruku bezbožnima? 3 Štitite
slaba i sirotu, vratite pravicu jadniku i siromahu! 4 Izbavite potlačenog
i ubogog: istrgnite ga iz ruku bezbožnih!” 5 Ne shvaćaju nit' razumiju,
po mraku hodaju: poljuljani su svi temelji zemlje. 6 Rekoh doduše: “Vi
ste bogovi i svi ste sinovi Višnjega! 7 Ali ćete k'o svi ljudi umrijeti, past
ćete kao svatko od velikih!” 8 Ustani, Bože, i sudi zemlju, jer si s pravom
gospodar svih naroda.

83

1 Pjesma. Psalam. Asafov. 2 Ne šuti, Jahve, ne budi nijem i nemoj
mirovati, Bože! 3 Jer evo: dušmani tvoji buče, i mrzitelji tvoji glave
podižu. 4 Protiv naroda se tvoga rote i svjetuju se protiv štićenika tvojih.
5 Govore: “Dođite, zatrimo ih da ne budu narod, nek' se ime Izrael više
ne spominje!” 6 Zaista, jednodušno se svjetuju i protiv tebe savez sklopiše:
7 šatori edomski i Jišmaelci, Moapci i Hagrijci, 8 Gebal i Amon i Amalek,
Filisteja sa stanovnicima Tira. 9 I Asirci se s njima udružiše, pružiše ruke
potomcima Lotovim. 10 Učini njima k'o Midjancima, k'o Siseri i Jabinu na
potoku Kišonu: 11 koji padoše blizu En-Dora i postaše gnojivo njivi. 12 K'o
Oreb i Zeb neka budu knezovi njihovi, kao Zebah i Salmuna nek' budu
sve vođe njihove 13 koji jednodušno vikahu: “Osvojimo krajeve Božje!”

14 Daj, o Bože, da budu kao kovitlac, kao pljeva koju nosi vjetar. 15 Kao
što oganj proždire šumu, kao što plamen sažiže bregove, 16 tako ih goni
olujom svojom, prestravi ih svojom žestinom! 17 Pokrij im lice sramotom,
da traže tvoje ime, Jahve! 18 Neka se stide i plaše navijek, neka se posrame
i neka izginu! 19 Nek' znaju: ti si komu je ime Jahve, jedini Višnji nada
svom zemljom.

84

1 Zborovođi. Po napjevu “Tijesci”. Sinova Korahovih. 2 Kako su mili
stanovi tvoji, Jahve nad Vojskama! 3 Duša mi gine i čezne za dvorima
Jahvinim. Srce moje i moje tijelo kliču Bogu živomu. 4 I vrabac sebi log
nalazi, i lastavica gnjezdašce gdje će položiti mlade svoje: 5 a ja žrtvenike
tvoje, Jahve nad Vojskama, Kralju moj i Bože moj! Blaženi koji prebivaju
u Domu tvome slaveć' te bez prestanka! 6 Blažen komu je pomoć u tebi
dok se sprema na svete putove! 7 Prolaze li suhom dolinom, u izvor je
vode promeću i prva je kiša u blagoslov odijeva. 8 Snaga im raste od časa
do časa: dok ne ugledaju Boga na Sionu. 9 Jahve, Bože nad Vojskama,
čuj molitvu moju, poslušaj, Bože Jakovljev! 10 Pogledaj, štite naš, Bože,
pogledaj lice pomazanika svoga! 11 Zaista, jedan je dan u dvorima tvojim
bolji od tisuću drugih. Volim biti na pragu Doma Boga svoga nego boraviti
u šatorima grešnika. 12 Jahve, Bog, sunce je i štit: on daje milost i slavu.
Ne uskraćuje Jahve dobara onima koji idu u nedužnosti. 13 Jahve nad
Vojskama, blago onom tko se u te uzda.

85

1 Zborovođi. Sinova Korahovih. Psalam. 2 Zavolje opet, Jahve, zemlju
svoju, na dobro okrenu udes Jakovljev. 3 Otpusti krivnju narodu svome,
pokri sve grijehe njegove. 4 Suspregnu svu ljutinu svoju, odusta od žestine
gnjeva svoga. 5 Obnovi nas, Bože, Spasitelju naš, i odbaci zlovolju prema
nama! 6 Zar ćeš se dovijeka gnjeviti na nas, prenositi srdžbu svoju od
koljena na koljeno? 7 Zar nas nećeš opet oživiti da se narod tvoj raduje
u tebi? 8 Pokaži nam, Jahve, milosrđe svoje i daj nam svoje spasenje.
9 Da poslušam što mi to Jahve govori: Jahve obećava mir narodu svomu,
vjernima svojim, onima koji mu se svim srcem vrate. 10 Zaista, blizu je
njegovo spasenje onima koji ga se boje, i slava će njegova živjeti u zemlji
našoj. 11 Ljubav će se i Vjernost sastati, Pravda i Mir zagrliti. 12 Vjernost
će nicat' iz zemlje, Pravda će gledat' s nebesa. 13 Jahve će dati blagoslov i
sreću, i zemlja naša urod svoj. 14 Pravda će stupati pred njim, a Mir tragom
stopa njegovih.

86

1 Molitva. Davidova. Prigni uho svoje, Jahve, i usliši me jer sam bijedan
i ubog. 2 Čuvaj dušu moju jer sam posvećen tebi; spasi slugu svoga koji se
uzda u te! Ti si moj Bog; 3 o Gospode, smiluj mi se jer povazdan vapijem k
tebi. 4 Razveseli dušu sluge svoga jer k tebi, Jahve, dušu uzdižem. 5 Jer ti si,
Gospode, dobar i rado praštaš, pun si ljubavi prema svima koji te zazivaju.
6 Slušaj, Jahve, molitvu moju i pazi na glas vapaja mog. 7 U dan tjeskobe
vapijem k tebi jer ćeš me uslišati. 8 Nema ti ravna među bozima, Gospode,
nema djela kakvo je tvoje. 9 Svi narodi što ih stvori doći će i klanjat' se
tebi, o Jahve, i slavit će ime tvoje. 10 Jer ti si velik i činiš čudesa: ti si jedini
Bog. 11 Uči me, Jahve, svojemu putu da hodim vjeran tebi, usmjeri srce

moje da se boji imena tvojega! 12 Hvalit ću te, Gospode, Bože moj, svim
srcem svojim, slavit ću ime tvoje dovijeka, 13 jer tvoje ljubavi prema meni
ima izobila, istrgao si moju dušu iz dubine Podzemlja. 14 O Bože, oholice
se digoše na me, mnoštvo silnika život mi vreba i nemaju tebe pred očima.
15 No ti si, Gospode Bože, milosrdan i blag, spor na srdžbu - sama ljubav
i vjernost. 16 Pogledaj na me i smiluj se meni; daj svome sluzi snage svoje
i spasi sina sluškinje svoje! 17 Daj mi milostivo znak naklonosti svoje, da
vide moji mrzitelji i da se postide, jer si mi ti, o Jahve, pomogao, ti me
utješio.

87

1 Sinova Korahovih. Psalam. Pjesma. Zdanje svoje na svetim gorama
2 ljubi Jahve; draža su mu vrata sionska nego svi šatori Jakovljevi. 3 Divote
se govore o tebi, grade Božji! 4 “Rahab i Babilon brojit ću k onima što me
štuju; Filisteja i Tir i narod etiopski - i oni su rođeni ondje.” 5 O Sionu se
govori: “Ovaj i onaj u njemu je rođen! Svevišnji ga utemelji!” 6 Gospodin
će zapisati u knjigu naroda: “Ovi su rođeni ondje.” 7 I pjevat će igrajući
kolo: “Svi su izvori moji u tebi!”

88

1 Pjesma. Psalam. Sinova Korahovih. Zborovođi. Po napjevu “Bolest”.
Za pjevanje. Poučna pjesma. Ezrahijca Hemana. 2 Jahve, Bože moj,
vapijem danju, a noću naričem pred tobom. 3 Neka dopre do tebe molitva
moja, prigni uho k vapaju mome. 4 Jer mi je duša zasićena patnjama, moj
se život bliži Podzemlju. 5 Broje me k onima što u grob silaze, postadoh
sličan nemoćniku. 6 Među mrtvima moj je ležaj, poput ubijenih što leže u
grobu kojih se više ne spominješ, od kojih si ustegao ruku. 7 Smjestio si me
u jamu duboku, u tmine, u bezdan. 8 Teško me pritišće ljutnja tvoja i svim
me valima svojim prekrivaš. 9 Udaljio si od mene znance moje, Óučini
da im gnusan budem: zatvoren sam, ne mogu izaći. 10 Od nevolje oči mi
gasnu: vapijem tebi, Jahve, iz dana u dan, za tobom ruke pružam. 11 Zar
na mrtvima činiš čudesa? Zar će sjene ustati i hvaliti tebe? 12 Zar se u
grobu pripovijeda o tvojoj dobroti? O vjernosti tvojoj u Propasti? 13 Zar
se u tmini objavljuju čudesa tvoja i tvoja pravda u Zaboravu? 14 Ipak ja
vapijem tebi, Jahve, prije jutra molitvom te pretječem. 15 Zašto, Jahve,
odbacuješ dušu moju? Zašto sakrivaš lice od mene? 16 Bijedan sam i
umirem već od dječaštva, klonuh noseći tvoje strahote. 17 Preko mene
prijeđoše vihori tvojega gnjeva, strahote me tvoje shrvaše, 18 okružuju me
kao voda sveudilj, optječu me svi zajedno. 19 Udaljio si od mene prijatelja
i druga: mrak mi je znanac jedini.

89

1 Poučna pjesma. Ezrahijca Etana. 2 O ljubavi Jahvinoj pjevat ću dovijeka,
kroza sva koljena vjernost ću tvoju naviještati. 3 Ti reče: “Zavijeke je
sazdana ljubav moja!” U nebu utemelji vjernost svoju: 4 “Savez sklopih
s izabranikom svojim, zakleh se Davidu, sluzi svome: 5 tvoje potomstvo
održat ću dovijeka, za sva koljena sazdat ću prijestolje tvoje.” 6 Nebesa
veličaju čudesa tvoja, Jahve, i tvoju vjernost u zboru svetih. 7 TÓa tko je u
oblacima ravan Jahvi, tko li je Jahvi sličan među sinovima Božjim? 8 Bog
je strahovit u zboru svetih, velik i strašan svima oko sebe. 9 Jahve, Bože
nad Vojskama, tko je kao ti? Silan si, Jahve, i vjernost te okružuje. 10 Ti

zapovijedaš bučnome moru, obuzdavaš silu valova njegovih; 11 ti sasječe
Rahaba i zgazi, snažnom mišicom rasu dušmane svoje. 12 Tvoja su nebesa
i tvoja je zemlja, zemljin krug ti si sazdao i sve što je na njemu; 13 sjever
i jug ti si stvorio, Tabor i Hermon kliču imenu tvojemu. 14 Tvoja je mišica
snažna, ruka čvrsta, desnica dignuta. 15 Pravda i Pravednost temelj su
prijestolja tvoga, Ljubav i Istina koračaju pred tobom. 16 Blago narodu
vičnu svetom klicanju, on hodi u sjaju lica tvojega, Jahve, 17 u tvom se
imenu raduje svagda i tvojom se pravdom ponosi. 18 Jer ti si ures moći
njegove, po tvojoj milosti raste snaga naša. 19 Jer Jahve je štit naš, Svetac
Izraelov kralj je naš. 20 Nekoć si u viđenju govorio pobožnima svojim:
“Junaku stavih krunu na glavu, izabranika iz naroda izdigoh; 21 nađoh
Davida, slugu svoga, svetim ga svojim uljem pomazah, 22 da ruka moja
svagda ostane s njime i moja mišica da ga krijepi. 23 Neće ga nadmudriti
dušmanin, niti oboriti sin bezakonja. 24 Razbit ću pred njim protivnike
njegove, pogubit ću mrzitelje njegove. 25 Vjernost moja i dobrota bit će
s njime i u mome imenu rast će mu snaga. 26 Pružit ću njegovu ruku
nad more, do Rijeke desnicu njegovu. 27 On će me zvati: 'Oče moj! Bože
moj i hridi spasa mojega.' 28 A ja ću ga prvorođencem učiniti, najvišim
među kraljevima svijeta. 29 Njemu ću sačuvati dovijeka naklonost svoju i
Savez svoj vjeran. 30 Njegovo ću potomstvo učiniti vječnim i prijestolje mu
kao dan nebeski. 31 Ako li mu sinovi Zakon moj ostave i ne budu hodili
po naredbama mojim, 32 ako li prestupe odredbe moje i ne budu čuvali
zapovijedi mojih; 33 šibom ću kazniti nedjelo njihovo, udarcima ljutim
krivicu njihovu, 34 ali mu naklonosti svoje oduzeti neću niti ću prekršiti
vjernosti svoje. 35 Neću povrijediti Saveza svojega i neću poreći obećanja
svoga. 36 Jednom se zakleh svetošću svojom: Davida prevariti neću:
37 potomstvo će njegovo ostati dovijeka, prijestolje njegovo preda mnom
kao sunce, 38 ostat će dovijeka kao mjesec, vjerni svjedok na nebu.” 39 A
sada ti ga odbi i odbaci, silno se razgnjevi na pomazanika svoga. 40 Prezre
Savez sa slugom svojim i krunu njegovu do zemlje ponizi. 41 Razvali sve
zidine njegove, njegove utvrde u ruševine baci. 42 Pljačkaju ga svi što
naiđu, na ruglo je susjedima svojim. 43 Podiže desnicu dušmana njegovih
i obradova protivnike njegove. 44 Otupi oštricu mača njegova, u boju mu
ne pomože. 45 Njegovu sjaju kraj učini, njegovo prijestolje na zemlju obori.
46 Skratio si dane mladosti njegove, sramotom ga pokrio. 47 TÓa dokle ćeš,
Jahve? Zar ćeš se uvijek skrivati? Hoće li gnjev tvoj k'o oganj gorjeti?
48 Sjeti se kako je kratak život moj, kako si ljude prolazne stvorio! 49 Tko
živ smrti vidjeti neće? Tko će od ruke Podzemlja dušu sačuvati? 50 Gdje li
je, Jahve, tvoja dobrota iskonska kojom se Davidu zakle na vjernost svoju?
51 Sjeti se, Jahve, sramote slugu svojih: u srcu nosim svu mržnju pogana 52 s
kojom nasrću dušmani tvoji, Jahve, s kojom nasrću na korake pomazanika
tvoga. 53 Blagoslovljen Jahve dovijeka! Tako neka bude. Amen!

90

1 Molitva. Mojsija, sluge Božjega. Jahve, ti nam bijaše okrilje od koljena
do koljena. 2 Prije nego se rodiše bregovi, prije nego postade kopno i krug
zemaljski, od vijeka do vijeka, Bože, ti jesi! 3 Smrtnike u prah vraćaš i
veliš: “Vratite se, sinovi ljudski!” 4 Jer je tisuću godina u očima tvojim
k'o jučerašnji dan koji je minuo i kao straža noćna. 5 Razgoniš ih k'o
jutarnji san, kao trava su što se zeleni: 6 jutrom cvate i sva se zeleni, a
uvečer - već se suši i vene. 7 Zaista, izjeda nas tvoja srdžba i zbunjuje

ljutina tvoja. 8 Naše si grijehe stavio pred svoje oči, naše potajne grijehe
na svjetlost lica svojega. 9 Jer svi naši dani prođoše u gnjevu tvojemu, kao
uzdah dovršismo godine svoje. 10 Zbroj naše dobi sedamdeset je godina,
ako smo snažni, i osamdeset; a većina od njih muka je i ništavost: jer
prolaze brzo i mi letimo odavle. 11 Tko će mjeriti žestinu gnjeva tvojega,
tko proniknuti srdžbu tvoju? 12 Nauči nas dane naše brojiti, da steknemo
mudro srce. 13 Vrati se k nama, Jahve! TÓa dokle ćeš? Milostiv budi
slugama svojim! 14 Jutrom nas nasiti smilovanjem svojim, da kličemo i
da se veselimo u sve dane! 15 Obraduj nas za dane kad si nas šibao, za
ljeta kad smo stradali! 16 Neka se na slugama tvojim pokaže djelo tvoje
i tvoja slava na djeci njihovoj! 17 Dobrota Jahve, Boga našega, nek' bude
nad nama daj da nam uspije djelo naših ruku, djelo ruku naših nek' uspije.

91

1 Ti što prebivaš pod zaštitom Višnjega, što počivaš u sjeni Sve-
mogućega, 2 reci Jahvi: “Zaklone moj! Utvrdo moja! Bože moj u koga
se uzdam!” 3 Jer on će te osloboditi od zamke ptičarske, od kuge pogubne.
4 Svojim će te krilima zaštititi i pod njegova ćeš se krila skloniti: Vjernost
je njegova štit i obrana! 5 Nećeš se bojati strašila noćnoga ni strelice što
leti danju, 6 ni kuge što se šulja kroz tmine, ni pošasti što hara o podne.
7 Pa nek' padaju tisuće kraj tebe, deseci tisuća s desne tvoje, tebi se neće
primaći! 8 Tek što okom pogledaš, već ćeš vidjeti plaću grešnika. 9 Jer
Jahve je zaklon tvoj, Višnjega odabra sebi za okrilje. 10 Neće te snaći
nesreća, nevolja se neće prikučiti šatoru tvojemu. 11 Jer anđelima svojim
zapovjedi da te čuvaju na svim putima tvojim. 12 Na rukama će te nositi
da se ne spotakneš o kamen. 13 Nogom ćeš gaziti lava i ljuticu, zgazit ćeš
lavića i zmiju. 14 Izbavit ću ga jer me ljubi, zakrilit ga jer poznaje ime moje.
15 Zazvat će me, a ja ću ga uslišiti, s njim ću biti u nevolji, spasit ću ga i
proslaviti. 16 Nasitit ću ga danima mnogim, pokazat' mu spasenje svoje.”

92

1 Psalam. Pjesma. Za dan subotnji. 2 Dobro je slaviti Jahvu, pjevati
imenu tvome, Svevišnji; 3 naviještati jutrom ljubav tvoju i noću vjernost
tvoju, 4 uz harfu od deset žica i liru, s pjesmom uz citaru. 5 Obradovao si
me djelima svojim, o Jahve, kličem zbog djela ruku tvojih. 6 Kako su silna
djela tvoja, o Jahve, i duboki naumi tvoji! 7 Bezuman čovjek ne spoznaje,
luđak ne shvaća. 8 Sve ako bi bezbošci nicali k'o trava i cvali svi što zlo
čine, određeni su za vječnu propast; 9 a ti, Jahve, dovijeka uzvišen ostaješ.
10 Doista, dušmani tvoji, o Jahve, tvoji će dušmani propasti; raspršit će
se svi što čine zlo. 11 Rog si mi digao k'o u bivola, pomazao me uljem
prečistim; 12 i oko mi s visoka gleda dušmane i uho mirno sluša o onima
što na me ustaju. 13 K'o palma cvate pravednik i raste k'o cedar libanonski.
14 Zasađeni u Domu Jahvinu, cvatu u dvorima Boga našega. 15 Rod donose
i u starosti, sočni i puni svježine: 16 da navijeste kako je pravedan Jahve,
Hrid moja, onaj na kome nema nepravde.

93

1 Jahve kraljuje, u sjaj zaodjeven, Jahve zaodjeven moći i opasan. Čvrsto
stoji krug zemaljski, neće se poljuljati. 2 Čvrsto je prijestolje tvoje odiskona,
ti si od vječnosti! 3 Rijeke podižu, Jahve, rijeke podižu glase svoje, rijeke
podižu svoj bučni huk. 4 Jači od glasova voda golemih, silniji od bijesnoga

mora: silan je Jahve u visinama. 5 Tvoja su obećanja vjere predostojna,
svetost je ures Doma tvojega, Jahve, u sve dane!

94

1 Bože osvetniče, Jahve, Bože osvetniče, pokaži se. 2 Ustani ti što sudiš
zemlju, po zasluzi plati oholima! 3 Dokle će bezbošci, Jahve, dokle će se
bezbošci hvastati? 4 Dokle će brbljati, drsko govoriti, dokle će se bezakonici
hvastati? 5 Tlače narod tvoj, Jahve, i baštinu tvoju pritišću; 6 kolju udovicu
i pridošlicu, sirotama život oduzimlju 7 i govore: “Jahve ne vidi! Ne opaža
Bog Jakovljev!” 8 Shvatite, lude u narodu: bezumni, kad ćete se urazumiti?
9 Onaj što uho zasadi da ne čuje? Koji stvori oko da ne vidi? 10 Onaj što
odgaja narode da ne kazni - Onaj što ljude uči mudrosti? 11 Jahve poznaje
namisli ljudske: one su isprazne. 12 Blago onom koga ti poučavaš, Jahve, i
učiš Zakonu svojemu: 13 da mu mir udijeliš od nesretnih dana, dok se grob
kopa zlikovcu. 14 Jer neće Jahve odbaciti naroda svojega i svoje baštine
neće napustiti; 15 jer će se pravo dosuditi pravednosti i za njom će ići svi
čestiti srcem. 16 Tko će ustati za me protiv zlotvora? Tko će se zauzeti za
me protiv zločinaca? 17 Da mi Jahve ne pomaže, brzo bih sišao u mjesto
tišine. 18 Čim pomislim: “Noga mi posrće”, dobrota me tvoja, o Jahve,
podupire. 19 Kad se skupe tjeskobe u srcu mome, tvoje mi utjehe dušu
vesele. 20 Zar je bezbožno sudište u savezu s tobom kad nevolje stvara pod
izlikom zakona? 21 Nek' samo pritišću dušu pravednog, nek' osuđuju krv
nedužnu: 22 Jahve mi je utvrda, Bog - hrid utočišta moga. 23 Platit će im
bezakonje njihovo, njihovom će ih zloćom istrijebiti, istrijebit će ih Jahve,
Bog naš.

95

1 Dođite, kličimo Jahvi, uzvikujmo Hridi, Spasitelju svome! 2 Pred lice
mu stupimo s hvalama, kličimo mu u pjesmama! 3 Jer velik je Jahve, Bog
naš, Kralj veliki nad svim bogovima. 4 U njegovoj su ruci zemaljske dubine,
njegovi su vrhunci planina. 5 Njegovo je more, on ga je stvorio, i kopno
koje načiniše ruke njegove. 6 Dođite, prignimo koljena i padnimo nice,
poklonimo se Jahvi koji nas stvori! 7 Jer on je Bog naš, a mi narod paše
njegove, ovce što on ih čuva. O, da danas glas mu poslušate: 8 “Ne budite
srca tvrda kao u Meribi, kao u dan Mase u pustinji 9 gdje me iskušavahu
očevi vaši premda vidješe djela moja. 10 Četrdeset ljeta jadio me naraštaj
onaj, pa rekoh: 'Narod su nestalna srca i ne promiču moje putove.' 11 Stog
se zakleh u svom gnjevu: 'Nikad neće ući u moj pokoj!'”

96

1 Pjevajte Jahvi pjesmu novu! Pjevaj Jahvi, sva zemljo! 2 Pjevajte Jahvi,
hvalite ime njegovo! Navješćujte iz dana u dan spasenje njegovo, 3 kazujte
poganima njegovu slavu, svim narodima čudesa njegova. 4 Velik je Jahve,
hvale predostojan, strašniji od svih bogova! 5 Ništavni su svi bozi naroda.
Jahve stvori nebesa! 6 Slava je i veličanstvo pred njim, sila i sjaj u Svetištu
njegovu. 7 Dajte Jahvi, narodna plemena, dajte Jahvi slavu i silu! 8 Dajte
Jahvi slavu imena njegova! Prinosite žrtvu i uđite u dvorove njegove,
9 poklonite se Jahvi u sjaju svetosti njegove. Strepi pred njim, zemljo sva!
10 Nek' se govori među poganima: “Jahve kraljuje!” Svijet on učvrsti da
se ne pomakne, narodima pravedno upravlja. 11 Raduj se, nebo, i kliči,
zemljo! Neka huči more i što je u njemu! 12 Nek' se raduje polje i što je

na njemu, neka klikće šumsko drveće 13 pred Jahvom, jer dolazi, jer dolazi
suditi zemlji. Sudit će svijetu u pravdi i narodima u istini svojoj.

97

1 Jahve kraljuje: neka kliče zemlja, nek' se vesele otoci mnogi! 2 Oblak i
tama ovijaju njega, pravda i pravo temelji su prijestolja njegova. 3 Oganj ide
pred njim i sažiže okolo dušmane njegove. 4 Munje mu svijet osvjetljuju;
zemlja to vidi i strepi. 5 Brda se tope pred Jahvom k'o vosak, pred vladarom
zemlje sve. 6 Nebesa navješćuju pravednost njegovu, svi narodi gledaju
mu slavu. 7 Nek' se postide svi što likove štuju i koji se hvale kumirima.
Poklonite mu se, svi bozi! 8 Sion radostan sluša, gradovi Judini kliču zbog
tvojih sudova, o Jahve! 9 Jer ti si, o Jahve, Svevišnji - nad svom zemljom,
visoko, visoko nad bozima svima. 10 Jahve ljubi one koji mrze na zlo, on
čuva duše pobožnika svojih, izbavlja ih iz ruku opakih. 11 Svjetlost sviće
pravedniku i radost čestitima u srcu. 12 Radujte se, pravednici, u Jahvi,
slavite sveto ime njegovo!

98

1 Psalam. Pjevajte Jahvi pjesmu novu, jer učini djela čudesna. Pobjedu
mu pribavi desnica njegova i sveta mišica njegova. 2 Jahve obznani
spasenje svoje, pred poganima pravednost objavi. 3 Spomenu se dobrote i
vjernosti prema domu Izraelovu. Svi krajevi svijeta vidješe spasenje Boga
našega. 4 Sva zemljo, poklikni Jahvi, raduj se, kliči i pjevaj! 5 Zapjevajte
Jahvi uz citaru, uz citaru i uza zvuke harfe; 6 uz trublje i zvuke rogova:
kličite Jahvi kralju! 7 Neka huči more i što je u njemu, krug zemaljski i
stanovnici njegovi! 8 Rijeke nek' plješću rukama, zajedno s njima neka se
brda raduju! 9 Jer Jahve dolazi, dolazi suditi zemlji. Vladat će krugom
zemaljskim po pravdi i pucima po pravici.

99

1 Jahve kraljuje - nek' zadršću narodi; sjedi nad kerubima - zemlja nek'
se potrese! 2 Velik je Jahve na Sionu, uzvišen nada sve narode. 3 Nek'
slave ime tvoje veliko i strašno: ono je sveto! 4 Ti kralj si moćan koji ljubiš
što je pravo, pravednost ti si utvrdio, pravo i pravednost vršiš u Jakovu.
5 Uzvisujte Jahvu, Boga našega, padnite pred podnožje njegovo: ono je
sveto. 6 Mojsije i Aron među svećenicima njegovim i Samuel među onima
koji zazivaju ime njegovo: zazivahu Jahvu, i on ih usliša. 7 Iz stupa od
oblaka govoraše njima: slušahu zapovijedi njegove i odredbe što ih dade.
8 Jahve, Bože naš, ti si ih uslišivao; Bože, milostiv si bio njima premda si
kažnjavao grijehe njihove. 9 Uzvisujte Jahvu, Boga našega, padnite pred
svetu goru njegovu: jer svet je Jahve, Bog naš.

100

1 Psalam. Zahvalnica. Kliči Jahvi, zemljo sva! 2 Služite Jahvi u veselju!
Pred lice mu dođite s radosnim klicanjem! 3 Znajte da je Jahve Bog: on
nas stvori, i mi smo njegovi, njegov smo narod i ovce paše njegove. 4 Uđite
s hvalama na vrata njegova, u dvore njegove s pjesmama; hvalite ga, ime
mu slavite! 5 Jer dobar je Jahve, dovijeka je ljubav njegova, od koljena do
koljena vjernost njegova.

101

1 Davidov. Psalam. Da zapjevam o dobroti i pravdi, tebi, Jahve, da
zasviram! 2 Razmatrat ću put savršenstva: kad li ćeš k meni doći? Hodit
ću u nedužnosti srca u domu svojemu. 3 Neću stavljati pred oči svoje
ništa opako. Mrzim čovjeka koji čini zlo: on neće biti uza me. 4 Opako će
srce biti daleko od mene; o zlu neću da znadem. 5 Tko kleveće bližnjeg u
potaji, toga ću pogubiti. Čovjeka oholih očiju i srca naduta ja ne podnosim.
6 Pogled upravljam k vjernima na zemlji da sa mnom stanuju. Tko hodi
putem nedužnim taj će mi služiti. 7 Neće prebivati u kući mojoj tko spletke
snuje. Tko govori laži, neće opstati pred mojim očima. 8 Svaki ću dan
istrebljivati sve zlikovce u zemlji; iskorijenit ću iz grada Jahvina sve koji
čine bezakonje.

102

1 Molitva nevoljnika koji je klonuo pa svoju tugu izlijeva 2 Jahve, usliši
molitvu moju, i vapaj moj k tebi da dođe! 3 Nemoj sakrivati lice od mene
u dan moje nevolje! Prigni k meni uho svoje: kad te prizovem, brzo me
usliši! 4 Jer moji dani nestaju poput dima, a moje kosti gore kao oganj.
5 Srce mi se suši kao pokošena trava i kruh svoj zaboravljam jesti. 6 Od
snažnih jecaja mojih kosti mi uz kožu prionuše. 7 Sličan sam čaplji u
pustinji, postah k'o ćuk na pustoj razvalini. 8 Ne nalazim sna i uzdišem
k'o samotan vrabac na krovu. 9 Svagda me grde dušmani moji; mnome
se proklinju što bjesne na me. 10 Pepeo jedem poput kruha, a piće svoje
miješam sa suzama 11 zbog tvoje ljutine i gnjeva, jer si me digao i bacio.
12 Moji su dani k'o oduljena sjena, a ja se, gle, sušim poput trave. 13 A ti,
o Jahve, ostaješ dovijeka i tvoje ime kroza sva koljena. 14 Ustani, smiluj se
Sionu: vrijeme je da mu se smiluješ - sada je čas! 15 Jer milo je slugama
tvojim kamenje njegovo, žale ruševine njegove. 16 Tad će se pogani bojati,
Jahve, imena tvojega i svi kraljevi zemlje slave tvoje 17 kad Jahve opet sazda
Sion, kad se pokaže u slavi svojoj, 18 kad se osvrne na prošnju ubogih i ne
prezre molitve njihove. 19 Nek' se zapiše ovo za budući naraštaj, puk što
nastane neka hvali Jahvu. 20 Jer Jahve gleda sa svog uzvišenog svetišta, s
nebesa na zemlju gleda 21 da čuje jauke sužnjeva, da izbavi smrti predane,
22 da se na Sionu navijesti ime Jahvino i njegova hvala u Jeruzalemu 23 kad
se narodi skupe i kraljevstva da služe Jahvi. 24 Putem je istrošio sile moje,
skratio mi dane. 25 Rekoh: “Bože moj, nemoj me uzeti u sredini dana
mojih! Kroza sva koljena traju godine tvoje. 26 U početku utemelji zemlju,
i nebo je djelo ruku tvojih. 27 Propast će, ti ćeš ostati, sve će ostarjeti kao
odjeća. Mijenjaš ih poput haljine i nestaju: 28 ti si uvijek isti - godinama
tvojim nema kraja. 29 Djeca će tvojih slugu živjeti u miru i potomstvo će
njihovo trajati pred tobom.

103

1 Davidov. Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja, i sve što je u meni, sveto
ime njegovo! 2 Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja, i ne zaboravi dobročinstva
njegova: 3 on ti otpušta sve grijehe tvoje, on iscjeljuje sve slabosti tvoje;
4 on ti od propasti čuva život, kruni te dobrotom i ljubavlju; 5 život ti
ispunja dobrima, k'o orlu ti se mladost obnavlja. 6 Jahve čini pravedna
djela i potlačenima vraća pravicu, 7 Mojsiju objavi putove svoje, sinovima
Izraelovim djela svoja. 8 Milosrdan i milostiv je Jahve, spor na srdžbu
i vrlo dobrostiv. 9 Jarostan nije za vječna vremena niti dovijeka plamti

srdžba njegova. 10 Ne postupa s nama po grijesima našim niti nam plaća
po našim krivnjama. 11 Jer kako je nebo visoko nad zemljom, dobrota je
njegova s onima koji ga se boje. 12 Kako je istok daleko od zapada, tako
udaljuje od nas bezakonja naša. 13 Kako se otac smiluje dječici, tako se
Jahve smiluje onima što ga se boje. 14 Jer dobro zna kako smo sazdani,
spominje se da smo prašina. 15 Dani su čovjekovi kao sijeno, cvate k'o
cvijetak na njivi; 16 jedva ga dotakne vjetar, i već ga nema, ne pamti ga više
ni mjesto njegovo. 17 Al' ljubav Jahvina vječna je nad onima što ga se boje i
njegova pravda nad sinovima sinova, 18 nad onima što njegov Savez čuvaju
i pamte mu zapovijedi da ih izvrše. 19 Jahve u nebu postavi prijestolje
svoje, i kraljevska vlast svemir mu obuhvaća. 20 Blagoslivljajte Jahvu, svi
anđeli njegovi, vi jaki u sili, što izvršujete naredbe njegove, poslušni riječi
njegovoj! 21 Blagoslivljajte Jahvu, sve vojske njegove, sluge njegove koje
činite volju njegovu! 22 Blagoslivljajte Jahvu, sva djela njegova, na svakome
mjestu vlasti njegove: blagoslivljaj Jahvu, dušo moja!

104

1 Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja, Jahve, Bože moj, silno si velik! Odjeven
veličanstvom i ljepotom, 2 svjetlošću ogrnut kao plaštem! Nebo si razapeo
kao šator, 3 na vodama sagradio dvorove svoje. Od oblaka praviš kola
svoja, na krilima vjetrova putuješ. 4 Vjetrove uzimaš za glasnike, a žarki
oganj za slugu svojega. 5 Zemlju si stavio na stupove njene: neće se
poljuljati u vijeke vjekova, 6 pokrio si je vodama bezdanim k'o haljinom,
iznad bregova stajahu vode; 7 na tvoju se prijetnju povukoše, od tvoje
grmljavine zadrhtaše. 8 Bregovi se digoše, doline spustiše na mjesto koje
si im odredio. 9 Odredio si granicu koju ne smiju prijeći, da opet ne pokriju
zemlju. 10 Izvore svraćaš u potoke što žubore među brdima. 11 Oni poje sve
živine poljske, divlji magarci žeđ gase u njima. 12 Uz njih se gnijezde ptice
nebeske i pjevaju među granama. 13 Ti natapaš bregove iz dvorova svojih,
zemlja se nasićuje plodom tvojih ruku. 14 Ti daješ te niče trava za stoku
i bilje na korist čovjeku da izvede kruh iz zemlje 15 i vino što razvedruje
srce čovječje; da uljem lice osvježi i da kruh okrijepi srce čovjeku. 16 Stabla
se Jahvina napajaju hranom, cedri libanonski koje on zasadi. 17 Ondje se
ptice gnijezde, u čempresu dom je rodin. 18 Visoki bregovi daju kozorogu
a pećine jazavcu sklonište. 19 Ti si stvorio mjesec da označuje vremena
i sunce znade kada ima zaći. 20 Kad razastreš tmine i noć se spusti, tad
se šuljaju u njoj životinje šumske. 21 Lavići riču za plijenom i od Boga
hranu traže. 22 Kad sunce ograne, nestaju i liježu na ležaje. 23 Tad čovjek
izlazi na dnevni posao i na rad do večeri. 24 Kako su brojna tvoja djela,
o Jahve! Sve si to mudro učinio: puna je zemlja stvorenja tvojih. 25 Eno
mora, velika i široka, u njemu vrve gmazovi bez broja, životinje male i
velike. 26 Onud prolaze nemani, Levijatan kojeg stvori da se igra u njemu.
27 I sva ova bića željno čekaju da ih nahraniš na vrijeme. 28 Daješ li im,
tada sabiru: otvaraš li ruku, nasite se dobrima. 29 Sakriješ li lice svoje,
tad se rastuže; ako dah im oduzmeš, ugibaju i opet se u prah vraćaju.
30 Pošalješ li dah svoj, opet nastaju, i tako obnavljaš lice zemlje. 31 Neka
dovijeka traje slava Jahvina: nek' se raduje Jahve u djelima svojim! 32 On
pogleda zemlju i ona se potrese, dotakne bregove, oni se zadime. 33 Pjevat
ću Jahvi dokle god živim, svirat ću Bogu svome dokle god me bude. 34 Bilo
mu milo pjevanje moje! Ja ću se radovati u Jahvi. 35 Nek' zločinci sa zemlje

nestanu i bezbožnika nek' više ne bude! Blagoslivljaj Jahvu, dušo moja! Aleluja!

105

1 Hvalite Jahvu, prizivajte mu ime, navješćujte među narodima djela
njegova! 2 Pjevajte mu, svirajte mu, pripovijedajte sva njegova čudesa!
3 Dičite se svetim imenom njegovim, neka se raduje srce onih što traže
Jahvu! 4 Tražite Jahvu i njegovu snagu, tražite svagda njegovo lice! 5 Sjetite
se čudesa koja učini, njegovih čuda i sudova usta njegovih! 6 Abrahamov
rod sluga je njegov, sinovi Jakovljevi njegovi izabranici! 7 On je Jahve,
Bog naš; po svoj su zemlji njegovi sudovi! 8 On se uvijek sjeća svojega
Saveza, riječi koju dade tisući naraštaja: 9 Saveza koji sklopi s Abrahamom
i zakletve svoje Izaku. 10 Ustanovi je kao zakon Jakovu, Izraelu vječni
Savez, 11 govoreći: “Tebi ću dati kanaansku zemlju kao dio u baštinu vašu.”
12 Kad ih još bješe malo na broju, vrlo malo, i kad bjehu pridošlice u njoj,
13 išli su od naroda do naroda, iz jednoga kraljevstva k drugom narodu,
14 ali ne dopusti nikom da ih tlači, kažnjavaše zbog njih kraljeve: 15 “Ne
dirajte u moje pomazanike, ne nanosite zla mojim prorocima!” 16 I on
pozva glad na zemlju, sve zalihe uništi krušne. 17 Pred njima čovjeka
posla: Josip u ropstvo bijaše prodan. 18 Sputaše uzama noge njegove, u
gvožđe mu vrat staviše, 19 dok se ne ispuni proroštvo njegovo, Jahvina ga
riječ potvrdi. 20 Kralj naredi da ga drieše, narÄodÄa poglavar oslobodi
njega. 21 Za domaćina ga stavi kući svojoj, za nadstojnika sveg imanja
svoga, 22 da velikaše njegove po volji uči i starce njegove mudrosti da vodi.
23 Tad Izrael u Egipat uđe, Jakov došljak bješe u Kamovoj zemlji. 24 Narod
svoj umnoži veoma, učini ga jačim od dušmana. 25 Okrenu im srce da
zamrze narod njegov, da slugama njegovim opaki budu. 26 Mojsija posla,
slugu svoga, Arona, kog odabra. 27 Činjahu među njima znake njegove
i čudesa u Kamovoj zemlji. 28 Posla tmine, i smrknu se, al' prkosiše
oni riječima njegovim. 29 U krv im vode prometnu i pobi ribe njihove.
30 Zemljom im žabe provrvješe, prodriješe i u dvore kraljevske. 31 Reče,
i muha roj doletje i komarci u sve kraje njine. 32 Mjesto kiše grÓad
im dade, ognjene munje po njihovoj zemlji. 33 Udari im lozu i smokve,
polomi stabla u krajima njinim. 34 Reče, i skakavci dođoše i bezbrojne
gusjenice s njima. 35 U zemlji im proždriješe svu bilinu, proždriješe rod
njihovih njiva. 36 Pobi sve prvorođene u njihovoj zemlji, sve prvine snage
njihove. 37 Izvede ih sa srebrom i zlatom; u plemenima njinim bolesnih ne
bješe. 38 Odlasku njihovu Egipat se obradova, jer ga od njih strah spopade.
39 Rasprostro je oblak kao pokrov i oganj da se obnoć sja. 40 Zamoliše,
i dovede prepelice, nebeskim ih kruhom tad nahrani. 41 Hrid rascijepi,
i provri voda, pustinjom poteče kao rijeka. 42 Tad se sjeti svete riječi
svoje što je zada sluzi svome Abrahamu. 43 Puk svoj s klicanjem izvede
i s veseljem izabrane svoje. 44 I dade im zemlje poganske, trud naroda
baštiniše, 45 da čuvaju naredbe njegove i zakone da mu paze. Aleluja!

106

1 Aleluja! Hvalite Jahvu jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova! 2 Tko
će izreć' djela moći Jahvine, tko li mu iskazat' sve pohvale? 3 Blaženi što
drže naredbe njegove i čine pravo u svako doba! 4 Sjeti me se, Jahve,
po dobroti prema svome puku, pohodi me spasenjem svojim 5 da uživam

sreću izabranih tvojih, da se radujem radosti naroda tvoga, da tvojom se baštinom ponosim. 6 Zgriješismo kao oci naši, činismo bezakonje, bezbožno radismo. 7 Oci naši u Egiptu, nehajni za čudesa tvoja, ne spominjahu se velike ljubavi tvoje, već na Svevišnjeg digoše se na Crvenom moru. 8 Al' on ih izbavi rad' imena svoga da pokaže silu svoju. 9 Zapovjedi Crvenome moru, i presahnu ono, provede ih izmed valÄa kao kroz pustinju. 10 Iz ruku mrzitelja njih izbavi, oslobodi iz ruku dušmana. 11 I prekriše vode neprijatelje njine, ne ostade nijednoga od njih. 12 Vjerovahu riječima njegovim i hvale mu pjevahu. 13 Zaboraviše brzo djela njegova, ne uzdaše se u volju njegovu. 14 Pohlepi se daše u pustinji, iskušavahu Boga u samoći. 15 I dade im što iskahu, al' u duše njine on groznicu posla. 16 Zavidješe tada Mojsiju u taboru, Aronu, kog posveti Jahve. 17 Otvori se zemlja, Datana proždrije, Abiramovo pokri mnoštvo. 18 Oganj pade na sve mnoštvo njino i zlotvore plamen sažga. 19 Načiniše tele na Horebu, klanjahu se liku od zlata slivenu. 20 Zamijeniše Slavu svoju likom bika što proždire travu. 21 Zaboraviše Boga, koji ih izbavi u Egiptu znamenja čineći 22 i čudesa u Kamovoj zemlji i strahote na Crvenome moru. 23 Već namisli da ih satre, al' Mojsije, izabranik njegov, zauze se za njih da srdžbu mu odvrati, te ih ne uništi. 24 Prezreše oni zemlju željkovanu ne vjerujuć' njegovoj riječi. 25 Mrmljahu pod šatorima svojim, ne poslušaše glasa Jahvina. 26 Zakle se tada podignutom rukom: sve će ih pokosit' u pustinji, 27 potomstvo njino među narode razbacat', njih razasut' po zemljama. 28 Posvetiše se Baal Peoru i jedoše žrtve bogova mrtvih. 29 Razjariše ga nedjelima svojim, i on na njih pošast baci. 30 Al' se Pinhas diže, sud izvrši i pošasti nesta tada. 31 U zasluge to mu uđe u sva pokoljenja dovijeka. 32 Razjariše ga opet kraj voda meripskih, i Mojsija zlo pogodi zbog njih, 33 jer mu duh već ogorčiše, nesmotrenu riječ izusti. 34 I ne istrijebiše naroda za koje im Jahve bješe naredio. 35 S poganima miješahu se, naučiše djela njina. 36 Štovahu likove njihove, koji im postaše zamka. 37 Žrtvovahu sinove svoje i svoje kćeri zlodusima. 38 Prolijevahu krv nevinu, krv sinova i kćeri svojih, koje žrtvovahu likovima kanaanskim. Zemlja bješe krvlju okaljana, 39 djelima se svojim uprljaše, učiniše preljub svojim nedjelima. 40 Na svoj narod Jahve srdžbom planu, zgadi mu se njegova baština. 41 Predade ih u ruke pogana te vladahu njima mrzitelji njini. 42 Mučili ih neprijatelji i tlačili rukom svojom. 43 Prečesto ih izbavljaše, al' ga razjariše naumima svojim: pokošeni bjehu za bezakonja svoja. 44 On pogleda opet na nevolju njinu kad njihove molitve začu 45 i sjeti se svog Saveza s njima, sažali se na njih u velikom milosrđu svome. 46 Učini da nađu milost u onih što ih bjehu zarobili. 47 Spasi nas, Jahve, Bože naš, i saberi nas od bezbožnih naroda da slavimo tvoje sveto ime, da se tvojom slavom ponosimo. 48 Blagoslovljen Jahve, Bog Izraelov, od vijeka dovijeka! I sav narod neka kaže: “Amen! Aleluja!”

107

1 Hvalite Jahvu jer je dobar, jer je dovijeka ljubav njegova! 2 Tako nek' reknu svi otkupljenici koje Jahve otkupi iz ruke dušmanske 3 i koje skupi iz svih zemalja, s istoka i sa zapada, sa sjevera i s juga. 4 Lutahu pustinjom, u samoći pustoj, puta ne nalazeć' do naseljena grada. 5 Gladni su bili, žeđu izmoreni, duša je klonula u njima. 6 Tada zavapiše Jahvi u svojoj tjeskobi, i on ih istrže iz svih nevolja. 7 Pravim ih putem pÓovede da

stignu ka gradu naseljenu. 8 Neka hvale Jahvu za dobrotu njegovu, za
čudesa njegova sinovima ljudskim! 9 Jer gladnu dušu on nasiti, dušu
izgladnjelu on napuni dobrima. 10 U mraku sjeđahu i u tmini, sputani
bijedom i gvožđima, 11 jer su prkosili besjedama Božjim i prezreli naum
Svevišnjega. 12 Srce im stoga skrši patnjama: posrtahu, a ne bješe nikog
da im pomogne. 13 Tada zavapiše Jahvi u svojoj tjeskobi i on ih istrže
iz svih nevolja. 14 Izvede ih iz tmina i mraka, raskide okove njihove.
15 Neka hvale Jahvu za dobrotu njegovu, za čudesa njegova sinovima
ljudskim! 16 Jer razbi vrata mjedena i gvozdene polomi zasune. 17 Zbog
svojih bezakonja bolovahu oni, ispaštajuć' svoje opačine: 18 svako se jelo
gadilo duši njihovoj, do vrata smrti oni dođoše. 19 Tada zavapiše Jahvi u
svojoj tjeskobi i on ih istrže iz svih nevolja. 20 Riječ svoju posla da ih ozdravi
i život im spasi od jame grobne. 21 Neka hvale Jahvu za dobrotu njegovu,
za čudesa njegova sinovima ljudskim! 22 Nek' prinose žrtve zahvalnice
i kličući nek' djela njegova kazuju! 23 Oni koji lađama zaploviše morem
da po vodama silnim trguju: 24 oni vidješe djela Jahvina, čudesa njegova
na pučini. 25 On reče i olujni se vjetar uzvitla što u visinu diže valove
mora. 26 Do neba se dizahu, u bezdan se spuštahu, u nevolji duša im
ginula. 27 Teturahu i posrtahu kao pijani, sva ih je mudrost izdala. 28 Tada
zavapiše Jahvi u svojoj tjeskobi i on ih istrže iz svih nevolja. 29 Smiri oluju u
tih povjetarac, valovi morski umukoše. 30 Obradovaše se tišini, u željenu
luku on ih povede. 31 Neka hvale Jahvu za dobrotu njegovu, za čudesa
njegova sinovima ljudskim! 32 Neka ga uzvisuju u narodnom zboru, neka
ga hvale u vijeću staraca! 33 On pretvori rijeke u pustinju, a izvore vodene
u žednu zemlju; 34 plodonosnu zemlju u slanu pustaru zbog zloće žitelja
njezinih. 35 On obrati pustinju u jezero, a zemlju suhu u vodene izvore 36 i
naseli ondje izgladnjele te podigoše grad gdje će živjeti. 37 Zasijaše njive,
posadiše vinograde što im doniješe obilnu ljetinu. 38 I on ih blagoslovi te se
namnožiše silno i stada im se ne smanjiše. 39 Prorijeđeni bjehu i prezreni
pod teretom patnja i nevolja. 40 Onaj što izlijeva prezir na knezove pusti
ih da po bespuću pustom lutaju. 41 Iz nevolje pÓodiže ubogog i obitelji k'o
stada ÓumnožÄi. 42 Videć' to, čestiti neka se raduju, a zloća neka sebi usta
začepi! 43 Tko je mudar nek' o svemu tom razmišlja i nek' uvidi dobrotu
Jahvinu!

108

1 Pjesma. Psalam. Davidov. 2 Moje je srce sigurno, Bože, sigurno je srce
moje: pjevat ću i svirati. 3 Probudi se, dušo moja! Probudi se, harfo i
citaro! Probudit ću zoru jutarnju. 4 Hvalit ću te, Jahve, među narodima,
među pucima tebi ću pjevati, 5 jer do neba je dobrota tvoja, do oblaka
tvoja vjernost. 6 Uzvisi se, Bože, nad nebesa, slava tvoja nek' je nad svom
zemljom! 7 Da ti se ljubimci izbave, desnicom pomozi, usliši nas! 8 Bog reče
u svom Svetištu: “Šekem ću razdijelit' kličući, dolinu ću Sukot izmjeriti.
9 Moj je Gilead, moj Manaše, Efrajim mi kaciga, Judeja žezlo moje! 10 Moab
je sud iz kojeg se umivam, na Edom ću baciti obuću, nad Filistejcem slaviti
pobjedu!” 11 Tko će me dovesti do utvrđena grada, tko će me dovesti do
Edoma? 12 Zar nećeš ti, o Bože, što nas odbaci? Zar nećeš više, Bože,
sa četama našim? 13 Pomozi nam protiv dušmana, jer je ljudska pomoć
ništavna! 14 S Božjom pomoću hrabro ćemo se boriti, Bog će zgaziti naše
dušmane.

109

1 Zborovođi. Psalam. Davidov. Bože, diko moja, nemoj šutjeti! 2 Usta
bezbožna i prijevarna na me se otvaraju, govore mi jezikom lažljivim,
3 riječima me mržnje okružuju, bezrazložno me napadaju. 4 Za moju me
ljubav oni optužuju, a ja se samo molim. 5 Uzvraćaju mi zlo za dobro,
mržnju za ljubav moju. 6 “Digni protiv njega bezbožnika i tužitelj nek' mu
stane zdesna! 7 Kad mu se bude sudilo, nek' bude osuđen, i molitva mu
se za grijeh uzela! 8 Dani njegovi nek' budu malobrojni, njegovu službu
nek' dobije drugi! 9 Djeca njegova nek' postanu siročad, a njegova žena
udovica! 10 Nek' mu djeca budu skitnice, prosjaci, nek' budu bačena iz
opustjelih domova! 11 Nek' mu lihvar prigrabi sav posjed, tuđinci nek'
razgrabe plod muke njegove! 12 Nitko ne imao prema njemu samilosti,
nitko se ne smilovao siročadi njegovoj! 13 Neka mu se zatre potomstvo, u
drugome koljenu neka se utrne ime njegovo! 14 Spominjao se Jahve grijeha
njegovih, i grijeh njegove majke nek' se ne izbriše: 15 nek budu svagda
Jahvi pred očima! Neka se sa zemlje izbriše spomen njihov!” 16 Jer se ne
spomenu da čini milosrđe, već proganjaše bijedna i uboga i u smrt gonjaše
čovjeka srca shrvana. 17 Prokletstvo je ljubio, pa neka ga stigne; blagoslova
ne htjede, daleko nek' je od njega! 18 Prokletstvom nek' se odjene kao
haljinom, neka kao voda uđe u njega i kao ulje u kosti njegove. 19 Bilo
mu haljinom kojom se pokriva, pojas kojim se svagda paše! 20 Tako nek'
plati Jahve tužiteljima mojim koji zlo govore protiv duše moje! 21 A ti,
Jahve, Gospode, rad imena svog zauzmi se za me, spasi me jer je dobrostiva
ljubav tvoja! 22 Jer bijedan sam i ubog, i srce je moje ranjeno u meni. 23 K'o
sjena što se naginje ja nestajem, progone me kao skakavca. 24 Od posta mi
koljena klecaju i tijelo moje omrša. 25 Ruglom sam njima postao, kimaju
glavom kad me vide. 26 Pomozi mi, Jahve, Bože moj, po doborti me svojoj
spasi! 27 Nek' upoznaju da je ovo ruka tvoja i da si ti ovo učinio, Jahve!
28 Oni nek' proklinju, ti blagoslivljaj; nek' se postide koji se na me podižu, a
sluga tvoj nek' se raduje! 29 Stidom nek' se odjenu tužitelji moji i sramotom
svojom nek' se k'o plaštem pokriju! 30 Slavit ću Jahvu iz svega grla i hvalit'
ga u veliku mnoštvu 31 jer stoji s desne siromahu da mu dušu spasi od
sudaca.

110

1 Psalam. Davidov. Riječ Jahvina Gospodinu mojemu: “Sjedi mi zdesna
dok ne položim dušmane za podnožje tvojim nogama! 2 Žezlo tvoje moći
protegnut će Jahve sa Siona: vladaj posred svojih neprijatelja! 3 Spreman je
tvoj narod u svetim odorama za dan tvog junaštva: kao rosa iz krila zorina
uza te su mladi ratnici.” 4 Zakleo se Jahve i neće se pokajati: “Dovijeka ti
si svećenik po redu Melkisedekovu!” 5 Gospodin ti je zdesna, on će oboriti
kraljeve u dan gnjeva svojega. 6 On će sudit' narodima: bit će trupla na
gomile, po svoj zemlji raskoljenih glava. 7 Na putu će se napit' iz potoka,
visoko će dignuti glavu.

111

1 Aleluja! $ALEF Hvalit ću Jahvu svim srcem svojim $BET u zboru
pravednika, u zajednici njihovoj. 2 $GIMEL Silna su djela Jahvina, $DALET
nek' razmišljaju o njima svi koji ih ljube. 3 $HE Sjajno je i veličanstveno
djelo njegovo, $VAU i pravda njegova ostaje dovijeka. 4 $ZAJIN Čudesima
svojim spomen postavi, $HET blag je Jahve i milosrdan. 5 $TET Hranu dade

štovateljima svojim, $JOD dovijeka se sjeća svoga Saveza. 6 $KAF Silna
djela svoja objavi svom narodu, $LAMED u posjed im dade zemlju pogana.
7 $MEM Djela ruku njegovih vjernost su i pravednost, $NUN stalne su sve
naredbe njegove, 8 $SAMEK utvrđene za sva vremena, dovijeka, $AJIN
sazdane na istini i na pravdi. 9 $PE On posla spasenje svom narodu, $SADE
Savez svoj postavi zauvijek: $KOF sveto je i časno ime njegovo! 10 $REŠ
Početak mudrosti strah Gospodnji! $ŠIN Mudro čine koji ga poštuju. $TAU
Slava njegova ostaje dovijeka!

112

1 Aleluja! $ALEF Blago čovjeku koji se boji Jahve $BET i koji uživa u
naredbama njegovim: 2 $GIMEL moćno će mu biti na zemlji potomstvo,
$DALET na pravednu će pokoljenju počivati blagoslov. 3 $HE Blagostanje i
bogatstvo bit će u domu njegovu, $VAU njegova pravednost ostaje dovijeka.
4 $ZAJIN Čestitima sviće k'o svjetlost u tami: $HET blag, milosrdan i
pravedan Jahve. 5 $TET Dobro je čovjeku koji je milostiv i daje u zajam,
$JOD koji poslove svoje obavlja pravedno. 6 $KAF Dovijeka neće on
posrnuti: $LAMED u vječnome će spomenu biti pravednik. 7 $MEM
Žalosne se vijesti neće bojati, $NUN mirno je njegovo srce uzdajuć' se u
Jahvu. 8 $SAMEK Hrabro mu je srce, ničeg se ne boji, $AJIN neprijatelje
svoje prezire. 9 $PE On prosipa, daje sirotinji: $SADE pravednost njegova
ostaje dovijeka, $KOF njegovo će se čelo slavno uzdići. 10 $REŠ Ljutito će
to gledati bezbožnik, $ŠIN škrgutat će zubima i venuti, $TAU propast će
želja opakih.

113

1 Aleluja! Hvalite, sluge Jahvine, hvalite ime Jahvino! 2 Blagoslovljeno
ime Jahvino sada i dovijeka! 3 Od istoka sunca do zalaska hvaljeno bilo
ime Jahvino! 4 Uzvišen je Jahve nad sve narode, slava njegova nebesa
nadvisuje. 5 Tko je kao Jahve, Bog naš, koji u visinama stoluje 6 i gleda
odozgo nebo i zemlju? 7 Podiže iz prašine uboga, iz gliba vadi siromaha
8 da ga posadi s prvacima, s prvacima svoga naroda. 9 Nerotkinji daje da
u domu stanuje kao radosna majka djece brojne.

114

1 Aleluja! Kad izađe Izrael iz Egipta i kuća Jakovljeva iz naroda
barbarskog, 2 Judeja mu posta svetište, a Izrael kraljevstvo njegovo. 3 Vidje
more i uzmače, a Jordan ustuknu. 4 Bregovi skakahu poput ovnova i
brežuljci poput jaganjaca. 5 Što ti je, more, da uzmičeš? Jordane, zašto
natrag okrećeš? 6 Bregovi, zašto skačete poput ovnova i vi, brežuljci,
poput jaganjaca? 7 Dršći, zemljo, pred licem Gospodnjim, pred licem Boga
Jakovljeva. 8 On hrid pretvara u slap vodeni i stijenu u izvor vode.

115

1 Ne nama, o Jahve, ne nama, već svom imenu slavu daj zbog ljubavi i
vjernosti svoje. 2 Zašto da govore pogani: “TÓa gdje je Bog njihov?” 3 Naš
je Bog na nebesima, sve što mu se svidi to učini. 4 Idoli su njihovi srebro i
zlato, ljudskih su ruku djelo. 5 Usta imaju, a ne govore, oči imaju, a ne vide.
6 Uši imaju, a ne čuju, nosnice, a ne mirišu. 7 Ruke imaju, a ne hvataju,
noge imaju, a ne hodaju; glas im iz grla ne izlazi. 8 Takvi su i oni koji ih

napraviše i svi koji se u njih uzdaju. 9 Dome Izraelov, u Jahvu se uzdaj! -
On je štit i pomoćnik njihov. 10 Dome Aronov, u Jahvu se uzdaj! - On je
štit i pomoćnik njihov. 11 Štovatelji Jahvini, u Jahvu se uzdajte! - On je štit
i pomoćnik njihov. 12 Jahve će se nas spomenut' i on će nas blagoslovit':
blagoslovit će dom Izraelov, blagoslovit će dom Aronov, 13 blagoslovit će
one koji se Jahve boje - i male i velike. 14 Umnožio vas Jahve, vas i vaše
sinove! 15 Blagoslovio vas Jahve koji stvori nebo i zemlju! 16 Nebo je nebo
Jahvino, a zemlju dade sinovima čovječjim. 17 Ne, Jahvu mrtvi ne hvale,
nitko od onih što siđu u Podzemlje. 18 Mi živi, mi Jahvu slavimo sada i
dovijeka. Aleluja.

116

1 Ljubim Jahvu jer čuje vapaj molitve moje: 2 uho svoje prignu k meni
u dan u koji ga zazvah. 3 Užeta smrti sapeše me, stegoše me zamke
Podzemlja, snašla me muka i tjeskoba. 4 Tada zazvah ime Jahvino: “O
Jahve, spasi život moj!” 5 Dobrostiv je Jahve i pravedan, pun sućuti je Bog
naš. 6 Jahve čuva bezazlene: u nevolji bijah, on me izbavi. 7 Vrati se, dušo
moja, u svoj pokoj, jer Jahve je dobrotvor tvoj. 8 On mi život od smrti
izbavi, oči moje od suza, noge od pada. 9 Hodit ću pred licem Jahvinim u
zemlji živih. 10 Ja vjerujem i kada kažem: “Nesretan sam veoma.” 11 U
smetenosti svojoj rekoh: “Svaki je čovjek lažac!” 12 Što da uzvratim Jahvi
za sve što mi je učinio? 13 Uzet ću čašu spasenja i zazvat ću ime Jahvino.
14 Izvršit ću Jahvi zavjete svoje pred svim pukom njegovim. 15 Dragocjena
je u očima Jahvinim smrt pobožnika njegovih. 16 Jahve, tvoj sam sluga, tvoj
sluga, sin sluškinje tvoje: ti si razriješio okove moje. 17 Tebi ću prinijeti
žrtve zahvalne, zazvat ću ime Jahvino. 18 Izvršit ću Jahvi zavjete svoje
pred svim pukom njegovim, 19 u predvorjima Doma Jahvina, posred tebe,
Jeruzaleme!

117

1 Aleluja! Hvalite Jahvu, svi puci, slavite ga, svi narodi! 2 Silna je prema
nama ljubav njegova, i vjernost Jahvina ostaje dovijeka!

118

1 Aleluja! Zahvaljujte Jahvi jer je dobar, jer je vječna ljubav njegova!
2 Neka rekne dom Izraelov: “Vječna je ljubav njegova!” 3 Neka rekne
dom Aronov: “Vječna je ljubav njegova!” 4 Svi koji se Jahve boje neka
reknu: “Vječna je ljubav njegova!” 5 Iz tjeskobe Jahvu ja zazvah: on
me usliša i oslobodi. 6 Jahve je sa mnom i ja ne strahujem: što mi tko
može? 7 Jahve je sa mnom, pomoć moja, i zbunjene gledam dušmane.
8 Bolje se Jahvi uteći nego se uzdat' u čovjeka. 9 Bolje se Jahvi uteći
nego se uzdat' u mogućnike. 10 Pogani me okružiše: imenom ih Jahvinim
uništih. 11 Opkoliše me odasvud: imenom ih Jahvinim uništih. 12 Opkoliše
me poput pčela, ubod im žeže kao trnje zapaljeno: imenom ih Jahvinim
uništih. 13 Gurahu me, gurahu, da me obore, ali mi Jahve pomože. 14 Jahve
je moja snaga i pjesma, on mi je spasitelj. 15 Čuj! Radost i spasenje odzvanja
šatorima pravednika: Jahvina se proslavi desnica, 16 Jahvina me uzdigne
desnica, Jahvina se proslavi desnica! 17 Ne, umrijeti neću nego živjeti i
kazivat ću djela Jahvina. 18 Kaznom teškom kaznio me Jahve, ali me smrti
ne preda. 19 Otvorite mi širom vrata pravde: ući ću, Jahvi zahvalit'! 20 “Ovo
su vrata Jahvina, na njih ulaze pravedni!” 21 Zahvalit ću ti što si me uslišio

i moj postao spasitelj. 22 Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen
zaglavni. 23 Jahvino je to djelo: kakvo čudo u očima našim! 24 Ovo je dan
što ga učini Jahve: kličimo i radujmo se njemu! 25 O Jahve, spasenje nam
daj! Jahve, sreću nam daj! 26 Blagoslovljen koji dolazi u imenu Jahvinu!
Blagoslivljamo vas iz Doma Jahvina! 27 Obasjao nas Bog Jahve! Složite
povorku s grančicama u ruci sve do rogova žrtvenika. 28 Ti si Bog moj -
tebi zahvaljujem: Bože moj, tebe ja uzvisujem. 29 Zahvaljujte Jahvi jer je
dobar, jer je vječna ljubav njegova!

119

1 $ALEF Blaženi oni kojih je put neokaljan, koji hode po Zakonu Jahvinu!
2 Blaženi oni koji čuvaju propise njegove, čitavim srcem njega traže; 3 koji
ne čine bezakonje, već hode putovima njegovim. 4 Naredbe si svoje dao da
se brižno čuvaju. 5 O, kad bi čvrsti bili putovi moji da tvoja čuvam pravila!
6 Neću se postidjeti tada kad budem pazio na zapovijedi tvoje. 7 Slavit ću
te u čestitosti srca kad naučim sudove pravde tvoje. 8 Tvoja ću pravila
čuvati: ne zapusti me nikada! 9 $BET Kako će mladić čistim sačuvati put
svoj? Čuvajući riječi tvoje. 10 Svim srcem svojim tebe tražim; ne daj da
zastranim od zapovijedi tvojih. 11 U srce pohranih riječ tvoju da protiv
tebe ne sagriješim. 12 Blagoslovljen si, o Jahve, nauči me svojim pravilima.
13 Usnama svojim navješćujem sudove usta tvojih. 14 Putu se propisa tvojih
radujem više no svemu bogatstvu. 15 Razmišljat ću o naredbama tvojim
i putove ću tvoje razmatrat'. 16 Uživat ću u pravilima tvojim, riječi tvojih
neću zaboravit'. 17 $GIMEL Milostiv budi meni, sluzi svojem, da živim i
tvoje riječi čuvam. 18 Otvori oči moje da gledam divote tvoga Zakona!
19 Ja sam došljak na zemlji, zapovijedi svoje nemoj od mene skrivati!
20 Duša mi gine u svako doba žudeći za tvojim odlukama. 21 Oholima ti
si zaprijetio: prokleti koji odstupaju od zapovijedi tvojih. 22 Uzmi s mene
rug i sramotu, jer tvoje ja čuvam propise. 23 Pa nek' se sastaju knezovi i
proti meni govore, tvoj sluga razmišlja o pravilima tvojim. 24 Jer tvoja su
svjedočanstva uživanje moje, tvoja su pravila moji savjetnici. 25 $DALET
Moja duša leži u prašini: po riječi svojoj vrati mi život. 26 Kazivao sam ti
svoje putove i ti si me čuo: pravilima me svojim nauči. 27 Pokaži mi put
odredaba svojih i o čudesima ću tvojim razmišljat'. 28 Suze roni duša moja
od žalosti: po riječi svojoj ti me podigni! 29 Daleko me drži od puta zablude
i Zakonom me svojim obdari! 30 Put istine ja sam odabrao, pred oči sam
stavio odluke tvoje. 31 Uz propise tvoje ja čvrsto prianjam, o Jahve, nemoj
me postidjeti! 32 Ja kročim putem zapovijedi tvojih jer si mi prosvijetlio
srce. 33 $HE Pokaži mi, Jahve, stazu pravila svojih i ja ću je čuvati do
kraja. 34 Pouči me da se tvoga držim Zakona i čuvat ću ga svim srcem.
35 Uputi me stazom svojih zapovijedi, jer ja u njoj uživam. 36 Prikloni mi
srce propisima svojim, a ne k pohlepi! 37 Odvrati moje oči da ne vide
ništavost, život mi čuvaj na putu svojemu! 38 Ispuni svom sluzi obećanje
koje si onima dao što te se boje. 39 Ukloni sramotu od koje strahujem,
jer divni su tvoji sudovi. 40 Evo, čeznem za naredbama tvojim: pravdom
me svojom poživi. 41 $VAU Nek' milost tvoja, o Jahve, dođe na mene i
spasenje tvoje po tvom obećanju. 42 Odgovorit ću onima koji me ruže,
jer se uzdam u riječ tvoju. 43 Od mojih usta ne oduzmi riječ istine, jer se
uzdam u sudove tvoje. 44 Tvoj ću Zakon čuvati uvijek i dovijeka. 45 Hodit
ću putem prostranim, jer naredbe tvoje istražujem. 46 Pred kraljevima o

tvojim ću propisima govorit' i zbunit' se neću. 47 U zapovijedima tvojim
moja je naslada jer ih ljubim. 48 Prema zapovijedima tvojim ja podižem
ruke i o tvojim odredbama razmišljam. 49 $ZAJIN Spomeni se svoje riječi
sluzi svojem kojom si mi dao nadu. 50 U nevolji sva mi je utjeha što mi život
čuva riječ tvoja. 51 Oholice me napadaju žestoko, ali ja od tvog Zakona
ne odstupam. 52 Sjećam se, o Jahve, davnih sudova tvojih i to me tješi.
53 Bijes me hvata zbog grešnika koji tvoj Zakon napuštaju. 54 Tvoje su mi
naredbe pjesma u zemlji kojom putujem. 55 Noću se spominjem, Jahve,
imena tvojega i tvoj čuvam Zakon. 56 Evo što je želja moja: čuvati tvoje
odredbe. 57 $HET Dio je moj, o Jahve - rekoh - da tvoje čuvam riječi. 58 Svim
srcem lice tvoje ganuti hoću: smiluj mi se po svom obećanju. 59 Promislio
sam putove svoje i k tvojem sam svjedočanstvu upravio noge. 60 Hitam i
ne oklijevam da zapovijedi tvoje čuvam. 61 Opletoše me užeta grešnika,
ali tvoga Zakona ja ne zaboravljam. 62 U ponoći ustajem da te slavim
zbog pravednih tvojih odluka. 63 Prijatelj sam svima koji te se boje i koji
tvoje čuvaju naredbe. 64 Dobrote tvoje, Jahve, puna je zemlja; nauči me
odredbama svojim. 65 $TET Učinio si dobro svom sluzi, Jahve, po riječi
svojoj. 66 Nauči me razumu i znanju, jer u zapovijedi tvoje vjerujem.
67 Prije nego bjeh ponižen, lutao sam, ali sada tvoju čuvam riječ. 68 Ti
si tako dobar i dobrostiv: nauči me pravilima svojim. 69 Oholi na me
prijevare smišljaju, ali se ja svim srcem držim naredaba tvojih. 70 Srce
im je poput sala bešćutno, a ja uživam u tvom Zakonu. 71 Dobro mi je
što sam ponižen da bih tvoja naučio pravila. 72 Draži mi je zakon usta
tvojih no tisuće zlatnika i srebrnika. 73 $JOD Tvoje me ruke stvoriše i
oblikovaše; prosvijetli me da naučim zapovijedi tvoje. 74 Štovatelji tvoji
videć' me vesele se, jer se u riječ tvoju ja pouzdah. 75 Znadem, o Jahve,
da su ti sudovi pravedni i da si me s pravom ponizio. 76 Tvoja ljubav nek'
mi bude tješiteljicom po obećanju koje si dao sluzi svom. 77 Nek' dođe na
me milosrđe tvoje da poživim, jer Zakon tvoj moja je naslada. 78 Nek' se
smetu oholi, jer me tlače nizašto, a ja ću o naredbama tvojim razmišljat'.
79 Nek' mi se priklone štovatelji tvoji i koji znaju tvoje zapovijedi. 80 Nek'
mi srce savršeno bude u tvojim pravilima da ne budem postiđen. 81 $KAF
Duša moja gine za tvojim spasenjem riječ tvoju željno čekam. 82 Oči mi
čeznu za tvojom besjedom: kad ćeš mi donijeti utjehu? 83 Kao mijeh u
dimu postadoh, ali pravila tvojih ne zaboravih. 84 Koliko dana ima sluga
tvoj? Kad ćeš suditi progonitelje moje? 85 Oholnici mi jame iskopaše: oni
ne rade po Zakonu tvojemu. 86 Sve zapovijedi tvoje istina su sama: nekriva
me gone, pomozi mi. 87 Umalo me smrviše u zemlji, ali naredaba tvojih
ja ne ostavljam. 88 Po svojoj me milosti poživi i čuvat ću svjedočanstvo
tvojih usta. 89 $LAMED Dovijeka, o Jahve, riječ tvoja ostaje, stalna poput
nebesa. 90 od koljena do koljena tvoja je vjernost; učvrstio si zemlju i
ona stoji. 91 Po tvojim zakonima stoje zauvijek jer sve tebi služi. 92 Da
nije tvoj Zakon uživanje moje, propao bih u nevolji svojoj. 93 Naredaba
tvojih neću zaboravit' dovijeka, jer po njima ti me oživljavaš. 94 Tvoj sam,
Gospodine: spasi me, jer tvoje ja ištem naredbe. 95 Bezbožni vrebaju da
me upropaste, ali ja na tvoje pazim propise. 96 Svakom savršenstvu vidim
granicu, a zapovijed tvoja nema granica. 97 $MEM O, kako ljubim Zakon
tvoj, po cio dan o njemu razmišljam. 98 Tvoja me zapovijed mudrijim učini
od dušmana mojih jer ona je sa mnom vječito. 99 Umniji sam od svih svojih
učitelja jer razmišljam o svjedočanstvima tvojim. 100 Razumniji sam i od

staraca jer tvoje čuvam naredbe. 101 Zla puta klone mi se noge da riječ
tvoju sačuvam. 102 Od tvojih sudova ne odstupam, jer ti si me poučio.
103 Kako su slatke nepcu mom riječi tvoje, od meda su slađe ustima mojim.
104 Po tvojim naredbama postajem razuman, stoga mrzim sve putove lažne.
105 $NUN Tvoja riječ nozi je mojoj svjetiljka i svjetlo mojoj stazi. 106 Kunem
se i čvrsto odlučujem, i riječ ću održati: pravedne ću tvoje slijedit' odluke.
107 U nevolji sam velikoj, Jahve, po riječi me svojoj poživi. 108 Prinose usta
mojih primi, Jahve, uči me sudovima svojim. 109 Život mi je u pogibelji
neprestanoj, ali tvog Zakona ja ne zaboravljam. 110 Grešnici mi postaviše
zamku, ali ne skrećem od tvojih naredaba. 111 Svjedočanstva tvoja vječna
su mi baština, ona su radost mome srcu. 112 Prignuh srce da vrši naredbe
tvoje uvijek i do kraja. 113 $SAMEK Ja mrzim one koji su dvostruka srca, a
ljubim Zakon tvoj. 114 Ti si moj štit i moj zaklon, u tvoju se riječ ja uzdam.
115 Odstupite od mene, zlikovci: držat ću zapovijedi Boga svoga. 116 Podrži
me po svom obećanju i živjet ću; nemoj da se u svojoj nadi postidim.
117 Pomozi mi i spasit ću se, na tvoja ću pravila svagda paziti. 118 Ti prezireš
one koji odstupaju od pravila tvojih jer je lažna misao njihova. 119 K'o hrđu
zlotvore zemlje uklanjaš, zato ljubim tvoje propise. 120 Moje tijelo dršće
od straha pred tobom, sudova tvojih ja se bojim. 121 $AJIN Činim što je
pravo i pravedno, ne predaj me tlačiteljima mojim. 122 Založi se za slugu
svojega da me ne satru oholice! 123 Moje oči ginu od čežnje za spasenjem
tvojim, za tvojom riječi pravednom. 124 Učini sluzi svom po svojoj dobroti
i nauči me pravilima svojim. 125 Ja sam sluga tvoj: prosvijetli me da
upoznam tvoje propise. 126 Čas je, o Jahve, da se javiš: oskvrnuše Zakon
tvoj. 127 Stoga ljubim zapovijedi tvoje više no zlato, zlato žeženo. 128 Zato
hodim po odredbama tvojim, mrski su mi svi lažni putovi. 129 $PE Divna
su tvoja svjedočanstva, stoga ih čuva duša moja. 130 Objava riječi tvojih
prosvjetljuje, bezazlene urazumljuje. 131 Otvaram usta svoja zadahtan u
žudnji jer čeznem za zapovijedima tvojim. 132 Obrati se k meni i milostiv
mi budi kao onima koji ljube ime tvoje. 133 Korake mi upravljaj po svom
obećanju da nikakva opačina ne ovlada mnome. 134 Izbavi me od nasilja
ljudskog, i naredbe tvoje ja ću čuvati. 135 Licem svojim obasjaj slugu svog
i nauči me pravilima svojim! 136 Potoci suza potekoše mi iz očiju jer se
Zakon tvoj ne čuva. 137 $SADE Pravedan si, Jahve, i pravi su sudovi tvoji.
138 Dao si Zakon pravedan i vjeran veoma. 139 Revnost me moja izjeda
jer moji tlačitelji zaboravljaju riječi tvoje. 140 Tvoje su riječi prokušane
veoma, zato ih tvoj sluga ljubi. 141 Malen sam i prezren, ali naredaba
tvojih ne zaboravljam. 142 Pravda je tvoja pravda vječita i Zakon tvoj sama
istina. 143 Tjeskoba me i nevolja snađe, al' tvoje su zapovijedi uživanje
moje. 144 Vječna je pravda tvojeg svjedočanstva, prosvijetli me i živjet
ću. 145 $KOF Iz svega srca vapijem, Jahve, usliši me: tvoja ću pravila
čuvati. 146 K tebi vapijem, spasi me, tvojeg ću se držat' svjedočanstva.
147 Pretječem zoru i molim za pomoć, u tvoje se riječi uzdam. 148 Oči moje
straže noćne pretječu da razmišljam o besjedi tvojoj. 149 Po svojoj dobroti,
Jahve, glas mi poslušaj, i po svojoj odluci poživi me. 150 Primiču se koji me
podlo progone, daleko su oni od Zakona tvojega. 151 A ti si blizu, Jahve, i
vjerne su sve zapovijedi tvoje. 152 Odavno znam za tvoje propise da si ih
sazdao zasvagda. 153 $REŠ Pogledaj na nevolju moju, izbavi me, jer Zakona
tvog ne zaboravih. 154 Parnicu moju brani, po svom obećanju poživi me!
155 Daleko je spasenje od grešnika jer za pravila tvoja ne mare. 156 Veliko

je, o Jahve, tvoje smilovanje: po odlukama svojim poživi me. 157 Mnogi me
progone i tlače, od tvojih svjedočanstava ja ne odstupam. 158 Otpadnike
vidjeh i zgadiše mi se jer tvojih riječi ne čuvaju. 159 Gle, naredbe tvoje
ljubim, o Jahve: po dobroti svojoj poživi me. 160 Srž je riječi tvoje istina,
vječan je sud pravde tvoje. 161 $ŠIN Mogućnici me progone nizašto, al'
samo pred tvojim riječima srce mi dršće. 162 Radujem se besjedama tvojim
kao onaj koji se domogao velika plijena. 163 Mrzim na laž, grsti mi se ona,
a ljubim tvoj Zakon. 164 Sedam puta na dan tebe hvalim zbog pravednih
sudova tvojih. 165 Koji tvoj Zakon ljube, velik mir uživaju, ni o što se oni
ne spotiču. 166 Pomoć tvoju čekam, o Jahve, tvoje zapovijedi izvršavam.
167 Moja duša čuva propise tvoje i ljubi ih veoma. 168 Čuvam tvoje naredbe i
svjedočanstvo tvoje, jer svi su putovi moji pred tobom. 169 $TAU Vapaj moj,
Jahve, nek' do tebe dopre, po svojoj me riječi prosvijetli. 170 Nek' molitva
moja dođe pred lice tvoje, po svojoj me riječi izbavi. 171 Usne moje nek'
zapjevaju pohvalnu pjesmu jer si me naučio pravilima svojim. 172 Nek' mi
pjeva jezik o riječi tvojoj, jer zapovijedi su tvoje sve pravedne. 173 Nek' mi
ruka tvoja na pomoć bude jer odabrah tvoje naredbe. 174 Jahve, za tvojim
spasenjem čeznem, uživam u tvom Zakonu. 175 Nek' živi duša moja i neka
te hvali, a tvoji sudovi nek' mi na pomoć budu! 176 K'o ovca izgubljena ja
zalutah: o, potraži slugu svojega jer zapovijedi tvoje ja ne zaboravih.

120

1 Hodočasnička pjesma Kad bijah u nevolji, Jahvi zavapih i on me usliša.
2 Jahve, izbavi dušu moju od usana prijevarnih, od zlobna jezika! 3 Kojim
zlom da te prokunem, zlobni jeziče? 4 Strelicama oštrim iz ratničke ruke
i ugljevljem žarkim. 5 Jao meni što mi je boraviti u Mešeku i stanovati u
šatorima kedarskim! 6 Predugo mi duša mora živjeti s mrziteljima mira.
7 Kada o miru govorim, oni sile na rat.

121

1 Hodočasnička pjesma. K brdima oči svoje uzdižem: odakle će mi doći
pomoć? 2 Pomoć je moja od Jahve koji stvori nebo i zemlju. 3 Tvojoj nozi
on posrnuti ne da i neće zadrijemati on, čuvar tvoj. 4 Ne, ne drijema i ne
spava on, čuvar Izraelov. 5 Jahve je čuvar tvoj, Jahve je zasjen tvoj s desne
tvoje! 6 Neće ti sunce nauditi danju ni mjesec noću. 7 Čuvao te Jahve od zla
svakoga, čuvao dušu tvoju! 8 Čuvao Jahve tvoj izlazak i povratak odsada
dovijeka.

122

1 Hodočasnička pjesma. Davidova. Obradovah se kad mi rekoše:
“Hajdemo u Dom Jahvin!” 2 Eto, noge nam već stoje na vratima tvojim,
Jeruzaleme. 3 Jeruzaleme, grade čvrsto sazdani i kao u jedno saliveni!
4 Onamo uzlaze plemena, plemena Jahvina, po Zakonu Izraelovu, da slave
ime Jahvino. 5 Ondje stoje sudačke stolice, stolice doma Davidova. 6 Molite
za mir Jeruzalemov! Blago onima koji tebe ljube! 7 Neka bude mir u
zidinama tvojim i pokoj u tvojim palačama! 8 Radi braće i prijatelja svojih
klicat ću: “Mir tebi!” 9 Radi Doma Jahve, Boga našega, za sreću tvoju ja
ću moliti.

123

1 Hodočasnička pjesma. Oči svoje uzdižem k tebi koji u nebesima
prebivaš. 2 Evo, kao što su uprte oči slugu u ruke gospodara i oči sluškinje u
ruke gospodarice tako su oči naše uprte u Jahvu, Boga našega, dok nam se
ne smiluje. 3 Smiluj nam se, Jahve, smiluj se nama jer se do grla nasitismo
prezira. 4 Presita nam je duša podsmijeha obijesnih, poruga oholih.

124

1 Hodočasnička pjesma. Davidova. Da nije Jahve za nas bio - neka
slobodno rekne Izrael - 2 da nije Jahve za nas bio: kad se ljudi digoše
proti nama, 3 žive bi nas progutali. Kad je uskipio bijes njihov na nas,
4 voda bi nas podavila; bujica bi nas odnijela, 5 vode pobješnjele sve nas
potopile. 6 Blagoslovljen Jahve koji nas ne dade za plijen zubima njihovim!
7 Duša je naša poput ptice umakla iz zamke lovaca: raskinula se zamka, a
mi umakosmo! 8 Pomoć je naša u imenu Jahve koji stvori nebo i zemlju.

125

1 Hodočasnička pjesma. Tko se uzda u Jahvu, on je kao brdo Sion: ne
pomiče se, ostaje dovijeka. 2 Bregovi okružuju Jeruzalem: Jahve okružuje
narod svoj odsada i dovijeka. 3 I neće vladati žezlo bezbožničko nad
udesom pravednih, da ne bi pravedni ruke za bezakonjem pružili. 4 Učini,
Jahve, dobro dobrima i čestitima u srcu. 5 A koji na krive skreću putove
nek' ih istrijebi Jahve sa zločincima! Mir nad Izraelom!

126

1 Hodočasnička pjesma. Kad Jahve vraćaše sužnjeve sionske, bilo nam
je k'o da snivamo. 2 Usta nam bjehu puna smijeha, a jezik klicanja. Među
poganima tad se govorilo: “Velika im djela Jahve učini!” 3 Velika nam djela
učini Jahve: opet smo radosni! 4 Vrati, o Jahve, sužnjeve naše k'o potoke
negepske! 5 Oni koji siju u suzama, žanju u pjesmi. 6 Išli su plačući noseći
sjeme sjetveno: vraćat će se s pjesmom, noseći snoplje svoje.

127

1 Hodočasnička pjesma. Salomonova. Ako Jahve kuću ne gradi, uzalud
se muče graditelji. Ako Jahve grad ne čuva, uzalud stražar bdi. 2 Uzalud
vam je ustat prije zore i dugo u noć sjediti, vi što jedete kruh muke:
miljenicima svojim u snu on daje. 3 Evo: sinovi su Jahvin dar, plod utrobe
njegova je nagrada. 4 Strelica u ruci ratnika - to su sinovi mladosti. 5 Blago
čovjeku koji njima napuni tobolac, neće se postidjeti kad se prÓeo bude s
dušmanom na vratima.

128

1 Hodočasnička pjesma. Blago svakome koji se Jahve boji, koji njegovim
hodi stazama! 2 Plod ruku svojih ti ćeš uživati, blago tebi, dobro će ti biti.
3 Žena će ti biti kao plodna loza u odajama tvoje kuće; sinovi tvoji k'o
mladice masline oko stola tvojega. 4 Eto, tako će biti blagoslovljen čovjek
koji se Jahve boji! 5 Blagoslovio te Jahve sa Siona, uživao sreću Jeruzalema
sve dane života svog! 6 Vidio djecu svojih sinova, mir nad Izraelom!

129

1 Hodočasnička pjesma. “Mnogo su me od mladosti tlačili” - neka rekne
sad Izrael! 2 “Mnogo su me od mladosti tlačili, ali me ne svladaše. 3 Po

leđima su mojim orači orali, duge brazde povlačili. 4 Al' Jahve pravedni
isiječe užeta zlikovcima!" 5 Nek' se postide i uzmaknu svi koji mrze Sion!
6 Nek' budu k'o trava na krovu što povene prije nego je počupaju. 7 Žetelac
njome ne napuni ruku ni naručje onaj koji veže snopove. 8 A prolaznici
nek' ne reknu: "Blagoslov Jahvin nad vama! Blagoslivljamo vas imenom
Jahvinim!"

130

1 Hodočasnička pjesma. Iz dubine, Jahve, vapijem tebi: 2 Gospodine, čuj
glas moj! Neka pazi uho tvoje na glas moga vapaja! 3 Ako se, Jahve, grijeha
budeš spominjao, Gospodine, tko će opstati? 4 Al' u tebe je praštanje, da
bi te se bojali. 5 U Jahvu ja se uzdam, duša se moja u njegovu uzda riječ.
6 Duša moja čeka Gospodina više no zoru straža noćna; više no zoru straža
noćna 7 nek' Izrael čeka Jahvu. Jer je u Jahve milosrđe i obilno je u njega
otkupljenje; 8 on će otkupiti Izraela od svih grijeha njegovih.

131

1 Hodočasnička pjesma. Davidova. O Jahve, ne gordi se moje srce niti
se oči uznose. Ne idem za stvarima velikim ni za čudima što su iznad
mene. 2 Ne, ja sam se smirio i upokojio dušu svoju; kao dojenče na grudima
majke, kao dojenče duša je moja u meni. 3 U Jahvu se, Izraele, uzdaj odsada
dovijeka.

132

1 Hodočasnička pjesma. 2 Spomeni se, o Jahve, Davida i sve revnosti
njegove: kako se Jahvi zakleo, zavjetovao Snazi Jakovljevoj: 3 "Neću ući u
šator doma svog nit' uzaći na ležaj svoje postelje, 4 neću pustit' snu na oči
nit' počinka dati vjeđama, 5 dok Jahvi mjesto ne nađem, boravište Snazi
Jakovljevoj." 6 Eto, čusmo za nj u Efrati, nađosmo ga u Poljima jaarskim.
7 Uđimo u stan njegov, pred noge mu padnimo! 8 "Ustani, o Jahve, pođi
k svom počivalištu, ti i Kovčeg sile tvoje! 9 Svećenici tvoji nek' se obuku
u pravednost, pobožnici tvoji nek' radosno kliču! 10 Poradi Davida, sluge
svojega, ne odvrati lica od svog pomazanika!" 11 Jahve se zakle Davidu
zakletvom tvrdom od koje neće odustati: "Potomka tvoje utrobe posadit
ću na prijestolje tvoje. 12 Budu li ti sinovi Savez moj čuvali i naredbe kojima
ih učim, i sinovi će njini dovijeka sjedit' na tvom prijestolju." 13 Jer Jahve
odabra Sion, njega zaželje sebi za sjedište. 14 "Ovo mi je počivalište vječno,
boravit ću ovdje jer tako poželjeh. 15 Žitak ću njegov blagosloviti, siromahe
nahraniti kruhom. 16 Svećenike njegove u spas ću odjenuti, sveti će njegovi
kliktati radosno. 17 Učinit ću da ondje za Davida rog izraste, pripravit ću
svjetiljku za svog pomazanika. 18 U sram ću mu obući dušmane, a na
njemu će blistat' vijenac moj."

133

1 Hodočasnička pjesma. Davidova. Gle, kako je dobro i kako je milo kao
braća zajedno živjeti: 2 kao na glavi ulje dragocjeno što slazi na bradu,
bradu Aronovu, što slazi na skute haljina njegovih; 3 kao rosa s Hermona
što slazi na brdo Sion. Ondje Jahve daje svoj blagoslov i život dovijeka.

134

1 Hodočasnička pjesma. Sad, blagoslivljajte Jahvu, sve sluge Jahvine
što stojite u Domu Jahvinu, u noćnim satima! 2 Dižite svoje ruke prema

Svetištu i Jahvu blagoslivljajte! 3 “Blagoslovio te sa Siona Jahve koji stvori
nebo i zemlju!”

135

1 Aleluja! Hvalite ime Jahvino, hvalite, sluge Jahvine 2 koji u Domu
Jahvinu stojite u predvorjima Doma Boga našega! 3 Hvalite Jahvu jer
dobar je Jahve, pjevajte imenu njegovu jer je ljupko! 4 Jer Jahve sebi
odabra Jakova, Izraela za dragu svojinu. 5 Znadem da je velik Jahve, da
je nad bozima svim gospodar. 6 Što god se Jahvi svidi, to čini na nebu i na
zemlji, na moru i u bezdanima. 7 Oblake diže s kraja zemlje; stvara kiši
munje, vjetar izvodi iz skrovišta njegovih. 8 On Egiptu pobi prvorođence,
ljude i stoku podjednako. 9 On učini znamenja i čudesa usred tebe, Egipte,
protiv Faraona i svih slugu njegovih. 10 On pobi narode mnoge i pogubi
kraljeve moćne: 11 Sihona, kralja amorejskog, i Oga, kralja bašanskog, i
sva kraljevstva kanaanska. 12 I dade njihovu zemlju u baštinu, u baštinu
Izraelu, narodu svom. 13 Ime tvoje, o Jahve, ostaje dovijeka i spomen na te,
o Jahve, od koljena do koljena. 14 Jer Jahve štiti narod svoj, slugama svojim
on je milostiv. 15 Kumiri poganski, srebro i zlato, ljudskih su ruku djelo:
16 usta imaju, a ne govore; oči imaju, a ne vide; 17 uši imaju, a ne čuju; i
nema daha u ustima njihovim. 18 Takvi su i oni koji ih napraviše i svi koji se
u njih uzdaju. 19 Dome Izraelov, Jahvu blagoslivljaj! Dome Aronov, Jahvu
blagoslivljaj! 20 Dome Levijev, Jahvu blagoslivljaj! Štovatelji Jahvini, Jahvu
blagoslivljajte! 21 Blagoslovljen sa Siona Jahve koji prebiva u Jeruzalemu!

136

1 Aleluja! Hvalite Jahvu jer je dobar: vječna je ljubav njegova! 2 Hvalite
Boga nad bogovima: vječna je ljubav njegova! 3 Hvalite Gospodara nad
gospodarima: vječna je ljubav njegova! 4 Jedini on učini čuda velika:
vječna je ljubav njegova! 5 Mudro sazda on nebesa: vječna je ljubav
njegova! 6 On utvrdi zemlju nad vodama: vječna je ljubav njegova! 7 On
načini svjetlila velika: vječna je ljubav njegova! 8 Sunce da vlada danom:
vječna je ljubav njegova! 9 Mjesec i zvijezde da vladaju noću: vječna je
ljubav njegova! 10 On pobi prvorođence Egiptu: vječna je ljubav njegova!
11 Izvede Izraela iz njega: vječna je ljubav njegova! 12 Mišicom jakom,
rukom ispruženom: vječna je ljubav njegova! 13 On Crveno more razdvoji:
vječna je ljubav njegova! 14 Provede Izraela posred voda: vječna je ljubav
njegova! 15 I vrgnu Faraona i vojsku mu u Crveno more: vječna je ljubav
njegova! 16 On narod svoj vođaše pustinjom: vječna je ljubav njegova!
17 On udari kraljeve velike: vječna je ljubav njegova! 18 I pogubi kraljeve
moćne: vječna je ljubav njegova! 19 Sihona, kralja amorejskog: vječna je
ljubav njegova! 20 Oga, kralja bašanskog: vječna je ljubav njegova! 21 I
njihovu zemlju dade u baštinu: vječna je ljubav njegova! 22 U baštinu
Izraelu, sluzi svome: vječna je ljubav njegova! 23 On se spomenu nas u
poniženju našem: vječna je ljubav njegova! 24 Od dušmana nas naših
oslobodi: vječna je ljubav njegova! 25 On daje hrane svakom tijelu: vječna
je ljubav njegova! 26 Hvalite Boga nebeskog: vječna je ljubav njegova!

137

1 Na obali rijeka babilonskih sjeđasmo i plakasmo spominjući se Siona;
2 o vrbe naokolo harfe svoje bijasmo povješali. 3 I tada naši tamničari
zaiskaše od nas da pjevamo, porobljivači naši zaiskaše da se veselimo:

“Pjevajte nam pjesmu sionsku!” 4 Kako da pjesmu Jahvinu pjevamo u
zemlji tuđinskoj! 5 Nek' se osuši desnica moja, Jeruzaleme, ako tebe
zaboravim! 6 Nek' mi se jezik za nepce prilijepi ako spomen tvoj smetnem
ja ikada, ako ne stavim Jeruzalem vrh svake radosti svoje! 7 Ne zaboravi,
Jahve, sinovima Edoma kako su u dan kobni Jeruzalemov vikali oni:
“Rušite! Srušite ga do temelja!” 8 Kćeri babilonska, pustošiteljice, blažen
koji ti vrati milo za drago za sva zla što si nam ih nanijela! 9 Blažen koji
zgrabi i smrska o stijenu tvoju dojenčad!

138

1 Davidov. Zahvaljujem ti, Jahve, iz svega srca jer si čuo riječi mojih
usta. Pred licem anđela pjevam tebi, 2 bacam se nice prema svetom Hramu
tvojemu. Zahvaljujem imenu tvojem za tvoju dobrotu i vjernost, jer si nada
sve uzveličao obećanje svoje. 3 Kad sam te zazvao, uslišio si me, dušu si
moju pokrijepio. 4 Nek' ti zahvaljuju, Jahve, svi kraljevi zemlje kad čuju
riječi usta tvojih, 5 nek' pjevaju putove Jahvine: “Zaista, velika je slava
Jahvina!” 6 Zaista, uzvišen je Jahve, ali gleda na ponizna, a oholicu izdaleka
poznaje. 7 Kroz nevolje kad budem kročio, život mi čuvaj, pruži ruku proti
gnjevu mojih dušmana; nek' me tvoja spasi desnica! 8 Jahve, što ja počeh,
ti dovrši! Jahve, vječna je ljubav tvoja: djelo ruku svojih ne zapusti!

139

1 Zborovođi. Davidov. Jahve, proničeš me svega i poznaješ, 2 ti znaš kada
sjednem i kada ustanem, izdaleka ti već misli moje poznaješ. 3 Hodam li
ili ležim, sve ti vidiš, znani su ti svi moji putovi. 4 Riječ mi još nije na jezik
došla, a ti, Jahve, sve već znadeš. 5 S leđa i s lica ti me obuhvaćaš, na
mene si ruku svoju stavio. 6 Znanje to odveć mi je čudesno, previsoko da
bih ga dokučio. 7 Kamo da idem od duha tvojega i kamo da od tvog lica
pobjegnem? 8 Ako se na nebo popnem, ondje si, ako u Podzemlje legnem,
i ondje si. 9 Uzmem li krila zorina pa se naselim moru na kraj 10 i ondje
bi me ruka tvoja vodila, desnica bi me tvoja držala. 11 Reknem li: “Nek'
me barem tmine zakriju i nek' me noć umjesto svjetla okruži!” - 12 ni
tmina tebi neće biti tamna: noć sjaji kao dan i tama kao svjetlost. 13 Jer
ti si moje stvorio bubrege, satkao me u krilu majčinu. 14 Hvala ti što sam
stvoren tako čudesno, što su djela tvoja predivna. Dušu moju do dna si
poznavao, 15 kosti moje ne bjehu ti sakrite dok nastajah u tajnosti, otkan
u dubini zemlje. 16 Oči tvoje već tada gledahu djela moja, sve već bješe
zapisano u knjizi tvojoj: dani su mi određeni dok još ne bješe ni jednoga.
17 Kako su mi, Bože, naumi tvoji nedokučivi, kako li je neprocjenjiv zbroj
njihov. 18 Da ih brojim? Više ih je nego pijeska! Dođem li im do kraja,
ti mi preostaješ! 19 De, istrijebi, Bože, zlotvora, krvoloci nek' odstupe od
mene! 20 Jer podmuklo se bune protiv tebe, uzalud se dižu tvoji dušmani.
21 Jahve, zar da ne mrzim tvoje mrzitelje? Zar da mi se ne gade protivnici
tvoji? 22 Mržnjom dubokom ja ih mrzim i držim ih svojim neprijateljima.
23 Pronikni me svega, Bože, srce mi upoznaj, iskušaj me i upoznaj misli
moje: 24 pogledaj, ne idem li putem pogubnim i povedi me putem vječnim!

140

1 Zborovođi. Psalam. Davidov. 2 Izbavi me, Jahve, od čovjeka zlobna,
zaštiti me od čovjeka nasilna: 3 od onih koji pakosti u srcu smišljaju i čitav
dan začinju kavge. 4 Kao zmije bruse jezike svoje, pod usnama im je otrov

ljutičin. 5 Spasi me, Jahve, od ruku zlotvora, čuvaj me od čovjeka nasilna
koji hoće da mi noga posrne. 6 Oholice mi potajno nastavljaju zamku,
užetima mrežu pletu, kraj puta klopke mi stavljaju. 7 Zavapih Jahvi: “Ti
si Bog moj! Poslušaj, o Jahve, krik mojih molitava! 8 Jahve, Gospode moj,
spasitelju silni moj, u dan boja zakloni mi glavu!” 9 Ne daj da se ispune
želje zlotvora, ne daj da svoje on izvrši namjere! 10 Nek' glavu ne podignu
oni koji me opkoliše, nek' na njih padne zloba njihovih usana! 11 Nek'
daždi po njima ugljevlje ognjeno, nek' se strovale u jamu da više ne ustanu!
12 Opadač se neće održat' na zemlji, silnika će odjednom zgrabiti nesreća.
13 Znam da će Jahve dati pravo ubogu i pravicu siromasima. 14 Zaista,
pravedni će tvoje ime slaviti, pred tvojim će licem boraviti čestiti.

141

1 Psalam. Davidov. Prizivljem te, Jahve, k meni pohitaj! Slušaj glas moj
kojim tebi vapijem! 2 Nek' mi se uzdigne molitva kao kad pred lice tvoje,
podizanje mojih ruku nek' bude k'o prinos večernji! 3 Na usta mi, Jahve,
stražu postavi i stražare na vrata usana mojih! 4 Ne daj da mi se srce
zlu prikloni, da bezbožno počinim djela opaka; i u društvu zlotvora da ne
blagujem poslastica njihovih! 5 Nek' me samo udari pravednik, ljubav je što
me kara, al' ulje grešničko neće mi glavu pomazat'; zloći njihovoj oprijet
ću se uvijek svojom molitvom. 6 Kad strovale niz hridinu suce njihove,
razumjet će kako blage bjehu riječi moje. 7 Kao kad orač ore i para zemlju,
tako će im se na rubu Podzemlja kosti rasuti. 8 U te su, Jahve, uprte oči
moje, k tebi se utječem, ne daj da mi duša propadne! 9 Čuvaj me od stupice
koju postaviše meni, od zamki zločinaca! 10 Nek' u vlastite zamke upadnu
zlotvori, a ja neka im umaknem!

142

1 Poučna pjesma. Davidova. Kad bijaše u spilji. Molitva. 2 Iz svega
glasa vapijem Jahvi, iz svega glasa Jahvu zaklinjem. 3 Pred njim svoju
izlijevam tužaljku, tjeskobu svoju pred njim razastirem. 4 Ako duh moj
i klone u meni, ti put moj poznaješ. Na putu kojim prolazim potajnu mi
zamku staviše. 5 Obazrem li se nadesno i pogledam: nitko ne zna za mene.
Nemam kamo pobjeći, nitko za život moj ne mari. 6 K tebi, Jahve, vapijem;
govorim: ti si mi utočište, ti si dio moj u zemlji živih. 7 Poslušaj moje vapaje
jer sam veoma nevoljan. Izbavi me od gonitelja mojih jer od mene oni su
moćniji. 8 Izvedi iz tamnice dušu moju da zahvaljujem imenu tvojemu.
Oko mene će se okupiti pravednici zbog dobra što si ga iskazao meni.

143

1 Psalam. Davidov. Jahve, slušaj moju molitvu, u vjernosti svojoj prikloni
uho mojim vapajima, u pravednosti me svojoj usliši! 2 Ne idi na sud sa
slugom svojim, jer nitko živ nije pravedan pred tobom! 3 Dušmanin mi
dušu progoni, o zemlju pritisnu život moj; u tmine me baci da stanujem
kao oni koji su davno umrli. 4 Duh moj već zamire u meni, srce mi trne u
grudima. 5 Spominjem se dana minulih, mislim o svim djelima tvojim, o
djelima ruku tvojih razmišljam. 6 Ruke svoje za tobom pružam, duša moja
k'o suha zemlja za tobom žeđa. 7 Usliši me brzo, o Jahve, dah moj već je
na izmaku! Lica svojeg preda mnom ne skrivaj, da ne postanem kao oni
koji u grob silaze! 8 Objavi mi jutrom dobrotu svoju jer se uzdam u tebe.
Put mi kaži kojim ću krenuti jer k tebi dušu uzdižem. 9 Izbavi me, Jahve,

od mojih dušmana, tebi ja se utječem. 10 Nauči me da vršim volju tvoju jer
ti si Bog moj. Duh tvoj dobri nek' me po ravnu putu vodi! 11 Zbog imena
svog, Jahve, poživi me, zbog svoje pravednosti dušu mi izvedi iz tjeskobe!
12 Po svojoj dobroti satri moje dušmane, uništi sve moje tlačitelje, jer ja
sam sluga tvoj!

144

1 Davidov. Blagoslovljen Jahve, hridina moja: ruke mi uči boju a prste
ratu. 2 On je ljubav moja i tvrđava moja, zaštita moja, izbavitelj moj, štit
moj za koji se sklanjam; on mi narode stavlja pod noge! 3 Što je čovjek,
o Jahve, da ga poznaješ, što li čedo ljudsko da ga se spominješ? 4 Poput
daška je čovjek, dani njegovi kao sjena nestaju. 5 Jahve, nagni svoja nebesa
i siđi, takni bregove: i zadimit će se! 6 Sijevni munjom i rasprši dušmane,
odapni strijele i rasprši ih! 7 Ruku pruži iz visina, istrgni me i spasi iz
voda beskrajnih, iz šaka sinova tuđinskih: 8 laži govore usta njihova, a
desnica krivo priseže. 9 Pjevat ću ti, Bože, pjesmu novu, na harfi od deset
žica svirat ću. 10 Ti daješ pobjedu kraljevima, koji si spasio Davida, slugu
svojega. Od pogubna mača 11 spasi mene, oslobodi me iz ruke tuđinske;
laži govore usta njihova, a desnica krivo priseže. 12 Daj da nam sinovi
budu kao biljke što rastu od mladosti svoje; a kćeri naše kao stupovi
ugaoni, krasne poput hramskog stupovlja; 13 da nam žitnice budu pune
svakog obilja, s plodovima svakojakim u izobilju; 14 ovce naše plodile se
na tisuće, plodile se beskrajno na našim poljima; stoka naša neka bude
tovna! U zidinama nam ne bilo proboja ni ropstva ni plača na ulicama
našim! 15 Blago narodu kojem je tako, blago narodu kojem je Jahve Bog!

145

1 Hvalospjev. Davidov. $ALEF Slavit ću te, o Bože, kralju moj, ime ću
tvoje blagoslivljat' uvijek i dovijeka. 2 $BET Svaki ću dan tebe slaviti, ime
ću tvoje hvaliti uvijek i dovijeka. $GIMEL 3 Velik je Jahve i svake hvale
dostojan, nedokučiva je veličina njegova! $DALET 4 Naraštaj naraštaju
kazuje djela tvoja i silu tvoju naviješta. 5 $HE Govore o blistavoj slavi
tvoga veličanstva i čudesa tvoja objavljuju. 6 $VAU Kazuju strahovitu
silu djela tvojih, veličinu tvoju pripovijedaju. 7 $ZAJIN Razglašuju spomen
velike dobrote tvoje i pravednosti tvojoj kliču. 8 $HET Milostiv je Jahve
i milosrdan, spor na srdžbu, bogat dobrotom. 9 $TET Gospodin je dobar
svima, milosrdan svim djelima svojim. 10 $JOD Nek' te slave, Jahve, sva
djela tvoja i tvoji sveti nek' te blagoslivlju! 11 $KAF Neka kazuju slavu
tvoga kraljevstva, neka o sili tvojoj govore 12 $LAMED da objave ljudskoj
djeci silu tvoju i slavu divnoga kraljevstva tvoga. 13 $MEM Kraljevstvo tvoje
kraljevstvo je vječno, tvoja vladavina za sva pokoljenja. $NUN Vjeran je
Jahve u svim riječima svojim i svet u svim svojim djelima. 14 $SAMEK
Jahve podupire sve koji posrću i pognute on uspravlja. 15 $AJIN Oči sviju
u tebe su uprte, ti im hranu daješ u pravo vrijeme. 16 $PE Ti otvaraš ruku
svoju, do mile volje sitiš sve živo. 17 $SADE Pravedan si, Jahve, na svim
putovima svojim i svet u svim svojim djelima. 18 $KOF Blizu je Jahve svima
koji ga prizivlju, svima koji ga zazivaju iskreno. 19 $REŠ On ispunja želje
štovatelja svojih, sluša njihove vapaje i spasava ih. 20 $ŠIN Jahve štiti one
koji njega ljube, a zlotvore sve će zatrti. 21 $TAU Nek' usta moja kazuju
hvalu Jahvinu i svako tijelo nek' slavi sveto ime njegovo - uvijek i dovijeka.

146

1 Aleluja! Hvali, dušo moja, Jahvu! 2 Hvalit ću Jahvu sveg života svojeg.
Dok me bude, Bogu svom ću pjevati. 3 Ne uzdajte se u knezove, u čovjeka
od kog nema spasenja! 4 Iziđe li duh iz njega, u zemlju svoju on se
vraća i propadaju sve misli njegove. 5 Blago onom kome je pomoćnik Bog
Jakovljev, kome je ufanje u Jahvi, Bogu njegovu, 6 koji stvori nebo i zemlju,
more i sve što je u njima; koji ostaje vjeran dovijeka, 7 potlačenima vraća
pravicu, a gladnima kruh daje. Jahve oslobađa sužnje, 8 Jahve slijepcima
oči otvara. Jahve uspravlja prignute, Jahve ljubi pravedne. 9 Jahve štiti
tuđince, sirote i udovice podupire, a grešnicima mrsi putove. 10 Jahve će
kraljevati dovijeka, tvoj Bog, Sione, od koljena do koljena. Aleluja!

147

1 Aleluja! Hvalite Jahvu jer je dobar, pjevajte Bogu našem jer je sladak;
svake hvale on je dostojan! 2 Jahve gradi Jeruzalem, sabire raspršene
Izraelce. 3 On liječi one koji su srca skršena i povija rane njihove. 4 On
određuje broj zvijezda, svaku njezinim imenom naziva. 5 Velik je naš
Gospodin i svesilan, nema mjere mudrosti njegovoj. 6 Jahve pridiže
ponizne, zlotvore do zemlje snizuje. 7 Pjevajte Jahvi pjesmu zahvalnu,
svirajte na citari Bogu našem! 8 Oblacima on prekriva nebesa i zemlji kišu
sprema; daje da po bregovima raste trava i bilje na službu čovjeku. 9 On
stoci hranu daje i mladim gavranima kada grakću. 10 Za konjsku snagu on
ne mari nit' mu se mile bedra čovječja. 11 Mili su Jahvi oni koji se njega
boje, koji se uzdaju u dobrotu njegovu. 12 Slavi Jahvu, Jeruzaleme, hvali
Boga svoga, Sione! 13 On učvrsti zasune vrata tvojih, blagoslovi u tebi tvoje
sinove. 14 On dade mir granicama tvojim, pšenicom te hrani najboljom.
15 Besjedu svoju šalje na zemlju, brzo trči riječ njegova. 16 Kao vunu snijeg
razbacuje, prosipa mraz poput pepela. 17 On sipa grÓad kao zalogaje, voda
mrzne od njegove studeni. 18 Riječ svoju pošalje i vode se tope; dunu
vjetrom i vode otječu. 19 Riječ svoju on objavi Jakovu, odluke svoje i zakone
Izraelu. 20 Ne učini tako nijednom narodu: nijednom naredbe svoje ne
objavi! Aleluja!

148

1 Aleluja! Hvalite Jahvu s nebesa, hvalite ga u visinama! 2 Hvalite ga, svi
anđeli njegovi, hvalite ga, sve vojske njegove! 3 Hvalite ga, sunce i mjeseče,
hvalite ga, sve zvijezde svjetlosne! 4 Hvalite ga, nebesa nebeska, i vode nad
svodom nebeskim! 5 Neka hvale ime Jahvino jer on zapovjedi i postadoše.
6 Postavi ih zauvijek i dovijeka po zakonu koji neće proći. 7 Hvalite Jahvu
sa zemlje, nemani morske i svi bezdani! 8 Ognju i grÓade, sniježe i maglo,
olujni vjetre, što riječ njegovu izvršavaš! 9 Gore i svi brežuljci, plodonosna
stabla i svi cedrovi! 10 Zvijeri i sve životinje, gmizavci i ptice krilate!
11 Zemaljski kraljevi i svi narodi, knezovi i suci zemaljski! 12 Mladići i
djevojke, starci s djecom zajedno: 13 nek' svi hvale ime Jahvino, jer jedino
je njegovo ime uzvišeno! Njegovo veličanstvo zemlju i nebo nadvisuje,
14 on podiže snagu svom narodu, on proslavlja svete svoje, sinove Izraelove
- narod njemu blizak. Aleluja!

149

1 Aleluja! Pjevajte Jahvi pjesmu novu i u zboru svetih hvalu njegovu!
2 Nek' se raduje Izrael Stvoritelju svojem! Kralju svom neka klikću sinovi

Siona! 3 Neka u kolu hvale ime njegovo, bubnjem i citarom neka ga slave!
4 Jer Jahve ljubi narod svoj, spasenjem ovjenčava ponizne! 5 Neka se sveti
raduju u slavi, neka kliču s ležaja svojih! 6 Nek' im pohvale Božje budu
na ustima, mačevi dvosjekli u rukama 7 da nad pucima izvrše odmazdu i
kaznu nad narodima; 8 da im kraljeve bace u lance, a odličnike u okove
gvozdene; 9 da na njima izvrše sud davno napisan - nek' bude na čast svim
svetima njegovim! Aleluja!

150

1 Aleluja! 2 Hvalite Boga u Svetištu njegovu, slavite ga u veličanstvu
svoda nebeskog! 3 Hvalite ga zbog silnih djela njegovih, slavite ga zbog
beskrajne veličine njegove! 4 Hvalite ga zvucima roga, slavite ga harfom
i citarom! 5 Hvalite ga igrom i bubnjem, slavite ga glazbalima zvonkim
i frulom! Hvalite ga cimbalima zvučnim, slavite ga cimbalima gromkim!
6 Sve što god diše Jahvu neka slavi! Aleluja!

Mudre izreke

1 Mudre izreke Salomona, sina Davidova, kralja izraelskog: 2 da se spozna
mudrost i pouka, da se shvate razumne riječi; 3 da se primi umna pouka,
pravda i pravica i nepristranost; 4 da se dade pamet neiskusnima, mladiću
znanje i umijeće; 5 kad mudar čuje, da umnoži znanje, a razuman steče
mudrije misli; 6 da razumije izreke i prispodobe, riječi mudraca i njihove
zagonetke. 7 Strah je Gospodnji početak spoznaje, ali ludi preziru mudrost
i pouku. 8 Poslušaj, sine moj, pouku oca svoga i ne odbacuj naputka svoje
majke! 9 Jer će ti biti ljupki vijenac na glavi i ogrlica oko tvoga vrata.
10 Sine moj, ako te grešnici mame, ne pristaj; 11 ako bi rekli: "Hodi s nama,
da vrebamo krv, čekamo u zasjedi nevina ni za što; 12 da ih progutamo
žive kao carstvo smrti i cijele kao one koji silaze u grob; 13 naplijenit
ćemo svakojaka blaga, napuniti svoje kuće plijenom; 14 bacat ćeš s nama
svoj ždrijeb, svi ćemo zajedno imati jednu kesu." 15 Sine moj, ne idi s
njima na put, makni nogu od njihove staze. 16 Jer na zlo trče svojim
nogama i hite prolijevati krv. 17 Jer uzalud je razapinjati mrežu pred
očima svima pticama. 18 A oni vrebaju vlastitu krv, postavljaju zasjedu
svojemu životu. 19 Takva je sudba svih lakomih na ružan dobitak: on
ih života stane. 20 Mudrost glasno uzvikuje na ulici, na trgovima diže
svoj glas; 21 propovijeda po bučnim uglovima, na otvorenim gradskim
vratima govori svoje riječi: 22 "Dokle ćete, vi glupi, ljubiti glupost i dokle
će podsmjevačima biti milo podsmijevanje, i dokle će bezumnici mrziti
znanje? 23 Poslušajte moju opomenu! Gle, svoj duh pred vas izlijevam,
hoću vas poučiti svojim riječima. 24 Koliko sam vas zvala, a vi ste odbijali;
pružala sam ruku, ali je nitko ne opazi. 25 Nego ste odbacili svaki moj
savjet i niste poslušali moje opomene; 26 zato ću se i ja smijati vašoj
propasti, rugat ću se kad vas obuzme tjeskoba: 27 kad navali na vas strah
kao nevrijeme i zgrabi vas propast kao vihor, kad navali na vas nevolja
i muka. 28 Tada će me zvati, ali se ja neću odazvati; tražit će me, ali me
neće naći. 29 Jer su mrzili spoznaju i nisu izabrali Gospodnjeg straha 30 niti
su poslušali moj savjet, nego su prezreli svaku moju opomenu. 31 Zato će
jesti plod svojeg vladanja i nasititi se vlastitih savjeta. 32 Jer glupe će ubiti
njihovo odbijanje, a nemar će upropastiti bezumne. 33 A tko sluša mene,
bezbrižan ostaje i spokojno živi bez straha od zla."

2

1 Sine moj, ako primiš moje riječi i pohraniš u sebi moje zapovijedi, 2 i
uhom svojim osluhneš mudrost i obratiš svoje srce razboru; 3 jest, ako
prizoveš razum i zavapiš za razborom; 4 ako ga potražiš kao srebro i tragaš
za njim kao za skrivenim blagom - 5 tada ćeš shvatiti strah Gospodnji i naći
ćeš Božje znanje. 6 Jer Jahve daje mudrost, iz njegovih usta dolazi znanje
i razboritost. 7 On pravednicima pruža svoju pomoć, štit je onih koji hode
u bezazlenosti. 8 Jer on štiti staze pravde i čuva pute svojih pobožnika.
9 Tada ćeš shvatiti pravdu, pravicu, pravednost i sve staze dobra, 10 jer će
mudrost ući u tvoje srce i spoznaja će obradovati tvoju dušu. 11 Oprez
će paziti na te i razboritost će te čuvati: 12 da te izbavi od zla puta, od
varava čovjeka, 13 od onih koji ostavljaju staze poštenja te idu mračnim
putovima; 14 koji se vesele čineći zlo i likuju u opačinama zloće; 15 kojih su

staze krive i koji su opaki na svojim putovima; 16 da te izbavi od preljubnice
i od tuđinke koja laska riječima; 17 koja ostavlja prijatelja svoje mladosti
i zaboravlja zavjet svoga Boga 18 jer joj kuća tone u smrt i njezini putovi
vode mrtvima. 19 Tko god zalazi k njoj ne vraća se nikad i ne nalazi više
putove života. 20 Zato idi putem čestitih i drži se staza pravedničkih! 21 Jer
samo će pravedni nastavati zemlju i bezazleni će ostati na njoj. 22 A opake
će zbrisati sa zemlje i bogohulnike iščupati iz nje.

3

1 Sine moj, ne zaboravljaj moje pouke, i tvoje srce neka čuva moje
zapovijedi, 2 jer će ti produljiti dane i životne godine i podariti spokojstvo.
3 Neka te ne ostavljaju dobrota i vjernost, objesi ih sebi oko vrata, upiši ih
na ploču srca svoga. 4 Tako ćeš steći ugled i uspjeti pred Božjim i ljudskim
očima. 5 Uzdaj se u Jahvu svim srcem i ne oslanjaj se na vlastiti razbor.
6 Misli na nj na svim svojim putovima i on će ispraviti tvoje staze. 7 Ne
umišljaj da si mudar: boj se Jahve i kloni se zla. 8 To će biti lijek tvome
tijelu i okrepa tvojim kostima. 9 Časti Jahvu svojim blagom i prvinama
svega svojeg prirasta. 10 I tvoje će žitnice biti prepune i tvoje će se kace
prelijevati novim vinom. 11 Sine moj, ne odbacuj Jahvine opomene i nemoj
da ti omrzne njegov ukor. 12 Jer koga Jahve ljubi onoga i kori, kao otac
sina koga voli. 13 Blago čovjeku koji je stekao mudrost i čovjeku koji je
zadobio razboritost. 14 Jer bolje je steći nju nego steći srebro, i veći je
dobitak ona i od zlata. 15 Skupocjenija je od bisera, i što je god tvojih
dragocjenosti, s njome se porediti ne mogu; 16 dug joj je život u desnoj
ruci, a u lijevoj bogatstvo i čast. 17 Njezini su putovi putovi miline i sve
su njene staze pune spokoja. 18 Životno je drvo onima koji se nje drže
i sretan je onaj tko je zadrži. 19 Jahve je mudrošću utemeljio zemlju i
umom utvrdio nebesa; 20 njegovim su se znanjem otvorili bezdani i oblaci
osuli rosom. 21 Sine moj, ne gubi to iz očiju, sačuvaj razbor i oprez. 22 I
bit će život tvojoj duši i ures vratu tvome. 23 Bez straha ćeš tada kročiti
svojim putem i noga ti se neće spoticati. 24 Kad legneš, nećeš se plašiti,
i kad zaspiš, slatko ćeš snivati. 25 Ne boj se nenadne strahote ni nagle
propasti kad stigne bezbožnike. 26 Jer će ti Jahve biti uzdanje i čuvat će
nogu tvoju od zamke. 27 Ne uskrati dobročinstva potrebitim kad god to
možeš učiniti. 28 Ne reci svome bližnjemu: “Idi i dođi opet, sjutra ću ti
dati”, kad možeš već sada. 29 Ne kuj zla svome bližnjemu dok on bez
straha kod tebe boravi. 30 Ne pravdaj se ni s kim bez razloga ako ti nije
učinio nikakva zla. 31 Nemoj zavidjeti nasilniku niti slijediti njegove pute,
32 jer su Jahvi mrski pokvarenjaci, a prisan je s pravednima. 33 Jahvino
je prokletstvo na domu bezbožnika, a blagoslov u stanu pravednika. 34 S
podsmjevačima on se podsmijeva, a poniznima dariva milost. 35 Mudri će
baštiniti čast, a bezumnici snositi sramotu.

4

1 Slušajte, djeco, pouku očevu i pazite kako biste spoznali mudrost, 2 jer
dobar vam nauk dajem: ne prezrite moga naputka. 3 I ja sam bio sin u
svoga oca i nježan jedinac u svoje matere; 4 i mene je on učio i govorio mi:
“Zadrži moje riječi u svojem srcu, poštuj moje zapovijedi i živjet ćeš. 5 Steci
mudrost, steci razbor, ne smeći ih s uma i ne odstupi od riječi mojih usta.
6 Ne ostavljaj je i čuvat će te; ljubi je i obranit će te. 7 Početak je mudrosti:
steci sebi mudrost i svim svojim imanjem steci razboritost. 8 Veličaj je i

uzvisit će te; donijet će ti čast kad je prigrliš. 9 Stavit će ti ljupki vijenac na
glavu, i obdarit će te krasnom krunom.” 10 Poslušaj, sine moj, primi moje
riječi i umnožit će se godine tvojeg života. 11 Poučih te putu mudrosti,
navratih te na prave staze; 12 neće ti se zapletati koraci kad staneš hoditi;
potrčiš li, nećeš posrnuti. 13 Čvrsto se drži pouke, ne puštaj je, čuvaj je,
jer ona ti je život. 14 Ne idi stazom opakih i ne stupaj putem zlikovaca.
15 Ostavi ga, ne hodi njime; kloni ga se i zaobiđi ga. 16 Jer oni ne spavaju
ako ne učine zla, i san im ne dolazi ako koga ne obore. 17 Jer jedu kruh
opačine i piju vino nasilja. 18 A pravednička je staza kao svjetlost svanuća,
koja je sve jasnija do potpunog dana. 19 A put je opakih kao mrkli mrak:
ne znaju o što će se spotaknuti. 20 Sine moj, pazi na moje riječi, prigni
uho svoje mojim besjedama. 21 Ne gubi ih nikad iz očiju, pohrani ih usred
srca svoga. 22 Jer su život onima koji ih nalaze i ozdravljenje svemu tijelu
njihovu. 23 A svrh svega, čuvaj svoje srce, jer iz njega izvire život. 24 Drži
daleko od sebe lažna usta i udalji od sebe usne prijevarne. 25 Nek' tvoje oči
gledaju u lice i neka ti je pogled uvijek prav. 26 Pazi na stazu kojom kročiš
i neka ti svi putovi budu pouzdani. 27 Ne skreći ni desno ni lijevo, drži svoj
korak daleko oda zla.

5

1 Sine moj, čuj moju mudrost, prigni uho mojoj razboritosti 2 da sačuvaš
oprez, da ti usne zadrže znanje. 3 Jer s usana žene preljubnice kaplje med
i nepce joj je glađe od ulja, 4 ali je ona naposljetku gorka kao pelin, oštra
kao dvosjekli mač. 5 Njene noge silaze k smrti, a koraci vode u Podzemlje.
6 Ona ne pazi na put života, ne mari što su joj staze kolebljive. 7 Zato me
sada poslušaj, sine, i ne odstupaj od riječi mojih usta. 8 Neka je put tvoj
daleko od nje i ne približuj se vratima njezine kuće, 9 da drugima ne bi dao
svoju slavu i okrutnima svoje godine; 10 da se ne bi tuđinci nasitili tvoga
dobra i da tvoja zaslužba ne ode u tuđu kuću; 11 da ne ridaš na koncu
kad ti nestane tijela i puti 12 i da ne kažeš: “Oh, kako sam mrzio pouku
i kako mi je srce preziralo ukor! 13 I ne slušah glasa svojih učitelja, niti
priklonih uho onima što me poučavahu. 14 I umalo ne zapadoh u svako
zlo, usred zbora i zajednice!” 15 Pij vodu iz svoje nakapnice i onu što teče
iz tvoga studenca. 16 Moraju li se tvoji izvori razlijevati i tvoji potoci teći
ulicama? 17 Nego neka oni budu samo tvoji, a ne i tuđinaca koji su uza
te. 18 Neka je blagoslovljen izvor tvoj i raduj se sa ženom svoje mladosti:
19 neka ti je kao mila košuta i ljupka gazela, neka te grudi njene opajaju
u svako doba, njezina ljubav zatravljuje bez prestanka! 20 TÓa zašto bi se,
sine moj, zanosio preljubnicom i grlio tuđinki njedra? 21 Jer pred Jahvinim
su očima čovjekovi putovi i on motri sve njegove staze. 22 Opakoga će
uhvatiti njegova zloća i sapet će ga užad njegovih grijeha. 23 Umrijet će jer
nema pouke, propast će zbog svoje goleme gluposti.

6

1 Sine moj, kad jamčiš bližnjemu svojem i daš svoju ruku drugome,
2 vezao si se vlastitim usnama, uhvatio se riječima svojih usta; 3 učini onda
ovo, sine moj: oslobodi se! Jer si dopao u ruke bližnjemu svojemu; idi, baci
se preda nj i salijeći bližnjega svoga. 4 Ne daj sna svojim očima ni drijema
svojim vjeđama; 5 otmi se kao gazela iz mreže i kao ptica iz ruku ptičaru.
6 Idi k mravu, lijenčino, promatraj njegove pute i budi mudar: 7 on nema
vođe, nadzornika, ni nadstojnika, 8 ljeti se sebi brine za hranu i prikuplja

jelo u doba žetve. 9 A ti, dokle ćeš, lijenčino, spavati? Kad ćeš se dići oda
sna svoga? 10 Još malo odspavaj, još malo odrijemaj, još malo podvij ruke
za počinak 11 i doći će tvoje siromaštvo kao skitač i tvoja oskudica kao
oružanik. 12 Nevaljalac i opak čovjek hodi s lažljivim ustima; 13 namiguje
očima, lupka nogama, pokazuje prstima; 14 prijevare su mu u srcu, snuje
zlo u svako doba, zameće svađe. 15 Zato će mu iznenada doći propast, i
učas će se slomiti i neće mu biti lijeka. 16 Šest je stvari koje Gospod mrzi,
a sedam ih je gnusoba njegovu biću: 17 ohole oči, lažljiv jezik, ruke koje
prolijevaju krv nevinu, 18 srce koje smišlja grešne misli, noge koje hitaju na
zlo, 19 lažan svjedok koji širi laži, i čovjek koji zameće svađe među braćom.
20 Sine moj, čuvaj zapovijedi oca svoga i ne odbacuj nauka matere svoje.
21 Priveži ih sebi na srce zauvijek, ovij ih oko svoga grla; 22 da te vode kada
hodiš, da te čuvaju kada spavaš i da te razgovaraju kad se probudiš. 23 Jer
je zapovijed svjetiljka, pouka je svjetlost, opomene stege put su života;
24 da te čuvaju od zle žene, od laskava jezika tuđinke. 25 Ne poželi u svom
srcu njezine ljepote i ne daj da te osvoji trepavicama svojim, 26 jer bludnici
dostaje i komad kruha, dok preljubnica lovi dragocjeni život. 27 Može li tko
nositi oganj u njedrima a da mu se odjeća ne upali? 28 Može li tko hoditi
po živom ugljevlju a svojih nogu da ne ožeže? 29 Tako biva onomu tko
ide k ženi svoga bližnjega: neće ostati bez kazne tko god se nje dotakne.
30 Ne sramote li lupeža sve ako je krao da gladan utoli glad: 31 uhvaćen, on
sedmerostruko vraća i plaća svim imanjem kuće svoje. 32 Nerazuman je,
dakle, tko se upušta s preljubnicom; dušu svoju gubi koji tako čini. 33 Bruke
i sramote dopada i rug mu se nikad ne briše. 34 Jer bijesna je ljubomornost
u muža: on ne zna za milost u osvetni dan; 35 ne pristaje ni na kakav otkup
i ne prima ma kolike mu darove dao.

7

1 Čuvaj, sine, riječi moje i pohrani moje zapovijedi kod sebe. 2 Čuvaj
moje zapovijedi, i bit ćeš živ, i nauk moj kao zjenicu oka svoga. 3 Priveži
ih sebi na prste, upiši ih na ploči srca svoga; 4 reci mudrosti: “Moja si
sestra” i razboritost nazovi “sestričnom”, 5 da te čuva od žene preljubnice,
od tuđinke koja laskavo govori. 6 Kad bijah jednom na prozoru svoje
kuće i gledah van kroz rešetku, 7 vidjeh među lakovjernima, opazih među
momcima nerazumna mladića: 8 prolazio je ulicom kraj njezina ugla i
koracao putem k njezinoj kući 9 u sumraku između dana i večeri kad se
hvata noćna tmina; 10 i gle, susrete ga žena, bludno odjevena i s prijevarom
u srcu. 11 Jogunasta bijaše i razuzdana, noge joj se nisu mogle u kući
zadržati; 12 bila je čas na ulici, čas na trgovima i vrebala kod svakog ugla;
13 i uhvati ga i poljubi i reče mu bezobrazna lica: 14 “Bila sam dužna žrtvu
pričesnicu, i danas izvrših svoj zavjet; 15 zato sam ti izašla u susret, da
te tražim, i nađoh te. 16 Svoju sam postelju nastrla sagovima, vezenim
pokrivačima misirskim; 17 svoj sam krevet namirisala smirnom, alojem
i cimetom. 18 Hajde da se opijamo nasladom do jutra i da se radujemo
užicima ljubavi. 19 Jer muža mi nema kod kuće: otišao je na dalek put;
20 uzeo je sa sobom novčani tobolac; a vratit će se kući tek o uštapu.”
21 Tako ga zavede svojim vičnim nagovorom, odvuče ga svojim glatkim
usnama. 22 I ludo on pođe za njom, kao što vol ide na klaonicu i kao
što jelen zapleten u mrežu čeka 23 dok mu strijela ne probije jetra, i kao
ptica što ulijeće u zamku, i ne znajući da će ga to života stajati. 24 Zato

me, sine moj, poslušaj i čuj riječi mojih usta. 25 Nek' ti srce ne zastranjuje
na njezine putove i ne lutaj po njezinim stazama. 26 Jer je mnoge smrtno
ranila i oborila, i mnogo je onih što ih je pobila. 27 U Podzemlje vode putovi
kroz njenu kuću, dolje u odaje smrti.

8

1 Ne propovijeda li mudrost i ne diže li razboritost svoj glas? 2 Navrh
brda, uza cestu, na raskršćima stoji, 3 kod izlaza iz grada, kraj ulaznih
vrata, ona glasno viče: 4 "Vama, o ljudi, propovijedam i upravljam svoj
glas sinovima ljudskim. 5 Shvatite mudrost, vi neiskusni, a vi nerazumni,
urazumite srce. 6 Slušajte, jer ću zboriti o važnim stvarima, i moje će usne
otkriti što je pravo. 7 Jer moje nepce zbori istinu i zloća je mojim usnama
mrska. 8 Sve su riječi mojih usta pravične, u njima nema ništa ni krivo ni
prijetvorno. 9 Sve su one jasne razboritomu i pravedne onomu tko je stekao
spoznaju. 10 Primajte radije moju pouku no srebro i znanje požudnije od
zlata. 11 Jer mudrost je vrednija od biserja i nikakve se dragocjenosti ne
mogu porediti s njom. 12 Ja, mudrost, boravim s razboritošću i posjedujem
znanje umna djelovanja. 13 Strah Gospodnji mržnja je na zlo. Oholost,
samodostatnost, put zloće i usta puna laži - to ja mrzim. 14 Moji su savjet
i razboritost, ja sam razbor i moja je jakost. 15 Po meni kraljevi kraljuju
i velikaši dijele pravdu. 16 Po meni knezuju knezovi i odličnici i svi suci
zemaljski. 17 Ja ljubim one koji ljube mene i nalaze me koji me traže. 18 U
mene je bogatstvo i slava, postojano dobro i pravednost. 19 Moj je plod bolji
od čista i žežena zlata i moj je prihod bolji od čistoga srebra. 20 Ja kročim
putem pravde, sred pravičnih staza, 21 da dadem dobra onima koji me ljube
i napunim njihove riznice. 22 Jahve me stvori kao početo svoga djela, kao
najraniji od svojih čina, u pradoba; 23 oblikovana sam još od vječnosti,
odiskona, prije nastanka zemlje. 24 Rodih se kad još nije bilo pradubina,
dok nije bilo izvora obilnih voda. 25 Rodih se prije nego su utemeljene
gore, prije brežuljaka. 26 Kad još ne bijaše načinio zemlje, ni poljana, ni
početka zemaljskom prahu; 27 kad je stvarao nebesa, bila sam nazočna, kad
je povlačio krug na licu bezdana. 28 Kad je u visini utvrđivao oblake i kad je
odredio snagu izvoru pradubina; 29 kad je postavljao moru njegove granice
da mu se vode ne preliju preko obala, kad je polagao temelje zemlji, 30 bila
sam kraj njega, kao graditeljica, bila u radosti, iz dana u dan, igrajući pred
njim sve vrijeme: 31 igrala sam po tlu njegove zemlje, i moja su radost djeca
čovjekova. 32 Tako, djeco, poslušajte me, blago onima koji čuvaju moje
putove. 33 Poslušajte pouku - da stečete mudrost i nemojte je odbaciti.
34 Blago čovjeku koji me sluša i bdi na mojim vratima svaki dan i koji
čuva dovratnike moje. 35 Jer tko nalazi mene, nalazi život i stječe milost
od Jahve. 36 A ako se ogriješi o mene, udi svojoj duši: svi koji mene mrze
ljube smrt."

9

1 Mudrost je sazidala sebi kuću, i otesala sedam stupova. 2 Poklala je
svoje klanice, pomiješala svoje vino i postavila svoj stol. 3 Poslala je svoje
djevojke da objave svrh gradskih visina: 4 "Tko je neiskusan, neka se svrati
ovamo!" A nerazumnima govori: 5 "Hodite, jedite od mojega kruha i pijte
vina koje sam pomiješala. 6 Ostavite ludost, da biste živjeli, i hodite putem
razboritosti." 7 Tko poučava podrugljivca, prima pogrdu, i tko prekorava
opakoga, prima ljagu. 8 Ne kori podsmjevača, da te ne zamrzi; kori mudra,

da te zavoli. 9 Pouči mudroga, i bit će još mudriji; uputi pravednoga,
i uvećat će se njegovo znanje. 10 Gospodnji strah početak je mudrosti,
a razboritost je spoznaja Presvetog. 11 “Po meni ti se umnožavaju dani
i množe ti se godine života. 12 Ako si mudar, sebi si mudar; budeš li
podsmjevač, sam ćeš snositi.” 13 Gospođa ludost puna je strasti, prosta
je i ne zna ništa. 14 I sjedi na vratima svoje kuće na stolici, u gradskim
visinama, 15 te poziva one koji prolaze putem, koji ravno idu svojim
stazama: 16 “Tko je neiskusan, neka se svrati ovamo!” I nerazumnomu
govori: 17 “Kradena je voda slatka i ugodno je potajno jesti kruh.” 18 A on
ne zna da su Sjene ondje, da uzvanici njezini počivaju u Podzemlju.

10

1 Mudar sin veseli oca, a lud je sin žalost majci svojoj. 2 Ne koristi
krivo stečeno blago, dok pravednost izbavlja od smrti. 3 Ne dopušta
Jahve da gladuje duša pravednika, ali odbija pohlepu opakih. 4 Lijena
ruka osiromašuje čovjeka, a marljiva ga obogaćuje. 5 Tko sabira ljeti,
razuman je sin, a tko hrče o žetvi, navlači sramotu. 6 Blagoslovi su nad
glavom pravedniku, a usta opakih kriju nasilje. 7 Pravednikov je spomen
blagoslovljen, a opakom se ime proklinje. 8 Tko je mudra srca, prima
zapovijedi, dok brbljava luda propada. 9 Tko nedužno živi, hodi bez straha,
a tko ide krivim putovima, poznat će se. 10 Tko žmirka okom, zadaje
tugu, a tko ludo zbori, propada. 11 Pravednikova su usta izvor života,
a opakomu usta kriju nasilje. 12 Mržnja izaziva svađu, a ljubav pokriva
sve pogreške. 13 Na usnama razumnoga nalazi se mudrost, a batina je
za leđa nerazumna čovjeka. 14 Mudri kriju znanje, a luđakova su usta
blizu propasti. 15 Blago je bogatomu tvrdi grad, a ubogima je propast
njihovo siromaštvo. 16 Pravednik prirađuje za život, a opaki prirađuje
za grijeh. 17 Tko se naputka drži, na putu je života, a zabluđuje tko se na
ukor ne osvrće. 18 Lažljive usne kriju mržnju, a tko klevetu širi, bezuman
je! 19 Obilje riječi ne biva bez grijeha, a tko zauzdava svoj jezik, razuman
je. 20 Pravednikov je jezik odabrano srebro, a razum opakoga malo vrijedi.
21 Pravednikove su usne hrana mnogima, a luđaci umiru s ludosti svoje.
22 Gospodnji blagoslov obogaćuje i ne prati ga nikakva muka. 23 Bezumniku
je radost učiniti sramotno djelo, a razumnu čovjeku biti mudar. 24 Čega
se opaki boji, ono će ga stići, a pravednička se želja ispunjava. 25 Kad
oluja prohuja, opakoga nestane, a pravednik ima temelj vječni. 26 Kakav
je ocat zubima i dim očima, takav je ljenivac onima koji ga šalju. 27 Strah
Gospodnji umnaža dane, a opakima se prekraćuju godine. 28 Pravedničko
je ufanje puno radosti, a opakima je nada uprazno. 29 Gospodnji je put
okrilje bezazlenu, a propast onima koji čine zlo. 30 Pravednik se neće nikad
pokolebati, a opakih će nestati s lica zemlje. 31 Pravednikova usta rađaju
mudrošću, a opak jezik čupa se s korijenom. 32 Pravednikove usne znaju
što je milo, dok usta opakih poznaju zloću.

11

1 Lažna je mjera mrska Jahvi, a puna mjera mila mu je. 2 S ohološću
dolazi sramota, a u smjernih je mudrost. 3 Pravednike vodi nevinost
njihova, a bezbožnike upropašćuje njihova opačina. 4 Ne pomaže bogat-
stvo u dan Božje srdžbe, a pravednost izbavlja od smrti. 5 Nedužnomu
pravda njegova put utire, a zao propada od svoje zloće. 6 Poštene izbavlja
pravda njihova, a bezbožnici se hvataju u svoju lakomost. 7 Kad zao čovjek

umre, nada propada i ufanje u imetak ruši se. 8 Pravednik se od tjeskobe
izbavlja, a opaki dolazi na mjesto njegovo. 9 Bezbožnik ustima ubija svoga
bližnjega, a pravednici se izbavljaju znanjem. 10 Sa sreće pravedničke
grad se raduje i klikuje zbog propasti opakoga. 11 Blagoslovom pravednika
grad se diže, a ustima opakih razara se. 12 Nerazumnik prezire svoga
bližnjega, dok čovjek uman šuti. 13 Tko s klevetom hodi, otkriva tajnu,
a čovjek pouzdana duha čuva se. 14 Gdje vodstva nema, narod propada,
jer spasenje je u mnogim savjetnicima. 15 Veoma zlo prolazi tko jamči za
drugoga, a bez straha je tko mrzi na jamstvo. 16 Ljupka žena stječe slavu,
a krepki muževi bogatstvo. 17 Dobrostiv čovjek sam sebi dobro čini, a
okrutnik muči vlastito tijelo. 18 Opak čovjek pribavlja isprazan dobitak, a
tko sije pravdu, ima sigurnu nagradu. 19 Tko je čvrst u pravednosti, ide u
život, a tko za zlom trči, na smrt mu je. 20 Mrski su Jahvi srcem opaki, a
mili su mu životom savršeni. 21 Zaista, zao čovjek neće proći bez kazne,
a rod će se pravednički izbaviti. 22 Zlatan je kolut na rilu svinjskom: žena
lijepa, a bez razuma. 23 Pravednička je želja samo na sreću, a nada je
opakih prolazna. 24 Tko dijeli obilato, sve više ima, a tko škrtari, sve je
siromašniji. 25 Podašna duša nalazi okrepu, i tko napaja druge, sam će se
napojiti. 26 Tko ne da žita, kune ga narod, a blagoslov je nad glavom onoga
koji ga prodaje. 27 Tko traži dobro, nalazi milost, a tko za zlom ide, ono
će ga snaći. 28 Tko se uzda u bogatstvo, propada, a pravednici uspijevaju
kao zeleno lišće. 29 Tko vlastitu kuću zapusti, vjetar žanje, a luđak je sluga
mudromu. 30 Plod je pravednikov drvo života, i mudrac je tko predobiva
žive duše. 31 Ako se pravedniku plaća na zemlji, još će se više opakomu i
grešniku.

12

1 Tko ljubi pouku, ljubi znanje, a tko mrzi ukor, lud je. 2 Dobar dobiva
milost od Jahve, a podmukao osudu. 3 Zločom se čovjek ne utvrđuje,
a korijen se pravedniku ne pomiče. 4 Kreposna je žena vijenac mužu
svojemu, a sramotna mu je kao gnjilež u kostima. 5 Pravedničke su misli
pravične, spletke opakih prijevarne. 6 Riječi opakih pogubne su zamke, a
pravedne izbavljaju usta njihova. 7 Opaki se ruše i nema ih više, a kuća
pravednika ostaje. 8 Čovjek se hvali po oštrini svoga razuma, a prezire
se tko je opak srcem. 9 Bolje je biti malen i imati samo jednog slugu
nego se hvastati a nemati ni kruha. 10 Pravednik pazi i na život svog
živinčeta, dok je opakomu srce okrutno. 11 Tko obrađuje svoju zemlju,
sit je kruha, a tko trči za ništavilom, nerazuman je. 12 Čežnja je opakoga
mreža od zala, a korijen pravednika daje ploda. 13 Opakomu je zamka
grijeh njegovih usana, a pravednik se izbavlja od tjeskobe. 14 Od ploda
svojih usta nasitit će se svatko obilno, a ono što je rukama učinio vratit će
mu se. 15 Luđaku se čini pravim njegov put, a mudar čovjek sluša savjete.
16 Luđak odmah odaje svoj bijes, a pametan pokriva sramotu. 17 Tko govori
istinu, otkriva što je pravo, a lažljiv svjedok prijevaru. 18 Nesmotren govori
kao da mačem probada, a jezik je mudrih iscjeljenje. 19 Istinita usta traju
dovijeka, a lažljiv jezik samo za čas. 20 Prijevara je u srcu onih koji snuju
zlo, a veselje u onih koji dijele miroljubive savjete. 21 Pravednika ne stiže
nikakva nevolja, a opaki u zlu grcaju. 22 Mrske su Jahvi usne lažljive, a mili
su mu koji zbore istinu. 23 Promišljen čovjek prikriva svoje znanje, a srce
bezumničko razglašuje svoju ludost. 24 Marljiva ruka vlada, a nemar vodi

u podložnost. 25 Briga u srcu pritiskuje čovjeka, a blaga riječ veseli ga.
26 Pravednik vodi svojeg prijatelja, a opake zavodi njihov put. 27 Nemaran
ne ulovi svoje lovine, a marljivost je čovjeku blago dragocjeno. 28 Na stazi
pravice stoji život i na njezinu putu nema smrti.

13

1 Mudar sin sluša naputak očev, a podsmjevač ne sluša ukora. 2 Od
ploda usta svojih uživa čovjek sreću, a srce je nevjernika puno nasilja.
3 Tko čuva usta svoja, čuva život svoj, a tko nesmotreno zbori, o glavu
mu je. 4 Uzaludna je žudnja lijenčine, a ispunit će se želja marljivih.
5 Pravednik mrzi na lažljivu riječ, a opaki goji mržnju i sramotu. 6 Pravda
čuva pobožna, a opake grijeh obara. 7 Netko se gradi bogatim, a ništa
nema, netko se gradi siromašnim, a ima veliko bogatstvo. 8 Otkup života
bogatstvo je čovjeku; a siromah ne sluša opomene. 9 Svjetlost pravednička
blistavo sja, a svjetiljka opakih gasi se. 10 Oholost rađa samo svađu, a
mudrost je u onih koji primaju savjet. 11 Naglo stečeno bogatstvo iščezava,
a tko sabire pomalo, biva bogat. 12 Predugo očekivanje ubija srce, a
ispunjena želja drvo je života. 13 Tko riječ prezire, taj propada, a tko
poštiva zapovijedi, plaću dobiva. 14 Pouka mudračeva izvor je životni, ona
izbavlja od zamke smrti. 15 Uvid u dobro pribavlja milost, a put bezbožnika
hrapav je. 16 Svatko pametan djeluje promišljeno, a bezumnik se hvališe
svojom ludošću. 17 Zao glasnik zapada u zlo, a vjeran poslanik donosi
spasenje. 18 Siromaštvo i sramota onomu tko odbija pouku, a tko ukor
prima, doći će do časti. 19 Slatka je duši ispunjena želja, a bezumnicima je
mrsko kloniti se oda zla. 20 Druži se s mudrima, i postat ćeš mudar, a tko se
drži bezumnika, postaje opak. 21 Grešnika progoni zlo, a dobro je nagrada
pravednima. 22 Valjan čovjek ostavlja baštinu unucima, a bogatstvo se
grešnikovo čuva pravedniku. 23 Izobilje je hrane na krčevini siromaškoj,
a ima i tko propada s nepravde. 24 Tko štedi šibu, mrzi na sina svog, a tko
ga ljubi, na vrijeme ga opominje. 25 Pravednik ima jela do sitosti, a trbuh
opakih poznaje oskudicu.

14

1 Ženska mudrost sagradi kuću, a ludost je rukama razgrađuje. 2 Tko
živi s poštenjem, boji se Jahve, a tko ide stranputicom, prezire ga. 3 U
luđakovim je ustima šiba za oholost njegovu, a mudre štite vlastite usne.
4 Gdje nema volova, prazne su jasle, a obilna je žetva od snage bikove.
5 Istinit svjedok ne laže, a krivi svjedok širi laž. 6 Podsmjevač traži mudrost
i ne nalazi je, a razumni lako dolazi do znanja. 7 Idi od čovjeka bezumna
jer nećeš upoznati usne što zbore znanje. 8 Mudrost je pametna čovjeka
u tom što pazi na svoj put, a bezumnička ludost prijevara je. 9 Luđacima
je grijeh šala, a milost je Božja s poštenima. 10 Srce poznaje svoj jad, i
veselje njegovo ne može dijeliti nitko drugi. 11 Dom opakih propast će,
a šator će pravednika procvasti. 12 Neki se put učini čovjeku prav, a na
koncu vodi k smrti. 13 I u smijehu srce osjeća bol, a poslije veselja dolazi
tuga. 14 Otpadnik se siti svojim prestupcima, a dobar čovjek svojim radom.
15 Glupan vjeruje svakoj riječi, a pametan pazi na korak svoj. 16 Mudar se
boji i oda zla se uklanja, a bezuman se raspaljuje i bez straha je. 17 Nagao
čovjek čini ludosti, a razborit ih podnosi. 18 Glupaci baštine ludost, a
mudre ovjenčava znanje. 19 Zli padaju ničice pred dobrima i opaki pred
vratima pravednikovim. 20 I svom prijatelju mrzak je siromah, a bogataš

ima mnogo ljubitelja. 21 Griješi tko prezire bližnjega svoga, a blago onomu
tko je milostiv ubogima. 22 Koji snuju zlo, ne hode li stranputicom, a zar
nisu dobrota i vjernost s onima koji snuju dobro? 23 U svakom trudu ima
probitka, a pusto brbljanje samo je na siromaštvo. 24 Mudrima je vijenac
bogatstvo njihovo, a bezumnima kruna - njihova ludost. 25 Istinit svjedok
izbavlja duše, a tko laži širi, taj je varalica. 26 U strahu je Gospodnjem
veliko pouzdanje i njegovim je sinovima utočište. 27 Strah Gospodnji izvor
je života: on izbavlja od zamke smrti. 28 Mnoštvo je naroda ponos kralju,
a bez puka knez propada. 29 Tko se teško srdi, velike je razboritosti, a
nabusit duhom pokazuje ludost. 30 Mirno je srce život tijelu, a ljubomor je
gnjilež u kostima. 31 Tko tlači siromaha huli na stvoritelja, a časti ga tko
je milostiv ubogomu. 32 Opaki propada zbog vlastite pakosti, a pravednik
i u samoj smrti nalazi utočište. 33 U razumnu srcu mudrost počiva, a što
je u bezumnome, to se i pokaže. 34 Pravednost uzvisuje narod, a grijeh je
sramota pucima. 35 Kralju je mio razborit sluga, a na sramotna se srdi.

15

1 Blag odgovor ublažava jarost, a riječ osorna uvećava srdžbu. 2 Jezik
mudrih ljudi proslavlja znanje, a usta bezumnih prosipaju ludost. 3 Oči
su Jahvine na svakome mjestu i budno motre i zle i dobre. 4 Blaga je
besjeda drvo života, a pakosna je rana duhu. 5 Luđak prezire pouku oca
svog, a tko ukor prima, pametno čini. 6 U pravednikovoj je kući mnogo
blaga, a opaki zarađuje propast svoju. 7 Usne mudrih siju znanje, a srce
je bezumnika nepostojano. 8 Žrtva opakog mrska je Jahvi, a mila mu je
molitva pravednika. 9 Put opakih Jahvi je mrzak, a mio mu je onaj koji ide
za pravicom. 10 Oštra kazna čeka onog tko ostavlja pravi put, a umrijet
će tko mrzi ukor. 11 I Šeol i Abadon stoje pred Jahvom, a nekmoli srca
sinova ljudskih. 12 Podsmjevač ne ljubi onog tko ga kori: on se ne druži
s mudrima. 13 Veselo srce razvedrava lice, a bol u srcu tjeskoba je duhu.
14 Razumno srce traži znanje, a bezumnička se usta bave ludošću. 15 Svi
su dani bijednikovi zli, a komu je srce sretno, na gozbi je bez prestanka.
16 Bolje je malo sa strahom Gospodnjim nego veliko blago i s njime nemir.
17 Bolji je obrok povrća gdje je ljubav nego od utovljena vola gdje je mržnja.
18 Gnjevljiv čovjek zameće svađu, a ustrpljiv utišava raspru. 19 Put je
ljenivčev kao glogov trnjak, a utrta je staza pravednika. 20 Mudar sin veseli
oca, a bezumnik prezire majku svoju. 21 Ludost je veselje nerazumnomu, a
razuman čovjek pravo hodi. 22 Ne uspijevaju nakane kad nema vijećanja,
a ostvaruju se gdje je mnogo savjetnika. 23 Čovjek se veseli odgovoru usta
svojih, i riječ u pravo vrijeme - kako je ljupka! 24 Razumnu čovjeku put
života ide gore, da izmakne carstvu smrti koje je dolje. 25 Jahve ruši kuću
oholima, a postavlja među udovici. 26 Mrske su Jahvi zle misli, a dobrostive
riječi mile su mu. 27 Tko se grabežu oda, razara svoj dom, a tko mrzi
mito, živjet će. 28 Pravednikovo srce smišlja odgovor, a opakomu usta
govore zlobom. 29 Daleko je Jahve od opakih, a uslišava molitvu pravednih.
30 Bistar pogled razveseli srce i radosna vijest oživi kosti. 31 Uho koje
posluša spasonosan ukor prebiva među mudracima. 32 Tko odbaci pouku,
prezire vlastitu dušu, a tko posluša ukor, stječe razboritost. 33 Strah je
Gospodnji škola mudrosti, jer pred slavom ide poniznost.

16

1 Čovjek snuje u srcu, a od Jahve je što će jezik odgovoriti. 2 Čovjeku
se svi njegovi putovi čine čisti, a Jahve ispituje duhove. 3 Prepusti Jahvi
svoja djela, i tvoje će se namisli ostvariti. 4 Jahve je sve stvorio u svoju
svrhu, pa i opakoga za dan zli. 5 Mrzak je Jahvi svatko ohola duha: takav
zaista ne ostaje bez kazne. 6 Ljubavlju se i vjernošću pomiruje krivnja, i
strahom se Gospodnjim uklanja zlo. 7 Kad su Jahvi mili putovi čovječji,
i neprijatelje njegove miri s njim. 8 Bolje je malo s pravednošću nego
veliki dohoci s nepravdom. 9 Srce čovječje smišlja svoj put, ali Jahve
upravlja korake njegove. 10 Proročanstvo je na usnama kraljevim: u osudi
se njegova usta neće ogriješiti. 11 Mjere i tezulje pripadaju Jahvi; njegovo
su djelo i svi utezi. 12 Mrsko je kraljevima počiniti opačinu, jer se pravdom
utvrđuje prijestolje. 13 Mile su kraljevima usne pravedne i oni ljube onog
koji govori pravo. 14 Jarost je kraljeva vjesnik smrti ali je mudar čovjek
ublaži. 15 U kraljevu je vedru licu život, i njegova je milost kao oblak s
kišom proljetnom. 16 Probitačnije je steći mudrost nego zlato, i stjecati
razbor dragocjenije je nego srebro. 17 Životni je put pravednih: kloniti se
zla, i tko pazi na svoj put, čuva život svoj. 18 Pred slomom ide oholost i pred
padom uznositost. 19 Bolje je biti krotak s poniznima nego dijeliti plijen s
oholima. 20 Tko pazi na riječ, nalazi sreću, i tko se uzda u Jahvu, blago
njemu. 21 Mudar srcem naziva se razumnim i prijazne usne uvećavaju
znanje. 22 Izvor je životni razum onima koji ga imaju, a ludima je kazna
njihova ludost. 23 Mudračev duh urazumljuje usta njegova, na usnama mu
znanje umnožava. 24 Saće meda riječi su ljupke, slatke duši i lijek kostima.
25 Neki se put čini čovjeku prav, a na kraju vodi k smrti. 26 Radnikova glad
radi za nj; jer ga tjeraju usta njegova. 27 Bezočnik pripravlja samo zlo i na
usnama mu je oganj plameni. 28 Himben čovjek zameće svađu i klevetnik
razdor među prijatelje. 29 Nasilnik zavodi bližnjega svoga i navodi ga na
rđav put. 30 Tko očima namiguje, himbu smišlja, a tko usne stišće, već
je smislio pakost. 31 Sijede su kose prekrasna kruna, nalaze se na putu
pravednosti. 32 Tko se teško srdi, bolji je od junaka, i tko nad sobom vlada,
bolji je od osvojitelja grada. 33 U krilo plašta baca se kocka, ali je od Jahve
svaka odluka.

17

1 Bolji je zalogaj suha kruha s mirom nego sa svađom kuća puna žrtvene
pečenke. 2 Razuman sluga vlada nad sinom sramotnim i s braćom će
dijeliti baštinu. 3 Taljika je za srebro i peć za zlato, a srca iskušava Jahve
sam. 4 Zločinac rado sluša usne prijevarne, i lažac spremno prisluškuje
pogubnu jeziku. 5 Tko se ruga siromahu, podruguje se Stvoritelju njegovu,
i tko se veseli nesreći, ne ostaje bez kazne. 6 Unuci su vijenac starcima,
a sinovima ures oci njihovi. 7 Ne dolikuje budali uzvišena besjeda, a još
manje odličniku usne lažljive. 8 Dar je čarobni kamen u očima onoga
koji ga daje: kamo se god okrene, uspijeva. 9 Tko prikriva prijestup, traži
ljubav, a tko glasinu širi, razgoni prijatelje. 10 Razumna se ukor jače doima
nego bezumna stotina udaraca. 11 Opak čovjek ide samo za zlom, ali
se okrutan glasnik šalje na nj. 12 Bolje je nabasati na medvjedicu kojoj
ugrabiše mlade nego na bezumnika u njegovoj ludosti. 13 Tko dobro zlom
uzvraća neće ukloniti nesreću od doma svojeg. 14 Zametnuti svađu isto
je kao pustiti poplavu: stoga prije nego svađa izbije, udalji se! 15 Tko
opravdava krivoga i tko osuđuje pravoga, obojica su mrski Jahvi. 16 Čemu

novac u ruci bezumnomu? Da njime mudrost kupi, kad nema razbora!
17 Prijatelj ljubi u svako vrijeme, a u nevolji i bratom postaje. 18 Nerazuman
čovjek daje ruku i jamči pred svojim bližnjim. 19 Grijeh ljubi tko ljubi
svađu, i tko visoko diže svoja vrata, traži propast. 20 Opak srcem ne nalazi
sreće, i komu je jezik zao, zapada u nesreću. 21 Tko rodi bezumna, na
tugu mu je; a nije veseo ni otac budale. 22 Veselo je srce izvrstan lijek, a
neveseo duh suši kosti. 23 Opaki prima dar iz njedara da bi iskrivio putove
pravici. 24 Razuman ima mudrost pred sobom, a bezumniku su oči na kraj
zemlje. 25 Briga je ocu bezuman sin i žalost roditeljki svojoj. 26 Ne valja
kažnjavati pravednika, a nije pravo ni tući odličnike. 27 Tko usteže svoje
riječi, razumije mudrost, i razuman je čovjek mirna duha. 28 I luđak se
smatra mudrim kada šuti i razumnim kad susteže svoje usne.

18

1 Vlastitoj požudi popušta onaj tko zastranjuje, i svađa se usprkos svakom
razboru. 2 Bezumnomu nije mio razum; stalo mu je dati srcu oduška.
3 Kad dolazi opačina, dolazi i prezir i bruka sa sramotom. 4 Duboke su
vode riječi iz usta nečijih, izvor mudrosti bujica što se razlijeva. 5 Ne
valja se obazirati na opaku osobu, da se pravedniku nanese nepravda na
sudu. 6 Bezumnikove se usne upuštaju u svađu i njegova usta izazivlju
udarce. 7 Bezumnomu su propast vlastita usta i usne su mu zamka životu.
8 Klevetnikove su riječi kao poslastice: spuštaju se u dno utrobe. 9 Tko
je nemaran u svom poslu, brat je onomu koji rasipa. 10 Tvrda je kula
ime Jahvino: njemu se pravednik utječe i nalazi utočišta. 11 Bogatstvo je
bogatašu njegova tvrđava i kao visok zid u mašti njegovoj. 12 Pred slomom
se oholi srce čovječje, a pred slavom ide poniznost. 13 Tko odgovara prije
nego što sasluša, na ludost mu je i sramotu. 14 Kad je čovjek bolestan,
njegov ga duh podiže, a ubijen duh tko će podići? 15 Razumno srce stječe
znanje i uho mudrih traži znanje. 16 Dar čovjeku otvara put i vodi ga pred
velikaše. 17 Prvi je pravedan u svojoj parnici, a kad dođe njegov protivnik,
opovrgne ga. 18 Ždrijeb poravna svađe, pa i među moćnicima odlučuje.
19 Uvrijeđen brat jači je od tvrda grada i svađe su kao prijevornice na
tvrđavi. 20 Svatko siti trbuh plodom usta svojih, nasićuje se rodom usana
svojih. 21 Smrt i život u vlasti su jeziku, a tko ga miluje, jede od ploda
njegova. 22 Tko je našao ženu, našao je sreću i stekao milost od Jahve.
23 Ponizno moleći govori siromah, a grubo odgovara bogataš. 24 Ima
prijatelja koji vode u propast, a ima i prijatelja privrženijih od brata.

19

1 Bolji je siromah koji živi u nedužnosti nego čovjek opakih usana i k
tomu bezuman. 2 Revnost bez razboritosti nije dobra, i tko brzo hoda,
spotiče se. 3 Ludost čovjeku kvari život, a srce mu se ljuti na Jahvu!
4 Bogatstvo pribavlja mnoge prijatelje, a siromaha i njegov prijatelj ostavlja.
5 Lažljiv svjekok ne ostaje bez kazne, i tko širi laži, neće utećи. 6 Mnogi
laskaju licu odličnikovu i svatko je prijatelj čovjeku darežljivu. 7 Na
siromaha mrze sva braća njegova, još više se udaljuju od njega prijatelji
njegovi: on hlepi za dobrim riječima, ali ih ne nalazi! 8 Tko stječe
razboritost, ljubi sebe, a tko čuva razum, nalazi sreću. 9 Lažljiv svjedok
ne ostaje bez kazne, i tko širi laži, propada. 10 Ne dolikuje bezumnomu
živjeti raskošno, a još manje sluzi vlast nad knezovima. 11 Um čovjeka
usteže od srdžbe, a čast mu je oprostiti krivicu. 12 Kraljev je gnjev kao rika

lavlja, a njegova milost kao rosa bilju. 13 Nesreća je ocu svojemu bezuman
sin, i neprestano prokišnjavanje svađe su ženine. 14 Kuća se i bogatstvo
baštine od otaca, a od Jahve je žena razumna. 15 Lijenost navlači čovjeku
dubok san i nemarna duša gladuje. 16 Tko se drži zapovijedi, čuva život
svoj, a tko ne pazi putove svoje, umire. 17 Jahvi pozaima tko je siromahu
milostiv, i on će mu platiti dobročinstvo. 18 Kažnjavaj sina svoga dok ima
nade, ali ne idi za tim da ga ubiješ. 19 Tko je jarostan, plaća globu, i kad ga
štediš, samo uvećavaš njegov gnjev. 20 Slušaj savjet i primaj pouku, kako
bi naposljetku postao mudar. 21 Mnogo je namisli u srcu čovječjem, ali što
Jahve naumi, to i bude. 22 Dražest je čovjekova u dobroti njegovoj, i bolji
je siromah od lažljivca. 23 Strah Gospodnji daje život, i tko se njime ispuni,
zlo ga ne pohodi. 24 Lijenčina umače ruku u zdjelu, ali je ustima svojim
ne prinosi. 25 Udari podsmjehivača, i lud se opameti; ukori razumnog, i
shvatit će znanje. 26 Sin je sramotan i pokvaren tko zlostavlja oca i odgoni
majku. 27 Prestani, sine moj, slušati naputke koji odvode od riječi spoznaje!
28 Nevaljao se svjedok podruguje pravdi i usta opakih gutaju nepravdu.
29 Pripravljene su kazne podsmjevačima i udarci za leđa bezumnika.

20

1 Vino je podsmjevač, žestoko piće bukač, i tko se njima odaje neće
steći mudrosti. 2 Kraljev je gnjev kao rika lavlja: tko ga izaziva, griješi
protiv sebe samog. 3 Čast je čovjeku ustegnuti se od raspre, a tko je
bezuman počinje svađu. 4 Lijenčina u jesen ne ore: u doba žetve on traži,
i ništa nema. 5 Savjet je u srcu čovječjem voda duboka i razuman će je
čovjek iscrpsti. 6 Mnogi se naziva dobrim čovjekom, ali tko će naći vjerna
čovjeka? 7 Pravednik hodi u bezazlenosti svojoj: blago sinovima njegovim
poslije njega! 8 Kralj koji sjedi na stolici sudačkoj istražuje svako zlo svojim
očima. 9 Tko može reći: “Očistih srce svoje, oprah se od grijeha svoga?”
10 Dvojaki utezi i dvojaka mjera mrski su Jahvi podjednako. 11 I dijete se
poznaje po onome što čini, je li čisto i pravedno djelo njegovo. 12 I uho koje
čuje i oko koje vidi, oboje je Jahve načinio. 13 Ne ljubi sna, da ne osiromašiš;
otvori oči svoje i nasitit ćeš se kruha. 14 “Loše, loše”, govori kupac, a kad
ode, hvali se dobrom kupovinom. 15 Ima zlata i mnogih bisera, ali su mudre
usne najdragocjeniji nakit. 16 Uzmi haljinu onomu tko je jamčio za drugoga;
oplijeni njega umjesto tuđinca. 17 Sladak je čovjeku kruh prijevare, ali
mu se usta poslije napune pijeskom. 18 Naumi se provode savjetom: zato
dobro razmisli pa vodi boj! 19 Tko okolo kleveće, otkriva tajne: zato se
ne miješaj s onim komu su usne uvijek otvorene. 20 Tko kune oca svoga i
majku svoju svjetiljka mu se gasi usred tmine. 21 Od početka brzo stečeno
imanje na koncu nije blagoslovljeno. 22 Nemoj govoriti: “Osvetit ću se za
zlo”; čekaj Jahvu, i on će te spasiti. 23 Mrski su Jahvi dvojaki utezi, i kriva
mjera ne valja. 24 Od Jahve su koraci čovječji, i kako da čovjek razumije
svoj put? 25 Zamka je čovjeku nesmotreno reći: “Ovo je sveto”, a poslije
promišljati što je zavjetovao. 26 Mudar kralj umije izlučiti opake i stavlja
ih pod točkove. 27 Svjetiljka je Gospodnja duh čovječji: ona istražuje sve
do dna utrobe. 28 Dobrota i vjernost čuvaju kralja, jer dobrotom utvrđuje
prijestol svoj. 29 Ljepota je mladićima njihova snaga, a starcima je ures
sijeda kosa. 30 Krvave masnice očiste zlo i udarci pročiste odaje utrobe.

21

1 Kraljevo je srce u ruci Jahve kao voda tekućica; vodi ga kuda god hoće.

2 Svaki je put čovjeku pravedan u vlastitim očima, a Jahve ispituje srca.
3 Da se vrši pravda i čini pravo, draže je Jahvi nego žrtva. 4 Ponosite oči
i oholo srce i svjetiljka opakih - to je grijeh. 5 Namisli marljivoga samo su
na korist, a nagloga samo na siromaštvo. 6 Blago stečeno jezikom lažljivim
nestalna je ispraznost onih koji traže smrt. 7 Opake će odnijeti nasilje
njihovo jer ne žele činiti pravice. 8 Zapleten je put zločinca, a pravo je
djelo čista čovjeka. 9 Bolje je živjeti pod rubom krova nego u zajedničkoj
kući sa ženom svadljivom. 10 Duša opakoga želi zlo: u njega nema samilosti
ni za bližnjega. 11 Kad se podsmjevač kazni, neiskusan postaje mudar, a
mudri iz pouke crpe znanje. 12 Na kuću opakoga pazi Svepravedni i opake
strovaljuje u nesreću. 13 Tko zatvori uho svoje pred vikom siromaha, i
sam će vikati, ali ga neće nitko uslišati. 14 Potajan dar utišava srdžbu, a
poklon ispod ruke i žestoku jarost. 15 Sud pravičan radost je pravedniku a
užas zločincima. 16 Čovjek koji skreće s puta razbora počivat će u zboru
mrtvačkom. 17 Tko ljubi veselje, postaje siromah, i tko ljubi vino i mirisno
ulje, ne obogati se. 18 Opak čovjek otkup je za pravednika, i bezbožnik
stupa na mjesto pravednog. 19 Bolje je živjeti u pustinji nego sa ženom
svadljivom i gnjevljivom. 20 Krasno je blago i ulje u stanu mudroga, a
bezuman ih čovjek rasipa. 21 Tko teži za pravdom i dobrohotnošću, nalazi
život i čast. 22 Mudrac nadvladava i grad pun ratnika i krši silu u koju su
se uzdali. 23 Tko čuva usta i jezik svoj, čuva sebe od nevolje. 24 Drzovitom
i oholici ime je “podsmjevač”; on sve radi s prekomjernom drskošću.
25 Lijenčinu ubija želja njegova jer mu ruke bježe od posla. 26 Opak po
cio dan živo želi, a pravednik daje i ne škrtari. 27 Mrska je žrtva opakih,
osobito kad se požudno prinosi. 28 Lažljiv svjedok propada, a čovjek koji
sluša, opet će govoriti. 29 Opaki pokazuju drsko lice, a poštenjak učvršćuje
put svoj. 30 Nema mudrosti i nema razuma i nema savjeta protiv Jahve.
31 Konj se oprema za dan boja, ali Jahve daje pobjedu.

22

1 Dobro je ime bolje od velika bogatstva, i bolja je naklonost od srebra
i zlata. 2 Bogataš se i siromah sreću: obojicu ih Jahve stvori. 3 Pametan
čovjek vidi zlo i skrije se, a glupaci idu bezbrižno i trpe kaznu. 4 Nagrada
je poniznosti strah Gospodnji, bogatstvo, čast i život. 5 Trnje i zamke su
na putu varalici: tko čuva život svoj, daleko je od oboga. 6 Upućuj dijete
prema njegovu putu, pa kad i ostari, neće odstupiti od njega. 7 Bogataš
vlada nad siromasima, a dužnik je sluga vjerovniku. 8 Tko sije nepravdu,
žanje nesreću, i šiba njegova gnjeva udarit će njega samog. 9 Milostivo se
oko blagoslivlje, jer daje od svog kruha siromahu. 10 Otjeraj podsmjevača
i prestat će svađe i nestat će nesloga i pogrda. 11 Jahve ljubi čisto srce, i
tko je ljubeznih usana, kralj mu je prijatelj. 12 Pogled Jahvin čuva znanje,
Jahve pomućuje riječi bezbožnika. 13 Lijenčina veli: “Lav je vani, nasred
trga poginuo bih.” 14 Duboka jama usta su preljubnice, i na koga se Jahve
srdi, pada onamo. 15 Ludost prianja uza srce djetinje: šiba pouke otklanja
je od njega. 16 Tko tlači siromaha, taj mu koristi; tko daje bogatašu, samo
mu šteti. 17 Riječi mudraca: Prigni uho svoje i čuj riječi moje i upravi svoje
srce mojem znanju, 18 jer milina je ako ih čuvaš u nutrini svojoj, i kad ti
budu sve spremne na usnama tvojim. 19 Da bi uzdanje tvoje bilo u Jahvi,
upućujem danas i tebe. 20 Napisah ti trideset što savjeta što pouka 21 da
te poučim riječima istine, da uzmogneš pouzdanim riječima odgovoriti

onomu tko te zapita. 22 Nemoj pljačkati siromaha zato što je siromah i ne
gazi ubogoga na sudu. 23 Jer će Jahve parbiti parbu njihovu i otet će život
onima koji ga njima otimlju. 24 Ne druži se sa srditim i ne idi s čovjekom
jedljivim 25 da se ne bi privikao na staze njegove i namjestio zamku duši
svojoj. 26 Ne budi među onima koji daju ruku, koji jamče za dugove: 27 ako
nemaš čime nadoknaditi, zašto da ti oduzmu i postelju ispod tebe? 28 Ne
pomiči prastare međe koju su postavili oci tvoji. 29 Jesi li vidio čovjeka
vična poslu svom: takav ima pristup kraljevima i ne služi prostacima.

23

1 Kad sjedneš blagovati s moćnikom. dobro pazi što je pred tobom;
2 stavljaš nož sebi pod grlo ako si proždrljivac; 3 ne poželi slastica njegovih
jer su jelo prijevarno. 4 Ne trudi se stjecati bogatstvo; okani se takve misli;
5 usmjeriš li oči prema njemu, njega već nema jer načini sebi krila kao
orao i odleti u nebo. 6 Ne jedi jela zavidnikova, ne čezni za slasticama
njegovim, 7 jer on je onakav kako u sebi misli: "Jedi i pij", veli ti, ali mu srce
nije s tobom. 8 Zalogaj koji si pojeo izbljuvat ćeš, uzalud ćeš prosut' svoje
ljupke riječi. 9 Pred bezumnikom nemoj govoriti jer prezire tvoje umne
riječi. 10 Ne pomiči prastare međe i ne prodiri u polje siročadi, 11 jer je
moćan njihov osvetnik: branit će njihovo pravo protiv tebe. 12 Obrati pouci
srce svoje i uho svoje riječima mudrim. 13 Ne uskraćuj djetetu opomene,
jer, udariš li ga šibom, neće umrijeti: 14 biješ ga šibom, ali mu dušu iz
Podzemlja izbavljaš. 15 Sine moj, kad ti je mudro srce, i ja se od srca
veselim; 16 i kliče sva nutrina moja kad ti usne govore što je pravo. 17 Neka
ti srce ne zavidi grešnicima, nego neka ti uvijek bude u strahu Gospodnjem,
18 jer imat ćeš budućnost i tvoja nada neće propasti. 19 Slušaj, sine moj, i
mudar budi i ravnim putem vodi srce svoje. 20 Ne druži se s vinopijama ni
sa žderačima mesa, 21 jer pijanica i izjelica osiromaše i pospanac se oblači
u krpe. 22 Slušaj svoga oca, svoga roditelja, i ne prezri majku kad ostari.
23 Pribavi istinu i ne prodaji je, steci mudrost, pouku i razbor. 24 Radovat će
se otac pravednikov, i roditelj će se mudroga veseliti. 25 Neka se veseli otac
tvoj i majka tvoja, i neka se raduje roditeljka tvoja. 26 Daj mi, sine moj, srce
svoje, i neka oči tvoje raduju putovi moji. 27 Jer bludnica je jama duboka i
tuđinka tijesan zdenac. 28 Ona i vreba u zasjedi kao lupež i uvećava broj
bezbožnika među ljudima. 29 Komu: ah? komu: jao? komu: svađe? komu:
uzdasi? komu: rane nizašto? komu: zamućene oči? 30 Onima što kasno
sjede kod vina, koji su došli kušati vino začinjeno. 31 Ne gledaj na vino
kad rujno iskri, kad se u čaši svjetlucavo prelijeva: pije se tako glatko, 32 a
na kraju ujeda kao zmija i žaca kao guja ljutica. 33 Oči će ti gledati tlapnje
i srce govoriti ludosti. 34 I bit će ti kao da ležiš na pučini morskoj ili kao
da ležiš navrh jarbola. 35 "Izbiše me, ali me ne zabolje; istukoše me, ali ne
osjetih; kad se otrijeznim, još ću tražiti."

24

1 Ne zavidi opakim ljudima niti želi da budeš s njima. 2 Jer im srce
smišlja nasilje i usne govore o nedjelu. 3 Mudrošću se zida kuća i razborom
utvrđuje, 4 i po znanju se pune klijeti svakim blagom dragocjenim i
ljupkim. 5 Bolji je mudar od jakoga i čovjek razuman od silne ljudine. 6 Jer
s promišljanjem se ide u boj i pobjeda je u mnoštvu savjetnika. 7 Previsoka
je bezumnomu mudrost: zato na sudu ne otvara usta svojih! 8 Tko smišlja
zlo zove se učitelj podmukli. 9 Ludost samo grijeh snuje, i podrugljivac je

mrzak ljudima. 10 Kloneš li u dan bijede, bijedna je tvoja snaga. 11 Izbavi
one koje vode u smrt; i spasavaj one koji posrćući idu na stratište. 12 Ako
kažeš: "Nismo za to znali", ne razumije li onaj koji ispituje srca? I ne znade
li onaj koji ti čuva dušu? I ne plaća li on svakomu po njegovim djelima?
13 Jedi med, sine moj, jer je dobar, i saće je slatko nepcu tvome. 14 Takva
je, znaj, i mudrost tvojoj duši: ako je nađeš, našao si budućnost i nada
tvoja neće propasti. 15 Ne postavljaj, opaki, zasjede stanu pravednikovu,
ne čini nasilja boravištu njegovu; 16 jer padne li pravednik i sedam puta, on
ustaje, a opaki propadaju u nesreći. 17 Ne veseli se kad padne neprijatelj
tvoj i ne kliči srcem kada on posrće, 18 da ne bi vidio Jahve i za zlo uzeo
i obratio srdžbu svoju od njega. 19 Nemoj se srditi zbog zločinaca, nemoj
zavidjeti opakima, 20 jer zao čovjek nema budućnosti, svjetiljka opakih
gasi se. 21 Boj se Jahve, sine moj, i kralja: i ne buni se ni protiv jednoga ni
protiv drugoga. 22 Jer iznenada provaljuje nesreća njihova i tko zna kad će
doći propast njihova. 23 I ovo je od mudraca: Ne valja biti pristran na sudu.
24 Tko opakomu veli: "Pravedan si", proklinju ga narodi i kunu puci; 25 a
oni koji ga ukore nalaze zadovoljstvo, i na njih dolazi blagoslov sreće. 26 U
usta ljubi tko odgovara pošteno. 27 Svrši svoj posao vani i uredi svoje polje,
potom i kuću svoju zidaj. 28 Ne svjedoči lažno na bližnjega svoga: zar ćeš
varati usnama svojim? 29 Ne reci: "Kako je on meni učinio, tako ću i ja
njemu; platit ću tom čovjeku po djelu njegovu!" 30 Prolazio sam mimo polje
nekog lijenčine i mimo vinograd nekog luđaka, 31 i gle, sve bijaše zaraslo
u koprive, i sve pokrio čkalj, i kamena ograda porušena. 32 Vidjeh to i
pohranih u srcu, promotrih i uzeh pouku: 33 "Još malo odspavaj, još malo
odrijemaj, još malo podvij ruke za počinak, 34 i doći će tvoje siromaštvo
kao skitač i oskudica kao oružanik!"

25

1 I ovo su mudre izreke Salomonove; sabrali ih ljudi Ezekije, kralja
judejskog. 2 Slava je Božja sakrivati stvar, a slava kraljevska istraživati je.
3 Neistražljivo je nebo u visinu, zemlja u dubinu i srce kraljevsko. 4 Ukloni
trosku od srebra, i uspjet će posao zlataru. 5 Ukloni opakoga ispred kralja,
i utvrdit će se pravicom prijestol njegov. 6 Ne veličaj se pred kraljem i ne
sjedaj na mjesto velikaško, 7 jer je bolje da ti se kaže: "Popni se gore" nego
da te ponize pred odličnikom. 8 Što su ti oči vidjele ne iznosi prebrzo na
raspru; jer što ćeš učiniti na koncu kad te opovrgne bližnji tvoj? 9 Kad
si u parbi s bližnjim svojim, ne otkrivaj tuđe tajne, 10 da te ne izgrdi tko
čuje i da ti se kleveta ne vrati. 11 Riječi kazane u pravo vrijeme zlatne su
jabuke u srebrnim posudama. 12 Mudrac koji kori uhu je poslušnu zlatan
prsten i ogrlica od tanka zlata. 13 Vjeran je glasnik onomu tko ga šalje
kao ledena studen u doba žetve: on krijepi dušu svoga gospodara. 14 Tko
se diči lažljivim darom, on je kao oblak i vjetar bez kiše. 15 Strpljivošću
se ublažava sudac, mek jezik i kosti lomi. 16 Kad naiđeš na med, jedi
umjereno, kako se ne bi prejeo i pojedeno izbljuvao. 17 Rijetko zalazi u
kuću bližnjega svoga, da te se ne zasiti i ne zamrzi na te. 18 Čovjek koji
svjedoči lažno na bližnjega svoga on je kao bojni malj i mač i oštra strijela.
19 Uzdanje u bezbožnika na dan nevolje - krnjav je zub i noga klecava.
20 Kao onaj koji skida haljinu u zimski dan ili ocat lije na ranu, takav je onaj
tko pjeva pjesmu turobnu srcu. 21 Ako je gladan neprijatelj tvoj, nahrani
ga kruhom, i ako je žedan, napoji ga vodom. 22 Jer mu zgrćeš ugljevlje
na glavu i Jahve će ti platiti. 23 Sjeverni vjetar donosi dažd, a himben

jezik srdito lice. 24 Bolje je stanovati pod rubom krova nego u zajedničkoj
kući sa ženom svadljivom. 25 Kao studena voda žednu grlu, takva je dobra
vijest iz zemlje daleke. 26 Kao zatrpan izvor i vrelo zamućeno, takav je
pravednik koji kleca pred opakim. 27 Jesti mnogo meda nije dobro niti
tražiti pretjerane časti. 28 Grad razvaljen i bez zidova - takav je čovjek
koji nema vlasti nad sobom.

26

1 Kao snijeg ljeti ili kiša o žetvi, tako pristaju počasti bezumnomu. 2 Kao
vrabac kad prhne i lastavica kad odleti, tako se i bezrazložna kletva ne
ispunja. 3 Bič konju, uzda magarcu, a šiba leđima bezumnika. 4 Ne
odgovaraj bezumniku po njegovoj ludosti, da mu i sam ne postaneš jednak.
5 Odgovori bezumniku po ludosti njegovoj, da se ne bi učinio sam sebi
mudar. 6 Odsijeca noge sebi i gorčinu pije tko po bezumnom poruke šalje.
7 Klecava bedra u hromoga - mudra je izreka u ustima bezumničkim.
8 Kamen za praćku vezuje tko bezumnom iskazuje čast. 9 Trnovita grana u
ruci pijanice: mudra izreka u ustima bezumnika. 10 Strijelac koji ranjava
sve prolaznike: takav je onaj tko unajmljuje bezumnika. 11 Bezumnik se
vraća svojoj ludosti kao što se pas vraća na svoju bljuvotinu. 12 Vidiš li
čovjeka koji se sam sebi mudrim čini? Znaj, i od bezumnika ima više nade
nego od njega! 13 Lijenčina veli: "Zvijer je na putu, i lav je na ulicama."
14 Kao što se vrata okreću na stožerima svojim, tako i lijenčina na postelji
svojoj. 15 Lijenčina umače ruku u zdjelu, ali je ne može prinijeti ustima.
16 Lijenčina se čini sebi mudrijim od sedmorice koji umno odgovaraju.
17 Psa za uši hvata tko se, u prolazu, umiješa u raspru koja ga se ne tiče.
18 Kao bjesomučnik koji baca zublje, strelice i sije smrt, 19 takav je čovjek
koji vara bližnjega svoga i veli: "Samo se našalih." 20 Kad nestane drva,
oganj se gasi, i kad više nema klevetnika, prestaje svađa. 21 Ugljen je za
žeravnicu i drvo za oganj, a svadljivac da raspaljuje svađu. 22 Klevetnikove
su riječi kao slastice: spuštaju se u dno utrobe. 23 Srebrna gleđa preko
zemljana suđa: laskave usne i opako srce. 24 Mrzitelj hini usnama svojim,
a u sebi nosi prijevaru; 25 ne vjeruj mu kad ljupkim glasom govori, jer
u srcu mu je sedam grdila; 26 ako himbom skriva mržnju, njegova će se
opačina otkriti na zboru. 27 Tko jamu kopa, sam u nju pada, i tko kamen
valja, na njega se prevaljuje. 28 Lažljiv jezik mrzi svoje žrtve, laskava usta
propast spremaju.

27

1 Ne hvali se danom sutrašnjim jer ne znaš što danas može donijeti.
2 Neka te hvali drugi, a ne tvoja usta, tuđinac, a ne tvoje usne. 3 Težak je
kamen i pijesak je težak, ali je od obojega teži bezumnikov bijes. 4 Jarost
je okrutna i srdžba žestoka a tko će odoljeti ljubomoru? 5 Bolji je javni
ukor nego lažna ljubav. 6 Čestiti su udarci prijateljevi, a lažni poljupci
neprijateljevi. 7 Sito grlo prezire i med samotok, a gladnu je i sve gorko -
slatko. 8 Kao ptica daleko od gnijezda svog, takav je čovjek daleko od svojeg
zavičaja. 9 Kao što ulje i kad vesele srce, tako i slatkoća prijateljstva tješi
dušu. 10 Ne ostavljaj prijatelja svoga ni prijatelja očeva i ne dolazi u kuću
bratovu kad si u nesreći; bolji je susjed blizu nego brat daleko. 11 Budi
mudar, sine moj, i obraduj mi srce da mogu odgovoriti onome koji me
grdi. 12 Pametan čovjek opazi zlo i skrije se, a glupaci idu bezbrižno i trpe
kaznu. 13 Uzmi haljinu onomu tko je jamčio za drugoga i oplijeni ga mjesto

tuđinca. 14 Tko pozdravlja svoga prijatelja naglas, a rano ujutro, prima mu
se blagoslov za kletvu. 15 Streha što prokišnjava za žestoke kiše i svadljiva
žena - jedno su te isto. 16 Tko nju zaustavlja, zaustavlja vjetar i desnicom
hvata ulje. 17 Željezo se željezom oštri i čovjek oštri jedan drugoga. 18 Tko
čuva smokvu, jede od njena ploda, i tko čuva svoga gospodara, poštiva se.
19 Kao što se u vodi različito odražava lice od lica, tako i u srcu čovjek od
čovjeka. 20 Carstvo Smrti i Propast ne mogu se zasititi, tako ni oči čovječje.
21 Taljika je za srebro i peć za zlato, a čovjek se poznaje po ustima koja ga
hvale. 22 Da bezumnika stučeš tučkom u stupi, ne bi ga ostavila ludost
njegova. 23 Brižno pazi na stoku svoju i srcem se brini o stadima, 24 jer
blago ne traje dovijeka; i baštini li se kruna od koljena do koljena? 25 Kad
trava nikne i zelen se pokaže i bilje se kupi planinsko, 26 tad su ti janjci za
odijelo i jarci za kupovinu polja; 27 tad imaš izobilje kozjega mlijeka sebi
za jelo, i za hranu kući svojoj i za prehranu sluškinjama svojim.

28

1 Opaki bježe i kad ih nitko ne progoni, a pravednici su neustrašivi kao
mladi lav. 2 Kad se u zemlji griješi, mnogi su joj knezovi, a s čovjekom
razumnim i umnim uprava je postojana. 3 Čovjek opak koji tlači ubogoga
- kiša je razorna poslije koje kruha nema. 4 Koji zapuštaju Zakon, veličaju
opake, a koji se drže Zakona, protive im se. 5 Zli ljudi ne razumiju pravice,
a koji traže Jahvu, razumiju sve. 6 Bolji je siromah koji živi bezazleno nego
bogataš koji kroči krivim putem. 7 Tko se drži Zakona, razuman je sin, a tko
se druži s izbjeglicama, sramoti oca svoga. 8 Tko umnožava bogatstvo svoje
lihvom i pridom, skuplja ga onomu tko je milostiv ubogima. 9 Tko uklanja
uho svoje da ne sluša Zakona, i molitva je njegova mrska. 10 Tko zavodi
poštene na put zao, past će u jamu svoju, a pošteni će baštiniti sreću.
11 Bogat se čovjek čini sebi mudrim, ali će ga razuman siromah raskrinkati.
12 Velika je slava kad se raduju pravednici, a kad se dižu opaki, ljudi se
kriju. 13 Tko skriva svoje grijehe, nema sreće, a tko ih ispovijeda i odriče ih
se, milost nalazi. 14 Blago čovjeku uvijek bojaznu, jer čovjek okorjela srca
zapada u nesreću. 15 Lav koji riče i gladan medvjed: takav je opak vladalac
siromašnu narodu. 16 Nerazuman knez čini mnoga nasilja, a koji mrzi
lakomost, dugo živi. 17 Onaj koga tišti krvna krivica, do groba bježi: ne
zaustavljajte ga. 18 Spasava se tko živi pravedno, tko se koleba između dva
puta, propada na jednom od njih. 19 Tko obrađuje svoju zemlju, nasitit će
se kruha, a tko trči za tlapnjama, nasitit će se siromaštva. 20 Čestit čovjek
stječe blagoslov, a tko hrli za bogatstvom, ne ostaje bez kazne. 21 Ne valja
biti pristran na sudu, jer i za zalogaj kruha čovjek čini zlo. 22 Pohlepnik
hrli za bogatstvom, a ne zna da će ga stići oskudica. 23 Tko kori čovjeka,
nalazi poslije veću milost nego onaj koji laska jezikom. 24 Tko pljačka oca
svoga i majku svoju i veli: “Nije grijeh”, drug je razbojniku. 25 Lakomac
zameće svađu, a tko se uzda u Jahvu, uspjet će. 26 Bezuman je tko se uzda
u svoje srce, a spasava se tko živi mudro. 27 Tko daje siromahu, ne trpi
oskudicu; a tko odvraća oči svoje, bit će proklet. 28 Kad se dižu opaki, ljudi
se kriju, a kad propadaju, tad se množe pravednici.

29

1 Čovjek koji, po opomeni, ostaje tvrdoglav, u tren će se slomiti, i neće
mu biti spasa. 2 Narod se veseli kad se množe pravednici, a puk uzdiše kad

zavlada opaki. 3 Čovjek koji ljubi mudrost, veseli oca svoga, a koji se druži
s bludnicama, rasipa imetak. 4 Kralj pravicom održava državu, a ruši je
čovjek koji nameće daće. 5 Čovjek koji laska bližnjemu svome razapinje
mrežu stopama njegovim. 6 U grijehu je zamka zlu čovjeku, a pravednik
likuje i veseli se. 7 Pravednik razumije pravo malenih, a opaki ne shvaća
spoznaju. 8 Podsmjevači uzbunjuju grad, a mudri stišavaju srdžbu. 9 Kad
se mudrac parbi s bezumnikom, il' se srdio, il' se smijao, svejednako mira
nema. 10 Krvopije mrze poštenoga, a pravednici mu se za život brinu.
11 Bezumnik izlijeva sav svoj gnjev, a mudrac susteže svoju srdžbu. 12 Ako
vladalac posluša riječ lažljivu, sve mu sluge postaju opake. 13 Siromah
se i gulikoža susreću: Jahve obojici prosvjetljuje oči. 14 Kralj koji sudi
siromasima po istini ima prijesto čvrst dovijeka. 15 Šiba i ukor podaruju
mudrost, a razuzdan mladić sramoti majku svoju. 16 Kad se množe opaki,
množi se i grijeh, ali pravednici promatraju propast njihovu. 17 Ukori sina
svoga, i zadovoljit će te i dati radost duši tvojoj. 18 Kad objave nema,
narod se razuzda, a blago onome tko se drži Zakona! 19 Samim se riječima
sluga ne popravlja, jer se ne pokorava iako umom shvaća. 20 Jesi li vidio
čovjeka brza na riječima? I bezumnik ima više nade nego on. 21 Tko mazi
slugu svoga od djetinjstva bit će mu poslije neposlušan. 22 Gnjevljiv čovjek
zameće svađu, a naprasit čovjek počini mnoge grijehe. 23 Oholost ponizuje
čovjeka, a ponizan duhom postiže časti. 24 Tko s lupežom plijen dijeli,
mrzi sebe samog: čuje proklinjanje i ništa ne otkriva. 25 Strah čovjeku
postavlja zamku, a tko se uzda u Jahvu, nalazi okrilje. 26 Mnogi traže milost
vladaočevu, ali Jahve dijeli pravdu svakome. 27 Nepravednik je mrzak
pravednicima, a pravednik je mrzak opakima.

30

1 Riječi Agura, sina Jakeova, iz Mase; proročanstvo njegovo za Itiela,
za Itiela i Ukala. 2 Da, preglup sam da bih bio čovjek i nemam razbora
čovječjeg. 3 Ne stekoh mudrosti i ne poznajem znanosti svetih! 4 Tko uzađe
na nebo i siđe? Tko uhvati vjetar u šake svoje? Tko sabra vode u plašt svoj?
Tko postavi krajeve zemaljske? Kako se zove i kako mu se zove sin? Znaš
li? 5 Svaka je Božja riječ prokušana, štit onima koji se u nj uzdaju. 6 Ne
dodaji ništa njegovim riječima, da te ne prekori i ne smatra lažljivim. 7 Za
dvoje te molim, ne uskrati mi, dok ne umrem: 8 udalji od mene licemjernu
i lažnu riječ; ne daj mi siromaštva ni bogatstva: hrani me kruhom mojim
dostatnim; 9 inače bih, presitivši se, zatajio tebe i rekao: “Tko je Jahve?”
Ili bih, osiromašivši, krao i oskvrnio ime Boga svojega. 10 Ne klevetaj sluge
gospodaru njegovu, jer bi te mogao kleti i ti morao okajati. 11 Ima izrod
koji kune oca svoga i ne blagoslivlje majke svoje! 12 Izrod koji za se misli
da je čist, a od kala svojeg nije opran! 13 Izrod uznositih očiju koji visoko
diže svoje trepavice! 14 Izrod komu su zubi mačevi i očnjaci noževi da
proždiru nesretnike na zemlji i siromahe među ljudima! 15 Pijavica ima
dvije kćeri: “Daj! Daj!” Postoje tri stvari nezasitne i četiri koje ne kažu:
“Dosta!” 16 Carstvo smrti, jalova utroba, zemlja nikad gasna vode i vatra
koja nikad ne kaže: “Dosta!” 17 Oko koje se ruga ocu i odriče posluh majci
iskljuvat će potočni gavrani i izjesti mladi orlovi. 18 Troje mi je nedokučivo,
a četvrto ne razumijem: 19 put orlov po nebu, put zmijin po stijeni, put
lađin posred mora i put muškarčev djevojci. 20 Takav je put preljubnice:
najede se, obriše usta i veli: “Nisam sagriješila.” 21 Od troga se zemlja

ljulja, a četvrtoga ne može podnijeti: 22 od roba kad postane kralj i kad
se prostak kruha nasiti, 23 od puštenice kad se uda i sluškinje kad istisne
svoju gospodaricu. 24 Četvero je maleno na zemlji, ali mudrije od mudraca:
25 mravi, nejaki stvorovi, koji sebi ljeti spremaju hranu; 26 jazavci, stvorovi
bez moći, što u stijeni grade sebi stan; 27 skakavci, koji nemaju kralja, a svi
idu u poretku; 28 gušter, što se rukama hvata, a prodire u kraljevske palače.
29 Troje ima lijep korak, a četvero lijepo hodi: 30 lav, junak među zvijerima,
koji ni pred kim ne uzmiče; 31 pijetao što se odvažno šeće među kokošima;
jarac koji vodi stado; i kralj sa svojom vojskom. 32 Ako si ludovao oholeći
se ili to svjesno činio, stavi ruku na usta. 33 Kad se mlijeko metÄe, izlazi
maslac; kad se nos pritisne, poteče krv; kad se srdžba potisne, dobiva se
spor.

31

1 Riječ Lemuela, kralja Mase, kojima ga je učila majka njegova. 2 Ne,
sine moj! Ne, sine srca mog! Ne, sine zavjeta mojih! 3 Ne daj snage svoje
ženama ni putova svojih zatiračima kraljeva. 4 Nije za kraljeve, Lemuele,
ne pristaje kraljevima vino piti, ni glavarima piće opojno, 5 da u piću
ne zaborave zakona i prevrnu pravo nevoljnicima. 6 Dajte žestoko piće
onomu koji će propasti i vino čovjeku komu je gorčina u duši: 7 on će piti
i zaboraviti svoju bijedu i neće se više sjećati svoje nevolje. 8 Otvaraj usta
svoja za nijemoga i za pravo sviju nesretnika što propadaju. 9 Otvaraj usta
svoja, sudi pravedno i pribavi pravo siromahu i nevoljniku. 10 Tko će naći
ženu vrsnu? Više vrijedi ona nego biserje. 11 Muževljevo se srce uzda u
nju i blagom neće oskudijevati. 12 Ona mu čini dobro, a ne zlo, u sve dane
vijeka svojeg. 13 Pribavlja vunu i lan i vješto radi rukama marnim. 14 Ona
je kao lađa trgovačka: izdaleka donosi kruh svoj. 15 Još za noći ona ustaje,
hrani svoje ukućane i određuje posao sluškinjama svojim. 16 Opazi li polje,
kupi ga; plodom svojih ruku sadi vinograd. 17 Opasuje snagom bedra svoja
i živo miče rukama. 18 Vidi kako joj posao napreduje: noću joj se ne gasi
svjetiljka. 19 Rukama se maša preslice i prstima drži vreteno. 20 Siromahu
dlan svoj otvara, ruke pruža nevoljnicima. 21 Ne boji se snijega za svoje
ukućane, jer sva čeljad ima po dvoje haljine. 22 Sama sebi šije pokrivače,
odijeva se lanom i purpurom. 23 Muž joj je slavan na Vratima, gdje sjedi sa
starješinama zemaljskim. 24 Platno tka i prodaje ga i pojase daje trgovcu.
25 Odjevena je snagom i dostojanstvom, pa se smije danu budućem. 26 Svoja
usta mudro otvara i pobožan joj je nauk na jeziku. 27 Na vladanje pazi
ukućana i ne jede kruha besposlice. 28 Sinovi njezini podižu se i sretnom
je nazivaju, i muž njezin hvali je: 29 “Mnoge su žene bile vrsne, ali ti ih
sve nadmašuješ.” 30 Lažna je ljupkost, tašta je ljepota: žena sa strahom
Gospodnjim zaslužuje hvalu. 31 Plod joj dajte ruku njezinih i neka je na
Vratima hvale djela njezina!

Propovjednik

1 Misli Propovjednika, Davidova sina, kralja u Jeruzalemu. 2 Ispraznost
nad ispraznošću, veli Propovjednik, ispraznost nad ispraznošću, sve je
ispraznost! 3 Kakva je korist čovjeku od svega truda njegova kojim se
trudi pod suncem? 4 Jedan naraštaj odlazi, drugi dolazi, a zemlja uvijek
ostaje. 5 Sunce izlazi, sunce zalazi i onda hiti svojem mjestu odakle izlazi.
6 Vjetar puše na jug i okreće se na sjever, kovitla sad ovamo sad onamo i
vraća se u novom vrtlogu. 7 Sve rijeke teku u more i more se ne prepunja;
odakle teku rijeke, onamo se vraćaju da ponovo počnu svoj tok. 8 Sve je
mučno. Nitko ne može reći da se oči nisu do sita nagledale i uši dovoljno
naslušale. 9 Što je bilo, opet će biti, i što se činilo, opet će se činiti, i nema
ništa novo pod suncem. 10 Ima li išta o čemu bi se moglo reći: "Gle, ovo
je novo!" Sve je već davno prije nas postojalo. 11 Samo, od prošlosti ne
ostade ni spomena, kao što ni u budućnosti neće biti sjećanja na ono što
će poslije doći. 12 Ja, Propovjednik, bijah kralj nad Izraelom u Jeruzalemu.
13 I trudih se da mudrošću istražim i dokučim sve što biva pod nebom; o,
kako mučnu zadaću zadade Bog sinovima ljudskim. 14 Vidjeh sve što se
čini pod suncem: kakve li ispraznosti i puste tlapnje! 15 Što je krivo, ne
može se ispraviti; čega nema, izbrojiti se ne može. 16 Rekoh onda sam
sebi: "Gle, stekao sam veću mudrost nego bilo tko od mojih prethodnika
u Jeruzalemu. Duh moj sabrao je golemu mudrost i znanje." 17 Mudrost
pomnjivo proučih, a tako i glupost i ludost, ali sam spoznao da je to pusta
tlapnja. 18 Mnogo mudrosti - mnogo jada; što više znanja, to više boli.

2

1 Tad rekoh u srcu svom: "Daj da okušam užitak i vidim što naslada
pruža" - ali gle: i to je ispraznost! 2 O smijehu rekoh: "Ludost je"; o
užitku: "Čemu valja?" 3 Odlučih tijelo krijepiti vinom, a srce posvetiti
mudrosti; poželjeh prigrliti i ludost, kako bih spoznao usrećava li ljude
ono što pod nebesima čine za izbrojenih dana svojega života. 4 Učinih
velika djela: sazidah sebi palače, zasadih vinograde; 5 uredih perivoje i
voćnjake, nasadih u njima voćke svakojake. 6 Načinih jezera da plodna
sadišta natapam. 7 Nakupovah robova i robinja, imadoh i sluge domaće,
a tako i stada krupne i sitne stoke više no itko prije mene u Jeruzalemu.
8 Nagomilah srebro i zlato i blago kraljeva i pokrajina, nabavih pjevače i
pjevačice i svakoga raskošja ljudskog, sve škrinju na škrinji. 9 I postadoh
tako velik, veći no bilo tko prije mene u Jeruzalemu; a nije me ni mudrost
moja ostavila. 10 I što god su mi oči poželjele, nisam im uskratio, niti
branih srcu svojemu kakva veselja, već se srce moje veselilo svakom trudu
mojem, i takva bi nagrada svakom mojem naporu. 11 A onda razmotrih sva
svoja djela, sve napore što uložih da do njih dođem - i gle, sve je to opet
ispraznost i pusta tlapnja! I ništa nema valjano pod suncem. 12 Okrenuh
zatim misao svoju mudrosti, gluposti i ludosti. Što, na priliku, čini kraljev
nasljednik? Ono što je već učinjeno. 13 I spoznadoh da je bolja mudrost
od ludosti, kao što je svjetlost bolja od tame. 14 Mudracu su oči u glavi, a
bezumnik luta u tami. Ali također znam da obojicu stiže ista kob. 15 Zato
rekoh u sebi: "Kakva je sudbina luđaku, takva je i meni. Čemu onda

žudjeti za mudrošću?" I rekoh u srcu: "I to je ispraznost!" 16 Jer trajna
spomena nema ni mudru ni bezumniku: obojicu će poslije nekog vremena
prekriti zaborav! I, jao, mudrac mora umrijeti kao i bezumnik. 17 Omrznuh
život, jer mi se učini mučnim sve što se zbiva pod suncem: sve je ispraznost
i pusta tlapnja. 18 Zamrzih sve za što sam se pod suncem trudio i što sad
ostavljam svome nasljedniku. 19 Tko zna hoće li on biti mudar ili lud? Pa
ipak on će biti gospodar sve moje muke u koju uložih sav svoj napor i
mudrost pod suncem. I to je ispraznost. 20 I stao sam srcem očajavati zbog
velikog napora kojim sam se trudio pod suncem. 21 Jer čovjek se trudi
mudro i umješno i uspješno, pa sve to mora ostaviti u baštinu drugomu
koji se oko toga nije uopće trudio. I to je ispraznost i velika nevolja. 22 Jer
što on dobiva za sav svoj napor i trud koji je pod suncem podnio? 23 Jer
svi su njegovi dani doista mukotrpni, poslovi mu puni brige; čak ni noću
ne miruje srce njegovo. I to je ispraznost. 24 Nema čovjeku druge sreće
već jesti i piti i biti zadovoljan svojim poslom. I to je, vidim, dar Božje
ruke. 25 Jer tko bi mogao jesti, tko li nezadovoljan biti, osim po njemu.
26 Mudrost, spoznaju, radost on daruje onom tko mu je po volji, a grešniku
nameće zadaću da sabira i skuplja za onoga tko je po volji Bogu. I to je
ispraznost i pusta tlapnja.

3

1 Sve ima svoje doba i svaki posao pod nebom svoje vrijeme. 2 Vrijeme
rađanja i vrijeme umiranja; vrijeme sađenja i vrijeme čupanja posađenog.
3 Vrijeme ubijanja i vrijeme liječenja; vrijeme rušenja i vrijeme građenja.
4 Vrijeme plača i vrijeme smijeha; vrijeme tugovanja i vrijeme plesanja.
5 Vrijeme bacanja kamenja i vrijeme sabiranja kamenja; vrijeme grljenja i
vrijeme kad se ostavlja grljenje. 6 Vrijeme traženja i vrijeme gubljenja;
vrijeme čuvanja i vrijeme odbacivanja. 7 Vrijeme deranja i vrijeme
š§ijenja; vrijeme šutnje i vrijeme govorenja. 8 Vrijeme ljubljenja i vrijeme
mržnje; vrijeme rata i vrijeme mira. 9 Koja je posleniku korist od njegovih
napora? 10 Razmišljam o mučnoj zadaći što je Bog zadade sinovima
ljudskim. 11 Sve što on čini prikladno je u svoje vrijeme; ali iako je dopustio
čovjeku uvid u vjekove, čovjek ne može dokučiti djela koja Boga čini od
početka do kraja. 12 Znam da nije druge sreće čovjeku osim da se veseli
i čini dobro za svojega života. 13 I kad čovjek jede i pije i uživa u svojem
radu, i to je Božji dar. 14 I znam da sve što Bog čini, čini za stalno. Tome
se ništa dodati ne može niti mu se može oduzeti; a Bog čini tako da ga
se boje. 15 Što biva, već bijaše, i što će biti, već je bilo; a Bog obnavlja
što je prohujalo. 16 Još vidim kako pod suncem umjesto pravice vlada
nepravda i umjesto pravednika zločinac. 17 Zato rekoh u sebi: "Bog će
suditi i pravedniku i zločincu, jer ovdje ima vrijeme za svaku namjeru i
čin." 18 Još rekoh u sebi: "Ljudi se ponašaju tako da Bog može pokazati
kakvi su uistinu, da su jedni drugima poput zvijeri." 19 Jer zaista, kob ljudi
i zvijeri jedna je te ista. Kako ginu oni, tako ginu i one; i dišu jednakim
dahom, i čovjek ničim ne nadmašuje zvijer, jer sve je ispraznost. 20 I jedni
i drugi odlaze na isto mjesto; svi su postali od praha i u prah se vraćaju.
21 Tko zna da li dah ljudski uzlazi gore, a dah zvijeri silazi dolje k zemlji?
22 Uviđam da čovjeku druge sreće nema osim radosti u svome djelu, jer to
je ljudska sudbina. A tko će ga dovesti do toga da dozna što će biti poslije
njega?

4

1 Opet stadoh promatrati sva nasilja koja se čine pod suncem, i gle,
suze potlačenih, i nikog nema da ih utre; i nasilje iz tlačiteljske ruke, a
zaštitnika niotkuda. 2 Zato sretnima smatram mrtve koji su već pomrli;
sretniji su od živih što još žive. 3 A od obojih je sretniji onaj koji još nije
postao, koji nije vidio zlih djela što se čine pod suncem. 4 Nadalje iskusih
da svaki napor i svaki uspjeh pribavlja čovjeku zavist njegova bližnjeg. I to
je ispraznost i pusta tlapnja. 5 Bezumnik prekriži ruke i izjeda sebe. 6 Bolja
je puna šaka u miru nego obje pregršti mučna rada i puste tlapnje. 7 I još
jednu opazih ispraznost pod suncem: 8 Čovjek potpun samac - bez sina,
bez brata, i opet nema kraja njegovu trudu; oči mu se ne mogu nasititi
blaga; a ne misli: za koga se mučim i uskraćujem dobro sebi? I to je
ispraznost i zla briga. 9 Bolje je dvojici nego jednome, jer imaju bolju plaću
za svoj trud. 10 Padne li jedan, drugi će ga podići; a teško jednomu! Ako
padne, nema nikoga da ga podigne. 11 Pa ako se i spava udvoje, toplije je;
a kako će se samac zagrijati? 12 I ako tko udari na jednoga, dvojica će mu
se oprijeti; i trostruko se uže ne kida brzo. 13 Bolji je mladić siromašan
a mudar nego kralj star a lud, koji više ne zna za savjet. 14 Jer mladić
može izići iz tamnice i postati kraljem, iako se rodio kao prosjak u svom
kraljevstvu. 15 Opazih kako svi koji žive i hode pod suncem pristaju uz
mladića, uz nastupnika koji ga naslijedi. 16 On stupa na čelo bezbrojnih
podanika i kasniji se naraštaji ne mogahu zbog njega radovati. I to je
zacijelo ispraznost i pusta tlapnja. 17 Kad odlaziš u Božji dom, pazi na
korake svoje. Priđi da mogneš čuti - žrtva je valjanija nego prinos luđaka,
jer oni i ne znaju da čine zlo.

5

1 Ne nagli ustima svojim i ne žuri se s riječima pred Bogom, jer je Bog na
nebu, a ti si na zemlji; zato štedi svoje riječi. 2 San dolazi od mnogih briga,
a lud govor od mnoštva riječi. 3 Kad zavjetuješ štogod Bogu, odmah to
izvrši, jer njemu nisu mili bezumnici. Zato ispuni svaki svoj zavjet. 4 Bolje
je ne zavjetovati, nego zavjetovati a ne izvršiti zavjeta. 5 Ne daj ustima
svojim da te navode na grijeh i ne reci kasnije pred anđelom da je bilo
nehotice. Zašto pružati Bogu priliku da se srdi na riječ tvoju i uništi djelo
tvojih ruku? 6 Koliko sanja, toliko i ispraznosti; mnogo riječi - isprazna
tlapnja. Zato boj se Boga. 7 Ako vidiš gdje tlače siromaha i gaze pravo i
pravicu u zemlji, ne čudi se tomu, jer nad visokim straži viši, a nad njim
najviši. 8 Korist zemlje je nada sve; i kralj ovisi o zemljištu. 9 Tko novce
ljubi, nikad ih dosta nema; tko bogatstvo ljubi, nikad mu dosta probitka.
I to je ispraznost. 10 Gdje je mnogo bogatstva, mnogo je i gotovana, pa
kakva je korist od toga gospodaru, osim što ga očima gleda? 11 Sladak je
dan radiši, jeo malo ili mnogo, dok bogatstvo ne da bogatašu zaspati. 12 I
vidjeh teško zlo pod suncem: skupljeno blago što je na propast svojemu
vlasniku. 13 Jer zlom nezgodom propadne takvo bogatstvo te sinu što mu
se rodi ne ostane ništa. 14 Gol je izašao iz utrobe majke svoje i tako će
gol i otići kakav je i došao; ništa nema od svega svojeg truda da ponese.
15 I to je teško zlo što tako odlazi kako je i došao; pa kakva mu je korist
što se u vjetar mučio. 16 Sve svoje dane živi u tami, nevolji, brizi, bolesti i
srdžbi. 17 Ovo, stoga, zaključujem: prava je sreća čovjeku jesti i piti i biti
zadovoljan sa svim svojim trudom kojim se muči pod suncem za kratka
vijeka koji mu je dao Bog, jer takva mu je sudbina dosuđena. 18 Pa ako je

čovjeku Bog dao bogatstvo i imanje da ih uživa i bude zadovoljan svojim djelom - i to je dar od Boga. 19 Jer tada barem ne misli mnogo na dane svog života, kad mu Bog daje da mu se srce veseli.

6

1 I vidjeh: ima još jedno zlo pod suncem i teško tišti ljude. 2 Nekomu Bog udijeli bogatstvo i blago i počasti te ima sve što mu duša poželi, ali mu ne udijeli da to i uživa, nego uživa tuđinac. To je ispraznost i grdna nevolja. 3 I velim: bolje je nedonošče od onoga koji bi rodio stotinu djece i živio mnogo godina, a sam se ne bi naužio dobra niti bi imao pogreba; 4 jer je nedonošče uzalud došlo i u tamu otišlo i ime mu je tamom pokriveno; 5 sunca čak ne vidje niti spozna - a spokojnije je od onoga. 6 Pa kad bi takav živio i dvije tisuće godina, a svojeg dobra ne bi uživao, zar ne odlaze obojica jednako na isto mjesto? 7 Čovjek se trudi samo da bi jeo, a želudac njegov nikad da se nasiti. 8 Jer po čemu je mudrac bolji od luđaka i što reći o siromahu koji se umije držati pred ljudima? 9 Bolje je očima vidjeti nego duhom lutati. I to je ispraznost i pusta tlapnja. 10 Što je već bilo, ime ima; i zna se što je čovjek; i on se ne može parbiti s jačim od sebe. 11 Što više riječi, to veća ispraznost svega, i koja je od toga korist čovjeku? 12 Tko zna što je dobro čovjeku u životu njegovu, za ono malo dana koje tako isprazno živi, koji mu prolaze kao sjena? Tko će kazati čovjeku što će biti poslije njega pod suncem?

7

1 Bolji je dobar glas nego skupocjeno ulje, i smrtni dan nego dan rođenja. 2 Bolje je ići u kuću gdje je žalost nego u kuću gdje je gozba, jer ondje je kraj svakoga čovjeka, i tko je živ, nek' primi k srcu! 3 Bolji je jad nego smijeh, jer pod žalosnim licem srce je radosno. 4 Srce je mudrih ljudi u kući žalosti, a srce bezumnih u kući veselja. 5 Bolje je poslušati ukor mudra čovjeka negoli slušati hvalospjev luđaka. 6 Jer kao prasak trnja ispod kotla, takav je smijeh luđaka, i to je ispraznost. 7 Jer smijeh od mudraca čini luđaka i veselje kvari srce. 8 Bolji je svršetak stvari nego njezin početak i bolja je strpljivost od oholosti. 9 Ne nagli u srdžbu, jer srdžba počiva u srcu luđaka. 10 Ne pitaj zašto su negdašnja vremena bila bolja od ovih, jer to nije mudro pitanje. 11 Mudrost je dragocjena baština i probitak onima na koje sunce sja. 12 Jer kao što je novac zaštita, tako je i mudrost; a prednost je mudrosti u tome što izbavlja onoga tko je ima. 13 Pogledaj djela Božja; tko može ispraviti što je on iskrivio? 14 U sretan dan uživaj sreću, a u zao dan razmišljaj: Bog je stvorio jedno kao i drugo - da čovjek ne otkrije ništa od svoje budućnosti. 15 Svašta vidjeh u svojemu ništavnom životu: pravednik propada unatoč svojoj pravednosti, a bezbožnik i dalje živi unatoč svojoj bezbožnosti. 16 Ne budi prepravedan i ne budi premudar; zašto da se uništavaš? 17 Ne budi preopak i ne budi lud; zašto bi umro prije vremena? 18 Dobro je da držiš jedno, ali ni drugo ne puštaj iz ruke, jer tko se boji Boga, izbavlja se od svega. 19 Mudrost mudraca veću moć daje gradu nego deset mogućnika. 20 Na zemlji nema pravednika koji, čineći dobro, ne bi nikad sagriješio. 21 I još jedno: nemoj se obazirati na govorkanje; čut ćeš možda da te sluga tvoj proklinjao; 22 a zna tvoje srce kako si i ti često druge proklinjao. 23 Sve sam to mudrošću iskušao. Mislio sam da sam mudar, ali mi je mudrost bila nedokučiva. 24 Ono što jest, daleko je i duboko, tako duboko - tko da i pronađe? 25 I još

jednom pokušah istražiti i shvatiti mudrost i smisao, da spoznam opačinu
kao ludost, a ludost kao bezumlje. 26 Otkrih da ima nešto gorče od smrti
- žena, ona je zamka, srce joj je mreža, a ruke okovi; tko je Bogu drag,
izmiče joj, a grešnik je njezin sužanj. 27 Eto, to sam sve u svemu otkrio,
veli Propovjednik. 28 I još sam tražio, ali bez uspjeha. Nađoh čovjeka -
jednog od tisuću, a žene ne nađoh među svima nijedne. 29 Otkrih ovo:
Bog stvori čovjeka jednostavnim, a on snuje nebrojene spletke.

8

1 Tko je kao mudrac? Tko još umije tumačiti stvari? Mudrost čovjeku
razvedruje lice i mijenja njegov namršteni lik. 2 Zato velim: slušaj kraljevu
zapovijed zbog Božje zakletve. 3 Ne nagli da je prekršiš: ne budi tvrdoglav
kad razlog nije dobar, jer on čini kako mu odgovara. 4 Jer kraljeva je riječ
najjača, i tko ga smije pitati: “Što činiš?” 5 Tko se drži zapovijedi, ne
poznaje nevolju, i mudrac zna za vrijeme i sud. 6 Jer postoji vrijeme i
sud za sve, i čovjeka veoma tereti nedjelo njegovo 7 jer on ne zna što
će biti; a tko mu može kazati kad će što biti? 8 Vjetar nitko ne može
svladati, niti gospodariti nad danom smrtnim, niti ima odgode u ratu; niti
opačina izbavlja onoga koji je čini. 9 Sve ovo vidjeh pazeći na sve što
se čini pod suncem, kad čovjek vlada nad čovjekom na njegovu nesreću.
10 Dalje vidjeh kako opake nose na groblje, i ljudi iz svetog mjesta izlaze
da ih slave zbog toga što su tako činili. I to je ispraznost. 11 Kad nema
brze osude za zlo djelo, ljudsko je srce sklono činiti zlo. 12 I grešnik koji
čini zlo i sto puta, dugo živi. Ja ipak znam da će biti sretni oni koji se boje
Boga jer ga se boje. 13 Ali opak čovjek neće biti sretan i neće produljivati
svoje dane ni kao sjena jer se ne boji Boga. 14 Ali je na zemlji ispraznost te
pravednike stiže sudbina opakih, a opake sudbina pravednika. Velim: i to
je ispraznost. 15 Zato slavim veselje, jer nema čovjeku sreće pod suncem
nego u jelu, pilu i nasladi. I to neka ga prati u njegovoj muci za života
koji mu Bog dade pod suncem. 16 Poslije svih napora da dokučim mudrost,
pokušah spoznati što se radi na zemlji. Uistinu, čovjek ne nalazi spokojstva
ni danju ni noću. 17 Promatram cjelokupno djelo Božje: i odista - nitko ne
može dokučiti ono što se zbiva pod suncem. Jer ma koliko se čovjek trudio
da otkrije, nikad ne može otkriti. Pa ni mudrac to ne može otkriti, iako
misli da zna.

9

1 Razmišljah o svemu tome i shvatih kako su i pravednici i mudraci, sa
djelima svojim, u Božjoj ruci; i čovjek ne razumije ni ljubavi ni mržnje, i
njemu su obje ispraznost. 2 Svima je ista kob, pravednomu kao i opakom,
čistomu i nečistomu, onomu koji žrtvuje kao i onomu koji ne žrtvuje;
jednako dobru kao i grešniku, onomu koji se zaklinje kao i onomu koji se
boji zakletve. 3 Najgore je od svega što biva pod suncem ovo: ista je kob
svima, ljudsko je srce puno zla, ludost je u srcima ljudi dok žive, a potom se
pridružuju mrtvima. 4 Jer onaj tko je među živima, ima nade: i živ pas više
vrijedi nego mrtav lav. 5 Živi barem znaju da će umrijeti, a mrtvi ne znaju
ništa niti imaju više nagrade, jer se zaboravlja i spomen na njih. 6 Davno je
nestalo i njihove ljubavi, i mržnje, i zavisti, i više nemaju udjela ni u čem
što biva pod suncem. 7 Zato s radošću jedi svoj kruh i vesela srca pij svoje
vino, jer se Bogu već prije svidjelo tvoje djelo. 8 U svako doba nosi haljine
bijele i ulja nek' ne ponestane na tvojoj glavi. 9 Uživaj život sa ženom koju

ljubiš u sve dane svojega ispraznog vijeka koji ti Bog daje pod suncem, jer to je tvoj udio u životu i u trudu kojim se trudiš pod suncem. 10 I što god nakaniš učiniti, učini dok možeš, jer nema ni djela, ni umovanja, ni spoznaje, ni mudrosti u Podzemlju u koje ideš. 11 Osim toga, vidjeh pod suncem: ne dobivaju trku hitri, ni boj hrabri; nema kruha za mudraca, ni bogatstva za razumne, ni milosti za učene, jer vrijeme i kob sve ih dostiže. 12 Čovjek ne zna svoga časa: kao ribe ulovljene u podmukloj mreži, i kao ptice u zamku uhvaćene, tako se hvataju sinovi ljudski u vrijeme nevolje koja ih iznenada spopada. 13 Još vidjeh pod suncem i ovu "mudrost" koja mi se učini velikom: 14 Bi jedan malen grad i u njem malo ljudi, a na nj udari velik kralj, opkoli ga i podiže oko njega velike opsadne tornjeve. 15 Ali se u njemu nađe čovjek siromah mudar koji spasi grad svojom mudrošću, a poslije se nitko nije sjećao toga čovjeka. 16 Ipak ja velim: bolja je mudrost nego jakost, ali se ne cijeni mudrost siromaha i ne slušaju njegove riječi. 17 Blage se riječi mudraca bolje čuju nego vika zapovjednika nad luđacima. 18 Mudrost više vrijedi nego bojno oružje, ali jedan jedini grešnik pokvari mnogo dobra.

10

1 Uginula muha usmrdi mirisno ulje, a i malo ludosti jače je od mudrosti i časti. 2 Mudrac kroči pravim putem, a luđak krivim. 3 Dovoljno je da luđak pođe putem: kako razbora nema, svakomu pokazuje da je lud. 4 Ako se na te digne vladaočev gnjev, ne ostavljaj svoga mjesta, jer blagost sprečava velike grijehe. 5 Ima zlo što ga vidjeh pod suncem kao prestupak koji dolazi od vladaoca: 6 ludost se podiže na najviša mjesta, a veliki zauzimaju niske položaje. 7 Vidjeh sluge na konjima, a knezove gdje idu pješice kao sluge. 8 Tko jamu kopa, u nju pada; i tko ruši zid, ujeda ga zmija. 9 Tko lomi kamenje, ono ga ranjava; tko cijepa drva, može nastradati. 10 Kad zatupi željezo i oštrica mu nije nabrušena, tada treba više snage; a nagrada mudrosti je uspjeh. 11 Ako zmija ujede prije čaranja, ništa onda opčaratelj ne koristi. 12 Pune su miline riječi iz usta mudraca, a bezumnika upropašćuju njegove usne. 13 On počinje svoje besjede ludošću i svršava ih potpunim bezumljem. 14 Luđak previše govori: čovjek ne poznaje budućnost, i tko mu može kazati što će poslije njega biti? 15 Luđake mori njihov trud; tko ne zna puta, ne može u grad. 16 Jao tebi, zemljo, kad ti je kralj premlad i knezovi se već ujutro goste. 17 Blago tebi, zemljo, kad ti je kralj plemenit i knezovi ti u svoje vrijeme blaguju da se okrijepe, a ne da se opiju. 18 S lijenosti se ugiblju grede, zbog nebrige prokišnjava kuća. 19 Ali su gozbe radi zabave i vino uveseljava život, a novci pribavljaju sve. 20 Ni u svojoj misli ne kuni kralja, ni u svojoj ložnici ne kuni bogataša, jer će ptice odnijeti glas i kleveta lako okrilati.

11

1 Baci kruh svoj na vodu i naći ćeš ga poslije mnogo vremena. 2 Podijeli sedmorici ili osmorici, jer ne znaš kakvo će zlo zadesiti zemlju. 3 Kad se oblaci napune kišom, prosiplju je na zemlju, a padne li drvo na jug ili na sjever, svejedno: gdje padne, ondje i ostaje. 4 Tko pazi na vjetar, ne sije, i tko gleda na oblake, ne žanje. 5 Kao što ne znaš koji je put vjetru ni kako postaju kosti u utrobi trudne žene, tako ne znaš ni djela Boga koji sve tvori. 6 Ujutro sij svoje sjeme, a navečer nek' ti ruka ne počiva. Jer ne znaš da li će biti bolje ovo ili ono, ili će oboje biti jednako dobro. 7 Ljupka je svjetlost

i ugodno je očima vidjeti sunce. 8 Ali ako čovjek živi i mnogo godina, neka
se uvijek veseli, a neka se sjeti da će tamnih dana biti mnogo. Ispraznost
je sve što će doći. 9 Zato se raduj, mladiću, za svoje mladosti, i veseli se u
danima svoga mladenaštva; idi putovima svoga srca i slijedi želje svojih
očiju; ali znaj da će ti za sve to suditi Bog. 10 Ukloni dakle jad iz svoga srca
i udalji bol od svojega tijela. Ali je isprazna i mladost i doba tamnih kosa.

12

1 I sjećaj se svoga Stvoritelja u danima svoje mladosti prije nego dođu zli
dani i prispiju godine kad ćeš reći: "Ne mile mi se." 2 Prije nego potamni
sunce i svjetlost, mjesec i zvijezde, i vrate se oblaci iza kiše. 3 U dan kad
zadrhte čuvari kuće i pognu se junaci, i dosađuju se mlinarice jer ih je
premalo, i potamne oni koji gledaju kroz prozore; 4 kad se zatvore ulična
vrata, oslabi šum mlina, kad utihne pjev ptice i zamru zvuci pjesme. 5 Kad
je put uzbrdo muka i svaki izlazak prijetnja; a badem je u cvatu, i skakavac
ne skače više, i koprov plot puca, jer čovjek ide u svoj vječni dom! A
narikače već se kreću ulicama. 6 Prije nego se prekine srebrna vrpca
i zlatna se svjetiljka razbije i razlupa se vrč na izvoru i slomi točak na
bunaru; 7 i vrati se prah u zemlju kao što je iz nje i došao, a duh se vrati
Bogu koji ga je dao. 8 Ispraznost nad ispraznostima, veli Propovjednik,
sve je ispraznost. 9 A osim toga što je sam Propovjednik bio mudar, on
je i narod učio mudrosti te je odmjerio, ispitao i sastavio mnogo mudrih
izreka. 10 Ujedno se Propovjednik trudio pronaći prikladne riječi i izravno
izraziti istinu. 11 Besjede su mudrih ljudi kao ostani i kao pobodeni kolci:
pastir se njima služi na dobro svojega stada. 12 I na kraju, sine moj, znaj
da je neizmjerno mnogo truda potrebno da se napiše knjiga i da mnogo
učenje umara tijelo. 13 Čujmo svemu završnu riječ: "Boj se Boga, izvršuj
njegove zapovijedi, jer - to je sav čovjek." 14 Jer sva će skrivena djela, bila
dobra ili zla, Bog izvesti na sud.

Pjesma nad pjesmama

1 Salomonova Pjesma nad pjesmama 2 Poljubi me poljupcem usta svojih,
ljubav je tvoja slađa od vina. 3 Miris najboljih mirodija, ulje razlito ime
je tvoje, zato te ljube djevojke. 4 Povuci me za sobom, bježimo! Kralj me
uveo u odaje svoje. Igrat ćemo se i radovati zbog tebe, slavit ćemo ljubav
tvoju više nego vino. Pravo je da te ljube. 5 Crna sam ali lijepa, kćeri
jeruzalemske, kao šatori kedarski, kao zavjese Salomonove. 6 Ne gledajte
što sam garava, to me sunce opalilo. Sinovi majke moje rasrdili se na mene,
postavili me da čuvam vinograde; a svog vinograda, koji je u meni, nisam
čuvala. 7 Reci mi, ti koga ljubi duša moja, gdje paseš, gdje se u podne
odmaraš, da ne lutam, tražeći te, oko stada tvojih drugova. 8 Ako ne znaš,
o najljepša među ženama, izađi i slijedi tragove stada i pasi kozliće svoje
oko pastirskih koliba. 9 Usporedio bih te s konjima pod kolima faraonovim,
o prijateljice moja. 10 Lijepi su obrazi tvoji među naušnicama, vrat tvoj pod
ogrlicama. 11 Učinit ćemo za tebe zlatne naušnice s privjescima srebrnim.
12 - Dok se kralj odmara na svojim dušecima, (tada) nard moj miriše.
13 Dragi mi je moj stručak smirne što mi među grudima počiva. 14 Dragi
mi je moj grozd ciprov u vinogradima engedskim. 15 - Gle, kako si lijepa,
prijateljice moja, gle, kako si lijepa, imaš oči kao golubica. 16 - Gle, kako si
lijep, dragi moj, gle, kako si mio. Zelenilo je postelja naša. 17 - Grede kuća
naših cedri su, a natkrovlje čempresi.

2

1 - Ja sam cvijet šaronski, ljiljan u dolu. 2 - Što je ljiljan među trnjem,
to je prijateljica moja među djevojkama. 3 - Što je jabuka među šumskim
stablima, to je dragi moj među mladićima; bila sam željna hlada njezina i
sjedoh, plodovi njeni slatki su grlu mome. 4 Uveo me u odaje vina i pokrio
me zastavom ljubavi. 5 Okrijepite me kolačima, osvježite jabukama, jer
sam bolna od ljubavi. 6 Njegova mi je lijeva ruka pod glavom, a desnom
me grli. 7 - Kćeri jeruzalemske, zaklinjem vas srnama i košutama poljskim,
ne budite, ne budite ljubav moju dok sama ne bude htjela! 8 Glas dragoga
moga! Evo ga, dolazi, prelijeće brda, preskakuje brežuljke. 9 Dragi je moj
kao srna, on je kao jelenče. Evo ga za našim zidom, gleda kroz prozore,
zaviruje kroz rešetke. 10 Dragi moj podiže glas i govori mi: “Ustani,
dragano moja, ljepoto moja, i dođi, 11 jer evo, zima je već minula, kiša
je prošla i nestala. 12 Cvijeće se po zemlji ukazuje, vrijeme pjevanja dođe i
glas se grličin čuje u našem kraju. 13 Smokva je izbacila prve plodove,
vinograd, u cvatu, miriše. Ustani, dragano moja, ljepoto moja i dođi.
14 Golubice moja, u spiljama kamenim, u skrovištima vrletnim, daj da ti
vidim lice i da ti čujem glas, jer glas je tvoj ugodan i lice je tvoje krasno.”
15 Pohvatajte lisice, male lisice što oštećuju vinograde, naše vinograde u
cvatu. 16 Dragi moj pripada meni, a ja njemu, on pase među ljiljanima.
17 Prije nego dan izdahne i sjene se spuste, vrati se, dragi moj: budi lagan
kao srna, kao lane na gori Beteru.

3

1 Po ležaju svome, u noćima, tražila sam onoga koga ljubi duša moja,
tražila sam ga, ali ga nisam našla. 2 Ustat ću dakle i optrčati grad, po

ulicama i trgovima tražit ću onoga koga ljubi duša moja: tražila sam ga,
ali ga nisam našla. 3 Sretoše me čuvari koji grad obilaze: “Vidjeste li onoga
koga ljubi duša moja?” 4 Tek što pođoh od njih, nađoh onoga koga ljubi
duša moja. Uhvatila sam ga i neću ga pustiti, dok ga ne uvedem u kuću
majke svoje, u ložnicu roditeljke svoje. 5 Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske,
srnama i košutama poljskim, ne budite, ne budite ljubav moju dok sama
ne bude htjela! 6 Što se to diže iz pustinje kao stup dima iz kada smirne i
tamjana i svih prašaka mirodijskih? 7 Gle, to je nosiljka Salomonova, oko
nje šezdeset kršnih momaka između najkršnijih u Izraelu. 8 Svi su vični
mačevima, za rat su izvježbani, svakome je sablja o boku zbog opasnosti
noćnih. 9 Sebi je prijestolje načinio kralj Salomon od drveta libanskoga.
10 Stupove je napravio od srebra, naslon od zlata, sjedište od grimiza,
unutra je sve ukrašeno ljubavlju kćeri jeruzalemskih. 11 Izađite, kćeri
sionske, i vidite kralja Salomona pod dijademom kojim ga mati ovjenčala
na dan svadbe njegove, na dan radosti njegova srca.

4

1 Kako si lijepa, prijateljice moja, kako si lijepa! Imaš oči kao golubica
(kad gledaš) ispod koprene. Kosa ti je kao stado koza što izađoše na brdo
Gilead. 2 Zubi su ti kao stado ovaca ostriženih kad s kupanja dolaze: idu
dvije i dvije kao blizanke i nijedna nije osamljena. 3 Usne su tvoje kao trake
od grimiza i riječi su tvoje dražesne, kao kriške mogranja tvoji su obrazi
pod koprenom tvojom. 4 Vrat ti je kao kula Davidova, za obranu sagrađena:
tisuću štitova visi na njoj, sve oklopi junački. 5 Tvoje su dvije dojke kao
dva laneta, blizanca košutina, što pasu među ljiljanima. 6 Prije nego dan
izdahne i sjene se spuste, poći ću na brdo smirne, na brežuljak tamjana.
7 Sva si lijepa, prijateljice moja, i nema mane na tebi. 8 Pođi sa mnom s
Libana, nevjesto, pođi sa mnom s Libana. Siđi s vrha Amane, s vrha Senira
i Hermona, iz lavljih spilja, s planina leopardskih. 9 Srce si mi ranila, sestro
moja, nevjesto, srce si mi ranila jednim pogledom svojim, jednim samim
biserom kolajne svoje. 10 Kako je slatka ljubav tvoja, sestro moja, nevjesto!
Slađa je ljubav tvoja od vina, a miris ulja tvojih ugodniji od svih mirisa.
11 S usana tvojih, nevjesto, saće kapa, pod jezikom ti je med i mlijeko,
a miris je haljina tvojih kao miris libanski. 12 Ti si vrt zatvoren, sestro
moja, nevjesto, vrt zatvoren i zdenac zapečaćen. 13 Mladice su tvoje vrt
mogranja pun biranih plodova: 14 nard i šafran, mirisna trska i cimet, sa
svim stabljikama tamjanovim, smirna i aloj s najboljim mirisima. 15 Zdenac
je u mom vrtu, izvor žive vode koja teče s Libana. 16 Ustani, sjevernjače,
duni, južni vjetre, duni nad vrtom mojim, neka poteku njegovi mirisi. Neka
dragi moj dođe u vrt svoj, neka jede najbolje plodove u njemu.

5

1 Došao sam u vrt svoj, o sestro moja, nevjesto, berem smirnu svoju
i balzam svoj, jedem med svoj i saće svoje, pijem vino svoje i mlijeko
svoje. Jedite, prijatelji, pijte i opijte se, mili moji! 2 Ja spavam, ali srce
moje bdi. Odjednom glas! Dragi moj mi pokuca: “Otvori mi, sestro moja,
prijateljice moja, golubice moja, savršena moja, glava mi je puna rose a
kosa noćnih kapi.” 3 “Svukla sam odjeću svoju, kako da je odjenem? Noge
sam oprala, kako da ih okaljam?” 4 Dragi moj promoli ruku kroz otvor, a
sva mi utroba uzdrhta. 5 Ustadoh da otvorim dragome svome, a iz ruke
mi prokapa smirna i poteče niz prste na ručku zavora. 6 Otvorih dragome

svome, ali on se već bijaše udaljio i nestao. Ostala sam bez daha kad je
otišao. Tražila sam ga, ali ga nisam našla, zvala sam, ali nije se odazvao.
7 Sretoše me čuvari koji grad obilaze, tukli su me, ranili i plašt mi uzeli
čuvari zidina. 8 Zaklinjem vas, kćeri jeruzalemske, ako nađete dragoga
moga, što ćete mu reći? Da sam bolna od ljubavi. 9 Što je tvoj dragi bolji
od drugih, o najljepša među ženama, što je tvoj dragi bolji od drugih te
nas toliko zaklinješ? 10 Dragi je moj bijel i rumen, ističe se među tisućama.
11 Glava je njegova kao zlato, zlato čisto, uvojci kao palmove mladice, crne
poput gavrana. 12 Oči su njegove kao golubi nad vodom potočnom; zubi
mu kao mlijekom umiveni, u okvir poredani. 13 Obrazi su njegovi kao lijehe
mirisnog bilja, kao cvijeće ugodno, usne su mu ljiljani iz kojih smirna teče.
14 Ruke su mu zlatno prstenje puno dragulja, prsa su njegova kao čista
bjelokost pokrita safirima. 15 Noge su mu stupovi od mramora na zlatnom
podnožju. Stas mu je kao Liban, vitak poput cedra. 16 Govor mu je sladak
i sav je od ljupkosti. Takav je dragi moj, takav je prijatelj moj, o kćeri
jeruzalemske.

6

1 Kamo je otišao dragi tvoj, o najljepša među ženama? Kuda je zamakao
dragi tvoj, da ga tražimo s tobom? 2 Dragi je moj sišao u svoj vrt k lijehama
mirisnog bilja da pase po vrtovima i da bere ljiljane. 3 Ja pripadam
dragome svome, dragi moj pripada meni, on pase među ljiljanima. 4 Lijepa
si, prijateljice moja, kao Tirsa, krasna si kao Jeruzalem, strašna kao vojska
pod zastavama. 5 Odvrati oči svoje od mene jer me zbunjuju. Kosa je
tvoja kao stado koza koje silaze s Gileada. 6 Zubi su ti kao stado ovaca
ostriženih kada s kupanja dolaze: idu dvije i dvije kao blizanke i nijedna
nije osamljena. 7 Kao kriške mogranja tvoji su obrazi pod koprenom
tvojom. 8 Ima šezdeset kraljica, osamdeset inoča, a djevojaka ni broja se
ne zna. 9 Ali je samo jedna golubica moja, savršena moja, jedina u majke,
izabrana u roditeljke svoje. Vidjele su je djevojke i nazvale je blaženom,
a kraljice i inoče hvale su joj izrekle. 10 Tko je ova koja dolazi kao što
zora sviće, lijepa kao mjesec, sjajna kao sunce, strašna kao vojska pod
zastavama? 11 Siđoh kroz nasade oraha da vidim mladice u dolinama, da
pogledam pupaju li vinogradi, cvatu li mogranji. 12 Ne znam kako, tek želja
moja pope me na kola naroda mog kneževskog.

7

1 Vrati se, Sulamko, vrati se, vrati se da te gledamo! Što ćete vidjeti na
Sulamki koja pleše u dva zbora? 2 Kako su krasni koraci tvoji u sandalama,
kćeri kneževska! Pregibi su bokova tvojih kao grivne stvorene rukom
umjetnika. 3 Pupak ti je kao okrugla čaša koja nikad nije bez pića. Trbuh
ti je kao stog pšenice ograđen ljiljanima. 4 Dvije su dojke tvoje dva laneta,
blizanca košutina. 5 Vrat je tvoj kao kula bjelokosna. Oči su tvoje kao
ribnjaci u Hešbonu kod vrata batrabimskih. Nos ti je kao kula libanska
što gleda prema Damasku. 6 Glava je tvoja kao brdo Karmel, a kosa na
glavi kao purpur i kralj se zapleo u njene pletenice. 7 Kako si lijepa i kako
si ljupka, o najdraža, među milinama! 8 Stas je tvoj kao palma, grudi su
tvoje grozdovi. 9 Rekoh: popet ću se na palmu da dohvatim vrške njezine, a
grudi će tvoje biti kao grozdovi na lozi, miris daha tvoga kao jabuke. 10 Usta
su tvoja kao najbolje vino. Koje odlazi ravno dragome mome kao što teče
na usnama usnulih. 11 Ja pripadam dragome svome i on je željan mene.

12 Dođi, dragi moj, ići ćemo u polja, noćivat ćemo u selima. 13 Jutrom ćemo
ići u vinograde da vidimo pupa li loza, zameće li se grožđe, jesu li procvali
mogranji. Tamo ću ti dati ljubav svoju. 14 Mandragore šire miris, u našim
kućama ima svakog voća, novoga i starog, za te sam ga čuvala, o najdraži
moj!

8

1 O, da si mi brat, da si sisao prsa majke moje, našla bih te vani, poljubila
bih te i nitko me zato ne bi prezirao. 2 Povela bih te i uvela u kuću majke
svoje koja me odgojila, pojila bih te najboljim vinom i sokom od mogranja.
3 Njegova mi je lijeva ruka pod glavom, a desnom me grli. 4 Zaklinjem vas,
kćeri jeruzalemske, ne budite, ne budite ljubav mojuš dok sama ne bude
htjela! 5 Tko je ta što dolazi iz pustinje, naslonjena na dragoga svoga?
Probudio sam te pod jabukom gdje te mati rodila, gdje te na svijet dala
roditeljka tvoja. 6 Stavi me kao znak na srce, kao pečat na ruku svoju,
jer ljubav je jaka kao smrt, a ljubomora tvrda kao grob. Žar je njezin
žar vatre i plamena Jahvina. 7 Mnoge vode ne mogu ugasiti ljubav niti je
rijeke potopiti. Da netko daje za ljubav sve što u kući ima, taj bi navukao
prezir na sebe. 8 Imamo malu sestru koja još nema grudi, što ćemo činiti
sa svojom sestrom kad bude riječ o njoj? 9 Ako bude poput zida, sagradit
ćemo na njemu krunište od srebra; ako bude poput vrata, utvrdit ćemo
ih cedrovim daskama. 10 Ja sam zid i grudi su moje kule: tako postadoh
u očima njegovim kao ona što nađe smirenje. 11 Salomon ima vinograd
u Baal Hamonu, dao ga je čuvarima i svaki mora donijeti za urod tisuću
srebrnjaka. 12 Moj vinograd je preda mnom: tebi, Salomone, tisuća, a
dvjesta onima što čuvaju plodove. 13 O ti, koja boraviš u vrtovima, drugovi
slušaju glas tvoj, daj da ga i ja čujem! 14 Pohitaj, mili moj, budi kao srna i
kao jelenče na gorama mirisnim!

Izaija

1 Viđenje Izaije, sina Amosova, koje je imao o Judeji i Jeruzalemu u
dane Uzije, Jotama, Ahaza i Ezekije, kraljeva judejskih. 2 Čujte, nebesa,
poslušaj, zemljo, jer Jahve govori: “Sinove sam ti odgojio, podigao, al'
se oni od mene odvrgoše. 3 Vo poznaje svog vlasnika, a magarac jasle
gospodareve - Izrael ne poznaje, narod moj ne razumije.” 4 Jao, grešna li
naroda, puka u zlu ogrezla, roda zlikovačkog, pokvarenih sinova! Jahvu
ostaviše, prezreše Sveca Izraelova, njemu su okrenuli leđa. 5 TÓa gdje da
vas još udarim, odmetnici tvrdokorni? Sva je glava bolna, srce iznemoglo;
6 od pete do glave nidje zdrava mjesta, već ozljede, modrice, otvorene
rane, ni očišćene, ni povijene, ni uljem ublažene. 7 Zemlja vam opustje,
gradove oganj popali, njive vam na oči haraju tuđinci - pustoš k'o kad
propade Sodoma. 8 Kći sionska ostade kao koliba u vinogradu, kao pojata
u polju krastavaca, kao grad opsjednut. 9 Da nam Jahve nad Vojskama
ne ostavi Ostatak, bili bismo k'o Sodoma, Gomori slični. 10 Čujte riječ
Jahvinu, glavari sodomski, poslušaj zakon Boga našega, narode gomorski!
11 “Što će mi mnoštvo žrtava vaših?” - govori Jahve. - “Sit sam ovnujskih
paljenica i pretiline gojne teladi. I krv mi se ogadi bikova, janjaca i jaradi.
12 Kad mi lice vidjet' dolazite, tko od vas ište da gazite mojim predvorjima?
13 Prestanite mi nositi ništavne prinose, kad mi omrznu. Mlađaka, subote
i sazive - ne podnosim zborovanja i opačine. 14 Mlađake i svetkovine
vaše iz sve duše mrzim - teški su mi, podnijet' ih ne mogu! 15 Kad na
molitvu ruke širite, je od vas oči odvraćam. Molitve samo množite, ja vas
ne slušam. Ruke su vam u krvi ogrezle, 16 operite se, očistite. Uklonite
mi s očiju djela opaka, prestanite zlo činiti! 17 Učite se dobrim djelima:
pravdi težite, ugnjetenom pritecite u pomoć, siroti pomozite do pravde,
za udovu se zauzmite.” 18 “Hajde, dakle, da se pravdamo,” govori Jahve.
“Budu l' vam grijesi kao grimiz, pobijeljet će poput snijega; kao purpur
budu li crveni, postat će kao vuna. 19 Htjednete l' me poslušati, uživat
ćete plodove zemaljske. 20 U buntovništvu ako ustrajete, proždrijet će
vas mač.” Tako usta Jahvina govorahu. 21 Kako li posta bludnicom tvrđa
vjerna? Bješe puna pravičnosti, pravda u njoj stolovala, a sad - ubojice.
22 Srebro ti se u trosku obratilo, vino ti se razvodnjelo. 23 Knezovi se tvoji
odmetnuli, s tatima se pobratili. Svi za mitom hlepe, za darovima lete.
Siroti pravdu uskraćuju, udovička parnica ne stiže k njima. 24 Stog ovako
govori Jahve, Gospod nad Vojskama, Junak Izraelov: “Ah, kad se iskalim
na protivnicima i osvetim dušmanima! 25 Kada na te ruku pružim, da
lužinom tvoju trosku očistim, da iz tebe uklonim olovo! 26 Da ti opet
postavim suce kao negda, savjetnike kao u početku, pa da te zovu Gradom
pravednim, Tvrđom vjernosti.” 27 Sud pravedni otkupit će Sion, a pravda
obraćenike njegove. 28 Otpadnici i grešnici skršit će se zajedno, a oni što
Jahvu napuštaju poginut će. 29 Da, stidjet ćete se zbog hrastova što ih sad
obožavate i crvenjet ćete zbog gajeva u kojima sad uživate. 30 Jer, bit ćete
poput hrasta osušena lišća i poput gaja u kojem vode nema. 31 Junak će
biti kučina, a iskra djelo njegovo, zajedno će izgorjeti, a nikoga da ugasi.

2

1 Viđenje Izaije, sina Amosova, o Judeji i Jeruzalemu: 2 Dogodit će se
na kraju dana: Gora Doma Jahvina bit će postavljena vrh svih gora,
uzvišena iznad svih bregova. K njoj će se stjecati svi narodi, 3 nagrnut
će mnoga plemena i reći: "Hajde, uziđimo na Goru Jahvinu, pođimo u
Dom Boga Jakovljeva! On će nas naučiti svojim putovima, hodit ćemo
stazama njegovim. Jer će iz Siona Zakon doći, iz Jeruzalema riječ Jahvina."
4 On će biti sudac narodima, mnogim će sudit' plemenima, koji će mačeve
prekovati u plugove, a koplja u srpove. Neće više narod dizat' mača protiv
naroda nit' se više učit' ratovanju. 5 Hajde, dome Jakovljev, u Jahvinoj
hodimo svjetlosti! 6 Da, ti si svoj odbacio narod, dom Jakovljev, jer je pun
vračeva s istoka i gatara kao Filistejci, bratime se s tuđincima. 7 Zemlja
mu je puna srebra i zlata i blagu mu kraja nema; zemlja mu je puna konja,
kolima mu broja nema. 8 Zemlja mu je prepuna kumira i oni se klanjaju
pred djelom ruku svojih, pred onim što njihovi načiniše prsti. 9 Smrtnik
će se poviti, čovjek sniziti; ne praštaj im. 10 Uđi među pećine, skrij se
u prašinu, pred užasom Jahvinim, pred sjajem veličanstva njegova, kad
ustane da potrese zemlju. 11 Ohol pogled bit će skršen i bahatost ljudska
ponižena. Jahve će se uzvisiti, on jedini - u dan onaj. 12 Da, bit će to
dan Jahve nad Vojskama, protiv svih oholih i bahatih, protiv sviju što se
uzvisiše, da ih obori; 13 protiv svih cedrova libanonskih i svih hrastova
bašanskih; 14 protiv svih gora uznositih i svih bregova uzdignutih; 15 protiv
svake visoke tvrđe i svih tvrdih zidina; 16 protiv sveg brodovlja taršiškog
i svih brodova raskošnih. 17 Oholost ljudska skršit će se i bahatost ljudska
poniziti. Jahve će se uzvisiti, on jedini - u dan onaj, 18 i kumiri će netragom
nestati. 19 Uđite u rupe među pećinama i u spilje zemaljske pred užasom
Jahvinim, pred sjajem veličanstva njegova, kad ustane da potrese zemlju.
20 U dan onaj: bacit će svaki svoje srebro i zlatne kumire koje sebi načini
da im se klanja, 21 kad uteče u šupljine pećina i u raspukline stijena pred
užasom Jahvinim, pred sjajem veličanstva njegova, kad ustane da potrese
zemlju. 22 Čuvajte se, dakle, čovjeka koji ima samo jedan dah u nosnicama:
jer što vrijedi?

3

1 Gle, Gospod, Jahve nad Vojskama, oduzima Jeruzalemu i Judeji svaku
potporu, pomoć u kruhu i pomoć u vodi, 2 junaka i ratnika, suca i proroka,
vrača i starješinu, pedesetnika i odličnika, 3 savjetnika i mudra gatara i
onoga što se bavi čaranjem. 4 "A za glavare postavljam im djecu, dajem
deranima da njima vladaju." 5 Ljudi se glože jedan s drugim i svaki s
bližnjim svojim; dijete nasrće na starca, prostak na odličnika 6 te svatko
brata hvata u očinskoj kući: "Ti imaš plašt, budi nam glavarom, uzmi u
ruke ovo rasulo!" 7 A on će se, u dan onaj, braniti: "Neću da budem vidar,
nema u mene ni kruha ni plašta: ne stavljajte me narodu za glavara."
8 Jeruzalem se ruši i pada Judeja, jer im se jezik i djela Jahvi protive te
prkose pogledu Slave njegove. 9 Lice njihovo protiv njih svjedoči, razmeću
se grijehom poput Sodome i ne kriju ga, jao njima, sami sebi propast
spremaju. 10 Kažite: "Blago pravedniku, hranit će se plodom djela svojih!
11 Jao opakome, zlo će mu biti, na nj će pasti djela ruku njegovih." 12 Deran
tlači narod moj i žene njime vladaju. O narode moj, vladaoci te tvoji zavode
i raskapaju put kojim hodiš. 13 Ustade Jahve da se popravda s narodom
svojim, 14 Jahve dolazi na sud sa starješinama i glavarima svog naroda:

“Vinograd ste moj opustošili, u vašim je kućama što oteste siromahu. 15 S
kojim pravom narod moj tlačite i gazite lice siromaha?” - riječ je Jahve,
Gospoda nad Vojskama. 16 I reče Jahve: “Što se to ohole kćeri sionske te
ispružena vrata hode, okolo okom namiguju, koracima sitnim koracaju,
grivnama na nozi zveckaju? 17 Oćelavit će Gospod tjeme kćeri sionskih,
obnažit će Jahve golotinju njihovu.” 18 U onaj će dan Gospod strgnuti
sve čime se ona ponosi: ukosnice i mjesečiće, 19 naušnice, narukvice i
koprene, 20 poveze, lančiće, pojaseve, bočice s miomirisima i privjese,
21 prstenje i nosne prstenove, 22 skupocjene haljine i plašteve, prijevjese i
torbice, 23 zrcala i košuljice, povezače i rupce. 24 Mjesto miomirisa, smrad;
mjesto pojasa, konopac; mjesto kovrča, tjeme obrijano; mjesto gizdave
halje, kostrijet; mjesto ljepote, žig. 25 Muževi tvoji od mača će pasti, junaci
tvoji u kreševu. 26 Vrata će tvoja kukat' i tugovati, na zemlji ćeš sjedit'
napuštena.

4

1 I sedam će se žena jagmiti za jednoga čovjeka - u dan onaj: “Svoj
ćemo kruh jesti,” reći će, “i u halje se svoje oblačiti, daj nam samo da
tvoje nosimo ime, skini sa nas svu sramotu našu.” 2 U onaj će dan izdanak
Jahvin biti na diku i na slavu, a plod zemlje na ponos i ures spašenima u
Izraelu. 3 Koji ostanu na Sionu i prežive u Jeruzalemu, zvat će se “sveti”
i bit će upisani da u Jeruzalemu žive. 4 Kad Gospod spere ljagu kćeri
sionskih i obriše s Jeruzalema krv prolivenu dahom suda i dahom što
spaljuje, 5 sazdat će Jahve nad svom Gorom sionskom i nad svima što ondje
budu zborovali oblak s dimom danju, a noću sjaj ognja žarkoga. Jer, vrh
svega Slava će biti zaklon 6 i sjenica da zasjenjuje danju od pripeke, štit i
utočište od pljuska i oluje.

5

1 Zapjevat ću svojemu dragome, pjesmu svog ljubljenog njegovu vino-
gradu. Moj je dragi imao vinograd na brežuljku rodnome. 2 Okopa ga,
iskrči kamenje, posadi ga lozom plemenitom. Posred njega kulu on podiže
i u nj tijesak metnu. Nadaše se da će uroditi grožđem, a on izrodi vinjagu.
3 Sad, žitelji jeruzalemski i ljudi Judejci, presudite između mene i vinograda
mojega. 4 Što još mogoh učiniti za svoj vinograd a da nisam učinio? Nadah
se da će uroditi grožđem, zašto vinjagu izrodi? 5 No sad ću vam reći što
ću učiniti od svog vinograda: plot ću mu soriti da ga opustoše, zidinu
razvaliti da ga izgaze. 6 U pustoš ću ga obratiti, ni obrezana ni okopana,
nek' u drač i trnje sav zaraste; zabranit ću oblacima da dažde nad njime.
7 Vinograd Jahve nad Vojskama dom je Izraelov; izabrani nasad njegov
ljudi Judejci. Nadao se pravdi, a eto nepravde, nadao se pravičnosti, a
eto vapaja. 8 Jao vama koji kuću kući primičete i polje s poljem sastavljate,
dok sve mjesto ne zauzmete te postanete jedini u zemlji. 9 Na uši moje reče
Jahve nad Vojskama: “Doista, mnoge će kuće opustjeti, velike i lijepe, bit
će bez žitelja. 10 Deset rali vinograda dat će samo bačvicu, mjera sjemena
dat će samo mjericu.” 11 Jao onima što već jutrom na uranku žestokim
se pićem zalijevaju i kasno noću sjede vinom raspaljeni. 12 Na gozbama
im harfe i citare, bubnjevi i frule uz vino, a za djelo Jahvino ne mare,
ne gledaju djelo ruku njegovih. 13 Stoga će u ropstvo narod moj odvesti,
jer nema razumnosti, odličnici njegovi od gladi će umirati, puk njegov
od žeđi će gorjeti. 14 Da, Podzemlje će razvaliti ždrijelo, razjapit će ralje

neizmjerne da se u njih strmoglave odličnici mu i mnoštvo sa svom grajom
i veseljem! 15 Smrtnik će nikom poniknuti, ponizit' se čovjek, oborit će se
pogled silnih. 16 Jahve nad Vojskama uzvisit će se sudom, i Bog će sveti
otkrit' svetost svoju. 17 Jaganjci će pasti kao na pašnjacima, a jarci će
brstiti po ruševinama bogataškim. 18 Jao onima koji na se krivnju vuku
volovskom užadi i grijeh kolskim konopcem - 19 onima što govore: “Neka
pohiti, neka poteče s djelom svojim da bismo ga vidjeli, neka se približi i
završi naum Sveca Izraelova da bismo znali!” 20 Jao onima koji zlo dobrom
nazivaju, a dobro zlom, koji od tame svjetlost prave, a od svjetlosti tamu,
koji gorko slatkim čine, a slatko gorkim! 21 Jao onima koji su mudri u
svojim očima i pametni sami pred sobom! 22 Jao onima koji su jaki u
vinu i junaci u miješanju jakih pića; 23 onima koji za mito brane krivca, a
pravedniku uskraćuju pravdu! 24 Zato, kao što plameni jezici proždiru
slamu i kao što nestaje suha trava u plamenu, tako će korijen njihov
istrunuti, poput praha razletjet' se pupoljak njihov, jer odbaciše Zakon
Jahve nad Vojskama i prezreše riječ Sveca Izraelova. 25 Zato se raspali
gnjev Jahvin protiv njegova naroda, i on diže ruku na nj i udari ga te
se potresoše gore: trupla njihova leže k'o smeće po ulicama, ali gnjev se
njegov još ne smiri, ruka mu je sveđer podignuta. 26 On podiže stijeg ratni
narodu dalekom, zazviždi mu na kraj zemlje, i gle: brzo, spremno hita.
27 U njemu nema trudna ni sustala, ni dremljiva niti snena, oko boka pojas
ne otpasuje, na obući ne driješi remena. 28 Strijele su mu dobro zašiljene,
lukovi mu svi zapeti, kremen su kopita konja njegovih, vihor su točkovi
bojnih mu kola. 29 Rika mu je k'o u lava i riče k'o lavovi mladi, reži, grabi
plijen i odnosi, a nikoga da mu ga istrgne. 30 U dan onaj režat će na njega
k'o što more buči. Pogledaš li zemlju - sve tmina, tjeskoba, svjetlost proguta
tmina oblačna.

6

1 One godine kad umrije kralj Uzija, vidjeh Gospoda gdje sjedi na
prijestolju visoku i uzvišenu. Skuti njegova plašta ispunjahu Svetište.
2 Iznad njega stajahu serafi; svaki je imao po šest krila: dva krila da
zakloni lice, dva da zakrije noge, a dvama je krilima letio. 3 I klicahu
jedan drugome: “Svet! Svet! Svet Jahve nad Vojskama! Puna je sva zemlja
Slave njegove!” 4 Od gromka glasa onih koji klicahu stresoše se dovraci na
pragovima, a Dom se napuni dimom. 5 Rekoh: “Jao meni, propadoh, jer
čovjek sam nečistih usana, u narodu nečistih usana prebivam, a oči mi
vidješe Kralja, Jahvu nad Vojskama!” 6 Jedan od serafa doletje k meni:
u ruci mu žerava koju uze kliještima sa žrtvenika; 7 dotače se njome
mojih usta i reče: “Evo, usne je tvoje dotaklo, krivica ti je skinuta i grijeh
oprošten.” 8 Tad čuh glas Gospodnji: “Koga da pošaljem? I tko će nam
poći?” Ja rekoh: “Evo me, mene pošalji!” 9 On odgovori: “Idi i reci tom
narodu: 'Slušajte dobro, al' nećete razumjeti, gledajte dobro, al' nećete
spoznati.' 10 Otežaj salom srce tom narodu, ogluši mu uši, zaslijepi oči, da
očima ne vidi, da ušima ne čuje i srcem da ne razumije kako bi se obratio i
ozdravio.” 11 Ja rekoh: “Dokle, o Gospode?” On mi odgovori: “Dok gradovi
ne opuste i ne ostanu bez žitelja, dok kuće ne budu bez ikoga živa, i zemlja
ne postane pustoš, 12 dok Jahve daleko ne protjera ljude. Haranje veliko
pogodit će zemlju, 13 i ostane li u njoj još desetina, i ona će biti zatrta poput
duba kad ga do panja posijeku. Panj će njihov biti sveto sjeme.”

7

1 U dane judejskoga kralja Ahaza, sina Jotamova, sina Uzijina, aramski
kralj Rason i izraelski kralj Pekah, sin Remalijin, zavojštiše na Jeruzalem,
ali ga ne mogoše zauzeti. 2 Tada dojaviše domu Davidovu: “Aramci se
utaborili u Efrajimu.” Na tu vijest uzdrhta srce kraljevo i srce svega
naroda, kao što u šumi drveće ustrepti od vjetra. 3 I Jahve reče Izaiji: “Iziđi
pred Ahaza, ti i sin tvoj Šear Jašub, do nakraj vodovoda gornjeg ribnjaka
na putu u Valjarevo polje. 4 Reci mu: 'Pazi, smiri se, ne boj se, i nek' ti
ne premire srce od ovih dvaju ugaraka zadimljenih, od raspaljenog bijesa
Rasona aramskog i sina Remalijina, 5 jer Aram, Efrajim i sin Remalijin
smisliše tvoju propast.' 6 Pođimo, rekoše, na Judeju, uplašimo je i osvojimo
da u njoj zakraljimo sina Tabelova. 7 Ovako govori Jahve Gospod: 'To se
neće zbiti: toga biti neće! 8 [8a] Damask je glava Aramcima, a Damasku je
glava Rason; 9 Samarija je glava Efrajimcima, a Samariji glava je Remalija.
[8b]Još šezdeset i pet godina, i Efrajim, razoren, neće više biti narod. [9b]
Ako se na me ne oslonite, održat' se nećete!” 10 Jahve opet progovori
Ahazu i reče mu: 11 “Zaišti od Jahve, Boga svoga, jedan znak za sebe iz
dubine Podzemlja ili gore iz visina.” 12 Ali Ahaz odgovori: “Ne, neću iskati
i neću iskušavati Jahvu.” 13 Tada reče Izaija: “Čujte, dome Davidov. Zar
vam je malo dodijavati ljudima, pa i Bogu mom dodijavate! 14 Zato, sam će
vam Gospodin dati znak: Evo, začet će djevica i roditi sina i nadjenut će mu
ime Emanuel! 15 Vrhnjem i medom on će se hraniti dok ne nauči odbacivat'
zlo i birati dobro. 16 Jer prije nego dječak nauči odbacivat' zlo i birati dobro,
opustjet će zemlja, zbog koje strepiš, od dvaju kraljeva. 17 Protiv tebe i
protiv tvog naroda i protiv kuće oca tvojega dovest će Jahve dane kakvih
ne bijaše otkad se Efrajim odvoji od Jude - kralja asirskoga. 18 U dan onaj
zazviždat će Jahve muhama na ušću egipatskih rijeka i pčelama u zemlji
asirskoj 19 da dođu i popadaju po strmim dolovima, po rasjelinama stijena,
po svim trnjacima i svim pojilištima. 20 U dan onaj Gospod će obrijati
britvom najmljenom s onu stranu Eufrata - kraljem asirskim - kosu s glave,
dlake s nogu i bradu s obraza. 21 U dan onaj svatko će hraniti po kravu
i dvije ovce 22 i od obilja mlijeka koje će mu dati hranit će se vrhnjem;
vrhnjem i medom hranit će se koji god u zemlji preostanu. 23 U dan onaj
gdje god bijaše tisuću čokota, vrijednih tisuću srebrnika, izrast će drač i
trnje. 24 Onamo će polaziti sa strijelom i lukom, jer sva će zemlja u drač i
trnje zarasti. 25 A po svim gorama gdje se motikom kopalo nitko više neće
ići, strašeći se trnja i drača: onuda će goveda pasti i gaziti ovce.”

8

1 Reče Jahve: “Uzmi veliku ploču i napiši na njoj ljudskim pismom:
Maher Šalal Haš Baz - Brz grabež - hitar plijen.” 2 Potom uzeh vjerne
svjedoke, svećenika Uriju i Zahariju, sina Berekjina. 3 Približih se proročici
te ona zače i rodi sina. Jahve mi reče: “Nazovi ga Maher Šalal Haš Baz,
4 jer prije no što dijete počne tepati 'tata' i 'mama', nosit će se pred kralja
asirskog sve bogatstvo Damaska i plijen Samarije.” 5 I opet mi reče Jahve:
6 “Jer narod ovaj odbacuje mirne tekućice Šiloaha, a dršće pred Rasonom
i pred sinom Remalijinim, 7 navest će Gospod na vas vodu Eufrata, silnu i
veliku - kralja asirskog i svu slavu njegovu - i ona će izići iz rukava svoga,
preliti se preko svih obala; 8 provalit će u Judeju, razlit' se i poplaviti
je, popeti se do grla njezina; i krila će svoja raširiti preko cijele tvoje

zemlje, o Emanuele.” 9 Udružite se samo, narodi, al' bit ćete smrvljeni!
Poslušajte, vi kraljevi daleki, pašite se, bit ćete smrvljeni, pašite se, bit
ćete smrvljeni! 10 Kujte naum - bit će uništen, dogovarajte se samo, bit
će uzalud, jer s nama je Bog! 11 Jer, ovako mi reče Jahve, kad me rukom
uhvatio i opomenuo da ne idem putem kojim narod ovaj ide: 12 “Ne zovite
urotom sve što narod ovaj urotom zove; ne bojte se čega se on boji i
nemajte straha. 13 Jahve nad Vojskama - on jedini nek' vam svet bude;
jedino se njega bojte, strah od njega nek' vas prožme. 14 On će vam biti
zamka i kamen spoticanja i stijena posrtanja za obje kuće Izraelove, zamka
i mreža svim Jeruzalemcima. 15 Mnogi će od njih posrnuti, pasti, razbiti se,
zaplesti se, uhvatiti.” 16 Pohrani ovo svjedočanstvo, zapečati ovu objavu
među učenicima svojim: 17 Čekat ću Jahvu koji je lice svoje sakrio od doma
Jakovljeva - u njega ja se uzdam. 18 Evo, ja i djeca koju mi Jahve dade
Izraelu smo znak i znamenje od Jahve nad Vojskama što prebiva na Gori
sionskoj. 19 Reknu li vam: “Duhove pitajte i vrače koji šapću i mrmljaju” -
dakako, narod mora pitati svoje “bogove” i za žive u mrtvih se raspitivati!
- 20 Uza Zakon! Uza svjedočanstvo! Tko ne rekne tako, zoru neće dočekati.
21 Lutat će zemljom potlačen i gladan, izgladnjela bijes će ga spopasti,
proklinjat će svoga kralja i svog Boga. Okrene l' se k nebu, 22 pogleda l'
po zemlji, gle, svuda samo mrak i strava, svuda tmina tjeskobna. Ali će
se tama raspršiti, 23 jer više neće biti mraka gdje je sad tjeskoba. 24 U
prvo vrijeme on obescijeni zemlju Zebulunovu i zemlju Naftalijevu, al' u
vrijeme posljednje on će proslaviti Put uz more, s one strane Jordana -
Galileju pogansku.

9

1 Narod koji je u tmini hodio svjetlost vidje veliku; one što mrklu zemlju
obitavahu svjetlost jarka obasja. 2 Ti si radost umnožio, uvećao veselje, i
oni se pred tobom raduju kao što se ljudi raduju žetvi, k'o što kliču kad
se dijeli plijen. 3 Teški jaram njegov, prečku što mu pleća pritiskaše, šibu
njegova goniča slomi kao u dan midjanski. 4 Da, sva bojna obuća, svaki
plašt krvlju natopljen izgorjet će i bit će ognju hrana. 5 Jer, dijete nam
se rodilo, sina dobismo; na plećima mu je vlast. Ime mu je: Savjetnik
divni, Bog silni, Otac vječni, Knez mironosni. 6 Nadaleko vlast će mu se
sterat' i miru neće biti kraja nad prijestoljem Davidovim, nad kraljevstvom
njegovim: učvrstit će ga i utvrdit u pravu i pravednosti. Od sada i dovijeka
učinit će to privržena ljubav Jahve nad Vojskama. 7 Gospod posla riječ
protiv Jakova i ona pade na Izraela. 8 Sazna je sav narod njegov, Efrajim
i stanovnici Samarije koji govorahu naduta i ohola srca: 9 “Opeke nam
popadaše, gradit ćemo od tesanika; sasjekoše nam divlje smokve, cedre
ćemo posaditi.” 10 Al' Jahve podiže na brdo Sion njegove protivnike i
podbada neprijatelje njegove: 11 Aram s istoka, Filistejce sa zapada, da
svim ustima proždiru Izraela. Na sve to gnjev se njegov neće smiriti, ruka
će mu ostat' ispružena. 12 Ali se narod nije obratio onom koji ga je b§io,
ne tražiše Jahvu nad Vojskama. 13 Zato Jahve odsiječe Izraelu glavu i rep,
palmu i rogoz u jednom danu. 14 Starješina i odličnik - to je glava; prorok,
učitelj laži - to je rep. 15 Oni što vode narod taj - zavode ga, a koji se vodit'
daju - propali su. 16 Stog' mu Gospod neće poštedjet' mladića, sirotama
njegovim i udovicama smilovat' se neće. Sav je taj narod bezbožan i zao,
na sva usta bezumno govori. Na sve to gnjev se njegov neće smiriti, ruka
će mu ostat' ispružena. 17 Da, bezbožnost se k'o oganj razmahala, drač i

trnje proždire, pa upali šumsku guštaru, stupovi se dima podižu. 18 Plamti
zemlja od gnjeva Jahvina, narod ognju hrana postaje. Nitko ni brata svog
ne štedi, [19b] svatko jede meso svog susjeda. 19 [19a] Proždire zdesna,
i opet je gladan; guta slijeva, i opet sit nije: 20 Manaše Efrajima, Efrajim
Manašea, obojica zajedno Judu. Na sve to gnjev se njegov neće smiriti,
ruka će mu ostat' ispružena.

10

1 Jao onima koji izdaju odredbe nepravedne, koji ispisuju propise
tlačiteljske; 2 koji uskraćuju pravdu ubogima i otimlju pravo sirotinji
mog naroda, da oplijene udovice, da opljačkaju sirote! 3 Što ćete činiti
u dan kazne kad izdaleka propast dođe? Kom ćete se za pomoć uteći,
gdje ostaviti blago svoje 4 da se ne morate među roblje pognuti, pasti
među poklanima? Na sve to gnjev se njegov neće smiriti, ruka će mu
ostat' ispružena. 5 Jao Asiru, šibi gnjeva mojega, prutu kojim srdžba moja
zamahuje! 6 Na puk ga poslah nevjeran, na narod što me razjari, da ga
oplijeni i opljačka, da ga izgazi k'o blato na ulici. 7 Ali on nije tako mislio
i u srcu nije tako sudio, već u srcu zasnova zator, istrebljenje mnogih
naroda. 8 Govoraše: “Nisu li svi knezovi moji kraljevi? 9 Nije li Kalno
kao Karkemiš? Nije li Hamat kao Arpad, Samarija kao Damask? 10 Kao što
mi ruka dosegnu kraljevstva kumira, bogatija kipovima od Jeruzalema i
Samarije, 11 kao što učinih sa Samarijom i kumirima njenim, neću li učiniti
s Jeruzalemom i s likovima njegovim?” 12 I kad dovrši Gospod sve djelo
svoje na gori Sionu i u Jeruzalemu, kaznit će plod ohola srca kralja asirskog
i drskost njegovih ponositih očiju. 13 Jer reče: “Učinih snagom svoje ruke i
mudrošću svojom, jer sam uman; uklonih međe narodima i blaga njihova
opljačkah, kao junak oborih one što sjede na prijestoljima. 14 Ruka moja
kao gnijezda zgrabi bogatstva naroda. Kao što se kÓupe ostavljena jaja,
zemlju svu sam pokupio i nikog ne bi krilima da zalepeće, kljun otvori,
zapijuče.” 15 Zar se hvali sjekira povrh onog koji njome siječe? Hoće li
se oholit' pila povrh onog koji njome pili? K'o da šiba maše onim koji je
podiže, il' štap diže onog koji drvo nije; 16 Jahve nad Vojskama poslat će
stoga gojaznima njegovim skončanje, slavu će mu ognjem potpaliti, kao
što se vatra potpiruje. 17 Svjetlost Izraelova bit će poput ognja, Svetac
njegov kao plamen koji će zapalit' i proždrijeti drač njegov i trnje njegovo
u jednome danu. 18 I krasotu njegovih šuma i voćnjaka uništit će od srčike
do kore, ona će biti k'o bolesnik što se trne; 19 ostatak stabala šumskih bit
će lako izbrojiti - dijete će ih lako popisati. 20 U onaj dan: Ostatak Izraelov i
preživjeli iz kuće Jakovljeve neće se više oslanjati na onoga koji ih bije, već
će se iskreno oslanjati na Jahvu, Sveca Izraelova. 21 Ostatak će se vratiti,
ostatak Jakovljev Bogu jakome. 22 Zaista, o Izraele, sve da naroda tvojega
ima kao pijeska u moru, samo će se Ostatak njegov vratiti. Određeno je
uništenje, pravda se prelila, 23 Jahve, Gospod nad Vojskama, poharat će,
kako odredi, svu zemlju. 24 Zato ovako govori Jahve nad Vojskama: “O
narode moj što prebivaš na Sionu, ne boj se Asira kad te šibom tuče, kad
štap diže na tebe. 25 Jer, još malo, vrlo malo, i gnjev moj će prestati, moja
će ih jarost uništiti.” 26 Na nj će Jahve nad Vojskama bičem zamahnuti,
kao kad udari Midjan na stijeni Orebu, i štap će dići nad more k'o na putu
egipatskom. 27 U onaj dan: s leđa će ti breme pasti i jaram njegov s vrata će
ti nestat'. 28 Ide on od Rimona, dolazi na Ajat, prelazi Migron, u Mikmasu
breme odlaže. 29 Prelaze klance, u Gebi im je noćište; Rama dršće, Gibea

Šaulova bježi. 30 Viči iza glasa, Bat Galime! Slušaj ga, Lajšo! Odgovori
mu, Anatote! 31 Madmena pobježe, utekoše stanovnici gebimski. 32 Još
danas zaustavit će se u Nobu, rukom prijeti gori Kćeri sionske, Brijegu
jeruzalemskom. 33 Gle, Jahve, Gospod nad Vojskama, kreše grane silom
strahovitom: najviši su vršci posječeni, ponajviši sniženi. 34 Pod sjekirom
pada šumska guštara, sa slavom svojom pada Libanon.

11

1 Isklijat će mladica iz panja Jišajeva, izdanak će izbit' iz njegova
korijena. 2 Na njemu će duh Jahvin počivat', duh mudrosti i umnosti, duh
savjeta i jakosti, duh znanja i straha Gospodnjeg. 3 Prodahnut će ga strah
Gospodnji: neće suditi po viđenju, presuđivati po čuvenju, 4 već po pravdi
će sudit' ubogima i sud prav izricat' bijednima na zemlji. Šibom riječi
svoje ošinut će silnika, a dahom iz usta ubit' bezbožnika. 5 On će pravdom
opasati bedra, a vjernošću bokove. 6 Vuk će prebivati s jagnjetom, ris ležati
s kozlićem, tele i lavić zajedno će pasti, a djetešce njih će vodit'. 7 Krava i
medvjedica zajedno će pasti, a mladunčad njihova skupa će ležati, lav će
jesti slamu k'o govedo. 8 Nad rupom gujinom igrat će se dojenče, sisanče
će ruku zavlačiti u leglo zmijinje. 9 Zlo se više neće činiti, neće se pustošiti
na svoj svetoj gori mojoj: zemlja će se ispuniti spoznajom Jahvinom kao
što se vodom pune mora. 10 U dan onaj: Jišajev izdanak, dignut kao stijeg
narodima, puci će željno tražiti. I prebivalište njegovo bit će slavno. 11 U
dan onaj: Jahve će drugi put ruku pružiti da otkupi Ostatak svoga naroda,
one što ostanu iz Asira i iz Egipta, iz Patrosa, Kuša i Elama, iz Šineara,
Hamata i s morskih otoka. 12 Podignut će stijeg narodima, sabrat će Izraelu
prognanike i skupiti Judi raspršene sa sva četiri kraja zemlje. 13 Ljubomor
će nestat' Efrajimov, bit će istrijebljeni dušmani Judini; Efrajim neće više
zavidjeti Judi, a Juda neće biti neprijatelj Efrajimu. 14 Filistejcima na
zapadu za vrat će sjesti, zajedno će plijeniti sinove Istoka; ruku će svoju
pružit' na Edom i Moab, bit će im pokorni sinovi Amonovi. 15 Jahve će
isušit' zaljev mora egipatskog, zamahnut će rukom protiv Eufrata; snagom
daha razbit će ga na sedam potoka da se u obući može prelaziti: 16 i bit će
cesta Ostatku njegova naroda, koji preživio bude iz Asira, kao što bijaše
Izraelcima kad iziđoše iz zemlje egipatske.

12

1 Reći ćeš u dan onaj: Hvalim te, Jahve, razgnjevi se ti na mene, ali se
odvratio gnjev tvoj i ti me utješi! 2 Evo, Bog je spasenje moje, uzdam se,
ne bojim se više, jer je Jahve snaga moja i pjesma, on je moje spasenje.
3 I s radošću ćete crpsti vodu iz izvora spasenja. 4 Reći ćete u dan onaj:
Hvalite Jahvu prizivajte ime njegovo! Objavite narodima djela njegova,
razglašujte uzvišenost imena njegova! 5 Pjevajte Jahvi, jer stvori divote,
neka je to znano po svoj zemlji! 6 Kličite i radujte se, stanovnici Siona, jer
je velik među vama Svetac Izraelov!

13

1 Proroštvo o Babilonu koje vidje Izaija, sin Amosov. 2 Na goletnu
brdu dignite zastavu, vičite im iz sveg grla. Mašite rukom neka dođu
na vrata kneževska. 3 Zapovijed dadoh svetim svojim ratnicima, gnjevu
svom pozvah svoje junake koji slave veličanstvo moje. 4 Čuj! Žagor na
gorama kao od silna naroda. Čuj! Buka kraljevstava, sakupljenih naroda.

To Jahve nad Vojskama za boj vojsku pregleda. 5 Iz daleka kraja, s granica
neba dolaze oni - Jahve i oruđa gnjeva njegova - da svu zemlju poharaju.
6 Kukajte, jer je blizu Jahvin dan, k'o pohara dolazi od Svemoćnog. 7 I
sve ruke stog' malakšu ... Svako ljudsko srce klone, 8 strava ih je obrvala,
trudovi boli već ih spopadaju i grče se k'o rodilja. U prepasti jedan drugog
motre, lica su im poput plamena. 9 Dolazi nesmiljeni Jahvin dan - gnjev
i jarost - da u pustoš zemlju prometne, da istrijebi iz nje grešnike. 10 Jer
nebeske zvijezde a ni Štapci neće više sjati svjetlošću, pomrčat će sunce
ishodeći i mjesec neće više svijetliti. 11 Kaznit ću svijet za zloću, bezbožnike
za bezakonje, dokrajčit ću ponos oholih, poniziti nadutost silnika. 12 Rjeđi
će biti čovjek neg' žeženo zlato, rjeđi samrtnik od zlata ofirskog. 13 Nebesa
ću potresti, maknut će se zemlja s mjesta od srdžbe Jahve nad Vojskama
u dan kad se izlije gnjev njegov. 14 I tada, kao gazela preplašena, kao
ovce koje nitko ne prikuplja, svatko će se vratit' svom narodu, svatko
će u zemlju svoju pobjeći. 15 Koga stignu, probost će ga: koga uhvate,
mačem će sasjeći; 16 pred očima smrskat će im dojenčad, opljačkati kuće,
silovati žene. 17 Gle, podižem na njih Medijce što ne cijene srebra i preziru
zlato. 18 Svi će mladići biti pokošeni, sve djevojke zatrte. Na plod utrobe
neće se smilovati, nad djecom im se oko neće sažaliti. 19 Babilon, ures
kraljevstava, ures i ponos kaldejski, bit će k'o Sodoma i Gomora kad ih
Bog zatrije. 20 Nikad se više neće naseliti, od koljena do koljena ostat će
nenapučen. Arapin ondje neće dizati šatora, nit' će pastiri ondje počivati.
21 Počivat će ondje zvijeri pustinjske, sove će im napuniti kuće, nojevi će
ondje stanovati, jarci plesati. 22 Hijene će zavijati iz njegovih palača, a
čaglji iz raskošnih dvorova... Vrijeme se njegovo bliži, dani mu se neće
produžiti.

14

1 Da, smilovat će se Jahve Jakovu i opet izabrati Izraela, dati mu da počine
u svojoj zemlji. Pridružit će im se došljak i priključiti se domu Jakovljevu.
2 Sami će narodi po njih doći i odvesti ih u njihov kraj, a njih će Dom
Izraelov baštiniti u Jahvinoj zemlji kao sluge i sluškinje. I zarobit će one
koji njih bijahu zarobili i gospodovat će nad svojim tlačiteljima. 3 U dan
kad ti Jahve dade da počineš od svojih stradanja, nemira i teškog robovanja
kojima te pritisnuše, 4 zapjevat ćeš ovu rugalicu kralju babilonskom: Kako
nestade silnika? Kako nestade tlačenja? 5 Jahve slomi štap zlikovački i
žezlo vladarsko 6 što je bijesno b§ilo narode udarcima bez kraja i konca,
što je gnjevno vladalo narodima progoneć' ih nemilice. 7 Počiva, miruje
sva zemlja kličući od radosti. 8 Nad tobom se raduju čempresi i cedri
libanonski: “Otkako si pao, ne dolaze nas više sjeći!” 9 Zbog tebe se uzbudi
Podzemlje da te dočeka kada dođeš. U tvoju čast ono budi sjene, sve
zemaljske mogućnike, ono diže s prijestolja sve kraljeve naroda. 10 Svi ti
oni progovaraju: “I ti si skršen k'o i mi, nama si sličan postao. 11 Oholost
se tvoja sruši u Podzemlje i buka tvojih harfa; pod tobom je ležaj od
truleži, a crvi tvoj su pokrivač. 12 Kako pade sa nebesa, Svjetlonošo, sine
Zorin? Kako li si oboren na zemlju, ti, vladaru naroda? 13 U svom si
srcu govorio: 'Uspet ću se na nebesa, povrh zvijezda Božjih prijesto ću
sebi dići. Na zbornoj ću stolovati gori na krajnom sjeveru. 14 Uzaći ću
u visine oblačne, bit ću jednak Višnjemu.' 15 A sruši se u Podzemlje, u
dubine provalije!” 16 Koji te vide, motre te i o tebi razmišljaju: “Je li to
čovjek koji je zemljom tresao i drmao kraljevstvima, 17 koji je u pustinju

svijet obraćao i sa zemljom sravnjivao gradove, koji sužnjeva svojih nikad
nije kući otpuštao?” 18 Kraljevi naroda svi u časti počivaju, svaki u
svojoj grobnici. 19 A ti si iz groba izbačen kao smeće odvratno, pokriven
poklanima, mačem probodenima, koji su na ploče grobne pobacani k'o
strvina zgažena! 20 Nećeš se združiti s njima u grobu, jer si zemlju
svoju uništio i narod svoj poklao. I nikad se više neće spominjati pleme
zlikovačko. 21 Spremite pokolj djeci za bezakonje otaca njihovih, da se više
ne dignu da osvajaju zemlju i da ne pokriju lice svijeta! 22 Ustat ću na njih
- riječ je Jahve nad Vojskama - i zatrt ću Babilonu ime i ostatak, rod i porod
- riječ je Jahvina. 23 Dat ću ga u posjed ježevima i močvarama. Pomest ću
ga metlom zatornom - riječ je Jahve nad Vojskama. 24 Zakleo se Jahve nad
Vojskama: “Što zamislih, zbit će se, što naumih, izvršit će se! 25 Skršit ću
Asur u svojoj zemlji, zgazit ću ga na svojim gorama. Jaram njegov s njih
će spasti, spast će im s pleća breme njegovo.” 26 Takva je odluka stvorena
protiv čitave zemlje; takva je ruka pružena protiv svih naroda! 27 A kad
Jahve nad Vojskama odluči, tko da se usprotivi? Kada ruku ispruži, tko
da je odvrati? 28 One godine kad je umro kralj Ahaz, bi objavljeno ovo
proroštvo: 29 Ne raduj se, sva Filistejo, što se slomi štap koji te udarao, jer
će iz korijena zmijinjeg izaći ljutica što će izleći zmaja krilatoga. 30 Ubogi
će pasti na mojim pašnjacima i u pouzdanju počivati siromasi; glađu ću
pomoriti rod tvoj i pobiti što od tebe ostane. 31 Kukajte, vrata! Zapomaži,
grade! Strepi, sva Filistejo! Jer sa sjevera dim dolazi i čete njegove ne
napušta nitko! 32 Što će se tad odgovoriti glasnicima naroda? “Jahve
zasnova Sion, i u njem su zaštićeni siromasi njegova naroda.”

15

1 Proroštvo o Moabu. Obnoć opustošen, šaptom pade Ar Moab! Obnoć
opustošen, šaptom pade Kir Moab! 2 Uspinju se u hram dibonski, na
uzvišice da plaču; nad Nebom i nad Medebom Moab nariče! Sve su glave
ostrižene, a sve brade obrijane; 3 na ulicama oblače vreće, na njegovim
krovovima leleču! Na njegovim trgovima svi nariču i suze prolijevaju.
4 Jauču Hešbon i Eleala, do Jahasa jauk se čuje. Zato dršću bokovi Moabu,
strepi duša njegova; 5 srce Moabovo jeca, bjegunci mu idu do Soara. Da,
uz brdo Luhit uspinju se plačući; putem horonajimskim razliježe se jauk
nad propašću. 6 Da! Vode nimrimske postadoše pustinja: trava usahla,
bilja nestalo, zelenila više nema. 7 Zato stečevinu koju stekoše i ono što
prištedješe nose preko Potoka vrba. 8 Da! Jauk se razliježe po kraju
moapskom: kukanje mu do Eglajima, kukanje mu do Beer Elima. 9 Da!
Vode dimonske krvi su pune, i još jednu nesreću dodajem Dimonu: jednog
lava na moapske bjegunce i na preživjele u zemlji.

16

1 Šaljite jaganjce vladaru zemlje, od Stijene prema pustinji do gore Kćeri
sionske. 2 Kao razbjegle ptice, kao raspršeno gnijezdo bit će kćeri moapske
na arnonskim gazovima. 3 Daj nam savjet, stvori odluku! Sred podneva
sjenu svoju kao noć razastri. Sakrij izagnane, ne izdaj bjegunca. 4 Daj da
kod tebe borave prognanici moapski, budi im okriljem pred pustošnikom.
Kad se skonča tlačitelj, kad nestane pustošnika, kad ugnjetač iščezne iz
zemlje, 5 učvrstit će se prijesto u blagosti i na njemu će vjerno stolovati, u
šatoru Davidovu, sudac koji pravo ište i pravdu čini. 6 Čuli smo za nadutost
Moaba, nadutost preveliku, za ponos, oholost i uznositost; isprazno je

njegovo hvastanje. 7 Zato kuka Moab, nad Moabom svi jauču, za kolačima
grožđanim iz Kir Heresa jauču posve slomljeni. 8 Jer uvenuše nasadi
hešbonski, trsje sibmansko, i lišće su mu pomlatili gospodari naroda.
Sezaše do Jazera, zamicaše u pustinju; izdanci mu dosezahu sve do mora.
9 Zato plačem za trsjem sibmanskim kao što plače Jazer, suzama te ja
zalijevam, Hešbone i Elealo! Nad plodovima tvojim, nad jematvom, krik se
začu; 10 nestade iz voćnjaka veselja i radosti. U vinogradima ne pocikuje
se, ne kliče se od radosti; ne mastÄi se vino u kaci, zamuknu podvikivanje.
11 Zato utroba moja za Moabom poput harfe dršće, a grudi mi za Kir
Herešom. 12 Zaludu se pokazuje Moab, umara se na uzvišicama dolazeći
u svetište da se moli: ništa postići neće. 13 Ovo je riječ koju nekoć reče
Jahve protiv Moaba. 14 A sada govori Jahve ovako: "Za tri godine, godine
najamničke, slava će Moabova, sa svim velikim mnoštvom njegovim,
potamnjeti, a što od nje ostane, bit će maleno, slabo i nemoćno."

17

1 Proroštvo o Damasku. Gle, prestat će Damask biti gradom i postat
će hrpom ruševina; 2 njegovi gradići, dovijek napušteni, bit će pašnjak
stadima; ležat će u njima i nitko ih neće tjerati. 3 Izgubit će Efrajim
utvrde, a Damask kraljevstvo; ostatku Arama zbit će se što i slavi sinova
Izraelovih - riječ je Jahve nad Vojskama. 4 U onaj dan smanjit će se slava
Jakovljeva, spast će salo tijela njegova. 5 Bit će k'o kad žetelac žito hvata,
a ruka mu žanje klasje, kao kad se pabirče klasovi u refajimskoj dolini
- 6 ostat će samo pabirci; ili kao kad se otresa maslina: dvije-tri uljike
sasvim na vrhu, četiri ili pet na granama drveta - riječ je Jahve, Boga
Izraelova. 7 U onaj dan čovjek će pogledati na svog Stvoritelja i upraviti oči
k Svecu Izraelovu. 8 Neće više gledati žrtvenika, djela svojih ruku, neće
više gledati onoga što njegovi prsti stvoriše: ašere i sunčane stupove. 9 U
onaj će dan gradovi tvoji biti napušteni, kao što bjehu napušteni hivijski i
amorejski kad ih ostaviše pred Izraelcima, i opustjet će, 10 jer si zaboravio
Boga svog spasenja i nisi se spomenuo Stijene svoje snage. Stog' i sadiš
ljupke biljke i strane presađuješ mladice; 11 u dan kad ih posadiš, one
izrastu, a ujutro procvatu tvoje sadnice, al' propada žetva u dan nevolje, u
dan boli neizlječive. 12 Jao, buka naroda mnogobrojnih; buče kao što buči
more; šum naroda koji šume k'o što šumore silne vode. 13 Šume narodi
kao što silne vode šumore, al' kad On im zaprijeti, bježe daleko, po gorama
razvijani kao pljeva na vjetru, k'o prašina u vihoru. 14 Navečer eto straha;
prije svanuća više ga nema: to je sudba onih koji nas plijene i kob onih
što nas pljačkaju.

18

1 Jao zemlji krilatih kukaca s one strane rijeka kuških, 2 tebi koja šalješ
morem glasnike i vodom u čamcima rogoznim. Idite, brze skoroteče,
k narodu stasitu, tamnoputu, k narodu kog se boje odvajkada, narodu
žilavu, zavojevaču, čija je zemlja rijekama izbrazdana. 3 Svi stanovnici
kruga zemaljskoga, i vi, žitelji zemlje, kad se zastava na brdu digne,
gledajte; kad rog zatrubi, slušajte. 4 Jer ovako mi govori Jahve: "Mirno
ću gledati s mjesta svojega, k'o prozirna žega podnevna, k'o rosan oblak
za vrućine žetvene. 5 Prije berbe, kad loza ocvate i cvijet u grozdove
dozri, nožima će posjeći mladice, povezati, ukloniti grane. 6 Svi će biti
ostavljeni grabljivicama gorskim i zvijerima zemaljskim. Grabljivice će na

njima ljetovati, zvijeri zemaljske zimovati.” 7 U ono će vrijeme narod stasit
i tamnoputan, narod kojega se boje odvajkada, narod žilav i zavojevački,
čija je zemlja izbrazdana rijekama, donositi darove Jahvi nad Vojskama, k
mjestu imena Jahve nad Vojskama - na goru Sion.

19

1 Proroštvo o Egiptu. Gle, Jahve sjedi na brzu oblaku, u Egipat dolazi.
Dršću pred njim idoli egipatski, u njedrima premire srce Egipćana.
2 Podbost ću Egipćane protiv Egipćana, i brat će se s bratom svojim boriti,
drug s drugom, grad s gradom, a kraljevstvo s kraljevstvom. 3 Egiptu
se pamet muti, ja sprečavam njegove naume; oni traže idole i vrače,
opsjenare i gatare. 4 Egipćane ja predajem u ruke gospodaru okrutnu,
kralj silovit njima će vladati - riječ je Jahve nad Vojskama. 5 Nestat
će vode iz mora, presahnut će i presušiti Rijeka, 6 zaudarat će prokopi,
spast će rukavci Rijeke egipatske i presušiti. Uvenut će trska i sita, 7 sva
zelen pokraj Nila; usahnut će na Nilu svi usjevi, propast će, raspršit' se,
iščeznuti. 8 Tužit će ribari, kukat će svi što u Nil udicu bacaju; jadikovat
će oni što u vodi mrežu razapinju. 9 Postidjet će se lanari, grebenari i
tkači bijela tkanja. 10 Snuždit će se tkalci, rastužiti radnici. 11 Pravi su
luđaci knezovi soanski, mudri savjetnici faraonovi glupo svjetuju; kako se
usuđujete reći faraonu: “Učenik sam mudraca, učenik drevnih kraljeva?”
12 TÓa gdje su tvoji mudraci? Nek' ti dojave i obznane što je Jahve nad
Vojskama nakanio s Egiptom. 13 Ludi su knezovi taniški, prevareni knezovi
memfiški, oni zavode Egipat, glavare njegovih plemena. 14 U njih je ulio
Jahve duh vrtoglavi te zavode Egipat u svakom mu činu da tetura k'o
pijanac kada bljuje. 15 U Egiptu više ne može uspjeti ništa od onog što
čine glava i rep, palma i sita. 16 U onaj će dan Egipćani postati kao
žene, drhtat će i strepiti od zamaha ruke Jahve nad Vojskama kojom će
zamahnuti na njih. 17 Zemlja će Judina biti na užas Egiptu; kad god je se
sjeti, strah će ga obuzeti zbog onoga što je Jahve nad Vojskama protiv njega
naumio. 18 U onaj će se dan u zemlji egipatskoj pet gradova što govore
kanaanskim jezikom zakleti Jahvi nad Vojskama; jedan će se od njih zvati
Ir Hahres. 19 U onaj će dan biti žrtvenik Jahvin usred zemlje egipatske i
stup posvećen Jahvi blizu granice njegove. 20 To će Jahvi nad Vojskama
biti znak i svjedočanstvo u egipatskoj zemlji. Kad zazovu Jahvu protiv
tlačitelja, on će im poslati spasitelja i vođu da ih izbavi. 21 I objavit će se
Jahve Egipćanima, i u onaj će dan Egipćani spoznati Jahvu; služit će mu
žrtvama i prinosima, zavjetovat će se i izvršavati zavjete. 22 Jahve će teško
udariti Egipćane, ali će ih iscijeliti; obratit će se oni Jahvi i on će ih uslišiti
i iscijeliti. 23 U onaj će dan ići cesta od Egipta do Asirije. Asirci će dolaziti
u Egipat, a Egipćani u Asiriju. Egipat i Asirija služit će Jahvi. 24 U onaj
će dan Izrael, treći s Egiptom i Asirijom, biti blagoslovljen usred zemlje.
25 Jahve nad Vojskama blagoslovit će ga: “Nek' je blagoslovljen”, reći će,
“moj narod egipatski, djelo mojih ruku Asirija i baština moja Izrael.”

20

1 U godini kad je vrhovni vojskovođa, koga bijaše poslao Sargon, kralj
asirski, došao u Ašdod, napao ga i zauzeo, 2 u to vrijeme reče Jahve po
Izaiji, sinu Amosovu: “Hajde, skini kostrijet s bokova i obuću izuj s nogu.”
On to učini te iđaše gol i bos. 3 Tada reče Jahve: “Kao što je sluga moj
Izaija tri godine išao gol i bos kao znak i znamenje Egiptu i Kušu, 4 tako će

kralj asirski odvesti sužnje iz Egipta i izgnanike iz Kuša, mlade i stare, gole
i bose, otkrivenih zadnjica, sramote Egipta. 5 Zbunit će se tad i posramiti
zbog Kuša, svoje uzdanice, i Egipta, svojega ponosa. 6 I reći će u onaj dan
stanovnici ovog primorja: 'Eto, to je uzdanica naša kojoj se utjecasmo da
nam pomogne i spasi nas od kralja asirskoga. A kako da se mi spasimo?'"

21

1 Proroštvo primorskoj pustinji. Kao što vihori, hujeći nad Negebom,
dolaze iz pustinje, kraja strahotna 2 - otkri mi se u strašnom viđenju -
tako pljačkaš pljačka, pustošnik pustoši. "Navali, Elame, opsjedni, Medijo!
Dokrajčit ću sve jauke." 3 Zato bedra moja probadaju grčevi; bolovi
me spopadaju k'o trudovi porodilju; od smućenosti ogluših, od straha
obnevidjeh. 4 Srce mi dršće, groza me obuze, sumrak za kojim čeznuh
postade mi užas. 5 Postavljaju stol, prostiru stolnjak, jede se i pije ...
Ustajte, knezovi, mažite štit! 6 Jer Gospod mi ovako reče: "Idi, postavi
stražara! Što vidi, nek' javi. 7 Vidi li konjanike, jahače udvojene, jahače
na magarcima, jahače na devama, neka dobro pazi s pažnjom napetom!"
8 A stražar viknu: "Povazdan, Gospodaru, stojim na stražarnici, čitavu
noć na straži prostojim." 9 I gle, dolaze konjanici, jahači udvojeni. Oni mi
viknuše, oni rekoše: "Pade, pade Babilon! Svi kipovi njegovih bogova o
zemlju se razbiše." 10 Omlaćeno žito, čedo gumna moga, što čuh od Jahve
nad Vojskama, Boga Izraelova, objavih vam! 11 Proroštvo o Edomu. Viču
mi iz Seira: "Stražaru, koje je doba noći? Stražaru, koje je doba noći?"
12 Stražar odgovori: "Dolazi jutro, a zatim opet noć. Hoćete li pitati, pitajte,
vratite se, dođite!" 13 Proroštvo o Arapima. U šikarama pustinjskim
počivate, dedanske karavane. 14 Vodu iznesite pred žedne, stanovnici
zemlje temske, iziđite s kruhom pred bjegunca. 15 Pred mačevima bježe
oni, pred mačem trgnutim, pred lukom zapetim, pred bojem žestokim.
16 Da, ovako mi reče Gospod: "Još jedna godina, godina nadničarska, i
nestat će sve slave Kedrove. 17 A od mnogobrojnih strijelaca među hrabrim
sinovima Kedrovim malo će ih ostati." Tako je govorio Jahve, Bog Izraelov.

22

1 Proroštvo o Dolini viđenja: Što ti je da uzlaziš sav na krovove, 2 grade
pun vreve, grade bučni, grade razigrani? Pobijeni tvoji ne padoše od mača,
nit' u boju poginuše mrtvi tvoji; 3 glavari svi ti zajedno pobjegoše, u ropstvo
padoše luka ne napevši. Zasužnjeni su svi tvoji knezovi, zalud umakoše
daleko. 4 Zato velim: "Ostavite me, zaplakat ću gorko; nemojte me tješiti
zbog uništenja naroda moga." 5 Jer ovo je dan pometnje i rasula od Jahve,
Gospoda nad Vojskama. U Dolini viđenja zid se ruši, vapaj za pomoć
diže se u goru. 6 Elam tobolac uzima, Aram konja jaše, a Kir štit otkriva.
7 Krasne doline tvoje pune su bojnih kola, konjanici stižu pred vrata. 8 Tako
pada Judi zaštita. U onaj dan svrnuo si pogled na oružje u Šumskoj kući.
9 Vidjeste da u gradu Davidovu ima mnogo pukotina. Sabraste vodu iz
Donjega ribnjaka. 10 Prebrojiste kuće jeruzalemske, porušiste kuće da
zid učvrstite. 11 Između dva zida načiniste spremište za vodu iz starog
ribnjaka. Ali se ne obazreste na Tvorca, nit' vidjeste onog što davno
sve smisli. 12 Gospod, Jahve nad Vojskama, pozivaše vas u dan onaj da
plačete i tugujete, da obrijete glave i pripašete kostrijet. 13 A gle: radost
i veselje, ubijaju goveda i kolju ovce; jedu meso i piju vino: "Jedimo i
pijmo, jer sutra nam je mrijeti." 14 Ali Jahve nad Vojskama objavi mi:

“Dok ne umrete, grijeh taj neće vam se oprostiti”, reče Jahve, Gospod nad
Vojskama. 15 Ovako govori Jahve, Gospod nad Vojskama: “Hajde, idi k
onom dvorjaninu, k Šibni, nadstojniku dvora, 16 koji kleše sebi grob na
uzvisini i u stijeni sebi prebivalište usijeca: 'Što tu posjeduješ i koga tu
imaš da sebi klešeš grobnicu?' 17 Gle, Jahve će te baciti daleko udarcem
jednim jedinim, snažno će te uhvatiti, 18 smotat će te u klupko, kao loptu
te baciti po zemlji širokoj! Ondje ti ćeš umrijeti, s kolima što ti bijahu
na slavu, ti, sramoto dvoru svoga gospodara!” 19 Lišit ću te tvoje službe,
otjerat te sa tvog mjesta; 20 i pozvat ću svoga slugu Elijakima, sina Hilkijina.
21 Obući ću mu tvoju haljinu, tvojim ću ga pojasom opasat', tvoju ću mu
vlast predati u ruke te će biti otac žiteljima jeruzalemskim i kući Judinoj.
22 Metnut ću mu na pleća ključ od kuće Davidove: kad otvori, nitko neće
zatvoriti, kad zatvori, nitko neće otvoriti. 23 Kao klin zabit ću ga na tvrdu
mjestu; i postat će prijesto slave domu oca svojega. 24 O njega će se vješati
sva slava njegova doma očinskog, izdanci i potomstvo, sve malo posuđe,
od zdjelica do ćupova. 25 U onaj dan - riječ je Jahve nad Vojskama - izvući
će se klin zabijen na tvrdu mjestu, slomit će se i pasti. I sav teret što je
visio na njemu razbit će se, jer je Jahve govorio.

23

1 Proroštvo o Tiru. Kukajte, lađe taršiške, jer vaša je tvrđa razorena!
Javljeno im je dok se iz kitimske vraćahu zemlje. 2 Umuknite, stanovnici
primorja, trgovci sidonski, kojih su glasnici brodili morem po vodi velikoj.
3 Sjetva Nila, žetva Rijeke, bijaše njegovo bogatstvo. On bijaše sajmište
narodima. 4 Stidi se, Sidone, jer more govori: “Ne hvataju me trudovi
niti rađam, ne odgajam momaka nit' podižem djevojaka.” 5 Uzdrhtat će
Egipćani kad o Tiru vijest čuju. 6 Otplovite u Taršiš, kukajte, stanovnici
primorja. 7 Je li to vaš grad veseli što postoji od davnih davnina i noge
ga daleko nosile da se ondje naseli? 8 Tko li je to odlučio protiv Tira
okrunjenog, kojeg trgovci bijahu knezovi a prekupci odličnici zemlje?
9 Jahve nad Vojskama odluči tako da osramoti ponosnu slavu, da ponizi sve
odličnike zemlje. 10 Obrađuj zemlju, kćeri taršiška, tvoje luke više nema!
11 Ruku svoju Gospod diže na more i kraljevstvima zadrma. Zapovjedi
Jahve da se razore tvrđave kanaanske. 12 Rekao je: “Nećeš više klikovati,
okaljana djevice, kćeri sidonska!” Ustani i idi u Kitim; ni ondje nećeš
imati mira. 13 Evo zemlje kitimske ... podižu se kule opsadne, razaraju
utvrde, sve je ruševina. 14 Kukajte, brodovi taršiški, razorena je vaša
tvrđava! 15 Dogodit će se, u onaj dan, da će Tir biti zaboravljen sedamdeset
godina, kao dani jednoga kralja. A poslije sedamdeset godina Tiru će
biti kao bludnici iz pjesme: 16 “Uzmi citaru i skići se gradom, bludnice
zaboravljena! Sviraj lijepo, pjevaj mnogo, da te se spomenu!” 17 Poslije
sedamdeset godina pohodit će Jahve Tir. I grad će opet dobivati svoju
plaću bludničku. Podavat će se bludu sa svim kraljevstvima svijeta na licu
zemlje. 18 Ali će njegova dobit i plaća biti posvećena Jahvi; neće se zgrtati
ni čuvati, nego će njegova dobit biti za one koji prebivaju pred Jahvom da
imaju hrane do sita i doličnu odjeću.

24

1 Gle, Jahve razvaljuje zemlju, razara je, nakazi joj lice, raspršuje
stanovnike njene. 2 Svećenik će biti k'o i narod, gospodar k'o i sluga,
gospodarica k'o i sluškinja, prodavač k'o i kupac, zajmodavac k'o i

zajmoprimac, vjerovnik k'o i dužnik. 3 Opustošena će biti zemlja,
opljačkana sasvim, jer je Jahve odlučio. 4 Zemlja tuži, vene, svijet gine,
gasne, nebo sa zemljom propada. 5 Oskvrnjena je zemlja pod žiteljima
svojim, jer prestupiše Zakon, pogaziše odredbu, Savez vječni razvrgoše.
6 Zato prokletstvo proždire zemlju, okajavaju stanovnici njeni. Zato su
sažgani žitelji zemljini i malo je ljudi preostalo. 7 Vino tuguje, loza vene,
uzdišu svi što bijahu srca vesela. 8 Prestalo je veselje uz bubnje, zamrla je
graja razigrana; umukla je glazba citara. 9 Ne pije se više vino uz pjesmu,
ogrknu piće silovito. 10 Razoren je grad ništavila, zatvoren ulaz svim
kućama. 11 Jauk po ulicama zbog vina, nesta svakog veselja, radost je
iz zemlje prognana. 12 Tek pustoš ostade u gradu, u trijeske smrskana su
vrata. 13 Jer tako se zbiva na zemlji, među narodima, kao kad se oberu
masline il' paljetkuje grožđe nakon berbe. 14 Oni glas podižu, kliču od
radosti; uznose s mora veličajnost Jahvinu. 15 I na istoku ime Jahve slave
oni, na otocima mora ime Jahve, Boga Izraelova. 16 S kraja zemlje čujemo
pjesme: “Slava Pravedniku!” Ali ja kažem: “Propadoh! Propadoh! Jao
meni! Vjerolomci se iznevjeriše, nevjerom se, vjerolomci, iznevjeriše.”
17 Strava, jama, zamka tebi, žitelju zemlje: 18 tko pred glasom strave uteče
u jamu će upasti; tko se iz jame izvuče zamka će ga uhvatit'. Da, otvorit
će se ustave u visini i zatresti zemlji temelji. 19 Zemlja će se grozno razbiti,
zemlja će se strašno raspući, zemlja će se silno uzdrmati, 20 zemlja će
zateturati poput pijanca, zanjihat se poput kolibe; toliko će joj otežati
bezakonje njeno da će pasti i neće više ustati. 21 I dogodit će se u onaj
dan: Jahve će kazniti u visini Vojsku nebesku, a na zemlji sve kraljeve
zemaljske; 22 bit će sakupljeni i zasužnjeni u jami, zatvoreni u tamnicu i
nakon mnogih dana kažnjeni. 23 Pocrvenjet će mjesec, postidjet se sunce,
jer će kraljevati Jahve nad Vojskama na gori Sionu i u Jeruzalemu i Slava
će mu sjati pred starješinama.

25

1 Jahve, ti si Bog moj, uznosim te, tvoje ime slavim, jer si proveo čudesan
naum, smišljen od davnine, istinit i vjeran, 2 jer grad si pretvorio u hrpu
kamenja, a mjesto utvrđeno u ruševine. Tvrđa neprijateljska više nije
grad, dovijeka se više obnoviti neće. 3 Zato te slavi narod snažan, grad
moćnih plemena tebe se boji; 4 jer ti si utočište nevoljnom, utočište ubogom
u nevolji; ti si skrovište od pljuska i od žege zaklon, jer ćud je silnička kao
pljusak zimski; 5 kao žega nad zemljom sušnom ti gušiš graju neprijatelja;
kao žega sjenom oblaka prekinu se silniku pjesma pobjednička. 6 I Jahve
nad Vojskama spremit će svim narodima na ovoj gori gozbu od pretiline,
gozbu od izvrsna vina, od pretiline sočne, od vina staložena. 7 Na ovoj gori
on će raskinuti zastor što zastiraše sve narode, pokrivač koji sva plemena
pokrivaše 8 i uništit će smrt zasvagda. I suzu će sa svakog lica Jahve,
Gospod, otrti - sramotu će svog naroda na svoj zemlji skinuti: tako Jahve
reče. 9 I reći će se u onaj dan: “Gle, ovo je Bog naš, u njega se uzdasmo,
on nas je spasio; ovo je Jahve u koga se uzdasmo! Kličimo i veselimo se
spasenju njegovu, 10 jer ruka Jahvina na ovoj gori počiva!” Moab je izgažen
na svome mjestu kao što se gazi slama na buništu; 11 ondje on razmahuje
rukama kao što ih razmahuje plivač kada pliva. Ali Jahve obara njegovu
ponositost i propinjanja ruku njegovih. 12 Visoku tvrđu tvojih zidina on
razvaljuje, na zemlju baca, u prah ruši.

26

1 U onaj dan pjevat ću ovu pjesmu u zemlji Judinoj: “Tvrd grad mi
imamo: za obranu nam On podiže zidove i predziđa. 2 Otvorite vrata!
Nek' uđe narod pravedni koji čuva vjernost, 3 čiji je značaj čvrst, koji čuva
mir jer se u te uzda. 4 Uzdajte se u Jahvu dovijeka, jer Jahve je Stijena
vječna; 5 on obara one koji obitavahu visoko, razvaljuje tvrđu visoku,
ruši u prah, sravnjuje sa zemljom, 6 te je gaze noge, noge ubogih i koraci
nevoljnih.” 7 Put je pravednikov prav, ti ravniš stazu pravednom. 8 Da,
na stazi tvojih sudova željno te, Jahve, čekamo; ime tvoje i spomen tvoj
duša nam žudi. 9 Dušom svojom žudim tebe noću i duhom svojim u sebi te
tražim. Jer kad se na zemlji pojave tvoji sudovi, uče se pravdi stanovnici
kruga zemaljskoga. 10 Ako se pomiluje opaki, on se ne uči pravednosti. U
zemlji pravednosti on čini bezakonje i ne obazire se na veličanstvo Jahvino.
11 Jahve, ruka je tvoja podignuta, a oni je ne vide. Nek' vide i postide se, nek'
ih proguta revnost za narod, nek' ih proždre oganj pripravljen dušmanima
tvojim. 12 Jahve, ti mir nama daješ, jer ti si tvorac svih djela naših. 13 Jahve,
Bože naš, gospodarili su nama osim tebe drugi gospodari, ali tebe jedinog,
ime tvoje, častimo. 14 Mrtvi neće oživjeti, sjene neće uskrsnuti, jer ti si ih
kaznio i uništio i zatro svaki spomen na njih! 15 Umnožio si narod, Jahve,
umnožio si narod, proslavio se, proširio sve granice zemlje! 16 Jahve, tražili
su te u nevolji; izlijevali tihu molitvu, kad ih je stigla tvoja kazna. 17 Kao što
se trudna žena pred porođajem grči i viče u bolovima, takvi smo, Jahve,
pred tobom. 18 Zatrudnjeli smo, u mukama smo kao da rađamo, nismo
donijeli duha spasenja zemlji nit' se rodiše stanovnici svijeta. 19 Tvoji će
mrtvi oživjeti, uskrsnut će tijela. Probudite se i kličite, stanovnici praha!
Jer rosa je tvoja - rosa svjetlosti, i zemlja će sjene na svijet dati. 20 Hajde,
narode moj, uđi u sobe i vrata za sobom zatvori. Sakrij se časkom dok
jarost ne prođe. 21 Jer, gle, izići će Jahve iz svog prebivališta da stanovnike
zemljine kazni što se o njeg' ogriješiše. Izbacit će zemlja svu krv što je na
njoj prolivena i neće više kriti onih koji su na njoj poklani.

27

1 U onaj dan kaznit će Jahve mačem ljutim, velikim i jakim Levijatana,
zmiju hitru, Levijatana, zmiju vijugavu, i ubit će zmaja morskoga. 2 U
onaj dan pjevajte mu, vinogradu vinorodnom: 3 Ja, Jahve, njega čuvam,
svaki čas ga zalijevam, i da ga tko ne ošteti, danju i noću stražim. 4 Nema
gnjeva u meni! Nek' se trnje i drač samo pojavi, protiv njega ustat ću u
boj, svega ću ga sažgati! 5 Ili u moje nek' dođe okrilje, neka sklopi mir sa
mnom, mir neka sklopi sa mnom! 6 Dolaze dani kad će se ukorijeniti Jakov,
razgranit' se i procvasti Izrael, i sav svijet plodovima napuniti. 7 Je li ga
udario kako udari one koji njega udarahu? Je li ga ubio kako ubi one koji
njega ubiše? 8 Za kaznu ga potjera, izagna, odnese ga silnim dahom svojim
u dan istočnjaka. 9 Tako će se okajati bezakonje Jakovljevo; a ovo je sve
plod oproštenja grijeha njegova. Neka se smrve svi kamenovi žrtvenika
kao što se u prah drobi krečno kamenje! Nek' se više ne dižu ašere i
sunčani stupovi! 10 Jer opustje tvrdi grad, naselje je poharano, napušteno
kao pustinja. Telad ondje pase - leži ondje, grmlje brsti. 11 Kad mu se osuše
grane, lome ih, dolaze žene i oganj pale. Jer to je narod nerazuman, zato
ga neće žaliti Stvoritelj, Tvorac mu se neće smilovati. 12 Jahve će u dan
onaj klasje vrijeći od Eufrata do Potoka egipatskog, i bit ćete pobrani jedan
po jedan, djeco Izraelova. 13 U onaj dan zatrubit će velika trublja, i doći

će izgubljeni u zemlji asirskoj, i koji bijahu izgnani u zemlju egipatsku, i poklonit će se Jahvi na Svetoj gori, u Jeruzalemu.

28

1 Teško gizdavu vijencu pijanica Efrajimovih, uvelu cvijetu blistava mu nakita - onima što uvrh plodnog dola leže vinom opijeni! 2 Evo, od Gospoda jaki i moćni, kao pljusak s tučom, kao vihor razorni, prolom oblaka i povodanj, i svom ih snagom na zemlju baca. 3 Bit će izgažen nogama gizdav vijenac pijanica Efrajimovih 4 i uveo cvijet blistava mu nakita uvrh plodnih dolina; bit će kao rana smokva prije ljeta: čim je tko spazi, odmah je ubere. 5 U onaj dan Jahve nad Vojskama postat će kruna slave i sjajan vijenac Ostatku svoga naroda - 6 duh pravde onome koji sjedi na stolici sudačkoj i srčanost onome koji odbija napad na vrata. 7 Oni posrću od vina, teturaju od žestoka pića: svećenici i proroci od žestoka pića posrću; omami ih vino; teturaju od žestoka pića, posrću u viđenjima, ljuljaju se sudeći. 8 Svi su stolovi puni gnusnih bljuvotina, nigdje čista mjesta nema! 9 “Koga on to uči mudrosti, koga on upućuje u objavu? Zar djecu odviknutu od mlijeka odbijenu od prsiju? 10 Sav la-sav, sav la-sav, kav la-kav, kav la-kav, zeer šam, zeer šam.” 11 Da, mucavim usnama i na stranom jeziku govorit će se ovom narodu. 12 On im reče: “Evo počinka, dajte umornom da otpočine! Evo odmora!” Ali ne htjedoše poslušati. 13 Zato će im Jahve ovako govoriti: “Sav la-sav, sav la-sav, kav la-kav, kav la-kav, zeer šam, zeer šam”, da hodeći padnu nauznak, da se razbiju, zapletu i uhvate. 14 Stoga čujte riječ Jahvinu, vi podsmjevači, vi što vladate narodom ovim koji je u Jeruzalemu. 15 Vi velite: “Sklopismo savez sa smrću i s Podzemljem učinismo sporazum. Kad prođe bič razorni, ne, neće nas dohvatiti, jer od laži načinismo sebi sklonište i od obmane skrovište.” 16 Stog ovako govori Jahve Gospod: “Evo, postavljam na Sion kamen odabrani, dragocjen kamen ugaoni, temeljac. Onaj koji u nj vjeruje neće propasti. 17 I uzet ću pravo za mjeru, a pravdu za tezulju.” I tuča će vam zastrti sklonište od laži, a voda otplaviti skrovište; 18 propast će savez vaš sa smrću, vaš sporazum s Podzemljem održat' se neće. Kada bič razorni prođe, satrt će vas; 19 kad god prođe, dohvatit će vas; prolazit će svako jutro, danju i noću. Samo će vas strah uputit u objavu. 20 Prekratka će bit' postelja da se čovjek pruži, preuzak pokrivač da se umota. 21 Da, kao na gori Perasimu, Jahve će ustati, kao u Dolini gibeonskoj, on će se razjariti, da izvrši djelo svoje, djelo čudnovato, da ispuni naum svoj, naum tajnoviti. 22 Podsmijevanja se okanite, da vas jače okovi ne stegnu; jer čuh da je od Gospoda, Jahve nad Vojskama, zemlji ovoj dosuđeno uništenje. 23 Poslušajte i čujte glas moj, prisluhnite pomno moju besjedu. 24 Ore li orač svakog dana, brazdi, brana njivu svoju? 25 A kad joj poravna površinu, ne sije li grahor, ne sipa li kumin? Pšenicu gdje treba, proso i ječam, i napokon raž po rubovima? 26 Bog ga njegov upućuje, on ga uči djelu pravom. 27 Ne mlati se grahor cijepom, nećeš točkom po kuminu, već se grahor štapom mlati, a kumin se prutom lupa. 28 A da li se žito tare? Ne, nećeš ga dovijeka mlatiti: po njem ćeš pognat kolski točak i konje, ali ga zdrobiti nećeš. 29 I to dolazi od Jahve nad Vojskama, savjetom divnog, mudrošću velikog.

29

1 Teško Arielu! Arielu, gradu što ga opkoli David! Nek' se niže godina na godinu, nek' se izredaju blagdani, 2 pa ću pritisnuti Ariel i nastat će jauk i

lelek. Za mene ćeš biti Ariel, 3 opkolit ću te kao David, rovovima okružiti,
suprot tebi nasipe ću dići. 4 Oboren govorit ćeš sa zemlje, iz praha mucat'
riječju prigušenom, glas će ti se iz zemlje dizat' kao pokojnikov, iz praha
ćeš šaptati besjedu. 5 Kao sitna prašina bit će mnoštvo tvojih dušmana,
kao pljeva razvijana - rulja silnika: i odjednom, u tren oka: 6 pohodit će
te Jahve nad Vojskama grmljavinom, tutnjem, bukom velikom, vihorom,
olujom i plamenim ognjem što proždire. 7 Bit će k'o san, utvara noćna:
mnoštvo svih naroda što vojuje s Arielom i svih onih koji zavojštiše na
nj i na utvrde njegove i koji ga odasvud pritijesniše. 8 Bit će kao kad
gladan sanja da jede, a probudi se prazna želuca; i kao kad žedan sanja
da pije, pa se, iznemogao, suha grla probudi. Tako će se dogoditi mnoštvu
naroda koji vojuju protiv Gore sionske. 9 Stanite, skamenite se od čuda,
oslijepite i obnevidite! Pijani su, ali ne od vina, posrću, ali ne od silna
pića. 10 Jahve je izlio na vas duh obamrlosti, zatvorio je oči vaše - proroke,
zastro glave vaše - vidioce. 11 Zato će vam svako viđenje biti kao riječi
u zapečaćenoj knjizi: dade li se kome tko zna čitati govoreći: “De, čitaj
to!” - on će odgovoriti: “Ne mogu jer je zapečaćena.” 12 A dade li se
kome tko ne zna čitati govoreći: “Čitaj to!” - on će odvratiti: “Ne znam
čitati.” 13 Jahve reče: “Jer mi narod ovaj samo ustima pristupa i samo me
usnama časti, a srce mu je daleko od mene i njegovo štovanje naučena
ljudska uredba, 14 zato ću, evo, i dalje čudno postupati s ovim narodom -
čudno i prečudno: i propast će mudrost njegovih mudraca, pomračit se
umnost njegovih umnika.” 15 Teško onima koji se od Jahve kriju da bi
svoje sakrili namjere i koji u mraku djeluju i zbore: “Tko nas vidi i tko
nas pozna?” 16 Kolike li naopakosti vaše! Cijeni li se glina kao lončar, pa
da djelo rekne svome tvorcu: “NIje me on načinio”? Ili lonac da rekne
lončaru: “On ne razumije ništa”? 17 Neće li se naskoro Libanon u voćnjak
pretvoriti, a voćnjak izroditi u šumu? 18 I čut će u onaj dan gluhi riječi
knjige; oslobođene mraka i tmine, oči će slijepih vidjeti. 19 A siromasi će
se opet radovati u Jahvi, najbjedniji će klicat' Svecu Izraelovu, 20 jer neće
više biti silnika, nestat će podsmjevača, istrijebit će se svi koji zlo snuju:
21 oni koji riječju druge okrivljuju, oni koji na vratima sucu postavljaju
zamku i nizašto obaraju pravednika. 22 Zato ovako govori Jahve, Bog kuće
Jakovljeve, koji otkupi Abrahama: “Neće se odsad više stidjeti Jakov i
više mu neće lice blijedjeti, 23 jer kad vidi usred sebe djelo mojih ruku,
svetit će ime moje.” Svetit će Sveca Jakovljeva, bojat će se Boga Izraelova.
24 Zabludjeli duhom urazumit će se, a oni što mrmljaju primit će pouku.

30

1 Teško sinovima odmetničkim! - riječ je Jahvina. Oni provode osnove
koje nisu moje, sklapaju saveze koji nisu po mom duhu i grijeh na grijeh
gomilaju. 2 Zaputiše se u Egipat, ne pitajući usta moja, da se uteku
faraonovu zaklonu i da se zaštite u sjeni Egipta. 3 Zaklon faraonov bit
će na sramotu, i na ruglo zaštita u sjeni Egipta. 4 Eno mu knezova već
u Soanu, podanici stigoše u Hanes: 5 svi će se oni razočarati u narodu
beskorisnom, neće im biti na pomoć ni na korist, već na sramotu i porugu.
6 Proroštvo o negepskim životinjama. Kroza zemlju nevolje i bijede, lavice
i lava koji riču, ljutice i zmaja krilatog, nose oni blago na leđima magaraca
i bogatstvo na grbi deva, nose ga narodu beskorisnom. 7 Jer prazna je i
ništavna pomoć Egipta, zato ga i zovemo: Rahab - danguba. 8 Ded napiši
na ploču i zapiši u knjigu da vremenima budućim svjedočanstvo ostane.

9 Ovo je narod odmetnički, sinovi lažljivi, sinovi koji neće da slušaju Zakon
Jahvin. 10 Vidovitima oni govore: “Okanite se viđenja!” a vidiocima: “Ne
prorokujte istinu! Govorite nam što je ugodno, opsjene nam prorokujte!
11 Skrenite s puta, zastranite sa staze, uklonite nam s očiju Sveca Izraelova!”
12 Stog' ovako zbori Svetac Izraelov: “Jer riječ ovu odbacujete, a uzdate se
u opačinu i prijevaru i na njih se oslanjate, 13 grijeh će vam taj biti poput
pukotine, visoko na zidu izbočene, koja prijeti rušenjem. 14 Da se sruši k'o
što se glinen sud razbije, slupan nemilice, te mu se među krhotinama ne
nađe ni rbine, žerave da uzmeš s ognjišta il' zagrabiš vode iz studenca.”
15 Jer ovako govori Jahve Gospod, Svetac Izraelov: “Mir i obraćenje - spas
vam je, u smirenu uzdanju snaga je vaša. Ali vi ne htjedoste. 16 Rekoste:
'Ne! Pobjeći ćemo na konjima!' - i zato, bježat ćete! 'Na brzim ćemo
konjima jahati!' - i zato, bit će brži vaši neprijatelji!” 17 Pobjeći će vas
tisuća kad jedan zaprijeti, zaprijete li petorica, u bijeg ćete nagnut' dok vas
ne preostane k'o kopljača na vrhu gore il' na brijegu zastava. 18 Al' Jahve
čeka čas da vam se smiluje, i stog izglÄedÄa da vam milost iskaže, jer
Jahve je Bog pravedan - blago svima koji njega čekaju. 19 Da, puče sionski
koji živiš u Jeruzalemu, više ne plači! Čim začuje vapaj tvoj, odmah će
ti se smilovati; čim te čuje, uslišit će te. 20 Hranit će vas Gospod kruhom
tjeskobe, pojiti vodom nevolje, al' se više neće kriti tvoj Učitelj - oči će ti
gledati Učitelja tvoga. 21 I uši će tvoje čuti riječ gdje iza tebe govori: “To
je put, njime idite”, bilo da vam je krenuti nadesno ili nalijevo. 22 Smatrat
ćeš nečistima svoje srebrne kumire i pozlatu svojih kipova; odbacit ćeš
ih kao nečist i reći im: “Napolje!” 23 A on će dati kišu tvojem sjemenu
što ga posiješ u zemlju, i kruh kojim zemlja urodi bit će obilat i hranjiv.
Stoka će tvoja pasti u onaj dan po prostranim pašnjacima. 24 Volovi i
magarci što obrađuju zemlju jest će osoljenu krmu, ovijanu lopatom i
vijačom. 25 I na svakoj gori i na svakome povišenom brijegu bit će potoka i
rječica - u dan silnoga pokolja kad se kule budu rušile. 26 Tada će svjetlost
mjesečeva biti kao svjetlost sunčana, a svjetlost će sunčana postati sedam
puta jača, kao svjetlost sedam dana - u dan kad Jahve iscijeli prijelom
svojemu narodu, izliječi rane svojih udaraca. 27 Gle, ime Jahve izdaleka
dolazi, gnjev njegov gori, dim je neizdrživ. Usne su mu pune jarosti, jezik
mu oganj što proždire. 28 Dah mu je kao potok nabujali što do grla seže.
On dolazi da prosije narode rešetom zatornim, da stavi uzde zavodljive u
čeljusti naroda. 29 Tad će vam pjesma biti kao u noćima blagdanskim, kad
su srca vesela kao u onoga koji uza zvuke frule hodočasti na Goru Jahvinu,
k Stijeni Izraelovoj. 30 Jahve će zagrmjet glasom veličajnim i pokazat ruku
svoju što udara u jarosnu gnjevu, sred ognja zatornog, iz olujna pljuska i
krupÄe kamene. 31 Od glasa Jahvina prepast će se Asur, šibom ošinut. 32 I
kad god ga udari šiba kaznena, kojom će ga Jahve išibati, nek' se oglase
bubnjevi i citare - u sav jek boja on s njima ratuje! 33 Odavna je pripravljen
Tofet za Moleka - lomača visoka, široka, mnogo ognja, mnogo drvlja. Dah
gnjeva Jahvina, kao potok sumporni, njega će spaliti.

31

1 Teško onima što slaze u Egipat po pomoć i nadu u konje polažu te se
uzdaju u mnoga kola i u mnoštvo konjanika, ne gledajuć' s uzdanjem u
Sveca Izraelova i od Jahve savjeta ne tražeć'. 2 Al' i on je mudar i navalit
će zlo, i neće poreć' svojih prijetnja; on će ustat' na dom zlikovački i na
pomoć zločinačku. 3 Egipćanin je čovjek, a ne Bog; konji su mu meso, a ne

duh; kada Jahve rukom mahne, posrnut će pomagač i past će onaj komu pomaže - svi će zajedno propasti. 4 Da, ovako mi reče Jahve: Kao što lav ili lavić nad plijenom reži, pa i kad se strči na njega mnoštvo pastira, on se ne prepada vike njihove, nit' za njihovu graju mari - tako će Jahve nad Vojskama sići da vojuje za goru Sion, za visinu njezinu. 5 Kao ptice što lepršaju krilima, Jahve nad Vojskama zaklanjat će Jeruzalem, zaklanjat' ga, izbaviti, poštedjet' ga i spasiti. 6 Vratite se onome od kog otpadoste tako duboko, sinovi Izraelovi. 7 Da, u onaj će dan svatko prezreti svoje kumire srebrne i zlatne što ih rukama sebi za grijeh načiniste. 8 Asur neće pasti od mača ljudskoga: proždrijet će ga mač, ali ne čovječji. Od mača će bježat', al' će mu satnici pod tlaku pasti. 9 Užasnut, ostavit će svoju hridinu, prestravljeni, knezovi od svoje će bježat' zastave - riječ je Jahve, čiji je oganj na Sionu i čija je peć u Jeruzalemu.

32

1 Evo po pravdi kralj kraljuje, po pravici vladaju knezovi: 2 svaki je kao zavjetrina, utočište od nevremena, kao u sušnoj zemlji potoci, kao sjena u žednoj pustari. 3 Oči vidovitih neće više biti slijepe, uši onih što čuju slušat će pozorno; 4 srce nerazumnih shvaćat će mudrost, mucavci će govorit' okretno i razgovijetno; 5 pokvarenjaka neće više zvati plemenitim, varalicu neće više držat' odličnikom. 6 Jer, pokvarenjak govori ludosti i srce mu bezakonje snuje, da počini zlodjela, da o Jahvi oholo govori; da gladnoga ostavi prazna želuca, da žednome napitak uskrati. 7 U varalice pakosno je oružje; on spletke samo kuje, da lažima upropasti uboge, pa i kad nevoljnik pravo dokazuje. 8 U plemenita nakane su plemenite i plemenito on djeluje. 9 Ustajte, žene nehajne, slušajte moj glas; kćeri lakoumne, čujte mi besjedu. 10 Za godinu i nekoliko dana drhtat ćete, lakoumnice, jer jematve neće biti, plodovi se neće brati. 11 Dršćite, nehajnice, strepite, lakoumnice, svucite se, obnažite, oko bedara kostrijet opašite! 12 Bijte se u prsa zbog ljupkih polja, plodnih vinograda; 13 zbog njiva naroda mojega što rađaju trnjem i dračem; zbog svih kuća veselih, grada razigranog. 14 Jer, napuštena bit će palača, opustjet će bučni grad; Ofel i kula postat će brlog dovijeka - bit će radost divljim magarcima, paša stadima, 15 dok se na nas ne izlije duh iz visina. Tad će pustinja postat' voćnjak, a voćnjak se u šumu pretvorit'. 16 U pustinji će se nastaniti pravo, i pravda će prebivati u voćnjaku. 17 Mir će biti djelo pravde, a plod pravednosti - trajan pokoj i uzdanje. 18 Narod će moj prebivati u nastambama pouzdanim, u bezbrižnim počivalištima. 19 A šuma će biti oborena, grad će biti snižen. 20 Blago vama: sijat ćete kraj svih voda, puštajući vola i magarca da slobodno idu!

33

1 Teško tebi koji nepustošen pustošiš, koji pljačkaš nepljačkan, kad prestaneš, tebe će opustošiti, opljačkat' te kad prestaneš pljačkati. 2 Jahve, smiluj nam se, u te se uzdamo! Budi mišica naša svako jutro, naš spas u doba nevolje. 3 Od silna tutnja pobjegoše narodi, ti ustade, rasprše se puci 4 i plijen se skuplja kao što se kupe šaške, na nj će navaliti kao jato skakavaca. 5 Uzvišen je Jahve jer u visini stoluje, on puni Sion pravom i pravednošću. 6 Pouzdan je tvoj vijek: mudrost i znanje spasonosno su blago - a strah Gospodnji njegovo bogatstvo. 7 Gle, stanovništvo Arielovo kuka po ulicama, glasnici mironosni plaču gorko. 8 Opustješe ceste, s

putova nesta putnika; raskidaju se savezi, preziru se svjedoci, ni prema
kome nema obzira. 9 Gine zemlja u žalosti, u stidu vene Libanon. Šaron
je kao stepa, Bašan i Karmel ogolješe. 10 "Sada ću ustati", veli Jahve,
"sada ću se dići, sada uzvisiti. 11 Začeste sijeno, rodit ćete slamu; dah
moj proždrijet će vas kao oganj. 12 Narodi će biti sažgani u vapno, kao
posječeno trnje što gori u vatri. 13 Čujte, vi koji ste daleko, što sam učinio,
a vi koji ste blizu poznajte mi snagu!" 14 Na Sionu strepe grešnici, trepet
spopada bezbožnika: "Tko će od nas opstati pred ognjem zatornim, tko će
od nas opstati pred žarom vječnim?" 15 Onaj koji hodi u pravdi i pravo
govori, koji prezire dobit od prinude, koji otresa ruku da ne primi mito,
koji zatiskuje uši da ne čuje o krvoproliću, koji zatvara oči da ne vidi
zlo: 16 on će prebivati u visinama, tvrđe na stijenama bit će mu utočište,
imat će dosta kruha i vode će mu svagda dotjecati. 17 Oči će ti gledati
kralja u njegovoj ljepoti, promatrat će zemlju nepreglednu. 18 Srce će ti
u strahu misliti: Gdje li je onaj što je brojio, gdje li onaj što je mjerio,
gdje li onaj što je prebrajao mladiće? 19 Nećeš više vidjeti divljega naroda,
naroda nerazumljiva i neshvatljiva govora, jezika strana što ga nitko ne
razumije. 20 Pogledaj na Sion, grad blagdana naših: oči će ti Jeruzalem
vidjeti, prebivalište zaštićeno, šator što se ne prenosi, kojem se kolčići
nikad ne vade, nit' mu se ijedno uže otkida. 21 Ondje nam je Jahve silni,
umjesto rijeka i širokih rukavaca: neće onud proći nijedna lađa s veslima
niti će koji bojni brod projedriti. 23 Užad ti je popustila, ne može držati
jarbola ni razviti stijega, pa se dijeli golemo blago oteto - kljasti će se
naplijeniti plijena! 22 Jer Jahve je sudac naš, Jahve naš vojvoda, Jahve
je kralj naš - on će nas spasiti. 24 I nijedan građanin neće reći: "Bolestan
sam!" Narodu što živi ondje krivnja će se oprostiti.

34

1 Pristupite, puci, da čujete, pomno slušajte, narodi; čuj, zemljo, i sve što
te ispunja, kruže zemaljski i sve što raste po tebi! 2 Jer razgnjevi se Jahve na
sve narode, razjari se na svu vojsku njihovu. Izruči ih uništenju, pokolju
ih predade. 3 Leže njihovi pobijeni, smrad se diže od trupla mnogih, krv
gorama proteče, 4 raspade se sva vojska nebeska. Nebesa se sviše kao
knjiga i pada sva njihova vojska k'o što lozov list otpada, k'o što se trusi
lišće smokovo. 5 Jer na nebu je opijeni mač moj: gle, na Edom on se obara
da kazni narod što ga prokleh. 6 Mač Jahvin krvlju je opijen, omašćen
pretilinom, krvlju janjećom i jarećom, pretilinom bubrega ovnujskih. Jer
Jahvi se u Bosri žrtva prinosi, veliko klanje u zemlji edomskoj. 7 S njima
će biti poklani bivoli i junad s bikovima. Zemlja će se njihovom napojiti
krvlju, i prašina njihova omastit' pretilinom, 8 jer Jahvi je ovo dan odmazde,
godina naplate da Sion osveti. 9 Potoci se njegovi obrću u smolu, prašina
njegova u sumpor, i zemlja će mu postat smola goreća. 10 Ni noću ni danju
ugasit' se neće, dim će joj se dizati dovijeka, iz koljena u koljeno pusta
će ostati, za vjekove vjekova nitko neće prolaziti njome. 11 Zaposjest će
je jež i čaplja, sova i gavran prebivat će u njoj. Rastegnut će nad njom
uže pustoši i visak praznine. 12 Ondje će se nastaniti jarci, neće biti više
plemića njezinih, ondje se više neće proglašavat' kraljevi, svi će joj knezovi
biti uništeni. 13 Nići će trnje u njenim dvorcima, u tvrđavama kopriva
i stričak, ona će biti jazbina čagljima, ležaj nojevima. 14 Ondje će se
sretat divlje mačke s hijenama, jarci će dozivati jedan drugoga; ondje će
se odmarati Lilit našav počivalište. 15 Ondje će se gnijezditi guja, odlagati

jaja, ležat' na njima, u sjeni ih tvojoj izleći; onamo će slijetati jastrebovi
jedan za drugim. 16 Istražujte u knjizi Jahvinoj i čitajte, nijedno od tog ne
izosta, jer usta njegova tako narediše i duh njegov njih sakupi. 17 Jer on
im je ždrijeb bacio i ruka im njegova užetom zemlju odmjeri: dovijeka će
je oni posjedovati, od koljena do koljena nju će obitavati.

35

1 Nek' se uzraduje pustinja, zemlja sasušena, neka kliče stepa, nek' ljiljan
procvjeta. 2 Nek' bujno cvatom cvate, da, neka od veselja kliče i nek' se
raduje. Dana joj je slava Libanona, divota Karmela i Šarona; oni će vidjeti
slavu Jahvinu, divotu Boga našega. 3 Ukrijepite ruke klonule, učvrstite
koljena klecava! 4 Recite preplašenim srcima: "Budite jaki, ne bojte se! Evo
Boga vašega, odmazda dolazi, Božja naplata, on sam hita da nas spasi!"
5 Sljepačke će oči progledati, uši će se gluhih otvoriti, 6 tad će hromi skakati
k'o jelen, njemakov će jezik klicati. Jer će u pustinji provreti voda, i u stepi
potoci, 7 sažgana će zemlja postat' jezero, a tlo žedno - izvori. U brlozima
gdje ležahu čaglji izrast će rogoz i trska. 8 Bit će ondje čista cesta, a zvat će
se Sveti put: nitko nečist njime neće proći, bezumnici njime neće lutati.
9 Ondje neće više biti lÓava, nit' će onud zvijer prolaziti, već će hodit'
samo otkupljeni, 10 vraćati se otkupljenici Jahvini. Doći će u Sion kličuć' od
radosti, s veseljem vječnim na čelima; pratit će ih radost i veselje, pobjeći
će bol i jauci.

36

1 Četrnaeste godine Ezekijina kraljevanja asirski kralj Sanherib napade
sve utvrđene judejske gradove i osvoji ih. 2 Tada pošalje asirski kralj iz
Lakiša u Jeruzalem kralju Ezekiji velikoga peharnika s jakom vojskom.
On stade kod vodovoda Gornjeg ribnjaka, na putu u Valjarevo polje. 3 K
njemu iziđe upravitelj dvora Elijakim, sin Hilkijin, pisar Šebna i savjetnik
Joah, sin Asafov. 4 Veliki im peharnik reče: "Kažite Ezekiji: Ovako govori
veliki kralj, kralj asirski: 'Kakvo je to uzdanje u koje se uzdaš? 5 Misliš
li da su prazne riječi već i savjet i snaga za rat? U koga se uzdaš da
si se pobunio protiv mene? 6 Eto, oslanjaš se na Egipat, na slomljenu
trsku koja prodire i probada dlan onomu tko se na nju nasloni. Takav
je faraon, kralj egipatski, svima koji se uzdaju u njega.' 7 Možda ćete mi
odgovoriti: 'Uzdamo se u Jahvu, Boga svojega.' Ali nije li njemu Ezekija
uklonio uzvišice i žrtvenike i zapovjedio Judejcima i Jeruzalemu: 'Samo se
pred ovim žrtvenikom klanjajte!' 8 Hajde, okladi se s mojim gospodarom,
kraljem asirskim: dat ću ti dvije tisuće konja ako mogneš naći jahače
za njih. 9 Kako ćeš onda odoljeti jednome jedinom od najmanjih slugu
moga gospodara? Ali ti se uzdaš u Egipat da će ti dati kola i konjanike!
10 Naposljetku, zar sam ja mimo volju Jahvinu krenuo protiv ove zemlje
da je razorim? Sam mi je Jahve rekao: 'Idi na tu zemlju i razori je!'"
11 Elijakim, Šebna i Joah rekoše velikom peharniku: "Molimo te, govori
svojim slugama aramejski, jer mi razumijemo; ne govori s nama judejski
da čuje narod koji je na zidinama." 12 Ali im veliki peharnik odgovori:
"Zar me moj gospodar poslao da ovo kažem tvojem gospodaru i tebi, a
ne upravo onim ljudima koji sjede na zidinama, osuđeni da s vama jedu
svoju nečist i piju svoju mokraću?" 13 Tada se veliki peharnik uspravi i u
sav glas povika na judejskom ove riječi: "Čujte riječ velikoga kralja, kralja
asirskoga! 14 Ovako veli kralj: 'Neka vas Ezekija ne zavarava, jer vas ne

može izbaviti iz moje ruke. 15 Neka vas Ezekija ne hrabri pouzdanjem
u Jahvu govoreći: Jahve će nas sigurno izbaviti: ovaj grad neće pasti u
ruke kralju asirskom. 16 Ne slušajte Ezekije, jer ovako veli asirski kralj:
Sklopite mir sa mnom, predajte mi se, pa neka svaki od vas jede plodove
iz svoga vinograda i sa svoje smokve i neka pije vode iz svojega studenca
17 dok ne dođem i ne odvedem vas u zemlju kao što je vaša, u zemlju
pšenice i mošta, u zemlju kruha i vinograda. 18 Ne dajte da vas Ezekija
zaludi govoreći vam: Jahve će vas izbaviti. Jesu li bogovi drugih naroda
izbavili svoje zemlje iz ruku asirskoga kralja? 19 Gdje su bogovi hamatski i
arpadski, gdje su bogovi sefarvajimski, gdje su bogovi samarijski da izbave
Samariju iz moje ruke? 20 Koji su među svim bogovima tih zemalja izbavili
svoju zemlju iz moje ruke, da bi Jahve izbavio Jeruzalem iz ruke moje?'"
21 Šutjeli su i ni riječi mu nisu odgovorili, jer kralj bijaše zapovjedio: "Ne
odgovarajte mu!" 22 Upravitelj dvora Elijakim, sin Hilkijin, pisar Šebna i
savjetnik Joah, sin Asafov, dođoše k Ezekiji, razdrijevši haljine, i saopćiše
mu riječi velikoga peharnika.

37

1 Čuvši to, kralj Ezekija razdrije svoje haljine, obuče kostrijet i ode u
Dom Jahvin. 2 Zatim posla Elijakima, upravitelja dvora, kraljevskog pisara
Šebnu i svećeničke starješine, odjevene u kostrijet, k proroku Izaiji, sinu
Amosovu. 3 Oni mu rekoše: "Ovako veli Ezekija: 'Ovo je dan nevolje,
kazne i rugla: prispješe djeca do porođaja, a nema snage da se rode.
4 Možda je Jahve, Bog tvoj, čuo riječi velikog peharnika koga je kralj asirski,
gospodar njegov, poslao da se izruguje Bogu živome, i možda će Jahve,
Bog tvoj, kazniti riječi koje je čuo! Pomoli se pobožno za Ostatak koji je još
preostao!'" 5 Kad su sluge kralja Ezekije stigle k Izaiji, 6 on im reče: "Kažite
svome gospodaru: 'Ovako veli Jahve: Ne boj se riječi koje si čuo kada su
na me hulile sluge kralja asirskoga. 7 Udahnut ću u njega duh, i kad čuje
jednu vijest, vratit će se u svoju zemlju. I učinit ću da u svojoj zemlji pogine
od mača.'" 8 Veliki peharnik vrati se i nađe asirskoga kralja gdje opsjeda
Libnu, jer bijaše čuo da je kralj otišao iz Lakiša. 9 Dočuo je, naime, da
je Tirhaka, etiopski kralj, zavojštio na njega. Tada Sanherib ponovo uputi
poslanike da kažu Ezekiji: 10 "Ovako recite judejskom kralju Ezekiji: 'Neka
te ne vara tvoj Bog, u koga se uzdaš, govoreći ti: Jeruzalem neće pasti u
ruke asirskog kralja. 11 Ti znaš što su kraljevi asirski učinili svim zemljama
izručivši ih prokletstvu! A ti, ti li ćeš se spasiti? 12 Jesu li bogovi spasili
narode koje su uništili moji oci: Gozance, Harance, Resefce i Edence, u Tel
Basaru? 13 Gdje je kralj hamatski, kralj arpadski, kralj Sefarvajima, Hene i
Ive?'" 14 Ezekija primi pismo iz ruke poslanikove i pročita ga. Zatim uđe
u Dom Jahvin i razvi ga ondje pred Jahvom. 15 I pomoli se Ezekija Jahvi
ovako: 16 "Jahve nad Vojskama, Bože Izraelov, koji stoluješ nad kerubima,
ti si Bog jedini nad svim kraljevstvima na zemlji, ti si stvorio nebo i zemlju.
17 Prikloni uho, Jahve, i počuj! Otvori oči, Jahve, i vidi! Sanheribove čujder
riječi koje poruči da izruga Boga živoga. 18 Istina je, o Jahve, asirski su
kraljevi zatrli sve narode i zemlje njihove; 19 pobacali im u oganj bogove,
jer ne bijahu bogovi to, već djela ruku ljudskih, od drva i kamena; zato
ih i uništiše. 20 Ali sada, Jahve, Bože naš, izbavi nas iz ruke njegove, da
spoznaju sva kraljevstva zemlje da si ti, Jahve, Bog jedini!" 21 Tad Izaija, sin
Amosov, poruči Ezekiji: "Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Uslišah molitvu
koju mi uputi zbog Sanheriba, kralja asirskoga.' 22 Evo riječi što je Jahve

objavi protiv njega: Prezire te, ruga ti se, djevica, Kći sionska; za tobom
maše glavom kći jeruzalemska. 23 Koga si grdio, hulio? Na koga si glasno
vikao, ohol pogled dizao? Na Sveca Izraelova! 24 Po slugama si svojim
vrijeđao Gospoda. Govorio si: s mnoštvom kola ja popeh se na vrh gorÄa,
na najviše vrhunce Libanona. Posjekoh mu ja cedre najviše i čemprese
ponajljepše. Dosegoh mu vrh najviši, i vrt njegov šumoviti. 25 Kopao sam
i pio sam vode tuđe; stopalima tad isuših sve rijeke egipatske. 26 Čuješ li
dobro? Odavna to sam snovao, odiskona smišljao, sada to ostvarujem:
na tebi je da prometneš gradove tvrde u razvaline; 27 stanovnici njini,
nemoćni, prepadnuti i smeteni, bjehu kao trava u polju kao mlado zelenilo,
kao trava vrh krovova opaljena vjetrom istočnim. 28 Znam kad se dižeš i
kad sjedaš, kad izlaziš i kad se vraćaš. 29 Jer bjesnio si na me i jer obijest
tvoja do ušiju mi dođe, prsten ću ti provući kroz nozdrve, uzde stavit' u
žvale, vratit ću te putem kojim si došao! 30 A znak nek' ti bude ovo: ove
će se godine jesti što se samo okrÄunÄi, dogodine što samo uzraste, a
treće godine sijte i žanjite, sadite vinograde, jedite im rod. 31 Preživjeli
iz kuće Judine, žilje će pustit' u dubinu, plodom rodit' u visinu. 32 Jer
će iz Jeruzalema izaći Ostatak. Sačuvani s gore Siona. Sve će to učinit'
ljubomora Jahve nad Vojskama. 33 Zato ovo govori Jahve o kralju asirskom:
U ovaj grad on ući neće, ovamo strijele svoje neće izmetati, k njemu neće
ni štit okrenuti, niti oko njega nasipe kopati. 34 Vratit će se putem kojim je i
došao, u grad ovaj neće ući - riječ je Jahvina. 35 Grad ću ovaj štitit, zakriliti
ga, sebe radi i rad sluge svoga Davida.” 36 Tad iziđe Anđeo Jahvin i pobi
u asirskom taboru sto osamdeset i pet tisuća ljudi. Ujutru, kad je valjalo
ustati, gle, bijahu ondje sve sami mrtvaci. 37 Sanherib podiže tabor i ode.
Vratio se u Ninivu. 38 Jednoga dana, dok se klanjao u hramu svoga boga
Nimroka, njegovi ga sinovi Adramelek i Sareser ubiše mačem i pobjegoše
u zemlju araratsku. Na njegovo se mjesto zakralji sin mu Asar-Hadon.

38

1 U ono se vrijeme Ezekija razbolje nasmrt. Prorok Izaija, sin Amosov,
dođe mu i reče: “Ovako veli Jahve: 'Uredi kuću svoju, jer ćeš umrijeti,
nećeš ozdraviti.'” 2 Ezekija se okrenu zidu i ovako se pomoli Jahvi: 3 “Ah,
Jahve, sjeti se da sam pred tobom hodio vjerno i poštena srca i učinio
što je dobro u tvojim očima.” I Ezekija briznu u gorak plač. 4 Tada dođe
riječ Jahvina Izaiji: 5 “Idi i reci Ezekiji: Ovako kaže Jahve, Bog oca tvoga
Davida: 'Uslišao sam tvoju molitvu, vidio tvoje suze. Izliječit ću te; za
tri dana uzići ćeš u Dom Jahvin. Dodat ću tvome vijeku petnaest godina.
6 Izbavit ću tebe i ovaj grad iz ruku asirskoga kralja. Jest, zakrilit ću ovaj
grad!'” 7 Izaija odgovori: “Evo ti znaka od Jahve da će učiniti što je rekao:
8 sjenu koja je sišla po stupnjevima Ahazova sunčanika vratit ću za deset
stupnjeva natrag.” I vrati se sunce deset stupnjeva natrag po stupnjevima
po kojima bijaše već sišlo. 9 Pjesan Ezekije, kralja judejskoga, kada se
razbolio pa ozdravio od svoje bolesti: 10 “Govorio sam: U podne dana svojih
ja moram otići. Na vratima Podzemlja mjesto mi je dano za ostatak mojih
ljeta. 11 Govorio sam: Vidjet više neću Jahve na zemlji živih, vidjet više
neću nikoga od stanovnika ovog svijeta. 12 Stan je moj razvrgnut, bačen
daleko, kao šator pastirski; poput tkalca moj si život namotao da bi me
otkinuo od osnove. Od jutra do noći skončat ćeš me, 13 vičem sve do jutra;
kao što lav mrska kosti moje, od jutra do noći skončat ćeš me. 14 Poput laste
ja pijučem, zapomažem kao golubica, uzgor mi se okreću oči, zauzmi se,

jamči za me. 15 Kako ću mu govoriti i što ću mu reći? TÓa on je koji djeluje.
Slavit ću te sva ljeta svoja, premda s gorčinom u duši. 16 Gospodine, za tebe
živjet će srce moje i živjet će moj duh. Ti ćeš me izliječiti i vratiti mi život,
17 bolest će mi se pretvorit' u zdravlje. Ti si spasio dušu moju od jame
uništenja, za leđa si bacio sve moje grijehe. 18 Jer Podzemlje ne slavi te,
ne hvali te Smrt; oni koji padnu u rupu u tvoju se vjernost više ne uzdaju.
19 Živi, živi, jedino on te slavi kao ja danas. Otac naučava sinovima tvoju
vjernost. 20 U pomoć mi, Jahve priteci, i mi ćemo pjevati uz harfe sve dane
svojega života pred Hramom Jahvinim." 21 Izaija naloži: "Donesite oblog
od smokava, privijte mu ga na čir i on će ozdraviti." 22 Ezekija upita: "Po
kojem ću znaku prepoznati da ću uzići u Dom Jahvin?"

39

1 U to vrijeme posla babilonski kralj Merodak Baladan, sin Baladanov,
pisma s darom Ezekiji, jer bijaše čuo da se razbolio i ozdravio. 2 Ezekija
se obradova tome i pokaza poslanicima svoju riznicu - srebro, zlato,
miomirise i mirisavo ulje - svoju oružanu i sve što je bilo u skladištima.
Nije bilo ničega u njegovu dvoru i u svemu njegovu gospodarstvu što im
Ezekija nije pokazao. 3 Tada prorok Izaija dođe kralju Ezekiji i upita ga:
"Što su rekli ti ljudi i odakle su došli k tebi?" Ezekija odgovori: "Došli
su iz daleke zemlje, iz Babilona." 4 Izaija upita dalje: "Što su vidjeli u
tvojem dvoru?" Ezekija odgovori: "Vidjeli su sve što je u mojem dvoru;
nema u mojim skladištima ničega što im nisam pokazao." 5 Tad Izaija reče
Ezekiji: "Čuj riječ Jahve nad Vojskama: 6 'Evo dolaze dani kada će sve što
je u tvojem dvoru, sve što su tvoji oci nakupili do danas, biti odneseno u
Babilon. Ništa neće ostati,' kaže Jahve. 7 'A od sinova koji poteku od tebe,
koji ti se rode, neke će uzeti da budu uškopljeni dvorani babilonskoga
kralja.'" 8 Ezekija odgovori Izaiji: "Povoljna je riječ koju ti je Jahve objavio."
A mislio je: "Bit će barem mira i sigurnosti za moga života."

40

1 "Tješite, tješite moj narod, govori Bog vaš. 2 Govorite srcu Jeruzalema,
vičite mu da mu se ropstvo okonča, da mu je krivnja okajana, jer iz
Jahvine ruke primi dvostruko za sve grijehe svoje." 3 Glas viče: "Pripravite
Jahvi put kroz pustinju. Poravnajte u stepi stazu Bogu našemu. 4 Nek' se
povisi svaka dolina, nek' se spusti svaka gora i brežuljak. Što je neravno,
nek' se poravna, strmine nek' postanu ravni. 5 Otkrit će se tada Slava
Jahvina i svako će je tijelo vidjeti, jer Jahvina su usta govorila." 6 Glas
nalaže: "Viči!" Odgovorih: "Što da vičem?" - "Svako je tijelo k'o trava, k'o
cvijet poljski sva mu dražest. 7 Sahne trava, vene cvijet, kad dah Jahvin
preko njih prođe. Doista, narod je trava. 8 Sahne trava, vene cvijet, ali
riječ Boga našeg ostaje dovijeka." 9 Na visoku se uspni goru, glasniče
radosne vijesti, Sione! Podigni snažno svoj glas, glasniče radosne vijesti,
Jeruzaleme! Podigni ga, ne boj se, reci judejskim gradovima: "Evo Boga
vašega!" 10 Gle, Gospod Jahve dolazi u moći, mišicom svojom vlada! Evo
s njim naplata njegova, a ispred njega njegova nagrada. 11 Kao pastir pase
stado svoje, u ruke uzima jaganjce, nosi ih u svome naručju i brižljivo
njeguje dojilice. 12 Tko je šakom izmjerio more i nebesa premjerio pedljem?
Tko je mjericom izmjerio zemlju i planine na mjerila, a tezuljom bregove?
13 Tko je pokrenuo duh Jahvin, koji ga je uputio savjetnik? 14 S kim se on

posvjetova, tko je njemu mudrost ulio, naučio ga putovima pravde? Tko
li ga je naučio znanju, pokazao mu put k umnosti? 15 Gle, narodi su kao
kap iz vjedra, vrijede kao prah na tezulji. Otoci, gle, lebde poput truna!
16 Libanon je malen za lomaču, a zvijeri njegovih nema dosta za paljenicu.
17 Svi narodi k'o ništa su pred njim, ništavilo su njemu i praznina. 18 S kime
ćete prispodobit' Boga? I s kakvim ga likom usporedit'? 19 Ljevač lijeva idol,
zlatar ga pozlaćuje i lijeva od srebra lančiće. 20 Siromah za prinos bira
drvo koje ne trune; i vješta traži umjetnika. da mu načini kip nepomičan.
21 Zar ne znate? Zar niste čuli? Nije li vam odiskona otkriveno? Zar niste
shvatili tko zasnova zemlju? 22 On stoluje vrh kruga zemaljskoga kom su
stanovnici poput skakavaca. Kao zastor nebesa je razastro, kao šator za
stan razapeo. 23 On obraća u ništa knezove, uništava suce zemaljske. 24 Tek
što su zasađeni, tek što su posijani, tek što im stabljika u zemlju korijen
pruži, on puhne na njih i oni posahnu, vihor ih k'o pljevu raznese. 25 “S
kime ćete mene prispodobit', tko mi je ravan?” - kaže Svetac. 26 Podignite
oči i gledajte: tko je to stvorio? Onaj koji na broj izvodi vojsku njihovu i
koji ih sve zove po imenu. 27 Zašto kažeš, Jakove, i ti, Izraele, govoriš: “Moj
put sakriven je Jahvi, Bogu mom izmiče moja pravica?” 28 Zar ne znaš?
Zar nisi čuo? Jahve je Bog vječni, krajeva zemaljskih stvoritelj. On se ne
umara, ne sustaje, i um je njegov neizmjerljiv. 29 Umornome snagu vraća,
jača nemoćnoga. 30 Mladići se more i malakšu, iznemogli, momci posrću.
31 Al' onima što se u Jahvu uzdaju snaga se obnavlja, krila im rastu kao
orlovima, trče i ne sustaju, hode i ne more se.

41

1 Umuknite preda mnom, otoci, nek' novu snagu narodi priberu. Nek'
se primaknu i progovore; zajedno pristupimo k sudu. 2 “Tko je podigao s
Istoka onog kog ukorak prati Pobjeda? Tko mu izručuje narode i kraljeve
podlaže? Prah su pod mačem njegovim, k'o pljevu ih njegov luk raspršuje.
3 Goni ih, napreduje pouzdano, noge mu se ceste ne dotiču. 4 Tko je to
učinio i izvršio? Onaj koji odiskona zove naraštaje, ja, Jahve, koji sam
prvi i bit ću ovaj isti s posljednjima!” 5 Otoci gledaju i strah ih obuzima,
dršću krajevi zemaljski, oni se bliže i već su tu. 6 Svatko pomaže svome
drugu i bratu svom zbori: “Hrabro!” 7 Ljevač bodri zlatara, onaj koji gladi
čekićem bodri onog koji kuje na nakovnju. On govori o spajanju: “Dobro
je”, i čavlima kip učvršćuje da se ne pomiče. 8 Ti, Izraele, slugo moja,
Jakove, kog sam izabrao, potomče Abrahama, mojega ljubimca! 9 Ti koga
uzeh s krajeva zemlje i pozvah s rubova njenih, ti kome rekoh: “Ti si sluga
moj, izabrao sam te i nisam te odbacio.” 10 Ne boj se jer ja sam s tobom; ne
obaziri se plaho jer ja sam Bog tvoj. Ja te krijepim i pomažem ti, podupirem
te pobjedničkom desnicom. 11 Gle, postidjet će se i smesti svi koji su na tebe
bjesnjeli, bit će uništeni i propast će oni što se s tobom parbiše! 12 Tražit
ćeš svoje protivnike, ali ih nećeš naći. Bit će uništeni, svedeni na ništa
oni koji protiv tebe vojuju. 13 Jer ja, Jahve, Bog tvoj, krijepim desnicu
tvoju i kažem ti: “Ne boj se, ja ti pomažem.” 14 Ne boj se, Jakove, crviću,
Izraele, ličinko, ja sam pomoć tvoja - riječ je Jahvina - Svetac Izraelov tvoj
je otkupitelj. 15 Gle, činim te mlatilom oštrim, novim, dvostrukih zubaca;
mlatit ćeš i satirati brda, u prah ćeš pretvoriti bregove. 16 Vijat ćeš ih,
vjetar će ih odnijeti, vihor će ih raspršiti. A ti ćeš kliktati u Jahvi, dičit
ćeš se Svecem Izraelovim. 17 Ubogi i bijedni vodu traže, a nje nema! Jezik
im se osuši od žeđi. Ja, Jahve, njih ću uslišiti, ja, Bog Izraelov, ostavit' ih

neću. 18 U goleti bregova otvorit ću rijeke i posred dolova izvore. Pustinju
ću pretvoriti u močvaru, a u vrela sušnu zemlju. 19 Posadit ću u pustinji
cedar, bagrem, mirtu i maslinu. Stepu ću pošumiti čempresom, brijestom
i šimširom zajedno. 20 Nek' svi vide i nek' znaju, nek' promisle i nek' shvate:
ruka Jahvina to učini, Svetac Izraelov stvori sve. 21 “Iznesite svoj spor, kaže
Jahve, predočite dokaze, kaže kralj Jakovljev. 22 Nek' pristupe i nek' nam
objave ono što će se zbiti. TÓa što su nam otkrili o onom što bijaše, što
se ispunilo, da o tom mislimo? Il' objavite što će biti, da doznamo ono što
dolazi. 23 Otkrijte nam što će se poslije zbiti, i poznat ćemo da ste bogovi.
Učinite nešto, dobro ili zlo, da se začudimo i prepadnemo zajedno. 24 Ali vi
niste ništa i djela su vam ništavna, gnusan je koji vas izabere.” 25 Podigoh
ga sa sjevera da dođe, zazvah ga po imenu s istoka. Kao blato gazio je
namjesnike, kao što po glini lončar gazi. 26 Tko je to odiskona objavio da
bismo znali, unaprijed prorekao da bismo rekli: istina je? Ali nikog nema
tko bi objavio, niti koga da bi navijestio, niti koga da čuje riječi vaše. 27 Ja
prvi rekoh Sionu: “Gle, evo ih”; prvi Jeruzalemu poslah glasnika vijesti
radosne. 28 Gledao sam, ali ne bješe nikoga, ni jednoga od njih da savjet
dade, da ih pitam i da odgovore. 29 Svi zajedno ništa su, ništavna su djela
njihova, vjetar i ispraznost njihovi kipovi.

42

1 Evo Sluge mojega koga podupirem, mog izabranika, miljenika duše
moje. Na njega sam svoga duha izlio da donosi pravo narodima. 2 On
ne viče, on ne diže glasa, niti se čuti može po ulicama. 3 On ne lomi
napuknutu trsku niti gasi stijenj što tinja. Vjerno on donosi pravdu, 4 ne
sustaje i ne malakše dok na zemlji ne uspostavi pravo. Otoci žude za
njegovim naukom. 5 Ovako govori Jahve, Bog, koji stvori i razastrije nebesa,
koji rasprostrije zemlju i njeno raslinje, koji dade dah narodima na njoj i
dah bićima što njome hode. 6 Ja, Jahve, u pravdi te pozvah, čvrsto te za
ruku uzeh; oblikovah te i postavih te za Savez narodu i svjetlost pucima,
7 da otvoriš oči slijepima, da izvedeš sužnje iz zatvora, iz tamnice one
što žive u tami. 8 Ja, Jahve mi je ime, svoje slave drugom ne dam, niti
časti svoje kipovima. 9 Što prije prorekoh, evo, zbi se, i nove događaje ja
naviještam, i prije negoli se pokažu, vama ih objavljujem. 10 Pjevajte Jahvi
pjesmu novu, i s kraja zemlje hvalu njegovu, neka ga slavi more sa svim što
je u njem, otoci i njihovi žitelji! 11 Nek' digne glas pustinja i njeni gradovi,
nek' odjeknu naselja gdje žive Kedarci! Nek' podvikuju stanovnici Stijene,
neka kliču s gorskih vrhova! 12 Nek' daju čast Jahvi i hvalu mu naviještaju
po otocima! 13 Kao junak izlazi Jahve, kao ratnik žar svoj podjaruje. Uz
bojni poklik i viku ratnu ide junački na svog neprijatelja. 14 “Šutjeh dugo,
gluh se činjah, svladavah se; sad vičem kao žena kada rađa, dašćem i
uzdišem. 15 Isušit ću brda i bregove, sparušiti svu zelen po njima, rijeke
ću u stepe pretvoriti i močvare isušiti. 16 Vodit ću slijepce po cestama,
uputit' ih putovima. Pred njima ću tamu u svjetlost obratit', a neravno tlo
u ravno. To ću učiniti i neću propustiti. 17 Uzmaknut će u golemu stidu
koji se uzdaju u kipove, koji ljevenim likovima govore: 'Vi ste naši bogovi.'”
18 Čujte, gluhi! Progledajte, slijepi, da vidite! 19 Tko je slijep ako ne moj
sluga, tko je gluh kao glasnik koga šaljem? Tko je slijep kao prijatelj, tko
je gluh kao sluga Jahvin? 20 Mnogo si vidio, ali nisi mario, uši ti bjehu
otvorene, ali nisi čuo! 21 Jahvi se svidjelo zbog njegove pravednosti da

uzveliča i proslavi Zakon svoj. 22 A narod je ovaj opljačkan i oplijenjen,
mladići mu stavljeni u klade, vrgnuti u zatvore. Plijene ih, a nikoga da ih
izbavi; robe ih, a nitko da kaže: “Vrati!” 23 Tko od vas mari za to? Tko pazi
i sluša unapredak? 24 Tko je pljačkašu izručio Jakova i otimačima Izraela?
Nije li Jahve, protiv koga smo griješili, čijim putima ne htjedosmo hoditi,
čiji Zakon nismo slušali? 25 Zato izli na Izraela žarki gnjev svoj i strahote
ratne: plamen ga okruži odasvud, al' on ni to nije shvatio; sažeže ga, al'
on ni to k srcu ne uze.

43

1 Sada ovako govori Jahve, koji te stvorio, Jakove, koji te sazdao, Izraele:
“Ne boj se, jer ja sam te otkupio; imenom sam te zazvao: ti si moj! 2 Kad
preko vode prelaziš, s tobom sam; ili preko rijeke, neće te preplaviti. Pođeš
li kroz vatru, nećeš izgorjeti, plamen te opaliti neće. 3 Jer ja sam Jahve, Bog
tvoj, Svetac Izraelov, tvoj spasitelj. Za otkupninu tvoju dajem Egipat, mjesto
tebe dajem Kuš i Šebu. 4 Jer dragocjen si u mojim očima, vrijedan si i ja te
ljubim. Stog i dajem ljude za tebe i narode za život tvoj. 5 Ne boj se jer ja
sam s tobom. S istoka ću ti dovest' potomstvo i sabrat ću te sa zapada. 6 Reći
ću sjeveru: 'Daj mi ga!' a jugu 'Ne zadržavaj ga!' Sinove mi dovedi izdaleka
i kćeri moje s kraja zemlje, 7 sve koji se mojim zovu imenom i koje sam
na svoju slavu stvorio, koje sam sazdao i načinio.” 8 Izvedi narod slijep,
premda oči ima, i gluh, premda uši ima. 9 Neka se saberu sva plemena i
neka se skupe narodi. Tko je od njih to prorekao i davno navijestio? Nek'
dovedu svjedoke da se opravdaju, neka se čuje da se može reći: “Istina
je!” 10 Jer vi ste mi svjedoci, riječ je Jahvina, i moje sluge koje sam izabrao,
da biste znali i vjerovali i uvidjeli da sam to ja. Prije mene nijedan bog
nije bio načinjen i neće poslije mene biti. 11 Ja, ja sam Jahve, osim mene
nema spasitelja. 12 Ja sam prorekao, spasio i navijestio, i nema među vama
tuđinca! Vi ste mi svjedoci, riječ je Jahvina, a ja sam Bog 13 od vječnosti -
ja jesam! I nitko iz ruke moje ne izbavlja; što učinim, tko izmijeniti može?
14 Ovako govori Jahve, otkupitelj vaš, Svetac Izraelov: “Radi vas poslah
protiv Babilona, oborit ću prijevornice zatvorima i Kaldejci će udarit u
kukanje. 15 Ja sam Jahve, Svetac vaš, stvoritelj Izraelov, kralj vaš!” 16 Ovako
govori Jahve, koji put po moru načini i stazu po vodama silnim; 17 koji
izvede bojna kola i konje, vojsku i junake, i oni padoše da više ne ustanu,
zgasnuše, kao stijenj se utrnuše. 18 Ne spominjite se onog što se zbilo, nit'
mislite na ono što je prošlo. 19 Evo, činim nešto novo; već nastaje. Zar
ne opažate? Da, put ću napraviti u pustinji, a staze u pustoši. 20 Slavit
će me divlje zvijeri, čaglji i nojevi, jer vodu ću stvorit' u pustinji, rijeke u
stepi, da napojim svoj narod, izabranika svoga. 21 I narod koji sam sebi
sazdao moju će kazivati hvalu! 22 Ali me ti, Jakove, nisi zazvao, niti si se
zamorio oko mene, Izraele! 23 Nisi mi prinosio ovce za paljenicu, nisi me
častio žrtvama. A ja te silio nisam na prinose, nisam ti dodijavao ištući
kada. 24 Nisi mi kupovao za novac trsku, nisi me sitio salom svojih žrtava;
nego si me grijesima svojim mučio, bezakonjem svojim dosađivao mi. 25 A
ja, ja radi sebe opačine tvoje brišem i grijeha se tvojih ne spominjem.
26 Podsjeti me, zajedno se sporimo, govori ti da se opravdaš. 27 Prvi je
otac tvoj sagriješio, posrednici tvoji od mene se odmetnuli, 28 knezovi su
tvoji oskvrnuli Svetište. Tad izručih Jakova prokletstvu, i poruzi Izraela.

44

1 Sad čuj, Jakove, slugo moj, Izraele, kog sam izabrao. 2 Ovako kaže
Jahve, koji te stvorio, koji te od utrobe sazdao i pomaže ti: “Ne boj se,
Jakove, slugo moja, Ješurune, kog sam izabrao. 3 Jer na žednu ću zemlju
vodu izliti i po tlu sušnome potoke. Izlit ću duh svoj na tvoje potomstvo
i blagoslov na tvoja pokoljenja. 4 Rast će kao trava pokraj izvora, kao
vrbe uz vode tekućice. 5 Jedan će reći: 'Ja sam Jahvin', drugi će se zvati
imenom Jakovljevim. Treći će sebi na ruci napisati: 'Jahvin' i nazvat će
se imenom Izraelovim.” 6 Ovako govori kralj Izraelov i otkupitelj njegov,
Jahve nad Vojskama: “Ja sam prvi i ja sam posljednji: osim mene Boga
nema. 7 Tko je kao ja? Nek' ustane i govori, nek' navijesti i nek' mi
razloži! Tko je od vječnosti otkrio što se zbilo? Nek' nam navijesti što
će još doći! 8 Ne plašite se, ne bojte se: nisam li vam to odavna navijestio
i otkrio? Vi ste mi svjedoci: ima li Boga osim mene? Ima li Stijene? Ja
ne znam!” 9 Tko god pravi kipove, ništavan je, i dragocjenosti njegove
ne koriste ničemu. Svjedoci njihovi ništa ne vide i ništa ne znaju, da
im budu na sramotu. 10 Tko pravi boga i lijeva kip da od toga korist
ne očekuje? 11 Gle, svi će štovatelji likova biti osramoćeni, izrađivači
njihovi više od bilo koga. Nek' se saberu svi i pojave: prepast će se i
postidjeti odjednom. 12 Kovač ga izrađuje na živu ugljevlju, čekićem ga
oblikuje, snažnom ga rukom obrađuje. Gladan je i iznemogao; ne pije
vode, iscrpljuje se. 13 Drvodjelja uzima mjeru, pisaljkom lik ocrta, ostruže
ga dlijetom, šestarom ga zaokruži i izdjelja ga po uzoru na lik ljudski, kao
lijepo ljudsko obličje, da stoji u hramu. 14 Bijaše sebi nasjekao cedre, uzeo
čempres ili hrast koje je za se njegovao među šumskim drvećem; ili je
posadio bor koji raste od kiše. 15 Čovjeku su dobra za vatru; uzima ih da
se ogrije; pali ih da ispeče kruh. Ali od njih djelja i boga pred kojim pada
ničice, pravi kip i klanja mu se. 16 Polovinom od toga naloži, dakle, oganj,
peče meso na žeravi, jede pečenku i siti se: grije se i govori: “Ah, grijem
se i uživam uz vatru.” 17 Ali od onoga što preostane pravi sebi boga, svog
kumira, pada pred njim ničice i klanja mu se i moli: “Spasi me, jer si ti moj
bog.” 18 Ne znaju oni i ne razumiju: zaslijepljene su im oči pa ne vide, i
srce pa ne shvaćaju. 19 Takav ne razmišlja, nema u njega znanja ni razbora
da sebi kaže: “Polovinom od ovoga naložio sam oganj, na žeravici ispekao
kruh, ispržio meso koje sam pojeo, pa zar ću od ostatka načiniti gnusobu?
Zar ću se komadu drveta klanjati?” 20 On voli pepeo, zavodi ga prevareno
srce. Neće spasti svog života i nikad neće reći: “Nije li varka ovo u mojoj
desnici?” 21 Sjeti se toga, Jakove, i ti, Izraele, jer si sluga moj! Ja sam te
stvorio i sluga si mi, Izraele, neću te zaboraviti! 22 Kao maglu rastjerao
sam tvoje opačine i grijehe tvoje poput oblaka. Meni se obrati jer ja sam te
otkupio. 23 Kličite, nebesa, jer je Jahve učinio! Orite se, dubine zemljine!
Odjekujte radošću, planine, i vi, šume, sa svim svojim drvećem! Jer Jahve
je otkupio Jakova, proslavio se u Izraelu! 24 Ovako govori Jahve, otkupitelj
tvoj i tvorac tvoj od utrobe: “Ja sam Jahve koji sam sve stvorio, koji sam
nebesa sam razapeo i učvrstio zemlju bez pomoći ičije. 25 Ja osujećujem
znamenja vrača, i čarobnjake u luđake promećem; silim mudrace da
ustuknu i mudrost im obraćam u bezumlje, 26 ali potvrđujem riječ sluge
svojega, ispunjam naum svojih glasnika. Ja govorim Jeruzalemu: 'Naseli
se!' I gradovima judejskim: 'Sagradite se!' Iz razvalina ja ih podižem.
27 Ja govorim moru: 'Presahni! Presušujem ti rijeke.' 28 Ja govorim Kiru:
'Pastiru moj!' I on će sve želje moje ispuniti govoreći Jeruzalemu: 'Sagradi

se!' i Hramu: 'Utemelji se!'"

45

1 Ovako govori Jahve o Kiru, pomazaniku svome: "Primih ga za desnicu
da pred njim oborim narode i raspašem bokove kraljevima, da rastvorim
pred njim vratnice, da mu nijedna vrata ne budu zatvorena. 2 Ja ću
hoditi pred tobom da poravnam uzvisine, da razbijem mjedene vratnice, da
slomim željezne prijevornice. 3 Dajem ti tajna blaga i skrivena bogatstva,
da bi spoznao da sam ja Jahve koji te zovem po imenu, Bog Izraelov.
4 Radi sluge svog Jakova i Izraela, svog izabranika, po imenu ja te pozvah,
imenovah te premda me znao nisi. 5 Ja sam Jahve i nema drugoga; osim
mene Boga nema. Iako me ne poznaš, naoružah te: 6 nek' se znade od
istoka do zapada da izvan mene sve je ništavilo." Ja sam Jahve i nema
drugoga; 7 ja tvorim svjetlost i stvaram tamu. Ja stvaram sreću i dovodim
nesreću, ja, Jahve, činim sve to. 8 Rosite, nebesa, odozgo, i oblaci, daždite
pravednošću. Neka se rastvori zemlja da procvjeta spasenje, da proklija
izbavljenje! Ja, Jahve, stvaram sve. 9 Jao onome tko raspravlja s tvorcem
svojim, a sud je među glinenim sudovima! Kaže li glina lončaru: "Što
radiš?" ili djelo njegovo: "Kljast si!" 10 Jao onom koji kaže ocu: "Što si
rodio?" Ili ženi: "Što si na svijet dala?" 11 Ovako govori Jahve, Svetac
Izraelov, njegov tvorac: "Zar je vaše da me o mojoj djeci pitate i da mi
nad djelom ruku mojih zapovijedate? 12 Ja sam načinio zemlju i čovjeka
na njoj stvorio; svojim sam rukama razapeo nebesa i zapovijedam svim
vojskama njihovim. 13 Ja sam ga podigao da pobijedi i poravnao sam mu
sve putove. On će obnoviti moj Grad i sužnje moje vratiti bez otkupnine i
naknade." Tako kaže Jahve nad Vojskama. 14 Ovako govori Jahve: "Ratari
Egipta i trgovci Kuša, i Sebejci, ljudi rasta visoka, prijeći će tebi i tvoji će
biti; za tobom će ići okovani, tebi će se klanjati i molit će ti se: 'Jedino
je kod tebe Bog, nema drugoga; ništavni su bogovi.'" 15 Doista ti si Bog
skriveni, Bog Izraelov, Spasitelj. 16 Postidjet će se i poniknut će svi zajedno,
otići će u ruglu oni koji prave kipove. 17 A Jahve će vječnim spasenjem
spasit' Izraela. Nećete se postidjeti i nećete poniknuti dovijeka. 18 Da,
ovako govori Jahve, nebesa Stvoritelj - on je Bog - koji je oblikovao i sazdao
zemlju, koji ju je učvrstio i nije je stvorio pustu, već ju je uobličio za
obitavanje: "Ja sam Jahve i nema drugoga. 19 Nisam govorio u tajnosti,
u zakutku mračne zemlje. Nisam rekao potomstvu Jakovljevu: 'Tražite me
u pustoši.' Ja, Jahve, govorim pravo i naviještam čestito." 20 "Saberite
se i dođite, pristupite zajedno, svi preživjeli od naroda! Neznalice puke
oni su što nose kip izrađen od drveta i mole boga koji ih spasit' ne može.
21 Objavite, iznesite svoje dokaze, svjetujte se zajedno: tko je to od davnine
navijestio i od tada prorekao? Nisam li ja, Jahve? Nema drugoga boga
do mene; Boga pravednog i Spasitelja osim mene nema. 22 Obratite se
k meni da se spasite, svi krajevi zemlje, jer ja sam Bog i nema drugoga!
23 Sobom se samim kunem, iz mojih usta izlazi istina, riječ neopoziva, da će
se preda mnom prignuti svako koljeno, mnome će se svaki jezik zaklinjati
24 govoreći: 'Jedino je u Jahvi pobjeda i snaga!'" K njemu će doći, postiđeni,
svi što na nj su bjesnjeli. 25 U Jahvi će pobijediti i proslavit se sve potomstvo
Izraelovo!

46

1 Pade Bel! Sruši se Nebo! Prte svoje kipove na životinje i stoku, nose

ih kao breme, teret što zamara. 2 Padaju, ruše se svi zajedno, ne mogu
spasiti one što ih nose, nego i sami u ropstvo odlaze. 3 “Slušajte me, kućo
Jakovljeva, i svi koji ostadoste od kuće Izraelove! Ja sam vas ponio tek
što se rodiste, i nosio vas od krila materina. 4 Do starosti vaše ja ću ostat'
isti, do vaših sjedina podupirat ću vas. To sam činio; nosit ću vas i dalje,
pomagati vas, izbavljati. 5 S kime biste me usporedili i izjednačili, s kime
prispodobili: komu da sam sličan? 6 Vade zlato iz kese i tezuljom mjere
srebro, pa naimlju zlatara da od njeg boga načini te pred njim padaju ničice
i klanjaju se. 7 Dižu ga na rame i nose ga, onda ga stavljaju na njegovo
mjesto; on stoji i ne miče se s njega. Prizivaju li ga, on ne odgovara i
nikog ne spasava od nevolje njegove. 8 Sjetite se toga i budite ljudi, uzmite
to k srcu, otpadnici, 9 sjetite se prošlosti pradavne: ja sam Bog i nema
drugoga; Bog, nitko mi sličan nije! 10 Onaj sam koji od početka svršetak
otkriva i unaprijed javlja što još se nije zbilo! Ja kažem: Odluka će se moja
ispuniti, izvršit ću sve što mi je po volji. 11 S istoka zovem grabljivicu, iz
daleke zemlje zovem čovjeka svog nauma. Rekao sam - ispunit ću, naumio
sam - izvršit ću. 12 Slušajte me, vi koji gubite srčanost i koji ste daleko
od pobjede. 13 Primičem svoju pobjedu, nije više daleko, spasenje moje
zakasniti neće. Na Sion ću spas staviti, u Izraela svoju slavu.”

47

1 Spusti se, sjedni u prašinu, djevice, kćeri babilonska! Sjedni na
zemlju, bez prijestolja, kćeri kaldejska! Jer, neće te više zvati nježnom
i tankoćutnom. 2 Uzmi mlin i melji brašno! Skini prijevjes, podigni skut,
razgali bedra, prijeđi preko rijeke! 3 Nek' se golotinja tvoja otkrije, nek'
se sramota tvoja pokaže! Ja ću se osvetiti, odvraćat' me nitko neće.
4 Otkupitelj naš, ime mu je Jahve nad Vojskama, Svetac Izraelov, kaže:
5 “Sjedi šutke, u mrak se povuci, kćeri kaldejska. Jer, neće te više zvati
vladaricom kraljevstava. 6 Razgnjevih se na svoj narod, oskvrnuh svoju
baštinu. Tebi ih u ruke izručih, a ti im ne iskaza milosti. Na starce si
stavljala jaram svoj preteški. 7 Govorila si: 'Dovijeka gospodaricom ću
ostati.' Nikad nisi to k srcu uzela ni pomislila kako će se završiti. 8 A sad
poslušaj, razvratnice, koja sjediš bezbrižno i u srcu svom govoriš: 'Ja, i
nitko drugi! Nikad neću obudovjeti, neću djece izgubiti!' 9 Stići će te oboje,
za tren, u isti dan! Izgubit ćeš djecu, obudovjet ćeš! Punom će te mjerom
snaći oboje, pokraj svega tvojeg vračanja i množine tvojih zaklinjanja! 10 U
zloću si se svoju uzdala, govorila si: 'Nitko me ne vidi!' Mudrost tvoja i
znanje zavedoše te. U svom si srcu govorila: 'Ja i nitko drugi!' 11 Zlo će te
snaći - nećeš ga presresti; oborit će se na te nesreća - nećeš je odvratiti;
doći će na te propast iznenada - nećeš je predvidjeti. 12 Ustraj, dakle, u
svojim zaklinjanjima i u tolikim svojim čaranjima, oko kojih si se trudila
od mladosti. Možda će ti biti od koristi? Možda ćeš s njima strah utjerati?
13 Izmoriše te mnogi tvoji savjetnici! Nek' ustanu samo da te spase oni
koji premjeravaju nebesa, koji promatraju zvijezde i koji svakog mjeseca
proriču ono što će te snaći. 14 Gle, oni će biti poput pljeve, oganj će ih
sažeći. Ni sami sebe neće izbaviti iz zagrljaja plamenoga. Neće ostat' ni
žerave da se tko ogrije, ni ognjišta da uza nj posjedne! 15 Takvi će ti biti
vrači tvoji, oko kojih si se trudila od mladosti! Poći će svaki svojim putem,
i nikog neće biti da te spasi.”

48

1 Čujte ovo, kućo Jakovljeva, vi koji se zovete imenom Izraelovim i koji
ste izišli iz voda Judinih! Vi koji se Jahvinim imenom kunete i slavite
Boga Izraelova, ali ne u istini i pravdi. 2 Jer vi se nazivate po Svetome
gradu i oslanjate se na Boga Izraelova, Jahve nad Vojskama njemu je ime.
3 Događaje prošle odavna sam navijestio, iz mojih su izišli usta i ja sam
ih objavio, učinih brzo, i zbi se. 4 Jer znao sam da si tvrdokoran, da
ti je šija žila gvozdena i čelo da ti je mjedeno. 5 Zato sam ti već onda
navijestio, javio ti prije nego što se zbilo, da ne bi rekao: "Moj kip učini
to, rezani moj lik i ljeveni kip zapovjediše tako!" 6 Čuo si i vidio sve to;
zar ne priznaješ? A sada navijestit ću ti nešto novo, otajno, što još ne
znaš; 7 ovog je trena stvoreno, a ne odavna, o tome dosad nisi ništa čuo,
da ne bi rekao: "Znao sam." 8 Nisi o tome čuo ni znao, niti se uho tvoje
prije otvorilo, jer znadoh da ćeš se iznevjeriti i da te od utrobe majčine
zovu otpadnikom. 9 Radi imena svoga odgađah svoj gnjev, radi časti svoje
susprezah se da te ne uništim. 10 Gle, pročistio sam te poput srebra,
iskušao te u talioniku nevolje. 11 Sebe radi činih tako, sebe radi! TÓa
zar da se ime moje obeščasti? Slave svoje drugome ne dam! 12 Čuj me,
Jakove, Izraele, koga sam pozvao: Ja jesam, ja sam prvi, ja sam i posljednji.
13 Ruka moja zemlju utemelji, desnica mi razape nebesa. Pozovem ih samo,
i odmah dolaze. 14 Saberite se svi i čujte: tko je od njih to prorekao? "Onaj
koga Jahve ljubi ispunit će volju moju nad Babilonom i nad potomstvom
kaldejskim." 15 Ja rekoh i pozvah ga, vodih ga i pomogoh u naumu.
16 Pristupite k meni i počujte ovo: "Od početka nisam vam govorio tajno,
i kad se zbivalo, bijah ondje." - "A sada me Gospod Jahve šalje s duhom
svojim." 17 Ovako govori Jahve, otkupitelj tvoj, Svetac Izraelov: "Ja, Jahve,
Bog tvoj, tvojem dobru te učim, vodim te putem kojim ti je ići. 18 O, da
si pazio na zapovijedi moje, kao rijeka sreća bi tvoja bila, a pravda tvoja
kao morski valovi! 19 Potomstva bi tvojeg bilo kao pijeska, a poroda utrobe
tvoje kao njegovih zrnaca! Nikad ti se ime ne bi zatrlo niti izbrisalo preda
mnom!" 20 Izađite iz Babilona, bježite iz Kaldeje! Glasno kličući, kazujte,
objavljujte, do nakraj zemlje razglasite! Govorite: "Jahve je otkupio slugu
svoga Jakova! 21 Nisu žeđali dok ih je kroz pustinju vodio; iz stijene je
za njih vodu izbio, rascijepio je pećinu i potekla je voda." 22 "Nema mira
opakima," kaže Jahve.

49

1 Čujte me, otoci, slušajte pomno, narodi daleki! Jahve me pozvao od
krila materina, od utrobe majke moje spomenuo se moga imena. 2 Od
usta mojih britak mač je načinio, sakrio me u sjeni ruke svoje, od mene
je oštru načinio strijelu, sakrio me u svome tobolcu. 3 Rekao mi: "Ti
si Sluga moj, Izraele, u kom ću se proslaviti!" 4 A ja rekoh: "Zaludu
sam se mučio, nizašto naprezao snagu." Ipak, kod Jahve je moje pravo,
kod mog Boga nagrada je moja. A sad govori Jahve, koji me od utrobe
Slugom svojim načini, da mu vratim natrag Jakova, da se sabere Izrael.
5 Proslavih se u očima Jahvinim, Bog moj bijaše mi snaga. 6 I reče mi:
"Premalo je da mi budeš Sluga, da podigneš plemena Jakovljeva i vratiš
Ostatak Izraelov, nego ću te postaviti za svjetlost narodima, da spas moj do
nakraj zemlje doneseš." 7 Ovako govori Jahve, otkupitelj Izraelov, Svetac
njegov, onome kog preziru i odbacuju narodi, sluzi silničkome: "Kad vide,
dići će se kraljevi, bacit će se ničice knezovi, zbog Jahve, koji je vjernost

svoju pokazao, Sveca Izraelova, koji te izabrao.” 8 Ovako govori Jahve: “U
vrijeme milosti ja ću te uslišiti, u dan spasa ja ću ti pomoći. Sazdao sam
te i postavio za Savez narodu, da zemlju podignem, da nanovo razdijelim
baštinu opustošenu, 9 da kažeš zasužnjenima: 'Izađite!' a onima koji su u
tami: 'Dođite na svjetlo!' Oni će pasti uzduž svih putova, i paša će im biti po
svim goletima. 10 Neće više gladovat' i žeđati, neće ih mučiti žega ni sunce,
jer vodit će ih onaj koji im se smiluje, dovest će ih k izvorima vode. 11 Sve
gore svoje obratit će u putove, i ceste će se moje povisiti.” 12 Gle, jedni
dolaze izdaleka, drugi sa sjevera i sa zapada, a neki iz zemlje sinimske.
13 Kličite, nebesa, veseli se, zemljo, podvikujte, planine, od veselja; jer
Jahve tješi narod svoj, on je milosrdan nevoljnima. 14 Sion reče: “Jahve
me ostavi, Gospod me zaboravi.” 15 “Može li žena zaboravit' svoje dojenče,
ne imat' sućuti za čedo utrobe svoje? Pa kad bi koja i zaboravila, tebe ja
zaboraviti neću. 16 Gle, u dlanove sam te svoje urezao, zidovi tvoji svagda
su mi pred očima. 17 Obnovitelji tvoji hitaju, rušioci tvoji i pustošitelji
odlaze od tebe. 18 Obazri se oko sebe i pogledaj: sabiru se svi i dolaze k
tebi. Života mi moga” - riječ je Jahvina - “svima ćeš se njima zaodjenuti
k'o nakitom, i njima ćeš se k'o nevjesta ukrasiti! 19 Jest, tvoje ruševine,
tvoje razvaline i tvoja zemlja poharana pretijesna će biti žiteljima tvojim
kad se udalje oni što te zatirahu. 20 Opet će na tvoje uši reći sinovi kojih
si bila lišena: 'Pretijesno mi je mjesto ovo, makni se da se mogu smjestiti.'
21 I ti ćeš se u srcu svom zapitati: 'Tko mi rodi sve ove? Bijah bez djece,
neplodna, prognana i odbačena, pa tko ih podiže? Bijah, eto, sama ostala,
a oni gdje su bili?'” 22 Ovako govori Gospod Jahve: “Evo, dajem rukom znak
narodima i zastavu svoju dižem plemenima. Vratit će ti u naručju sinove,
nosit će ti kćeri na plećima. 23 Kraljevi će biti tvoji skrbnici, a kneginje im
tvoje dojkinje. Klanjat će ti se licem do zemlje i prah će lizat s tvojih nogu.
I znat ćeš da sam ja Jahve: koji se u me uzdaju, neće se posramiti.” 24 Može
li se otet plijen junaku? Može li sužanj pobjeć pobjedniku? 25 Da, ovako
govori Jahve: “Bit će oduzet sužanj junaku, pobjeći će plijen pobjedniku!
S onima koji se s tobom spore ja ću se sporiti, tvoju djecu ja ću izbaviti;
26 tlačiteljima ću tvojim dati njihovo meso za jelo i svojom krvlju opit će
se kao moštom. I znat će svako tijelo da sam ja Jahve, Spasitelj tvoj, i da
je tvoj okupitelj Silni Jakovljev.”

50

1 Ovako govori Jahve: “Gdje je otpusno pismo vaše matere kojim sam
je otpustio? Ili tko je od mojih vjerovnika taj komu sam vas prodao?
Zbog bezakonja ste svojih prodani, zbog nevjere je mati vaša otpuštena.
2 Zašto ne nađoh nikoga kad sam došao? Zašto se ne odazva nitko kad
sam zazvao? Zar mi je ruka prekratka da izbavi, ili u meni snage nema
da oslobodim? Gle, prijetnjom svojom isušujem more, u pustinje rijeke
pretvaram; njihove se ribe raspadaju jer vode nema i od žeđi ugibaju.
3 Nebesa oblačim u tminu i kostrijet im dajem za pokrivač!” 4 Gospod
Jahve dade mi jezik vješt da znam riječju krijepiti umorne. Svako jutro
on mi uho budi da ga slušam kao učenici. 5 Gospod Jahve uši mi otvori:
ne protivih se niti uzmicah. 6 Leđa podmetnuh onima što me udarahu, a
obraze onima što mi bradu čupahu, i lica svojeg ne zaklonih od uvreda
ni od pljuvanja. 7 Gospod mi Jahve pomaže, zato se neću smesti. Zato
učinih svoj obraz k'o kremen i znam da se neću postidjeti. 8 Blizu je onaj
koji mi pravo daje. Tko će se pravdati sa mnom? Iziđimo zajedno! Tko

je protivnik moj u parnici? Nek' mi se približi! 9 Gle, Gospod mi Jahve
pomaže, tko će me osuditi? Svi će se oni k'o haljina izlizati, moljac će ih
razjesti. 10 "Tko god se od vas Jahve boji, nek' posluša glas Sluge njegova!
Tko u tmini hodi, bez tračka svjetlosti, nek' se uzda u ime Jahvino, nek' se
na Boga svog osloni. 11 Ali svi vi oganj palite, raspirujete žeravicu. Idite
u plamenove ognja svojega i u žeravu koju raspiriste. Tako će vam moja
učiniti ruka: ležat ćete u mukama.

51

1 Čujte me, vi koji za pravdom težite, koji Jahvu tražite; pogledajte
stijenu iz koje ste isječeni i jamu duboku iz koje ste izvađeni. 2 Pogledajte
oca svoga Abrahama i Saru koja vas porodi! Jest, sam bijaše kad sam
ga pozvao, al' sam ga blagoslovio i umnožio." 3 Jest, Jahvi se sažalio Sion,
sažalile mu se njegove razvaline. Pustaru će njegovu učiniti poput Edena, a
stepu poput Vrta Jahvina. Klicanje i radost njim će odjekivat', i zahvalnice i
glas hvalospjeva. 4 "Pomno me slušaj, puče moj, počujte me, narodi! Jer od
mene Zakon dolazi i moje pravo za svjetlo narodima. 5 Brzo će stići pravda
moja, moje će spasenje doći kao svjetlost. Moja će mišica suditi narodima.
Mene očekuju otoci i u moju se mišicu uzdaju. 6 K nebu oči podignite,
na zemlju dolje pogledajte. K'o dim će se rasplinut' nebesa, zemlja će se
k'o haljina istrošit', kao komarci nestat će joj žitelji. Ali će spasenje moje
trajati dovijeka, i pravdi mojoj neće biti kraja. 7 Poslušajte me, vi koji
poznajete pravo, narode kojima je moj Zakon u srcu. Ne bojte se poruge
ljudske, ne plašite se uvreda! 8 Jer moljac će ih razjesti kao haljinu, crv
će ih rastočiti kao vunu. Ali će pravda moja trajati dovijeka i spas moj od
koljena do koljena." 9 Probudi se! Probudi se! Opaši se snagom, mišice
Jahvina! Probudi se, kao u dane davne, za drevnih naraštaja. Nisi li ti
rasjekla Rahaba i probola Zmaja? 10 Nisi li ti isušila more, vodu velikog
bezdana, i od dubine morske put načinila da njime prolaze otkupljeni?
11 Vratit će se oni što ih je oslobodio Jahve i s radosnim kricima doći će na
Sion. Vječna će sreća biti nad glavama, pratit će ih klicanje i radost, nestat
će tuge i jecaja. 12 Ja, ja sam tješitelj vaš. Tko si ti da se bojiš smrtna čovjeka
i sina čovječjeg, koji je kao trava? 13 Zaboravio si Jahvu, svoga Stvoritelja,
koji razastrije nebesa i koji zemlju utemelji; sveudilj strepiš, svaki dan, od
tlačiteljeve jarosti. Kao da je pregnuo da te uništi. Ali gdje je sad jarost
tlačiteljeva? 14 Doskora će biti slobodan sužanj, neće umrijeti u jami, niti
će mu kruha nedostajati. 15 Jer, ja sam Jahve, Bog tvoj, koji burkam more
da mu valovi buče, ime mi je Jahve nad Vojskama. 16 Svoje sam ti riječi
stavio u usta, u sjenu svoje ruke sakrio sam te kad sam razastro nebesa,
utemeljio zemlju i rekao Sionu: "Ti si narod moj!" 17 Probudi se, probudi
se, ustani, Jeruzaleme! Ti koji si pio iz ruke Jahvine čašu gnjeva njegova.
Ispio si pehar opojni, do dna ga iskapio. 18 Od svih sinova koje je rodio ne
bješe nikog da ga vodi; od svih sinova koje je podigao ne bješe nikog da
ga pridrži. 19 Ovo te dvoje pogodilo - tko da te požali? - pohara i rasap,
glad i mač - tko da te utješi? 20 Sinovi ti leže obamrli po uglovima svih
ulica, kao antilopa u mreži, puni gnjeva Jahvina, prijetnje Boga tvojega.
21 Zato čuj ovo, bijedniče, pijan, ali ne od vina. 22 Ovako govori Jahve,
Gospod tvoj, tvoj Bog, branitelj tvoga naroda: "Iz ruke ti, evo, uzimam
čašu opojnu, pehar gnjeva svojega: nećeš ga više piti. 23 Stavit ću je u ruke
tvojim tlačiteljima, onima koji su ti govorili: 'Prigni se da prijeđemo!' I ti
si im leđa kao tlo podmetao, kao put za prolaznike.

52

1 Probudi se! Probudi se! Odjeni se snagom, Sione! Odjeni se najsjajnijim
haljinama, Jeruzaleme, grade sveti, jer više neće k tebi ulaziti neobrezani
i nečisti. 2 Otresi prah sa sebe, ustani, izgnani Jeruzaleme! Skini okov
sa svog vrata, izgnana kćeri sionska." 3 Jest, ovako govori Jahve: "Bili
ste prodani nizašto i bit ćete otkupljeni bez novaca." 4 Jest, ovako govori
Gospod Jahve: "Moj je narod sišao nekoć u Egipat da se ondje nastani kao
stranac, potom ga Asirci nizašto potlačiše. 5 Ali sada, čemu sam ja ovdje -
riječ je Jahvina - kad je moj narod bio bez razloga porobljen, a gospodari
njegovi likuju - riječ je Jahvina - i bez prestanka se danomice ime moje huli.
6 Zato će narod moj poznati moje ime i shvatit će u onaj dan da sam ja koji
govorim: 'Evo me!'" 7 Kako su ljupke po gorama noge glasonoše radosti
koji oglašava mir, nosi sreću, i spasenje naviješta govoreć Sionu: "Bog
tvoj kraljuje!" 8 Čuj, stražari ti glas podižu, zajedno svi kliču od radosti,
jer na svoje oči vide gdje se na Sion vraća Jahve. 9 Radujte se, kličite,
razvaline jeruzalemske, jer je Jahve utješio narod svoj i otkupio Jeruzalem.
10 Ogolio je Jahve svetu svoju mišicu pred očima svih naroda, da svi krajevi
zemaljski vide spasenje Boga našega. 11 Odlazite, odlazite, izađite odatle,
ne dotičite ništa nečisto! Izađite iz njegove sredine! Očistite se, vi koji
nosite posude Jahvine! 12 Jer nećete izići u hitnji, niti ćete ići bježeći, jer
će vam prethodnica biti Jahve, a zalaznica Bog Izraelov! 13 Gle, uspjet će
Sluga moj, podignut će se, uzvisit' i proslaviti! 14 Kao što se mnogi užasnuše
vidjevši ga - tako mu je lice bilo neljudski iznakaženo te obličjem više nije
naličio na čovjeka - 15 tako će on mnoge zadiviti narode i kraljevi će pred
njim usta stisnuti videć' ono o čemu im nitko nije govorio, shvaćajuć' ono
o čemu nikad čuli nisu:

53

1 "Tko da povjeruje u ono što nam je objavljeno, kome se otkri ruka
Jahvina?" 2 Izrastao je pred njim poput izdanka, poput korijena iz zemlje
sasušene. Ne bijaše na njem ljepote ni sjaja da bismo se u nj zagledali,
ni ljupkosti da bi nam se svidio. 3 Prezren bješe, odbačen od ljudi, čovjek
boli, vičan patnjama, od kog svatko lice otklanja, prezren bješe, odvrgnut.
4 A on je naše bolesti ponio, naše je boli na se uzeo, dok smo mi držali da
ga Bog bije i ponižava. 5 Za naše grijehe probodoše njega, za opačine
naše njega satriješe. Na njega pade kazna - radi našeg mira, njegove
nas rane iscijeliše. 6 Poput ovaca svi smo lutali i svaki svojim putem je
hodio. A Jahve je svalio na nj bezakonje nas sviju. 7 Zlostavljahu ga, a
on puštaše, i nije otvorio usta svojih. K'o jagnje na klanje odvedoše ga;
k'o ovca, nijema pred onima što je strižu, nije otvorio usta svojih. 8 Silom
ga se i sudom riješiše; tko se brine za njegovu sudbinu? Da, iz zemlje
živih ukloniše njega, za grijehe naroda njegova nasmrt ga izbiše. 9 Ukop
mu odrediše među zločincima, a grob njegov bi s bogatima, premda nije
počinio nepravde nit' su mu usta laži izustila. 10 Al' se Jahvi svidje da ga
pritisne bolima. Žrtvuje li život svoj za naknadnicu, vidjet će potomstvo,
produžit' sebi dane i Jahvina će se volja po njemu ispuniti. 11 Zbog patnje
duše svoje vidjet će svjetlost i nasititi se spoznajom njezinom. Sluga moj
pravedni opravdat će mnoge i krivicu njihovu na sebe uzeti. 12 Zato ću
mu mnoštvo dati u baštinu i s mogućnicima plijen će dijeliti, jer sam se
ponudio na smrt i među zlikovce bio ubrojen, da grijehe mnogih ponese
na sebi i da se zauzme za zločince.

54

1 Kliči, nerotkinjo, koja nisi rađala; podvikuj od radosti, ti što ne znaš za
trudove! Jer osamljena više djece ima negoli udata, kaže Jahve. 2 Raširi
prostor svog šatora, razastri, ne štedi platna svog prebivališta, produži
mu užeta, kolčiće učvrsti! 3 Jer proširit ćeš se desno i lijevo. Tvoje će
potomstvo zavladat' narodima i napučit će opustjele gradove. 4 Ne boj
se, nećeš se postidjeti; na srami se, nećeš se crvenjeti. Zaboravit ćeš
sramotu svoje mladosti i više se nećeš spominjati rugla udovištva svoga.
5 Jer suprug ti je tvoj Stvoritelj, ime mu je Jahve nad Vojskama; tvoj je
Otkupitelj Svetac Izraelov, Bog zemlje svekolike on se zove. 6 Jest, k'o ženu
ostavljenu, u duši ucviljenu, Jahve te pozvao. Zar se smije otpustiti žena
svoje mladosti, pita Bog tvoj. 7 "Za kratak trenutak ostavih tebe, al' u sućuti
velikoj opet ću te prigrliti. 8 U provali srdžbe sakrih načas od tebe lice
svoje, al' u ljubavi vječnoj smilovah se tebi," govori Jahve, tvoj Otkupitelj.
9 "Bit će mi k'o za Noinih dana, kad se zakleh da vode Noine neće više
preplaviti zemlju; tako se zaklinjem da se više neću na tebe srditi nit' ću
ti prijetiti. 10 Nek' se pokrenu planine i potresu brijezi, al' se ljubav moja
neće odmać' od tebe, nit' će se pokolebati moj Savez mira," kaže Jahve koji
ti se smilovao. 11 "O nevoljnice, vihorom vitlana, neutješna, gle, postavit
ću na smaragd tvoje kamenje i na safir tvoje temelje. 12 Od rubina dići ću
ti kruništa, vrata tvoja od prozirca, ograde ti od dragulja. 13 Svi će ti sinovi
Jahvini biti učenici, i velika će biti sreća djece tvoje. 14 Na pravdi ćeš biti
zasnovana. Odbaci tjeskobu, nemaš se čega bojati, odbaci strah jer ti se
neće primaći. 15 Ako li te napadnu, neće doći od mene; tko se na te digne,
zbog tebe će pasti. 16 Gle, ja sam stvorio kovača koji raspaljuje žeravu i
vadi iz nje oružje da ga kuje. Ali stvorih i zatornika da uništava. 17 Neće
uspjeti oružje protiv tebe skovano. Dokazat ćeš da je zao svaki jezik što na
te udari na sudu. To je baština slugu Jahvinih, to im je pobjeda od mene"
- riječ je Jahvina.

55

1 "O svi vi koji ste žedni, dođite na vodu; ako novaca i nemate, dođite.
Bez novaca i bez naplate kupite vina i mlijeka! 2 Zašto da trošite novac na
ono što kruh nije i nadnicu svoju na ono što ne siti? Mene poslušajte, i
dobro ćete jesti i sočna ćete uživati jela. 3 Priklonite uho i k meni dođite,
poslušajte, i duša će vam živjeti. Sklopit ću s vama Savez vječan, Savez
milosti Davidu obećanih." 4 Evo, učinih te svjedokom pucima, knezom i
zapovjednikom narodima. 5 Evo, pozvat ćeš narod koji ne poznaješ, i narod
koji te ne zna dohrlit će k tebi radi Jahve, Boga tvojega, i Sveca Izraelova,
jer on te proslavio. 6 Tražite Jahvu dok se može naći, zovite ga dok je
blizu! 7 Nek' bezbožnik put svoj ostavi, a zlikovac naume svoje. Nek' se
vrati Gospodu, koji će mu se smilovati, k Bogu našem jer je velikodušan u
praštanju. 8 "Jer misli vaše nisu moje misli i puti moji nisu vaši puti," riječ
je Jahvina. 9 "Visoko je iznad zemlje nebo, tako su puti moji iznad vaših
putova, i misli moje iznad vaših misli." 10 "Kao što daždi i sniježi s neba
bez prestanka dok se zemlja ne natopi, oplodi i ozeleni da bi dala sjeme
sijaču i kruha za jelo, 11 tako se riječ koja iz mojih usta izlazi ne vraća k
meni bez ploda, nego čini ono što sam htio i obistinjuje ono zbog čega je
poslah." 12 Da, s radošću ćete otići i u miru ćete biti vođeni. Gore će i brda
klicati od radosti pred vama i sva će stabla u polju pljeskati. 13 Umjesto

trnja rast će čempresi, umjesto koprive mirta će nicati. I bit će to Jahvi na slavu, kao znak vječan, neprolazan.

56

1 Ovako govori Jahve: “Držite se prava i činite pravdu, jer će uskoro doći
moj spas i objaviti se moja pravednost.” 2 Blago čovjeku koji čini tako i sinu
čovječjem što se toga pridržava: koji poštuje subotu da je ne oskvrni i koji
ruke svoje čuva od svakoga zla djela. 3 Neka sin tuđinčev koji je prionuo uz
Jahvu ne govori: “Jamačno će me Jahve odvojiti od svojega naroda.” Neka
uškopljenik ne govori: “Ja sam, evo, tek suho drvo.” 4 Jer ovako govori
Jahve: “S uškopljenicima koji obdržavaju subotu, koji izabiru što je meni
drago i ostanu postojani u Savezu mome - 5 podići ću u kući svojoj i među
svojim zidovima spomenik i ime, bolje nego sinovima i kćerima, dat ću im
vječno ime koje neće biti iskorijenjeno. 6 A sinove tuđinske koji pristadoše
uz Jahvu da mu služe i da ljube ime Jahvino i da mu budu službenici, koji
poštuju subotu i ne oskvrnjuju je i postojani su u Savezu mome, 7 njih ću
dovesti na svoju svetu goru i razveseliti u svojem Domu molitve. Njihove
žrtve paljenice i klanice bit će ugodne na mojem žrtveniku, jer će se Dom
moj zvati Dom molitve za sve narode.” 8 Riječ je Gospoda Jahve koji sabire
raspršene Izraelce: “Sabrat ću ih još povrh onih koji su već sabrani.” 9 Sve
zvijeri poljske, dođite jesti, i sve vi, zvijeri šumske! 10 Svi su mu stražari
slijepi, i ništa ne shvaćaju. Svi su oni psi nijemi, ne mogu lajati. Sanjaju
i drijemlju, najmilije im spavati. 11 Psi su to proždrljivi, nezasitni; pastiri
su to bez razbora: svaki svojim putem okreće, svaki za dobitkom svojim.
12 “Dođite, donijet ću vina; napit ćemo se pića žestoka, i sutra će biti kao
danas, izobilje veliko, preveliko!”

57

1 Pravednik gine, i nitko ne mari. Uklanjaju ljude pobožne, i nitko ne
shvaća. Da, zbog zla uklonjen je pravednik 2 da bi ušao u mir. Tko god
je pravim putem hodio počiva na svom ležaju. 3 Pristupite sad, sinovi
vračarini, leglo preljubničko i bludničko! 4 S kim se podrugujete, na koga
razvaljujete usta i komu jezik plazite? Niste li vi porod grešan i leglo
lažljivo? 5 Vi koji se raspaljujete među hrašćem, pod svakim zelenim
drvetom, žrtvujući djecu u dolinama i u rasjelinama stijena! 6 Dio je
tvoj među oblucima potočnim, oni, oni su baština tvoja. Njima izlijevaš
ljevanicu, njima prinosiš darove! Zar da se time ja utješim? 7 Na gori
visokoj, uzdignutoj, svoj si ležaj postavila i popela se onamo da prinosiš
žrtvu klanicu. 8 Za vrata i dovratke metnula si spomen svoj; daleko od
mene svoj ležaj raskrivaš, penješ se na nj i širiš ga. Pogađala si se s onima
s kojima si voljela lijegati, sve si više bludničila s njima gledajuć' im mušku
snagu. 9 S uljem za Molekom trčiš, s pomastima mnogim, nadaleko posla
glasnike svoje, strovali ih u Podzemlje. 10 Iscrpljena si od tolikih lutanja,
al' nisi rekla: “Beznadno je!” Snagu si svoju nanovo našla te nisi sustala.
11 Koga si se uplašila i pobojala da si se iznevjerila, da se više nisi mene
spominjala, niti si me k srcu uzimala? Šutio sam, zatvarao oči, zato me se
nisi bojala. 12 Ali ću objavit' o tvojoj pravdi i djela ti tvoja neće koristiti.
13 Kad uzmeš vikati, nek' te izbave kipovi koje si skupila, sve će ih vjetar
raznijeti, vihor će ih otpuhnuti. A tko se u me uzda, baštinit će zemlju i
zaposjest će svetu goru moju. 14 Govorit će se: Naspite, naspite, poravnajte
put! Uklonite zapreke s puta mog naroda! 15 Jer ovako govori Višnji i

Uzvišeni, koji vječno stoluje i ime mu je Sveti: “U prebivalištu visokom
i svetom stolujem, ali ja sam i s potlačenim i poniženim, da oživim duh
smjernih, da oživim srca skrušenih. 16 Jer neću se prepirati dovijeka ni
vječno se ljutiti: preda mnom bi podlegao duh i duše što sam ih stvorio.
17 Zbog grijeha lakomosti njegove razgnjevih se, udarih ga i sakrih se
rasrđen. Ali on okrenu za srcem svojim 18 i vidjeh putove njegove. Izliječit
ću ga, voditi i utješit' one što s njime tuguju - 19 stavit ću hvalu na usne
njihove. Mir, mir onom tko je daleko i tko je blizu,” govori Jahve, “ja ću te
izliječiti.” 20 Al' opaki su poput mora uzburkanog koje se ne može smiriti,
valovi mu mulj i blato izmeću. 21 “Nema mira grešnicima!” govori Bog
moj.

58

1 Viči iz sveg grla, ne suspeži se! Glas svoj poput roga podigni. Objavi
mom narodu njegove zločine, domu Jakovljevu grijehe njegove. 2 Dan za
danom oni mene traže i žele znati moje putove, kao narod koji vrši pravdu
i ne zaboravlja pravo Boga svoga. Od mene ištu pravedne sudove i žude
da im se Bog približi: 3 “Zašto postimo ako ti ne vidiš, zašto se trapimo
ako ti ne znaš?” Gle, u dan kad postite poslove nalazite i na posao gonite
radnike svoje. 4 Gle, vi postite da se prepirete i svađate i da pesnicom
bijete siromahe. Ne postite više kao danas, i čut će vam se glas u visini!
5 Zar je meni takav post po volji u dan kad se čovjek trapi? Spuštati kao
rogoz glavu k zemlji, sterati poda se kostrijet i pepeo, hoćeš li to zvati
postom i danom ugodnim Jahvi? 6 Ovo je post koji mi je po volji, riječ
je Jahve Gospoda: Kidati okove nepravedne, razvezivat' spone jarmene,
puštati na slobodu potlačene, slomiti sve jarmove; 7 podijeliti kruh svoj s
gladnima, uvesti pod krov svoj beskućnike, odjenuti onog koga vidiš gola
i ne kriti se od onog tko je tvoje krvi. 8 Tad će sinut' poput zore tvoja
svjetlost, i zdravlje će tvoje brzo procvasti. Pred tobom će ići tvoja pravda,
a Slava Jahvina bit će ti zalaznicom. 9 Vikneš li, Jahve će ti odgovorit, kad
zavapiš, reći će: “Evo me!” Ukloniš li iz svoje sredine jaram, ispružen prst
i besjedu bezbožnu, 10 dadeš li kruha gladnome, nasitiš li potlačenog, tvoja
će svjetlost zasjati u tmini i tama će tvoja kao podne postati, 11 Jahve će te
vodit' bez prestanka, sitit će te u sušnim krajevima. On će krijepit' kosti
tvoje i bit ćeš kao vrt zaljeven, kao studenac kojem voda nikad ne presuši.
12 I ti ćeš gradit' na starim razvalinama, dići ćeš temelje budućih koljena.
Zvat će te popravljačem pukotina i obnoviteljem cesta do naselja. 13 Zadržiš
li nogu da ne pogaziš subotu i u sveti dan ne obavljaš poslove; nazoveš li
subotu milinom a časnim dan Jahvi posvećen; častiš li ga odustajuć' od
puta, bavljenja poslom i pregovaranja - 14 tad ćeš u Jahvi svoju milinu naći,
i ja ću te provesti po zemaljskim visovima, dat ću ti da uživaš u baštini oca
tvog Jakova, jer Jahvina su usta govorila.

59

1 Ne, nije ruka Jahvina prekratka da spasi, niti mu je uho otvrdlo da ne
bi čuo, 2 nego su opačine vaše jaz otvorile između vas i Boga vašega. Vaši
su grijesi lice njegovo zastrli, i on vas više ne sluša. 3 Jer ruke su vaše
u krvi ogrezle, a vaši prsti u zločinima. Usne vam izgovaraju laž, a jezik
podlost mrmlja. 4 Nitko s pravom tužbu ne podiže, niti koga sude po istini.
U ništavilo se uzdaju, laž kazuju, začinju zloću, a rađaju bezakonje. 5 Legu
jaja gujina, tkaju mrežu paukovu; pojede li tko njihovo jaje, umire, razbije

li ga, iz njega ljutica izlazi. 6 Njihovim tkanjem nemoguće se odjenuti, ne
možeš se pokriti njihovom rukotvorinom. Rukotvorine su njihove djela
zločinačka, rukama svojim čine nasilje. 7 Noge njihove u zlo hitaju i brze
su da krv nevinu proliju. Misli su im misli zločinačke, pustoš i propast
na njinim su putima. 8 Put mira oni ne poznaju, na stazama njihovim
nema pravice. Iskrivili su svoje putove, tko njima kreće mira ne poznaje.
9 Stog' se pravo od nas udaljilo, zato pravda ne dopire do nas. Nadasmo se
svjetlosti, a ono tama; i vidjelu, a ono u tmini hodimo. 10 Pipamo kao
slijepci duž zida, tapkamo kao bez očiju. Spotičemo se u podne k'o u
sumraku, sasvim zdravi, kao da smo mrtvi. 11 Svi mumljamo kao medvjedi
i gučemo tužno kao golubovi. Očekivasmo Sud, a njega nema, i spasenje
- od nas je daleko. 12 Jer mnogo je naših opačina pred tobom i grijesi naši
protiv nas svjedoče. Doista, prijestupi su naši pred nama, mi znademo
svoju krivicu; 13 pobunili smo se i zanijekali Jahvu, odmetnuli se od Boga
svojega, govorili podlo, odmetnički, mrmljali u srcu riječi lažljive. 14 Tako
je potisnuto pravo, i pravda mora stajati daleko. Jer na trgu posrnu istina i
poštenju nema više pristupa. 15 Vjernosti je ponestalo, a tko izbjegava zlo,
bude opljačkan. Jahve vidje, i ne bi mu milo što nema pravice. 16 Vidje da
nema čovjeka, začudi se što nema posrednika. Tad mu pomože njegova
mišica i njegova ga pravda poduprije. 17 Pravednost je obukao k'o oklop,
stavio na glavu kacigu spasenja. Osvetom se odjenuo k'o haljom, ogrnu se
revnošću kao plaštem. 18 Vratit će svakome po njegovim djelima: gnjev
svojim protivnicima, odmazdu dušmanima. 19 Sa zapada vidjet će ime
Jahvino i Slavu njegovu s istoka sunčanog. Jer doći će kao uska rijeka
koju goni dah Jahvin. 20 Ali doći će Otkupitelj Sionu, i onima od sinova
Jakovljevih koji se obrate od svog otpadništva, riječ je Jahvina. 21 “A ovo
je moj Savez s njima,” govori Jahve. “Duh moj koji je na tebi i riječi moje
koje stavih u tvoja usta neće izići iz usta tvojih ni usta tvojega potomstva,
ni iz usta potomstva tvojih potomaka, od sada pa dovijeka,” veli Jahve.

60

1 Ustani, zasini, jer svjetlost tvoja dolazi, nad tobom blista Slava Jahvina.
2 A zemlju, evo, tmina pokriva, i mrklina narode! A tebe obasjava Jahve,
i Slava se njegova javlja nad tobom. 3 K tvojoj svjetlosti koračaju narodi, i
kraljevi k istoku tvoga sjaja. 4 Podigni oči, obazri se: svi se sabiru, k tebi
dolaze. Sinovi tvoji dolaze izdaleka, kćeri ti nose u naručju. 5 Gledat ćeš tad
i sjati radošću, igrat će srce i širit' se, jer k tebi će poteći bogatstvo mora,
blago naroda k tebi će pritjecati. 6 Mnoštvo deva prekrit će te, jednogrbe
deve iz Midjana i Efe. Svi će iz Šebe doći donoseći zlato i tamjan i hvale
Jahvi pjevajući. 7 Sva stada kedarska u tebi će se sabrati, ovnovi nebajotski
bit će ti na službu. Penjat će se k'o ugodna žrtva na moj žrtvenik, proslavit
ću Dom Slave svoje! 8 Tko su oni što lebde poput oblaka, k'o golubovi
prema golubinjacima svojim? 9 Da, to se zbog mene sabiru brodovi, lađe
su taršiške pred njima da izdaleka dovezu tvoje sinove, a s njima srebro
njihovo i zlato, zbog imena Jahve, Boga tvojega, zbog Sveca Izraelova koji
te proslavi. 10 Zidine će tvoje obnoviti stranci i kraljevi njihovi služit će
ti. U svojoj srdžbi ja sam te udario, al' u svojoj naklonosti opet ti se
smilovah. 11 Vrata će tvoja biti otvorena svagda, ni danju ni noću neće
se zatvarati, da propuste k tebi bogatstva naroda s kraljevima koji ih vode.
12 Jer propast će narod i kraljevstvo koje ti ne bude htjelo služiti, i ti će
se narodi sasvim zatrti. 13 K tebi će doći slava Libanona, čempresi, jele

i brijestovi skupa, da ukrase prostor mojega Svetišta, podnožje će moje proslaviti! 14 K tebi će, sagnuti, dolaziti sinovi tvojih tlačitelja, pred noge ti padat' koji te prezirahu. Nazivat će te Gradom Jahvinim, Sionom Sveca Izraelova. 15 Zato što si bio ostavljen, omražen, izbjegavan, učinit ću te vječnim ponosom, radošću od koljena do koljena. 16 Ti ćeš sisati mlijeko naroda, sisat ćeš grudi kraljeva. I znat ćeš da sam ja, Jahve, Spasitelj tvoj, Silni Jakovljev, tvoj Otkupitelj. 17 Mjesto mjedi, donijet ću zlato; mjesto željeza, donijet ću srebro; mjesto drva, mjed; mjesto kamena, željezo. Za glavara tvoga postavit ću Mir, Pravdu za vladara. 18 Više se neće slušat' o nasilju u tvojoj zemlji ni o pustošenju i razaranju na tvojem području. Zidine ćeš svoje nazivati Spasom, Slavom svoja vrata. 19 Neće ti više sunce biti svjetlost danju nit' će ti svijetlit' mjesečina, nego će Jahve biti tvoje vječno svjetlo i tvoj će Bog biti tvoj sjaj. 20 Sunce tvoje neće više zalaziti nit' će ti mjesec pomrčati, jer će Jahve biti tvoje vječno svjetlo, i okončat će se dani tvoje žalosti. 21 Svi u tvom narodu bit će pravednici i posjedovat će zemlju dovijeka, mog nasada izdanci, mojih ruku djelo, da bih se u njima proslavio. 22 Od najmanjega postat će tisuća, od neznatnoga moćan narod. Ja, Jahve, govorio sam; u pravo ću vrijeme izvršiti.

61

1 Duh Jahve Gospoda na meni je, jer me Jahve pomaza, posla me da radosnu vijest donesem ubogima, da iscijelim srca slomljena; da zarobljenima navijestim slobodu i oslobođenje sužnjevima; 2 da navijestim godinu milosti Jahvine i dan odmazde Boga našega; da razveselim ožalošćene na Sionu 3 i da im dadem vijenac mjesto pepela, ulje radosti mjesto ruha žalosti, pjesmu zahvalnicu mjesto duha očajna. I zvat će ih Hrastovima pravde, Nasadom Jahvinim - na slavu njegovu. 4 Oni će nanovo dići drevne razvaline, sazdati opet mjesta poharana, ruševine prošlih pokoljenja. 5 Tuđinci će doći da vam stada pasu, stranci će vam biti ratari i vinogradari. 6 A vas će zvati “Svećenici Jahvini”, nazivat će vas “Službenici Boga našega”. Uživat ćete bogatstva naroda, blagom se njihovim dičiti. 7 Dvostruka bijaše njihova sramota - rug i prezir bijahu im baština - zato će u zemlji svojoj baštinit' dvostruko, njihova će biti radost vječita. 8 Jer ja, Jahve, ljubim pravdu, a mrzim grabež nepravedni. Vjerno ću ih nagraditi i sklopiti s njima Savez vječni. 9 Slavno će im biti sjeme među pucima i potomstvo među narodima. Tko god ih vidi, prepoznat će da su sjeme što ga Jahve blagoslovi. 10 Radošću silnom u Jahvi se radujem, duša moja kliče u Bogu mojemu, jer me odjenu haljinom spasenja, zaogrnu plaštem pravednosti, kao ženik kad sebi vijenac stavi il' nevjesta kad se uresi nakitom. 11 Kao što zemlja tjera svoje klice, kao što u vrtu niče sjemenje, učinit će Gospod da iznikne pravda i hvala pred svim narodima.

62

1 Sionu za ljubav neću šutjeti, Jeruzalema radi neću mirovati dok pravda njegova ne zasine k'o svjetlost, dok njegovo spasenje ne plane k'o zublja. 2 I puci će vidjet' tvoju pravednost, i tvoju slavu svi kraljevi; prozvat će te novim imenom što će ga odrediti usta Jahvina. 3 U Jahvinoj ćeš ruci biti kruna divna i kraljevski vijenac na dlanu Boga svog. 4 Neće te više zvati Ostavljenom ni zemlju tvoju Opustošenom, nego će te zvati Moja milina, a zemlju tvoju Udata, jer ti si milje Jahvino i zemlja će tvoja imat' supruga. 5 Kao što se mladić ženi djevicom, tvoj će se graditelj tobom oženiti; i kao

što se ženik raduje nevjesti, tvoj će se Bog tebi radovati. 6 Na zidine tvoje,
Jeruzaleme, stražare sam postavio: ni danju ni noću ne smiju zašutjeti. O,
vi koji podsjećate Jahvu, vama nema počinka! 7 I ne dajte mu mira dok ne
obnovi Jeruzalem, dok ga opet slavom na zemlji ne učini. 8 Zakle se Gospod
desnicom i mišicom svojom snažnom: “Neću više dati žita tvoga za hranu
neprijateljima. Neće više tuđinci piti tvoga vina o kojem si teško radio.
9 Neka ga jedu oni koji su ga želi i neka hvale Jahvu, neka ga piju oni što
su ga trgali u predvorju mojega Svetišta!” 10 Prođite, prođite kroz vrata,
poravnajte put narodu! Nasipajte, nasipajte cestu, uklonite s nje kamenje.
Podignite stijeg narodima! 11 Evo, Jahve oglasuje do nakraj zemlje: “Recite
kćeri sionskoj: Evo, dolazi tvoj spasitelj. Evo, s njim naplata njegova i
njegova nagrada ispred njega! 12 Oni će se zvati 'Sveti narod', 'Otkupljenici
Jahvini'. A tebe će zvati 'Traženi' - 'Grad neostavljeni'.”

63

1 Tko je taj što dolazi iz Edoma, iz Bosre, u haljinama crvenim? Tko je taj
što veličanstveno odjenut pun snage korača? - Ja sam to koji naučavam
pravdu, velik kad spasavam! 2 - Zašto je crvena tvoja haljina i odijelo kao u
onog koji gazi u kaci? 3 - U kaci sam sam gazio, od narodÄa nikog ne bijaše.
U gnjevu ih svom izgazih i zgnječih u svojoj jarosti. Krv mi njihova poprska
haljine, iskaljah svu odjeću svoju. 4 Jer dan osvete bijaše mi u srcu, došla je
godina mojeg otkupljenja. 5 Ogledah se, al' ne bješe pomoćnika! Začudih
se, al' ne bješe potpore. Tada mi je moja mišica pomogla i moja me srdžba
poduprla. 6 U gnjevu svom satrijeh narode, u bijesu sve ih izgazih i zemlju
polih krvlju njihovom! 7 Slavit ću ljubav Jahvinu, slavna djela njegova -
za sve što nam Jahve učini, za veliku dobrotu domu Izraelovu što nam
je iskaza u svojoj samilosti, u obilju svoje ljubavi. 8 Reče: “Dosta, oni su
narod moj, sinovi koji se neće iznevjeriti!” I on im posta Spasiteljem u
svim njihovim tjeskobama. 9 Nije slao poslanika ni anđela nego ih je sam
spasio. U svojoj ljubavi i samilosti sam ih je otkupio, podigao ih i nosio u
sve dane od davnine. 10 Ali se oni odmetnuše, ožalostiše sveti Duh njegov.
Zato im je postao neprijatelj i sam je na njih zavojštio. 11 Spomenuše se
tad davnih dana i sluge njegova Mojsija: “Gdje li je onaj koji izvuče iz
vode pastira stada svojega? Gdje je onaj koji udahnu u njega Duh svoj
sveti? 12 Koji je Mojsijevu desnicu vodio veličanstveno svojom mišicom,
koji vodu pred njima razdvoji i steče sebi ime vječno; 13 koji ih provede
dnom bezdana kao konja po pustinji i nisu se spoticali? 14 Poput stoke što
silazi u dolinu, Duh Jahvin vodio ih počivalištu. Tako si ti vodio narod svoj
i slavno ime sebi stekao. 15 Pogledaj s nebesa i vidi iz prebivališta svoga
svetog i slavnog. Gdje li je ljubomora tvoja i snaga? Zar se susteglo ganuće
tvog srca i samilost tvoja prema meni? Ah, sućuti nam svoje ne ustegni,
16 jer Otac si naš! Abraham nas ne poznaje i ne spominje nas se Izrael;
Jahve, ti si naš Otac, Otkupitelj naš - ime ti je oduvijek. 17 Zašto, o Jahve,
zašto nas puštaš da lutamo daleko od tvojih putova, zašto si dao da nam
srce otvrdne da se tebe više ne bojimo? Vrati se, radi slugu svojih i radi
plemenÄa što su tvoja baština! 18 Zašto bezbožnici gaze tvoje Svetište, a
neprijatelji naši blate tvoju svetinju? 19 Odavna postadosmo kao oni kojima
više ne vladaš i koji tvoje ime više ne nose. O, da razdreš nebesa i siđeš,
da ime svoje objaviš neprijateljima: pred licem tvojim tresla bi se brda,
pred tobom bi drhtali narodi,

64

1 kao kad oganj suho granje zapali i vatra vodu zakuha! 2 Čineć' djela
strahotna, neočekivana, silazio si i brda su se tresla pred tobom! 3 Odvijeka
se čulo nije, uho nijedno nije slušalo, oko nijedno nije vidjelo, da bi koji
bog, osim tebe, takvo što činio onima koji se uzdaju u njega. 4 Pomažeš
onima što pravdu čine radosno i tebe se spominju na putima tvojim;
razgnjevismo te, griješismo, od tebe se odmetnusmo. 5 Tako svi postasmo
nečisti, a sva pravda naša k'o haljine okaljane. Svi mi k'o lišće otpadosmo i
opačine naše k'o vjetar nas odnose. 6 Nikog nema da tvoje ime prizove, da
se probudi i osloni o tebe. Jer lice si svoje od nas sakrio i predao nas u ruke
zločinima našim. 7 Pa ipak, naš si otac, o Jahve: mi smo glina, a ti si naš
lončar - svi smo mi djelo ruku tvojih. 8 Ne srdi se, Jahve, odveć žestoko,
ne spominji se bez prestanka naše krivice. De pogledaj - tÓa svi smo mi
narod tvoj! 9 Opustješe sveti gradovi tvoji, Sion pustinja posta, i pustoš
Jeruzalem. 10 Dom, svetinja naša i ponos naš, u kom te oci naši slavljahu,
ognjem izgori i sve su nam dragocjenosti opljačkane. 11 Zar ćeš se na sve
to, Jahve, sustezati, zar ćeš šutjet' i ponižavati nas odveć žestoko?

65

1 Potražiše me koji ne pitahu za me, nađoše me koji me ne tražahu;
rekoh: “Evo me! Evo me!” narodu koji ne prizivaše ime moje. 2 Svagda
sam pružao ruku narodu odmetničkom, koji hodi putem zlim, za mislima
svojim, 3 narodu koji me bez prestanka u lice srdi: žrtvuju po vrtovima, kad
prinose na opekama, 4 na grobovima stanuju i noće na skrovitim mjestima,
jedu svinjetinu, meću u zdjele jela nečista. 5 I još govore: “Ukloni se!
Ne prilazi mi da te ne posvetim.” Oni su mi dim u nosu, oganj što gori
povazdan. 6 Evo, sve je napisano preda mnom: neću ušutjet' dok im ne
platim, dok im ne platim u njedra, 7 za bezakonja vaša i vaših otaca, sva
zajedno - govori Jahve. Koji su prinosili kad na gorama i pogrđivali me
na brežuljcima - izmjerit ću im u krilo plaću za djela prijašnja. 8 Ovako
govori Jahve: “Kao što o soku u grozdu vele: 'Ne uništavajte ga, u njemu
je blagoslov!' tako ću učiniti i ja radi slugu svojih, neću sve uništiti.
9 Izvest ću iz Jakova potomstvo, a iz Jude baštinika gora svojih; baštinit
će ih odabranici moji, i moje će se sluge ondje naseliti. 10 Šaron će postati
pašnjak ovcama, a nizina akorska počivalište govedima - narodu mojem
koji mene traži. 11 A vi koji ste Jahvu ostavili, koji ste zaboravili Svetu goru
moju, koji pripremate stol Gadu, koji Meniju naljev lijevate, 12 za mač sam
vas odredio - past ćete ničice da vas kolju. Jer zvao sam vas, a vi se niste
odazvali, govorio sam, a vi niste slušali, nego ste činili što je zlo u očima
mojim, izabirali ste što mi nije po volji.” 13 Stog ovako Jahve Gospod govori:
“Evo, sluge će moje jesti, a vi ćete gladovati. Evo, sluge će moje piti, a vi
ćete žeđati. Evo, sluge će se moje veseliti, a vi ćete se stidjeti. 14 Evo, sluge
će se moje radovati od sreće u srcu, a vi ćete vikati od boli u srcu i kukati
duše slomljene! 15 Ime ćete svoje ostaviti za kletvu mojim izabranicima:
'Tako te ubio Jahve!' A sluge svoje on će zvati drugim imenom. 16 Tko se
u zemlji bude blagoslivljao, nek' se blagoslivlje Bogom vjernim. I tko se
u zemlji bude kleo, nek' se kune Bogom vjernim. Jer prijašnje će nevolje
biti zaboravljene, od očiju mojih bit će sakrivene. 17 Jer, evo, ja stvaram
nova nebesa i novu zemlju. Prijašnje se više neće spominjati niti će vam
na um dolaziti. 18 Veselite se i dovijeka kličite zbog onoga što ja stvaram;
jer, evo, od Jeruzalema stvaram klicanje, od naroda njegova radost. 19 I

klicat ću nad Jeruzalemom, radovat' se nad svojim narodom. U njemu više
neće čuti ni plača ni vapaja. 20 U njemu više neće biti novorođenčeta
koje živi malo dana ni starca koji ne bi godina svojih navršio: najmlađi će
umrijet' kao stogodišnjak, a tko ne doživi stotinu godina prokletim će se
smatrati. 21 Gradit će kuće i stanovat' u njima, saditi vinograde i uživati
rod njihov. 22 Neće se više graditi da drugi stanuju ni saditi da drugi uživa:
vijek naroda moga bit će k'o vijek drveta, izabranici moji dugo će uživati
plodove ruku svojih. 23 Neće se zalud mučiti i neće rađati za smrt preranu,
jer će oni s potomcima svojim biti rod blagoslovljenika Jahvinih. 24 Prije
nego me zazovu, ja ću im se odazvat'; još će govoriti, a ja ću ih već uslišiti.
25 Vuk i jagnje zajedno će pasti, lav će jesti slamu k'o govedo; al' će se zmija
prahom hraniti. Nitko neće činiti zla ni štete na svoj Svetoj gori mojoj" -
govori Jahve.

66

1 Ovako govori Jahve: "Nebesa su moje prijestolje, a zemlja podnožje
nogama! Kakvu kuću da mi sagradite i gdje da bude mjesto mog
prebivališta? 2 TÓa sve je moja ruka načinila i sve je moje" - riječ je
Jahvina. "Ali na koga svoj pogled svraćam? Na siromaha i čovjeka duha
ponizna koji od moje riječi dršće. 3 Ima ih koji kolju bika, ali i ljude ubijaju;
žrtvuju ovcu, ali i psu vrat lome. Netko prinosi žrtvu, ali i krv svinjsku;
prinose kad, ali časte i kipove. Kao što oni izabraše svoje putove i duši im
se mile gnusobe njihove, 4 tako ću i ja izabrati za njih nevolje nesmiljene,
pustit ću na njih ono čega se plaše. Jer zvao sam, a nitko se ne odazva,
govorio sam, a nitko ne posluša, nego su činili što je zlo u očima mojim,
izabrali ono što mi nije po volji." 5 Poslušajte riječ Jahvinu, vi koji od
njegove riječi dršćete. "Govore braća vaša koja na vas mrze i odbacuju
vas radi moga imena: 'Neka se proslavi Jahve, pa da radost vašu vidimo.'
Ali oni će biti postiđeni." 6 Čuj! Buka iz grada, glas iz Hrama! Glas je to
Jahve koji uzvraća svojim neprijateljima. 7 Prije neg' bolove oćutje, eto je
rodila. Prije neg' trudove osjeti, porodi dječaka. 8 Tko je takvo što čuo, tko
je takvo što vidio? Može li se zemlja u jednom danu napučiti? Može li se
narod odjednom roditi? A tek što je osjetila trudove, Sionka rodi sinove!
9 "Zar bih ja otvorio krilo materino a da ono ne rodi?" - govori Jahve. "Zar
bih ja, koji dajem rađanje, zatvorio maternicu?" - kaže Bog tvoj. 10 Veselite
se s Jeruzalemom, kličite zbog njega svi koji ga ljubite! Radujte se, radujte
s njime svi koji ste nad njim tugovali! 11 Nadojite se i nasitite na dojkama
utjehe njegove da se nasišete i nasladite na grudima krepčine njegove.
12 Jer ovako govori Jahve: "Evo, mir ću na njih kao rijeku svratiti i kao
potok nabujali bogatstvo naroda. Dojenčad ću njegovu na rukama nositi
i milovati na koljenima. 13 Kao što mati tješi sina, tako ću i ja vas utješiti
- utješit ćete se u Jeruzalemu." 14 Kad to vidite, srce će vam se radovati
i procvast će vam kosti k'o mlada trava. Očitovat će se ruka Jahvina na
njegovim slugama i gnjev nad neprijateljima njegovim. 15 Jer, evo, dolazi
Jahve s ognjem - bojna su mu kola poput vihora - da u jarosti gnjev svoj
iskali i prijetnje svoje u ognju žarkome. 16 Da, sudit će Jahve ognjem
i mačem svakom smrtniku: pobijenih Jahvinih mnoštvo će biti. 17 Oni
koji se posvećuju i čiste u vrtovima iza onog jednog u sredini, koji jedu
svinjetinu, nečisto i miševe - svi će zajedno izginuti, riječ je Jahvina. 18 Ja
dobro poznajem njihova djela i namjere njihove. "Dolazim da saberem
sve puke i jezike, i oni će doći i vidjeti moju Slavu! 19 Postavit ću im znak

i poslat ću preživjele od njih k narodima u Taršiš, Put, Lud, Mošek, Roš, Tubal i Javan - k dalekim otocima koji nisu čuli glasa o meni ni vidjeli moje Slave - i oni će naviještati Slavu moju narodima. 20 I dovest će svu vašu braću između svih naroda kao prinos Jahvi - na konjima, na bojnim kolima, nosilima, na mazgama i jednogrbim devama - na Svetu goru svoju u Jeruzalemu" - govori Jahve - "kao što sinovi Izraelovi prinose prinos u čistim posudama u Domu Jahvinu. 21 I uzet ću sebi između njih svećenike, levite" - govori Jahve. 22 "Jer, kao što će nova nebesa i zemlja nova, koju ću stvoriti, trajati preda mnom" - riječ je Jahvina - "tako će vam ime i potomstvo trajati. 23 Od mlađaka do mlađaka, od subote do subote, dolazit će svi ljudi da se poklone pred licem mojim" - govori Jahve. 24 Izlazeći, gledat ću trupla ljudi koji se od mene odmetnuše: crv njihov neće umrijeti i njihov se oganj neće ugasiti - bit će na gadost svim ljudima.

Jeremija

1 Riječi Jeremije, sina Hilkijina, svećenika iz Anatota, u zemlji Ben-
jaminovoj. 2 Njemu dođe riječ Jahvina, u dane Jošije, sina Amonova, kralja
Judina, trinaeste godine vladanja njegova: 3 zatim u dane Jojakima, sina
Jošijina, kralja Judina, do svršetka jedanaeste godine Sidkije, sina Jošijina,
kralja Judeje sve do Jeruzalema, u petom mjesecu izgnanstva. 4 Dođe
mi riječ Jahvina: 5 “Prije nego što te oblikovah u majčinoj utrobi, ja te
znadoh; prije nego što iz krila majčina izađe, ja te posvetih, za proroka
svim narodima postavih te.” 6 A ja rekoh: “Ah, Gospode Jahve, gle, ja ne
umijem govoriti: dijete sam.” 7 A Jahve mi odvrati: “Ne govori: 'Dijete
sam!' Već idi k onima kojima te šaljem i reci sve ono što ću ti narediti.
8 Ne boj ih se: jer ja sam s tobom da te izbavim,” riječ je Jahvina. 9 I
tada Jahve pruži ruku, dotače se usta mojih i reče: “Evo, u usta tvoja
stavljam riječi svoje. 10 Gle: postavljam te danas nad narode i kraljevstva,
da istrebljuješ i rušiš, da zatireš i ništiš, da gradiš i sadiš.” 11 I dođe mi
riječ Jahvina: “Što vidiš, Jeremija?” A ja ću: “Vidim granu bademovu.”
12 Tada mi Jahve reče: “Dobro vidiš, jer ja bdim nad riječima svojim da
ih ispunim!” 13 I dođe mi riječ Jahvina: “Što vidiš?” A ja ću: “Vidim
uzavrio lonac, a otvor mu gleda na sjever.” 14 I Jahve mi reče: “Sa sjevera
buknut će zlo protiv svih stanovnika ove zemlje. 15 Jer evo, ja ću sazvati
sva sjeverna kraljevstva” - riječ je Jahvina. “I ona će doći: svako će od
njih staviti svoje prijestolje pred ulaz vrata Jeruzalema, protiv svih zidina
njegovih, i protiv svih gradova judejskih. 16 I sudit ću im za sve opačine
njihove; zato što me ostaviše, zato što kadiše drugim bogovima i klanjahu
se djelima ruku svojih. 17 Ti bedra svoja sad opaši, ustaj, pa ćeš im govoriti
sve što ću tebi zapovjediti. Ne dršći pred njima, da ne bih morao učiniti
da uzdršćeš pred njima. 18 Danas te, evo, postavljam kao grad utvrđeni,
kao stup željezni, k'o zidinu brončanu protiv sve zemlje: protiv kraljeva i
knezova judejskih, svećenika i naroda ove zemlje. 19 I borit će se s tobom,
al' te neće nadvladati, jer ja sam s tobom da te izbavim,” riječ je Jahvina.

2

1 I dođe mi riječ Jahvina: 2 “Idi i viči u uši Jeruzalemu: Ovako govori
Jahve: Spominjem se mladosti tvoje privržene, ljubavi tvoje vjereničke: ti
pođe za mnom u pustinju, po zemlji gdje se ne sije. 3 Izrael bijaše Jahvi
svetinja, prvina plodova njegovih; tko god od njih jeđaše, bijaše kažnjen;
zlo ga snađe” - riječ je Jahvina. 4 “Čujte riječ Jahvinu, dome Jakovljev, i
svi rodovi doma Izraelova. 5 Ovako govori Jahve: 'Kakvu nepravdu nađoše
oci vaši na meni te se udaljiše od mene? Za ispraznošću pođoše, te sami
isprazni postadoše. 6 Ne pitahu: Gdje je Jahve koji nas izvede iz zemlje
egipatske te nas vođaše kroz pustinju, po zemlji pustoj, jedva prohodnoj,
po zemlji suhoj i mračnoj, po zemlji kojom nitko ne prolazi, nit' se tko
nastanjuje?' 7 U zemlju vinograda i maslinika ja vas dovedoh, da se hranite
plodom i dobrotom njezinom. Ali tek što uđoste, zemlju moju oskvrnuste
i baštinu moju u gnusobu pretvoriste. 8 Svećenici ne govorahu: 'Gdje je
Jahve?' Tumači Zakona mene ne upoznaše, pastiri otpadoše od mene, a
proroci prorokovahu u ime Baalovo i iđahu za onima što im pomoći ne
mogoše. 9 Zato ću još parnicu voditi s vama - riječ je Jahvina - i parbit

ću se sa sinovima sinova vaših. 10 Pođite, dakle, na otoke kitimske, da
vidite, ili u Kedar pošljite izvidnice te dobro promislite i provjerite je li
se igda što slično zbilo. 11 Je li koji narod mijenjao bogove - oni čak i
nisu bogovi! A narod moj Slavu svoju zamijeni za one što ne pomažu!
12 Zapanjite se nad tim, nebesa, zgranite se i zaprepastite," riječ je Jahvina.
13 "Jer dva zla narod moj učini: ostavi mene, Izvor vode žive, te iskopa
sebi kladence, kladence ispucane što vode držati ne mogu. 14 Je li Izrael
rob il' sluga u kući rođen? Zašto plijenom posta? 15 Lavovi su na nj rikali,
podizali glas svoj. U pustoš pretvoriše zemlju njegovu, gradove popališe,
nema im žitelja. 16 Čak i oni iz Memfisa i Tafnisa brijahu ti tjeme. 17 Nisi
li to sam sebi učinio otpavši od Jahve, Boga svojega? 18 A sad, zašto kreće
u Egipat da piješ vode iz Nila? Zašto kreće u Asiriju da piješ vode iz
Rijeke? 19 Opačina te tvoja kažnjava, otpadništvo te tvoje osuđuje. Shvati
i vidi kako je teško i gorko što ostavi Jahvu, Boga svojega, što više nema
straha mog u tebi" - riječ je Gospoda Jahve nad Vojskama. 20 "Da, odavna
ti slomi jaram svoj, raskide veze što te vezahu i reče: 'Neću da robujem.'
Pa ipak, na svakom povišem humu, pod svakim drvetom zelenim lijegao si
k'o bludnica. 21 A ja te zasadih kao lozu izabranu, k'o sadnicu plemenitu.
Kako li mi se samo prometnu u jalov izrod, u lozu divlju! 22 Da se i lužinom
opereš, napravljenom od mnogo pepela, ostat će mrlja bezakonja tvoga
preda mnom" - riječ je Jahve Gospoda. 23 "Kako samo možeš reći: 'Nisam
se uprljala, za baalima nisam trčala.' Pogledaj tragove svoje u Dolini,
upoznaj što si učinila. Deva brza što krstari stazama svojim, 24 magarica
divlja navikla na pustinju, u pohoti svojoj požudno dašće, tko da je ukroti
u vrijeme gonjenja? Tko god je traži, neće se umoriti, naći će je u mjesecu
njezinu. 25 Čuvaj se da ti noga ne obosi, grlo se ne osuši. A ti kažeš: 'Ne,
uzalud je! Jer volim strance, i za njima ću ići.' 26 Kao što se lupež zastidi
kad ga uhvate, tako će se zastidjeti sinovi - dom Izraelov, oni, kraljevi,
knezovi, svećenici i proroci njihovi 27 koji govore drvetu: 'Ti si otac moj!'
a kamenu: 'Ti si me rodio!' jer mi leđa okreću, a ne lice, ali u nevolji svojoj
zapomažu: 'Ustani, spasi nas!' 28 Gdje su bogovi što ih ti sam načini? Nek'
ustanu ako te mogu spasiti u nevolji tvojoj! Jer imaš, o Judejo, bogova
koliko i gradova! Koliko Jeruzalem ima ulica, toliko Baal ima žrtvenika.
29 Zašto hoćete da se sa mnom parbite? Svi se od mene odmetnuste" - riječ
je Jahvina. 30 "Zaludu sam udarao sinove vaše: vi iz toga ne uzeste pouke:
mačevi vaši rastrgaše vaše proroke kao lav zatornik. 31 Kakva li ste roda?
Čujte riječ Jahvinu: Zar bijah pustinja Izraelu, il' zemlja mračna? Zašto
moj narod govori: 'Slobodu hoćemo, nećemo više k tebi!' 32 Zaboravlja
li djevica svoj nakit il' nevjesta pojas svoj? A narod moj mene zaboravi,
bezbroj je tomu već dana. 33 O, kako li dobro znaš svoj put kad tragaš
za ljubavlju! Zato si i na zlo putove svoje navikla. 34 Čak su i ruke tvoje
omašćene krvlju siromaha nevinih: nisi ih zatekla kako provaljuju vrata
tvoja. Da, za sve njih ti ćeš odgovarati. 35 A govoriš: 'Nevina sam, gnjev
se njegov odvratio od mene.' Evo me da ti sudim jer govoriš: 'Nisam
zgriješila.' 36 Kako si jadna u zabludjelosti svojoj! I Egipćani će te posramiti
kao što te posramiše Asirci. 37 I odavde ćeš morati otići s rukama nad
glavom svojom, jer Jahve odbaci one u koje se uzdaš; ti nećeš biti sretna s
njima."

3

1 "Ako muž otpusti ženu svoju i ona ide od njega te se uda za drugoga,

ima li još pravo da se vrati njemu? Nije li ta žena sasvim oskvrnuta? A ti si bludničila s mnogim milosnicima, pa da se meni vratiš?" - riječ je Jahvina.
2 Podigni oči na goleti i pogledaj: gdje te to nisu oskvrnuli? Na putovima
si ih dočekivala kao Arapin u pustinji. Ti si oskvrnula zemlju bludom i
opačinom svojom, 3 zato i kiše prestadoše i kasni daždevi ne padoše. Čelo
ti je kao u bludnice: ni zacrvenjela se nisi. 4 Ne dovikuješ li mi sada: 'Oče
moj, ti si prijatelj mladosti moje! 5 Hoće li zauvijek plamtjeti, vječno tinjati
gnjev tvoj?' Tako govoriš, a činiš i dalje zla koliko god možeš." 6 Jahve
mi reče u dane kralja Jošije: "Vidje li što učini odmetnica Izrael? Ona
odlazi na svaku visoku goru i pod svako zeleno stablo i ondje se podaje
bludu. 7 A ja mišljah: 'Poslije svega što učini vratit će se k meni.' Ali se
ona ne vraća. I to vidje sestra njena, nevjernica Judeja. 8 A vidje i kako
otpustih odmetnicu Izraela zbog svih preljuba i dadoh joj knjigu otpusnu.
Ali sestra joj, nevjernica Judeja, nimalo se ne poboja, pa i ona okrenu u
blud. 9 I svojim lakoumnim bludom obeščasti zemlju; činila je preljub s
kamenjem i drvljem. 10 I nakon svega toga nije se vratila k meni nevjernica
sestra njezina, Judeja, svim srcem svojim, već samo prijetvorno" - riječ je
Jahvina. 11 I reče mi Jahve: "Odmetnica Izrael pravednija je od Judeje
nevjernice. 12 Idi i viči prema Sjeveru ove riječi. Reci: Vrati se, odmetnice,
Izraele, riječ je Jahvina. Ne gnjevi se više lice moje na vas, jer sam milostiv
- riječ je Jahvina - neću se gnjeviti dovijeka. 13 Samo priznaj svoju krivnju
da si se odvrgla od Jahve, Boga svojega, i odlutala k tuđincima, pod svako
drvo zeleno i nisi slušala glasa mojega - riječ je Jahvina. 14 Vratite se,
sinovi odmetnici - riječ je Jahvina - jer ja sam vaš Gospodar. Uzet ću
vas, po jednoga iz svakoga grada, po dvojicu od svakoga roda, da vas
odvedem na Sion. 15 I dat ću vam pastire po srcu svojemu koji će vas
pasti razumno i mudro. 16 A kad se u one dane namnožite i narodite u
zemlji - riječ je Jahvina - više se neće govoriti: 'Kovčeg Jahvina Saveza'
i nitko neće na nj misliti, nitko ga se neće sjećati ni za njim čeznuti,
niti ga ponovo graditi. 17 U to će se vrijeme Jeruzalem zvati 'Prijestolje
Gospodnje'; i svi će se narodi u njemu sabrati u ime Jahvino, i nijedan
se više neće tvrdoglavo povoditi za pokvarenim srcem svojim. 18 U one
dane slagat će se dom Judin s domom Izraelovim; i zajedno će krenuti
iz Zemlje sjeverne u zemlju koju ocima vašim dadoh u baštinu." 19 A ja
rekoh: "Kako da te ubrojim među sinove i dam ti zemlju slasti, baštinu,
najljepši biser među narodima! Pomislih: Ti ćeš me zvati 'Oče moj!' i
nećeš se više odvratiti od mene." 20 "Ali kao što se žena iznevjeri mužu
svome, tako se i vi iznevjeriste meni, dome Izraelov" - riječ je Jahvina.
21 Čuj! Po goletima plač se čuje, zapomaganje djece Izraelove, jer skrenuše
s puta svojega. Jahvu, Boga svoga, zaboraviše. 22 - Vratite se, sinovi, što se
odvratiste, izliječit ću odmetništva vaša! - Evo nas, dolazimo k tebi, jer ti
si Jahve, Bog naš! 23 Doista, prijevarni su visovi, graja po brdima. Odista,
u Jahvi, Bogu našemu, spasenje je Izraelovo! 24 Baal je proždro trud naših
otaca još od mladosti naše: ovce njihove i goveda, nihove kćeri i sinove.
25 Lezimo u sramotu svoju, nek' nas pokrije ruglo naše! Jer Jahvi, Bogu
svome, sagriješismo mi i oci naši, od mladosti svoje do dana današnjeg, i
ne slušamo glasa Jahve, Boga svojega.

4

1 "Ako se, Izraele, želiš vratiti - riječ je Jahvina - k meni se vrati; ukloniš
li grozote svoje, više ne moraš bježati od mene. 2 Ako se zakuneš: 'Živoga

mi Jahve!' istinito, pravo i pravedno, narodi će se blagoslivljati u tebi
i tobom se dičiti." 3 Jer ovako govori Jahve Judejcima i Jeruzalemcima:
"Prokrčite sebi prljuše, ne sijte po trnjacima. 4 Obrežite se Jahvi, skinite
obrezak sa srca svojega, Judejci i Jeruzalemci, jer će bijes moj buknuti
kao vatra i gorjet će, a nikog da ugasi, zbog zlodjela i opačina što ih
počiniste. 5 Objavite u Judeji, razglasite u Jeruzalemu! Trubite u rog
širom zemlje, vičite punim glasom i recite: 'Svi na okup! Zavucimo se
u gradove svoje utvrđene!' 6 Dižite znak prema Sionu! Bježite! Nemojte
zastajati! Jer dovodim nesreću sa Sjevera, veliku propast. 7 Lav se podiže iz
čestara svoga, zatornik naroda izađe iz svog mjesta, krenu da zemlju tvoju
opustoši: gradove će tvoje razoriti, nestat će im žitelja. 8 Zato se u kostrijet
ogrnite, kukajte, naričite, jer rasplamtjela jarost Jahvina nas nije mimoišla.
9 U dan onaj - riječ je Jahvina - klonut će srce kralju i knezovima. Svećenici
će se zapanjiti, proroci umuknuti. 10 I reći će: 'Ah, Jahve, Gospodine,
zaista nas teško prevari kad reče: 'Uživat ćete mir' a sad nam je mač
pod grlom.' 11 U to će se vrijeme reći narodu ovom i Jeruzalemu: Vruć
vjetar s pustinjskih sipina puše prema kćeri naroda moga; ali ne da hladi
i da pročisti! 12 Doći će mi vjetar pun prijetnje, i ja ću im tada izreći sud!
13 Gle: diže se k'o oblačine, kola mu slična vihoru, konji brži od orlova. Jao
nama! Propadosmo! 14 Operi opačinu sa srca svoga, Jeruzaleme, da bi se
spasio. Dokle će se u grudima tvojim misli zločinačke gnijezditi? 15 Jer glas
naviješta od Dana, s gore Efrajimove najavljuje nesreću. 16 Opomenite,
razglasite po Judeji, obznanite Jeruzalemu: neprijatelji dolaze iz daleke
zemlje i poklike izvikuju protiv gradova judejskih; 17 poput čuvara poljskih
okružuju Jeruzalem, jer se odmetnu od mene" - riječ je Jahvina. 18 Put tvoj
i djela tvoja to ti učiniše. To je tvoja nesreća! Kako je gorka, kako li pogađa
u srce! 19 Utrobo moja! Utrobo moja, bolujem, srce mi se razdire! Dršće mi
duša! Ne mogu šutjeti, jer čujem glas roga, poklike bojne. 20 Javljaju slom
za slomom, sva je zemlja poharana, moji su šatori iznenada opustošeni, u
tren oka sva skloništa moja uništena. 21 Dokle ću gledati bojne znakove,
slušati pozive roga? 22 Da, bezuman je moj narod, ne poznaju me, djeca su
oni nerazumna, ništa ne shvaćaju, mudri su tek za zlodjela, al' činiti dobro
ne umiju. 23 Gledam zemlju: pusta je, evo, i prazna, nebesa: svjetlost im
iščezla. 24 Gledam brda: gle, tresu se, a svi se humci uzdrmali. 25 Gledam:
evo čovjeka nema, ptice nebeske sve su odletjele. 26 Gledam: plodno polje,
evo, opustje, sve gradove razori Jahve žestinom gnjeva svoga. 27 Da, ovako
govori Jahve: "Sva će zemlja biti poharana, ja ću joj zadati posljednji
udarac. 28 Na to će se zemlja u crno zaviti, a nebesa, gore, potamnjeti. Jer
rekoh, i neću se raskajati, odlučih i neću odustati. 29 Pred vikom 'Konjanici
i strijelci!' sva se zemlja u bijeg dade: bježe u šipražje, penju se na hridi:
svi su gradovi napušteni: nigdje više žive duše. 30 A ti, opustošena, što ćeš
učiniti? Da se i grimizom zaodjeneš, nakitom zlatnim ukrasiš i oči ličilom
izraniš, uzalud se uljepšavaš! Ljubavnici tvoji tebe preziru: traže glavu
tvoju. 31 Da, jauk kao u bolesnice čujem, vrisak kao u one što prvi put
rađa; čuj, to kći sionska jeca i pruža ruke: 'Jao meni! Duša mi zamire pod
udarcima ubojica!'

5

1 Prođite ulicama jeruzalemskim, pogledajte dobro i raspitajte se, tražite
po njegovim trgovima, pa ako nađete ijednoga čovjeka koji čini pravo i
traži istinu, oprostit ću ovom gradu" - riječ je Jahvina. 2 Pa kad i govore:

“Živoga mi Jahve!” doista se krivo zaklinju. 3 Jahve, nisu li oči tvoje
upravljene k istini? Biješ ih, ali njih ne boli; zatireš ih, al' oni odbijaju
pouku tvoju. Čelo im je tvrđe od litice, odbijaju da se obrate. 4 Rekoh:
“Samo siromasi tako ludo postupaju, jer ne znaju puta Jahvina ni pravo
Boga svojega. 5 Poći ću, dakle, velikima i njima ću govoriti, jer oni poznaju
put Jahvin i pravo Boga svojega.” Ali oni svi složno razbiše jaram i sve veze
pokidaše. 6 I zato ih šumski lav napada, vuk pustinjski razdire, leopardi
vrebaju gradove njihove, tko god iziđe iz njih bit će rastrgan. Jer su grijesi
njihovi mnogobrojni, mnogostruki otpadi njihovi. 7 “Zašto da ti oprostim?
Sinovi me tvoji napustiše, zaklinju se lažnim bogovima. Ja ih nasitih, oni
preljub učiniše, u bludničinu kuću nagrnuše. 8 Oni su k'o ugojeni, sileni
konji: ržu za ženom bližnjega svoga. 9 Pa da to ne kaznim - riječ je Jahvina
- narodu takvu da se ne osvetim? 10 Popnite se na zidove! Razarajte!
Uništite, ali ne posvema! Iščupajte sve čokote jer nisu Jahvini. 11 Da, podlo
me izdadoše dom Izraelov i dom Judin” - riječ je Jahvina. 12 Zanijekaše
Jahvu, rekoše: “Nema ga! Zlo nas neće snaći, nećemo iskusiti ni gladi ni
mača! 13 [13a] A proroci su poput vjetra, govornika nema među njima!”
14 Zato ovako govori Jahve, Bog nad Vojskama: “Zato što su tako govorili,
[13b] evo što će im se zbiti: U oganj ću pretvoriti svoje riječi u tvojim
ustima, a narod ovaj u drvo da ga oganj proždre. 15 Evo, dovest ću na vas
narod izdaleka, dome Izraelov - riječ je Jahvina. Narod nepobjediv, narod
drevan, narod kojega jezik nećeš znati, ni razumjeti što govori. 16 Tobolac
mu je razjapljen grob. Svi su oni po izboru junaci. 17 On će proždrijet'
tvoju žetvu, tvoj kruh, sinove i kćeri tvoje, ovce i goveda tvoja, grožđe i
smokve tvoje, razorit će ti gradove tvrde u koje se sada uzdaš.” 18 “Ali ni
tada - riječ je Jahvina - neću te posve uništiti. 19 A kad budu pitali: 'Zašto
nam Jahve, Bog naš, učini sve ovo?' ti ćeš im odgovoriti: 'Jer ste mene
ostavili da biste služili tuđim bogovima u svojoj zemlji, služit ćete tuđincu
u zemlji koja nije vaša!'” 20 “Objavite ovo domu Jakovljevu i obznanite po
Judeji: 21 Čujte, dakle, ovo, narode ludi i nerazumni: oči imaju, a ne vide,
uši imaju, a ne čuju! 22 Zar se mene nećete bojati - riječ je Jahvina - zar
nećete drhtati preda mnom koji sam stavio pijesak moru za granicu, za
vječnu među koje nikad neće prijeći: ono se biba, al' je nemoćno, valovi
mu huče, ali prijeći neće. 23 No, u naroda ovog srce je prkosno, nepokorno;
oni se udaljiše - to je snaga njihova! 24 Ne rekoše u srcu svome: 'Bojmo
se Jahve, Boga svojega, koji nam u pravi čas šalje dažd rani i kišu kasnu i
koji nam čuva tjedne određene za žetvu.' 25 Vaša bezakonja narušiše ovo,
vaši vam grijesi uništiše blagostanje. 26 Da, u mome narodu ima zlikovaca:
kao ptičari vrebaju iz zasjede, postavljaju zamke, hvataju ljude. 27 Kao što
je krletka puna ptica, tako su njihove kuće pune grabeža; postadoše tako
veliki i bogati, 28 tusti i ugojeni. Da, prevršila se mjera zla, ne brane prava,
prava sirote ne sreću, ne mare za pravo sirotinje. 29 Pa da to ne kaznim
- riječ je Jahvina - narodu takvu da se ne osvetim? 30 Strahote i grozote
zbivaju se u ovoj zemlji: 31 proroci laž proriču, a svećenici poučavaju na
svoju ruku. A mojem narodu to omilje! Al' što ćete raditi na kraju?

6

1 Bježite, sinovi Benjaminovi, isred Jeruzalema! U Tekoi zatrubite u rog,
na Bet Hakeremu podignite bojni stijeg! Jer sa Sjevera se nadvija nesreća,
propast velika. 2 Može li se Kći sionska usporedit' s nježnom tratinom?
3 K njoj dolaze pastiri sa stadima. Svud oko nje razapeše šatore, svaki

pase na dijelu svome. 4 S njome zametnite sveti boj! Na noge! Navalimo
usred dana! Jao nama, jer se dan naginje k zapadu, a večernje sjene
duljaju! 5 Na noge! Navalimo usred noći, razrušimo dvore njene!" 6 Jer
ovako zbori Jahve nad Vojskama: "Oborite stabla njena, podignite nasip
oko Jeruzalema, to je grad laži, u njemu je sve samo tlačenje. 7 Kao što
iz studenca izvire voda, tako iz njega opačina izvire. U njemu se čuje
samo nasilje i pustošenje, preda mnom su svagda bolesti i rane. 8 Popravi
se, Jeruzaleme, da mi se duša od tebe ne odvrati, da te ne pretvorim
u pustoš, u zemlju nenastanjenu." 9 Ovako govori Jahve nad Vojskama:
"Paljetkuj, paljetkuj kao lozu Ostatak Izraelov! Poput berača pruži ruke
među čokote!" 10 Komu treba da govorim, koga da opomenem da me
saslušaju? Gle, uho im je neobrezano stog ne mogu čuti. Gle, riječ Jahvina
postade im porugom, nije im mila. 11 Prepun sam gnjeva Jahvina, ne mogu
više izdržati! - Izlij ga, dakle, po djeci na ulici i na skupove mladića. Sve
će ih obuzeti: muža i ženu, starca i čovjeka zrele dobi. 12 Njihove će kuće
pripasti drugima, a tako i polja i žene im. "Da, ispružit ću ruku svoju -
govori Jahve - na stanovnike ove zemlje, 13 jer od najmanjega do najvećeg
svi gramze za plijenom, od proroka do svećenika svi su varalice. 14 I olako
liječe ranu naroda moga, vičući: 'Mir! Mir!' Ali mira nema. 15 Nek' se
postide što gnusobu počiniše, no oni više ne znaju što je stid, ne umiju
se više crvenjeti. I zato će popadati s onima što padaju, srušit će se kad
stanem kažnjavati" - govori Jahve. 16 Ovako govori Jahve: "Stanite na
negdašnje putove, raspitajte se za iskonske staze: Koji put vodi k dobru?
Njime pođite i naći ćete spokoj dušama svojim! Al' oni rekoše: 'Ne idemo!'
17 I postavih im stražare: 'Pazite na glas roga!' Al' oni rekoše: 'Nećemo
paziti!' 18 Zato čujte, narodi, i vi pastiri stada njihovih! 19 Čuj, zemljo!
Gle, dovodim zlo na ovaj narod, plod njihove pobune, jer oni ne slušahu
riječi moje, Zakon moj odbaciše. 20 Što će mi tamjan koji dolazi iz Šebe i
trska mirisna iz zemlje daleke? Vaše mi paljenice nisu drage, nisu mi po
volji klanice vaše." 21 Zato ovako govori Jahve: "Evo postavljam narodu
ovome prepreke o koje će se spotaći, oci i djeca zajedno, poginut će susjed
zajedno s prijateljem." 22 Ovako govori Jahve: "Evo dolazi narod iz zemlje
sjeverne, puk velik diže se s krajeva zemlje: 23 u ruci im luk i koplje, okrutni
su, nemilosrdni; graja im buči kao more, jašu na konjima, kao jedan za boj
spremni protiv tebe, Kćeri sionska. 24 Kad saznasmo novost, ruke nam
klonuše, strava nas obuze, bol kao porodilju. 25 Ne izlazite u polja, ne
idite na putove, jer mačevi dušmanski prijete, užas sve uokolo. 26 Kćeri
mog naroda, kostrijet pripaši, pospi se pepelom, nariči k'o za jedincem
tužaljku pregorku. Jer će doći nenadano na nas pustošnik. 27 Postavih te
za ispitivača naroda mojeg da spoznaš i ispitaš putove njegove. 28 Svi su oni
odmetnici najgori, okolo kleveću i mjed i željezo, svi su pokvareni. 29 Mijeh
sopće da bi vatra proždrla olovo, zalud se ljevač trudi da ga rastopi: šljaka
se ne da izlučiti." 30 "Srebro odbačeno", tako ih zovu, jer ih Jahve odbaci!

7

1 Ovo je riječ što dođe Jeremiji od Gospodina: 2 "Stani pred vrata Doma
Jahvina, objavi ondje ovu riječ. Reci: Čujte riječ Jahvinu, svi Judejci
koji ulazite na ova vrata da se poklonite Jahvi. 3 Ovako govori Jahve
nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Popravite svoje putove i djela svoja, pa ću
boraviti s vama na ovome mjestu. 4 Ne uzdajte se u lažne riječi: 'Svetište
Jahvino! Svetište Jahvino! Svetište Jahvino!' 5 Ali ako zaista popravite

svoje putove i djela svoja i ako zaista budete činili što je pravo, svatko
prema bližnjemu svome, 6 ako ne budete tlačili stranca, sirote i udovice
i ne budete prolijevali krvi nedužne na ovome mjestu, ako ne budete
trčali za tuđim bogovima na svoju nesreću - 7 boravit ću s vama na ovome
mjestu, u zemlji koju sam dao vašim ocima zauvijek. 8 Ali se vi uzdate u
lažne i beskorisne riječi! 9 Zar da kradete, ubijate, činite preljub, krivo
se zaklinjete, palite tamjan Baalu i trčite za tuđim bogovima kojih ne
poznajete, 10 a onda da dolazite i stojite preda mnom u Domu ovome koji
nosi moje ime i govorite: 'Spašeni smo!' i da nakon toga opet činite nedjela
i opačine? 11 Zar je Dom ovaj, koji se zove mojim imenom, u vašim očima
pećina razbojnička? Ali ja dobro vidim" - riječ je Jahvina. 12 "Pođite, dakle,
na moje mjesto koje je u Šilu, gdje nekoć nastanih ime svoje, i pogledajte
što od njega učinih zbog opačina naroda svoga izraelskoga. 13 Kako činite
sva ona ista nedjela - riječ je Jahvina - i premda vas neumorno opominjem,
vi ne slušate, a kad vas zovem, vi se ne odazivate: 14 od ovoga Doma što
se zove mojim imenom, u koje se vi uzdate, i od ovoga mjesta što ga dadoh
vama i ocima vašim učinit ću isto što sam učinio i od Šila. 15 Odbacit
ću vas od lica svojega kao što odbacih svu braću vašu, sve potomstvo
Efrajimovo." 16 "A ti ne moli milosti za narod ovaj, ne diži glasa za njih
i ne moli, ne navaljuj na me jer te neću uslišiti. 17 Ne vidiš li što čine
po gradovima judejskim i po ulicama jeruzalemskim? 18 Djeca kupe drva,
oci pale vatru, žene mijese tijesto da ispeku kolače 'kraljici neba' i lijevaju
ljevanice tuđim bogovima da me pogrde. 19 Zar mene tim pogrđuju - riječ
je Jahvina - a ne sebe na svoju sramotu?" 20 I stoga ovako govori Jahve
Gospod: "Evo, gnjev svoj i jarost svoju izlit ću na ovo mjesto, na ljude i na
stoku, na poljsko drveće i na plodove zemlje, rasplamtjet će se i neće se
ugasiti." 21 Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: "Paljenicama
dometnite još i klanice, i jedite meso. 22 Ja ništa ne rekoh ocima vašim o
paljenicama i klanicama, niti im što o tom zapovjedih kad ih izvedoh iz
zemlje egipatske. 23 Ovo im ja zapovjedih: 'Slušajte glas moj, pa ću ja biti
vaš Bog, a vi ćete biti moj narod. Idite putem kojim vam zapovjedih, da
vam dobro bude.' 24 A oni ne poslušaše, uho svoje ne prignuše, već pođoše
po savjetu i okorjelosti zloga srca svojega; okrenuše mi leđa, a ne lice. 25 Od
dana kad oci vaši iziđoše iz zemlje egipatske pa do dana današnjeg slao
sam vam tolike sluge svoje, proroke, iz dana u dan, neumorno. 26 Ali me
oni nisu slušali, uho svoje nisu prignuli, nego otvrdnuše, gori od otaca
svojih. 27 Možeš im sve to reći, ali te neće poslušati; zovi ih, neće ti se
odazvati. 28 Zato im reci: 'Ovo je narod koji ne sluša glasa Jahve, Boga
svojega, i ne prima opomenÄe. Nestade istine, nestade je iz usta njihovih.'"
29 Ostriži svoju dugu kosu, baci je. Po goletima protuži tužaljkom, jer Jahve
odbaci i odvrgnu rod na koji se razgnjevio. 30 "Da, sinovi Judini čine što
je zlo u očima mojim" - riječ je Jahvina. "Postaviše grozote u Dom koji
se mojim zove imenom, da ga oskvrnu; 31 podigoše uzvišice tofetske u
Dolini Ben Hinomu i spaljuju vatrom svoje sinove i kćeri - što im ja nikad
ne zapovjedih niti mi to ikada na um pade. 32 Stoga evo dolaze dani -
riječ je Jahvina - kad se više neće reći Tofet ni Dolina Ben Hinom, nego
Dolina klanja. U Tofetu će se pokapati mrtvi, jer drugdje neće biti mjesta.
33 A mrtva tijela ovoga naroda bit će hrana pticama nebeskim i zvjeradi
zemaljskoj, i nitko se neće naći da ih poplaši i otjera. 34 Uklonit ću iz
gradova judejskih i s ulica jeruzalemskih radost i veselje: jer će se zemlja
ta pretvoriti u pustinju."

8

1 “U ono vrijeme - riječ je Jahvina - povadit će iz grobova kosti kraljeva
judejskih, kosti knezova njezinih, kosti svećenika, kosti proroka i kosti
žitelja jeruzalemskih. 2 I razasut će ih prema suncu, prema mjesecu i
prema svoj vojsci nebeskoj, koje ljubljahu, kojima služahu, koje slijeđahu,
koje za savjet pitahu i kojima se klanjahu. I neće ih pokupiti i sahraniti;
ostat će kao gnoj po zemlji. 3 Tada će svima onima što preostanu od tih zlih
plemena, po svim mjestima kuda ih rasprših, smrt biti milija od života”
- riječ je Jahve nad Vojskama. 4 “Reci im: Ovako govori Jahve: 'Padne li
tko, neće li opet ustati, zaluta li, neće li se opet vratiti? 5 Zašto onda taj
narod luta uporno i neprekidno? Čvrsto se drže laži, neće da se obrate.
6 Pazio sam i osluškivao: Ne govore kako valja. Nitko se ne kaje zbog
pakosti svoje, i ne govori 'Što učinih?' Svatko je skrenuo trku svoju kao
konj kad u boj nagne. 7 Čak i roda pod nebom zna svoje vrijeme, grlica,
lastavica i ždral drže se vremena kad se moraju vratiti. A moj narod ne
poznaje suda Jahvina. 8 Kako možete tvrditi: 'Mi smo mudri, u nas je Zakon
Jahvin!' Zaista, u laž ga je pretvorila lažljiva pisaljka pisara! 9 Mudraci će
biti osramoćeni, prestravljeni i uhvaćeni u zamku. Gle, oni prezreše riječ
Jahvinu! A njihova mudrost - što im koristi? 10 Zato ću žene njihove dati
strancima, a vaša polja osvajačima. Jer od najmanjeg do najvećega svi
gramze za plijenom, od proroka do svećenika svi su varalice. 11 I olako
liječe ranu naroda mojega vičući: 'Mir! Mir!' Ali mira nema. 12 Neka se
postide što gnusobu počiniše, no oni više ne znaju što je stid, ne umiju
se više crvenjeti. Zato će popadati s onima što padaju, srušit će se kad
stanem kažnjavati” - govori Jahve. 13 “Htjedoh u berbu k njima - riječ
je Jahvina - a ono ni grozda na trsu, ni smokve na smokvi; čak je i lišće
uvelo. Zato ih predah onima što prolaze kraj njih. 14 'Zašto još čekamo? Na
okup! Zavucimo se u tvrde gradove da ondje izginemo, jer nas Jahve, Bog
naš, zatire, napaja nas vodom otrovanom, jer zgriješismo protiv Jahve.
15 Nadasmo se miru, ali dobra nema, čekasmo vrijeme ozdravljenja, al'
evo užasa! 16 Iz Dana dopire njištanje konja njegovih, od rzanja njegovih
pastuha dršće zemlja sva. Dolaze da proždru zemlju i što je napunja, grad
i žitelje u njemu.' 17 I gle, puštam na vas otrovnice protiv kojih nema
čarolija; ujedat će vas - riječ je Jahvina - 18 lijeka biti neće.” Bol me
spopada, srce mi iznemoglo. 19 Evo zapomažu kćeri naroda moga iz zemlje
daleke: “Zar Jahve nije više na Sionu? Kralj njegov? Zašto me razjariše
svojim kipovima, ništavilima tuđinskim? 20 Žetva prođe, minu ljeto, a
mi nismo spašeni!” 21 Satrven sam što je kći naroda mojega satrvena,
žalostan sam, stravom obuzet. 22 Zar u Gileadu nema balzama? Nema li
ondje liječnika? TÓa zašto ne dolazi ozdravljenje kćeri naroda mojega?
23 O, tko bi glavu moju pretvorio u vrelo, a oči moje u vrutak suza, danju i
noću da plačem nad poginulima kćeri svoje, naroda svojega!

9

1 “Da imam u pustinji obitavalište, ostavio bih narod svoj i daleko od
njih otišao. Jer svi su oni preljubnici, rulja izdajnička. 2 Kao luk napinju
jezik, laž, a ne istina, prevladava na zemlji. Iz zla u zlo srljaju, mene ne
poznaju” - riječ je Jahvina! 3 “Nek se svatko čuva prijatelja, a brat bratu
neka ne vjeruje, jer brat svaki nasljeduje Jakova, a svaki prijatelj raznosi
klevete. 4 Jedan drugoga varaju, istine ne govore, privikoše jezik da govori
laži; izopačeni, ne mogu se više 5 vratiti. Nasilje na nasilje! Prijevara

za prijevarom! Neće da spoznaju mene" - riječ je Jahvina. 6 Stog ovako
govori Jahve nad Vojskama: "Evo, pretopit ću ih i ispitati, tÓa kako da
i postupaju prema kćeri naroda moga? 7 Jezik im je strijela ubojita, na
ustima riječ prijevarna. 'Mir s tobom', pozdravljaju bližnjega, ali mu u
srcu zamku spremaju. 8 Pa da ih zbog toga ne kaznim - riječ je Jahvina
- narodu takvu da se ne osvetim?" 9 "Zaplačite, tugujte nad brdima, nad
ispašama pustinjskim naričite! Jer izgorješe, nitko ne prolazi, glas stada
više se ne čuje. Od ptice nebeske do stoke sve pobježe, svega nestade. 10 Od
Jeruzalema učinit ću gomilu kamenja, brlog čagaljski, gradove judejske
pretvorit ću u pustoš gdje nitko ne stanuje." 11 Tko je mudar da bi to
razumio, kome su usta Jahvina govorila da objavi zašto zemlja izgorje
kao pustinja i nitko njome više ne prolazi? 12 I reče Jahve: "Jer ostaviše
Zakon moj koji im dadoh i jer ne slušahu glasa mojega, niti ga slijeđahu,
13 nego slijeđahu okorjelo srce svoje i baale kojima ih oci njihovi naučiše,
14 ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: Evo, nahranit ću narod
ovaj pelinom i napojiti ga vodom zatrovanom. 15 I raspršit ću ih među
narode kojih ne poznavahu oni ni oci njihovi. A za njima ću poslati mač
da ih zatre." Ovako govori Jahve nad Vojskama: 16 "Pazite! Pozovite
narikače! Neka dođu! Pošaljite po najvještije! Neka dođu! 17 Neka
pohite da zapjevaju tužbalicu nad nama! Da suze poteku iz očiju naših, da
voda poteče s trepavica naših! 18 Sa Siona dopire tužbalica: 'O, kako smo
upropašteni, osramoćeni veoma! Jer moramo zemlju ostaviti i stanove
svoje napustiti.'" 19 I zato, o žene, čujte riječ Jahvinu, i neka uho vaše
primi riječ iz usta njegovih. Učite kćeri svoje jadati, jedna drugu naricati:
20 "Smrt se ušulja kroz prozore naše, uđe u dvore naše, djecu pokosi
nasred ulice, mladiće nasred trgova. 21 I mrtva tjelesa leže kao gnoj po
oranicama, kao snoplje za žeteocem, a nikoga da ih skupi." 22 Ovako
govori Jahve: "Mudri neka se ne hvale mudrošću, ni junak neka se ne
hvali hrabrošću, ni bogati neka se ne hvali bogatstvom. 23 A tko se hvaliti
hoće, neka se hvali time što ima mudrost da mene spozna. Jer ja sam
Jahve koji tvori dobrotu, pravo i pravdu na zemlji, jer to mi je milo" - riječ
je Jahvina. 24 "Evo, bliže se dani" - riječ je Jahvina - "kaznit ću sve koji su
obrezani na tijelu: 25 Egipat, Judeju, Edom, sinove Amonove i Moab i sve
one što briju zaliske i prebivaju u pustinji. Jer svi su ti narodi neobrezani
i sav dom Izraelov neobrezana je srca!"

10

1 Slušajte riječ koju vam govori Jahve, dome Izraelov. 2 Ovako govori
Jahve: "Ne privikavajte se putu bezbožnom i ne dršćite pred znacima
nebeskim, jer pred njima dršću samo bezbošci. 3 Jer su strašila tih naroda
puka ništavnost, samo drvo posječeno u šumi, djelo ruku tesarovih,
4 ukrašeno srebrom i zlatom, pričvršćeno čavlima i čekićima da se ne
klima. 5 Nalik su na ptičja strašila u vrtu: ne znaju govoriti. Treba ih
nositi, jer ne umiju hodati. Njih se ne bojte, jer ne mogu zla činiti, ali ni
dobra učiniti ne mogu." 6 Nitko nije kao ti, Jahve, ti si velik i silno je ime
tvoje. 7 Tko da se tebe ne boji, kralju naroda? Zaista, tebi to pripada, jer
među svim mudracima naroda i u svim njihovim kraljevstvima tebi nema
ravna! 8 Čime vatru lože, to ih zaluđuje! Zakon im isprazan - obično
drvo, 9 tankolisto srebro dovezeno iz Taršiša, zlato iz Ofira, rad kipara
i rukotvorina zlatara, sva djela umješna, ogrnuta ljubičastim i crvenim
grimizom. 10 A Jahve je pravi Bog. Živi je on Bog i Kralj vječni. Od njegova

gnjeva zemlja se trese. Narodi ne mogu podnijeti jarosti njegove. 11 Evo
što ćete o kipovima reći: “Bogovi koji nisu stvorili neba ni zemlje moraju
nestati s lica zemlje i ispod neba.” 12 On stvori zemlju snagom svojom,
mudrošću svojom uspostavi krug zemaljski i umom svojim razape nebesa.
13 Kad mu glas zaori, huče vode na nebesima, oblake diže s kraja zemlje;
stvara kiši munje, vjetar izvodi iz skrovišta njegovih. 14 Svakom čovjeku
pamet stane, svaki se zlatar zastidi svoga kipa, jer svi su mu kipovi samo
varka, nema u njima duha! 15 Isprazni su oni, smiješne tvorevine, propast
će u dan kazne. 16 'Jakovljev dio' nije kao oni: jer je on sve stvorio, Izrael
pleme je baštine njegove, Jahve nad Vojskama ime je njegovo.” 17 Skupi
prnje svoje sa zemlje, ti koja stanuješ u utvrdi! 18 Jer ovako govori Gospod:
“Gle, ovaj put daleko ću odbaciti stanovnike ove zemlje, pritijesniti ih da
me nađu.” 19 “Jao meni zbog ozljede moje, rana je moja neiscjeljiva.” A ja
rekoh: “Ipak, bolest je moja, nosit ću je! 20 Šator je moj obÄaljen, sva užeta
pokidana. Djeca me ostaviše: nema ih. Nema ga tko bi opet razapeo šator
moj i podigao krila šatorska.” 21 Da, pastiri pamet izgubiše: ne tražiše
Jahve. Zato ih sreća ne prati i sva se stada raspršiše. 22 Čujte vijest! Primiče
se, evo, buka strašna iz zemlje sjeverne, da gradove judejske pretvori u
pustinju, u brlog čagalja. 23 Znam, Jahve, da put čovjeka nije u njegovoj
vlasti, da čovjek koji hodi ne može upravljati korake svoje! 24 Kazni me,
Jahve, ali po pravici, ne u gnjevu, da nas ne zatreš. 25 Izlij gnjev na narode
koji te ne priznaju i na plemena koja ne zazivlju imena tvoga! Jer oni su
proždrli Jakova, izjeli ga, opustošili naselje njegovo.

11

1 Riječ koju je Jahve uputio Jeremiji: 2 “Govori Judejcima i Jeruzalem-
cima. 3 Reci im: Ovako veli Jahve, Bog Izraelov: 'Proklet bio čovjek koji ne
posluša riječi Saveza ovoga, 4 riječi koje sam zapovjedio ocima vašim kad
sam ih izveo iz zemlje egipatske, iz one peći ražarene, govoreći: Poslušajte
glas moj i činite sve što vam zapovjedim: tada ćete biti narod moj, a ja
vaš Bog, 5 da bih ispunio zakletvu kojom sam se zakleo ocima vašim da
ću im dati zemlju u kojoj teče mlijeko i med - kao što je danas.'” A ja
odgovorih i rekoh: “Tako je, Jahve.” 6 I dalje mi reče Jahve: “Objavi riječi
ove po gradovima judejskim i po ulicama jeruzalemskim: 'Poslušajte riječi
Saveza ovoga, te ih izvršavajte. 7 Jer sam ozbiljno opominjao očeve vaše
kad sam ih izvodio iz zemlje egipatske i do danas ih neumorno opominjem:
Poslušajte glas moj! 8 Ali oni ne slušahu i ne prignuše uha svojega, nego
se povedoše za okorjelošću zloga srca svoga. Zato dopustih da se na njima
ispune sve riječi Saveza ovoga za koji im zapovjedih da ga se pridržavaju,
ali ga se oni ne pridržavahu.'” 9 I reče mi Jahve: “Zavjera je među
Judejcima i Jeruzalemcima. 10 Vratiše se bezakonjima svojih otaca koji
se oglušiše na moje riječi, pa trčahu za tuđim bogovima da im služe.
Dom Izraelov i dom Judin prekršiše Savez moj koji sam sklopio s ocima
njihovim.” 11 Zato ovako govori Jahve: “Evo, dovest ću na njih zlo kojemu
neće umaći; vapit će k meni, ali ih ja neću slušati. 12 Onda neka gradovi
judejski i žitelji jeruzalemski vapiju k bogovima kojima kade, ali im oni
neće pomoći u vrijeme nevolje! 13 Jer imaš, o Judejo, bogova koliko i
gradova! I koliko ima ulica u Jeruzalemu, toliko žrtvenika podigoste da
kadite Baalu. 14 Ti, dakle, ne moli milosti za taj narod, ne diži glasa za
njih i ne moli, jer ih neću uslišiti kad me zazovu u nevolji svojoj.” 15 Što
li će draga moja u Domu mome? Kuje zle osnove. Hoće li pretilina i

meso posvećeno ukloniti zlo od tebe? Mogu li te stoga proglasiti čistom?
16 "Zelena maslina lijepa uzrasta", tako te Jahve nazva. A sada uz prasak
veliki plamenom sažiže njeno lišće; spaljene su grane njene. 17 Jahve
nad Vojskama, koji te bijaše posadio, nesreću ti namijeni zbog zločina što
ga učini dom Izraelov i dom Judin kadeći Baalu da bi mene razgnjevili.
18 Jahve mi objavi te znam! Tada mi ti, Jahve, razotkri njihove spletke.
19 A ja bijah kao jagnje krotko što ga vode na klanje i ne slutih da protiv
mene snuju pakosne naume. "Uništimo drvo još snažno, iskorijenimo ga
iz zemlje živih, da mu se ime nikad više ne spominje!" 20 Ali ti, Jahve nad
Vojskama, koji pravedno sudiš, koji ispituješ srca i bubrege, daj da vidim
kako se njima osvećuješ, jer tebi povjerih parnicu svoju. 21 Zato Jahve nad
Vojskama govori protiv ljudi u Anatotu koji mi rade o glavi i govore: "Ne
prorokuj više u ime Jahvino, da ne pogineš od ruke naše!" 22 Ovako govori
Jahve nad Vojskama: "Evo, ja ću ih kazniti. Njihovi će mladići od mača
poginuti, sinovi i kćeri pomrijet će od gladi. 23 Ni ostatka neće ostati kad
donesem nesreću ljudima u Anatotu u godini kazne njihove."

12

1 Prepravedan si, Jahve, da bih se mogao s tobom parbiti. Samo bih jedno
s tobom raspravio: Zašto je put zlikovaca uspješan? Zašto podmuklice
uživaju mir? 2 Ti si ih posadio, i oni se ukorijeniše, rastu i plod donose.
Al' si bliz samo ustima njihovim, a daleko im od srca. 3 No ti, Jahve, mene
poznaješ i vidiš; ispitao si srce moje, ono je s tobom. Odvedi ih kao jagnjad
na klanje, sačuvaj ih za dan pokolja. 4 Dokle će zemlja tugovati, dokle
će trava na svem polju sahnuti? Zbog opačine njezinih stanovnika ugiba
stoka i ptice! Jer govore: Bog ne vidi naših putova. 5 Ako s pješacima trčeći
sustaješ, kako ćeš se s konjima utrkivati? Kad ni u mirnoj zemlji nemaš
uzdanja, kako ćeš onda kroz guštare jordanske? 6 Jer su i braća tvoja i
obitelj tvoja licemjerni prema tebi! I oni te iza leđa ocrnjuju na sva usta.
Ne vjeruj im kad ti zbore umilno. 7 Ostavih dom svoj, napustih baštinu
svoju; miljenicu srca svoga dadoh u ruke dušmana njenih. 8 Baština
moja postade za me kao lav u šumi. Zarikao je na me, zato ga zamrzih.
9 Zar je baština moja šarena ptica oko koje odasvud druge slijeću? Hajde,
skupite se, sve divlje zvijeri, dođite žderati. 10 Mnogi pastiri opustošiše
moj vinograd, zgaziše nasljedstvo moje; dragu mi baštinu pretvoriše u
golu pustinju, 11 pretvoriše u pustoš, žalosna je pustoš preda mnom. Sva
je zemlja pusta jer nikog u srce ne dira. 12 Preko svih goleti pustinjskih
nagrnuše pustošnici. Jer u Jahve je mač što proždire: s jednog kraja zemlje
do drugog nema mira nijednome tijelu. 13 Sijahu pšenicu, a požeše trnje:
iscrpli se bez koristi. Stide se uroda svoga sve zbog jarosti Jahvine. 14 Ovako
govori Jahve: "Sve zle susjede svoje, koji su dirnuli u baštinu što sam je
dao narodu svome Izraelu, ja ću iščupati iz zemlje njihove. Ali dom Judin
iščupat ću isred njih. 15 A kad ih iščupam, ponovo ću im se smilovati
i povesti natrag, svakoga na baštinu i zemlju njegovu. 16 Pa ako doista
nauče putove naroda mojega i stanu se zaklinjati imenom mojim - 'Živoga
mi Jahve' - kao što su učili moj narod da se zaklinje Baalom, tada će se
opet nastaniti usred naroda moga. 17 Ako pak ne poslušaju, onda ću takav
narod potpuno iščupati i zatrti" - riječ je Jahvina.

13

1 Ovako mi govori Jahve: "Idi i kupi sebi lanen pojas i opaši bokove. Ali

ga u vodu ne umači.” 2 I kupih pojas po riječi Jahvinoj i opasah bokove.
3 I dođe mi drugi put riječ Jahvina: 4 “Uzmi pojas što si ga kupio i njime se
opasao, digni se, idi do rijeke Eufrata i sakrij ga ondje u pukotinu pećine.”
5 I odoh i sakrih ga kraj Eufrata, kako mi Jahve zapovjedi. Poslije mnogo
dana reče mi Jahve: 6 “Ustaj, idi na Eufrat pa izvuci odande pojas za koji
ti zapovjedih da ga ondje sakriješ.” 7 Odoh na Eufrat, izvukoh i uzeh pojas
s mjesta gdje ga bijah sakrio, i gle: pojas istrunuo, ne bijaše više nizašto.
8 Tada mi dođe riječ Jahvina: 9 “Ovako govori Jahve: Tako ću uništiti silnu
oholost Judeje i Jeruzalema. 10 Narod taj opaki koji ne sluša mojih riječi,
nego slijedi okorjelo srce svoje i trči za drugim bogovima da im služi i da
im se klanja, postat će kao tvoj pojas koji nije više nizašto. 11 Jer kao što
pojas prianja uz bedra čovjekova, tako sam htio da sav dom Izraelov i
sav dom Judin prianja uza me - riječ je Jahvina - da budu moj narod, moj
dobar glas, moj ponos, moja slava i čast. Ali nisu poslušali!” 12 Reci tom
narodu: “Svaki se vrč puni vinom.” A oni će ti prigovoriti: “Zar možda
ne znamo da se svaki vrč puni vinom?” 13 Reci im tada: “Ovako govori
Jahve: evo, napunit ću pijanošću sve stanovnike ove zemlje, kraljeve što
sjede na prijestolju Davidovu, i svećenike, i proroke, i sve Jeruzalemce.
14 I porazbijat ću ih jednog o drugoga, očeve zajedno sa sinovima - riječ
je Jahvina. Uništit ću ih bez samilosti, bez milosrđa i bez smilovanja.”
15 Poslušajte, dobro čujte, okanite se oholosti: Jahve sad govori! 16 Dajte
slavu Jahvi, Bogu svojemu, prije nego što se smrkne, prije nego što se noge
vaše spotaknu po planinama mračnim. Vi se nadate svjetlosti, a on će
je u mrak pretvoriti, prometnuti u crnu tamu! 17 Ako ovo ne poslušate,
potajno će mi duša plakati zbog oholosti vaše, suze će roniti, oko će mi
suze prolijevati, jer Jahvino stado u izgnanstvo odlazi. 18 Reci kralju i
kraljici-majci: “Sjednite duboko dolje, jer vijenac slave pade s vaših glava.
19 Gradovi Negeba zatvoreni su, i nikoga nema da ih otvori. Sva je Judeja
izgnana, sasvim izgnana!” 20 Podigni oči, Jeruzaleme, i pogledaj one što
nadiru sa Sjevera. Gdje je stado tebi povjereno, slavne ovce tvoje? 21 Što ćeš
reći kada ti se nametnu kao gospodari tvoji oni koje si sam naučio da te kao
ljubavnici vode. Neće li te bolovi spopasti kao porodilju? 22 Možda ćeš se
tad upitati: “Zašto me to snašlo?” Zbog mnoštva bezakonja tvojih otkriše
ti skute, nasilje nad tobom učiniše. 23 Može li Etiopljanin promijeniti kožu
svoju? Ili leopard krzno svoje? “A vi, možete li činiti dobro, navikli
da zlo činite? 24 Zato ću vas raspršiti k'o pljevu koju raznosi pustinjski
vjetar. 25 To je sudba tvoja i dio tebi odmjeren - riječ je Jahvina - jer si
mene zaboravio i u laž se uzdao. 26 Sam ću ti halju do lica podići da se
tvoja golotinja vidi. 27 Sve preljube tvoje, tvoje vriskanje i bestidno tvoje
bludničenje, na humcima, u poljima, vidio sam tvoje grozote. Jao tebi,
Jeruzaleme! Još se ne očisti i dokle će to još trajati ...?”

14

1 Riječ Jahvina Jeremiji o velikoj suši: 2 Judeja je tugom obrvana i ginu
njeni gradovi, sumorno leže na zemlji, krik Jeruzalema do neba se vije.
3 Odličnici šalju sluge po vodu: dolaze do studenaca, ali vode ne nalaze,
vraćaju se praznih vrčeva, postiđeni, posramljeni, pokriše glavu svoju.
4 Zemlja je sva ispucala jer kiše nema. Ratari se postidješe, pokriše glave.
5 Pa i košuta u polju ostavlja mlado jer trave nema. 6 Divlji magarci,
stojeć' na goletima, dašću kao čagalj, oči im malaksale jer nema zelenila.
7 Bezakonja naša protiv nas svjedoče, smiluj se, o Jahve, rad' imena svoga!

Jer otpadosmo od tebe, tebi sagriješismo, 8 o nado Izraelova, spasitelju
njegov u danima nevolje! Zašto si kao stranac u ovoj zemlji, kao putnik
što se uvrati da prenoći? 9 Zašto si kao prestravljen čovjek, kao junak koji
ne može pomoći? TÓa ti si među nama, o Jahve, mi se tvojim zovemo
imenom - nemoj nas ostaviti! 10 Ovako govori Jahve o narodu ovome: Jest,
oni vole tumarati i ne štede svojih nogu, i zato ih Jahve ne voli. I sada se
spominje bezakonja njihova i kažnjava grijehe njihove. 11 I reče mi Jahve:
“Ne traži milosti za ovaj narod. 12 Ako će i postiti, neću uslišiti njihovih
vapaja. Ako će i prinijeti paljenicu i prinos, neće mi omiljeti. Jer mačem,
glađu i kugom ja ću ih zatrti.” 13 Tada rekoh: “Ah, Jahve Gospode! Eno,
proroci im govore: 'Nećete vidjeti mača, niti će vam biti gladi, nego ću vam
dati postojan mir na ovome mjestu.'” 14 A Jahve mi reče: “Laž prorokuju ti
proroci u moje ime; niti ih poslah niti im nalog kakav dadoh - ja im i nisam
govorio. Oni vam prorokuju lažna viđenja, isprazna gatanja i snove srca
svoga.” 15 Zato ovako govori Jahve: “Proroci ti što u moje ime prorokuju,
a ja ih nisam poslao, te govore da neće biti ni mača ni gladi u zemlji ovoj,
sami će od mača i gladi poginuti. 16 A narod ovaj kojemu prorokuju ležat
će po ulicama jeruzalemskim, pokošen mačem i glađu, i neće biti čovjeka
da ga pokopa - njih, žene njihove, sinove i kćeri njihove. Tako ću na njih
izliti zloću njihovu.” 17 A ti im reci ovako: Nek' oči moje suze rone danju i
noću, i neka ne prestanu, jer je strašno slomljena djevica, kći naroda moga,
ranom neobično ljutom. 18 Pođem li u polje, evo mačem pobijenih! Vratim
li se u grad, evo od gladi iznemoglih! Čak i proroci i svećenici lutaju po
zemlji i ništa ne znaju. 19 TÓa zar si Judeju sasvim odbacio? Zar ti duši
omrznu Sion? Zašto nas tako biješ te nam više nema lijeka? Nadasmo se
miru, ali dobra nema, čekasmo vrijeme ozdravljenja, al' evo užasa! 20 O
Jahve, bezbožnost svoju priznajemo, bezakonje otaca svojih; doista, tebi
sagriješismo! 21 Ne odbaci nas, rad' imena svoga, ne sramoti prijesto Slave
svoje, spomeni se i nemoj razvrći Saveza svog s nama! 22 Zar ispraznost
bezbožnika dažda daje? Ili zar nebesa sama kiše? Zar ne daješ ti to, Jahve,
Bože naš? Zato se u te uzdamo, jer ti sve to činiš.

15

1 I reče mi Jahve: “Kad bi i Mojsije i Samuel stali pred lice moje, ne bi
mi se duša obratila narodu tome. Otjeraj ih ispred lice mojega, neka idu
od mene! 2 Ako te upitaju: 'Kamo da idemo?' odgovori im: 'Ovako govori
Jahve: Tko je za smrt, u smrt! Tko je za mač, pod mač! Tko je za glad, u
glad! Tko je za izgnanstvo, u izgnanstvo!' 3 Poslat ću na njih četiri nevolje
- riječ je Jahvina: mač da ih ubija, pse da ih rastrgaju, ptice nebeske i
zvjerad da ih žderu i zatiru. 4 I učinit ću ih užasom svim kraljevstvima
zemaljskim, i to zbog Manašea, sina Ezekijina, kralja judejskoga - za sva zla
što ih počini u Jeruzalemu.” 5 “Tko da se smiluje tebi, Jeruzaleme, tko da
te požali? Tko li će se svratit' da te zapita kako ti je? 6 Ti me odbaci - riječ
je Jahvina - i leđa mi okrenu. I zato na te digoh ruku zatornicu. Dojadi mi
da ti uvijek praštam! 7 Zato ću ih izvijati vijačom na vratima zemlje ove.
Narod svoj ću lišit' djece i istrijebit' ga, jer se ne obraćaju sa svojih putova.
8 Bit će u njih više udovica negoli pijeska morskoga. Na majke mladih
ratnika dovest ću zatornika, usred podneva, i pustit ću na njih iznenada
užas i strahotu. 9 Onesvijestila se roditeljka sedmero djece, dušu ispustila.
Sunce joj zađe još za dana: postiđena, osramoćena je. A što od njih ostane,
pod mač ću vrći pred njihovim dušmanima” - riječ je Jahvina. 10 Jao meni,

majko, što si me rodila, da svađam se i prepirem sa svom zemljom. Nikom
ne uzajmih, ni od koga zajma ne uzeh, a ipak svi me proklinju. 11 Uistinu,
o Jahve, nisam li ti služio za njihovo dobro, nisam li tražio milost u tebe za
neprijatelja svoga, u doba nevolje, u danima tjeskobe njegove? Ti to dobro
znaš! 12 Može l' se željezo slomiti, željezo sa Sjevera i mjed? 13 Tvoje
bogatstvo i blago tvoje pljački ću predati. Tako ćeš platiti za sva bezakonja
svoja po svoj zemlji. 14 Učinit ću te robljem neprijatelja u zemlji koju ne
poznaješ, jer gnjev moj planu ognjem koji će vas sažgati, koji će protiv vas
buknuti. 15 Jahve, spomeni me se i pohodi me i kazni progonitelje moje.
Ne daj da propadnem zbog sporosti srdžbe tvoje! Spomeni se da tebe radi
podnosim sramotu. 16 Kad mi dođoše riječi tvoje, ja sam ih gutao: riječi
tvoje ushitiše i obradovaše srce moje. Jer sam se tvojim zvao imenom, o
Jahve, Bože nad Vojskama. 17 Nikad sjedio nisam u društvu veseljaka da
se razveselim. Pod težinom ruke tvoje samotan živim, jer ti me jarošću
prože. 18 Zašto je bol moja bez prebola? Zašto je rana moja neiscjeljiva
i nikako da zaraste? Ah! Hoćeš li meni biti kao potok nestalan, vodama
nepouzdan? 19 Zato ovako govori Jahve: “Ako se vratiš, pustit ću te da mi
opet služiš; ako odvojiš dragocjeno od bezvrijedna, bit ćeš usta moja. Oni
će se okrenuti k tebi, al' ti se zato ne smiješ okrenuti k njima! 20 Učinit ću
od tebe za ovaj narod zid od mjedi, neosvojiv. Borit će se protiv tebe, al'
te neće nadvladati, jer ja sam s tobom, da te spasim i izbavim” - riječ je
Jahvina. 21 “Izbavit ću te iz ruku zlikovaca i otkupiti te iz ruku silnika.”

16

1 I dođe mi riječ Jahvina i reče: 2 “Ne uzimaj sebi žene; i nemaj ni sinova
ni kćeri na ovome mjestu. 3 Jer ovako govori Jahve o kćerima i sinovima
koji će se roditi na ovome mjestu i o majkama koje će ih rađati i o očevima
koji će ih imati u ovoj zemlji: 4 Oni će umrijeti smrću prebolnom, nitko
ih neće oplakivati, niti će ih sahraniti. Pretvorit će se u gnoj za oranice,
izginut će od mača i gladi, a njihova će trupla biti hrana pticama nebeskim
i zvijerima zemaljskim.” 5 Da, ovako govori Jahve: “Ne smiješ ući u kuću
žalosti, ne idi naricati niti ih sažaljevati. Jer ja sam tom narodu uskratio
mir svoj - riječ je Jahvina - ljubav i samilost. 6 Pomrijet će veliko i malo
u ovoj zemlji i nitko ih neće pokopati. Nitko neće naricati nad njima, niti
će zbog njih praviti ureza, niti kose šišati. 7 Za onog u žalosti neće kruh
lomiti, da ga utješe zbog pokojnika, nitiće mu tko pružiti pehar utjehe zbog
smrti njegova oca ili majke njegove. 8 Ne ulazi u kuću slavlja da s njima
sjediš i gostiš se.” 9 Jer ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov:
“Evo, učinit ću da s ovog mjesta i pred vašim očima i u ovim danima
iščeznu poklici radosti i veselja i glasovi zaručnika i zaručnice. 10 A kad
objaviš tom narodu sve ove riječi, pa te upitaju: 'Zašto nam Jahve zaprijeti
svom ovom golemom nesrećom; u čemu je zločinstvo naše i u čemu su
grijesi naši što ih počinismo protiv Jahve, Boga našega?' - 11 onda im
odgovori: 'U tom što me ostaviše oci vaši - riječ je Jahvina - i trčaše za
tuđim bogovima da im služe i da im se klanjaju, a mene ostaviše i Zakona
se moga ne držaše. 12 A vi još gore učiniste nego oci vaši, jer evo, svaki
se povodi za okorjelošću zloga srca svoga, a mene ne sluša. 13 Zato ću
vas istjerati iz ove zemlje u zemlju koja vam je neznana, kao što bijaše i
ocima vašim. Ondje ćete služiti tuđim bogovima danju i noću: jer neću
vam se više smilovati!'” 14 “Zato, evo, dolaze dani - riječ je Jahvina - kad se
više neće govoriti: 'Živoga mi Jahve koji sinove Izraelove izvede iz Egipta',

15 nego: 'Živoga mi Jahve koji sinove Izraelove izvede iz zemlje sjeverne i
iz svih zemalja kamo ih bijaše prognao.' Vratit ću ih u zemlju njihovu koju
dadoh ocima njihovim. 16 Evo, poslat ću mnoga ribara - riječ je Jahvina
- koji će ih uloviti. A zatim ću dovesti mnoge lovce koji će ih goniti sa
svih gora, i sa svih brežuljaka, i iz svih pećinskih rasjeklina. 17 Jer moje
oči prate sve njihove putove: neće mi izmaći, niti se bezakonje njihovo
može sakriti od očiju mojih. 18 Dvostruko ću naplatiti njihovo bezakonje
i grijehe njihove, jer su truplima svojih grozota oskvrnuli moju zemlju i
moju baštinu ispunili gnusobama." 19 Jahve, snago moja i moja utvrdo,
utočište moje u danima nevolje! K tebi će doći narodi s krajeva zemlje. I
govorit će: Samu nam laž oci namriješe, Ništavost i Nemoć. 20 TÓa stvara
li čovjek sam sebi bogove, to nikako nisu bogovi. 21 Učinit ću, evo, da
osjete, da ovaj put zaista osjete moju ruku i snagu moju, i znat će da mi je
ime Jahve.

17

1 Judin grijeh upisan je željeznom pisaljkom, urezan dijamantnim
vršKom u pločicu njihova srca i u rogove njihovih žrtvenika, 2 kao spomen
sinovima njihovim na žrtvenike njihove i ašere njihove oko zelenog
drveća na visokim brežuljcima, 3 na brdima i usred polja. Tvoje bogatstvo
i sve blago tvoje pljački ću predati. Tako ćeš platiti za grijeh svoj po
svoj zemlji. 4 Morat ćeš pustiti baštinu koju sam tebi poklonio. Učinit
ću te robljem neprijatelja u zemlji koju ne poznaješ. Jer gnjev moj planu
ognjem koji će vječno gorjeti. 5 Ovako govori Jahve: "Proklet čovjek koji
se uzdaje u čovjeka, i slabo tijelo smatra svojom mišicom, i čije se srce
od Jahve odvraća. 6 Jer on je kao drač u pustinji: ne osjeća kad je sreća
na domaku, tavori dane u usahloj pustinji, u zemlji slanoj, nenastanjenoj.
7 Blagoslovljen čovjek koji se uzdaje u Jahvu i kome je Jahve uzdanje.
8 Nalik je na stablo zasađeno uz vodu što korijenje pušta k potoku: ne mora
se ničeg bojati kad dođe žega, na njemu uvijek zelenilo ostaje. U sušnoj
godini brigu ne brine, ne prestaje donositi plod. 9 Podmuklije od svega
je srce. Jedva popravljivo, tko da ga pronikne? 10 Ja, Jahve, istražujem
srca i ispitujem bubrege, da bih dao svakom po njegovu vladanju, prema
plodu ruku njegovih. 11 Prepelica što leži na jajima a ne leže jest onaj što
nepravdom stječe bogatstvo: usred dana svojih ostavit' ga mora i na kraju
ostaje lÓuda. 12 Slavan prijestol dignut od davnina, to je naše sveto mjesto.
13 O Jahve, nado Izraela, svi koji te ostave postidjet će se, koji se odmetnu
od tebe bit će u prah upisani, jer ostaviše Izvor žive vode. 14 Iscijeli me,
Jahve, i bit ću zdrav, spasi me, i bit ću spašen, jer ti si pjesma moja. 15 Evo
ih što mi govore: Gdje je riječ Jahvina? Neka se ispuni! 16 Ta ja se nisam
vrzao oko tebe za njihovu nesreću niti sam želio kobni Dan! - ti to znaš,
sve što je izlazilo iz usta mojih pred tobom je. 17 Ne budi mi na užas, ti,
utočište moje, u Dan nesretni. 18 Progonitelji moji nek' se postide, ne ja, njih
smeti, ne mene. Na njih dovedi Dan nesretni, zatri ih dvogubim zatorom!
19 Ovako mi reče Jahve: "Idi i stani na vrata Sinova naroda na koja ulaze i
izlaze kraljevi judejski i na sva vrata jeruzalemska. 20 Reci im: Čujte riječ
Jahvinu, vi, kraljevi judejski i svi Judejci i Jeruzalemci koji prolazite kroz
ova vrata. 21 Ovako govori Jahve: 'Čuvajte se ako vam je život mio i ne
nosite tereta u dan subotnji, i ne unosite ga na vrata jeruzalemska. 22 I
ne nosite bremena iz kuće u dan subotnji, i nikakva posla ne radite, nego
svetkujte dan subotnji, kao što sam zapovjedio vašim ocima. 23 Oni me

ne poslušaše i ne prikloniše uha svojega, nego tvrdovrato ne poslušaše i
ne prihvatiše nauka. 24 A vi, ako me poslušate - riječ je Jahvina - i ako
ne budete nosili bremena na vrata ovoga grada, nego budete svetkovali
dan subotnji, ne radeći nikakva posla, 25 tada će na vrata ovoga grada
ulaziti kraljevi koji sjede na prijestolju Davidovu, koji se voze kolima i
jašu na konjima, oni i njihovi časnici, Judejci i Jeruzalemci, i ovaj će grad
ostati dovijeka. 26 I dolazit će iz gradova judejskih, iz okolice Jeruzalema, iz
zemlje Benjaminove i iz Šefele, iz Gorja i iz Negeba, da prinesu paljenice,
klanice, prinosnice i kad i da prinesu žrtvu zahvalnicu u Domu Jahvinu.
27 Ali ako me ne poslušate te ne budete svetkovali dan subotnji, i ako
budete nosili bremena ulazeći na vrata jeruzalemska u dan subotnji, tada
ću potpaliti oganj na vratima njegovim: i plamen će proždrijeti dvore
jeruzalemske, i neće se ugasiti.'"

18

1 Ovo je riječ koju Jahve uputi Jeremiji: 2 "Ustani i siđi u kuću lončarovu
- ondje ću ti objaviti svoje riječi." 3 Siđoh, dakle, u kuću lončarovu, upravo
je radio na lončarskom kolu. 4 I kako bi se koji sud što bi ga načinio od
ilovače u ruci lončarovoj pokvario, on bi opet od nje pravio drugi - već kako
se lončaru svidjelo da napravi. 5 I dođe mi riječ Jahvina: 6 "Ne mogu li i ja
s vama činiti kao ovaj lončar, dome Izraelov? - riječ je Jahvina. Evo, kao
ilovača u ruci lončarovoj, i vi ste u mojoj ruci, dome Izraelov. 7 Objavim li
jednom kojem narodu ili kojem kraljevstvu da ću ga iskorijeniti, uništiti i
razoriti, 8 i taj se narod, protiv kojeg sam govorio, obrati od opačina i zloća,
tada ću se ja pokajati za zlo koje mu bijah namijenio. 9 Objavim li kojem
narodu, ili kojem kraljevstvu, da ću ga izgraditi i posaditi, 10 a on stane
činiti što je zlo u mojim očima, ne slušajući glasa mojega, pokajat ću se za
dobro koje sam im obećao. 11 Zato sada reci Judejcima i Jeruzalemcima:
'Ovako govori Jahve: Evo, spremam vam zlo i snujem protiv vas osnove.
Vratite se, dakle, svaki sa svoga zlog puta i popravite svoje putove i svoja
djela.' 12 Ali oni vele: 'Uzalud! Mi ćemo radije provoditi svoje osnove
i činiti svaki po okorjelosti zlog srca svojega.'" 13 Ovako govori Jahve:
"Propitajte se po narodima: je li itko takvo što čuo? Toliku grozotu učini
djevica Izraelova. 14 Nestaje li s gorske vrleti snijeg libanonski? Mogu li
presušiti vode daleke što studene teku? 15 A narod moj mene zaboravi! Kad
prinose ništavnosti, posrnuše na putovima svojim, na stazama drevnim, i
hode stazama i putem neprohodnim. 16 I tako su zemlju u pustoš obratili,
na vječnu porugu, da se nad njom zgraža svaki prolaznik glavom mašući.
17 Razvitlat ću ih pred neprijateljem, kao istočnjak; leđa, a ne lice, ja ću
im pokazati u dan njine propasti." 18 I rekoše: "Hajdemo da se urotimo
protiv Jeremije, jer svećeniku ne može nestati Zakona, ni mudrome savjeta,
ni proroku besjede. Hajde, udarimo ga njegovim jezikom i pazimo budno
na svaku riječ njegovu." 19 Poslušaj me, o Jahve, i čuj što govore moji
protivnici. 20 TÓa zar se dobro uzvraća zlim? A oni mi jamu kopaju! Sjeti se
kako stajah pred licem tvojim da u tebe milost tražim za njih, da odvratim
od njih jarost tvoju. 21 Zato im djecu izruči gladi, maču ih predaj! Neka
im žene ostanu jalove i udovice, neka im kuga pobije muževe, a mladići
neka od mača u boju poginu. 22 Neka se prolomi vapaj iz kuća njihovih
kad iznenada na njih dovedeš čete pljačkaša. Jer oni iskopaše jamu da me
uhvate, nogama mojim u potaji zamke namjestiše. 23 Ti, o Jahve, znadeš
sav njihov naum ubilački protiv mene. Ne oprosti im bezakonja njihova, ne

izbriši im grijeha pred sobom. Neka padnu pred licem tvojim, obračunaj s njima u dan gnjeva svoga!

19

1 Ovako mi reče Jahve: “Idi i kupi vrč glineni. Povedi sa sobom nekoliko
starješina narodnih i svećeničkih. 2 Pođi u Dolinu Ben Hinom, na ulazu
Vrata lončarskih. Ondje proglasi riječi koje ću ti kazati. 3 Reci im: Čujte
riječ Jahvinu, kraljevi judejski i stanovnici jeruzalemski. Ovako govori
Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Evo dovodim nesreću na ovo mjesto te
će svima koji to čuju u ušima zazujati. 4 Zato što su me ostavili i otuđili
ovo mjesto prinoseći kad tuđim bogovima kojih ne poznavahu oci njihovi
ni kraljevi judejski; i zato što su mjesto ovo natopili krvlju nevinih; 5 i
zato što pogradiše uzvišice Baalove da mu spaljuju sinove kao žrtve, a to
im ja nikada ne naredih niti zapovjedih, niti mi je takvo što na um palo.
6 Stoga, evo, dolaze dani - riječ je Jahvina - kad se ovo mjesto neće više
zvati Tofet ni Dolina Ben Hinom nego Dolina klanja. 7 Izjalovit ću na ovom
mjestu naum Judeje i Jeruzalema i učiniti da svi poginu od neprijateljskog
mača, od ruku onih što im rade o glavi. A trupla ću njihova dati za hranu
pticama nebeskim i zvijerima poljskim. 8 A grad ću ovaj učiniti ruglom i
užasom: svaki koji prođe mimo nj zgrozit će se i zviždati zbog svih nesreća
njegovih. 9 I dat ću im da jedu meso sinova i kćeri svojih. Da, svaki će jesti
meso bližnjega svoga zbog preteške nevolje kojom će ih pritisnuti njihovi
neprijatelji što im rade o glavi.' 10 Razbij vrč pred očima svojih pratilaca
11 i reci im: Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Tako ću razbiti ovaj narod
i ovaj grad, kao što se razbija sud lončarski, te se više ne da popraviti. U
Tofetu će se ukapati, jer inače neće biti mjesta za ukapanje. 12 Tako ću
postupiti s ovim mjestom - riječ je Jahvina - i sa stanovnicima njegovim.
I učinit ću grad ovaj sličnim Tofetu. 13 I sve kuće jeruzalemske i kuće
kraljeva judejskih bit će onečišćene kao mjesto Tofet: sve kuće kojima se
na krovovima kad prinosi svoj vojsci nebeskoj i lijevaju ljevanice tuđim
bogovima.'” 14 Kad se Jeremija vratio iz Tofeta, kamo ga Jahve bijaše
poslao da prorokuje, stade u predvorju Doma Jahvina te uze govoriti svemu
narodu: 15 “Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Evo, dovest
ću na ovaj grad i na sve njegove gradiće sve zlo kojim sam im prijetio, jer
ukrutiše vratove svoje ne slušajući riječi mojih.'”

20

1 A svećenik Pašhur, sin Imerov, vrhovni nadzornik Doma Jahvina, ču
kako Jeremija prorokuje te riječi. 2 I Pašhur dade Jeremiju batinati i baci
ga u klade što se nalaze kod gornjih vrata Benjaminovih, a u Domu su
Jahvinu. 3 A kad sutradan Pašhur pusti Jeremiju iz klada, reče mu Jeremija:
“Jahve te više ne zove Pašhur već 'Užas odasvud'. 4 Jer ovako govori
Jahve: 'Evo, predajem te užasu, tebe i sve prijatelje tvoje, i poginut će
od mača neprijatelja svojih, svojim ćeš očima vidjeti. I svu Judeju dat
ću u ruke kralju babilonskom. On će ih odvesti u izgnanstvo u Babilon i
mačem pobiti. 5 I sve bogatstvo ovoga grada, sav njegov trudom stečeni
imetak i sve dragocjenosti te sve blago kraljeva judejskih predat ću u ruke
neprijateljima. Oni će sve opljačkati, ugrabiti i u Babilon odnijeti.' 6 A ti
ćeš se, Pašhure, sa svim svojim ukućanima seliti u Babilon. Da, u Babilon
ćeš doći i ondje umrijeti i biti pokopan, ti i svi tvoji prijatelji kojima si
laži prorokovao.” 7 Ti me zavede, o Jahve, i dadoh se zavesti, nadjačao si

me i svladao me. A sada sam svima na podsmijeh iz dana u dan, svatko
me ismijava. 8 Jer kad god progovorim, moram vikati, naviještati moram:
“Nasilje! Propast!” Doista, riječ mi Jahvina postade na ruglo i podsmijeh
povazdan. 9 I rekoh u sebi: neću više na nj misliti niti ću govoriti u njegovo
ime. Al' tad mi u srcu bi kao rasplamtjeli oganj, zapretan u kostima mojim:
uzalud se trudih da izdržim, ne mogoh više. 10 Čuh klevete mnogih: “Užas
odasvud! Prijavite! Mi ćemo ga prijaviti.” Svi koji mi bijahu prijatelji
čekahu moj pad. “Možda ga zavedemo, pa ćemo njim ovladati i njemu
se osvetiti!” 11 Sa mnom je Jahve kao snažan junak! Zato će progonitelji
moji posrnuti i neće nadvladati, postidjet će se veoma zbog poraza, zbog
nezaboravne vječne sramote. 12 O Jahve nad Vojskama, koji proničeš
pravednika i vidiš mu bubrege i srce, daj da vidim kako im se osvećuješ, jer
tebi povjerih parnicu svoju. 13 Pjevajte Jahvi, hvalite Jahvu, jer on izbavi
dušu sirote iz ruku zlikovaca. 14 Proklet bio dan kad se rodih, dan kad
me rodi majka moja ne bio blagoslovljen! 15 Proklet bio čovjek koji ocu
mom dojavi: “Rodio ti se sin, muškić!” i time mi oca obradova. 16 Tom
čovjeku bilo kao gradovima što ih Jahve nemilice razvali; već u cik zore
čuo zapomaganje i poklike bojne u podne, 17 jer me ne pogubi u majčinoj
utrobi da bi majka bila moj grob, da bi joj utroba dovijeka ostala trudna!
18 O, zašto izađoh iz majčina krila? Da vidim jad i nevolju i u sramoti da
dokončam dane!

21

1 Riječ koju Jahve uputi Jeremiji kad kralj Sidkija posla k njemu Pašhura,
sina Malkijina, i svećenika Sefaniju, sina Maasejina, s porukom: 2 “Hajde,
upitaj Jahvu za nas, jer je Nabukodonozor, kralj babilonski, zavojštio na
nas; možda će Jahve opet učiniti s nama čudo, pa će se neprijatelj povući
pred nama.” 3 Jeremija im reče: “Ovako recite Sidkiji: 4 Ovako govori
Jahve, Bog Izraelov: 'Povući ću oružje koje je u vašim rukama, kojim
se borite protiv kralja babilonskoga i Kaldejaca što vas napadaju izvan
zidina, i skupiti ga usred ovoga grada. 5 I sam ću se boriti protiv vas
ispruženom rukom i snažnom mišicom, u srdžbi i gnjevu i velikoj jarosti.
6 I strašnom kugom udarit ću stanovnike ovoga grada, ljude i životinje, i
pomrijet će. 7 Poslije toga ću - riječ je Jahvina - Sidkiju, kralja judejskoga,
i njegove sluge i narod, i sve one koji preostadoše u tom gradu nakon
pošasti, mača i gladi, predati u ruke Nabukodonozora, kralja babilonskoga,
u ruke njihovih neprijatelja i u ruke onih koji im rade o glavi; on će ih
sasjeći oštricom mača bez samilosti, bez milosrđa i bez smilovanja.' 8 A
ovom narodu reci: 'Ovako govori Jahve: Evo stavljam pred vas put života
i put smrti. 9 Tko ostane u ovom gradu, poginut će od mača, gladi i kuge.
A tko izađe, te se preda Kaldejcima koji vas opsjedaju, spasit će život
- život će mu ostati kao plijen. 10 Jer, okrenuh lice svoje ovomu gradu
na zlo, a ne na dobro - riječ je Jahvina - i bit će izručen u ruke kralja
babilonskoga, i on će ga vatrom spaliti.'” 11 Kraljevskom domu Judeje.
Čujte riječ Jahvinu, 12 dome Davidov! Ovako govori Jahve: “Svako jutro
sudite pravedno, izbavite potlačene iz ruku tlačitelja, ili će moj gnjev
planut' poput vatre, raspalit' se neugasivo zbog vaših opačina. 13 Evo me
protiv tebe koji stanuješ na Pećini dolinskoj - riječ je Jahvina - protiv vas
koji kažete: 'Tko može na nas navaliti, tko u naše nastambe prodrijeti?'
14 Al' ja ću vam platiti prema plodu djela vaših - riječ je Jahvina. - Oganj
ću podmetnuti šumi njegovoj i proždrijet će sve oko nje!”

22

1 Ovako govori Jahve: “Siđi u palaču kralja judejskoga i objavi ondje ovu
riječ. 2 Reci: Slušaj riječ Jahvinu, kralju judejski, koji sjediš na prijestolju
Davidovu, ti i tvoje sluge i tvoj narod koji ulaze na ova vrata. 3 Ovako
govori Jahve: 'Činite pravo i pravicu, izbavite potlačene iz ruku tlačitelja!
Ne činite krivo strancu, siroti, udovici, ne tlačite ih i ne prolijevajte krvi
nedužne na ovome mjestu. 4 Jer budete li se istinski vladali po riječi ovoj,
na vrata ovog dvora ulazit će kraljevi što sjede na prijestolju Davidovu,
voze se na kolima i jašu na konjima - oni, njihove sluge i njihov narod.
5 Ako pak ne poslušate ovih riječi, zaklinjem se sobom - riječ je Jahvina - da
ću taj dvor pretvoriti u ruševinu!'” 6 Jer ovako govori Jahve o dvoru kralja
judejskoga: “Ti si za me Gilead, vrh libanonski. Ali, uistinu, pretvorit ću te
u pustinju, u grad nenastanjen. 7 Spremit ću protiv tebe zatirače, svakoga s
oružjem njegovim, nek' posijeku izabrane ti cedrove i u vatru ih pobacaju.”
8 Mnoštvo će naroda prolaziti mimo taj grad i pitat će jedan drugoga:
“Zašto je Jahve tako postupio s ovim velikim gradom?” 9 Odgovorit će
im: “Jer su ostavili Savez Jahve, Boga svoga, klanjali se drugim bogovima
i služili im.” 10 Ne oplakujte mrtvoga, ne jadikujte za njim. Radije plačite
za onim koji odlazi, jer se nikad više neće vratiti ni rodne grude vidjeti.
11 Jer ovako govori Jahve o Šalumu, sinu Jošijinu, kralju judejskomu, koji
kraljevaše mjesto oca svoga i morade otići iz ovoga mjesta: “Nikad se više
neće vratiti, 12 nego će umrijeti u mjestu kamo ga izagnaše, a ovu zemlju
nikad više neće vidjeti.” 13 Jao onom koji kuću gradi nepravedno i gornje
odaje diže bez prava; koji bližnjega tjera na tlaku i plaću mu ne isplaćuje;
14 koji kaže: “Sagradit ću sebi kuću prostranu i prozračne gornje odaje!”
koji probija prozore, oblaže ih cedrovinom crveno obojenom. 15 Jesi li zato
kralj što se cedrom razmećeš? Nije li ti i otac jeo i pio, ali je činio pravo
i pravicu i zato mu bješe dobro. 16 Branio je pravo siromaha i jadnika, i
zato mu bješe dobro. Zar ne znači to mene poznavati? - riječ je Jahvina.
17 Ali tvoje oči i srce idu samo za dobitkom, da krv nevinu prolijevaš, da
nasilje činiš i krivdu. 18 Zato ovako govori Jahve o Jojakimu, sinu Jošijinu,
kralju judejskom: “Za njim neće naricati: 'Jao, brate moj! Jao, sestro moja!'
Za njim neće naricati: 'Jao, gospodaru! Jao, veličanstvo!' 19 Pokopat će ga
k'o magarca, izvući ga i baciti izvan vrata Jeruzalema.” 20 “Popni se na
Libanon i viči, po Bašanu nek' se ori glas, s Abarima buči, jer svi su tvoji
prijatelji slomljeni! 21 Lijepo sam te svjetovao u danima mirnim, al' ti mi
reče: 'Neću slušati!' Tako se vladaš od mladosti: ne slušaš glasa mojega.
22 Sve će tvoje pastire vjetar popasti, a ljubavnici će tvoji u izgnanstvo.
Tada ćeš se stidjet' i sramiti zbog sve pakosti svoje. 23 Ti što prebivaš na
Libanonu, ti što se gnijezdiš po cedrovima, kako li ćeš stenjati kad bolovi
te spopadnu, trudovi porodilje. 24 Života mi moga - riječ je Jahvina - kad
bi Konija, sin Jojakimov, kralj judejski, bio pečatnjak na mojoj desnici, ja
bih ga strgao s prsta. 25 Dat ću te u ruke onima koji ti rade o glavi, u ruke
onima pred kojima dršćeš, u ruke Nabukodonozora, kralja babilonskog, i
u ruke Kaldejaca. 26 I bacit ću tebe i majku koja te rodila u drugu zemlju
gdje se niste rodili; tamo ćete umrijeti. 27 Ali u zemlju u koju čeznu da se
vrate neće se vratiti!” 28 TÓa zar je taj čovjek Konija sud prezren, razbijen?
Il' posuda što nikom se ne sviđa? Zašto bjehu protjerani on i potomstvo,
prognani u zemlju koja im je posve neznana? 29 Zemljo, zemljo, zemljo,
poslušaj riječ Jahvinu. 30 Ovako govori Jahve: “Upišite za ovoga čovjeka:

'Bez djece. Život mu se nije posrećio. Nitko od potomstva njegova neće sjesti na prijesto Davidov ni vladati Judejom.'"

23

1 "Jao pastirima koji upropašćuju i raspršuju ovce paše moje" - riječ je Jahvina. 2 Stoga ovako govori Jahve, Bog Izraelov, protiv pastira koji pasu narod moj: "Vi ste raspršili ovce moje, rastjerali ih, niste se brinuli za njih. Zato ću se ja sada pobrinuti za vas zbog zlodjela vaših - riječ je Jahvina. 3 I sam ću skupiti ostatak svojih ovaca iz svih zemalja kamo sam ih raspršio i vratiti ih na ispaše njihove: bit će plodne i množit će se. 4 I podići ću im pastire da ih pasu te se ničega više neće bojati ni plašiti, niti će se gubiti" - riječ je Jahvina. 5 "Evo dolaze dani - riječ je Jahvina - podići ću Davidu izdanak pravedni. On će vladati kao kralj i biti mudar i činit će pravo i pravicu u zemlji. 6 U njegove će dane Judeja biti spašena i Izrael će živjeti spokojno. I evo imena kojim će ga nazivati: 'Jahve, Pravda naša.' 7 Zato, evo, dolaze dani - riječ je Jahvina - kad se više neće govoriti: 'Živoga mi Jahve koji sinove Izraelove izvede iz zemlje egipatske', 8 nego: 'Živoga mi Jahve koji potomstvo doma Izraelova izvede i dovede iz zemlje sjeverne i iz svih zemalja kamo ih bijaše prognao, tako da obitavaju u zemlji svojoj.'" 9 Prorocima. Srce je u meni skrhano, dršću mi kosti, sličan sam pijancu, čovjeku kojim vino ovlada, pred licem Jahvinim i njegovim svetim riječima: 10 "Jer zemlja je puna preljubnika; zbog tih se ljudi zemlja u crno zavila, a ispaše u pustinji sagorješe. Njihova je trka zloba, a moć im je nepravda. 11 Da, i prorok i svećenik zlikovci su, čak i u Domu svome nađoh im pakost" - riječ je Jahvina. 12 Stog' će im se puti prometnuti u tlo klizavo: u mraku će posrtati i padati. Jer ja ću na njih svaliti nesreću u godine kazne njihove" - riječ je Jahvina. 13 "I u proroka Samarije vidjeh mnoge ludosti: prorokuju u Baalovo ime i zavode narod moj izraelski. 14 Ali u proroka jeruzalemskih vidjeh strahote: preljub, prijevarne putove, jačaju ruke zločincima, te se nitko od zločina svojih ne obraća. Svi su mi oni kao Sodoma, a žitelji kao Gomora!" 15 I zato Jahve nad Vojskama ovako govori o prorocima: "Evo, nahranit ću ih pelinom i napojiti vodom zatrovanom, jer od proroka jeruzalemskih potječe pokvara u svoj zemlji." 16 Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Ne slušajte riječi proroka: oni vas obmanjuju, objavljuju viđenja srca svoga, a ne što dolazi iz usta Jahvinih; 17 govore onima što preziru riječ Jahvinu: 'Bit će s vama mir!' a onima što slijede glas svog srca okorjelog: 'Nikakvo vas zlo neće snaći!'" 18 TÓa tko bijaše na vijećanju Jahvinu, tko je vidio, tko slušao riječ njegovu? Tko ju je shvatio te je može objaviti? 19 Gle, nevrijeme Jahvino: jarost provaljuje, razmahuje se vihor silan i svaljuje na glave bezbožničke. 20 Jahvin se gnjev neće stišati, dok on ne izvrši i ne ispuni naume srca svojega. U dane posljednje jasno ćete to razumjeti. 21 "Ne poslah ti proroka, a ipak trče! Ne govorih im, a ipak prorokuju! 22 Jest, da bijahu na mom vijećanju, moje bi riječi narodu mom obznanili, i kušali ih svrnuti sa zla puta njihova i od zlodjela njihovih! 23 TÓa, zar sam ja Bog samo iz blizine - riječ je Jahvina - zar iz daljine nisam više Bog? 24 Može li se tko skriti u skrovištima da ga ja ne vidim? - riječ je Jahvina. Ne ispunjam li ja nebo i zemlju? - riječ je Jahvina. 25 Čuo sam što govore proroci koji prorokuju laži u ime moje i tvrde: 'Usnio sam! Usnio sam!' 26 Dokle će među prorocima biti onih koji prorokuju laž i objavljuju prijevaru srca svojega? 27 Misle da će svojim

snima što ih jedan drugom pripovijedaju postići da narod moj zaboravi
ime moje, kao što već oci njihovi zaboraviše ime moje uz Baala! 28 Prorok
koji je usnio san neka samo pripovijeda svoj san, a u koga je riječ moja,
neka po istini objavljuje riječ moju!" "Što je zajedničko slami i žitu? -
riječ je Jahvina. 29 Nije li riječ moja poput vatre - riječ je Jahvina - i nije li
slična malju što razbija pećinu? 30 Evo me stoga protiv proroka - riječ je
Jahvina - koji jedan drugome kradu moje riječi. 31 Evo me protiv proroka
- riječ je Jahvina - koji mlate jezikom i proroštva kuju. 32 Evo me protiv
proroka - riječ je Jahvina - koji prorokuju izmišljene snove i pripovijedajući
ih zavode narod moj izmišljotinama svojim i lažima. A ja ih nisam poslao,
niti sam im što zapovjedio, niti su narodu ovome od kakve koristi - riječ je
Jahvina. 33 A ako te ovaj narod, ili prorok, ili svećenik, zapita: 'Što je breme
Jahvino?' odgovori im: 'Vi ste breme Jahvino i ja vas odbacujem' - riječ je
Jahvina. 34 A reče li koji prorok ili svećenik, ili tko iz naroda: 'Breme
Jahvino', kaznit ću toga čovjeka i dom njegov. 35 Ovako morate govoriti
svaki svome bližnjemu i svaki svome bratu: 'Što je Jahve odgovorio?' ili
'Što je Jahve rekao?' 36 Ali 'Breme Jahvino' da više niste spomenuli, jer
je breme svakome riječ njegova." Jer vi iskrivljujete riječi Boga živoga,
Jahve nad Vojskama, našega Boga! 37 Ovako reci proroku: "Što ti je Jahve
odgovorio?" ili "Što je Jahve rekao?" 38 Ali ako kažete "Breme Jahvino",
ovako govori Jahve: "Zato što se služite riječju 'Breme Jahvino', premda
sam vam poručio da je ne izgovarate, 39 ja ću visoko podići i odbaciti od
lica svojega vas i vaš grad što ga dadoh vama i ocima vašim! 40 I svalit ću
na vas vječnu sramotu i vječnu porugu koja se neće zaboraviti."

24

1 Jahve mi pokaza, i gle: dvije kotarice smokava stajahu pred Domom
Jahvinim, pošto Nabukodonozor, kralj babilonski, odvede iz Jeruzalema i
izagna u Babilon Jekoniju, sina Jojakimova, kralja judejskoga, zajedno s
knezovima judejskim, kovačima i bravarima. 2 U jednoj kotarici bijahu
izvrsne smokve, kakve već jesu rane smokve; a u drugoj bijahu pokvarene
smokve, tako rđave da se ne mogahu jesti. 3 I Jahve me upita: "Jeremija,
što vidiš?" A ja odgovorih: "Smokve! Dobre su vrlo dobre, a loše su vrlo
loše - tako loše da nisu za jelo." 4 I dođe mi riječ Jahvina: 5 Ovako govori
Jahve, Bog Izraelov: "Kao na ove dobre smokve, tako ću milostivo pogledati
na sužnje judejske koje sam s ovoga mjesta prognao u zemlju kaldejsku.
6 I milostivo ću svrnuti oči na njih i vratiti ih u ovu zemlju. Ponovo ću ih
podići i neću ih više uništiti; opet ću ih posaditi i neću ih više iščupati. 7 I
dat ću im srce da me poznaju da sam ja Jahve, da budu narod moj, a ja
Bog njihov, jer će se oni svim srcem svojim opet k meni obratiti. 8 Ali kao s
lošim smokvama koje su tako loše da nisu za jelo - da, riječ je Jahvina - tako
ću postupiti i sa Sidkijom, kraljem judejskim, s njegovim knezovima i sa
svim Jeruzalemcima što preostadoše u ovoj zemlji i s onima što se u Egiptu
nastaniše. 9 Učinit ću da budu na užas svim kraljevstvima zemaljskim, na
sramotu i porugu, na ruglo i kletvu posvuda kamo ih protjeram. 10 I poslat
ću na njih mač, glad i kugu dok se ne istrijebe sa zemlje koju dadoh njima
i ocima njihovim."

25

1 Riječ upućena Jeremiji o svem narodu judejskom, četvrte godine
Jojakima, sina kralja judejskog - to je prve godine Nabukodonozora, kralja

babilonskog. 2 Prorok 3 Od trinaeste godine Jošije, sina Amonova, kralja
judejskoga, sve do dana današnjeg, ove dvadeset i tri godine, dolazila mi
je riječ Jahvina i ja sam vam jednako govorio, ali me niste slušali. 4 I Jahve
je svejednako slao k vama sve sluge svoje, proroke, ali vi niste slušali i
niste prignuli uši svoje da čujete. 5 I govorahu vam: "Vratite se svaki sa
zla puta svojega i od zlih djela svojih i ostanite u zemlji koju Jahve dade
vama i ocima vašim za sva vremena; 6 i ne idite za tuđim bogovima da
im služite i da im se klanjate; i ne gnjevite me djelima ruku svojih, pa
vam neću ništa nažao učiniti. 7 Ali me niste poslušali - riječ je Jahvina -
nego me razgnjeviste djelima ruku svojih, na svoju nesreću!" 8 Zato ovako
govori Jahve nad Vojskama: "Jer niste poslušali mojih riječi, 9 evo, ja ću
poslati i podignuti sve narode sa sjevera - riječ je Jahvina - i slugu svoga
Nabukodonozora, kralja babilonskoga, i dovest ću ih na ovu zemlju i na
njene stanovnike i na sve okolne narode; izručit ću ih kletom uništenju i
učinit ću ih užasom i ruglom, vječnim razvalinama. 10 I ugušit ću među
njima svaki glas radosti i veselja, klicanje zaručnika i zaručnice i klopot
žrvnja i svjetlost svjetiljke. 11 Sva će se zemlja pretvoriti u pustoš i pustinju
i svi će narodi služiti kralju babilonskom sedamdeset godina. 12 Ali kad
se navrši sedamdeset godina, kaznit ću kralja babilonskog i narod onaj -
riječ je Jahvina - za bezakonje njihovo i zemlju kaldejsku i pretvorit ću
ih u vječne razvaline. 13 Dovest ću na tu zemlju sve što sam protiv nje
rekao - sve je to napisano u ovoj knjizi, što prorokova Jeremija za sve
narode." 14 "I oni će služiti mnogim narodima i velikim kraljevima i platit
ću im po njihovim činima i po djelima ruku njihovih." 15 Ovako mi reče
Jahve, Bog Izraelov: "Uzmi ovaj pehar vina iz moje ruke i napoji njime
sve narode kojima ću te poslati. 16 Neka piju dok ne zateturaju i dok se
ne izbezume zbog mača što ću ga među njih poslati." 17 I uzeh pehar iz
ruke Jahvine i napojih njime sve narode kojima me Jahve bijaše poslao:
18 Jeruzalem i gradove judejske s njihovim kraljevima i knezovima, neka
budu razvalina, pustoš, ruglo i prokletstvo, kao što su i danas; 19 faraona,
kralja egipatskoga, s njegovim slugama i knezovima i narodom njegovim
20 i svu onu mješavinu naroda: sve kraljeve zemlje Usa, sve kraljeve zemlje
filistejske, Aškelon, Gazu, Ekron i ono što ostade od Ašdoda; 21 Edom, Moab
i sinove Amonove; 22 sve kraljeve Tira, sve kraljeve Sidona, kraljeve otoka
onkraj mora; 23 Dedan, Temu, Buz i sve one ostriženih zalizaka, 24 sve
kraljeve Arabije, sve kraljeve mješavine naroda koji obitavaju u pustinji;
25 sve kraljeve Zimrija, sve kraljeve Elama i sve kraljeve Medije; 26 sve
kraljeve Sjevera, blize i daleke, jednog za drugim, i sva kraljevstva na licu
zemlje. A kralj Šešak pit će poslije njih. 27 I reci im: "Ovako govori Jahve
nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Pijte! Opijte se! Bljujte! Padnite da se više ne
dignete od mača koji ću pustiti među vas.' 28 Ako ne bi htjeli uzeti pehar iz
tvoje ruke da piju, reci im: 'Ovako govori Jahve nad Vojskama: Morate piti!
29 Jer, evo, ja sam počeo kažnjavati grad koji se zove mojim imenom. A vi
zar da prođete bez kazne? Ne, nećete ostati nekažnjeni, jer ću sam dozvati
mač da udari na sve stanovnike zemlje' - riječ je Jahve nad Vojskama. 30 Ti
im, dakle, prorokuj sve riječi ove i reci im: 'Jahve reče sa visine, iz svetoga
stana grmi glasom, riče iza glasa protiv pašnjaka svoga, podvikuje kao oni
što grožđe gaze. Do svih stanovnika zemlje 31 dopire bojni klik - do nakraj
svijeta - jer Jahve se parbi s narodima, izlazi na sud sa svakim tijelom,
bezbožnike će maču izručiti - riječ je Jahvina. 32 Ovako govori Jahve nad
Vojskama: Evo, nesreća već zahvaća narod za narodom; nevrijeme strašno

već se prolama s krajeva zemlje.'" 33 U onaj dan bit će pobijenih Jahvinih s
jednoga kraja svijeta do drugoga. Za njima nitko neće naricati, niti će ih tko
pokupiti i sahraniti; ostat će kao gnoj po zemlji. 34 Kukajte, pastiri, i vičite,
valjajte se po prašini, vodiči stada, jer vam se ispuniše dani za klanje,
popadat ćete ko ovnovi izabrani. 35 Više nema utočišta pastirima, niti
spasa vodičima stada. 36 Čuj, kako vapiju pastiri, kako kukaju vodiči stada,
jer Jahve pustoši pašnjak njihov, 37 mirna su pasišta poharana od jarosna
gnjeva Jahvina. 38 Lav ostavlja guštaru jer će zemlja njihova opustjeti od
mača pustošničkog, od jarosnog gnjeva Jahvina.

26

1 U početku kraljevanja Jojakima, sina Jošijina, kralja Judina, dođe mi
riječ Jahvina. 2 Ovako govori Jahve: "Stani u predvorju Doma Jahvina
i svim gradovima judejskim koji dolaze da se poklone u Domu Jahvinu
naviještaj sve riječi koje sam ti zapovjedio da im kažeš. I ne izostavi ni
jedne jedine. 3 Možda će poslušati i vratiti se svaki sa zla puta svoga, pa
ću se pokajati za zlo koje naumih učiniti zbog zlodjela njihovih. 4 Reci
im: 'Ovako govori Jahve: Ako me ne poslušate da hodite po Zakonu
što ga stavih pred vas, 5 slušajući riječi slugu mojih proroka koje vam
neumorno šaljem, premda ih do sada niste slušali, 6 postupit ću s ovim
Domom kao sa Šilom i učinit ću da ovaj grad bude prokletstvo za sve
narode na zemlji.'" 7 I svećenici i proroci i sav narod slušahu Jeremiju
kako naviješta te riječi u Domu Jahvinu. 8 A kad Jeremija izreče sve
ono što mu je Gospod zapovjedio da naviješta svemu narodu, zgrabiše ga
svećenici i proroci govoreći: "Platit ćeš glavom! 9 Zašto si u ime Jahvino
prorokovao: 'Postupit ću s ovim Domom kao sa Šilom i ovaj će grad biti
opustošen te nitko više u njemu neće stanovati?'" I sav se narod skupi
na Jeremiju u Domu Jahvinu. 10 Čuvši to, starješine judejske dođoše iz
kraljevskog dvora u Dom Jahvin i sjedoše pred Nova vrata Doma Jahvina.
11 Tada svećenici i proroci rekoše starješinama i svemu narodu: "Ovaj
je čovjek zaslužio smrt jer je prorokovao protiv ovoga grada, kao što ste
čuli na svoje uši." 12 Tada Jeremija reče starješinama i svemu narodu:
"Jahve me posla da prorokujem protiv ovoga Doma i ovoga grada sve ono
što ste čuli. 13 Popravite, dakle, putove svoje i djela svoja i slušajte glas
Jahve, Boga svoga: i pokajat će se za zlo kojim vam se zaprijetio. 14 Ja
sam, evo, u vašim rukama. Učinite sa mnom što vam se čini dobro i
pravo. 15 Ali dobro znajte: ako me pogubite, krv nedužnu navalit ćete
na sebe, na ovaj grad i na njegove stanovnike. Jer, zaista, Jahve me posla
k vama da u vaše uši govorim sve ove riječi." 16 Tada rekoše starješine
i sav narod svećenicima i prorocima: "Ovaj čovjek nipošto ne zaslužuje
smrt, jer nam je govorio u ime Jahve, Boga našega." 17 Nato ustadoše
i neki od najuglednijih u zemlji te rekoše svemu mnoštvu naroda što se
ondje okupilo: 18 "Mihej Morešećanin prorokovaše u dane Ezekije, kralja
judejskog, i govoraše svemu narodu judejskom: 'Ovako govori Jahve nad
Vojskama: Sion će biti polje preorano, Jeruzalem ruševina, a Goru Doma
ovog šuma će prekriti.' 19 Je li ga zato pogubio Ezekija, kralj judejski, i sva
Judeja? Nisu li se pobojali Jahve i nastojali da Jahvu umilostive, te se Jahve
pokaja za zlo kojim im se bijaše zaprijetio? A mi, zar da na duše svoje
navalimo tako velik zločin?" 20 Bijaše ondje još neki koji prorokovaše u
ime Jahvino, Urija, sin Šemajin, rodom iz Kirjat Jearima. I on prorokovaše

protiv ovoga grada i zemlje ove kao i Jeremija. 21 A kad je kralj Jojakim
sa svim ratnicima i zapovjednicima čuo te riječi, tražio je da ga smakne.
Čuvši to, Urija se prestraši i pobježe u Egipat. 22 Ali kralj Jojakim posla
u Egipat Elnatana, sina Akborova, s nekoliko ljudi; 23 dovedoše oni Uriju
iz Egipta i odvedoše ga kralju Jojakimu, koji ga mačem pogubi, a truplo
njegovo baci na groblje prostoga puka. 24 Ali Ahikam, sin Šafanov, zaštiti
Jeremiju te ga ne predaše u ruke narodu da ga pogube.

27

1 U početku kraljevanja Sidkije, sina Jošije, kralja judejskoga, uputi Jahve
Jeremiji ovu riječ. 2 Ovako mi reče Jahve: “Načini sebi užad i jaram i stavi
ga sebi na vrat. 3 Zatim poruči kralju edomskom, kralju moapskom, kralju
amonskom, kralju tirskom i kralju sidonskom, po njihovim izaslanicima
koji su došli u Jeruzalem kralju judejskom Sidkiji. 4 Naredi im da poruče
svojim gospodarima: 'Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov!
Ovako poručite svojim gospodarima: 5 Ja sam snagom svojom svesilnom i
rukom ispruženom stvorio zemlju, ljude i životinje na zemlji. I ja to dajem
kome hoću. 6 Sada, dakle, sve te zemlje dajem u ruke Nabukodonozoru,
kralju babilonskom, sluzi svojemu; dajem mu i poljsko zvijerje da mu
služi. 7 I svi će narodi služiti njemu i njegovu sinu, i sinu njegova
sina, dok i njegovoj zemlji ne kucne čas te i njega ne upokore moćni
narodi i veliki kraljevi. 8 Ako koji narod, ili kraljevstvo, ne htjedne služiti
Nabukodonozora, kralja babilonskoga, ne hoteć' se upregnuti u jaram
kralja babilonskog, taj ću narod kazniti mačem, glađu i kugom - riječ
je Jahvina - dok ga sasvim ne zatrem rukom njegovom. 9 Ne slušajte,
dakle, svojih proroka, gatalaca, sanjara, zvjezdara svojih i čarobnjaka koji
vam govore: 'Ne, vi nećete služiti kralju babilonskom!' 10 Jer vam oni
laž prorokuju samo da vas udalje iz vaše zemlje, da vas otjeram pa da
propadnete. 11 Ali narod koji se upregne u jaram kralja babilonskoga da mu
služi ostavit ću na miru u zemlji njegovoj - riječ je Jahvina - da je obrađuje
i u njoj živi.'” 12 Sve sam to rekao Sidkiji, kralju judejskom, govoreći:
“Upregnite se u jaram kralja babilonskoga i pokorite se njemu i narodu
njegovu da ostanete živi. 13 Zašto da poginete, ti i narod tvoj, od mača,
gladi i kuge, kao što se Jahve zaprijetio narodu koji se ne podvrgne kralju
babilonskom? 14 Ne slušajte, dakle, riječi onih proroka koji vam govore: 'Vi
nećete služiti kralju babilonskom.' Oni vam laž prorokuju. 15 'Jer nisam ih
ja poslao da vam prorokuju - riječ je Jahvina - nego vam oni laž prorokuju
u moje ime, da vas otjeram iz vaše zemlje, pa da propadnete - vi i proroci
koji vam prorokuju.'” 16 I svećenicima i svemu ovom narodu rekao sam:
“Ovako govori Jahve: 'Ne slušajte riječi svojih proroka koji vam ovako
prorokuju: Evo, posuđe Doma Jahvina bit će uskoro vraćeno iz Babilona.'
Oni vam laži prorokuju. 17 Ne slušajte ih! Pokorite se kralju babilonskom
da ostanete živi! Zašto da ovaj grad postane ruševina? 18 Ako su oni zaista
proroci, te ako je u njima riječ Jahvina, neka mole Jahvu nad Vojskama da
i posuđe što još ostade u Domu Jahvinu i u dvoru kraljeva judejskih i u
Jeruzalemu ne dospije u Babilon! 19 Jer ovako govori Jahve o stupovima,
moru, podnožjima i o preostalom posuđu što još ostade u ovome gradu
- 20 što još Nabukodonozor, kralj babilonski, ne uze sa sobom onda kad
odvede u izgnanstvo iz Jeruzalema u Babilon Jekoniju, sina Jojakimova,
kralja judejskoga, i sve odličnike judejske i jeruzalemske. 21 Da, ovako
govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov, o posuđu koje preostade u Domu

Jahvinu, u dvoru kralja judejskog, i u Jeruzalemu: 22 'U Babilon će ih
odnijeti i ondje će ostati sve do dana kad ja odem po njih - riječ je Jahvina.
I ja ću sve to donijeti i postaviti na ovo mjesto!'"

28

1 Iste godine, u početku kraljevanja Sidkije, kralja judejskoga, četvrte
godine, petog mjeseca, Hananija, sin Azurov, prorok rodom iz Gibeona,
reče mi u Domu Jahvinu pred svim svećenicima i svim narodom:
2 "Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Skršit ću jaram kralja
babilonskoga. 3 Do dvije godine vratit ću na ovo mjesto sve posuđe Doma
Jahvina koje je Nabukodonozor, kralj babilonski, odavde uzeo i odnio u
Babilon. 4 A tako i Jekoniju, sina Jojakimova, kralja judejskoga, i sve
izgnanike judejske, koji dospješe u Babilon, također ću vratiti na ovo
mjesto - riječ je Jahvina - jer ću skršiti jaram kralja babilonskoga.'" 5 Tada
prorok Jeremija odgovori proroku Hananiji pred svećenicima i pred svim
narodom koji bijahu u Domu Jahvinu. 6 Reče prorok Jeremija: "Amen!
Učinio Jahve tako! Ispunio Jahve riječi koje si prorokovao i vratio ovamo
sve posuđe iz Doma Jahvina i sve izgnanike iz Babilona. 7 Ali čujder i ovu
riječ koju ću kazati na tvoje uši i na uši svega naroda. 8 Proroci koji su
bili prije mene i tebe, odiskona prorokovahu mnogim moćnim zemljama
i velikim kraljevstvima rat, glad, kugu. 9 Ali o proroku koji proriče mir
možeš istom kad se ispuni njegova proročka riječ znati da ga je zaista Jahve
poslao." 10 Tada prorok Hananija skide jaram s vrata proroka Jeremije i
skrši ga. 11 I reče Hananija pred svim narodom: "Ovako govori Jahve:
'Evo, ovako ću - za dvije godine - skršiti jaram Nabukodonozora, kralja
babilonskoga, s vrata svih naroda!'" Tada prorok Jeremija ode svojim
putem. 12 A kad prorok Hananija skrši jaram s vrata proroka Jeremije,
dođe riječ Jahvina Jeremiji: 13 "Idi i ovako reci Hananiji: 'Ovako govori
Jahve: Ti si skršio drveni jaram, ali ću ja mjesto njega načiniti željezni.'
14 Jer ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Željezni ću jaram
staviti oko vrata svih ovih naroda da ih podvrgnem Nabukodonozoru,
kralju babilonskom, i služit će mu, jer ja sam njemu podložio čak i poljsku
zvjerad!'" 15 I prorok Jeremija reče proroku Hananiji: "Čuj me dobro,
Hananija! Tebe nije poslao Jahve, a ti si u narodu pobudio varave nade.
16 Zato ovako govori Jahve: 'Gle, brišem te s lica zemlje! Umrijet ćeš još
ove godine, jer si propovijedao pobunu protiv Jahve!'" 17 I umrije prorok
Hananija te godine u sedmom mjesecu.

29

1 Evo, ovo su riječi poslanice koju prorok Jeremija iz Jeruzalema posla
Ostatku izgnanstva - starješinama, svećenicima i prorocima i svemu
preostalom narodu što ga Nabukodonozor iz Jeruzalema bijaše odveo
u Babilon, 2 pošto kralj Jekonija i kraljica-majka, dvorjanici, odličnici
judejski i jeruzalemski, kovači i bravari ostaviše Jeruzalem. 3 Poslanica
je poslana po Elasi, sinu Šafanovu, i Gemarji, sinu Hilkijinu, koje Sidkija,
kralj judejski, posla u Babilon Nabukodonozoru, kralju babilonskom. Evo
sadržaja: 4 "Ovako govori Jahve nad Vojskama, kralj Izraelov: 'Svima
izgnanicima koje odvedoh iz Jeruzalema u Babilon! 5 Gradite kuće i
nastanite se, sadite vrtove i uživajte urod njihov! 6 Ženite se i rađajte
sinove i kćeri! Ženite svoje sinove i udajite svoje kćeri da i oni rađaju
sinove i kćeri! Množite se da se ne smanjite! 7 Ištite mir zemlji u koju

vas izagnah, molite se za nju Jahvi, jer na njezinu miru počiva i vaš mir!'
10 Jer ovako govori Jahve: 'Istom kad se Babilonu ispuni onih sedamdeset
godina, ja ću vas pohoditi te vam ispuniti dobro obećanje da ću vas vratiti
na ovo mjesto. 11 Jer ja znam svoje naume koje s vama namjeravam - riječ
je Jahvina - naume mira, a ne nesreće: da vam dadnem budućnost i nadu.
12 Tada ćete me zazivati, dolaziti k meni, moliti mi se i ja ću vas uslišati.
13 Tražit ćete me i naći me jer ćete me tražiti svim srcem svojim. 14 I pustit
ću da me nađete - riječ je Jahvina. Izmijenit ću udes vaš i sabrati vas iz
svih naroda i sa svih mjesta kamo vas odagnah - riječ je Jahvina. I vratit ću
vas na mjesto odakle vas u izagnanstvo odvedoh. 15 Istina, vi velite: 'Jahve
nam podiže proroke u Babilonu.' 8 Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog
Izraelov: 'Ne dajte da vas obmanjuju vaši proroci koji su među vama, vaši
gataoci! Ne povodite se za snovima koje oni sanjaju! 9 Jer oni vam laž
prorokuju u moje ime, a ja ih nisam poslao' - riječ je Jahvina.” 16 Ovako
govori Jahve kralju koji sjedi na prijestolju Davidovu, i svemu narodu koji
živi u ovome gradu - braći vašoj što ne moradoše s vama u izgnanstvo.
17 Ovako govori Jahve nad Vojskama: “Evo šaljem na njih mač, glad i kugu;
učinit ću da budu kao pokvarene smokve, tako loše da nisu za jelo. 18 I
gonit ću ih mačem, glađu i kugom i učinit ću ih užasom svim kraljevstvima
zemaljskim, prokletstvom, strahotom, ruglom i sramotom svim narodima
kamo ih otjeram. 19 Jer ne poslušaše riječi mojih - riječ je Jahvina - premda
sam im svejednako slao sluge svoje proroke, ali ih oni ne poslušaše - riječ je
Jahvina. 20 Ali vi, izgnanici, koje poslah iz Jeruzalema u Babilon, poslušajte
svi riječ Jahvinu!” 21 Ovako govori Jahve nad Vojskama, kralj Izraelov, o
Ahabu, sinu Kolajinu, i o Sidkiji, sinu Maasejinu, koji vam laž prorokuje u
moje ime: “Evo, predajem ih u ruke Nabukodonozora, kralja babilonskoga,
da ih pogubi vama na oči. 22 I njima će se kao kletvom proklinjati svi
izgnanici koji su u Babilonu: 'Neka Jahve učini s tobom kao sa Sidkijom
i Ahabom koje kralj babilonski ispeče na vatri 23 jer u Izraelu počiniše
sramotu čineći preljub sa ženama svojih bližnjih i govoreći u moje ime
lažne riječi koje im ja nisam zapovjedio. Ja to znam, i svjedok sam tome' -
riječ je Jahvina!” 24 - 25 A Šemaji ćeš Nehelamcu poručiti: “Ovako govori
Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: Ti si u svoje ime poslao pisma svemu
narodu koji je u Jeruzalemu, i svećeniku Sefaniji, sinu Maasejinu, i svim
ostalim svećenicima: 26 'Jahve te postavi svećenikom namjesto svećenika
Jojade da paziš u Domu Jahvinu na svakog luđaka koji se gradi prorokom
i da ga baciš u klade, sa željezom oko vrata. 27 Zašto, dakle, nisi spriječio
Jeremiju iz Anatota, koji se među vama gradi prorokom? 28 TÓa on nam je
poslao poruku u Babilon: Dugo će još trajati: Gradite kuće i nastanite se!
Sadite vrtove i uživajte urod njihov!'” 29 Svećenik Sefanija pročita pismo
proroku Jeremiji. 30 Tada dođe riječ Jahvina Jeremiji: 31 “Pošalji svim
izgnanicima ovu vijest: 'Ovako govori Jahve o Šemaji Nehelamcu: Jer vam
Šemaja prorokuje te vam budi varave nade, premda ga ja nisam poslao,
32 ovako govori Jahve: Kaznit ću Šemaju Nehelamca, njega i potomstvo
njegovo: nitko mu neće preostati usred ovoga naroda da doživi sreću koju
spremam narodu svojemu - riječ je Jahvina - jer je propovijedao pobunu
protiv Jahve.'”

30

1 Riječ koju Jahve upravi Jeremiji: 2 Ovako govori Jahve, Bog Izraelov:

“Upiši u knjigu sve ove riječi koje ti govorim. 3 Jer evo dolaze dani - riječ je
Jahvina - i promijenit ću udes naroda svoga Izraela i Judeje” - govori Jahve
- “i vratit ću ih u zemlju koju u baštinu dadoh ocima njihovim.” 4 Evo
riječi što ih Jahve reče o Izraelu i o Judeji: 5 Ovako govori Jahve: “Čujem
krik užasa: strava je to, a ne mir. 6 Hajde, propitajte se i pogledajte: je li
ikad muškarac rodio? A svi se muškarci za bedra hvataju kao porodilje!
Zašto su sva lica izobličena i problijedjela? 7 Jao, jer velik je dan ovaj,
slična mu nÓe bÄi! Vrijeme je nevolje za Jakova, al' će se izbaviti iz nje.
8 Onoga dana - riječ je Jahve nad Vojskama - slomit ću jaram na njihovu
vratu i lance ću njihove raskinuti. Više neće služiti tuđinu, 9 već će služiti
Jahvi, Bogu svojemu, i Davidu, kralju svome, koga ću im podići. 10 Ne
boj se, Jakove, slugo moja - riječ je Jahvina - ne plaši se, Izraele! Jer
evo, spasit ću te izdaleka i potomstvo tvoje iz zemlje izgnanstva. Jakov
će se opet smiriti, spokojno će živjeti i nitko ga neće plašiti - riječ je
Jahvina - 11 jer ja sam s tobom da te izbavim. Zatrt ću narode među koje
te prognah, a tebe neću sasvim uništiti; al' ću te kazniti po pravici, ne
smijem te pustit' nekažnjena.” 12 Uistinu, ovako govori Jahve: “Neiscjeljiva
je rana tvoja, neprebolan polom tvoj. 13 Nema lijeka rani tvojoj i nikako
da zaraste. 14 Zaboraviše te svi ljubavnici, više za te i ne pitaju! Jer po
tebi ja udarih k'o što udara neprijatelj, kaznom krutom za bezakonje i za
mnoge grijehe tvoje. 15 Zašto kukaš zbog rane svoje? Zar je neizlječiva
tvoja bol? Zbog mnoštva bezakonja i grijeha silnih tvojih to ti učinih.
16 Al' i oni što te žderu bit će prožderani, u ropstvo će svi dušmani tvoji;
pljačkaši tvoji bit će opljačkani, i koji te plijeniše bit će oplijenjeni. 17 [17b]
Zvahu te 'Protjeranom' i 'Sionkom za koju nitko ne pita'. [17a] Al' ja ću te
iscijeliti, rane ti zaliječiti” - riječ je Jahvina. 18 Ovako govori Jahve: “Evo,
izmijenit ću udes šatora Jakovljevih, smilovat ću se na stanove njegove:
na razvalinama njegovim bit će opet grad sazidan, i dvori će stajati na
starome mjestu. 19 Iz njih će se čuti hvalospjev, i glasovi radosni. Umnožit
ću ih i više im se neće smanjiti broj, ugled ću im dati i više ih neće prezirati.
20 Sinovi njihovi bit će mi kao nekoć, zajednica njina preda mnom će čvrsto
stajati, a kaznit ću sve njihove ugnjetače. 21 Glavar njihov iz njih će niknuti,
vladar njihov isred njih će izaći. Pustit ću ga k sebi da mi se približi - jer tko
da se usudi sam preda me!” - riječ je Jahvina. 22 “I vi ćete biti moj narod, a
ja vaš Bog. 23 Gle, nevrijeme Jahvino, jarost provaljuje, razmahuje se vihor
silan, i svaljuje na glave bezbožničke. 24 Jahvin se gnjev neće stišati dok
on ne izvrši i ne ispuni naume srca svojega. U dane posljednje jasno ćete
to razumjeti.

31

1 “U ono vrijeme - riječ je Jahvina - bit ću Bog svim plemenima Izraelovim
i oni će biti narod moj.” 2 Ovako govori Jahve: “Nađe milost u pustinji
narod koji uteče maču: Izrael ide u svoje prebivalište. 3 Iz daljine mu
se Jahve ukaza: Ljubavlju vječnom ljubim te, zato ti sačuvah milost.
4 Opet ću te sazdati, i bit ćeš sazdana, djevice Izraelova. Opet ćeš se resit'
bubnjićima, u veselo kolo hvatati. 5 Opet ćeš saditi vinograde na brdima
Samarije: koji nasade posade, oni će i trgati. 6 Jer dolazi dan te će stražari
vikati na brdu efrajimskom: 'Na noge! Na Sion se popnimo, k Jahvi, Bogu
svojemu!'” 7 Jer ovako govori Jahve: “Kličite od radosti Jakovu, pozdravite
burno prvaka naroda! Neka se ori vaš glas! Objavite slavopojkom: Jahve
spasi narod svoj, Ostatak Izraelov! 8 Evo, ja ih vodim iz zemlje sjeverne,

skupljam ih s krajeva zemlje: s njima su slijepi i hromi, trudnice i rodilje:
vraća se velika zajednica. 9 Evo, u suzama pođoše, utješene sad ih vraćam!
Vodit ću ih kraj potočnih voda, putem ravnim kojim neće posrnuti, jer ja
sam otac Izraelu, Efrajim je moj prvenac." 10 Čujte, o narodi, riječ Jahvinu,
objavite je širom dalekih otoka: "Onaj što raspršio Izraela, opet ga sabire
i čuva ga k'o pastir stado svoje!" 11 Jer Jahve oslobodi Jakova, izbavi ga
iz ruku jačeg od njega. 12 I oni će, radosno kličući, na vis sionski da se
naužiju dobara Jahvinih: žita, ulja, mladog vina, jagnjadi i teladi, duša će
im biti kao vrt navodnjen, nikad više neće ginuti. 13 Djevojke će se veselit'
u kolu, mlado i staro zajedno, jer ću im tugu u radost pretvoriti, utješit
ću ih i razveselit' nakon žalosti. 14 Pretilinom ću im okrijepiti svećenstvo
i narod svoj nasititi dobrima" - riječ je Jahvina. 15 Ovako govori Jahve:
"Čuj! U Rami se kukanje čuje i gorak plač: Rahela oplakuje sinove svoje,
i neće da se utješi za djecom, jer njih više nema." 16 Ovako govori Jahve:
"Prestani kukati, otari suze u očima! Patnje će tvoje biti nagrađene: oni
će se vratiti iz zemlje neprijateljske. 17 Ima nade za tvoje potomstvo - riječ
je Jahvina - sinovi tvoji vratit će se u svoj kraj. 18 Dobro čujem Efrajimov
jecaj: 'Ti me pokara, i ja se popravih kao june još neukroćeno. Obrati
me, da se obratim, jer ti si, Jahve, Bog moj. 19 Odvratih se od tebe, ali
se pokajah, uvijek, i sad se u slabine tučem. Stidim se i crvenim, jer
nosim sramotu mladosti svoje!'" 20 "Zar mi je Efrajim sin toliko drag, dijete
najmilije? Jer koliko god mu prijetim, bez prestanka živo na njega mislim
i srce mi dršće za njega od nježne samilosti" - riječ je Jahvina. 21 "Postavi
putokaze, podigni stupove! Sjeti se ceste, puta kojim si prošla. I vrati se,
djevice Izraelova, vrati se u gradove svoje! 22 Dokle ćeš još oklijevati, kćeri
odmetnice? Jer Jahve stvori nešto novo na zemlji: Žena će okružiti Muža."
23 Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: "U zemlji Judinoj, kad
promijenim njezinu sudbinu, u njezinim će se gradovima ovako govoriti:
'Blagoslovio te Jahve, prebivalište Pravednosti, Goro sveta!'" 24 "I u njoj
će se opet nastaniti Judeja sa svim svojim gradovima, ratari i oni što idu
za stadima, 25 jer ja ću okrijepiti dušu iscrpljenu, obilno nahraniti dušu
klonulu. 26 Kao ono: 'Čim se probudih, pogledah: sladak li bijaše sanak
moj!'" 27 "Evo dolaze dani - riječ je Jahvina - kad ću u domu Izraelovu
i u domu Judinu posijati sjeme čovječje i sjeme životinjsko. 28 I kao što
sam nekoć bdio da ih iščupam, razvalim, istrijebim, zatrem i nesreću na
njih svalim, tako ću sada brižno bdjeti da ih podignem i posadim. 29 U
one dane neće se više govoriti: 'Oci jedoše kiselo grožđe, a sinovima zubi
trnu.' 30 Nego će svatko umrijeti zbog vlastite krivice. I onomu koji bude
jeo kiselo grožđe zubi će trnuti." 31 "Evo dolaze dani - riječ je Jahvina -
kad ću s domom Izraelovim i s domom Judinim sklopiti Novi savez. 32 Ne
Savez kakav sam sklopio s ocima njihovim u dan kad ih uzeh za ruku da
ih izvedem iz zemlje egipatske, Savez što ga oni razvrgoše premda sam ja
gospodar njihov - riječ je Jahvina. 33 Nego, ovo je Savez što ću ga sklopiti s
domom Izraelovim poslije onih dana - riječ je Jahvina: Zakon ću svoj staviti
u dušu njihovu i upisati ga u njihovo srce. I bit ću Bog njihov, a oni narod
moj. 34 I neće više učiti drug druga ni brat brata govoreći: 'Spoznajte
Jahvu!' nego će me svi poznavati, i malo i veliko - riječ je Jahvina - jer
ću oprostiti bezakonje njihovo i grijeha se njihovih neću više spominjati."
35 Ovako govori Jahve, koji daje da sunce sjaje danju, a mjesec i zvijezde
da svijetle noću, koji burka more da mu valovi buče - ime mu je Jahve nad

Vojskama: 36 “Ako se ikad ti zakoni poremete preda mnom - riječ je Jahvina - onda će i potomstvo Izraelovo prestati da bude narod pred licem mojim zauvijek! 37 Ako se mogu izmjeriti nebesa gore, i dolje istražiti temelji zemlje, onda ću i ja odbaciti potomstvo Izraelovo zbog svega što počiniše” - riječ je Jahvina. 38 “Evo dolaze dani - riječ je Jahvina - kada će grad Jahvin biti opet sazidan, od Kule Hananelove do Vrata ugaonih. 39 I još će se dalje protegnuti mjerničko uže, pravo do brežuljka Gareba, a onda okrenuti prema Goi. 40 I sva dolina trupla i pepela, i sva polja do potoka Kidrona, do ugla Konjskih vrata na istoku, bit će svetinja Jahvina. I neće više biti razaranja ni prokletstva.”

32

1 Riječ koju Jahve uputi Jeremiji desete godine Sidkije, kralja judejskoga, to jest osamnaeste godine Nabukodonozorove. 2 U to vrijeme vojska kralja babilonskoga opsjedaše Jeruzalem, a prorok Jeremija bijaše zatvoren u tamničkom dvorištu u dvoru judejskoga kralja. 3 Sidkija, kralj judejski, bijaše ga ondje zatvorio, prigovoriv mu: “Zašto si prorokovao: 'Ovako govori Jahve: Gle, grad ću ovaj predati u ruke kralju babilonskom da ga osvoji; 4 a Sidkija, kralj judejski, neće umaći sili kaldejskoj, nego će biti predan u ruke kralja babilonskoga - usta u usta s njim će govoriti, oči u oči njega vidjeti. 5 Sidkiju će odvesti u Babilon i ondje će ostati dok ga ne pohodim - riječ je Jahvina! I ako se budete borili protiv Kaldejaca, nećete uspjeti!'” 6 Tada reče Jeremija: “Dođe mi riječ Jahvina: 7 'Uskoro će doći k tebi Hanamel, sin tvoga strica Šaluma, da ti kaže: Kupi njivu moju u Anatotu; ti imaš rodbinsko pravo da je kupiš!' 8 Kako je Jahve navijestio, k meni dođe moj stričević Hanamel u tamničko dvorište i reče mi: 'De kupi moju njivu u Anatotu, jer ti imaš pravo na posjed i rodbinsko pravo da je kupiš! Kupi je!' I tada spoznah da to bijaše riječ Jahvina. 9 Kupih, dakle, tu njivu od stričevića Hanamela iz Anatota te mu izmjerih u novcu sedamnaest šekela srebra. 10 Napišem ugovor, udarim pečat, pozovem svjedoke i izmjerim novac na tezulji. 11 Zatim uzmem kupovni ugovor, zapečaćen prema propisu i uredbama, 12 predam kupovni ugovor Baruhu, sinu Mahsejeva sina Nerije. Nazočni su bili: moj stričević Hanamel, svjedoci što su potpisali kupovni ugovor i svi Judejci koji su se našli u tamničkom dvorištu. 13 Tada pred njima zapovjedim Baruhu: 14 'Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: Uzmi ove isprave, ovaj kupovni ugovor, zapečaćeni i otvoreni, i stavi ih u glinenu posudu da se zadugo sačuvaju. 15 Jer ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: Još će se u ovoj zemlji kupovati i kuće, i njive, i vinogradi!'” 16 Pošto kupovni ugovor predadoh Nerijinu sinu Baruhu, pomolih se Jahvi: 17 “O, Jahve, Gospode! Ti stvori nebo i zemlju snagom velikom, rukom uzdignutom! Ništa tebi nije nemoguće! 18 Tisućama iskazuješ milost, a krivnju otaca osvećuješ na djeci, potomcima njihovim. Bože veliki i moćni, kome je ime Jahve nad Vojskama! 19 Velik si u svojim naumima, silan u svojim djelima! Oči tvoje bde nad svim putovima ljudskim da naplatiš svakome prema putu njegovu i prema plodu djela njegovih! 20 Ti koji si činio znamenja i čudesa u zemlji egipatskoj i u Izraelu, i među svim ljudima sve do danas, 21 ti si izveo svoj narod izraelski iz zemlje egipatske znamenjima i čudesima, rukom moćnom i mišicom podignutom, strahotama velikim. 22 Zatim im dade svu ovu zemlju koju si zakletvom obećao ocima njihovim, zemlju u kojoj teče med i mlijeko. 23 I oni je zaposjedoše; ali nisu slušali glasa tvojega niti su

hodili putem Zakona tvojega. Ništa ne učiniše od onog što im ti naredi; zato
si dozvao na njih sve ove nevolje. 24 Gle, nasipi se već primakoše gradu, i bit
će osvojen, i grad će pasti u ruke Kaldejcima koji na nj navaljuju mačem,
glađu i kugom. Čime si prijetio, evo dolazi. I sam vidiš. 25 A ti mi, Jahve
Gospode moj, reče: 'Kupi novcem njivu i pozovi svjedoke', a grad je već
predan u ruke Kaldejcima!" 26 Tada mi dođe riječ Jahvina: 27 "Gle, ja sam
Jahve, Bog svakoga tijela! Meni ništa nije nemoguće! 28 Zato - veli Jahve -
grad ovaj predajem u ruke Kaldejaca i u ruke kralja babilonskoga, koji će ga
zauzeti. 29 Ući će u nj Kaldejci koji se bore protiv ovoga grada, ognjem će ga
uništiti i spaliti ga zajedno s kućama kojima su na krovovima Baalu palili
tamjan i lijevali ljevanice tuđim bogovima, mene gnjeveći. 30 Jer sinovi
Izraelovi i sinovi Judini od mladosti čine samo zlo pred mojim očima.
Doista, sinovi Izraelovi bez prestanka me gnjeve djelima ruku svojih - riječ
je Jahvina. 31 Grad ovaj, doista, samo mi je na gnjev i srdžbu otkako je
sagrađen pa do dana današnjega te ga moram ukloniti ispred lica svojega
32 zbog svega bezakonja što ga sinovi Izraelovi i sinovi Judini počiniše,
gnjeveći me - oni i kraljevi njihovi, knezovi i svećenici i proroci, Judejci i
Jeruzalemci. 33 Okretahu mi leđa, a ne lice svoje, iako se neumorno trudih
da ih poučim, ali me ne slušaše niti nauk moj primiše. 34 Postaviše grozote
u Dom koji se mojim zove imenom da ga oskvrnu. 35 Baalu podigoše
uzvišice u Dolini Ben Hinomu, i sinove i kćeri svoje Moleku kroz oganj
provodiše - što im ja nikad ne zapovjedih; ni na um mi ne pade da bi
činili takve gadosti niti da bih Judu pustio u takav grijeh." 36 Ipak, ovako
govori Jahve, Bog Izraelov, o tom gradu za koji vi velite da će od mača,
gladi i kuge pasti u ruke kralju babilonskom: 37 "Evo, ja ću ih sabrati iz
svih zemalja u koje ih prognah - u gnjevu i jarosti svojoj - i vratit ću ih
na ovo mjesto da ovdje spokojno žive. 38 I oni će biti narod moj, a ja,
ja ću biti Bog njihov. 39 I dat ću im srce jedno i put jedan, da bi me se
bojali u sve dane, na sreću svoju i djece svoje. 40 I sklopit ću s njima Savez
vječan, nikad se više neću odvratiti od njih i uvijek ću im činiti dobro;
usadit ću im u srce svoj strah, da se nikad više ne odmetnu od mene. 41 I
radovat ću se čineći im dobro; i čvrsto ću ih zasaditi u ovoj zemlji, svim
srcem svojim, svom dušom svojom." 42 Jer ovako govori Jahve: "Kao što
sam na ovaj narod doveo svu ovu strašnu nesreću, tako ću na njih dovesti
svu sreću koju im obrekoh. 43 Da, opet će se kupovati njive u ovoj zemlji o
kojoj vi velite: 'Ova je pustinja, bez čovjeka i živinčeta, predana na milost i
nemilost Kaldejcima!' 44 Njive će se za novac kupovati, pisat će se i pečatiti
kupovni ugovori, pozivat će se svjedoci u zemlji Benjaminovoj i u okolici
Jeruzalema. U gradovima Judinim i u gradovima Gorja, Šefele, Negeba, jer
ću promijeniti udes njihov" - riječ je Jahvina.

33

1 Dok je Jeremija bio još zatvoren u tamničkom dvorištu, i drugi mu put
dođe riječ Jahvina: 2 "Ovako govori Jahve, koji stvori zemlju, oblikova je i
učvrsti - ime mu je Jahve! 3 Zazovi me, i odazvat ću ti se i objavit ću ti velike
i nedokučive tajne o kojima ništa ne znaš. 4 Jer ovako govori Jahve, Bog
Izraelov, o kućama ovoga grada i o dvorima kraljeva judejskih, porušenim
zbog nasipa i mača, 5 i o onima što zameću borbu s Kaldejcima da napune
svoje kuće tjelesima ljudi koje pobih u srdžbi i jarosti svojoj, i odvratih
lice svoje od ovoga grada zbog njihove opakosti. 6 Evo, ja ću zaliječiti
njihovu ranu, ja ću ih iscijeliti i ozdraviti i pružiti im obilje istinskoga

mira. 7 Promijenit ću udes zemlje Judine i Jeruzalema i podići ću ih da
budu kao nekoć. 8 Očistit ću ih od svakoga grijeha kojim sagriješiše protiv
mene i oprostit ću im sve krivice koje mi skriviše odmetnuv se od mene.
9 I Jeruzalem će mi biti na radost, na hvalu i čast pred svim narodima
svijeta: kad čuju za sve dobro kojim ću ih nadijeliti, divit će se i čuditi svoj
onoj sreći i miru što ću im ja dati." 10 Ovako govori Jahve: "Na ovome
mjestu o kojemu vi velite: 'To je pustinja bez čovjeka i bez živinčeta' -
u gradovima judejskim i po opustošenim ulicama jeruzalemskim opet će
se oriti 11 poklici radosti, poklici zaručnika i zaručnice, poklici onih koji
će u Domu Jahvinu prinositi žrtve zahvalnice pjevajući: 'Hvalite Jahvu
nad Vojskama, jer je dobar Jahve - vječna je ljubav njegova!' Jer ja ću
obnoviti zemlju da bude kao nekoć" - riječ je Jahvina. 12 Ovako govori Jahve
nad Vojskama: "Na ovome mjestu koje je sada pusto, bez čovjeka i bez
živinčeta, i u svim gradovima opet će biti pašnjaci za pastire što odmaraju
stada svoja. 13 U gradovima Gorja, i u gradovima Šefele, i u gradovima
Negeba, u kraju Benjaminovu, u okolici Jeruzalema i u gradovima Judinim
opet će prolaziti ovce ispod ruke pastira koji će ih brojiti" - riječ je Jahvina.
14 "Evo, dolaze dani - riječ je Jahvina - kad ću ispuniti dobro obećanje što ga
dadoh domu Izraelovu i domu Judinu: 15 U one dane i u vrijeme ono podići
ću Davidu izdanak pravedni; on će zemljom vladati po pravu i pravici. 16 U
one dane Judeja će biti spašena, Jeruzalem će živjeti spokojno. A grad će se
zvati: 'Jahve, Pravda naša.' 17 Jer ovako govori Jahve: "Nikada Davidu neće
nestati potomka koji će sjediti na prijestolju doma Izraelova. 18 I nikada
neće levitima i svećenicima nestati potomaka koji će služiti preda mnom i
prinositi paljenice, kaditi prinosnice i prikazivati klanice u sve dane." 19 I
dođe riječ Jahvina Jeremiji: 20 Ovako govori Jahve: "Ako možete razvrći
savez moj s danom i savez moj s noći, tako da ni dana ni noći više ne
bude u pravo vrijeme, 21 moći će se raskinuti i Savez moj sa slugom mojim
Davidom te više neće imati sina koji bi kraljevao na prijestolju njegovu
i s levitima i svećenicima koji mi služe. 22 Kao što se vojska nebeska
ne može izbrojiti ni izmjeriti pijesak morski, tako ću umnožiti potomstvo
sluge svojega Davida i levite i svećenike koji mi služe." 23 I dođe riječ
Jahvina Jeremiji: 24 "Nisi li opazio što ovi ljudi govore: 'Jahve je odbacio
obadva plemena koja je bio sebi izabrao?' I s prezirom poriču narod moj
kao da mi više nije narod." 25 Ovako govori Jahve: "Da ne sklopih saveza
svojega s danom i noći i da ne postavih zakone nebu i zemlji, 26 mogao
bih odbaciti potomstvo Jakova i Davida, sluge svojega, da više ne uzimam
potomka njihova za vladara nad potomstvom Abrahamovim, Izakovim i
Jakovljevim, kad promijenim udes njihov i kad im se smilujem."

34

1 Riječ koju Jahve uputi Jeremiji kad Nabukodonozor, kralj babilonski,
i sva njegova vojska, i sva kraljevstva pod njegovom vlašću, i svi narodi
navališe na Jeruzalem i na sve gradove njegove. 2 Ovako govori Jahve, Bog
Izraelov: "Idi i govori sa Sidkijom, kraljem judejskim, i reci mu: Ovako
govori Jahve: 'Evo, predajem ovaj grad u ruke kralja babilonskoga da ga on
ognjem spali. 3 Ni ti nećeš ruci njegovoj umaći. Da, bit ćeš uhvaćen i predat
će te u njegove ruke; oči u oči gledat ćeš kralja babilonskoga, usta u usta
on će s tobom govoriti i bit ćeš odveden u Babilon.' 4 Ali čuj riječ Jahvinu,
Sidkija, kralju judejski! Ovo ti poručuje Jahve: 'Nećeš od mača poginuti,
5 umrijet ćeš u miru! I kao što su tvoje očeve i kraljeve tvoje prethodnike

okadili, i tebe će okaditi i naricat će za tobom: 'Jao Gospodaru!' Ja ti
to govorim' - riječ je Jahvina. 6 I prorok Jeremija poruči sve ove riječi
Sidkiji, kralju judejskom u Jeruzalemu, 7 dok je vojska kralja babilonskoga
navaljivala na Jeruzalem i na preostale gradove Judine - na Lakiš i Azeku,
jer još samo oni preostadoše od judejskih utvrđenih gradova. 8 Riječ
koju Jahve uputi Jeremiji, pošto je kralj Sidkija sa svekolikim narodom
jeruzalemskim sklopio savez da im proglasi slobodu, 9 da svaki pusti na
slobodu svoga roba Hebreja i svoju robinju Hebrejku te da više ni u koga
ne bude Hebrej, brat njegov, kao rob. 10 I svi odličnici i sav narod koji
uđoše u ovaj savez pristadoše te svaki pusti na slobodu roba svoga i svoju
ropkinju da im više ne robuju. Pristadoše, dakle, i pustiše ih. 11 A potom
se okrenuše i uzeše opet svoje robove i ropkinje koje bijahu oslobodili pa
ih prisiliše da im opet robuju. 12 Tada Jahve uputi riječ Jeremiji govoreći:
13 Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: “Ja sam sklopio Savez s ocima vašim
u dan kada ih izvedoh iz Egipta, iz zemlje ropstva, govoreći: 14 'Nakon
sedam godina neka svaki od vas pusti na slobodu brata svoga Hebreja koji
mu se prodao i šest godina kao rob služio.' Ali me vaši oci ne poslušaše
i ne htjedoše me čuti. 15 A vi se bijaste obratili i učinili što je pravo
u očima mojim, proglasivši slobodu za svakoga bližnjega svoga i preda
mnom ste sklopili savez u Domu koji se zove mojim imenom. 16 A zatim
se okrenuste i oskvrnuste ime moje, jer je svaki od vas opet uveo svoga
roba i ropkinju koje ste već bili oslobodili, i ponovo ste ih prisilili da vam
robuju.” 17 Zato ovako govori Jahve: “Vi me ne poslušaste da proglasite
slobodu subratu svojemu i bližnjemu. I zato, evo, i ja proglašavam protiv
vas slobodu - riječ je Jahvina - maču, kugi i gladi, i učinit ću vas strašilom
svim kraljevstvima zemlje. 18 A s ljudima koji razvrgoše Savez moj i ne
ispuniše saveza obećana pred mojim licem postupit ću kao s teletom što
ga nadvoje rasjekoše te između tih pola prođoše. 19 Knezove Judeje i
Jeruzalema, dvorjane, svećenike i sav narod zemlje što prođoše između
pola telećih 20 predat ću u ruke dušmana koji im rade o glavi, a njihova
trupla bit će hrana pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim. 21 Sidkiju,
kralja judejskoga, i njegove knezove predat ću u ruke dušmana koji im
rade o glavi i u ruke vojske kralja babilonskoga, koja se od vas bila povukla.
22 Evo, ja ću im zapovjediti - riječ je Jahvina - i vratit ću ih na ovaj grad, i
navalit će na nj, osvojiti ga i ognjem spaliti. A gradove judejske obratit ću
u pustinju nenastanjenu.”

35

1 Jahve uputi riječ Jeremiji u dane Jojakima, sina Jošijina, kralja
judejskoga: 2 “Idi u zajednicu Rekabovaca, govori s njima i dovedi ih u
Dom Jahvin, u jednu od dvorana, i daj im vina.” 3 Tada dovedoh Jaazaniju,
sina Habasinijina sina Jeremije, njegovu braću i sve sinove njegove i
sav dom Rekabovaca 4 i dovedoh ih u Dom Jahvin, u dvoranu čovjeka
Božjega Ben Johanana, sina Jigdalijina, koja je kraj dvorane kneževske,
a nad dvoranom vratara Maaseje, sina Šalumova. 5 Zatim stavih pred
sinove doma Rekabova krčage pune vina i čaše te im rekoh: “Pijte vina!”
6 Ali oni odgovoriše: “Ne pijemo vina, jer nam je otac naš Jonadab, sin
Rekabov, zapovjedio: 'Ne smijete nikada piti vina, ni vi ni sinovi vaši.
7 Niti smijete graditi kućÄa, niti sijati sjemena ni saditi vinogradÄa, niti
ih posjedovati, nego provodite sav život pod šatorima, da dugo živite u
zemlji gdje kao stranci boravite.' 8 I mi poslušasmo glas oca Jonadaba,

sina Rekabova, u svem što nam je zapovjedio: da nikad vina ne pijemo,
ni mi ni žene naše, niti sinovi naši, ni kćeri naše, 9 da ne gradimo
kuća, ni da posjedujemo vinograda ni polja zasijanih, 10 da stanujemo
pod šatorima i držimo se poslušno svega što nam zapovjedi naš otac
Jonadab. 11 Samo kada je Nabukodonozor, kralj babilonski, krenuo protiv
ove zemlje, rekosmo: 'Hajdemo, pođimo u Jeruzalem da izbjegnemo vojsku
kaldejsku i vojsku aramejsku!' I tako sada živimo u Jeruzalemu." 12 Tada
dođe riječ Jahvina Jeremiji: 13 Ovako govori Jahve nad Vojskama, kralj
Izraelov: "Idi i objavi Judejcima i Jeruzalemcima: 'Zar nećete primiti
nauka moga i poslušati riječi moje?' - riječ je Jahvina. - 14 'Ispunjuju
se riječi Jonadaba, sina Rekabova, koji je sinovima svojim zabranio da
piju vina, i do dana današnjega nitko ga nije pio, jer oni slušaju riječ
svoga oca. A ja sam vam jednako govorio, ali me niste slušali. 15 I slao
sam bez prestanka k vama sluge svoje, proroke, da vam propovijedaju:
'Vratite se svaki sa svoga opakog puta, popravite djela svoja i ne trčite za
tuđim bogovima da im služite, pa ćete ostati u zemlji koju dadoh vama i
ocima vašim'; ali ne prikloniste uha svojega i ne poslušaste me. 16 Sinovi
Jonadaba, sina Rekabova, držahu se zapovijedi koju im dade otac njihov.
Ali mene ovaj narod ne sluša.' 17 Zato govori Jahve nad Vojskama, Bog
Izraelov: 'Evo, navući ću na sve Jeruzalemce sve one nevolje kojima sam
im zaprijetio, jer sam im govorio, a oni me ne slušahu, dozivao ih, ali se
oni ne odazivahu.'" 18 Zajednici Rekabovaca Jeremija reče: "Ovako govori
Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Jer ste slušali zapovijedi svoga oca
Jonadaba i držali se svih naredaba i činili sve što vam je on zapovjedio,
19 zato - ovako govori Jahve nad Vojskama, kralj Izraelov - Jonadabu, sinu
Rekabovu, nikad neće ponestati potomka koji će stajati pred licem mojim
u sve dane.'"

36

1 Četvrte godine Jojakima, sina Jošijina, kralja judejskoga, uputi Jahve
Jeremiji ovu riječ: 2 "Uzmi svitak i zapiši na nj sve riječi koje ti kazah
o Jeruzalemu, Judeji i svim narodima, od dana kad ti počeh govoriti, od
dana Jošijinih do dana današnjega. 3 Možda će čuti dom Judin o svim
nesrećama što sam ih naumio oboriti na njih te će se vratiti svaki sa svoga
zlog puta, a ja ću im oprostiti krivicu i grijeh njihov." 4 Tada Jeremija dozva
Baruha, sina Nerijina, i Baruh napisa na svitak, po kazivanju Jeremijinu,
sve riječi koje mu Jahve bijaše objavio. 9 U petoj godini Jojakima, sina
Jošijina, kralja judejskoga, mjeseca devetoga, pozvaše na post pred Jahvu
sav narod jeruzalemski i sav narod što mogaše stići iz gradova judejskih u
Jeruzalem. 5 Tada Jeremija naredi Baruhu: "Meni nije slobodno te ne mogu
poći u Dom Jahvin. 6 Idi ti te na dan posta u Domu Jahvinu čitaj narodu
riječi Jahvine iz svitka što si ga po mojem kazivanju napisao. Pročitaj ih i
svim Judejcima koji su došli iz svojih gradova. 7 Možda će se vapaji njihovi
vinuti k Jahvi i možda će se obratiti svatko sa zloga puta svojega; jer je velik
bijes i srdžba kojima Jahve prijeti ovom narodu." 8 I Baruh, sin Nerijin,
učini sve kako mu prorok Jeremija bijaše zapovjedio da pročita riječi
Jahvine u Domu Jahvinu. 10 Baruh svemu narodu pročita riječi Jeremije iz
svitka u Domu Jahvinu, u dvorani Gemarje, sina pisara Šafana, u gornjem
predvorju pred Novim vratima Jahvina Doma. 11 A kad Mikaj, sin Šafanova
sina Gemarje, ču iz knjige sve Jahvine riječi, 12 siđe u kraljevski dvor u
sobu pisarovu, gdje upravo sjeđahu svi dostojanstvenici: pisar Elišama,

Delaja, sin Šemajin, Elnatan, sin Akborov, Gemarja, sin Šafanov, Sidkija,
sin Hananijin, i svi drugi dostojanstvenici. 13 Mikaj im kaza sve riječi što ih
bijaše čuo kad ih je Baruh narodu čitao iz knjige. 14 Tada dostojanstvenici
poslaše Jehudija, sina Netanijina, i Šelemju, sina Kušijeva, Baruhu da mu
kažu: "Uzmi u ruke svitak iz kojega si čitao narodu i dođi!" Tada Baruh,
sin Nerijin, uze svitak u ruke i dođe k njima. 15 Oni mi rekoše: "Hajde,
sjedi i pročitaj nam!" I Baruh im pročita. 16 Kad čuše sve one riječi,
uplašeno se pogledaše i rekoše Baruhu: "Moramo sve to kazati kralju."
17 I upitaše Baruha: "Hajde, objasni nam kako ti napisa sve te riječi."
18 Baruh će njima: "Jeremija mi je sve te riječi u pero kazivao, a ja sam ih
crnilom u knjigu zapisao." 19 Tada dostojanstvenici rekoše Baruhu: "Idi i
sakrijte se, ti i Jeremija; nitko da ne zna gdje ste." 20 I, pohranivši svitak
u dvorani pisara Elišame, pođoše kralju u dvorsko predvorje i sve mu
ispripovjediše. 21 Kralj posla Jehudija da donese svitak: on ga donese iz
sobe pisara Elišame i pročita ga kralju i dostojanstvenicima koji stajahu
oko njega. 22 Kralj je sjedio u zimskim odajama - bijaše to u devetom
mjesecu - a pred njim stajaše ražarena žeravnica. 23 I kako bi Jehudi
pročitao tri-četiri stupca, kralj bi ih rezao pisarskim perorezom i bacao
u vatru na žeravnice sve dok cio svitak ne bi uništen u vatri žeravnice.
24 Ni kralj ni njegove sluge ne prestrašiše se niti razderaše haljina kad čuše
te riječi, 25 pa ipak Elnatan, Delaja i Gemarja moljahu kralja da ne spali
svitak, ali on ih ne posluša. 26 Tada kralj zapovjedi kraljeviću Jerahmeelu i
Seraji, sinu Azrielovu, i Šelemji, sinu Abdeelovu, da uhvate pisara Baruha
i proroka Jeremiju. Ali ih Jahve bijaše sakrio. 27 Pošto je dakle kralj spalio
svitak s riječima što ih Baruh bijaše zapisao po Jeremijinu kazivanju, dođe
riječ Jahvina Jeremiji: 28 "Uzmi drugi svitak i upiši u nj sve one riječi
što bijahu na prvom svitku koji je Jojakim, kralj judejski, spalio. 29 A
protiv Jojakima, kralja judejskoga, ovako reci: Ovako govori Jahve: Spalio
si svitak govoreći: 'Zašto si u njemu napisao da će doći kralj babilonski
koji će opustošiti zemlju ovu i istrijebiti i ljude i stoku?' 30 Zato ovako
govori Jahve protiv Jojakima, kralja judejskoga: 'On neće imati potomka
da sjedne na prijestolje Davidovo, a njegovo mrtvo tijelo bit će bačeno na
pripeku danju i noćni mraz. 31 Kaznit ću njega, i potomstvo njegovo, i sluge
njegove zbog njihova bezakonja, i svalit ću na Jeruzalemce i na Judejce sve
zlo kojim sam im prijetio, a nisu me slušali." 32 Tada Jeremija uze drugi
svitak, dade ga pisaru Baruhu, sinu Nerijinu, i on po kazivanju Jeremijinu
upisa sve riječi knjige koju je Jojakim, kralj judejski, na žeravnici spalio. I
k njima je dopisano još mnogo onakvih riječi.

37

1 Nakon Konije, sina Jojakimova, zakralji se Sidkija, sin Jošijin.
Nabukodonozor, kralj babilonski, postavi ga za kralja u zemlji judejskoj.
2 Ali ni on ni sluge njegove ni narod zemlje ne slušahu riječi što ih je
Jahve govorio na usta proroka Jeremije. 3 Kralj Sidkija posla Jehukala,
sina Šelemjina, i svećenika Sefaniju, sina Maasejina, k proroku Jeremiji s
porukom: "Daj, pomoli se za nas Jahvi, Bogu našemu!" 4 Jeremija u ono
vrijeme još zalažaše među narod i još ga ne bijahu bacili u tamnicu. 5 A
vojska je faraonova nadirala iz Egipta: čuvši to, Kaldejci, koji opsjedahu
Jeruzalem, udaljiše se od grada. 6 Tada se javi riječ Jahvina proroku
Jeremiji: 7 Ovako govori Jahve, Bog Izraelov: "Kralju judejskomu, koji
vas posla k meni da me pitate, ovako recite: 'Evo, vojska faraonova, koja

vam priteče u pomoć, vratit će se u svoju zemlju Egipat. 8 Kaldejci će
opet napasti ovaj grad, osvojiti ga i spaliti.' 9 Ovako govori Jahve: 'Ne
zanosite se mišlju: 'Kaldejci će otići od nas', jer oni neće otići! 10 Pa
i da razbijete svu vojsku kaldejsku koja se bori s vama, tako da bi od
nje ostali samo ranjenici, oni bi, svaki iz svoga šatora, opet poustajali
da požarom unište ovaj grad.'" 11 Kad je vojska kaldejska zbog vojske
faraonove morala prekinuti opsadu Jeruzalema, 12 i Jeremija htjede otići
iz Jeruzalema da ode u zemlju Benjaminovu te ondje od rođaka dobije
dio. 13 Ali kad stiže do Benjaminovih vrata, ondje bijaše zapovjednik
straže Jirijaj, sin Hananijina sina Šelemje. On zaustavi proroka Jeremiju
povikavši: "Ti hoćeš prebjeći Kaldejcima!" Jeremija odgovori: 14 "Nije
istina, ne želim prebjeći Kaldejcima!" Ali i ne slušajući Jeremiju, Jirijaj
ga uhvati i odvede dostojanstvenicima. 15 Dostojanstvenici se razljutiše na
Jeremiju te ga istukoše i zatvoriše u kuću pisara Jonatana, koju bijahu
pretvorili u tamnicu. 16 Tako Jeremija dospje u nadsvođen podrum.
Ondje Jeremija ostade mnogo vremena. 17 Tada kralj Sidkija posla po
njega. I nasamo, u dvoru, kralj ga upita: "Ima li riječi od Jahve?" A
na to će Jeremija: "Dakako!" I dometne: "Bit ćeš predan u ruke kralja
babilonskoga!" 18 Onda Jeremija kaza kralju Sidkiji: "Što skrivih tebi,
tvojim slugama i ovom narodu te me baciste u tamnicu? 19 Gdje su sada
vaši proroci koji vam prorekoše: 'Kralj babilonski neće udariti na vas ni
na ovu zemlju?' 20 A sada, hajde, čuj mene, gospodaru moj i kralju, usliši
molbu moju! Nemoj da me opet vrgnu u kuću pisara Jonatana, da ondje
ne umrem!" 21 Tada kralj Sidkija naredi i Jeremiju odvedoše u tamničko
dvorište te mu davahu svaki dan pogaču kruha iz Pekarske ulice, sve dok
nije ponestalo kruha u gradu. I tako Jeremija ostade u tamničkom dvorištu.

38

1 Šefatja, sin Matanov, i Gedalija, sin Pašhurov, i Jukal, sin Šelemjin,
i Pašhur, sin Malkijin, čuše tada za riječi što ih Jeremija kaza svemu
narodu: 2 "Ovako govori Jahve: 'Tko ostane u ovome gradu, poginut će
od mača, gladi i kuge. A tko izađe pred Kaldejce, spasit će život - život
će mu ostati kao plijen, ostat će živ.' 3 Jer ovako govori Jahve: 'Ovaj će
grad odista pasti u ruke vojsci kralja babilonskoga i ona će ga zauzeti!'"
4 Tada dostojanstvenici rekoše kralju: "Ovoga čovjeka valja ubiti: on zaista
obeshrabruje ratnike koji su još ostali u gradu i sav narod kad takve
riječi pred njima govori. Pa taj čovjek ne traži dobrobit ovoga naroda,
nego njegovu propast." 5 A kralj Sidkija odgovori: "Eto, on je u vašim
rukama, jer kralj ionako više nema nikakve vlasti nad vama." 6 Tada
pograbiše Jeremiju i baciše ga u čatrnju kraljevića Malkije, što je bila u
tamničkom dvorištu, i oni ga spustiše na užetima. Ali u čatrnji ne bijaše
vode, već samo glib, tako da Jeremija propade u glib. 7 Ali Kušit Ebed-
Melek, dvorjanin koji bijaše u kraljevskom dvoru, doču da su Jeremiju
bacili u čatrnju dok je kralj upravo sjedio kod Benjaminovih vrata. 8 Tada
Ebed-Melek izađe iz kraljevskog dvora te ovako reče kralju: 9 "Gospodaru,
kralju moj, zlo čine ovi ljudi kad tako postupaju s prorokom Jeremijom:
bacili su ga u čatrnju, gdje će od gladi umrijeti, jer nema kruha u gradu."
10 Nato kralj zapovjedi Kušitu Ebed-Meleku: "Povedi trojicu ljudi te izvuci
proroka Jeremiju iz čatrnje dok nije umro." 11 I Ebed-Melek povede ljude,
uđe u kraljevski dvor, pod riznicu: uze ondje nešto iznošenih i poderanih
dronjaka te ih na užetu spusti Jeremiji u čatrnju. 12 Kušit Ebed-Melek reče

Jeremiji: “Podmetni iznošene i poderane dronjke pod pazuha i pod užad.”
Jeremija učini tako. 13 Tada na užetima izvukoše Jeremiju iz čatrnje.
Otada Jeremija ostade u tamničkom dvorištu. 14 Kralj Sidkija posla po
proroka Jeremiju te ga pozva da dođe k njemu na treći ulaz što vodi u
Dom Jahvin. Kralj reče Jeremiji: “Htio bih te nešto upitati, nemoj mi ni
riječi zatajiti!” 15 Jeremija odgovori Sidkiji: “Ako ti kažem, nećeš li me
pogubiti? Ako te pak posvjetujem, nećeš me poslušati!” 16 Tada se kralj
Sidkija u tajnosti zakle Jeremiji ovim riječima: “Živoga mi Jahve, koji nam
daje ovaj život, neću te pogubiti i neću te predati onima što ti rade o glavi.”
17 Jeremija, dakle, reče Sidkiji: “Ovako govori Jahve, Bog nad Vojskama,
Bog Izraelov: 'Ako izađeš pred vojskovođe kralja babilonskoga, spasit ćeš
glavu i ovaj grad neće biti uništen požarom; živjet ćete ti i tvoj dom. 18 Ako
pak ne izađeš pred vojskovođe kralja babilonskoga, ovaj će grad pasti u
ruke Kaldejaca i oni će ga spaliti, a ti se nećeš spasiti iz ruku njihovih.'”
19 A kralj Sidkija odgovori Jeremiji: “Bojim se Judejaca koji su prebjegli
Kaldejcima: mogli bi mene predati njima da mi se izruguju.” 20 Jeremija
odvrati: “Oni to neće učiniti. Poslušaj glas Jahvin prema kojem sam ti
govorio, bit će ti dobro i spasit ćeš život svoj. 21 Ali ako ne htjedneš iz grada,
evo riječi koju mi Jahve objavi: 22 'Gle, sve žene koje su još ostale u dvoru
kralja judejskoga bit će odvedene k vojskovođama kralja babilonskoga i
govorit će: Zaveli te, svladali te vjerni prijatelji tvoji! Kad ti noge u kal
propadaju, oni te napuštaju!' 23 Da, sve će žene tvoje i djecu tvoju odvesti
Kaldejcima, a ni ti sam nećeš umaći rukama njihovim: dospjet ćeš u ruke
kralju babilonskom, a grad će ovaj biti spaljen.” 24 Sidkija reče Jeremiji:
“Nitko živ ne smije o tome što saznati, inače ćeš umrijeti. 25 Ako, dakle,
dostojanstvenici doznaju da sam s tobom razgovarao te dođu k tebi i kažu:
'TÓa očituj nam što kralj kaza tebi, a ti njemu; ne krij ništa pred nama,
inače ćemo te ubiti', 26 odgovori im: 'Molio sam kralja da me više ne vrati u
kuću Jonatanovu, da ondje ne umrem!'” 27 I doista, dođoše dostojanstvenici
k Jeremiji te ga ispitivahu. Ali im on odgovori upravo onako kako mu
kralj bijaše naredio. Tada ga se okaniše, jer se ništa nije pročulo o onom
razgovoru. 28 Jeremiju, dakle, ostaviše u tamničkom dvorištu sve do dana
kad neprijatelj zauze Jeruzalem. Kad Jeruzalem zauzeše, on bijaše ondje.

39

1 Devete godine kralja Sidkije, kralja judejskoga, desetoga mjeseca,
Nabukodonozor, kralj babilonski, krenu sa svom vojskom na Jeruzalem te
ga opsjede. 2 Jedanaeste godine kralja Sidkije, četvrtoga mjeseca, dana
devetoga u mjesecu, provališe u grad. 3 Uđoše sve vojskovođe kralja
babilonskoga te se smjestiše kod Srednjih vrata: Nergal Sar-Eser, knez
Sin-Magira, vrhovni zapovjednik, Nebušasban, visoki dostojanstvenik,
i sve druge vojskovođe kralja babilonskoga. 4 Kad ih vidješe Sidkija,
kralj judejski, i svi ratnici njegovi, dadoše se u bijeg na vrata između
dva zida, noću iziđoše iz grada prema Kraljevu vrtu i krenuše k dolini
Arabi. 5 Ali ih čete kaldejske gonjahu i sustigoše Sidkiju u Poljanama
jerihonskim. Uhvatiše ga, odvedoše u Riblu, u zemlju hamatsku, pred
Nabukodonozora, kralja babilonskoga, koji mu izreče sud. 6 I kralj
babilonski dade u Ribli pred očima kralja Sidkije zaklati djecu njegovu.
A dade kralj babilonski pogubiti i sve odličnike judejske. 7 Sidkiji iskopa
oči, stavi ga u okove da ga odvede u Babilon. 8 Kaldejci zapališe
kraljev dvor i kuće naroda i porušiše bedeme jeruzalemske. 9 Ostatak

pučanstva koje još ostade u gradu, izbjeglice što su mu se predale i
sav ostali narod, izagna u Babilon Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne
straže. 10 A od siromašnoga puka koji nije ništa posjedovao, Nebuzaradan,
zapovjednik tjelesne straže, ostavi neke u zemlji judejskoj i porazdijeli
im vinograde i polja. 11 O Jeremiji Nabukodonozor, kralj babilonski,
zapovjedi Nebuzaradanu, zapovjedniku tjelesne straže: 12 “Uzmi ga i oko
tvoje neka bdi nad njim. Ne čini mu nikakva zla, nego postupaj s njime
kako on bude želio.” 13 Tada Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže,
Nebušazdan, visoki dostojanstvenik, Nergal Sar-Eser, vrhovni zapovjednik,
i sve vojskovođe kralja babilonskoga 14 poslaše ljude da izvedu Jeremiju
iz tamničkoga dvorišta i pustiše ga na slobodu. I tako on osta među
narodom. 15 Dok je Jeremija bio zatvoren u tamničkom dvorištu, dođe
mu riječ Jahvina: 16 “Idi i reci Kušitu Ebed-Meleku: Ovako govori Jahve
nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Evo, učinit ću da se ispune moje riječi protiv
ovoga grada, na nesreću, ne na spas njegov. I kad se u onaj dan na tvoje
oči obistine, 17 ja ću te u onaj dan spasiti - riječ je Jahvina - i nećeš biti
predan u ruke ljudima pred kojima dršćeš, 18 jer ja ću te pouzdano spasiti
te nećeš od mača poginuti, nego ćeš dobiti život kao plijen, jer si se u me
pouzdao' - riječ je Jahvina.”

40

1 Ovo je riječ koju Jahve uputi Jeremiji pošto ga Nebuzaradan, zapov-
jednik tjelesne straže, bijaše pustio iz Rame. Odvojio ga je kad je već, u
lance okovan, bio među svim jeruzalemskim i judejskim izgnanicima koje
vođahu u Babilon. 2 Odvojivši ga, dakle, zapovjednik tjelesne straže reče
mu: “Jahve, Bog tvoj, zaprijetio je nesrećom ovome mjestu. 3 Izvršio je
i učinio kako bijaše zaprijetio, jer ste griješili protiv Jahve i niste slušali
glasa njegova. Zato vas je i snašlo ovo zlo. 4 Evo, sada driješim okove s
ruku tvojih. Ako ti je po volji da ideš sa mnom u Babilon, pođi sa mnom i
oko će moje bdjeti nad tobom. Ako ti nije volja ići sa mnom u Babilon, ti
ostani. Gle, sva je zemlja pred tobom: možeš ići kamo ti oko želi i gdje će
ti biti dobro. 5 Ako, dakle, hoćeš ostati, možeš poći Gedaliji, sinu Šafanova
sina Ahikama, koga je kralj babilonski postavio nad gradovima judejskim,
i ostati kod njega usred naroda, ili pak možeš ići kamo ti drago.” Zatim
mu zapovjednik tjelesne straže dade hrane i k tomu dar te ga otpusti.
6 Tada se Jeremija otputi u Mispu, Gedaliji, sinu Ahikamovu, te osta kod
njega među narodom koji je ostao u zemlji. 7 Svi vojni zapovjednici
i njihovi ljudi uokolo saznaše da je kralj babilonski postavio zemlji za
namjesnika Ahikamova sina Gedaliju te mu povjerio muževe, žene i djecu
i siromahe koji još ne bijahu odvedeni u babilonsko sužanjstvo. 8 I dođoše
pred Gedaliju u Mispu: Netanijin sin Jišmael, Kareahov sin Johanan;
Tanhumetov sin Seraja, Zatim sinovi Efaja Netofljanina, Makatijev sin
Jaazanija - oni i njihovi ljudi. 9 Gedalija, sin Šafanova sina Ahikama, zakle
se njima i njihovim ljudima i reče: “Ne bojte se služiti Kaldejcima, ostanite
u zemlji, budite odani babilonskom kralju i bit će vam dobro. 10 A ja
ću, evo, ostati u Mispi na službu Kaldejcima koji dolaze k nama. Vi pak
potrgajte grožđe, poberite voće i masline, pohranite u sudove i ostanite u
gradovima što ih zaposjedoste.” 11 I svi Judejci što se zatekoše u Moabu,
kod sinova Amonovih, i u Edomu, po svim zemljama, saznadoše da je kralj
babilonski ostavio ostatak u Judeji i da je postavio nad njim Gedaliju, sina
Šafanova sina Ahikama. 12 I onda se vratiše svi Judejci iz svih mjesta

kamo ih bijahu raspršili, vratiše se u zemlju judejsku Gedaliji u Mispu te
nabraše veoma mnogo grožđa i drugoga voća. 13 A Johanan, sin Kareahov,
i svi vojni zapovjednici pođoše Gedaliji u Mispu 14 te mu rekoše: "A znaš
li ti da je amonski kralj Baalis poslao Jišmaela, sina Netanijina, da te
ubije?" Ali im Gedalija, sin Ahikamov, ne povjerova. 15 Tada reče Johanan,
sin Kareahov, potajno Gedaliji u Mispi: "Idem da ubijem Jišmaela, sina
Netanijina, tako da nitko neće doznati. Zašto da on tebe ubije i da se
opet rasprše svi Judejci što se oko tebe skupiše? I zašto da propadne
ostatak Judejaca?" 16 Ali Gedalija, sin Ahikamov, uzvrati Johananu, sinu
Kareahovu: "Nemoj toga raditi! Jer je laž što govoriš o Jišmaelu."

41

1 Ali u sedmom mjesecu dođe Jišmael, sin Elišamina sina Netanije, roda
kraljevskoga, sa deset ljudi i potraži Gedaliju, sina Ahikamova, u Mispi. I
dok su se ondje, u Mispi, zajedno gostili, 2 diže se Jišmael, sin Netanijin,
sa svojom desetoricom i mačem smakoše Gedaliju, sina Ahikamova. I tako
ubi čovjeka koga kralj babilonski bijaše postavio nad zemljom. 3 A i sve
Judejce koji bijahu s njim u Mispi, i Kaldejce, vojnike što se tu nađoše
- Jišmael dade pogubiti. 4 Sutradan, pošto Gedalija bi ubijen, dok još
nitko nije znao što se zbilo, 5 dođoše ljudi iz Šekema, Šila i Samarije, njih
osamdeset, obrijane brade, poderanih haljina i s urezima po tijelu, noseći
u rukama prinose i tamjan da ih prinesu u Domu Jahvinu. 6 Jišmael, sin
Netanijin, iziđe im iz Mispe u susret, dok su oni, plačući, išli svojim putem.
Kad ih stiže, reče im: "Dođite Gedaliji, sinu Ahikamovu!" 7 A kad stigoše
usred grada, Jišmael, sin Netanijin, i njegovi ljudi poklaše ih i baciše u
čatrnju. 8 A među njima bijaše deset ljudi koji rekoše Jišmaelu: "Nemoj
nas ubiti, jer imamo u poljima zakopanih zaliha pšenice, ječma, ulja i
meda." On tada odusta i ne ubi ih s braćom njihovom. 9 A čatrnja u koju
je Jišmael pobacao sva tjelesa pobijenih ljudi, velika čatrnja, bijaše ona
ista koju je kralj Asa načinio protiv Baše, kralja izraelskoga. I sad ju je
Jišmael, sin Netanijin, napunio pobijenim ljudima. 10 Tada Jišmael odvede
ostatak naroda iz Mispe, zajedno s kćerima kraljevim koje je Nebuzaradan,
zapovjednik tjelesne straže, povjerio Gedaliji, sinu Ahikamovu: u cik zore
krenu Jišmael, sin Netanijin, i zaputi se da prijeđe u zemlju Amonovih
sinova. 11 Ali kad Johanan, sin Kareahov, i svi vojni zapovjednici koji
bijahu s njim saznadoše za sva zlodjela što ih Jišmael, sin Netanijin, bijaše
počinio, 12 uzeše sve svoje vojnike te krenuše u boj na Jišmaela, sina
Netanijina. Nađoše ga uz veliku vodu u Gibeonu. 13 Čim oni ljudi što bijahu
kod Jišmaela ugledaše Johanana, sina Kareahova, i sve vojne zapovjednike
koji bijahu s njime, obradovaše se, 14 i sav narod što ga je Jišmael odveo
iz Mispe okrenu se i potrča Johananu, sinu Kareahovu. 15 Ali Jišmael, sin
Netanijin, sa osam ljudi, pobježe od Johanana i ode k sinovima Amonovim.
16 Tada Johanan, sin Kareahov, i svi vojni zapovjednici koji bijahu s njim
uzeše sav preostali narod što ga Jišmael, sin Netanijin, pošto ubi Gedaliju,
sina Ahikamova, bijaše doveo iz Mispe: muškarce, žene i djecu i dvorjane
koje dovede iz Gibeona. 17 Krenuše, a kod Svratišta Kimhama, koje je
kraj Betlehema, oni se odmarahu da bi mogli nastaviti put i stići u Egipat,
18 što dalje od Kaldejaca, kojih se bojahu: jer je Jišmael, sin Netanijin,
ubio Gedaliju, sina Ahikamova, koga kralj babilonski bijaše postavio za
namjesnika u zemlji.

42

1 Nato svi vojni zapovjednici, osobito Johanan, sin Kareahov, i Azarja, sin
Hošajin, i sav narod, malo i veliko, pristupiše 2 i rekoše proroku Jeremiji:
“Pomno počuj molbu našu! Zagovaraj nas pred Jahvom, Bogom svojim, za
sav ovaj ostatak, jer nas, kako i sam vidiš, ostade još samo malo od velikoga
broja koliko nas je nekoć bilo. 3 Neka nam Jahve, Bog tvoj, objavi kuda da
krenemo i što valja da činimo.” 4 Prorok im Jeremija odgovori: “Pristajem.
Pomolit ću se, kao što rekoste, Jahvi, Bogu vašemu, i javit ću vam sve što
on odgovori, ni riječi vam neću zatajiti.” 5 Oni pak rekoše Jeremiji: “Neka
Jahve bude istinit i vjerodostojan svjedok protiv nas ako ne postupimo
sasvim po riječima koje će nam Jahve, Bog tvoj, po tebi objaviti. 6 Bio
povoljan ili nepovoljan glas Jahve, Boga našega, komu te šaljemo, mi ćemo
ga slušati da nam dobro bude što poslušasmo glas Jahve, Boga svojega.”
7 Poslije deset dana dođe riječ Jahvina Jeremiji. 8 Tada on pozva Johanana,
sina Kareahova, sve vojne zapovjednike koji bijahu s njim i sav narod,
malo i veliko, 9 te im reče: “Ovako govori Jahve, Bog Izraelov, kojemu ste
me poslali da izlijem preda nj molbu vašu: 10 'Ako budete mirno živjeli
u zemlji ovoj, podići ću vas i neću vas više razoriti; posadit ću vas, a ne
iskorijeniti. Jer se kajem za zlo koje sam vam nanio. 11 Ne bojte se kralja
babilonskoga od koga strahujete. Ne bojte ga se - riječ je Jahvina - jer
ja sam s vama da vas spasim i izbavim iz ruku njegovih. 12 I ja ću vam
pribaviti milost da vam se smiluje i pusti vas da u zemlji svojoj živite.'
13 Ako pak kažete: 'Nećemo ostati u ovoj zemlji', ne pokoravajući se glasu
Jahve, Boga svoga, 14 ako kažete: 'Ne, u Egipat idemo, rata više da ne
vidimo, glasa bojnog roga više da ne čujemo, da ne moramo biti više gladni
kruha; da, onamo idemo', 15 onda čujte riječ Jahvinu, vi koji ste Ostatak
Judeje: Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Ako ste odlučili
krenuti u Egipat da ondje živite, 16 mač kojega se plašite u zemlji će vas
egipatskoj dostići; glad od koje strahujete, u Egiptu će vam biti za petama:
i ondje ćete umrijeti! 17 I svi oni koji odluče da odu u Egipat i da se ondje
nasele, poginut će od mača, gladi i kuge: nitko živ neće umaći nesreći koju
ću na njih svaliti.' 18 Jer ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov:
'Kao što se srdžba moja i bijes moj oboriše na Jeruzalemce, tako će se
gnjev moj izliti i na vas ako pođete u Egipat: postat ćete prokletstvo, užas,
kletva i poruga, a ovoga mjesta nikad više nećete ugledati.' 19 Vama, koji
ste Ostatak Judeje, Jahve poručuje da ne idete u Egipat. Dobro znajte da
sam danas bio svjedok protiv vas. 20 Jer sami sebe obmanjujete. TÓa vi
ste me poslali k Jahvi, Bogu svome rekavši: 'Zagovaraj nas pred Jahvom,
Bogom našim, i saopći nam sve što ti on objavi, i mi ćemo to učiniti.' 21 A
danas sam vam objavio, ali vi ne slušate više glasa Jahve, Boga svojega, koji
me k vama posla. 22 Znajte, dakle, dobro: od mača, gladi i kuge poginut
ćete na mjestu kamo hoćete da odete da se ondje naselite.”

43

1 Kad je Jeremija svemu narodu kazao sve riječi Jahve, Boga njihova, sve
one riječi radi kojih ga je Jahve, Bog njihov, k njima poslao, 2 Azarja, sin
Hošajin, i Johanan, sin Kareahov, i svi oni drski ljudi odgovoriše Jeremiji:
“Laži nam govoriš. Nije te poslao Jahve da nam govoriš: 'Ne idite u Egipat
da se ondje nastanite', 3 nego Baruh, sin Nerijin, podgovori te da nas predaš
u ruke Kaldejcima koji će nas pogubiti ili odvesti u sužanjstvo babilonsko!”
4 I Johanan, sin Kareahov, i svi zapovjednici i sav narod ne poslušaše glasa

Jahvina da ostanu u zemlji judejskoj. 5 Nego Johanan, sin Kareahov, i vojni
zapovjednici povedoše sav ostatak Judin, one što se vratiše iz zemalja
kamo bijahu izagnani, da se nastane u zemlji judejskoj: 6 muževe, žene
i djecu i sve kraljevske kćeri i sve ljude koje je Nebuzaradan, zapovjednik
tjelesne straže, ostavio kod Gedalije, sina Šafanova sina Ahikama, pa i
proroka Jeremiju, i Baruha, sina Nerijina, 7 te se oni iseliše u Egipat, jer
ne slušahu glasa Jahvina. I tako dođoše u Tafnis. 8 U Tafnisu dođe riječ
Jahvina Jeremiji: 9 "Uzmi u ruke velikoga kamenja i ugradi ga, pred svim
Judejcima, meljtom u pločnik što je pred ulazom u faraonov dvor. 10 I reci
im: Ovako govori Jahve nad Vojskama, kralj Izraelov: 'Evo šaljem po slugu
svojega Nabukodonozora, kralja babilonskoga. On će postaviti prijestolje
na ovo kamenje što sam ga ugradio i nad njim će razapeti svoju nebnicu.
11 Da, doći će i udarit će na zemlju egipatsku: Tko je za smrt, u smrt! Tko
za izgnanstvo, u izgnanstvo! Tko za mač, pod mač! 12 On će vatrom sažeći
hramove bogova egipatskih, spalit će i izagnati bogove, očistit će zemlju
egipatsku kao što pastir svoj plašt otrijebi od buha. I onda će, nesmetan,
odavde otići. 13 Porazbijat će spomenike hrama Sunca koji je u Heliopolu,
a hramove bogova egipatskih ognjem će spaliti.'"

44

1 Riječ koja se javi Jeremiji za sve Judejce što življahu u zemlji egipatskoj,
što življahu u Migdolu, u Tafnisu, u Memfisu i u zemlji Patrosu. 2 Ovako
govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: "I sami vidjeste svu nesreću
koju sam svalio na Jeruzalem i na sve gradove judejske: evo danas su
to gomile ruševina, a u njima nitko više ne živi, 3 zbog nedjela njihovih
što ih učiniše da bi mene vrijeđali, polazeći drugim bogovima kojih nisu
poznavali ni oni, ni vi, ni oci vaši, da im kade i da im služe. 4 A ja sam
vam jednako slao svoje sluge proroke da vam kažu: 'Ne činite tih gnusoba
koje su mi ogavne!' 5 Ali me oni nisu slušali, niti su uho svoje priklonili da
se okane zloće svoje i prestanu kaditi tuđim bogovima. 6 Zato se izli gnjev
moj i srdžba moja i rasplamtje se u gradovima judejskim i po ulicama
jeruzalemskim, te se pretvoriše u pustoš i razvaline, kao što su danas.
7 Zašto sami svaljujete na se tako golemu nesreću" - govori Jahve, Bog nad
Vojskama, Bog Izraelov - "te sami do korijena istrebljujete iz Judeje sve
muško i žensko, djecu i dojenčad, te vam ni ostatka ostati neće, 8 jer me
vrijeđate djelima ruku svojih, kadeći tuđim bogovima u zemlji egipatskoj,
u koju ste došli prebivati, a bit ćete iskorijenjeni i postat ćete kletva i ruglo
među svim narodima na zemlji? 9 Jeste li zaboravili bezakonja otaca svojih,
bezakonja kraljeva judejskih, bezakonja knezova svojih i žena njihovih
i bezakonja svoja, bezakonja žena svojih, počinjena u zemlji judejskoj i
po ulicama jeruzalemskim? 10 Do dana današnjega nisu se pokajali, nisu
se bojali, nisu živjeli po Zakonu mojemu ni po odredbama mojim, koje
dadoh vama i ocima vašim." 11 Zato ovako govori Jahve nad Vojskama,
Bog Izraelov: "Evo, okrećem svoje lice vama, na nesreću vašu, da zatrem
svu zemlju judejsku. 12 Odnijet ću ostatak Judeje koji je odlučio da ide u
zemlju egipatsku da se ondje stani; svi će izginuti u zemlji egipatskoj, past
će od mača, od gladi će pogibati, poginut će svi, malo i veliko, pomrijet
će od mača i gladi, i bit će prokletstvo, užas, kletva i poruga. 13 Kaznit ću
sve koji budu u zemlji egipatskoj, kao što sam kaznio Jeruzalem: mačem,
glađu i kugom. 14 A od ostatka Judeje koji je došao da se stani u Egiptu,
nitko neće uteći ni preživjeti da bi se mogao vratiti u zemlju judejsku za

kojom im duše čeznu, da se u nju vrate i ondje nastane. Jer se nitko neće
vratiti, osim izbjeglica.” 15 I tada svi muškarci koji su znali da im žene kade
tuđim bogovima, i sve nazočne žene, u velikom mnoštvu, i sav narod što
življaše u zemlji egipatskoj i u Patrosu odgovoriše Jeremiji: 16 “Riječi koje
si u ime Jahvino nama objavio mi ne slušamo; 17 naprotiv, i dalje ćemo se
držati zadane riječi: kadit ćemo nebeskoj kraljici i lijevati ljevanice, kao
što smo i mi i oci naši, naši kraljevi i knezovi činili u gradovima judejskim
i po ulicama jeruzalemskim: tada imadosmo kruha izobila, bijasmo sretni
i ne trpjesmo nikakvih nesreća. 18 Ali otkako prestadosmo kaditi nebeskoj
kraljici i lijevati joj ljevanice, u svemu smo oskudijevali i od mača i gladi
pogibali.” 19 A žene rekoše: “Kad kadimo kraljici nebeskoj i lijevamo joj
ljevanice, zar joj bez znanja svojih muževa pečemo kolače u obliku lika
njezina i lijevamo ljevanice?” 20 Tada Jeremija svemu narodu, muškarcima
i ženama, i svim ljudima koji su mu tako govorili reče: 21 “Nije li se
Jahve spomenuo i nije li ga u srce dirnuo tamjan što ste ga palili po
ulicama jeruzalemskim, vi i oci vaši, vaši kraljevi, knezovi i puk zemaljski?
22 Jahve više nije mogao podnositi zlodjela vaših i gnusoba koje počiniste,
i zato se zemlja vaša pretvorila u pustoš i ruševine, u prokletstvo, bez
stanovnika, kao što je i danas. 23 Zbog toga što ste, prinoseći tamjan,
zgriješili Jahvi, što Jahvina glasa ne slušaste i Jahvina se Zakona i njegovih
se naredaba i svjedočanstava ne držaste, snađe vas ova nevolja, kakva je
danas.” 24 Zatim reče Jeremija svemu narodu, osobito ženama: “Čujte
riječ Jahvinu, svi Judejci koji ste u zemlji egipatskoj: 25 Ovako govori Jahve
nad Vojskama, Bog Izraelov: 'Vi žene, ono što vaša usta obećaju, to vaše
ruke moraju i izvršiti. Rekoste: 'Mi ćemo se tvrdo držati zavjeta što ih
učinismo: kaditi kraljici nebeskoj i lijevati joj ljevanice.' Držite se samo
svojih zavjeta i lijevajte revno ljevanice! 26 Ali čujte zato riječ Jahvinu, svi
vi Judejci nastanjeni u zemlji egipatskoj! Evo, zaklinjem se velikim imenom
svojim,' govori Jahve. 'U svoj zemlji egipatskoj nijedna usta judejska neće
više izustiti mojega imena; nitko neće reći: 'Živoga mi Jahve!' 27 Evo, bdim
nad njima, na nesreću, a ne na dobro njihovo: svi ljudi judejski što su u
zemlji egipatskoj poginut će od mača i gladi do potpunog istrebljenja. 28 I
bit će malo onih koji će izbjeći maču i vratiti se iz egipatske zemlje u zemlju
judejsku. Onda će sav ostatak judejski, svi koji dođoše u zemlju egipatsku
da ondje žive, spoznati čija riječ vrijedi, moja ili njihova. 29 A ovo neka
vam bude znamenje - riječ je Jahvina - da ću vas kazniti na ovome mjestu,
da biste znali da će se vama na nesreću ispuniti prijetnje moje protiv vas.'
30 Ovako govori Jahve: 'Gle, predat ću faraona Hofru, kralja egipatskoga, u
ruke njegovim neprijateljima i u ruke onih koji mu rade o glavi, baš kao
što sam Sidkiju, kralja Judejskoga, predao u ruke Nabukodonozora, kralja
babilonskoga, neprijatelja njegova, koji mu je radio o glavi.'”

45

1 Riječ koju uputi Jeremija proroku Baruhu, sinu Nerijinu, dok je on
te riječi iz usta Jeremijinih pisao u knjigu, četvrte godine Jojakima, sina
Jošijina, kralja judejskoga: 2 Ovako govori Jahve, Bog Izraelov, za tebe,
Baruše: 3 “Jer si rekao: 'Jao meni jer mi Jahve dodaje nevolju na nevolju.
Sustadoh uzdišući i ne mogu naći mira!' 4 Ovako govori Jahve: 'Evo, što
sam sagradio, porušit ću, što sam zasadio, iščupat ću - po svoj zemlji! 5 A
ti tražiš za se čudesa! Ne traži toga! Jer, gle, svalit ću zlo na sve živo -

riječ je Jahvina. A tebi ću kao plijen pokloniti život tvoj na svim mjestima kamo dođeš.'"

46

1 Riječ koju Jahve uputi proroku Jeremiji protiv naroda. 2 Još o Egiptu.
Protiv vojske faraona Neka, kralja egipatskoga, što bijaše kod rijeke
Eufrata, u Karkemišu, i kralj Nabukodonozor ga potuče, četvrte godine
Jojakima, sina Jošijina, kralja judejskoga. 3 Pripremite štitove i oklope!
Naprijed, u boj! 4 Upregnite konje! Na kola, vozači! Postavite se pod
kacigama! Naperite koplja! Navucite oklope! 5 Što vidim? Zaprepašteni,
uzmiču? Junaci njihovi, poraženi, u bijeg udariše glavom bez obzira!
Užas odasvud - riječ je Jahvina. 6 Ni najbrži ne umače, ni najhrabriji ne
uteče! Na sjeveru, na obali Eufrata, posrću i padaju. 7 Tko se to diže
poput Nila, čije vode šume, k'o brzaci nabujaše? 8 To Egipat se diže
poput Nila, k'o brzaci vode mu nabujaše. I govori: dići ću se, poplaviti
zemlju, opustošiti gradove i pučanstvo! 9 Konji, naprijed! Poletite, kola
bojna! Navalite, ratnici! Kušiti, Putijci, štitom zaštićeni, i Ludijci, što
lukom strijeljate! 10 Ovo je dan Jahve nad Vojskama - dan osvete da
se dušmanima svojim osveti: mač će se nažderati, nasititi, glad utoliti
krvlju njihovom! Jer Gospod, Jahve nad Vojskama, ima žrtveno klanje u
sjevernoj zemlji uz obalu Eufrata. 11 Popni se na Gilead, balzama potraži,
djevice, kćeri egipatska! Uzalud lijekovi mnogi: nema tebi ozdravljenja!
12 Narodi čuše za tvoju sramotu, vapaji tvoji napuniše zemlju. Jer se junak
o junaka spotiče i obojica padaju. 13 Riječ koju Jahve uputi proroku Jeremiji
kad Nabukodonozor, kralj babilonski, dođe da udari na zemlju egipatsku.
14 Navijestite Egiptu, objavite u Migdolu, obznanite u Memfisu: "Svrstaj
se! Spremi se! Jer mač već ždere sve oko tebe! 15 Što? Zar Apis pobježe?
Tvoj se Bik ne odrva?" Da, Jahve ga obori! 16 On učini te mnogi posrnuše,
popadaše jedan na drugoga. I gle, govore: "Na noge! Vratimo se svom
narodu, rodnoj grudi svojoj, pred mačem koljačkim!" 17 Faraonu, kralju
egipatskom, ime nadjenite: "Graja što pravi čas promaši." 18 "Tako, života
mi moga" - govori Kralj, komu je ime Jahve nad Vojskama - "ono će doći kao
Tabor posred gora, kao Karmel iznad mora. 19 Spremi izgnanički zavežljaj,
udomljena kćeri egipatska, jer Memfis će biti u pustoš pretvoren, poharan
i nenastanjen. 20 Egipat bijaše lijepa junica, ali ide, ide na nju obad sa
Sjevera. 21 A i plaćenici egipatski što k'o gojna telad usred nje življahu,
i oni se okrenuše, u bijeg udariše, ne mogu se odhrvati jer ih stiže Dan
propasti, dođe vrijeme da se kazne. 22 Slušaj! K'o da zmija sikće, sa svom
silom dolaze, sjekirama na nju navaljuju, baš k'o drvosječe. 23 Posjeći će
šumu - riječ je Jahvina - iako je neprohodna. Više ih je nego skakavaca,
broja njima nema. 24 Osramoćena je zemlja egipatska, predana je narodu
Sjevera." 25 Govori Jahve nad Vojskama, kralj Izraelov: "Evo, kaznit ću
Amona Tebskoga, faraona i Egipat, i sve njegove bogove, kraljeve, faraona
i sve koji se u nj uzdaju. 26 Predat ću ih u ruke onima što im rade o glavi,
u ruke Nabukodonozora, kralja babilonskoga, i u ruke slugu njegovih. A
poslije će Egipat biti opet naseljen, kao u stara vremena" - riječ je Jahvina.
27 "Ne boj se, Jakove, slugo moja, ne plaši se, Izraele! Jer, evo, spasit ću te
izdaleka i potomstvo tvoje iz zemlje izgnanstva. Jakov će se opet smiriti,
spokojno će živjet' i nitko ga neće plašiti. 28 Ne boj se, Jakove, slugo moja -
riječ je Jahvina - jer ja sam s tobom. Zatrt ću narode među koje te prognah,

a tebe neću sasvim uništiti: ali ću te kaznit' po pravici, ne smijem te pustit' nekažnjena."

47

1 Riječ koju Jahve uputi proroku Jeremiji o Filistejcima prije nego što
faraon osvoji Gazu. 2 Ovako reče Jahve: "Evo, vode se dižu sa Sjevera i
kao nabujali brzaci poplavljuju zemlju i sve što je na njoj, gradove i sve
njihovo pučanstvo. I ljudi vapiju, i kukaju svi žitelji zemlje, 3 uz tutanj
kopita njegove ždrebadi, uza štropot kola i tresku točkova. Oci više ne
mare za djecu svoju jer su im ruke klonule 4 zbog dana što osvanu da
Filistejce istrijebi, da zatre Tiru i Sidonu sve do posljednjeg pomagača. Jer
Jahve istrebljuje Filistejce, i sav ostatak otočja kaftorskog. 5 Gazi će biti
obrijana glava, razoren Aškelon. A ti, Ašdode, ostače Anakovaca, dokle će
te tuga razdirati? 6 Jao, maču Jahvin, kad li ćeš se smiriti? Vrati se u korice,
stani i počini!" 7 Ali kako da se smiri, kad Jahvina ruka njime zapovijeda:
na Aškelon i na morski žal on ga isuka.

48

1 O Moabu. Ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: "Jao brdu
Nebu jer je opustošeno, postiđen je Kirjatajim i osvojen, tvrđa posramljena,
razorena, 2 nema više dike moapske. U Hešbonu mu propast skovaše:
'Hajde da ga istrijebimo iz naroda!' A ti, Madmene, bit ćeš razoren, mač
već ide za tobom! 3 Slušaj! Jauci se čuju iz Horonajima: 'Pohara, propast
strašna!' 4 'Moab je smlavljen!' čuje se vrištanje mališa njegovih. 5 Da,
uz brdo Luhit uspinju se plačući. Da, niz obronke Horonajima razliježe se
jauk nad propašću. 6 'Bježite, spasavajte život, ugledajte se u pustinjsku
magarad!' 7 Jer si se pouzdao u svoje utvrde, bit ćeš i ti osvojen. Kemoš
odlazi u izgnanstvo sa svećenicima i knezovima svojim. 8 Pustošnik će
doći u svaki grad, nijedan mu neće izmaći: Dolina će biti poharana,
Visoravan opustošena," govori Jahve! 9 Stavite Moabu nadgrobni kamen,
jer je do temelja srušen; njegovi su gradovi pustare, u njima nitko ne
obitava. 10 Proklet bio tko nemarno obavlja poslove Jahvine! Proklet bio
tko krvlju mač svoj ne omasti! 11 Od mladosti svoje mir uživaše Moab,
ležaše na droždini svojoj, nikad ga nisu pretakali iz bačve u bačvu, nikad
u izgnanstvo išao nije: zato mu okus ostade svjež, miris nepromijenjen.
12 "Ali, evo, dolaze dani" - govori Jahve - "i ja ću mu poslati tlačitelje
koji će ga pretakati, isprazniti njegove bačve i sudove njegove porazbijati.
13 I tada će se Moab postidjeti zbog Kemoša, kao što se dom Izraelov
postidio zbog Betela u koji se uzdao." 14 Kako možete reći: "Mi smo
junaci, hrabri ratnici." 15 Pustošnik Moabov navaljuje na nj; cvijet mladosti
njegove u klanice silazi, riječ je Kraljeva, Jahve nad Vojskama njemu je
ime. 16 Bliži se propast Moabova, nesreća njegova hiti. 17 Žalite ga, svi
susjedi njegovi, i svi koji znate ime njegovo. Recite: "Kako li se slomi
čvrsta palica, žezlo veličanstveno!" 18 Siđi sa slave svoje, sjedni u blato,
žitelju, kćeri dibonska! Jer pustošnik Moaba navali na te, poruši sve utvrde
tvoje. 19 Stani na cestu i promatraj, o žitelju Aroera! Pitaj bjegunce i
preživjele, pitaj ih: "Što se to dogodi?" 20 "Moab se stidi jer je slomljen.
Plačite, jecajte! Objavite na Arnonu da je Moab poharan." 21 Sud stiže nad
Visoravan i nad Holon, Jahsu i Mefaot, 22 nad Dibon, Nebo, Bet Diblatajim,
23 Kirjatajim, Bet Gamul, Bet Meon, 24 Kerijot, Bosru i nad sve gradove
zemlje moapske, daleke i blize. 25 "Moabu je rog odbijen, ruka mu je

slomljena.” 26 “Opijte ga jer se htjede uzvisiti nad Jahvu: neka se Moab
sada valja u bljuvotini svojoj te i on neka bude na podsmijeh. 27 Nije li
tebi bio Izrael na podsmijeh? Jesu li ga možda zatekli u krađi te mašeš
glavom kad god o njemu govoriš?” 28 “Ostavite gradove, živite u pećinama,
stanovnici Moaba! Budite kao golubovi što se gnijezde na litici onkraj
razjapljena bezdana!” 29 Čuli smo za nadutost Moaba, nadutost preveliku,
ponos njegov, hvastanje, uznositost, za oholost srca njegova! 30 “Poznajem
ja obijest njegovu - riječ je Jahvina - laž njegovih riječi, laž djela njegovih!
31 Zato moram jaukati nad Moabom, plakati nad svim Moapcima, jecati
zbog ljudi Kir Heresa. 32 Više nego nad Jazerom, plakat ću nad tobom,
o lozje sibmansko, kojem se mladice pružahu preko mora, sezahu sve do
Jazera. Na tvoje berbe i žetve pade sada pustošnik. 33 Iščeznu radost
i veselje iz voćnjaka i zemlje moapske. Nesta vina u kacama, mastioci
više grožđa ne maste, veseli zvuci više nisu veseli.” 34 Urlanje Hešbona i
Elalea čuje se sve do Jahasa. Viču od Soara do Horonajima i Eglat Šelišije,
jer se i vode nimrimske pretvoriše u pustaru. 35 “U Moabu ću učiniti -
riječ je Jahvina - da se ne uzlazi na uzvišice i kadi bogovima njegovim.
36 Stoga mi srce poput frule dršće za Moabom, srce moje poput frule dršće
za ljudima Kir Heresa: jer propade stečevina koju stekoše! 37 Sve su glave
obrijane i brade podrezane; po svim rukama urezi, oko bokova kostrijet.
38 Na svim krovovima Moaba i na njegovim trgovima samo zapomaganje,
jer smrskah Moab kao krčag koji se nikomu ne mili” - riječ je Jahvina.
39 Kako li je smrskan! Kako li sramotno Moab udari u bijeg! Moab postade
ruglo i strašilo svim susjedima. 40 Jer ovako govori Jahve: “Gle, poput orla
lebdi, nad Moabom širi krila. 41 Gradovi su zauzeti, osvojene tvrđave. Srce
moapskih junaka bit će toga dana kao srce žene u trudovima. 42 Izbrisan je
Moab iz naroda jer se uzvisi nad Jahvu. 43 Strava, jama i zamka tebi, žitelju
Moaba! - riječ je Jahvina. 44 Tko stravi umakne, u jamu će pasti; tko se iz
jame izvuče, u zemlju će pasti. Da, to ću svaliti na Moab u danima kazne
njegove” - riječ je Jahvina. 45 “U sjeni se hešbonskoj ustavljaju iscrpljeni
bjegunci. Al' vatra izlazi iz Hešbona, plamen liže iz dvora sihonskog
i proždire sljepoočnice Moabu i tjeme sinova nemirničkih. 46 Jao tebi,
Moabe! Umišljen si, narode Kemošev! Jer sinove tvoje u izgnanstvo
odvedoše, kćeri tvoje u progonstvo. 47 Ali ću promijeniti udes Moabov
u budućnosti” - riječ je Jahvina. Dovde suđenje Moabu.

49

1 O sinovima Amonovim. Ovako govori Jahve: “Izrael nema sinova,
nema nasljednika? Zašto je Milkom baštinio Gad i narod se njegov
nastanio u njegovim gradovima? 2 Zato, evo, dolaze dani - riječ je Jahvina
- i učinit ću da se zaore ratni krikovi u Rabi sinova Amonovih, i ona će
biti humak poharani, i naseobine njene ognjem popaljene. Tada će Izrael
opljačkati svoje pljačkaše” - govori Jahve. 3 “Plači, Hešbone, jer Ar je
opustošen, zapomažite kćeri rapske. Opašite kostrijet, tužbalice povedite,
obilazite s urezima. Jer Milkom mora u izgnanstvo sa svećenicima i
knezovima. 4 Što se dičiš dolinom svojom, kćeri odmetnice, koja se uzdaš
u bogatstvo svoje i govoriš: 'Tko se usuđuje ustati protiv mene?' 5 Evo,
svaljujem na te stravu odasvud uokolo: bit ćete raspršeni, svak' na svoju
stranu, i nitko bjegunce neće skupiti. 6 Ali uto ću opet promijeniti udes
sinova Amonovih” - riječ je Jahvina. 7 O Edomu. Ovako govori Jahve
nad Vojskama: “Zar nema više mudrosti u Temanu, zar u razumnih

nesta svj§eta, zar se izvjetrila mudrost njihova? 8 Bježite, gubite se i
duboko se sakrijte, stanovnici Dedana, jer Ezavu propast nosim, vrijeme
kazne njegove. 9 Dođu li trgači k tebi, ni pabirka neće ostaviti; dođu li
kradljivci noćni, opljačkat će sve što žele. 10 Jer ja sam onaj što će Ezava
pretražiti i skrovišta mu otkriti da se ne mogne sakriti. Pleme je njegovo
opustošeno: nema ga više! Nitko ne kaže: 11 'Ostavi siročad svoju, ja
ću je prehraniti i neka se udovice tvoje u me pouzdaju!'" 12 Jer ovako
govori Jahve: "Gle, oni koji odista ne bi morali piti čašu moraju je iskapiti,
i zar upravo ti da ostaneš nekažnjen? Ne, ti nećeš ostati nekažnjen, morat
ćeš čašu ispiti! 13 Jer samim se sobom zakleh - riječ je Jahvina: Bosra će
postati ruglo i sramota, pustinja i prokletstvo; a svi njezini gradovi bit će
vječne razvaline." 14 Jahve mi vijest uputi, glasnik bi poslan k narodima:
"Skupite se! Krenite na nj, krenite! Ustajte! U boj! 15 Jer, gle, učinit
ću te malim među narodima, prezrenim među ljudima. 16 Strah te tvoj
zaveo, uznositost srca tvoga, ti koji živiš u pećinama kamenim i držiš se
visova planinskih te viješ gnijezdo na timoru, k'o orlovi, odande ću te
strovaliti" - riječ je Jahvina. 17 "Edom će postati pustoš; tko god njime
prođe, zaprepastit će se i zviždati zbog svih rana njegovih. 18 Razorit
će ga kao Sodomu i Gomoru i susjede njihove" - govori Jahve. Čovjek
ondje neće stanovati, sin čovječji neće u njem boraviti. 19 "Gle, kao lav
on izlazi iz guštare jordanske na pašnjake vječno zelene. Ali ću ga učas
otjerati i smjestiti ondje svog izabranika. Jer tko je meni ravan? I tko
će mene na račun pozvati? I koji će mi pastir odoljeti?" 20 Zato čujte
što je Jahve naumio učiniti Edomu, čujte što je nakanio protiv stanovnika
Temana: i najsitniju jagnjad on će odvući, i sam njihov pašnjak zgrozit će
se nad njima. 21 Od lomljave pada njina zemlja će se potresti, razlijegat
će se vapaj do Crvenog mora! 22 Gle, poput orla on se diže i lebdi, nad
Bosrom širi krila. U dan onaj srce će junaka edomskih biti kao srce žene
u trudovima. 23 O Damasku. Smeteni su Hamat i Arpad jer zlu vijest čuše.
Srce im se steže od užasa i smirit se ne može. 24 Obeshrabren je Damask,
u bijeg udario, strah ga spopao, tjeskoba i bolovi obuzeli ga kao porodilju.
25 Kako? Napušten je slavni grad, grad radosti moje! 26 Zato će mladići
njegovi popadati po trgovima, svi će ratnici poginuti u onaj dan - riječ je
Jahve nad Vojskama. 27 "Potpalit ću vatrom zidine Damaska: plamen će
proždrijeti dvor Ben-Hadadov." 28 O Kedaru i kraljevstvima hasorskim koje
je potukao Nabukodonozor, kralj babilonski. Ovako govori Jahve: "Ustajte,
na Kedar navalite, uništite sinove Istoka! 29 Nek' im se oduzmu šatori i
stada, šatorska krila i sva im oprema! Neka im se deve odvedu, i nek' viču
na njih: 'Strava odasvud!' 30 Bježite glavom bez obzira, duboko se skrijte,
žitelji Hasora - riječ je Jahvina. Jer Nabukodonozor, kralj babilonski, snuje
naum protiv vas, navalu smišlja: 31 'Ustajte, udarite na mirni narod što
živi bez straha - riječ je Jahvina - što nema vrata ni zasuna, što u osami
prebiva! 32 Deve njihove bit će plijen, mnoštvo ovaca otimačina!' I raspršit
ću ih na sve strane, one ljude obrijanih zalizaka, i dovest ću odasvud na
njih nesreću - riječ je Jahvina. 33 Hasor će postati brlog čagaljski i pustinja
vječna. Čovjek ondje neće prebivati, neće se ondje nastaniti sin čovječji."
34 Riječ koju Jahve uputi proroku Jeremiji o Elamu, u početku kraljevanja
Sidkije, kralja judejskoga. 35 Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Lomim,
evo, luk Elamov, srž snage njegove. 36 Četiri ću vjetra dognati na Elam sa
četiri kraja neba i raspršit Elamce u sva četiri vjetra, i neće biti naroda
kamo neće stići bjegunci elamski. 37 Utjerat ću Elamcima strah u kosti pred

njihovim dušmanima. Pustit ću na njih nesreću, oganj gnjeva svojega. Poslat ću mač za njima dok ne budu sasvim uništeni. 38 I postavit ću u Elamu prijesto svoj i zatrt ću ondje kralja i sve knezove" - riječ je Jahvina. 39 Ali ću okrenut' udes Elama" - riječ je Jahvina.

50

1 Riječ koju Jahve reče protiv Babilona, protiv zemlje kaldejske: 2 "Objavite narodima! Razglasite, ne tajite, recite: Zauzet je Babilon! Bel je postiđen: Marduk razbijen! Posramljeni su kipovi njegovi, razmrskani njegovi likovi. 3 Jer sa sjevera na nj se diže narod koji će mu zemlju prometnuti u pustinju; nitko više neće u njoj živjeti, i ljudi i stoka pobjeći će i otići. 4 U one dane i u vrijeme ono - riječ je Jahvina - vratit će se sinovi Izraelovi, ići će plačuć' i tražeći Jahvu, Boga svojega. 5 Pitat će za put na Sion, onamo će pogled upravljati: 'Hodite, prionimo uz Jahvu Savezom vječnim, nezaboravnim!' 6 K'o izgubljene ovce bijaše narod moj, pastiri ih zavedoše te zalutaše po brdima: moradoše s brda na brežuljke, zaboraviše gdje su im torovi. 7 Tko ih nađe, proždire ih, neprijatelji njini zborahu: 'Nismo mi krivi, jer zgriješiše Jahvi, pašnjaku pravde, Jahvi, nadi otaca svojih!' 8 Bježite iz Babilona! Izađite iz zemlje kaldejske! Budite poput ovnova pred stadom. 9 Jer evo ću dići i dovesti na Babilon mnoštvo velikih naroda; u zemlji sjevernoj svrstat će se protiv njega - odanle će biti osvojen. Strijele su im k'o u sretna junaka, prazne se ne vraćaju. 10 Kaldeja će biti oplijenjena, do mile volje nju će pljačkati" - riječ je Jahvina. 11 "Da! Radujte se samo i klikujte, vi pljačkaši moje baštine! Poskakujte k'o june na paši! Ržite kao ždrebad! 12 Mati vaša teško se osramoti, postidi se roditeljka vaša. Evo, posljednja je među narodima: pustinja, zemlja prljuša. 13 Zbog gnjeva Jahvina bit će bez življa, sva će opustjeti. Tko god prođe mimo Babilon, zgrozit će se i zviždat će nad njegovim ranama. 14 Svrstajte se protiv Babilona, opkolite ga. Strijelci, strijeljajte na nj, ne žalite strelica - Jahvi je zgriješio. 15 Sa svih strana nek' zaore poklici bojni. On se predaje! Stupovi mu padaju, bedemi se ruše: to Jahvina je osveta! Osvetite se Babilonu, vratite mu milo za drago! 16 Istrijebite Babilonu i sijača i žeteoca što srpom zamahuje u dane žetvene! Pred mačem silničkim nek' svak' se vrati svome narodu, neka bježi zemlji svojoj." 17 Izrael bijaše stado razagnano, lavovi ga raspršiše. Prvi ga kralj asirski proždrije, a onda mu Nabukodonozor, kralj babilonski, kosti polomi. 18 Zato ovako govori Jahve nad Vojskama, Bog Izraelov: "Evo, kaznit ću kralja babilonskoga i zemlju njegovu, kao što kaznih kralja asirskoga. 19 I vratit ću Izraela pašnjaku njegovu da pase po Karmelu, Bašanu, brdima efrajimskim i u Gileadu, da se sit najede. 20 U one dane, u vrijeme ono - riječ je Jahvina - tražit će grijeh Izraelov, ali ga više neće biti; tražit će opačine judejske, ali ih neće naći. Jer oprostih svima koje sačuvah." 21 "Na zemlju meratajimsku! Kreni na nju i na stanovnike Pekoda, zatri ih do temelja, uništi iza njih sve - riječ je Jahvina - izvrši sve kako ti zapovjedih!" 22 Ratna se vika čuje u zemlji, poraz strašan. 23 O, kako li je skršen, razbijen malj cijele zemlje! Kako li Babilon posta strašilo narodima! 24 Zamku ti metnuh, Babilone, ti se uhvati i ne vidje. Zatečen si i uhvaćen, jer se s Jahvom zarati! 25 Jahve otvori svoju oružnicu, izvuče oružje gnjeva svojega, jer ima posla za Jahvu nad Vojskama u zemlji kaldejskoj. 26 Udarite na nju sa svih strana, otvorite žitnice njene, slažite je kao snoplje, zatrite Babilon kletim uništenjem, da od njega ne ostane ništa. 27 Pokoljite svu junad

njegovu, u klaonicu neka siđu! Jao njima, došao je njihov dan, vrijeme
kazne njihove! 28 Čujder glasa onih što pobjegoše, što utekoše iz zemlje
babilonske da jave na Sionu osvetu Jahve, Boga našega, osvetu Hrama
njegova! 29 Sazovite na Babilon strijelce, sve što zapinju lukove, opkolite
ga sa svih strana: nitko da ne uteče! Platite mu po zasluzi, vratite mu
milo za drago, jer bi se oholio na Jahvu, Sveca Izraelova. 30 Zato će mu
svi mladići popadati po trgovima i svi će mu ratnici u onaj dan izginuti -
riječ je Jahvina. 31 "Evo me na te, Oholice!" - riječ je Gospoda Jahve nad
Vojskama - "došao je dan tvoj, vrijeme pohoda na te. 32 Oholica će posrnuti,
pasti, i nitko ga neće podići. Oganj ću podmetnuti gradovima njegovim i
proždrijet će sve uokolo." 33 Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Potlačeni
su sinovi Izraelovi, zajedno sa sinovima Judinim. Oni što ih zarobiše, drže
ih čvrsto i neće da ih puste. 34 Ali, moćan je njihov Otkupitelj, ime mu
Jahve nad Vojskama. On će obraniti parnicu njihovu - zemlji mir donijeti
i smesti pučanstvo Babilona." 35 Mač na Kaldejce - riječ je Jahvina - na
pučanstvo Babilona, na knezove i mudrace njegove! 36 Mač na brbljavce
njegove, neka polude! Mač na njegove ratnike, neka se prestrave! 37 Mač
na njegove konje i bojna kola i na svu gomilu posred njega: nek postanu
kao žene! Mač na njihove riznice; nek ih opljačkaju! 38 Mač na vode
njihove, neka presahnu! Jer to je zemlja idola, zaludiše ih kipovi, strašila
njihova. 39 Zato će se ondje nastaniti risovi s čagljima, i nojevi će ondje
obitavat. Dovijeka će ostat' mjesto bez življa, nitko ondje neće živjeti od
koljena do koljena. 40 Razorit će ga kao što Bog razori Sodomu i Gomoru i
susjede njihove - riječ je Jahvina. Čovjek ondje neće stanovati, sin čovječji
neće u njem' boraviti. 41 Evo dolazi narod sa Sjevera, puk velik i mnogi
kraljevi, i dižu se s krajeva zemlje. 42 U ruci im luk i koplje, okrutni su,
nemilosrdni. Graja im buči poput mora, jašu na konjima, kao jedan za boj
spremni protiv tebe, kćeri babilonska. 43 Kralj babilonski ču vijest o njima:
i ruke mu klonuše, muka ga spopade, bolovi ga obuzeše kao porodilju.
44 "Gle, kao lav on izlazi iz guštare jordanske na pašnjake vječno zelene.
Al' ja ću ga učas otjerati i smjestiti ondje svog izabranika. Jer, tko je meni
ravan? I tko će mene na račun pozvati? I koji će mi pastir odoljeti?" 45 Zato,
čujte što je Jahve naumio da učini Babilonu, čujte što je nakanio protiv
zemlje kaldejske: i najsitniju jagnjad on će odvući; i sam njihov pašnjak
zgrozit će se nad njima. 46 Na glas da je pao Babilon zemlja će se potresti:
razlijegat će se vapaj među narodima.

51

1 Ovako govori Jahve: "Gle, ja podižem protiv Babilona i protiv
pučanstva kaldejskog vjetar zatornički. 2 Poslat ću na Babilon vijače da
ga viju i prorešetaju zemlju njegovu. Kad ga sa svih strana opkole u
kobni dan, 3 nek' strijelac luka ne odlaže, nek' ne skida oklopa! Ne štedite
mladića njihovih, svu mu vojsku kleto uništite! 4 Pobijeni će padati po
zemlji kaldejskoj, probodeni po ulicama njegovim." 5 Ne, Izrael - Judeja
- nije udovica Boga svojega, Jahve nad Vojskama, iako je zemlja njihova
puna krivice protiv Sveca Izraelova. 6 Bježite iz Babilona, nek' svak' spasi
život svoj, da ne izginete s njegova bezakonja, jer ovo je vrijeme Jahvine
odmazde, svakom plaća po zasluzi! 7 Babilon bijaše pehar zlatni u ruci
Jahvinoj, pehar koji opi svijet cijeli. Vinom tim se puci opiše, i zato se
puci obezumiše. 8 Iznenada pade Babilon, razmrskan: zakukajte nad
njim! Potražite balzama rani njegovoj: možda će ozdravit'! 9 Liječili smo

Babilon, al' se ne izliječi. Pustimo ga, vratimo se svaki u svoj kraj! Jer do
neba dopire njegova osuda i diže se pod oblake. 10 Jahve je iznio pravdu
našu! Hajde da Sionu objavimo djelo Jahve, Boga našega. 11 Naoštrite
strelice, napunite tobolce! Jahve potače duh kraljeva medijskih jer naumi
zatrti Babilon, Jahvina je to osveta, osveta za Hram njegov. 12 Razvijte
stijeg, zidine babilonske! Pojačajte straže! Postavite stražare! Razmjestite
zasjede! Jer Jahve što naumi to sad izvodi, kako je rekao protiv Babilona.
13 O, ti što prebivaš na velikim vodama i bogat blagom svakojakim! Sad
ti svršetak dođe, kraj tvojoj lakomosti. 14 Životom svojim zakle se Jahve
nad Vojskama: “Napunit ću te ljudstvom kao skakavcima, zaorit će protiv
tebe vika bojna.” 15 On snagom svojom stvori zemlju, mudrošću svojom
uspostavi krug zemaljski i umom svojim razape nebesa. 16 Kad mu glas
zaori, huče vode na nebesima, oblake diže s kraja zemlje: stvara kiši
munje, vjetar izvodi iz skrovišta njegovih. 17 Svakom čovjeku pamet stane,
svaki se zlatar zastidi svoga kipa, jer svi su mu kipovi samo varka, nema
u njima duha. 18 Isprazni su oni, smiješne tvorevine, propast će u dan
kazne. 19 'Jakovljev dio' nije kao oni: jer on je sve stvorio, Izrael pleme
je baštine njegove. Jahve nad Vojskama ime je njegovo. 20 Ti si mi bio
malj, oružje ratno. Pomlatih tobom narode, razmrskah tobom kraljevstva.
21 Pomlatih tobom konja i konjanika, pomlatih tobom bojna kola i vozača.
22 Pomlatih tobom čovjeka i ženu, pomlatih tobom starca i dijete. Pomlatih
tobom mladića i djevojku, pomlatih tobom pastira i stado. 23 Pomlatih
tobom ratara i zapregu njegovu, pomlatih tobom namjesnike i upravljače.
24 Ali na vaše oči sada plaća Babilonu i svim Kaldejcima za sve zlo koje
učiniše Sionu - riječ je Jahvina. 25 “Evo me na te, Goro zatornice - riječ
je Jahvina - zatornice svega svijeta! Zamahnut ću rukom protiv tebe,
svalit ću te s litice, pretvorit ću te u goru spaljenu. 26 Iz tebe više neće
klesati kamen ugaoni ni kamen temeljac, bit ćeš vječna pustinja” - riječ
je Jahvina. 27 Podignite stijeg u zemlji, zatrubite u rog među narodima!
Pripremite na nj narode, sazovite na nj kraljevstva - Ararat, Mini, Aškenaz!
Postavite protiv njega pozivnike, nek' nasrnu konji k'o dlakavi skakavci!
28 Spremite na nj narode, kraljeve medijske, vojvode i namjesnike njihove
i svu zemlju kojom vladaju. 29 Zemlja će se tresti, drhtati, kad se stanu
uspinjati k Babilonu svi naumi Jahvini da pretvori zemlju babilonsku
u pustinju nenastanjenu. 30 Nebojše babilonske odustaše od borbe, u
utvrdama posjedaše, nesta sile njihove: postadoše kao žene. Spaljeni su
domovi njihovi, polomljeni zasuni na vratima. 31 Teklič tekliča prestiže,
glasnik juri za glasnikom, da jave kralju babilonskom da mu je grad sa
svih strana zauzet, 32 prijelazi zaposjednuti, tvrđave ognjem popaljene,
a ratnici prestrašeni. 33 Jer ovako govori Jahve, Bog Izraelov: “Kći je
babilonska kao gumno u vrijeme kad se po njem gazi; još malo, i doći
će joj vrijeme žetve.” 34 Izjeo me, satro babilonski kralj, odgurnuo me kao
prazan pladanj, k'o zmaj me on progutao, napunio trbušinu, iz mog me
istjerao Edena. 35 “Nasilje i patnje moje na Babilon!” govore stanovnici
Siona. “Krv moja na Kaldejce!” govori Jeruzalem. 36 Zato ovako govori
Jahve: “Gle, ja ću braniti parnicu tvoju i krvavo te osvetiti. Sasušit ću more
njegovo i presahnut ću izvore njegove. 37 Babilon će biti hrpa ruševina,
brlog čagljima, užas i ruglo, kraj nenastanjen. 38 Svi zajedno riču k'o
lavovi, zavijaju kao lavići. 39 Kad se ugriju, priredit će im pijanku, napojiti
ih da se provesele, da zaspe vječnim snom, da se više ne probude - riječ je
Jahvina. 40 Odvest ću ih k'o janjce na klanje, kao jarce i ovnove.” 41 “Kako

li je zauzet, kako osvojen taj ponos zemlje sve? Kako li Babilon posta strašilo narodima? 42 Uzdiglo se more protiv Babilona, prekrilo ga valovlje njegovo. 43 Gradovi mu pustoš postali, zemlja suha, pustara: čovjek u njoj ne stanuje, niti njom prolazi sin čovječji." 44 "Kaznit ću Bela babilonskog, iz ralja mu otet što je progutao. Neće više k njemu hrliti narodi, srušit će se babilonske zidine. 45 Izađi iz njega, narode moj! Nek' svaki spasi život svoj od jarosnoga gnjeva Jahvina! 46 Neka vam srce ne klone! Ne bojte se glasÄa što se zemljom širе, jedne godine ovakvi, druge onakvi, i što u zemlji vlada nasilje, te silnik za silnikom ustaje. 47 Jer evo dolaze dani kada ću kazniti kipove babilonske, i sva će mu se zemlja postidjeti, i svi će mu pobijeni ležat' posred grada. 48 Tada će nad Babilonom klicati nebo i zemlja i sve što je na njima, jer će sa sjevera navaliti na grad, zatornici njegovi - riječ je Jahvina! 49 I Babilon mora pasti za pobijene Izraelce, kao što su za Babilon padali pobijeni po svem svijetu. 50 Vi što umakoste maču, idite, ne ostajte ovdje. Spominjite se Jahve u zemlji dalekoj, i neka vam Jeruzalem bude na srcu: 51 'Stidjeli smo se slušajuć' sramotu, rumenilo nam prekrilo lice kad ono tuđinci nahrupiše u Svetište Doma Jahvina.' 52 Zato, evo, dolaze dani - riječ je Jahvina - kad ću kazniti kipove njegove i po svoj će mu zemlji stenjat' ranjenici. 53 Da se Babilon popne do neba, da se utvrdi na visu nedostupnu, na moju će zapovijed na nj navalit' pustošnici" - riječ je Jahvina. 54 Čujte vapaj iz Babilona, i strašan poraz iz zemlje kaldejske! 55 Jer sam Jahve pustoši Babilon, on stišava strašnu buku njegovu: bučili su vali njegovi k'o vode velike, razlijegala se huka njihova. 56 Jest, pustošnik dođe na Babilon, uhvaćeni su ratnici njegovi, lukovi im polomljeni. Zaista, Jahve je Bog osvetnik koji plaća po zasluzi! 57 "Opojit ću mu knezove i mudrace, vojvode, namjesnike i ratnike: da zaspe vječnim snom pa se više ne probude" - govori Kralj, ime mu je Jahve nad Vojskama. 58 Ovako govori Jahve nad Vojskama: "Široke zidine babilonske bit će do temelja razvaljene, a visoka trava njegova bit će ognjem spaljena. Narodi se zalud trudili, puci se za oganj mučili!" 59 Evo zapovijedi što je prorok Jeremija dade Seraji, sinu Mahsejina sina Nerije, kad je Seraja krenuo u Babilon sa Sidkijom, kraljem judejskim, četvrte godine njegova vladanja. Seraja bijaše veliki komornik. 60 Jeremija je u jednu knjigu bio zapisao svu nesreću koja je morala doći na Babilon - sva ona proroštva napisana protiv Babilona. 61 Jeremija reče Seraji: "Kad dođeš u Babilon, išti prigodu da obznaniš sve ove riječi. 62 I reci: 'Jahve, ti sam reče da ćeš zatrti ovo mjesto te u njemu ničega više neće biti, ni čovjeka ni živinčeta, nego će postati vječna pustinja.' 63 Kad pročitaš ovu knjigu, zaveži je za kamen i baci uEufrat. 64 I reci: 'Ovako će potonuti Babilon i neće se više podići iz nesreće koju ću na nj svaliti.'" To su riječi Jeremijine.

52

1 Sidkiji je bila dvadeset i jedna godina kad se zakraljio, a kraljevao je jedanaest godina u Jeruzalemu. Materi mu bijaše ime Hamitala, kćerka Jeremije, i bila je iz Libne. 2 Činio je što je zlo u očima Jahvinim, sve kao što je činio Jojakin. 3 To je zadesilo Jeruzalem zbog gnjeva Jahvina; Jahve ih napokon i odbaci ispred lica svoga. Sidkija se pobunio protiv babilonskog kralja. 4 Devete godine njegova kraljevanja, desetoga dana desetoga mjeseca, krenu sam babilonski kralj Nabukodonozor sa svom svojom vojskom na Jeruzalem. Utabori se pred gradom i opasa ga opkopom. 5 Grad osta opkoljen sve do jedanaeste godine Sidkijina

kraljevanja. 6 Devetoga dana četvrtoga mjeseca, kad je u gradu zavladala
takva glad da priprosti puk nije imao ni kruha, 7 neprijatelj provali u
grad. Tada kralj i svi ratnici pobjegoše noću kroz vrata između dva
zida nad Kraljevskim vrtom - Kaldejci bijahu opkolili grad - i krenuše
putem prema Arabi. 8 Kaldejske čete nagnuše za njim u potjeru i
sustigoše Sidkiju na Jerihonskim poljanama, a sva se njegova vojska
razbježala. 9 I Kaldejci uhvatiše kralja i odvedoše ga u Riblu, u zemlji
hamatskoj, pred kralja babilonskog, koji mu izreče presudu. 10 Pokla
Sidkijine sinove pred njegovim očima, pobi u Ribli sve Judine knezove;
11 Sidkiji iskopa oči i okova ga verigama i odvede u Babilon, gdje ga je
držao u tamnici sve do smrti njegove. 12 Desetoga dana petoga mjeseca -
devetnaeste godine kraljevanja Nabukodonozora, kralja babilonskog - uđe
u Jeruzalem Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže. 13 On zapali Dom
Jahvin, kraljevski dvor i sve kuće u Jeruzalemu, osobito kuće uglednika;
14 kaldejske čete, pod zapovjednikom tjelesne straže, razoriše zidine
oko Jeruzalema. 15 Nebuzaradan, zapovjednik tjelesne straže, odvede u
sužanjstvo ostatak naroda koji bijaše ostao u gradu, a tako i prebjege
babilonskom kralju i ostalu svjetinu. 16 Neke od malih ljudi Nebuzaradan
ostavi u zemlji kao vinogradare i ratare. 17 Kaldejci razbiše tučane
stupove u Domu Jahvinu, podnožja i mjedeno more u Domu Jahvinu, i
tuč odniješe u Babilon. 18 Uzeše i lonce, lopate, noževe, posudice i uopće
sav tučani pribor koji se upotrebljavao za bogoslužja. 19 Zapovjednik uze
i umivaonice, kadionice, škropionice, lonce, svijećnjake, zdjele, žrtvene
pehare, uopće sve što bijaše od zlata i srebra, 20 dva stupa, jedno more i
dvanaest tučanih volova pod morem, podnožja što je kralj Salomon dao
izraditi za Dom Jahvin. Nije moguće procijeniti koliko je tuča bilo u svim
tim predmetima. 21 Prvi stup bijaše visok osamnaest lakata - obuhvatiti
ga je mogao konop od dvanaest lakata - bijaše četiri prsta debeo, a šupalj.
22 Imao je glavicu od tuča, visoku pet lakata; i obvijaše je oplet i mogranji, a
sve od tuča. Takav je bio i drugi stup. 23 A devedeset i šest šipaka slobodno
je visjelo. Sve u svemu bijaše oko sto šipaka u tom opletu. 24 Zapovjednik
je straže odveo svećeničkog poglavara Seraju, drugog svećenika, Sefaniju,
i tri čuvara praga. 25 Iz grada je odveo jednog dvorjanina, vojničkog
zapovjednika, sedam ljudi iz kraljeve pratnje koji se zatekoše u gradu,
pisara zapovjednika vojske koji je novačio puk te šezdeset pučana koji
se također zatekoše u gradu. 26 Zapovjednik tjelesne straže Nebuzaradan
odvede ih pred kralja babilonskog u Riblu. 27 I kralj babilonski zapovjedi
da ih pogube u Ribli, u zemlji hamatskoj. Tako su judejski narod odveli s
njegove rodne grude. 28 Evo broja ljudstva što ga Nabukodonozor odvede
u sužanjstvo: sedme godine tri tisuće i dvadeset tri Judejca; 29 osamnaeste
godine Nabukodonozorove osamsto trideset i dvije osobe iz Jeruzalema;
30 dvadeset i treće godine Nabukodonozorove, Nebuzaradan, zapovjednik
tjelesne straže, odvede sedam stotina četrdeset i pet Judejaca. U svemu:
četiri tisuće i šest stotona osoba. 31 A trideset i sedme godine otkako
je zasužnjen judejski kralj Jojakin, dvadeset i petoga dana dvanaestoga
mjeseca, babilonski kralj Evil Merodak u prvoj godini svoje vladavine
pomilova judejskoga kralja Jojakina i pusti ga iz tamnice. 32 Ljubezno je
s njim razgovarao i stolicu mu postavio više nego drugim kraljevima koji
bijahu s njim u Babilonu. 33 Jojakin je odložio svoje tamničke haljine i jeo s
kraljem za istim stolom svega svoga vijeka. 34 Do kraja njegova života, sve
do smrti, babilonski mu je kralj trajno, iz dana u dan, davao uzdržavanje.

Tužaljke

1 Kako osamljena sjedi prijestolnica, nekoć naroda puna; postade kao
udovica, nekoć velika među narodima. Vladarica nad pokrajinama, na
tlaku sad ide. 2 Noći provodi gorko plačući, suzama pokriva obraze.
Nikog nema da je utješi, od svih koji su je ljubili. Svi je prijatelji
iznevjeriše i postaše joj neprijatelji. 3 Izagnan je Juda, u nevolji je i u
progonstvu teškom. Sad živi među poganima, ne nalazi počinka. Svi ga
gonitelji sustižu u tjesnacima. 4 Putovi sionski tuguju jer nitko ne dolazi
na svetkovine. Sva su vrata razvaljena, svećenici uzdišu, ucviljene su
djevice njegove, a on je pun gorčine. 5 Tlačitelji njegovi sada gospodare,
neprijatelji likuju: Jahve ga ucvili zbog grijeha njegovih premnogih. Djeca
mu otišla u izgnanstvo pred tlačiteljem. 6 Povukla se od Kćeri sionske
sva slava njezina. Knezovi joj postadoše k'o ovnovi koji paše ne nalaze;
nemoćni vrludaju ispred goniča. 7 Jeruzalem se spominje danÄa bijede
i lutanja, kad mu narod dušmanu u ruke pade a nitko mu pomoći ne
pruži. Tlačitelji ga gledahu smijući se njegovoj propasti. 8 Teško sagriješi
Jeruzalem, postade kao nečistoća ženina. Svi što ga štovahu, sada ga
preziru: jer vidješe golotinju njegovu. On samo plače i natrag se okreće.
9 Skuti su mu uprljani, nije ni sanjao što ga čeka. Duboko je pao, a
nikog da ga tješi. “Pogledaj, Jahve, moju nevolju: jer neprijatelj likuje.”
10 Neprijatelj poseže rukom za svim dragocjenostima njegovim. Gledao je
gdje pogani provaljuju u njegovo Svetište, oni kojima si zabranio i pristup
u svoj zbor. 11 Sav narod njegov jeca, tražeći kruha; svi daju dragulje
za hranu da bi ponovo živnuli. Evo, Jahve, pogledaj kako sam prezren.
12 Svi vi što putem prolazite, pogledajte i vidite ima li boli kakva je bol
kojom sam ja pogođen, kojom me Jahve udari u dan žestokog gnjeva
svoga! 13 S visine pusti oganj, utjera ga u kosti moje. Pred noge mrežu
mi razape i tako me nauznak obori; ucvili me, ožalosti za sva vremena.
14 Natovario me mojim grijesima, rukom ih svojom pritegnuo; na vrat mi ih
navalio, snagu mi oduzeo. Predao me Gospod u ruke njihove, ne mogu se
uspraviti. 15 Sve junake iz moje sredine Gospod odbaci: digao je zbor protiv
mene da uništi uzdanicu moju. U tijesku izgazi Gospod mene, djevicu,
kćerku Judinu. 16 Zato moram plakati, oči mi suze liju, jer daleko je od
mene moj tješitelj da mi duh povrati. Sinovi su moji poraženi, odveć silan
bijaše neprijatelj. 17 Sion pruža ruke: nema mu tješitelja. Jahve je protiv
Jakova sa svih strana pozvao tlačitelje; i tako Jeruzalem postade među
njima strašilo. 18 Jahve, on je pravedan; jer riječi se njegovoj protivih. Oh,
čujte, narodi svi, gledajte moju bol: djevice moje, moji mladići, svi odoše
u izgnanstvo! 19 Pozvah sve ljubavnike svoje, ali me oni prevariše. Moji
svećenici i starješine pogiboše u gradu tražeći hrane da bi ponovo živnuli.
20 Pogledaj, Jahve, u kakvoj sam tjeskobi, moja utroba strepi, srce mi se
u grudima grči jer bijah opako prkosan! Vani mač pokosi moje sinove, a
unutra - smrt. 21 Čuj kako stenjem: nema mi tješitelja! Svi neprijatelji
čuju za moju nesreću i likuju što si to učinio! Daj da dođe dan što si ga
objavio, da njima bude kao meni. 22 Neka se pokaže sva njina zloća pred
licem tvojim, a onda postupaj s njima kao što si sa mnom postupio za sve
grijehe moje! Jer samo uzdišem, a srce moje tuguje.

2

1 Kako mrakom zastrije Gospod u svom gnjevu Kćer sionsku. S neba
na zemlju baci slavu Izraelovu! I ne sjeti se podnožja svoga u dan
gnjeva svojega! 2 Bez milosti Gospod satrije sve stanove Jakovljeve, u
svom gnjevu razori tvrđave kćeri Judine; sa zemljom je sravnio i prokleo
kraljevstvo i njegove knezove. 3 U rasplamtjelom gnjevu svojem razbi
svu snagu Izraelovu, povuče svoju desnicu pred neprijateljem; u Jakovu
raspiri plamen ognjeni koji sve uokolo proždire. 4 Nategao je luk k'o
neprijatelj, kao dušman ispružio desnicu, ubijajući sve što mu drago
bijaše. Na šator Kćeri sionske sasu k'o oganj gnjev svoj jarosni. 5 K'o
neprijatelj Gospod bijaše: razorio je Izraela, razorio sve dvore njegove,
porušio njegove utvrde, umnožio kćeri Judinoj uzdisaje i jecaje. 6 Kao
vrtu razvali mu sjenicu, razori mjesto sastanka. Baci Jahve u zaborav
svetkovine i subote na Sionu; u gnjevu svojem prezre kralja i svećenika.
7 Svoj oltar je Gospod odbacio, zgadilo mu se Svetište njegovo. U ruke
neprijatelja je predao bedeme svoje i dvorove. Bučili su u Domu Jahvinu,
kao u dan blagdanji. 8 Jahve naumi razvaliti zidove Kćeri sionske. Nape
uže mjerničko, ne ustegnu ruku od rušenja. Predziđe, zidine zavi u tugu:
oronuše zajedno. 9 Vrata njina utonuše u zemlju, on im je razbio zasune;
kralj i knezovi su među pucima, Zakona nema! Ni u prorokÄa više se
ne nalaze viđenja Jahvina. 10 Starješine Kćeri sionske na zemlji sjede i
šute, posiplju glavu prašinom, kostrijet pripasuju. K zemlji glave obaraju
djevice jeruzalemske. 11 Iščilješe mi oči od suza, utroba moja ustreptala,
jetra mi se na zemlju prosula zbog sloma kćeri naroda mojega, jer djeca i
dojenčad umiru po trgovima Grada. 12 Govore majkama svojim: “Gdje je
žito i vino?” dok obamiru kao ranjeni po trgovima Grada, dok ispuštaju
dušu svoju na grudima matera svojih. 13 S čime da te prispodobim? Na
koga si nalik, Kćeri jeruzalemska? S kime da te usporedim, kako utješim,
djevice, Kćeri sionska? Jer kao more tvoja je nesreća neizmjerna. Tko će
te iscijeliti? 14 Viđenja tvojih proroka bijahu varka i laž, oni nisu objavili
krivnju tvoju da te od izgnanstva odvrate. Varali su te utvarama lažnim i
zamamnim. 15 Nad tobom plješću rukama svi koji putem prolaze, zviždе
i vrte glavom zbog Kćeri jeruzalemske: “Je li to grad na glasu ljepotom,
radost svemu svijetu?” 16 Na tebe otvaraju usta svi neprijatelji tvoji, zviždе,
škrguću zubima i govore: “Proždrijesmo je! To je dan za kojim čeznusmo,
doživjesmo, vidjesmo!” 17 Jahve izvrši naum svoj, održa svoju riječ koju
naredi u davnim danima: nemilice te razorio. Neprijatelj likuje zbog tebe,
tvoj protivnik rog svoj podiže. 18 U sav glas viči Gospodu, jecaj, Kćeri
sionska! Neka k'o potok teku tvoje suze danju i noću. Ne daj počinka
sebi, neka se zjenica oka tvoga ne odmori. 19 Ustani, viči noću za svake
promjene straže. K'o vodu izlij srce pred licem Gospodnjim, k njemu podiži
ruke i traži milost za svoju nejačad koja od glada obamire po uglovima
ulica. 20 Pogledaj, Jahve, i vidi kome si to učinio. Zar žene da jedu porod
svoj, djecu što njišu u naručju? Zar moradoše biti poklani u Svetištu
Gospodnjem svećenici i proroci? 21 U uličnoj prašini leže djeca i starci;
moje djevice i moji mladići od mača padoše. Ti ih pomori u dan gnjeva
svojega, ti ih pokla nemilice. 22 Ti si, kao na dan svečani, sa svih strana
sazvao užase moje. U dan gnjeva Jahvina nitko nije preživio, nitko se nije
spasio. One koje sam odnjihala i odgojila neprijatelj moj sve je istrijebio.

3

1 Ja sam čovjek što upozna bijedu pod šibom gnjeva njegova. 2 Mene
je odveo i natjerao da hodam u tmini i bez svjetlosti. 3 I upravo mene
bije i udara bez prestanka njegova ruka. 4 Iscijedio je moje meso, kožu
moju, polomio kosti moje. 5 Načinio mi jaram, glavu obrubio tegobama.
6 Pustio me da živim u tminama kao mrtvaci vječiti. 7 Zazidao me, i ja ne
mogu izaći, otežao je moje okove. 8 Kada sam vikao i zapomagao, molitvu
je moju odbijao. 9 Zazidao mi ceste tesanim kamenom, zakrčio je putove
moje. 10 Meni on bijaše medvjed koji vreba, lav u zasjedi. 11 U bespuća
me vodio, razdirao, ostavljao me da umirem. 12 Napinjao je luk svoj i
gađao me kao metu za svoje strelice. 13 U slabine mi sasuo strelice, sinove
svoga tobolca. 14 Postao sam smiješan svome narodu, rugalica svakidašnja.
15 Gorčinom me hranio, pelinom me napajao. 16 Puštao me da zube kršim
kamen grizući, zakapao me u pepeo. 17 Duši je mojoj oduzet mir i više
ne znam što je sreća! 18 Rekoh: Dotrajao je život moj i nada koja mi od
Jahve dolazi. 19 Spomeni se bijede moje i stradanja, pelina i otrova! 20 Bez
prestanka na to misli i sahne duša u meni. 21 To nosim u srcu i gojim nadu
u sebi. 22 Dobrota Jahvina nije nestala, milosrđe njegovo nije presušilo.
23 Oni se obnavljaju svako jutro: tvoja je vjernost velika! 24 “Jahve je dio
moj”, veli mi duša, “i zato se u nj pouzdajem.” 25 Dobar je Jahve onom
koji se u nj pouzdaje, duši koja ga traži. 26 Dobro je u miru čekati spasenje
Jahvino! 27 Dobro je čovjeku da nosi jaram za svoje mladosti. 28 Neka sjedi
u samoći i šuti, jer mu On to nametnu; 29 neka usne priljubi uz prašinu,
možda još ima nade! 30 Neka pruži obraz onome koji ga bije, neka se zasiti
porugom. 31 Jer Gospod ne odbacuje nikoga zauvijek: 32 jer ako i rastuži,
on se smiluje po svojoj velikoj ljubavi. 33 Jer samo nerado on ponižava
i rascvili sinove čovjeka. 34 Kad se gaze nogama svi zemaljski sužnjevi,
35 kad se izvrće pravica čovjeku pred licem Svevišnjeg, 36 kad se krivica
nanosi čovjeku u parnici, zar Gospod ne vidi? 37 Tko je rekao nešto i zbilo
se? Nije li Gospod to zapovjedio? 38 Ne dolazi li iz usta Svevišnjega i dobro
i zlo? 39 Na što se tuže živi ljudi? Svatko na svoj grijeh. 40 Ispitajmo,
pretražimo pute svoje i vratimo se Jahvi. 41 Dignimo svoje srce i ruke svoje
k Bogu koji je na nebesima. 42 Da, mi smo se odmetali, bili nepokorni, a ti,
ti nisi praštao! 43 Obastrt gnjevom svojim, gonio si nas, ubijao i nisi štedio.
44 Oblakom si se obastro da molitva ne prodre do tebe. 45 Načinio si od nas
smeće i odmet među narodima. 46 Razjapili usta na nas svi neprijatelji
naši. 47 Užas i jama bila nam sudbina, propast i zator! 48 Potoci suza teku
iz očiju mojih zbog propasti Kćeri naroda mojega. 49 Moje oči liju suze bez
prestanka, jer prestanka nema 50 dok ne pogleda i ne vidi Jahve s nebesa.
51 Moje mi oko bol zadaje zbog kćeri svih mojega grada. 52 Uporno me k'o
pticu progone svi što me mrze, a bez razloga. 53 U jamu baciše moj život
i zatrpaše je kamenjem. 54 Voda mi dođe preko glave, rekoh sam sebi:
“Pogiboh!” 55 I tada zazvah ime tvoje, Jahve, iz najdublje jame. 56 Ti oču
moj glas: “Ne začepljuj uši svoje na vapaje moje.” 57 Bliz meni bijaše u
dan vapaja mog, govoraše: “Ne boj se!” 58 Ti si, Gospode, izborio pravdu
za dušu moju, ti si život moj izbavio. 59 Ti, Jahve, vidje kako me tlače,
dosudi mi pravdu. 60 Ti vidje svu osvetu njinu, sve podvale protiv mene.
61 Čuo si, Jahve, podrugivanje njihovo, sve podvale protiv mene. 62 Usne
protivnika mojih i misli njine protiv mene su cio dan. 63 Kad sjede, kad
ustaju, pogledaj samo: ja sam im pjesma-rugalica. 64 Vrati im, Jahve, milo

za drago, po djelu ruku njihovih. 65 Učini da srca im otvrdnu, udari ih prokletstvom svojim. 66 Goni ih gnjevno i sve ih istrijebi pod nebesima svojim, Jahve!

4

1 Jao, potamnje zlato, to suho zlato! Sveto se kamenje prosu na uglovima
svih ulica. 2 Sinovi sionski, nekoć cijenjeni kao najčišće zlato, ah, sada
ih cijene kao sudove glinske, kao djelo ruku lončarevih! 3 Čak i šakali
pružaju dojke i doje mladunčad, ali kćeri naroda moga postaše okrutne
kao nojevi u pustinji. 4 Jezik dojenčeta za nepce se lijepi od žeđi. Djeca
vape za kruhom, a nikog da im ga pruži. 5 Oni što se nekoć sladiše biranim
jelima ginu po ulicama; nekoć nošeni u grimizu, sada se valjaju po buništu.
6 Veći bijaše zločin Kćeri naroda moga od grijeha Sodome, što u tren oka
bi razorena, a ničija se ruka ne diže na nju. 7 Njeni mladići bijahu nekoć
čišći od snijega, bjelji od mlijeka, od koralja rumenija bijahu im tijela,
lice glatko k'o safir. 8 Sad im je obraz crnji od čađe, ne prepoznaju se
više na ulici. Koža im se lijepi za kosti, suha kao drvo. 9 Kako su sretni
oni što ih mač probode, sretniji od onih koje pomori glad; koji padaju,
iscrpljeni, jer im nedostaju plodovi zemljini. 10 Žene, tako nježne, kuhaše
djecu svoju, njima se hraniše za propasti Kćeri naroda moga. 11 Jahve
je utolio svoj bijes, izlio jarosnu srdžbu svoju, na Sionu raspirio požar
što sažiže i same temelje njegove. 12 Nisu vjerovali kraljevi zemaljski
ni svekoliko stanovništvo zemlje da će ugnjetač i neprijatelj ući na vrata
jeruzalemska - 13 zbog grijeha svojih prorokÄa, zbog bezakonja svećenikÄa
koji usred grada prolijevahu krv pravednikÄa! 14 K'o slijepi teturahu
ulicama, omašteni krvlju, te nitko nije smio da se takne odjeće njihove.
15 “Natrag, nečisti!” - viču im. “Natrag! Ne dirajte!” I tada pobjegoše
poganima, al' ne smjedoše ondje ostati. 16 Raspršilo ih lice Jahvino, on ih
više nije gledao. Ne poštuju više svećenikÄa, ne sažaljuju staraca. 17 Već
nam oči iščilješe iščekujući pomoć, ali uzalud; s kula naših zureć' u daljinu
očekivasmo narod koji nas ne može spasiti. 18 Vrebaju nam na korake da
ne hodamo po trgovima svojim. Bliži nam se kraj, navršili nam se dani,
naš konac dolazi. 19 Naši gonitelji bijahu brži od orlova na nebu; u planini
nas ganjahu, u pustinji dočekivahu u zasjedi. 20 Naš životni dah, Jahvin
pomazanik, pade u njihove jame - on za koga govorasmo: “U sjeni njegovoj
živjet ćemo među narodima.” 21 Raduj se i veseli se, Kćeri edomska, ti koja
živiš u zemlji Usu: doći će i do tebe čaša, opit ćeš se i razgoliti. 22 Tvoj
grijeh je iskupljen, Kćeri sionska, neće te više u izgnanstvo voditi. Kaznit
će opačinu tvoju, Kćeri edomska, razotkriti grijehe tvoje.

5

1 Spomeni se, Jahve, što nas je snašlo, pogledaj, vidi sramotu našu!
2 Baština naša pade u ruke strancima, domovi naši pripadoše tuđincima.
3 Siročad smo: oca nemamo, majke su nam kao udovice. 4 Vodu što pijemo
plaćamo novcem, i za drvo valja nam platiti. 5 Jaram nam je o vratu,
gone nas, iscrpljeni smo, ne daju nam predahnuti. 6 Pružamo ruke k
Egiptu i Asiriji da se kruha nasitimo. 7 Oci naši zgriješiše i više ih nema,
a mi nosimo krivice njihove. 8 Robovi nama zapovijedaju, a nitko da
nas izbavi iz ruku njihovih. 9 Kruh svoj donosimo izlažući život maču
u pustinji. 10 Koža nam gori kao peć užarena, ognjicom od plamena gladi.
11 Oskvrnuli su žene na Sionu i djevice u gradovima judejskim. 12 Svojim

su rukama vješali knezove, ni lica staračka nisu poštivali. 13 Mladići su
nosili žrvnjeve, djeca padala pod bremenom drva. 14 Starci su ostavili
vrata, mladići više ne sviraju na lirama. 15 Radosti nesta iz naših srdaca,
naš ples se pretvori u tugovanje. 16 Pao je vijenac s naše glave, jao nama
što zgriješismo! 17 Evo zašto nam srce boluje, evo zašto nam oči se zastiru:
18 zato što Gora sionska opustje i po njoj se šuljaju šakali. 19 Ali ti, Jahve,
ostaješ zauvijek, tvoj je prijesto od koljena do koljena. 20 Zašto da nas
zaboraviš zauvijek, da nas ostaviš za mnoge dane? 21 Vrati nas k sebi,
Jahve, obratit ćemo se, obnovi dane naše kao što nekoć bijahu. 22 Il' nas
hoćeš sasvim zabaciti i na nas se beskrajno srditi?

Ezekiel

1 Godine tridesete, četvrtoga mjeseca, petoga dana, kad bijah među
izgnanicima na rijeci Kebaru, otvoriše se nebesa i ja ugledah božanska
viđenja. 2 Petoga dana istoga mjeseca - godine pete otkako odvedoše u
izgnanstvo kralja Jojakima - 3 riječ Jahvina dođe Ezekielu, sinu Buzijevu,
svećeniku u zemlji kaldejskoj, na rijeci Kebaru. Spusti se na me ruka
Jahvina. 4 Pogledah, kad ono sa sjevera udario silan vihor, velik oblak,
bukteći oganj obavijen sjajem; usred njega, usred ognja, nešto nalik na
sjajnu kovinu. 5 Usred toga nešto kao četiri bića, obličjem slična čovjeku;
6 svako od njih sa četiri obraza, u svakoga četiri krila. 7 Noge im ravne, a
stopala kao u teleta; sijevahu poput glatke mjedi. 8 Ispod krila imahu na
sve četiri strane ruke čovječje. I svako od njih četvero imaše svoj obraz
i svoja krila. 9 Krila im se spajahu jedno s drugim. Idući, ne okretahu se:
svako se naprijed kretaše. 10 I u sva četiri bijaše lice čovječje; u sva četiri
zdesna lice lavlje; u sva četiri slijeva lice volujsko; i lice orlovsko u sva
četiri. 11 Krila im bijahu gore raskriljena. Svako imaše dva krila što se
spajahu i dva krila kojim tijelo pokrivahu. 12 I svako iđaše samo naprijed.
A iđahu onamo kamo ih je duh gonio. I ne okretahu se idući. 13 A posred
tih bića vidjelo se kao neko užareno ugljevlje, kao goruće zublje koje se
među njima kretahu; iz ognja sijevaše i munje bljeskahu. 14 Bića trčahu
i opet se vraćahu poput munje. 15 Dok ja promatrah, gle: na zemlji uza
svako od četiri bića po jedan točak. 16 Točkovi bijahu slični krizolitu, sva
četiri istoga oblika; oblikom i napravom bijahu kao da je jedan točak u
drugome. 17 U kretanju mogli su ići u sva četiri smjera a nisu se morali
okretati. 18 Naplatnice im bijahu visoke, a kad bolje promotrih, gle, na sve
strane pune očiju. 19 Kad bi bića krenula, krenuli bi s njima i točkovi; kad
bi se bića sa tla podigla, i točkovi se podizahu. 20 Kuda ih je duh gonio,
onuda se kretahu, a zajedno se s njima i točkovi podizali, jer duh bića
bijaše u točkovima. 21 Pa kad su bića krenula, i točkovi bi krenuli, a kad bi
se ona zaustavila, ustavljali se i točkovi; kad se ona sa tla dizahu, i točkovi
se s njima podizahu, jer duh bića bijaše u točkovima. 22 Nad glavama
bića bijaše nešto kao svod nebeski, nalik na sjajan prozirac, uzdignut
nad njihovim glavama. 23 A pod svodom raskriljena krila, jedno prema
drugome: svakome po dva krila pokrivahu tijelo. 24 Čuh lepet njihovih
krila kao huk velikih voda, kao glas Svesilnog, kao silan vihor, kao graju u
taboru. Kad bi se bića zaustavila, spustila bi krila. 25 Sa svoda nad njihovim
glavama čula se grmljavina. 26 Ispod svoda nad njihovim glavama bijaše
nešto kao kamen safir, poput prijestolja: na tom kao prijestolju, gore na
njemu, kao neki čovjek. 27 I vidjeh kao sjajnu kovinu, iznutra i uokolo
kao oganj; od njegovih bokova naviše i od njegovih bokova naniže nešto
poput ognja i blijeska na sve strane. 28 Taj blijesak na sve strane bijaše
poput duge što se za kišnih dana javlja u oblaku. To bijaše nešto kao slava
Jahvina. Vidjeh, padoh ničice i čuh glas koji mi govoraše.

2

1 I reče mi: “Sine čovječji, na noge se, da s tobom govorim!” 2 OI uđe u
me duh, kako mi progovori, te me podiže na noge i ja čuh glas onoga koji
mi govoraše. 3 I reče mi: “Sine čovječji, šaljem te k sinovima Izraelovim,

k narodu odmetničkom što se odvrže od mene. Oni i oci njihovi griješili su
protiv mene sve do dana današnjega. 4 Šaljem te k sinovima tvrdokorna
pogleda i okorjela srca. Reci im: Ovako govori Jahve Gospod! 5 I poslušali
oni ili ne poslušali - rod su odmetnički - neka znaju da je prorok među
vama. 6 A ti, sine čovječji, ne boj ih se i ne plaši se riječi njihovih: 'Trnje
te okružuje i sjediš među samim skorpijama.' Ne plaši se riječi njihovih i
ne boj se nimalo njihova pogleda jer oni su rod odmetnički. 7 Govori im
moje riječi, poslušali oni ili ne poslušali, jer rod su odmetnički. 8 A ti, sine
čovječji, poslušaj što ću ti sada reći: Ne budi odmetnik kao što su oni rod
odmetnički! Otvori usta i progutaj što ću ti sada dati!" 9 I pogledah, a to
ruka k meni ispružena i u njoj, gle, svitak knjige. 10 I razvi se knjiga preda
mnom: bijaše ispisana izvana i iznutra, a u njoj napisano: "Naricanje!
Jecanje! Jauk!"

3

1 I reče mi: "Sine čovječji, progutaj što je pred tobom! Pojedi taj svitak,
te idi i propovijedaj domu Izraelovu!" 2 Otvorih usta, a on mi dade da
progutam svitak 3 i reče: "Sine čovječji, nahrani trbuh i nasiti utrobu
svitkom što ti ga dajem!" I pojedoh ga, i bijaše mi u ustima sladak kao med.
4 Reče mi: "Sine čovječji, idi domu Izraelovu i prenesi mu moju poruku.
5 Ne šaljem te k narodu nepoznata jezika i nerazumljiva govora, već te
šaljem domu Izraelovu. 6 Ne šaljem te k mnogim narodima nepoznata
jezika i nerazumljiva govora koje ti ne bi mogao razumjeti. A kad bih te
k njima i poslao, oni bi te poslušali. 7 A dom te Izraelov neće poslušati,
jer ni mene ne sluša, jer dom je Izraelov tvrde glave i okorjela srca. 8 Evo,
zato ću sada otvrdnuti tvoje lice kao što je i njihovo i glavu ću tvoju učiniti
tvrdoglavom kao što je njihova. 9 I ne boj ih se i ne plaši, jer oni su rod
odmetnički!" 10 Reče mi: "Sine čovječji, sve riječi što ću ti reći uzmi k srcu i
poslušaj ih svojim ušima. 11 I hajde izgnanicima, sinovima svojega naroda,
i reci im: Ovako govori Jahve Gospod! - poslušali ili ne poslušali!" 12 Uto
me duh podiže i ja za sobom čuh silnu tutnjavu. Slava se Jahvina podigla
sa svojega mjesta. 13 Čuh lepet krila onih bića - udarahu jedno o drugo - i
snažnu škripu točkova što se s njima kretahu i zaglušnu jeku jakoga glasa.
14 Tada me duh prihvati i ponese. I ja iđah ogorčen i gnjevna srca, a ruka
me Jahvina čvrsto pritisla. 15 Tako stigoh u Tel Abib, k izgnanicima koji
življahu na rijeci Kebaru - onamo gdje se bijahu nastanili - te ostadoh među
njima sedam dana kao omamljen. 16 Poslije sedam dana dođe mi opet riječ
Jahvina: 17 "Sine čovječji, postavljam te za čuvara doma Izraelova. I ti ćeš
riječi iz mojih usta slušati i opominjat ćeš ih u moje ime. 18 Kad bezbožniku
reknem: 'Umrijet ćeš', a ti ga ne opomeneš i ne odvratiš od zla puta njegova
kako bi mu život spasio, on će umrijeti sa svojega bezakonja, ali ću ja od
tebe tražiti račun za krv njegovu. 19 A kad opomeneš bezbožnika, a on se
ne odvrati od bezakonja i od zla puta svojega, on će umrijeti zbog svoje
krivice, a ti ćeš spasiti svoj život. 20 Isto tako, odvrati li se pravednik od
svoje pravednosti i stane činiti nepravdu, postavit ću mu zamku i umrijet
će jer ga ti ne opomenu zbog njegova grijeha; umrijet će, i njegova se
pravedna djela više neće spominjati, ali ću od tebe tražiti račun za krv
njegovu. 21 Ako li ti pravednika opomeneš da ne griješi, i on zaista prestane
griješiti, živjet će jer je prihvatio opomenu, a i ti ćeš spasiti život svoj."
22 Ondje me opet zahvati ruka Jahvina i on mi reče: "Ustani i siđi u dolinu
da ondje s tobom govorim!" 23 Ustadoh tada i siđoh u dolinu, i gle: Slava

Jahvina stajaše ondje, slična Slavi koju vidjeh na rijeci Kebaru te padoh ničice. 24 Jahvin duh uđe u me, osovi me na noge i reče: “Idi i zatvori se u
domu svojemu! 25 Na te ću, evo, sine čovječji, staviti užad i svezati te i više
nećeš izlaziti. 26 I jezik ću ti zalijepiti za nepce te ćeš onijemjeti i nećeš ih
više karati, jer su rod odmetnički. 27 A kad ti ja progovorim, otvorit ću ti
usta i ti ćeš im reći: Ovako govori Jahve Gospod! I tko hoće slušati, neka
sluša, a tko neće, neka ne sluša, jer su rod odmetnički.

4

1 A ti, sine čovječji, uzmi opeku, postavi je preda se i nacrtaj na njoj
grad Jeruzalem. 2 Oko njega postavi opsadu, sagradi prema njemu utvrdu,
podigni nasip, iskopaj oko njega opkop, razvrstaj vojsku i porazmjesti
zidodere uokolo. 3 Zatim uzmi gvozdenu ploču i postavi je kao gvozden
bedem između sebe i grada te k njemu okreni lice, i bit će opsjednut.
Pritisni ga! To je znak domu Izraelovu! 4 Zatim lezi na svoju lijevu stranu
i stavi na se grijeh doma Izraelova: koliko dana budeš tako ležao, toliko
ćeš dana nositi njihov grijeh. 5 Dajem ti po dan za godine grijeha njihovih:
sto i devedeset dana nosit ćeš grijeh doma Izraelova. 6 A kad to završiš,
četrdeset ćeš dana ležati na desnoj strani da nosiš grijeh doma Judina;
dajem ti po dan za svaku godinu. 7 Tad okreni lice prema opsjedanom
Jeruzalemu, pruži golu desnicu i prorokuj protiv njega. 8 A ja ću te užetima
vezati da se ne možeš okretati s jedne strane na drugu dok ne navršiš dane
svoje opsade. 9 Uzmi pšenice, ječma, boba, leće, prosa i raži, stavi to u
jednu posudu i pripravi od toga sebi kruh. Jest ćeš ga onoliko dana koliko
budeš ležao na svojoj strani: sto i devedeset dana. 10 Jelo što ćeš ga jesti bit
će izmjereno; dvadeset šekela na dan; a jest ćeš ga u određeno vrijeme.
11 I vodu ćeš piti na mjeru: šestinu hina. Pit ćeš je u određeno vrijeme.
12 A jest ćeš pogaču od ječma što ćeš je pred njima ispeći na ljudskim
izmetinama.” 13 I reče: “Tako će sinovi Izraelovi jesti svoj nečisti kruh
među narodima među koje ću ih izagnati.” 14 Ja mu odgovorih: “Jao, Jahve
Gospode, gle, moja duša nije okaljana, jer se od djetinjstva još ne okusih
ničega uginulog ni rastrganog niti u moja usta ikad uđe meso nečisto.”
15 A on će: “Gle, dajem ti kravlju balegu umjesto ljudskih izmetina da na
njoj ispečeš kruh!” 16 Još mi reče: “Sine čovječji, uništit ću u Jeruzalemu
posljednju pričuvu kruha, i jest će kruh na mjeru i s tjeskobom, i pit će
vodu na mjeru i sa zebnjom. 17 Neka im nestane kruha i vode, neka usahnu
zbog bezakonja svojega i jedan za drugim neka poginu!

5

1 A ti, sine čovječji, uzmi mač naoštren, uzmi ga kao britvu brijačku i
obrij glavu i bradu. Zatim uzmi mjerice i porazdijeli. 2 Trećinu spali posred
grada ognjem kad se navrše dani tvoje opsade; trećinu uzmi i sasijeci
mačem oko grada; trećinu baci u vjetar - i svoj ću mač trgnuti na njih.
3 Uzmi malo i zaveži u skute haljine. 4 Od toga opet nešto uzmi, baci u
vatru i spali: odatle će se razgorjeti vatra svemu domu Izraelovu!” 5 Ovako
govori Jahve Gospod: “Ovo je Jeruzalem! Postavih ga u središte naroda,
okružih ga zemljama! 6 Ali se on odupro mojim naredbama većma nego
pogani, zakonima mojim većma nego zemlje koje ga okružuju.” 7 Stoga
ovako govori Jahve Gospod: “Buntovniji ste od naroda koji vas okružuju,
ne hodite po mojim zakonima i ne vršite ni mojih naredaba ni naredaba
okolnih naroda.” 8 Zato ovako govori Jahve Gospod: “Evo i mene protiv

tebe! Izvršit ću sud svoj nad tobom na oči svih naroda. 9 Zbog tvojih gadosti
učinit ću s tobom što još ne učinih nikada nit ću ikad učiniti: 10 posred
tebe očevi će jesti sinove, a sinovi očeve; izvršit ću sud svoj nad tobom
i sav ostatak tvoj predati svim vjetrovima! 11 Života mi moga! - riječ je
Jahve Gospoda - svakojakim grozotama i gadostima ti uistinu oskvrnu moje
Svetište. I ja ću sada brijati i oko se moje neće sažaliti i neću se smilovati:
12 trećina će tvojih žitelja posred tebe od kuge skončati i od gladi umrijeti;
trećina će oko tebe od mača pasti; trećinu ću predati vjetrovima - i mač ću
svoj trgnuti na njih! 13 Tako ću iskaliti gnjev svoj i smirit će se jarost moja
kad im se osvetim. I kad iskalim jarost svoju nad njima, spoznat će da sam
to ja, Jahve, u ljubomori svojoj bio rekao. 14 Opustošit ću te, izvrgnut ću
te ruglu naroda koji te okružuju, na oči svim prolaznicima. 15 Da, bit ćeš
na ruglo i sramotu, opomena i užas okolnim narodima kad izvršim protiv
tebe sve svoje sudove kažnjavajući gnjevno, jarosno. Ja, Jahve, rekoh! 16 I
kad na vas pustim ljute strijele gladi što zatiru, koje ću pustiti na vas da
vas uništim i glađu zatrem - uništit ću vam i posljednju pričuvu kruha.
17 A povrh gladi pustit ću na vas i divlje zvijeri koje će ti djecu rastrgati;
kuga će te i krv preplaviti: pod mač ću te svoj okrenuti. Ja, Jahve, rekoh!”

6

1 Tada mi dođe riječ Jahvina i reče: 2 “Sine čovječji, okreni lice prema
gorama Izraelovim i prorokuj protiv njih. 3 Reci: 'Gore Izraelove, čujte
riječ Jahve Gospoda! Ovako govori Jahve Gospod: Gore i brežuljci, jaruge
i doline, evo, spustit ću mač na vas i oborit ću uzvišice vaše! 4 Opustjet
će žrtvenici vaši i porušit će se stupovi vaši, a vaše poginule pred kumire
ću vam baciti. 5 Pobacat ću trupla sinova Izraelovih pred kumire njihove
i rasijat ću kosti vaše oko žrtvenika vaših! 6 Gdje god boravili, gradovi će
vaši biti opustošeni, uzvišice poharane, žrtvenici će vam opustjeti i biti
uništeni, kumiri će vaši biti oboreni i nestat će ih, stupovi će vaši biti
smrvljeni, sva će djela vaša propasti. 7 Među vas će padati poginuli, i znat
ćete da sam ja Jahve! 8 Ali ću ipak poštedjeti neke od vas: ti će među
narodima uteći maču kad se raspršite po zemljama. 9 Tada će se preživjeli
među vama spomenuti mene među narodima kamo budu odvedeni u
izgnanstvo, kad im slomim srce preljubničko što se odmetnulo od mene
i kad im iskopam preljubničke oči što pođoše za kumirima njihovim. I
tada će sami sebi omrznuti zbog nedjela što ih počiniše gadostima svojim.
10 I spoznat će da sam ja Jahve: nisam im zaludu govorio da ću ih udariti
svim tim zlom.'” 11 Ovako govori Jahve Gospod: “Pljesni rukama i lupni
nogama, te reci: Jao! zbog svih gadnih nedjela dom će Izraelov pasti od
mača, gladi i kuge! 12 Tko bude daleko, od kuge će umrijeti; tko bude blizu,
od mača će pasti, i tko bude opkoljen, od gladi će izdahnuti! Tako ću gnjev
iskaliti na njima 13 i spoznat će da sam ja Jahve kad im poginuli budu ležali
među kumirima oko žrtvenika na svakome povišem brežuljku, nad svim
vrhovima planinskim, pod svakim stablom zelenim, pod svakim hrastom
granatim, gdje se god prinosio ugodan miris kumirima njihovim. 14 Ruku
ću podići na njih i svu ću im zemlju pretvoriti u pustoš, od pustinje do
Rible, posvuda gdje borave! I spoznat će da sam ja Jahve!”

7

1 Opet mi dođe riječ Jahvina i reče: 2 “Ti, sine čovječji, reci: Ovako govori
Jahve Gospod zemlji Izraelovoj: 'Primiče se kraj: bliži se konac zemlji na

sve četiri strane svijeta! 3 Sada je i tebi kraj: gnjev ću svoj na te izliti,
sudit ću ti prema putovima tvojim i na te ću oboriti sve gadosti tvoje! 4 I
moje te oči neće požaliti, neću ti se smilovati, nego ću te nagraditi prema
putovima tvojim, tvoje će gadosti u tebi ostati. I znat ćete da sam ja Jahve.'"
5 Ovako govori Jahve: "Jedna nesreća, evo, dolazi! 6 Kraj dolazi, dolazi ti
kraj, evo, dolazi! 7 Kolo ti udesa dolazi, stanovniče zemlje! Dolazi tvoj čas,
bliži se dan: strava je, a ne radost u gorama. 8 Eto, uskoro ću na te izliti
gnjev i iskalit ću na tebi srdžbu svoju! Sudit ću ti prema putovima tvojim
i oborit ću na te sve gadosti tvoje. 9 I moje te oči neće požaliti, neću ti se
smilovati, nego ću ti platiti prema putovima tvojim i tvoje će gadosti u tebi
ostati! I spoznat ćete da sam ja Jahve koji bije. 10 Evo, evo dolazi, kolo
ti udesa dolazi, prut već cvjeta i oholost pupa, 11 a nasilje se podiže kao
žezlo bezbožnosti! I nitko neće ostati od njih, nitko od njihova mnoštva.
Ništa od njihove buke, nema u njima vrijednosti. 12 Ide vrijeme, bliži se
dan! Tko kupuje, neka se ne raduje, a tko prodaje, neka ne tuguje, jer se
gnjev izlijeva na sve bogatstvo njegovo. 13 Jer tko proda, neće više dobiti
što je prodao, i nitko neće bezakonjem ojačati život! 14 Trube trublje i sve
je spremno, ali nitko ne kreće u boj, jer gnjev se moj izlijeva na sve bučno
mnoštvo. 15 Vani - mač, a unutra - kuga i glad! I tko je u polju, od mača
će poginuti, a tko u gradu, glad će ga i kuga uništiti. 16 Koji uteku, sklonit
će se u gore kao dolinski golubovi, a ja ću ih sve istrijebiti, svakoga zbog
bezakonja njegova, 17 i sve će ruke klonuti, a koljena će svima malaksati.
18 U kostrijet će se odjenuti, trepet će ih obuzeti, sva će lica sramota pokriti,
sve će im glave oćelavjeti! 19 Srebro svoje pobacat će na ulice, a zlato će
smatrati izmetom: u dan srdžbe Jahvine ni srebro ni zlato neće ih izbaviti,
duše im neće moći nasititi ni trbuha napuniti, jer se o to spotakoše na
grijeh. 20 Uzoholiše se zbog divnoga nakita svojega; od njega napraviše
kumire - grozote i gadosti svoje: zato im ga pretvorih u izmet. 21 Dat ću
ga u ruke tuđincima da oplijene, razgrabe i oskvrnu. 22 Odvratit ću od
njih lice svoje: i neka se samo oskvrnjuje moja dragocjenost, neka u nju
uđu provalnici i neka je oskvrnu! 23 Spremaj lance, jer je zemlja puna
krvi i zločina koji zaslužuju smrt i grad prepun nasilja! 24 Zato ću dovesti
najgore narode da baštine njihove domove. Slomit ću oholost nasilnika, i
svetišta njihova bit će oskvrnjena. 25 Dolazi tjeskoba! Tražit će mir, a mira
biti neće! 26 Dolazit će nevolja za nevoljom, jedna zla vijest za drugom!
I tražit će se viđenje u proroka; u svećenika neće više biti Zakona ni u
starješina savjeta! 27 Kralj će protužiti, a kneza će spopasti užas i ruke će
puku zadrhtati, jer ću ih nagraditi prema putovima njihovim i sudit ću im
prema sudovima njihovim. I znat će da sam ja Jahve."

8

1 Godine šeste, šestoga mjeseca, petoga dana, dok sjeđah u svojoj
kući, a preda mnom starješine judejske, spusti se na me ruka Jahvina.
2 Pogledah, i gle: tu kao neki čovjek; od njegovih kao bokova naniže
oganj, a od njegovih kao bokova naviše bljeskanje, nešto poput usijane
kovine. 3 Ispruži nešto nalik na ruku i uhvati me za kosu na glavi. Uto
me duh podiže između zemlje i neba i ponese me u božanskome viđenju
u Jeruzalem, na ulaz unutrašnjih vrata, što su okrenuta prema sjeveru
gdje stoji kumir, ljubomora koja izaziva ljubomoru. 4 I gle, ondje bijaše
Slava Boga Izraelova, kao što je vidjeh u dolini. 5 I reče mi: "Sine čovječji,
podigni oči prema sjeveru!" I podigoh oči prema sjeveru. I gle, kumir,

ljubomora, bijaše i na sjeveru, kraj vrata žrtvenika, na strani prema ulazu.
6 I reče mi: “Sine čovječji, vidiš li što oni ovdje čine? Velike su to gnusobe
što ih dom Izraelov ovdje čini, samo da me udalji iz mojega Svetišta. A
vidjet ćeš i gorih gnusoba!” 7 I povede me do vrata predvorja. Pogledah,
i gle: u zidu pukotina. 8 I reče mi: “Sine čovječji, probij taj zid!” Probih
zid, a ono - ulaz! 9 I reče mi: “Uđi i pogledaj strahovite gadosti što se
ovdje čine!” 10 Uđoh i pogledah. I gle, svakojake slike gmazova i gnusnih
životinja - sve kumiri doma Izraelova, našarani na zidu, svuda uokolo. 11 A
pred tim kumirima sedamdesetorica ljudi od starješina doma Izraelova, i
među njima i Šafanov sin Jaazanija. I svakome od njih u ruci kadionica iz
koje se podiže oblak kada miomirisnoga. 12 I reče mi: “Sine čovječji, vidiš
li što u toj tami rade starješine doma Izraelova, svatko u svojoj oslikanoj
komori? I još govore: Jahve nas ne vidi jer je Jahve napustio zemlju!” 13 I
reče mi još: “A vidjet ćeš i gorih gnusoba što se ovdje čine!” 14 I povede
me do vrata Doma Jahvina što su okrenuta prema sjeveru. I gle, ondje
sjeđahu žene i oplakivahu Tamuza. 15 I reče mi: “Vidiš li, sine čovječji? A
vidjet ćeš i gorih gnusoba od ovih!” 16 I povede me u unutrašnje predvorje
Doma Jahvina. Ondje, na ulazu u Hekal Jahvin, između trijema i žrtvenika,
bijaše oko dvadeset i pet ljudi, okrenutih leđima Hekalu Jahvinu, a licem
prema istoku, i ondje se prema istoku klanjahu suncu. 17 I reče mi: “Vidiš
li to, sine čovječji? Malo li je domu Judinu svih ovih gnusoba što ih ovdje
čine, nego mi još zemlju pune i nasiljem, i ponovo me izazivaju i granama
pred nosom mašu? 18 Zato ću i ja sada postupiti s njima jarosno i oči se
moje više neće sažaliti i neću im se smilovati. I kad stanu iza glasa vikati
na moje uši, neću ih uslišiti.”

9

1 Tada zagrmje na moje uši i reče: “Kazne grada! Priđite svaka sa
svojim zatornim oružjem u ruci!” 2 I gle, dođoše šestorica ljudi s gornjih
vrata, što su okrenuta k sjeveru, svaki sa svojim zatornim oružjem u
ruci. Među njima bijaše i jedan odjeven u lan, s pisarskim priborom za
pojasom. Uđoše oni i stadoše uz tučani žrtvenik. 3 A Slava Boga Izraelova
vinu se s kerubina, nad kojima lebdijaše, prema pragu Doma. I pozva
čovjeka odjevena u lan, koji imaše za pojasom pisarski pribor, 4 te mu
reče: “Prođi gradom Jeruzalemom i znakom 'tau' obilježi čela sviju koji
tuguju i plaču zbog gnusoba što se u njemu čine!” 5 A drugima reče na
moje uši: “Pođite za njim gradom i ubijajte bez milosrđa. Oči vaše neka se
ne sažale i nemajte smilovanja. 6 Pobijte starce, mladiće, djevojke, djecu i
žene; istrijebite ih sve do posljednjega. Ali na kome bude znak 'tau', njega
ne dirajte. Počnite od mojega Svetišta!” I oni počeše od starješina koji
stajahu pred Domom. 7 I reče im: “Oskvrnite Dom moj i napunite mu
predvorje truplima! Krenite!” I oni izađoše te zaredaše ubijati gradom.
8 Dok su oni klali, ja ostadoh, bacih se ničice i zavapih: “Jao, Jahve Gospode!
Zar ćeš zaista uništiti sve što preostade od Izraela da iskališ svoj gnjev nad
Jeruzalemom?” 9 Reče mi: “Veoma je veliko bezakonje doma Izraelova i
doma Judina; zemlja je puna krvi, a grad krcat zločina. Govore: 'Jahve je
ostavio zemlju! Ne vidi Jahve!' 10 I zato se moje oči neće sažaliti i neću im
se smilovati: djela ću im njihova oboriti na glavu!” 11 I gle, čovjek odjeven
u lan, koji imaše za pojasom pisarski pribor, javi vijesti: “Učinih kako si
mi zapovjedio!”

10

1 Pogledah, i gle: na svodu nad glavama kreubinÄa pojavi se nešto kao
kamen safir, kao nekakvo prijestolje. 2 I prozbori čovjeku odjevenom u
lan: “Uđi među točkove pod kerubinima, uzmi pune pregršti žeravice
između kerubina i prospi je nad gradom!” - I on na moje oči uđe među
kerubine. 3 A kerubini stajahu s desne strane Doma kad čovjek uđe među
njih. I oblak ispuni sve unutrašnje predvorje, 4 a Slava Jahvina vinu se
s kerubinÄa prema pragu Doma. Dom se ispuni oblakom, a predvorje
napuni svjetlost Slave Jahvine. 5 Huka kerubinskih krila razliježe se
do vanjskoga predvorja, kao kad zagrmi glas Svevišnjega. 6 A kad on
zapovjedi čovjeku odjevenom u lan: “Uzmi ognja između točkova što
su pod kerubinima”, čovjek uđe i stade kraj točkova. 7 Jedan kerubin
pruži ruku prema ognju što bijaše među kerubinima, uze ga i stavi u ruke
čovjeku odjevenom u lan. On ga primi i iziđe. 8 A ispod kerubinskih
krila ukaza se nešto kao ruka čovječja. 9 Pogledah, i gle: uz kerubine
četiri točka, po jedan uza svakoga. A točkovi bijahu nalik na kamen
krizolit; 10 sva četiri istog oblika i kao da je jedan točak u drugome. 11 U
kretanju mogahu ići u sva četiri smjera, sve bez zakretanja. Kamo bi se
glava usmjerila, onamo bi krenuli, a da se, krećući se, nisu morali okretati.
12 Cijelo tijelo u kerubinÄa - leđa, ruke, krila i sva četiri točka njihova -
sve im bijaše posvud naokolo puno očiju. 13 A točkovi, koliko sam čuo,
zvahu se “Kovitlac”. 14 Svaki imaše po četiri lica: lice prvoga kerubinsko,
lice drugoga čovječje, a u trećega lice lavlje, u četvrtoga orlovsko. 15 Tada
se kerubini podigoše u visine. Bijahu to ista bića što ih vidjeh na rijeci
Kebaru. 16 Kad bi kerubini krenuli, krenuli bi i točkovi uz njih, kad bi
kerubini krilima mahnuli da se od zemlje podignu, točkovi se ne bi od
njih odmicali. 17 Kad bi se zaustavili, i točkovi bi stali; a kad bi se sa
zemlje podigli, i točkovi se podizahu, jer duh bića bijaše u njima. 18 Uto se
Slava Jahvina vinu s praga Doma i stade nad kerubinima. 19 Tada kerubini
raširiše krila i podigoše se sa zemlje pred mojim očima. A kad oni krenuše,
i točkovi za njima krenuše. I zaustaviše se nad istočnim vratima Doma
Jahvina, a Slava Boga Izraelova bijaše nad njima. 20 Bijahu to ista bića što
ih vidjeh pred Bogom Izraelovim na rijeci Kebaru. I tako spoznah da ono
bijahu kerubini. 21 U svakoga po četiri lica i po četiri krila, a pod krilima
nešto kao ruka čovječja. 22 Lica im ista kao ona što ih vidjeh na rijeci
Kebaru. I svako se naprijed kretaše.

11

1 Tada se duh podiže i ponese me do istočnih vrata Doma Jahvina, što
su okrenuta k istoku. I gle: na ulazu vrata dvadeset i pet ljudi, među
kojima vidjeh i Jaazaniju, sina Azurova, i Pelatju, sina Benajina, knezove
narodne. 2 I reče mi: “Sine čovječji, evo ljudi koji smišljaju opačine i koji
u ovom gradu daju zle savjete: 3 'Nije li čas da gradimo domove? Ovaj
je grad kotao, a mi smo meso.' 4 Zato prorokuj protiv njih, prorokuj, sine
čovječji!” 5 I duh Jahvin siđe nada me i kaza mi: “Reci: Ovako veli Jahve
Gospod: 'Ne govoriš li tako, dome Izraelov? Ali ja poznajem misli vašega
srca! 6 Množite ubojstva u ovome gradu i njegove ulice punite truplima.'
7 Zato ovako govori Jahve Gospod: 'Oni koje vi probodoste i razbacaste po
gradu - oni su meso, a grad je kotao. Zato ću vas ja izvesti sada iz njega. 8 Od
mača strahujete, i mač ću na vas dovesti - riječ je Jahve Gospoda! 9 Izvest
ću vas iz grada i predati vas u ruke tuđincima, i sud ću svoj izvršiti nad

vama: 10 od mača ćete pasti! Na međi Izraelovoj sudit ću vam, i tada ćete
znati da sam ja Jahve! 11 A ovaj grad više vam neće biti kotao i vi nećete
biti meso njegovo. Na međi Izraelovoj sudit ću vam, 12 i tada ćete znati da
sam ja Jahve po čijim uredbama ne živjeste i čijih zakona ne izvršavaste,
nego živjeste po zakonima okolnih naroda!'" 13 Dok ja tako prorokovah,
umrije Pelatja, sin Benajin. I ja padoh ničice te zavapih iz svega glasa:
"Jao, Jahve Gospode, zar ćeš doista uništiti sav Ostatak doma Izraelova?"
14 I dođe mi riječ Jahvina: 15 "Sine čovječji, tvojoj braći, i tvojim rođacima,
i svem domu Izraelovu Jeruzalemci govore: 'Daleko ste od Jahve! Nama
je ova zemlja dana u posjed!' 16 Zato im reci: Ovako govori Jahve Gospod:
'Ako ih i odagnah među daleke narode, ako ih i rasprših po zemljama, ja
ću im sam uskoro biti Svetište u zemljama u kojima se nalaze.' 17 Stoga im
reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Sabrat ću vas iz narodÄa, vratit ću vas iz
zemalja u kojima ste bili raspršeni i dat ću vam opet zemlju Izraelovu! 18 I
kad se u nju vrate, istrijebit će iz nje sve grozote i gadosti. 19 I ja ću im dati
novo srce i nov ću duh udahnuti u njih: iščupat ću iz njih njihovo kameno
srce i stavit ću u njih srce od mesa, 20 da hode po mojim naredbama i da
čuvaju i vrše sve moje zakone. I bit će oni moj narod, a ja Bog njihov!
21 A onima kojima srce hodi za grozotama i gadostima oborit ću na glavu
njihov put' - riječ je Jahve Gospoda." 22 Kerubini podigoše krila i točkovi
se digoše za njima, a Slava Boga Izraelova lebdijaše nad njima. 23 Slava se
Jahvina vinu iz grada i zaustavi se na gori, istočno od grada. 24 A mene
duh podiže i ponese duhom Božjim k izgnanicima u zemlju kaldejsku. I
iščeznu viđenje koje gledah. 25 I pripovjedih izgnanicima sve što mi Jahve
bijaše objavio.

12

1 Opet mi dođe riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji! Ti boraviš u rodu
odmetničkom koji ima oči, a ne vidi, uši ima, a ne čuje, jer su rod
odmetnički. 3 Zato, sine čovječji, spremi izgnanički zavežljaj i njima na oči
obdan se seli: seli se iz svojega mjesta u drugo, ne bi li uvidjeli da su rod
odmetnički. 4 Obdan, njima na oči, iznesi zavežljaj, zavežljaj izgnanički,
a iziđi obnoć na njihove oči kao što se odlazi u izgnanstvo. 5 Njima na oči
prokopaj zid i kroza nj izađi. 6 I njima na oči vrgni zavežljaj na ramena
i po mrkloj noći iziđi. Pokrij lice da ne vidiš zemlju, jer te postavih kao
znamenje domu Izraelovu!" 7 Učinih kako mi bijaše zapovjeđeno: obdan
iznesoh zavežljaj, zavežljaj izgnanički, a obnoć prokopah zid rukama i
njima na oči po mrkloj noći vrgoh zavežljaj na ramena. 8 Ujutro mi dođe
riječ Jahvina: 9 "Sine čovječji, zapita li te dom Izraelov, dom odmetnički:
'Što to radiš?' 10 ti mu reci: 'Ovako govori Jahve Gospod! Ovo je proroštvo
knezu jeruzalemskom i svemu domu Izraelovu koji je u Jeruzalemu.'
11 Reci: 'Ja sam vam znamenje! Kako ja uradih, tako će biti njima: svi
ćete se morati seliti u izgnanstvo! 12 Knez njihov morat će vrći zavežljaj
na ramena i po mrkloj noći izaći. Prokopat će zid da izađe kroza nj i lice
će pokriti rukama da očima ne vidi zemlje. 13 Ja ću mu razapeti mrežu, i
uhvatit će se u moju zamku, i odvest ću ga u Babilon, u zemlju kaldejsku.
Ali je on neće ugledati i ondje će život ostaviti. 14 A sve one oko njega,
pomagače i čete, raspršit ću u sve vjetrove i svoj mač ću trgnuti na njih.
15 A kad ih raspršim među narode i rasijem po zemljama, znat će da sam
ja Jahve. 16 Ipak, ostavit ću nekolicinu koji će umaći maču, gladi i kugi,
da među narodima kamo prispiju pripovijedaju svoje gadosti; neka se zna

da sam ja Jahve.'" 17 I dođe mi riječ Jahvina: 18 "Sine čovječji, jedi kruha
zabrinuto i pij vode sa zebnjom i sa strepnjom! 19 I reci puku zemlje:
'Ovako govori Jahve Gospod Jeruzalemcima u zemlji Izraelovoj: Zabrinuto
će jesti kruha i sa strepnjom piti vode, jer će im zemlja opustjeti i ostat će
bez igdje ičega s bezakonja žitelja svojih. 20 I svi gradovi, sada napučeni,
bit će poharani, a sva zemlja opustošena. I znat će da sam ja Jahve!'" 21 I
dođe mi riječ Jahvina: 22 "Sine čovječji, kakve su vam to priče o zemlji
Izraelovoj? Govori se: 'Gle, prolaze dani, a od proroštva ništa!' 23 Zato
im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Dokončat ću te priče i neće se više
ponavljati u Izraelu.' Reci im: 'Bliže se već dani i sva će se proroštva
moja ispuniti! 24 Jer neće više biti u domu Izraelovu varavih viđenja, ni
lažnih proroštava kojima ljude bijahu zavodili. 25 Jer što ja, Jahve Gospod,
govorim, to će i biti, i riječ se neće odgoditi! Da! Još za vaših dana,
rode odmetnički, riječ ću izgovoriti i izvršiti.' Tako govori Jahve Gospod!"
26 I dođe mi riječ Jahvina: 27 "Sine čovječji! Evo što se govori u domu
Izraelovu: 'Viđenje što ga ovaj ugleda za dane je daleke! Prorokuje za
daleka vremena!' 28 Zato im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Nijedna
riječ moja neće se više odgoditi! Što rekoh, rečeno je, i sve će se ispuniti!'
- riječ je Jahve Gospoda."

13

1 I opet mi dođe riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji! Prorokuj protiv onih
koji se grade prorocima u Izraelu! 3 Reci tim prorocima koji prorokuju
po svojoj glavi: 'Čujte riječ Jahvinu! Ovako govori Jahve Gospod: Jao
prorocima bezumnim koji duh svoj slijede a ništa ne vide! 4 Ti su tvoji
proroci, Izraele, kao lisice usred ruševina. 5 Vi se ne popeste na proboje
i ne zidaste zida oko doma Izraelova da se održi u boju u dan Jahvin.
6 Viđenja su njihova isprazna, i lažna su njihova proricanja. Govore 'Riječ
Jahvina!' - a Jahve ih nije poslao. I još očekuju da će im se riječi ispuniti.
7 Zar ne vidite da su vam viđenja isprazna i da su vam lažna proricanja kad
govorite 'Riječ Jahvina!' - a ja nisam govorio.' 8 Stoga ovako govori Jahve
Gospod: 'Zato što govorite isprazno i laž vidite, evo me protiv vas' - riječ je
Jahve Gospoda! 9 Evo, ruka moja bit će protiv proroka koji vide isprazno
i laž proriču: neće više biti u zboru mojega naroda, neće biti upisani u
knjigu doma Izraelova, nikad više neće stupiti na tlo Izraelovo! I znat
će da sam ja Jahve Gospod! 10 Jer narod moj obmanjuju govoreći 'Mir'
kad mira nema. I dok jedni hoće da se zid utvrdi, oni hoće da se samo
ožbuka. 11 Reci onima koji hoće da se samo ožbuka: 'Past će!' Udarit
će silan pljusak, oborit ću na nj grÓad kao kamenje, bjesnjet će olujni
vihori. 12 Evo, zid će pasti! Neće li vas tada pitati: 'Gdje vam je sada žbuka
kojom ste ga ožbukali?' 13 Zato ovako govori Jahve Gospod: 'U svojoj jarosti
razbjesnit ću olujne vihore, u srdžbi ću svojoj udariti silnim pljuskom da ga
zatrem, u gnjevu ću na nj oboriti grÓad kao kamenje. 14 Obalit ću zid što
ga vi žbukom ožbukaste, na zemlju ću ga oboriti da mu se razgole temelji.
Past će zid, i vi ćete pod njim izginuti! Tada ćete znati da sam ja Jahve!
15 Tako ću iskaliti gnjev nad zidom i nad onima koji ga žbukom ožbukaše.
A vama ću reći: Nema više zida! Nema onih koji ga žbukom ožbukaše.
16 Nema izraelskih proroka koji Jeruzalemu proricahu i koji mu mir vidješe
kad mira ne bijaše.' Tako govori Jahve Gospod." 17 "Sine čovječji, okreni
lice protiv kćeri svojega naroda koje prorokuju po svojoj glavi! Prorokuj
protiv njih: 18 Ovako govori Jahve Gospod: 'Jao onima koje vezu poveze

za svačije ruke i koje prave prijevjese za glave svake veličine da ulove
duše! Mislite li uloviti sve duše mojega naroda a svoje duše sačuvati žive?
19 Obeščašćujete me pred mojim narodom za šaku ječma, za zalogaj kruha,
ubijajući duše koje ne bi trebale da umru, a spasavajući one koje ne bi
trebale da žive; i obmanjujete tako narod moj koji rado sluša vaše laži.'
20 Zato ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me protiv vaših poveza kojima
lovite duše kao ptice! Rastrgat ću sve to na vašim rukama i oslobodit ću
duše koje time hvatate kao ptice! 21 Poderat ću vaše prijevjese i oslobodit
ću svoj narod da ne bude više plijen vaših ruku. I znat ćete da sam ja Jahve!
22 Jer vi lažju ražalostiste srce pravednika, koje ja ražalostiti ne htjedoh,
a okrijepiste ruke bezbožnika da se ne obrati od zla puta bezbožničkog pa
da život spasi. 23 Zato nećete više vidjeti isprazno niti ćete laž proricati:
ja ću osloboditi narod svoj iz vaših ruku. I znat ćete da sam ja Jahve!'"

14

1 Uto k meni dođoše neki od starješina Izraelovih i sjedoše preda me. 2 I
dođe mi riječ Jahvina: 3 "Sine čovječji! Ti ljudi nose kumire u srcu i upiru
oči u ono što ih na grijeh potiče. Pa zar da trpim da u mene traže savjeta?
4 Zato im reci: Ovako govori Jahve Gospod: 'Tko god iz doma Izraelova nosi
u srcu kumire i upire oči u ono što ga na grijeh potiče, a dolazi k proroku,
ja, Jahve, odgovorit ću mu prema mnoštvu njegovih kumira, 5 da uhvatim
za srce dom Izraelov koji se zbog idola svojih odmetnu od mene.' 6 Zato
reci domu Izraelovu: Ovako govori Jahve Gospod: 'Obratite se, odvratite
se od kumira svojih! Odvratite lice od gnusoba svojih! 7 Jer tko se god iz
doma Izraelova i od došljaka koji se nastaniše u Izraelu odmetne od mene i
u srcu nosi kumire i upire oči u ono što ga potiče na grijeh, pa unatoč tome
dođe k proroku da preko njega u mene traži savjeta, njemu ću ja, Jahve,
sam odgovoriti; 8 okrenut ću se protiv njega i učinit ću od njega poslovičan
primjer: iskorijenit ću ga iz svojega naroda! I znat ćete da sam ja Jahve.
9 Ako li se prorok dadne zavesti i progovori, bilo bi to kao da sam ja, Jahve,
zaveo toga proroka: ruku ću podići na njega i iskorijenit ću ga iz svojega
naroda izraelskoga. 10 Obojica će podjednako snositi grijeh svoj: grijeh
prorokov jednak je grijehu onoga koji je u njega tražio savjeta. 11 I tako
se dom Izraelov više neće odmetati od mene i neće se više kaljati svojim
opačinama: on će biti narod moj, a ja ću biti njegov Bog' - riječ je Jahve
Gospoda." 12 I dođe mi riječ Jahvina: 13 "Sine čovječji, zgriješi li koja zemlja
protiv mene nevjerom i ja podignem ruku na nju te joj uništim i posljednju
pričuvu kruha i pustim na nju glad da zatrem u njoj sve ljude i stoku;
14 preostanu li u njoj samo tri čovjeka - Noa, Daniel i Job - ti će se svojom
pravednošću spasiti - riječ je Jahve Gospoda. 15 Također, ako na tu zemlju
pustim divlje zvijeri da joj djecu unište a nju pretvore u pustinju, kojom se
zbog zvijeri više nitko neće usuditi proći; 16 preostanu li u njoj samo ta tri
čovjeka, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - oni neće spasiti ni sinova
ni kćeri nego samo sebe, a zemlja će njihova postati prava pustinja. 17 Ili,
ako ja trgnem mač na tu zemlju govoreći: 'Maču, prođi ovom zemljom!' da
istrijebim u njoj sve ljude i stoku, 18 a u njoj se nađu samo ona tri čovjeka,
života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - oni neće spasiti ni sinova ni kćeri
nego samo sebe. 19 Ili, ako ja pošaljem na tu zemlju kugu te izlijem na nju
gnjev i pokolj da zatrem u njoj sve ljude i stoku, 20 a u njoj preostanu samo
ona tri čovjeka, Noa, Daniel i Job, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda
- oni neće spasiti ni sinova ni kćeri nego samo sebe svojom pravednošću."

21 Ovako govori Jahve Gospod: “Ipak, ako na Jeruzalem pustim sva svoja
četiri ljuta biča - mač, glad, divlju zvjerad i kugu - da zatrem u njemu sve
ljude i stoku, 22 u njemu će ipak preživjeti Ostatak koji će spasiti sinove i
kćeri. I evo, oni će doći k vama da vidite njihovo vladanje i njihova djela
i da se utješite, jer ćete upoznati: što god poduzeh protiv Jeruzalema, ne
učinih bez razloga. 23 Da, kad vidite njihovo vladanje i njihova djela, utješit
ćete se, jer ćete upoznati da ne učinih bez razloga što god poduzeh protiv
Jeruzalema - riječ je Jahve Gospoda.”

15

1 I dođe mi riječ Jahvina: 2 “Sine čovječji! U čemu je trs loze bolji od
drugih šumskih drveta? 3 Služi li da se od njega štogod načini? Djelja li se
od njega klin da se o njega što objesi? 4 Gle, baca se u oganj da izgori: kad
mu oganj sažeže oba kraja i sredinu spali, može li još čemu poslužiti? 5 Eto,
ni onda kad bijaše čitav ništa se od njega ne mogaše načiniti. Pa kako će,
dakle, čemu poslužiti kad ga plamen sažga?” 6 Zato ovako govori Jahve
Gospod: “Kao što sam trs loze, među drugim drvetima, bacio u oganj da
izgori, tako ću postupati i s Jeruzalemcima! 7 Upravit ću lice svoje na njih,
i kada se iz jednog ognja izbave, drugi će ih proždrijeti. I spoznat ćete da
sam ja Jahve kad lice svoje upravim na njih 8 i svu im zemlju opustošim
jer mi bijahu nevjerni! - riječ je Jahve Gospoda.”

16

1 I dođe mi riječ Jahvina: 2 Sine čovječji! Pokaži Jeruzalemu sve gadosti
njegove! 3 Reci: Ovako Jahve Gospod govori Jeruzalemu, nevjernici:
'Podrijetlom i rodom iz zemlje si kanaanske, otac ti Amorejac, mati
Hetitkinja. 4 Kad si svijet ugledala, na dan rođenja tvojega pupka ti ne
odrezaše niti te vodom opraše da te očiste; solju te ne osoliše niti te
povojima poviše. 5 Nijedno se oko na te ne sažali niti se tko smilova da
ti to učini, nego te na dan rođenja tvojega gadnu baciše napolje. 6 A ja
prođoh kraj tebe i vidjeh gdje se koprcaš u krvi. I rekoh ti dok si još u krvi
bila: 'Živi!' U krvi ti tvojoj rekoh: 'Živi! 7 Razrasti se kao izdanak u polju!'
I umnožih te, i ti se razraste i velika postade, i dođe vrijeme da sazreš.
Dojke ti se raspupale, kosa ti narasla, ali si još gola i naga bila. 8 Prođoh
kraj tebe i u te se zagledah: i gle, dob tvoja - dob je ljubavi! Raširih na te
skute svoje i pokrih ti golotinju. Prisegoh ti i sklopih Savez s tobom - riječ
je Jahve Gospoda - i ti moja postade. 9 Okupah te u vodi, krv saprah s tebe i
uljem te pomazah. 10 Obukoh te u šarene haljine, na noge ti obuh sandale
od fine kože; opasah te bezom i pokrih te prijevjesom svilenim. 11 Uresih te
nakitima: na ruke ti stavih narukvice, oko vrata ogrlice; 12 prstenom ti nos
uresih, uši naušnicama, a glavu ti ovjenčah vijencem najljepšim. 13 I tako
se sva u srebru i zlatu pojavi, u haljini od beza, svilom izvezenoj. Za hranu
ti dadoh najfinije brašno, med i ulje. Bila si tako lijepa, prelijepa, za kraljicu
podobna! 14 Glas o ljepoti tvojoj puče među narodima, jer ti bijaše tako
lijepa u nakitu mojem što ga djenuh na tebe - riječ je Jahve Gospoda. 15 Ali
te ljepota tvoja zanijela, zbog glasa se svojega bludu podade: blud si svoj
nudila obilno svakom prolazniku, njegova si bila. 16 Od haljina si svojih
šarene uzvišice pravila i na njima se bludu odavala ... 17 I nakite uze zlatne
i srebrne, kojima te ja bijah uresio, i od njih načini sebi muške likove da
s njima bludničiš. 18 Uze šarene, vezene haljine da njima odjeneš kumire
svoje i njima si prinosila moje ulje i moj kad. 19 A hranu što ti je dadoh

- najfinije brašno, med i ulje kojima te hranjah - pred njih si stavljala na
ugodan miris. Da, tako to bijaše - riječ je Jahve Gospoda! 20 Sinove si svoje
i kćeri uzimala koje meni porodi i njima ih za hranu klala. Malo ti bijaše
tvoga bludničenja, 21 pa si čak i djecu moju davala da se njima na čast kroz
oganj provedu! 22 U svim tim gnusobama i bludu svojemu ne spomenu se
dana mladosti svoje, kad si se gola i naga u krvi svojoj koprcala. 23 I povrh
svega zla - Jao! Jao! riječ je Jahve Gospoda - 24 sagradi sebi humke, posvud
diže uzvišice. 25 Na svim raskršćima podiže uzvišice i na njima blatiš svoju
ljepotu, nudiš se svakom prolazniku množeć' svoje bludničenje. 26 Bludu
se podade sa sinovima Egipta, snažna tijela, bludničenje si množila da me
razjariš. 27 Zato, evo, ruku digoh na te, smanjivši ti obrok hrane i predavši
te bijesu tvojih mrziteljica, kćeri filistejskih, koje se stide sramotnoga tvojeg
vladanja. 28 Tjerala si blud i sa sinovima Asira i nisi se zasitila; i s njima
si blud tjerala, ali se nisi zasitila. 29 Umnožila si bludničenje svoje i sa
zemljom kanaanskom, sa zemljom kaldejskom, ali se ni onda nisi zasitila.
30 O, kako li slabo bijaše tvoje srce - riječ je Jahve Gospoda - kad činjaše
ono što rade bludnice najrazvratnije. 31 Na svim raskrsnicama humak sebi
podiže, posvuda sagradi sebi uzvišice. Ali ne kao druge bludnice, jer si
prezirala plaću bludničku, 32 nego kao preljubnica: mjesto muža, strance
si primala. 33 Svima se bludnicama plaća, a ti si sama ljubavnike svoje
plaćala i još si ih u bludnosti svojoj darovima mamila da ti dođu odasvuda.
34 Ti bijaše bludnica kakvih nema: nitko za tobom nije trčao da s tobom
blud provodi, nego si sama davala plaću bludničku, a nisu je tebi plaćali.
Toliko si bila opaka! 35 Stoga, razvratnice, čuj riječ Jahvinu: 36 Ovako govori
Jahve Gospod: Jer si svlačila svoju sramotu i u bludu golotinju otkrivala
pred svima svojim ljubavnicima i gnusnim kumirima, i zbog krvi svojih
sinova što si ih njima prinosila, 37 evo, skupit ću sve tvoje ljubavnike s
kojima si se naslađivala, sve koje si voljela i koje si mrzila, skupit ću ih
odasvud protiv tebe i razotkriti im tvoju golotinju, neka vide sramotu tvoju.
38 Sudit ću ti kao što se sudi preljubnicama i krvnicama i predati te bijesu
njihovu. 39 Predat ću te u ruke njihove da poruše tvoje humke, da razore
uzvišice tvoje. I zderat će sa tebe haljine, oteti nakit i ostaviti te golu,
sasvim nagu. 40 A zatim će na te dovesti svjetinu da te kamenuje i da te
sasiječe mačevima. 41 Kuće će ti ognjem spaliti i naočigled svim ženama
izvršiti pravdu nad tobom. Tako ću dokrajčiti tvoje bludničenje, nećeš
više davati plaću bludničku. 42 Iskalit ću gnjev svoj nad tobom i povući
ću svoju ljubomoru od tebe. Smirit ću se i neću se više gnjeviti. 43 I jer
se ne spomenu svoje mladosti, već me svim tim izazivaše, oborit ću ti
na glavu sve postupke tvoje - riječ je Jahve Gospoda: nećeš više dodavati
bestidnosti na sve svoje gadosti! 44 I sastavljač poslovica narugat će ti se
poslovicom: 'Kakva mati, takva kći.' 45 Prava si kći svoje matere, koja ostavi
muža i djecu; sestra si sestara svojih, koje ostaviše muževe svoje i djecu:
Hetitkinja vam mati bijaše, otac Amorejac: 46 Samarija, sestra tvoja starija,
sa svojim kćerima tebi slijeva stoji; Sodoma, tvoja mlađa sestra, sa kćerima
svojim zdesna ti stoji. 47 A ti ne samo da si njihovim putem hodila i činila
njihove gadosti - to bi tebi bilo premalo - već bijaše od njih pokvarenija
na svojim putovima. 48 Života mi mojega - riječ je Jahve Gospoda - tvoja
sestra Sodoma sa svojim kćerima ne učini što si ti počinila zajedno sa
kćerima svojim. 49 Evo opačina sestre tvoje Sodome: gizdavo, u izobilju
kruha i bezbrižno življaše ona i kćeri njezine, a sirotinju i bijednike ne
pomagahu. 50 Uzoholiše se i gadosti pred očima mojim činjahu, i zato ih

zatrijeh, kao što vidje! 51 A sestra ti Samarija ne počini ni polovicu grijeha
tvojih, i tako ti počini više gadosti nego one obje zajedno, opravdavši sestre
svoje svojim gadostima. 52 Zato snosi sad sramotu grijeha kojima si sestre
svoje opravdala; zbog grijeha kojima se više od njih nagrdi, one izađoše
pravednije. Postidi se, dakle, i snosi sramotu svoju kojom sestre opravda.
53 A ja ću okrenuti udes njihov, udes Sodome i kćeri njenih, udes Samarije
i kćeri njenih; i tvoj ću udes okrenuti među njima, 54 da snosiš sramotu
svoju i da se postidiš za sve što si počinila, njima na utjehu. 55 Sestra tvoja
Sodoma i kćeri njene vratit će se u stanje prijašnje; sestra tvoja Samarija
i kćeri njene vratit će se u stanje prijašnje; ali i ti i kćeri tvoje vratit ćete
se u stanje prijašnje. 56 Zar se nije spominjala sestra tvoja Sodoma dok ti
bijaše ponosita, 57 prije negoli se golotinja tvoja otkrila? Budi sada za ruglo
kćerima edomskim, susjedama njenim i kćerima filistejskim koje ti se sa
svih strana rugaju. 58 Snosi, dakle, svoju sramotu i svoje gadosti - riječ je
Jahve Gospoda!' 59 Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Postupit ću s tobom
onako kako ti učini kad pogazi zakletvu i raskinu Savez. 60 Ali ću se ja ipak
spomenuti svojega Saveza s tobom što ga sklopih u dane mladosti tvoje i
uspostavit ću s tobom Savez vječan. 61 I ti ćeš se opomenuti svojih putova
i postidjet ćeš se kad primiš svoje sestre, stariju i mlađu, koje ću ti dati za
kćeri, ali ne snagom tvog Saveza. 62 Sklopit ću s tobom savez svoj i znat
ćeš da sam ja Jahve, 63 da se opomeneš i da se postidiš i da od sramote više
ne otvoriš usta kad ti oprostim sve što učini! To je riječ Jahve Gospoda.'"

17

1 Dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, smisli zagonetku i iznesi
prispodobu domu Izraelovu! Reci: 3 'Ovako govori Jahve Gospod: Velik
orao, velikih krila, duga perja, gusta, šarena paperja, doletje na Libanon
i zgrabi cedrov vrh; 4 odlomi mu najvišu grančicu, odnese je u zemlju
trgovaca i spusti je u grad prodavača. 5 Onda uze izdanak iz zemlje, u
plodnu ga njivu posadi, kraj obilnih voda stavi, kao vrbu usadi. 6 Izdanak
proklija, bujan izbi čokot, onizak izraste, mladice mu k orlu segnuše, a
pod njim mu žilje bješe; u bujan se razvi čokot, potjera izdanke, mladice
razgrana. 7 Bijaše i drugi orao, velik i velikih krila, gusta perja. I gle, čokot
k njemu žilje pruži, k njemu upravi grančice svoje da ga natapa bolje od
tla u koje bi zasađen. 8 Na plodnoj njivi, kraj obilnih voda, bješe zasađen:
mogao je tjerat' mladice, uroditi rodom, k'o veličanstveni trs izrasti.' 9 Reci:
'Ovako govori Jahve Gospod: Hoće l' uspijevati? Neće l' mu orao sve žilje
izguliti? Neće l' mu sve plodove potrgati? Neće l' mu sve mladice, čim
izbiju, sasušiti? Da, i bez snažne mišice, i bez mnoštva naroda, iščupat
će ga iz korijena! 10 Gle, zasađen je! Hoće l' uspijevati? Čim ga takne
istočnjak, neće l' sav usahnuti? Da, na lijehama iz kojih niče uvenut će.'"
11 Dođe mi riječ Jahvina: 12 "Reci domu odmetničkome: 'Zar ne znate što
ovo znači?' Reci im: 'Eto, dođe kralj babilonski u Jeruzalem, zarobi mu
kralja i sve knezove, odvede ih k sebi u Babilon. 13 Odvede i izdanak iz
kraljevskoga koljena, sklopi s njima savez i zakletvom se obveza, pošto
odvede sve mogućnike iz zemlje, 14 da će kraljevstvo ostati neznatno i da
se neće dizati, nego će čuvati i držati savez s njime. 15 Ali se on od njega
odmetnu; poslanike uputi u Egipat, tražeći od njega konje i jaku vojsku.
Hoće li uspjeti? Može li umaći onaj tko tako radi? Raskinu savez, pa da
umakne? 16 Života mi moga, riječ je Jahve Gospoda: jer prezre zakletvu
kralja koji ga na prijestolje posadi i razvrže savez s njime, u njegovoj će

zemlji umrijeti, usred Babilona! 17 Svojom silnom vojskom i mnoštvom
naroda faraon mu neće pomoći u boju kad onaj digne nasipe i sagradi
kule opsadne da mu zatre mnogo ljudstvo. 18 Prezreo je zakletvu, razvrgao
savez. Da, iako ruku bijaše dao, sve to učini! Ne, neće umaći!'
19 Stoga
ovako govori Jahve Gospod: 'Života mi moga, zakletvu što je prezre i savez
što ga razvrže oborit ću na glavu njegovu! 20 Mrežu ću nad njim razapeti
i uhvatit će se u moju zamku, pa ću ga odvesti u Babilon i ondje mu suditi
zbog nevjere kojom mi se iznevjeri. 21 Cvijet vojske njegove od mača će
pasti, a ostatak se raspršiti u sve vjetrove. I spoznat ćete da ja, Jahve,
tako rekoh.' 22 Ovako govori Jahve Gospod: 'S vrha cedra velikoga, s vrška
mladih grana njegovih, odlomit ću grančicu i posadit' je na gori visokoj,
najvišoj. 23 Na najvišoj gori izraelskoj nju ću zasaditi: razgranat će se ona,
plodom uroditi. 24 I sve će poljsko drveće znati da ja sam Jahve koji visoko
drvo ponizujem, a nisko uzvisujem; zeleno drvo sušim, a drvu suhu dajem
da rodi. Ja, Jahve, rekoh i učinit ću!'"

18

1 Dođe mi riječ Jahvina: 2 "Što vam je te o Izraelu ponavljate poslovicu:
'Oci jedoše kiselo grožđe, sinovima trnu zubi!' 3 Života mi moga, riječ je
Jahve Gospoda: nitko od vas neće više u Izraelu ponavljati tu poslovicu;
4 jer, svi su životi moji, kako život očev tako i život sinovlji. I evo, onaj
koji zgriješi, taj će umrijeti. 5 Tko je pravedan i poštuje zakon i pravdu
6 i ne blaguje po gorama i očiju ne podiže kumirima doma Izraelova, ne
oskvrnjuje žene bližnjega svoga i ne prilazi ženi dok je nečista; 7 nikomu
ne nanosi nasilja, vraća što je u zalog primio i ništa ne otima; kruh svoj
dijeli s gladnim, gologa odijeva, 8 ne posuđuje uz dobit i ne uzima pridavka,
ruku usteže od nedjela, po istini presuđuje, 9 po mojim naredbama hodi
i čuva moje zakone, postupajući po istini - taj je zaista pravedan i taj će
živjeti, riječ je Jahve Gospoda. 10 Ali, porodi li on sina nasilnika, koji krv
prolijeva ili bratu takvo što učini, 11 a ne radi kao njegov roditelj, nego
blaguje po gorama, oskvrnjuje ženu bližnjega; 12 ubogu i bijednu nanosi
nasilje, otima, ne vraća što je u zalog primio, oči podiže kumirima čineći
gadosti; 13 posuđuje uz dobit i uzima pridavak - ne, takav sin neće živjeti!
Učinio je te gadosti i umrijet će, a krv će njegova na njega pasti. 14 A porodi
li on sina koji uvidi sve grijehe što ih njegov otac počini, uvidi ih i tako
više ne učini; 15 ne blaguje po gorama, očiju ne podiže kumirima doma
Izraelova, ne oskvrnjuje žene bližnjega; 16 nikomu ne nanosi nasilja, ne
prisvaja zaloga, ništa ne otima, kruh svoj dijeli s gladnim, gologa odijeva;
17 ruku usteže od nedjela, ne uzima dobiti ni pridavka, vrši moje zakone i
hodi po mojim naredbama - ne, taj neće umrijeti zbog grijeha očeva, on će
živjeti. 18 A njegov otac, koji je nemilice tlačio i pljačkao bližnjega, čineći
u narodu što ne valja, zbog svojega će grijeha umrijeti. 19 Ali vi kažete:
'Zašto da sin ne snosi očev grijeh?' Zato što sin vrši zakon i pravdu, čuva i
vrši sve moje naredbe, živjet će. 20 Onaj koji zgriješi, taj će i umrijeti. Sin
neće snositi grijeha očeva, ni otac grijeha sinovljega. Na pravedniku će biti
pravda njegova, a na bezbožniku bezbožnost njegova. 21 Ako se bezbožnik
odvrati od svih grijeha što ih počini, i bude čuvao sve moje naredbe i
vršio zakon i pravdu, živjet će i neće umrijeti. 22 Sva njegova nedjela što
ih počini bit će zaboravljena: zbog pravednosti što je čini, živjet će. 23 Jer,
zar je meni do toga da umre bezbožnik - riječ je Jahve Gospoda - a ne da
se odvrati od svojih zlih putova i da živi? 24 Ako li se pravednik odvrati od

svoje pravednosti i stane činiti nepravdu i sve gadosti koje radi bezbožnik - hoće li živjeti? Sva pravedna djela koja bijaše činio zaboravit će se, a zbog svoje nevjere kojom se iznevjerio i zbog grijeha što ih počini, umrijet će. 25 A vi velite: 'Put Jahvin nije pravedan!' Čuj, dome Izraelov: Moj put da nije pravedan? Nisu li vaši putovi nepravedni? 26 Ako li se pravednik odvrati od svoje pravednosti i stane činiti nepravdu, pa zbog toga umre, umrijet će zbog nepravde što je počini. 27 A ako se bezbožnik odvrati od svoje bezbožnosti što je bijaše činio, pa stane vršiti moj zakon i pravdu, živjet će i neće umrijeti. 28 Jer je uvidio i odvratio se od svojih nedjela što ih bijaše počinio, živjet će i neće umrijeti. 29 Ali dom Izraelov kaže: 'Put Gospodnji nije pravedan!' Putovi moji da nisu pravedni, dome Izraelov? Nisu li vaši putovi nepravedni? 30 Dome Izraelov, ja ću suditi svakome po njegovim putovima - riječ je Jahve Gospoda. Obratite se, dakle, i povratite od svih svojih nedjela, i grijeh vam vaš neće biti na propast! 31 Odbacite od sebe sva nedjela koja ste činili i načinite sebi novo srce i nov duh! Zašto da umirete, dome Izraelov? 32 Ja ne želim smrti nikoga koji umre - riječ je Jahve Gospoda. Obratite se, dakle, i živite!

19

1 A ti, sine čovječji, protuži tužaljkom za knezovima izraelskim. 2 Reci: Što bijaše tvoja mati? Lavica među lavovima, ležala je među lavićima, hraneći mladunčad svoju. 3 I othrani jedno mlado, koje lavom posta. Naučiv se plijen derati, stade ljude proždirati! 4 Narodi se protiv njega udružiše, lav upade u jamu njihovu, na lancu ga odvedoše u zemlju egipatsku. 5 A kad mati vidje da uzalud čeka i da joj nada propade, uze drugo mlado i od njega lava učini. 6 Živeć' tako među lavovima, i on lavom posta. Naučiv se plijen derati, stade ljude proždirati, 7 utvrde im rušiti, pustošiti gradove. Uzdrhta zemlja i sve na njoj od silne rike njegove. 8 Ali se ljudi iz okolnih mjesta protiv njega podigoše i zamke mu postaviše; i lav se uhvati u jamu njihovu. 9 Okovana u kavez ga zatvoriše, odvedoše kralju babilonskom, ondje ga u kulu zatočiše, da mu se više ne čuje rika po gorama izraelskim. 10 Mati tvoja bješe kao loza pokraj vode zasađena, rodna i granata od obilja vode! 11 Imala je jaku granu za palicu vladalačku: uzdiže se nad krošnju, naočita visinom, mnoštvom grančica. 12 Al' u gnjevu bješe iščupana i na zemlju bačena. Istočnjak joj rod sasuši: polomi se i uvenu jaka grana njezina i vatra je svu proguta. 13 U pustinju bje presađena, u zemlju suhu, bezvodnu. 14 Al' liznu oganj iz pruta njezina i spali joj grane i plodove! I nema više na njoj grane jake za palicu vladalačku.” To je, evo tužaljka, i ostat će tužaljka.

20

1 Godine sedme, petoga mjeseca, desetoga dana, dođoše k meni neke od starješina izraelskih da se s Jahvom svjetuju. Posjedaše preda me. 2 I dođe mi riječ Jahvina: “Sine čovječji! Govori starješinama Izraelovim! 3 Reci im: Ovako govori Jahve Gospod: 'Došli ste me pitati za savjet? Života mi moga, nećete me pitati!' - riječ je Jahve Gospoda. 4 Hoćeš li im suditi, hoćeš li suditi, sine čovječji? Pokaži im gadosti otaca njihovih. 5 Reci im: Ovako govori Jahve Gospod: 'Onoga dana kad izabrah Izraela i ruku stavih na potomstvo doma Jakovljeva te im se objavih u zemlji egipatskoj, zakleh im se: Ja sam Jahve, Bog vaš! 6 Toga im se dana rukom podignutom zakleh da ću ih izvesti iz zemlje egipatske u zemlju koju za njih izabrah, u

zemlju kojom teče med i mlijeko, od svih zemalja najljepšu. 7 I rekoh im:
Odbacite od sebe sve gadosti što vam oči privlače i ne kaljajte se kumirima
egipatskim jer - ja sam Jahve, Bog vaš!' 8 Ali se oni odvrgoše od mene i
ne htjedoše me poslušati: nijedan ne odbaci gadosti koje mu oči zaniješe
i ne okani se kumira egipatskih. Tad odlučih izliti gnjev svoj na njih i
iskaliti srdžbu na njima u zemlji egipatskoj. 9 Ali radi imena svojega - da
se ne kalja na oči naroda među kojima obitavahu i pred kojima im bijah
objavio da ću ih izvesti - 10 izvedoh ih iz zemlje egipatske i odvedoh ih u
pustinju; 11 i dadoh im svoje uredbe i objavih svoje zakone, koje svatko
mora vršiti da bi živio; 12 dadoh im i svoje subote, kao znak između sebe
i njih, neka znaju da sam ja Jahve koji ih posvećujem. 13 Ali se i u pustinji
dom Izraelov odmetnu od mene: nisu hodili po mojim uredbama; odbaciše
moje zakone, koje svatko mora vršiti da bi živio; subote moje oskvrnjivahu.
I zato odlučih u pustinji gnjev svoj na njih izliti da ih zatrem. 14 Ali ni toga
ne učinih radi svojeg imena, da se ono ne kalja pred narodima kojima ih
naočigled izvedoh. 15 Ali im se zakleh u pustinji da ih neću uvesti u zemlju
koju sam im bio dao, u zemlju kojom teče med i mlijeko, od svih zemalja
najljepšu, 16 jer odbaciše moje zakone, i ne hodiše po mojim uredbama, i
subote moje oskvrnjivahu, a srce im iđaše za njihovim kumirima. 17 Oči
se moje ipak sažališe da ih ne zatrem. I tako ih u pustinji ne uništih,
18 nego rekoh sinovima njihovim u pustinji: 'Ne hodite po uredbama svojih
otaca, ne čuvajte zakona njihovih i ne kaljajte se kumirima njihovim! 19 Ja
sam Jahve, Bog vaš! Po uredbama mojim hodite, čuvajte i vršite moje
zakone 20 i svetkujte moje subote, neka one budu znak između mene i vas,
kako bi se znalo da sam ja Jahve, Bog vaš!' 21 Ali se i sinovi odmetnuše
od mene: po mojim uredbama nisu hodili i nisu čuvali ni vršili mojih
zakona, koje svatko mora vršiti da bi živio, a subote su moje oskvrnjivali.
I zato odlučih gnjev svoj izliti i iskaliti srdžbu svoju na njima u pustinji.
22 Ali opet ruku svoju sustegoh radi svojeg imena, da se ono ne kalja pred
narodima kojima ih naočigled izvedoh. 23 No zakleh se u pustinji da ću ih
raspršiti među narode i rasijati po zemljama, 24 jer nisu vršili mojih zakona
i jer prezreše moje uredbe i jer subote moje oskvrnjivahu i oči upirahu
u kumire svojih otaca. 25 I zato im dadoh uredbe koje ne bijahu dobre,
zakone koji usmrćuju: 26 da se oskvrnjuju svojim prinosima, provodeći
kroz oganj svoju prvorođenčad. Htjedoh tako da ih zastrašim, neka znaju
da sam ja Jahve. 27 Sine čovječji, reci domu Izraelovu: 'Ovako govori Jahve
Gospod! I ovim me oci vaši još uvrijediše: nevjerom mi se iznevjeriše!
28 Kad ih uvedoh u zemlju koju im se zakleh dati, gdje god bi ugledali
povišen brežuljak ili stablo krošnjato, prinosili bi žrtve, donosili izazovne
prinose, metali mirise ugodne, nalijevali ljevanice. 29 Upitah ih: što li znači
ta uzvišica na koju se penjete?' I tako osta ime 'bama', uzvišica, do dana
današnjega. 30 Zato reci domu Izraelovu: 'Ovako govori Jahve Gospod: Ne
kaljate li se i vi kao oci vaši, ne provodite li i vi blud s gadostima njihovim?
31 Kaljate se prinoseći im darove, provodeći kroz oganj svoje sinove u čast
svim kumirima svojim sve do dana današnjega. I da me onda za savjet
pitaš, dome Izraelov! Života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - nećete me
za savjet pitati! 32 I neće se zbiti o čemu sanjate kad govorite: 'Bit ćemo
kao drugi narodi, kao narodi ostalih zemalja što služe drveću i kamenju.'
33 Života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - vladat ću vama rukom krepkom
i mišicom uzdignutom, u svoj žestini svoje jarosti. 34 Izvest ću vas iz
naroda, skupiti vas iz svih zemalja u koje bijaste raspršeni rukom krepkom

i mišicom uzdignutom, u svem plamu jarosti moje! 35 Odvest ću vas u
pustinju naroda i ondje vam licem u lice suditi! 36 Kao što sudih ocima
vašim u pustinji zemlje egipatske, i vama ću suditi - riječ je Jahve Gospoda!
37 Provest ću vas ispod štapa svojega, podvrći vas brojenju: 38 razlučit
ću između vas sve koji se pobuniše i odvrgoše od mene: izvest ću ih
iz zemlje u kojoj kao došljaci borave, ali - u zemlju Izraelovu nikad ući
neće! I znat ćete da sam ja Jahve!' 39 'A vi, dome Izraelov' - ovako govori
Jahve Gospod - 'samo idite i dalje služite svaki svom kumiru! Jednom
ćete, kunem vas se, poslušati i nećete više kaljati moje sveto ime svojim
prinosima i kumirima: 40 na Svetoj gori mojoj, na visokoj gori Izraelovoj
- riječ je Jahve Gospoda - služit će mi sav dom Izraelov, u svojoj zemlji.
Ondje će mi oni omiljeti i ondje ću iskati vaše podizanice i prinose vaših
prvina sa svim svetinjama. 41 Omiljet ćete mi kao miris ugodan kad vas
izvedem iz narodÄa i skupim iz zemalja u kojima bjeste rasijani. I na
vama ću očitovati svetost svoju naočigled svih naroda. 42 Tada ćete znati
da sam ja Jahve, kada vas dovedem u zemlju Izraelovu, u zemlju koju se
zakleh dati očevima vašim. 43 Ondje ćete se spomenuti svih svojih putova
i nedjela kojima se okaljaste: sami ćete sebi omrznuti zbog nedjela što ih
počiniste. 44 I tada ćete spoznati da sam ja Jahve kad, radi imena svojega,
ne postupim s vama po zloći vaših putova ni po vašim pokvarenim djelima,
dome Izraelov! Tako govori Jahve Gospod!'"

21

1 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, okreni lice k jugu i prospi
besjedu prema jugu te prorokuj protiv šume u kraju negepskom. 3 Reci
šumi negepskoj: 'Poslušaj riječ Jahvinu! Ovako govori Jahve Gospod: Evo,
zapalit ću usred tebe oganj i on će proždrijeti u tebi svako drvo, zeleno
i suho! Razgorjeli se oganj neće utrnuti dok sve ne izgori od sjevera
do juga. 4 I svi će vidjeti da sam ja, Jahve, zapalio taj oganj i neće se
ugasiti.'" 5 Rekoh na to: "Jao, Jahve Gospode, tÓa oni će za mene reći:
'Evo opet pričalice s pričama!'" 6 I dođe mi riječ Jahvina: 7 "Sine čovječji,
okreni lice prema Jeruzalemu i prospi besjedu protiv njegova Svetišta i
prorokuj protiv zemlje Izraelove. 8 Reci zemlji Izraelovoj: 'Ovako govori
Jahve Gospod: Evo me na te! Trgnut ću mač iz korica, istrijebit ću iz tebe
sve - i pravedna i bezbožna! 9 Da iz tebe istrijebim pravedna i bezbožna,
trgnut ću evo mač iz korica na svako tijelo, od sjevera do juga. 10 I svako
će tijelo spoznati da sam ja, Jahve, isukao mač svoj iz korica i da ga više
neću u njih vratiti! 11 A ti, sine čovječji, kukaj kao da su ti sva rebra
polomljena, kukaj gorko, njima na oči! 12 Ako li te zapitaju: 'Što toliko
kukaš?' reci im: 'Zbog vijesti koja stiže, od koje će sva srca zamrijeti
i sve ruke klonuti, svaki duh biti utučen i svako koljeno klecati. Evo,
dolazi, već je tu!' Tako govori Jahve Gospod." 13 I dođe mi riječ Jahvina:
14 "Sine čovječji, prorokuj! Ovako govori Jahve Gospod. Reci: 'Mač! Mač!
Naoštren i osvjetlan! 15 Za klanje naoštren, osvjetlan da sijeva. 16 Osvjetlan
da ga ruka prihvati, mač naoštren, osvjetlan da se stavi u ruke ubojici. 17 A
ti, sine čovječji, plači, nariči! Jer, evo, mač je već na narod moj isukan, mač
na izraelske knezove: svi su oni s mojim narodom maču izručeni! Udri se
stoga u slabine!' 18 Dođe kušnja, i odbačenoga žezla više biti neće - riječ
je Jahve Gospoda. 19 A ti, sine čovječji, prorokuj i rukama plješčí. Neka
se udvostruči, neka se utrostruči taj mač pokolja, mač pokolja golema što
ih odasvud okružuje. 20 Da zadršću srca, da bude žrtava nebrojenih, na

svaka sam vrata postavio mač, pripravljen da k'o munja sijeva, za pokolje naoštren. 21 Natrag! Desno! Naprijed! Lijevo! 22 I ja ću pljeskati rukama, iskaliti gnjev svoj na njima! Ja, Jahve, rekoh!” 23 I dođe mi riječ Jahvina: 24 “Sine čovječji, zacrtaj dva puta kuda da pođe mač kralja babilonskoga. Neka oba puta izlaze iz iste zemlje! Na raskršću puta ka gradu stavi putokaz. 25 Zacrtaj maču put da dođe u Rabat Bene Amon i u Judeju, u utvrđeni Jeruzalem. 26 Jer kralj babilonski stoji na početku puta, na raspuću dvaju putova, i pita znamenja - miješa strijele, ispituje terafime i motri jetru. 27 Znamenja mu u desnici kažu: na Jeruzalem; da ondje namjesti zidodere, da naredi pokolj, da podigne zidodere protiv vrata, da naspe nasip i sagradi opsadne kule. 28 Ali će se njima učiniti da je znamenje lažno, jer mu se zakleše na vjernost. Ali će ih on tada podsjetiti na njihovo vjerolomstvo u koje se uloviše. 29 Zato, ovako govori Jahve Gospod: 'Jer bez prestanka podsjećate na svoja bezakonja otkrivajući opačine i pokazujući grijehe u svim svojim djelima - da, jer bez prestanka na njih podsjećate, u njih ćete se uloviti. 30 A tebi, nečasni i bezbožnički kneže izraelski, tebi dođe dan i čas posljednjega zločina.' 31 Ovako govori Jahve Gospod: 'Skini mitru s glave i odloži kraljevski vijenac! Jer sve se mijenja: tko bi dolje, bit će uzvišen, a tko bi gore, bit će ponižen. 32 Ruševine, ruševine, ruševine ću postaviti kakvih nije bilo, dok ne dođe onaj koji ima suditi, jer ja ću mu predati sud.' 33 Sine čovječji, prorokuj: Ovako govori Jahve Gospod sinovima Amonovim o njihovoj sramoti. Reci: 'Mač! Mač za pokolj isukan i naoštren da siječe, da kao munja sijeva, 34 a tebi dotle isprazno viđaju, laž proriču - da se stavi pod vrat zlikovcima zloglasnim, kojima, eto, dođe dan i čas posljednjega zločina! 35 Ali vrati mač u korice! U mjestu gdje si nastao i u zemlji gdje si se rodio ja ću ti suditi. 36 Ondje ću na te gnjev svoj izliti i raspiriti protiv tebe plamen srdžbe svoje i predati te u ruke okrutnim ljudima, vještim zatornicima. 37 I bit ćeš hrana ognju, a krv će tvoja zemljom protjecati. I nitko te živ više neće spominjati! Jer ja, Jahve, tako rekoh.'”

22

1 I dođe mi riječ Jahvina: 2 “Sine čovječji, hoćeš li suditi, hoćeš li suditi gradu krvničkom? Pokaži mu sve gnusobe njegove! 3 Reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Grade što u sebi krv toliku prolijevaš i što svuda sebi kumire praviš da se okaljaš, kucnu čas tvoj: 4 krvlju što je proli ti sagriješi i kumirima koje napravi ti se okalja, skrativši tako dane svoje i ubrzavši svoje godine. I zato ću te sada učiniti sramotom među narodima, ruglom po svim zemljama. 5 I koji su ti blizu i koji su ti daleko, podrugivat će se tebi: 'O sramotno ime, grade pokvareni!' 6 Eto, knezovi izraelski - svaki na svoju ruku - u tebi krv prolijevaju. 7 I u tebi se više ne poštuje ni otac ni majka, došljake tlače, siročad i udovice u tebi zlostavljaju! 8 Svetinje moje prezireš, subote oskvrnjuješ. 9 U tebi su klevetnici zbog kojih se krv prolijeva; u tebi se po gorama blaguje, posred tebe čine sramote. 10 U tebi se raskriva sramota očeva, u tebi siluju žene dok su nečiste. 11 Jedan čini gadost sa ženom susjeda svoga, drugi djelom sramotnim oskvrnjuje snahu svoju, a treći u tebi siluje sestru, kćerku oca svoga. 12 Ima ih koji i mito primaju da krv proliju. Uzimaš ujam i pridatak, od bližnjega silom otimaš, a mene zaboravljaš - riječ je Jahve Gospoda. 13 Zato, evo, ja rukama plješćem nad plijenom što ga ti napljačka i nad krvlju što se lije u tebi. 14 Jer, hoće li srce tvoje izdržati i hoće li ruke tvoje odoljeti u dane kad ja

na te ustanem? Ja, Jahve, rekoh i učinit ću! 15 Zato ću te raspršiti među
narode, rasijat' te po zemljama, da uklonim iz tebe svu nečistoću! 16 I
bit ćeš opet moja baština naočigled naroda. I znat ćeš da sam ja Jahve!'"
17 Dođe mi riječ Jahvina: 18 "Sine čovječji, dom Izraelov troska mi postade:
bakar, srebro, kositar, željezo i olovo u peći - svi su oni troska! 19 Stoga
ovako govori Jahve Gospod: 'Jer mi troska postadoste, skupit ću vas, evo,
u Jeruzalemu. 20 Kao što se skuplja srebro, bakar, željezo, olovo i kositar
u peći te se okolo oganj potpiri da se sve rastali, tako ću i ja vas skupiti u
svojem gnjevu i u svojoj jarosti, složiti vas i rastaliti. 21 Jest, skupit ću vas i
potpiriti oko vas oganj svoje jarosti da se usred grada rastalite. 22 Kao što
se srebro u peći topi, tako ćete se i vi u njemu rastopiti. I znat ćete da
ja, Jahve, gnjev svoj na vas izlijevam!'" 23 Dođe mi riječ Jahvina: 24 "Sine
čovječji, reci još: 'Ti si zemlja još neočišćena, koju još ne opra kiša dana
jarosnoga! 25 Knezovi njezini, poput lavova što riču i plijen razdiru, ljude
proždiru, otimlju im blago i dragocjenosti, množeći udovice usred nje.
26 Svećenici njezini ne poštuju mog Zakona i oskvrnjuju moje svetinje,
ne razlikujući sveto od nesvetoga, ne učeći se lučiti nečisto od čistoga.
Zanemarili su subote moje, bez časti sam u njihovoj sredini. 27 Starješine
njezine, poput vukova što plijen razdiru i krv prolijevaju, upropašćuju
ljude, lakomi na dobitak. 28 A proroci njezini sve to premazuju bjelilom
i prekrivaju ispraznim viđenjima i lažnim proricanjima zboreći: 'Ovako
govori Jahve Gospod!' - a Jahve to ne reče. 29 Imućnici pak čine svakojaka
nasilja i otimačine, siromaha i bijednika ugnjetavaju, a došljaka bespravno
tlače. 30 Tražio sam među njima nekoga da podigne zidine i stane na
proboje preda me u obranu zemlje, da je ne zatrem, i ne nađoh nikoga.
31 I zato izlih na njih gnjev svoj pa ih zatrijeh ognjem svoje jarosti; putove
im njihove na glavu oborih' - riječ je Jahve Gospoda."

23

1 Dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, bile dvije žene, kćeri jedne
matere. 3 I odaše se bludu u Egiptu, blud činiše u mladosti: ondje su
im grudi stiskali, djevojačke dojke gnječili. 4 Starijoj bijaše ime Ohola,
a sestri joj Oholiba. Obje moje postadoše i rodiše mi sinove i kćeri.
Evo im imenÄa: Samarija je Ohola, Jeruzalem Oholiba. 5 Ohola, iako
meni pripadaše, bludu se odala; uspalila se za ljubavnicima, za Asircima,
susjedima svojim, 6 u modri baršun odjevenima, sve samim vojvodama i
namjesnicima, pristalim momcima, vještim konjanicima. 7 I oda se bludu
s njima, sve poizbor sinovima asirskim; i usplamtjev za njima, okalja
se svim njihovim kumirima. 8 A ne okani se ni bluda s Egipćanima,
koji s njome ležahu od njezine mladosti, koji su joj djevojačke dojke
gnječili i na nju blud svoj izlijevali. 9 I zato je predah u ruke njenim
ljubavnicima, u ruke Asircima za kojima se uspalila. 10 I oni je razgoliše,
zarobiše joj sinove i kćeri, a nju samu mačem pogubiše. I postade tako
primjer svim ženama kako na njoj bi sud izvršen. 11 Vidje to sestra
joj Oholiba, ali se još gore uspali i gori blud činjaše. 12 Za sinovima
se asirskim uspaljivala, sve samim vojvodama i namjesnicima, svojim
susjedima, raskošno odjevenim, vještim konjanicima, poizbor momcima.
13 I vidjeh kako se okaljala: obje su istim putem pošle. 14 Ali se ova još gore
bludu odala: kad bi ugledala muškarca na zidu naslikana, likove Kaldejaca
crvenilom nacrtane, 15 bedara pasom opasanih, sa spuštenim povezima
na glavama - sve junake, prave Babilonce, rodom iz zemlje kaldejske -

16 tek što bi ugledala priliku njihovu, sva bi se za njima uspalila te im
slala poslanike u zemlju kaldejsku. 17 Sinovi babilonski k njoj bi dohrlili na
ljubavnu postelju da je bludom kaljaju. A kad bi se s njima okaljala, zgadili
bi joj se. 18 Ali se razglasilo njezino bludništvo, otkrila se njena golotinja,
i duša se moja od nje odvratila, kao što se bješe odvratila od sestre njene.
19 Jer ona se još gorem bludu predala, opominjući se dana svoje mladosti
kad se u Egiptu bludu odavala, 20 uspaljujući se za razvratnicima kojima
muška snaga bijaše kao u magaraca, a izljev kao u pastuha. 21 Tako se
opet vrati sramoti svoje mladosti, kad su joj u Egiptu grudi pritiskivali,
djevičanske dojke gnječili. 22 Zato, Oholibo, ovako govori Jahve Gospod:
'Gle, dignut ću na te tvoje ljubavnike, koji ti se duši ogadiše, i dovest ću ih
odasvud na tebe: 23 Babilonce, sve Kaldejce, Pekođane, Šoance i Koance,
a s njima sve sinove asirske - sve poizbor momke, vojvode i namjesnike,
na glasu junake, vješte konjanike. 24 I doći će na te sa sjevera sila bojnih
kola i točkova s mnoštvom naroda i svrstat' se odasvud protiv tebe sa
štitovima, štitićima i oklopima. Njima ću te na sud predati, i svojim će ti
sudom suditi. 25 Oborit ću na te svu svoju ljubomoru, neka s tobom jarosno
postupe: nos i uši neka ti odsijeku, a ostatak tvoj da od mača padne; sinove
i kćeri da ti odvedu, a ostatak tvoj da oganj proguta. 26 I zderat će s tebe
tvoje haljine i oteti sve tvoje nakite. 27 Tako ću okončati svu tvoju sramotu
i bludničenje, sve tamo od Egipta: nećeš više k njima oči dizati i nećeš se
više spominjati Egipta!' 28 Jer, ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me! Predat
ću te u ruke onima koji ti omrznuše, koji ti se duši ogadiše. 29 Neka iskale
na tebi svoju mržnju, neka ti svu muku preotmu, a tebe nek' ostave golu
i nagu! Neka se obnaži sva golotinja tvoje bludnosti i besramnosti, tvojeg
bludničenja. 30 Sve će te to stići zbog tvojeg bludničenja s narodima i jer
si se okaljala njihovim kumirima. 31 Putem si sestre svoje hodila: dat ću
ti u ruku čašu njezinu: 32 Ovako govori Jahve Gospod: Čašu sestre svoje
ispit ćeš, čašu široku, duboku, i bit ćeš na podsmijeh i ruglo - mnogo u
nju stane! - 33 napunit ćeš se pijanstva i žalosti! Čaša je to pustošenja,
užasa - čaša sestre tvoje Samarije. 34 Pit ćeš je, do dna iskapiti, zatim
u komade razbiti, grudi svoje izraniti. Jer, ja tako rekoh' - riječ je Jahve
Gospoda! 35 Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Jer ti mene zaboravi i
leđa mi okrenu, snosi sada svu svoju sramotu i bestidnost!'" 36 I još mi
reče Jahve: "Sine čovječji, hoćeš li suditi Oholi i Oholibi, pokazati im
njihove gadosti? 37 Preljub počiniše, ruke su im okrvavljene, s kumirima
svojim preljub učiniše, djecu koju mi porodiše provedoše kroz oganj da
ih proguta. 38 Još mi i ovo učiniše: onoga dana obeščastiše moje Svetište
i subote moje oskvrnuše. 39 Jer istoga dana kad djecu svoju kumirima
klaše, u Svetište moje dođoše da ga obeščaste. Eto, tako uradiše usred
Doma mojega. 40 Slale su čak po muškarce izdaleka, i oni bi im pohrlili
čim bi glasnici k njima stigli. A ti se za njih kupala, oči svoje mazala i
nakitom se kitila. 41 A potom bi sjedala na raskošnu postelju pred kojom
stol prostrt bijaše na koji si stavljala moj tamjan i moje ulje. 42 Tu se čulo
pocikivanje bezbrižnog društva zbog velikog mnoštva dovedena sa svih
strana pustinje; stavljali su ženama na ruke narukvice i na glavu vijence
prekrasne. 43 I rekoh: 'Sa ženom ogrezlom u preljubu još blud tjeraju,
i sama se ona još bludu odaje!' 44 Prilaze joj kao kakvoj bludnici! Da,
prilazili su k Oholi i Oholibi, pokvarenicama. 45 Zato će im pravednici
suditi kao što se sudi preljubnicama i onima koji krv prolijevaju, jer - one

su preljubnice, ruke su im okrvavljene. 46 Jer ovako govori Jahve Gospod:
'Neka se protiv njih zbor sazove da ih izvrgnem zlostavljanju i pljački.
47 Zbor neka ih kamenuje i mačevima raskomada; sinove i kćeri neka im
pokolje, a domove ognjem spali. 48 Tako ću iz zemlje istrijebiti sramotu,
da se druge žene opomenu i ne čine djela vaših sramotnih. 49 A na vas ću
oboriti svu vašu bestidnost, ispaštat ćete grijehe idolopoklonstva. I znat
ćete da sam ja Jahve Gospod.'"

24

1 Godine devete, devetoga mjeseca, desetoga dana, dođe mi riječ Jahvina:
2 "Sine čovječji, zapiši ovaj dan: upravo danas kralj babilonski zaposjede
Jeruzalem. 3 Pripovijedaj domu odmetničkom prispodobu. Reci im: Ovako
govori Jahve Gospod: 'Pristavi lonac, pristavi i nalij vode u nj! 4 Baci u nj
komade, sve najbolje komade mesa, but i pleće! Napuni ga ponajboljim
kostima! 5 Uzmi najbolje od stada. Pod loncem vatru naloži. Neka dobro
uzavri, neka se u njemu skuhaju i kosti.' 6 Jer ovako govori Jahve Gospod:
'Jao gradu krvničkom, zahrđalu loncu s kojega se hrđa ne skida! A zatim
komad po komad iz njega izvadi, ali za nj ne bacaj kÓockÄe! 7 Jer krv
je njegova u njemu - na golu je kamenu ostavi, po zemlji je ne razlij gdje
bi je prašina mogla prekriti! 8 Da se gnjev moj raspali, da mu odmazdim,
ostavih krv njegovu na kamenu golom, da se ne pokrije.' 9 Stoga ovako
govori Jahve Gospod: 'Jao gradu krvničkome, jer ću veliku lomaču naložiti!
10 Skupi drva, vatru potpali, skuhaj meso, primiješaj začina, nek' izgore i
kosti! 11 A zatim ga prazna na žeravicu pristavi da mjed mu se usija i
nečistoća njegova sva se rastopi, da se uništi hrđa na njemu! 12 Grdne li
muke! Ali se velika hrđa ne dade s njega skinuti: i vatri odolje. 13 Sramotan
je grijeh tvoj: htjedoh te očistiti, ali se ti ne htjede od grijeha očistiti;
i zbog toga se više nećeš očistiti dok nad tobom ne iskalim gnjev svoj!
14 Ja, Jahve, rekoh! I riječ ću ispuniti; neću popustiti: I neću se smilovati
niti ću se pokajati! Sudit ću te po putovima tvojim i po djelima tvojim!
- riječ je Jahve Gospoda." 15 I dođe mi riječ Jahvina: 16 "Sine čovječji,
evo, nenadanom smrću oduzet ću ti radost očinju! Ne tuguj, ne plači i
ne roni suza! 17 Jecaj tiho, ali ne žali kao što se za mrtvima žali! I povij
oko glave povez, a na noge obuj sandale. Ne prekrivaj brade i ne jedi
žalobničke pogače." 18 Ujutro tako prorokovah narodu, a uveče mi žena
umrije te sutradan uradih kao što mi bijaše zapovjeđeno. 19 Narod me na
to zapita: "Nećeš li nam reći što znači za nas to što ti radiš?" 20 Ja im
odgovorih: "Dođe mi riječ Jahvina: 21 "Reci domu Izraelovu: Ovako govori
Jahve Gospod: Evo, oskvrnut ću svoje Svetište, vaš ponos snažni, radost
vam očinju i čežnju duše vaše! I sinovi i kćeri koje ostaviste, od mača će
pasti! 22 Tada ćete uraditi kao što i ja uradih: nećete prekrivati brade i
nećete jesti žalobničke pogače! 23 Povit ćete povez oko glave i obuti na
noge sandale! I nećete više tugovati ni plakati, nego ćete čiljeti zbog svojih
nedjela i jecati jedan za drugim! 24 A Ezekiel će vam biti primjer: učinit
ćete sve što je i on činio. Kad se to zbude, spoznat ćete da sam ja Jahve!'
25 A ti, sine čovječji, doista u dan kad im oduzmem snagu, dičnu radost
njihovu, radost im očinju, slast duše njihove, sinove i kćeri njihove - 26 u
taj će dan k tebi stići bjegunac da ti to dojavi! 27 U taj će se dan tvoja usta
otvoriti, i ti ćeš tom bjeguncu progovoriti; nećeš više biti nijem. I tako ćeš
im biti znak. I oni će spoznati da sam ja Jahve!"

25

1 I dođe mi riječ Jahvina: 2 “Sine čovječji, okreni lice k sinovima
Amonovim te prorokuj protiv njih! 3 Reci sinovima Amonovim: 'Poslušajte
riječ Jahve Gospoda! Ovako govori Jahve Gospod: Zato što vi klicaste
'ha, ha!' nad mojim Svetištem kad ono bijaše oskvrnuto, i nad zemljom
Izraelovom kad ona bijaše opustošena, i nad domom Judinim kad odlažaše
u izgnanstvo, 4 predat ću vas, evo, u posjed sinovima Istoka da usred
vas razapnu svoje šatore, udare svoja prebivališta. Oni neka jedu tvoje
plodove i piju mlijeko tvoje! 5 Od Rabe ću pašnjake za deve načiniti, a
u zemlji Amonovih sinova torove ću za ovce podići. I znat ćete da sam
ja Jahve!' 6 Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što si pljeskao rukama
i udarao nogama i svom se dušom radovao nad zemljom Izraelovom, 7 ja
ću, evo, ruku na te podići i kao plijen te predati narodima! Istrijebit ću
te iz narodÄa, iskorijeniti iz zemalja! Zatrijet ću te! I znat ćeš da sam ja
Jahve! 8 Ovako govori Jahve Gospod: 'Zato što Moab i Seir govorahu: 'Gle,
dom je Judin poput svih naroda', 9 otkrit ću, evo, obronke moapske, da s
kraja na kraj ostane bez gradova što bijahu ukras zemlje: Bet Haješimot,
Baal Meon i Kirjatajim. 10 Dat ću ih u posjed sinovima Istoka, neprijateljima
Amonaca, da se sinovi Amonovi među narodima više ne spominju! 11 Tako
ću izvršiti sud nad Moabom. I znat će da sam ja Jahve!' 12 Ovako govori
Jahve Gospod: 'Zato što se Edom osveti domu Judinu i tom se osvetom teško
ogriješi, 13 ovako govori Jahve Gospod: Podići ću ruku na Edom, istrijebit
ću iz njega ljude i životinje! Pretvorit ću ga u pustinju: od Temana do
Dedana svi će od mača izginuti. 14 Tako ću se osvetiti Edomu rukom svojega
naroda izraelskog. Oni će postupiti s Edomom prema mojem gnjevu i mojoj
srdžbi. I spoznat će moju osvetu!' - riječ je Jahve Gospoda. 15 Ovako govori
Jahve Gospod: 'Zato što Filistejci izvršiše odmazdu, krvavo se osvećujući s
mržnjom u srcu, razarajući sve zbog svojeg neprijateljstva, 16 ovako govori
Jahve Gospod: Evo, podižem ruku na Filistejce, istrijebit ću Kerećane,
uništit ću sve što preostane na morskoj obali! 17 Tako ću im se strašno
osvetiti kaznama jarosnim. I kad im se osvetim, znat će da sam ja Jahve.'”

26

1 Godine jedanaeste, prvoga dana u mjesecu, dođe mi riječ Jahvina:
2 “Sine čovječji, jer Tir nad Jeruzalemom klicaše: 'Ha, ha! Razbiše se ta
vrata narÄodÄa, i k meni se okrenuše; obogatit ću se: on je opustošen' -
3 stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me protiv tebe, Tire, dići ću na te
silne narode, kao što more valove diže! 4 Porušit će zidine tirske i razoriti
sve kule njegove. A ja ću mu i prašinu pomesti, načinit' od njega pećinu
golu! 5 Bit će sušilište mreža. Jer ja rekoh! - riječ je Jahve Gospoda. I
narodima plijen će postati. 6 A sve kćeri njegove od mača će pasti u polju!
Znat će da sam ja Jahve!' 7 Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Gle, dovest
ću na Tir sa sjevera Nabukodonozora, kralja babilonskoga, kralja nad
kraljevima, s konjima i bojnim kolima, s konjanicima, četama i mnoštvom
naroda! 8 Kćeri će tvoje u polju mačem posjeći! Protiv tebe dići će kule
opsadne, nasuti protiv tebe nasipe i podić' protiv tebe štitove. 9 Na zidove
će tvoje upraviti zidodere i tvoje će kule kukama oborit'! 10 Od nebrojenih
konja njegovih svega će te prašina prekriti, a od štropota konjanika i
točkova i bojnih kola njihovih zadrhtat će zidine tvoje, kad bude prolazio
kroz vrata tvoja, k'o što se prolazi kroz grad osvojen. 11 Kopitima svojih
konja zgazit će ti sve ulice; narod tvoj mačem će pobiti i srušiti stupovlje

tvoje. 12 Poplijenit će bogatstvo tvoje, tvoje će razgrabiti blago! Razorit će tvoje zidine i kuće tvoje divne srušiti! Kamenje, drvo, prašinu tvoju u more će pobacati! 13 A ja ću prekinuti jeku tvojih pjesama, i zvuk se tvojih harfa više neće čuti! 14 Pretvorit ću te u pećinu golu, postat ćeš sušilište mrežÄa. Više se nikad nećeš podići, jer ja, Jahve, rekoh!' - to riječ je Jahve Gospoda." 15 Ovako Jahve Gospod govori Tiru: "A neće li od trijeska pada tvojega i jecanja tvojih ranjenika, kad nastane u tebi pokolj nemili, zadrhtati svi otoci? 16 I neće li tada svi morski knezovi sići s prijestolja svojih, odbaciti svoje plašteve, i skinuti vezene haljine, u strah se zaodjeti, na zemlju posjedati, drščući bez prestanka, užasnuti tvojim udesom? 17 A zatim će nad tobom zakukati i reći ti: 'Kamo li propade? Kamo li s mora nestade, grade proslavljeni, što bijaše tako moćan na moru, ti i žitelji tvoji, koji strah zadavahu zemlji svoj? 18 Sada na dan pada tvojega otoci će zadrhtati, otoci u moru prestravit će se zbog propasti tvoje!' 19 Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Kad te pretvorim u pusti grad, kakvi su gradovi u kojima više nitko ne boravi, i kada na tebe dovedem bezdane da te velike vode prekriju, 20 spustit ću te s onima koji su sišli u grob, k narodu pradavnom, i smjestit ću te u najdublje zemljine predjele, u vječnu samoću, s onima što u grob siđoše, da se više ne vratiš u zemlju živih. 21 Pretvorit ću te u užas i više te neće biti. Tražit će te, ali te više nikad neće naći!' - riječ je Jahve Gospoda."

27

1 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "A ti sine čovječji, udari u tužaljku nad Tirom 3 i reci Tiru što leži na ulazu u more i trguje s narodima bezbrojnih otoka: 'Ovako govori Jahve Gospod: Tire što govoraše: Ja sam lađa prekrasna, izvanredne ljepote. 4 Tvoje međe sežu u more duboko, graditelji tvoji besprimjerno te lijepa načiniše. 5 Od senirskih čempresa oplate ti sagradiše, cedar libanonski uzeše, jarbole ti podigoše; 6 od bašanskih hrastova istesaše ti vesla, od bjelokosti i šimšira s kitijimskog otočja palubu ti načiniše! 7 Od vezena lana egipatskog bijahu ti jedra da ti budu zastava! A grimiz i skrlet s eliških otoka staviše ti za krovišta. 8 Žitelji Sidona i Arvada bjehu ti veslači, a mudraci tvoji, Tire, bijahu ti kormilari! 9 Starješine gebalske i vještaci popravljahu kvarove tvoje. Sve morske lađe i mornari bijahu tvoji i s tobom trgovahu! 10 Perzijanci, Ludijci i Putijci u tvojoj vojsci bijahu ratnici, u tebi vješahu štitove i kacige; oni ti sjaj davahu. 11 Sinovi arvadski s vojnicima na bedemima tvojim uokrug čuvahu ti kule. O zidove ti uokolo štitove vješahu da uzveličaju jedinstvenu ljepotu tvoju! 12 Zbog bogatstva tvoga golemog čak i Taršiš s tobom trgovaše, plaćajući srebrom i gvožđem, olovom i kositrom trg tvoj. 13 Javan i Tubal i Mešek s tobom trgovahu: davahu ljude i suđe mjedeno za trg tvoj. 14 Oni iz Bet Togarme davahu konje, trkaće konjiće i mazge. 15 I sinovi Dedanovi s tobom trgovahu. Mnogi ti otoci bijahu podložni: plaćahu ti daću u bjelokosti i ebanovini. 16 Zbog obilja robe tvoje Edom s tobom trgovaše. Davahu ti za trg dragulje, purpur i vezivo, koralje, rubine i bez; 17 i Judeja i zemlja Izraelova trgovahu s tobom: minitskim žitom, voskom, medom, uljem i balzamom trg tvoj plaćahu! 18 Zbog obilja trga tvojeg, silnoga ti blaga, i Damask s tobom trgovaše za helbonsko vino i saharsku vunu. 19 I Dan i Javan iz Uzala za trg tvoj prekaljeno gvožđe mijenjahu, cimet i slatku trsku. 20 Dedan s tobom trgovaše prostirkama jahačkim. 21 Arapi i kedarski knezovi mijenjahu se s tobom, trg ti plaćajući

jaganjcima, jarcima i ovnovima. 22 Trgovci iz Šebe i Rame trgovahu s
tobom, za trg ti davahu najbolje dragulje i zlato. 23 Haran, Kane i Eden,
trgovci Šebe, Asirije i Kišmada trgovahu s tobom. Mijenjahu za trg tvoj
24 skupocjene halje, purpurne i vezene plašteve, sagove šarene i užad
čvrsto pletenu. 25 Taršiške su lađe nakrcane prevozile robu tvoju! Bješe
tako puna i teška veoma. 26 Na pučinu morsku, na mnoga te mora izvedoše
veslači. Istočni te vjetar razbi na pučini morskoj! 27 Tvoje blago i trg
ti, rukodjela tvoja, lađari tvoji i krmilari, popravljači pukotina, mjenjači
trga tvojeg, svi ratnici na tebi i sve mnoštvo posred tebe potonut će na
dno morsko na dan tvoga brodoloma! 28 Na vapaj ti krmilara obale će
zadrhtati. 29 I sići će s lađa svojih svi veslači, svi lađari i svi krmilari i
ostat će na kopnu. 30 Za tobom će glasno naricati i kukati gorko. Pepelom
će posut glave, i valjat se u prašini; 31 zbog tebe će glave obrijati, kostrijet
će pripasati, ojađene duše za tobom naricati, i kukati gorko. 32 U žalosti će
ti tužbalicu zapjevati, nad tobom će protužiti: 'Koji grad k'o Tir ponosan
bješe posred mora?' 33 Jer kad bi on blago iskrcao, mnoge bi narode njima
nasitio! Obiljem bogatstva i trga mnoge bi kraljeve zemaljske usrećio. 34 A
sada te, evo, valovi smrskaše, potonu u dubine morske! Blago tvoje i sva
posada potonuše s tobom. 35 Svi žitelji otočki zbog tebe se prestraviše.
Kraljevi se njini naježiše, glave pokunjiše. 36 Trgovci narodÄa zviždahu
za tobom, jer ti strašilo posta i nestade zauvijek!'"

28

1 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, kaži knezu tirskome: 'Ovako
govori Jahve Gospod: Tvoje se srce uzoholi, ti reče: 'Ja sam bog! Na božjem
prijestolju sjedim u srcu morskom.' Iako čovjek, a ne Bog, ti srce svoje
izjednači s Božjim. 3 Bješe, eto, od Daniela mudriji, nijedna ti tajna ne bje
skrivena! 4 Mudrošću svojom i razborom nateče bogatstva, riznicu napuni
srebrom i zlatom! 5 Mudar li bijaše trgovac, bogatstvo svoje namnoži! Al'
ti se s bogatstva srce uzoholi.' 6 Stog ovako govori Jahve Gospod: 'Jer svoje
srce s Božjim izjednači, 7 dovest ću, evo, na te tuđince najnasilnije među
narodima. Isukat će mačeve na mudrost ti divnu, i ljepotu će ti okaljati,
8 bacit će te u jamu da umreš nasilnijom smrću od onih što umiru na pučini
morskoj! 9 Hoćeš li tada pred krvnikom reći: 'Ja sam bog'? Čovjek si, a
ne bog, u ruci svojih ubojica. 10 Umrijet ćeš smrću neobrezanih od ruke
tuđinske! Jer ja, Jahve, rekoh to' - riječ je Jahve Gospoda." 11 I dođe mi riječ
Jahvina: 12 "Sine čovječji, zakukaj tužaljku nad tirskim kraljem. Reci mu:
'Ovako govori Jahve Gospod: Gle, ti bješe uzor savršenstva, pun mudrosti
i čudesno lijep! 13 U Edenu, vrtu Božjem, ti življaše, resio te dragulj
svaki, sard, topaz i dijamant, krizolit, oniks i jaspis, safir, smaragd i zlato.
Načinjeni bjehu bubnjevi i frule, na dan ti rođenja bjehu pripravljeni.
14 Postavih te kao raskriljena keruba zaštitnika: bio si na svetoj gori Božjoj,
hodio si posred ognjena kamenja. 15 Savršen bješe na putima svojim od
dana svojega rođenja dok ti se u srcu ne zače opačina. 16 Obilno trgujući,
napuni se nasiljem i sagriješi. Zato te zbacih s gore Božje, istrgoh te, kerube
zaštitniče, isred ognjenoga kamenja. 17 Srce ti se uzoholi zbog ljepote
tvoje, mudrost svoju odnemari zbog svojega blaga! Na zemlju te bacih
i predah te zemaljskim kraljevima da te prezirno gledaju. 18 Mnoštvom
svog bezakonja, nepoštenim trgovanjem oskvrnu svoja svetišta! Pustih
oganj posred tebe da te proždre. Pretvorih te na zemlji u pepeo na oči onih
što te motre. 19 Svi koji te poznaju među narodima zgroziše se nad tobom!

Jer ti strašilo posta, nestade zauvijek.'" 20 I dođe mi riječ Jahvina: 21 "Sine
čovječji, okreni lice k Sidonu, prorokuj protiv njega. 22 Reci: 'Ovako govori
Jahve Gospod: Evo me protiv tebe, Sidone, proslavit ću se usred tebe! I znat
će se da sam ja Jahve kada nad njim sud izvršim i svetost svoju pokažem
u njemu. 23 I poslat ću na nj kugu i krv po ulicama njegovim; i mrtvi će
posred njega padati od mača, koji ti odasvud prijeti, i znat će se tada da sam
ja Jahve. 24 I više neće biti domu Izraelovu trna što ranjava nit' žaoke što
razdire među svima uokolo koji ga preziru! I znat će se da sam ja Jahve!'"
25 Ovako govori Jahve Gospod: "A kad skupim sav dom Izraelov između
naroda po kojima su razasuti, očitovat ću u njima svoju svetost pred očima
narodÄa. I nastanit će se u svojoj zemlji što je dadoh sluzi svome Jakovu.
26 I u njoj će živjeti u miru, gradit će domove i saditi vinograde. Živjet
će u pouzdanju dok budem izvršivao svoj sud nad svima koji ih naokolo
prezirahu. I znat će da sam ja Jahve, Bog njihov."

29

1 Godine desete, desetoga mjeseca, dvanaestoga dana, dođe mi riječ
Jahvina: 2 "Sine čovječji, okreni lice faraonu, kralju egipatskom, i prorokuj
protiv njega i protiv sveg Egipta. 3 Govori i reci: 'Ovako govori Jahve
Gospod: Evo me protiv tebe, faraone, kralju egipatski, golemi krokodile
što ležiš usred rijeka svojih. Ti reče: 'Rijeke su moje, sebi sam ih načinio.'
4 I zato ću ti kuke zarit' u gubicu i sve ribe rijeka tvojih zalijepiti na
krljušti tvoje. Izvući ću te isred rijeka tvojih sa svim ribama rijeka tvojih
zalijepljenim na tvoje krljušti. 5 Bacit ću u pustinju tebe i sve ribe iz rijeka
tvojih. Na tlo ćeš poljsko pasti, nitko te neće podić' ni sahraniti, zvijerima
zemaljskim i nebeskim pticama dat ću te za hranu! 6 I znat će svi stanovnici
Egipta da sam ja Jahve. Jer ti bješe trska za oslonac domu Izraelovu! 7 Kad
te u ruku uhvatiše, ti se slomi i rane im otvori; a kad se na te osloniše,
ti prepuče i bedra im sva izrani.' 8 Stog ovako govori Jahve Gospod: 'Gle,
dovest ću mač svoj na te, istrijebit ću iz tebe i ljude i stoku! 9 Sva će zemlja
egipatska pustoš biti i razvalina, i oni će znati da sam ja Jahve!' Jer ti
reče: 'Rijeka je moja, sebi je načinih.' 10 'Zato evo me na te i na rijeke
tvoje da pretvorim zemlju egipatsku u pustinju i pustoš od Migdola do
Sevana i do granice etiopske! 11 Neće njome više prolaziti noga ljudska ni
noga životinjska, ostat će nenaseljena četrdeset godina. 12 Od zemlje ću
egipatske načiniti pustoš sred zemalja opustošenih, a gradovi njezini bit
će četrdeset godina ruševine među razvaljenim gradovima. I raspršit ću
Egipćane među narode i rasijat ću ih po zemljama.' 13 Jer, ovako govori
Jahve Gospod: 'Kad mine četrdeset godina, sakupit ću opet sve Egipćane
između naroda kamo bijahu raspršeni. 14 Vratit ću izgnanike egipatske,
vratit ću ih opet u zemlju Patros, domovinu njihovu, da osnuju ondje slabo
kraljevstvo. 15 Ono će biti najmanje od svih kraljevstava, da se više nikad
ne digne nad druge narode. Smanjit ću ga da više nikad ne podjarmi
drugih naroda 16 i da više ne bude uzdanje domu Izraelovu. Nek' mu
u pamet doziva grijehe koje bijaše počinio okrećući se za njima. I oni
će spoznati da sam ja Jahve.'" 17 Godine dvadeset i sedme, prvoga dana
prvoga mjeseca, dođe mi riječ Jahvina: 18 "Sine čovječji, kralj babilonski
Nabukodonozor krenu s vojskom na velik pohod protiv grada Tira. I svaka
glava ogolje i svako se rame odadrije. Ali ni on ni vojska mu ne imahu
nikakve dobiti od toga što krenuše na Tir. 19 Stoga ovako govori Jahve
Gospod: 'Gle, predat ću Nabukodonozoru, kralju babilonskome, zemlju

egipatsku. Odnijet će joj blago, nagrabiti plijena i opljačkati je. To će
biti plaća vojsci njegovoj. 20 Za trud što na Tir krenu dat ću mu svu zemlju
egipatsku, jer za me bijaše radio' - riječ je Jahve Gospoda. 21 'U onaj ću dan
učiniti da izraste rog domu Izraelovu, a tebi ću usta otvoriti među njima.
I znat će da sam ja Jahve.'"

30

1 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, prorokuj i reci: 'Ovako govori
Jahve Gospod: Kukajte: 'Jao dana!' 3 Jer se bliži dan, bliži se dan Jahvin!
Dan oblačan, vrijeme narodima određeno. 4 I mač će ući u Egipat, a strah
će ophrvati Etiopiju kad mrtvi stanu padati po Egiptu i kad se razgrabi
njegovo blago te kad mu temelje sve sruše. 5 Kuš, Put i Lud, sva Arabija
i Libija, i sinovi zemlje Krete s njima od mača će izginuti'! 6 Ovako
govori Jahve Gospod: 'Past će koji podupiru Egipat i srozat će se ponos
njegove moći. Od Migdola do Sevana sve će u njemu od mača pasti -
riječ je Jahve Gospoda. 7 On će biti pustoš među opustošenim zemljama,
a njegovi gradovi ruševine među razrušenim gradovima. 8 I znat će da
sam ja Jahve kad zapalim svoj oganj u Egiptu i zatrem sve pomagače
njegove. 9 U onaj će dan glasnici od mene na lađama isploviti da zastraše
bezbrižnu Etiopiju. I strah će je ophrvati u dan egipatski. Jer, evo, bliži
se!' 10 Ovako govori Jahve Gospod: 'Uništit ću mnoštvo egipatsko rukom
Nabukodonozora, kralja babilonskoga! 11 On i njegov narod s njime -
najokrutniji među narodima - bit će dovedeni da zemlju zatru. I oni će
isukati mač na Egipat i svu će mu zemlju truplima ispuniti. 12 A ja ću
isušiti rijeke i zemlju predati u ruke silnicima, opustošit ću zemlju i što je
u njoj - rukom tuđinaca. Ja, Jahve, rekoh!' 13 Ovako govori Jahve Gospod:
'Razorit ću kumire i ništavila istrijebiti iz Memfisa, i neće više biti knezova
u egipatskoj zemlji, a strah ću posijati u zemlji egipatskoj. 14 Opustošit ću
Patros, zapaliti Soan, izvršiti sud na Tebi. 15 Iskalit ću gnjev nad Sinom,
tvrđom egipatskom, istrijebit ću mnoštvo u Tebi. 16 Zapalit ću oganj pod
Egiptom: Sin će uzdrhtati od strave, Teba će biti osvojena, a Memfis u
tjeskobi dan za danom. 17 Mladići Heliopola i Pi-Beseta od mača će pasti. A
oni će biti odvedeni u ropstvo! 18 Nad Tafnisom pomrčat će dan kad ondje
slomim jaram egipatski i kad se dokonča ponos moći u njemu! Nad njim
će se nadviti oblak, i njegove će kćeri biti odvedene u ropstvo! 19 Tako ću
izvršiti sud nad Egiptom, i znat će da sam ja Jahve.'" 20 Godine jedanaeste,
prvoga mjeseca, sedmoga dana dođe mi riječ Jahvina: 21 "Sine čovječji,
gle, slomih mišicu faraonu, kralju egipatskom! I evo, nisu je ni povili: nisu
metnuli lijekove niti su je povojima obavili da je okrijepe kako bi se opet
mogla prihvatiti mača. 22 Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me protiv
faraona, kralja egipatskoga, da mu slomim obje ruke, i zdravu i slomljenu,
i da mu mač izbijem iz ruke! 23 Razagnat ću Egipćane među narode i
rasijati ih po zemljama! 24 Ojačat ću ruke kralju babilonskom i mač ću
svoj staviti u njegovu ruku; a faraonu ću slomiti ruke te će stenjati pred
neprijateljem kao ranjenik. 25 Da, ojačat ću ruke kralju babilonskom, a
ruke će faraonove klonuti. I znat će se da sam ja Jahve kad metnem mač
svoj u ruke kralju babilonskom i on ga zavitla nad zemljom egipatskom.
26 Raspršit ću Egipćane među narode i rasijati ih po zemljama. I znat će
da sam ja Jahve.'"

31

1 Jedanaeste godine, trećega mjeseca, prvoga dana, dođe mi riječ
Jahvina: 2 “Sine čovječji, kaži faraonu, kralju egipatskom, i mnoštvu
njegovu: 'Na koga naličiš veličinom svojom? 3 Usporedit ću te, evo, s
cedrom libanonskim, lijepih grana, gusta lišća i debla visoka: vrh mu
do oblaka seže. 4 Voda ga othrani i uzvisi bezdan; rijekama mu svojim
nasad oblijevaše, rukave svoje slaše k svem drveću poljskom. 5 I zato
rastom on nadvisi sve poljsko drveće. Grane mu se namnožiše, hvoje mu
se razgranaše od obilne vode što mu dotjecaše; 6 ptice mu nebeske na
granama gnijezda savijahu. Ispod hvoja njegovih legoše se divlje zvijeri.
A u hladu njegovu svi veliki narodi sjeđahu. 7 Lijep on bijaše veličinom
i širinom svojih grana; do dubokih voda žilje mu sezaše! 8 Ne bijahu mu
ravni ni cedrovi u vrtu Božjem, ni čempresi se ne mogahu usporediti s
granama njegovim, a platane ni kao hvoje njegove ne bijahu! Nijedno
stablo u vrtu Božjem ne bješe mu po ljepoti ravno. 9 Ukrasih ga mnoštvom
grana, i zaviđaše mu sve edensko drveće u vrtu Božjem.' 10 Stoga ovako
govori Jahve Gospod: 'Jer se s rasta uzoholio što mu vrh do oblaka sezaše i
srce mu visina zanese, 11 predadoh ga u ruke najmoćnijemu od svih naroda
da učini s njime po zloći njegovoj, i odbacih ga. 12 Tuđinci, najokrutniji
od naroda, posjekoše ga i oboriše, grane mu padahu po gorama i svim
dolinama, hvoje mu se po svim uvalama polomiše, svi se narodi zemlje od
njegova hlada udaljiše, ostaviše ga! 13 Na njegovo oboreno stablo sve ptice
nebeske sletješe! Među njegovim se granama sve divlje zvijeri nastaniše!
14 Da se rastom svojim nijedno stablo pokraj vode više ne uzvisi i da vrh
svoj među oblake ne uzdigne! I da se nijedno stablo koje pije vode u visinu
svoju ne uzdaje! Jer su svi predani smrti, bačeni u podzemne krajeve,
posred sinova ljudskih, s onima što slaze u jamu!' 15 Ovako govori Jahve
Gospod: 'U dan kad on siđe u Podzemlje, u znak žalosti, zatvorih nad
njim ponor i zaustavih rijeke njegove. I velike vode presahnuše te sav
Libanon zbog njega u tugu zaogrnuh i sve se poljsko drveće zbog njega
osuši! 16 Gromotom pada njegova potresoh narode kad ga strmoglavih
u Podzemlje s onima što u jamu siđoše! I u podzemnom se kraju utješi
sve drveće edensko, najizabranije i najljepše u Libanonu, sve što je vodu
ispijalo. 17 I ono, mišica njegova, i oni među narodima koji u hladu njegovu
sjeđahu, siđoše s njim u Podzemlje, k onima što mačem bijahu probodeni.
18 Na koga, dakle, među drvećem edenskim, naličiš svojom moći, slavom
i veličinom? A sad si s njima oboren u podzemni kraj i s neobrezanima
ležiš među onima što mačem bijahu probodeni. To je faraon i sve njegovo
mnoštvo' - riječ je Jahve Gospoda.”

32

1 Godine dvanaeste, dvanaestoga mjeseca, prvoga dana, dođe mi riječ
Jahvina: 2 “Sine čovječji, zaplači nad faraonom, kraljem egipatskim, i kaži
mu: 'Laviću naroda, propao si! Ti bješe kao krokodil u vodi, bučio si
u rijekama svojim, nogama si vodu mutio, valove joj podizao!' 3 Ovako
govori Jahve Gospod: 'Gle, razapet ću mrežu nad tobom sa skupom mnogih
naroda: oni će te u mojoj mreži izvući. 4 Ostavit će te na zemlji, tresnuti
tobom o tlo. Sve ptice nebeske na te ću pustiti i zvijeri zemaljske tobom ću
nahraniti! 5 Meso ću ti razbacat' po gorama, doline ću prekriti strvinom
tvojom. 6 Istekom iz tebe zemlju ću napojiti, krvlju tvojom po gorama, i
korita riječna njome napuniti. 7 A kada te utrnem, nebesa ću potamniti i

zvijezde na njima ugasiti! Oblakom ću sunce zastrijeti, i mjesec svjetlošću neće svijetliti. 8 Sva ću svjetlila na nebu zbog tebe utrnuti i mrak ću nad zemljom razastrijeti!' - riječ je Jahve Gospoda. 9 'Ucvilit ću srca mnogih naroda kad izgnanike tvoje odvedem u zemlje tebi nepoznate. 10 Narode će mnoge strava uhvatiti, a njihovi će se kraljevi nad tobom užasnuti njima naočigled. I na dan pada tvojega svatko će za svoj život neprestano strepiti.' 11 Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Mač kralja babilonskoga na te će se spustiti. 12 Tvoje ću mnoštvo pobiti mačevima junaka, najljući od svih naroda opustošit će ponos Egipta i sve mnoštvo njegovo zatrijeti. 13 Svu ću stoku njegovu uništiti pokraj voda obilnih. Ljudska ih noga više neće gaziti niti će ih životinjski papak mutiti. 14 Onda ću im vode opet stišati i učinit ću da im rijeke kao ulje teku!' - riječ je Jahve Gospoda. 15 'Kad zemlju egipatsku opustošim, kad bude opljačkano što je na njoj, kad udarim sve žitelje njezine, znat će da sam ja Jahve. 16 Tužaljka je to koja će se naricati. Naricat će je kćeri naroda. Naricat će je nad Egiptom i nad svim njegovim mnoštvom' - riječ je Jahve Gospoda.” 17 Godine dvanaeste, prvoga mjeseca, petnaestoga dana, dođe mi riječ Jahvina: 18 “Sine čovječji, nariči za egipatskim mnoštvom, gurni ga, njega i kćeri naroda slavnih, u podzemni kraj, k onima što siđoše u jamu. 19 Od koga si bolji? Siđi i počini s neobrezanima. 20 Oni će pasti među one što ih mač pokosi. Ležaj će dobiti sa svim mnoštvom. 21 Najhrabriji junaci govorit će mu iz srca Podzemlja: 'Ti i pomoćnici tvoji siđite i počinite s neobrezanima, mačem pokošenima!' 22 Ondje je i Asirac i sva njegova gomila oko groba njegova - svi pobijeni, mačem pokošeni. 23 Grobovi im leže na dnu jame i sva mu je gomila oko grobova njegova - svi, nekoć užas u zemlji živih, sada pobijeni, mačem pokošeni. 24 Ondje Elam i sve mnoštvo njegovo oko groba njegova - svi pobijeni, mačem pokošeni, neobrezani u podzemni kraj mrtvih siđoše: nekoć užas u zemlji živih, snose sad sramotu svoju s onima što u jamu siđoše. 25 Usred pobijenih ležaj smjestiše njemu i mnoštvu oko groba njegova - sve neobrezani, mačem probodeni: nekoć užas u zemlji živih, snose sad sramotu svoju s onima što u jamu siđoše, među pobijene položeni. 26 Ondje je Mešek i Tubal i sve mnoštvo njegovo, s grobovima oko groba njegova - svi neobrezani, mačem probodeni, nekoć užas u zemlji živih. 27 Ne leže s junacima davno palima, u Podzemlje siđoše s oružjem, s mačem pod glavom i sa štitom na kostima, jer bijahu užas junacima u zemlji živih. 28 I ti ćeš ležati usred neobrezanih, mačem pokošenih. 29 Ondje je Edom i svi njegovi kraljevi i knezovi: unatoč svojemu junaštvu, i oni leže zajedno s onima što su mačem pokošeni, s neobrezanima, s onima koji u jamu siđoše. 30 Ondje su knezovi sjevera i svi Sidonci, i oni siđoše među probodene. Unatoč užasu svojega junaštva, leže neobrezani, s mačem probodenima, snoseći svoju sramotu s onima što u jamu siđoše. 31 Vidjet će ih faraon i utješit će se zbog svog mnoštva - faraon i sva vojska njegova mačem pokošena, riječ je Jahve Gospoda! 32 Jer je zadavao strah u zemlji živih, faraon i sve mnoštvo njegovo leže s neobrezanima, s mačem pokošenima - riječ je Jahve Gospoda.”

33

1 Dođe mi riječ Jahvina: 2 “Sine čovječji, govori sinovima naroda svojega! Reci: 'Ako ja na neku zemlju dovedem mač, a narod te zemlje uzme jednoga između sebe i postavi ga za stražara, 3 a on - videći da mač dolazi na zemlju - zatrubi u rog i opomene sav narod: 4 ako se tada onaj koji čuje

glas roga ne da opomenuti te mač dođe i pogubi ga - krv njegova past će na
glavu njegovu: 5 jer, čuo je glas roga, ali se ne dade opomenuti - krv njegova
past će na njega. Da se dao opomenuti, spasio bi život. 6 A opet, ako stražar
- videći da mač dolazi na zemlju - ne zatrubi u rog i ne opomene narod
te mač dođe i pogubi koga od njih: taj je, doduše, poginuo zbog svoga
grijeha, ali ću ja krv njegovu tražiti iz stražarove ruke.' 7 I tebe sam, sine
čovječji, postavio za stražara domu Izraelovu: kad čuješ riječ iz mojih usta,
opomeni ih u moje ime. 8 Reknem li bezbožniku: 'Bezbožniče, umrijet ćeš!'
- a ti ne progovoriš i ne opomeneš bezbožnika da se vrati od svojega zloga
puta, bezbožnik će umrijeti zbog svojega grijeha, ali krv njegovu tražit
ću iz tvoje ruke. 9 Ali ako bezbožnika opomeneš da se vrati od svojega
zloga puta, a on se ne vrati sa svojega puta: on će umrijeti zbog svojega
grijeha, a ti si spasio život svoj. 10 Sine čovječji, reci domu Izraelovu: Vi
govorite: 'Prijestupi i grijesi naši pritišću nas i zbog njih propadamo! I da
još živimo?' 11 Odgovori im: 'Života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - nije
meni do smrti bezbožnikove, nego da se odvrati od zloga puta svojega i da
živi! Obratite se, dakle, obratite od zloga puta svojega! Zašto da umrete,
dome Izraelov!' 12 Sine čovječji, reci sinovima naroda svoga: 'Pravednika
neće izbaviti pravednost njegova u dan kad sagriješi niti će bezbožnik
stradati zbog svoje bezbožnosti u dan kad se od nje odvrati, kao što ni
pravednik neće moći ostati na životu u dan kad sagriješi. 13 Reknem li
ja prevedniku: 'Živjet ćeš!' a on se pouzda u svoju pravednost i stane
činiti nepravdu, zaboravit ću svu njegovu pravednost, i on će umrijeti
zbog nepravde što je počini! 14 A reknem li bezbožniku: 'Umrijet ćeš!'
a on se odvrati od grijeha svojega i stane raditi po zakonu i pravdi, 15 vrati
zalog, plati oteto i stane živjeti po zakonima života, ne čineći bezakonja -
živjet će, neće umrijeti! 16 I svi grijesi njegovi što ih bijaše počinio bit će
mu zaboravljeni. Radi po zakonu i pravdi, živjet će!' 17 Ali sinovi naroda
tvoga govore: 'Jahvin put nije pravedan!' Njihov put nije pravedan! 18 Ako
se pravednik odvrati od svoje pravednosti i stane činiti nepravdu, on će
stoga umrijeti. 19 A ako se bezbožnik odvrati od svoje bezbožnosti i stane
raditi po zakonu i pravdi, on će zbog toga živjeti. 20 A vi velite: 'Jahvin
put nije pravedan!' Svakome ću od vas suditi prema putovima njegovim,
dome Izraelov!" 21 Godine dvanaeste, desetoga mjeseca, petoga dana našeg
izgnanstva, dođe k meni bjegunac iz Jeruzalema i reče: "Pade grad!"
22 Ruka se Jahvina spustila na me uveče, prije dolaska toga bjegunca, i
otvorila mi usta prije negoli on dođe k meni ujutro! Otvoriše mi se, dakle,
usta i ja više ne bijah nijem. 23 I dođe mi riječ Jahvina: 24 "Sine čovječji,
oni koji žive u ovim ruševinama zemlje Izraelove govore: 'Jedan bijaše
Abraham i baštini ovu zemlju, a nas je mnogo - nama je zemlja dana u
posjed!' 25 Stoga im reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Vi blagujete po
gorama, oči podižete kumirima svojim, krv prolijevate - i još da posjedujete
ovu zemlju? 26 Na svoj se mač oslanjate, činite gadosti, oskvrnjujete ženu
bližnjega - i još da posjedujete ovu zemlju?' 27 Ovo im reci: 'Ovako govori
Jahve Gospod: Života mi moga, oni koji su u ruševinama od mača će pasti;
one koji su u polju dat ću zvijerima da ih proždru; a koji su u utvrdama i po
pećinama od kuge će poginuti! 28 Tako ću zemlju ovu razoriti i opustošiti
i nestat će zauvijek drskoga njezina ponosa. Opustjet će gore Izraelove i
nitko više neće njima prolaziti. 29 I znat će da sam ja Jahve kad zemlju
njihovu razorim i opustošim zbog svih gadosti što ih počiniše.' 30 A o tebi,

sine čovječji, sinovi naroda tvoga kazuju uza zidove i na kućnim vratima i govore jedan drugom: 'Hajde da čujemo kakva je to riječ došla od Jahve!' 31 I hrle k tebi kao na zbor narodni; i narod moj sjeda preda te i sluša tvoje riječi, ali ih ne izvršuje: naslađuju se njima u ustima, a srce im ide za nepravednim dobitkom. 32 I gle, ti si za njih kao slatka pjesma uz glazbu otpjevana glasom umilnim: riječi ti slušaju, ali ih ne izvršuju. 33 Ali kad sve ovo dođe - gle, već dolazi - znat će da prorok bijaše među njima!”

34

1 I dođe mi riječ Jahvina: 2 “Sine čovječji, prorokuj protiv Izraelovih pastira, prorokuj im i reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Jao pastirima Izraelovim koji napasaju sami sebe! Ne moraju li pastiri napasati stado? 3 Mlijekom se hranite, vunom odijevate, ovnove tovne koljete, a stada ne pasete. 4 Nemoćnih ne krijepite, bolesnih ne liječite, ranjenih ne povijate, zalutalih natrag ne dovodite, izgubljenih ne tražite, nego nasilno i okrutno njima gospodarite. 5 I tako se ovce raspršiše nemajuć' pastira, i raspršene postadoše plijen zvijerima. 6 Ovce lutaju po svim gorama i visokim bregovima; po svoj su zemlji raspršene ovce moje i nitko za njih ne pita, nikoga nema da ih traži.' 7 Zato, pastiri, čujte riječ Jahvinu: 8 'Tako mi života, riječ je Jahve Gospoda: zato što ovce moje postadoše plijen i hrana zvijerima, nemajuć' pastira, dok pastiri moji ovaca mojih ne traže nego sami sebe pasu, a ne pasu stada mojega - 9 zato, pastiri, čujte riječ Jahvinu: 10 Ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me na pastire! Ovce svoje tražit ću iz ruku njihovih i neću im dati da mi više stado pasu ni da sami sebe pasu: istrgnut ću ovce iz usta njihovih, neće im više biti hrana.' 11 Jer ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me, sam ću potražiti ovce svoje i sam ću ih pasti! 12 Kao što se pastir brine za ovce svoje kad se nađe uza stado raspršeno, i ja ću se pobrinuti za svoje ovce i skupit' ih iz svih mjesta u koje se raspršiše u dan oblaka i mraka. 13 Izvest ću ih iz naroda, skupit ću ih iz zemalja i dovesti ih u zemlju njihovu da ih pasem na gorama izraelskim, po svim dolinama i travnjacima. 14 Past ću ih na izvrsnim pašama, ovčinjaci će im biti na visokim gorama izraelskim; ondje će počivati u dobrim ovčinjacima i past će na sočnim pašama, po gorama izraelskim. 15 Sam ću pasti ovce svoje i sam ću im dati počinka - riječ je Jahve Gospoda. 16 Potražit ću izgubljenu, dovesti natrag zalutalu, povit ću ranjenu i okrijepiti nemoćnu, bdjeti nad pretilom i jakom - past ću ih pravedno.' 17 A vama, ovce moje, ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me da sudim između ovce i ovce, između ovnova i jaraca! 18 Zar vam je malo pasti na dobroj paši te ostatak paše nogama gazite? Malo vam je piti bistru vodu te ostatak nogama mutite? 19 A moje ovce moraju pasti što vi nogama izgaziste, piti što vi nogama zamutiste.' 20 Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Evo me da sudim između ovce pretile i mršave! 21 Jer bokovima i plećima, bodući rogovima, slabe ovce guraste dok ih ne izguraste. 22 Ja ću izbaviti ovce svoje da više ne budu plijenom i sudit ću između ovce i ovce. 23 Postavit ću im jednoga pastira koji će ih pasti, slugu svoga Davida: on će ih sam pasti i bit će im pastir, 24 a ja, Jahve, bit ću njihov Bog, i moj sluga David bit će im knez. Ja, Jahve, rekoh! 25 I sklopit ću s njima Savez mira i uklonit ću iz zemlje sve divlje zvijeri, i živjet će mirno u pustinji i spavati po šumama. 26 Njih i sve oko brda svojega učinit ću blagoslovom i dat ću im na vrijeme kišu, i bit će to kiša blagoslova. 27 I drveće će poljsko donositi plodove, a zemlja će dati rod svoj. I oni će mirno živjeti u svojoj zemlji i znat će da sam

ja Jahve kad slomim palice jarma njihova i kad ih izbavim iz ruku onih što ih podjarmiše. 28 I neće više biti plijenom narodima, i zvijeri ih više neće žderati, nego će mirno živjeti i nitko ih neće plašiti. 29 I učinit ću da im probuja slavni nasad, i glad ih više neće zatirati, u zemlji više neće podnositi rug narodÄa. 30 I znat će da sam ja, Jahve, Bog njihov, s njima i da su oni, dom Izraelov, narod moj - riječ je Jahve Gospoda. 31 Vi, ovce moje, vi ste stado paše moje, a ja sam Bog vaš' - riječ je Jahve Gospoda."

35

1 I dođe mi riječ Jahvina: 2 "Sine čovječji, okreni lice k Seirskoj gori i prorokuj protiv nje! 3 Reci joj: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo me na te, Goro seirska! Ruku ću podići na te i pretvoriti te u pustoš i pustinju. 4 Gradove ću tvoje razvaliti i postat ćeš pustinjom. I znat ćeš da sam ja Jahve! 5 Vječnu si mržnju gojila i maču predavala sinove Izraelove kad bi ih nesreća pogodila i kad bi im kucnuo čas posljednjega grijeha. 6 Zato, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - krvi ću te predati i krv će te progoniti: od krvi nisi prezala, krv će te progoniti! 7 Od Gore seirske učinit ću pustoš i pustinju, istrijebit ću iz nje polaznika i povratnika. 8 Gore njezine napunit ću truplima: po tvojim brežuljcima, po tvojim dolinama i po tvojim uvalama padat će mačem pokošeni. 9 Učinit ću od tebe vječnu pustinju, gradovi se tvoji neće napučiti. I znat ćete da sam ja Jahve!' 10 Ti reče: 'Ova dva naroda i ove dvije zemlje bit će moji; mi ćemo ih zaposjesti, ako i jest Jahve bio ondje!' 11 'Zato, života mi moga - riječ je Jahve Gospoda - postupit ću s tobom prema gnjevu i ljubomori s kojom ti postupi u svojoj mržnji s njima! Upoznat ćeš me po tome kako ću ti suditi! 12 I znat ćeš da sam ja, Jahve, čuo sve tvoje hule što ih izreče na gore Izraelove govoreći: 'Opustješe, nama su dane za hranu!' 13 Razmetali ste se, protiv mene govorili i gomilali protiv mene riječi; čuo sam ja!' 14 Ovako govori Jahve Gospod: 'Na radost sve zemlje, od tebe ću učiniti pustoš. 15 Kako si se ti radovala što opustje baština doma Izraelova, tako ću učiniti s tobom: opustjet ćeš, Goro seirska, a s tobom i sav Edom! I znat će se da sam ja Jahve!"

36

1 Sine čovječji, prorokuj gorama Izraelovim i reci: "O gore Izraelove, čujte riječ Jahvinu: 2 Ovako govori Jahve Gospod: Neprijatelji vaši govore o vama: 'Ha! Ha! Visine vječne postat će naš posjed!' 3 I zato prorokuj i reci: 'Ovako govori Jahve Gospod: Sa svih vas strana pustoše i plijene da budete posjed ostalim narodima i na jezike dođoste svjetini klevetničkoj. 4 Zato, gore Izraelove, čujte riječ Jahvinu! Ovako govori Jahve Gospod gorama i brežuljcima, uvalama i dolinama, opustošenim razvalinama i napuštenim gradovima koji postadoše plijen i ruglo ostalim narodima uokolo - 5 ovako, dakle, govori Jahve Gospod: Zaista sam govorio o ognju ljubomore svoje protiv ostalih naroda, protiv sveg Edoma, koji s radošću u srcu i s mržnjom u duši sebi prisvoji u posjed zemlju moju da je oplijeni i opljačka.' 6 Zato prorokuj o zemlji Izraelovoj! Reci gorama i brežuljcima, uvalama i dolinama: 'Ovako govori Jahve Gospod! Evo, govorim u ljubomori i jarosti jer moradoste podnositi rug naroda.' 7 Zato ovako govori Jahve Gospod: 'Evo, dižem ruku i kunem se: narodi koji su oko vas snosit će sami svoju sramotu! 8 A vi, gore Izraelove, razgranajte se i donesite rod narodu koji će skoro doći. 9 Jer, evo me k vama! K

vama se okrenuh, i gajit ću vas i zasijati! 10 Razmnožit ću ljude po vama
- sav dom Izraelov - gradove vam napučiti, razvaline vaše opet podići!
11 Razmnožit ću po vama ljude i stoku, oni će se namnožiti i naploditi - te
ću vas napučiti kao nekoć i obasuti vas dobrima više nego prije! I znat ćete
da sam ja Jahve! 12 Dovest ću k vama ljude, narod svoj, Izraela, i zaposjest
će te i bit ćeš im baština i nećeš im više djecu otimati.'" 13 Ovako govori
Jahve Gospod: "A što se o tebi govori: 'Ti si zemlja koja ljude proždire i
svojem narodu djecu otima' - 14 ti više nećeš ljude proždirati ni narodu
svome djece otimati - riječ je Jahve Gospoda. 15 Ne dam da više slušaš rug
pogana, ne dam da više budeš na sramotu narodima: nećeš više narodu
svojem djece otimati" - riječ je Jahve Gospoda. 16 Dođe mi riječ Jahvina:
17 "Sine čovječji, kad dom Izraelov još življaše u svojoj zemlji, oskvrnu je
svojim nedjelima i svojim putovima. Putovi njihovi bijahu preda mnom
kao nečistoća žene nečiste. 18 I zato na njih izlih gnjev svoj zbog krvi što
je proliše i zbog kumira kojima je oskvrnuše. 19 Rasprših ih među narode i
rasijah po zemljama. Sudio sam im prema putovima i nedjelima njihovim.
20 Ali u narodima među koje dođoše, među svim narodima u koje dospješe,
oskvrnjivahu moje sveto ime, jer o njima se govorilo: 'To je Jahvin narod,
a morade otići iz zemlje Jahvine!' 21 I meni se sažali moje sveto ime
što ga dom Izraelov obeščasti u narodima među koje dođe. 22 Reci zato
domu Izraelovu: 'Ovako govori Jahve Gospod: Što činim, ne činim radi
vas, dome Izraelov, nego radi svetoga imena svojega, koje vi oskvrnuste
među narodima u koje dođoste. 23 Ja ću posvetiti ime svoje veliko koje vi
oskvrnuste posred narodÄa u koje dođoste! I znat će narodi da sam ja
Jahve - riječ je Jahve Gospoda - kad na vama, njima naočigled, pokažem
svetost svoju. 24 Tada ću vas sabrati iz svih naroda i skupiti iz svih zemalja,
natrag vas dovesti u vašu zemlju. 25 Poškropit ću vas vodom čistom da se
očistite. Očistit ću vas od svih vaših nečistoća i od svih kumira vaših.
26 Dat ću vam novo srce, nov duh udahnut ću u vas! Izvadit ću iz tijela
vašega srce kameno i dat ću vam srce od mesa. 27 Duh svoj udahnut ću u
vas da hodite po mojim zakonima i da čuvate i vršite moje naredbe. 28 I
nastanit ćete se u zemlji koju dadoh vašim ocima, i bit ćete moj narod,
a ja ću biti vaš Bog. 29 Izbavit ću vas od svih vaših nečistoća i dozvat ću
žito i umnožiti ga, i nikad vas više neću izvrći gladi. 30 Umnožit ću plod
drveća i rod njiva da ne podnosite više zbog gladi sramotu među narodima.
31 I tada ćete se spomenuti zlih putova i nedjela svojih, i sami ćete sebe
omrznuti zbog bezakonja i gadosti svojih. 32 A što činim, znajte dobro, ne
činim radi vas - riječ je Jahve Gospoda! Postidite se i posramite zbog putova
svojih, dome Izraelov!' 33 Ovako govori Jahve Gospod: 'A kad vas očistim od
svih bezakonja vaših, napučit ću opet vaše gradove i sagraditi razvaline;
34 opustjela zemlja, nekoć pustinja naočigled svakom prolazniku, bit će
opet obrađena. 35 Tada će se reći: 'Evo zemlje što bijaše pusta, a postade
kao vrt edenski! Gle gradova što bijahu pusti, same razvaline i ruševine, a
sada su utvrđeni i napučeni!' 36 I narodi oko vas koji preostanu znat će da
ja, Jahve, razvaljeno opet gradim, i što bi opustošeno, opet sadim. Ja, Jahve,
rekoh i učinit ću!' 37 Ovako govori Jahve Gospod: Još će ovo moliti dom
Izraelov: da im ljudstvo namnožim kao stada. 38 Kao svetim stadima, kao
stadima blagdanskih dana u Jeruzalemu, gradovi, nekoć razvaline, napučit
će se ljudstvom. I znat će da sam ja Jahve."

37

1 I spusti se na me ruka Jahvina i Jahve me u svojem duhu izvede i
postavi usred doline pune kostiju. 2 Provede me kroz njih, svuda oko
njih, i gle, bijaše ih u dolini veoma mnogo i bijahu sasvim suhe! 3 Reče
mi: “Sine čovječji, mogu li ove kosti oživjeti?” Ja odgovorih: “Jahve
Gospode, to samo ti znaš!” 4 Tad mi reče: “Prorokuj ovim kostima i reci
im: 'O suhe kosti, čujte riječ Jahvinu!' 5 Ovako govori Jahve Gospod ovim
kostima: 'Evo, duh ću svoj udahnuti u vas i oživjet ćete! 6 Žilama ću vas
ispreplesti, mesom obložiti, kožom vas obaviti i duh svoj udahnuti u vas
i oživjet ćete - i znat ćete da sam ja Jahve!'” 7 I ja stadoh prorokovati
kao što mi bješe zapovjeđeno. I dok sam prorokovao, nastade šuškanje i
pomicanje i kosti se stadoše pribirati. 8 Pogledah, i gle, po njima narasle
žile i meso; kožom se presvukoše, ali duha još ne bijaše u njima. 9 I reče
mi: “Prorokuj duhu, sine čovječji, prorokuj i reci: 'Ovako govori Jahve
Gospod: Od sva četiri vjetra dođi, duše, i dahni u ova trupla da ožive!'”
10 I stadoh prorokovati kao što mi zapovjedi, i duh uđe u njih i oživješe
i stadoše na noge - vojska vrlo, vrlo velika. 11 Reče mi: “Sine čovječji, te
kosti - to je sav dom Izraelov. Evo, oni vele: 'Usahnuše nam kosti i propade
nam nada, pogibosmo!' 12 Zato prorokuj i reci im. 'Ovako govori Jahve
Gospod: Ja ću otvoriti vaše grobove, izvesti vas iz vaših grobova, narode
moj, i odvesti vas u zemlju Izraelovu! 13 I znat ćete da sam ja Jahve kad
otvorim grobove vaše i kad vas izvedem iz vaših grobova, moj narode! 14 I
duh svoj udahnut ću u vas da oživite, i dovest ću vas u vašu zemlju, i znat
ćete da ja, Jahve govorim i činim' - riječ je Jahve Gospoda.” 15 I dođe mi
riječ Jahvina: 16 “Sine čovječji, uzmi drvo i napiši na njemu: 'Juda i sinovi
Izraelovi, njegovi saveznici!' Onda uzmi drugo drvo i napiši na njemu:
'Josip - drvo Efrajimovo - i sav dom Izraelov, njegov saveznik.' 17 I sastavi
ih u jedno drvo da budu kao jedno u tvojoj ruci! 18 A kad te sinovi tvojega
naroda zapitaju: 'Hoćeš li nam objasniti što to znači?' - 19 reci im: 'Ovako
govori Jahve Gospod: Evo, uzet ću drvo Josipovo, što je u ruci Efrajimovoj,
drvo Josipovo i Izraelovih plemena, njegovih saveznika, i sastavit ću ga
s drvetom Judinim te ću od njih načiniti jedno; oba će biti jedno u mojoj
ruci.' 20 Oba drveta na koja to napišeš neka ti budu u ruci, njima naočigled.
21 I reci im: 'Ovako govori Jahve Gospod: Evo, skupit ću sinove Izraelove iz
naroda u koje dođoše, skupit ću ih odasvud i odvesti ih u zemlju njihovu.
22 I načinit ću od njih jedan narod u zemlji, u gorama Izraelovim, i bit
će im svima jedan kralj, i oni više neće biti dva naroda i neće više biti
razdijeljeni na dva kraljevstva. 23 I neće se više kaljati svojim kumirima,
ni svojim grozotama, ni opačinama. Izbavit ću ih od svih njihovih nevjera
kojima zgriješiše i očistit ću ih, i oni će biti moj narod, a ja njihov Bog.
24 I sluga moj David bit će im kralj i svima će im biti jedan pastir. Živjet
će po mojim zakonima, čuvajući i vršeći moje naredbe. 25 Boravit će u
zemlji koju dadoh sluzi svome Jakovu, u kojoj življahu oci vaši: u njoj će
stanovati oni i njihovi sinovi, i sinovi sinova njihovih dovijeka. I moj sluga
David bit će im knez dovijeka. 26 Sklopit ću s njima savez mira; bit će to
Savez vječan s njima. Utvrdit ću ih i razmnožiti i postavit ću Svetište svoje
zauvijek među njih. 27 Moj će Šator biti među njima i ja ću biti Bog njihov,
a oni narod moj! 28 I kad Svetište moje bude zauvijek među njima, znat će
svi narodi da sam ja Jahve, koji posvećujem Izraela.'”

38

1 I dođe mi riječ Jahvina: 2 “Sine čovječji, okreni lice ka Gogu, u zemlji
Magogu, velikom knezu Mešeka i Tubala, prorokuj protiv njega. 3 Reci:
'Ovako govori Jahve Gospod: Evo me na te, Gože, veliki kneže Mešeka i
Tubala! 4 Namamit ću te i metnut ću ti žvale u čeljusti, izvest ću tebe i svu
tvoju vojsku - konje i konjanike, silno mnoštvo u potpunoj opremi - sve u
oklopima i sa štitovima, sve vične maču. 5 S njima je i Perzija, Etiopija i
Put - svi sa štitovima i pod kacigama; 6 zatim Gomer i sve čete njegove,
Bet Togarma s krajnjega sjevera i sve čete njezine - silan narod s tobom!
7 Dobro se spremi ti i sve mnoštvo što se oko tebe skupilo i stani mu na čelo!
8 Poslije mnogo dana dobit ćeš zapovijed; poslije mnogo godina navalit
ćeš na zemlju, izbavljenu od mača i skupljenu iz mojih naroda, na gore
Izraelove, nekoć zadugo puste: otkako ih izvedoh iz naroda, svi spokojno
žive. 9 Dići ćeš se, doći kao nevrijeme, kao oblak što prekrije zemlju, ti i
tvoje čete, a s vama sila naroda!' 10 Ovako govori Jahve Gospod: 'U onaj će
ti se dan misli rojiti u srcu i skovat ćeš zao naum. 11 Reći ćeš: 'Hajde da se
dignem na zemlju nebranjenu, da navalim na miran narod koji spokojno
živi bez zidina i bez prijevornica i bez vrata: 12 pa da se plijena naplijenim
i pljačke napljačkam - da ruku stavim na razvaline opet napučene i na
narod iz narÄodÄa sakupljen, koji se bavi stadima i imanjem i živi u
središtu zemlje.' 13 Šeba, Dedan i trgovci taršiški i svi njihovi lavići pitat
će te: 'Zar zato dolaziš plijeniti? I zar si radi pljačke toliku gomilu skupio
da odneseš srebro i zlato, da otmeš stoku i imanje i da se plijena velikoga
naplijeniš?' 14 Zato prorokuj, sine čovječji, i reci Gogu: 'Ovako govori Jahve
Gospod: U onaj dan kad narod moj izraelski bude spokojno živio, ti ćeš se
podići! 15 Doći ćeš iz svoga sjedišta, s krajnjega sjevera, ti i s tobom mnogo
naroda, sve samih konjanika, silno mnoštvo, golema vojska. 16 Navalit
ćeš na Izraela, narod moj, kao oblak kad pokrije zemlju. U posljednje
dane dovest ću te na svoju zemlju da me narodi upoznaju, kad na tebi,
Gože, njima naočigled, pokažem svetost svoju.' 17 Ovako govori Jahve
Gospod: 'Nisi li ti onaj o kome sam govorio, u davne dane, preko slugu
svojih, proroka Izraelovih, koji u ono vrijeme prorokovaše da ću te na njih
dovesti? 18 U onaj dan kad Gog navali na zemlju Izraelovu - riječ je Jahve
Gospoda - gnjev će mi iz nosa planuti. 19 U ljubomori svojoj i u ognju jarosti
svoje odlučih: U onaj dan bit će silan potres u zemlji Izraelovoj. 20 I trest
će se poda mnom ribe morske i ptice nebeske, poljske zvijeri i gmazovi što
gmižu po zemlji i svi ljudi što žive na njoj. Planine će se razvaliti, vrleti
popadati i sve se zidine porušiti! 21 I po svim svojim gorama pozvat ću
na njega mač - riječ je Jahve Gospoda - s mačem će se brat na brata dići!
22 Sudit ću mu kugom i krvlju. I spustit ću silan pljusak, i kamenje tÓuče,
oganj i sumpor na nj, na njegove čete i na mnogi narod koji bude s njime.
23 I uzveličat ću se, posvetiti i objaviti pred svim narodima, i znat će da
sam ja Jahve.'

39

1 Sine čovječji, prorokuj protiv Goga i reci: 'Ovako govori Jahve Gospod:
Evo me na te, Gože, veliki kneže Mešeka i Tubala! 2 Namamit ću te i
povesti, podići te s krajnjega sjevera i dovesti na gore Izraelove. 3 Izbit
ću ti luk iz lijeve ruke i prosuti strijele iz tvoje desnice. 4 Na gorama ćeš
Izraelovim pasti, ti i sve tvoje čete i narodi koji budu s tobom: pticama
grabljivicama, svemu krilatom, i zvijerima dadoh te za hranu. 5 Na

otvorenom ćeš polju pasti, jer ja tako rekoh - riječ je Jahve Gospoda. 6 Poslat
ću oganj na Magog i na sve koji spokojno žive na otocima - i znat će da sam
ja Jahve. 7 A svoje sveto ime objavit ću posred naroda svoga izraelskoga
i neću dati da se više oskvrnjuje moje sveto ime! I znat će svi narodi da
sam ja, Jahve, Svetac Izraelov. 8 Evo dolazi i biva - riječ je Jahve Gospoda!
To je dan o kojem sam govorio! 9 Izići će stanovnici izraelskih gradova,
naložiti vatru i spaliti oružje, štitove, štitiće, lukove i strelice, koplja i
sulice - ložit će njima vatru sedam godina. 10 Neće nositi drva iz polja ni
sjeći u šumama, nego će vatru oružjem ložiti. I oplijenit će one koji su njih
plijenili, opljačkati one koji su njih pljačkali - riječ je Jahve Gospoda. 11 U
onaj ću dan dati Gogu za grob glasovito mjesto u Izraelu: dolinu Abarim,
istočno od Mora, koja zatvara put prolaznicima; ondje će pokopati Goga i
sve njegovo mnoštvo. I dolina će se prozvati Hamon-Gog. 12 I ukopavat
će ih dom Izraelov, sedam mjeseci, da očisti svu zemlju; 13 pokapat će
ih sav narod zemlje. I bit će im slavan dan u koji se proslavim, riječ je
Jahve Gospoda. 14 Izabrat će ljude da neprestano prolaze zemljom pa da
s prolaznicima pokapaju one koji preostaše po zemlji, da je tako očiste.
15 I kad koji, prolazeći zemljom, vidi ljudske kosti, podignut će kraj njih
nadgrobnik dok ih grobari ne ukopaju u dolini Hamon-Gog. 16 Hamona
je ime i gradu. I tako će očistiti zemlju. 17 Sine čovječji, ovako govori
Jahve Gospod: Reci pticama, svemu krilatom i svemu zvijerju: skupite
se i dođite! Saberite se odasvud na žrtvu moju koju koljem za vas, na
veliku gozbu po izraelskim gorama, da se najedete mesa i napijete krvi.
18 Najedite se mesa od junaka i napijte se krvi zemaljskih knezova, ovnova,
janjaca, jaraca, junaca, ugojene stoke bašanske! 19 Najedite se do sita
pretiline i napijte se krvi mojih klanica koje sam vam naklao. 20 Nasitite
se za mojim stolom konja i konjanika, junaka i ratnika!' - riječ je Jahve
Gospoda. 21 'Tako ću se proslaviti među narodima, i svi će narodi vidjeti
sud koji ću izvršiti i ruku što ću je na njih podići. 22 Znat će dom Izraelov
da sam ja, Jahve, Bog njihov - od toga dana zauvijek. 23 I znat će narodi da
dom Izraelov bijaše odveden u ropstvo zbog svojih nedjela: iznevjerio mi
se, pa sakrih lice svoje od njih i predadoh ih njihovim neprijateljima u ruke
da od mača poginu. 24 Postupih s njima po nečistoći njihovoj i nedjelima
te sakrih lice svoje od njih.' 25 Stoga ovako govori Jahve Gospod: 'Sad ću
vratiti roblje Jakovljevo i pomilovati sav dom Izraelov - ljubomoran na ime
svoje sveto, 26 oprostit ću im svu sramotu i nevjeru kojom mi se iznevjeriše
dok još spokojno življahu u zemlji i nikoga ne bijaše da ih straši. 27 A kad ih
dovedem iz naroda i skupim iz zemalja dušmanskih i na njima, naočigled
mnogih naroda, svetost svoju pokažem, 28 znat će da sam ja Jahve, Bog
njihov, koji ih u izgnanstvo među narode odvedoh i koji ih opet skupljam
u njihovu zemlju, ne ostavivši ondje nijednoga od njih. 29 I nikada više
neću kriti lica od njih, jer ću duh svoj izliti na dom Izraelov' - riječ je Jahve
Gospoda.”

40

1 Godine dvadeset i pete za našega izgnanstva, početkom godine, prvoga
mjeseca, desetoga dana, a četrnaest godina otkako pade Grad, upravo
onoga dana spusti se na me ruka Jahvina. 2 I odvede me u božanskom
viđenju u zemlju Izraelovu te me postavi na veoma visoku goru: Na njoj,
s južne strane, bijaše nešto kao sazidan grad. 3 Povede me onamo, i gle:
čovjek, sjajan kao mjed, stajaše na vratima, s lanenim užetom i mjeračkom

trskom u ruci. 4 I taj mi čovjek reče: “Sine čovječji, gledaj svojim očima i
slušaj svojim ušima, popamti sve što ću ti pokazati, jer si doveden ovamo
da ti pokažem. Objavi domu Izraelovu sve što ovdje vidiš.” 5 I gle, zdanje
sve uokolo opasano zidom. Čovjek držaše u ruci mjeračku trsku od šest
lakata, a svaki lakat bijaše za jedan dlan duži od običnoga lakta. On izmjeri
zdanje. Širina: jedna trska, visina: jedna trska. 6 Zatim pođe k vratima
što bijahu okrenuta k istoku. Uspe se uza stepenice i izmjeri prag vrata.
Širina: jedna trska. 7 A svaka klijet jednu trsku dugačka i jednu trsku
široka. Između klijeti: pet lakata. Prag vrata sa strane njihova trijema,
iznutra, jedna trska. 8 Izmjeri trijem vrata iznutra: bijaše osam lakata
širok, 9 a njegovi polustupovi dva lakta. Trijem vrata bijaše s nutarnje
strane. 10 Na svakoj strani istočnih vrata bijahu po tri klijeti. I sve tri bijahu
iste mjere. Tako i polustupovi: s obje strane bijahu iste mjere. 11 Zatim
izmjeri vrata: bijahu deset lakata široka i trinaest lakata visoka. 12 Pred
klijetima bijaše s jedne i s druge strane ograda od jednog lakta. Svaka
klijet: šest lakata s jedne i šest lakata s druge strane. 13 A zatim izmjeri
vrata od stražnje strane jedne klijeti do stražnje strane nasuprotne klijeti, u
širinu: bijaše dvadeset i pet lakata; otvor pred otvorom. 14 Izmjeri i trijem:
dvadeset lakata. Predvorje bijaše sve uokolo trijema vrata. 15 Od ulaznog
pročelja vrata do nasuprotne strane njihova trijema bijaše pedeset lakata.
16 Na klijetima i njihovim dovracima, s unutrašnje strane sve uokolo, a
tako i u trijemu, bijahu prozori s rešetkama. Takvi su prozori bili iznutra,
sve naokolo, a na polustupovima palme. 17 Zatim me povede u vanjsko
predvorje Doma. I gle, sve oko predvorja prostorije i pločnik. Trideset
prostorija na pločniku. 18 Pločnik bijaše sa svake strane vrata i odgovaraše
razini vrata. To je donji pločnik. 19 On izmjeri širinu predvorja od donjih
vrata do unutrašnjega predvorja, s vanjske strane: sto lakata na istok i na
sjever. 20 Sjevernim vratima vanjskoga predvorja izmjeri širinu i dužinu.
21 I ta su imala po tri klijeti sa svake strane, a stupovi im i trijemovi istih
mjera kao u prvih vrata: pedeset lakata u dužinu i dvadeset i pet lakata u
širinu. 22 Prozori im, trijemovi i palme bijahu iste mjere kao na istočnim
vratima, a na prilazu im sedam stepenica; trijem im bijaše s unutrašnje
strane. 23 Unutrašnje predvorje imaše vrata što bijahu nasuprot sjevernim
vratima; kao i istočna. On izmjeri: između jednih i drugih vrata bijaše sto
lakata. 24 Zatim me povede na jug, i gle: i ondje vrata. Izmjeri ondje
klijeti, polustupove i trijemove: bijahu iste mjere. 25 Ona, kao i njihovi
trijemovi, imahu sve uokolo prozore što bijahu kao i oni prvi. Dužina
je i tu iznosila pedeset lakata, a širina dvadeset i pet. 26 K vratima je
vodilo sedam stuba; trijem im je bio s unutrašnje strane, a na stupovima
imahu po jednu palmu sa svake strane. 27 Unutrašnje predvorje imaše
jedna vrata i s južne strane. On izmjeri: od tih vrata do južnih vrata -
sto lakata. 28 Zatim me na južna vrata uvede u unutrašnje predvorje. I
izmjeri južna vrata: bijahu istih mjera. 29 Klijeti, stupovi i trijemovi bijahu
istih mjera. Vrata i njihov trijem imahu svud unaokolo prozore. Pedeset
lakata bijaše tu u dužinu, dvadeset i pet lakata u širinu. 30 A sve uokolo
trijemovi: dvadeset i pet lakata dugi, a pet lakata široki. 31 Trijemovi su
se pružili prema vanjskom predvorju. Na polustupovima njihovim palme,
a stubište im je imalo osam stuba. 32 Zatim me povede k istočnim vratima
unutrašnjega predvorja. I izmjeri vrata: bijahu istih mjera. 33 Klijeti im,
polustupovi i trijemovi bijahu također istih mjera. Vrata i njihov trijem

imahu svud naokolo prozore. U dužinu bješe pedeset lakata, u širinu
dvadeset i pet. 34 Trijem im se pružao prema vanjskom predvorju. Na
njihovim polustupovima s ove i s one strane bijahu palme. Stubište im
imaše osam stuba. 35 Zatim me povede k sjevernim vratima. I izmjeri ih:
bijahu istih mjera. 36 Klijeti im, polustupovi i trijemovi bijahu također istih
mjera. Vrata i njihov trijem imahu svud uokolo prozore. Pedeset je lakata
tu bilo u dužinu, a dvadeset i pet u širinu. 37 Trijem je sezao do vanjskoga
predvorja. Na polustupovima s ove i one strane bijahu palme. Stubište
imaše osam stuba. 38 Uz trijemove vrata bijaše prostor s posebnim ulazom.
Ondje su se ispirale žrtve paljenice. 39 U trijemu vrata s jedne i s druge
strane bijahu po dva stola za klanje paljenicÄa, okajnicÄa i naknadnicÄa.
40 I s vanjske strane onomu tko ulazi na ulaz sjevernih vrata bijahu dva
stola; i s druge strane, prema trijemu vrata, dva stola. 41 Četiri stola, dakle,
s jedne, a četiri stola s druge strane vrata: u svemu osam stolova, na kojima
se klahu žrtve. 42 Osim toga, četiri stola za paljenice, od klesanoga kamena.
Bili su po lakat i pol široki i lakat visoki. Na njima je stajao pribor za
klanje žrtava paljenica i klanica. 43 Stolovi bijahu sve uokolo obrubljeni
žljebićima od jednoga dlana, zavrnutima unutra. Na stolove se stavljalo
žrtveno meso. 44 Zatim me povede u unutrašnje predvorje. U unutrašnjem
predvorju bijahu dvije prostorije: jedna bijaše sa strane sjevernih vrata,
okrenuta prema jugu, a druga sa strane južnih vrata, okrenuta prema
sjeveru. 45 I on mi reče: “Ta prostorija što je okrenuta na jug određena je
za svećenike koji obavljaju službu u Domu. 46 A prostorija što je okrenuta
na sjever jest za svećenike koji obavljaju službu na žrtveniku. To su
sinovi Sadokovi, oni između sinova Levijevih koji smiju prići k Jahvi da
mu služe!” 47 On izmjeri predvorje. Dužina: sto lakata, širina: sto lakata;
bijaše četverouglasto. Pred Domom stajaše žrtvenik. 48 A zatim me
povede k trijemu. Izmjeri polustupove trijema: bijaše pet lakata na jednoj
i pet lakata na drugoj strani. Vrata bijahu široka tri lakta s jedne i tri lakta
s druge strane. 49 Trijem bijaše dugačak dvadeset lakata, a širok dvanaest
lakata. Deset je stepenica vodilo onamo. Na dovratnicima s jedne i s druge
strane stajaše po jedan stup.

41

1 Zatim me povede u Hekal. Izmjeri mu polustupove: bijahu široki šest
lakata s jedne i šest lakata s druge strane. 2 Vrata bijahu široka deset
lakata: sa svake strane po jedno krilo od pet lakata. A zatim izmjeri
Hekal: bijaše dugačak četrdeset, a širok dvadeset lakata. 3 Onda uđe i
izmjeri polustupove vrata: dva lakta; zatim vrata: šest lakata; pa širinu
vrata: sedam lakata. 4 Izmjeri zatim unutrašnji prostor: dužina dvadeset
lakata, širina ispred Hekala dvadeset lakata. I reče mi: “To je Svetinja nad
svetinjama.” 5 Potom izmjeri zid Doma: šest lakata. Pobočne prostorije
bijahu široke četiri lakta, sve oko Doma. 6 Pobočne prostorije bijahu
jedna nad drugom, bijaše ih trideset na tri bÓoja. U hramskom zidu
bijahu, sve uokolo, zasjeci da prihvate pobočne prostorije. Tako one ne
bijahu ugrađene u hramski zid. 7 Širina se prostorija povećavala od boja
do boja, jer su one sve uokolo, na bojeve, okruživale Dom, a Dom je,
kako se uzlazilo, ostavljao sve širi prostor. S najdonjeg se boja uzlazilo
na najgornji kroza srednji. 8 Onda vidjeh sve oko Doma neku uzvisinu.
Osnove pobočnih prostorija: cijela trska, šest lakata. 9 Debljina vanjskoga
zida pobočnih klijeti: pet lakata. Prolaz između pobočnih prostorija Doma

10 i klijeti bijaše, sve uokolo Doma, dvadeset lakata širok. 11 Iz pobočne
prostorije izlažahu na prolaz jedna vrata prema sjeveru i jedna prema
jugu. Prolaz bijaše širok pet lakata svud uokolo. 12 Zdanje što zatvaraše
ograđeni prostor sa zapada bijaše široko sedamdeset lakata, a zid te
građevine posvud uokolo bijaše debeo pet lakata i dugačak devedeset
lakata. 13 On izmjeri Dom: bijaše dugačak stotinu lakata. Ograđeni
prostor, zdanje mu i zidovi, stotinu lakata dužine. 14 Širina pročelja Doma
s ograđenim prostorom prema istoku: sto lakata. 15 On izmjeri dužinu
zdanja duž ograđenog prostora što bijaše straga i hodnike s jedne i s
druge strane: stotinu lakata. Unutrašnjost Hekala, trijemovi predvorja,
16 pragovi, prozori s rešetkama i hodnici na sve tri strane uokolo, nasuprot
pragovima, bijahu sve uokolo drvetom obloženi od zemlje do prozora.
Prozori su bili zastrti. 17 Od ulaza sve do unutrašnjosti Doma, a tako i
izvana te po svem zidu uokolo, iznutra i izvana, 18 bijahu likovi kerubina
i palma. Po jedna palma između dva kerubina, a svaki kerubin imaše dva
lica: 19 prema palmi s jedne strane lice čovječje, a prema palmi s druge
strane lice lavlje. Tako bijaše po svemu Domu sve uokolo: 20 od zemlje
do ponad vrata bijahu izdjeljani kerubini i palme, a tako i po zidu Hekala.
21 Dovratnici Hekala bijahu četverouglasti. 22 Pred Svetištem nešto kao
žrtvenik od drveta: tri lakta visok, dva lakta dugačak i dva lakta širok.
Uglovi mu, podnožje i stranice bijahu od drveta. I čovjek mi reče: “Evo
stola koji je pred licem Jahvinim!” 23 I Hekal i Svetište imahu po dvoja
vrata, 24 a svaka vrata po dva krila što se obrtahu: dva krila u jednih i dva
krila u drugih vrata. 25 A na vratima Hekala bijahu izdjeljani kerubini i
palme, kao što bijahu izdjeljani i po zidovima. Izvana pred trijemom bijaše
drvena nadstrešnica. 26 Prozori s rešetkama i palme bijahu s jedne i s
druge strane na trijemu, u pobočnim prostorijama Doma i na nadstrešnici.

42

1 A zatim me povede na sjever, u vanjsko predvorje, i dovede me do
prostorija nasuprot ograđenom prostoru, nasuprot zdanju prema sjeveru.
2 Pročelje im sa sjeverne strane bijaše dugo sto lakata, a široko pedeset
lakata. 3 Nasuprot vratima unutrašnjeg predvorja i nasuprot pločniku
vanjskoga predvorja bijahu hodnici jedan prema drugome na tri boja.
4 Pred prostorijama bijaše prolaz prema unutrašnjosti - deset lakata širok i
sto lakata dugačak. Vrata im bijahu okrenuta na sjever. 5 Gornje prostorije,
jer im prostor oduzimahu hodnici, bijahu manje od donjih i srednjih. 6 Jer
bijahu na tri boja, ali ne imahu stupova kao u predvorju. Zato gornje
prostorije bijahu uže od donjih i srednjih. 7 Vanjski zid, duž klijeti, prema
vanjskom predvorju, ispred klijeti, bijaše dugačak pedeset lakata. 8 Jer
dužina klijetima vanjskoga predvorja bijaše pedeset lakata, a onima pred
Hekalom sto lakata. 9 U tih prostorija bijaše ulaz s istoka onomu tko im
prilazi iz vanjskog predvorja. 10 Po širini zida predvorja prema istoku,
pred ograđenim prostorom i pred samim zdanjem, bijaše još prostorijÄa.
11 Pred njima bijaše prolaz kao ispred klijeti smještenih prema sjeveru:
jednake dužine i jednake širine; i svi im izlazi, raspored i vrata bijahu
jednaki. 12 Bili su kao ulazi u klijeti što bijahu prema jugu: ulaz na
početku svakog prolaza, nasuprot zidu zdanja, prema istoku onomu tko bi
u njih ulazio. 13 I reče mi: “Sjeverne i južne prostorije ispred ograđenog
prostora jesu prostorije Svetišta: ondje svećenici koji prilaze Jahvi blaguju
najveće svetinje. Oni će ovdje odlagati najveće svetinje, prinose, okajnice

i naknadnice, jer je to mjesto sveto. 14 A kad svećenici budu ulazili, neće
izlaziti iz Svetišta u vanjsko predvorje, nego će tu ostavljati odjeću u kojoj
bijahu službu služili, jer je sveta, i oblačiti drugu odjeću da bi se mogli
približiti mjestu određenu za narod." 15 Izmjerivši unutrašnjost Doma,
izvede me na istočna vrata i izmjeri sve uokolo. 16 Mjeračkom trskom
izmjeri istočnu stranu: bijaše pet stotina trska, mjeračkih trska, 17 a zatim
se okrenu i izmjeri sjevernu stranu: bijaše pet stotina trska, mjeračkih
trska. 18 Tada se okrenu na južnu stranu i izmjeri: pet stotina trska,
mjeračkih trska. 19 Potom se okrenu na zapadnu stranu i izmjeri: pet
stotina trska, mjeračkih trska. 20 On izmjeri zid na sve četiri strane uokolo:
bijaše pet stotina trska dugačak i pet stotina širok. Odvajao je sveto mjesto
od nesvetoga.

43

1 Zatim me povede k vratima što gledaju na istok. 2 I gle, Slava Boga
Izraelova dolazi od istoka; šum joj kao šum velikih voda: i zemlja se sjala
od slave njegove. 3 To viđenje koje gledah bijaše kao viđenje što ga vidjeh
kad dođoh da uništim grad i kao viđenje koje vidjeh na rijeci Kebaru.
Padoh ničice. 4 A Slava Jahvina uđe u Dom na vrata koja gledaju na istok.
5 Tada me duh podiže i odvede u unutrašnje predvorje. I gle: Dom bijaše
pun Slave Jahvine. 6 I čuh glas koji mi iz Doma govori, a kraj mene netko
stajaše. 7 I reče mi: "Sine čovječji, ovo je mjesto mojega prijestolja, ovo
je mjesto stopa mojih nogu: ovdje ću, posred sinova Izraelovih, prebivati
zauvijek. Izraelov dom neće više oskvrnjivati moje sveto ime - ni oni ni
njihovi kraljevi - svojim bludništvom i truplima svojih kraljeva: 8 stavili
su svoj prag do moga, svoje dovratnike do mojih, tako da je bio samo
zid između mene i njih, i oskvrnjivali su moje sveto ime gnusobama
koje počiniše. I zato ih zatrijeh u svojem gnjevu. 9 Sada će oni ukloniti
daleko od mene svoje bludništvo i trupla svojih kraljeva, a ja ću zauvijek
prebivati posred njih. 10 Sine čovječji, pokaži domu Izraelovu ovaj Dom
da se posrame sa svojih bezakonja. Neka mu izmjere razmjere. 11 Ako se
posrame zbog svega što učiniše, opiši im Dom i njegove razmjere, njegove
izlaze i ulaze, sve njegovo obličje, sve propise i sve zakone; upoznaj ih i
nacrtaj im da vide i da čuvaju i provedu sve njegovo obličje i sve propise
o njemu. 12 A ovo je zakon za Dom: navrh gore, sav prostor uokolo, bit
će najsvetija svetinja. 13 Ovo su mjere žrtvenika, na laktove - a lakat je
ovdje jedan lakat i pedalj: podnožje žrtvenika lakat dugo, lakat široko;
obrub kojim je obrubljen uokolo - jedan pedalj. Visina žrtvenika: 14 od
podnožja na zemlji do donjega pojasa žrtvenika - dva lakta, a u širinu jedan
lakat; od manjeg pojasa do većega četiri lakta, a u širinu jedan lakat. 15 A
samo žrtvište: četiri lakta visoko. A sa žrtvišta dižu se uvis četiri roga.
16 Žrtvište: dvanaest lakata dugo, dvanaest lakata široko, četvorina, na
sve četiri strane. 17 A pojas: četrnaest lakata dug i četrnaest lakata širok,
na četiri strane; njegov rub uokolo pol lakta, a podnožje oko njega uokolo
jedan lakat; stepenice mu gledaju na istok." 18 I reče mi: "Sine čovječji,
ovako govori Jahve Gospod: 'Ovo su propisi žrtveni po kojima se u svoje
vrijeme mora podići žrtvenik da se na njemu prinose paljenice i da se po
njemu škropi krvlju. 19 Svećenicima levitima, potomcima Sadokovim, koji
pristupaju k meni da mi služe - riječ je Jahve Gospoda - dat ćeš june za žrtvu
okajnicu. 20 Uzet ćeš njegove krvi i njome pomazati četiri roga žrtvišta
i četiri ugla pojasa i obrub sve uokolo da okajnicom pomiriš žrtvenik.

21 Zatim uzmi june i spali ga na odijeljenom mjestu Doma, izvan Svetišta.
22 Sutradan prinesi jarca bez mane kao okajnicu, neka se njime okaje
žrtvenik kao što je okajan junetom. 23 A kad ga okaješ, prinesi junca bez
mane i ovna bez mane iz stada: 24 prikaži ih pred Jahvom, a svećenici neka
ih pospu solju i neka ih prinesu kao paljenicu Jahvi. 25 Sedam dana svaki
dan prinesi jednog jarca za grijeh; i neka se prinese june i ovan iz stada,
oba bez mane. 26 Sedam dana neka se pomiruje žrtvenik i neka se čisti
i posvećuje. 27 Pošto se navrše ti dani, od osmoga dana unapredak neka
svećenici žrtvuju na žrtveniku vaše paljenice i pričesnice; i omiljet ćete
mi' - riječ je Jahve Gospoda."

44

1 Potom me odvede natrag k izvanjskim vratima Svetišta, koja gledaju
na istok: bijahu zatvorena. 2 I reče mi Jahve: "Ova će vrata biti zatvorena;
neka se ne otvaraju i nitko neka ne ulazi na njih, jer ja, Jahve, Bog Izraelov,
kroz njih prođoh - zato neka budu zatvorena. 3 Samo knez, jer je knez,
smije sjesti tu i blagovati pred Jahvom; tada neka uđe kroz trijem vrata
i istim putem neka izađe." 4 Zatim me odvede k sjevernim vratima pred
Dom. Pogledah, i gle: Slava Jahvina bijaše napunila Dom Jahvin. Padoh
ničice. 5 Jahve mi reče: "Sine čovječji, pomno pripazi, dobro gledaj i
pažljivo poslušaj što ću ti reći o svim uredbama Doma Jahvina i o svim
njegovim zakonima. Dobro pazi tko smije ući u Dom i tko je iz Svetišta
odijeljen. 6 Reci rodu odmetničkom, domu Izraelovu: 'Ovako govori Jahve
Gospod: Previše je već vaših gnusoba, dome Izraelov! 7 Uvodili ste tuđince,
neobrezana srca i neobrezana tijela, te su ušli u moje Svetište i oskvrnuli
moj Dom dok ste vi prinosili moj kruh i pretilinu i krv; i tako ste raskinuli
moj Savez svim tim gnusobama. 8 Niste sami čuvali moje svetinje, nego ste
njih namjestili namjesto sebe kao čuvare u mojem Svetištu.' 9 Ovako govori
Jahve Gospod: 'Nijedan tuđinac, neobrezana srca i neobrezana tijela, da
više ne ulazi u moje Svetište - nijedan tuđinac koji živi među sinovima
Izraelovim. 10 A leviti koji su se udaljili od mene, kad je ono Izrael odlutao
od mene za svojim kumirima, snosit će svoje bezakonje. 11 Služit će u
Svetištu samo kao stražari na vratima Doma i kao posluga Domu: klat
će narodu paljenice i druge žrtve i bit će mu na službu. 12 Služili su im
pred njihovim kumirima i tako naveli Dom Izraelov na bezakonje. Zato
podigoh ruku na njih - riječ je Jahve Gospoda - da snose svoje bezakonje.
13 Više neće pristupati k meni da mi služe kao svećenici i neće više prilaziti
mojim najsvetijim svetinjama, nego će snositi svoju sramotu i gnusobe koje
počiniše. 14 Postavit ću ih da u Domu rade svaki posao i sve što treba
u njemu svršiti. 15 Svećenici leviti, potomci Sadokovi, koji su mi vjerno
služili u mojem Svetištu kad su ono sinovi Izraelovi odlutali od mene -
oni smiju pristupati k meni da mi služe: služit će preda mnom prinoseći
mi pretilinu i krv - riječ je Jahve Gospoda. 16 Oni smiju ulaziti u moje
Svetište i pristupati k mojem stolu da mi služe i da vrše službu. 17 Kad
budu ulazili na vrata unutrašnjega predvorja, neka obuku lanene haljine:
neka ne bude na njima ništa vuneno kad služe na vratima unutrašnjega
predvorja i Doma. 18 Na glavama neka nose lanene kape, oko bokova
gaće lanene: neka se ne pašu ničim od čega bi se znojili. 19 Kad izlaze
u vanjsko predvorje k narodu, neka svuku haljine u kojima su služili i
neka ih ostave u prostorijama Svetišta, a neka obuku druge haljine, da
ne posvete puk svojim haljinama. 20 I neka ne briju glave, a ni bujne

kose neka ne puštaju, nego neka strigu kosu. 21 I nijedan svećenik, kad
mu je poći u unutrašnje predvorje, neka ne pije vina. 22 Neka se ne
žene udovicom ili puštenicom nego samo djevojkom iz roda Izraelova
ili udovicom svećenikovom. 23 Neka mi narod uče razlikovati sveto od
nesvetoga, lučiti nečisto od čistoga. 24 U parnicama oni neka budu suci:
neka sude po mojim zakonima; i neka čuvaju zakone i uredbe o svim
mojim blagdanima i neka svetkuju moje subote. 25 K mrtvacu neka ne
prilaze da se ne okaljaju; samo za ocem i za majkom, za sinom i kćerju,
za bratom i sestrom još neudatom smiju se okaljati. 26 Pošto se nakon toga
koji očisti, neka mu se broji sedam dana: 27 a onda kad uđe u Svetište,
u unutrašnje predvorje da služi u Svetištu, neka prinese žrtvu okajnicu
- riječ je Jahve Gospoda. 28 Njima ne pripada nikakva baština - ja sam
njihova baština; i zato im ne dajte nikakva posjeda u Izraelu - ja sam
posjed njihov. 29 Hranit će se od žrtava prinosnica, okajnica i naknadnica,
i sve zavjetovano u Izraelu njima pripada. 30 Najbolje od svih vaših prvina
i od svih vaših prinosa koje ćete prinositi pripada svećenicima; njima
ćete davati i najbolje brašno, da blagoslov počiva na vašim domovima.
31 Svećenici ne smiju jesti mesa od uginulih i razderanih životinja - bilo od
ptica ili stoke.

45

1 Kad budete zemlju ždrijebom dijelili u baštinu, prinesite kao prinos
pridržan Jahvi jedan sveti dio zemlje, dugačak dvadeset i pet tisuća lakata,
širok deset tisuća; to neka bude sveto područje uzduž i poprijeko. 2 Od
toga neka bude za Svetište četvorina od pet stotina lakata i čistina od
deset lakata uokolo. 3 Od toga područja izmjeri u dužinu dvadeset i pet
tisuća lakata, a u širinu deset tisuća: tu neka bude Svetište - Svetinja
nad svetinjama. 4 Taj sveti dio zemlje pripada svećenicima koji služe u
Svetištu i koji pristupaju k Jahvi da mu služe: tu neka im bude mjesto
za kuće; i to neka je sveto mjesto koje pripada Svetištu. 5 Dvadeset i pet
tisuća u dužinu i deset tisuća u širinu neka bude levitima koji služe Domu:
neka ondje sagrade gradove u kojima će stanovati. 6 Za posjed gradu
dodijelite pet tisuća lakata u širinu i dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu
usporedo sa svetim područjem: to će pripadati svemu domu Izraelovu.
7 Knezu pripada dio s obje strane svetoga područja i gradskoga posjeda -
duž svetoga područja i duž gradskoga posjeda - od zapadne strane prema
zapadu i od istočne strane prema istoku, a dužina neka bude jednaka
svakom tom dijelu, od zapadne do istočne granice. 8 To neka bude njegova
zemlja, posjed u Izraelu, da knezovi više ne tlače narod moj i da zemlju
dadu domu Izraelovu po plemenima.' 9 Ovako govori Jahve Gospod: 'Dosta
je, knezovi Izraelovi! Okanite se nasilja i pljačke i vršite zakon i pravdu;
izbavite narod moj od svojih tražbina - riječ je Jahve Gospoda. 10 Mjerite
pravom mjerom: pravom efom i pravim batom. 11 Efa i bat neka jednako
hvataju: bat neka iznosi desetinu homera i efa desetinu homera - neka
im mjera bude prema homeru. 12 Šekel neka bude dvadeset gera; mina
neka vam bude dvadeset šekela, dvadeset i pet šekela i petnaest šekela.
13 Ovo je prinos koji ćete prinositi: šestinu efe od svakoga homera pšenice i
šestinu efe od svakoga homera ječma. 14 A za ulje ova je uredba: desetina
bata od svakoga kora - deset bata jedan je kor. 15 Od svakoga stada od
dvije stotine ovaca sa sočnih izraelskih pašnjaka po jednu ovcu za žrtvu
prinosnicu, paljenicu i pričesnicu - vama za pomirenje - riječ je Jahve

Gospoda. 16 Sav narod zemlje duguje ovaj prinos knezu Izraelovu. 17 A
knez je dužan davati žrtve paljenice, prinosnice i ljevanice za svetkovine
i za mlađake, za subote i blagdane doma Izraelova: on neka se postara
za okajnicu, za pomirnicu, prinosnicu, paljenicu i pričesnicu za pomirenje
doma Izraelova.' 18 Ovako govori Jahve Gospod: 'Prvoga mjeseca, prvoga
dana u mjesecu, uzmi june bez mane i okaj njime Svetište. 19 Svećenik
neka uzme krvi te žrtve okajnice i neka njome pomaže dovratnike Doma
i sva četiri ugla pojasa žrtveničkoga i dovratnike vrata unutrašnjega
predvorja. 20 Tako neka učini i sedmoga dana istoga mjeseca za svakoga
koji je sagriješio iz slabosti i neznanja. Tako ćete dovršiti pomirenje
Doma. 21 Prvoga mjeseca, četrnaestoga dana u mjesecu, svetkujte Pashu,
sedmodnevni blagdan, kad se blaguju beskvasni hljebovi. 22 Toga dana
neka knez za se i za sav puk zemlje prinese june za okajnicu. 23 Sedam dana
blagdana neka prinosi za paljenicu Jahvi sedam junčića i sedam ovnova
bez mane - svaki dan tih sedam dana - i svaki dan jarca kao okajnicu. 24 A
kao prinosnicu neka prinese efu po svakom juncu i efu po ovnu i hin ulja
na svaku efu. 25 Sedmoga mjeseca, petnaestoga dana u mjesecu, neka o
blagdanu isto toliko prinosi sedam dana: isto toliko okajnica, paljenica,
prinosnica i ulja.'

46

1 Ovako govori Jahve Gospod: 'Vrata unutrašnjega predvorja, koja
gledaju na istok, neka budu zatvorena šest radnih dana, a neka se otvaraju
u dan subotnji; i u dan mlađaka neka se otvaraju. 2 Knez neka ulazi
kroz njihov trijem i neka stane kod dovratnika; svećenici će tada prinijeti
njegovu paljenicu i pričesnicu, a on će se pokloniti na pragu vrata i izaći.
Neka se vrata ne zatvaraju do večeri. 3 Na ulazu istih vrata subotom i na
mlađake klanjat će se Jahvi puk zemlje. 4 Paljenica koju će knez subotom
prinositi Jahvi neka bude: šest jaganjaca bez mane, ovan bez mane. 5 A
prinosnica neka bude efa po ovnu, a po jaganjcu koliko i kako tko može
i hin ulja po efi. 6 Na dan mlađaka neka se prinese june bez mane, šest
jaganjaca i ovan bez mane. 7 A za prinosnicu neka se prinese efa po junetu,
efa po ovnu, a po jaganjcu koliko tko može i hin ulja po efi. 8 Kad knez bude
ulazio, neka ulazi kroz trijem vrata i istim putem neka izlazi. 9 A kad puk
zemlje o blagdanima dolazi pred Jahvu, onaj koji na sjeverna vrata uđe da
se pokloni neka izađe na južna, a tko uđe na južna neka izađe na sjeverna:
neka se ne vraća na vrata na koja je ušao, nego neka izađe na suprotna. 10 I
knez neka bude s njima: kad oni ulaze, neka i on uđe i neka izađe kad oni
izlaze. 11 O blagdanima i svetkovinama neka se kao prinosnica prinese efa
po juncu i efa po ovnu, a po jaganjcu koliko tko može i hin ulja po efi. 12 Kad
knez želi prinijeti dobrovoljnu paljenicu ili dobrovoljnu pričesnicu Jahvi,
neka mu se otvore vrata koja gledaju na istok, pa neka prinese paljenicu
i svoju pričesnicu kao na dan subotnji; potom neka iziđe, a kad iziđe,
neka se zatvore vrata. 13 Svaki dan prinijet ćeš Jahvi za paljenicu janje
od godine, bez mane; prinijet ćeš ga svako jutro. 14 A kao prinosnicu
na nj prinesi svako jutro šestinu efe i trećinu hina ulja da se poškropi
najfinije brašno; to neka bude svagdašnji prinos Jahvi po vječnoj uredbi.
15 Treba dakle prinijeti jagnje, prinosnicu i ulje svako jutro kao svagdašnju
žrtvu paljenicu.' 16 Ovako govori Jahve Gospod: 'Dadne li knez dar komu
svom sinu od svoje baštine, taj će dar pripasti njima u posjed kao baština.
17 Ako li od svoje baštine dade dar komu svom sluzi, tome će to pripadati

do otpusne godine, a potom neka se vrati knezu; baština pripada samo kneževim sinovima. 18 Knez ne smije prisvojiti ništa od baštine naroda,
pljačkajući narodni posjed. Sinovima svojim neka dade baštinu od svojega
posjeda, da se ne raspe narod potjeran sa svojega posjeda.'" 19 Zatim me
odvede kroz ulaz kraj vrata, u svećeničke prostorije Svetišta što gledaju
na sjever. I gle: ondje, u dnu, prema zapadu, jedan prostor! 20 I reče mi:
"Ovo je mjesto gdje će svećenici kuhati žrtve naknadnice i okajnice i žrtvu
pomirnicu, gdje će peći prinosnice da ih ne iznose u vanjsko predvorje te
ne posvete naroda." 21 Potom me izvede u vanjsko predvorje i provede
kraj četiri ugla predvorja, i gle, u svakom uglu predvorja bijaše malo
predvorje. 22 Ta mala predvorja u četiri ugla predvorja bijahu četrdeset
lakata dugačka, trideset široka - sva četiri istih razmjera; 23 sva četiri
zidom opasana, a pod zidom sve uokolo bijahu sagrađena ognjišta. 24 I
reče mi: "To su kuhinje gdje će sluge Doma kuhati puku žrtve."

47

1 Zatim me odvede natrag k vratima Doma. I gle: voda izvirala ispod
praga Doma, prema istoku - jer pročelje Doma bijaše prema istoku - i voda
otjecaše ispod desne strane Doma, južno od žrtvenika. 2 Zatim me izvede
na sjeverna vrata i provede me uokolo vanjskim putem k vanjskim vratima
koja gledaju na istok. I gle, voda izvirala s desne strane. 3 Čovjek pođe
prema istoku s užetom u ruci, izmjeri tisuću lakata i prevede me preko
vode, a voda mi sezaše do gležanja. 4 Ondje opet izmjeri tisuću lakata i
provede me preko vode, a voda bijaše do koljena. I opet izmjeri tisuću
lakata i prevede me preko vode što bijaše do bokova. 5 Opet izmjeri tisuću
lakata, ali ondje bijaše potok koji ne mogoh prijeći jer je voda nabujala
te je trebalo plivati: bijaše to potok koji se ne može prijeći. 6 I upita me:
"Vidiš li, sine čovječji?" I odvede me natrag, na obalu potoka. 7 I kad se
vratih, gle, na obali s obje strane mnoga stabla. 8 I reče mi: "Ova voda teče
u istočni kraj, spušta se u Arabu i teče u more; a kad se u more izlije, vode
mu ozdrave. 9 I kuda god potok protječe, sve živo što se miče oživi; i bit
će vrlo mnogo riba, jer kamo god dođe ova voda, sve ozdravi i oživi - kuda
god protječe ovaj potok. 10 I ribari će ribariti duž mora: od En Gedija do
En Eglajima sušit će se mreže; i bit će vrlo mnogo svakovrsnih riba kao
u Velikom moru. 11 A močvare onoga mora i njegove bare neće ozdraviti:
bit će za sol. 12 Duž potoka na obje strane rast će svakovrsne voćke: lišće
im neće otpadati i s njih neće nestajati ploda; svakog će mjeseca roditi
novim plodom jer im voda dotječe iz Svetišta. Plod će njihov biti za jelo, a
lišće za lijek'. 13 Ovako govori Jahve Gospod: 'Ovo su granice u kojima ćete
podijeliti zemlju u baštinu među dvanaest plemena Izraelovih - Josipu dva
dijela. 14 Svakom će od vas pripasti podjednako od zemlje koju se zakleh
dati vašim ocima, a vama će pripasti u baštinu. 15 Ovo su, dakle, granice
zemlje: na sjeveru, od Velikoga mora put Hetlona do Ulaza u Hamat: Sedad,
16 Berota, Sibrajim, između kraja damaščanskog i hamatskoga, i Haser
Enon, prema granici hauranskoj. 17 Granica će se, dakle, protezati od
mora do Haser Enona, kojemu je na sjeveru kraj damaščanski i hamatski
- sjeverna strana. 18 Istočna strana: između Haurana i Damaska, između
Gileada i zemlje izraelske, pa Jordanom kao granicom prema istočnomu
moru do Tamara - istočna strana. 19 Južna strana: prema jugu od Tamara
do Meripskih voda i Kadeša pa potokom prema Velikomu moru - južna
strana, prema jugu. 20 A zapadna strana: granica je Veliko more pa

do nadomak Ulaza u Hamat - zapadna strana. 21 Tu zemlju razdijelite
među sobom po plemenima Izraelovim. 22 Razdijelit ćete je ždrijebom
u baštinu između sebe i između došljaka koji žive među vama i koji među
vama djecu narodiše: i njih ćete smatrati domorocima među Izraelovim
sinovima, da i oni dobiju ždrijebom baštinu među Izraelovim sinovima.
23 Svakome tom došljaku dodijelite baštinu u plemenu u kojem živi - riječ
je Jahve Gospoda.

48

1 A ovo su imena plemenÄa: od krajnjega sjevera put Hetlona prema
Ulazu u Hamat i Haser Enon, od damaščanskoga kraja na sjeveru duž
Hamata, od istoka do zapada - dio Danov. 2 Uz područje Danovo, od istoka
do zapada - dio Ašerov. 3 Uz područje Ašerovo, od istoka do zapada - dio
Naftalijev. 4 Uz područje Naftalijevo, od istoka do zapada - dio Manašeov.
5 Uz područje Manašeovo, od istoka do zapada - dio Efrajimov. 6 Uz
područje Efrajimovo, od istoka do zapada - dio Rubenov. 7 Uz područje
Rubenovo, od istoka do zapada - dio Judin. 8 Uz područje Judino, od
istoka do zapada neka bude pridržano područje koje ćete Jahvi prinijeti:
dvadeset i pet tisuća lakata u širinu, a u dužinu kao svaki drugi dio, od
istoka do zapada. U sredini neka bude Svetište. 9 To pridržano područje
koje ćete Jahvi prinijeti neka bude dugačko dvadeset i pet tisuća lakata,
široko deset tisuća. 10 To sveto, prineseno područje za svećenike neka
bude na sjeveru dvadeset i pet tisuća lakata; prema zapadu široko deset
tisuća, prema istoku široko deset tisuća; prema jugu dugačko dvadeset
i pet tisuća. U sredini neka bude Jahvino Svetište. 11 A posvećenim
svećenicima, potomcima Sadokovim, koji su mi vjerno služili i nisu, kao
leviti, zastranili kad su ono zastranili sinovi Izraelovi: 12 njima će pripasti
dio od toga najsvetijeg područja zemlje, uz područje levitsko. 13 A levitima,
baš kao i području svećeničkom: dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu i
deset tisuća lakata u širinu - ukupno dvadeset i pet tisuća lakata u dužinu,
deset tisuća u širinu. 14 Od toga se ništa ne smije prodati ni zamijeniti;
ne smije se ni na koga prenijeti ta prvina zemlje, jer je Jahvi posvećena.
15 Pet tisuća lakata u širinu, što ostane od onih dvadeset i pet tisuća, neka
bude opće područje: za grad, za naselje i za čistinu. Grad neka bude
u sredini. 16 Evo mjerÄa: sa sjevera četiri tisuće i pet stotina lakata;
s juga četiri tisuće i pet stotina; s istoka četiri tisuće i pet stotina; sa
zapada četiri tisuće i pet stotina. 17 A čistina oko grada: dvije stotine i
pedeset lakata prema sjeveru, dvije stotine i pedeset prema jugu, dvije
stotine i pedeset prema istoku, dvije stotine i pedeset prema zapadu. 18 Što
ostane u dužinu, duž svetoga područja - deset tisuća lakata prema istoku
i deset tisuća prema zapadu, duž svetoga područja - to neka bude za
uzdržavanje onih koji služe gradu. 19 Ti koji služe gradu uzimat će se
iz svih plemena Izraelovih. 20 Sve, dakle, pridržano područje - dvadeset i
pet tisuća lakata sa dvadeset i pet tisuća, u četverokut - prinijet ćete Jahvi:
i sveto područje i posjed gradski. 21 Knezu pripada što preostane: s obje
strane svetoga područja i posjeda gradskoga - prema istoku dvadeset i pet
tisuća lakata, prema istočnoj strani, i prema zapadu dvadeset i pet tisuća
lakata, prema zapadnoj strani, usporedo s drugim područjima - sve je to
kneževo. A u sredini je sveto područje i Svetište Doma. 22 Od levitskoga
posjeda i od posjeda gradskoga - koje je usred kneževa - i između Judina i
Benjaminova područja: kneževo je. 23 Ostala plemena: od istoka do zapada

- dio Benjaminov. 24 Uz područje Benjaminovo, od istoka do zapada - dio
Šimunov. 25 uz područje Šimunovo, od istoka do zapada - dio Jisakarov.
26 Uz područje Jisakarovo, od istoka do zapada - dio Zebulunov. 27 Uz
područje Zebulunovo, od istoka do zapada - dio Gadov. 28 Uz područje
Gadovo, na južnoj strani, prema jugu, ide granica od Tamara do Meripskih
voda i Kadeša, pa potokom prema Velikome moru. 29 To je zemlja koju
ćete ždrijebom razdijeliti u baštinu plemenima Izraelovim, to su njihovi
dijelovi - riječ je Jahve Gospoda. 30 [30a] A ovo su gradska vrata 31 [31a]
koja će se zvati po Izraelovim plemenima. [30b] Na sjevernoj strani - četiri
tisuće i pet stotina lakata u dužinu - [31b] troja vrata: Vrata Rubenova,
Vrata Judina, Vrata Levijeva. 32 Na istočnoj strani - četiri tisuće i pet stotina
lakata u dužinu - troja vrata: Vrata Josipova, Vrata Benjaminova, Vrata
Danova. 33 Na južnoj strani - četiri tisuće i pet stotina lakata u dužinu -
troja vrata: Vrata Šimunova, Vrata Jisakarova, Vrata Zebulunova. 34 Sa
zapadne strane - četiri tisuće i pet stotina lakata u dužinu - troja vrata:
Vrata Gadova, Vrata Ašerova, Vrata Naftalijeva. 35 Sve uokolo: osamnaest
tisuća lakata. A ime će gradu unapredak biti: 'Jahve je ovdje.'”

Daniel

1 Treće godine kraljevanja Jojakima, kralja Judeje, dođe Nabukodonozor,
kralj Babilona, na Jeruzalem te ga opsjede. 2 Gospodin mu dade u ruke
Jojakima, kralja judejskog, i dio predmeta iz Doma Božjega; on ih dopremi
u zemlju Šinear i pohrani predmete u riznici svojih bogova. 3 Kralj naredi
Ašfenazu, starješini svojih dvorjanika, da dovede od Izraelaca nekoliko
dječaka kraljevskoga ili velikaškog roda: 4 neka budu bez nedostatka,
lijepi, vrsni u svakoj mudrosti, dobro poučeni i bistri, prikladni da stoje
na kraljevu dvoru; Ašfenaz neka ih nauči pismu i jeziku Kaldejaca. 5 Kralj
im odredi dnevni obrok od kraljevskih jela i od vina sa svoga stola. Neka
se odgajaju tri godine, a poslije toga imali bi stajati pred kraljem. 6 Među
njima bijahu Judejci: Daniel, Hananija, Mišael i Azarja. 7 Dvorjanički
starješina nadjene im imena: Daniel će se zvati Baltazar, Hananija Šadrak,
Mišael Mešak, Azarja Abed Nego. 8 Daniel je u srcu odlučio da se neće
okaljati kraljevim jelima i vinom s njegova stola, pa zamoli dvorjaničkog
starješinu da ga poštedi te se ne okalja. 9 Bog dade Danielu te nađe
dobrohotnost i smilovanje u dvorjaničkog starješine. 10 Starješina reče
Danielu: “Bojim se svoga gospodara kralja; on vam je odredio jelo i pilo,
pa ako vidi da su vam lica mršavija nego u drugih dječaka vaše dobi,
ja ću zbog vas biti kriv pred kraljem.” 11 Tada reče Daniel čuvaru koga
bijaše dvorjanički starješina odredio Danielu, Hananiji, Mišaelu i Azarji:
12 “Molim te, pokušaj sa svojim slugama deset dana: neka nam se daje
povrće za jelo i voda za pilo. 13 Vidjet ćeš onda kakvi ćemo biti mi a
kakvi dječaci koji jedu od kraljevih jela, pa učini sa svojim slugama po
onome što budeš vidio.” 14 On pristade i stavi ih na kušnju deset dana.
15 A nakon deset dana oni bijahu ljepši i ugojeniji nego svi dječaci koji
jeđahu od kraljevih jela. 16 Od tada čuvar dokinu njihova jela i obrok vina
što su imali piti te im davaše povrća. 17 Ovoj četvorici dječaka dade Bog
znanje i razumijevanje svih knjiga i mudrosti. Daniel razumijevaše viđenja
i sne. 18 Pošto se navršilo vrijeme određeno od kralja da mu ih dovedu,
dvorjanički starješina uvede ih pred Nabukodonozora. 19 Kralj razgovaraše
s njima i među svima ne nađe se nijedan kao Daniel, Hananija, Mišael i
Azarja. I tako oni ostadoše pred kraljem. 20 I u svemu mudrom i umnom
o čemu ih ispitivaše kralj nađe da su deset puta vrsniji od svih čarobnika
i gatalaca što ih bijaše u svem njegovu kraljevstvu. 21 Daniel ostade ondje
do prve godine kralja Kira.

2

1 Druge godine Nabukodonozorova kraljevanja usni Nabukodonozor
sanje: njegov se duh zbog toga uznemiri, a san ga ostavi. 2 Kralj naredi da
se pozovu čarobnici i gataoci, zaklinjači i zvjezdari da protumače kralju
njegove sanje. 3 Dođoše dakle te stadoše pred kralja. Kralj im reče: “Usnih
jednu sanju i moj se duh uznemiri od želje da razumijem sanju.” 4 Kaldejci
odgovoriše kralju (aramejski): “O kralju, živ bio dovijeka! Pripovjedi svoju
sanju slugama svojim, a mi ćemo ti otkriti njezino značenje.” 5 Kralj
odgovori i reče zvjezdarima: “Moja je odluka neopoziva: ako mi ne kažete
što sam snio i što san znači, bit ćete rastrgani u komade, a vaše će kuće
postati smetišta. 6 No ako mi otkrijete moju sanju i njezino značenje, dobit

ćete od mene darove i poklone i velike časti. Otkrijte mi dakle što sam
snio i što san znači." 7 Oni opet odgovoriše: "Neka kralj rekne svoju sanju
slugama svojim, a mi ćemo mu otkriti njezino značenje." 8 A kralj: "Dobro
ja znam da želite dobiti na vremenu jer znate da je moja odluka neopoziva.
9 Ako mi ne kažete što sam snio, znači da me namjeravate obmanjivati
varavim riječima i izmišljotinama dok nekako ne prođe vrijeme. Stoga,
recite mi moj san, pa ću znati da li mi možete kazati i njegovo značenje!"
10 Zvjezdari odgovoriše pred kraljem: "Nema na svijetu čovjeka koji bi
takvo što mogao otkriti kralju. I stoga nijedan kralj, ma kako velik i moćan,
takvo što ne traži od čarobnika, gataoca ili zvjezdara. 11 Što tražiš, kralju,
teško je, i nema ga tko bi to mogao otkriti kralju osim bogova, koji ne
borave među smrtnicima." 12 Tada se kralj silno razgnjevi i razbjesni te
naredi da se pogube svi mudraci babilonski. 13 Pošto je objavljena naredba
da se ubiju mudraci, potražiše i Daniela i njegove drugove da ih pogube.
14 No Daniel se mudrim i umnim riječima obrati na Arjoka, zapovjednika
kraljevskih straža, koji bijaše izišao da pogubi mudrace babilonske. 15 On
reče Arjoku, zapovjedniku kraljevu: "Zašto je kralj izdao tako strogu
naredbu?" Arjok pripovjedi Danielu, 16 a Daniel otiđe kralju i zamoli da
mu dade vremena te će kralju otkriti što san znači. 17 Daniel uđe u svoju
kuću te sve kaza Hananiji, Mišaelu i Azarji, svojim drugovima, 18 da mole
milosrđe u Boga Nebeskoga radi te tajne, da Daniel i njegovi drugovi ne
poginu s drugim mudracima babilonskim. 19 I objavi se tajna Danielu u
noćnom viđenju. A Daniel blagoslovi Boga Nebeskoga. 20 Daniel prihvati
riječ i reče: "Bilo ime Božje blagoslovljeno odvijeka dovijeka, njegova je
mudrost i sila. 21 On mijenja doba i vremena, ruši i postavlja kraljeve, daje
mudrost mudrima a znanje pronicavima. 22 On otkriva dubine i tajne,
zna što je u tminama i svjetlost prebiva u njega. 23 Tebe, o Bože otaca
mojih, slavim i hvalim što si mi dao mudrost i jakost! Evo, objavio si
mi ono što smo te molili, objavio si nam što kralj traži." 24 Daniel ode k
Arjoku, kome bijaše kralj naredio da smakne mudrace babilonske. Uđe i
reče mu: "Ne ubijaj mudraca babilonskih! Odvedi me kralju, pa ću mu
otkriti što san znači." 25 Arjok žurno odvede Daniela kralju i reče: "Našao
sam među izgnanicima judejskim čovjeka koji će kralju kazati što san
znači." 26 Kralj reče Danielu (koji se zvaše Baltazar): "Jesi li kadar kazati
mi san koji sam usnio i što znači?" 27 Daniel odgovori pred kraljem: "Tajnu
koju istražuje kralj ne mogahu kralju otkriti mudraci, čarobnici, gataoci i
zaklinjači; 28 ali ima na nebu Bog koji objavljuje tajne i on je saopćio kralju
Nabukodonozoru ono što će biti na svršetku dana. Evo tvoje sanje i onoga
što ti se prividjelo na postelji: 29 O kralju, na tvojoj ti postelji dođoše misli
o tome što će se dogoditi kasnije, a Otkrivatelj tajna saopćio ti je ono što
će biti. 30 Iako nemam mudrosti više nego ostali smrtnici, ta mi je tajna
objavljena samo zato da njezino značenje saopćim kralju i da upoznaš misli
svoga srca. 31 Ti si, o kralju, imao viđenje: gle, kip, golem kip, vrlo blistav,
stajaše pred tobom, strašan za oči. 32 Tome kipu glava bijaše od čistog
zlata, prsa i ruke od srebra, trbuh i bedra od mjedi, 33 gnjati od željeza, a
stopala dijelom od željeza, dijelom od gline. 34 Ti si promatrao: iznenada se
odvali kamen a da ga ne dodirnu ruka, pa udari u kip, u stopala od željeza
i gline te ih razbi. 35 Tada se smrvi najednom željezo i glina, mjed, srebro i
zlato, i sve postade kao pljeva na gumnu ljeti i vjetar sve odnese bez traga.
A kamen koji bijaše u kip udario postade veliko brdo te napuni svu zemlju.
36 To bijaše sanja; a njezino ćemo značenje reći pred kraljem." 37 "Ti,

o kralju, kralju kraljeva, komu Bog Nebeski dade kraljevstvo, silu moć i
slavu - 38 i u čije je ruke stavio, gdje god se našli, sinove ljudske, životinje
poljske, ptice nebeske i postavio te gospodarom nad svim time - ti si glava
od zlata. 39 Poslije tebe ustat će drugo kraljevstvo, slabije od tvoga, pa treće,
od mjedi, koje će gospodariti svom zemljom. 40 A četvrto kraljevstvo bit
će tvrdo poput željeza, poput željeza koje sve satire i mrvi; kao željezo
koje razbija, skršit će i razbit sva ona kraljevstva. 41 Stopala koja si vidio,
dijelom glina a dijelom željezo, jesu podijeljeno kraljevstvo; imat će nešto
od čvrstoće željeza prema onome što si vidio željezo izmiješano s glinom.
42 Prsti stopala, dijelom željezo a dijelom glina: kraljevstvo će biti dijelom
čvrsto a dijelom krhko. 43 A što si vidio željezo izmiješano s glinom:
oni će se miješati ljudskim sjemenom, ali se neće držati zajedno, kao što
se ni željezo ne da pomiješati s glinom. 44 U vrijeme ovih kraljeva Bog
Nebeski podići će kraljevstvo koje neće nikada propasti i neće prijeći na
neki drugi narod. Ono će razbiti i uništiti sva ona kraljevstva, a samo će
stajati dovijeka - 45 kao što si vidio da se kamen s brijega odvalio a da ga
ne dodirnu ruka te smrvio željezo, mjed, glinu, srebro i zlato. Veliki je
Bog saopćio kralju što se ima dogoditi. Sanja je istinita, a tumačenje joj
pouzdano.” 46 Nato kralj Nabukodonozor pade ničice i pokloni se pred
Danielom. Naredi da mu prinesu dar i kad. 47 I reče kralj Danielu: “Zaista,
vaš je bog Bog nad bogovima i gospodar nad kraljevima, Otkrivatelj tajna,
kad si mogao otkriti ovu tajnu.” 48 Kralj uzvisi Daniela i dariva ga mnogim
blistavim darovima. Postavi ga upraviteljem sve pokrajine babilonske i
starješinom svih mudraca babilonskih. 49 Daniel zamoli kralja da odredi
za upravitelje pokrajine babilonske Šadraka, Mešaka i Abed Nega, a Daniel
ostade na kraljevu dvoru.

3

1 Kralj Nabukodonozor odredi da se načini zlatni kip, visok šezdeset
lakata i širok šest, i da ga postave u ravnici Duri, u pokrajini babilonskoj.
2 Kralj Nabukodonozor pozva satrape, namjesnike, upravitelje, savjetnike,
rizničare, suce i zakonoznance i sve namjesnike pokrajina da dođu na
posvetu kipa što ga podiže kralj Nabukodonozor. 3 Tada se sakupiše
satrapi, namjesnici, upravitelji, savjetnici, rizničari, suci i zakonoznanci
i svi namjesnici pokrajinske vlasti na posvetu kipa što ga podiže kralj
Nabukodonozor. I stadoše pred kip što podiže Nabukodonozor. 4 Glasnik
proglasi: “O narodi, plemena i jezici, evo što vam se naređuje: 5 u času kad
začujete zvuke roga, frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih
drugih glazbala, bacite se na tlo i poklonite se zlatnome kipu što ga
podiže kralj Nabukodonozor! 6 Tko se ne baci na tlo i ne pokloni, bit će
smjesta bačen u peć užarenu.” 7 Zato, čim začuše zvuk roga, frule, citre,
sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih drugih glazbala, baciše se na tlo
svi narodi, plemena i jezici klanjajući se zlatnome kipu što ga podiže kralj
Nabukodonozor. 8 Uto dođoše neki Kaldejci i optužiše Judejce. 9 Rekoše
kralju Nabukodonozoru: “O kralju, živ bio dovijeka! 10 Ti si, kralju, naredio
svakom čovjeku koji začuje zvuke roga, frule, citre, sambuke, psaltira,
gajda i svakovrsnih drugih glazbala da se baci na tlo i da se pokloni
zlatnome kipu; 11 a tko se ne baci na tlo i ne pokloni, da bude bačen u
peć užarenu. 12 A evo, ovdje su Judejci koje si postavio za upravitelje
pokrajine babilonske: Šadrak, Mešak i Abed Nego. Ti ljudi ne mare za te,
o kralju; oni ne štuju tvojih bogova i nisu se poklonili zlatnome kipu što si

ga podigao.” 13 Nabukodonozor, bijesan i gnjevan, pozva Šadraka, Mešaka
i Abed Nega. Odmah ih dovedoše pred kralja. 14 A Nabukodonozor im
reče: “Je li istina, Šadrače, Mešače i Abed Nego, da vi ne štujete mojih
bogova i da se ne klanjate zlatnome kipu što ga podigoh? 15 Jeste li voljni,
čim začujete zvuk roga, frule, citre, sambuke, psaltira, gajda i svakovrsnih
drugih glazbala, baciti se na tlo i pokloniti se kipu što ga načinih? Ako li mu
se ne poklonite, bit ćete smjesta bačeni u peć užarenu; i koji je taj bog koji
bi vas izbavio iz ruke moje?” 16 Šadrak, Mešak i Abed Nego odgovoriše
kralju Nabukodonozoru: “Ne treba da ti odgovorimo na to. 17 Bog naš,
kome služimo, može nas izbaviti iz užarene peći i od ruke tvoje, kralju;
on će nas i izbaviti. 18 No ako toga i ne učini, znaj, o kralju: mi nećemo
služiti tvojemu bogu niti ćemo se pokloniti kipu što si ga podigao.” 19 Na
te riječi kralj Nabukodonozor uskipje bijesom, a lice mu se iznakazi na
Šadraka, Mešaka i Abed Nega. 20 On naredi da se peć ugrije sedam puta
jače no inače i jakim ljudima iz svoje vojske zapovjedi da svežu Šadraka,
Mešaka i Abed Nega i bace u peć punu žarkoga ognja. 21 Svezaše ih,
dakle, i u plaštevima, obući i kapama baciše u zažarenu peć. 22 Kako
kraljeva zapovijed bijaše žurna a peć preko mjere užarena, plamen ubi
ljude koji su bacali Šadraka, Mešaka i Abed Nega. 23 A tri čovjeka -
Šadrak, Mešak i Abed Nego - padoše svezani u zažarenu peć. 24 I hodahu
posred plamena hvaleći Boga, slaveći Gospoda. 25 Stavši Azarja otvori usta
i pomoli se usred ognja ovako: 26 “Blagoslovljen i hvaljen budi, Gospode,
Bože otaca naših, i neka ime tvoje bude slavljeno dovijeka! 27 Pravedan
si u svemu što učini nama, sva su tvoja djela istinita, svi tvoji putovi
pravi, svi tvoji sudovi istina. 28 Po pravdi si presudio u svemu što si
poslao na nas i na sveti grad otaca naših, Jeruzalem: zbog naših si grijeha
ovako postupio s nama, u istini i pravednosti. 29 Zgriješili smo i počinili
bezakonje odmetnuvši se od tebe, sagriješili teško; ne slušasmo naredbe
tvoje. 30 Nismo ih čuvali i nismo vršili što nam bijaše naređeno za naše
dobro. 31 Sve što si poslao na nas, sve što si nam učinio, pravedno si
učinio. 32 Kad si nas predao u ruke bezakonika, dušmana naših, najgorih
odmetnika, i kralju nepravednom, najgorem na zemlji, 33 te danas ne
smijemo otvoriti usta: sramota i ruglo pokrivaju one koji ti služe i tebi
se klanjaju. 34 O, ne zapusti nas zauvijek, zbog imena svoga, i ne razvrgni
Saveza svoga, 35 ne uskrati nam svoje milosrđe zbog Abrahama, miljenika
svoga; zbog Izaka, sluge svojega; zbog Izraela, sveca svojega, 36 kojima si
obećao umnožit' potomstvo kao zvijezde nebeske i kao pijesak na obali
morskoj. 37 Gospode, postadosmo najmanji među narodima, prezreni po
svoj zemlji poradi grijeha svojih. 38 Nemamo sada vojvode, proroka, kneza,
paljenice, klanice, prinosa, kada, ni mjesta gdje da prinesemo prvence
tebi 39 Üi da nađemo milosrđe. No primi nas slomljene duše, duha
ponizna! 40 Kao paljenice ovnova i bikova, kao tisuće pretilih janjaca -
takva nek' bude žrtva naša pred tobom danas da nas pomiri s tobom
- jer se neće postidjeti oni koji se u te uzdaju. 41 Odsada ćemo svim
srcem slijediti tebe, tebe se bojati i tražiti lice tvoje. 42 Ne postidi nas,
već postupaj s nama po blagosti svojoj, po velikoj ljubavi svojoj! 43 Izbavi
nas, kao nekoć, čudesima svojim, proslavi ime svoje, Gospode! 44 Neka
se postide oni koji zlo čine slugama tvojim: neka se postide svoga nasilja
i neka im sila skršena bude! 45 Nek' znaju da si ti jedini Bog i Gospod,
slavan po svoj zemlji!” Anđeo Gospodnji u užarenoj peći 46 Kraljeve sluge

koje ih bijahu bacile u peć neprestano poticahu oganj zemnim uljem,
smolom, kučinama i vinjagom, 47 tako te plamen lizaše četrdeset i devet
lakata iznad peći. 48 Buknuvši, spali Kaldejce koji se nađoše oko peći.
49 No Anđeo Gospodnji siđe u peć k Azarji i njegovim drugovima; izagna
plamen ognja iz peći 50 te usred peći puhaše kao rosni lahor, a oganj
ih ne dodirnu niti im zadade bol ili kakvu neugodnost. Pjesma triju
mladića 51 Tada sva trojica zapjevaše u peći jednim glasom, slaveći i
blagoslivljajući Boga: 52 “Blagoslovljen budi, Gospodine, Bože otaca naših,
hvaljen i uzvisivan dovijeka! Blagoslovljeno, slavno i sveto ime tvoje,
hvaljeno i uzvisivano dovijeka! 53 Blagoslovljen budi u Domu svete slave
svoje, hvaljen i slavljen dovijeka! 54 Blagoslovljen budi na prijestolju
kraljevstva svoga, hvaljen i uzvisivan dovijeka! 55 Blagoslovljen, ti što
istražuješ bezdane i sjediš nad kerubima, hvaljen i uzvisivan dovijeka!
56 Blagoslovljen budi na svodu nebeskom, hvaljen i slavljen dovijeka!
57 Sva djela Gospodnja, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga
dovijeka! 58 Anđeli Gospodnji, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte
ga dovijeka! 59 Nebesa, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga
dovijeka! 60 Sve vode nad nebesima, blagoslivljajte Gospoda: hvalite
i uzvisujte ga dovijeka! 61 Sve sile Gospodnje, blagoslivljajte Gospoda:
hvalite i uzvisujte ga dovijeka! 62 Sunce i mjeseče, blagoslivljajte Gospoda:
hvalite i uzvisujte ga dovijeka! 63 Zvijezde nebeske, blagoslivljajte Gospoda:
hvalite i uzvisujte ga dovijeka! 64 Sve kiše i rose, blagoslivljajte Gospoda:
hvalite i uzvisujte ga dovijeka! 65 Svi vjetrovi, blagoslivljajte Gospoda:
hvalite i uzvisujte ga dovijeka! 66 Ognju i žare, blagoslivljajte Gospoda:
hvalite i uzvisujte ga dovijeka! 67 Studeni i vrućino, blagoslivljajte
Gospoda: hvalite i uzvisujte ga dovijeka! 68 Rose i mrazovi, blagoslivljajte
Gospoda: hvalite i uzvisujte ga dovijeka! 69 Lede i studeni, blagoslivljajte
Gospoda: hvalite i uzvisujte ga dovijeka! 70 Tuče i snijezi, blagoslivljajte
Gospoda: hvalite i uzvisujte ga dovijeka! 71 Noći i dani, blagoslivljajte
Gospoda: hvalite i uzvisujte ga dovijeka! 72 Svjetlo i tmino, blagoslivljajte
Gospoda: hvalite i uzvisujte ga dovijeka! 73 Munje i oblaci, blagoslivljajte
Gospoda: hvalite i uzvisujte ga dovijeka! 74 Zemlja neka blagoslivlje
Gospoda: neka ga hvali i uzvisuje dovijeka! 75 Bregovi i brežuljci,
blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga dovijeka! 76 Sve raslinstvo
na zemlji, blagoslivljaj Gospoda: hvalite i uzvisujte ga dovijeka! 77 Izvori,
blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga dovijeka! 78 Mora i rijeke,
blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga dovijeka! 79 Kitovi i sve što
se miče u vodama, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga dovijeka!
80 Ptice nebeske, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga dovijeka!
81 Sve divlje i pitome životinje, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte
ga dovijeka! 82 Sinovi ljudski, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte
ga dovijeka! 83 Izraele, blagoslivljaj Gospoda: hvali i uzvisuj ga dovijeka!
84 Svećenici Gospodnji, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte ga
dovijeka! 85 Sluge Gospodnje, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i uzvisujte
ga dovijeka! 86 Dusi i duše pravednih, blagoslivljajte Gospoda: hvalite i
uzvisujte ga dovijeka! 87 Sveti i ponizni srcem, blagoslivljajte Gospoda:
hvalite i uzvisujte ga dovijeka! 88 Hananijo, Azarjo, Mišaele, blagoslivljajte
Gospoda: hvalite i uzvisujte ga dovijeka! Jer on nas je spasio od Podzemlja,
on nas je istrgao iz ruke smrti, on nas je izbavio iz peći užarene, on nas
je izbavio iz plamena. 89 Slavite Gospoda jer je dobar, jer je vječna ljubav

njegova! 90 Svi štovatelji Gospodnji, blagoslivljajte Boga nad bogovima,
hvalite i zahvaljujte, jer vječna je ljubav njegova!”] 91 Tada se kralj
Nabukodonozor zaprepasti i brzo ustade. Zapita svoje savjetnike: “Nismo
li bacili ova tri čovjeka svezana u oganj?” Oni odgovoriše: “Jesmo, kralju!”
92 On reče: “Ali ja vidim četiri čovjeka, odriješeni šeću po vatri i ništa
im se zlo ne događa; četvrti je sličan sinu Božjemu.” 93 Nabukodonozor
priđe vratima užarene peći i viknu: “Šadrače, Mešače i Abed Nego, sluge
Boga Višnjega, izađite i dođite ovamo!” Tada izađoše iz ognja Šadrak,
Mešak i Abed Nego. 94 Sakupiše se satrapi, starješine, upravitelji i kraljevi
savjetnici da vide te ljude: oganj ne bijaše naudio njihovu tijelu, kosa
im na glavi neopaljena, plaštevi im neoštećeni, nikakav se zadah ognja
ne bijaše uhvatio njih. 95 Nabukodonozor viknu: “Blagoslovljen bio Bog
Šadrakov, Mešakov i Abed Negov, koji je poslao svog anđela i izbavio svoje
sluge, one koji se uzdahu u njega te se ne pokoriše kraljevoj naredbi, već
radije predadoše svoje tijelo ognju negoli da štuju ili se klanjaju drugome
osim svome Bogu! 96 Naređujem dakle: O narodi, plemena i jezici, svatko
između vas tko bi pogrdio Boga Šadrakova, Mešakova i Abed Negova neka
bude raskomadan, a njegova kuća pretvorena u smetlište, jer nema boga
koji bi mogao izbaviti kao ovaj.” 97 Tada kralj uzvisi Šadraka, Mešaka i
Abed Nega na visoke položaje u pokrajini babilonskoj. 98 Nabukodonozor,
kralj, svim plemenima, narodima i jezicima po svoj zemlji: Obilovali
mirom! 99 Svidjelo mi se obznaniti vam znakove i čudesa što ih na meni
učini Bog Svevišnji. Znakovi njegovi kako su veliki! Čudesa njegova
kako silna! Kraljevstvo njegovo - kraljevstvo vječno! Vlast njegova za sva
pokoljenja!

4

1 Ja, Nabukodonozor, življah mirno u svojoj kući i sretno u svojoj palači,
2 kad vidjeh sanju koja me uplašila. Utvare i viđenja što su mi se na
mom ležaju vrzla po glavi uznemiriše me. 3 I naredih: neka mi pozovu
sve mudrace babilonske da mi kažu što sanja znači. 4 Dođoše gataoci,
čarobnici, zvjezdari i tumači znakova: ja im rekoh svoju sanju, a oni
mi ne znadoše reći njezino značenje. 5 Tada dođe preda me Daniel,
koji je nazvan Baltazar prema imenu moga boga, i u komu prebiva duh
Boga Svetoga. Ja mu pripovjedih svoju sanju: 6 “Baltazare, starješino
gatalaca, znam da u tebi prebiva duh Boga Svetoga i da ti nijedna tajna
nije preteška: evo sanje što je imah: daj mi njezino značenje. 7 Evo
viđenja što mi se na postelji vrzlo po glavi: Pogledam, kad evo jedno
stablo usred zemlje vrlo veliko. 8 Stablo poraste, postade snažno, visina
mu doseže nebo, vidjelo se s krajeva zemlje. 9 Krošnja mu bijaše lijepa,
plodovi obilni; na njemu je bilo hrane za sve, u njegovoj sjeni počivaše
zvijerje poljsko, na njegovim se granama gnijezdile ptice nebeske i svako
se tijelo hranilo od njega. 10 Ja promatrah viđenja što su mi se na mojoj
postelji vrzla po glavi kad, evo, Stražar, Svetac, silazi s neba, 11 silnim
glasom viče: 'Posijecite stablo, okrešite mu grane, počupajte mu lišće,
pobacajte plodove! Neka se životinje razbjegnu ispod njega i ptice s grana
njegovih! 12 U zemlji ostavite panj i korijenje u gvozdenim i mjedenim
okovima, u travi poljskoj! Neka ga pere rosa nebeska, i travu zemaljsku
neka dijeli sa zvijerjem poljskim! 13 Neka mu se promijeni srce čovječje,
srce životinjsko nek' mu se dade! Sedam vremena neka prođe nad njim!

14 Tako su presudili Stražari, tako su odlučili Sveci, da sve živo upozna
kako Svevišnji ima vlast nad kraljevstvom ljudskim: on ga daje kome hoće
i postavlja nad njim najnižega od ljudi!' 15 Ovo je sanja što je vidjeh ja,
kralj Nabukodonozor. A ti, Baltazare, reci mi njezino značenje, jer mi
nijedan od mudraca moga kraljevstva to ne može reći; ti možeš, jer u tebi
je duh Boga Svetoga." 16 Tada se Daniel, nazvan Baltazar, načas smete i
prestraši u svojim mislima. Kralj reče: "Baltazare, ne daj se zbuniti ovom
sanjom i njezinim značenjem!" Baltazar odgovori: "Gospodaru moj, ova
sanja neka bude tvojim dušmanima i njezino značenje tvojim mrziteljima!
17 Stablo koje si vidio, veliko i snažno, koje seže sve do neba i vidi se po
svoj zemlji, 18 krošnje lijepe i plodova obilnih na kojem bijaše hrane za sve
i pod kojim počiva zvijerje poljsko, a na njegovim se granama gnijezde
ptice nebeske: 19 to si ti, o kralju, koji si velik i moćan, veličina ti se
povećala i dosegla do neba, a tvoja vlast do krajeva zemlje. 20 A što je
vidio kralj kako Stražar, Svetac, silazi s neba te govori: 'Posijecite stablo,
raskomadajte ga, no njegov panj i korijenje ostavite u zemlji, u gvozdenim i
mjedenim okovima, u travi poljskoj, neka ga pere rosa nebeska i dio neka
mu bude sa zvijerjem poljskim dok ne prođe sedam vremena nad njim'
- 21 ovo je značenje, o kralju, odluka Svevišnjega što će se ispuniti na
mom gospodaru kralju: 22 Izagnat će te iz društva ljudi i sa životinjama
ćeš poljskim boraviti; hranit ćeš se travom kao goveda, tebe će prati rosa
nebeska; sedam će vremena proći nad tobom dok ne upoznaš da Svevišnji
ima vlast nad kraljevstvom ljudskim i da ga daje kome on hoće. 23 A što
se reklo 'Ostavite panj i korijenje stabla' - tvoje će se kraljevstvo obnoviti
čim spoznaš da Nebesa imaju svu vlast. 24 Zato, kralju, neka ti bude
mio moj savjet: iskupi svoje grijehe pravednim djelima i svoja bezakonja
milosrđem prema siromasima, da bi ti potrajala sreća." 25 Sve se to dogodi
kralju Nabukodonozoru. 26 Dvanaest mjeseci kasnije, šetajući babilonskim
kraljevskim dvorom, 27 kralj govoraše: "Nije li to taj veliki Babilon što ga
ja sagradih da mi bude kraljevskom prijestolnicom - snagom svoje moći,
na slavu svoga veličanstva?" 28 Još bijahu te riječi u ustima njegovim kad s
neba dođe glas: "Tebi se objavljuje, kralju Nabukodonozore! Kraljevstvo ti
se oduzelo; 29 bit ćeš izagnan iz društva ljudi, sa životinjama ćeš poljskim
boraviti; hranit ćeš se travom kao goveda, i sedam će vremena proći nad
tobom dok ne spoznaš da Svevišnji ima vlast nad kraljevstvom ljudskim, i
da ga on daje kome hoće." 30 I smjesta se riječ izvrši na Nabukodonozoru:
bi izagnan iz društva ljudi, jeđaše travu kao goveda, prala ga rosa nebeska;
vlasi mu narastoše poput orlova perja, a njegovi nokti kao ptičje pandže.
31 "Pošto se navršiše određeni dani, ja, Nabukodonozor, podigoh oči
prema nebu, razum mi se vrati, tada blagoslovih Svevišnjega hvaleći i
uzvisujući onoga koji živi dovijeka: njegovo je kraljevstvo - kraljevstvo
vječno, njegova je vlast za sva pokoljenja. 32 Stanovnici zemlje - upravo
kao da ih i nema: po svojoj volji postupa on s vojskom nebeskom i sa
žiteljima zemaljskim. Nitko ne može zaustaviti njegovu ruku ili mu kazati:
'Što to radiš?' 33 U isti čas razum mi se vrati, i na slavu moje kraljevske
časti vrati mi se veličanstvo i sjaj; moji me savjetnici i velikaši potražiše,
bih uspostavljen u kraljevsku čast i moja veličina još poraste. 34 Sada ja,
Nabukodonozor, hvalim, uzvisujem i slavim Kralja nebeskoga, čija su sva
djela istina, svi putovi pravda i koji može poniziti one koji hode u oholosti."

5

1 Kralj Baltazar priredi veliku gozbu tisući svojih velikaša; s njima je pio
vino. 2 Opijen vinom, Baltazar naredi da se donese zlatno i srebrno suđe
koje njegov otac Nabukodonozor bijaše oteo iz jeruzalemskog Svetišta, pa
da iz njega pije kralj, njegovi velikaši, njegove žene i suložnice. 3 Donesoše
dakle zlatno i srebrno suđe oteto iz Božjega doma u Jeruzalemu i stadoše
piti iz njega kralj i njegovi velikaši, njegove žene i suložnice. 4 Pili su vino
i slavili svoje bogove od zlata i srebra, mjedi i željeza, drva i kamena.
5 Iznenada se pojaviše prsti čovječje ruke koji stadoše pisati, nasuprot
velikom svijećnjaku, po okrečenu zidu kraljevskog dvora, i kralj vidje
dlan ruke koja pisaše. 6 Kralj problijedje, misli ga uznemiriše, zglobovi
njegovih kukova popustiše i koljena mu stadoše udarati jedno o drugo.
7 Glasno dozva čarobnike, zvjezdare i gataoce. I reče kralj mudracima
babilonskim: “Tko pročita ovo pismo i otkrije mi njegov smisao, bit će
obučen u grimiz, oko vrata nosit će zlatan lanac i bit će treći u kraljevstvu.”
8 Pristupe svi mudraci kraljevi, ali ne mogoše pročitati pismo niti mu otkriti
značenje. 9 Kralj se Baltazar zbog toga silno uplaši, problijedje, a njegovi
velikaši ostadoše zbunjeni. 10 Kraljica, čuvši riječi kralja i velikaša, uđe
u gozbenu dvoranu i reče: “Kralju, živ bio dovijeka! Neka se tvoje misli
ne uznemiruju i tvoje lice neka ne blijedi! 11 Ima u tvome kraljevstvu
čovjek u kome prebiva duh Boga Svetoga. Još za vremena tvoga oca nađe
se u njemu svjetlo, razum i mudrost slična mudrosti bogova. I zato ga
kralj Nabukodonozor, otac tvoj, imenova starješinom čarobnika, gatalaca,
zvjezdara i mudraca. 12 Budući da se u tom Danielu - koga kralj bijaše
nazvao Baltazarom - našao duh izvanredan, znanje, bistrina, vještina da
tumači sanje, da rješava zagonetke i da razrješuje teškoće, pozovi stoga
Daniela i on će ti kazati značenje.” 13 Dovedoše Daniela pred kralja, a
kralj ga upita: “Jesi li ti Daniel, jedan od izgnanika judejskih koje dovede
iz Judeje kralj moj otac? 14 Čujem da duh Božji prebiva na tebi i da je
u tebi svjetlo, razum i mudrost izvanredna. 15 Dovedoše mi mudrace i
čarobnike da pročitaju ovo pismo i da mi reknu njegovo značenje, ali
oni nisu kadri otkriti mi njegov smisao. 16 A čujem da si ti kadar dati
tumačenja i da razrješuješ teškoće. Ako si dakle kadar pročitati ovo pismo
i reći mi njegovo značenje, bit ćeš odjeven u grimiz i nosit ćeš zlatan lanac
oko vrata i bit ćeš treći u kraljevstvu.” 17 Daniel prihvati riječ i odgovori
kralju: “Tvoji darovi neka ti ostanu, i svoje poklone daj drugima! A ja ću
pročitati ovo pismo kralju i kazat ću mu njegovo značenje. 18 O kralju, Bog
je Svevišnji dao kraljevstvo, veličinu, veličanstvo i slavu Nabukodonozoru,
ocu tvome. 19 Zbog veličine koju mu bijaše dao drhtahu od straha pred
njim narodi, plemena i jezici: on ubijaše po svojoj volji, ostavljaše na
životu koga je htio, uzdizaše koga je htio, ponizivaše koga je htio. 20 No
kad mu se srce uzdiglo i duh uzobijestio do drskosti, tada bi oboren sa
svoga kraljevskog prijestolja i slava mu bijaše oduzeta. 21 Bi izagnan iz
ljudskog društva i srce mu posta slično životinjskom: prebivaše s divljim
magarcima; poput goveda jeđaše travu; nebeska je rosa prala njegovo
tijelo, dok ne spozna da Svevišnji Bog ima vlast nad kraljevstvom ljudskim i
stavlja mu na čelo onoga koga on hoće. 22 No ti, Baltazare, sine njegov, nisi
ponizio srce svoje, iako si znao sve ovo: 23 ti si se podigao protiv Gospoda
Nebeskoga, dao si da ti donesu suđe iz njegova Doma i pili ste vino iz
njega ti, tvoji velikaši, tvoje žene i tvoje suložnice, hvaleći bogove od zlata
i srebra, od mjedi i željeza, od drva i kamena, koji ne vide, ne čuju niti

razumiju, a nisi dao slavu Bogu koji u svojoj ruci drži dah tvoj i sve tvoje
putove. 24 I zato on posla ovu ruku koja napisa ovo pismo." 25 "A evo
što je napisano: Mene, Mene, Tekel, Parsin. 26 A te riječi znače: Mene:
izmjerio je Bog tvoje kraljevstvo i učinio mu kraj; 27 Tekel: bio si vagnut
na tezulji i nađen si prelagan; 28 Parsin: razdijeljeno je tvoje kraljevstvo
i predano Medijcima i Perzijancima." 29 Tada Baltazar naredi da Daniela
obuku u grimiz, da mu oko vrata objese zlatan lanac i da ga proglase trećim
u kraljevstvu. 30 Iste te noći kaldejski kralj Baltazar bi ubijen.

6

1 A Darije Medijac preuze kraljevstvo, star već šezdeset i dvije godine.
2 Svidjelo se Dariju da postavi nad svojim kraljevstvom stotinu i dvadeset
satrapa da budu nad svim kraljevstvom. 3 Njima na čelo stavi tri
pročelnika - Daniel bijaše jedan od njih - kojima će satrapi polagati račun
da se ne bi dosađivalo kralju. 4 Daniel se toliko isticaše svojim izvanrednim
duhom iznad pročelnika i satrapa te kralj mišljaše da ga postavi nad svim
kraljevstvom. 5 Tada pročelnici i satrapi stadoše tražiti povod, štogod oko
državne uprave, zbog čega bi mogli optužiti Daniela; ali ne mogoše na
njemu naći ništa takvo, ništa zbog čega bi ga prekorili, jer bijaše vjeran,
na njemu ni nemara ni ogrešenja. 6 Ti ljudi rekoše tada: "Nećemo naći
nikakva povoda protiv Daniela, osim da nađemo nešto protiv njega u
zakonu njegova Boga." 7 Tada pročelnici i satrapi navališe na kralja te
mu rekoše: "O kralju Darije, živ bio dovijeka! 8 Svi pročelnici kraljevstva,
predstojnici i satrapi, savjetnici i namjesnici složiše se u tome da bi trebalo
da kralj izda naredbu i zabranu: svaki onaj koji bi u roku od trideset dana
upravio molbu bilo na kojega boga ili čovjeka, osim na tebe, o kralju, bit
će bačen u lavsku jamu. 9 O kralju, potvrdi tu zabranu i potpiši naredbu
da bude neopoziva prema nepromjenljivom medijsko-perzijskom zakonu!"
10 Nato kralj Darije potpisa pismo i zabranu. 11 Saznavši Daniel da je spis
potpisan, otiđe u svoju kuću. Prozori gornje sobe bijahu otvoreni prema
Jeruzalemu. Tu je on tri puta na dan padao na koljena blagoslivljajući,
moleći i hvaleći Boga, kako je uvijek činio. 12 Oni ljudi nahrupiše i nađoše
Daniela gdje moli i zaziva svoga Boga. 13 Tada odoše i pred kraljem se
pozvaše na kraljevsku zabranu: "Zar ti nisi potpisao zabranu prema kojoj
će svaki onaj koji bi u vremenu od trideset dana upravio molbu na nekoga
boga ili čovjeka, osim na tebe, o kralju, biti bačen u lavsku jamu?" Kralj
odgovori: "Tako je odlučeno po nepromjenljivom medijsko-perzijskom
zakonu." 14 Tada rekoše kralju: "Daniel, onaj od izgnanika judejskih, ne
mari za tebe, o kralju, ni za tvoju zabranu koju si potpisao: tri puta na dan
obavlja svoju molitvu." 15 Čuvši te riječi, kralj se vrlo ražalosti i odluči
spasiti Daniela. Sve do sunčeva zalaza nastojaše da ga spasi. 16 Ali oni
ljudi navališe na kralja govoreći: "Znaj, o kralju, da prema medijsko-
perzijskom zakonu nijedna kraljevska zabrana ili odluka ne može biti
opozvana!" 17 Tada kralj naredi da dovedu Daniela i da ga bace u lavsku
jamu. Kralj reče Danielu: "Bog tvoj, kome tako postojano služiš, neka te
izbavi." 18 Donesoše kamen i staviše ga jami na otvor. Kralj ga zapečati
prstenom svojim i prstenom svojih velikaša, da se ništa ne mijenja za
Daniela. 19 Kralj se vrati u svoj dvor i provede noć ne okusivši jela i ne
dopustivši da mu dovedu suložnice. Nije mogao usnuti. 20 Kralj ustade u
ranu zoru, kad se danilo, i pođe brzo k lavskoj jami. 21 Kad se primače
blizu, viknu žalosnim glasom Danielu: "Daniele, slugo Boga živoga, je li te

Bog, kome postojano služiš, mogao izbaviti od lavova?” 22 Daniel odgovori:
“O kralju, živ bio dovijeka! 23 Moj je Bog poslao svog Anđela; zatvorio je
ralje lavovima te mi ne naudiše, jer sam nedužan pred njim. Pa i pred
tobom, o kralju, ja sam bez krivice.” 24 Kralj se vrlo obradova i naredi
da Daniela izvade iz jame. Izvadiše Daniela iz jame neozlijeđena, jer se
bijaše uzdao u svoga Boga. 25 Kralj zapovjedi da dovedu one ljude koji
bijahu optužili Daniela i da ih bace u lavsku jamu - njih, njihove žene i
njihovu djecu: i prije nego dodirnuše tlo, lavovi ih zgrabiše i smrviše im
kosti. 26 Nato kralj Darije napisa svim plemenima, narodima i jezicima što
stanuju po svoj zemlji: “Obilovali mirom! 27 Evo naredbe koju donosim:
u svemu mojem kraljevstvu neka se ljudi boje i neka dršću pred Bogom
Danielovim: On je Bog živi, on ostaje dovijeka! Njegovo kraljevstvo neće
propasti, njegovoj vlasti nema kraja! 28 On izbavlja i spasava, čini znake
i čudesa na nebesima i na zemlji! On je spasio Daniela iz šapa lavljih!”
29 Daniel bijaše sretan za vladanja Darija i za vladanja Kira Perzijanca.

7

1 Prve godine Baltazara, kralja babilonskoga, usni Daniel san: utvare
mu se na postelji vrzle glavom. Sažeto zapisa što je usnio. 2 Kazivaše
ovako: Noću u viđenju pogledah, kad eno: četiri vjetra nebeska uzbibaše
veliko more. 3 Četiri goleme nemani iziđoše iz mora, svaka drukčija.
Prva bijaše kao lav, a krila joj orlovska. 4 Dok je promatrah, krila joj se
iščupaše, diže se ona sa zemlje i uspravi na noge kao čovjek, i bijaše
joj dano srce čovječje. 5 Kad eno druga neman: gle, sasvim drukčija:
kao medvjed, s jedne strane uspravljena, tri joj rebra u raljama, među
zubima. I bijaše joj rečeno: “Ustani, nažderi se mesa!” 6 Gledah dalje,
i evo: treća neman kao leopard, na leđima joj četiri ptičja krila: imaše
četiri glave, i dana joj je moć. 7 Zatim, u noćnim viđenjima, pogledah, kad
eno: četvrta neman, strahovita, užasna, izvanredno snažna: imaše velike
gvozdene zube; ona žderaše, mrvljaše, a što preostade, gazila je nogama.
Razlikovala se od prijašnjih nemani i imaše deset rogova. 8 Promatrah joj
rogove, i gle: među njima poraste jedan mali rog; i pred tim se rogom
iščupaše tri prijašnja roga. I gle, na tome rogu oči kao oči čovječje i usta
koja govorahu velike hule. 9 Gledao sam: Prijestolja bjehu postavljena i
Pradavni sjede. Odijelo mu bijelo poput snijega; vlasi na glavi kao čista
vuna. Njegovo prijestolje kao plamenovi ognjeni i točkovi kao žarki oganj.
10 Rijeka ognjena tekla, izvirala ispred njega. Tisuću tisuća služahu njemu,
mirijade stajahu pred njim. Sud sjede, knjige se otvoriše. 11 Ja gledah
tada, zbog buke velikih hula što ih govoraše rog, i dok gledah, neman bi
ubijena, njezino tijelo raskomadano i predano ognju. 12 Ostalim nemanima
vlast bi oduzeta, ali im duljina života bi na jedno vrijeme i rok. 13 Gledah u
noćnim viđenjima i gle, na oblacima nebeskim dolazi kao Sin čovječji. On
se približi Pradavnome i dovedu ga k njemu. 14 Njemu bi predana vlast,
čast i kraljevstvo, da mu služe svi narodi, plemena i jezici. Vlast njegova
vlast je vječna i nikada neće proći, kraljevstvo njegovo neće propasti.
15 Meni, Danielu, smete se zbog toga sav duh, viđenja mi se vrzoše glavom,
svega me prestraviše. 16 Pristupih jednome od onih koji stajahu ondje i
zamolih ga da mi rekne istinu o svemu tome. On mi odgovori i kaza mi
značenje: 17 “One četiri goleme nemani jesu četiri kralja koji će se dići na
zemlji. 18 Ali će od njih kraljevstvo preuzeti Sveci Svevišnjega i oni će ga
posjedovati za vijeke vjekova.” 19 Zaželjeh tada saznati istinu o četvrtoj

nemani, onoj koja se razlikovaše od svih drugih, bila izvanredno strašna,
imala gvozdene zube i mjedene pandže i koja je žderala i mrvila i nogama
gazila što preostajaše; 20 i o deset rogova što bijahu na njezinoj glavi, i
o drugom rogu koji poraste dok tri prva otpadoše - o rogu koji imaše oči
i usta što govorahu velike hule i koji bijaše veći nego drugi rogovi. 21 I
gledao sam kako ovaj rog ratuje protiv Svetaca te ih nadvladava, 22 dok
ne dođe Pradavni, koji dosudi pravdu Svecima Svevišnjega, i dok ne dođe
vrijeme kad Sveci zaposjedoše kraljevstvo. 23 On reče: “Četvrta neman bit
će četvrto kraljevstvo na zemlji, različito od svih kraljevstava. Progutat će
svu zemlju, zgazit' je i smrviti. 24 A deset rogova: Od ovoga kraljevstva
nastat će deset kraljeva, a iza njih će se podići jedan drugi različit od
onih prvih - i oborit će tri kralja. 25 On će huliti na Svevišnjega, zatirati
Svece Svevišnjega; pomišljat će da promijeni blagdane i Zakon, i Sveci će
biti predani u njegove ruke na jedno vrijeme i dva vremena i polovinu
vremena. 26 Tada će sjesti Sud, vlast mu oduzeti, razoriti, sasvim uništiti.
27 A kraljevstvo, vlast i veličanstvo pod svim nebesima dat će se puku
Svetaca Svevišnjega. Kraljevstvo njegovo kraljevstvo je vječno, i sve vlasti
služit će mu i pokoravati se njemu.” 28 Ovdje se završava izvještaj. Ja,
Daniel, bijah vrlo potresen u svojim mislima i lice mi problijedje, ali sve
ovo sačuvah u srcu svojemu.

8

1 Treće godine kralja Baltazara ukaza se meni, Danielu, viđenje poslije
onoga koje mi se ukazalo prije. 2 Gledah viđenje, i dok gledah, nađoh se
u Šušanu, čvrstu gradu u pokrajini Elamu; i u viđenju se vidjeh na rijeci
Ulaju. 3 Podigoh oči, i gle: ovan stajaše kraj rijeke. Imaše dva roga: oba
roga visoka, no jedan viši nego drugi, a onaj viši narastao poslije. 4 Gledah
kako ovan bode na zapad, na sjever i jug. Nijedna mu se životinja ne
mogaše oprijeti, ništa mu ne mogaše izbjeći. Činio je što je htio, osilio
se. 5 Dok sam promatrao, gle: jarac dolazi sa zapada povrh sve zemlje, ne
dodirujući tla; jarac imaše silan rog među očima. 6 Približi se dvorogom
ovnu kojega bijah vidio gdje stoji kraj rijeke i potrča na njega u svoj žestini
svoje snage. 7 Vidjeh kako se približi ovnu: bijesno udari na ovna i slomi
mu oba roga, a ovan nije imao snage da mu se opre; obori ga jarac na
zemlju i stade ga nogama gaziti; nikoga ne bijaše da spasi ovna. 8 Jarac
osili veoma, ali kad osili, veliki se rog slomi, a na njegovu mjestu izrastoše
četiri velika roga prema četiri vjetra nebeska. 9 Iz jednoga od njih izbi
malen rog, ali taj silno poraste prema jugu i istoku, prema Divoti. 10 On
poraste sve do Nebeske vojske, obori na zemlju neke iz Vojske i od zvijezda
pa ih zgazi nogama. 11 Poraste sve do Zapovjednika Vojske, oduze mu
svagdašnju žrtvu i razori mu njegovo Sveto mjesto. 12 Vojska se digla na
žrtvu svagdašnju zbog opačine, na zemlju oborila istinu i uspje u svemu
što činjaše. 13 Tada čuh gdje jedan Svetac govori, a drugi Svetac upita
onoga koji govoraše: “Dokle će trajati ovo viđenje o svagdašnjoj žrtvi i o
opačini što pustoši i gazi Svetište i Vojsku?” 14 Odgovori: “Još dvije tisuće
i tri stotine večeri i jutara; tada će Svetište biti očišćeno.” 15 Kad sam ja,
Daniel, gledajući ovo viđenje, tražio da ga razumijem, gle, preda me stade
kao neki čovjek. 16 Začuh glas čovječji gdje viče preko Ulaja: “Gabriele,
objasni mu to viđenje!” 17 On pođe onamo gdje stajah i kad mi se približi,
strah me obuze i padoh na lice. On mi reče: “Sine čovječji, razumij: jer ovo
je viđenje za vrijeme posljednje.” 18 On još govoraše, a ja se onesvijestih,

padoh na zemlju. On me dotače i uspravi na mom mjestu. 19 I reče: “Evo,
kazat ću ti što će doći na kraju gnjeva, najavljeni svršetak. 20 Ovan što si
ga vidio - njegova dva roga - to su kraljevi Medije i Perzije. 21 Rutavi jarac
jest kralj Grčke; veliki rog među njegovim očima jest prvi kralj; 22 slomljeni
rog i četiri roga što izbiše na njegovu mjestu, to su četiri kraljevstva što
će izići iz njegova naroda, ali neće imati njegovu moć. 23 I potkraj njihova
kraljevanja, kad bezakonici navrše mjeru, ustat će kralj, drzak i lukav.
24 Njegova će moć porasti, ali ne svojom snagom; nesmiljeno će pustošiti,
uspijevat će u svojim pothvatima, zatirat' junake i narod Svetaca. 25 Zbog
njegove lukavosti prijevara će uspijevati u njegovoj ruci. On će se uznijeti
u svome srcu, iz čista mira upropastit će mnoge. Suprotstavit će se Knezu
nad knezovima, ali će - ne rukom - biti skršen. 26 Viđenje o večerima i
jutrima o kojem je bilo govora istinito je; no ti ga zapečati, jer je za daleke
dane.” 27 Tada ja, Daniel, obnemogoh i bijah bolestan više dana. Zatim
ustadoh da vršim kraljevske poslove. Bijah smeten zbog viđenja, no nitko
to nije dokučio.

9

1 Prve godine Darija, sina Artakserksova, iz roda Medijaca, koji vladaše
kraljevstvom kaldejskim, 2 prve dakle godine njegova kraljevanja, ja,
Daniel, istraživah u Pismima broj godina koje se - prema riječi koju
Jahve uputi proroku Jeremiji - imaju ispuniti nad ruševinama Jeruzalema:
sedamdeset godina. 3 Ja obratih svoje lice prema Gospodinu Bogu nastojeći
moliti se i zaklinjati u postu, kostrijeti i pepelu. 4 Ja se moljah Jahvi, Bogu
svome, priznavajući: “Ah, Gospodine moj, Bože veliki i strahoviti, koji
čuvaš Savez i naklonost onima koji tebe ljube i čuvaju zapovijedi tvoje!
5 Mi sagriješismo, mi bezakonje počinismo, zlo učinismo, odmetnusmo se
i udaljismo od zapovijedi i naredaba tvojih. 6 Nismo slušali sluge tvoje,
proroke koji govorahu u tvoje ime našim kraljevima, našim knezovima,
našim očevima, svemu puku zemlje. 7 U tebe je, Gospodine, pravednost,
a u nas stid na obrazu, kao u ovaj dan, u nas Judejaca, Jeruzalemaca,
svega Izraela, blizu i daleko, u svim zemljama kuda si ih rastjerao zbog
nevjernosti kojom ti se iznevjeriše. 8 Jahve, stid na obraz nama, našim
kraljevima, našim knezovima, našim očevima, jer sagriješismo protiv tebe!
9 U Gospoda je Boga našega smilovanje i oproštenje jer smo se odmetnuli
od njega 10 i nismo slušali glas Jahve, Boga našega, da slijedimo njegove
zakone što nam ih dade po svojim slugama, prorocima. 11 Sav je Izrael
prestupio Zakon tvoj, odmetnuo se ne slušajući tvoj glas. Zato se na nas
izlila kletva i prokletstvo, kako je zapisano u Zakonu Mojsija, sluge Božjega
- jer sagriješismo protiv Njega. 12 Izvršio je prijetnje kojima je zaprijetio
nama i sucima koji su nam sudili: svalio je na nas tešku nesreću te se ne
dogodi pod nebom što se dogodi u Jeruzalemu. 13 Sva ova nesreća, kao što
je zapisano u Zakonu Mojsijevu, došla je na nas, a mi nismo umilostivili lice
Jahve, Boga svojega: nismo se obratili od svojih bezakonja pa da prionemo
uz istinu tvoju. 14 Jahve je bdio nad nesrećom, on je dovede na nas. Jer
je pravedan Jahve, Bog naš, u svim djelima koja učini, a mi nismo slušali
glas njegov. 15 A sada, Gospode, Bože naš, koji si moćnom svojom rukom
izveo narod svoj iz zemlje egipatske - i time sebi stekao ime koje traje do
danas: mi sagriješismo, mi zlo učinismo. 16 Gospode, po svoj pravednosti
svojoj odvrati svoj gnjev i svoju jarost od Jeruzalema, grada svojega, Svete
gore svoje, jer zbog naših grijeha i zlodjela naših otaca Jeruzalem i tvoj

narod ruglo su svima koji nas okružuju.” 17 “A sada poslušaj, o Bože
naš, molitvu sluge svoga i usrdne molbe njegove. Neka tvoje lice zasja
nad svetištem tvojim opustošenim - zbog tebe, Gospode! 18 Prikloni uho
svoje, Bože moj, i slušaj! Otvori oči te pogledaj našu pustoš i grad koji se
tvojim zove imenom! Jer mi te ne molimo zbog svoje pravednosti, već zbog
velikih smilovanja tvojih. 19 Gospode, čuj! Gospode, oprosti! Gospode,
poslušaj i čini! Ne oklijevaj - zbog sebe, Bože moj, jer se tvojim imenom
zove grad tvoj i narod tvoj!” 20 Ja sam još govorio, moleći se i priznavajući
grijehe svoje i grijehe svog naroda Izraela i usrdno zaklinjući Jahvu, svoga
Boga, za Svetu goru Boga svoga. 21 Dok sam dakle ja još govorio moleći
se, onaj čovjek Gabriel, koga vidjeh na početku viđenja, doletje u brzu
letu, dotače me se u vrijeme večernjeg prinosa 22 i pouči me: “Daniele,
evo me: dođoh da te poučim. 23 Od početka tvoje molitve izišla je riječ,
i ja dođoh da ti je navijestim. Ti si miljenik. Pazi dobro na riječ, razumij
viđenje.” 24 “Sedamdeset je sedmica određeno tvom narodu i tvom svetom
gradu da se dokrajči opačina, da se stavi pečat grijehu, da se zadovolji
za bezakonje, da se uvede vječna pravednost, da se stavi pečat viđenju i
prorocima, da se pomaže Sveti nad svetima. 25 Znaj i razumij: Od časa
kad izađe riječ 'Neka se vrate i neka opet sagrade Jeruzalem' pa do Kneza
Pomazanika: sedam sedmica, a onda šezdeset i dvije sedmice, i bit će
opet sagrađeni trg i opkop, i to u teško vrijeme. 26 A poslije šezdeset i
dvije sedmice bit će Pomazanik pogubljen, ali ne za sebe. Narod jednog
kneza koji će doći razorit će Grad i Svetište: svršetak im je u propasti, a
do svršetka rat i određena pustošenja. 27 I sklopit će savez s mnogima
za jednu sedmicu: a u polovici sedmice prestat će žrtva i prinos: na vrhu
Hrama bit će grozota pustoši sve do svršetka, dok se određeno pustošenje
ne obori na pustošnika.”

10

1 Treće godine Kira, kralja perzijskoga, Danielu, prozvanome Baltazar,
bi objavljena riječ - riječ istinita: velik rat. On je nastojao razumjeti riječ,
i razumijevanje bi mu dano u viđenju. 2 U te dane ja, Daniel, žalovao
sam tri sedmice: 3 nisam jeo tečnih jela; meso ni vino nije ulazilo u moja
usta i nisam se mazao uljem dok ne prođoše te tri sedmice. 4 Dvadeset i
četvrtoga dana prvog mjeseca bijah na obali velike rijeke Tigrisa; 5 podigoh
oči da vidim, i gle: Čovjek odjeven u lanene haljine, oko pasa mu pojas
od zlata ofirskoga, 6 tijelo mu poput krizolita, lice kao munja, oči kao
baklje ognjene, ruke i noge poput mjedi uglađene, zvuk riječi njegovih
kao žamor mnoštva. 7 Jedini ja, Daniel, gledah ovo viđenje, ljudi koji
bijahu sa mnom ne vidješe ga, ali ih spopade silan strah te pobjegoše da
se sakriju. 8 Ostadoh sam gledajući to veliko viđenje; onemoćah, lice mi
problijedje, iznakazi se, snaga me ostavi. 9 Začuh glas njegovih riječi, i kad
razabrah glas, onesvijestih se i padoh licem na zemlju. 10 I gle: ruka me
dotače i pomože mi da se uprem na koljena i na dlanove. 11 On mi reče:
“Daniele, miljeniče, pripazi na riječi koje ću ti kazati! Ustani, jer ja sam
evo k tebi poslan.” To reče, a ja ustadoh drhćući. 12 I kaza mi: “Ne boj
se, Daniele, jer od prvoga dana kad si odlučio da se poniziš pred svojim
Bogom da bi razumio, tvoje su riječi uslišane i ja sam došao zbog tvojih
riječi. 13 Knez kraljevstva perzijskoga protivio mi se dvadeset i jedan dan,
ali Mihael, jedan od prvih Knezova, dođe mi u pomoć. Ostavih ga nasuprot
Knezu perzijskome, 14 a ja dođoh da ti kažem što će zadesiti tvoj narod na

svršetku dana. Jer još će jedno viđenje biti za one dane." 15 Pošto mi
to reče, ja oborih pogled na zemlju, bez riječi. 16 I gle: onaj, sličan sinu
čovječjem dotače se mojih usana. Otvorih usta da govorim te rekoh onome
koji stajaše preda mnom: "Gospodaru moj, zbog ovog viđenja obuzeše
me tjeskobe i onemoćah. 17 I kako će sluga Gospodina svoga govoriti s
Gospodinom kad posve onemoćah i dah me ostavi?" 18 Tada me se opet
dotače onaj što bijaše kao čovjek te me okrijepi. 19 On reče: "Ne boj se,
miljeniče! Mir tebi! Budi jak! Ohrabri se!" I dok mi to govoraše, ja se
ohrabrih pa rekoh: "Govori, Gospodine, jer si me ohrabrio!" 20 Tada će
on: "Znaš li zašto sam došao k tebi? Sad ću se vratiti da se borim protiv
Kneza Perzije; a čim svršim, doći će Knez Grčke. 21 Ali ću ti prije otkriti
što je zapisano u Knjizi istine. Nema nikoga tko bi se sa mnom protiv njih
borio, osim Mihaela, Kneza vašega,

11

1 moje potpore i moga okrilja. 2 A sada ću ti otkriti istinu. Evo: još
će tri kralja ustati za Perziju: četvrti će biti bogatiji od svih ostalih, pa
kad se zbog svoga bogatstva osili, sve će podići protiv kraljevstva grčkoga.
3 Ustat će junački kralj, vladat će silnom moću i činiti što ga bude volja.
4 A čim se ustane, njegovo će se kraljevstvo raspasti i bit će razdijeljeno na
četiri vjetra nebeska, ali ne među njegove potomke; i neće više biti tako
moćno kao za njegove vladavine, jer će njegovo kraljevstvo biti razoreno
i predano drugima, a ne njima. 5 Kralj će Juga postati moćan; jedan
će od njegovih zapovjednika biti moćniji od njega i zavladat će većom
moću nego što je njegova. 6 Nekoliko godina kasnije oni će se udružiti,
a kći kralja Juga doći će kralju Sjevera da sklope ugovor. Ali ona tim
neće sačuvati snagu svoje mišice i njezino se potomstvo neće održati:
bit će predana ona, i njezina pratnja, i njezino dijete, i njezin pomagač
u tim vremenima. 7 No jedan će se izdanak njezina korijena podići na
njezino mjesto, navalit će na vojsku, prodrijet će u tvrđavu kralja Sjevera,
postupati s njima po miloj volji i pobijediti ih. 8 Pa i njihove bogove, njihove
kipove i njihovo dragocjeno suđe, srebrno i zlatno, odnijet će kao plijen
u Egipat. Nekoliko godina bit će jači od kralja Sjevera, 9 koji će onda
prodrijeti u kraljevstvo kralja Juga, odakle će se vratiti u svoju zemlju.
10 Ali će se onda njegovi sinovi naoružati, skupit će silnu vojsku, odlučno
će navaliti i poput poplave proći, zatim će se opet zametnuti rat sve do
njegove utvrde. 11 Tada će se kralj Juga razgnjeviti i zavojštiti na kralja
Sjevera; podići će silnu vojsku i nadvladati vojsku njegovu. 12 Mnoštvo
će biti uništeno, a on će se zbog toga uzoholiti; pobit će desetke tisuća,
ali se neće održati: 13 kralj će Sjevera opet dići vojsku veću nego prije, i
poslije nekoliko godina navalit će s velikom, dobro opremljenom vojskom.
14 U to vrijeme mnogi će se podići protiv kralja Juga; ustat će i nasilnici iz
tvog naroda da se ispuni viđenje, ali će propasti. 15 Doći će kralj Sjevera:
podići će nasipe da zauzme jedan utvrđeni grad. Mišice Juga neće odoljeti,
pa ni izabrane čete neće imati snage da se odupru. 16 Onaj će navaliti
protiv njega i učinit će s njime kako mu se prohtije - nitko mu se neće
oprijeti: zaustavit će se u Divoti, uništenje je u njegovim rukama. 17 Čvrsto
odlučivši da se pošto-poto domogne svega njegova kraljevstva, sklopit će
s njim ugovor dajući mu jednu kćer za ženu da ga upropasti, ali mu neće
uspjeti, neće se to zbiti. 18 Zatim će se okrenuti prema otocima i mnoge
će osvojiti, ali će jedan zapovjednik dokrajčiti tu sramotu, sramotu mu

sramotom vratiti. 19 Brže će nagnuti prema utvrdama svoje zemlje, ali će
posrnuti, pasti, više ga neće biti. 20 Na njegovo će mjesto doći jedan koji
će u diku kraljevstva poslati poreznika, ali će u kratko vrijeme poginuti
bez gnjeva i boja. 21 Na njegovo će se mjesto uzdići nitkov kome ne
pripada kraljevska čast. Ali on će iznenada doći i spletkama se domoći
kraljevstva. 22 Pred njim će biti preplavljene i skršene navalne snage i
sam knez Saveza. 23 Unatoč sporazumu s njime, izdajnički će navaliti i
svladati ga s malo ljudi. 24 Iznenada će upasti u bogate pokrajine i postupat
će kako nisu postupali njegovi očevi ni očevi njegovih otaca, rasipajući
među svoje plijen, pljačku i bogatstvo, smišljat će osnove protiv tvrdih
gradova, ali samo za neko vrijeme. 25 Pokrenut će, s velikom vojskom,
svoju snagu i hrabrost protiv kralja Juga. Kralj Juga krenut će u rat s
mnogom i moćnom vojskom, ali neće izdržati, jer će se protiv njega skovati
spletke. 26 I oni koji jeđahu za njegovim stolom skršit će ga: njegova
će vojska biti uništena i mnogi će posječeni popadati. 27 Oba će kralja
smišljati zlo; sjedeći za istim stolom, govorit će laži jedan drugome: ali
neće uspjeti, jer je svršetak odložen do određenog vremena. 28 Vratit
će se on u svoju zemlju s velikim blagom; srcem protiv svetoga Saveza,
učinit će svoje i vratiti se u svoju zemlju. 29 U određeno vrijeme opet će
krenuti protiv Juga, ali sada neće biti kao prvi put. 30 Kitimski će brodovi
navaliti na njega, i on će se uplašiti. Vratit će se, bjesnjeti protiv svetoga
Saveza i opet će se sporazumjeti s onima koji napustiše sveti Savez. 31 Čete
će njegove doći i oskvrnuti svetište-tvrđu, dokinut' svagdašnju žrtvu i
ondje postaviti grozotu pustoši. 32 Svojim će spletkama navesti na otpad
one koji se ogrešuju o Savez, ali ljudi koji ljube Boga ostat će postojani i
vršit će svoje. 33 Umnici u narodu poučavat će mnoštvo, ali će ih jedno
vrijeme zatirati mačem i ognjem, izgnanstvom i pljačkanjem. 34 Dok ih
budu zatirali, samo će im nekolicina pomagati, a mnogi će im se pridružiti
prijevarno. 35 Od umnika neki će pasti, da se prokušaju, probrani, čisti do
vremena svršetka, jer još nije došlo određeno vrijeme. 36 Kralj će raditi
što god mu se prohtije, uznoseći i uzdižući sebe iznad svih bogova: protiv
Boga nad bogovima govorit će hule i uspijevat će dok se gnjev ne navrši -
jer ono što je određeno, to će se ispuniti. 37 Neće mariti za bogove svojih
otaca ni za Miljenika ženÄa niti za kojega drugog boga: samog će sebe
izdizati iznad sviju. 38 Mjesto njih častit će boga tvrđava, boga koga nisu
poznavali njegovi očevi, častiti ga zlatom i srebrom, dragim kamenjem i
drugim dragocjenostima. 39 Navalit će na tvrđave gradova pomoću stranog
boga: one koji njega priznaju obasut će počastima i dat će im vlast nad
mnoštvom i dijelit će im zemlju za nagradu. 40 U vrijeme svršetka kralj
će se Juga zaratiti s njime; kralj će Sjevera navaliti na nj svojim kolima,
svojim konjanicima i svojim mnogim brodovima. Provalit će u zemlje
i proći njima poput poplave. 41 Prodrijet će u Divotu i mnogi će pasti.
Njegovim će rukama izmaći Edom i Moab i glavnina sinova Amonovih.
42 Pružit će svoju ruku za zemljama: Egipat mu neće izmaći. 43 On će se
domoći zlatnog i srebrnog blaga i svih dragocjenosti Egipta. Pratit će ga
Libijci i Etiopljani. 44 Ali će ga uznemiriti vijesti s istoka i sa sjevera te će
poći vrlo gnjevan da uništi i zatre mnoštvo. 45 Postavit će svoje dvorske
šatore između mora i Svete gore Divote. Ali će i njemu doći kraj, i nitko
mu neće pomoći.

12

1 U ono će vrijeme ustati Mihael, veliki knez koji štiti sinove tvog naroda.
Bit će to vrijeme tjeskobe kakve ne bijaše otkako je ljudi pa do toga
vremena. U ono vrijeme tvoj će se narod spasiti - svi koji se nađu zapisani
u Knjizi. 2 Tada će se probuditi mnogi koji snivaju u prahu zemljinu;
jedni za vječni život, drugi za sramotu, za vječnu gadost. 3 Umnici će
blistati kao sjajni nebeski svod, i koji su mnoge učili pravednosti, kao
zvijezde navijeke, u svu vječnost. 4 A ti, Daniele, drži u tajnosti ove riječi i
zapečati ovu knjigu do vremena svršetka! Mnogi će tumarati, i bezakonja
će rasti." 5 Ja, Daniel, pogledah, kad eno: druga dvojica stajahu jedan s
jedne, drugi s druge strane rijeke. 6 Jedan upita čovjeka odjevena u lanene
haljine koji stajaše iznad voda rijeke: "Kada će doći kraj tim čudesima?"
7 Začuh čovjeka odjevena u lanene haljine, koji stajaše iznad voda rijeke;
on podiže k nebu desnicu i ljevicu, kunući se Vječno živim. "Nakon jednog
vremena, dva vremena i pola vremena - kada dođe kraj rasulu snage
svetoga naroda - sve će se to svršiti." 8 Ja slušah, ali ne razumjeh, pa
upitah: "Gospodaru, kako će to svršiti?" 9 On reče: "Idi, Daniele, ove su
riječi tajne i zapečaćene do vremena svršetka. 10 Mnogi će se očistiti,
ubijeliti i prokušati; a bezbožnici će i dalje biti bezbožni; bezbožnici se
neće urazumjeti, a umnici će razumjeti. 11 Od časa kad bude dokinuta
svagdašnja žrtva i postavljena grozota pustoši: tisuću dvjesta i devedeset
dana. 12 Blago onomu koji dočeka i dosegne tisuću trista trideset i pet dana!
13 A ti idi i otpočini; ustat ćeš da primiš svoju baštinu na kraju dana."

13

1 U Babilonu življaše neki čovjek po imenu Jojakim. 2 On se oženi
Suzanom, kćerju Hilkijinom, veoma lijepom i bogobojaznom. 3 Njezini
roditelji bijahu pravednici i odgojiše svoju kćer po Zakonu Mojsijevu.
4 Jojakim bijaše vrlo bogat: uz kuću imaše vrt. Judejci se skupljahu kod
njega jer bijaše poštovaniji od svih. 5 One godine izabraše za suce dva
starca iz naroda. O takvima reče Gospod: "Bezakonje izađe iz Babilona
po starješinama, sucima koji su se smatrali upravljačima naroda." 6 Ovi
posjećivahu kuću Jojakimovu, i svi koji imahu kakvu parnicu obraćahu se
njima. 7 Kad bi se narod, oko podneva, razišao, Suzana bi dolazila šetati u
vrt svog muža. 8 Ona je dva starca svaki dan promatrahu gdje ulazi i šeta,
pa je poželješe. 9 Izgubiše od toga razum, odvratiše svoje oči od Neba i
zaboraviše njegove pravedne sudove. 10 Obojica njome ranjena, skrivahu
jedan od drugoga svoju muku, 11 jer su se stidjeli priznati svoju pohotu za
njom, 12 ali su živo nastojali da je svaki dan vide. 13 Jednom se rastadoše
rekavši: "Hajdemo kući, doba je ručku." I svaki ode na svoju stranu,
14 ali se vratiše i nađoše na istom mjestu. Ispitujući se za povod, priznaše
pohotu za njom, i tada ugovoriše priliku kad bi mogli zateći Suzanu samu.
15 I dok su tako vrebali zgodan dan, uđe ona jednom, kao i minulih dana,
samo sa dvije djevojke: htjede se okupati u vrtu, jer bijaše vruće. 16 Ondje
ne bijaše nikoga: osim ona dva starca, koji je, skriveni, vrebahu. 17 Ona
reče djevojkama: "Donesite mi ulja i pomasti pa zaključajte vrtna vrata
da se okupam!" 18 One učine kako im zapovjedi: zaključaše vrtna vrata
te iziđoše na pokrajna vrata da donesu što im je zapovjedila; ništa nisu
znale o starcima, jer bijahu skriveni. 19 Čim djevojke izađoše, oni ustadoše
i pritrčaše k njoj. 20 "Evo, rekoše, vrtna su vrata zaključana, nitko nas
ne vidi. Mi te se poželjesmo, podaj nam se i budi naša! 21 Ako li nećeš,

mi ćemo protiv tebe svjedočiti da je neki mladić bio s tobom i da si zbog
toga udaljila od sebe svoje djevojke." 22 Suzana zastenja: "Odasvud sam
pritisnuta: učinim li to, smrt me čeka; ne učinim li, neću vam ruci umaći.
23 Milije mi je da nedužna padnem u vaše ruke nego da sagriješim pred
Gospodom." 24 I povika iza glasa. Okrenuše vikati i oba starca na nju,
25 a jedan potrča i otvori vrtna vrata. 26 Kad ukućani čuše krikove u
vrtu, dotrčaše na pokrajnja vrata da vide što se dogodilo. 27 Pošto starci
ispripovjediše svoju pripovijest, postidješe se sluge veoma, jer se o Suzani
takvo što nikad ne ču. 28 Sutradan se narod sabra kod Jojakima, njezina
muža. Dođoše onamo starci, puni bezbožne namjere da Suzanu usmrte.
29 Rekoše skupljenu narodu: "Pošaljite po Suzanu, kćer Hilkijinu, ženu
Jojakimovu!" Poslaše po nju. 30 Ona dođe sa svojim roditeljima, djecom
i svim rođacima. 31 A Suzana bijaše veoma ljupka i ljepolika. 32 Kako
bijaše pod koprenom, oni bezakonici narediše da skine koprenu da bi se
nasitili njezine ljepote. 33 Svi njezini plakahu, a tako i svi koji je gledahu.
34 Oba starca ustadoše usred naroda i staviše joj ruke na glavu. 35 Ona
plačući, srca zaufana u Gospoda, pogleda prema nebu. 36 Starci rekoše:
"Dok mi šetasmo sami po vrtu, uđe ona sa dvije djevojke, zaključa vrtna
vrata i otpusti djevojke. 37 Priđe k njoj mladić koji bijaše skriven i leže s
njom. 38 Mi bijasmo u kutu vrta; videći to bezakonje, potrčasmo k njima.
39 Vidjesmo ih zajedno, ali ne mogosmo uhvatiti mladića jer bijaše jači
od nas pa otvori vrata i pobježe. 40 Ali ovu uhvatismo i zapitasmo tko ono
bijaše. 41 Ne htjede nam kazati. Za to svjedočimo." Povjerova im zbor - tÓa
oni bijahu starješine narodne, suci, i osudiše je na smrt. 42 Suzana povika
iza glasa: "Bože vječni, ti koji poznaješ tajne, koji znaš sve prije negoli
se zbude, 43 ti znadeš da su lažno svjedočili protiv mene. I evo umrijet'
mi je, a da ne učinih ništa od onoga što je njihova pakost izmislila protiv
mene." 44 Gospod usliši njezin vapaj. 45 Dok su je vodili u smrt, probudi
Bog sveti duh mladog momčića Daniela. 46 On povika iza glasa: "Ja sam
čist od krvi njezine!" 47 Sav se narod okrenu prema njemu i zapita: "Što
si to kazao?" 48 Stade posred njih i reče: "Tako li ste ludi, sinovi Izraelovi?
Bez istrage i bez uvida u istinu osudiste kćer Izraelovu? 49 Vratite se u
sudnicu, jer lažno ovi svjedočiše protiv nje." 50 Sav se narod brzo vrati,
a starješine mu rekoše: "Dođi, sjedni među nas i reci nam, jer tebi Bog
dade starješinstvo!" 51 Tada im reče Daniel: "Rastavite daleko jednoga
od drugoga, i ja ću ih ispitati." 52 Rastaviše ih, pa Daniel dozva jednoga
od njih i reče mu: "Stari zlikovče, sada dođoše na te grijesi koje nekoć
učini, 53 donoseći nepravedne presude, osuđujući nedužne i oslobađajući
krivce, dok Gospod govori: 'Nedužna i pravedna da nisi ubio.' 54 Sada,
dakle, ako si ovu doista vidio, reci nam: pod kojim si ih drvetom vidio
zajedno?" On odgovori: "Pod jednom trišljom." 55 Daniel reče: "Zaista,
slagao si na svoju glavu. Evo, Anđeo je Božji već dobio od Boga zapovijed
da te rasiječe po sredini." 56 I otpusti ovoga, a dade dovesti drugoga te
mu reče: "Sjeme Kanaanovo, a ne Judino, ljepota te zaludila, strast ti srce
okrenula! 57 Ovako ste radili sa kćerima Izraelovim, a one su vam se od
straha podavale. Ali se kći Judina ne podloži vašem bezakonju. 58 Reci
mi dakle pod kojim si ih drvetom zatekao zajedno!" On odgovori: "Pod
jasikom." 59 Daniel mu reče: "Pravo si i ti lagao na svoju glavu. Anđeo
Božji čeka s mačem u ruci da te rasiječe po sredini te vas obojicu zatre."
60 Tada sav zbor stade iza glasa vikati i blagoslivljati Boga koji spasava

one što se u nj uzdaju. 61 I okrenuše se protiv one dvojice staraca kojima
je Daniel iz njihovih usta dokazao lažno svjedočenje. 62 I učiniše njima
kako u svojoj pakosti oni smisliše bližnjemu: pogubiše ih prema zakonu
Mojsijevu. Tako onoga dana bi spašena jedna nedužna krv. 63 Hilkija i
njegova žena dadoše hvalu Bogu za svoju kćer Suzanu, a tako i Jojakim,
muž njezin, i svi njezini rođaci, što se na njoj ne nađe ništa sramotno. 64 I
od onoga dana Daniel postade velik u očima naroda.

14

1 Kralj Astijag bi pridružen svojim ocima, a naslijedi ga Kir Perzijanac.
2 Daniel življaše kod kralja, koji ga poštivaše više nego bilo kojega od svojih
prijatelja. 3 A imali su u Babilonu kumira imenom Bela i prinosili mu
svaki dan po dvanaest artaba najboljeg brašna, četrdeset ovaca i šest
metreta vina. 4 I kralj ga je štovao i svaki dan išao da mu se klanja. A
Daniel se klanjaše svome Bogu. 5 Stoga mu reče kralj: "Zašto se ti ne
klanjaš Belu?" On odgovori: "Jer ne štujem rukotvorenih kumira, nego
Boga živoga, koji stvori nebo i zemlju i koji gospodari svakim tijelom!"
6 Tada će kralj: "Ti dakle misliš da Bel nije živi bog? Zar ne vidiš što
sve pojede i popije svaki dan?" 7 I reče Daniel smiješeći se: "Ne varaj
se, kralju; iznutra je od gline, izvana od mjedi; nikada taj još nije ni jeo
ni pio." 8 Kralj, bijesan, dozva Belove svećenike te im reče: "Ako mi
ne reknete tko jede ovu hranu, umrijet ćete; no ako dokažete da to Bel
jede, umrijet će Daniel što pogrdi Bela." 9 I reče Daniel kralju: "Neka
bude po tvojoj riječi!" A svećenika Belovih bijaše sedamdeset, ne brojeći
žene i djecu. 10 Kralj tako uđe s Danielom u hram Belov. 11 Svećenici
mu Belovi rekoše: "Mi ćemo izići, a ti, o kralju, naredi da se postave
jela i donese miješano vino: zatim zaključaj vrata i zapečati ih svojim
prstenom; ako ujutro dođeš i ne nađeš da je Bel sve pojeo, neka umremo
- mi ili Daniel, naš klevetnik." 12 Nisu se bojali, jer bijahu načinili pod
stolom tajni ulaz kojim bi svaki dan dolazili i trošili jelo. 13 Ali kad oni
izađoše i kralj dade postaviti jela Belu, 14 Daniel naredi svojim slugama da
donesu pepela i njime pospu sav hram pred očima kraljevim. Tada izađoše,
zaključaše vrata, zapečatiše ih kraljevim prstenom te otiđoše. 15 Svećenici,
po običaju, dođoše noću sa ženama i djecom: sve izjedoše i popiše. 16 Kralj
sutradan urani, a tako i Daniel. 17 I kralj ga zapita: "Daniele, jesu li pečati
nepovrijeđeni?" - "Nepovrijeđeni su, kralju", odgovori Daniel. 18 Čim se
otvoriše vrata, kralj pogleda na stol i povika iza glasa: "Velik li si, Bele, i
nema nikakve prijevare u tebe!" 19 Daniel se nasmija; zadrža kralja da ne
uđe, pa mu reče: "Pogledaj pod, istraži čije su ovo stope!" 20 "Vidim stope
muškaraca, žena i djece" reče kralj. 21 I bijesan, dade uhvatiti svećenike,
žene i djecu njihovu. Tada mu pokazaše tajna vrata na koja su ulazili i
trošili ono što bijaše na stolu. 22 Kralj ih dade pogubiti, a Bela predade
Danielu, koji razori njega i njegov hram. 23 A bijaše i velik zmaj koga
štovahu Babilonci. 24 Kralj reče Danielu: "Hoćeš reći da je mjeden? Gle!
Živi, jede, pije: nećeš valjda kazati da ovo nije živi bog. Pokloni mu se!"
25 Daniel odgovori: "Ja se klanjam Gospodu Bogu svome; on je Bog živi. A ti,
kralju, daj mi vlast, i ja ću ubiti ovu zmiju bez mača i bez toljage." 26 I reče
kralj: "Dajem ti!" 27 Tada Daniel uze smole, masti i dlaka, sve to ispeče,
načini od toga kuglice te ih baci zmaju u ždrijelo. Zmaj proguta i rasprsnu
se. A Daniel reče: "Gledajte čemu se klanjate!" 28 Kad to čuše Babilonci,
silno se razbjesnješe i pobuniše se protiv kralja. Rekoše: "Kralj postade

Židov: Bela sruši, zmaja ubi, svećenike pokla.” 29 Navališe dakle kralju i
rekoše: “Predaj nam Daniela, inače ćemo ubiti tebe i tvoj dom!” 30 I vidje
kralj da žestoko navaljuju; prisiljen, preda im Daniela. 31 Oni ga baciše u
lavlju jamu: i ostade ondje šest dana. 32 U jami bijaše sedam lavova kojima
davahu svaki dan po dva trupla i dvije ovce: tada im ne dadoše ništa da
bi proždrli Daniela. 33 A prorok Habakuk bijaše u Judeji: upravo bijaše
skuhao kašu i nadrobio kruha u posudu te pošao da odnese žeteocima
u polje. 34 I Anđeo Gospodnji reče Habakuku: “Odnesi ručak koji imaš
u Babilon, Danielu u lavljoj jami!” 35 Habakuk odgovori: “Gospodine,
Babilon ne vidjeh i za jamu ne znam!” 36 Anđeo ga Gospodnji uhvati za
vrh glave i noseći za kiku spusti ga u Babilonu povrh jame hitrinom svoga
duha. 37 I povika Habakuk: “Daniele, Daniele, uzmi ručak što ti ga šalje
Bog!” 38 A Daniel reče: “Spomenuo si se mene, Bože, i nisi zapustio one
koji tebe ljube.” 39 I ustade Daniel i blagova, a Anđeo Gospodnji odmah
vrati Habakuka u njegovu zemlju. 40 Sedmoga dana dođe kralj da oplače
Daniela; priđe jami, pogleda, kad ono: Daniel sjedi. 41 Tada kralj povika iza
glasa: “Velik si, Gospode Bože Danielov, i nema drugoga Boga osim tebe!”
42 I zapovjedi da Daniela izvade iz jame i da onamo bace one koji su njega
htjeli upropastiti: lavovi ih učas požderaše pred njegovim očima.

Hošea

1 Riječ Jahvina koja dođe Hošei, sinu Beerijevu, u dane Uzije, Jotama,
Ahaza i Ezekije, kraljeva judejskih, u dane Jeroboama, sina Joaševa, kralja
izraelskog. 2 Početak riječi Jahvinih Hošei. Jahve reče Hošei: “Idi, oženi se
bludnicom i izrodi djecu bludničku, jer se zemlja bludu odala, odmetnuvši
se od Jahve!” 3 I on ode, uze Gomeru, kćer Diblajimovu, koja zače i rodi
mu sina. 4 Jahve mu reče: “Nadjeni mu ime Jizreel, jer još samo malo i
kaznit ću pokolje jizreelske na domu Jehuovu i dokončat ću kraljevstvo
doma Izraelova. 5 I u taj dan slomit ću luk Izraelov u Dolini jizreelskoj.” 6 I
ona opet zače i rodi kćer. I reče mu Jahve: “Nadjeni joj ime Nemila, jer mi
odsad neće biti mila kuća Izraelova, od nje ću se povući; 7 a omiljet će mi
kuća Judina, spasit ću je Jahvom, Bogom njihovim, a neću je spasiti lukom,
mačem ni kopljem, ni konjima ni konjanicima.” 8 Kad odoji Nemilu, zače
opet i rodi sina. 9 I reče Jahve: “Nadjeni mu ime Ne-narod-moj, jer više
niste narod moj i ja vama nisam više Onaj koji jest.”

2

1 “A djece Izraelove bit će brojem k'o pijeska u moru što se izmjerit'
ne može ni izbrojit'. Umjesto da im govore: 'Vi niste moj narod,' zvat će
ih: 'Sinovi Boga živoga.' 2 Ujedinit će se sinovi Judini i sinovi Izraelovi,
postavit će sebi jednoga glavara i otići će iz zemlje; jer velik će biti dan
jizreelski. 3 Recite braći svojoj: 'Narode moj,' sestrama svojim: 'Mila.'
4 Podignite tužbu, podignite, protiv majke svoje, jer ona mi nije više žena,
a ja joj muž više nisam. Nek' odbaci od sebe bludničenja i preljube između'
svojih dojki, 5 da je golu ne svučem te učinim da bude k'o na dan rođenja;
da je ne obratim u pustinju, da je u zemlju suhu ne obratim i žeđu ne
umorim. 6 Ja joj djece neću milovati, jer djeca su to bludnička. 7 Da, bludu
se odala mati njihova, sramotila se ona koja ih zače. Da, rekla je: 'Trčat ću
za svojim milosnicima, za njima koji mi daju kruh moj i vodu, vunu moju i
lan, ulje i piće moje.' 8 Stoga ću put joj trnjem zagraditi, zidom opkoliti, da
ne nađe više svojih staza. 9 I trčat će za milosnicima, ali ih stići neće, tražit
će ih, al' ih neće pronaći. Tada će reći: 'Idem se vratiti prvome mužu, jer
sretnija bijah prije nego sada.' 10 I ona nije razumjela da joj ja davah i
žito i mošt i ulje, da je ja obasipah srebrom i zlatom od kojega načiniše
baale. 11 Stoga ću uzeti natrag svoje žito u svoje vrijeme i svoj mošt u
pravi čas; oduzet ću svoju vunu i svoj lan kojima je imala pokriti golotinju
svoju; 12 sad ću joj otkriti sramotu na oči njenih milosnika, i nitko je iz moje
neće izbaviti ruke. 13 Učinit ću kraj svim njenim veseljima, svetkovinama,
mlađacima, subotama i svim blagdanima njezinim. 14 Opustošit ću joj
čokote i smokve za koje je govorila: 'To je plaća što mi je dadoše moji
milosnici.' Obratit ću ih u šikarje, i životinje će ih poljske obrstiti. 15 Kaznit
ću je za dane Baalove kojima je kad palila, kitila se grivnom i kolajnom i
trčala za svojim milosnicima; a mene je zaboravljala - riječ je Jahvina.
16 Stoga ću je, evo, primamiti, odvesti je u pustinju i njenu progovorit'
srcu. 17 I vratit ću joj ondje njene vinograde, i od Doline ću akorske učiniti
vrata nade. Ondje će mi odgovarat' ona kao u dane svoje mladosti, kao u
vrijeme kada je izišla iz Egipta. 18 U onaj dan - riječ je Jahvina - ti ćeš me
zvati: 'Mužu moj', a nećeš me više zvati: 'Moj Baale.' 19 Uklonit ću joj iz

usta imena baalska i neće im više ime spominjati. 20 U onaj dan, učinit ću
za njih savez sa životinjama u polju, sa pticama nebeskim i gmazovima
zemskim; luk, mač i boj istrijebit ću iz zemlje da mirno u njoj počiva.
21 Zaručit ću te sebi dovijeka; zaručit ću te u pravdi i u pravu, u nježnosti
i u ljubavi; 22 zaručit ću te sebi u vjernosti i ti ćeš spoznati Jahvu. 23 U onaj
dan - riječ je Jahvina - odazvat ću se nebesima, a ona će se zemlji odazvati;
24 zemlja će se odazvati žitu, moštu i ulju, a oni će se odazvati Jizreelu. 25 I
posijat ću ga u zemlji, zamilovat ću Nemilu, Ne-narodu mom reći ću: 'Ti si
narod moj!' a on će reći: 'Bože moj!'"

3

1 Potom mi Jahve reče: "Idi opet, ljubi ženu koja drugog ljubi i čini
preljub, kao što Jahve ljubi djecu Izraelovu dok se oni k drugim bogovima
okreću i žude za kolačima od grožđa." 2 Ja je tad kupih za petnaest
srebrnika, za homer i letek ječma, 3 i rekoh joj: "Za mnogo dana ostat
ćeš mi povučena, nećeš se odavati bludu ni podavati nikojem čovjeku,
a ni ja neću k tebi prilaziti." 4 Jer mnogo će dana sinovi Izraelovi ostati
bez kralja i bez kneza, bez žrtve i bez stupa, bez oplećka i bez kumira.
5 Poslije toga, sinovi će se Izraelovi vratiti; tražit će Jahvu, Boga svoga, i
Davida, svoga kralja; sa strahom će pristupiti k Jahvi i k njegovim dobrima,
na kraju dana.

4

1 Čujte riječ Jahvinu, sinovi Izraelovi, jer Jahve se parbi sa stanovnicima
zemlje. 2 Nema više vjernosti, nema ljubavi, nema znanja Božjega u zemlji,
već proklinjanje i laž, ubijanje i krađa, preljub i nasilje, jedna krv drugu
stiže. 3 Stoga tuguje zemlja i ginu svi stanovnici s poljskim zvijerima i
pticama nebeskim te ugibaju i ribe u moru. 4 Ipak neka se nitko ne parbi,
neka nitko ne kori! Ali s tobom se moram parbiti, svećeniče. 5 Danju ti
posrćeš, a noću s tobom posrće i prorok; pogubit ću mater tvoju. 6 Moj
narod gine: nema znanja; jer si ti znanje odbacio, i ja odbacujem tebe iz
svećenstva svoga; jer si Zakon svoga Boga zaboravio, i ja ću tvoje zaboraviti
sinove. 7 Što ih je više bivalo, više su protiv mene griješili, Slavu su svoju
Sramotom zamijenili. 8 Grijesima mog naroda oni se hrane, duša im hlepi
za bezakonjem njegovim. 9 I sa svećenikom bit će k'o i s narodom; kaznit
ću ga za njegove putove i naplatit ću mu za njegova djela. 10 Jest će, ali se
nasititi neće; bludničit će, ali se neće množiti, jer oni su prestali štovati
Jahvu - 11 blud, mošt i vino zarobiše im srce. 12 Narod moj savjet traži
od drva, palica mu njegova daje odgovore: jer duh razvratni njih zavodi
te se od Boga svoga bludu odaju. 13 Oni žrtvuju na gorskim vrhuncima
i na bregovima pale kad, pod hrastom, jablanom i dubom; jer je tako
lagodno pod njihovom sjenom. I zato, odaju li se vaše kćeri bludu, čine li
preljub vaše nevjeste, 14 neću vam kazniti kćeri što bludniče niti nevjeste
vaše što preljub čine; jer oni sami idu nasamo s bludnicama i žrtvuju s
milosnicama hramskim. Tako, bez razuma narod u propast srlja! 15 Ako li
se ti bludu odaješ, Izraele, neka bar Juda ne griješi! I ne idite u Gilgal, ne
penjite se u Bet Aven, ne kunite se "živoga mi Jahve." 16 Jer poput junice
tvrdoglave Izrael tvrdoglav postade, pa kako da ga Jahve sad pase k'o janje
na prostranoj livadi? 17 Efrajim se udružio s kumirima: pusti ga! 18 A kad
završe pijanku, bluda se prihvaćaju, Sramotu vole više nego Slavu svoju.
19 Vihor će ih svojim krilima stegnuti i njihovi će ih osramotit' žrtvenici.

5

1 Poslušajte ovo, svećenici, pazi, dome Izraelov, dome kraljev, de
posluhni, jer vaš je sud! Vi ste bili zamka u Mispi i mreža napeta na Taboru.
2 Jamu su duboko iskopali prestupnici, ali ću ih sve kazniti. 3 Poznajem ja
Efrajima, Izrael mi nije sakriven: da, Efrajime, bludu si se odao, okaljao si
se, Izraele. 4 Ne daju im djela njihova da se Bogu svome vrate, jer je duh
bluda među njima; oni Jahve ne poznaju. 5 Ponos Izraelov svjedoči protiv
njega; svojom krivnjom posrnu Efrajim, posrnut će i Juda s njim. 6 Ići će
s ovcama i govedima Jahvu tražiti ali ga naći neće - povukao se od njih!
7 Jahvu su iznevjerili: rodili su kopilad; vjetar će žarki proždrijeti polja
njihova. 8 Zasvirajte u rog u Gibeji, u trublju u Rami, uzbunite Bet Aven:
za petama su ti, Benjamine! 9 Opustošit će Efrajima u dan kazne: među
plemenima Izraelovim objavljujem ono što je sasvim pouzdano. 10 Knezovi
judejski postadoše poput onih što razmiču međe; na njih ću k'o vodu gnjev
svoj izliti. 11 Efrajim je tlačitelj, on pravdu gazi jer mu se svidjelo ići za
ništavilom. 12 A ja ću biti poput moljca Efrajimu, kao gnjilež kući Judinoj.
13 Tad je Efrajim svoju bolest vidio, a Juda ranu svoju; i pođe Efrajim u
Asiriju, obrati se Juda velikome kralju; al' on vas neće iscijeliti niti vam
ranu vašu zaliječiti. 14 Jer k'o lav ću biti Efrajimu, kao lavić domu Judinu;
ja, ja ću razderati i otići, odnijet ću i nitko neće spasiti. 15 Poći ću, vratit
ću se na svoje mjesto, dok krivnju ne priznaju i lice moje ne potraže; kad
u nevolji budu, iskat će me.

6

1 “Hajde, vratimo se Jahvi! On je razderao, on će nas iscijeliti: on je
udario, on će nam poviti rane; 2 poslije dva dana oživit će nas, trećeg će
nas dana podignuti i mi ćemo živjeti pred njim. 3 Težimo da upoznamo
Jahvu: k'o zora pouzdan mu dolazak. On će nam doći poput dažda
jesenskog, poput kiše proljetne što natapa zemlju.” 4 Što za tebe mogu
učiniti, Efrajime? Što za tebe mogu učiniti, Judo? K'o oblak jutarnji ljubav
je vaša, k'o rana rosa koje nestaje. 5 Zato sam ih preko proroka sjekao i
ubijao riječima usta svojih; al' sud će tvoj izaći k'o svjetlost. 6 Jer ljubav mi
je mila, ne žrtve, poznavanje Boga, ne paljenice. 7 Al' oni su kod Adama
prekršili Savez i ondje mene iznevjerili. 8 Gilead je grad zlikovački, pun
krvavih tragova. 9 Družba je svećenička kao zasjeda razbojnička: ubijaju
na šekemskom putu; odista, sramotu počinjaju! 10 Strahotu vidjeh u domu
Izraelovu; Efrajim se ondje bludu odaje i skvrni se Izrael. 11 I tebi sam,
Judo, žetvu odredio kad okrenem udes naroda svoga.

7

1 Kad hoću Izraela liječiti, otkriva se bezakonje Efrajimovo i zloća
Samarije; prijevarom se bave oni: tat u kuću provaljuje, a vani napadaju
razbojnici. 2 I u srcu svome oni ne kažu da ja pamtim svu zlopakost
njihovu! Ali djela su ih njihova sad opkolila, pred licem mojim ona stoje.
3 Svojom zloćom razveseljuju kralja, a knezove podlošću svojom. 4 Svi su
oni preljubnici, kao peć su ražarena koju pekar više ne potpaljuje kad
zamijesi tijesto pa dok ne ukisne. 5 U dan kralja našega knezovi obolješe
od žestine vina, a on ruku pruža pijanima. 6 U zavjeri srce im se žari
poput peći; svu noć njihova jarost drijema, ujutru se razgara k'o plam
ognjeni; 7 poput peći svi se raspalili te proždiru svoje suce. Padoše svi
njihovi kraljevi, a nijedan od njih zazvao me nije. 8 Efrajim se miješa s

narodima, Efrajim je pogača što je ne prevrnuše. 9 Tuđinci proždiru snagu
njegovu, a on toga i ne zna! Sjedine mu pobijeliše glavu, a on toga i ne
zna! 10 Naprasitost Izraelova protiv njih samih svjedoči; i oni se ne vraćaju
Jahvi, Bogu svome, i uza sve to oni ga ne traže! 11 Efrajim je kao golubica
plaha i bez razuma; oni pozivaju Egipat, idu u Asiriju. 12 Kamo god otišli,
na njih ću razapeti svoju mrežu, oborit ću ih kao ptice nebeske, za njihovu
ih kazniti zloću. 13 Teško njima jer od mene odbjegoše! Propast na njih jer
se pobuniše protiv mene! Otkupit' ih hoću, a oni protiv mene lažu. 14 Oni
me ne prizivlju iz srca kada kukaju na svojim ležajima; razdiru svoje lice
zbog žita i mošta, ali protiv mene se bune. 15 Dok sam im ja mišicu krijepio,
oni su zlosti smišljali protiv mene! 16 Okreću se prema ništavostima, oni
su poput varljiva luka. Poradi razbješnjela jezika knezovi će im od mača
pasti, bit će im to na ruglo u zemlji egipatskoj!

8

1 Trublju na usta, poput stražara na Domu Jahvinu; jer oni moj Savez
prestupiše, otpadoše od moga Zakona. 2 Meni viču: “Poznajemo te, Bože
Izraelov.” 3 Ali je Izrael odbacio dobro, dušman će ga progoniti. 4 Kraljeve
su postavljali bez mene, knezove birali bez znanja moga. Od srebra svog i
zlata načiniše sebi kumire da budu uništeni. 5 Odbacih tvoje tele, Samarijo,
na njih se gnjev moj rasplamtio. Dokle će ostati nečisti sinovi Izraelovi?
6 Umjetnik ga je neki načinio, i ono Bog nije. Prometnut će se u komadiće
tele samarijsko. 7 Posijali su vjetar, i požet će oluju; žito im neće proklijati,
neće brašna dati; ako ga i dade proždrijet će ga tuđinci. 8 Progutan je
Izrael, evo ga među narodima poput nevrijedne posude; 9 jer otiđoše k
Asircu, divljem magarcu što sam živi! Efrajim obdaruje milosnike. 10 Neka
ih samo obdaruje, među narode ću ih sada razasuti: i doskora će uzdrhtati
pod teretom kralja knezova. 11 Žrtvenike je umnožio Efrajim, za grijeh su
mu oni poslužili. 12 Da mu i tisuću zakona svojih napišem, oni ih smatraju
tuđima. 13 Nek' žrtvuju klanice što mi ih prinose, nek' samo jedu meso!
Jahvi se ne mile. Odsad će se spominjati bezakonja njihova i njihove će
kazniti grijehe: u Egipat će se oni vratiti. 14 Izrael je zaboravio tvorca svoga
i sebi dvorove sagradio; Juda je namnožio gradove tvrde. Oganj ću pustiti
na gradove njegove; vatra će mu dvorove progutati.

9

1 Ne raduj se, Izraele, ne kliči k'o drugi narodi; bludu se oda, jer, ostavivši
Boga svoga, zavolio si plaću bludničku po svim gumnima žitnim. 2 Ni
gumno ni kaca neće ih hraniti, i mlado će ih vino prevariti. 3 Neće više
živjeti u zemlji Jahvinoj, Efrajim će se vratiti u Egipat i nečista će jela
jesti u Asuru. 4 Neće više Jahvi lijevati vina, nit' će mu prinositi žrtve
svoje; kruh će im biti kao kruh žalosti, i nečist će biti tko ga bude jeo;
jer njihov je kruh samo za njih, neće ući u Dom Jahvin. 5 Što ćete činiti
na dan blagdanski, na dan svetkovine Jahvine? 6 Jer, evo gdje odoše pred
pustošenjem; prihvatit će ih Egipat, sahraniti Memfis, srebrna im blaga
kopriva će baštiniti, šatore će njihove obrasti trnje. 7 Dođoše dani kazne!
Dođoše dani odmazde! Nek' znade Izrael! Lud je prorok, nadahnuti bunca!
Zbog velikog bezakonja tvoga i silnog buntovništva. 8 Efrajim uhodi šator
prorokov, stavljaju mu zamke po svim putovima, odmazda je u kući Boga
njegova. 9 U duboku su pali pokvarenost kao u dane Gibeje; spomenut će
se Jahve bezakonja njihova i grijehe će njihove kazniti. 10 Kao grožđe u

pustinji nađoh ja Izraela, kao rani plod na smokvi vidjeh oce vaše; oni dođoše u Baal Peor, posvetiše se sramoti i postadoše grozote kao ljubimci njihovi. 11 Odletje poput ptice slava Efrajimova: od rođenja, od utrobe, od začeća. 12 Ako i podignu svoje sinove, oduzet ću ih prije dobi muževne, da, teško njima kada ih ostavim! 13 Efrajim je k'o da gledam Tir na njivi posađen, al' će Efrajim djecu svoju voditi na klanje. 14 Daj im, o Jahve! A što da im dadeš? Daj im krilo jalovo, dojke usahle. 15 U Gilgalu sva je njihova zloća, ondje sam ih zamrzio. Zbog njihovih djela opakih iz kuće svoje ću ih izagnati, voljeti ih više neću, svi su im knezovi odmetnici. 16 Pogođen je Efrajim, korijen mu je usahnuo; roda neće imati. Ako im se i rodi djece, ubit ću im mili plod utrobe. 17 Odbacit će ih Bog moj jer ga nisu poslušali; i potucat će se među narodima.

10

1 Bujna je loza bio Izrael, rod bogat ona je nosila. I što mu je više rodilo plodova, to je više umnažao žrtvenike; što mu je bogatija zemlja bila, to je kićenije dizao stupove. 2 Srce je njihovo prijevarno, okajat će to oni! Porušit će im On žrtvenike, polomiti stupove njihove. 3 Kazat će tada: “Mi kralja nemamo jer se Jahve bojali nismo. TÓa čemu bi nam bio kralj?” 4 Riječi prosiplju, lažno se kunu, sklapaju saveze; a pravo cvate k'o otrovno bilje u brazdama polja. 5 Za tele betavensko strepe stanovnici Samarije; da, zbog njega tuguje narod njegov, svećenici njegovi kukaju nad njim, nad slavom njegovom jer je od njega prognana. 6 A njega samog odvući će u Asiriju na dar velikome kralju. Efrajima stid će spopasti, crvenjet će se Izrael zbog svoje odluke. 7 Uništena je Samarija. Njen kralj tek trunak je vodi na površju. 8 Bit će razorene sramne uzvišice, grijeh Izraelov; trnje će i čičak rasti po žrtvenicima njihovim. Tad će govoriti brdima: “Pokrijte nas!” i bregovima: “Padnite na nas!” 9 Većma no u dane gibejske griješio si, Izraele! A da se i ondje zaustaviše, ne bi li ih zatekao rat kao bezakonike gibejske? 10 Kako mi se svidi, kaznit ću ih: sabrat će se protiv njih narodi da ih za dvostruko kazne bezakonje. 11 Efrajim je junica dobro naučena koja rado vrše; šiju ću joj lijepu ujarmiti, upregnut ću Efrajima. Juda će orati, Jakov branat'. 12 Sijte pravednost, požet ćete ljubav; krčite zemlje nove: vrijeme je da Jahvu tražite dok ne dođe i podaždi vam pravdom. 13 Orali ste bezbožnost, želi bezakonje, jeli plod prijevare. Pouzdao si se u kola svoja i u mnoštvo svojih ratnika, 14 zato će se vika bojna razlijegati tvojim gradovima i sve će ti tvrđe biti razorene k'o što Šalman razori Bet Arbel u dan ratni, kada mater smrskaše na sinovima. 15 Evo što vam Betel učini jer ste u zlu ogrezli: u zoru će zavijek nestati kralja Izraelova!

11

1 Dok Izrael bijaše dijete, ja ga ljubljah, iz Egipta dozvah sina svoga. 2 Al' što sam ih više zvao, sve su dalje od mene odlazili; baalima su žrtvovali, kadili kumirima. 3 A ja sam Efrajima hodati učio, držeći ga za ruke njegove; al' oni ne spoznaše da sam se za njih brinuo. 4 Užima za ljude privlačio sam ih, konopcima ljubavi; bijah im k'o onaj koji u čeljustima njihovim žvale opušta; nad njega se saginjah i davah mu jesti. 5 U zemlju egipatsku on će se vratiti, Asirac će mu kraljem biti, jer se ne htjede vratiti k meni. 6 Mač će bješnjeti njegovim gradovima, uništiti prijevornice njegove, proždirat će zbog spletaka njegovih. 7 Narod je moj sklon otpadu; i premda ga k Višnjem dozivlju, nitko da ga podigne. 8 Kako da te dadem, Efrajime, kako

da te predam, Izraele! Kako da te dadem kao Admu, da učinim s tobom
kao Sebojimu? Srce mi je uznemireno, uzavrela mi sva utroba: 9 neću više
gnjevu dati maha, neću opet zatirati Efrajima, jer ja sam Bog, a ne čovjek:
Svetac posred tebe - neću više gnjevan dolaziti! 10 Za Jahvom će ići on, k'o
lav on će rikati; a kad zarikao bude, sinovi će mu veselo dohrliti sa zapada;
11 k'o ptice će dohrliti iz Egipta, k'o golubica iz zemlje asirske, i naselit ću
ih po kućama njihovim - riječ je Jahvina.

12

1 Opkolio me lažju Efrajim i prijevarom Izraelov dom. A i Juda još je
nestalan Bogu, Svecu vjernome. 2 Efrajim pase vjetar, za vjetrom istočnim
trči cio dan, sve više je laži njegovih i nasilja. Savez sklapaju s Asirijom,
ulje nose u Egipat. 3 S Izraelom ima Jahve parnicu, kaznit će Jakova prema
postupcima, vratit će mu po djelima njegovim. 4 Već u krilu materinu
brata je potisnuo, u snazi muževnoj s Bogom se borio. 5 S Anđelom se
borio i nadvladao ga, plakao je i zaklinjao ga. Našao ga je u Betelu i ondje
mu je govorio. 6 Da, Jahve, Bog nad Vojskama, Jahve je ime njegovo. 7 Ti
se dakle Bogu svojem vrati, čuvaj ljubav i pravednost i u Boga se svoga
uzdaj svagda! 8 U ruci je Kanaanu kriva tezulja, on voli zakidati. 9 I reče
Efrajim: “Samo sam se obogatio, blago sam nagomilao.” Ali ništa mu od
sveg dobitka neće ostati, jer se ogriješio bezakonjima. 10 Ja sam Jahve,
Bog tvoj, sve od zemlje egipatske, još ću ti dati da stanuješ pod šatorima
kao u dane Sastanka; 11 govorit ću prorocima, umnožit ću viđenja i po
prorocima prispodobom učiti. 12 Gilead je puko bezakonje, ispraznost
sama; u Gilgali žrtvuju bikove; zato će im oltari biti k'o hrpe kamenja
u brazdama poljskim. 13 Jakov pobježe u kraj aramski, za ženu služaše
Izrael, za ženu jednu stada čuvaše. 14 Al' po Proroku izvede Jahve Izraela
iz Egipta, i po Proroku on ga je čuvao. 15 Pregorko ga Efrajim uvrijedi:
stoga će krv njegovu na nj svaliti, platit će mu Gospod njegov za pogrde.

13

1 Kad je Efrajim govorio, strah je zadavao, jer bijaše on prvak u Izraelu,
al' ogriješi se Baalom i poginu. 2 I sad još griješe oni od srebra praveć' sebi
kipove, kumire po svojoj mašti; svi su oni djelo rukotvorca! Tima - vele
- žrtvujte, ljudi neka cjelivaju teoce! 3 Zato, bit će oni kao oblak jutarnji,
kao rosa koje brzo nestaje, kao pljeva raznesena s gumna, kao dim što kroz
otvor izlazi. 4 A ja sam Jahve, Bog tvoj sve od zemlje egipatske: drugog Boga
osim mene ne ljubi! Osim mene nema spasitelja. 5 Ja te ljubljah u pustinji,
u zemlji suhoj. 6 Ja ih pasoh, i siti bijahu; nasićenima srce se uzoholi; i tako
me zaboraviše. 7 Stoga ću im biti kao lav, kao leopard što na putu vreba;
8 kao medvjedica kojoj ugrabiše mlade, ja ću se na njih baciti, rastrgat'
im grudi do srca; k'o lav ću proždrijeti meso njihovo, zvijeri će ih poljske
rastrgati. 9 Uništit ću te, Izraele, i tko će ti pomoći? 10 TÓa gdje ti je kralj
da te spasi, gdje tvoji knezovi da te brane - oni za koje si govorio: “Daj mi
kralja i knezove!” 11 U gnjevu svom kralja ti dadoh i u srdžbi ti ga uzimam.
12 Dobro se čuva bezakonje Efrajimovo, grijeh je njegov dobro pohranjen.
13 Dođoše na nj trudovi porodiljski, ali on je ludo čedo, ne izlazi na vrijeme
iz utrobe materine! 14 Ja ću ih izbaviti od vlasti Podzemlja, od smrti ću ih
spasiti! Gdje je tvoja kuga, o smrti, gdje pomor tvoj, Podzemlje! Samilost
se sakri od mojih očiju! 15 Tako je rodan među braćom Efrajim, ali će doći

vjetar istočni, vjetar Jahvin iz pustinje: isušit će mu izvore, presahnuti studence, opljačkat mu riznicu, blago odnijeti.

14

1 Ispaštat će Samarija jer se protiv Boga svoga pobunila. Od mača past će oni, djecu će njihovu smrskati, žene trudne rasporiti. 2 Vrati se, Izraele, Jahvi Bogu svome, jer zbog svojeg si bezakonja posrnuo. 3 Uzmite sa sobom riječi i Jahvi se vratite. Recite mu: “Skini sa nas bezakonje i dobrohotno primi da ti prinesemo plod svojih usana. 4 Asirac nas neće izbavljati i nećemo konje više jahati niti ćemo djelu ruku svojih govoriti: 'Bože naš!' - jer u tebe sirota milost nalazi.” 5 Iscijelit ću ih od njihova otpada, od svega ću ih srca ljubiti; jer gnjev se moj odvratio od njih. 6 Bit ću kao rosa Izraelu; kao ljiljan on će cvasti, pustit će korijen poput jablana, 7 nadaleko pružat će izdanke. Ljepota će mu biti kao u masline, miris poput libanonskog. 8 Opet će u mojoj sjeni boraviti, uzgajat će svoju pšenicu, vinograde gajit' što će steći ime vina helbonskog. 9 Efrajime, što ti imaš još s kumirima? Ja sam ga uslišao i pogledao. Ja sam poput zelena čempresa: po meni si rodan plodovima. 10 Tko je mudar neka shvati ovo, i čovjek razuman neka spozna! Jer pravi su putovi Jahvini: pravednici hode po njima, grešnici na njima posrću.

Joel

1 Riječ Jahvina koja dođe Joelu, sinu Petuelovu. 2 Čujte ovo, starci,
počujte, svi žitelji zemlje! Je li ovakvo što ikad bilo u vaše dane il'
u dane vaših otaca? 3 Recite ovo svojim sinovima, vaši sinovi svojim
sinovima, a njihovi sinovi potonjem koljenu. 4 Što ostavi šaška, proždrije
skakavac, što ostavi skakavac, proždrije gusjenica, što ostavi gusjenica,
proždrije ljupilac. 5 Probudite se, pijanice, i plačite! Sve vinopije, tužite
za novim vinom: iz usta vam je oteto. 6 Jer prekri moju zemlju narod
moćan i bezbrojan; zubi su mu kao zubi lavlji, očnjaci mu kao u lavice.
7 Opustoši mi lozu vinovu i polomi smokve moje; oguli ih i razbaca,
grane su im pobijeljele. 8 Plačite k'o djevica odjevena u kostrijet za
zaručnikom svojim. 9 Nestade prinosnice i ljevanice iz Doma Jahvina.
Tuže svećenici, sluge Jahvine. 10 Opustošeno polje, zemlja poharana.
Poharano žito, vino propade, presahnu ulje. 11 Tugujte, težaci, kukajte,
vinogradari, za pšenicom i za ječmom, jer propade žetva poljska. 12 Loza
usahnu, uvenu smokva, mogranj, palma i jabuka: svako se drvo poljsko
sasuši. Da, nestade radosti između sinova ljudskih. 13 Svećenici, opašite
kostrijet i tužite! Službenici žrtvenika, naričite! Dođite, prenoćite u
kostrijeti, službenici Boga mojeg! Jer iz Doma Boga našeg nesta prinosnice
i ljevanice! 14 Naredite sveti post, proglasite zbor svečani; starješine,
saberite sve stanovnike zemlje u kuću Jahve, Boga svojeg. Zavapijte Jahvi:
15 “Jao dana!” Jer Jahvin dan je blizu i dolazi k'o pohara od Svevišnjeg.
16 Ne iščeznu li hrana pred našim očima? Nije li nestalo radosti i sreće
iz Doma Boga našega? 17 Istrunu zrnje pod grudama; puste su žitnice,
porušene spreme jer žita nesta. 18 Kako li stoka uzdiše! Krda goveda
podivljala lutaju jer im nema paše. Čak i stada ovaca kaznu podnose.
19 Tebi, Jahve, vapijem: oganj popali pašnjake pustinjske, plamen sažga
sva stabla poljska. 20 Čak i zvijeri čeznu za tobom, jer presušiše potoci,
oganj popali pašnjake pustinjske.

2

1 Trubite u trubu na Sionu! Dižite uzbunu na svetoj mi gori! Neka svi
stanovnici zemlje dršću, jer dolazi Jahvin dan. Da, on je blizu. 2 Dan pun
mraka i tmine, dan oblačan i crn. K'o zora po gorama se prostire narod jak
i mnogobrojan, kakva ne bje nikad prije, niti će ga igda biti do vremena
najdaljih. 3 Pred njim oganj proždire, za njim plamen guta. Zemlja je k'o
vrt rajski pred njim, a za njim pustinja tužna. Ništa mu ne umiče. 4 Nalik
su na konje, jure poput konjanika. 5 Buče kao bojna kola, po gorskim
vrhuncima skaču, pucketaju k'o plamen ognjeni kad strnjiku proždire,
kao vojska jaka u bojnome redu. 6 Pred njima narodi dršću i svako lice
problijedi. 7 Skaču k'o junaci, k'o ratnici se na zidove penju. Svaki ide pravo
naprijed, ne odstupa od svog puta. 8 Ne tiskaju jedan drugog, već svak' ide
svojom stazom. Padaju od strijela ne kidajuć' redova. 9 Na grad navaljuju,
na zidine skaču, penju se na kuće i kroz okna ulaze poput lupeža. 10 Pred
njima se zemlja trese, nebo podrhtava, sunce, mjesec mrčaju, zvijezdama
se trne sjaj. 11 I Jahve glas svoj šalje pred vojsku svoju. I odista, tabor mu
je silno velik, zapovijedi njegove moćan izvršitelj. Da, velik je Jahvin dan

i vrlo strašan. Tko će ga podnijeti? 12 “Al' i sada - riječ je Jahvina - vratite
se k meni svim srcem svojim posteć', plačuć' i kukajuć'.” 13 Razderite srca,
a ne halje svoje! Vratite se Jahvi, Bogu svome, jer on je nježnost sama i
milosrđe, spor na ljutnju, a bogat dobrotom, on se nad zlom ražali. 14 Tko
zna neće li se opet ražaliti, neće li blagoslov ostaviti za sobom! Prinose
i ljevanice Jahvi, Bogu našemu! 15 Trubite u trubu na Sionu! Sveti post
naredite, oglasite zbor svečani, 16 narod saberite, posvetite zbor. Saberite
starce, sakupite djecu, čak i nejač na prsima. Neka ženik iziđe iz svadbene
sobe a nevjesta iz odaje. 17 Između trijema i žrtvenika neka tuže svećenici,
sluge Jahvine. Neka mole: “Smiluj se, Jahve, svojem narodu! Ne prepusti
baštine svoje sramoti, poruzi naroda. Zašto da se kaže među narodima:
Gdje im je Bog?” 18 Tad Jahve, ljubomoran na zemlju svoju, smilova se
svom narodu. 19 Odgovori Jahve svojem narodu: “Šaljem vam, evo, žita,
vina i ulja da se njime nasitite. Nikad više neću pustiti da budete na
sramotu narodima. 20 Protjerat ću Sjevernjaka od vas daleko, odagnat ga
u zemlju suhu i pustu, prethodnicu u Istočno more, zalaznicu u Zapadno
more. Dići će se njegov smrad, dizat će se trulež njegova.” (Jer učini stvari
velike.) 21 O zemljo, ne boj se! Budi sretna, raduj se, jer Jahve učini djela
velika. 22 Zvijeri poljske, ne bojte se; pašnjaci u pustinji opet se zelene,
voćke daju rod, smokva i loza nose izobila. 23 Sinovi sionski, radujte se, u
Jahvi se veselite, svojem Bogu; jer vam daje kišu jesensku u pravoj mjeri,
izli na vas kišu, jesensku i proljetnu kišu kao nekoć. 24 Gumna će biti puna
žita, kace će se prelijevati od vina i ulja. 25 “Nadoknadit ću vam godine
koje izjedoše skakavac, gusjenica, ljupilac i šaška, silna vojska moja što
je poslah na vas.” 26 Jest ćete izobila, jest ćete do sita, slavit ćete ime
Jahve, svojeg Boga, koji je s vama čudesno postupao. (“Moj se narod neće
postidjeti nikad više.”) 27 “Znat ćete da sam posred Izraela, da sam ja
Jahve, vaš Bog, i nitko više. Moj se narod neće postidjeti nikad više.”

3

1 “Poslije ovoga izlit ću Duha svoga na svako tijelo, i proricat će vaši
sinovi i kćeri, vaši će starci sanjati sne, a vaši mladići gledati viđenja.
2 Čak ću i na sluge i sluškinje izliti Duha svojeg u dane one. 3 Pokazat
ću znamenja na nebu i zemlji, krv i oganj i stupove dima.” 4 Sunce će
se prometnut' u tminu a mjesec u krv, prije nego svane Jahvin dan, velik i
strašan. 5 Svi što prizivaju ime Jahvino spašeni će biti, jer će na brdu Sionu
i u Jeruzalemu biti spasenje, kao što Jahve reče, a među preživjelima oni
koje Jahve pozove.

4

1 “Jer, gle, u one dane i u ono vrijeme, kad okrenem udes Judeji i
Jeruzalemu, 2 sakupit ću sve narode i povesti ih u dolinu Jošafat. Ondje ću
im suditi zbog Izraela, naroda mog i moje baštine, koju rastjeraše među
narode i razdijeliše moju zemlju među se. 3 Baciše ždrijeb za moj narod;
davali su dječake za bludnice, djevojke prodavali za vino i pili.” 4 “I vi,
Tire i Sidone, što hoćete od mene? I vi, filistejski kraljevi? Želite li mi se
osvetiti? Ako se budete svetili meni, osveta će brzo na vaše glave. 5 Na
vas što mi oteste srebro i zlato, što odnesoste bogate mi riznice u svoje
hramove, 6 na vas koji prodavaste Grcima sinove Jude i Jeruzalema da
biste ih otjerali od domovine njihove. 7 Gle, ja ih kanim dići s mjesta gdje
god ih prodaste, i učinit ću da vam zločin vaš padne na glave. 8 Prodat ću

vaše sinove i kćeri sinovima Judinim, a oni će ih prodat' Sabejcima, daleku
narodu. Jer Jahve reče!" 9 Razglasite ovo među narodima! Posvetite se
za rat! Dižite junake! Naprijed, navalite, svi ratnici! 10 Prekujte raonike
u mačeve, kosire u koplja, nek' slabić kaže: "Junak sam!" 11 Pohitajte
i dođite, svi okolni narodi, i ondje se saberite! (Jahve, onamo pošalji
svoje junake!) 12 "Budite se, narodi, stupajte u Dolinu Jošafat, jer ću ondje
sjesti da sudim svim okolnim narodima. 13 Hvatajte se srpa: ljetina je
zrela. Ustanite, siđite: tijesak je pun, prelijevaju se kace, jer je velika zloća
njihova." 14 Mnoštvo, mnoštvo u Dolini Odluke! Da, blizu je dan Jahvin u
Dolini Odluke! 15 Sunce i mjesec pomrčaše, zvijezde potamnješe. 16 Jahve
grmi sa Siona, glas diže iz Jeruzalema; nebo se i zemlja tresu. Ali je Jahve
utočište svome narodu i zaštita sinovima Izraela. 17 "Znat ćete tada da
sam ja Jahve vaš Bog što stoluje na Sionu, svetoj gori svojoj. Jeruzalem će
biti svetište, tuđinac više neće kroza nj proći." 18 Kad dođe taj dan, kapat
će gore moštom, iz bregova će brizgati mlijeko, kroza sva korita riječna u
Judeji voda će proteći. Vrelo će šiknuti iz kuće Jahvine da natopi Dolinu
sitimsku. 19 Egipat će opustjeti, Edom će postati beživotna pustinja zbog
nasilja učinjena sinovima Judinim, jer proliše krv nevinu u njihovoj zemlji.
20 Judeja će dovijek biti naseljena i Jeruzalem u sva koljena. 21 "Osvetit ću
krv njihovu za koju se nisam još osvetio." Jahve će dići Dom svoj na Sionu.

Amos

1 Riječi Amosa, pastira iz Tekoe. Njegova viđenja o Izraelu u doba
judejskoga kralja Uzije i Jeroboama, sina Joaša, izraelskoga kralja, dvije
godine prije potresa. 2 Veli on: “Jahve grmi sa Siona, iz Jeruzalema glas
mu se ori; stočarski pašnjaci tuže i suši se vrh Karmela.” 3 Ovako govori
Jahve: “Za tri zločina Damaska, za četiri zločina, odluka je neopoziva:
jer su vrhli Gilead cijepom željeznim, 4 pustit ću oganj na dom Hazaelov
da sažeže Ben-Hadadove dvorce; 5 polomit ću zasune Damaska, istrijebiti
živalj Bikat Avena i žezlonošu iz Bet Edena; narod će aramski u ropstvo
u Kir,” veli Jahve Gospod. 6 Ovako govori Jahve: “Za tri zločina Gaze, za
četiri zločina, odluka je neopoziva: jer odvedoše sve u izgnanstvo i Edomu
predadoše, 7 pustit ću oganj na zidine Gaze da dvorce joj sažeže. 8 Istrijebit
ću žitelje aškodske i žezlonošu iz Aškelona. Pružit ću ruku na Ekron da
ostatak filistejski pogine,” veli Jahve Gospod. 9 Ovako govori Jahve: “Za
tri zločina Tira, za četiri zločina, odluka je neopoziva: jer predade sve
izgnanike Edomu i nisu se sjetili bratskog saveza, 10 pustit ću oganj na
zidove Tira da sažeže njihove dvorce.” 11 Ovako govori Jahve: “Za tri
zločina Edoma, za četiri zločina, odluka je neopoziva: jer gonjaše brata
mačem prigušujuć' samilost svoju, jer gnjev svoj potpirivaše jednako, jer
poticaše bijes svoj, 12 pustit ću oganj na Teman da sažeže dvorce u Bosri.”
13 Ovako govori Jahve: “Za tri zločina Amonovih sinova, za četiri zločina,
odluka je neopoziva: jer parahu trudnice gileadske da raširе granice svoje,
14 potpalit ću oganj na zidinama Rabe da dvorce joj sažeže, s bojnom
grajom u dan rata, s burama u dan vihora, 15 a kralj će im otić' u izgnanstvo,
on i knezovi njegovi s njime,” veli Jahve Gospod.

2

1 Ovako govori Jahve: “Za tri zločina Moaba, za četiri zločina, odluka je
neopoziva: jer kosti edomskoga kralja spališe u vapno, 2 pustit ću oganj
na Moab da dvorce kerijotske sažeže, a Moab će umrijet u metežu, s
bojnom grajom i sa zvukom trube; 3 oborit ću suca u njemu i poklati sve
knezove s njime,” veli Jahve Gospod. 4 Ovako govori Jahve: “Za tri zločina
Judina, za četiri zločina, odluka je neopoziva: jer odbaciše Zakon Jahvin i
njegovih se odredaba ne držahu; zavedoše ih lažni bozi za kojima iđahu
očevi njihovi, 5 pustit ću oganj na Judu, da sažeže dvorce jeruzalemske.”
6 Ovako govori Jahve: “Za tri zločina Izraela, za četiri zločina, odluka je
neopoziva: jer prodavahu pravednika za srebro i nevoljnika za sandale;
7 jer gaze po glavi siromahu i sirotinju na zlo vode; sin i otac k istoj
djevojci idu da oskvrnu moje sveto ime; 8 i na haljinama u zalog uzetima
leže kraj svakoga žrtvenika; i piju vino oglobljenih u Domu Boga svojega.
9 Ja pred njima istrijebih Amorejce visoke k'o cedar, jake poput hrašća, ja
uništih i plod na njima i korijen pod njima. 10 Ja vas izvedoh iz zemlje
egipatske i četrdeset vas godina vodih po pustinji da zaposjednete zemlju
amorejsku. 11 Ja podigoh proroke između' vaših sinova i nazirejce među
vašim mladićima. Nije li tako, sinovi Izraelovi? - riječ je Jahvina. 12 Al' vi
nagnaste nazirejce da vino piju, a prorocima zapovjediste: 'Ne prorokujte!'
13 Gle, ja vas prignječujem o tlo pod vama, k'o što vršalice gnječe klasje;
14 neće biti bijega brzu, jaka neće učvrstiti snaga, junak se neće spasiti,

15 strijelac se neće održati, hitri trkač pobjeć' neće, nit' će jahač umaći,
16 najsrčaniji će ratnici bježat' nagi onog dana" - riječ je Jahvina.

3

1 Počujte, sinovi Izraelovi, ovu riječ koju Jahve zbori protiv vas, protiv
svakoga roda što ga izvedoh iz zemlje egipatske: 2 "Među svim plemenima
zemaljskim samo vas poznah, zato ću vas kazniti za sve grijehe vaše."
3 Idu li dvojica zajedno da se ne dogovore? 4 Riče li lav u šumi ako plijena
nema? Reži li lavić u brlogu ako ništa ne ulovi? 5 Pada l' ptica na zemlju
ako na njoj zamke nema? Diže li se mreža sa zemlje ako se ništa ne uhvati?
6 Trubi li truba po gradu da se narod ne uzbuni? Hoće li kob pogoditi grad
ako je Jahve ne pošalje? 7 Ništa ne čini Jahve Gospod a da osnove svoje
ne otkrije slugama svojim prorocima. 8 Lav riče: tko da se ne prestravi?
Gospod Jahve govori: tko da ne prorokuje? 9 Proglasite ovo po dvorcima
asirskim i po dvorcima u zemlji egipatskoj; recite: "Skupite se na planini
Samarije, pogledajte velik nered u njoj i tlačenje posred nje." 10 Jer ne
znaju činiti pravo - riječ je Jahvina - u dvorcima gomilaju nasilje i tlačenje.
11 Stog ovako govori Jahve Gospod: "Neprijatelj će opkoliti zemlju, utvrde
će tvoje razvaliti, tvoje dvorce oplijeniti." 12 Ovako govori Jahve: "Kao
kad pastir istrgne dvije golijeni ili komadić uha iz lavljih ralja, tako će
se istrgnuti sinovi Izraelovi koji sjede u Samariji na rubu počivaljke i
na divanima." 13 Čujte i posvjedočite protiv doma Jakovljeva - riječ je
Jahve Gospoda, Boga nad Vojskama: 14 "Onoga dana kad kaznim Izraela
za zločine, kaznit ću i žrtvenike betelske; žrtvenički će se rozi odlomiti i
na tlo popadati. 15 Razorit ću zimsku kuću i ljetnu kuću, propast će kuće
bjelokosne. Mnogih će kuća nestati" - riječ je Jahvina.

4

1 Počujte ovu riječ, krave bašanske, što boravite na samarijskoj gori,
tlačite potrebite, ugnjetavate siromahe, govorite muževima: "Donesi da
pijemo!" 2 Zakle se Jahve Gospod svetošću svojom: "Dolaze vam, evo, dani
kad će vas izvlačiti kukama, a posljednju od vas ostima. 3 Kroz pukotine
ćete izlaziti, ne obziruć' se nikamo, i biti bačene prema Hermonu" - riječ
je Jahvina. 4 "Idite samo u Betel i griješite, u Gilgal i množite grijehe
svoje! Prinosite svakog jutra žrtve, i desetine svaki treći dan. 5 Palite
tijesto uskislo na žrtvu zahvalnicu, oglasite žrtve dragovoljne, razglasite
ih, jer to volite, sinovi Izraelovi" - riječ je Jahve Gospoda. 6 "Zato dadoh
da vam zubi čisti ostanu u svim gradovima vašim, ostavih vas bez kruha
u svim selima vašim; pa ipak se ne obratiste k meni" - riječ je Jahvina.
7 "Uskratih vam i kišu tri mjeseca prije žetve; pustih da kiši na jedan grad,
al' ne i na drugi; jedno bi se polje nakvasilo, a drugo bi se - na koje ne pustih
kiše - sasušilo. 8 Dva-tri grada lutahu tako u treći da piju vode, ali se ne
mogoše napiti, pa ipak se ne obratiste k meni" - riječ je Jahvina. 9 "Udarah
vas snijeću i medljikom, sasuših vam vrtove i vinograde, proždriješe vam
skakavci smokve i masline, pa ipak se ne obratiste k meni" - riječ je
Jahvina. 10 "Poslah na vas kugu poput kuge egipatske; mladiće vaše poklah
mačem, a konji vam bjehu k'o plijen odvedeni; napunih vam nosnice
smradom iz tabora vašega, pa ipak se ne obratiste k meni" - riječ je
Jahvina. 11 "Obarah vas k'o što Bog obori Sodomu i Gomoru, bijaste k'o
glavnja iz ognja istrgnuta, pa ipak se ne obratiste k meni" - riječ je Jahvina.
12 "Stog ću, Izraele, ovako s tobom postupiti, i jer ću tako s tobom postupiti,

pripravi se, Izraele, da susretneš Boga svoga!” 13 Jer, gle, on sazda planine
i stvori vjetar, otkriva čovjeku misao svoju, on tvori zoru i mrak, i penje
se na vrh visova zemaljskih, Jahve, Bog nad Vojskama, njegovo je ime.

5

1 Počujte ovu riječ što je iznosim protiv vas, naricaljku, dome Izraelov:
2 Pade i više neće ustati djevica izraelska. Na tlu svojem ona leži, nikog
da je digne. 3 Jer ovako govori Jahve Gospod domu Izraelovu: u gradu iz
kojeg izlažaše tisuća, ostat će stotina, iz kojeg izlažaše stotina, ostat će ih
deset. 4 Jer ovako govori Jahve domu Izraelovu: “Tražite i živjet ćete. 5 Ne
tražite Betela, ne idite u Gilgal, ne putujte u Beer Šebu, jer će Gilgal bit
odveden u izgnanstvo, a Betel će se prometnuti u ništa. 6 Tražite Jahvu i
živjet ćete, il' će ko' oganj zahvatiti kuću Josipovu i sažeć' je, a u Betelu
nikog da plamen ugasi.” 7 Jao onima koji pravdu pretvaraju u pelin, u prah
bacaju poštenje! 8 On napravi Vlašiće i Štapce, on obrće mrak u zoru, a
dan u najglušu noć. On saziva morske vode i valja ih preko lica zemlje.
Jahve mu je ime. 9 Nenadano šalje pustoš na tvrđavu i utvrdi propast nosi.
10 Mrze čovjeka što na vratima pravdu dijeli i grde onog što zbori pošteno.
11 Stoga, jer gazite siromaha, dižući od njega porez u žitu - u kućama što
ih sazdaste od tesanika nikad živjet' nećete; iz ljupkih vinograda što ih
posadiste nikad nećete piti vina. 12 Jer znam mnoge vaše zločine, i vaše
grijehe pregoleme: tlačite pravednika i primate mito, odbijajuć' siromaha
na gradskim vratima. 13 Mudrac šuti u ovo vrijeme, jer vremena su tako
zla. 14 Tražite dobro, a ne zlo, da biste živjeli, i da Jahve, Bog nad Vojskama,
odista s vama bude kao što velite da jest. 15 Mrzite zlo, ljubite dobro, držite
pravicu na gradskim vratima, pa će se možda Jahve, Bog nad Vojskama,
smilovat' ostatku Josipovu. 16 Stog ovako govori Jahve, Bog nad Vojskama,
Gospod: “Na svakom će trgu biti kuknjava, po svim će ulicama zapomagati:
'Jao! Jao!' Težake će sazvat' da jauču, narikače da nariču, 17 bit će jauk
u svakom vinogradu, jer ću proći posred tebe” - veli Jahve. 18 “Jao vama
što žudite za danom Jahvinim! Što će vam biti dan Jahvin? Tama, a ne
svjetlost. 19 Bit će vam k'o onom što uteče lavljim raljama, a sretne ga
medvjed; koji uđe u kuću i stavi ruku na zid, a ujede ga zmija. 20 Neće li
dan Jahvin biti tama, a ne svjetlost? Mrklina, a ne sunčan sjaj? 21 Mrzim
i prezirem vaše blagdane i nisu mi mile vaše svečanosti. 22 Paljenice kad
mi prinosite, prinosnice mi vaše nisu mile, na pričesnice se od ugojenih
telaca vaših i ne osvrćem. 23 Uklonite od mene dreku svojih pjesama, neću
da slušam zvuke vaših harfa. 24 Pravda nek' poteče kao voda i pravica k'o
bujica silna. 25 Prinosiste li mi žrtve i prinos u pustinji četrdeset godina,
dome Izraelov? 26 Nosit ćete Sikuta, svoga kralja, i Kevana, boga svoga,
likove što ih sebi napraviste, 27 dok vas budem odvodio onkraj Damaska,”
govori Jahve - Bog nad Vojskama njemu je ime.

6

1 Jao bezbrižnima na Sionu i spokojnima na samarijskoj gori, nazvanima
“prvina naroda”, kojima se obraća dom Izraelov. 2 Krenite u Kalnu i
vidite, idite odande u Veliki Hamat, siđite u Gat filistejski. Jeste li bolji
od tih kraljevstava? Je li im područje veće od vašega? 3 Mislite: daleko je
kobni dan, a primičete vlast nasilja. 4 Ležeći na bjelokosnim posteljama,
na počivaljkama izvaljeni, jedu janjad iz stada i telad iz staje; 5 deru se
uza zvuk harfe, izumljuju glazbala k'o David, 6 piju vino iz vrčeva i mažu

se najfinijim uljem, al' za slom Josipov ne mare. 7 Stog će prvi sad biti
prognani; umuknut će veselje raskošnika. 8 Zakle se Gospod Jahve samim
sobom - riječ je Jahve, Boga nad Vojskama: “Gnušam se oholosti Jakovljeve
i mrzim dvorce njegove, predat ću grad i sve u njemu.” 9 Ako i deset ljudi
ostane u jednoj kući, umrijet će. 10 Rođak će i spaljivač prionuti da iznesu
kosti iz kuće; ako bi tko upitao onog u kutu kuće: “Je li još tko ostao s
tobom?” on će odvratiti: “Ne! Pst! Jahvino se ime ne smije spomenuti.”
11 Jer, gle, Jahve zapovjedi, i velika se kuća ruši u komade, mala se kuća
ori u komadiće. 12 Jure li konji po litici, ore li se more volovima, da vi
pretvarate pravdu u otrov a plod pravednosti u pelin? 13 Vi se radujete Lo
Dabaru kad velite: “Nismo li svojom snagom zauzeli Karnajim?” 14 “Ha,
evo, dome Izraelov, dižem na te - riječ je Jahve, Boga nad Vojskama - narod
što će vas tlačiti od Ulaza hamatskoga do Pustinjskog potoka.”

7

1 Evo što mi pokaza Jahve Gospod: gle, sazda skakavce kad otava poče
nicati, otava nakon kraljevske kosidbe. 2 Kad izjedoše sav zemaljski usjev,
rekoh: “Jahve Gospode, oprosti, molim te! Kako će Jakov preživjeti onako
malen?” 3 I Jahve se stoga pokaja: “Neće biti”, reče Jahve. 4 Evo što mi
pokaza Jahve Gospod: Gle, Jahve Gospod pozva oganj da kažnjava; već
proždrije veliki Bezdan i uprav poče gutati polje. 5 A ja ću: “Stani, Jahve
Gospode, molim te! Kako će Jakov preživjeti onako malen?” 6 I Jahve
se stog pokaja: “Ni ovoga neće biti”, reče Jahve Gospod. 7 Evo što mi
Jahve Gospod pokaza: gle, čovjek stoji na zidu, u ruci mu visak. 8 “Što
vidiš, Amose?” - upita me Jahve. “Visak”, rekoh. Tada Gospod reče: “Evo,
izmjerit ću viskom svoj narod izraelski; neću ga više štedjeti. 9 Razorit
će se uzvišice Izakove, opustjeti svetišta izraelska, i s mačem ću ustati na
kuću Jeroboamovu.” 10 Amasja, svećenik betelski, poruči izraelskom kralju
Jeroboamu: “Amos se urotio protiv tebe usred doma Izraelova; zemlja ne
može više podnijeti njegovih riječi. 11 Jer ovako on govori: 'Jeroboam će
poginuti od mača, a Izrael će iz svoje zemlje u izgnanstvo.'” 12 Amasja reče
Amosu: “Odlazi, vidioče! Bježi u zemlju Judinu, ondje jedi kruh i ondje
prorokuj! 13 Ali u Betelu da više nisi prorokovao, jer ovo je kraljevsko
svetište, kraljevski hram.” 14 “Nisam bio prorok ni proročki sin” - odgovori
Amos Amasji - “bio sam stočar i gajio sam divlje smokve: 15 ali me Jahve uze
od stada i Jahve mi reče: 'Idi, prorokuj mojemu narodu Izraelu.' 16 Sada čuj
riječ Jahvinu. Ti veliš: 'Ne prorokuj protiv Izraela, ne proriči protiv doma
Izakova.' 17 Zato ovako govori Jahve: 'Tvoja će žena bludničit' po gradu,
sinovi tvoji i kćeri od mača će pasti, tvoja će se zemlja užetom razdijeliti, a
ti ćeš umrijeti na nečistu tlu, i Izrael će otići u izgnanstvo iz svoje zemlje.'”

8

1 Evo što mi pokaza Jahve Gospod: gle, kotarica zrela ploda: 2 “Što
vidiš, Amose?” - upita me. “Kotaricu zrela ploda”, rekoh. Tada mi Jahve
reče: “Moj narod izraelski dozreo je za propast; neću ga više štedjeti.
3 I hramske će pjevačice jaukati toga dana - riječ je Jahve Gospoda - bit će
mnoštvo trupla, svuda će se bacati.” 4 Slušajte ovo, vi što gazite potrebnika
i satirete uboge u zemlji! 5 Kažete: “Kad li će mlađak proći, da prodamo
žito, i subota, da tržimo pšenicu. Smanjujuć' efu, povećavajući šekel,
da varamo krivim mjerama: 6 da kupimo siromaha za novac, potrebita
za sandale, i da prodajemo otražak od žita. 7 Zakle se Jahve Ponosom

Jakovljevim: “Dovijeka neću zaboraviti nijednoga vašeg djela.” 8 Neće l' se
od toga zemlja potresti, protužiti svi njeni stanovnici, neće li se sva podići
kao Nil, spustiti kao Rijeka egipatska? 9 “Toga ću dana - riječ je Jahve
Gospoda - učiniti da sunce zapadne u podne, i pomračit ću zemlju u po
bijela dana. 10 Okrenut ću svetkovine vaše u kuknjavu i sve vaše pjevanje
u tužaljku; obući ću u kostrijet svako bedro, oćelavit ću svaku glavu. Bit će
kao kad se tuži za jedincem, i što ostane, bit će kao dan gorčine.” 11 “Evo,
dani dolaze - riječ je Jahve Gospoda - kad ću poslati glad na zemlju, ne glad
kruha ni žeđ vode, već slušanja riječi Jahvine. 12 Tumarat će od mora do
mora, od sjevera do istoka potucati se ištući riječ Jahvinu, ali je neće naći.
13 U onaj će dan obamirati od žeđi lijepe djevojke i mladići. 14 Koji se kunu
Grijehom samarijskim i zaklinju se: 'Tako živ bio bog tvoj, Dane!' i: 'Tako
živ bio Ljubimac tvoj, Beer Šebo!' oni će pasti i nikad ustati neće.”

9

1 Vidjeh Gospoda gdje stoji kraj žrtvenika i govori: “Udari u glavice
stupova, neka se pragovi zatresu! Svima ću satrti glave, što ostane, pod
mač ću udariti. Nijedan neće uteći, nitko se neće spasiti. 2 Zariju li se i u
Podzemlje, iščupat će ih ruka moja. Popnu li se i na nebo, odande ću ih
skinuti. 3 Ako se sakriju i navrh Karmela, naći ću ih i pohvatati. Ako se
od mog pogleda na dno morsko skriju, zapovjedit ću Zmaju da ih proždre.
4 Ako i u izgnanstvo odu pred neprijateljem, naredit ću maču da ih sasiječe;
upravit ću oči na njih, ali na nesreću, ne na dobro.” 5 Jahve, Gospod nad
Vojskama... on dodirne zemlju i ona se potrese, svi joj stanovnici protuže;
diže se sva poput Nila i spušta k'o Rijeka egipatska. 6 On sazda sebi prijesto
na nebesima, i svod svoj na zemlji osnova; on poziva morske vode i lijeva
ih zemlji preko lica - Jahve mu je ime. 7 “Sinovi Izraelovi, niste li za me kao
i Kušani” - riječ je Jahvina. “Ne izvedoh li ja Izraela iz zemlje egipatske, kao
Filistejce iz Kaftora i Aramejce iz Kira?” 8 Gle, oči Jahve Gospoda uprte su
na grešno kraljevstvo, izbrisat će ga s lica zemlje. “Ipak neću sasvim zatrti
dom Jakovljev” - riječ je Jahvina. 9 “Jer, gle, zapovijed ću dati i rastresti
dom Izraelov među sve narode, k'o što se trese žito u rešetu, da ni zrnce
na zemlju ne padne. 10 Svi grešnici naroda moga od mača će pasti, svi koji
kažu: 'Nije blizu i neće nas stići nesreća.'” 11 “U dan ću onaj podići raspalu
kolibu Davidovu, zatvorit' joj pukotine, popraviti mjesta ruševna, opet je
sazidati k'o u stara vremena, 12 da osvoje ostatak Edoma i svih naroda
nad kojima je zazvano ime moje” - riječ je Jahve Gospoda, tvorca svega
toga. 13 “Evo dolaze dani - riječ je Jahvina - kada će orač stizat' žeteoca,
mastilac grožđa sijača, kad će planine procuriti mladim vinom i svi se
bregovi prelijevati njime. 14 Okrenut ću sudbinu naroda moga Izraela:
obnovit će gradove srušene i živjeti u njima, saditi vinograde i vino im
piti, zasaditi vrtove i jesti njihov rod. 15 Posadit ću ih u zemlju njihovu i
nikad se više neće iščupati iz zemlje koju im dadoh” - veli Jahve, Bog tvoj.

Obadija

1 Viđenje Obadijino. Ovako govori Jahve Gospod Edomu! Čuli smo vijest
od Jahve, glasnik bi poslan k narodima: “Ustajte! Na nj u boj krenimo!”
2 “Jer gle, učinit ću te najmanjim među narodima, prezrenim veoma.
3 Uznositost srca tvoga zavela te, tebe što živiš u pećinama kamenim, u
visoku stanu svojemu, i u srcu svome zboriš: 'Tko li će me na zemlju
skinuti?' 4 Da se vineš k'o orao, gnijezdo sviješ među zvijezdama, i odande
skinut ću te” - riječ je Jahvina. 5 “Dođu li k tebi lupeži il' kradljivci noćni,
kako li ćeš biti oplijenjen! Neće li te okrasti po miloj volji? Dođu li trgači
k tebi, zar će i pabirka ostaviti? 6 Kako li Edom bješe pretresen, skrivena
mu skrovišta pretražena! 7 Do granica te potjeraše, svi te saveznici tvoji
prevariše, nadvladaše te tvoji prijatelji! Oni što kruh tvoj jedu zamku ti
staviše: 'Sasvim je bez uma!' 8 Neću li u dan onaj - riječ je Jahvina - uništit'
mudraca u Edomu i razum iz gore Ezavljeve? 9 Ratnike tvoje, Temane, užas
će spopasti, i posljednji će biti istrijebljen na gori Ezavljevoj.” “Za pokolj 10 i
nasilje nad bratom svojim Jakovom sram će te pokriti i nestat ćeš zasvagda.
11 U dan onaj kad stajaše postrance, dok mu tuđinci blago odvodiše, dok
stranci ulažahu na vrata njegova i ždrijeb bacahu za Jeruzalem, ti bijaše
kao jedan od njih. 12 Ne naslađuj se bratu u dan nesreće njegove! Ne
likuj nad sinovima judejskim u dan propasti njine! Ne razvaljuj usta u dan
tjeskobni! 13 Ne provaljuj na vrata naroda moga u dan nesreće njegove! Ne
naslađuj se njegovom propašću u dan nesreće njegove! Ne pružaj ruke na
imanje njegovo u dan nesreće njegove! 14 Ne stoj na raskršćima da pobiješ
njegove bjegunce! Ne izdaji preživjelih njegovih u dan tjeskobni!” 15 Jer
blizu je Jahvin dan svima narodima! Dat će ti se milo za drago, tvoja će
djela na tvoju glavu pasti. 16 “Jest, kako vi piste na svetoj mi gori, pit će svi
narodi bez oduška, pit će i iskapiti - i bit će k'o da ih nigda bilo nije. 17 Al'
na gori Sionu bit će spasenici - postat će sveta - i dom će Jakovljev baštiniti
svoju baštinu. 18 Dom će Jakovljev biti oganj, dom Josipov plamen, dom
Ezavljev strnjika. Potpalit će ga i proždrijeti, i od doma Ezavljeva nitko
neće ostati” - riječ je Jahvina. 19 Žitelji negepski baštinit će goru Ezavljevu,
žitelji Šefele zemlju filistejsku; baštinit će kraj Efrajimov i kraj samarijski,
a Benjamin će baštiniti Gilead. 20 A izgnana nekoć vojska sinova Izraelovih
baštinit će Kanaan sve do Sarfate; izgnanici jeruzalemski što su u Sefaradu
baštinit će gradove negepske. 21 Izbavitelji će uzaći na goru Sion da sude
gori Ezavljevoj. I tada će nastat' kraljevstvo Jahvino.

Jona

1 Riječ Jahvina dođe Joni, sinu Amitajevu: 2 “Ustani,” reče mu, “idi u
Ninivu, grad veliki, i propovijedaj u njemu, jer se zloća njihova popela
do mene.” 3 A Jona ustade da pobjegne u Taršiš, daleko od Jahve. Siđe
u Jafu i nađe lađu što je plovila u Taršiš. Plati vozarinu i ukrca se da
otplovi s njima u Taršiš, daleko od Jahve. 4 Ali Jahve podiže na moru silan
vjetar i nastade nevrijeme veliko na moru te mišljahu da će se lađa razbiti.
5 Uplašiše se mornari; svaki zazva svoga boga, i da bi je olakšali, stadoše iz
lađe bacati tovar što bijaše u njoj. Jona pak bijaše sišao na dno lađe, legao
i zaspao tvrdim snom. 6 Zapovjednik lađe pristupi mu i reče: “Što spavaš
kao zaklan? Ustaj i prizivlji Boga svojega! Možda će nas se sjetiti Bog taj da
ne poginemo.” 7 Potom rekoše jedni drugima: “Hajde da bacimo ždrijeb da
vidimo od koga nam dođe ovo zlo.” Baciše ždrijeb i pade ždrijeb na Jonu.
8 Oni mu onda rekoše: “Kaži nam: zbog koga nas ovo zlo snađe, kojim se
poslom baviš, odakle dolaziš, iz koje si zemlje i od kojega naroda?” 9 On
im odgovori: “Ja sam Hebrej, i štujem Jahvu, Boga nebeskoga, koji stvori
more i zemlju.” 10 Ljudi se uplašiše veoma i rekoše mu: “Što si to učinio!”
Jer bijahu doznali da on bježi od Jahve - sam im je to pripovjedio. 11 Oni
ga zapitaše: “Što da učinimo s tobom da nam se more smiri?” Jer se more
sve bješnje dizalo. 12 On im odgovori: “Uzmite me i bacite u more, pa će
vam se more smiriti, jer znam da se zbog mene diglo na vas ovo veliko
nevrijeme.” 13 Ljudi uzeše veslati ne bi li se primakli kopnu, jer se more
sve bješnje dizalo protiv njih. 14 Tad zazvaše Jahvu i rekoše: “Ah, Jahve, ne
daj da poginemo zbog života ovoga čovjeka i ne svali na nas krv nevinu,
jer ti si Jahve: činiš kako ti je milo.” 15 I uzevši Jonu, baciše ga u more - i
more presta bjesnjeti. 16 Tada velik strah Jahvin obuze ljude te prinesoše
žrtvu Jahvi i učiniše zavjete.

2

1 Jahve zapovjedi velikoj ribi da proguta Jonu. Tri dana i tri noći ostade
Jona u ribljoj utrobi. 2 Iz utrobe riblje stade Jona moliti Jahvu, Boga
svojega. 3 On reče: “Iz nevolje svoje zavapih Jahvi, i on me usliša; iz utrobe
Podzemlja zazvah, i ti si mi čuo glas. 4 Ti me baci moru u dubine, i voda me
opteče. Sve poplave tvoje i valovi oboriše se na me. 5 Pomislih: odbačen
sam ispred očiju tvojih. Al' ipak oči upirem svetom Hramu tvojem. 6 Vode
me do grla okružiše, bezdan me opkoli. Trave mi glavu omotaše, 7 siđoh
do korijena planina. Nada mnom se zatvoriše zauvijek zasuni zemljini. Al'
ti iz jame izvadi život moj, o Jahve, Bože moj. 8 Samo što ne izdahnuh kad
se spomenuh Jahve, i molitva se moja k tebi vinula, prema svetom Hramu
tvojemu. 9 Oni koji štuju isprazna ništavila milost svoju ostavljaju. 10 A ja
ću ti s pjesmom zahvalnicom žrtvu prinijeti. Što se zavjetovah, ispunit ću.
Spasenje je od Gospoda.” 11 Tada Jahve zapovjedi ribi i ona izbljuva Jonu
na obalu.

3

1 Riječ Jahvina dođe Joni drugi put: 2 “Ustani,” reče mu, “idi u Ninivu,
grad veliki, propovijedaj u njemu što ću ti reći.” 3 Jona ustade i ode u
Ninivu, kako mu Jahve zapovjedi. Niniva bijaše grad velik do Boga - tri

dana hoda. 4 Jona prođe gradom dan hoda, propovijedajući: “Još četrdeset
dana i Niniva će biti razorena.” 5 Ninivljani povjerovaše Bogu; oglasiše
post i obukoše se u kostrijet, svi od najvećega do najmanjega. 6 Glas doprije
do kralja ninivskoga: on ustade s prijestolja, skide plašt sa sebe, odjenu se
u kostrijet i sjede u pepeo. 7 Tada se po odredbi kralja i njegovih velikaša
oglasi i objavi u Ninivi: “Ljudi i stoka, goveda i ovce da ne okuse ništa, ni
da pasu, ni da vodu piju. 8 Nego i ljudi i stoka da se pokriju kostrijeću, da
glasno Boga zazivlju i da se obrati svatko sa svojega zlog puta i nepravde
koju je činio. 9 Tko zna, možda će se povratiti Bog, smilovati se i odustati
od ljutoga svog gnjeva da ne izginemo?” 10 Bog vidje što su činili: da se
obratiše od svojega zlog puta. I sažali se Bog zbog nesreće kojom im bijaše
zaprijetio i ne učini.

4

1 Joni bi veoma krivo i rasrdi se. 2 I ovako se pomoli Jahvi: “Ah, Jahve,
nisam li ja to slutio dok još u svojoj zemlji bijah? Zato sam htio prije pobjeći
u Taršiš; jer znao sam da si ti Bog milostiv i milosrdan, spor na gnjev i bogat
milosrđem i da se nad nesrećom brzo sažališ. 3 Sada, Jahve, uzmi moj
život, jer mi je bolje umrijeti nego živjeti.” 4 Jahve odgovori: “Srdiš li se ti
s pravom?” 5 Jona iziđe iz grada i sjede s istoka gradu; načini ondje kolibu
i sjede pod njom u hlad da vidi što će biti od grada. 6 A Jahve Bog učini da
izraste bršljan nad Jonom i pruži sjenu njegovoj glavi te da ga izliječi od
zlovolje. Jona se bršljanu veoma obradova. 7 Ali sutradan, u osvit zore, Bog
zapovjedi crvu da podgrize bršljan, i on usahnu. 8 Kad je ogranulo sunce,
posla Bog vruć istočni vjetar; sunce je palilo glavu Joninu te je sasvim
klonuo. Poželje umrijeti i reče: “Bolje mi je umrijeti nego živjeti.” 9 Bog
upita Jonu: “Srdiš li se s pravom zbog bršljana?” On odgovori: “Da, s
pravom sam ljut nasmrt.” 10 Jahve mu reče: “Tebi je žao bršljana oko
kojega se nisi trudio, nego je u jednu noć nikao i u jednu noć usahnuo.
11 A meni da ne bude žao Ninive, grada velikoga, u kojem ima više od sto i
dvadeset tisuća ljudi koji ne znaju razlikovati desno i lijevo, a uz to i mnogo
životinja!”

Mihej

1 Riječ Jahvina, upućena Miheju Morešećaninu u vrijeme Jotama, Ahaza
i Ezekije, kraljeva judejskih. Njegova viđenja o Samariji i o Jeruzalemu.
2 Čujte, narodi, vi svi! Slušaj, zemljo, i sve što te ispunja! Gospod Jahve
protiv vas će svjedočiti - Gospod iz svetoga Hrama svojega! 3 Jer evo: Jahve
izlazi iz svetoga mjesta svojega, silazi i hodi po visovima zemaljskim. 4 Gore
se rastapaju pod njegovim koracima i doline rasijedaju kao vosak pred
ognjem, kao voda što se razlijeva niz obronak. 5 Sve je to za zločinstvo
Jakovljevo i za grijehe doma Izraelova. Koje je zločinstvo Jakovljevo? Nije
li Samarija? Što su uzvišice Judine? Nije li Jeruzalem? 6 "Učinit ću od
Samarije kamenu gomilu u polju, ledinu za vinograd. Zavaljat ću kamenje
njezino u dolinu, otkrit ću joj temelje. 7 Razbit će se svi njeni kipovi, sva
će joj se plaća bludnička ognjem spaliti, raskomadat ću sve njene idole, jer
su od bludničke plaće nakupljeni, i opet će postati plaćom bludničkom."
8 "Zato ću zakukati i zaridati, ići ću gol i bos, zavijat ću kao šakali, urlikat
ću kao nojevi. 9 Jer njenoj rani nema lijeka, sve do Jude dopire, dotiče Vrata
moga naroda, sve do Jeruzalema! 10 Ne objavljujte toga u Gatu, u Akonu
nemojte plakati! U Bet Leafri valjajte se u prašini! 11 Odlazi sramotno,
stanovnice šafirska! Iz svoga grada nije izašla stanovnica saananska! Bet
Haesel iščupan je iz temelja, iz svojih čvrstih osnova. 12 Kako se može
nadati sreći stanovnica marotska? Jer nesreća silazi od Jahve sve do vrata
jeruzalemskih. 13 Upregni brze konje u bojna kola, stanovnice lakiška!
To je bio početak grijeha Kćeri sionske, jer su se u tebi našla zločinstva
Izraelova. 14 Zato ćeš dati otpusnicu Morešet Gatu, domovi će akzipski
razočarati kraljeve izraelske. 15 Još ću ti dovesti osvajača, stanovnice
mareška, stići će do Adulama slava Izraelova. 16 Čupaj kosu i ostriži se
za milom djecom svojom! Postani ćelava kao orao lešinar, jer su izgnana
daleko od tebe."

2

1 Teško onima koji smišljaju nedjelo i snuju zlo na posteljama svojim!
Kad svane dan, oni ga izvrše, jer je sila u njihovoj ruci. 2 Žele li polja,
otimaju ih, i kuće, uzimaju ih; čine nasilje čovjeku i kući njegovoj, vlasniku
i posjedu njegovu. 3 Zato ovako govori Jahve: "Evo tome rodu smišljam
zlo iz kojega nećete izvući vratova, niti ćete hoditi ponosito, jer će biti
zlo vrijeme. 4 U onaj će vam se dan složiti rugalica, zapjevati tužaljka i
reći: 'Propalo je! Posve smo opustošeni, baština je naroda moga otuđena
i nitko da mu je vrati, naša polja podijeljena su odmetniku.' 5 Zato neće
biti nikoga tko bi bacio kocku za dio tvoj u zboru Jahvinu." 6 "Ne balite!" -
bale oni - "Tako se ne bali! Sramota na nas neće pasti! 7 Zar će biti proklet
dom Jakovljev? Zar je Jahve izgubio strpljivost? Zar on tako postupa?
Nisu li riječi njegove ugodne Izraelu, narodu njegovu?" 8 Vi se sami dižete
kao neprijatelji narodu mojemu. Čovjeku nezazornu vi otimate kabanicu,
onome koji bez straha putuje ratne strahote dosuđujete. 9 Vi izgonite žene
moga naroda iz njihovih milih domova; djeci njihovoj zauvijek oduzimate
slavu koju sam im dao: 10 "Ustanite, idite! Ovo nije počivalište! Zbog
nečistoće teško vas uže svezalo." 11 Kad bi mogao biti nadahnut čovjek
koji izmišlja ovu opsjenu: "Prorokujem ti vino i piće", on bi bio prorok

narodu ovome. 12 Svega ću te sabrati, Jakove, sakupit ću Ostatak Izraelov!
Smjestit ću ih zajedno kao ovce u toru, kao stado na paši - neće se bojati
nikoga. 13 Pred njima stupa rušilac: oni će se porušiti i ući, kroz vrata će
proći i izaći; pred njima će ići njihov kralj, Jahve će biti na čelu.

3

1 Potom rekoh: “Čujte sada, glavari kuće Jakovljeve, suci doma Izraelova!
Nije li na vama da znate što je pravo? Ali vi mrzite dobro, a ljubite zlo!
2 Vi ljudima derete kožu s tijela i meso s kosti njihovih. 3 Oni proždiru
tijelo moga naroda i deru mu kožu, lome kosti. Oni ih komadaju kao u
loncu, kao meso u punom kotlu! 4 Zato, oni će Jahvu zazivati, a on im
neće odgovoriti. Sakrit će, u ono vrijeme, lice od njih zbog zločina koje
su počinili.” 5 Ovako govori Jahve protiv prorokÄa koji moj narod zavode:
“Ako imaju zalogaj u zubima, proglašuju: 'Mir!' Ali protiv onoga koji im
ništa ne stavlja u usta naviještaju sveti rat. 6 Zato ćete imati noć mjesto
vaših viđenja i tminu mjesto proricanja. Zaći će sunce tim prorocima i dan
će za njih pomrčati. 7 Tada će se posramiti vidovnjaci i zblaniti vračari. Svi
će oni pokriti gubice, jer odgovora Božjeg neće biti. 8 Ali ja sam pun snage
i duha Jahvina, pun pravde i jakosti da objavim Jakovu opačinu njegovu,
Izraelu njegov grijeh. 9 Čujte dakle ovo, glavari kuće Jakovljeve, suci doma
Izraelova, vi kojima se pravda gadi te izvrćete sve što je ispravno! 10 Vi
koji gradite Sion u krvi i Jeruzalem u zločinu! 11 Glavari njegovi sude
prema mitu, svećenici njegovi poučavaju radi zarade, proroci njegovi bale
za novac. A na Jahvu se oni pozivaju i govore: 'Nije li Jahve u našoj sredini?
Neće na nas zlo navaliti.' 12 Poradi vas i vaše krivnje Sion će biti polje
preorano, Jeruzalem ruševina, a Goru Doma prekrit će šuma.”

4

1 Dogodit će se na kraju danÄa: Gora Doma Jahvina bit će postavljena
vrh svih gora, uzvišena iznad svih bregova. 2 K njoj će se stjecat svi narodi,
nagrnut će mnoga plemena i reći: “Hajde, uziđimo na goru Jahvinu, u Dom
Boga Jakovljeva! On će nas naučit' svojim putovima, i hodit ćemo stazama
njegovim. Jer će sa Siona Zakon izaći, riječ Jahvina iz Jeruzalema.” 3 On će
upravljati mnogim pučanstvima i bit će sudac moćnim narodima. Svoje
će mačeve prekovati u ralice, a svoja koplja u radne srpove. Narod na
narod neće mača dizati niti će se više za rat vježbati. 4 Svaki će mirno
živjeti pod lozom vinovom, pod smokvom svojom, i nitko ga neće plašiti.
To rekoše usta Jahve nad Vojskama. 5 Jer svi narodi idu, svaki u ime boga
svojega, a mi, mi idemo u imenu Jahve, Boga našega, uvijek i dovijeka.
6 “U onaj dan - riječ je Jahvina - sabrat ću hrome, okupiti raspršene i sve
kojima sam zlo učinio. 7 Od hromih ću Ostatak učiniti, moćan narod od
onih što su izgnani.” Tada će Jahve nad njima kraljevati na gori Sionu
od sada i dovijeka. 8 I ti Kulo stadÄa, Ofele Kćeri sionske, opet će se tebi
vratiti prijašnja vlast, kraljevstvo Kćeri jeruzalemske. 9 Zašto sada kukaš
kuknjavom? Nema li kralja u tebi? Zar su savjetnici tvoji propali da te
obuzimlju bolovi kao porodilju? 10 Savijaj se od boli i kriči, Kćeri sionska,
kao žena koja porađa, jer ćeš sada iz grada izići i stanovati na polju. Do
Babilona ti ćeš otići, ondje ćeš se osloboditi, ondje će te Jahve otkupiti iz
šaka tvojih dušmana. 11 A sada se mnogi narodi protivu tebe sabraše.
Oni govore: “Neka se obeščasti, neka se naše oči nasite Siona!” 12 Ali
zamisli Jahvine oni ne znaju i ne razumiju namjere njegove: kao snoplje

na gumnu on ih je sabrao. 13 Ustani! Ovrši žito, Kćeri sionska, jer ti pravim
gvozden rog i mjedena kopita. I satrt ćeš mnoge narode; zavjetovat ćeš
Jahvi blago njihovo i bogatstvo njihovo Gospodaru sve zemlje. 14 Utvrdi se
sada, Tvrđavo! Opkoljeni smo i opsjednuti, palicom po licu udaraju Suca
Izraelova.

5

1 A ti, Betleheme Efrato, najmanji među kneževstvima Judinim, iz tebe
će mi izaći onaj koji će vladati Izraelom; njegov je iskon od davnina, od
vječnih vremena. 2 Zato će ih Jahve ostaviti dok ne rodi ona koja ima
roditi. Tada će se Ostatak njegove braće vratiti djeci Izraelovoj. 3 On će
se uspraviti, na pašu izvodit' svoje stado silom Jahvinom, veličanstvom
imena Boga svojega. Oni će u miru živjeti, jer će on rasprostrijeti svoju
vlast sve do krajeva zemaljskih. 4 On - on je mir! Ako Asirci provale u
našu zemlju, ako stupe u naše dvore, podići ćemo na njih sedam pastira,
osam narodnih knezova. 5 Zemlju asirsku oni će mačem opasti, zemlju
Nimrodovu sabljama. I on će nas osloboditi od Asiraca ako provale u
našu zemlju, ako stupe na naše tlo. 6 Tada će Ostatak Jakovljev, među
brojnim narodima, biti kao rosa koja od Jahve dolazi, kao kapljice kiše
na travi koja ne čeka na čovjeka niti iščekuje sina čovječjeg. 7 Tada će
Ostatak Jakovljev, među brojnim narodima, biti kao lav među šumskim
zvijerima, kao lavić među ovčjim stadima: svaki put kad prolazi, on gazi
nogama, razdire, i nitko da od njega izbavi. 8 Tvoja ruka neka se podigne
na protivnike, svi tvoji neprijatelji bit će zatrti! 9 “U onaj dan - riječ je
Jahvina - potamanit ću sve tvoje konje, uništiti tvoja bojna kola; 10 razorit
ću po tvojoj zemlji svako naselje, porušiti sve tvoje tvrde gradove. 11 Zatrt
ću iz tvoje ruke bajanje, vračara više nećeš imati; 12 i zatrt ću u tebi sve
kipove i stupove kamene. I ti se više nećeš klanjati pred djelom ruku
svojih. 13 Iskorijenit ću ašere iz tebe i razorit ću tvoje gradove. 14 U gnjevu,
u bijesu, izvršit ću osvetu na narodima koji nisu slušali.”

6

1 Čujte, dakle, riječ koju govori Jahve: “Ustani! Povedi parnicu pred
gorama, i neka bregovi čuju tvoj glas!” 2 Slušajte, gore, parnicu Jahvinu,
čujte, temelji zemaljski, jer Jahve se parbi s narodom svojim, on se parniči
s Izraelom: 3 “Narode moj, što sam ti učinio? Čime sam te zamorio?
Odgovori mi. 4 Ja sam tebe izveo iz zemlje egipatske, izbavio te iz kuće
ropstva; poslao sam pred tobom Mojsija, Arona i Mirjamu. 5 Narode
moj, sjeti se sada: Što je bio naumio Balak, kralj moapski? Što je njemu
odgovorio Bileam, sin Beorov? ...od Šitima do Gilgala, da poznaš pravedna
djela Jahvina.” 6 “S čime ću doći pred Jahvu, hoću li pasti ničice pred
Bogom Svevišnjim? Hoću li doći preda nj sa žrtvom paljenicom, s teocima
od jedne godine? 7 Hoće li mu biti mile tisuće ovnova, tisuće tisuća potokÄa
ulja? Treba li prinijeti sina prvorođenog zbog svoga zločina, plod svoje
utrobe zbog grijeha koji sam počinio?” 8 “Objavljeno ti je, čovječe, što
je dobro, što Jahve traži od tebe: samo činiti pravicu, milosrđe ljubiti i
smjerno sa svojim Bogom hoditi.” 9 Jahvin glas viče gradu: “Slušajte, vi
plemenjaci i sabore gradski! 10 Zar mogu podnositi krivo stečeno blago i
patvorenu efu prokletu? 11 Mogu li opravdati onoga koji se služi mjerom
krivom, vrećom krivotvorenih utega? 12 Bogataši vaši puni su okrutnosti,
stanovnici vaši laž govore, varljiv je jezik u njihovim ustima! 13 Zato sam

te i ja počeo udarati, tamaniti zbog grijeha tvojih. 14 Jest ćeš, a nećeš se
nasititi, gladan ćeš ostati; stavljat ćeš na stranu, a ništa nećeš sačuvati;
ako što i sačuvaš, ja ću maču predati. 15 Sijat ćeš, ali nećeš žeti; tijestit ćeš
maslinu, a ulja neće biti; gazit ćeš mošt, a vina nećeš piti. 16 Držiš se zakona
Omrijevih i svih djela doma Ahabova, živiš po osnovama njihovim: učinit
ću od tebe pustinju, od žitelja tvojih porugu, da nosite sramotu mnogih
naroda."

7

1 Teško meni! Postao sam kao žetelac ljeti, kao trgač poslije jematve:
nema bobice grožđa da je pozobljem, nema smokve ranke za kojom žudim!
2 Vjernici su iščezli iz zemlje: nijednog pravednika među ljudima! Svi
vrebaju za krvoprolićem, svaki svome bratu mrežu postavlja. 3 Njihove
ruke za zlo su sposobne: glavar traži dar, sudac sudi prema poklonu,
velikaš po svome hiru odlučuje. 4 I najbolji među njima je kao trn,
najpravedniji kao drača živica. Iskušenje njihovo danas sa Sjevera dolazi,
dolazi ura strave njihove. 5 Ne pouzdavajte se u bližnjega, ne vjerujte u
prijatelja; pred onom koja s tobom dijeli postelju pazi da usta ne otvoriš.
6 Jer sin svoga oca zlostavlja, kćerka na majku ustaje, snaha na svoju
svekrvu, svakome je dušmanin njegov ukućanin. 7 A ja, prema Jahvi ja
sam zagledan, čekam na Boga koji spasava, Bog moj mene će uslišati. 8 Ne
raduj se mome zlu, dušmanko moja, ako sam pao, ustat ću; ako boravim
u tminama, Jahve je svjetlost moja. 9 Moram podnositi srdžbu Jahvinu,
jer sam protiv njega sagriješio, sve dok on ne prosudi spor moj i izrekne
pravdu; izvest će me na svjetlost, gledat ću pravednost njegovu. 10 Kada
ga moja dušmanka ugleda, od stida će se pokriti ona koja mi je govorila:
"Gdje je on, Jahve, tvoj Bog?" Moje će se oči naslađivati kad je ugledam:
ona će biti zgažena kao blato na putu. 11 Dolazi dan kad će se sazidati tvoji
bedemi! Toga dana nadaleko će se prostirati tvoje granice! 12 Toga dana
dolazit će k tebi od zemlje asirske do Egipta, od Tira do Rijeke, od mora
do mora, od gore do gore. 13 Zemlja će postat' pustinja zbog stanovnika
svojih, zbog djela njihovih. 14 Pasi svoj narod svojom palicom, stado svoje
baštine, koje osamljeno živi u šikarju, usred plodnih voćnjaka. Neka pase
u Bašanu i Gileadu, kao u davne dane! 15 Kao u dane kad si izašao iz Egipta,
pokaži nam čudesa! 16 Narodi će ih vidjeti i bit će posramljeni uza svu silu
svoju; stavit će ruku na usta i uši će im oglušiti. 17 Lizat će prašinu kao
zmija, kao gmazovi koji gmižu po zemlji. Izići će drščući iz svojih jazbina,
prestravljeni i ustrašeni pred tobom. 18 Tko je Bog kao ti koji prašta krivnju,
koji grijeh oprašta i prelazi preko prekršaja Ostatka baštine svoje, koji ne
ustraje dovijeka u svome gnjevu, nego uživa u pomilovanju? 19 Još jednom,
imaj milosti za nas! Satri naše opačine, baci na dno mora sve grijehe naše!
20 Udijeli Jakovu vjernost svoju, dobrotu svoju Abrahamu, kako si se zakleo
ocima našim od dana iskonskih.

Nahum

1 Proročanstvo nad Ninivom. Knjiga viđenja Nahuma Elkošanina.
2 Jahve je Bog ljubomoran i osvetnik! Jahve se osvećuje, gospodar srdžbe!
Jahve se osvećuje svojim protivnicima, ustrajan u gnjevu na neprijatelje.
3 Jahve je spor u gnjevu, ali silan u moći. Ne, Jahve neće pustiti krivca
nekažnjena. U vihoru i oluji put je njegov, oblaci su prašina koju podižu
njegovi koraci. 4 Prijeti moru i isušuje ga, presušuje sve rijeke. ...Bašan
i Karmel uvenuli su, povenuli su pupoljci Libana! 5 Pred njim se gore
potresaju, bregovi se ljuljaju, zemlja se pod njim provaljuje, krug zemaljski
i sve što na njem stanuje. 6 Tko može izdržati pred bijesom njegovim? Tko
će odoljeti pred gnjevnom srdžbom njegovom? Jarost se njegova kao vatra
izlijeva i litice se pred njim kidaju. 7 Jahve je dobar onima koji se u njeg'
uzdaju, on je okrilje u dan nevolje, poznaje one koji se njemu utječu 8 kada
potopne vode poplave. Uništit će one koji se protiv njega podižu, progonit
će svoje dušmane u najmrkliji mrak. 9 Što vi snujete protiv Jahve? On
uništava do kraja; nevolja se neće dva puta podići. 10 Kao trnovita šikara i
kao pijanci na pijanki, k'o suha slama bit će potpuno smlavljeni. 11 Iz tebe
je potekao onaj koji snuje zlo protiv Jahve, savjetnik Belijala. 12 Jahve ovako
govori: “Neka su spremni, neka mnogobrojni, bit će pokošeni, uništeni.
Ako sam te ponizio, neću te odsada ponižavati. 13 A sada, razbit ću jaram
koji te steže, raskidat ću tvoje okove.” 14 Protiv tebe Jahve naređuje: “Neće
više biti roda tvoga imena, iz hrama tvojih bogova istrijebit ću likove
rezane i livene, a od tvog groba ruglo ću učiniti.”

2

1 Gledajte, preko gora hrli glasnik, on naviješta: “Spasenje!” Svetkuj
svoje blagdane, Judo, ispuni svoje zavjete, jer Belijal više neće prolaziti
po tebi, on je sasvim zatrt. 3 Da, Jahve će obnoviti vinograd Jakovljev
i vinograd Izraelov. Pljačkaši ih opljačkali, mladice im potrli. 2 Protiv
tebe dolazi rušitelj. Postavi stražu na bedeme, gledaj na put, opaši bedra,
saberi sve svoje snage. 4 Štitovi njegovih junaka crvene se, njegovi su
ratnici u grimizu; ognjem blista čelik na njihovim bojnim kolima kad krenu
u boj; konji im se propinju. 5 Po ulicama bjesne bojna kola, lete preko
trgova; na pogled su baklje goruće; kao munje, samo sijevaju. 6 Pozivaju
se borci odabrani, bacaju se u rovove, hrle brzo na bedeme, već je zaklon
postavljen. 7 Vrata koja gledaju na Rijeku otvaraju se, strava je u palači.
8 Podižu, u izgnanstvo odvode Gospodaricu, robinjice njene cvile, tuguju
kao golubice, u prsa se udaraju. 9 Niniva je nabujalo jezero, oni bježe
pred vodom njezinom. “Zaustavite se, stanite!” Ali se nitko ne okreće.
10 “Grabite srebro! Grabite zlato!” Blagu kraja nema, obilje dragocjenosti!
11 Pljačkanje, haranje, razaranje! Srce zamire, koljena klecaju, u bedrima
drhtavica, svima su lica poblijedjela. 12 Gdje je skrovište lavovima i log
lavićima? Kad je lav izlazio, lavica je ostajala i lavovi mališani; plašio ih
nitko nije. 13 Lav je grabio za svoje laviće, davio je za svoje lavice; svoje
spilje punio je plijenom, svoja skrovišta lovinom. 14 “Evo me! Tebi!” -
riječ je Jahve nad Vojskama. “Pretvorit ću u dim tvoja bojna kola, mač će
poklati tvoje laviće. Istrijebit ću sa zemlje tvoja pljačkanja, i neće se više
čuti povik tvojih glasnika.”

3

1 Teško gradu krvničkom, pun je laži, prepun grabeža, s pljačkanjem on
ne prestaje! 2 Slušajte! Pucaju bičem! Slušajte! Štropot točkova! Konji
upropanj, kola poskakuju. 3 Konjanici u stremenu, mačevi sjaju, koplja
sijevaju ... gomile ranjenih, snopovi mrtvih, trupla unedogled, svuda se o
truplo spotiče! 4 Eto plaće za razvrat bludnice, ljupke ljubaznice, vješte
čarobnice koja je zavodila narode svojim razvratom i plemena svojim
čaranjima. 5 “Evo me! Tebi!” - riječ je Jahve nad Vojskama. “Na tvoje
lice podignut ću skute tvoje haljine, tvoju golotinju pokazat ću narodima,
tvoju sramotu kraljevstvima. 6 Bacit ću na tebe smeće, osramotit ću te,
izložiti na stup sramote. 7 Svaki koji te vidi, bježat će od tebe. Reći će:
'Niniva! Kakva razvalina!' Tko je može požaliti? Gdje joj naći tješitelje?”
8 Jesi li tvrđa od Tebe Amonove koja sjedi na rukavima Rijeke? Njezino
predziđe bilo je more, njezini bedemi bile su vode. 9 Njezina snaga bila
je Etiopija, Egipat; nije imala granica. Narodi Puta i Libije bili su joj
pomoćnici. 10 A i ona je otišla u progonstvo, morala je ići u sužanjstvo;
njezina nejaka djeca bila su razmrskana po svim raskršćima; za ugledne
ljude njezine bacali su ždrijeb, svi njezini velikani okovani su lancima.
11 Tako ćeš i ti biti slomljena, bit ćeš svladana; tako ćeš i ti morati tražiti
utočište pred dušmaninom. 12 Tvoje utvrde sve su kao smokvino stablo
s urodom mladih smokava; kad se potrese stablo, smokve padaju u usta
svakome koji ih želi jesti. 13 Gledaj svoj narod: sve je žensko u domu
tvome; vrata tvoje zemlje širom se otvaraju neprijatelju; oganj je sažgao
tvoje prijevornice. 14 Nacrpi vode za opsadu, utvrdi svoje bedeme, gnječi
blato, gazi ilovaču, uzmi kalup za opeku. 15 A ipak će te oganj sažeći i
mač potamaniti. Namnoži se kao kukci, namnoži se kao skakavci; 16 [16a]
umnoži svoje trgovce da ih bude više nego zvijezda na nebu, 17 [17a] tvoje
posade neka bude kao skakavaca, a tvojih pisara kao kobilica. Borave po
zidovima kad je hladan dan. Sunce grane: [16b] kukci razvijaju krilašca i
lete, [17b] i odlaze tko zna kamo. 18 Jao! Kako su zaspali tvoji pastiri, kralju
asirski? Tvoji izabrani vojnici drijemaju, narod se tvoj raspršio po gorama,
nitko ga više ne može sakupiti. 19 Tvojoj rani nema lijeka! Neizlječiva je
tvoja ozljeda. Svi koji to saznaju plješću tvojoj razvalini. Tko nije bez sanka
i prestanka osjećao na sebi tvoju okrutnost?

Habakuk

1 Proroštvo koje vidje prorok Habakuk. 2 Dokle ću, Jahve, zapomagati,
a da ti ne čuješ? Vikati k tebi “Nasilje!” a da ti ne spasiš? 3 Zašto mi
nepravdu iznosiš pred oči, zašto gledaš ugnjetavanje? Pljačka je i nasilje
preda mnom. Raspra je, razmirica bjesni! 4 Zakon je izgubio snagu, a
pravda se ni načas ne pomalja. Da, zlikovac progoni pravednika, pravo je
stoga izopačeno. 5 Obazrite se na narode, pogledajte, čudite se, zapanjite!
Jer u vaše dane činim djelo u koje ne biste vjerovali da vam ga tko ispriča.
6 Da! Evo dižem Kaldejce, narod divlji i naprasit što nadire širom zemlje
da obitavališta otme tuđa. 7 On je strašan i jezovit, od njega samog izlazi
njegovo pravo i njegov ponos. 8 Konji su mu brži od leoparda, hitriji od
vukova uvečer; jahači mu poskakuju, stižu izdaleka, ustremljeni k'o orlovi
da plijen proždru. 9 Svi će doći rad' grabeža, lica im žegu k'o istočni vjetar,
grabe roblje kao pijesak! 10 Taj se narod kraljevima ruga, podsmjehuje
knezovima, poigrava se svim utvrdama, nasipa zemlju i zauzima ih. 11 Tad
se k'o vjetar okrenu i ode, zlikovac komu je snaga bog postala. 12 Nisi li
od davnih vremena, Jahve, Bože moj, Sveče moj? Ti koji ne umireš! Ti si,
Jahve podigao ovaj narod radi pravde, postavio ga, Stijeno, da kažnjava.
13 Prečiste su tvoje oči da bi zloću gledale. Ti ne možeš motriti tlačenja.
Zašto gledaš vjerolomce, šutiš kad zlikovac ništi pravednijeg od sebe?
14 Postupaš s ljudima k'o s morskim ribama, k'o s gmazovima što nemaju
gospodara! 15 On ih sve lovi na udicu, izvlači ih mrežom, pređom ih skuplja
i tako se raduje i likuje. 16 Stog žrtvuje mreži svojoj, pali tamjan svojoj
pređi jer mu pribavljaju zalogaj slastan, hranu pretilu. 17 Valja li, dakle, da
neprestano poteže mač i kolje narod nemilice?

2

1 Stat ću na stražu svoju, postavit se na bedem, paziti što će mi reći, kako
odgovorit na moje tužbe. 2 Tada Jahve odgovori i reče: “Zapiši viđenje,
ureži ga na pločice, da ga čitač lako čita.” 3 Jer ovo je viđenje samo za
svoje vrijeme: ispunjenju teži, ne vara; ako stiže polako, čekaj, jer odista
će doći i neće zakasniti! 4 Gle: propada onaj čija duša nije pravedna, a
pravednik živi od svoje vjere. 5 Bogatstvo je odista podmuklo! Ohol je i
ne može počinuti tko ždrijelo razvaljuje k'o Podzemlje, tko je kao smrt
nezasitan, tko sabire za se sve narode, tko kupi za se sva plemena! 6 Zar
mu se neće svi podrugivati, rugalicu i zagonetku spjevat' protiv njega?
Reći će: Jao onom tko množi što nije njegovo (a dokle će?) i opterećuje se
zalogama! 7 Neće li naglo ustat' vjerovnici tvoji, neće li se probuditi ljuti
tvoji tlačitelji? Tada ćeš im plijen biti! 8 Jer si opljačkao mnoge narode,
sav ostatak naroda opljačkat će tebe, jer si prolio krv ljudsku, poharao
zemlju, grad i sve mu žitelje. 9 Jao onom tko otimačinu zgrće nepravednu
kući svojoj, da visoko svije gnijezdo svoje i otkloni ruku zla! 10 Nanese
sramotu kući svojoj: zatirući mnoga plemena, griješiš protiv sebe. 11 Jer iz
samih zidova kamen kriči, a krovna mu greda odgovara. 12 Jao onom tko
grad diže krvlju i tvrđavu zasnuje na nepravdi! 13 Nije li to, gle, od Jahve
nad Vojskama da se narodi za oganj trude, puci nizašto muče? 14 Jer će
se zemlja napuniti znanja o slavi Jahvinoj kao što vode prekrivaju more.
15 Jao onom tko bližnjeg navodi na piće, ulijeva otrov dok on pije da bi

promatrao njegovu nagost! 16 Ti si pijan od sramote, ne od slave! Pij samo i
pokazuj kapicu. Dolazi ti pehar iz desnice Jahvine i sramota na slavu tvoju!
17 Nasilje nad Libanonom tebe će prestraviti, pokolj zvijeri, jer si ljudsku
krv prolio, poharao zemlju, grad i njegove žitelje. 19 Jao onom tko komadu
drva kaže: "Probudi se!" Kamenu nijemom: "Preni se!" On da prorokuje?
Optočen može biti i zlatom i srebrom, ali nikakva daha životnog nema
u njemu. 18 Čemu koristi tesan lik da ga umjetnik teše? Čemu lijevan
lik, lažno proroštvo, da se tvorac njegov u nj pouzdaje oblikujuć' nijeme
kipove? 20 Ali je Jahve u svojem svetom Hramu: nek' zemlja sva zašuti
pred njime!

3

1 Molitva. Od proroka Habakuka. Na način tužbalice. 2 Jahve, čuo sam
za slavu tvoju, Jahve, tvoje mi djelo ulijeva jezu! Ponovi ga u naše vrijeme!
Otkrij ga u naše vrijeme! U gnjevu se svojem smilovanja sjeti! 3 Bog
stiže iz Temana, a Svetac s planine Parana! Veličanstvo njegovo zastire
nebesa, zemlja mu je puna slave. 4 Sjaj mu je k'o svjetlost, zrake sijevaju
iz njegovih ruku, ondje mu se krije sila. 5 Kuga pred njim ide, groznica ga
sustopice prati. 6 On stane, i zemlja se trese, on pogleda, i dršću narodi.
Tad se raspadoše vječne planine, bregovi stari propadoše, njegove su staze
od vječnosti. 7 Prestrašene vidjeh kušanske šatore, čadore što dršću u
zemlji midjanskoj. 8 Jahve, planu li tvoj gnjev na rijeke ili jarost tvoja
na more te jezdiš na svojim konjima, na pobjedničkim bojnim kolima?
9 Otkrivaš svoj luk i otrovnim ga strijelama sitiš. Bujicama rasijecaš tlo,
10 planine dršću kad te vide, navaljuje oblaka prolom, bezdan diže svoj
glas. 11 Sunce uvis diže ruke, mjesec u obitavalištu svojem popostaje, pred
blijeskom tvojih strijela, pred blistavim sjajem koplja tvoga. 12 Jarosno
po zemlji koračaš, srdito gaziš narode. 13 Izađe da spasiš narod svoj, da
spasiš svog pomazanika; sori vrh kuće bezbožnikove, ogoli joj temelje do
stijene. 14 Kopljima si izbo vođu ratnika njegovih, koji navališe da nas s
radošću satru, kao da će potajice proždrijet' ubogoga. 15 Gaziš po moru
s konjima svojim, po pučini silnih voda! 16 Čuo sam! Sva se moja utroba
trese, podrhtavaju mi usne na taj zvuk, trulež prodire u kosti moje, noge
klecaju poda mnom. Počinut ću kada dan tjeskobni svane narodu što nas
sad napada. 17 Jer smokvino drvo neće više cvasti niti će na lozi biti ploda,
maslina će uskratiti rod, polja neće donijeti hrane, ovaca će nestati iz tora,
u oborima neće biti ni goveda. 18 Ali ja ću se radovati u Jahvi i kliktat
ću u Bogu, svojem Spasitelju. 19 Jahve, moj Gospod, moja je snaga, on mi
daje noge poput košutinih i vodi me na visine. Zborovođi. Na žičanim
glazbalima.

Sefanija

1 Riječ Jahvina upućena Sefaniji, sinu Kušija, sina Gedalijina, sina
Amarjina, sina Ezekijina, u vrijeme Jošije, sina Amonova, kralja judejskoga.
2 "Da, sve ću zbrisati s lica zemlje" - riječ je Jahvina! 3 "Izbrisat ću ljude
i zvijeri, ptice nebeske i ribe morske, učinit ću da padnu bezbožnici,
istrijebit ću ljude s lica zemlje" - riječ je Jahvina! 4 "Podignut ću ruku
na Judu i na sve stanovnike Jeruzalema i istrijebit ću iz ovoga mjesta
ostatak Baalov, ime služitelja idolskih sa svećenicima njegovim; 5 one koji
se klanjaju na krovovima vojsci nebeskoj, one koji se klanjaju pred Jahvom
a zaklinju se Milkomom; 6 one koji su se odmetnuli od Jahve, koji ne traže
Jahvu i nimalo za nj ne mare." 7 Tišina pred Jahvom Gospodom, jer je dan
Jahvin blizu! Da, Jahve je prigotovio žrtvu, posvetio je svoje uzvanike. 8 "U
dan žrtve Jahvine, kaznit ću knezove, sinove kraljeve, i sve koji se oblače
na način tuđinski. 9 Kaznit ću u taj dan sve koji preko praga poskakuju,
koji Dom Gospodara svojega pune nasiljem i prijevarom." 10 "U onaj dan"
- riječ je Jahvina - "vapaj će se podići od Ribljih vrata, urlici iz novog dijela
grada, silna lomljavina sa brežuljaka. 11 Kukajte, stanovnici makteški,
jer je satrt sav narod kanaanski, zbrisani su svi mjerači srebra. 12 I u to
vrijeme pretražit ću Jeruzalem sa zubljama i pohodit ću kaznom ljude koji
miruju na svojoj vinskoj droždini i u svom srcu govore: 'Jahve ne može
učiniti ni dobro ni zlo.'" 13 Blago njihovo bit će prepušteno pljački, njihove
kuće pustošenju. Oni su gradili kuće - neće u njima stanovati; sadili su
vinograde - iz njih vina neće piti. 14 Blizu je dan Jahvin, veliki! Blizu
je i žurno dolazi! Gorak je glas dana Jahvina: tada će i junak zajaukati.
15 Dan gnjeva, onaj dan! Dan tjeskobe i nevolje! Dan užasa i pustošenja!
Dan pomrčine i naoblake! Dan tmina i magluština! 16 Dan trubljavine i
bojne vike na gradove utvrđene i na visoka kruništa. 17 "Prepustit ću ljude
nevoljama i vrludat će kao slijepci (jer su protiv Jahve sagriješili), krv će
se njihova prosuti kao prašina, njihova trupla bit će bačena kao smeće.
18 Ni njihovo srebro ni njihovo zlato neće ih spasiti." U dan gnjeva Jahvina
oganj njegove revnosti svu će zemlju sažeći. Jer on će uništiti, zatrti sve
stanovnike zemlje.

2

1 Saberite se, skupite, narode bestidni 2 prije nego budete izgnani kao
pljeva koja se u dan raspršii, prije nego stigne na vas plamen i gnjev
Jahvin, prije nego stigne na vas dan gnjeva Jahvina. 3 Tražite Jahvu, svi
skromni na zemlji, svi koji izvršavate odredbe njegove! Tražite pravdu,
tražite poniznost: vi ćete možda biti zaštićeni u dan gnjeva Jahvina. 4 Da,
Gaza će postati pustinja, Aškelon pustoš. Ašdod u puklo podne bit će
izgnan, Ekron iz temelja iščupan. 5 Teško stanovnicima obale morske,
narodu kretskome! Evo riječi Jahvine protivu vas: "Ja ću te poniziti,
zemljo Filistejaca, uništit ću te, istrijebit ću sve tvoje stanovnike! 6 I postat
ćeš ispaša, pasište pastirsko i ograda za stado." 7 I taj kraj pripast će
u dio Ostatku doma Judina; tu će oni izvoditi blago na pašu; uvečer se
odmarati u kućama aškelonskim, jer će ih pohoditi Jahve, Bog njihov, i on
će promijeniti sudbinu njihovu. 8 Čuo sam uvredu Moabovu i podrugivanja
sinova Amonovih kad su vrijeđali moj narod i ponosili se zemljištem

svojim. 9 “Zato, života mi moga!” - riječ je Jahve nad Vojskama, Boga
Izraelova: “Moab će postati kao Sodoma i sinovi Amonovi kao Gomora:
polje obraslo koprivom, hrpa soli pustoš dovijeka. Ostatak moga naroda
oplijenit će ih, preostatak moga naroda zaposjest će ih.” 10 To će biti cijena
za njihovu oholost jer su se uznosili i rugali narodu Jahve nad Vojskama.
11 Za njih će Jahve biti strašan: kad uništi sve bogove zemaljske, pred njim
će se pokloniti - svaki na svojoj zemlji - svi otoci naroda. 12 I vi, Etiopljani:
“Vi ćete biti probijeni mojim mačem.” 13 Zatim će svoju ruku dići protiv
Sjevera i razrušit će zemlju asirsku, od Ninive će pustoš učiniti, suhu
pustoš kao pustinja. 14 Usred nje će stado ležati, zvijeri svakojake; čaplje i
pelikani počivat će noću na glavicama stupova, sova će hukati na prozoru,
gavran graktati na pragu. 15 To li je veseli grad koji je stolovao u miru, koji
je u svom srcu govorio: “Ja, i jedino ja!” Gledaj! Postade razvalina, brlog
zvjerinji! Svi koji pokraj njega prolaze zviždе i mašu rukama.

3

1 Teško nepokornom, okaljanom, nasilničkom gradu! 2 On nikada nije
čuo poziva, nikada nije prihvatio pouku; Jahvi on se nikada nije povjerio;
svome Bogu nije se nikada približio. 3 Njegovi su knezovi usred njega
- lavovi koji riču; njegovi su suci - vuci večernji koji do jutra nisu kosti
glodali; 4 proroci su njegovi - razmetljivci, puki lažljivci, svećenici njegovi
skvrne Svetište, krše Zakon. 5 Usred njega, Jahve je pravedan - on ne čini
nepravde; svako jutro iznosi svoju pravicu, u praskozorje ne izostaje; ali
bezbožnik srama ne poznaje. 6 “Uništio sam narode, razorena su kruništa
kula njihovih, poharao sam njihove ulice: nema više prolaznika! Razoreni
su njihovi gradovi: nema ljudi, nema stanovnika! 7 Govorio sam: 'Ti ćeš
se mene ipak bojati, prigrlit ćeš pouku; u njihovim očima ne mogu nestati
toliki moji pohodi.' Ali ne! - oni su žurno pokvarili sva djela svoja. 8 Zato
mene čekajte - riječ je Jahvina - do dana kad ustanem kao tužilac; jer ja
sam odredio da se sakupe narodi, da se saberu kraljevstva, da na vas gnjev
svoj izlijem, svu gorčinu svoje srdžbe: u vatri moje ljubomore bit će sva
zemlja sažgana. 9 Dat ću narodima čiste usne, da svi mogu zazivati ime
Jahvino i služiti mu jednodušno. 10 S druge obale rijeka etiopskih prinosit
će mi žrtvene darove moji štovaoci. 11 U onaj dan nećeš se sramiti svih
svojih nedjela koja si protiv mene počinio, jer ću ukloniti iz tebe tvoje
ohole hvalisavce; i nećeš se više šepiriti na Svetoj gori mojoj, 12 jer ću
pustiti da u tebi opstane samo skroman i čedan narod, i u imenu Jahvinu
tražit će okrilje 13 Ostatak Izraelov. Oni neće više činiti nepravdu, neće više
govoriti laži; u njihovim ustima neće se više naći jezik prijevarni. Moći će
pasti i odmarati se, i nitko im neće smetati.” 14 Klikći od radosti, Kćeri
sionska, viči od veselja, Izraele! Veseli se i raduj se iz sveg srca, Kćeri
jeruzalemska! 15 Jahve te riješio tvoje osude, neprijatelje tvoje uklonio!
Jahve, kralj Izraelov, u sredini je tvojoj! Ne boj se više zla! 16 U onaj dan
reći će se Jeruzalemu: “Ne boj se, Sione! Neka ti ne klonu ruke! 17 Jahve,
Bog tvoj, u sredini je tvojoj, silni spasitelj! On će se radovati tebi pun
veselja, obnovit će ti svoju ljubav, kliktat će nad tobom radosno 18 kao
u dan svečani. Odvratio sam od tebe nevolju da na sebi više ne nosiš
sramotu. 19 Evo svladavam sve tvoje tlačitelje. U ono vrijeme izbavit ću
sve hrome, sabrat ću prognane, pribavit im hvalu i diku po svoj zemlji gdje
ih sramota bijaše dopala. 20 U ono vrijeme ja ću vas dovesti, u ono vrijeme

ja ću vas sabrati! Tada ću vam dati hvalu i diku među narodima zemlje, kad okrenem vašu sudbinu pred vašim očima" - govori Jahve.

Hagaj

1 Druge godine kralja Darija, šestoga mjeseca, prvoga dana u mjesecu,
došla je riječ Jahvina preko proroka Hagaja Zerubabelu, sinu Šealtielovu,
namjesniku judejskom, i Jošui, sinu Josadakovu, velikom svećeniku:
2 "Ovako govori Jahve nad Vojskama. Narod ovaj govori: 'Nije još došlo
vrijeme da se opet sazda Dom Jahvin!' 3 Zato je došla riječ Jahvina preko
proroka Hagaja: 4 A vama je vrijeme da stanujete u pokrivenim kućama,
dok je ovaj Dom razvaljen. 5 I zato, ovako sada govori Jahve nad Vojskama:
Razmotrite svoje putove! 6 Sijete mnogo, malo dovozite; jedete, a niste siti;
pijete, a napojit' se ne možete; odijevate se, a nije vam toplo. Poslenik
zarađuje plaću, a stavlja je u prodrt tobolac!" 7 Ovako govori Jahve nad
Vojskama: "Razmotrite svoje putove! 8 Idite na goru, dovezite drva i
podignite opet Dom; bit će mi to milo i proslavit ću se" - govori Jahve.
9 "Nadaste se obilju, a gle, malo je; što dovezete kući, ja otpuhnem. A
zašto?" - riječ je Jahve nad Vojskama. "Zato što je Dom moj razvaljen, dok
se svaki od vas brine za dom svoj. 10 Stog' je nebo uskratilo rosu, a zemlja
uskratila usjeve. 11 Ja dozvah sušu na zemlju i gore, na žito i vino, na ulje i
na sve što zemlja rađa, na ljude i stoku i na svaki trudno stečen plod." 12 A
Zerubabel, sin Šealtielov, i Jošua, sin Josadakov, veliki svećenik, i sav ostali
narod poslušaše glas Jahve, Boga svojega, i riječi proroka Hagaja u onome
radi čega ga Jahve njima posla: i narod se poboja Jahve. 13 Tada Hagaj,
glasnik Jahvin, po Jahvinu nalogu ovako reče narodu: "Ja sam s vama"
- riječ je Jahvina. - 14 Jahve probudi duh Zerubabelu, sinu Šealtielovu,
namjesniku judejskom, i duh Jošui, sinu Josadakovu, velikom svećeniku,
i duh svemu ostalom narodu te oni dođoše i prionuše na posao u Domu
Jahve nad Vojskama, Boga svojega. 15 Bijaše to dvadeset i četvrtoga dana
šestog mjeseca.

2

1 Druge godine kralja Darija, sedmoga mjeseca, dvadeset i prvoga
dana u mjesecu, dođe riječ Jahvina preko proroka Hagaja: 2 "Reci
ovako Zerubabelu, sinu Šealtielovu, namjesniku judejskom, i Jošui, sinu
Josadakovu, velikom svećeniku, i ostalom narodu: 3 'Ima li još koga među
vama koji vidje ovaj Dom u njegovoj staroj slavi? A kakva ga sada vi vidite?
Prema onome, nije li to k'o ništa u vašim očima? 4 Budi, dakle, junak,
Zerubabele - riječ je Jahvina - budi junak, Jošua, sine Josadakov, veliki
svećeniče! Budi junak, narode sve zemlje - riječ je Jahvina. Na posao! Jer,
ja sam s vama! - riječ je Jahve nad Vojskama! 5 Po obećanju što ga vama
dadoh kad izađoste iz Egipta, duh moj posred vas ostaje. Ne bojte se!' 6 Jer
ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Zamalo, i ja ću potresti nebesa i zemlju,
i more i kopno. 7 Potrest ću sve narode da dođe blago svih naroda, i slavom
ću napunit ovaj Dom' - kaže Jahve nad Vojskama. 8 'Moje je zlato, moje je
srebro' - riječ je Jahve nad Vojskama. 9 'Slava ovoga drugog Doma bit će
veća nego prvoga' - riječ je Jahve nad Vojskama. 'I na ovom ću mjestu
dati mir' - riječ je Jahve nad Vojskama." 10 Dvadeset i četvrtoga dana
devetoga mjeseca, druge godine kralja Darija, dođe riječ Jahvina preko
proroka Hagaja: 11 Ovako govori Jahve nad Vojskama. "Pitaj svećenike

što kaže Zakon i reci: 12 'Kad bi tko u skutu svoje haljine nosio posvećeno
meso, ili bi se skutom dotakao kruha, jela, vina, ulja ili kakve god hrane,
bi li to postalo sveto?'" Svećenici odgovoriše: "Ne!" 13 Hagaj dalje upita:
"Kad bi netko koji se onečistio dodirnuvši mrtvaca dotakao nešto od onoga,
bi li to postalo nečisto?" Svećenici odgovoriše: "Bilo bi nečisto." 14 Onda
Hagaj ovako reče: "Takav je i ovaj puk, takav je ovaj narod preda mnom
- riječ je Jahvina - takvo je svako djelo ruku njihovih, i sve što ovdje
prinose: sve je nečisto!" 15 "A sada, promislite u srcu, od današnjega
dana unapredak: Prije negoli se poče stavljati kamen na kamen u Jahvinu
Svetištu, 16 kakvi ono bijaste? Dolažaste hrpi od dvadeset mjerica, a bješe
ih samo deset! Dolažaste kaci da zahvatite pedeset mjerica, a bješe ih samo
dvadeset! 17 Udarao sam snijeću, medljikom i grÓadom svako djelo vaših
ruku, ali nikoga nema k meni" - riječ je Jahvina. 18 "Stoga dobro pripazite
od današnjeg dana unapredak - od dvadeset i četvrtoga dana devetoga
mjeseca, kad se stao graditi Hram Jahvin, pripazite dobro 19 ima li još žita
u žitnici? Ni vinova loza ni smokva, ni mogranj ni maslina nisu rađali!
Al' od ovog dana ja ću blagosloviti." 20 Dvadeset i četvrtoga dana istoga
mjeseca dođe riječ Jahvina Hagaju drugi put: 21 "Reci ovako Zerubabelu,
namjesniku judejskom: 'Ja ću potresti nebesa i zemlju! 22 Oborit ću
prijestolja kraljevstvima i uništit ću moć kraljevima naroda. Prevrnut ću
bojna kola i one na njima, konji i konjanici njihovi bit će oboreni, past će
od mača brata svojega.'" 23 "Toga dana" - riječ je Jahve nad Vojskama -
"uzet ću te, Zerubabele, sine Šealtielov, slugo moja" - riječ je Jahvina - "i
stavit ću te kao pečatnjak, jer tebe izabrah" - riječ je Jahve nad Vojskama.

Zaharija

1 Osmoga mjeseca druge godine Darijeve dođe riječ Jahvina proroku
Zahariji, sinu Berekjinu, sinu Idonovu. 2 “Jahve se teško razgnjevio na
oce vaše! 3 Zatim im reci: 'Ovako govori Jahve nad Vojskama: Vratite se
meni, i ja ću se vratiti vama' - riječ je Jahve nad Vojskama. 4 'Ne budite
poput svojih otaca koje su pozivali negdašnji proroci.' Ovako govori Jahve
nad Vojskama: 'Vratite se sa zlih putova svojih i od zlih djela. Ali oni
nisu slušali ni pazili na mene' - govori Jahve. 5 Gdje su sad oci vaši?
Zar će dovijeka živjeti proroci? 6 Ali moje riječi i odredbe, koje sam
naložio slugama svojim prorocima, nisu li stigle vaše oce? Oni se obratiše
i priznaše: 'Jahve nad Vojskama učinio je s nama kako bijaše namislio
učiniti prema našim putovima i našim djelima.'” 7 Dvadeset i četvrtog
dana, jedanaestoga mjeseca, a to je mjesec Šebat, druge godine Darijeve,
dođe riječ Jahvina proroku Zahariji, sinu Berekjinu, sinu Idonovu. 8 Imao
sam noću viđenje. Gle, na riđanu čovjek jaše među mirtama koje imaju
duboko korijenje, a iza njega konji riđi, smeđi i bijeli. 9 Upitah: “Koji
su ovi, gospodaru?” Anđeo koji je sa mnom govorio reče mi: “Ja ću ti
pokazati koji su.” 10 Čovjek koji stajaše među mirtama odgovori: “Ovo
su oni koje je poslao Jahve da obilaze zemlju.” 11 Oni se obratiše anđelu
Jahvinu, koji stajaše među mirtama, i kazaše: “Obišli smo zemlju, i gle:
sva zemlja počiva i miruje.” 12 Tada progovori anđeo Jahvin i reče: “Jahve
nad Vojskama, kada ćeš se već jednom smilovati Jeruzalemu i gradovima
judejskim na koje se već sedamdeset godina ljuto srdiš?” 13 A Jahve anđelu
koji je govorio sa mnom odgovori utješnim riječima. 14 I anđeo koji je
govorio sa mnom reče mi: “Objavi ovo: 'Ovako govori Jahve nad Vojskama:
Ljubavlju ljubomornom gorim za Jeruzalem i za Sion, 15 a velikim gnjevom
plamtim na ohole narode, jer kad se ono malo rasrdih, oni prijeđoše mjeru.'
16 Zato ovako govori Jahve: 'Vraćam se Jeruzalemu s milosrđem; opet će
u njemu sagraditi Dom moj' - riječ je Jahve nad Vojskama - 'i opet će se u
Jeruzalemu protezati uže mjeračko.' 17 I ovo poruči: 'Ovako govori Jahve
nad Vojskama: Moji će se gradovi opet prelijevati obiljem, i Jahve će utješiti
Sion, izabrati Jeruzalem.'”

2

1 Podigoh oči i vidjeh. I gle: četiri roga. 2 Upitah anđela koji je govorio sa
mnom: “Što je ovo?” On mi odgovori: “To su rogovi koji su raznijeli Judu,
Izraela i Jeruzalem.” 3 Onda mi Jahve pokaza četiri kovača. 4 A ja upitah:
“Što su došli ovi raditi?” On mi odgovori: “Ono su rogovi koji su raznijeli
Judu te se nitko više ne usuđuje dići glavu; a ovi su došli da ih zastraše
i da slome rogove narodima koji podizahu rog na zemlju Judinu kako bi
je raznijeli.” 5 Podigoh oči i vidjeh. I gle: čovjek, a u ruci mu mjeračko
uže. 6 Upitah ga: “Kamo ideš?” Odgovori mi: “Da izmjerim Jeruzalem
i da vidim koliko je širok a koliko dug.” 7 I gle, anđeo koji je govorio sa
mnom stajaše nepomično, a drugi mu iziđe u susret 8 i reče mu: “Trči, reci
onome mladiću ovako: Jeruzalem će biti kao otvoren grad radi mnoštva
ljudi i stoke koji će biti u njemu. 9 A ja ću mu - riječ je Jahvina - biti
ognjen zid unaokolo i Slava njegova sred njega.” 10 “Hej! Hej! Bježite iz
zemlje sjeverne” - riječ je Jahvina - “jer u sva četiri vjetra nebeska razasuo

sam vas” - riječ je Jahvina! 11 “Hej, Sione, koji živiš kod kćeri babilonske,
spasi se!” 12 Ovako govori Jahve nad Vojskama, čija me Slava izaslala k
narodima koji su vas opljačkali: “Tko vas dira, dira mi zjenicu oka. 13 Gle,
ruku dižem na njih da plijenom budu svojim robovima.” Znat ćete tako
da me posla Jahve nad Vojskama! 14 “Kliči i raduj se, kćeri sionska, jer
evo, dolazim usred tebe prebivat' - riječ je Jahvina. 15 U onaj dan mnogi
će narodi uz Jahvu prionuti i bit će narod moj, a ja ću prebivati usred
tebe.” Znat ćeš tako da me tebi posla Jahve nad Vojskama. 16 I Judeja
će biti baština Jahvina, njegov dio u Svetoj zemlji, i on će opet izabrati
Jeruzalem. 17 Tiho, ljudi svi, pred Jahvom, jer, evo, on ustaje iz svetoga
Prebivališta svojega!

3

1 Potom mi pokaza Jošuu, velikog svećenika, koji stajaše pred anđelom
Jahvinim, i Satana, koji mu stajaše zdesna da ga tuži. 2 Anđeo Jahvin reče
Satanu: “Suzbio te Jahve, Satane! Suzbio te Jahve koji izabra Jeruzalem!
Nije li on glavnja iz ognja izvučena?” 3 A Jošua bijaše obučen u prljave
haljine dok stajaše pred anđelom Jahvinim. 4 Anđeo se obrati onima koji
pred njim stajahu i reče im: “Skinite s njega te prljave haljine!” I reče
mu: “Evo, skidam s tebe tvoju krivicu i odijevam te u dragocjenu haljinu!”
5 I nastavi: “Stavite mu čist povez oko glave!” Oni mu staviše čist povez
oko glave i odjenuše ga u dragocjene haljine u nazočnosti anđelovoj. 6 I
anđeo Jahvin upozori Jošuu: 7 “Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Ako
budeš mojim putovima hodio i mojih se pridržavao naredaba, ti ćeš biti
upravitelj u Domu mojemu, čuvat ćeš moja predvorja i dat ću ti pristup
među one koji ondje stoje. 8 Poslušaj, dakle, Jošua, veliki svećeniče, ti i
drugovi tvoji koji su oko tebe, jer vi ste ljudi znamenja! Evo, ja ću dovesti
Izdanak, Slugu svojega, i uklonit ću opačinu ove zemlje u jedan dan. 9 Jer
evo kamena koji stavljam pred Jošuu: na tom je kamenu sedam očiju i u
nj ću urezati natpis' - riječ je Jahve nad Vojskama. 10 'U dan onaj' - riječ je
Jahve nad Vojskama - 'pozivat ćete jedan drugoga pod lozu i pod smokvu.'”

4

1 Anđeo koji je govorio sa mnom vrati se tad i probudi me kao čovjeka
koji se oda sna budi. 2 “Što vidiš?” - upita. Ja odgovorih: “Vidim, evo,
svijećnjak, sav od zlata, s posudom za ulje vrh njega; i sedam je žižaka na
svijećnjaku, sa sedam lijevaka za sedam žižaka što su na njemu. 3 Dvije
su masline kraj njega, jedna njemu zdesna, druga slijeva.” 4 Obratih se
anđelu koji je govorio sa mnom i upitah ga: “Što je to, gospodaru?”
5 Anđeo koji je govorio sa mnom odgovori mi: “Zar ne znaš što je to?”
Ja rekoh: “Ne, gospodaru.” 6 [6a] On mi tad odgovori ovako: [6b]Evo riječi
Jahvine Zerubabelu: “Ne silom niti snagom, već duhom mojim!” - riječ je
Jahve nad Vojskama. 7 Što si ti, goro velika? Pred Zreubabelom postaješ
ravnica! On će izvući krunišni kamen uz poklike: “Hvala! Hvala za njega!”
8 Dođe mi potom riječ Jahvina: 9 Zerubabelove su ruke ovaj Dom utemeljile,
njegove će ga ruke završiti. I vi ćete znati da me k vama poslao Jahve nad
Vojskama. 10 [10a] Jer, tko je prezreo dan skromnih početaka? Radovat
će se kad vide olovni visak u ruci Zerubabelovoj. [10b] “Ovih sedam oči
su Jahvine što strijeljaju po svoj zemlji.” 11 Tad progovorih i zapitah ga:
“Što su one dvije masline desno i lijevo od svijećnjaka?” 12 Progovorih
opet i upitah ga: “Što su one dvije maslinove grančice koje kroz dvije

zlatne cijevi dolijevaju ulje?” 13 On mi odgovori: “Zar ne znaš što je to?”
Odvratih: “Ne, gospodaru!” 14 On reče: “To su dva Pomazanika koji stoje
pred Gospodarem sve zemlje.”

5

1 Podigoh opet oči i vidjeh: leti svitak knjige. 2 Anđeo me upita: “Što
vidiš?” Odgovorih: “Vidim svitak knjige gdje leti: dužina joj je dvadeset
lakata, a širina deset.” 3 On mi tad reče: “To je prokletstvo koje će zahvatiti
svu zemlju; odsad, svaki koji krade bit će po njem izgnan odavde i svaki
koji krivo priseže bit će po njem odavde protjeran. 4 Ja ću ga izvesti - riječ
je Jahve nad Vojskama - da uđe u kuću lupežu i u kuću onome koji se krivo
kune mojim imenom te da boravi usred njegove kuće i uništi je skupa s
njenim drvljem i kamenjem.” 5 Anđeo koji je govorio sa mnom iziđe i reče
mi: “Podigni oči i pogledaj što se to pojavljuje.” 6 Ja ga upitah: “Što je
to?” On reče: “To se pojavljuje efa.” I nastavi: “To je opća pokvarenost
na zemlji.” 7 I gle, podiže se olovan poklopac i jedna žena sjedi usred
efe. 8 On reče: “To je zloća.” I gurnu je u efu i baci joj na otvor olovni
poklopac. 9 Podigavši oči, vidjeh: dvije žene izlaze s vjetrom u krilima,
a krila im bijahu kao krila rode; one podigoše efu između zemlje i neba.
10 Upitah tad anđela koji je govorio sa mnom: “Kamo odnose efu?” 11 On
mi odgovori: “Da joj sagrade hram u zemlji šinearskoj i da joj pripreme
postolje na koje će je postaviti.”

6

1 I podigoh oči i vidjeh: gle, četvera bojna kola izlaze između dviju gora;
a gore bijahu od mjedi. 2 U prvim kolima bijahu riđi konji; u drugim
kolima crni konji; 3 u trećim kolima bijeli konji, a u četvrtim kolima konji
šareni. 4 Obratih se anđelu koji je govorio sa mnom i upitah ga: “Što je to,
gospodaru?” 5 Anđeo mi odgovori ovako: “Ti kreću u četiri vjetra nebeska
pošto su stajali pred Gospodarem sve zemlje. 6 Riđani kreću u zemlju
istočnu; vranci u zemlju sjevernu; bijelci kreću u zemlju zapadnu, a šarci
kreću u zemlju južnu.” 7 Krepko oni stupaju, nestrpljivi da obiđu zemlju.
On im reče: “Idite, obiđite zemlju!” I oni krenuše obilaziti zemljom. 8 On
me zovnu i reče mi: “Vidi, oni koji su krenuli u sjevernu zemlju umirit će
gnjev moj u zemlji sjevernoj.” 9 I dođe mi riječ Jahvina: 10 “Uzmi prinose
od izgnanika - od Heldaja, Tobije i Jedaje - i pođi danas i uđi u dom Jošije,
sina Sefanijina, koji je došao iz Babilona. 11 Uzmi srebra i zlata, načini
krunu i stavi na glavu Jošui, sinu Josadakovu, velikom svećeniku. 12 I reci
mu: 'Ovako govori Jahve nad Vojskama: Evo čovjeka komu je ime Izdanak;
ispod njega će proklijati i on će sazdati Svetište Jahvino. 13 On će sazdati
Svetište Jahvino i proslaviti se. On će sjediti i vladati na prijestolju. A do
njega će na prijestolju biti svećenik. Sklad savršen bit će među njima. 14 A
kruna neka ostane u Jahvinu Svetištu za spomen Heldaju, Tobiji, Jedaji i
Jošiji, sinu Sefanijinu. 15 I oni koji su daleko doći će i sazdat će Svetište
Jahvino. Znat ćete tako da me Jahve nad Vojskama k vama poslao.' To će
se zbiti ako zaista poslušate glas Jahve, Boga svojega.”

7

1 Četvrte godine kralja Darija, četvrtoga dana devetoga mjeseca, Kisleva,
dođe riječ Jahvina Zahariji. 2 Betel je naime poslao Sar-Esera i Regem-
Meleka s njihovim ljudima da mole lice Jahvino 3 i da pitaju svećenike u

Domu Jahve nad Vojskama i proroke: “Hoćemo li plakati petoga mjeseca i
postiti, kao što činimo već tolike godine?” 4 Tada mi dođe riječ Jahve nad
Vojskama: “Reci svemu puku zemlje i svećenicima: 5 'Kad postite i naričete
petoga i sedmoga mjeseca već sedamdeset godina, zar meni postite? 6 A kad
jedete i pijete, zar sebi ne jedete i pijete? 7 Nisu li to propisi koje je Jahve
objavio preko negdašnjih proroka kada Jeruzalem bijaše naseljen i miran
kao i gradovi oko njega i kada bijaše napučen Negeb i Šefela?'” 8 Riječ
Jahvina dođe Zahariji: 9 “Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Sudite istinito
i budite dobrostivi i milosrdni jedni drugima. 10 Ne tlačite udovu ni sirotu,
ni došljaka ni uboga, i ne snujte u srcu pakosti jedan prema drugom.' 11 Ali
oni ne htjedoše poslušati, već prkosno okrenuše leđa; zatisnuše uši da ne
bi čuli; 12 otvrdnuše srcem kao kremen, da ne bi čuli Zakon i riječi koje
im je slao Jahve nad Vojskama, svojim duhom, preko drevnih proroka. I
Jahve nad Vojskama silno se tad razgnjevi. 13 I zato, kao što je on zvao a
oni ga ne slušaše, tako su sad oni zvali a ja ih nisam slušao - riječ je Jahve
nad Vojskama. 14 I razmeo sam ih među sve narode kojih ne poznavahu, a
zemlja iza njih bi opustošena, te nitko nije njome prolazio niti se vraćao.
Tako su zemlju blagostanja obratili u pustoš!”

8

1 I dođe mi riječ Jahvina: 2 “Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Ljubavlju
ljubomornom za Sion izgaram i gnjevom velikim plamtim za nj! Vraćam
se u Sion, prebivati hoću sred Jeruzalema.' 3 Ovako govori Jahve nad
Vojskama: 'Jeruzalem će se zvati Gradom vjernosti i Gorom Jahve nad
Vojskama, Gorom svetosti.' 4 Ovako govori Jahve nad Vojskama: 'Starci i
starice opet će posjedati po trgovima jeruzalemskim, svatko sa štapom u
ruci zbog starosti prevelike. 5 A gradski će se trgovi ispuniti dječacima i
djevojčicama koji će se igrati na njegovim trgovima.' 6 Ovako govori Jahve
nad Vojskama: 'Ako to bude čudo u očima Ostatka u dane one, zar će to
biti čudo i u mojim očima' - riječ je Jahve nad Vojskama. 7 Ovako govori
Jahve nad Vojskama: 'Evo spasit ću svoj narod iz zemlje istočne i iz zemlje
sunčanog zapada. 8 Ja ću ih dovesti da se nastane usred Jeruzalema. I
bit će mi narod a ja ću im biti Bog u vjernosti i pravdi.' 9 Ovako Govori
Jahve nad Vojskama: 'Neka ojačaju ruke vama koji ovih dana slušate riječi
ove iz usta proroka koji prorokuje od dana kada bjehu položeni temelji
Domu Jahve nad Vojskama da bi se opet sagradilo Svetište. 10 Jer, prije
ovih dana ne bijaše nadnice za čovjeka niti nadnice za živinče; niti bijaše
mira od neprijatelja onome koji je izlazio ni onome koji je dolazio; puštao
sam ljude jedne protiv drugih. 11 Ali sada, neću biti prema Ostatku ovog
naroda kao minulih dana - riječ je Jahve nad Vojskama - 12 nego ću posijati
mir: loza će roditi grožđem, zemlja će davati usjeve, a nebo će davati rosu
svoju. Sve ću to dati Ostatku ovoga naroda. 13 I kao što bijaste prokletstvo
među narodima, dome Judin i dome Izraelov, tako ću vas spasiti da budete
blagoslovom! Ne bojte se, nek' vam jake budu ruke!' 14 Jer ovako govori
Jahve nad Vojskama: 'Kao što bijah namislio unesrećiti vas kada su me
razgnjevili oci vaši - govori Jahve nad Vojskama - i nisam se pokajao, 15 tako,
promijenivši naum, u ove dane mislim usrećiti Jeruzalem i dom Judin. Ne
bojte se! 16 A ovo vam je činiti: Govorite istinu jedan drugom; sudite
istinito i miroljubivo na vratima gradskim! 17 Ne snujte jedan drugome
zlo u srcu; ne ljubite lažnu kletvu. Jer sve to ja mrzim' - riječ je Jahvina!”
18 Dođe mi riječ Jahve nad Vojskama: 19 “Ovako govori Jahve nad Vojskama:

Post četvrtoga, post petoga, post sedmoga i post desetoga mjeseca postat će za Dom Jahvin radost, veselje i veseli blagdani. Ali ljubite istinu i mir!”
20 “Ovako govori Jahve nad Vojskama: Još će dolaziti narodi i stanovnici mnogih gradova. 21 Stanovnici jednoga grada ići će u drugi govoreći: 'Hajde da idemo moliti lice Jahvino i tražiti Jahvu nad Vojskama!' Ići ću i ja! 22 I doći će mnogi puk i moćni će narodi tražiti Jahvu nad Vojskama u Jeruzalemu i moliti lice Jahvino. 23 Ovako govori Jahve nad Vojskama! U one će dane deset ljudi od naroda svih jezika hvatati jednog Židova za skut govoreći: 'Idemo s vama, jer čusmo da je s vama Bog.'”

9

1 Proroštvo. Riječ Jahvina. Jahve prolazi zemljom Hadraka, Damask mu je počivalište; jer Jahvini su gradovi Arama i sva plemena Izraela.
2 Hamat također, koji s njim graniči, 3 i Tir i Sidon, tako mudar. Tir podiže tvrde bedeme, zgrnu srebra kao prašine i zlata kao blata s ulica. 4 Al' evo, Gospod će ga osvojiti, survati u more moć njegovu, a njega će progutati oganj. 5 Vidjet će to Aškelon i prestrašiti se, a Gaza sva će uzdrhtati, i Ekron, jer ga nada prevari: nestat će kralja iz Gaze, Aškelon će pust ostati, 6 u Ašdodu stanovat će kopilad! Zatrt ću ponos Filistejaca, 7 uklonit ću im krv iz usta i gnusobu iz zuba. I oni će pripasti Bogu našem i bit će kao jedna obitelj u Judeji, a Ekron će biti kao Jebusejac. 8 Uz Dom svoj utaborit ću se kao straža, protiv onih koji odlaze i dolaze; tlačitelj neće više ovud prolaziti, jer njegovu sam uvidio bijedu. 9 Klikni iz sveg grla, Kćeri sionska! Viči od radosti, Kćeri jeruzalemska! Tvoj kralj se evo tebi vraća: pravičan je i pobjedonosan, ponizan jaše na magarcu, na magaretu, mladetu magaričinu. 10 On će istrijebit' kola iz Efrajima i konje iz Jeruzalema; on će istrijebit' luk ubojni. On će navijestit' mir narodima; vlast će mu se proširit' od mora do mora i od Rijeke do rubova zemlje. 11 A i tebi, zbog krvi tvoga Saveza, vratit ću sužnje tvoje iz jama bezvodnih.
12 Vratite se u Tvrđavu, izgnanici puni nade, još danas - ja navješćujem - dvostruko ću ti uzvratiti. 13 Jer, Judu sam kao luk napeo, a Efrajimom luk naoružao: tvoje ću, o Sione, zavitlat' sinove - protiv sinova tvojih, o Javane - i učinit ću te kao mač junaka. 14 Nad njima tad će se pojaviti Jahve i kao munja letjet će mu strijela. Jahve Gospod u rog će zatrubit', hodit će na južnim vihorima. 15 Jahve nad Vojskama zakrilit će ih i oni će gaziti nogama kamenje praćaka, pit će krv kao da je vino, napojit' se kao škropilo, kao uglovi na žrtveniku. 16 Jahve Bog njihov spasit će ih u dan onaj; kao stado on će pasti narod svoj; kao drago kamenje krune oni će blistat' u zemlji njegovoj. 17 Ah, kako li će sretan, kako lijep biti! Od žita će rasti mladići, a od slatkog vina djevice.

10

1 Tražite od Jahve dažda u vrijeme proljetno! Jahve stvara munje i daje kišu; čovjeku kruh daje, a stoci travu. 2 Lažno bajaju kumiri, prijevaru vide gatari, obmanu govore snovi, varljivu utjehu daju, zato kao stado blude ljudi, lutaju jer nemaju pastira. 3 Moj je gnjev planuo na pastire, i ja ću kaznom pohodit jarce. Da, Jahve nad Vojskama pohodit će stado svoje, dom Judin. I učinit će da budu k'o gizdav konj u boju: 4 od njega će poteći kamen zaglavni, klin šatorski, od njega ubojit luk, od njega sve vođe. 5 Bit će zajedno kao junaci što u boju gaze kao po blatu uličnom; vojevat će, jer Jahve je s njima, i osramotit će one koji konje jašu. 6 “Ojačat ću dom Judin,

spasiti dom Josipov. Opet ću ih naseliti, žao mi ih, i bit će kao da ih nisam
odbacio, jer ja sam Jahve, Bog njihov - uslišat ću ih." 7 Efrajimci bit će kao
junaci i radostit će im se srce kao od vina: vidjet će sinove svoje i veseliti
se, u Jahvi će klicati srce njihovo. 8 "Zazviždat ću im i sabrati ih, jer ja sam
ih izbavio, bit će opet brojni kao što bjehu. 9 Rasijao sam ih među narode,
ali će se oni u zemljama dalekim spomenuti mene, poučit će svoje sinove,
i oni će se vratiti. 10 Vratit ću ih iz zemlje egipatske, sabrat ću ih iz Asirije i
dovest ih u zemlju gileadsku i na Libanon, i neće biti dosta mjesta za njih."
11 Prijeći će more egipatsko, jer on će udariti valove morske, sve dubine
Nila presahnut će. Bit će oboren ponos Asirije, oduzeto žezlo Egiptu. 12 U
Jahvi će biti snaga njihova, njegovim će se oni proslavit imenom - riječ je
Jahvina.

11

1 Otvori vrata, Libanone, nek' ti oganj sažeže cedrove! 2 Kukaj,
čempresu, jer pade cedar, jer su mogućnici upropašteni! Kukajte, hrastovi
bašanski, jer posječena je šuma najgušća. 3 Čuj jauk pastira, opustošen je
sjaj njihov! Čuj riku lavića, opustošen je ponos jordanski! 4 Ovako mi reče
Jahve: 5 "Pasi ovce klanice! Kupci ih njihovi kolju nekažnjeno, a koji ih
prodaju, govore: 'Blagoslovljen bio Jahve, obogatio sam se!' i pastiri ih
njihovi ne štede. 6 Ni ja više neću štedjeti žitelja zemlje - riječ je Jahve
nad Vojskama - nego: predajem, evo, svakoga u ruke njegova bližnjega i u
ruke kralja njegova; i oni će pustošiti zemlju, a ja neću izbavljati iz ruku
njihovih." 7 Stadoh pasti ovce klanice za trgovce ovcama te uzeh dva štapa:
jedan nazvah Naklonost, drugi Sveza. Tako sam pasao stado. 8 I u jednom
mjesecu odbacih tri pastira. Ali mi i ovce dojadiše, omrznuh im. 9 Tad
rekoh: "Neću vas više pasti! Koja mora uginuti, nek' ugine! Koja mora
nestati, nek' nestane! A koje ostanu, neka jedna drugoj meso prožderu!"
10 Tad uzeh svoj štap Naklonost i slomih ga da raskinem Savez svoj što
ga bijah sklopio sa svim narodima. 11 I on se raskinu onog dana, i trgovci
ovcama koji su to gledali doznaše da je to bila riječ Jahvina. 12 Rekoh im
tad: "Ako vam je to dobro, dajte mi plaću; ako nije, nemojte." Oni mi
odmjeriše plaću: trideset srebrnika. 13 A Jahve mi reče: "Baci u riznicu tu
lijepu cijenu kojom su me procijenili!" Ja uzeh trideset srebrnika i bacih
u riznicu u Domu Jahvinu. 14 Onda slomih i svoj drugi štap, Svezu - da
raskinem bratstvo između Jude i Izraela. 15 I reče mi Jahve: "Uzmi još
opremu bezumna pastira, 16 jer, evo, podići ću jednoga bezumnog pastira u
ovoj zemlji: za izgubljene on se neće brinuti, zalutale neće tražiti, ranjene
neće vidati, iscrpljene neće nositi, nego će jesti meso od pretilih i papke
im otkidati. 17 Teško pastiru opakom koji stado ostavlja! Neka mu mač
stigne ruku i desno oko! Nek' mu desnica sasvim usahne, oko desno sasvim
potamni!"

12

1 Proroštvo. Besjeda Jahvina o Izraelu. Govori Jahve koji razape nebesa,
utemelji zemlju i stvori dah čovjeku u grudima: 2 "Evo, učinit ću Jeruzalem
čašom opojnom svim narodima uokolo - za opsade Jeruzalema. 3 U onaj
dan učinit ću Jeruzalem teškim kamenom svim narodima: svi koji ga budu
dizali teško će se izraniti, a skupit će se na nj svi narodi zemlje. 4 U onaj dan
- riječ je Jahvina - udarit ću sve konje strahom, a njine jahače mahnitošću.
Ali nad domom Judinim otvorit ću oči, a sljepilom ću udariti sve konje

narodÄa. 5 Tada će u srcu reći plemena Judina: 'Snaga je Jeruzalemaca u
Jahvi nad Vojskama, Bogu njihovu!' 6 U onaj dan učinit ću da plemena
Judina budu kao žeravnica užarena na drvlju, kao baklja upaljena na
snoplju: i proždirat će zdesna i slijeva sve narode uokolo. A Jeruzalem će
i dalje stajati na svome mjestu." 7 Jahve će najprije spasiti Judine šatore
da se ponos doma Davidova i ponos Jeruzalemaca ne izdigne iznad Jude.
8 U onaj dan Jahve će zakriliti Jeruzalemce: najsustaliji među njima bit će
u onaj dan kao David, a dom Davidov bit će kao božanstvo, kao Anđeo
Jahvin pred njima. 9 "U onaj dan pregnut ću da uništim sve narode koji
dođu na Jeruzalem. 10 A na dom Davidov i na Jeruzalemce izlit ću duh
milosni i molitveni. I gledat će na onoga koga su proboli; naricat će nad
njim kao nad jedincem, gorko ga oplakivati kao prvenca. 11 U onaj dan
plač velik će nastati u Jeruzalemu, poput plača hadad-rimonskog u ravnici
megidonskoj. 12 I plakat će zemlja, svaka porodica napose, i žene njihove
napose; porodica doma Davidova napose, i žene njihove napose; porodica
doma Natanova napose, i žene njihove napose; 13 porodica doma Levijeva
napose, i žene njihove napose; porodica Šimejeva napose, i žene njihove
napose; 14 i sve ostale porodice, svaka porodica za sebe, i žene njihove
napose.

13

1 U onaj dan otvorit će se izvor domu Davidovu i Jeruzalemcima da se
operu od grijeha i nečistoće. 2 U onaj dan - riječ je Jahve nad Vojskama -
iskorijenit ću iz zemlje imena kumirÄa da se više ne spominju; uklonit ću
iz zemlje i proroke i duh nečistoće. 3 Ako netko još bude prorokovao, otac
i mati koji su ga rodili reći će mu: 'Nećeš više živjeti, jer laž govoriš u ime
Jahvino!' Otac i mati koji su ga rodili probost će ga kada bude prorokovao.
4 U onaj dan svaki će se prorok stidjeti svoga viđenja; neće se više ogrtati
plaštem od kostrijeti da bi lagali, 5 nego će govoriti: 'Nisam ja prorok; ja
sam ratar, zemlja je moje dobro od mladosti!' 6 Ako li ga tko upita: 'Kakve
su ti to rane po tijelu?' on će odgovoriti: 'Izranjen sam kod prijateljÄa.'
7 Probudi se, maču, protiv mog pastira, protiv čovjeka, moga srodnika -
riječ je Jahve nad Vojskama. Udari pastira, i ovce će se razbjeći! Okrenut
ću ruku protiv slabića, 8 i u svoj će zemlji - riječ je Jahvina - dvije trećine
biti istrijebljene, a trećina ostavljena. 9 Tu ću trećinu kroz oganj provesti,
pročistit ću ih kao što se pročišćuje srebro, iskušat' ih kao što se srebro
iskušava. I on će zazivati ime moje, a ja ću mu se odazvati; i reći ću: 'Moj
je to narod!' a on će reći: 'Jahve je Bog moj!'"

14

1 Gle, dolazi dan Jahvin kada će se podijeliti plijen usred tebe. 2 I sabrat
ću sve narode u Jeruzalem u borbu. I zaposjest će grad, opljačkati kuće
i silovati žene. Polovina će grada otići u izgnanstvo, ali Ostatak neće biti
istrijebljen iz grada. 3 Tada će Jahve izaći i boriti se protiv tih naroda kako
on zna ratovati u dan ratni. 4 Noge će mu, u dan onaj, stajati na Gori
maslinskoj koja je nasuprot Jeruzalemu na istoku. I raskolit će se Gora
maslinska po srijedi, između istoka i zapada, u golemu dolinu: jedna će
se polovina pomaknuti na sjever, druga na jug. 5 Dolina Gore moje bit će
ispunjena od Goe pa do Jasola i bit će zakrčena kao što je bila zakrčena
poslije potresa u dane Uzije, kralja judejskog. Tada će doći Jahve, Bog tvoj,
i svi sveci s njim. 6 U dan onaj neće više biti ni studeni ni leda. 7 Bit će

to dan čudesan - znade ga Jahve - ni dan ni noć; i u vrijeme večeribit
će svjetlo. 8 U onaj dan žive će vode poteći iz Jeruzalema, pola k moru
istočnom, pola kmoru zapadnom. Bit će tako ljeti i zimi. 9 I Jahve će biti
kralj nad svom zemljom. 10 Sva će se zemlja pretvoriti u ravnicu, od Gebe
do Rimona negepskog. A Jeruzalem će se uzvisiti na svom mjestu; i bit će
nastanjen - od Vrata Benjaminovih do Prvih vrata, to jest do Vrata ugaonih,
i od Kule Hananeelove do Kraljeva tijeska. 11 Opet će se stanovati u njemu,
i više neće biti prokletstva; Jeruzalem će živjeti u miru. 12 A evo kojom će
ranom Jahve udariti sve narode koji budu zavojštili na Jeruzalem: meso
će im se raspadati dok budu na nogama; oči će im trunuti u dupljama,
jezik gnjiti u ustima. 13 U dan onaj nastat će među njima silan metež od
Jahve: jedan će drugoga za ruku hvatati, i ruka će se jednoga dizati na
drugoga. 14 I Juda će se boriti u Jeruzalemu. Tu će se sakupiti bogatstva
svih okolnih naroda: zlato, srebro, odjeća u velikoj množini. 15 A slična će
rana pasti na konje, mazge, deve i magarce, i na svu stoku koja se nađe u
tome taboru. 16 Tko preživi od svih naroda koji dođu na Jeruzalem, uzlazit
će godimice da se pokloni pred Kraljem, Jahvom nad Vojskama, i da slave
Blagdan sjenica. 17 Ako koje pleme zemlje ne uzađe u Jeruzalem da se
pokloni pred Kraljem, Jahvom nad Vojskama, neće biti kiše za njega. 18 Ako
li pleme egipatsko ne uzađe i ne dođe, stići će ga isti udarac kojim će Jahve
udariti narode koji ne bi uzašli svetkovati Blagdan sjenica. 19 Takva će biti
kazna Egiptu i svim narodima koji ne budu uzašli da svetkuju Blagdan
sjenica. 20 U onaj dan stajat će na konjskim praporcima 'Jahvi posvećen'; a
u Domu Jahvinu bit će lonci kao žrtvene čaše pred žrtvenikom; 21 i svaki
će lonac u Jeruzalemu i u Judeji biti posvećen Jahvi nad Vojskama - svi koji
budu htjeli žrtvovati uzimat će ih i kuhati u njima. I u dan onaj neće više
biti trgovaca u Domu Jahve nad Vojskama.

Malahija

1 Proroštvo. Riječ Gospodnja Izraelu po Malahiji. 2 Ljubio sam vas -
govori Jahve, a vi pitate: “Po čemu si nas ljubio?” Ne bijaše li Ezav brat
Jakovljev? - riječ je Jahvina - 3 ali Jakova sam zavolio, a Ezav mi omrznu:
gradove mu u pustoš pretvorih, a baštinu njegovu dadoh pustinjskim
šakalima. 4 Jer, rekne li Edom: Bili smo smrvljeni, ali ćemo opet podići
ruševine!” ovako kaže Jahve nad Vojskama: Neka grade oni, a ja ću
razgraditi! Zvat će ih zemljom bezbožničkom i narodom na koji se Jahve
srdi dovijeka! 5 Vaše će oči vidjeti, i reći ćete: “Velik je Jahve preko granica
zemlje izraelske.” 6 Sin časti oca, a sluga gospodara. Ali, ako sam ja otac,
gdje je čast moja? Ako sam gospodar, gdje je strah od mene? To govori
Jahve nad Vojskama vama, svećenici, koji moje ime prezirete, a pitate:
“Čime smo prezreli ime tvoje?” 7 Oskvrnjen kruh na mome prinosite
žrtveniku i još pitate: “Čime te oskvrnismo?” Time što kažete “Stol je
Jahvin stvar nevažna!” 8 A kada za žrtvu slijepu stoku prinosite, zar to
nije zlo? I kad prinosite hromo i bolesno, zar to nije zlo? Donesi takvo
što svome namjesniku, hoće li biti zadovoljan i dobro te primiti? - govori
Jahve nad Vojskama. 9 Sada umilostivite lice Božje da nam se smiluje. To
donose ruke vaše, hoće li vas dobro primiti? - govori Jahve nad Vojskama.
10 O kada bi tko od vas zatvorio vrata da mi zaludu ne palite ognja na
žrtveniku! Niste mi mili - govori Jahve nad Vojskama - i ne primam žrtve
iz ruke vaše. 11 Jer od istoka do zapada veliko je ime moje među narodima,
i na svakom mjestu prinosi se kad i žrtva čista Imenu mojemu, jer veliko
je Ime moje među narodima - govori Jahve nad Vojskama. 12 Ali vi ga
skvrnite kada govorite: “Stol je Gospodnji okaljan i hrana na njemu ni za
što nije!” 13 Kažete još: “Gle, šteta truda!” i prezirete ga - govori Jahve
nad Vojskama. Kada dovodite stoku otetu, hromu i bolesnu, te je prinosite
kao dar žrtveni, zar da to iz vaše ruke milostivo primim? - govori Jahve
nad Vojskama. 14 Proklet bio varalica koji u stadu ima ovna što mi ga je
zavjetovao, a žrtvuje mi ovcu jalovicu. Jer ja sam velik kralj - govori Jahve
nad Vojskama - i strašno je Ime moje među narodima.

2

1 A sad vas opominjem, svećenici! 2 Ako ne budete poslušali, ako ne
budete k srcu uzeli da proslavite Ime moje - govori Jahve nad Vojskama -
kletvu ću na vas svaliti i proklet ću vaš blagoslov. I već ga prokleh jer to
niste k srcu uzeli. 3 I slomit ću vam ruku, bacit ću vam u lice izmetine,
izmetine vaših svetkovina, i s njima ću vas splaviti. 4 Po tom ćete znati:
to je bila moja opomena da ostane Savez moj s Levijem - govori Jahve
nad Vojskama. 5 A moj Savez s njim, to bijaše život i mir - ja sam mu ih
dao: bijaše to strah - i on me se bojao, Imena se moga plašio. 6 Zakon
istine bijaše u njegovim ustima i pakost mu ne kaljaše usana; u miru i
pravičnosti hodio je sa mnom i mnoge je od grijeha odvratio. 7 Da, usne
svećenikove treba da čuvaju znanje, a iz njegovih usta treba tražiti Zakon:
ta on je glasnik Jahve nad Vojskama. 8 Ali vi ste s puta zašli, učinili ste da
se mnogi o Zakon spotiču, raskinuli ste Savez Levijev - govori Jahve nad
Vojskama. 9 Zato učinih da vas preziru i ponizuju svi narodi jer se putova
mojih vi držali niste, nego ste bili pristrani primjenjujuć Zakon. 10 Nemamo

li svi jednog Oca? Nije li nas jedan Bog stvorio? Zašto smo onda jedan
drugome nevjerni te skvrnimo Savez svojih otaca? 11 Iznevjerio se Juda:
učinili su sramotu u Izraelu i Jeruzalemu, jer Juda je oskvrnuo Svetinju,
Jahvi dragu, i ženi se kćerju tuđega božanstva. 12 Svakog tko tako učini,
ma tko bio on, nek iskorijeni Jahve iz šatora Jakovljevih i između onih koji
prinose žrtvu Jahvi nad Vojskama! 13 I ovo još vi činite: zalijevate suzama
Jahvin žrtvenik tužeći i ridajući, jer on više neće da se žr tvi prikloni, iz
ruke mu vaše ona nije ugodna. 14 I vi pitate: "Zašto?" Zato što je Jahve
bio svjedok između tebe i žene mladosti tvoje kojoj si nevjeran premda ti
drugarica bijaše i žena tvoga saveza. 15 Nije li On načinio jedno jedino biće
dahom životnim obdareno? A što to jedino biće traži? Božanski naraštaj!
Poštuj dakle život svoj i ne budi nevjeran ženi svoje mladosti. 16 Jer ja
mrzim otpuštanje žena - govori Jahve, Bog Izraelov - i onog koji nevjerom
haljine svoje kalja - govori Jahve nad Vojskama! Poštujte dakle život svoj,
ne budite nevjerni! 17 Dosađujete Jahvi svojim riječima, a pitate: "U čemu
mu dosađujemo?" Time što govorite: "Svi koji zlo čine dobro su viđeni u
očima Jahvinim i takvi su mu mili!" ili: "Gdje je Bog pravde?"

3

1 Evo šaljem glasnika da put preda mnom pripravi. I doći će iznenada
u Hram svoj Gospod koga vi tražite i anđeo Saveza koga žudite. Evo
ga, dolazi već - govori Jahve nad Vojskama. 2 Ali tko će podnijeti dan
njegova dolaska i tko će opstati kad se on pojavi? Jer on je kao oganj
ljevačev i kao lužina bjeličeva. 3 I zasjest će kao onaj što topi srebro i
pročišćava. Očistit će sinove Levijeve i pročistit će ih kao zlato i srebro,
da prinose Jahvi žrtvu u pravednosti. 4 Tad će biti draga Jahvi žrtva
Judina i jeruzalemska kao u drevne dane i kao prvih godina. 5 Doći ću
k vama na sud i bit ću spreman svjedok protiv vračeva i preljubnika,
protiv onih koji se lažno kunu, protiv onih koji zakidaju plaću radniku,
udovici i siroti, protiv onih koji gaze pravo stranaca i mene se ne boje -
govori Jahve nad Vojskama. 6 Jer ja, Jahve, ne mijenjam se, a vi se, sinovi
Jakovljevi, mijenjate bez prestanka! 7 Od vremena svojih otaca odstupate
od mojih uredaba i ne čuvate ih. Vratite se meni, a ja ću se vratiti vama
- govori Jahve nad Vojskama. Pitate: "Kako da se vratimo?" 8 Smije li
čovjek prikraćivati Boga? A vi mene prikraćujete. I pitate: "U čemu te
prikratismo?" U desetini i u prinosu. 9 Udareni ste prokletstvom jer me
prikraćujete vi, sav narod! 10 Donesite čitavu desetinu u riznicu da u mojoj
kući bude hrane. Tada me iskušajte - govori Jahve nad Vojskama - neću li
vam otvoriti ustave nebeske i neću li izliti na vas punom mjerom blagoslov,
11 neću li zbog vas zaprijetit skakavcu da vam više ne kvari usjeva i da
vam ne bude nerodna loza u polju - govori Jahve nad Vojskama. 12 Svi
će vas narodi tad držati sretnima, jer ćete biti zemlja blaženstva - govori
Jahve nad Vojskama. 13 Teške su besjede vaše protiv mene - govori Jahve.
14 Vi ipak pitate: "Što smo između sebe govorili protiv tebe?" Govorili
ste: "Zaludu je Bogu služiti i kakva je korist što njegove čuvamo propise i
žalosni hodimo pred Jahvom nad Vojskama. 15 Odsad ćemo sretnim zvati
oholice: napreduju oni koji zlo čine, i premda Boga iskušavaju, izvuku
se!" 16 Ali kad se razgovaraju oni koji se Boga boje, Jahve pazi, sluša ih, i
to se pred njim piše u knjigu spomenicu u korist onih koji se boje Jahve
i štuju Ime njegovo. 17 Moji će biti, moja stečevina - govori Jahve nad
Vojskama. U Dan koji spremam bit ću im milostiv kao što je milostiv otac

sinu koji mu služi. 18 I tada ćete opet razlikovati pravednika od grešnika,
onoga koji služi Bogu od onoga koji mu ne služi. 19 Jer evo dan dolazi
poput peći užaren; oholi i zlikovci bit će kao strnjika: dan koji se bliži
spalit će ih - govori Jahve nad Vojskama - da im neće ostati ni korijena ni
grančice. 20 A vama koji se Imena moga bojite sunce pravde će ogranuti sa
zdravljem u zrakama, i vi ćete izlaziti poskakujući kao telad na pašu. 21 I
gazit ćete bezbožnike kao prah pod nogama u dan koji spremam" - govori
Jahve nad Vojskama. 22 "Spomenite se Zakona Mojsija, sluge moga, kome
sam na Horebu propisao zakone i uredbe za sav Izrael. 23 Evo, poslat ću
vam proroka Iliju prije nego dođe Dan Jahvin, dan velik i strašan. 24 On
će obratiti srce otaca k sinovima, a srce sinova k ocima, da ne dođem i ne
udarim prokletstvom zemlju."

Tobija

1 Povijest Tobita, sina Tobielova, sina Ananielova, sina Aduelova, sina
Gabaelova, potomka Asielova, iz plemena Naftalijeva - 2 koji je u vrijeme
Šalmanasara, kralja asirskoga, bio odveden u sužanjstvo iz Tisbe, koja
se nalazi južno od Kedeša Naftalijeva, u Gornjoj Galileji, nešto poviše
Hasora. 3 Ja, Tobit, hodio sam putovima istine i pravde svega svog života.
Udijelio sam mnogo milostinje svojoj braći i ljudima koji su došli sa mnom
u Ninivu, zemlju Asiraca. 4 Dok sam se, u vrijeme svoje mladosti, još
nalazio u domovini, u zemlji Izraelovoj, sve se pleme Naftalija, oca mojega,
bilo udaljilo od doma Davidova i od Jeruzalema, izabrana među svim
plemenima Izraelovim da bi u njemu prinosili svoje žrtve. Zbog toga je
i bio podignut i posvećen Hram, Prebivalište Svevišnjega, za sva vjekovita
pokoljenja. 5 Ali su se sva plemena okrenula, pa i pleme oca moga Naftalija,
i prinosila su žrtve teletu što ga bijaše načinio Jeroboam, kralj izraelski,
u Danu, na brdima galilejskim. 6 Često sam tako, za svetkovinu, sam išao
u Jeruzalem, da se poklonim, kako je propisano svemu Izraelu zauvijek,
noseći prvine i desetine plodina i vunu prve postrižine. 7 Predavao sam
sve to svećenicima, sinovima Aronovim, za žrtvenik; od svih plodova
davao sam desetinu sinovima Levijevim, koji vrše službu u Jeruzalemu,
i prodavao odgovarajući dio druge desetine te utržak trošio svake godine
u Jeruzalemu. 8 Najposlije, poklanjao sam treću desetinu onima kojima
je pripadala, kao što mi bijaše naredila Debora, moja baka, budući da
sam iza oca ostao siroče. 9 Kad postadoh zreo čovjek oženih se Anom,
djevojkom iz svoga plemena, i dobih s njome sina Tobiju. 10 Kad sam
kao sužanj došao u Ninivu, sva moja braća, a tako i moji suplemenici,
blagovahu jela poganska; 11 a ja sam otklanjao da ih jedem. 12 Misli sam
i srce upravljao Bogu svome, 13 i zato me Svevišnji nagradi milošću i
naklonošću Šalmanasara, komu postadoh upraviteljem dobara. 14 Poslije
toga išao sam u Mediju, gdje sam za nj kupovao sve do njegove smrti
i ondje pohranih deset srebrenih talenata u Gabaela, Gabrijeva brata, u
Ragesu, gradu medijskom. 15 Ali kada Šalmanasar umrije, zakralji se
mjesto njega Sanherib, njegov sin. Ceste njegove postadoše opasne i ja
više nisam mogao ići u Mediju. 16 U vrijeme Šalmanasarovo dijelio sam
obilno milostinju svojoj braći: 17 hranio sam gladne, odijevao gole, kad bih
vidio koga od roda svoga ubijena pa bačena izvan zidina Ninive, brižno
bih ga ukopao. 18 Sahranjivao sam potajno one koje je ubio kralj Sanherib,
natjeran na povlačenje iz Judeje. Uistinu, ubio ih je mnogo u svome gnjevu:
po naređenju kraljevu tražili su mrtva tijela, ali ih ne mogahu naći. 19 Onda
jedan iz Ninive ode kralju te me tuži da sam ja onaj koji ih pokopava; a
ja se tada utajah. Doznavši da me traže kako bi me pogubili, uplašen
se udaljih. 20 Zaplijenili su mi sva dobra i ne osta mi ništa do žene Ane
i sina Tobije. 21 Nije prošlo ni pedeset dana kadli kralja ubiše njegova
dva sina; poslije toga pobjegoše u planinu Ararat, a zakralji se mjesto
njega sin mu Asarhadon. On na čelo državne riznice i čitave uprave
postavi Ahikara, sina moga brata Anaela. 22 Ahikar se zauze za me i ja
se vratih u Ninivu. Ahikar je Sanheribu, kralju asirskom, bio peharnik,

čuvar državnog pečata, upravitelj i rizničar. Asarhadon ga imenova na sve te dužnosti ponovo. A bijaše Ahikar moj bratić.

2

1 Kad sam se dakle sa svojom ženom Anom i sa sinom Tobijom opet našao
na svome, bijaše mi na Pedesetnicu, a to je Blagdan sedmica, priređen lijep
objed i ja sjedoh da blagujem. 2 Vidjevši ona mnoga jela, rekoh sinu: "Idi
i dovedi jednoga od naše braće na koga naiđeš a koji se sjeća Gospodina.
Eto, čekat ću te!" 3 Kad se sin vratio, kaza: "Oče, jedan od našega roda
zadavljen je i bačen na trg." 4 A ja, ništa i ne okusiv, skočih na noge i
unesoh onoga mrtvaca u jednu kuću, gdje mogaše ostati sve do zalaza
sunca. 5 Potom se vratih, umih se i pojedoh svoj objed u žalosti. 6 Sjetih se
Amosova proročanstva: "Svetkovine vaše u tugu će se pretvoriti, a radosti
vaše kuknjavom će postati." I zaplakah. 7 Kad je sunce zašlo, odoh, iskopah
raku i sahranih mrtvoga. 8 Susjedi mi se rugali i govorili: "Zar se ne boji
da će ga zbog toga ubiti? Jednom se izvukao, a sad opet pokopa mrtvace."
9 Iste noći, poslije onog ukopa, vratih se kući, a kako bijah nečist, legoh
kraj zida u vrtu; bilo je toplo pa sam spavao otkrivena lica. 10 Nisam znao
da je u zidu bila ptičica. I kako mi oči bijahu otvorene, padoše mi tople
ptičje izmetine u oči i od toga dobih bijele mrlje. Išao sam liječnicima,
ali mi ne mogoše pomoći. Uzdržavao me Ahikar dok ne ode u Elimaidu.
11 Moja je žena Ana odonda zarađivala ručnim radom: prela je i tkala.
12 Kad bi gospodarima obavila posao, platili bi joj. Sedmoga ožujka dovrši
tako jedan rad i posla ga gospodarima. Oni joj sve isplatiše i povrh toga
pokloniše jare. 13 Kad ga dovede, jare poče večati. Upitah ženu: "Odakle ti
jare? Da možda nije ukradeno? Vrati ga gospodarima, jer nije dopušteno
jesti što je ukradeno." 14 A ona odgovori: "Dadoše mi ga kao dar povrh
plaće." Ali ja nisam vjerovao, nego sam joj, naljutivši se na nju, svejednako
govorio da ga vrati gospodarima. A ona onda odgovori: "Gdje su tvoje
milostinje i tvoja dobra djela? Eto, vide se na tebi!"

3

1 Ojađen zaplakah i počeh moliti pun tuge: 2 "Pravedan si, Gospode,
sva su tvoja djela i svi tvoji putovi milosrđe i istina: ti si sudac svijeta.
3 Spomeni me se i pogledaj na me: ne kažnjavaj me zbog mojih grijeha
ni zbog prijestupa otaca mojih, koji su griješili pred tobom. 4 Uistinu smo
prestupili zapovijedi tvoje te si nas prepustio pljački, zatočenju, smrti i
porugi među svim narodima među koje si nas razasuo. 5 Pravedni su tvoji
sudovi zbog grijeha što ih činih ja i moji oci, jer se nismo držali tvojih
zapovijedi, nismo u istini hodili pred tobom. 6 Sad postupaj sa mnom po
svojoj volji, odluči se da prihvatiš moj duh, da umrem i postanem zemlja.
Jer mi je bolje umrijeti nego živjeti i slušati lažne prijekore i gorčinu u
duši kÓupiti. Zapovjedi da budem oslobođen od ove pokore pa da odem u
prostore vječne: ne odvrći lica svoga od mene." 7 Istoga dana i Sari, kćeri
Raguelovoj, u Ekbatani Medijskoj, dogodi se te je izruži jedna sluškinja
njezina oca 8 zbog toga što je sedam muževa za koje Sara bijaše pošla
pakosni zloduh Asmodej ubio prije nego što su ušli k njoj. Reče joj ona
sluškinja: "Jest, ubijaš svoje muževe! Sedam si ih imala, a ne bijaše ti
sreće ni s jednim. 9 Zašto nas kažnjavaš? Ako su umrli, poteci za njima!
Nikad mi ne vidjele ni tvoga sina ni tvoje kćeri!" 10 Kad je Sara to čula,
veoma se ražalostila. Plačući je otišla u očevu sobu, u nakani da se objesi.

Ali onda, promislivši, reče u sebi: “Zar da mi oca kude i da mu predbacuju: 'Imao si jedinu, ljubljenu, kćer, pa ti se, na nesreću, i ona objesila.' Starog bih oca svoga rastužila i gurnula u carstvo mrtvih. Ne, neću se objesiti: bolje mi je moliti Boga da mi udijeli smrt da nikad više ne čujem ovakvih uvreda.” 11 I raskrilivši ruke kraj prozora, pomoli se ovako: “Blagoslovljen, Bože milosrđa, i blagoslovljeno tvoje Ime navijeke! Blagoslivljaju te sva tvoja djela zauvijek. 12 Obraćam, Gospode, lice svoje k tebi i oči upirem u te. 13 Zapovijedi, Gospode, da pođem s ove zemlje i da više nikada ne čujem one uvrede. 14 Ti znaš, Gospode, da sam čista od svakoga grijeha s čovjekom 15 i da nisam uprljala ime svoje, ni ime oca svojega u zemlji sužanjstva. Jedina sam kći u oca, nema on drugoga djeteta koje bi ga naslijedilo, niti kakva brata blizu, niti rođaka koga bih čekala. Sedam sam muževa već izgubila: tÓa čemu bih još živjela? Ne želiš li mi smrt udijeliti, svrni onda pogled na me i smiluj se da nikad više ne čujem onih uvreda.” 16 Obje molitve bijahu uslišane pred Slavom Gospodnjom. 17 I bi poslan Rafael, anđeo Gospodnji, da ih oboje izliječi: da skine bijele mrlje s Tobita i vid mu vrati; a Saru, kćer Raguelovu, da dade za ženu Tobiji, sinu Tobitovu, te da okuje pakosnog zloduha Asmodeja: jer je ona Tobiji bila namijenjena. U isto vrijeme Tobit se vrati u svoju kuću, a Sara, kći Raguelova, siđe iz gornje sobe.

4

1 Toga dana Tobit se sjeti novca što ga bijaše pohranio kod Gabaela, u Ragesu Medijskom. 2 I reče u sebi: “Zazivao sam smrt; zašto ne bih radije dozvao Tobiju, svoga sina, da mu kažem to o novcu prije nego umrem?” 3 Dozvavši ga, reče mu: “Sine, kada umrem, pristojno me pokopaj. Poštuj svoju majku, ne ostavljaj je svega svog života, čini sve što će joj biti milo i nemoj je žalostiti. 4 Sjeti se, sine, da se ona suočila s mnogim opasnostima dok si joj bio u krilu. A kad umre, sahrani je pokraj mene u istome grobu. 5 Svakog dana, sine, sjeti se Gospodina Boga našega; nemoj griješiti ili kršiti njegovih zapovijedi. Čini pravedna djela svega svog vijeka i ne kroči putovima nepravde. 6 Jer ako činiš po istini, uspijevat ćeš u djelima svojim, kao svi oni koji čine pravdu. 7 Djeli milostinju od svoga dobra: kad dijeliš milostinju, neka ti ne bude oko stisnuto. Ne okreći lica od siromaha, pa ni Bog neće okrenuti lica od tebe. 8 Od onoga što imaš i prema tome koliko imaš dijeli milostinju: imaš li malo, daj malo, ali ne oklijevaj dati milostinju. 9 Jer dobar polog spremaš sebi za dan potrebe. 10 Udijeljena milostinja oslobađa od smrti i ne dopušta da odeš u mrak. 11 Jer milostinja je mio dar pred licem Svevišnjega. 12 Čuvaj se, sine, svakoga preljuba. I pazi da ti žena bude iz plemena tvojih otaca; ne uzimaj za ženu tuđinku koja ne pripada koljenu tvoga oca, jer mi smo sinovi proročki. Noa, Abraham, Izak, Jakov naši su oci odiskona; sjeti se, sine, da su svi oni uzeli žene među svojom braćom i da su bili blagoslovljeni u svojoj djeci, njihovo potomstvo dobit će zemlju u nasljedstvo. 13 I onda, sine, ljubi svoju braću i nemoj se uzoholiti u srcu pred svojom braćom, ni pred sinovima i kćerima svoga naroda, skanjujući se da odabereš ženu između njih! U oholosti leži mnoga propast i nemir, a od dangube samo je šteta i bijeda, jer je nerad majka gladi. 14 Neka ničija zarada ne prenoći kod tebe, nego je isplati odmah. Budeš li služio Bogu, platit će ti se. Razmišljaj, sine, o svakome svom djelu i lijepo se vladaj. 15 Ne čini nikome što bi tebi samomu bilo mrsko. Ne pij vina do pijanosti; neumjerenost uklanjaj sa svoga puta.

16 Dijeli svoj kruh s gladnima, a svojom odjećom odjeni gologa. Sve što ti je
suvišno daj drugima, a kada dijeliš milostinju, neka ti oko ne bude stisnuto.
17 Metni svoj kruh na grob pravednih i ne daj ga grešnicima. 18 Obraćaj se
uvijek onome tko je mudar i ne odbacuj korisna savjeta. 19 U svakoj prilici
hvali Gospoda Boga i moli ga da ti upravlja putove, da sve tvoje staze i
namjere dobro završe. Jer nijedan narod ne posjeduje mudrosti: Bog je
onaj koji udjeljuje svako dobro, ponižava kako hoće, sve do dna carstva
mrtvih. Sjeti se, sine, mojih pouka: neka ti se nikada iz srca ne izbrišu.
20 A sada ću te, sine, uputiti glede onih deset srebrnih talenata koje sam
pohranio u Gabaela, sina Gabrijeva, u Ragesu Medijskom. 21 Ne plaši se,
sine, što smo osiromašili. Bit ćeš bogat budeš li se bojao Boga, klonio se
svakoga grijeha i vršio ono što je Bogu milo."

5

1 Tobija odgovori ocu: "Oče moj, učinit ću sve što si mi naredio. 2 Samo,
kako ću preuzeti novac kad ne znam onoga u koga je pohranjen." 3 Onda
mu otac dade zadužnicu i reče: "Potraži čovjeka koji će ići s tobom, a ja
ću ga nagraditi. Idi, dakle, i podigni novac." 4 Tobija ode da potraži takva
čovjeka i nađe Rafaela. Tobija nije znao da je to anđeo Božji. 5 I upita
ga: "Bi li htio sa mnom u Rages Medijski? Znaš li put onamo?" 6 Anđeo
mu odvrati: "Bih. Poći ću s tobom. Znam put, bijah već gost našega brata
Gabaela." 7 Tobija mu reče: "Počekaj da javim ocu." 8 Anđeo mu kaza:
"Idi i ne zadržavaj se." 9 Onda Tobija ode ocu te mu reče: "Evo, našao
sam onoga koji će ići sa mnom." A otac će mu: "Dovedi ga meni da čujem
kojemu plemenu pripada i je li pouzdan da ti bude pratilac." 10 Tobija ga
zovnu, pa kad on uđe, zagrliše se. 11 Onda ga Tobit upita: "Brate, kojemu
rodu i kojoj obitelji pripadaš? Kaži mi!" 12 On mu odgovori: "Tražiš li rod i
obitelj ili nekoga koji će za nagradu pratiti tvoga sina?" Tobit će mu na to:
"Brate, hoću da znam koji su ti preci i kako se zoveš." 13 A on će: "Ja sam
Azarja, sin Ananije, najstarijeg od tvoje braće." 14 Tobit mu kaza: "Dobro
mi došao! I ne ljuti se na me zato što sam htio doznati za tvoj rod i za tvoje
ime. Ti si dakle moj brat iz ugledna i plemenita roda. Poznavao sam dobro
i Ananiju i Jatana, sinove velikog Semeja, kad smo išli zajedno u Jeruzalem
da se poklonimo i prikažemo prvine i desetine plodina. Oni nisu nikada
zašli na stranputicu. Braća su ti ljudi valjani. Pripadaš plemenitu rodu.
15 Ali mi kaži kakvu ću ti nagradu dati: jednu drahmu na dan i sve što je
potrebno tebi i mome sinu. 16 I još ću ti dodati nešto povrh plaće kad se
vratite živi i zdravi." 17 Dogovoriše se tako. A onda kaza Tobiji: "Spremi
se i sretan vam put obojici!" Sin spremi sve za put. I reče mu njegov
otac: "Idi s ovim čovjekom, a Bog koji na nebu stoluje udijelio vam sretno
putovanje i anđeo njegov pratio vas!" 18 Ali Ana, majka Tobijina, zaplaka i
ukori Tobita: "Zašto si dopustio da nam sin ode? Nije li on štap naših ruku
kad ulazi i izlazi pred nama? 19 Ne bilo toga novca, smeće je prema našem
sinu. 20 Ta ovo što nas je Bog ostavio u životu - dosta nam je." 21 Tobit joj
odgovori: "Ne govori tako, sestro. Vratit će se on živ i zdrav i tvoje će ga
oči opet ugledati. 22 Ta prati ga dobar anđeo i njegovo će putovanje biti
sretno, vratit će se živ i zdrav." 23 Onda ona prestade plakati.

6

1 A sin išao s anđelom i pas za njima. Predvečer stigoše do rijeke Tigrisa i
tu provedoše noć. 2 Potom momak siđe u rijeku da se okupa, kad najednom

skoči iz vode velika riba i htjede ga proždrijeti. 3 Anđeo mu reče: “Uhvati
ribu.” Nato se momak dočepa ribe te je izvuče na suho. 4 Onda mu anđeo
kaza: “Raspori ribu, izvadi joj srce, jetru i žuč i dobro ih čuvaj jer su
koristan lijek.” 5 Momak izvrši što mu je anđeo naredio. I pošto su ribu
ispekli, pojedoše je, 6 a onda nastaviše put dok se ne primakoše Ekbatani.
7 Mladić potom upita anđela: “Brate Azarja, čemu će služiti riblja jetra,
srce i žuč?” 8 A on odgovori: “Srce i jetra služe kad koga muči demon ili
zao duh: treba to pred takvim, bio muškarac ili žena, spaliti, i nikad ga zao
duh više neće mučiti. 9 A žuč se uzima da se njome premažu oči na kojima
su bijele mrlje, tako te bolesnik ozdravi.” 10 Kad bijahu blizu Ekbatane,
11 anđeo reče mladiću: “Brate, noćas ćemo prenoćiti kod Raguela; on ti
je rođak, a ima jedinicu kćer koja se zove Sara. 12 Ja ću gledati da ti je
dadu za ženu, jer tebi pripada njezino nasljedstvo: jedini si od njezina
roda, djevojka je lijepa i razborita. 13 Sad me poslušaj: govorit ću njenu
ocu, i kad se vratimo iz Ragesa, proslavit ćemo svadbu. Jer ja znam da je
Raguel, prema Mojsijevu zakonu, ne može dati drugome, a kad bi to uradio,
zaslužio bi smrt, jer ti imaš pravo na nasljedstvo pred svakim drugim.”
14 Onda mladić kaza anđelu: “Brate Azarja, čuo sam da je djevojka već bila
dana sedmorici ljudi i da su svi nađeni mrtvi u svadbenoj sobi: 15 jedinac
sam u oca; bojim se da ću, odem li k njoj, umrijeti kao i oni prije mene;
jer nju ljubi neki demon koji ne čini zla drugima, osim onima koji joj se
približe. Bojim se da ne umrem i da za sobom, zbog žalosti, ne povučem
u grob svoga oca i svoju majku, a nemaju drugoga sina da ih sahrani.”
16 Anđeo mu reče: “Ne sjećaš se kako ti je otac naredio da uzmeš za ženu
samo onu koja pripada tvome rodu? Zato me poslušaj, brate: ona će biti
tvoja žena, a ti se ne osvrći na demona, jer će još noćas biti tvoja. 17 Kad
budeš ušao u svadbenu sobu, uzet ćeš tamjanova pepela i metnut ćeš na nj
malo ribljeg srca i jetre; kad tako okadiš, demon će ocutjeti vonj i pobjeći
će i neće se više vratiti. 18 Kad se htjedneš približiti k njoj, bdijte oboje
i dozivajte milostivog Boga: on će vas spasiti i smilovati vam se. Ne boj
se: ona ti je bila dosuđena oduvijek, ti ćeš je spasiti; ona će poći s tobom i
mislim da ćeš s njom imati poroda.” Kad je Tobija čuo sve to, odmah mu
ona omilje i njegova se duša privinu uz njezinu.

7

1 Onda uđoše u Ekbatanu i pođoše prema kući Raguelovoj. Sara im
dođe u susret, pozdravi ih i oni nju pozdraviše, pa ih ona uvede u kuću.
2 Raguel reče Edni, svojoj ženi: “Kako li je ovaj samo nalik na Tobita, moga
rođaka!” 3 Raguel ih zapita: “Odakle ste, braćo?” Odgovoriše mu: “Mi
pripadamo Naftalijevim sinovima koji su bili prognani u Ninivu.” 4 Kaza
im on: “Poznajete li Tobita, brata našega?” Oni odgovoriše: “Poznajemo
ga.” 5 Onda ih upita: “Je li dobro s njime?” Oni odgovoriše: “Živ je i dobro
je.” Tobija nadoda: “To je moj otac.” 6 Nato ga Raguel zagrli, poljubi ga
suznih očiju i blagoslovi ga čudeći se: “Ti si dakle sin onoga plemenitog i
dobrog čovjeka.” Doznavši da je Tobit izgubio vid, ražalosti se i zaplaka. 7 I
žena mu Edna i kći Sara zaplakaše i primiše ih spremno. 8 Potom zaklaše
ovna i pripremiše jela u izobilju. 9 Tobija kaza Rafaelu: “Brate Azarja,
govori o onome o čemu si mi pripovijedao na putu.” 10 Anđeo prozbori o
tom s Raguelom, a on će Tobiji: “Jedi, pij i budi veseo, jer tebi pripada moja
kći. Ipak ti moram otkriti istinu: 11 već bijah svoju kćer dao sedmorici, ali
kad joj se približiše, svi noću pomriješe. Ali ti sada budi veseo.” 12 Tobija

odgovori: “Neću ništa okusiti dok se ne odlučite i ne izvršite što treba.”
Nato mu Raguel kaza: “Uzmi je od ovoga časa po pravdi: ti si njezin
brat i ona pripada tebi. Milosrdni Bog neka vam udijeli sreću.” 13 Zatim
pozva Saru, svoju kćer; uzevši je za ruku, dade je kao zaručnicu Tobiji
govoreći: “Evo, uzmi je prema Mojsijevu zakonu i odvedi je k svome ocu.”
I blagoslovi ih. 14 Onda pozva Ednu, ženu svoju. Dohvativši list, napisa
ugovor i udari pečat. Potom počeše blagovati. 15 Nakon toga pozva Raguel
Ednu, ženu svoju, i reče joj: “Sestro, pripremi drugu sobu i uvedi je.”
16 Ona uradi kako joj je zapovjedio i uvede je. Kći zaplaka. 17 Vidjevši suze
svoje kćeri, kaza joj: “Budi hrabra, kćerko: Gospodar neba i zemlje neka
te nagradi milošću za tvoju bol. Budi hrabra, kćerko!”

8

1 Kad su povečerali, uvedoše Tobiju k Sari. 2 On se, ulazeći k njoj, sjeti
Rafaelovih riječi: uze tamjanova pepela, metnu na nj riblje srce i jetru
i okadi. 3 Tek što demon ońutje vonj, pobježe u Gornji Egipat, a anđeo
ga ondje okova. 4 Kako su se zatvorili u sobu, Tobija ustade s postelje i
reče: “Ustaj, sestro, molimo se da nam se Bog smiluje.” 5 Onda se Tobija
poče moliti: “Blagoslovljen da si, Bože naših otaca, blagoslovljeno sveto i
slavno ime tvoje u sve vijeke! Blagoslivljala te nebesa i sva tvoja stvorenja
u sve vijeke! 6 Ti si stvorio Adama i dao mu pomoćnicu Evu: od njih
je proizašao ljudski rod. Ti si rekao: 'Nije dobro da čovjek bude sam;
načinimo mu pomoćnicu sličnu njemu.' 7 Gospode, ne uzimam zbog pohote
ovu svoju sestru nego po istini. Smiluj mi se i učini da s njom doživim
starost.” 8 I zajedno rekoše: “Amen, amen.” 9 I zaspaše oboje te noći. 10 A
Raguel usta i pođe da iskopa raku misleći: “Ako i on umre.” 11 Raguel se
vrati u svoju kuću 12 i kaza Edni, ženi svojoj: “Pošalji jednu od sluškinja
da vidi je li živ. Ako je umro, pokopajmo ga odmah da nitko ne sazna.”
13 Sluškinja otvori vrata, uđe i nađe kako oboje spavaju. 14 Izađe i javi
im: “Dobro je, živ je.” 15 Nato Raguel zahvali Bogu: “Blagoslovljen da si,
Bože, svakim blagoslovom čistim i svetim. Blagoslivljali te sveti tvoji i
sva tvoja stvorenja! Svi anđeli i svi izabranici tvoji blagoslivljali te u sve
vijeke! 16 Blagoslovljen jer si me razveselio i jer se nije dogodilo čega se
bojah, nego si nam iskazao svoje bogato milosrđe. 17 Blagoslovljen jer si
se smilovao ovoj djeci što su jedina. Izlij na njih svoje milosrđe, Gospode,
podari im da završe život u zdravlju, sa srećom i milosrđem.” 18 A zatim
zapovjedi kućnoj čeljadi da zatrpaju raku. 19 Tada priredi gozbu koja je
trajala četrnaest dana. 20 Prije nego što su izminuli svadbeni dani, Raguel
uze zaklinjati Tobiju: “Ne idi na put dok se ne navrši četrnaest svadbenih
dana, 21 a onda primi polovicu imutka i vrati se živ i zdrav svome ocu.
Drugi ćeš dio dobiti poslije moje i ženine mi smrti.”

9

1 Onda Tobija pozva Rafaela i reče mu: 2 “Brate Azarja, uzmi sa sobom
jednog slugu i dvije deve pa idi Gabaelu u Rages koji se nalazi u Mediji:
uzmi od njega novac pa dovedi i njega na pir, 3 jer me Raguel zaklinjao
da ne odlazim. 4 Znaš da moj otac broji dane, pa budem li se mnogo
zadržavao, bit će zabrinut veoma.” 5 Tada Rafael ode. Provede noć u
Gabaela i dade mu obveznicu. Gabael izvuče zapečaćene vrećice te mu ih
izruči. 6 Brzo se krenuše obojica i dođoše na pir. Tobija blagoslovi svoju
ženu.

10

1 A otac Tobijin brojio svaki dan. I kad je prošlo vrijeme za povratak
a sina ne bijaše, 2 reče Tobit: "Možda su odbijeni? Ili je možda umro
Gabael pa novac nije predan?" 3 I rastuži se veoma. 4 Kaza mu žena:
"Dijete je stradalo kad ga tako dugo nema." 5 I poče jadikovati: "Kako
da ne budem zabrinuta, dijete moje, kad sam ti dopustila da odeš, svjetlo
očiju mojih!" 6 Tobit je stade tješiti: "Šuti, ne govori: njemu je dobro."
7 Ona mu odgovori: "Šuti ti i ne zavaravaj me; znam ja, stradalo je dijete
moje." Svakog je dana izlazila na cestu kojom je sin krenuo na put; danju
ne bi ni dodirnula jela, a noću nije prestajala jadikovati za svojim Tobijom.
Kad prođe četrnaest dana svadbenih za kojih Raguel zaklinjaše Tobiju da
ostane, 8 Tobija kaza Raguelu: "Pusti me da idem, jer su već otac moj i
majka moja izgubili nadu da će me još ugledati." 9 Tast ga zamoli: "Ostani
kod mene, a ja ću se pobrinuti da pronađem nekoga koji će ocu tvome
donijeti vijesti o tebi." Ali mu Tobija odvrati: "Ne, nego me pusti da idem
k ocu svome!" 10 Raguel onda ustade, preda mu Saru, njegovu ženu, i
polovicu imutka, sluge, stoku i novac. 11 Pošto ih je blagoslovio, oprosti
se s njima govoreći: "Djeco, Bog nebeski nek' vam udijeli sreću još prije
nego što umrem." 12 A svojoj kćeri kaza: "Poštuj svekra i svekrvu: oni su
ti sada roditelji. I da čujem samo dobre vijesti o tebi." I poljubi je. 13 Onda
Edna reče Tobiji: "Ljubljeni brate moj, nek' ti Gospodar neba dade sretan
povratak, a meni neka udijeli milost da vidim djecu koju ćeš imati s mojom
Sarom, da osjetim radost pred Gospodom. Evo, predajem ti kćer svoju na
čuvanje: ne žalosti je." 14 Zahvalivši Bogu što mu je udijelio sretan put i
poželjevši blagoslov Raguelu i Edni, ženi njegovoj, Tobija krenu.

11

1 Nastaviše put dok se ne približiše Ninivi. 2 Onda Rafael kaza Tobiji: "Ne
znaš li, brate, u kakvu si stanju ostavio oca svoga? 3 Potrčimo nas dvojica
prije tvoje žene i priredimo kuću: 4 uzmi u ruku riblju žuč." Krenuše,
a pas za njima. 5 Dotle je Ana sjedila i gledala na put ne bi li ugledala
svoje dijete. 6 Izdaleka ga opazi pa reče Tobitu: "Evo, vraća se sin tvoj
i čovjek koji ga pratio." 7 A Rafael reče Tobiji: "Znam da će otac tvoj
otvoriti oči. 8 Ribljom žuči namaži njegove oči, a on će ih, oćutjevši svrbež,
protrljati i tako skinuti s njih bijele mrlje i tebe vidjeti." 9 Dotle se Ana,
potrčavši naprijed, baci u zagrljaj sinu svome i reče mu: "Opet te vidim,
sine moj! Od ovoga časa mogu mirno umrijeti!" Nato oboje zaplakaše.
10 Tobit iziđe na vrata i spotače se, ali sin potrča k njemu 11 i pridrža
ga, razmaza žuč ocu preko očiju i kaza: "Hrabro, oče moj!" 12 Kad ga
oči zasvrbješe, protrlja ih, a iz očinjih mu se kutića oljuštiše bijele mrlje.
13 Ugledavši sina, zagrli ga, zaplaka i probesjedi: 14 "Blagoslovljen da si,
Bože, blagoslovljeno tvoje ime uvijeke i blagoslovljeni svi tvoji sveti anđeli!
Jer si me udario pa se smilovao na me: evo gledam svoga sina Tobiju!"
15 Njegov sin, sav sretan, uđe u kuću te izvijesti oca o velikim događajima
što su mu se zbili u Mediji. 16 Tobit, prepun radosti i blagoslivljajući Boga,
pođe u susret snahi, prema vratima Ninive. Oni koji su ga vidjeli kako
hoda bijahu zadivljeni što je progledao, a Tobit priznavaše pred njima da
mu se Bog smilovao. 17 Kada Tobit dođe do Sare, snahe svoje, pozdravi je
govoreći joj: "Dobro došla, kćeri moja! Blagoslovljen Bog koji te doveo k
nama! I neka su ti blagoslovljeni i otac i majka!" 18 I velika radost obuze

svu braću njegovu u Ninivi. 19 A dođoše i Ahikar i njegov nećak Nasbas pa
se Tobijina svadba u veselju slavila sedam dana.

12

1 Potom Tobit pozva Tobiju, sina svoga, i reče mu: “Sine, pobrini se
za plaću čovjeku koji je išao s tobom; a treba mu dati i štogod povrh
toga.” 2 Sin odgovori: “Neću štetovati dadem li mu i polovicu onoga što
sam donio, 3 jer me doveo k tebi zdrava, izliječio moju ženu, podigao
moj novac, a onda i tebi vratio zdravlje.” 4 Starac odgovori: “To mu s
pravom pripada!” 5 Onda pozva anđela i kaza mu: “Uzmi polovicu od
svega onoga što ste donijeli.” 6 Tada anđeo pozva njih dvojicu u stranu i
reče im: “Blagoslivljajte Boga, hvalite ga i veličajte, hvalite ga pred svim
živima zbog onoga što je za vas učinio. Lijepo je hvaliti Boga i uznositi
ime njegovo; bogobojazno razglašavati djela njegova. 7 Lijepo je čuvati
tajnu kraljevu, ali je slavno otkrivati djela Božja. Činite dobro, i neće vas
zlo snaći. 8 Dobra je molitva s postom, s milostinjom i s pravednošću.
Bolje je malo s pravednošću nego mnogo s nepravdom. Bolje je dijeliti
milostinju nego sabirati u hrpe zlato. 9 Milostinja oslobađa od smrti, ona
čisti od svakoga grijeha. Koji dijele milostinju i čine pravednost napunit će
se života, 10 a koji griješe bit će dušmani životu svome. 11 Neću vam sakriti
ništa: kazah već da je lijepo čuvati tajnu kraljevu, ali je slavno otkrivanje
Božjih djela. 12 I kad ste molili ti i tvoja snaha Sara, ja sam nosio vaše
molitve Svetome; kad si ti pokapao mrtve, i ja sam bio uza te; 13 kad se nisi
skanjivao da ustaneš i prekineš svoj ručak da bi pokopao onog mrtvaca,
nije mi bilo skriveno da vršiš dobro djelo; i bio sam s tobom. 14 Sada, Bog
me poslao da izliječim tebe i tvoju snahu Saru. 15 Ja sam Rafael, jedan od
sedmorice svetih anđela koji na nebesima donose molitve svetih i stupaju
pred Slavom Svetoga!” 16 Njih se dvojica preplašiše i padoše ničice, jer
ih zahvati velik strah. 17 Ali im anđeo reče: “Ne plašite se! Mir s vama!
Blagoslivljajte Boga uvijeke! 18 Ta ja ne dođoh jer se meni svidjelo, nego po
zapovijedi Boga našega: zato ga blagoslivljajte uvijeke. 19 Sve sam dane
dopuštao da me vide vaše oči, ali nisam ni jeo ni pio: vi ste motrili samo
privid. 20 Sada hvalite Boga, a ja se vraćam onome koji me i poslao. Zapišite
u knjizi sve što se zbilo.” 21 Onda oni ustadoše, ali ga više ne vidješe.
Hvalili su velika i čudesna djela Božja i pripovijedali kako im se ukazao
anđeo Gospodnji.

13

1 Tobit potom napisa molitvu u radosti i reče: 2 “Blagoslovljen Bog,
koji živi uvijeke, i njegovo kraljevstvo! Jer on kažnjava i prašta, dovodi
u Podzemlje i odande izvodi, i nema toga tko bi izmakao njegovoj ruci.
3 Hvalite ga, sinovi Izraelovi, pred poganima, jer vas je on među njih
rasuo. 4 Objavljujte njegovu veličinu uzdižući ga nad sve živo, jer on je
naš Gospod i Bog, on je naš otac za sve vjekove. 5 On nas kažnjava zbog
naših zlih djela, ali će se opet smilovati na nas i sabrati nas iz svih naroda
među koje smo razasuti. 6 Obratite se k njemu svim srcem svojim i svom
dušom svojom da činite pred njim istinu, i on će se okrenuti k vama, i neće
skrivati lica svoga od vas. 7 Gledajte što učini s vama, na sva ga usta slavite
i hvalite, blagoslivljajte Gospoda pravde i uzvisujte kralja vjekova. 8 Ja ga
u zemlji progonstva hvalim i očitujem njegovu moć i veličinu grešnom
narodu. Obratite se, grešnici, i činite pravdu pred njim. Tko zna hoće

li pogled svrnuti na vas i milost vam iskazati! 9 Boga svoga ja uznosim, i
duša moja hvali kralja nebeskoga, i radosno klikće veličini njegovoj: 10 tako
neka kazuju svi i hvale ga u Jeruzalemu! Jeruzaleme, grade sveti! On
će te kazniti zbog djela sinova tvojih, ali će se opet smilovati sinovima
pravednih. 11 Podaj hvalu Gospodu zanosno i blagoslivljaj kralja vjekova
da ti njegov Šator ponovno bude podignut uz veselje; 12 da bi se u tebi
obradovali prognani i da bi u tebi ljubav našli siromasi za sva pokoljenja.
13 Narodi će dolaziti izdaleka k imenu Gospoda Boga donoseći u rukama
darove, darove za kralja nebeskoga: pokoljenja upravljat će ti radosne
hvale. 14 Prokleti svi oni koji te mrze, blagoslovljeni zauvijek oni koji te
ljube. 15 Veseli se i raduj se zbog sinova pravednih, jer će biti sakupljeni
i blagoslivljat će Gospoda pravednih. Blaženi oni koji te ljube! Veselit će
se zbog tvoga mira! 16 Blaženi svi koji se rastužiše zbog tvojih nesreća,
jer će se radovati kad vide svu tvoju slavu i radovat će se uvijeke. Duša
moja neka hvali Boga, kralja velikoga! 17 Jer će Jeruzalem biti obnovljen
safirom i smaragdom, njegove zidine dragim kamenjem, tornjevi i bedemi
čistim zlatom, a trgovi popločani berilom, dijamantom i dragim kamenjem
iz Ofira. 18 Njegove će ulice kazivati: 'Aleluja!' i klicat će: 'Blagoslovljen
Bog, uzvišen dovijeka.'"

14

1 Tobit završi pohvalu. 2 Bilo mu je pedeset i osam godina kad je oslijepio,
a poslije osam godina opet je progledao. Nastavio je dijeliti milostinju i
sveudilj se bojao Gospoda Boga te ga hvalio. 3 Doživio je duboku starost.
Na samrti dozva k sebi sina i sinove sina svoga te kaza Tobiji: "Sinko, uzmi
djecu svoju: evo, ostario sam i već sam blizu da se odijelim od života.
4 Preseli se u Mediju, sinko, jer znam da će se sve dogoditi s Ninivom što
je o njoj nagovijestio prorok Jona: bit će razrušena, a u Mediji bit će mir
za neko vrijeme; naša braća koja se još nalaze u domovini bit će razasuta
daleko od lijepe zemlje, Jeruzalem će opustjeti, a Dom Gospodnji koji se
nalazi u njemu izgorjet će i bit će pust za neko vrijeme. 5 Ali će se Bog
opet smilovati njima i vratit će ih u njihovu zemlju; onda će oni sagraditi
hram, ali ne onakav kakav je bio prije, dok se ne ispuni određeno vrijeme.
Poslije toga vratit će se iz krajeva progonstva i podići Jeruzalem s velikim
počastima. I Dom Božji u njemu bit će sazidan od nadasve vrijedne građe
za sva buduća pokoljenja, kao što su kazali za nj proroci: 6 svi će se narodi
uistinu obratiti i bojat će se Gospoda Boga i pokopat će svoje idole; svi
će narodi blagoslivljati Gospoda. 7 Onda će narod njegov hvaliti Boga, a
Gospod će uzdići narod svoj i bit će radosni svi oni koji ljube Gospoda
Boga u istini i pravdi vršeći milosrđe prema braći svojoj. 8 I tako, sine,
otiđi iz Ninive, jer će sve biti što je nagovijestio prorok Jona. 9 Ti pak drži
zakon i zapovijedi, budi milosrdan i pravedan da ti bude dobro. Časno
me pokopaj, a uza me pokopaj majku svoju. Poslije toga ne ostani više ni
jednoga dana u Ninivi. 10 Sinko moj, razmotri što Aman učini Ahikaru koji
ga je uzgojio: iz svjetla baci ga u tamu i tako zlim plati dobro njegovo. Ali
Ahikar bje spašen, a onoga stiže zaslužena kazna: siđe on u tminu. Ahikar
dijeljaše milostinju i spasi se od smrtonosne zamke koju mu onaj priredi;
u zamku Aman pade i poginu. 11 Dakle, sinovi moji, vidite kakvu snagu
ima milostinja i kako pravda spašava." To rekavši, izdahnu. Bijaše mu sto
pedeset i osam godina. Tobija mu priredi častan ukop. 12 Kad Ana umrije,
pokopa je uz oca, pa sa ženom i svojim sinovima krenu u Ekbatanu, k

svome tastu Raguelu. 13 Tu doživje časnu starost, časno pokopa svoga tasta
i punicu te naslijedi imutak njihov, kao što je naslijedio i očev. 14 Umrije u
Ekbatani, u sto dvadeset i sedmoj godini života. Prije nego što je izdahnuo,
doznao je za propast Ninive, koju razoriše Nabukodonozor i Asuer. Tako
se prije smrti uzradova nad propašću Ninive.

Judita

1 Bilo je to dvanaeste godine kraljevanja Nabukodonozora, kralja Asiraca,
koji vladaše u velikom gradu Ninivi. U to je vrijeme Arfaksad vladao
nad Medijcima u Ekbatani. 2 On sagradi naokolo Ekbatane zidove od
tesana i četverouglasta kamena, široka tri lakta i dugačka šest lakata;
podigao je bedeme sedamdeset lakata u visinu i pedeset lakata u širinu.
3 Do vrata gradskih podiže kule stotinu lakata visoke, s temeljima koji
su bili šezdeset lakata široki. 4 Vrata koja bijaše napravio uzdizahu se
sedamdeset lakata u visinu, a široka bijahu četrdeset lakata, kako bi mogla
kroz njih izaći golema vojska s povorkom pješaka. 5 U to vrijeme kralj
Nabukodonozor vojevaše s kraljem Arfaksadom u velikoj ravnici koja se
proteže na području Ragaua. 6 Uza nj se svrstaše svi oni koji su obitavali
u planinskim predjelima, svi oni koji su prebivali do obala Eufrata, Tigrisa
i Hidaspa, a tako i stanovnici ravnice Arioha, kralja elimskoga: mnogo
je dakle bilo ljudstva koje se poredalo u redove naroda keleudskog.
7 Nabukodonozor, kralj Asiraca, uputi poruku svim stanovnicima Perzije,
svima onima koji življahu na zapadu, stanovnicima Cilicije, Damaska,
Libanona i Antilibanona i svim stanovnicima morske obale, 8 narodima
Karmela, Gileada, Gornje Galileje i prostrane ravnice Ezdrelona, 9 svima
onima koji prebivahu u Samariji i njezinim gradovima, u Transjordaniji sve
do Jeruzalema, Batane, Kelusa, Kadeša, Egipatske rijeke, Tafnesa, Ramsesa
i po svemu području Gešema, 10 sve do onkraj Tanisa i Memfisa, najposlije
svima stanovnicima Egipta sve do granice Etiopije. 11 Ali stanovnici svake
od tih pokrajina narugaše se poruci Nabukodonozora, kralja Asiraca, i ne
okupiše se oko njega da bi uza nj vojevali. Nisu ga se bojali, jer on za
njih bijaše običan čovjek. Otposlaše praznih ruku glasnike njegove, ne
iskazavši im počasti. 12 Tada se Nabukodonozor užasno razbjesni protiv
svih tih područja i zakle se svojim prijestoljem i svojim kraljevstvom da
će im se osvetiti i mačem opustošiti sve pokrajine Cilicije, Damaska, Sirije,
uništiti sve stanovnike koji življahu na području Moaba, plemena Amona,
čitave Judeje i sve žitelje Egipta sve do obaju mora. 13 Godine sedamnaeste
stade sa svojom vojskom protiv kralja Arfaksada, potuče ga u borbi, rasprši
mu svu vojsku, konjaništvo i kola, 14 zagospodari njegovim gradovima,
doprije do Ekbatane, zauze kule, opljačka trgovišta, svede sjaj njegov na
sprdnju. 15 Arfaksada uhvati u planinama Ragaua, dade ga izbosti sulicama
i tako ga se riješi zauvijek. 16 Vrati se tada u Ninivu sa svom svojom
vojskom i s golemim mnoštvom ratnika što im se bijahu pridružili. Tu
se u miru i spokojstvu on i njegova vojska predadoše besposlici i uživanju
stotinu i dvadeset dana.

2

1 Godine osamnaeste, prvoga mjeseca, dana dvadeset i drugoga, u
kraljevskoj palači Nabukodonozora, kralja asirskoga, smisliše tajnu osnovu
o izvršenju osvete nad svakom pokrajinom, kako on već bijaše kazao.
2 Sazva sve svoje pomoćnike i sve svoje dostojanstvenike i saopći im svoju
tajnu osnovu i svojim usnama odluči potpuno uništenje onih pokrajina.
3 I bi odlučeno da se unište posvema svi oni koji se ne bijahu pokorili
naredbi njegovih usta. 4 Zatim, kako završi vijećanje, Nabukodonozor,

kralj Asiraca, dozva k sebi Holoferna, vrhovnog zapovjednika sve vojske,
drugoga po redu iza sebe, i kaza mu: 5 “Ovako govori veliki kralj, gospodar
sve zemlje: otići ćeš od mene i povest ćeš sa sobom ljude svjesne svoje
snage, otprilike stotinu i dvadeset tisuća pješaka i mnoštvo od dvanaest
tisuća konja i konjanika. 6 Poći ćeš protiv sve zemlje na zapadu, jer
se ne odazva nalogu mojih usta. 7 Naredit ćeš im da pripreme zemlju
i vodu, jer ću u svome bijesu nasrnuti na njih. Prekrit ću svu zemlju
nogama svojih vojnika i pustit ću da je temeljito opljačkaju. 8 Njihovi
će ranjenici ispuniti doline; svaki potok i rijeka razlit će se nabujavši od
njihovih mrtvih tijela. 9 Otjerat ću ih kao prognanike do nakraj svijeta.
10 Ti dakle kreni pa mi zauzmi sve njihovo područje. Ako ti se predaju, ti
ćeš mi ih sačuvati za dan njihove kazne. 11 Neka tvoje oko ne zna milosti
prema odmetnicima, nego kamo god dođeš, podvrgni ih smrti i pljački
u svoj zemlji koja ti je povjerena. 12 Kazah i svojom ću rukom izvesti,
kunem se životom i snagom svoga kraljevstva. 13 Ti nemoj prekršiti ni
jedne od zapovijedi svoga gospodara, nego izvrši doslovce sve ono što
sam ti naredio i nemoj oklijevati da to provedeš.” 14 Holoferno ode od
svoga gospodara i sakupi sve vrhovne zapovjednike, vojskovođe i časnike
vojske asirske, 15 prebroja ljude koje izabra za bojni raspored kao što je
naredio gospodar njegov: stotinu dvadeset tisuća ljudi i dvanaest tisuća
strijelaca na konjima 16 i svrsta ih kako se svrstavaju bojni redovi velika
mnoštva. 17 Uze silan broj deva, magaraca i mazgi za prijenos njihove
opreme, a tako i velik broj ovaca, volova i koza njima za opskrbu 18 i
za hranu svakog pojedinog vojnika te napokon golemu količinu zlata i
srebra iz kraljeva dvora. 19 Krenu sa svom vojskom da bi kao prethodnica
Nabukodonozorova prekrio sve lice zemlje na zapadu kolima, konjanicima
i izabranim pješacima. 20 Silno, izmiješano mnoštvo, kao skakavci ili
kopneni pijesak nebrojeni, iđaše za njim. 21 Krenuše iz Ninive i nakon
tri dana hoda stigoše do ravnice Bektileta, pa se utaboriše za Bektiletom,
blizu planine koja se nalazi nalijevo od Gornje Cilicije. 22 Holoferno
pokrenu svu vojsku, pješake, konjanike i kola, pa se odande uputi prema
planinskim predjelima. 23 Razori Fud i Lud, orobi sve Rasisove sinove i
sinove Izmaelove koji borave sučelice pustinji, južno od zemlje heleonske.
24 Prijeđe Eufrat, prođe kroz Mezopotamiju, razori sve gradove koji se
nalaze na uzvisinama uzduž potoka Abrona, da bi izbio na more. 25 Zauze
područje Cilicije, isječe na komade sve one koji mu se opirahu i stiže do
međa Jafata na jug, nasuprot Arabiji. 26 Opkoli sve sinove Madijanove,
zapali im šatore, ugrabi stada. 27 Za žetve žita siđe u nizinu Damaska,
zapali im sve njive, uništi im stada i stoku, opljačka im gradove, opustoši
polja i oštricom mača pobi sve mlado. 28 Tada spopade strah i užas sve
stanovnike obala Sidona i Tira, žitelje Sura i Okine i sve žitelje Jamnije. I
građane koji su živjeli u Azotu i Askalonu zahvati silan strah pred njim.

3

1 Poslaše mu zbog toga glasnike s miroljubivim prijedlozima i poručiše:
2 “Evo, mi podanici velikoga kralja Nabukodonozora padamo ničice preda
te: učini s nama što ti se prohtije. 3 Evo ti naših kuća, našega kraja, žitnih
polja, stada, stoke: svi torovi naših šatora ovise samo o jednom tvome
migu; služi se svime kako ti se ushtije i kako ti se svidi. 4 Evo, i naši su
gradovi sa svojim stanovnicima robovi tvoji, samo dođi i učini s njima što
je dobro u očima tvojim.” 5 Ljudi dođoše do Holoferna i saopćiše mu te

poruke. 6 On siđe s vojskom prema obali, postavi upravitelje po utvrđenim
gradovima te iz tih gradova unovači posebno izabrane ljude kao pomoćnu
vojnicu. 7 Građani i sav okoliš dočekaše ga s vijencima, plesovima i
bubnjevima. 8 Poruši on sve njihove uzvišice, sravni sa zemljom svete
gajeve njihove: bilo mu je najvelikodušnije dopušteno da razruši sva
domaća božanstva kako bi svi narodi častili samo Nabukodonozora i svi
ga jezici i plemena zazivali kao Boga. 9 Stiže tako nasuprot Ezdrelonu u
blizini Dotaina, a to je sučelice velikoj judejskoj ravni. Utabori se između
Gebe i Skitopolisa i tu se zadrža cio mjesec dana da sakupi opskrbu za
svoju vojsku.

4

1 Sinovi Izraelovi koji življahu u Judeji dočuše što je Holoferno, vrhovni
zapovjednik Nabukodonozora, kralja Asiraca, učinio drugim narodima i
kako je opljačkao i razorio hramove njihove; 2 obuze ih neiskaziv strah
od toga čovjeka i počeše strepiti zbog Jeruzalema i zbog Hrama Gospoda,
Boga svoga. 3 Bjehu se tek vratili iz sužanjstva, sav narod Judeje bio se
sabrao tek nedavno, i predmeti, žrtvenik i Hram bili su posvećeni poslije
obeščašćenja. 4 Odaslaše zbog toga glasnike na područje Samarije, u Konu,
Betoron, Belmajin, Jerihon, u Hobu, u Esoru i u Salemsku dolinu. 5 Prije
svega zaposjedoše sve vrhove najviših brda, opasaše zidovima sela koja su
se nalazila ondje i nagomilaše hranu i opremu za vođenje rata, jer polja
njihova bijahu istom požeta. 6 Tada Joakim, veliki svećenik, koji se tih
dana nalazio u Jeruzalemu, napisa stanovnicima Betulije i Betomestaima,
koji je smješten nasuprot Ezdrelonu na ulazu u ravan blizu Dotaina, 7 i
naredi da se zaposjednu brdski prijelazi, jer je preko njih vodio put u
Judeju. A bilo je lako spriječiti neprijateljski upad, jer je klanac bio tako
uzak da su samo dva čovjeka mogla odjednom proći. 8 Sinovi Izraelovi
učiniše kako im je naložio Joakim, veliki svećenik, i starješine narodne
koje življahu u Jeruzalemu. 9 Svaki Izraelac žarko podiže glas k Bogu i
svi se poniziše pred Bogom: 10 oni i žene njihove, i djeca, i životinje, i
pridošlice, i plaćenici i robovi nošahu kostrijet oko bokova. 11 Svi Izraelci i
žene i djeca što življahu u Jeruzalemu padoše ničice pred Hramom, posuše
glavu pepelom i prostriješe kostrijet pred Gospoda: 12 opasaše vrećama i
žrtvenik i zazivahu žarko Boga Izraelova u jedan glas, da ne preda njihovu
djecu pokolju, njihove žene u ropstvo, njihove gradove i baštinu njihovu
rušenju a svetišta njihova obeščašćenju, pogrdi i ruglu pogana. 13 Bog
usliša glas njihov i smilova se nad nevoljom njihovom: sav je narod postio
mnogo dana u svoj Judeji i u Jeruzalemu pred Svetištem Boga Svevladara.
14 Veliki svećenik Joakim, svećenici koji su stajali pred Gospodom i svi oni
koji su mu služili, vezavši kostrijet oko bokova, prinosili su svakidašnje
žrtve paljenice, zavjetnice i dragovoljne prinose puka; 15 posuvši pepelom
mitre, podizahu iz sve snage glas Gospodu da bi milostivo pogledao dom
Izraelov.

5

1 Izvijestiše Holoferna, vrhovnog zapovjednika vojske asirske, da su se
sinovi Izraelovi spremili za rat, da su zatvorili brdske prijelaze, utvrdili
sve vrhove najviših planina te postavili prepreke u predjelima što se
nalaze u ravnici. 2 On se rasrdi strahovito, sazva sve glavare moapske,
vojskovođe amonske, sve primorske namjesnike 3 pa im kaza: “Recite mi,
sinovi kanaanski: kakav je to narod koji nastava brdovite predjele? Kakvi

su mu gradovi u kojima živi? Kolika je vojska njegova? U čemu je snaga
njegova i moć njegova? Tko je kralj koji nad njima vlada i zapovijeda im
vojskom? 4 Zašto je među svima koji žive na zapadu on jedini gnjevno
odbio da mi miroljubivo dođe u susret?" 5 Odgovori mu Ahior, vođa svih
sinova Amonovih: "Poslušaj, moj gospodaru, riječi iz usta sluge svoga: ja
ću te obavijestiti istinito o tome narodu koji, smješten blizu tebe, nastava
taj brdovit kraj; neće izaći laž iz usta sluge tvoga. 6 Narod taj potječe
od Kaldejaca. 7 Najprije su boravili u Mezopotamiji, jer su otklonili da se
drže bogova otaca svojih koji su živjeli u zemlji kaldejskoj. 8 Skrenuše
dakle s puta otaca svojih pa počeše štovati Boga nebeskoga, onoga Boga
koga bijahu spoznali. I zato, udaljeni od lica svojih bogova, skloniše se
u Mezopotamiju i tu se dugo zadržaše. 9 Pa im Bog njihov zapovjedi
da ostave to prebivalište i odu u zemlju Kanaan; naseliše se ondje te
imađahu u obilju zlata i srebra i mnogo stoke. 10 Spustiše se poslije
u Egipat, jer glad bijaše pritisla zemlju kanaansku; ondje su ostali dok
se imahu čime hraniti. Porastoše u snažno mnoštvo; rodu njihovu ne
bijaše broja. 11 Ali se kralj Egipta diže na njih, naruga im se u pravljenju
opeke; ponizi ih i učini robovima. 12 Onda oni zavapiše Bogu svome, a
on svu zemlju egipatsku udari ranama bez prebola. Zbog toga ih Egipćani
otjeraše od sebe. 13 Bog pred njima isuši Crveno more 14 i prevede ih preko
Sinaja i Kadeš Barne. Oni odbiše od sebe sve nasrtaje stanovnika pustinje,
15 smjestiše se na području Amorejaca i vlastitom snagom istrijebiše sve
Hešbonce. Prijeđoše preko Jordana i dobiše u nasljedstvo sav planinski
kraj; 16 istjeraše Kanaanca, Perižanina, Jebusejca, Sihemca i sve Girgašane
i tu obitavahu mnogo vremena. 17 Dok ne sagriješiše protiv Boga svoga,
pratilo ih je blagostanje, jer je bio s njima Bog komu je mrska nepravda;
18 ali kad se udaljiše od puta što im ga on bijaše naznačio, u mnogim
ratovima pretrpješe užasna razaranja, zatočiše ih u zemlju koja nije bila
njihova. Hram Boga njihova bi razoren do temelja, a gradove im oteše
neprijatelji njihovi. 19 Ali sada, kako su se vratili Bogu svome, uspeše
se iz raznih krajeva kamo bijahu raspršeni i ponovo zauzeše Jeruzalem,
gdje se nalazi Svetište njihovo, i smjestiše se po brdovitim krajevima koji
bijahu opustjeli. 20 Zato, gospodaru, pomno izvidimo je li taj narod u
čemu zastranio, je li sagriješio Bogu svome, pa ako utvrdimo da jest, onda
možemo krenuti na nj i pokoriti ga; 21 ali ako narod onaj nije kriv ni zbog
kakva prijestupa, onda neka gospodar moj odustane od nauma: jer će ih
Bog njihov štititi, a mi ćemo biti na ruglo svoj zemlji." 22 Kada Ahior
završi tu besjedu, stadoše rogoboriti oni koji su okruživali šator i nalazili
se unaokolo, dostojanstvenici Holofernovi, svi stanovnici obalnih krajeva
i Moaba: tražili su da ga raskomadaju: 23 "Ne bojmo se sinova Izraelovih!
To je zaista narod koji nema ni moći ni snage za žešću bitku. 24 Krenimo,
dakle! Oni će biti samo zalogaj za vojsku tvoju, gospodaru Holoferno!"

6

1 Pošto je utihnula buka onih koji su se skupili na vijećanje, Holoferno,
vrhovni zapovjednik asirske vojske, u nazočnosti svega naroda različita
podrijetla i sviju sinova moapskih, obrati se Ahioru: 2 "Tko si ti, Ahiore, ti
i plaćenici Efrajimovi, da danas ovako prorokuješ među nama i savjetuješ
da odustanemo od borbe protiv roda Izraelova? Bog njihov da bi im bio
štit? Ali tko je Bog, osim Nabukodonozora? On će poslati svoju snagu i
zbrisati ih s lica zemlje; ni Bog ih njihov neće spasiti. 3 Mi, sluge kraljeve,

mi ćemo ih smrviti kao jednog čovjeka. Neće izdržati žestine našega konjaništva. 4 Njime ćemo ih zdrobiti. Brda će se natopiti njihovom krvlju, a ravnice se ispuniti njihovim mrtvim tijelima. Neće se ni održati pred nama, svi će izginuti. Tako govori kralj Nabukodonozor, gospodar sve zemlje. Tako je rekao, a riječi njegove neće ostati neispunjene. 5 A ti, Ahiore, plaćeniče amonski, koji si tako govorio u dan izopačenosti svoje, nećeš više gledati moga lica od današnjeg dana pa sve dok se ne osvetim rodu tih bjegunaca iz Egipta. 6 Tada će gvožđe mojih vojnika i sulica mojih slugu probosti slabine tvoje i ti ćeš pasti među ranjenike Izraela kad se ja okrenem protiv njega. 7 Za sada neka te sluge moje odvedu u brdoviti kraj i ostave u jednome od prilaznih gradova: 8 nećeš poginuti dok ne budeš zatrt s njima. 9 Ako u srcu svome gajiš nadu da neće biti osvojeni, zašto onda tvoje lice pokazuje toliku utučenost? Rekoh: nijedna od riječi mojih neće ostati neispunjena." 10 Holoferno potom naredi slugama koji bijahu u šatoru njegovu da zgrabe Ahiora, odvedu u Betuliju i predaju u ruke sinova Izraelovih. 11 Njegove ga sluge uhvatiše, odvedoše izvan tabora prema ravnici, iz ravnice provedoše ga prema brdima i dovedoše na izvore koji se nalaze pod Betulijom. 12 Kad su ih ljudi iz grada opazili, dohvatiše oružje, izišđoše iz grada prema vrhu brda, a praćari zauzeše put što se tuda uspinje i počeše bacati kamenice na njih da im spriječe penjanje. 13 Oni se onda skloniše pod brdo, svezaše Ahiora i ostaviše ga na podnožju brda, pa se vratiše svome gospodaru. 14 Sišavši iz svoga grada, sinovi Izraelovi priđoše mu, odvezaše ga i odvedoše u Betuliju i dovedoše pred gradske glavare. 15 Tih dana vršili su tu dužnost Ozija, sin Mihin od plemena Šimunova, pak Kabris, sin Gotonielov, i Harmis, sin Melkielov. 16 Dozvaše gradske starješine, ali dođoše na zbor i svi mladići i žene. Postaviše Ahiora usred svega naroda, a Ozija ga uzme ispitivati što to bijaše s njim. 17 Ahior ih izvijesti o svemu što je rečeno na Holofernovu vijećanju: što je sam kazao vođama Asurovim i što je u nadutosti svojoj Holoferno govorio protiv doma Izraelova. 18 Tada narod pade ničice, iskaza štovanje Bogu svome i zavapi: 19 "Gospode, Bože nebeski, pogledaj oholost njihovu, budi milostiv poniznosti roda našega i obazri se danas na lica sebi posvećenih!" 20 Potom utješiše Ahiora i pohvališe ga. 21 Ozija ga sa zbora odvede u dom svoj i priredi starješinama gozbu. Svu noć dozivahu u pomoć Boga Izraelova.

7

1 Sutradan zapovjedi Holoferno svoj vojsci svojoj i svim narodima koji mu se bijahu pridružili u savezništvo da krenu na Betuliju, da zaposjednu putove što vode u brda i da zametnu rat protiv sinova Izraelovih. 2 Toga istog dana krenuše svi njihovi ratnici. Vojska se tih bojovnika sastojala od stotinu i sedamdeset tisuća pješaka i dvanaest tisuća konjanika, ne brojeći opremu i golemo mnoštvo ljudi koji su išli pješke među njima. 3 Utaboriše se u dolini nadomak Betuliji, uz izvor; zauzeše prostor u širinu od Dotaina do Belbaima, a u dužinu od Betulije do Kimona, koji se nalazi sučelice Ezdrelonu. 4 Kada sinovi Izraelovi vidješe sve to mnoštvo, u strahu počeše govoriti među sobom: "Ovi će potamaniti sve na zemlji! Ni najviše planine, ni klanci, ni bregovi neće izdržati pod njihovom težinom." 5 Svaki pograbi oružje; upalivši luči na svojim kulama, ostadoše na straži svu onu noć. 6 Ujutro izvede Holoferno sve konjaništvo pred oči sinova Izraelovih koji su se nalazili u Betuliji; 7 podvrže budnu nadzoru sve uspone koji su vodili

do grada njihova, pretraži sve izvore vode i zauze ih i tu postavi vojničke
straže pa se onda vrati k vojsci svojoj. 8 Dođoše k njemu svi poglavari
sinova Ezavovih, sve vođe naroda moapskoga i vojskovođe obalnih krajeva
te rekoše: 9 “Neka posluša naš gospodar nekoliko naših riječi da ne bi
pretrpio poraz vojske svoje. 10 Taj se narod sinova Izraelovih nije nikada
uzdavao u svoja koplja nego u planinske uzvisine po kojima živi, jer nije se
lako popeti na vrhove njihovih brda. 11 Zato se nemoj, gospodaru, boriti s
njima kako se bori u otvorenoj bitki, pa neće poginuti ni jedan čovjek
koji pripada tvome narodu. 12 Ostani u svome taboru čuvajući brižno
svakoga svog vojnika. A dotle neka se tvoje sluge domognu vrela koje
izvire na obronku. 13 Iz njega doista uzimaju vodu svi stanovnici Betulije.
Žeđa će ih skončati i oni će predati grad. Mi ćemo se onda sa svojim
četama popeti na obližnje gorske uzvisine pa na njima postaviti stražu da
ni jedan čovjek ne izađe iz grada. 14 Glad će umoriti njih i njihove žene i
njihovu djecu, pa još prije nego ih sasiječemo mačem, ležat će onemoćali
po trgovima boravišta svoga. 15 Tada ćeš im groznom odmazdom platiti
što se pobuniše i ne iziđoše ti s mirom u susret.” 16 Razlaganje njihovo
svidje se Holofernu i svim njegovim vojvodama. Izda on zapovijed da učine
kako su ga svjetovali. 17 Krenu dakle odjel sinova Amonovih sa pet tisuća
Asiraca pa se utabori u podolju, zauzevši nakapnice i izvore voda sinova
Izraelovih. 18 Prema uzvisinama krenuše sinovi Ezavovi i sinovi Amonovi
pa stadoše u brdovitu kraju nasuprot Dotainu, odakle poslaše jedan dio
prema jugoistoku, sučelice Egrebelu, koji se nalazi blizu Kusa na obali
potoka Mohmura. Ostali dio asirske vojske utabori se na ravnici pa prekri
sve lice zemlje; šatori i silna oprema protezali im se u gustim nizovima
tvoreći golemo mnoštvo. 19 Sinovi Izraelovi podigoše glas Gospodu Bogu
svome, jer se obeshrabrio duh njihov zbog toga što bijahu opkoljeni od
sviju neprijatelja svojih tako da im ne mogahu izmaći. 20 Trideset se i
četiri dana nalazila oko njih asirska sila: pješaci, vojnička kola, konjanici.
A onda stanovnicima Betulije nestade vode u sudovima, 21 a nakapnice
im bijahu prazne; ni jedan dan nisu imali dovoljno pitke vode jer im
se voda za piće davala na mjeru. 22 Djeca im bijahu iznemogla, žene
im i mladići padali u nesvijest od žeđe: ležali su po gradskim trgovima
ili u kućama, nisu više imali snage. 23 Tada sav narod, mladići, žene i
djeca odoše k Oziji i gradskim upravljačima i povikaše i rekoše pred svim
starješinama: 24 “Neka Bog sudi između vas i nas zbog velike nepravde
koju ste počinili na štetu našu jer niste htjeli mirno pregovarati s Asircima.
25 Sad nam nema više pomoći niodakle: Bog nas je predao u njihove ruke
da iznemognemo od žeđe i posvemašnje iscrpljenosti. 26 A sada ih pozovite
i predajte sav grad pljački Holofernovih ljudi i sve vojske njegove. 27 Jer
nam je bolje da postanemo njihov plijen. Bit ćemo, doduše, njihovi robovi,
ali ćemo sačuvati živote i nećemo rođenim očima gledati smrt djece svoje
niti kako nam žene i djeca ispuštaju dušu. 28 U ime neba i zemlje, u ime
Boga i Gospoda otaca naših, koji nas je kaznio zbog grijeha naših i poradi
prijestupa otaca naših, zaklinjemo vas da još danas izvršite što smo vam
kazali.” 29 Usred zbora nasta sveopći plač i svi glasno zavapiše Gospodu
Bogu. 30 Ozija im upravi riječ: “Budite hrabri, braćo, ustrajmo još pet dana,
za kojih će Gospod Bog naš izliti na nas milost svoju: zacijelo nas neće
napustiti zauvijek. 31 Prođe li tih pet dana bez ikakve pomoći, izvršit ću
što tražite.” 32 Potom otpusti narod, svakoga u njegovu četvrt. Ljudi odoše
na zidove i kule svoga grada, a žene i djecu poslaše njihovim kućama. Ali

u gradu bijahu krajnje potišteni.

8

1 Tih dana sve je to čula Judita, kći Merarija, sina Oksa, sina Oziela, sina
Elkija, sina Ananije, sina Gedeona, sina Rafaina, sina Ahitoba, sina Elije,
sina Helkije, sina Eliaba, sina Natanaela, sina Salamiela, sina Sarasadaja,
sina Izraelova. 2 Njezin muž Manaše, iz istoga plemena i obitelji, bješe
umro za žetve ječma. 3 Nadgledavao je one koji su povezivali snopove na
njivi kad ga pogodi sunčanica: pade na postelju i umrije u Betuliji, gradu
svome; pokopaše ga do njegovih otaca u polju što se nalazi na pola puta
između Dotaina i Balamona. 4 Judita odonda življaše kao udovica već tri
godine i četiri mjeseca. 5 Načinila je sebi sobu na ravnome kućnom krovu,
navukla preko bokova kostrijet i nosila haljine udovičke. 6 Postila je sve
dane udovištva svoga, osim uoči subote i za samih subota, uoči mlađaka
i za samih mlađaka te za svetkovina i blagdana doma Izraelova. 7 Bila je
lijepa i naočita. Njezin muž Manaše bijaše joj ostavio zlata i srebra, slugu
i sluškinja, stoke i zemljišta, i tako je živjela. 8 Ne bijaše nikoga koji bi
kazao što ružno o njoj, jer je bila jako bogobojazna. 9 Dočula je dakle krute
riječi koje puk, zapavši u malodušje zato što je nestalo vode, bijaše upravio
gradskom starješini, a doznala je i sve što je Ozija rekao narodu i kako im se
zakleo da će do pet dana predati grad Asircima. 10 Posla tada sluškinju koja
je vodila njezine poslove da dozove gradske starješine Habrisa i Harmisa.
11 Dođoše oni k njoj, a ona im kaza: “Poslušajte me, glavari Betulije! Nije
baš valjan govor što ste ga održali puku. A umetnuli ste u taj govor i
zakletvu između Boga i vas i rekli da ćete predati grad neprijatelju ako
vam Gospod u određenom roku ne pomogne. 12 A tko ste vi da danas
iskušavate Boga i postavljate se iznad Boga među ljudima? 13 Ispitujte
namisli Boga Svevladara koliko vam drago, pa svejednako nećete razumjeti
ništa dovijeka. 14 Ako ne uspijevate istražiti dubine ljudskoga srce niti
doznati ono što prolazi ljudskom mišlju, kako ćete dokučiti Boga koji je
stvorio sve to? Kako ćete istražiti misao njegovu i shvatiti nakane njegove?
Ne, braćo, nemojte ljutiti Gospoda Boga našega! 15 Jer ako nam i ne
htjedne priskočiti u pomoć u ovih pet dana, ipak nas može zaštititi ali
i zatrti, i to naočigled neprijatelja naših, u one dane kad mu se svidi.
16 Prema tome, ne tražite odluke Gospoda Boga našega, jer Bog nije čovjek
da biste mu mogli prijetiti niti sin čovječji komu biste mogli naređivati.
17 Zbog toga, očekujući spas koji može doći od njega, dozivajmo ga u
pomoć, i on će poslušati glas naš, bude li mu to drago. 18 Jer u našim
pokoljenjima nije bilo, a nema ni dan-danas u našemu plemenu, obitelji,
selu ili gradu onih koji bi štovali boštva načinjena rukama, kao što je
bivalo u prijašnja vremena. 19 Zato su očevi naši bili predani maču, bili
su pljačkani i doživjeli velike poraze od neprijatelja. 20 Ali mi ne znamo
drugoga Boga do njega, pa se stoga nadamo da neće napustiti ni nas ni
ikoga od našeg plemena. 21 Jer budemo li osvojeni mi, bit će osvojena
i sva Judeja i opljačkano naše Svetište, a on će to obeščašćenje osvetiti
našom krvlju. 22 Pokolj braće naše, tjeranje svega naroda u progonstvo i
opustošenje baštine naše oborit će na glavu našu među poganima među
kojima ćemo se nalaziti kao robovi i biti predmet pogrde i ismjehivanja za
naše gospodare, 23 jer se naše ropstvo neće pretvoriti u naklonost nego će
ga Gospod Bog naš pretvoriti u porugu. 24 Stoga, braćo, pokažimo svojoj
braći da od nas zavisi život njihov te da Svetište, Hram i žrtvenik počivaju

na nama. 25 Zbog svega toga zahvalimo radije Gospodu Bogu našemu
što nas iskušava kao što je iskušavao i očeve naše. 26 Sjetite se kako je
činio s Abrahamom, kako je iskušavao Izaka, što se dogodilo Jakovu u
Mezopotamiji sirijskoj kad je pasao ovce Labana, svoga ujaka. 27 Jer kako
je iskušavao njih da bi iskušao njihova srca, tako postupa s nama da se
popravimo, a ne da nam se osveti, jer Bog iskušava one koji su mu blizu."
28 Ozija joj odgovori: "Sve što si izrekla iznosila si iz plemenitog srca i nitko
se neće usprotiviti tvojim riječima. 29 Jer tvoja se mudrost ne očitova tek
danas: još od početka tvojih dana sav je narod znao za tvoju umnost, za
plemenitost srca tvoga! 30 Ali puk trpi užasno od žeđe, pa nas je prisilio
da izvršimo ono što smo obećali i da se zakunemo zakletvom koje nećemo
prekršiti. 31 Sada, budući da si ti pobožna žena, moli se za nas, a Gospod će
poslati kišu i napuniti naše čatrnje da ne izginemo." 32 Odgovori im Judita:
"Poslušajte me! Izvest ću djelo o kojemu će spomen prelaziti od pokoljenja
na pokoljenje među sinovima našeg naroda. 33 Budite noćas na gradskim
vratima da mognem izići sa svojom sluškinjom. Prije onog dana u koji
ste namislili predati grad neprijateljima Gospod će rukom mojom donijeti
spas Izraelu. 34 Ne tražite da vam kažem što sam namjerila. Neću vam
odati ništa dok ne bude izvršeno ono što sam odlučila učiniti." 35 Ozija
i prvaci rekoše joj: "Idi u miru! Neka Gospod Bog bude uza te da se
uzmogneš osvetiti neprijateljima našim!" 36 Izišavši odande, vratiše se na
svoja mjesta.

9

1 Tada Judita pade ničice, posu glavu pepelom i razotkri kostrijet koju je
nosila na sebi. I upravo kad su u Jeruzalemu, u Domu Božjem, prinosili
večernji tamjan, ona glasno zavapi Gospodu i reče: 2 "O Gospode, Bože oca
moga Šimuna, komu si ruku naoružao mačem da se osveti tuđincima koji
bijahu radi sramote odriješili pas jedne djevice, obnažili njezin bok da je
okaljaju i obeščastili njezinu utrobu za sramotu. Iako si kazao: 'Ne smije
tako biti', oni su svejedno učinili. 3 I zato si predao pokolju vođe njihove i
krvi postelju njihovu, prevarenu i postiđenu njihovom prijevarom. Udario
si po robovima i gospodarima; po vladarima na prijestoljima njihovim.
4 Predao si žene njihove plijenu, a kćeri njihove, svu imovinu njihovu
odredio da bude razdijeljena među tvoje ljubljene sinove koji su gorjeli od
revnosti prema tebi, užasavali se nad obeščašćenjem svoje krvi i zvali te u
pomoć. O Bože, moj Bože, poslušaj i mene udovicu. 5 Ti si sazdao i ono što
je bilo prije i što će biti poslije. Ti si zamislio i sadašnjost i budućnost i sve
se dogodilo što si umom zasnovao. 6 Što si nakanio, došlo je preda te i reklo:
'Evo me!' Jer svi su tvoji putovi pripremljeni, a tvoje odluke predviđene.
7 Eto, Asirci se uznose svojom vojskom, ponositi su na konje i konjanike
svoje, oholi su zbog vrsnoće pješaka svojih, uzdaju se u štit, koplje, luk,
praćku i neće da u tebi spoznaju Gospoda koji mrvi ratove. 8 Gospod
je tvoje ime. Ti im skrši snagu moći svojom, savij silu gnjevom svojim.
Jer su naumili da obeščaste tvoje Svetište, da okaljaju Šator gdje boravi
preslavno Ime tvoje, da željezom raznesu uglove žrtvenika tvoga. 9 Vidi
njihovu nadutost i upravi gnjev svoj na glave njihove, a moju udovičku
ruku ojačaj za naumljeno djelo. 10 Pogodi zamamnošću mojih usana roba
s vođom, a vođu s njegovim slugom. Razori drzovitost njihovu rukom
jedne žene. 11 Tvoja snaga nije u mnoštvu niti moć tvoja u silnicima,
nego si ti Bog poniznih, pomoćnik si malenih, potporanj slabih, utočište

napuštenih, spasitelj očajnih. 12 Doista, Bože oca moga, Bože baštine
Izraelove, gospodaru neba i zemlje, tvorče voda, kralju svega stvorenja,
uslišaj molitvu moju! 13 Daj mi zamamnu riječ koja ranjava i obara u krvi
one koji su strahote smislili protiv tvoga Saveza, svetog Doma, brda Siona
i kuće sinova tvojih. 14 Učini da spozna sav narod tvoj i svako pleme da
si ti Bog, Bog svake moći i snage, i da osim tebe nema drugoga zaštitnika
rodu Izraelovu!"

10

1 Kad je prestala vapiti Bogu Izraelovu i kad je završila svoju molitvu,
2 ustade gdje bijaše pala ničice, dozva svoju sluškinju i siđe u odaje u
kojima je provodila subote i svetkovine svoje. 3 Svuče sa sebe kostrijet,
skide udovičke haljine, opra vodom tijelo, namaza se mirisavom mašću,
počešlja kosu i stavi prevjes na glavu, odjenu se u svečane haljine u koje
se odijevala dok je još živio muž njezin Manaše. 4 Obu sandale, metnu
narukvice, ogrlice, prstenje, naušnice i sav nakit: uresi se što je mogla
ljepše da bi očarala oči ljudi koji je budu gledali. 5 Sluškinji preda mijeh
vina i vrč ulja, napuni dvojače ječmenom kašom, pogačama suhoga voća
i čistim hljebovima; sve to složi i stavi na nju. 6 Uputiše se njih dvije
prema vratima grada Betulije i tu nađoše Oziju s gradskim starješinama
Habrisom i Harmisom. 7 Kad ovi ugledaše Juditu preobražena lica i u
onome ruhu, zadiviše se ljepoti njezinoj pa će joj: 8 "Bog otaca naših
udijelio ti milost i dao ti da uspješno izvedeš što si naumila na slavu
sinova Izraelovih i uzvišenje Jeruzalema." 9 Judita se pokloni Bogu, a njima
reče: "Zapovjedite da mi otvore gradska vrata. Izići ću i izvesti što ste
kazali." Oni narediše straži da otvori vrata kako je zatražila. 10 Otvoriše
joj, pa Judita iziđe sa sluškinjom. Ljudi su je iz grada pratili pogledom
dok se spuštala brdom i dok je poprijeko prelazila podoljem. Onda je više
nisu vidjeli. 11 Dok su išle ravno podoljem, sretoše je asirske predstraže.
12 Zaustaviše je i upitaše: "Kojemu narodu pripadaš? Odakle dolaziš i
kamo ideš?" Ona odgovori: "Kći sam Hebrejaca i bježim od njih, jer će
vam se uskoro predati da vam budu hrana. 13 Zaputila sam se Holofernu,
vrhovnom zapovjedniku vaše vojske, da se s njim iskreno porazgovorim.
Pokazat ću mu put kojim će morati poći da bi zagospodario svim brdovitim
krajem a da ne izgubi ni jednog čovjeka, ni jedne žive duše." 14 Dok su
ti ljudi slušali riječi njezine i promatrali je, bijahu zadivljeni njezinom
ljepotom. Rekoše joj: 15 "Spasila si svoj život požurivši se da siđeš k
našem gospodaru. Sada idi njegovu šatoru: nas nekolicina pratit ćemo
te dok te ne predamo u ruke njegove. 16 Kada se budeš našla pred njim,
ne drhti u srcu svome nego mu reci ono što si kazala i on će s tobom
postupati dobro." 17 Izabraše između sebe stotinu ljudi. Oni su bili
pratnja njoj i sluškinji njezinoj, pa ih dovedoše do Holofernova šatora.
18 U taboru se sve uskomešalo: vijest o Juditinu dolasku pođe od usta
do usta po svim šatorima. Dođoše ljudi i poredaše se do nje dok je ona
stajala pred Holofernovim šatorom i dok mu se njezin dolazak najavljivao.
19 Divljahu se ljepoti njezinoj i sinovima Izraelovim zbog nje. I govorahu
jedan drugome: "Tko može prezreti narod koji ima takve žene? Zacijelo ne
bi valjalo ostaviti u životu i jednog čovjeka toga naroda. Kad bi ga ostavili
na miru, bili bi kadri opčiniti sav svijet." 20 Holofernove straže i dvorjanici
njegovi iziđoše i uvedoše Juditu u šator. 21 Holoferno je počivao na ležaljci
za zastorom od grimiza, zlata, smaragda i dragoga kamenja. 22 Izvijestiše

ga o dolasku njezinu i on iziđe na šatorski ulaz: pred njim su nosili srebrne
svjetiljke uljanice. 23 Kad se Judita nađe pred njim i njegovim dvorjanicima,
svi se zadiviše ljupkosti lica njezina. Ona se pokloni padnuvši ničice. Sluge
je Holofernove podigoše.

11

1 Kaza joj tada Holoferno: “Budi hrabra, ženo! Ne plaši se u srcu svome!
Jer nisam nanio zla nikome od onih koji odlučiše služiti Nabukodonozora,
kralja sve zemlje. 2 Pa da me i tvoj narod koji živi u brdovitu kraju nije
prezreo, ja ne bih digao koplja na nj. Ali su sami to skrivili. 3 Nego,
sada mi reci zašto si pobjegla od njih a došla k nama. Došla si da se
spasiš! Hrabro, život će ti biti pošteđen noćas a i poslije. 4 Nitko ti neće
nanijeti zla, nego će se postupati s tobom kako se postupa sa slugama moga
gospodara i kralja Nabukodonozora.” 5 Judita mu odgovori: “Poslušaj riječi
robinje svoje. Neka sluškinji tvojoj bude dopušteno govoriti s tobom: neću
noćas govoriti laži svome gospodaru. 6 Budeš li slijedio savjete sluškinje
svoje, Bog će ti pomoći sretno izvesti djelo tvoje, a gospodar moj neće
biti razočaran sa svojih pothvata. 7 Neka živi Nabukodonozor, kralj sve
zemlje, neka živi moć onoga koji te uputio kako bi uzmogao na pravi put
izvesti svako živo biće! Pomoću tebe nisu mu doista podvrgnuti samo
ljudi nego, zahvaljujući vrijednosti tvojoj, i divlje i domaće životinje i ptice
nebeske: sve živi samo za Nabukodonozora i svu kuću njegovu. 8 Dočuli
smo već i za razboritost i za oštroumnost tvoju. Svoj je zemlji znano da si
u svem kraljevstvu samo ti sposoban, vrstan i pronicav u ratnom umijeću.
9 Doznali smo i za govor što ga je Ahior izgovorio na tvome vijećanju;
budući da su ga stanovnici Betulije spasili, on im je kazao sve što je rekao
pred tobom. 10 A sada, moćni gospodaru, nemoj potcjenjivati njegovo
razlaganje nego ga pohrani u srcu svome jer je istinito: ne može se rod naš
progoniti niti ga može dohvatiti mač, osim ako sagriješi Bogu svome. 11 Ali
da moj gospodar ne bi ostao razočaran i promašio u svome pothvatu, past
će na glavu njihovu smrt: tereti ih grijeh kojim su razgnjevili Boga svoga
počinivši bezakonje. 12 Kako im je ponestalo hrane, a i vode imaju sve
manje, prohtjelo im se da navale na stoku svoju i odlučiše da jedu što im
je Bog zakonima zabranio. 13 Čak su naumili potrošiti prvine žita i desetine
vina i ulja, čuvane i namijenjene svećenicima koji u Jeruzalemu služe Boga
našega; a ipak su to stvari kojih se nitko od naroda nije smio ni rukom
dodirnuti. 14 Otpravili su u Jeruzalem, budući da i tamošnji stanovnici
isto rade, glasnike da im donesu potrebno dopuštenje od Vijeća starješina.
15 Čim im stigne dopuštenje te izvrše svoj naum, toga istog dana bit će
ti predani na uništenje. 16 Kada sam ja, sluškinja tvoja, doznala sve to,
pobjegoh od njih. Bog me poslao da sudjelujem s tobom u pothvatu kojemu
će se začuditi sva zemlja kada za nj čuje. 17 Jer sluškinja je tvoja pobožna i
štuje Boga nebeskoga i dan i noć, pa sada, kad ostanem uza te, gospodaru,
tvoja će sluškinja samo zatražiti da može noću otići prema dolini. Ondje
ću moliti Boga, pa će mi kazati kada oni počine grijeh. 18 Zatim ću se
vratiti i tebe obavijestiti, i ti ćeš tada izaći sa svom vojskom. Među njima
neće biti nikoga da ti se odupre. 19 Odvest ću te kroz Judeju sve do samog
Jeruzalema, postavit ću usred njega prijestolje tvoje. Ti ćeš ih tjerati pred
sobom kao što se tjera stado koje nema pastira. Ni pas pred tobom neće
zalajati. Sve sam to predosjetila, to mi je objavljeno, pa sam poslana da
ti odam.” 20 Te se riječi svidješe Holofernu i svima njegovim slugama.

Zadiviše se mudrosti njezinoj te uzviknuše: 21 “Od jednoga do drugog
kraja svijeta nema ravne njoj ljepotom lika i mudrošću razlaganja.” 22 A
Holoferno joj reče: “Dobro je učinio Bog što te poslao pred tvojim narodom
da nama pripadne moć, a propast onima koji su prezreli moga gospodara.
23 A ti si plemenita izgledom i lijepo zboriš. Budeš li sve učinila kao što si
kazala, tvoj Bog postat će i moj Bog, a ti ćeš provoditi svoje dane u palači
kralja Nabukodonozora i bit ćeš slavna na svoj zemlji.”

12

1 Zapovjedi da je odvedu na mjesto gdje je bilo pohranjeno srebrno
posuđe i naredi da joj daju od jela njegovih i od vina njegova. 2 Ali
Judita odgovori: “Neću toga jesti da ne bude sablazni, nego neka mi se
jelo priređuje od onoga što sam donijela sa sobom.” 3 Holoferno je zapita:
“Kad ti ponestane što imaš uza se, odakle ćemo ti davati takva jela kad
među nama nema nikoga od tvoga roda?” 4 Judita odgovori: “Života mi
tvoga, gospodaru, ropkinja tvoja neće ni utrošiti što je sa sobom donijela,
a Gospod će već rukom njezinom izvesti što je odlučio.” 5 Onda je sluge
Holofernove odvedoše u šator. Spavala je do ponoći. Ustade o jutarnjoj
straži. 6 Poruči Holofernu: “Neka gospodar moj dopusti da sluškinja
njegova iziđe radi molitve.” 7 Holoferno naredi svojim stražarima da je
u tome ne ometaju. Ostala je tako tri dana u taboru. Noću je išla u
dolinu Betulije i umivala se na studencu u taboru. 8 Kad bi tako izišla,
molila bi Gospoda, Boga Izraelova, da joj korake upravi na slavu sinova
naroda njezina. 9 Vrativši se čista, zadržala bi se u šatoru dok joj ne bi
navečer priredili jelo. 10 Četvrtoga dana Holoferno priredi gozbu samo
za svoje časnike. Ne pozva nikoga od posluge. 11 Reče dvoraninu Bagoi,
upravitelju svih svojih dobara: “Idi i nagovori onu Hebrejku koja je kod
tebe da dođe jesti i piti s nama. 12 Bila bi nam prava sramota imati uza
se takvu ženu a ne biti s njom; jer ako je ne predobijemo, rugat će nam
se.” 13 Bagoa izađe od Holoferna, uđe k njoj i reče joj: “Neka ljepojka ne
oklijeva doći k mome gospodaru da bude čašćena u njegovoj nazočnosti,
da veselo pije vino s nama i postane ovoga dana kao jedna od asirskih
kćeri koje žive u dvoru Nabukodonozorovu.” 14 Judita mu odgovori: “Tko
sam ja da se usprotivim svome gospodaru? Učinit ću smjesta sve što je
drago oku njegovu. Bit će mi to radost sve do smrti.” 15 Ustade, ukrasi
se haljinama i svakakvim ženskim uresima. Sluškinja ode prije nje te
prostrije po zemlji pred Holoferna ovnujske kože koje je dobila od Bagoe za
svakidašnju upotrebu da na njima svakoga dana udobno blaguje. 16 Judita
uđe i smjesti se. Holofernu se srce uzbudi, duša mu se uznemiri i spopade
ga ognjena žudnja da bude s njom. Od onoga dana kad ju je prvi put
vidio, samo je vrebao priliku da je zavede. 17 Kaza joj Holoferno: “DÓe
pij i veseli se s nama!” 18 Judita odgovori: “Hoću, pit ću, gospodaru, jer
osjećam da je danas moj život tako velik kako nije bio nikada od moga
rođenja.” 19 Uzela je, jela je i pila pred njim što joj njezina sluškinja bijaše
priredila. 20 Holoferno je uživao u njoj i pio je toliko vina koliko ga nije
pio nikad u životu.

13

1 A uvečer se časnici brzo povukoše. Bagoa zatvori šator izvana, pošto je
otpravio od svoga gospodara one koji su se još ondje nalazili. Svi odoše na
počinak: bijahu umorni jer se gozba jako oduljila. 2 Juditu ostaviše samu

u šatoru. Holoferno pao na postelju jer ga vino bijaše potpuno svladalo.
3 Judita je naredila svojoj sluškinji da je čeka pred ložnicom kao i svakog
dana. Rekla je da će izaći na molitvu. Tako je kazala i Bagoi. 4 Svi bijahu
otišli od Holoferna, nitko, ni malen ni velik, nije ostao u ložnici. Judita,
stojeći kraj Holofernove postelje, reče u srcu svom: "Gospode, Bože svake
sile, svrni u ovome času pogled svoj na djelo ruku mojih da se prodiči
Jeruzalem! 5 Ovo je pravi čas da se pobrineš za svoju baštinu i ostvariš
moju zamisao o propasti neprijatelja koji su nasrnuli na nas." 6 Priđe stupu
postelje, do Holofernove glave, i skide odande Holofernov mač. 7 Zatim,
primaknuvši se postelji, zgrabi kosu Holofernovu i kaza: "Gospodine Bože
Izraelov, ojačaj me danas!" 8 I iz sve snage udari dvaput Holoferna po vratu
i odrubi mu glavu. 9 Njegov trup potom otkotrlja s ležaja i strže zastor
sa stupova. Malo kasnije iziđe i glavu Holofernovu predade sluškinji.
10 Ona je metnu u svoju torbu. Obadvije zatim, po običaju, iziđoše na
molitvu. Prešavši tabor, zaokružiše ono podolje, popeše se na uzvisinu
Betulije i dođoše pod njezina vrata. 11 Judita se javi još izdaleka straži na
vratima: "Otvorite, otvorite vrata! S nama je Bog naš da izvede junaštvo
u Izraelu i jakost protiv neprijatelja kao što je učinio i danas." 12 Kako
građani začuše njezin glas, požuriše se do vrata svoga grada i pozvaše
starješine gradske. 13 Strčaše se svi, malo i veliko, jer ih je njezin dolazak
iznenadio. Otvoriše vrata, primiše ih, zapališe vatru da se vide i okružiše
ih. 14 Judita im jakim glasom kaza: "Hvalite Boga! Hvalite ga! Hvalite
Boga koji nije uskratio milosti svoje kući Izraelovoj nego je mojom rukom
noćas potukao neprijatelje naše." 15 Izvadivši glavu iz torbe, pokaza im
je i reče: "Evo glave Holoferna, vrhovnog zapovjednika vojske asirske,
i evo zastora pod kojim je ležao pijan. Bog ga je pogodio rukom jedne
žene! 16 Neka živi Gospodin koji me zaštitio na putu kojim sam hodila!
Jer je moje lice zatravilo Holoferna na propast njegovu, nije zgriješio sa
mnom te me tako nije osramotio ni okaljao." 17 Puk, sav izvan sebe,
pade ničice da se pokloni Bogu i povika u jedan glas: "Blagoslovljen da
si, Bože naš, koji si danas satro neprijatelje naroda svoga!" 18 Ozija joj
kaza: "Blagoslovljena bila, kćeri, od Boga Svevišnjega više od svih drugih
žena na zemlji! Blagoslovljen Gospod Bog, stvoritelj neba i zemlje, koji
te vodio da odsiječeš glavu vođi neprijatelja naših! 19 Jer tvoje pouzdanje
neće biti izbrisano iz srdaca ljudi nego će se oni dovijeka sjećati Božje
moći. 20 Neka Bog učini da to bude na tvoju vječnu diku i neka te nagradi
svakim dobrom, jer kad bi ponižen naš rod, nisi štedjela života svoga,
nego si spriječila našu propast živeći pravedno pred našim Bogom!" A sav
narod nadoda: "Amen! Amen!"

14

1 Judita im reče: "Poslušajte me, braćo! Uzmite ovu glavu i objesite
je na krunište naših zidina. 2 Čim zora zarudi te sunce obasja zemlju,
neka se svatko maši svog oružja i svi hrabri muževi neka izađu iz grada.
Izabrat ćete im vođu kao da tobože hoćete sići u ravnicu, na asirske
predstraže. Ali nećete sići. 3 Oni će pograbiti svoje oružje, otići će u tabor i
probudit će zapovjednike asirske vojske. Zajedno će otrčati k Holofernovu
šatoru, i kad Holoferna ne nađu, spopast će ih užas i pobjeći će ispred
vas. 4 Vi i svi koji žive u granicama Izraela, progonite ih i uništite na
putu njihova uzmaka. 5 Ali prije nego sve to izvedete, pozovite mi Ahiora
Amonca da svojim očima prepozna onoga koji je prezreo kuću Izraelovu

a njega poslao k nama u smrt.” 6 Pozvaše Ahiora iz Ozijine kuće. Kako
dođe i vidje Holofernovu glavu u rukama jednog od članova narodnoga
zbora, sruši se na zemlju i onesvijesti. 7 Kada se osvijestio, baci se do
nogu Juditi, pokloni joj se i uskliknu: “Blagoslovljena da si u svakome
šatoru Judinu i u svakom narodu! Svatko će drhtati od straha kad čuje
tvoje ime! 8 A sada mi pripovjedi što si sve izvela ovih dana.” Judita
mu usred mnoštva pripovjedi sve što je učinila od onoga dana kad je
otišla pa do tada, do toga razgovora s njima. 9 Kad je završila kazivanje,
narod počne klicati od radosti: svim gradom odjeknuše radosni povici.
10 Tada Ahior, vidjevši što je sve učinio Bog Izraelov, povjerova čvrsto
u Boga te se dade obrezati i tako bi pribrojen narodu Izraelovu. 11 A
kad zarudje zora, objesiše Holofernovu glavu na zidine. Svaki pograbi
svoje oružje te jurnuše u odredima niz padine. 12 Kada ih Asirci ugledaše,
obavijestiše svoje zapovjednike. Ovi pođoše zapovjednicima, tisućnicima
i ostalim časnicima svojim. 13 Dođoše do Holofernova šatora pa kazaše
upravitelju njegovih dobara: “DÓe probudi našega gospodara. Oni su
se robovi usudili sići i napasti nas da zauvijek budu uništeni.” 14 Bagoa
uđe i pljesnu rukama pred šatorskim zastorom: mišljaše da Holoferno
spava s Juditom. 15 Ali kako se nitko ne odazva, razmaknu zastore, uđe
u ložnicu i nađe truplo bačeno na prag: glave nigdje, bijaše odnesena.
16 Kriknu iza glasa te plačući, jecajući i snažno zapomažući rastrga na sebi
haljine. 17 Uđe zatim u šator u kojem je boravila Judita i ne nađe je. Onda
otrča k narodu i povika: 18 “Ovi su robovi podmukli: jedna sama Hebrejka
osramotila je dom kralja Nabukodonozora. Evo Holoferna na zemlji, ali
glave na njemu nema.” 19 Kad zapovjednici vojske asirske čuše te riječi,
razderaše na sebi haljine, dušu im spopade silan strah, a taborom im se
prolomiše oštri krikovi i silna kuknjava.

15

1 I oni koji su se još nalazili u šatorima, kad su čuli što se dogodilo,
skameniše se. 2 Uhvati ih strava i strah te ne bijaše čovjeka koji bi ostao
uza svoga bližnjega, nego se svi bezglavo razbježaše po svim brdima i
ravnicama. 3 I oni koji se bijahu utaborili u brdovitom kraju oko Betulije
nagoše u bijeg. Tada se Izraelci sa svim svojim ratnicima baciše na
njih. 4 Ozija posla u Betomastaim, Bebe, Kobe, Kolu i na sve područje
Izraela skoroteče s porukom o onome što se dogodilo: neka svi nasrnu na
neprijatelje te ih unište. 5 Čim to doznaše, svi sinovi Izraelovi jednodušno
udariše na njih te su ih tukli sve do Hobe. Tako učiniše i oni koji
su pristigli iz Jeruzalema i sa svih brda, jer je i njima javljeno što se
dogodilo u neprijateljskom taboru. Žitelji Gileada i Galileje udariše zatim
s boka te su ih žestoko tukli sve dok ne umakoše u Damask i njegove
krajeve. 6 Ostali stanovnici Betulije nasrnuše na tabor Asiraca, oboriše
ga te nagrabiše bogat plijen. 7 Vrativši se s pokolja, sinovi Izraelovi
zagospodariše preostalim. I sela i gradići po brdima i ravnicama domogoše
se silna plijena; bijaše ga doista mnogo. 8 Veliki svećenik Joakim i
starješine sinova Izraelovih koji su živjeli u Jeruzalemu dođoše da se dive
dobročinstvu što ga Gospod učini Izraelu, da vide Juditu i da je pozdrave.
9 Kad uđoše u kuću njezinu, svi je jednodušno blagosloviše govoreći: “Ti
si slava Jeruzalema! Ti si najviši ponos Izraela! Ti si uzvišena dika roda
našega! 10 Rukom svojom sve si to učinila, Izraelu dobra pribavila, Bogu
samom time omiljela! Blagoslovljena da si na vječna vremena od Gospoda

Svevladara.” A sav narod reče: “Amen!” 11 Trideset je dana narod pljačkao
tabor. Juditi dadoše šator Holofernov, svu srebrninu, naslonjače, posuđe
i sav njegov namještaj. Ona uze sve to, natovari svoju mazgu, zatim
dade upregnuti svoja kola te ih napuni. 12 Sve su žene Izraelove trčale
da je vide, hvalile je i plesove izvodile u čast njezinu. Onda ona uze
bršljane u ruke i pokloni ih ženama koje su je pratile. 13 Zatim se ona
i njezine pratilice ovjenčaše maslinovim grančicama. Ona je stupala na
čelu naroda i predvodila žene u plesu; slijedili su je Izraelci naoružani,
okićeni vijencima i s hvalospjevom na usnama. 14 Usred sveg Izraela Judita
zapjeva ovu zahvalnicu, a sav je narod glasno prihvatio taj hvalospjev.

16

1 Judita zapjeva: “Slavite Boga moga s bubnjevima, Gospodinu pjevajte s
cimbalima, psalam i pohvalu izvijajte mu u čast, veličajte i zazivajte Ime
njegovo! 2 Jer Gospod Bog što dokončava ratove, da bi udario tabor svoj
usred naroda, izbavi me iz ruke progonitelja mojih. 3 Asur siđe s planina
sjevernih, dođe sa silnom vojskom svojom. Mnoštvo njihovo potoke zakrči,
konji njihovi bregove prekriše. 4 Kaza da će kraj moj zapaliti, moje mladiće
mačem isjeći, o tlo razmrskati moju dojenčad, kao plijen moju djecu uzeti,
ugrabiti moje djevice. 5 Gospod Svevladar svlada ih rukom žene jedne!
6 Nisu im mladići silnika slomili, Titanovi sinovi nisu ga oborili, divovi
silni nisu ga napali, nego Judita, kći Merarijeva, ljepotom svoga lica njega
uništi! 7 Ona svuče udovičke haljine, da bi Izraelce ugnjetene podigla,
namaza lice mašću mirisnom, 8 na kose prevjes stavi, lanene halje uze da
ga opčini. 9 Sandala njemu oko zatravi, ljepota njena dušu mu zarobi, mač
mu kroza šiju prođe. 10 Perzijce njena hrabrost osupnu, a Medijce smionost
zaprepasti. 11 Tad viknuše ponizni moji, a oni se prepadoše, nemoćni moji,
a oni se prestraviše; podigoše glas, a oni u bijeg nagoše! 12 Djevojčica
sasjekoše ih sinovi, pobiše ih kao sinove odmetnika, u boju Boga moga
pogiboše. 13 Bogu svom pjevat ću pjesmu novu. Velik si i slavan, Gospode!
U sili divan i nepobjediv! 14 Sva stvorenja tvoja tebi neka služe, jer ti
samo reče, i postadoše; posla duh svoj, i on ih oblikova. I glasu tvome
nitko ne odolje. 15 Planine će se iz temelja s vodama potresti, hridi će se
pred tobom kao od voska istopiti, ali prema onima koji te se boje ti ćeš
i tada milostiv biti. 16 Neznatna ti je svaka žrtva na ugodan miris, još
neznatnija pretilina paljenice, ali tko se boji Gospoda - velik je zauvijek.
17 Jao narodima koji ustanu na narod moj! Bog Svevladar kaznit će ih na
dan Suda: poslat će oganj i crve u meso njihovo, a oni će u boli jaukati
zauvijek.” 18 Kada dođoše u Jeruzalem, pokloniše se Bogu, a pošto se narod
očisti, prinesoše paljenice, dragovoljne prinose i darove. 19 Judita posveti
kao “herem” sve Holofernove predmete koje joj puk bijaše predao i svilene
tkanine koje bijaše uzela s postelje njegove. 20 Narod se veselio tri mjeseca
u Jeruzalemu pred Svetištem i Judita je ostala s njima. 21 A nakon tih dana
svaki se vrati na svoju baštinu. Judita se povuče u Betuliju i osta na svom
posjedu. I svega vijeka svojega bila je slavna na svoj zemlji. 22 Mnogi su
je prosili, ali ona ne upozna ni jednoga čovjeka u sve dane života svojega
otkad joj umrije muž Manaše i bi pridružen narodu svome. 23 Starjela je
i u domu muža svojega postigla dob od sto i pet godina. Sluškinji svojoj
dala je slobodu. Umrije u Betuliji. Pokopaše je u pećini Manašea, muža
njezina. 24 Dom Izraelov oplakivaše je sedam dana. Prije smrti razdijelila
je svoja dobra rođacima svojim i rođacima muža svojega Manašea. 25 U

Juditino vrijeme, a i mnogo poslije smrti njezine, ne bijaše nikoga tko bi zadavao strah sinovima Izraelovim.

Estera

1 (a) Druge godine kraljevanja Ahasvera Velikoga, na prvi dan Nisana,
Mordokaj, sin Jaira, sina Šimejeva, sina Kišova, iz Benjaminova plemena,
usni san. (b) Mordokaj je bio Židov koji je živio u gradu Suzi, ugledan
čovjek, činovnik na kraljevu dvoru; (c) bio je jedan od onih zarobljenika
što ih je Nabukodonozor, babilonski kralj, protjerao iz Jeruzalema zajedno
s Jekonijom, judejskim kraljem. (d) Ovo je njegov san. Evo: krikovi i buka,
grmljavina i potres; pometenost na zemlji. (e) Zatim: dva golema zmaja,
oba spremna za borbu, brekću snažno. (f) Na to brektanje svaki se narod
pripremi za vojnu kako bi se borio protiv naroda pravednih. (g) Bio je dan
mraka i tame, jada i pečali, čemera i velike pometenosti na zemlji. (h) Sav
narod pravednih, smućen od straha pred vlastitim nesrećama, spremi se
na propast i zavapi k Bogu. (i) Od toga njihova vapaja neki malen izvor
poraste u golemu rijeku, obilatu vodom. (k) Ogranu svjetlo i sunce te se
poniženi uzvisiše i proždriješe moćne. (l) Mordokaj, koji je usnio taj san i
nazrijevao što Bog kani učiniti, pošto se probudi, zadrža to u srcu trudeći
se do noći da svakoj pojedinosti dokuči značenje. (m) Mordokaj je mirno
boravio u kraljevskoj palači s Gabatom i Tarom, dvojicom kraljevih eunuha
koja su čuvala dvor. (n) Slušao je njihove razgovore. I proniknuv jednom
njihove osnove, otkri da su se spremali podići ruke na kralja Ahasvera,
pa ih prokaza kralju. (o) A kralj podvrgnu ispitivanju oba eunuha, koji,
pošto su priznali, bijahu usmrćeni. (p) Kralj odredi da se zapišu ti događaji
da bi se sačuvao spomen na njih, a opisa ih i Mordokaj. (q) Kralj zbog
toga imenova Mordokaja dostojanstvenikom u kraljevskoj palači i obdari
ga poklonima. (a) Ali Haman Hamdatin, Agađanin, koji bijaše u časti
kod kralja, nastojaše da naudi Mordokaju i njegovu narodu zbog dvaju
kraljevih eunuha. (1) Bilo je u vrijeme Ahasvera, onoga Ahasvera koji
je vladao nad sto dvadeset i sedam pokrajina od Indije do Etiopije. 2 U
to vrijeme, dok je kralj Ahasver sjedio na prijestolju svoga kraljevstva u
tvrđavi grada Suze, 3 treće godine svoga kraljevanja, priredi on gozbu za
sve svoje knezove i službenike. Našli su se tako pred njim zapovjednici
perzijske i medijske vojske, odličnici i pokrajinski upravitelji. 4 Punih
sto i osamdeset dana pokazivaše on bogatstvo i slavu kraljevstva svoga
i veličanstveni sjaj veličine svoje. 5 Kad je prošlo to vrijeme, priredi kralj
u vrtnom trijemu svoje palače sedmodnevnu gozbu za sav narod koji se
nalazio u tvrđavi grada Suze, od najvišega pa do najnižega. 6 Zavjese
od najfinijeg lana, vune, ljubičasta skrleta bile su pričvršćene vrpcama
od beza i crvena grimiza o srebrne prstenove na stupovima od bijela
mramora. Na podu od zelenog i bijelog mramora, sedefa i skupocjenog
kamenja, nalazile se postelje od srebra i zlata. 7 Za piće su služili zlatni
pehari, sve jedan drugačiji od drugoga, a vina je bilo kraljevski obilno,
kako i dolikuje kraljevskoj moći. 8 Pilo se po nekom pravilu, ali ne prisilno,
jer je kralj bio naredio svim nadzirateljima svoga dvora da sa svakim
postupaju prema njegovoj želji. 9 I kraljica Vašti priredi gozbu za žene
u kraljevskoj palači kralja Ahasvera. 10 Sedmoga dana, kad srce kraljevo
bijaše veselo od vina, naredi Mehumanu, Bizeti, Harboni, Bigti, Abagti,
Zetaru i Karkasu, sedmorici eunuha koji su mu služili, 11 da dovedu preda

nj kraljicu Vašti s kraljevskom krunom, da bi pokazao narodu i knezovima
ljepotu njezinu. Ona je uistinu bila privlačna. 12 Ali se kraljica Vašti ne
htjede odazvati kraljevu pozivu što joj ga prenesoše dvorani. Kralj se tada
veoma razbjesni i njegova se srdžba rasplamsa. 13 Onda zapita mudrace
koji poznaju vremena. Jer svaki se kraljev posao tako proučavao među
onima koji su poznavali zakone i pravo. 14 Najbliži su mu bili Karsena,
Šetar, Admata, Taršiš, Mares, Marsena i Memukan, sedam knezova Perzije
i Medije. Oni su smjeli gledati kraljevo lice i zauzimali su najistaknutija
mjesta u kraljevstvu. 15 Upita ih: “Što treba prema zakonu poduzeti protiv
kraljice Vašti, koja se nije pokorila zapovijedi kralja Ahasvera koju su joj
saopćili dvorani?” 16 Memukan tada odgovori pred kraljem i knezovima:
“Kraljica je Vašti skrivila ne samo kralju nego i svim poglavarima i svem
narodu koji prebiva u svim pokrajinama kralja Ahasvera. 17 Jer će za
držanje kraljičino doznati sve žene pa će prezirati svoje muževe govoreći:
'Kralj je Ahasver naredio da dovedu preda nj kraljicu Vašti, ali ona ne
htjede doći.' 18 I žene će knezova perzijskih i medijskih, pošto doznaju za
kraljičino ponašanje, još danas pripovijedati svim poglavarima kraljevim,
pa će biti prkosa i prezira u izobilju. 19 Stoga, svidi li se kralju, neka se
objavi kraljevska naredba i umetne među zakone Perzije i Medije, tako da
se više ne može opozvati, da se Vašti ne smije više pojaviti pred kraljem
Ahasverom, a kralj neka preda kraljevsku čast drugoj ženi, boljoj od nje.
20 Kad se ta naredba koju će kralj učiniti pročuje po svem kraljevstvu,
koje je zaista veliko, sve će žene iskazivati poštovanje svojim muževima,
od najvišega pa do najnižega.” 21 Riječ se svidje i kralju i njegovim
knezovima. Stoga on učini kako mu je savjetovao Memukan. 22 Uputi
pisma u sve kraljevske pokrajine, svakoj pokrajini pismom kojim se ona
služila, a svakom narodu njegovim jezikom, da svaki muž bude gospodar
u svojoj kući.

2

1 Poslije tih događaja, kako mu se utiša gnjev, kralj Ahasver sjeti se
Vaštije, onoga što je ona učinila i što je bilo odlučeno protiv nje. 2 Rekoše
tada momci što služahu kralja: “Neka se potraže za kralja mlade djevojke,
djevice lijepa izgleda. 3 Kralj neka odredi u svim pokrajinama svojega
kraljevstva povjerenike da mu sakupe sve djevice pristala izgleda u tvrđavi
grada Suze, u haremu, pod upravom Hegeja, kraljeva eunuha, čuvara
žena. On će se pobrinuti za njihovu njegu. 4 Ona djevojka koja se najviše
svidi očima kraljevim neka kraljuje umjesto Vaštije.” Bijaše to po volji
kralju, i on tako uradi. 5 U tvrđavi grada Suze bio je neki Židov koji se zvao
Mordokaj, sin Jaira, sina Šimeja, sina Kišova, iz plemena Benjaminova.
6 On je bio protjeran iz Jeruzalema među prognanicima koje je babilonski
kralj Nabukodonozor odveo zajedno s judejskim kraljem Jekonijom. 7 On je
odgajao Hadasu, to jest Esteru, kćerku strica svoga, jer ona ne imađaše ni
oca ni majke. Djevojka je bila pristala i lijepa izgleda. Poslije smrti njezina
oca i njezine majke Mordokaj je uze k sebi kao kćerku. 8 Kako se začu
za kraljevu riječ i njegovu naredbu, mnogo se djevojaka sabra u tvrđavi
grada Suze pod Hegejevim nadzorom. Tako dovedoše i Esteru u kraljevu
palaču, pod nadzor Hegeja, čuvara žena. 9 Djevojka se svidje njegovim
očima, steče ona njegovu naklonost i on se pobrinu za njezino uljepšavanje
i uzdržavanje. Uz to joj dade sedam najvrednijih ropkinja kraljevskog
dvora i premjesti je, skupa s djevojkama, u najudobnije prostorije harema.

10 Estera ne spomenu ni naroda ni obitelji kojoj je pripadala, jer joj
Mordokaj bijaše zabranio da to učini. 11 Svakoga je dana Mordokaj šetao
pred dvorištem harema da bi doznao kako se Estera osjeća i kako se prema
njoj odnose. 12 Svaka je djevojka morala ući kralju kad je na nju, prema
uredbi za žene, došao red, to jest nakon dvanaest mjeseci. Jer tada se
završavalo razdoblje njihova uljepšavanja: šest mjeseci uljem iz mirne, a
šest mjeseci balzamom i ostalim pomastima za žensku njegu. 13 Pa kad
bi djevojka ulazila kralju, bilo joj je dopušteno da sa sobom iz harema u
kraljevsku palaču ponese sve što bi zatražila. 14 Ona bi ulazila uvečer,
a ujutro bi se vraćala u drugi harem, pod nadzorom Šaašgaza, kraljeva
eunuha, čuvara priležnica. Više se ne bi vraćala kralju, osim ako bi je
posebno zaželio i dozvao je k sebi poimence. 15 Kada dođe red na Esteru,
kćerku Abihajla, koji je bio stric Mordokaja koji ju je bio pokćerio, da uđe
kralju, ona ne zatraži ništa osim onoga što joj bijaše rekao Hegej, kraljev
eunuh, čuvar žena. Ipak je pobuđivala udivljenje svih koji su je gledali.
16 Esteru, dakle, uvedoše kralju Ahasveru, u njegovu kraljevsku palaču, u
desetom mjesecu, mjesecu Tebetu, sedme godine njegova vladanja. 17 Kralj
zavolje Esteru više od svih drugih žena; više nego sve ostale djevice ona
mu omilje i predobi ona njegovu naklonost. I položi on na njezinu glavu
kraljevsku krunu, pa mjesto Vaštije ona posta kraljicom. 18 Nakon toga
priredi kralj u čast Estere veliku gozbu za svoje knezove i službenike;
svim pokrajinama odredi odmor i razda darove kraljevski darežljivo.
19 Kad su drugi put djevojke bile sakupljene, Mordokaj sjeđaše na vratima
kraljevim. 20 Estera ne oda ni naroda ni obitelji iz koje je potjecala, kao
što joj Mordokaj bijaše naredio. Estera se i dalje držala svih Mordokajevih
uputa kao kad se nalazila pod njegovim skrbništvom. 21 U ono vrijeme
kad je Mordokaj sjedio na vratima kraljevim, Bigtan i Tereš, dva kraljeva
dvoranina, čuvari praga, planuše gnjevom i počeše snovati da podignu
ruku na kralja Ahasvera. 22 Za tu njihovu namjeru sazna Mordokaj. On je
dojavi kraljici Esteri, a Estera je u Mordokajevo ime saopći kralju. 23 Sve
se izvidje i otkri se zavjera, pa obojica budu obješena o stup. To se pred
kraljem zapisa u knjizi Ljetopisa.

3

1 Poslije tih događaja kralj Ahasver promaknu Hamana, Hamdatina
sina, Agađanina: uzvisi ga i njegovo prijestolje postavi iznad svih ostalih
dostojanstvenika koji su bili s njim. 2 Svi službenici kraljevi koji su se
nalazili na kraljevim vratima prigibali bi koljena i padali ničice pred
Hamanom, jer je tako zapovjedio kralj. Ali Mordokaj ne bi prignuo koljeno
niti bi pao ničice. 3 Službenici kraljevi koji su se nalazili na vratima
kraljevim rekoše Mordokaju: “Zašto prestupaš kraljevu zapovijed?” 4 Iako
su mu oni to ponavljali svaki dan, on ih ne posluša. Onda oni to dojaviše
Hamanu, da vide vrijedi li Mordokajevo opravdanje. Jer im bijaše rekao
da je Židov. 5 Kad Haman utvrdi da Mordokaj niti prigiba koljeno niti pada
ničice pred njim, jako se razljuti. 6 A kad dozna kojemu narodu pripada,
učini mu se premalo podići ruke na samog Mordokaja nego naumi s njim
pobiti i sve Židove koji su živjeli u svem kraljevstvu Ahasverovu. 7 U
prvom mjesecu, to jest u mjesecu Nisanu, dvanaeste godine Ahasverova
kraljevanja u nazočnosti Hamana baciše “Pur”, to jest ždrijeb, da utvrde
dan i mjesec. Ždrijeb pade na trinaesti dan dvanaestoga mjeseca, to jest
na mjeseca Adara. 8 I Haman kaza kralju Ahasveru: “U svim pokrajinama

tvoga kraljevstva ima jedan narod razasut među drugim narodima i od
njih odvojen. Njegovi su zakoni drugačiji od zakona u svih ostalih naroda.
Oni se ne drže kraljevskih odredaba. Kralj ih zato ne smije pustiti na
miru. 9 Ako je kralju po volji, neka se raspiše da se oni zatru; a ja ću
izbrojiti deset tisuća srebrnih talenata na ruke povjerenika da ih pohrane
u kraljevsku riznicu." 10 Nakon toga kralj skinu pečatni prsten s ruke i
preda ga Hamanu, sinu Hamdatinu, Agađaninu, neprijatelju Židova, 11 i
kaza mu: "Neka ti bude novac i narod, pa učini s njim što bude dobro u
tvojim očima." 12 Trinaestoga dana prvoga mjeseca bijahu sazvani kraljevi
pisari, pa o onome što je naložio Haman sastaviše pisma i upraviše ih
kraljevskim namjesnicima, upraviteljima što stajahu na čelu pojedinih
pokrajina, knezovima svakoga pojedinog naroda, svakoj pokrajini njezinim
pismom i svakom narodu njegovim jezikom. Pisma su napisana u kraljevo
ime i na njima je udaren kraljev pečat. 13 Po skorotečama razaslane su
svim kraljevim pokrajinama poslanice da se svi Židovi, od dječaka do
staraca, djeca i žene unište, pobiju, zatru, a njihova dobra da se zaplijene
u jednom jedinom danu, i to trinaestog dana dvanaestog mjeseca, mjeseca
Adara. (a) Ovo je prijepis poslanice: "Veliki kralj Ahasver upraviteljima
sto dvadeset i sedam pokrajina od Indije do Etiopije i njima podložnim
mjesnim glavarima ovako piše: (b) Budući da imam vlast nad mnogim
narodima i gospodstvo nad svim svijetom, odlučih, ne zanesen ohološću
moći nego u želji da uvijek blago i čovječno vladam, dati podanicima
spokojan život i pružiti kraljevstvu blagostanje i slobodu kretanja po
njemu te učvrstiti mir za kojim svi ljudi žude. (c) Pošto sam zapitao
savjetnike kako bi se moglo to ostvariti, Haman, koji se među nama
izdvaja razboritošću i koji se ističe prokušanom odanošću i ustrajnom
vjernošću i zauzima drugo mjesto u kraljevstvu, (d) prokazao je da se
među ostale narode svijeta zavukao jedan neprijateljski narod, svojim
zakonima protivan svim pucima, narod koji vječno prezire kraljeve odluke
tako te se ne može učvrstiti zajedničko carstvo kojim inače besprijekorno
upravljamo. (e) Ustanovili smo dakle da je samo taj narod neprekidno
u sukobu sa svim ljudima, da se ističe načinom života što odstupa od
zakona, da zbog neslaganja s našim naumima počinja najgora nedjela tako
te se kraljevstvo ne može učvrstiti. (f) Stoga naređujemo da se, zajedno
sa ženama i djecom, neprijateljskim mačevima bez ikakva sažaljenja i
milosrđa potpuno iskorijene oni koji vam budu naznačeni u pismima
Hamana, upravitelja javnih poslova i našega drugog oca, i to četrnaestoga
dana dvanaestoga mjeseca, Adara, tekuće godine. (a) Tako će se, pošto
nekadašnji i današnji neprijatelji u jednom danu budu silovito strovaljeni
u Podzemlje, ubuduće za sva vremena naši poslovi moći odvijati postojano
i nesmetano." 14 Sadržaj ove naredbe, koja je imala postati zakonom u
svakoj pokrajini, bio je objavljen svim narodima da bi bili spremni za
taj dan. 15 Skoroteče žurno potekoše s kraljevskom naredbom. Zakon bi
objavljen i u tvrđavi Suze, pa dok su kralj i Haman sjedili i častili se, grad
je Suza bio uznemiren.

4

1 Mordokaj doznade za sve što se dogodilo: razdera na sebi haljine,
navuče kostrijet, posu se pepelom i prođe posred grada kukajući glasno
i gorko. 2 Dođe samo do kraljevih vrata, jer s onom kostrijeti na sebi ne
mogaše kroz njih proći. 3 U svakoj je pokrajini, svuda gdje se doznala

kraljeva riječ i njegov proglas, među Židovima zavladala žalost: postili
su, plakali i jadikovali. Mnogima od njih kostrijet i pepeo posta ležaj.
4 Esterine djevojke i njezini eunusi dođoše da je o tome obavijeste. Kraljica
se veoma uznemiri. Posla Mordokaju haljine da bi ih obukao a skinuo
sa sebe kostrijet, ali on to odbi. 5 Nato Estera pozva Hataka, jednog od
kraljevih eunuha koji joj je bio određen za službu, pa ga posla k Mordokaju
da dozna od njega što se dogodilo i zbog čega je takav. 6 Hatak ode do
Mordokaja na gradski trg, pred vrata kraljeva. 7 Mordokaj mu pripovjedi
što mu se dogodilo i podrobno ga obavijesti o novcu koji je Haman obećao
položiti u kraljevu riznicu da bi mogao uništiti Židove. 8 Dade mu i prijepis
naredbe o njihovu zatoru, koja je objavljena u Suzi, da je pokaže Esteri te
da joj javi i naloži neka ide kralju: neka ga moli za milost i posreduje kod
njega za svoj narod. (a) "Sjeti se dana siromaštva svoga kad sam te hranio
rukom svojom, jer se Haman, drugi čovjek kraljevstva, dogovorio s kraljem
da nas usmrti. (b) Zazivaj Boga, govori kralju za nas i oslobodi nas od smrti."
9 Hatak se vrati i donese Esteri Mordokajevu poruku. 10 Estera odvrati
Hataku i naredi mu da saopći Mordokaju: 11 "Svi službenici kraljevi i narod
kraljevih pokrajina znaju kako svakoga onoga, bio on muškarac ili žena,
koji nepozvan uđe kralju u unutrašnje predvorje čeka jedan jedini zakon:
smrtna kazna, osim ako kralj ne pruži takvome svoje zlatno žezlo i poštedi
mu život. A ja već trideset dana nisam bila pozvana kralju." 12 Mordokaju
bjehu saopćene Esterine riječi, 13 pa on poruči Esteri: "Nemoj misliti da
ćeš se zato što se nalaziš u kraljevoj palači spasiti jedina od svih Židova:
14 jer budeš li u ovoj prilici šutjela, doći će Židovima pomoć i spas s druge
strane, a ti ćeš s kućom svoga oca propasti. Tko zna nisi li se baš i popela
do kraljevske časti zbog časa kao što je ovaj?" 15 Estera i opet poruči
Mordokaju: 16 "Hajde, sakupi sve Židove koji se nalaze u Suzi. Postite za
me: tri dana i tri noći ne jedite niti pijte. I ja ću tako postiti sa svojim
djevojkama. Tako pripremljena ući ću kralju i unatoč zakonu, pa treba li
da poginem, poginut ću." 17 Mordokaj se onda povuče i učini što mu je
naredila Estera. (a) I sjetivši se svih djela koje je Gospod izveo, pomoli se
Gospodu i kaza: (b) "Gospode, Gospode, kralju koji vladaš nad svime, sve
je u tvojoj vlasti i nema toga koji bi se mogao suprotstaviti tvojoj volji da
spasiš Izraela! (c) Ti si stvorio nebo i zemlju i sve što je divljenja vrijedno
pod nebom. Gospodar si svega i nema toga koji se može tebi oprijeti,
Gospodine! (d) Tebi je sve poznato; ti znaš, Gospodine: nisam pao ničice
pred bahatog Hamana, ali ne iz drskosti, ni iz oholosti, ni iz častoljublja. Ti
znaš da bih za spas Izraela bio voljan i tabane njegove cjelivati. (e) To sam
učinio zato da ne metnem čast koja se iskazuje čovjeku iznad one koja se
iskazuje Bogu. Neću pasti ničice ni pred kim, nego samo pred tobom, moj
Gospodine, i to ne činim iz oholosti. (f) Sada, Gospodine, Bože, kralju, Bože
Abrahamov, poštedi narod svoj, jer gledaju samo kako bi nas istrijebili:
žele uništiti ono što je od početka bila tvoja baština. (g) Nemoj zanemariti
posjed svoj koji si oslobodio iz egipatske zemlje! (17 h) Poslušaj molitvu
moju, budi milostiv nasljedstvu svome i u veselje prometni plač naš, da
bismo, ostavši živi, mogli hvalospjevima slaviti ime tvoje i nemoj dopustiti
da iščeznu usta onih koji te hvale, o Gospode!" (17i) I sav je Izrael vapio
svom snagom svojom, jer je smrt bila pred očima njihovim. (17k) I kraljica se
Estera, obuzeta smrtnom tjeskobom, uteče Gospodinu; pošto svuče sa sebe
sjajne haljine, navuče odjeću tjeskobe i žalosti, te umjesto skupocjenim

mirisima posu glavu pepelom i prahom. I ponizi veoma tijelo svoje postom, a svako mjesto na kojem se u znak veselja znala ukrašavati posu uvojcima svoje kose, pomoli se Bogu Izraelovu i kaza: (17l) "Gospodine moj, kralju naš, ti si jedini! Dođi u pomoć meni koja sam sama, kojoj nema druge pomoći do tebe, jer opasnost je moja u ruci mojoj. (17m) Ja sam od svoga djetinjstva slušala u obiteljskom rodu da si ti, Gospode, izabrao Izraela među svim drugim narodima: naše očeve među svim njihovim precima u svoju trajnu baštinu i da si za njih učinio sve što si im obećao. (17n) Ali smo sad sagriješili pred tobom i ti si nas predao u ruke neprijatelja naših jer smo iskazivali počast bogovima njihovim. Pravedan si, Gospodine! (17o) I sad oni, nezadovoljni već gorčinom sužanjstva našega, staviše ruke svoje u ruke kumira svojih da će poništiti odredbu usta tvojih, uništiti baštinu tvoju, začepiti usta onima koji te hvale i utrnuti slavu doma tvoga i žrtvenika tvoga, (17p) a otvoriti usta naroda da hvale njihove isprazne kumire i dive se jednom kralju od mesa. (17q) Nemoj predati, Gospode, žezlo svoje onima koji ne postoje. Neka se ne smiju propasti našoj, nego okreni naum njihov na njihove glave i primjerno kazni onoga koji je počeo bjesniti protiv nas. (17r) Sjeti se, Gospode! Objavi se u vrijeme naših jada i ohrabri me, o kralju bogova i vladaru svakoga gospodstva! (17s) Metni u moja usta primjerenu riječ pred lavom, a njegovo srce zadahni mržnjom na neprijatelja našega; da zatre njega i njegove sumišljenike. (17t) A nas oslobodi rukom svojom i dođi u pomoć meni koja sam sama i nemam nego tebe, o Gospode! (17u) Sve ti je poznato pa znaš da mrzim slavu opakih i da mi je odvratna postelja neobrezanih i svakoga tuđinca. (17w) Znaš tjeskobu moju, jer ja se gnušam nad znamenjem moga visočanstva koje se nalazi na glavi mojoj. U dane kad se s njime pojavim grstim se nad njim kao nad dronjkom mjesečnog pranja i ne nosim ga onih dana koji pripadaju samo meni. (17x) Sluškinja tvoja nije nikada jela sa stola Hamanova, nisam nikada počastila kraljevsku gozbu, niti sam pila vino ljevanica. (17y) I od dana uzdignuća svoga do danas sluškinja tvoja nije se poveselila osim u tebi, Gospode, Bože Abrahamov. (17z) Bože, nadasve moćni, uslišaj glas beznadnih i izbavi nas iz ruku opakih, a oslobodi i mene od moga straha!"

5

1 Trećega dana, pošto presta moliti, svuče molitvene haljine i zaodjenu se slavom svojom. (1a) Tako čarobna zazva Boga Svevida i Spasitelja. Onda uze dvije sluškinje. Na jednu se gotovo nježno naslanjala, a druga ju je slijedila i pridržavala njezinu odjeću. (1b) Blistala je od vrhunske ljepote, lice joj bijaše veselo, kao rastvoreno ljubavi, a srce sapeto od straha. (1c) Kroza sva je vrata ušla pred kralja. On je sjedio na svom kraljevskom prijestolju, zaogrnut svim ukrasom veličanstva svoga, sav u zlatu i dragom kamenju, ulijevao je veliko strahopoštovanje. (1d) Podigavši svoje lice, sjajem ozaren, pogleda krajnje ljutit. Kraljici pozli. Od slabosti problijedje i klonu na glavu sluškinje što je pred njom išla. (1e) Tada Bog sklonu kraljevu dušu na blagost. Zabrinut, kralj skoči sa svoga prijestolja i uze je u naručje dok ne dođe k sebi. Hrabrio ju je utješnim riječima i upitao: (1f) "Što je, Estero? Ja sam tvoj brat! Ne boj se, nećeš umrijeti - naša je uredba za obične ljude. Priđi!" 2 I podigavši zlatno žezlo, postavi ga na vrat Esteri, zagrli je i reče: "Govori mi!" (2a) Ona mu reče: "Spazih te, gospodaru, kao anđela Božjega, pa mi se uznemiri srce od straha pred

sjajem tvojim. Jer si, gospodaru, divan i lice ti je puno dražesti.” (2b) Dok je
još govorila, klonu od iznemoglosti. Kralj se uznemiri, a sva ju je posluga
njegova hrabrila. 3 Kralj joj reče: “Što je tebi, kraljice Estero? Što želiš?
Bila to i polovica kraljevstva, dobit ćeš je!” 4 Estera odgovori: “Neka kralj,
ako mu je drago, dođe s Hamanom na gozbu koju sam danas priredila.”
5 Kralj odvrati: “Obavijestite odmah Hamana da bi se izvršila Esterina
želja.” Kralj dakle dođe s Hamanom na gozbu koju je Estera priredila.
6 Dok su pili vino, kralj kaza Esteri: “Što god zatražiš, dobit ćeš. Što
god zaželiš, bila to i polovica kraljevstva, bit će ti!” 7 Estera odgovori:
“Molba mi je i želja, 8 ako sam našla milost u očima kraljevim i ako se
kralju svidi dati mi što molim i učiniti što želim, da kralj ponovo dođe s
Hamanom na gozbu koju ću sutra pripremiti za njih i tad ću postupiti po
riječi kraljevoj.” 9 Toga dana Haman iziđe sretan i zadovoljna srca, ali se
rasrdi jako na Mordokaja kad vidje da na vratima kraljevim nije ustao ni
maknuo se pred njim. 10 Haman se ipak svlada. Ode kući i posla po svoje
prijatelje i po ženu Zarešu. 11 Pripovijedao im je o sjaju svoga bogatstva, o
mnoštvu svojih sinova i o svemu onome čime ga je kralj uzveličao i čime
ga je uzdignuo nad sve svoje knezove i službenike. 12 Haman još dometnu:
“I kraljica Estera nije uz kralja pozvala nikoga osim mene na gozbu koju
je priredila. I sutra sam samo ja uz kralja njezin uzvanik. 13 Ali me sve
to ne može učiniti sretnim dokle god gledam Židova Mordokaja kako sjedi
na vratima kraljevim.” 14 Reče mu Zareša, žena njegova, i svi prijatelji
njegovi: “Podigni vješala visoka pedeset lakata. Sutra ujutro zatraži od
kralja neka na njih objese Mordokaja. Poslije toga idi sretan s kraljem na
gozbu.” Savjet se Hamanu učini dobar, pa on naredi da se podignu vješala.

6

1 Te noći kralj ne mogaše usnuti. Zato naredi da mu donesu i čitaju knjigu
znamenitih događaja, Ljetopise. 2 Tu se nađe zapisano kako je Mordokaj
prokazao Bigtanu i Tereša, dva dvoranina kraljeva, čuvare praga, koji su
se spremali da podignu ruke na kralja Ahasvera. 3 Kralj upita: “Kakva je
čast i kakvo je odlikovanje zapalo Mordokaja za sve to?” Kraljeve sluge,
dvorani koji ga slušahu, odgovoriše: “Ništa nije učinjeno za nj.” 4 Kralj
onda zapita: “Tko je u predvorju?” A to u vanjsko predvorje kraljevske
palače bijaše stigao Haman da traži od kralja neka objese Mordokaja na
vješalima koja su već bila podignuta za nj. 5 Službenici kraljevi odgovoriše:
“Eno se u predvorju nalazi Haman.” “Neka uđe!” - naredi kralj. 6 Kako
Haman uđe, kralj ga upita: “Što treba učiniti čovjeku koga kralj hoće da
počasti?” Haman reče u sebi: “Koga ako ne mene kralj želi počastiti?”
7 Zato odgovori kralju: “Za čovjeka koga kralj želi počastiti 8 treba donijeti
kraljevske haljine koje kralj sam oblači i dovesti konja kojega kralj jaše
i položiti mu na glavu kraljevsku krunu. 9 Haljine i konja neka kralj
preda jednome od najuglednijih kneževa kraljevih da bi taj obukao onoga
koga kralj želi počastiti i na konju ga odveo na gradski trg uzvikujući
pred njim: 'Tako biva onome koga kralj hoće da počasti!'” 10 Kralj nato
naredi Hamanu: “Uzmi odmah haljine i konja, kako si rekao, pa učini
tako Mordokaju Židovu koji sjedi na kraljevim vratima i ne propusti ništa
od onoga što si rekao!” 11 Haman uze haljine i konja: obuče u haljine
Mordokaja i provede ga na konju po trgu grada vičući pred njim: “Tako
biva onome koga kralj hoće da počasti!” 12 Malo zatim Mordokaj se vrati

k vratima kraljevim, a Haman, tužan i zastrte glave, ode žurno kući 13 te
ispriča Zareši, ženi svojoj, i svima prijateljima svojim što se dogodilo.
Njegovi mu savjetnici i žena Zareša rekoše: "Ako Mordokaj, pred kojim
si počeo posrtati, pripada židovskom rodu, nećeš ga nadjačati, nego će te
on zacijelo oboriti." 14 Još su o tom razgovarali, kad eto kraljevih dvorana.
Došli su tražiti Hamana da ga žurno odvedu na gozbu koju je priredila
Estera.

7

1 Kralj i Haman dođoše na gozbu kraljici Esteri. 2 I toga drugoga dana,
dok se pilo vino, reče kralj Esteri: "Koja ti je molba, kraljice Estero? Bit
će ti udovoljena! Koja je tvoja želja? Ako je i pola kraljevstva, bit će ti!"
3 Kraljica Estera odgovori: "Ako sam, kralju, našla milost u tvojim očima i
ako ti je s voljom, neka mi se u ime molbe pokloni život, a u ime želje moj
narod! 4 Jer smo ja i narod moj predani za zator, klanje, uništenje. Da smo
predani u roblje, šutjela bih jer nevolja ne bi bila štetna po kralja." 5 Ali
kralj Ahasver upade kraljici Esteri u riječ pa je upita: "Tko je taj? Gdje je
taj koji je namislio takvo što učiniti?" Estera tada odgovori: "Progonitelj i
neprijatelj jest Haman, ovaj zlikovac!" 6 Haman se zaprepasti pred kraljem
i kraljicom. 7 Kralj, gnjevan, ostavi vino te ode u vrt palače. Haman osta
uz kraljicu da je moli za svoj život, jer je uvidio da je njegova nesreća pred
kraljem gotova. 8 Kralj se vrati iz vrta u dvoranu gdje se pilo vino. Dotle
Haman bijaše pao na počivaljku na kojoj se nalazila Estera. "Pokušavaš
još i nasilje nad kraljicom, i to u mome vlastitom domu?" - povika kralj.
Tek što su te riječi izletjele iz kraljevih usta, pokriše lice Hamanu. 9 Tada
kaza Harbona, jedan od dvorana koji su stajali u službi kraljevoj: "Eno i
vješala što ih je Haman pripravio za Mordokaja koji je govorio u korist
kraljevu. Nalaze se kraj Hamanove kuće i visoka su pedeset lakata." Kralj
zapovjedi: "Objesite ga na njih!" 10 Hamana objesiše na vješala koja bijaše
pripravio Mordokaju, i kraljeva se srdžba utiša.

8

1 Onoga istog dana kralj Ahasver preda kraljici Esteri kuću Hamana,
progonitelja Židova, a Mordokaj je stupio pred kraljevo lice, jer je Estera
objasnila kralju što joj je on. 2 Kralj skinu pečatni prsten, koji je već bio
oduzeo Hamanu, i dade ga Mordokaju, a Estera postavi Mordokaja nad
Hamanovom kućom. 3 Estera tada ponovo progovori kralju. Baci mu
se pred noge; rasplaka se i najvruće ga zamoli da osujeti zlo Hamana
Agađanina i naum opaki što ga bijaše zasnovao protiv Židova. 4 Kralj
pruži prema Esteri zlatno žezlo. Estera se diže, stade pred kraljem 5 i
reče: "Ako je kralju po volji, ako sam našla milost pred licem njegovim,
ako je kralju pravo te ako sam mila u njegovim očima, neka pismeno
opozove sve što napisa Haman, sin Hamdatin, Agađanin, u opakoj nakani
da se pobiju Židovi koji se nalaze u svim pokrajinama kraljevstva. 6 TÓa
kako bih ja mogla gledati nesreću koja bi pogodila moj narod? Kako bih
mogla gledati zator roda svoga?" 7 Kralj Ahasver odgovori kraljici Esteri
i Mordokaju Židovu: "Eto, poklonio sam Esteri kuću Hamanovu, a njega
sam dao objesiti jer je bio digao svoju ruku na Židove, 8 a vi u ime kraljevo
napišite o Židovima što vam se sviđa i zapečatite kraljevim prstenom. Jer
neopoziv je proglas koji je u kraljevo ime napisan te kraljevim pečatom
zapečaćen." 9 Tada, dvadeset i trećeg dana trećega mjeseca, to jest mjeseca

Sivana, budu sazvani pisari kraljevi i prema svemu što bijaše naredio
Mordokaj napisa se Židovima, namjesnicima, upravljačima i knezovima
pokrajina od Indije do Etiopije, a bijaše sto dvadeset i sedam pokrajina,
svakoj pokrajini njezinim pismom, svakom narodu njegovim jezikom, pa
i Židovima njihovim pismom i njihovim jezikom. 10 On napisa pisma u
ime kralja Ahasvera i zapečati ih kraljevim prstenom pa ih razasla po
skorotečama koji su jahali na konjima, pastusima iz kraljevske ergele.
11 Kralj je dopustio Židovima po svim gradovima da se mogu sastajati,
braniti svoj život te uništiti, ubiti i zatrti svaku vojsku narodnu ili
pokrajinsku koja bi ih napala, ne štedeći ni djecu ni žene, a slobodno
im je oplijeniti njihova dobra; 12 sve istoga dana u svim pokrajinama
kraljevstva Ahasverova: trinaestog dana dvanaestoga mjeseca, to jest
mjeseca Adara. (12a) Prijepis toga pisma glasi: (12b) "Veliki kralj Ahasver
namjesnicima u sto dvadeset i sedam pokrajina od Indije do Etiopije,
upravljačima pokrajina i svima svojim vjernim podanicima, pozdrav!
(12c) Mnogi, koliko su više obasuti častima, poradi velike dobrodušnosti
svojih dobročinitelja, toliko se više znaju uzobijestiti zbog toga. Pa
ne samo da nastoje nanijeti zlo našim podanicima nego, nesposobni da
obuzdaju bahatost, namještaju zamku i samim svojim dobročiniteljima.
(12d) Oni ne samo da iskorjenjuju osjećaj harnosti nego, zaneseni nadutošću
onih koji ne znaju za dobro, umišljaju da će umaknuti Bogu koji sve
vidi i pravdi koja mrzi zlo. (12e) Često i mnogi od onih koji su na
vlasti, kad upravu državnih poslova povjere prijateljima, pod njihovim
utjecajem postanu sukrivci nevine krvi i zapletu se u nepopravljive nevolje:
(12f) smicalice,licemjerje i pokvarenosti izigraju čestitu dobronamjernost
upravljača. (12g) To se može vidjeti ne toliko iz starijih povijesti koje su
do nas doprle: istražite samo kolike je zločine pred našim očima počinila
opakost nedostojnih vladara. (12h) Zato ćemo se ubuduće truditi da svim
ljudima damo mirno i spokojno kraljevstvo. (12i) Uvest ćemo promjene,
a što nam se na uvid podastre prosuđivat ćemo s najdobrohotnijom
susretljivošću. (12k) Tako smo Hamana, sina Hamdatina, Makedonca, koji
je doista stran krvi Perzijanaca i jako daleko od naše naklonosti, primili
kao gosta, (12l) a on se toliko okoristio dobrohotnošću koju gajimo prema
svakom narodu da je bio nazvan našim ocem i bio poštovan od svih jer
je zauzimao drugo mjesto, najbliže kraljevskom prijestolju. (12m) Ali ne
znajući obuzdati svoju oholost, smisli kako bi nas lišio kraljevstva i života,
(12n) tražeći da mnogovrsnim spletkama uništi Mordokaja, našeg spasitelja
i trajnog dobročinitelja, i našu neporočnu družicu kraljevstva, Esteru, sa
svim njihovim narodom. (12o) Mislio je da će nas tako osamljene zaskočiti
i prenijeti vlast Perzijanaca u ruke Makedonaca. (12p) Ali smo mi utvrdili
da Židovi koje je taj zlikovac naumio zatrti ne samo da nisu zlotvori nego
su, upravljani najpravednijim zakonima, (12q) sinovi Najvišega, Najvećega,
živoga Boga koji čuva nama, kao i našim djedovima, carstvo u najboljem
redu. (12r) Učinit ćete, dakle, dobro ne budete li se poslužili pismima
koja je uputio Haman, Hamdatov sin, jer je on, tvorac toga zločina, već
obješen sa svom obitelji pred vratima Suze: Bog, koji vlada nad svime,
smjesta mu je dosudio zasluženu kaznu. (12s) Izloživši na svakom mjestu
prijepis ove naredbe, pustite da se Židovi služe slobodno svojim zakonima.
Pomognite im da uzmognu s uspjehom odbiti od sebe one koji bi ih napali
u času nevolje trinaestoga dana dvanaestoga mjeseca, mjeseca Adara, jer

je baš to dan (12t) u koji je Bog, gospodar svega, izabranom narodu donio
radost mjesto uništenja. (12u) Zato i vi među svojim spomen-blagdanima
svetkujte u svoj svečanosti ovaj osobiti dan da bi sada i ubuduće bio
vama i Perzijancima dobre volje na spas, a našim neprijateljima spomen
na propast. (12x) Svaki grad ili uopće pokrajina koja se ovoga ne bude
pridržavala bit će nesmiljeno kopljem i ognjem uništena: postat će ne
samo ljudima nepristupačna nego i zvijerima i pticama zauvijek mrska."
13 Prijepis pisma, koje je imalo postati zakonom u svakoj pokrajini, bijaše
objavljen među svim narodima, kako bi Židovi toga dana bili spremni
osvetiti se svojim neprijateljima. 14 Skoroteče, konjanici na kraljevskim
pastusima, krenuše odmah i pojuriše, po kraljevoj zapovijedi. Naredba
je bila objavljena i u tvrđavi Suzi. 15 Mordokaj izađe od kralja odjeven
u grimiznu i lanenu kraljevsku haljinu, s velikom zlatnom krunom i s
ogrtačem od fine tkanine i crvena skrleta. Grad je Suza klicao i veselio
se. 16 Bio je to za Židove dan svjetla, veselja, kliktanja i slavlja. 17 U svakoj
pokrajini, u svakom gradu i mjestu do kojega je dopro kraljev ukaz i zakon,
zavlada među Židovima veselje, radost, gozba i blagdan, i mnogi među
pucima zemlje postadoše Židovi jer ih je spopao strah od Židova.

9

1 Trinaestoga dana dvanaestog mjeseca, mjeseca Adara, kad je morala
biti izvršena odredba kraljevog ukaza, istoga dana u koji su se neprijatelji
Židova nadali zavladati nad njima dogodi se obrnuto: Židovi zavladaše
nad neprijateljima svojim. 2 Židovi se sakupiše po svojim gradovima u
svim pokrajinama kralja Ahasvera da udare na one koji su tražili njihovu
propast. I nitko se nije usuđivao da im pruži otpor, jer je sve narode spopao
strah od Židova. 3 Svi su knezovi pokrajina i namjesnici, upravljači i
činovnici kraljevi štitili Židove jer ih je obuzeo strah od Mordokaja. 4 Jer je
Mordokaj postao velik na kraljevskom dvoru, i po svim pokrajinama širio
se glas da Mordokaj postaje sve moćniji. 5 Židovi, dakle, udariše mačem
po svim svojim neprijateljima, sasjekoše ih i zatrše; sa svojim mrziteljima
postupiše kako im se htjelo. 6 Samo u tvrđavi Suzi smakoše i zatrše Židovi
pet stotina ljudi; 7 pogubiše Paršandatu, Dalfona, Aspatu, 8 Poratu, Adaliju,
Aridatu, 9 Parmaštu, Arisaja, Aridaja, Jezatu 10 i deset sinova Hamana, sina
Hamdatina, progonitelja Židova. Ali se ne pojagmiše za plijenom. 11 Toga
istog dana, doznavši za broj ubijenih u tvrđavi Suzi, 12 kralj reče kraljici
Esteri: "U tvrđavi Suzi Židovi su smaknuli i uništili pet stotina ljudi i
deset Hamanovih sinova. Što su tek onda izveli u ostalim pokrajinama
kraljevim? Koja je sada molba tvoja? Bit će uslišana! Koja je tvoja želja?
Bit će ispunjena!" 13 "Ako je kralju po volji," reče Estera, "neka se Židovima
koji žive u Suzi dopusti još sutra primijeniti isti zakon kao i danas i neka se
objesi deset Hamanovih sinova." 14 Kralj naredi da se tako učini: zakon bi u
Suzi proglašen i deset Hamanovih sinova obješeno. 15 Tako se Židovi Suze
sakupiše i četrnaestoga dana mjeseca Adara pa pobiše u Suzi još tri stotine
ljudi. Ali se ni tada ne pojagmiše za plijenom. 16 Ostali Židovi, oni koji su
živjeli u kraljevskim pokrajinama, sakupiše se da brane svoje živote i mir
od neprijatelja: pobiše sedamdeset i pet tisuća dušmana. Ali se ni tada ne
pojagmiše za plijenom. Bio je trinaesti dan mjeseca Adara. 17 Četrnaestoga
dana Židovi su mirovali: to bijaše dan gozbe i veselja. 18 Židovi u Suzi

koji su se sakupili trinaestoga i četrnaestoga dana mirovahu petnaestoga
dana; to je bio dan njihova veselja i gozbi. 19 Zbog toga Židovi pripoljci,
oni koji žive po neutvrđenim selima, blagdanski svetkuju četrnaesti dan
mjeseca Adara veseleći se i gozbujući i među sobom izmjenjujući darove.
(19a) A koji žive u gradovima slave i petnaesti dan Adara u razdraganosti i u
veselju, izmjenjujući među sobom darove. 20 Mordokaj opisa te događaje
i upravi pisma Židovima svih blizih i dalekih pokrajina kralja Ahasvera.
21 Naložio im je da četrnaesti i petnaesti dan mjeseca Adara svake godine
slave 22 kao dane u kojima su Židovi postigli spokoj od svojih neprijatelja i
kao mjesec koji je bio pretvorio u radost njihovu tugu a u blagdan njihovo
žalovanje. Neka ih slave gozbom i veseljem, izmjenjujući među sobom
darove i dijeleći poklone ubogima. 23 Židovi prihvatiše da drže ono što su
već sami od sebe počeli slaviti i o čemu im je pisao Mordokaj: 24 “Haman,
sin Hamdatin, Agađanin, progonitelj svih Židova, kako je bio naumio sve ih
uništiti, baci 'Pur', to jest ždrijeb, za njihovo smaknuće i zator; 25 ali kad je
za njegovu zamisao doznao kralj, on pismeno naredi: 'Neka se na njegovu
glavu obori opaki naum što ga bijaše zasnovao protiv Židova i neka bude
obješen, on i sinovi njegovi.'” 26 Zbog toga su ti dani nazvani Purim,
prema riječi Pur. Zato prema svem sadržaju toga pisma i prema onome
što su vidjeli i što im bijaše preneseno 27 Židovi se neopozivo obvezaše
i prihvatiše za se, za svoje potomke i za sve one koji se s njima budu
udružili da će svake godine slaviti ta dva dana prema tom propisu i u to
vrijeme. 28 Te dane valja slaviti i njih se sjećati od pokoljenja do pokoljenja
u svakoj obitelji, pokrajini i gradu; ti dani Purima ne smiju iščeznuti
ispred Židova, ni spomen na njih biti izbrisan iz njihova roda. 29 Kraljica
Estera, kći Abihailova, i Židov Mordokaj pisali su to što snažnije da tako
još jednom potkrijepe pismo o Purimu. 30 Pisma su poslali svim Židovima
u sto dvadeset i sedam pokrajina Ahasverova kraljevstva s porukom mira
i vjernosti; 31 da obdržavaju te dane Purima u njihovo određeno vrijeme,
kako su to odredili Židov Mordokaj i kraljica Estera, i da drže post i molitve,
onako kako su to oni obvezali sebe i svoje potomke. 32 Tako Esterina
naredba ozakoni ove propise Purima i to bi zapisano u knjigu.

10

1 Kralj Ahasver udari danak na zemlju i na otoke morske. 2 Sva djela
njegove moći i hrabrosti, a tako i izvještaj o uzdignuću Mordokaja koga je
kralj uzvisio, zapisani su u Ljetopisima kraljeva Medije i Perzije: 3 kako je
Židov Mordokaj bio prvi iza kralja Ahasvera, velik u očima Židova, voljen
od mnoštva svoje subraće kao pobornik blagostanja svoga naroda i glasnik
mira za svoj rod. (3a) Mordokaj uskliknu: “Božje je to djelo! (3b) Sjećam se,
evo, sna koji sam o tom usnio - ništa nije ostalo neispunjeno: (3c) malen
izvor koji posta rijeka, svjetlo, sunce i voda u izobilju. Rijeka je Estera
kojom se kralj oženio i učinio je kraljicom. (3d) Dva zmaja, to smo ja
i Haman. (3e) Narodi, to su svi oni koji su se udružili da bi zatrli ime
židovsko. (3f) Moj narod, to je Izrael - oni koji podigoše svoj glas k Bogu
i biše spašeni. DÓa, Gospod spasi svoj narod! Gospod nas oslobodi svih
onih zala! Bog izvede znakove i čudesa kakvih nema među poganima!
(3g) Zato on baca dva ždrijeba: jedan za Božji puk, drugi za sve ostale
narode. (3h) I oba ova ždrijeba izađoše u čas, vrijeme i dan koji je dosudio

Bog za sve narode. (3i) Sjetio se Bog naroda svoga i dosudio pravdu baštini svojoj. (3k) I bit će im - narodu njegovu Izraelu - ovi dani mjeseca Adara, to jest četrnaesti i petnaesti, dani okupljanja, radosti i veselja pred Bogom za pokoljenja dovijeka." (3l) Četvrte godine kraljevanja Ptolemejeva i Kleopatrina, Dositej, koji se kazao kao svećenik i levit, i njegov sin Ptolemej doniješe ovo pismo o Purimu, tvrdeći da je vjerodostojno i da ga je preveo Lizimah, sin Ptolemejev, iz Jeruzalema.

Mudrosti

1 Ljubite pravednost, vi suci zemaljski, pravednim mislima mislite o
Gospodinu i tražite ga u jednostavnosti srca. 2 Jer njega nalaze koji
ga ne iskušavaju i otkriva se onima koji mu ne uskraćuju svoju vjeru.
3 A podmukle misli otuđuju od Boga i iskušavana Svemoć posramljuje
bezumnike. 4 Jer mudrost ne ulazi u dušu opaku i ne nastanjuje se u
tijelu grijehu podložnu. 5 Jer sveti duh pouke bježi od prijevare i uklanja
se od misli bezumnih i uzmiče kad se nepravda pojavi. 6 Jer mudrost
je duh čovjekoljubiv, ali hulniku neće oprostiti njegovih riječi, jer Bog
proniče bubrege njegove, istinski mu srce nadzire i sluša njegove riječi.
7 Doista duh Gospodnji ispunja svemir, i on, koji drži sve, zna i sve što se
govori. 8 Zato ne ostaje skriven tko nepravedno govori niti će ga mimoići
osvetnička pravda. 9 Jer se namisli bezbožnikove točno ispituju i glas
riječi njegovih ide sve do Gospoda da se kazne bezakonja njegova. 10 Jer
postoji uho ljubomorno koje čuje sve i ne izmiče mu ni glasak najtišeg
gunđanja. 11 Čuvajte se isprazna gunđanja i čuvajte jezik od opakih riječi,
jer i najtajnija riječ nije bez učinka, a lažljiva usta ubijaju dušu. 12 Ne
trčite za smrću stranputicama života svojeg i ne navlačite na se propast
djelima ruku svojih. 13 Jer Bog nije stvorio smrt niti se raduje propasti
živih. 14 Već je sve stvorio da sve opstane, i spasonosni su stvorovi svijeta,
i u njima nema smrtonosna otrova. I Podzemlje ne vlada zemljom, 15 jer
pravednost je besmrtna. 16 Ali bezbožnici dozivaju smrt i rukama i riječju
i za njom ginu smatrajući je prijateljem i s njome ugovor sklapaju, dostojni
da joj pripadaju.

2

1 Jer oni krivo misle i ovako mudruju: “Kratkovijek je i tužan život
naš i nema lijeka kad čovjeku dođe kraj i još nije poznat tko bi se iz
Podzemlja izbavio. 2 Mi smo djeca pukog slučaja i kasnije ćemo biti kao
da nikad nismo ni bili, jer samo je dim ono čime dišu naše nosnice, a
misao je tek iskra od kucaja našega srca. 3 Kad se ona utrne, pretvorit
će se tijelo u pepeo, a duh će se rasplinuti kao lagan zrak. 4 Ime će nam
se s vremenom zaboraviti i nitko se neće sjećati djela naših; i život će
nam proći kao pramenje oblaka i nestat će ga kao magle što je gone zrake
sunčane i pritiskuje žega njihova. 5 Jer život naš kao sjena odmiče, iz
naše smrti nema povratka, zapečaćeno je i nitko se ne vraća. 6 Zato
hodite ovamo! Uživajmo dobra sadašnja, koristimo se stvorovima sa
žarom mladosti. 7 Naužívajmo se odabranih vina i mirisa i neka nas
ne mimoiđe ni jedan cvijet proljetni, 8 okrunimo se ružama prije no što
uvenu. 9 Neka svaki od nas sudjeluje u pijanki našoj, ostavimo svuda znake
našeg veseljenja: to je naš dio i to je naša baština. 10 Potlačimo ubogoga
pravednika, ne štedimo udovice, ne poštujmo starca ni sjedina od mnogih
godina. 11 Nek' naša snaga bude zakon pravde, jer ono što je slabo nije
ni za što. 12 Postavimo zasjedu pravedniku jer nam smeta i protivi se
našem ponašanju, predbacuje nam prijestupe protiv Zakona i spočitava
kako izdadosmo odgoj svoj. 13 On se hvasta posjedom spoznaje o Bogu i
naziva se sinom Gospodnjim. 14 On je ukor utjelovljeni našim mislima,
sama njegova pojava tišti našu dušu. 15 Život njegov nije kao u ostalih i

njegovo je ponašanje nastrano. 16 Smatra nas patvorinom i uklanja se od
putova naših kao od nečisti. On svršetak pravednika proglašava sretnim
i hvali se da mu je Bog otac. 17 Pogledajmo jesu li istinite riječi njegove,
istražimo kakav će biti njegov svršetak. 18 Jer ako je pravednik Božji sin,
On će se za nj zauzeti i izbavit će ga iz ruku neprijateljskih. 19 Zato ga
iskušajmo porugom i mukom da istražimo blagost njegovu i da prosudimo
strpljivost njegovu. 20 Osudimo ga na smrt sramotnu, jer će mu, kako
veli, doći izbavljenje." 21 Tako oni misle, ali se varaju, jer ih zloća njihova
zasljepljuje. 22 Oni ne znaju tajna Božjih, ne očekuju nagradu za svetost,
ne vjeruju u naknadu čistim dušama. 23 Jer je Bog stvorio čovjeka za
neraspadljivost i učinio ga na sliku svoje besmrtnosti. 24 A đavlovom je
zavišću došla smrt u svijet i nju će iskusiti oni koji njemu pripadaju.

3

1 A duše su pravednika u ruci Božjoj i njih se ne dotiče muka nikakva.
2 Očima se bezbožničkim čini da oni umiru i njihov odlazak s ovog svijeta
kao nesreća; 3 i to što nas napuštaju kao propast, ali oni su u miru. 4 Ako
su, u očima ljudskim, bili kažnjeni, nada im je puna besmrtnosti. 5 Za malo
muke zadobili su dobra velika jer Bog ih je stavio na kušnju i našao da su ga
dostojni. 6 Iskušao ih je kao zlato u taljiku i primio ih kao žrtvu paljenicu.
7 Zato će se u vrijeme posjeta njegova zasjati te će vrcati kao iskre u strnjici.
8 Sudit će pucima i vladati narodima i Gospodin će kraljevat nad njima
uvijeke. 9 Koji se u nj ufaju spoznat će istinu, i koji su vjerni bit će u ljubavi
s njim, jer izabranici njegovi stječu milost i milosrđe. 10 A bezbožnici
će zbog svojih misli biti primjereno kažnjeni jer su prezreli pravednike i
otpali od Gospodina. 11 Teško onima koji preziru mudrost i stegu! Isprazna
je nada njihova, napori uzaludni i poslovi bez probitka. 12 Žene su im
bezumne, djeca opaka i proklet njihov rod! 13 Blago nerotkinji, ali bez
ljage, kojoj ložnica ne poznaje grijeha; plodnost će se njezina pokazati na
istrazi duša. 14 Blago i uškopljeniku koji ne počini zločina niti smišlja
zla protiv Gospoda; jer će za vjernost dobiti milost izabranu i baštinu
najljupkiju u Domu Gospodnjem. 15 Jer plemenit trud donosi plod pun
slave i neraspadljiv je korijen razbora. 16 A djeca preljubnička neće doći
do savršenstva i rod nezakonite ložnice propada. 17 Pa ako i žive dugo,
nisu ni za što i na koncu im je starost nečasna. 18 Umru li opet rano, nade
nemaju niti utjehe na sudnji dan: 19 jer okrutna je kob grešna roda.

4

1 Bolje i ne imati djece a posjedovati krepost, jer je spomen njezin
besmrtan, i Bog i ljudi je cijene. 2 Kad je nazočna, oponašaju je, kad je
odsutna, priželjkuju je; okrunjena vječno slavlje slavi, jer je pobijedila u
borbama bez ljage. 3 A mnogobrojno potomstvo bezbožnika nije ni za što;
izdanci se nečisti duboko ne korijene i nemaju čvrsta temelja. 4 Jer ako se
načas i razgranaju, slabo ukorijenjeni, na vjetru se zaljuljaju, iščupa ih sila
vihora, 5 i grane što tek su izbile polomi i plod im je beskoristan, nezreo za
jelo i nije ni za što. 6 Jer djeca rođena iz nezakonita spavanja svjedoče na
sudu o zlu roditelja. 7 A pravednik, ako i umre prijevremeno, naći će mir.
8 Jer duljina dana ne čini starost časnom niti se ona mjeri brojem godina.
9 Već razboritost - to su sjedine ljudske, i krepostan život - zrela starost. 10 I
jer je ugađao Bogu, On ga je zavolio, i jer je živio među grešnicima, On ga je
uzeo k sebi. 11 Uzdignut je da zloća ne bi izopačila njegov razbor ili da mu

himba ne zavede duše. 12 Jer blještavilo opačine zasjenjuje dobro i vihor
požude izopačuje dobru dušu. 13 Stekavši savršenstvo u malo vremena,
dugo je živio; 14 i jer mu je duša bila draga Gospodu, On ga je hitro izbavio
od zloće oko njega. Svjetina sve to vidi, ali ne shvaća; njima i ne pada na
um 15 da milost i milosrđe pripadaju izabranicima Gospodnjim i zaštita
njegovim svetima. 16 A pravednik koji umire osuđuje žive bezbožnike i
prijevremeno dokončana mladost produženu starost opakih. 17 Svjetina
vidi kraj mudračev, ali ne shvaća što je Gospod s njim naumio ili zašto
ga je uzeo u zaštitu. 18 Oni gledaju i preziru, ali će se i njima Gospod
podsmijevati. 19 Ubrzo će oni biti trupla prezrena i ruglo među mrtvima
dovijeka, jer će ih Gospod strmoglaviti bez glasa, otrgnut će ih od temelja
njihova, sasvim ih opustošiti; na mukama će oni biti i spomen će im
propasti. 20 Puni straha doći će na obračun grijeha, i bezakonja njihova
u lice će ih optuživati.

5

1 A pravednik će se vedro sučeliti s onima koji ga tlačiše i koji prezirahu
patnje njegove. 2 Kad ga ugledaju, uzdrhtat će od silna straha, zapanjeni
njegovim iznenadnim spasenjem. 3 Govorit će među sobom, puni kajanja,
i uzdišući u tjeskobi svoje duše: 4 “To je onaj komu smo se nekoć
podsmijevali i koji nam je bio za porugu. Mi, budale, smatrasmo njegov
život ludošću i svršetak njegov nečasnim. 5 Kako li se ubrojio među sinove
Božje i dobio udio svoj među svecima? 6 Mi, odista, zalutasmo s puta istine i
svjetlost pravde nije nam svijetlila niti nam je sunce ogranulo. 7 Bazali smo
stazama propasti i prohodili bespuća pustinje, ali puta Gospodnjega nismo
spoznali. 8 Što nam je koristila oholost? Što nam je vrijedilo bogatstvo i
hvastanje? 9 Sve je prošlo kao sjena i kao kratkotrajan glas. 10 I kao lađa
koja siječe uzburkano more i traga joj nema kuda prođe niti brazde hrptici
njezinoj u valovima; 11 ili kao ptica što zrakom proleti i ne ostavi traga
prolazu svojem: šiba lagani uzduh udarcima svojih pera i rasijeca ga uza
snažan fijuk i prodire zamasima svojih krila, a poslije nema više nikakva
traga njezinu letu; 12 ili kao strijela odapeta na svoj cilj: probijeni se zrak
odmah sklapa i ne raspoznaje se staza njezina - 13 tako i mi: jedva što smo
na svijet došli, a već nestadosmo, ni traga kreposti pokazati ne mogosmo:
u zloći se svojoj sasvim istrošismo.” 14 I doista, nada je bezbožnikova
kao pljeva što je vjetar raznosi i kao sitna pjena što je vihor razgoni; ona
nestaje kao dim na vjetru i prolazi kao spomen na jednodnevna gosta. 15 A
pravednici žive dovijeka, i u Gospodu je nagrada njihova i briga za njih u
Svevišnjeg. 16 Zato će iz ruku Gospodnjih primiti kraljevsku krunu slave i
vijenac ljepote; svojom će ih desnicom Gospod zakriliti i svojom ih mišicom
zaštititi. 17 Latit će se svog žara ljubomornog kao oružja i naoružat će sve
stvorenje da kazni svoje neprijatelje; 18 kao oklop obući će pravednost, a
kao šljem stavit će sud bez himbe; 19 uzet će nepobjedivu svetost kao štit,
20 a kao mač naoštrit će žestok gnjev i sav će svemir poći s njim u boj
protiv bezumnika. 21 Tad će poletjet' dobro naperene strijele: munje iz
oblaka padat će na cilj kao iz nategnuta luka; 22 iz bojne sprave izlijetat će
zrna grÓada srdžbom nabijena. Na njih će voda morska bjesnjeti, i rijeke
će ih potapati bez milosti. 23 Dah Svemoći zapuhat će protiv njih, izvijat
će ih poput vihora. I tako će svu zemlju opustošiti bezakonje i opačina će
prevrnuti prijestolja vladalačka.

6

1 Čujte, dakle, kraljevi, i urazumite se! Poučite se, vladari zemalja
dalekih! 2 Poslušajte, vi koji upravljate mnoštvima i koji se hvastate silom
svojih naroda! 3 Gospod je onaj koji vam je moć podario, i vladavina je
od Svevišnjeg, koji će ispitivati djela vaša i vaše nakane istražiti. 4 Iako
ste upravljači njegova kraljevstva, ne vladaste pravedno, niti se držaste
zakona, niti služiste nakani Božjoj. 5 Gospod će vas napasti brzo i užasno,
jer za velikaše je nemilosrdna kazna; 6 maleni su oproštenja dostojni, a
moćnici će biti moćno kažnjeni. 7 Jer Gospod Svevladar ne uzmiče ni pred
kim niti se plaši kakve veličine: tÓa on je stvorio i mala i velika i jednako
se brine za sve, 8 a istraga oštra očekuje moćnike. 9 Vama su dakle, vladari
upravljene riječi moje da se naučite mudrosti i ne griješite. 10 Jer oni koji
sveto čuvaju svetinje sami se posvećuju, i koji su u tom poučeni nalaze
obranu. 11 Žudite stoga za riječima mojim, čeznite za njima: one će vas
poučiti. 12 Mudrost je sjajna i ona ne tamni: lako je vide koji je ljube i
nalaze je oni koji je traže. 13 Ona pretječe sve koji je žude i prva im se
pokazuje. 14 Tko zorom rani njoj taj se ne muči: nalazi je gdje sjedi kraj
vrata njegovih. 15 Jer je i sama misao na nju mudrost savršena, a tko
radi nje bdi, brzo je bezbrižan. 16 Ona hodi naokolo i traži sebi dostojne;
i pojavljuje im se dobrohotno na stazama i u susret im dolazi u svakoj
misli. 17 Jer njezin početak najistinskiji želja je za poukom, u težnji za
poukom ljubav je prema njoj; 18 voljeti je znači držati njene zakone, a
posluh njezinim zakonima pouzdana je besmrtnost, 19 a besmrtnost vodi u
blizinu Božju; 20 tako žudnja za mudrošću dovodi do kraljevstva. 21 Ako se,
vi vladari nad pucima, radujete prijestoljima i žezlima, tad mudrost štujte
da dovijeka kraljujete. 22 A sad ću vam priopćiti što je mudrost i kako je
postala. Neću vam skriti tajne, nego ću je pratiti od početka i na vidjelo
iznijeti znanje njezino, i neću istinu mimoići. 23 Neću poći ni s pogubnom
Zavišću: ona ništa zajedničko nema s Mudrošću. 24 Mnoštvo je mudraca
svijetu spasenje i kralj uman blagostanje narodu. 25 Zato crpite nauku iz
riječi mojih i bit će vam na probitak.

7

1 I ja sam smrtnik, kao i svi ostali, i potomak prvog bića od zemlje
načinjena i oblikovan kao tijelo u utrobi majčinoj, 2 u deset mjeseci, stisnut
u krvi, iz sjemena muževljeva i slasti družice u spavanju. 3 I ja sam, došavši
na svijet, udahnuo zajednički zrak i pao na zemlju koja nas sve nosi, i plač
mi je bio prvi glas kao i svima ostalima. 4 U pelenama bijah odgajan i u
brigama, 5 jer nijedan kralj nije drukčije postao niti na svijet došao. 6 Jer za
sve postoji jedan ulazak u život, a tako i jedan izlazak. 7 Zato se pomolih
i razbor dobih; zavapih i primih duh mudrosti. 8 Zavoljeh je više nego
žezla i prijestolja i ništa ne cijenih bogatstvo u usporedbi s njom. 9 Nisam
je htio uspoređivati ni sa draguljima, jer je sve zlato pred njom kao malo
pijeska, a srebro je prema njoj kao blato. 10 Ljubio sam je više od zdravlja
i ljepote i zavolio više od svjetlosti, jer njezin sjaj bez prestanka svijetli.
11 A s njome su mi došla sva dobra i od ruku njezinih blago nebrojeno.
12 I svemu sam se tome radovao, jer mudrost sve donosi; još nisam znao
da je ona roditeljka svega toga. 13 I ono što naučih bez primisli, to bez
zavisti predajem, bogatstva njezina ne skrivam. 14 Ona je neiscrpljiva
riznica ljudima, i koji se njome služe postaju prijatelji Božji, preporučeni
darovima njezina nauka. 15 Zato neka mi dade Bog govoriti kako me

svjetova i misliti misli dostojne darova njegovih, jer on je vođa mudrosti
i upravlja mudracima. 16 U njegovoj smo ruci mi i riječi naše, sa svim
našim razborom i umijećem. 17 On mi je podario istinsku znanost o svemu
što jest, naučio me sustavu svijeta i svojstvima prapočela; 18 početku,
svršetku i sredini vremena, izmjeni suncovrata i slijedu godišnjih doba,
19 tijeku godina i položaju zvijezda; 20 naravi životinja i nagonima divljih
zvijeri, moći duhova i mislima ljudskim, različnosti biljaka i ljekovitosti
korijenja. 21 I spoznadoh sve što god je tajno i javno, jer me poučavaše
mudrost, umjetnica u svemu. 22 Jer u nje je duh razborit, svet, jedinstven,
mnogostran, tanan, okretan, pronicav, neoskvrnjen, jasan, nepristran,
dobrohotan, oštar, 23 nezaprečiv, dobrotvoran, čovjekoljubiv, postojan,
pouzdan, bezbrižan, svemoćan, svenadzoran, što prodire kroza sve duše,
mudre, čiste i najtanje. 24 Jer je mudrost gibljivija od svakog gibanja, ona
proniče i prožima sve svojom čistoćom. 25 Jer je ona dah sile Božje i čist
odvir slave Svemogućeg; zato je ništa nećisto ne može oskvrnuti. 26 Ona je
odsjev vječne svjetlosti i zrcalo čisto djela Božjeg, i slika dobrote njegove.
27 Jedna je, a može sve, i, ostajući u sebi, sve obnavlja. Ona prelazi od
naraštaja do naraštaja u duše svete i čini od njih Božje prijatelje i proroke.
28 Jer Bog ne ljubi nikoga osim onoga tko se druži s mudrošću. 29 Ona je od
sunca sjajnija i nad sve zviježđe uzvišena; uspoređena sa svjetlošću, ona
je nadmašuje: 30 jer svjetlost ustupa mjesto noći, dok zloća nema moći
protiv mudrosti.

8

1 Njena se snaga prostire s jednoga kraja svijeta na drugi i blagotvorno
upravlja svemirom. 2 Nju zavoljeh i za njom čeznuh od svoje mladosti; i
nastojah da mi bude zaručnica i zaljubih se u ljepotu njezinu. 3 Njezina
životna prisnost s Bogom podaruje sjaj njezinu plemenitom podrijetlu jer
je ljubi gospodar svemira. 4 Ona je povjerenica znanja Božjeg, izbiračica
djela njegovih. 5 Ako je bogatstvo blago poželjno u ovom životu, što je
onda bogatije od mudrosti koja sve stvara? 6 Ako opet razum stvara, tko
je na svijetu od nje veći umjetnik? 7 Ako li pak tko ljubi pravednost,
pa, kreposti su plodovi njezinih napora: ona poučava umjerenosti i
razboritosti, pravednosti i hrabrosti, od kojih u životu nema ništa korisnije
ljudima. 8 Ako li tko čezne za većim znanjem, ona poznaje prošlost i
proriče budućnost, vična je izrekama i umije odgonetati zagonetke. Ona
znade unaprijed znake i čudesa i slijed razdoblja i vremena. 9 Zato odlučih
dovesti je kao družicu životnu, znajući da će mi biti savjetnica u sreći i
tješiteljica u brigama i tuzi. 10 Po njoj ću steći slavu u mnoštvu narodnom,
još kao mladić čast pred starcima. 11 Na sudu će se vidjeti kako sam
oštrouman i divit će mi se velikaši kad stanem pred njih. 12 Čekat će
me kad budem šutio i slušat će me kad prozborim; ako se odulji govor
moj, držat će ruku na svojim ustima. 13 Po njoj ću zadobiti besmrtnost i
ostavit ću vječni spomen rodu budućem. 14 Vladat ću pucima i narodi će
mi biti podložni. 15 Pobojat će se strašni silnici kad čuju za me, s narodom
ću svojim biti dobrostiv i hrabar u ratu. 16 Kada se vratim kući, tad ću
počinuti kraj nje, jer u drugovanju s njome nema gorčine i nema bola u
zajedništvu s njom, već samo užitak i radost. 17 Kad sam tako sve u sebi
razmislio i srcem svojim razabrao da je besmrtnost u srodstvu s mudrošću
18 i da je u ljubavi njezinoj radost čista i u djelima ruku njezinih blago
neiscrpno, i razboritost u izmjeni misli s njome i slava u zajedništvu riječi

njezinih, stao sam tad okolo hoditi i nastojati kako bih je zadobio. 19 Ja
bijah mladić sretne naravi i imao sam dobru dušu, 20 ili bolje: jer bijah
dobar, ušao sam u tijelo bez ljage. 21 A znajući da neću mudrost zadobiti
ako ne da Bog - a razboritost je već bila znati čiji je ona dar - pristupih
Gospodu i pomolih se i svim srcem svojim rekoh:

9

1 Bože otaca naših i Gospode milosrđa, ti koji si riječju svojom stvorio
svemir 2 i koji si sazdao čovjeka mudrošću svojom da vlada nad stvorovima
tvojim 3 i da svijetom upravlja u svetosti i pravednosti i da sud sudi dušom
pravičnom: 4 daj mi mudrost, prisjednicu svoga prijestolja i ne odbaci
me između djece svoje. 5 Jer sam sluga tvoj, sin sluškinje tvoje, čovjek
slab i malovjek, nesposoban shvatiti pravdu i zakone. 6 Jer ako bi tko od
sinova ljudskih bio i savršen, ali bez mudrosti koja od tebe dolazi, opet ne
bi ničemu vrijedio. 7 Ti si me izabrao za kralja svome narodu i za suca
sinovima i kćerima svojim. 8 Odredio si mi da sagradim Hram na Svetoj
gori tvojoj i žrtvenik u gradu boravišta tvojeg, u liku svetoga Šatora koji
si odiskona bio spremio. 9 S tobom je mudrost koja zna djela tvoja, koja
je bila nazočna kad si stvarao svijet; ona zna što je milo tvojim očima i
što je pravo po tvojim zapovijedima. 10 Pošlji je s nebesa svetih i otpravi
je od svoga slavnog prijestolja, da uza me bude i potrudi se sa mnom i da
spoznam što je tebi milo. 11 Jer ona sve zna i razumije, ona će me razborito
voditi u pothvatima mojim i štititi svojom moći. 12 Tad će ti djela moja
biti ugodna, i ja ću pravedno upravljati pukom tvojim i bit ću dostojan
prijestolja oca svoga. 13 Jer tko može spoznati Božju namisao i tko će se
domisliti što hoće Gospod? 14 Plašljive su misli smrtnika i nestalne su naše
namisli. 15 Jer propadljivo tijelo tlači dušu i ovaj zemljani šator pritiskuje
um bremenit mislima. 16 Mi jedva nagađamo što je na zemlji i s mukom
spoznajemo i ono što je u našim rukama: a što je na nebu, tko će istražiti?
17 Tko bi doznao tvoju volju da ti nisi dao mudrosti i da s visine nisi poslao
Duha svoga svetoga. 18 Samo tako su se poravnale staze ljudima na zemlji
i samo su tako naučili ljudi što je tebi milo i spasili se tvojom mudrošću.

10

1 Ona je štitila prvooblikovanog oca svijeta, koji je stvoren sam, istrgla ga
iz grijeha njegova 2 i dala mu jakost da vlada svemirom. 3 A kad se u jarosti
svojoj grešnik odmetnu od nje, poginu u mržnji svojoj bratoubilačkoj. 4 I
kad je zemlju zbog njega potop stigao, opet ju je mudrost spasila brodeći s
pravednikom na krhkom drvetu. 5 I kada se, složni u opačini svojoj, narodi
bijahu pomutili, ona je našla pravednika i sačuvala ga Bogu nezazorna i
uzdržala jačim od ljubavi prema djetetu. 6 Kad su bezbožnici izgibali, ona
je izbavila pravednika koji je bježao od ognja što je s neba pao na pet
gradova. 7 O opačini njihovoj još svjedoči pustoš puna dima i bilje kojemu
plod nikad ne sazrijeva i stup od soli što stoji kao spomenik duši nevjernoj.
8 I jer nisu slijedili puta mudrosti, izgubili su spoznaju o dobru i još ostavili
svijetu spomenik svoje ludosti da se ne mogahu sakriti zlodjela njihova. 9 A
mudrost je vjernike svoje spasila od nevolje. 10 Kad je pravednik bježao
ispred jarosti bratove, ona ga je vodila pravim stazama; pokazala mu
Božje kraljevstvo i podarila mu znanje o svetinjama; uspjehom okrunila
napore njegove i umnožila plodove truda njegova. 11 Kad su ga pritijesnili
lakomci, pomogla ga je i obdarila bogatstvom, 12 sačuvala ga od neprijatelja

i zaštitila ga od zasjeda, darovala mu pobjedu u žestokom boju da spozna
kako je bogobojaznost od svega jača. 13 Ona nije ostavila prodanog
pravednika, nego ga je čuvala od grijeha. 14 S njime je u tamnicu sišla
te ga ni u okovima nije zapustila dok mu nije donijela žezlo kraljevsko
i vlast nad onima koji ga tlačiše i nagnala u laž one koji ga kaljahu, a
njemu dala slavu vječnu. 15 Ona je spasila sveti puk i rod besprijekorni
od vlasti naroda mučiteljskog. 16 Ušla je u dušu sluge Gospodnjeg, i on
se strašnim kraljevima opro čudesima i znacima. 17 Ona je dala plaću
svetima za njihove trude i vodila ih putem čudesnim, danju im bila zaklon
od žege i noću zvjezdani sjaj. 18 Provela ih preko Mora crvenog, provela
ih je preko vode velike, 19 a neprijatelje njihove valovima potopila i onda
ih izbacila iz dubina bezdana. 20 Zato su pravednici oplijenili bezbožnike
i pjesmom proslavili tvoje sveto ime, Gospode, jednodušno opjevali tvoju
ruku zaštitnicu. 21 Jer je mudrost otvorila usta nijemima i obdarila djecu
nejaku jezikom rječitim.

11

1 Ona im je pothvate k uspjehu vodila po ruci proroka svetog 2 kad su
prohodili pustoš nenastanjenu i dizali šatore po bespućima. 3 Opirahu
se dušmanima i branjahu se od neprijatelja; 4 a kad su ožednjeli i
tebe prizvali, napojiše se vode iz strme pećine i zagasiše žeđ iz tvrda
kamena. 5 I tako je ono čime su bili kažnjeni neprijatelji njihovi postalo
njima dobročinstvo kada bijahu u nevolji. [7a] Njima si, zbog njihove
zapovijedi o čedomorstvu, 6 umjesto vječnog izvora vode tekućice, dao
rijeku zamućenu krvlju i blatom, 7 [7b] a svojima si, unatoč svakoj nadi, dao
izobilje vode, 8 pokazavši im u žeđi koja tada vladaše kakvom si kaznom
kaznio neprijatelje njihove. 9 Jer su iz kušnje kojom si ih milostivo ukorio
lako razabrali kakvim se mukama namučiše bezbožnici kojima si u jarosti
sudio. 10 Jer si njih iskušao, opominjući blago kao otac, dok si one kao
strahoviti kralj ispitao i osudio. 11 Jednako su se mučili nazočni i nenazočni,
12 i dvostruka ih žalost obuzimaše i uzdisahu u sjećanju na prošlost.
13 Kad čuše kako se ono što njima bijaše kazna obratilo Izraelcima u
dobročinstvo, osjetiše ruku Gospodnju; 14 i kad sve bi gotovo, divljahu se
onomu koga su nekoć izložili i s porugom ga odbili, jer njihova žeđ bijaše
sasvim različita od žeđi pravednika. 15 Da ih kazniš za njihove nepravedne
i bezumne misli, što ih zavedoše da štuju nerazumne gmazove i bijedne
životinje, poslao si na njih, za kaznu, mnoštvo životinja nerazumnih
16 da bi spoznali kako se svatko kažnjava onim čime i sagriješi. 17 Tvoja
svemoguća ruka - koja je sazdala svijet od tvari bezobličnе - mogla je
poslati na njih mnoštvo medvjeda ili ljutih lavova, 18 ili novostvorene,
još nepoznate, divlje zvijeri pune gnjeva kojima iz nozdrva plamen liže,
ili rigaju pare smrdljive, ili siplju strašne iskre iz očiju - 19 zvijeri kadre
smožditi ih ne samo strašnim ujedom nego ih uništiti samom strahovitom
pojavom. 20 Ali i bez svega toga mogli su pasti od jednog jedinog daha,
gonjeni tvojom pravdom, otpuhani tvojom silinom. Ali ti si sve uredio po
broju, utegu i mjeri. 21 I jer ti je uvijek u vlasti tvoja silna snaga, tko se
može oprijeti tvojoj jakoj mišici? 22 Sav je svijet pred tobom kao zrnce
praha na tezulji i kao kaplja jutarnje rose što se spušta na zemlju. 23 A ti
si milostiv svemu jer možeš sve i kroz prste gledaš na grijehe ljudima da
bi se pokajali. 24 Jer ti ljubiš sva bića i ne mrziš ni jedno koje si stvorio. Jer
da si štogod mrzio, ne bi ga ni stvorio. 25 A kako bi išta moglo opstojati

ako ti ne bi htio? Ili se održati ako ga ti nisi u život dozvao? 26 Ali ti štediš,
jer sve je tvoje, Gospodaru, ljubitelju života,

12

1 i tvoj je besmrtni duh u svemu. 2 Blago kažnjavaš prestupnike, koriš
ih i opominješ za grijehe njihove da se ostave zloće i da se ufaju u tebe,
Gospode! 3 Zamrzio si drevne stanovnike svoje Svete zemlje 4 jer su činili
zlodjela grozna u vradžbinama i obredima bezbožnim; 5 okrutne ubojice
djece, žderače utrobe na gozbama mesa ljudskog, posvećenike s krvava
pira, 6 roditelje ubojice bića bespomoćnih, odlučio si uništiti rukama otaca
naših, 7 da najdraža ti od sviju zemalja primi dostojno naselje djece Božje.
8 Ipak si i njih poštedio kao ljude, jer si im pred vojskom svojom poslao
ose kao preteče da ih malo-pomalo istrijebe. 9 Premda si ih mogao, kao
bezbožnike, predati u boju rukama pravednika ili strašnim zvijerima ili
ih strogom riječju najedanput zatrti, 10 sudeći im malo-pomalo, davao si
mjesta pokajanju, premda si dobro znao da je to opak rod kojem je zloća
prirođena i da im se ćud nikad neće izmijeniti, 11 jer je to pleme odiskona
bilo prokleto. A što si ostavio nekažnjene njihove grijehe, nije bilo od
straha ni pred kim. 12 Jer tko bi tebi smio kazati: "Što si učinio?" I tko
se smije oprijeti sudu tvojemu? Ili te optužiti što si uništio narode koje si
stvorio? Ili tko će ustati protiv tebe kao branitelj nepravednih ljudi? 13 Jer,
osim tebe, nema Boga koji se brine za sve da bi mu morao dokazati kako
ne sudiš krivo. 14 A nijedan kralj ni vladar ne smije ustati protiv tebe u
korist onih koje si kaznio. 15 I jer si pravedan, upravljaš svime pravedno, i
nedostojno je moći tvoje kazniti onoga koji kazne ne zaslužuje. 16 Jer moć
je tvoja načelo pravice tvoje i jer svime vladaš, možeš i sve poštedjeti.
17 Jakost svoju pokazuješ samo onda kad ljudi ne vjeruju u puninu tvoje
moći i kažnjavaš drskost onih koji je spoznaše. 18 Ti, silni gospodaru, sudiš
blago i upravljaš nama s velikom pažnjom, jer kad god hoćeš, moć ti je
pri ruci. 19 A takvim si djelima narod svoj poučio da pravednik ima biti
čovječan; podario si sinovima svojim dobru nadu, jer daješ pokajanje za
grijehe. 20 Jer kad si s tolikim obzirom i blagošću kaznio neprijatelje djece
svoje i smrtne krivce - dajući im vremena i prigode da se zloće svoje okane
- 21 kako li si brižno sudio sinove svoje, čijim si ocima dao divna obećanja i
prisegama i savezima! 22 Dok nas, dakle, koriš, dotle šibaš naše neprijatelje
deset tisuća puta strože, da bismo se sjetili dobrote tvoje kada sami sudimo
i da očekujemo milosrđe tvoje kada nam bude suđeno. 23 Zato si one koji
su živjeli bezbrižnim i bezumnim životom namučio njihovim vlastitim
gnusobama. 24 Jer su odviše zabasali na krivim putovima i stali kao
bogove štovati najgore i najprezrenije od životinja, zabludjeli kao djeca
bez razbora. 25 Zato si im kao djeci bez razbora poslao kaznu rugla. 26 A
jer ih nije poučila kazna porugljiva, ubrzo iskusiše kaznu dostojnu Boga.
27 Jer kad vidješe da su im za kaznu te životinje koje štovahu kao bogove,
rasrdiše se na njih zbog patnja koje im prouzrokovaše i spoznaše pravoga
Boga, o kom prije nisu htjeli ništa čuti. Zato ih je i stigla najviša osuda.

13

1 Po naravi su glupi svi ljudi koji ne upoznaše Boga, oni koji iz vidljivih
ljepota ne mogu spoznati onoga koji jest - nisu kadri prepoznati umjetnika
po djelima njegovim; 2 nego smatraju bogovima koji svijetom vladaju oganj
ili vjetar ili hitri zrak, zvjezdan krug ili silnu vodu ili svjetlila nebeska. 3 Jer

ako su ih, opčinjeni njihovom ljepotom, uzeli smatrati bogovima, morali
su spoznati koliko ih tek nadmašuje njihov gospodar jer ih je stvorio sam
Tvorac ljepote. 4 Ako ih je i zadivila njihova sila i snaga, morali su iz toga
zaključiti koliko je tek silniji njihov stvoritelj. 5 Jer prema veličini i ljepoti
stvorova možemo, po sličnosti, razmišljati o njihovu Tvorcu. 6 Ali ovi ipak
zaslužuju malen prijekor, jer možda samo lutaju tražeći Boga i želeći ga
naći; 7 živeći među djelima njegovim, nastoje ih shvatiti, a zavodi ih samo
naličje stvari jer vide toliko ljepote. 8 Pa ipak, oprostiti im ne treba: 9 jer
ako su bili kadri steći toliko spoznaje da mogu svemir istraživati, koliko
su lakše mogli otkriti Gospodara svega toga! 10 Ali nesretnici su oni - i u
mrtve se predmete ufaju - koji bogovima nazivaju djela ruku čovječjih:
zlato i srebro, umjetno obrađeno, životinjske likove, bezvrijedni kamen
isklesan drevnom rukom. 11 Posiječe drvodjelja prikladno drvo, brižljivo
mu oguli koru i s divnim umijećem načini predmet koristan za svagdašnju
upotrebu. 12 A trješće što preostane upotrijebi da spremi jelo kojim se siti.
13 Ostane mu komad koji nije ni za što, drvo krivo i kvrgavo: uzme ga i
u dokolici marljivo izrezuje, oblikuje ga umijećem nehotičnim, dade mu
lik čovječji; 14 ili izdjelja od njega kakvu bezvrijednu životinju, crljenkom
je oboji, crvenilom naliči, premaže joj svaku pjegu. 15 Konačno joj načini
prikladnu kućicu, metne na zid i prikuje željeznim čavlom. 16 Pobrine se
tako za nju da ne padne, dobro znajući kako sebi sama pomoći ne može:
jer je lik kojem treba tuđe pomoći. 17 I poslije svega toga on se ne stidi tu
neživu stvar nagovarati i njoj se moliti za imetak, za ženidbu i djecu, i za
zdravlje svoje zaziva nemoć, 18 za život preklinje smrt, i utječe se za pomoć
samoj nemoći, za putovanje onomu koji ne može ni nogom maknuti; 19 i za
svoje dobitke i pothvate, za uspjeh u svojem poslu, on traži snage u onoga
komu su ruke najnemoćnije.

14

1 Drugi se opet spremi da zaplovi, nakan da prebrodi bijesne valove, i
prizivlje u pomoć drvo koje je slabije od drvene lađe što ga nosi. 2 Jer je nju
izmislila težnja za dobitkom i sagradila je mudrost graditeljska. 3 Ali njome
upravlja tvoja providnost, Oče, koji si dao i na moru put i u valovima stazu
pouzdanu: 4 pokazuješ tako da možeš iz svake pogibelji izbaviti, da bi se
nevješt smio ukrcati. 5 Jer ti nećeš da neplodna budu djela tvoje mudrosti,
zato ljudi povjeravaju svoj život i drvlju najneznatnijem te prelaze splavom
burne valove i dolaze u luku spasa. 6 Pa i nekoć, kad su izgibali oholi
divovi, sklonila se nada ovog svijeta u splav kojom je upravljala ruka tvoja i
svijetu ostavila sjeme za nova pokoljenja. 7 Blagoslovljeno je drvo po kojem
pravda dolazi, 8 a prokleta krivobožačka rukotvorina i onaj koji je načini;
on jer je napravi, a ona jer se, iako prolazna, bogom nazva. 9 Tako Bogu
su mrski i bezbožnik i bezbožnost njegova, 10 izrađevina i izrađivač bit će
jednako kažnjeni. 11 Zato će osuda pasti na kumire neznabožačke, jer su
postali gnusoba među stvorenjima Božjim i sablazan ljudskim dušama i
zamka bezumničkim nogama. 12 Pronalazak kumira bio je početak bluda
i njihovo je otkriće izopačilo život. 13 Nije ih bilo u početku niti će ih
biti dovijeka. 14 Jer su došli na svijet po ispraznosti čovječjoj i zato im
je određen konac brz. 15 Neki otac, satrt prijevremenom žalošću, načini
lik svojeg djeteta koje je tako brzo ugrabljeno: i dojučerašnjeg mrtvaca
sad već kao boga štuje i odredi svojim podanicima tajne obrede i žrtve.
16 U tijeku vremena ukorijeni se taj bezbožni običaj i počeše ga kao zakon

čuvati, 17 i po zapovijedi vladara uvelo se štovanje likova. A onih koje ljudi
nisu mogli u osobi njihovoj štovati, jer su predaleko od njih prebivali,
približavahu sebi njihovo daleko obličje, načinivši od čašćenog kralja
vidljiv lik da mu nenazočnu revno laskaju kao da je nazočan. 18 A i
častoljublje umjetnika navodilo je na sve jače štovanje i one koji kralja
nisu poznali. 19 Jer umjetnik, koji se možda htio dodvoriti vladaru, trudio
se svim svojim umijećem da obličje bude što ljepše, 20 te je svjetina,
ponesena ljepotom djela, počela pridavati božanske počasti onomu koga
je nedavno slavila kao čovjeka. 21 I to postade zamka životu: robujući
nesreći ili nasilju vladarskom, ljudi su neizrecivo ime Božje prenijeli na
kamenje i na drvlje. 22 I ne bijaše im dosta što su zastranili u spoznaji
Boga, nego su, živeći u velikoj borbi zbog neznanja, tako veliko zlo još
mirom nazivali. 23 Jer, ili djecu žrtvuju ili vrše tajne obrede ili priređuju
bijesne gozbe s čudnim običajima. 24 Ne čuvaju više čistoće ni tijela ni
ženidbe, jedan drugoga ili iz zasjede ubijaju ili jedan drugomu preljubom
jade zadaju. 25 Svuda zbrka: krv, ubojstvo, krađa, prijevara, pokvarenost,
nevjernost, buna, kriva prisega, 26 uznemirivanje čestitih, zaboravljanje
dobročinstva, oskrvnjenje duša, zločini protiv naravi, nered u braku,
preljub, nećudorednost. 27 Jer je krivoboštvo početak, uzrok i kraj svakog
zla. 28 Ili bjesne na svojim zabavama, ili izriču lažna proroštva, ili žive
nepravedno, ili bez oklijevanja krivo prisežu. 29 Jer se uzdaju u mrtve
idole, ne boje se da će okajavati lažne prisege. 30 Ali će ih za oboje stići
kazna: što su služeći idolima iskrivili pojam o Bogu i što se krivo i podlo
zaklinjahu preziruć sve što je sveto. 31 Jer se prijestupima bezbožničkim
uvijek osvećuje - ne moć prizivanih idola, nego pravda koja stiže grešnike.

15

1 A ti si, Bože naš, blag i istinit, spor na gnjev i svime milostivo upravljaš.
2 Ako i sagriješismo, tvoji smo! Priznajemo tvoju vlast i nećemo griješiti
kad znamo da smo tvoji. 3 Jer tebe znati - savršena je pravednost, i
poznavati snagu tvoju korijen je besmrtnosti. 4 Nas nije zaveo nikakav
izum opaka ljudskog umijeća ni jalovo djelo slikarsko, likovi našarani
ličilima 5 koji u budalama potiču žudnju te žude za neživim obličjem mrtva
lika. 6 Ljubitelji su zla i dostojni takvih nada oni koji ih čine ili žele ili
štuju. 7 Muči se lončar i gnječi zemlju mekanu: pravi posuđe kojim se
služimo. Od istoga blata pravi posude koje služe u plemenite svrhe i one
koje služe suprotnom: kakva će kojoj namjena biti - određuje lončar. 8 I
možda - o napora na zlo data! - od iste gline pravi ništavnog boga, on
koji je nedavno od zemlje sazdan i koji će se ubrzo zemlji vratit' od koje
je uzet, kad se od njega duša zatraži. 9 Ne mari on što će brzo umrijeti
ni što mu je život kratkovjek, nego se natječe sa zlatarima i srebrnarima
i nasljeduje mjedare, ponosan što pravi krivotvorine. 10 Srce mu je kao
pepeo, i nada mu od zemlje bjednija, i život od gline nevredniji, 11 jer nije
poznao Stvoritelja svoga koji mu je udahnuo dušu djelatnu i nadahnuo
ga dahom životnim. 12 Nego misli da je žiće naše igra i život naš sajam
pun probitka. “Treba, veli, izbijati korist iz svega, čak iz zla.” 13 Jer bolje
no itko drugi zna takav da griješi kad od iste tvari zemljane pravi lomne
posude i kumire. 14 Ali su od svih najluđi i jadniji od duše čeda nejakog,
oni neprijatelji tvog naroda koji ga nekoć tlačiše. 15 Jer oni obožavahu sve
poganske kumire koji ne mogu ni očima gledati, ni nosom disati, ni ušima
slušati, ni prstima pipati, ni nogama hoditi. 16 Jer ih čovjek načini, sazda

ih onaj komu je dah u zajam dan. Nijedan čovjek ne može načiniti boga
sebi slična; 17 i jer je smrtan, mrtvo djelo gradi bezbožničkim rukama. On
je dragocjeniji od svojih svetinja, jer je živ, a one nisu. 18 A čak štuju i
najgadnije životinje, što su, po gluposti svojoj, gore od ostalih. 19 Na njima
nikakve ljepote da bi privlačile kao druge životinje: umakle su i Božjoj
hvali i njegovu blagoslovu.

16

1 Zato bijahu primjereno kažnjeni sličnim životinjama i mučeni
mnoštvom kukaca. 2 A narod si svoj, mjesto takvom kaznom, obasuo
dobročinstvom; i da zadovoljiš njegovu žudnju žarku, pripravio si jelo
izvanredno: slasne prepelice. 3 I tako Egipćanima, premda željnima hrane,
kad vidješe odvratne stvorove poslane protiv njih, zataji i naravna želja za
jelom; a narodu si svojem poslije kratke oskudice poklonio jelo čudesno.
4 Na tlačitelje morade doći neuklonjiva oskudica, dok je tvojima trebalo
samo pokazati kako su teško mučeni neprijatelji njihovi. 5 I kad je na
njih navalio životinjski bijes te pogibahu od ujeda zmija vijugavih, srdžba
tvoja još ne bješe došla do kraja. 6 Da se opamete, bijahu samo uplašeni
na kratak čas, jer su dobili spasonosni znak da se sjete zapovijedi tvoga
Zakona. 7 Jer tko god je u nj pogledao, ozdravio je, ali ne po onom u
što je pogledao, već zbog tebe, Spasitelju sviju! 8 Ujedno si time dokazao
našim dušmanima da si ti izbavitelj od zla svakoga. 9 Umirahu od ujeda
skakavaca i muha i ne bijaše lijeka životu njihovu, jer su zaslužili da budu
tako kažnjeni. 10 A sinovima tvojim nisu naudili ni zubi zmija otrovnica,
jer im je milost tvoja u pomoć pritekla te ih iscijelila. 11 Podbadao si ih
samo i odmah ozdravljao da se sjete proroštava tvojih, da ne zapadnu
u zaboravnost duboku i ostanu bez tvojeg dobročinstva. 12 Jer njih nije
liječila ni trava ni melem nego tvoja riječ, o Gospode, koja liječi sve.
13 Ti imaš vlast nad životom i smrću, ti dovodiš do vrata Podzemlja i
opet izvodiš. 14 Čovjek može svojom zloćom ubiti, ali kad duh izađe, ne
može ga vratiti niti izbaviti dušu oduzetu. 15 Ruci se tvojoj ne može utećи.
16 Mišica je tvoja silna kaznila bezbožnike koji te ne htjedoše priznati;
gonio ih nečuven dažd i tuča, i pljusak neumoljiv, i oganj ih proždirao. 17 A
najčudnije: u vodi koja gasi sve rasla je ognju sve žešća moć, jer se svemir
borio za pravednike. 18 Čas bi se plamen ublažio da ne spali životinje
poslane na bezbožnike, nego da ovi vide i spoznaju kako ih goni sud Božji;
19 čas bi opet buknuo u samoj vodi od ognja snažnije da uništi plodove
zemlje opake. 20 A narod si svoj hranio hranom anđeoskom, slao mu s
neba gotov kruh koji je imao u sebi svaku slast i ugađao svakom ukusu.
21 Pokazao si svojim darom slatku nježnost prema djeci, jer je dar ugađao
svakom teku i mijenjao se u što je tko htio. 22 Snijeg i led odolijevahu ognju
ne topeći se, da bi se znalo kako je neprijateljske plodove uništio oganj koji
je plamtio u tuči i bljeskao u daždu, 23 dok je opet oganj zaboravio snagu
svoju da bi se nahranili pravednici. 24 Jer sve stvorenje služi tebi, svojem
Stvoritelju, napinje snagu svoju za kaznu opakima, a popušta za dobro
onima koji se u te uzdaju: 25 zato se i tada u sve preobražavalo da posluži
tvojoj darežljivosti svehraniteljskoj, prema želji potrebitih, 26 da bi sinovi
tvoji, koje ljubiš, Gospode, naučili kako čovjeka na hrane različiti plodovi,
nego riječ tvoja uzdržava sve koji u te vjeruju; 27 jer ono što nije mogao
oganj uništiti rastopilo se pod toplinom jedne zrake sunčane, 28 da bi se
znalo kako treba sunce preteći i tebi zahvaliti, prije svjetla zorina preda te

stupiti. 29 Jer se nada nezahvalnika rastapa kao zimski mraz i razlijeva se
kao voda nekorisna.

17

1 Veliki su i nedokučivi sudovi tvoji, zato lutaju duše nepoučljive. 2 Dok
su mislili bezbožnici da imaju u vlasti sveti narod tvoj, postadoše sužnji
tmine u okovima duge noći, zatvoreni pod svojim krovovima, prognanici
vječne providnosti. 3 Mišljahu da će im se tajni grijesi skriti, pokriveni
tamnim velom zaborava, a rasuše se u užasnu strahu, zaplašeni utvarama.
4 Ni skrovište u koje se povukoše nije ih sačuvalo od straha, nego se oko
njih razlijegao grozan jek, ukazivahu im se kobne utvare, mračnih lica. 5 I
nikakva im sila ognjena nije mogla svjetla pružiti, niti su sjajne plamene
zvijezde mogle osvijetliti tu strašnu noć. 6 Jedino im se ukazivaše neka
lomača, sama od sebe upaljena, puna užasa; i kad bi ta prikaza iščezla,
oni je, izvan sebe od straha, držahu strašnijom nego što bijaše. 7 Nemoćna
bijahu njihova umijeća čarobnjačka i njihovo hvastanje razborom bijaše
izvrgnuto ruglu. 8 Jer oni koji prije obećavahu kako će istjerati strah i
tjeskobu iz bolne duše, sami se razbolješe od straha smiješnoga. 9 Kad
ih i nije ništa strahovito plašilo, bješe im na užas gmizanje životinja i
šištanje zmija. 10 Ginuli su od straha, ne usuđujući se pogledati ni u
zrak kojem se ne može umaknuti. 11 Jer zloća je strašljivaca: vlastitim
se svjedočanstvom osuđuje i uvijek zlo uvećava kad je stane savjest tištiti.
12 Jer strah i nije drugo nego izdaja pomagala što ih razum daje: 13 što se
manje čovjek u sebi na njih oslanja, to mu teže pada što ne zna uzrok svojoj
patnji. 14 I tako oni, one noći zaista nemoćne izišle iz dubina Podzemlja
nemoćnog, usnuli istim snom, 15 bijahu progonjeni strašnim sablastima ili
su smalaksali obamrle duše, jer ih napade iznenadan i neočekivan strah.
16 I tako svaki, pavši gdje se našao, osta zatočen u tamnici bez prijevornica:
17 i orač i pastir i radnik koji se samotan muči zaskočeni zapadoše u
neminovnu nevolju, svi bijahu okovani jednim lancem tame. 18 I šumni
vjetar, i milopojni ptičji glas među lisnim granama, i odmjeren huk vode
što silovito protječe; i divlja buka pećina što se ruše, 19 i nevidljiva trka
životinja što skaču, i urlik ljutih divljih zvijeri, i jeka što se odbija od
gorskih dolova - sve ih ispunjaše užasom. 20 A sav svijet blistao od sjajne
svjetlosti i prepuštao se nesmetano svojim djelima. 21 Jedino se nad njima
raskrilila teška noć, slika mraka koji će ih primiti; ali teži od same tame
bijahu oni - teret sami sebi.

18

1 A svetima tvojim svijetlila je svjetlost najveća, i Egipćani, slušajući
njihov glas a ne videći im obličja, nazivahu ih blaženima jer nisu nevolju
trpjeli; 2 i zahvaljivahu im što se ne osvećuju za nanesene nepravde i
moljahu ih da im oproste neprijateljstvo. 3 A Izraelcima si dao ognjen
stup da im bude vođom na stazama neznanim, blago sunce na njihovu
časnom putovanju. 4 Zaslužili su Egipćani da svjetlost izgube i da ih tama
zasužnji, jer u zatvoru držahu djecu tvoju po kojoj se svijetu imala podariti
nepropadljiva svjetlost Zakona. 5 I jer odlučiše pogubiti djecu svetaca, a
jedno se od izložene djece spasilo, ti im za kaznu oduze mnoštvo djece i
sve ih pogubi u silnoj vodi. 6 A noć ona bijaše unaprijed najavljena ocima
našim da bi jasno znali kakvim su prisegama povjerovali, i da budu dobre
volje. 7 Tako je tvoj narod očekivao spas pravednika i propast neprijatelja.
8 Jer čime si kaznio naše protivnike, time si proslavio nas, pozvavši nas

k sebi. 9 Tada su pobožna djeca pravednika žrtve tajno prinijela i složno
postavila zakon božanstven da sveti tvoji jednako snose i dobra i pogibelji.
I tad su zapjevali svete pjesme otaca. 10 A u odjek im dođoše neskladni
povici neprijatelja, tužan jauk za djecom oplakivanom. 11 Jednaka kazna
stiže i roba i gospodara, isto je trpio i pučanin i kralj. 12 A svi su zajedno
imali nebrojene mrtvace pogođene istom smrću. I živih bijaše premalo
da pokapaju mrtve, jer im za tren poginu najodličniji porod. 13 I oni
koji, zbog svojih čarolija, ni u što nisu vjerovali, kad im izginuše prvenci
njihovi, moradoše priznati da je narod izraelski - sin Božji. 14 Dok je
mirna tišina svime vladala i noć brzim tijekom stigla do sredine puta svog,
15 jurnula je tvoja svemoguća riječ s nebesa, s kraljevskih prijestolja, kao
žestok ratnik u sredinu zemlje, propasti predane. Kao oštar mač nosila
je tvoju neopozivu zapovijed. 16 Zaustavi se i sve ispuni smrću: doticala
se neba, stajala na zemlji. 17 Tada Egipćane iznenada uplašiše prikaze
jezivih snova, napade ih neočekivan strah. 18 Padahu polumrtvi, jedan
ovdje, drugi ondje, kazujući zašto umiru. 19 Jer su im sni, što ih smutiše,
to unaprijed najavili, da ne bi poginuli ne znajući uzroka s kojeg ih je stiglo
zlo. 20 Ali se napast smrtna dotakla i pravednika i mnoštvo ih je u pustinji
pomrlo. Ali srdžba nije dugo trajala. 21 Jer se brzo za njih zauzeo čovjek
besprijekoran: naoružan oružjem službe svoje - molitvom i pomirbenim
kadom - opro se srdžbi i dokrajčio nevolju, pokazavši da je sluga tvoj.
22 On gnjevu nije odolio ni snagom tjelesnom ni silom oružja nego je riječju
svojom pokorio zatornika spomenuv otačke prisege i zavjete. 23 Mrtvi već
ležahu jedan preko drugoga, a on stade sred njih i jarost suzbi, presiječe
joj put ka živima. 24 Na njegovoj dugoj halji bijaše čitav svemir i u četiri
reda dragulja slavna imena otaca, a na vijencu oko glave tvoje veličanstvo.
25 Pred tim uzmaknu zatornik, predade se: samo je malo okušao srdžbu
tvoju - i bijaše mu dosta.

19

1 A grešnike je sasvim pritisnuo gnjev nemilostiv, jer je Gospodin znao
što će oni: 2 najprije će dopustiti Izraelcima da odu i brzo ih ispratiti, a
zatim će se predomisliti i poći za njima u potjeru. 3 Još im teška žalost
bijaše na srcu dok naricahu nad grobovima svojih mrtvaca, kad im pade
na um nova luda misao te stadoše kao bjegunce progoniti one koje su
prije molili da odu. 4 A zaslužena ih je sudbina nagnala da zaborave
prošle jade i da svojim mukama dodaju još jednu: 5 dok će narod tvoj
prijeći put čudesan, oni će naći smrt nečuvenu. 6 Da se sačuvaju djeca
tvoja neozlijeđena, sve stvoreno preinači opet narav svoju služeći tvojim
zapovijedima. 7 Oblak se pojavi i sjenom zakri tabor, a kopno izroni
gdje prije bijaše voda; put slobodan nasta od Crvenoga mora i polje
travnato od strašnih valova. 8 Preko njega prijeđe narod sav, štićen tvojom
desnicom, zadivljen silnim čudesima. 9 Bijahu kao konji kada pasu, i
kao jaganjci skakahu slaveći tebe, Gospode, izbavitelja svoga. 10 Još se
sjećahu događaja u tuđini, kako je mjesto životinja zemlja komarce rađala
i kako je mjesto riba rijeka izbacila mnoštvo žaba. 11 Poslije vidješe i
nov nastanak ptica, kada su, potaknuti žudnjom, zatražili jela raskošna:
12 izašle iz mora prepelice da im želji udovolje. 13 A grešnike stigla kazna,
prethodili joj snažni gromovi. Stigla ih pravedna plaća za zla djela, jer
su divljom mržnjom mrzili tuđince. 14 Jer dok oni odbijahu neznance,
ovi goste i dobrotvore pretvoriše u robove. 15 Oni se prema strancima

poniješe odmah neprijateljski, i plaća ih čeka za to. 16 Ovi, naprotiv,
primiše svečano Izraelce, a onda ih, već ravne sebi, udariše teškom tlakom.
17 I njih udari sljepoća kao i one pred vratima pravednikovim; opkoli ih
tama duboka, i svaki je tražio svoja vrata. 18 Tako se počela međusobno
izmjenjuju, kao što se skladno izmjenjuju glasovi na harfi, ostajući uvijek
kod zvuka svojeg; a to se može jasno razabrati kad se razmotre događaji.
19 Jer se kopnene životinje u vodene mijenjahu, a one što plivaju, na kopno
prelažahu. 20 Oganj je u vodi silu svoju pojačao, a voda zaboravila snagu
što gasi. 21 Plamenovi ognjeni nisu pržili meso životinja propadljivih kada
su posred njih hodile niti se u njima topila hrana nebeska, laka i topljiva
poput inja. 22 U svemu si, Gospode, uzvisio i proslavio narod svoj i nisi ga
prezreo, već si mu bio na pomoći svagda i svagdje.

Sirahova

Mnoge su nam i velike darove darovali Zakon, Proroci i ostali Pisci koji su slijedili iza njih. Zato valja pohvaliti Izraela zbog naobrazbe i mudrosti. Ali nije dovoljno da se ljudi sami nauče knjizi, već treba da riječju i perom koriste i drugim ljudima, te se moj djed Isus, posvetivši se ustrajnom čitanju Zakona, Proroka i ostalih predačkih Knjiga i stekavši golemo iskustvo - najposlije i sam našao ponukanim da napiše štogod poučno i mudro, kako bi oni koji su željni pouke proučili to, pa tako još više uznapredovali u životu prema Zakonu. Zato, molim, čitajte blagohotno i pozorno ovo moje djelo i oprostite ako nismo uspjeli naći primjeren oblik ovom ili onom izrazu, jer valja znati da hebrejski izričaji, prevedeni na drugi jezik, gube od svoje snage. Štoviše, prouči li se sam Zakon, Proroci i ostale Knjige, opazit će se povelika razlika između prijevoda i izvornika. Kad sam u trideset i osmoj godini vladavine kralja Euergeta došao u Egipat i boravio ondje neko vrijeme, našao sam djelo veoma poučno. Odlučih stoga uložiti sav trud i mar da prevedem ovu knjigu. Uložih mnogo bdjenja i znanja, tijekom tog vremena, da bih posao obavio i objavio knjigu, osobito na korist onima koji se u tuđini žele baviti naukom i pripravni su prilagoditi svoje običaje kako bi živjeli prema Zakonu.

1 Svaka je mudrost od Gospoda i s njime je dovijeka. 2 Tko će izbrojiti
pijesak morski i kaplje kišne i dane vječnosti? 3 Tko će istražiti nebesku
visinu, zemaljsku širinu i dubinu bezdana? 4 Mudrost je stvorena prije
svega ostalog, i misaon razbor vječan je. 5 # 6 Komu se otkrio korijen
mudrosti i tko znade njezine namisli? 7 # 8 Samo je jedan mudar i uistinu
strašan kad sjedi na prijestolju svojem - Gospod. 9 On ju je stvorio, gledao i
izbrojio, izlio je na sva svoja djela, 10 na svako tijelo prema veličini njegovoj
i obdario njome one koji ga ljube. 11 Strah je Gospodnji slava i hvala,
veselje i vijenac radosti. 12 Strah Gospodnji sladi srce, daje radost, veselje
i dug život. 13 Tko se boji Gospoda, sretan je na svršetku i blagoslovljen
u dan svoje smrti. 14 Strah Gospodnji početak je mudrosti, s vjernima je
ona stvorena u utrobi majčinoj. 15 Svila je gnijezdo s temeljem vječnim
među ljudima i bit će vjerna porodu njihovu. 16 Strah je Gospodnji punina
mudrosti, ona ih opija svojim plodovima. 17 Dom im napunja milinama
i klijeti svojim urodom. 18 Strah Gospodnji vijenac je mudrosti koji cvate
mirom i zdravljem. 19 Gospod je nju gledao i izbrojio i izlio spoznaju i
razbor, uzvisio slavu onih koji je posjeduju. 20 Strah Gospodnji korijen je
mudrosti, a izdanci su dug život. 21 # 22 Strast opakoga ne može opravdati,
jer mu teret strasti donosi pad. 23 Strpljiv čovjek podnosi do u pravi čas, a
na kraju uživa radost. 24 On krije svoje riječi do pravog trena, i usta mnogih
govore o njegovu razboru. 25 U riznicama mudrosti zagonetke su spoznaje,
ali je grešniku mrska pobožnost. 26 Želiš li mudrost, vrši zapovijedi, i
Gospod će ti je dati. 27 Jer strah je Gospodnji mudrost i pouka, i Gospodu je
draga vjernost i krotkost. 28 Ne opiri se strahu Gospodnjem i ne pristupaj
Gospodu dvolična srca. 29 Ne budi licemjer pred ljudima i pazi na usne
svoje. 30 Ne uznosi se, da ne padneš i da se ne osramotiš, jer Gospod će
otkriti tvoje tajne i poniziti te pred svim zborom, jer nisi dosegao straha
Gospodnjeg i jer ti je srce puno prijevare.

2

1 Sine moj, ako želiš služiti Gospodu, pripravi dušu svoju na kušnju.
2 Učvrsti svoje srce i budi jak i ne nagli kad napast dođe. 3 Prioni uz Boga
i ne odmeći se, da bi bio slavljen na svoj posljednji dan. 4 Primi sve što te
stigne i budi strpljiv u nestalnosti svoje bijede. 5 Jer kao što se u vatri kuša
zlato, tako i odabranici u peći poniženja. 6 Vjeruj u Gospoda, i on će ti
pomoći, kroči pravom stazom i uzdaj se u njega. 7 Vi što se bojite Gospoda,
očekujte njegovu milost i ne skrećite s pravoga puta, da ne propadnete.
8 Vi što se bojite Gospoda, uzdajte se u nj i plaća vam neće propasti. 9 Vi što
se bojite Gospoda, nadajte se dobru, vječnoj radosti i milosti. 10 Pogledajte
prošla pokoljenja i vidite: je li se ikad postidio tko se uzdao u Gospoda? Je li
ikad ostavljen tko ga se ustrajno bojao? Je li ikad prezren koji ga je u pomoć
zvao? 11 TÓa Gospod je sućutan i milostiv, on oprašta grijehe i izbavlja u
danima nevolje. 12 Jao strašljivim srcima i lijenim rukama i grešniku koji
hodi dvjema stazama. 13 Jao mlaku srcu koje ne vjeruje, jer takvo neće
naći zaštite. 14 Jao vama koji ste izgubili izdržljivost: što ćete raditi kad
vas Gospod pohodi? 15 Koji se boje Gospoda slušaju njegove riječi, i koji ga
ljube drže se putova njegovih. 16 Koji se boje Gospoda čine što je njemu
po volji, i koji ga ljube uživaju u njegovu Zakonu. 17 Koji se boje Gospoda
pripravljaju se srcem svojim i pred njim se ponizuju. 18 Predajmo se u ruke
Gospodnje, a ne u ruke ljudske: jer kakvo je u Gospoda veličanstvo, takva
je i njegova milost.

3

1 Djeco, slušajte mene, oca svoga, i radite tako da se spasite. 2 Jer Gospod
slavi oca u djeci njegovoj i učvršćuje pravo majke nad sinovima njezinim.
3 Tko štuje oca okajava grijehe svoje, 4 i tko časti majku svoju sabire blago.
5 Tko štuje oca radovat će se sa svoje djece i bit će uslišen u dan molitve
svoje. 6 Tko časti oca svojeg, dugo živi; tko čini radost majci svojoj sluša
Gospoda. 7 On služi roditeljima svojim kao svojim gospodarima. 8 Sine
moj, riječju i djelom štuj oca svoga da te od njega stigne blagoslov. 9 Jer
blagoslov očev učvršćuje kuću djeci, a majčina kletva temelje im ruši. 10 Ne
traži časti u sramoti oca svojeg, jer ti očeva sramota nije na čast. 11 Jer
čovjeku dolazi čast od počasti oca njegova, a prezrena majka sramota je
djeci. 12 Sine moj, pomozi oca svoga u starosti i ne žalosti ga za života
njegova. 13 Ako mu i razum klone, budi blag s njime i ne grdi ga ti, koji si u
punoj snazi. 14 Jer, ne zaboravlja se milost prema ocu, već se uračunava u
oprost grijeha. 15 U danima tvoje nevolje Gospod će te se sjetiti: kao što se
led topi na suncu, tako će se iskopnjeti tvoji grijesi. 16 Od hulitelja nije bolji
tko prezire oca, i Gospod proklinje onoga tko vrijeđa majku. 17 Sine moj,
budi krotak u poslu svojem, i bit ćeš voljeniji nego onaj koji darove dijeli.
18 Što si veći to se većma ponizi da nađeš milost u Gospoda. 19 Jer veliko
je milosrđe Božje i poniznima otkriva tajnu svoju. 20 Iako je velika moć
Gospoda, on prima počast poniznih. 21 Ne idi za onim što ti je previsoko i
ne istražuj ono što je iznad tvojih snaga. 22 Trsi se duhom svojim oko onoga
što ti je dano i ne bavi se pojavama otajstvenim. 23 Ne trudi se oko onog
što je iznad tvoje snage, jer i ono čemu su te učili već je pregolemo za um
ljudski. 24 Mnoge već zavede njihova umišljenost, i opaka uobraženost
iskrivi im misli. 25 # 26 Tvrdokorno srce u zlu završava, i tko pogibelj
ljubi, u njoj i propada. 27 Tvrdokorno srce oteščalo je od nevolja, i grešnik
gomila grijeh na grijeh. 28 Nema lijeka bolesti oholnika, jer se opačina u

njem ukorijenila. 29 Srce razborita čovjeka razmišlja o izrekama, i pažljivo
uho san je mudracu. 30 Kao što voda gasi uzbuktali oganj, tako i milosrđe
čisti od grijeha. 31 Tko dobročinstva uzvraća misli na budućnost, i u času
svojeg pada naći će potporu.

4

1 Sine moj, ne uskraćuj milodara siromahu i ne daj da dugo iščekuju
oči ubogoga. 2 Ne žalosti dušu gladnu i ne draži čovjeka u oskudici
njegovoj. 3 Ne razdražuj srca ogorčena i ne pusti uboga da čeka na dan
tvoj. 4 Ne odbij molbe nevoljnika i ne odvraćaj lice svoje od siromaha.
5 Ne odvrati pogleda svoga od potrebita i ne daj nikomu prilike da te kune.
6 Jer prokune li te tko u tjeskobi duše svoje, Tvorac će njegov uslišiti mu
vapaj. 7 Nastoj omiljeti društvu i prigni glavu pred vladarem. 8 Saslušaj
siromaha i uljudno mu odzdravi; 9 izbavi potlačena od njegova tlačitelja
i ne budi podao u svojoj presudi. 10 Budi kao otac sirotama i kao muž
budi na pomoć udovicama. I bit ćeš kao sin Svevišnjemu, koji će te ljubiti
više nego tvoja majka. 11 Mudrost odgaja sinove svoje i brine se za one
koji je traže. 12 Tko ljubi nju, ljubi život, i koji je rano traže ispunit će
se srećom. 13 Tko je posjeduje baštinit će čast, i kamo god krene, Gospod
ga blagoslivlja. 14 Služe Svetomu koji njoj služe, i Gospod ljubi one koji
ljube nju. 15 Tko nju posluša sudi pravedno, i tko se nje drži on je na
pouzdanu. 16 Ako se u nju ufa, onda je i baštini, i ona ostaje u posjedu
njegovih potomaka. 17 Jer iako u početku vodi putem krivudavim, nagoni
ga na tjeskobu i drhtavicu, muči ga stegom svojom dok se ne mogne u
nj pouzdati, iskušava ga zapovijedima svojim, 18 a na kraju će ga privesti
pravom putu i otkriti mu svoje tajne. 19 Ako odluta, ona ga ostavlja i predaje
njegovoj propasti. 20 Sine moj, pazi na prilike i čuvaj se zla, i ne stidi se
samoga sebe. 21 Jer ima stid što vodi grijehu, kao i stid koji je čast i milost.
22 Ne budi pristran protiv sebe samoga i ne stidi se na svoju propast. 23 Ne
susteži svoje riječi u pravo vrijeme i ne skrivaj svoje mudrosti. 24 Jer se u
govoru očituje mudrost i po riječima otkriva naobrazba. 25 Ne protivi se
istini, radije se crveni zbog svojeg neznanja. 26 Ne stidi se priznati svoje
grijehe i ne opiri se struji rijeke. 27 Ne ponizuj se pred budalom i ne budi
pristran pred mogućnicima. 28 Do smrti se bori za istinu, i Gospod će se
boriti za te. 29 Ne budi silovit na jeziku a lijen i mlitav na djelu. 30 Ne budi
kao lav u svojoj kući, a strašljivac prema svojim slugama. 31 Nek' ti ne
bude ruka ispružena za primanje, a stisnuta u vrijeme vraćanja.

5

1 Ne oslanjaj se na svoje bogatstvo i ne reci: “Ja imam dosta.” 2 Ne idi
za svojom željom i svojom snagom, slijedeći strasti svoga srca. 3 Ne reci:
“Tko mi što može?” jer će te Gospod kazniti. 4 Ne reci: “Griješio sam,
pa što!” jer Gospod umije čekati. 5 Ne uzdaj se toliko u oproštenje da
gomilaš grijeh na grijeh. 6 Ne reci: “Veliko je milosrđe njegovo, oprostit će
mi moje mnoge grijehe!” jer je s njime milosrđe i gnjev te na grešnike pada
srdžba njegova. 7 Ne oklijevaj vratiti se njemu, i ne odgađaj iz dana u dan;
jer će iznenada njegov gnjev planuti, i u čas osvetni ti ćeš propasti. 8 Ne
uzdaj se u blago krivo stečeno, ono ti ništa neće koristiti u dan nesreće.
9 Ne povijaj se sa svakim vjetrom i ne idi po svakoj stazi (tako čini grešnik
licemjerni). 10 Budi postojan u nazorima svojim i neka je jedna tvoja riječ.
11 Budi brz i pripravan saslušati, a spor odgovarati. 12 Ako znaš, odgovori

svojem bližnjemu; ako ne znaš, stavi ruku na usta. 13 I slava i sramota
dolaze od riječi, i jezik je čovjekov propast njegova. 14 Ne budi klevetnik i
jezikom svojim ne postavljaj zamke, jer kao što lupeža čeka sramota, tako
podlaca očekuje teška osuda. 15 Ne budi opak ni u malu ni u veliku i ne
budi neprijatelj umjesto prijatelj.

6

1 Jer zao glas donosi zazor i sramotu, kako to biva grešniku licemjernom.
2 Ne predaj se u ruke svojoj strasti, da ti ona dušu ne rastrga kao
razbješnjeli bik; 3 da ti ne obrsti lišće i da ti ne propadnu plodovi i ne
ostaneš poput sasušena drveta. 4 Jer strastvena duša propast je onome
čija je i čini od njega ruglo pred njegovim neprijateljima. 5 Umilna riječ
umnožava prijatelje, i jezik uljudan izaziva prijazne odgovore. 6 Neka
su ti mnogi poznanici, ali pouzdanik samo jedan od tisuću. 7 Ako želiš
imati prijatelja, steci ga kušanjem i nemoj se prebrzo u nj pouzdati. 8 Jer
netko je prijatelj samo kad to njemu odgovara i taj ne ostaje vjeran u dan
nevolje. 9 A neki će se prijatelj prometnuti u neprijatelja i tvoju sramotu
iznijeti na vidjelo. 10 Gdjekoji je opet prijatelj za stolom, ali ga nema u času
nevolje. 11 Dok si sretan, on će ti biti kao ti sam sebi: s ukućanima tvojim
povjerljiv će biti; 12 a stigne li te zlo, okrenut će se protiv tebe i bježat
će od tvog pogleda. 13 Odvoji se od svojih neprijatelja i čuvaj se svojih
prijatelja. 14 Vjeran prijatelj pouzdana je zaštita; i tko ga je stekao našao
je blago. 15 Pravom prijatelju nema cijene niti se može izmjeriti njegova
vrijednost. 16 Pravi je prijatelj balzam života, nalazi ga onaj tko se Gospoda
boji. 17 Tko se Gospoda boji, nalazi prave prijatelje, jer kakav čovjek, takav
mu i prijatelj. 18 Sine, uči od mladosti svoje, prigrli pouku, pa ćeš do svojih
sjedina nalaziti mudrost. 19 Prilazi joj kao orač i sijač i očekuj obilnu ljetinu,
jer malo ćeš se oko nje truditi i brzo ćeš jesti od ploda njezina. 20 Veoma
je opora nepokornima, i nerazborit ne ustraje u njoj. 21 Ona ga tišti kao
težak kamen i on ne oklijeva da je odbaci. 22 Jer stega je vjerna svojem
imenu, ona mnogima nije dostupna. 23 Poslušaj, sine, primi moj naputak
i ne odbaci savjeta mog. 24 Stavi svoje noge u njezine okove i vrat svoj u
njezin jaram. 25 Podmetni svoja leđa pod njezin teret, i neka ti ne smetaju
njezine uzde. 26 Svom dušom svojom pristupi k njoj i svom snagom svojom
slijedi putove njezine. 27 Ispituj i istražuj je, i ona će ti se objaviti; i kad je
jednom uhvatiš, ne puštaj je. 28 Jer ćeš naposljetku u njoj naći mir, i ona
će ti se pretvoriti u radost. 29 Njezini okovi bit će moćna zaštita i njezin
jaram halja časti. 30 Njezin jaram bit će zlatni ures, njezine uzde grimizne
vrpce. 31 Nosit ćeš je kao svečanu odoru i vezat ćeš je kao krasni vijenac.
32 Ako si voljan, sine, možeš postati mudar; i ako se potrudiš, steći ćeš
razboritost. 33 Ako si pripravan slušati, naučit ćeš; ako poslušaš, bit ćeš
mudar. 34 Nek' ti je mjesto u staračkom zboru; i vidiš li mudraca, drži se uz
njega. 35 Rado slušaj svaku riječ koja dolazi od Boga i neka ti ne promaknu
oštroumne izreke. 36 Vidiš li razborita čovjeka, rano ga posjeti i neka
tvoja stopala istaru njegov prag. 37 Razmišljaj o zapovijedima Gospodnjim
i neprestano se drži njegovih naredaba, i Gospod će osnažiti tvoje srce i
steći ćeš mudrost koju želiš.

7

1 Ne čini zla, pa te zlo neće stići. 2 Kloni se nepravde, i ona će
biti daleko od tebe. 3 Ne sij, sine moj, u brazde nepravde, da ih ne

požanješ sedmerostruko. 4 Ne traži od Gospoda najviše mjesto, niti od
kralja počasno sjedalo. 5 Ne razmeći se vrlinom pred Gospodom niti
mudrošću pred kraljem. 6 Ne traži da budeš sudac ako nemaš snage
iskorijeniti nepravdu, da ne bi popustio pred mogućnikom i postavio
stupicu pravednosti svojoj. 7 Ne griješi prema javnom zboru, da ne izgubiš
ugled u zajednici. 8 Nemoj dvaput griješiti, jer već zbog prvog grijeha nećeš
umaći kazni. 9 Ne reci: "Pogledat će Bog na mnoge moje darove i primit će
Svevišnji Bog kad mu ih prinesem." 10 Ne budi malodušan u molitvi svojoj
i ne zanemari dati milodar. 11 Ne preziri čovjeka turobna srca, jer onaj tko
ponizuje može i uzvisiti. 12 Ne pleti prijevare bratu svojem, niti prijatelju
takvo što čini. 13 Kloni se svake laži, jer od nje dobra nikakva. 14 Ne govori
predugo na zboru staraca i ne ponavljaj riječi u molitvi svojoj. 15 Ne prezri
tegobna rada ni ratarskog posla što ga je Svevišnji dao. 16 Ne ubrajaj se
među grešnike, sjeti se da srdžba ne kasni! 17 Ponizi duboko dušu svoju,
jer su vatra i crvi kazna bezbožniku. 18 Ne mijenjaj prijatelja za novac ni
brata za ofirsko zlato. 19 Ne odbacuj razumne i dobre žene, jer njezina
je ljupkost dragocjenija od zlata. 20 Ne zlostavljaj roba koji pošteno radi
ni sluge koji ti vjerno služi. 21 Ljubi razumna roba kao sebe samog i ne
uskrati mu slobode. 22 Imaš li živinče, pazi ga; ako ti je od koristi, sačuvaj
ga. 23 Imaš li djece, pouči ih i povij im vrat za mladosti. 24 Imaš li kćeri,
čuvaj im tijelo i ne pokazuj im odveć prijazno lice. 25 Udaj kćer, i obavio si
krupan posao, ali je daj čovjeku razumnu. 26 Imaš li ženu po srcu svojem,
ne otpuštaj je; ako li je ne voliš, ne uzdaj se u nju. 27 Svim srcem poštuj oca
svoga i ne zaboravi majčinih bolova. 28 Sjeti se da im svoj život duguješ:
kako da im uzvratiš sve što učiniše za te? 29 Svom dušom svojom boj se
Gospoda i štuj njegove svećenike. 30 Svom snagom svojom ljubi Stvoritelja
svoga i ne ostavljaj slugu njegovih. 31 Boj se Boga i štuj svećenika, daj mu
dio kako ti je naloženo: prvine, naknadnice i prinos plećaka, posvetnice i
prvence svetinja. 32 I siromahu pruži ruku, da bude savršen tvoj blagoslov.
33 Budi darežljiv svakomu živom stvoru, pa ni mrtvomu ne uskrati milosti.
34 Ne uklanjaj se od onih koji plaču, već s tužnim tuguj. 35 Ne zaboravi
posjetiti bolesnika, jer će te za to ljubiti. 36 U svim svojim djelima misli na
svoj konac, pa nećeš nikada griješiti.

8

1 Ne bori se s velikašem, da mu ne padneš u šake. 2 Ne pravdaj se s
bogatašem, da se ne pokaže težim od tebe. Jer zlato je već mnoge uništilo i
zavelo srce kraljevima. 3 Ne prepiri se s čovjekom hitra jezika i ne meći mu
drva na vatru. 4 Ne šali se s neodgojenim čovjekom, da ti ne bi uvrijedio
predaka. 5 Ne sramoti čovjeka koji se obratio od grijeha; sjeti se da smo svi
krivci. 6 Ne prezri starca čovjeka, jer će i od nas neki ostarjeti. 7 Ne likuj
nad preminulim; sjeti se da svi umiremo. 8 Ne odbacuj razgovora mudrih,
nego razmišljaj o njihovim izrekama, jer ćeš tako steći nauk i umijeće za
službu velikašima. 9 Ne podcjenjuj govora staraca, jer oni su učili od svojih
roditelja, a od njih ćeš se ti naučiti razboru i u pravo vrijeme odgovarati.
10 Ne raspiruj ugljevlja grešnikova, da se ne ožežeš njegovim plamenom.
11 Ne dopusti da te rugač razgnjevi i postavi ti zamku tvojim vlastitim
riječima. 12 Ne uzajmljuj čovjeku moćnijem od sebe; ako si uzajmio, kao
da si izgubio. 13 Ne jamči preko svojih mogućnosti; ako si jamčio, misli
kako ćeš platiti. 14 Ne parbi se sa sucem, jer će mu dosuditi po volji. 15 Ne
idi na put s pustolovom, da ti se on ne natovari: jer on će činiti po svojoj

volji, i njegova će ludost obojicu upropastiti. 16 S čovjekom gnjevnim ne zameći svađe i ne putuj s njim po pustinji, jer njemu nije ništa proliti krv, i na mjestu gdje nema pomoći ubit će te. 17 Luđaka ne pitaj za savjet, jer ne može sačuvati tajne. 18 Ne pokazuj tajne pred tuđinom, jer ne znaš što će se izleći. 19 Ne otkrivaj svoga srca svakom čovjeku i ne očekuj dobra od svakoga.

9

1 Ne budi ljubomoran na svoju ljubljenu ženu i ne uči je pakosti na svoju štetu. 2 Ne prepuštaj se posve ženi, da ona potpuno ne zavlada tobom. 3 Ne približuj se bludnici, da ne padneš u zamke njezine. 4 Ne druži se s pjevačicom, da te ne smete umijećem svojim. 5 Ne upiri pogled u djevicu, da ne bi bio kažnjen zajedno s njom. 6 Ne daj bludnici svoje duše, da ne izgubiš imetak svoj. 7 Ne obziri se po gradskim ulicama i ne skitaj se pustim zakucima. 8 Odvrati pogled svoj od ljupke žene i ne gledaj tuđu ljepotu. Mnoge već zavede ženina ljepota, koja želju raspaljuje kao vatru. 9 Ne sjedaj nikad s udatom ženom i zajedno s njom ne pij vina, da ti srce ne podlegne njezinim dražima i da u strasti svojoj ne srneš u propast. 10 Ne odbacuj starog prijatelja, jer mu novi neće biti jednak. Nov prijatelj, vino novo; kad ostari, piješ ga s užitkom. 11 Ne zavidi grešniku na uspjehu, jer ne znaš kakav će mu kraj biti. 12 Ne naslađuj se onim čime i bezbožnici; sjeti se da im sreća neće trajati do Podzemlja. 13 Drži se daleko od čovjeka koji je kadar ubiti, i neće te progoniti strah od smrti. Ako mu se približiš, dobro se pazi da te ne liši života. Znaj da među zamkama hodiš i kročiš po kruništu zidina gradskih. 14 Koliko možeš, druži se sa svojim bližnjim i savjetuj se s mudracima. 15 Za razgovor traži razborite ljude, i tvoje riječi nek' su po Zakonu Svevišnjeg. 16 Jedi kruh svoj s pravednicima i u strahu Gospodnjem neka je tvoj ponos. 17 Djelo vještih ruku zaslužuje hvalu, a knez naroda mora biti vičan govoru. 18 Užas je gradu čovjek jezičav, a brbljavac je omražen.

10

1 Mudar vladar odgaja svoj narod u stezi, i uredna je vlada razborita čovjeka. 2 Kakav je vladar, takvi su i činovnici; i kakav je gradski upravitelj, takvi mu i građani. 3 Neobuzdan kralj upropašćuje svoj narod, a svoj napredak duguje grad razboritosti vladara. 4 Vlast nad zemljom u rukama je Gospodnjim: Gospod joj u pravo vrijeme postavlja pravog čovjeka. 5 Uspjeh je čovjekov u Božjoj ruci, i zakonodavcu Bog daruje čast. 6 Ne budi kivan na svoga bližnjeg ni zbog kakve nepravde i ne čini ništa nepravedno. 7 Mrska je oholost i Gospodu i čovjeku, a nepravda je odvratna obojici. 8 Vlast prelazi od jednog naroda drugomu zbog nepravde, nasilja i novca. 9 Što se toliko oholi prah i pepeo - kad već za života ima crvljiva crijeva? 10 Duga bolest srdi liječnika; tko je danas kralj, sutra umire. 11 Kad čovjek umre, baštini gnjilež, grabežljive zvijeri i crve. 12 Oholost počinje kad čovjek otpadne od Gospoda i srcem se odmetne od svoga Stvoritelja. 13 I jer je početak oholosti grijeh, tko se njoj oda, širi gnusobu. Gospod ih zbog toga kažnjava čudesnim kaznama i potpuno uništava. 14 Gospod je srušio prijestolja silnika i potlačene posadio na mjesto njihovo. 15 Gospod je iskorijenio oholice i posadio ponizne na mjesto njihovo. 16 Gospod je porazio zemlje poganske i razorio ih do samog temelja. 17 Neke je od njih odveo i uništio i zbrisao njihov spomen s lica

zemlje. 18 Oholost nije stvorena za čovjeka, ni srdžba bijesna za rod ženin.
19 Koji je rod dostojan časti? Ljudski rod. Koji je rod dostojan časti? Onaj
koji se boji Gospoda. Koji rod prezir zaslužuje? Ljudski rod. Koji rod prezir
zaslužuje? Onaj koji krši Zakon. 20 Među braćom je glavar dostojan časti;
koji se Gospoda boje, u časti su pred njim. 21 # 22 Nek' se bogat, plemenit
i siromah ponose strahom Gospodnjim. 23 Ne valja prezirati razborita
siromaha niti častiti grešnika. 24 Poglavar, vladar i moćnik dostojni su
časti, ali nema većeg od onog koji se boji Gospoda. 25 Mudru robu služe
slobodnjaci, i razborit se čovjek ne tuži. 26 Odviše ne mudruj radeći svoj
posao i ne hvastaj se kad si u stisci. 27 Bolji je koji radi i živi u izobilju nego
tko se hvasta a nema od čega živjeti. 28 Sine, poniznošću časti samog sebe i
cijeni sebe svojom pravom cijenom. 29 Tko će opravdati onoga tko sam sebi
nepravdu nanosi i častiti onoga koji samog sebe prezire? 30 Siromaha časte
zbog njegova razuma i bogataša zbog njegova bogatstva. 31 Koga časte u
siromaštvu njegovu, koliko više u bogatstvu! Koga preziru u bogatstvu,
koliko još više u siromaštvu!

11

1 Mudrost uzvisuje glavu siromahu i posađuje ga među knezove. 2 Ne
hvali čovjeka po obličju njegovu i ne preziri nikoga zbog njegova izgleda.
3 Malena je pčela među stvorovima krilatim, ali ona daje slast najslađu.
4 Ne uznosi se zbog odjeće koju nosiš niti se uznosi zbog svojih počasti; jer
čudesna su djela Gospodnja, iako su skrivena ljudima. 5 Često su kraljevi
sjedili na tlima, a neznanac je stekao krunu. 6 I često su moćnici bili jako
poniženi i odličnici potpali pod tuđu vlast. 7 Ne optužuj prije nego što
istražiš, prvo promisli, pa onda ukori. 8 Ne odgovaraj prije nego si čuo i
ne miješaj se usred govora. 9 Ne prepiri se o onome što te se ne tiče i ne
miješaj se u svađu grešnika. 10 Sine moj, ne preuzimaj previše poslova;
ako ih umnožiš, nećeš proći bez kazne; ma koliko se žurio, nećeš stići, niti
ćeš trkom uteći. 11 Čovjek se trudi, muči i hiti, da bi još više zaostao.
12 Postoji slab čovjek koji moli pomoć, bez snage i pun nevolje, ali ga
Gospod milostivo gleda i podiže iz njegove bijede. 13 Uzdiže glavu njegovu
i mnogi mu se dive. 14 Dobro i zlo, život i smrt, siromaštvo i bogatstvo
- sve dolazi od Gospoda. 15 # 16 # 17 Dar Gospodnji ostaje u pobožnika,
i naklonost će ih Gospodnja dovijeka pratiti. 18 Ima ih koji se obogate
pomnjom i škrtošću, i evo što im je plaća: 19 dođe dan kad kažu: “Nađoh
mir, i sad ću uživati svoja dobra”, ali ne znaju koliko će trajati: morat će
dobra svoja ostaviti drugom i umrijeti. 20 Ustraj u dužnosti svojoj, i neka
ti je mila, i u svojem radu ostari. 21 Ne čudi se djelima grešnikovim; uzdaj
se u Gospoda i ustraj u svom poslu, jer tako je lako Gospodu iznenada
i začas obogatiti siromaha. 22 Blagoslov je Gospodnji plaća pobožniku:
brzo se rastvara cvijet blagoslova. 23 Ne reci: “Što mi još treba? I kakav
me probitak čeka?” 24 Ne reci: “Imam svega dosta, kakvo me odsad zlo
može zadesiti?” 25 U vrijeme dobra zlo se zaboravlja, i u vrijeme nesreće
ne pamti se sreća. 26 Jer Gospodu je lako u dan smrtni platiti čovjeku
prema činima njegovim. 27 U vrijeme nevolje naslade se zaboravljaju, u
posljednjem času otkrivaju se djela čovjekova. 28 Prije smrti ne zovi nikoga
sretnim, jer se tek na svom koncu spoznaje čovjek. 29 Ne uvodi svakoga
čovjeka u kuću svoju, jer mnogovrsne su u spletkara zamke. 30 Srce je
oholičino jarebica-mamljivica u krletki, i kao uhoda vreba on tvoju propast.

31 Klevetnik izvrće dobro u zlo i baca ljagu na samu krepost. 32 Od jedne
iskre nastaje ognjište puno žara, a grešnik vreba da prolije krv. 33 Čuvaj se
opakoga, jer on zlo snuje, da ti ne nanese vječnu sramotu. 34 Uvedi tuđinca
u kuću, i on će donijeti nevolju i otuđiti te od tvojih.

12

1 Kad činiš dobro, pazi komu činiš, i tvoja dobročinstva neće biti uzalud.
2 Čini dobro pobožnu, i on će ti uzvratiti, a ako ne on, onda Svevišnji.
3 Nikakvo dobro ne dolazi čovjeku u zlu ustrajnu, i koji odbija da dijeli
milodare. 4 Podaj pobožniku i ne pomaži grešniku. 5 Učini dobro poniznu
i ne daj ništa bezbožnu. Uskrati mu kruh, ne daj mu ga, da ga to ne učini
jačim od tebe; jer će ti platiti dvostrukom opačinom za sve dobro što si mu
učinio. 6 Jer Svevišnji prezire grešnike i osvetit će se bezbožnicima. 7 Daruj
dobromu, a uskrati pomoć grešniku. 8 Prijatelj se ne poznaje u sreći, a
neprijatelj se ne može sakriti u nesreći. 9 Kad je čovjek sretan, i neprijatelj
mu je prijatelj, a kad je nesretan, i prijatelj ga se kloni. 10 Nikad ne vjeruj
neprijatelju, jer zloća je njegova kao kovina što rđa. 11 Pa i ako ide ponizno
i pogureno, jako se pazi i ne vjeruj mu. Budi prema njemu kao onaj koji
uglačava zrcalo, i vidjet ćeš da rđa njegova nije posve iščezla. 12 Ne meći ga
kraj sebe, da te ne istisne i zauzme tvoje mjesto. Ne posađuj ga zdesna sebi:
on će nastojati da ti preotme sjedište, i na kraju ćeš shvatiti moje riječi i
pokajat' se zbog moje opomene. 13 Tko će žaliti zmijara koga je zmija ujela
i one koji se približuju divljim zvijerima? 14 Tako i onoga tko se druži s
grešnikom i sudionik je u njegovim grijesima. 15 Dok ti čvrsto stojiš, on
se ne otkriva, ali kad jednom posrneš, on će navaliti. 16 Usnama je svojim
sladak neprijatelj, ali u srcu smišlja da te u jamu baci. U očima neprijatelju
mogu biti suze, a kad mu se pruži prilika, ni krv ga neće zadovoljiti. 17 Ako
li te gdje stigne zlo, on je tu već prije tebe, i kao da pomaže, podmeće ti
nogu. 18 On će mahati glavom i pljeskati rukama, mnogo će mrmljati i
razvlačiti lice.

13

1 Tko smolu dira, ulijepi se, i tko se druži s oholicom, postaje kao i on.
2 Ne diži ono što ti je preteško i ne druži se s jačim i bogatijim od sebe.
Zašto staviti zajedno zemljani lonac s bakrenim? Kad ga ovaj udari, onaj
se razbije. 3 Bogataš počini zlo i još se razmeće; siromahu se čini zlo, a
on još za milost moli. 4 Ako si mu na korist, on će te iskoristiti; a kad
iznemogneš, ostavlja te. 5 Dok imaš štogod, živjet će s tobom i oplijeniti
te bez ikakve grižnje savjesti. 6 Ako mu trebaš, on ti laska; smiješi ti se
i daje ti nadu. Govori ti lijepo i pita: “Što ti treba?” I postidjet će te
svojim svečanim objedima, 7 dok te ne oplijeni dva i tri puta i na kraju te
ismije. Kad te poslije vidi, prezire te i maše glavom nad tobom. 8 Čuvaj
se da te ne zavedu, da te ne ponizi ludost tvoja. 9 Pozove li te velikaš,
suzdrži se, i on će te još upornije pozivati. 10 Ne nameći se, da ne budeš
odbačen, a ne udaljuj se, da ne budeš zaboravljen. 11 Ne postupaj s njim
kao s jednakim i ne vjeruj njegovoj rječitosti, jer te kuša riječima svojim
i, kao u šali, on te procjenjuje. 12 Nemilosrdan je čovjek preslobodan u
riječima, taj te neće poštedjeti ni udaraca ni okova. 13 Čuvaj se i budi
pozoran, jer hodiš sa svojom propašću. 14 # 15 Svako živo biće ljubi svoju
vrstu i svaki čovjek svojega bližnjeg. 16 Svaki stvor drži se svoga roda,
i čovjek se drži sebi sličnih. 17 Zar se družiti mogu vuk i janje? Tako

i grešnik s pobožnikom. 18 Može li biti mira između hijene i psa? I
mira između bogataša i siromaha? 19 Divlji su magarci plijen lavovima
pustinjskim, a siromasi bogatašima. 20 Odvratna je poniznost oholici i
ogavan je bogatašu siromah. 21 Kad bogataš posrne, podupru ga prijatelji,
a kad siromah posrne, prijatelji ga odbacuju. 22 Kad se bogataš spotakne,
mnoge ga ruke dočekuju; ako i gluposti govori, čestitaju mu. Spotakne
li se siromah, odmah ga ukore, pa ako govori i razborito, ipak mu nema
mjesta. 23 Kad govori bogataš, svi šute, i uzdižu zatim njegov govor do
oblaka; govori li siromah, tad se pitaju: "Tko je ovaj?" i ako posrne, još ga
gurnu. 24 Dobro je bogatstvo, ako je bez grijeha, a zlo je siromaštvo, kažu
bezbožnici. 25 Srce mijenja lik čovjeku, bilo na dobro bilo na zlo. 26 Vedro
je lice znak vesela srca; a mučan je posao smišljati izreke.

14

1 Blago čovjeku koji nije zgriješio riječima i koga ne muči grižnja
zbog grijeha. 2 Blago čovjeku koga ne optužuje vlastita savjest i koji
se nije odrekao nade. 3 Tvrdici ne priliči bogatstvo, i čemu veliko
blago pohlepniku? 4 Tko uskraćuje sebi sabire drugomu, i tuđinci će se
naslađivati dobrima njegovim. 5 Tko je tvrd prema sebi, komu će biti
dobar? Takav ne uživa ni u vlastitom dobru. 6 Nema okrutnijeg od onoga
tko muči samog sebe: to mu je plaća za vlastitu zloću. 7 Pa ako i čini
dobro, čini nenamjerno i na koncu otkriva svoju zloću. 8 Zavidljivac je
opak: on odvraća pogled i prezire tuđi život. 9 Premalen je oku lakomu
vlastiti dio, pohlepa isušuje dušu. 10 Tvrdičino oko hlepi za kruhom i glad
je za njegovim stolom. 11 Sine moj, imaš li štogod, priušti sebi i prinesi
Gospodu dostojne žrtve. 12 Ne zaboravi da smrt neće oklijevati i da ti nije
objavljen ugovor Podzemlja. 13 Prije nego umreš, čini dobro prijatelju, i
pruži, daj mu koliko možeš. 14 Ne uskraćuj sebi sadašnje sreće i ne daj da
ti izmakne dio dopuštena užitka. 15 Nećeš li ostaviti blago svoje drugomu
i neće li zaslužba tvoja biti ždrijebom razdijeljena? 16 Podari i primi i
okusi užitka, jer se u Podzemlju radost ne traži. 17 Sve se živo troši kao i
odjeća, i vječna je uredba: valja umrijeti. 18 Kao lišće što raste na bujnu
drvetu te jedno opada a drugo niče, tako i naraštaji od krvi i mesa: jedni
umiru, a drugi se rađaju. 19 I svako prolazno djelo propada, a zajedno s
njim i njegov tvorac. 20 Blago čovjeku koji razmišlja o mudrosti i umuje
razborito, 21 koji u srcu svojem proučava njezine putove i posvećuje se
u njezine tajne. 22 On je progoni kao lovac i vreba je kraj staze njezine;
23 on viri kroz prozor njezin i prisluškuje na vratima njezinim; 24 postavlja
se blizu kuće njezine i udara klin svoj u njezin zid; 25 podiže svoj šator
kraj nje i nastanjuje se u sretnu počivalištu; 26 on stavlja djecu svoju pod
njezinu zaštitu i boravi pod granjem njezinim; 27 on nalazi okrilje od žege
pod sjenom njezinom i prebiva u divoti njezinoj.

15

1 Tako čini tko se boji Gospoda; i tko se drži zakona steći će mudrost.
2 Ona mu dolazi u susret kao majka i dočekuje ga kao nevjesta djevica.
3 Ona ga hrani kruhom razboritosti i poji ga vodom mudrosti. 4 On se
oslanja na nju i ne posrće; uzda se u nju i ne sramoti se. 5 Ona ga uzvisuje
nad bližnjega njegova i sred zbora usta mu otvara. 6 On nalazi veselje i
vijenac radosti i baštini ime vječno. 7 Nerazumnici je nikad ne dobivaju
niti je grešnici očima gledaju. 8 Ona je daleko od oholice i lažljivcima

ne dolazi na um. 9 Ne priliči hvalospjev ustima grešnikovim jer mu ga
Gospod nije dao. 10 Iz usta mudračevih nek' odjekuje hvalospjev, i tada
sam Gospod njime upravlja. 11 Ne reci: "Od Boga je grijeh moj", jer što on
mrzi, nikad ne čini. 12 I ne reci: "On me zavede", jer njemu grešnici ne
trebaju. 13 Gospod mrzi svaku gnusobu, a mrzi je i svaki onaj tko se njega
boji. 14 On je sam u početku stvorio čovjeka i prepustio ga slobodnoj volji
njegovoj. 15 Ako hoćeš, možeš držati zapovijedi, u tvojoj je moći da budeš
vjeran. 16 On je preda te stavio vatru i vodu: za čim hoćeš pruži ruku svoju.
17 Pred čovjekom je i život i smrt: što on više voli to će mu se dati. 18 Jer
velika je mudrost u Gospoda, on je svemoćan i vidi sve. 19 Oči Gospodnje
počivaju na onima koji ga se boje, Gospod zna svako djelo čovječje. 20 Nije
nikad zapovjedio nikomu da bude bezbožnik niti dao dopuštenje za grijeh.

16

1 Ne želi mnoštva nevrijedne djece i ne raduj se bezbožnim sinovima.
2 Ma koliko ih bilo, ne veseli se njima ako nema u njih straha Gospodnjeg.
3 Ne računaj na njihov dug život i ne pouzdaj se u njihovu sudbinu, jer više
vrijedi jedan nego tisuću i umrijeti bez djece bolje je nego imati potomke
bezbožnike. 4 Jer jedan razborit čovjek napuči grad, a rod zlikovaca razori
ga. 5 Mnogo je sličnoga vidjelo oko moje, a još više slušalo uho moje. 6 U
zboru grešničkom zapalio se oganj i u puku buntovnom raspalio se gnjev.
7 Bog nije oprostio divovima u staro doba kad se pobuniše pouzdavši se u
svoju moć. 8 Nije poštedio sugrađana Lotovih: njih se gnušao zbog oholosti
njihove. 9 Nije poštedio ni puka prokletoga: oni bijahu iskorijenjeni zbog
grijeha svojih. 10 Ni šest stotina tisuća pješaka, koji propadoše zbog
tvrdoće srca svojeg. 11 Pa kad bi postojao i samo jedan tvrdoglavac, bilo bi
čudo ako bi ostao bez kazne, jer i milosrđe i gnjev pripadaju Gospodu, koji
može u svojoj moći oprostiti i srdžbu iskaliti. 12 Kao što mu je milosrđe
veliko, tako mu je velika i strogost; on ljudima sudi po djelima njihovim.
13 Bez kazne mu ne može uteći grešnik s plijenom, niti je uzalud strpljivost
pobožnika. 14 Širok je put njegove milosti, ali svatko dobiva prema djelima
svojim. 15 # 16 # 17 Ne reci: "Sakrit ću se od Boga; tko će misliti na mene
gore u visini? Među tolikim mnoštvom neće me prepoznati; što sam ja
u neizmjernom stvaranju?" 18 Gle: nebo i nebesa nad nebesima, bezdan i
zemlja, zadrhte kad ih Gospod pohodi. 19 Gorski vrhunci i temelji zemaljski
istodobno se tresu kad na njih pogleda. 20 Ali na sve to tko će misliti? I
tko da shvati putove njegove? 21 Ima i oluja koje nitko ne vidi, skrivena je
većina njegovih djela. 22 "Pravedna djela tko će objaviti? I tko ih očekuje?
Jer ugovor je daleko." 23 Tako misli čovjek kratke pameti, bez razbora,
omamljen svojim tlapnjama. 24 Slušaj, sine moj, i steći ćeš spoznaju; upravi
svoje srce riječima mojim. 25 Odmjereno ću ti objasniti stegu i pomno
izložiti znanje. 26 Bog u početku stvori djela svoja i dodijeli nakon stvaranja
svakomu mjesto. 27 Uredio je djela svoja za sva vremena, od njihovih
početaka do njihove daleke budućnosti: niti gladuju, niti se trude, niti
ikad napuštaju svoje dužnosti. 28 Nijedno od njih svoga bližnjega ne tlači
i nikad ne krši njegove zapovijedi. 29 A poslije Gospod pogleda na zemlju
i napuni je svojim dobrima. 30 Pokri joj površje svakojakim životinjama i
sve se opet vraća njoj.

17

1 Gospod stvori čovjeka od zemlje i opet ga u nju vraća. 2 Dao je

ljudima točan broj dana i određeno vrijeme, dade im i vlast nad svime
što je na zemlji. 3 Odjenu ih snagom kakva je njegova i stvori ih na sliku
svoju. 4 Svakom je stvoru udahnuo strah od čovjeka, da bi on gospodario
zvijerima i pticama. 5 # 6 Oblikovao im jezik, oči, uši, i srce im dade da
razmišljaju. 7 Napuni ih znanjem i razumijevanjem i otkri im dobro i zlo.
8 Oči je svoje stavio u srca njihova da im pokaže veličanstvo djela svojih. 9 #
10 Oni će slaviti njegovo sveto ime, pričajući o veličanstvu djela njegovih.
11 Još im umnoži znanje i obdari ih zakonom života. 12 Učini s njima
Savez vječni i pouči ih sudovima svojim. 13 Oči su njihove gledale slavu
veličanstvenu i uho slušalo slavni njegov glas. 14 “Čuvajte se svakoga zla”,
reče im i odredi im dužnosti prema bližnjemu. 15 Njihovi su putovi uvijek
pred njim, ne mogu se sakriti pred očima njegovim. 16 # 17 Svakomu narodu
postavi vladara, ali je Izrael baština Gospodnja. 18 # 19 Sva su djela njihova
pred njim kao sunce, i oči njegove svagda paze na putove njihove. 20 Ne
mogu se pred njim sakriti nepravde njihove, pred Gospodom su svi grijesi
njihovi. 21 # 22 Milostinja čovjekova njemu je kao pečat, i na dobročinstvo
pazi kao na zjenicu oka. 23 Jednoga će se dana dići i platiti im, svakomu
će plaća pasti na vlastitu glavu. 24 Samo pokajnicima dopušta povratak i
tješi one koji su izgubili nadu. 25 Obrati se Gospodu i okani se grijeha, moli
se pred licem njegovim i prestani ga vrijeđati. 26 Vrati se Višnjem i okani
se nepravde i jako zamrzi na gnusan čin. 27 Jer tko će hvaliti Svevišnjeg u
Podzemlju mjesto živih koji ga mogu slaviti? 28 Hvala mrtvih mrtva je - kao
da ih nema, samo živ i zdrav hvali Gospodina. 29 O kako je veliko milosrđe
u Gospoda, praštanje onima koji mu se obraćaju! 30 Ljudi ne mogu sve, jer
sin čovjekov nije besmrtan. 31 Što je svjetlije od sunca? Pa i ono pomrkne.
Tijelo i krv mogu hraniti samo zloću. 32 Gospod nadzire sile na visokim
nebesima, a svi su ljudi samo prah i pepeo.

18

1 Onaj koji živi uvijek stvorio je svemir. 2 Jedini je Gospod pravedan!
3 # 4 Komu on dade moć da iskaže djela njegova i tko će iscrpsti čudesa
njegova? 5 Tko može izmjeriti moć veličanstva njegova i tko ispričati
dokaze milosti njegovih? 6 Niti im se može štogod oduzeti niti dodati, niti
se mogu iscrpsti čudesa Gospodnja. 7 Kad čovjek završi, tek je započeo,
i kad prestane, zbunjen je kao i uvijek. 8 Što je čovjek? Ili čemu služi?
Što je njegovo dobro, a što njegovo zlo? 9 Trajnost života njegova? Sto
godina vrlo je dugo. 10 A prema vječnosti te su godine kao kap morske
vode ili zrno pijeska. 11 Zbog toga je Gospod strpljiv s ljudima i obasipa
ih svojim milosrđem. 12 On vidi i zna kako je bijedan njihov kraj i zato
je umnožio praštanje svoje. 13 Sućut je čovjekova za bližnjega njegova, a
sućut je Gospodnja za sve živo: Gospod ih kori, odgaja i poučava te vraća
kao pastir stado svoje. 14 On je milostiv onima koji se stege drže i koji su
revni u naredbama njegovim. 15 Sine, dobročinstva ne popraćuj ukorom
niti darove ujedljivim riječima. 16 Ne ublažava li rosa žegu? Tako je i riječ
dragocjenija od milodara. 17 I mislim, nije li riječ bolja od dara? A oboje se
nalazi u čovjeka puna milosti. 18 Luđak ne daje ništa i grdi, a zavidnikov
dar peče oči. 19 Promisli prije nego prozboriš, traži lijeka prije bolesti.
20 Prosudi samog sebe prije nego sudiš, pa ćeš naći oprosta u čas Božjeg
pohoda. 21 Ponizi se prije nego se razboliš, i kad si pogriješio, pokaj se.
22 Ne oklijevaj ispuniti zavjet na vrijeme i ne čekaj smrt da bi postupio

pravedno. 23 Pripravi se prije svoga zavjeta i ne budi kao čovjek koji
iskušava Gospodina. 24 Misli na srdžbu posljednjih dana i na čas osvetni
kad Bog odvrati lice svoje. 25 Misli na glad u vrijeme obilja i na siromaštvo
i oskudnost u dane bogatstva. 26 Vrijeme se mijenja od jutra do večeri i sve
brzo prolazi pred Gospodinom. 27 Mudrac je oprezan u svemu i u grešnim
se danima čuva prijestupa. 28 Svaki koji je razuman prepoznaje mudrost i
poštovat će onoga tko je steče. 29 Koji shvaćaju mudre besjede sami postaju
mudri i obasipaju kišom prikladnih izreka. 30 Ne idi za svojim strastima,
kroti svoje požude. 31 Ako zadovoljiš svoju dušu požudom, načinit ćeš od
sebe ruglo neprijateljima. 32 Ne upuštaj se u raskošan život, ne miješaj se
u takvo društvo. 33 Nemoj da osiromašiš gosteći se pozajmljenim novcem
kad ništa nemaš u tobolcu svojem.

19

1 Radnik pijanica nikad se neće obogatiti, i tko prezire male stvari, brzo
osiromaši. 2 Vino i žene izopače razborite ljude, i tko se druži s bludnicama
izgubi svaki stid. 3 Bit će plijenom ličinkama i crvima i drznik će izgubiti
život svoj. 4 Tko se brzo povjerava lakomislen je, a tko griješi sam sebi
naudi. 5 Tko uživa u zlu bit će kažnjen. 6 A tko mrzi brbljanje uklanja
od sebe zloću. 7 Ne raznosi ono što ti je povjereno i nitko ti neće nauditi.
8 Ne povjeravaj ni neprijatelju ni prijatelju; ako ti nije grijeh, ne otkrivaj!
9 Jer čuje li tko, čuvat će se tebe i u svoje vrijeme osjetit ćeš njegov prezir.
10 Ako si čuo štogod, budi kao grob. Ne boj se! Neće te raskinuti. 11 Kad
nešto čuje, luđaka spopadaju trudovi kao porodilju u porodu. 12 Kao
strijela zabodena u bedro, takva je riječ u nutrini luđakovoj. 13 Ispitaj
svoga prijatelja: možda nije ništa učinio, pa ako je štogod učinio, da ne
učini više. 14 Ispitaj svojega susjeda: možda nije ništa rekao, ili ako je
rekao, neće ponovo reći. 15 Ispitaj svojega prijatelja, jer česta je kleveta
i ne vjeruj svemu što čuješ. 16 Čovjeku se štogod omakne, ali bez zle
namjere, i tko nije sagriješio jezikom svojim? 17 Ispitaj susjeda svojeg prije
nego što zaprijetiš i poslušaj zakon Svevišnjeg. 18 # 19 # 20 Sva je mudrost
u strahu Gospodnjem, i u svoj je mudrosti poštivanje Zakona. 21 # 22 Ali
mudrost nije u spoznaji zloće, i razbora nema u savjetu grešnika. 23 Postoji
umješnost koja je gnusna, i luđak je komu mudrosti nedostaje. 24 Bolje
je biti razborom siromašan ali bogobojazan nego biti bogat razborom a
kršiti Zakon. 25 Postoji lukava umješnost u službi nepravde: poslužit će
se i prijevarom u svoju korist. 26 Postoji čovjek koji hodi pognut i tužan,
ali je iznutra pun podmuklosti. 27 Takav obara lice i pričinja se gluh, ali
će te podmuklo napasti. 28 Ako i propusti grijeh zbog nemoći, čim se
pruži prilika, učinit će zlo. 29 Čovjek se poznaje po liku svojem, umnik
se prepoznaje po licu. 30 Odijelo čovjekovo govori što on čini, a korak
njegov otkriva kakav je.

20

1 Ima prijekor koji nije zgodan, i ima tko prešuti, i taj je razuman. 2 Ali
bolje je koriti nego se gnjeviti, 3 i tko priznaje uklanja se poniženju. 4 Kao
uškopljenik koji hoće razdjevičiti djevicu, takav je onaj tko hoće pravdu
provesti nasiljem. 5 Ima tko šuti, pa se smatra mudrim, a drugoga mrze
zbog brbljanja. 6 Ima tko šuti jer ne zna odgovoriti; drugi šuti jer čeka pravi
čas. 7 Mudar čovjek šuti do zgodnog časa, a luđak i brbljavac propuštaju
zgodu. 8 Tko odviše govori postaje odvratan, a tko je odviše slobodan

postaje mrzak. 9 Netko u nesreći nalazi sreću, a gdjekoji dobitak postaje
gubitak. 10 Ima dar koji ti ništa ne koristi i dar koji se dvostruko isplaćuje.
11 Ima slave koja vodi poniženju, a ima ljudi koji iz poniženja podignu
glavu. 12 Netko kupi mnogo za malo novaca, a ipak plati sedmerostruko.
13 Mudrac stekne naklonost svojim riječima, dok luđaci prosipaju laske
uzalud. 14 Bezumnikov dar ništa ti ne koristi, jer njegove oči traže
sedmerostruk uzvrat; 15 on malo daje, a mnogo predbacuje, i kazuje na
sva usta kao razglasitelj; danas daje u zajam, a sutra traži natrag: mrzak je
takav čovjek. 16 Luđak veli: “Nemam prijatelja i ne primam zahvalnosti za
svoja dobročinstva. 17 Zlobna su jezika svi koji jedu moj kruh.” Koliko puta
i koliki izruguju takvoga! 18 Bolje je pokliznuti se na cesti nego na jeziku:
tako opakima propast iznenada dolazi. 19 Čovjek neugodan - neumjesna
je priča razvučena na ustima neodgojenih. 20 Mudra izreka ne vrijedi
u ustima luda čovjeka, jer je ne kazuje u pravo vrijeme. 21 Gdjekoga
siromaštvo čuva od grijeha: njegova spokoja ne remeti grižnja savjesti.
22 Mnogi sebi uništi život zbog lažna stida i upropasti se zbog luđakova
mnijenja. 23 Netko zbog stida obeća štogod prijatelju i učini ga bez potrebe
neprijateljem. 24 Gnusna je ljaga na čovjeku laž i uvijek je u ustima ljudi
neukih. 25 Bolji je i tat nego onaj tko uvijek laže, a oba će baštiniti propast.
26 Laganje je sramotan običaj, i sramota lažljivčeva ostaje vječno s njim.
27 Mudar čovjek stječe ugled, i umnik je mio velikašima. 28 Tko obrađuje
zemlju žanje obilnu žetvu, i tko znade ugoditi velikašima prašta mu se
nepravda. 29 Darovi i pokloni zaslijepljuju oči mudracima i kao brnjica na
ustima zaustavljaju ukore. 30 Skrivena mudrost i neotkriveno blago, kakva
korist od toga oboga? 31 Bolji je čovjek koji krije ludost svoju nego čovjek
koji krije svoju mudrost.

21

1 Sine moj, ako si griješio, nemoj više; a za prijašnje grijehe moli
oproštenje. 2 Bježi od grijeha kao od zmije, jer ako se primakneš, ujest
će te. Kao u lava zubi su njegovi: ljudima život oduzimaju. 3 Svako je
bezakonje kao dvosjekli mač koji nanosi rane neizlječive. 4 Okrutnost i
nasilje pustoše dvorce, a tako se ruše i kuće oholica. 5 Molitva iz usta
siromaha ide pravo u uši Božje i presuda će brzo stići. 6 Tko mrzi ukor
ide stopama grešničkim, a tko se boji Gospoda obratit će se u srcu svojem.
7 Jezičavac se poznaje nadaleko, ali uman čovjek predviđa njegov pad.
8 Tko sebi gradi kuću tuđim blagom, kao da skuplja kamenje za vlastiti
grob. 9 Zbor je bezakonički kao hrpa kučina: završit će u ognju plamenom.
10 Put je grešnički dobro popločen, ali se završava u ponoru Podzemlja.
11 Tko čuva Zakon, gospodar je svojim strastima, i savršenstvo straha
Gospodnjeg mudrost je. 12 Ne stječe pouku tko nije nadaren, ali gdjekad
nadarenost umnaža gorčinu čovjekovu. 13 Spoznaja mudračeva prelijeva
se kao poplava, a savjet mu je kao vrelo živo. 14 Srce je bezumnikovo
kao vrč razbijen koji ne drži nikakve spoznaje. 15 Kad uman čovjek čuje
mudru riječ, pohvali je i drugu doda; a čuje li je bezumnik, ruga joj se i
baca je iza svojih leđa. 16 Pripovijedanje je bezumnikovo kao teret na putu,
a milina je slušati razborita čovjeka. 17 Riječ se razumna čovjeka traži u
zboru i o riječima se njegovim razmišlja u srcu. 18 Kao kuća u ruševinama,
takva je mudrost luđaka, i znanje je nerazumnog kao besmislica. 19 Stega je
bezumniku kao negve na nogama i kao okovi na njegovoj desnici. 20 Luđak
se smije punim grlom, a uman se čovjek tiho osmjehne. 21 Stega je razumnu

čovjeku kao ures zlatni i kao narukvica njegovoj desnici. 22 Bezumnikova
noga žuri se u kuću, a iskusan čovjek stidljivo prilazi. 23 Bezumnik kroz
vrata viri u kuću, a odgojen čovjek čeka vani. 24 Znak je lošeg odgoja
prisluškivati na vratima, i razborit se čovjek toga srami. 25 Usne brbljavaca
ponavljaju tuđe riječi, a riječi mudrih pomno su odmjerene. 26 Luđacima
je srce u ustima, a mudracima su usta u srcu. 27 Kad bezbožnik proklinje
neprijatelja, onda proklinje samog sebe. 28 Klevetnik kalja samog sebe i
mrzak je u susjedstvu.

22

1 Lijenčina je sličan uprljanu kamenu: svatko zviždi zbog gnusobe
njegove. 2 Lijenčina je sličan hrpi balege: tko ga dirne otresa ruku.
3 Sramota je ocu loše odgojen sin, a ako je kći, na štetu mu je. 4 Razumna kći
blago je mužu svojem, a besramnica je na tugu svojem roditelju. 5 Bestidna
kći sramoti i oca i muža, pa je obojica preziru. 6 Neprikladan je prigovor
kao gozba na dan žalosti, ali šiba i ukor uvijek su mudrost. 7 # 8 #
9 Tko poučava luđaka pokušava zalijepiti krhotine i budi spavača iz sna
dubokog. 10 Objašnjavati luđaku isto je kao i bunovnu čovjeku, jer će na
koncu zapitati: "Što je?" 11 Za mrtvim plači, jer mu se ugasila svjetlost;
i za luđakom plači, jer mu se ugasio razum. Manje za mrtvim plači, jer
je počinuo, a luđakov je život gori od smrti. 12 Žalost za mrtvim traje
sedam dana, a za luđakom i bezbožnikom sve dane života njihova. 13 Ne
govori mnogo s bezumnikom i ne druži se s nerazumnikom: čuvaj ga se,
da ti ne dosadi i da se ne ukaljaš dodirom njegovim. Kloni ga se, da nađeš
mir i da ti ne dojadi ludost njegova. 14 Što je teže od olova? I kako se
zove ako ne: luđak? 15 Lakše je nositi i pijesak i sol i komad željeza nego
snositi čovjeka nerazumna. 16 Kao što se greda uglavljena u zdanje ne
remeti potresom, tako se ni srce utvrđeno zrelim promišljanjem ne plaši
u času pogibelji. 17 Srce učvršćeno umnim razmišljanjem jest kao ures od
žbuke na uglačanu zidu. 18 Kao što kamenčići na visoku zidu ne mogu
odoljeti vjetru, tako ni srce zaplašeno luđačkim tlapnjama ne odolijeva
nikakvu strahu. 19 Tko oko udari suze izazove, a tko srce dirne izaziva
osjećaje. 20 Tko se baca kamenom na ptice rastjera ih, a tko prijatelja grdi
raskida prijateljstvo. 21 Ako trgneš i mač na prijatelja, ne gubi nade jer on
se može vratiti. 22 I ako otvoriš usta protiv prijatelja, ne boj se jer moguća
je pomirba. Samo u slučaju pogrde, oholosti, otkrivanja tajne i udaraca
iz potaje odbjegne svaki prijatelj. 23 Budi vjeran bližnjemu svojem kad je
siromašan, tako da mu budeš i u kasnijoj sreći dionik; ostaj mu vjeran u
vrijeme nevolje, da s njime zajedno dijeliš baštinu. 24 Prije vatre diže se iz
peći vatra i dim, tako i prije krvoprolića izbija svađa. 25 Ne stidim se uzeti
u zaštitu prijatelja i pred njim se ne krijem. 26 Ako li me od njega zadesi
zlo, svatko koji čuje čuvat će se od njega. 27 Oj, tko će postaviti stražu
ustima mojim i na usne moje pečat razboritosti, da nikad zbog njih u zlo
ne zapadnem, da me jezik moj ne uništi?

23

1 Gospodine, Oče i vladaru života moga, ne prepusti me ćudi njihovoj,
ne dopusti da propadnem zbog njih. 2 Tko će biti bič mislima mojim i
stega mudrosti srcu mojem, nemilosrdan prestupcima mojim i nepopustljiv
grijesima mojim, 3 da ne uzobiluju pogreške moje i ne namnože se moji
grijesi; da ne padnem naočigled protivnika svojih i da neprijatelj moj ne

likuje nada mnom? 4 Gospode, Oče i Bože života moga, ne daj mi oči
ohole, 5 odvrati požudu od mene, 6 ne daj da podlegnem nasladi i pohoti,
ne prepusti me besramnim željama. 7 Čujte, djeco, pouku za usta: tko se
nje drži neće zalutati. 8 Grešnik pada u zamku zbog vlastitih usana, o njih
se spotiče i svadljivac i oholica. 9 Ne privikavaj usta svoja na prisege i ne
navikavaj se izgovarati ime Svetoga. 10 Jer kao što rob pod neprestanim
nadzorom ne ostaje bez modrica, tako i tko uvijek priseže i zaziva ime
Božje neće izmaći grijehu. 11 Čovjek koji mnogo priseže pun je zloće i bič
ne odstupa od kuće njegove. Ako pogriješi, grijeh mu njegov ostaje; a ako
se na to ne obazire, griješi dvostruko. Ako se prisegne krivo, neće mu se
oprostiti i kuća će mu biti puna nevolje. 12 Postoji govor koji zaslužuje
smrt, i ne bilo ga u baštini Jakovljevoj! Sve to nek' je daleko od ljudi
pobožnih, da se ne valjaju u grijesima. 13 Ne privikavaj usta gnusnoj
neuljudnosti jer se u njoj nalazi riječ grijeha. 14 Kad si među velikašima,
sjeti se oca i majke svoje, da se ne zaboraviš pred njima, i da se ne ponašaš
kao luđak i ne zažališ što si se rodio i ne prokuneš i dan svojeg rođenja.
15 Tko se naviknuo na sramotne riječi neće se popraviti svega vijeka svoga.
16 Dvije vrste ljudi umnažaju grijehe, a treća navlači na se srdžbu: 17 žarka
strast što kao oganj žeže ne stišava se dok se ne ugasi; čovjek pohotan na
vlastito tijelo: on ne prestaje dok ga vatra ne sažeže. Bludniku je svaka
hrana slatka i on se ne smiruje sve do smrti. 18 Čovjek koji čini preljub na
postelji svojoj i govori u sebi: “Tko me vidi? Tama je oko mene i zidovi
me kriju, nitko me ne vidi, čemu se bojati? Grijeha se mojih neće sjetiti
Svevišnji!” - 19 takav se boji samo ljudskih očiju, a ne shvaća kako su oči
Gospodnje deset tisuća puta od sunca svjetlije i paze na sve putove ljudske
i motre i najskrivenije zakutke. 20 Njemu je sve to poznato bilo prije nego
je stvoreno, a tako i sada kada je sve dovršeno. 21 Takva će čovjeka na
ulicama grada stići kazna, uhvatit će ga gdje i ne sluti. 22 Tako je i ženi
koja je nevjerna mužu svojemu i rađa mu baštinika s tuđincem. 23 Jer
je, prvo, prezrela Zakon Svevišnjega, i drugo: ogriješila se o muža svog,
i treće: preljubom se ukaljala i začela djecu s tuđim mužem. 24 Takva će
biti izvedena pred zbor narodni i djecu će joj pregledati. 25 Djeca joj ne
će pustiti korijenja niti će joj grane ploda donijeti. 26 Ostavit će proklet
spomen o sebi, i njezina se sramota neće nikad izbrisati. 27 I priznat će svi
oni koji ostanu iza nje da nema ništa bolje od straha Gospodnjeg, nema
ništa slađe no vršiti zapovijedi Gospodnje.

24

1 Mudrost se sama slavi i sred puka svog se hvali. 2 Usta svoja otvara
u zboru Svevišnjeg i pred njegovom se moći proslavlja: 3 “Izađoh iz usta
Svevišnjeg i pokrih zemlju kao magla. 4 Na visinama nebeskim razapeh
šator svoj i prijestol moj bi stup od oblaka. 5 Obiđoh sama krug nebeski
i prošetah se dubinama bezdana. 6 U vlasti su mojoj valovi morski, i sva
zemlja, i svi narodi i puci. 7 Među svima njima tražila sam počinka i na
čijoj baštini da se nastanim. 8 Tada mi zapovjedi Stvoritelj sviju stvari i
koji me stvori, odredi mjesto za šator moj i reče: 'Nastani se u Jakovu i uđi
u baštinu Izraelu.' 9 Prije vjekova, odiskona, on me stvorio i neću prestati
dovijeka. 10 Pred njim sam služila u Svetom šatoru i potom se nastanila na
Sionu. 11 Dao mi je tako spokoj u milome gradu i vlast mi je u Jeruzalemu.
12 Tako se ukorijenih u slavnom narodu, na dijelu Gospodnjem, u baštini
njegovoj. 13 Uzrastoh kao cedar na Libanu i kao čempres na gori Hermonu.

14 Uzrastoh kao palma u Engadu i kao ružičnjaci u Jerihonu. Kao divna
maslina u dolini, uzrastoh kao makljen nad vodama. 15 Rasuh miomiris
svoj kao cimet i drvo bagremovo i zamirisah mirisom kao smirna izabrana,
kao galban, oniks i stakte i kao vonj tamjanov u Šatoru. 16 Raširih grane
svoje kao terebinta, i grane su moje divne i ljupke. 17 Propupah kao trs
mladicama ljupkim, i cvjetovi su moji porod slave i bogatstva. 18 # 19 Dođite
k meni svi koji me žudite i nasitite se plodovima mojim. 20 Jer je spomen
na mene slađi od meda i baština moja od mednoga saća. 21 Koji me jedu
još više su me gladni, i koji me piju još više za mnom žeđaju. 22 Tko mene
sluša taj se ne stidi, i tko sa mnom radi taj ne griješi." 23 Sve je ovo Knjiga
saveza Boga Svevišnjeg, Zakon koji nam je Mojsije odredio kao baštinu
zajednicama Jakovljevim. 24 # 25 On je mudrosti pun kao vode Fišona i
kao Tigris u dane proljetne; 26 on buja razborom kao Eufrat i kao Jordan
u vrijeme žetveno: 27 obiluje stegom kao Nil vodom i kao Gihon u vrijeme
berbe. 28 Prvi ga čovjek nije do dna spoznao niti će ga posljednji istražiti.
29 Jer su misli njegove šire od mora i namisli dublje od bezdana. 30 A ja
sam kao jarak prekopan od rijeke i kao vodotok doveden u perivoj. 31 I
rekoh: "Natopit ću vrt svoj i navodnit ću cvijetnjake svoje". I gle, od jarka
mojeg rijeka postade, a od rijeke more mi nasta. 32 Učinit ću da kao zora
zasja nauk moj, i svjetlost ću njegovu razaslati nadaleko. 33 Izlit ću nauku
poput proroštva, ostaviti je pokoljenjima budućim. 34 Vidite: ne trudih se
samo za sebe nego za sve koji je traže.

25

1 Troje mi je drago, a milo je i Gospodu i ljudima: sloga među braćom,
prijateljstvo među susjedima, muž i žena koji se vole. 2 A tri vrste ljudi mrzi
duša moja i veoma mi je oduran život njihov: ohol siromah i lažljiv bogataš
i razbludan starac koji nema razbora. 3 Ako za mladosti nisi ništa sabirao,
kako ćeš išta naći u starosti? 4 Kako lijepo pristaje sijedoj kosi zdrava
rasudba i starcima savjet znalački! 5 O, kako je lijepa mudrost u staraca i
promišljen savjet odličnika! 6 Veliko je iskustvo kruna starcima, i strah je
Gospodnji istinska slava njihova. 7 Devetero smatra srce moje blaženim, a
deseto mi je sad na jeziku: čovjek koji se djeci svojoj raduje i koji doživi
pad neprijatelja svojih. 8 Blago mužu koji živi sa ženom razumnom i koji
ne ore s volom i magarcem, i koji nije pogriješio jezikom svojim, i koji
ne služi od sebe nevrednijemu. 9 Blago onomu koji je stekao razboritost
i koji pripovijeda ušima pozornim. 10 A kako je velik onaj koji je našao
mudrost, ali nitko ne nadmašuje onoga koji se boji Gospoda. 11 Strah je
Gospodnji iznad svega; i tko ga ima, s kime se može usporediti? 12 #
13 Svaka rana, samo ne rana srca! I svaka opačina, samo ne opačina
ženina! 14 Svaka nesreća, samo ne nesreća od mrzitelja! I svaka osveta,
samo ne osveta neprijateljska! 15 Nema otrova nad otrovom zmijskim niti
mržnje od mržnje neprijateljske. 16 Volim više živjeti s lavom i sa zmajem
nego živjeti sa ženom opakom. 17 Pakost ženi nagrđuje lik i mrači joj lice
kao u medvjeda. 18 Kad među susjedima sjedi joj muž, on i nehotice gorko
uzdiše. 19 Malena je svaka zloća prema zloći ženskoj: neka je snađe kob
grešnička! 20 Kakav je pješčani brijeg nogama staračkim, takva je jezičava
žena mirnu mužu. 21 Ne daj se zavesti ljepotom ženskom i ne žudi za
ženom. 22 Velik je jad, sramota i ruglo kad žena uzdržava muža svog.
23 Srce poniženo, lice pomračeno i rana u srcu - to je žena opaka. Ruke
lomne i klecava koljena, takva je žena koja ne usrećuje muža svoga. 24 Od

žene je grijeh počeo i zbog nje svi umiremo. 25 Ne daj vodi pukotine niti
zloj ženi slobode jezika. 26 Ako ne čini kao što joj pokažeš, otpusti je od
sebe.

26

1 Blago mužu žene čestite jer je dvostruk broj dana njegovih. 2 Čestita
žena radost je mužu svojem, on će godine svojeg života proživjeti u miru.
3 Izvrsna žena odabran je dio, dar onomu koji se boji Gospodina. 4 Bio
bogat ili siromah, srce mu je veselo i lice vedro u svako doba. 5 Troga
se plaši srce moje a od četvrtog užasava: od klevete u gradu, od zbora
svjetine i od lažne optužbe, jer je sve to gore od smrti; 6 ali je tuga i jad
žena ljubomorna na ženu i bič jezika koji sve jednako udara. 7 Nepodesan
je jaram žena opaka, i svladati nju isto je kao uhvatiti štipavca. 8 Žena
pijana zaziva srdžbu golemu, jer sramota je njezina neizbrisiva. 9 Ženina
je bludnost u njezinu drsku pogledu i poznaje se po njezinim trepavicama.
10 Pod oštrim nadzorom drži kćer drzovitu, da ne zlorabi prvu priliku.
11 Budno pazi na oko bestidno, da se ne začudiš kad se o tebe ogriješi.
12 Kao žedan putnik, ona otvara usta i pije svaku vodu na koju naiđe i
spušta se pred svakim kolcem i svakoj strijeli otvara tulac. 13 Mila je žena
radost mužu svom, i znanje mu njezino kosti ojačava. 14 Dar je Gospodnji
žena šutljiva, i nema cijene duši dobro odgojenoj. 15 A milina je na milinu
žena stidljiva, i nema cijene dostojne duše uzdržljive. 16 Kao što sunce
blista na planinama Gospodnjim, tako i ljepota vrsne žene u urednosti kuće
njezine. 17 Kao svijeća što svijetli na svetom svijećnjaku, tako je krasno lice
na skladnu tijelu. 18 Kao stupovi zlatni na podnožju srebrnu, tako su lijepe
noge na čvrstim petama. 19 # 20 # 21 # 22 # 23 # 24 # 25 # 26 # 27 # 28 Dvoje
rastužuje srce moje, a zbog trećeg gnjev me hvata: kad ratnik stÓarÄi u
bijedi, kad se preziru ljudi umni, kad se netko od pravednosti vraća grijehu
- za takvog je Gospod mač spremio. 29 Trgovac teško odolijeva napasti, i
prodavač nije bez grijeha.

27

1 Radi probitka mnogi griješe, i tko traži bogatstvo biva nemilosrdan.
2 Kolac se zabija između dva kamena, a grijeh se utiskuje između kupnje
i prodaje. 3 Tko se čvrsto ne drži straha Gospodnjeg kuća će mu brzo
propasti. 4 Kad se sito trese, mekinje ostaju: tako i nedostaci čovjekovi
izbijaju u govoru njegovu. 5 Lončareve posude peć iskušava, a čovjeka
njegov govor. 6 Obradu voćke očituje njezin plod: tako i riječi čovjekove
otkrivaju njegove osjećaje. 7 Nikoga ne hvali prije no što progovori, jer
govor je kušnja ljudi. 8 Ako težiš pravdi, naći ćeš je i obući ćeš je kao
svečanu odoru. 9 Ptice se jate sa sebi sličnima, i pravica se svraća onima
koji je vrše. 10 Lav vreba svoju lovinu, tako i grijeh one koji čine nepravdu.
11 Govor je pobožna čovjeka uvijek pun mudrosti, a luđak se mijenja poput
mjeseca. 12 Kad si među bezumnicima, pazi na vrijeme, a s ljudima mudrim
boravi bez straha. 13 Sablažnjiv je govor luđački i smijeh je njihov grešna
razuzdanost. 14 Govor s mnogim zakletvama podiže čovjeku vlasi, i kad
se takvi svađaju, začepiti je uši. 15 Svađa oholih ljudi završava se krvlju,
i mučno se slušaju grdnje njihove. 16 Tko otkriva tajne gubi povjerenje
i neće više naći prijatelja po srcu svojem. 17 Ljubi prijatelja i budi mu
vjeran, ali ako si izdao njegove tajne, ne idi više za njim. 18 Jer kao što
čovjek uništava svojeg neprijatelja, tako si ti uništio prijateljstvo svojega

bližnjeg. 19 Ili kao što si ispustio pticu iz šake, tako si ispustio prijatelja
svoga i nećeš ga uhvatiti više. 20 Ne trči za njim jer je daleko odmakao
i utekao poput gazele iz zamke. 21 Jer se rana može povezati i pogrda
oprostiti, ali za onoga tko je izdao tajnu nema nade. 22 Tko žmirka očima
kuje zlo, i nitko ga od toga ne može odvratiti. 23 Pred tobom je medenih usta
i divi se tvojim riječima, ali iza tvojih leđa mijenja svoj jezik i u sablazan
izvrće tvoje riječi. 24 Mnogo što mrzim, ali ništa kao takva čovjeka, a i
Gospod ga mrzi. 25 Tko baca kamen uvis, na glavu mu pada; podmukao
udarac protuudarcem rađa. 26 Tko jamu kopa, u nju pada, i tko zamku
namješta, u nju se hvata. 27 Tko čini zlo, zlo mu se vraća, iako on ne zna
odakle dolazi. 28 Ruglo i sramota oholici, i osveta na nj vreba kao lav. 29 U
zamku se hvataju koji se raduju padu pobožnika, i bol će ih izjesti prije
smrti njihove. 30 Mržnja i srdžba jednako su gnusne, i grešan ih čovjek
obje u sebi nosi.

28

1 Tko se osvećuje, njemu se Gospod osvećuje i dobro pazi na grijehe
njegove. 2 Oprosti nepravdu svojemu bližnjemu, pa kad budeš molio,
grijesi će se tvoji oprostiti. 3 Ako čovjek goji mržnju na drugoga, kako
može od Gospoda tražiti ozdravljenje? 4 Kad s čovjekom sličnim sebi nema
milosrđa, kako može moliti se za svoje grijehe? 5 On, koji je samo od mesa,
goji osvetljivost, pa tko će mu oprostiti grijehe? 6 Misli na konac svoj i
prestani s mržnjom; sjeti se raspadanja i smrti, i vrši zapovijedi. 7 Misli
na zapovijedi i ne mrzi na bližnjega i na Zavjet Svevišnjega, pa oprosti
krivicu. 8 Kloni se svađe, pa ćeš manje griješiti; strastven čovjek raspaljuje
svađu. 9 Grešnik sije razdor među prijateljima i među mirne ljude baca
klevetu. 10 Oganj se raspaljuje prema gorivu kojim se hrani, a svađa se širi
prema silini svojoj; gnjev čovjekov ovisi o snazi njegovoj i jarost mu raste
prema bogatstvu njegovu. 11 Nagla svađa raspaljuje vatru, nagla prepirka
vodi u krvoproliće. 12 Pušeš li u iskru, ona se rasplamsa, pljuneš li na
nju, ona se ugasi: oboje izlazi iz usta tvojih. 13 Proklet bio došaptavač
i klevetnik, jer uništiše mnoge koji su živjeli u miru. 14 Treći je jezik
potresao mnoge i prognao ih od naroda do naroda; razorio je tvrde gradove
i porušio kuće kneževske. 15 Treći je jezik izagnao žene čestite i lišio ih
plodova trudbe njihove. 16 Tko ga sluša taj nema počinka niti će imati
boravišta mirna. 17 Udarac bičem ostavlja masnicu, udarac jezikom lomi
kosti. 18 Mnogi su pali od mača, ali ne toliki kao od jezika. 19 Blago čovjeku
koji se od njega zaštitio i nije iskusio srdžbu njegovu, koji nije nosio jarma
njegova niti je bio svezan lancima njegovim. 20 Jer jaram je njegov jaram
gvozdeni i lanci su njegovi lanci mjedeni. 21 Strašna je smrt koju donosi, i
bolje je Podzemlje od nje. 22 Ali nema vlasti nad pobožnicima, njih ne prži
plamen njegov. 23 Njegove su žrtve oni koji ostavljaju Gospoda, u njima
on plamti i ne gasi se, on će nasrnuti na njih kao lav i raznijeti ih kao
pantera. 24 Gle, trnjem ogradi svoj posjed, zaključaj dobro svoje srebro i
zlato: 25 tako i riječima svojim načini mjerila i utege i ustima svojim vrata
s prijevornicom. 26 Pazi da ne posrneš zbog jezika svojeg i ne postaneš
plijenom onomu koji te vreba.

29

1 Milosrđe čini tko uzajmljuje svojem bližnjemu; i tko mu pomaže vrši
zapovijedi. 2 Uzajmljuj bližnjemu kad je u potrebi i opet vraćaj bližnjemu

u pravo vrijeme. 3 Čvrsto drži svoju riječ i budi mu vjeran, pa ćeš u svako
vrijeme dobiti što ti treba. 4 Mnogi smatraju zajam dobitkom i zadaju jad
onima koji su im pomogli. 5 Dok ne dobije, ruku mu ljubi i ponizno zbori o
bogatstvu bližnjega, ali na dan naplate on odgađa rok, udara u jadikovke
i krivnju baca na zla vremena. 6 Mogne li, vrati jedva polovicu, a i to valja
smatrati dobitkom. Ne plati li, valja oteti od njegova - i eto neprijatelja bez
potrebe: vraća on kletvama i svađama, umjesto čašću uzvraća prezirom.
7 Mnogi se stoga, ne zbog zloće, ustežu davati zajam: boje se da ne budu
nezasluženo opljačkani. 8 Ali sa siromahom budi velikodušan i ne pusti
ga da čeka na tvoj milodar. 9 Zbog Božje zapovijedi pomozi siromahu;
ako je potrebit, ne pusti ga praznih ruku. 10 Radije izgubi novce na brata
ili prijatelja nego da ti propadaju hrđajući pod kamenom. 11 Uloži blago
svoje po zapovijedima Svevišnjega, i bit će ti probitačnije nego samo zlato.
12 Uloži milostinju u svoje riznice, i ona će te izbaviti od svake nevolje:
13 bolje će se boriti za te pred neprijateljem negoli čvrsti štit i teško koplje.
14 Dobar čovjek jamči za bližnjega svoga, a tko je izgubio osjećaj stida,
ostavlja ga na cjedilu. 15 Ne zaboravljaj jamcu uslugu njegovu, jer je dušu
svoju dao za tebe. 16 Grešnik se ne brine za dobra jamčeva, i nezahvalnik
zaboravlja svojeg izbavitelja. 17 Jamčenje je upropastilo mnoge sretne ljude
i razbacalo ih kao morske valove. 18 Istjeralo je iz doma ljude bogate, koji
onda lutaju među tuđim pucima. 19 Grešnik koji se upušta u jamčenje radi
laka dobitka - potpada pod sud. 20 Pomozi bližnjemu koliko god možeš,
ali pazi da se i sam ne upropastiš. 21 Prve su životne potrebe voda, kruh,
odijelo i kuća, da se sram pokrije. 22 Bolje je živjeti siromaški pod krovom
od dasaka nego se gostiti gospodski u tuđoj kući. 23 Budi zadovoljan imao
malo ili mnogo, pa nećeš slušati ukore ukućana. 24 Težak je život ići od
kuće do kuće, i gdje god se zaustaviš, ne smiješ usta otvoriti; 25 tuđinac si
i poznaj okus poniženja, a osobito zvuk gorkih riječi: 26 “Hajde, tuđinče,
postavi stol, i ako imaš što, daj mi jesti.” 27 “Odlazi, tuđinče, ustupi mjesto
časnijemu, dolazi mi brat i treba mi kuća.” 28 Teško je umnu čovjeku kad
mu predbace gostoprimstvo i pogrde ga kao vjerovnika.

30

1 Tko ljubi sina svog, često ga bije šibom, da se na koncu u njemu
obraduje. 2 Tko valjano odgaja svog sina, imat će od njega koristi i ponosit
će se njime među znancima svojim. 3 Tko pouči sina svoga, čini zavidnim
neprijatelja svoga i raduje se pred prijateljima svojim. 4 Pa i umre li otac,
kao da i nije umro, jer ostavlja sina sebi slična. 5 Za svojeg se života
radovao gledajući ga i na samrti se svojoj ne žalosti. 6 Jer za neprijatelje
ostavlja osvetnika, a prijateljima sina koji će im znati milost uzvraćati.
7 Tko miluje sina svoga, zavijat će mu rane i na svaki će mu se njegov jauk
potresati srce. 8 Neukroćen konj postaje ćudljiv, a zapušten sin postaje
tvrdoglav. 9 Razmazi dijete svoje, pa će te zaprepastiti; igraj se s njim,
pa će te u tugu zaviti. 10 Ne smij se njim ako ne želiš plakati s njim i na
koncu škrgutati zubima. 11 Ne daj mu slobode u mladosti i ne praštaj mu
pogrešaka njegovih. 12 Savij mu šiju dok je mlad i nagnječi mu rebra dok
je malen, da ti ne bude buntovan i neposlušan i ne ožalosti te duboko.
13 Odgoji sina svojega i dotjeruj ga, da ti ne bi trpio zbog njegove drskosti.
14 Bolji je siromah tijelom zdrav i čio nego bogataš bolesna tijela. 15 Više
valja zdravlje i snaga nego sve zlato svijeta i krepko tijelo više od golema
posjeda. 16 Nema blaga nad zdravljem tjelesnim niti sreće nad sretnim

srcem. 17 Bolja je smrt nego gorak život i počinak vječni nego trajna
bolest. 18 Dobre su jestvine pred ustima zatvorenim kao jelo žrtveno na
grob položeno. 19 Čemu žrtve idolu, kad ne može ni jesti niti pomirisati?
Tako i onaj koga Gospod progoni: 20 samo gleda i uzdiše, kao uškopljenik
koji grli djevicu i uzdiše. 21 Ne prepuštaj se žalosti i ne kinji se mračnim
mislima. 22 Veselje srca život je čovjeku, i radost mu produljuje dane
životne. 23 Prevari svoje brige i utješi srce svoje, otjeraj od sebe žalost: jer
je žalost pogubila mnoge, od nje nema koristi nikomu. 24 Zavist i srdžba
skraćuju dane, i briga donosi starost prije vremena. 25 Izdašnu srcu jelo je
u slast: i koristi mu ono što pojede.

31

1 Briga za bogatstvo izjeda tijelo, i skrb za njim odgoni san. 2 Dnevne se
brige u san uvlače, i teška bolest ne da spavati. 3 Bogataš se muči da skupi
imetak, a kad se odmara, uživa u raskoši; 4 siromah se muči, jer nema
od čega živjeti, a kad se odmara, zapada u bijedu. 5 Tko ljubi zlato - ne
ostaje bez grijeha, i tko za novcem trči - zbog njega će zalutati. 6 Mnogi
postadoše žrtve zlata, propast im bijaše neminovna. 7 Jer ono je zamka
onima koji mu žrtvuju, i svaki se nerazumni lako u nju hvata. 8 Blago
bogatašu koji se našao bez krivnje i koji nije trčao za zlatom! 9 Tko je
taj, da mu čestitamo, jer je izvršio čudesna djela u svom narodu? 10 Tko
je tu kušnju prošao i savršen ostao, neka mu je na čast! Tko je mogao
zgriješiti, a nije zgriješio, i zlo učiniti, a nije učinio? 11 Njegova će dobra
biti trajna, i zajednica će slaviti dobrotu njegovu. 12 Ako si sjeo za obilan
stol, ne otvaraj nad njim ždrijela svoga i ne reci: “Ima dosta na njemu!”
13 Sjeti se: oko pohlepno veliko je zlo. Je li stvoreno išta gore od takva
oka? Zato ono suze roni za sve što vidi. 14 Kamo drugi gleda, ti ne pružaj
ruke, da se s njim ne sukobiš u zdjeli. 15 Prosudi potrebe susjedove po
svojima i budi obazriv u svemu. 16 Pristojno jedi što ti je ponuđeno i ne
budi pohlepan da te ne omrznu. 17 Zbog pristojnosti prestani prvi i ne budi
nezasitan, da ne sablazniš. 18 Ako i u veliku društvu sjediš, ne pružaj ruke
prije ostalih. 19 Malo je dosta čovjeku dobro odgojenu i on se ne muči na
postelji svojoj. 20 Umjeren obrok - dobar san, i čovjek rano ustaje, pun
svježine. A besanicu, bljuvanje i srdobolju mora pretrpjeti proždrljivac.
21 Ako si morao previše pojesti, ustani i izbljuj, i bit će ti lakše. 22 Slušaj,
sine moj, i ne preziri me, na kraju ćeš shvatiti moje riječi. U svim djelima
svojim budi umjeren i neće te snaći nikakva bolest. 23 Dobra ugosnika
hvale usne i trajno je svjedočanstvo darežljivosti njegove. 24 Na loša se
ugosnika javno mrmlja i uporan je glas o škrtosti njegovoj. 25 U vinu se
nemoj junačiti, jer je mnoge oborilo vino. 26 Kao što se u peći kuša ocjel,
tako i u vinu srca svadljivih hvalisavaca. 27 Vino je život čovjeku ako ga
pije umjereno. Kakav je život bez vina, kad je stvoreno za veselje ljudima!
28 Radost srcu i veselje duši, takvo je vino koje se pije u pravo vrijeme i u
pravoj količini. 29 Gorčina duše spopada čovjeka koji je vina previše popio,
u strasti i u gnjevu. 30 Pijanstvo u bezumnika izaziva srdžbu na vlastitu
propast, umanjuje mu snagu i umnožava rane. 31 Na gozbi ne izazivaj
susjeda i ne rugaj mu se ako je veseo: ne reci mu ružne riječi i ne kinji ga
tražeći da vrati dug.

32

1 Ako su te postavili ravnateljem stola, nemoj se uznositi. Budi među

njima kao jedan od njih, pobrini se za njih i tada sjedni. 2 Kad obaviš sve
svoje dužnosti, sjedni da se proveseliš zajedno s njima i primiš vijenac
za svoju uglađenost. 3 Govori, starče, jer ti dolikuje, ali odmjereno, i ne
prekidaj glazbu. 4 Gdje se sluša pjesma, ne drži besjede i ne budi mudar
u nevrijeme. 5 Kao pečatnik od dragog kamena na zlatnu uresu, takva je
skladna glazba na gozbi. 6 Kao zlatom okovan pečatnik sa smaragdom,
takav je zvuk pjesme uz odabrano vino. 7 Govori, mladiću, ako ti je
potrebno, ali tek pošto te dvaput zamole. 8 Govori sažeto i mnogo reci
u malo riječi: ostavi dojam čovjeka koji zna, ali ne želi govoriti. 9 Kad si s
odličnicima, ne izjednačuj se s njima i ne ćeretaj mnogo dok drugi zbori.
10 Munja prethodi gromu, a ljupkost ide ispred skromna čovjeka. 11 Na
vrijeme ustani, ne budi posljednji; požuri se kući, ne oklijevaj. 12 Ondje se
zabavljaj i čini što ti na um padne, ali ne griješi govorom bestidnim. 13 A
za sve Stvoritelja svoga slavi, koji te obasu svojim dobrima. 14 Tko se Boga
boji prima pouku; oni koji ga traže - naklonost njegovu stječu. 15 Tko traži
Zakon - njime se ispunja, a licemjer se o nj spotiče. 16 Koji se boje Gospoda
dolaze do pravice, i njihova dobra djela sjaju kao svjetlost. 17 Grešnik
odbija opomenu i po volji svojoj nalazi ispriku. 18 Razborit čovjek ne
prezire savjet, a oholi bezbožnik ne poznaje straha. 19 Bez promišljanja
ne čini ništa, pa se poslije nećeš kajati. 20 Ne idi po opasnim putovima, da
se ne spotakneš o kamenje. 21 Ne vjeruj suviše ravnu putu i čuvaj se svoje
vlastite djece. 22 U svim djelima svojim čuvaj sebe, jer tko to čini drži se
zapovijedi. 23 Tko se pouzdava u Zakon pokorava se zapovijedima; i tko se
uzda u Gospoda neće pretrpjeti štete.

33

1 Tko se boji Gospoda zlo ga ne snalazi i uvijek se iz kušnje izbavlja. 2 Nije
mudar tko mrzi Zakon, a tko je u njemu licemjer, ljulja se kao lađa u oluji.
3 Razborit se čovjek pouzdava u Zakon, on u Zakon vjeruje kao u proroštvo.
4 Pripravi svoj govor, i tad će te slušati; priberi znanje svoje i tad odgovori.
5 Osjećaji su luđakovi kao kolski točak, a misao mu je kao osovina što
se okreće. 6 Ujedljiv je prijatelj kao uspaljen konj: tko god ga zajaše on
zarže. 7 Zašto je dan od dana uzvišeniji, kad im svima kroz godinu svjetlost
od sunca dolazi? 8 Zato što su u misli Gospodnjoj razdijeljeni, Gospod je
razlučio doba i blagdane. 9 Neke je uzvisio i posvetio, a druge uvrstio u
dane obične. 10 I svi su ljudi od blata, i Adam je od zemlje stvoren. 11 Ali
ih Gospod u svojoj velikoj mudrosti razdijeli i dade im različite sudbine.
12 Neke je blagoslovio i uzvisio, druge posvetio i sebi približio; neke je opet
prokleo i ponizio i oborio ih s mjesta njihova. 13 Kao što je glina u rukama
lončara koji je oblikuje po svojoj volji, tako su i ljudi u rukama Tvorca
svoga koji im daje prema svom sudu. 14 Nasuprot zlu stoji dobro, nasuprot
smrti stoji život: tako nasuprot pobožniku stoji grešnik. 15 I gledaj tako
sva djela Svevišnjega, sva su po dvoje, jedno prema drugome. 16 Ja se
posljednji prenuh kao onaj koji pabirči iza berača; 17 ali stigoh s Božjim
blagoslovom i napunih tijesak svoj kao pravi berač. 18 Gledajte kako se
nisam trudio samo za se nego za sve one koji traže pouku. 19 Oj, čujte me,
glavari naroda, upravitelji općine, poslušajte! 20 Ni sinu ni ženi, ni bratu
ni prijatelju ne daj vlasti nad sobom za života svoga. Ne daj svoga blaga
drugomu, da se ne pokaješ i ne zatražiš natrag. 21 Dok si živ i dok je daha
u tebi, ne daj nikomu vlasti nad sobom: 22 jer je bolje da se djeca tebi mole
nego da ti moliš u sinova svojih. 23 U svim djelima svojim budi gospodar

i ne daj da ti se okalja čast. 24 Kad ti se završe dani života, u času smrti,
razdijeli svoju baštinu. 25 Magarcu krma, batina i teret, a robu kruh, stega
i rad. 26 Daj sluzi raditi, pa ćeš naći počinka; pustiš li mu slobodne ruke,
tražit će slobodu. 27 Jaram i uzde savijaju šiju, a zla slugu klade i mučila.
28 Šalji ga na rad, da se ne ulijeni, jer lijenost poučava zločama mnogim.
29 Zaposli ga kako mu pripada, i ako ne sluša, stavi ga u okove. 30 Ali ne
prelazi mjere ni prema kome i ne čini ništa nepravedno. 31 Imaš li roba,
neka ti bude kao ti sam, jer si ga krvlju stekao! 32 Imaš li roba, postupaj s
njim kao s bratom, jer ti je potreban kao ti sam sebi. 33 Ako ga zlostavljaš
pa ti odbjegne, na kojem ćeš ga putu tražiti?

34

1 Za bezumnika su prazne nade i tlapnje, i od snova luđaci okrilate. 2 Kao
hvatač sjene ili gonič vjetra, takav je onaj koji vjeruje snovima. 3 Slični
su san i zrcalo: u jednome i drugome samo je prividnost. 4 Što se može
nečistoćom očistiti? Kako će biti istina od laži? 5 Gatanje, proricanje i sni
- sve ispraznosti, sve kao tlapnje porodilje. 6 Ako ih Svevišnji ne šalje kao
glasnike svoje, ne posvećuj im ni jedne misli. 7 Jer mnoge su sni zaludili
i propali su uzdajući se u njih. 8 Zakon treba ispunjavati bez prijevara, i
mudrost je savršena tek u iskrenosti. 9 Tko je mnogo putovao - mnogo zna,
i tko je mnogo iskusio - umno zbori. 10 Tko nije ništa iskusio - malo znade;
a tko je putovao, u svemu se snalazi. 11 Mnogo vidjeh na putovanjima
svojim i više shvatih nego što mogu iskazati. 12 Često bijah i u smrtnoj
pogibelji, ali sam se spasio, 13 jer življet će duh bogobojaznih: oni se uzdaju
u onoga koji ih može izbaviti. 14 Tko se boji Gospoda, ne boji se ničega i
ne straši se, jer je Gospod nada njegova. 15 Blago duši onoga koji se boji
Gospoda! U koga li se uzdao? I tko mu je potpora? 16 Gospod ne odvraća
očiju s onih koji ga ljube, on im je moćna zaštita i snažna potpora, štitnik
od vjetra pustinjskog i sjena u jari podnevnoj, obrana od posrtaja i oslon
protiv pada. 17 On je radost srcu i svjetlost očima, on je zdravlje, život i
blagoslov. 18 Žrtva od blaga krivo stečena porugljiv je dar i ne primaju se
pokloni opakih. 19 Svevišnjemu se ne mile darovi bezbožnički: gomilom
žrtava oni neće iskupiti svoje grijehe. 20 Pred očima očevim kolje sina tko
prinosi žrtvu od imetka siromaha. 21 Oskudna hrana život je siromaha,
i tko je otima - pravi je krvnik; 22 ubija bližnjega tko mu otima hranu
i prolijeva krv tko radniku uskraćuje plaću. 23 Ako jedan gradi, a drugi
razgrađuje, što im ostaje, osim trudbe? 24 Ako jedan moli, a drugi kune,
čiji će glas uslišati Gospodar? 25 Tko se taknuo mrtvaca, pa se oprao i opet
ga dirnuo, što mu koristi pranje njegovo? 26 Tako je i s čovjekom koji posti
za grijehe svoje pa ih opet čini: tko će mu uslišati molitvu i zar mu koristi
što se ponizio?

35

1 Tko se drži Zakona umnožava svoje žrtve. Tko vrši zapovijedi prinosi
žrtve pričesnice. 2 Tko pokazuje razboritost prinosi brašneni cvijet. Tko
daje milostinju prinosi žrtvu zahvalnicu. 3 Milo je Gospodu kad tko odstupa
oda zla i okajnicu prinosi tko odstupa od nepravde. 4 Ne pokazuj se
pred Gospodom praznih ruku, jer to sve biva prema zapovijedi. 5 Žrtva
pravednikova ukrašava žrtvenik i miomiris njezin dolazi pred Svevišnjeg.
6 Ugodna je žrtva pobožna čovjeka i njezin se spomen ne zaboravlja.

7 Darežljivim srcem časti Gospoda i ne škrtari prvinama što ih prinosiš.
8 Za svakoga prinosa neka ti lice sja od veselja i s radošću posvećuj desetinu.
9 Daj Svevišnjemu kao što i on tebi dade, darežljivo i koliko možeš. 10 Jer
sve Gospod plaća i vratit će sedmerostruko. 11 Ne podmićuj ga, jer on ne
prima mita. I ne uzdaj se u žrtvu nepravednu, 12 jer je Gospod sudac i
ne gleda tko je tko. 13 Nije pristran na štetu siromahovu i sluša molitvu
potlačenoga. 14 Ne prezire jauk siročeta ni udovice kad izlijeva svoj bol.
15 Ne teku li udovici suze niz lice i ne optužuje li jaukom onoga koji ih
uzrokuje? 16 Tko Boga služi svim srcem svojim bit će uslišan, jer njegove
se molbe dižu do oblaka. 17 Molitva poniznog prodire kroz oblake i on
nema mira dok ona ne dođe do Boga 18 i ne popušta dok ga Svevišnji ne
pogleda, pravedno ne presudi i pravdu ne uspostavi. 19 I Gospod neće
oklijevati niti će odgađati 20 dok ne satre bedra nasilnicima i ne osveti se
narodima, 21 ne iskorijeni mnoštvo oholica i ne slomi žezlo opakima; 22 dok
ne plati svakome po djelu njegovu i ne prosudi čine ljudske prema namisli
njihovoj; 23 dok ne svrši parbu puka svojega i ne obraduje ga milošću
svojom. 24 Dobra je milost u doba nevolje kao oblak kišonosan u vrijeme
sušno!

36

1 Smiluj nam se, Gospodaru, Bože svega svijeta, i pogledaj na nas i prožmi
strahom svojim sve narode! 2 Podigni ruku protiv naroda tuđinskih da
spoznaju tvoju moć. 3 Kako si se u očima njihovim pokazao nama svetim,
tako se sada u očima našim pokaži velik prema njima. 4 Da poznaju kao
što znamo i mi da nema Boga osim tebe, Gospode. 5 Obnovi znake i ponovi
čudesa, proslavi ruku i desnicu svoju. 6 Probudi gnjev i srdžbu izlij, obori
protivnika, uništi neprijatelja. 7 Požuri vrijeme, sjeti se prisege, i neka
se slave tvoja silna djela. 8 Neka žestok oganj proždre preživjele i neka
propadnu tlačitelji puka tvojeg. 9 Satri glavu poglavarima tuđinskim koji se
hvale: “Nikoga nema osim nas.” 10 Okupi sva plemena Jakovljeva, vrati im
baštinu kao na početku. 11 Smiluj se, Gospode, narodu koji se zove imenom
tvojim, Izraelu, kojega si učinio prvencem svojim. 12 Smiluj se svetom
gradu svojem, Jeruzalemu, prebivalištu svome. 13 Ispuni Sion pjesmom u
svoju hvalu i Svetište svoje slavom svojom. 14 Podari svjedočanstvo svojim
prvim stvorovima, ispuni proročanstva objavljena u tvoje ime. 15 Nagradi
one koji se u te uzdaju, da se proroci tvoji pokažu istiniti. 16 Uslišaj,
Gospode, molitvu slugu svojih prema blagoslovu Aronovu nad pukom
tvojim. 17 I da spoznaju svi na zemlji da si ti Gospod, vječni Bog. 18 Svako
jelo želudac prima, ali je jedno slađe od drugoga. 19 Nepce raspoznaje
okus divljači, tako i razborito srce lažljive riječi. 20 Prijevarno srce boli
zadaje, ali iskusan čovjek zna kako se uzvraća. 21 Žena prima svakog
muža, premda je jedna djevojka od druge bolja. 22 Ženska ljepota raduje
oči, i to je najjača od svih ljudskih želja. 23 Ako su dobrota i nježnost na
njezinim usnama, muž joj nije kao ostali ljudi. 24 Tko ima ženu posjeduje
blago: ona mu je pomoć i stup potporni. 25 Gdje nema ograde, pokradu
imanje. Tko nema žene tužan je lutalac. 26 Tko će vjerovati razbojniku
koji leti od grada do grada? 27 Tako i čovjeku koji nema gnijezda, već
počiva gdje ga zatekne noć.

37

1 Svaki prijatelj veli: “I ja sam ti prijatelj.” Ali su mnogi samo po imenu

prijatelji. 2 Nije li sama smrtna žalost kad se drug ili prijatelj pretvori u neprijatelja? 3 O, sklonosti opaka, zašto si stvorena? Da prekriješ zemlju prijevarom? 4 U sreći se lažni drug raduje s prijateljem, a u času nesreće okreće se protiv njega. 5 A pravi drug dijeli nevolju s prijateljem i kad do boja dođe, štita se laća. 6 Ne zaboravljaj prijatelja vjerna u boju i ne zaboravi ga kad se obogatiš. 7 Svaki savjetnik dijeli savjete, ali mnogi svjetuju sebi u prilog. 8 Čuvaj se od onoga koji nudi savjet: ispitaj prije što on sam želi - jer on daje savjet na svoju korist - da on ne baci oko na tebe 9 pa ti veli: “Dobar je tvoj put”, a potom iz prikrajka promatra nesreću tvoju. 10 Ne svjetuj se s čovjekom koji te krivo gleda i ne otkrivaj zavidniku namjere svoje. 11 Ne svjetuj se sa ženom o njezinoj suparnici, niti s kukavicom o ratu, niti s trgovcem o trgovini, niti s kupcem o prodaji, niti sa zavidnikom o zahvalnosti, niti sa samoživcem o milosrđu, niti s lijenčinom o bilo kakvu poslu, niti s prolaznim najamnikom o svršetku posla, niti s lijenim slugom o veliku radu: ne oslanjaj se na njih ni za kakav savjet. 12 Nego se uvijek obrati na pobožnika o kome znadeš da vrši zapovijedi, koji je s tobom jedne duše i koji će nad tobom plakati kada posrneš. 13 I na savjet srca svoga pazi, jer nemaš nikog vjernijeg od njega. 14 Jer srce često pretkazuje čovjeku pouzdanije nego sedam stražara s vidikovca visokog. 15 Ali se kraj svega toga moli Svevišnjem da te vodi stazom istine. 16 Razbor je početak svakog posla, promišljanje prethodi poduzimanju. 17 Korijen misli u srcu je, iz njega izrastaju četiri grane: 18 dobro i zlo, život i smrt, a jezik im je uvijek gospodar. 19 Postoji čovjek kadar poučiti druge, a sebi je samom beskoristan. 20 Drugi je opet spretan govornik, ali omražen, i takav će umrijeti od gladi: 21 jer nije stekao naklonosti Gospodnje i lišen je svake mudrosti. 22 Postoji i mudrac sam sebi mudar, i plodovi su mu razbora na ustima pouzdani. 23 Mudrac poučava svoj vlastiti puk, i plodovi su njegova razbora pouzdani. 24 Mudar je čovjek pun blagoslova, i svi koji ga vide zovu ga sretnim. 25 Malen je broj dana života čovječjeg, i nebrojeni su dani naroda izraelskog. 26 Mudrac stječe povjerenje naroda svog i ime mu živi životom vječnim. 27 Sine moj, dok si živ, kušaj narav svoju, vidi što joj šteti i to joj uskrati. 28 Jer nije svima sve probitačno niti je svakomu sve po volji. 29 Ne budi nezasitan u slasticama i ne budi lakom za jestvinom. 30 Jer prekomjerno jelo donosi bolest i proždrljivost izaziva proljev. 31 Mnogi pomriješe od neumjerenosti, a tko se čuva produžuje svoj život.

38

1 Časti liječnika čašću koja mu pripada zbog njegove službe, jer je i njega Gospod stvorio. 2 Liječenje od Svevišnjeg dolazi, kao što se dar od kralja dobiva. 3 Znanje uzdiže glavu liječniku i moćnici ga poštuju. 4 Gospod od zemlje pravi lijekove i razborit ih čovjek ne odbacuje. 5 Nije li po drvetu voda postala slatka, pokazujuć' tako svoju moć? 6 Ljudima je dao znanost da uzmognu slaviti snagu djela njegovih. 7 Njima se liječi i bol ublažuje, od njih ljekarnik lijekove priprema. 8 Tako nema kraja djelima njegovim i po njemu se blagostanje širi svijetom. 9 Sine moj, u bolesti ne budi potišten, već se Bogu moli jer on zdravlje daje. 10 Bježi od nepravde i ne budi pristran, i od svih grijeha očisti srce. 11 Prinesi žrtvu blagomirisnu i spomen-žrtvu i pretio dar prema imanju svojem. 12 Ali i liječniku mjesta daj, i njega je Gospod stvorio: nek' nije daleko od tebe, jer i on je potreban. 13 Katkad je spas u ruci njihovoj, 14 jer se i oni Bogu

utječu da im poda milost izlječenja i lijek za spas života. 15 Tko griješi pred
Stvoriteljem svojim nek padne u ruke liječničke. 16 Sine moj, roni suze nad
mrtvim, tužaljkom prokukaj kao patnik skrhan: ukopaj mu tijelo prema
običaju i ne uskrati počasti grobu njegovu. 17 Gorko plači i žarko ridaj i
pokaži žalost koju zaslužuje: jedan ili dva dana, da izbjegneš govorkanje,
a potom se utješi od žalosti svoje. 18 Jer od tuge dolazi prijeka smrt, i
žalost slabi snagu životnu. 19 Neka žalost prođe s pogrebom, jer je život u
žalosti nepodnošljiv. 20 Ne prepuštaj srce svoje žalosti: odagnaj je i misli
na svoj svršetak. 21 I ne zaboravi: povratka nema; njemu ne koristiš, a sebi
udiš. 22 Misli na njegovu kob koja je i tvoja: jučer meni, danas tebi. 23 Kad
mrtvac počine, nek' počine i spomen njegov i utješi se kad izađe njegov
duh. 24 U dokolici je mudrost zakonoznanca, i tko je od poslova slobodan
postaje mudar. 25 Kako će omudriti onaj tko upravlja plugom i komu je sva
slava u šiljku ostana, tko tjera volove i bavi se radom oko njih i koji govori
samo o teladi: 26 um je njegov obuzet brazdama koje slijedi, a bdijenja mu
prolaze u tovu junadi. 27 Tako i svi radnici i rukotvorci koji rade i dan
i noć: oni koji rezbare pečatnjake i trude se neprestano oko novih šara
svesrdno teže za što većom sličnošću uzoru i bde noću da usavrše svoje
djelo. 28 Tako i kovač koji sjedi pokraj nakovnja i promatra sirovo željezo:
dah ognja peče mu kožu, a on se oko vrela ognjišta napreže; zvuk čekića
zaglušuje uho njegovo, oči upire u uzorak pred sobom; srcem misli na
svršetak posla svog i noću bdi da ga usavrši. 29 Tako i lončar koji sjedi
kod posla svog i okreće točak nogama: uvijek je u brizi za djelo svoje i sve
su mu kretnje odbrojane. 30 Rukom daje oblik glini, a nogama je gnječi;
srcem misli na laštenja i bdi noću da peć očisti. 31 Svi se oni u ruke uzdaju,
i svaki je vičan svome poslu. 32 Bez njih se nijedan grad ne može sagraditi,
a nema ni naselja ni putovanja. 33 Ali njih ne pitaju u vijeću narodnom
i ne ističu se u općini. Ne sjede na stolici sudačkoj i ne shvaćaju Zakona
zavjetnoga. 34 Ne ističu se naobrazbom ni zdravom rasudbom i nema ih
među tvorcima mudrih izreka. Ali oni održavaju stvoreni svijet i molitva
im je na djelo usmjerena.

39

1 Ali je drukčije s onim koji posvećuje dušu svoju i razmišljanje svoje
Zakonu Svevišnjega, istražuje mudrost drevnu i bavi se proroštvima.
2 On pamti govore glasovitih muževa i prodire u tančine mudrih izreka;
3 istražuje skriveni smisao poslovica i bavi se tajnama prispodoba. 4 On
služi među velikašima i viđa se u prisutnosti vladara, putuje po zemljama
drugih naroda, iskušava dobro i zlo među ljudima. 5 U zoru srce svoje
uzdiže Gospodu, Stvoritelju svome, moli se pred Svevišnjim: na molitvu
otvara usta i moli milost za grijehe svoje. 6 Ako to veliki Gospod hoće,
napunja ga duhom razbora i on daždi riječima mudrosti i molitvom
slavi Gospoda. 7 Gospod upravlja savjetom i spoznajom njegovom, a on
razmišlja o otajstvima Gospodnjim. 8 On izlaže pouku koju je primio i hvali
se Zakonom Saveza Gospodnjeg. 9 Mnogi hvale umnost njegovu, nikad neće
u zaborav pasti niti će mu spomen ikad propasti, nego će mu ime živjeti od
pokoljenja do pokoljenja. 10 Narodi će proglasiti mudrost njegovu i hvalom
će ga slaviti zajednica. 11 Ako dugo živi, ime mu nadvisuje tisuće ostalih, a
ako umre, i to će dostajati. 12 Još jednom želim iznijeti misli svoje jer sam
njima ispunjen kao mjesec pun. 13 Slušajte me, djeco pobožna, i cvjetajte
kao ruža što niče na obali toka vodenog. 14 Mirišite kao miris tamjanov,

cvatite kao ljiljanov cvijet, širite miris i pjesmu pjevajte, slavite Gospoda
za sva djela njegova. 15 Dajte slavu imenu njegovu, hvalite ga i slavite
pjesmama i harfom i ovako mu u pohvalu recite: 16 Kako su veličanstvena
sva djela Gospodnja! I sve se naredbe njegove pravovremeno izvršuju. Ne
smije se pitati: "Što je ovo? Zašto to?" jer sve će dobro doći u svoje vrijeme.
17 Na riječ njegovu voda se kao nasip zaustavlja, i na besjedu usta njegovih
nastaje spremište voda. 18 Kad on zapovjedi štogod, volja mu se ispunja
i nitko ne može umanjiti njegovo spasenje. 19 Pred njim su djela svakog
stvora i ništa nije skriveno očima njegovim. 20 Njegov se pogled pruža od
vječnosti do vječnosti i ništa nema čudesno pred očima njegovim. 21 Ne
smije se reći: "Što je ovo? I zašto to?" jer sve što je stvoreno svrhu
ima. 22 Kao što se blagoslov njegov prelijeva poput rijeke i natapa zemlju
kao poplava, 23 tako je srdžba njegova baština narodima, kao kad je vode
pretvorio u sol. 24 Kao što su njegovi putovi ravni pobožnicima, tako su
neprohodni opakima. 25 Kao što je od početka stvoreno dobro za dobre,
tako i zlo za opake. 26 Najvažnije su potrebe ljudima za život voda i vatra,
željezo i sol, brašno pšenično, mlijeko i med, sok grožđa, ulje i odijelo:
27 sve je to dobro dobrima, a pretvara se u zlo zlima. 28 Ima vjetrova
za kaznu stvorenih, sazda ih kao bičeve bijesa svoga; oni će u vrijeme
svršetka snagu razviti i umiriti gnjev svoga Stvoritelja. 29 Vatra i tuča,
glad i kuga - sve je to za kaznu stvoreno. 30 Očnjaci u zvijeri, štipavci
i guje, i osvetni mač na propast bezbožnicima 31 vesele se zapovijedi
njegovoj i pripravno čekaju na zemlji: i kad vrijeme dođe, ne opiru se
riječi njegovoj. 32 Stoga bijah od početka osvjedočen pa razmislih i zapisan
u knjigu: 33 "Sva su djela Gospodnja dobra, svakoj potrebi Gospod u pravo
vrijeme udovoljava." 34 Ne smije se reći: "Ovo je gore nego ono", jer sve
je dobro u pravi čas. 35 A sad iz puna srca i usta zapjevajte i blagoslovite
ime Gospodnje!

40

1 Nevoljna je sudbina dodijeljena svima ljudima, težak jaram sinovima
ljudskim od dana kad izađu iz utrobe majčine do dana kad se vrate majci
svega živog. 2 Predmet misli njihove, strah srca njihova - tjeskobno je
iščekivanje dana smrtnoga. 3 Od onoga koji sjedi na prijestolju slavnom
do onoga koji sjedi u prahu i pepelu; 4 od onoga koji nosi krunu i grimiz
do onoga koji nosi prtenu odjeću - 5 sve je gnjev, zavist, nevolja i nemir,
strah od smrti, svađe i borba. I kad počiva na svojoj postelji, san mu
noćni samo izmjenjuje brige: 6 tek što je legao, a ono u snu kao na
svjetlosti danjoj opsjedaju ga strahotni prizori, kao bjegunca što je iz boja
utekao. 7 I kad se probudi u času izbavljenja, čudi se svojem ispraznomu
strahu. 8 Jer stvorovima svima, od ljudi do životinja, a sedmerostruko
grešnicima - prijeti 9 smrt i krv, i boj i mač, nesreće, glad, patnja, kuga.
10 Sve je to stvoreno za grešnike, i zbog njih je do potopa došlo. 11 Sve
što je iz zemlje u zemlju se vraća i što je iz vode došlo u more odlazi.
12 Svako mito i nepravda propadaju, a poštenje traje dovijeka. 13 Blago
nepravedničko nestaje kao bujica i kao trijesak groma za nevremena.
14 Kad otvori svoje ruke, on se raduje, tako i grešnici srljaju u svoju propast.
15 Izdanak bezbožnički ne tjera mladice, jer nečisto korijenje nalazi samo
tvrdo stijenje. 16 Trska što raste na svakoj vodi i obali kosi se prije svake
druge trave. 17 A milost je kao perivoj blagoslova i milosrđe traje dovijeka.
18 Nezavisan čovjek i radnik imaju ugodan život, ali od obojice bolji ima

onaj tko pronađe blago. 19 Djeca i sazidan grad proslavljuju ime, ali je nad
obojim otkriće mudrosti. Stoka i vinogradi donose glasovitost, ali više od
oboga uzorna žena. 20 Vino i glazba vesele srce, ali još više ljubav prema
mudrosti. 21 Frula i harfa zaslađuju pjesmu, ali je nad obojim skladan
glas. 22 Ljepota i ljupkost vesele oči, ali još više zelenilo polja. 23 Prijatelj
ili drug - sretnu se u pravi čas, ali su nad obojicom žena i muž. 24 Braća
i pomoćnici u nevolji dobro dođu, ali od obojih bolje izbavlja milostinja.
25 Zlato i srebro učvršćuju korak, ali je od obadvoga bolji dobar savjet.
26 Bogatstvo i moć osnažuju srce, ali od obadvoga bolje strah Gospodnji.
Sa strahom Gospodnjim čovjek sve ima i s njime mu ne treba nikakva
pomoćnika. 27 Strah je Gospodnji kao perivoj blagoslova: on čovjeka štiti
više od svake slave. 28 Sine moj, ne živi od prosjačenja; bolje je umrijeti
nego prosjačiti. 29 Čovjek koji neprestano gleda na tuđi stol ne živi životom
života dostojnim. On kalja svoje grlo jelima tuđinskim, a obrazovan i
odgojen čovjek toga se kloni. 30 Slatko je prosjačenje usnama bestidnika,
ali ga u utrobi pali kao vatra.

41

1 O smrti, kako je gorka pomisao na te čovjeku koji živi sretno i usred
dobara svojih, čovjeku koji živi spokojno i u svemu napreduje i još ima
snage uživati raskoš! 2 O smrti, odluka je tvoja dobrodošla čovjeku ubogu
i bez snage, istrošenu starcu, izmorenu brigama, nevjeričnu i na kraju
strpljivosti. 3 Ne boj se zakona smrti, sjeti se onih prije tebe i onih što će
poslije doći. 4 To je presuda Gospodnja svemu živom - i čemu se opirati
volji Svevišnjega? Živio ti deset, stotinu ili tisuću godina, u Podzemlju ti
neće predbacivati dužinu života. 5 Opake su hulje sinovi grešnika i oni
koji zalaze u nastambe bezbožničke. 6 Baština djece grešničke na propast
je osuđena, potomstvo njihovo predmet je vječna ukora. 7 Bezbožna
oca proklinju vlastita djeca, jer su zbog njega u sramoti. 8 Teško vama,
bezbožnici, koji zapostavljate Zakon Boga Svevišnjega. 9 Ako ste se rodili,
za prokletstvo se rodiste, a kad umrete, prokletstvo ćete baštiniti. 10 Sve
što je od zemlje u zemlju se vraća, tako i bezbožnici iz prokletstva u
propast. 11 Ljudi žale za svojim mrtvima, ali će opako ime grešnika nestati.
12 Brini se za ime, jer ti ono ostaje dulje nego tisuće velikih zlatnih zaloga.
13 Sretan život traje stanovit broj dana, ali časno ime ostaje zauvijek.
14 Držite, djeco, pouke moje u miru. Skrivena mudrost i blago nevidljivo,
kakva je korist od oboga? 15 Bolji je čovjek koji krije ludost svoju negoli koji
krije mudrost svoju. 16 Stidite se prema onome što vam govorim, jer nije
dobro svakom stidu podlijegati niti svi jednako cijene sve. 17 Pred ocem i
majkom stidi se bludnosti i lÓaži pred poglavarom i moćnikom, 18 zločina
pred sucem i knezom, bezakonja pred općinom i narodom, 19 nepravde
pred drugom i prijateljem, krađe pred susjedstvom u kojem živiš. 20 Pred
istinom Božjom i zavjetom stidi se naslanjati lakte na stol, 21 prezirno
primati i darivati i ne odgovarati onima koji te pozdravljaju; 22 stidi se
piljiti u tuđu ženu i okrenuti leđa rođaku, 23 prisvojiti tuđi dio ili dar,
udvarati se udatoj ženi, 24 biti prisan sa sluškinjom njezinom: ne prilazi
njezinoj postelji! 25 Stidi se riječi pogrde pred prijateljima svojim i nemoj
kuditi nakon darivanja, 26 ponavljati i širiti glasine i izdavati tajne. 27 Tad
ćeš biti istinski stidljiv i naći ćeš milost u očima sviju ljudi.

42

1 Ali se ovoga nemoj stidjeti, ovoga ne krši zbog ljudskog obzira: 2 Zakona
i Saveza Svevišnjega, presude koja daje pravdu i bezbožniku, 3 čista
računa s drugom i suputnikom, diobe svoje baštine prijateljima, 4 točnosti
u mjerilima i utezima, malena ili velika probitka, 5 dobitka u trgovačkim
poslovima, stroge stege prema svojoj djeci i da do krvi išibaš opakoga
slugu. 6 Kad je žena radoznala, dobar je pečat; a gdje je mnogo ruku,
zaključavaj. 7 Kad što daješ, pazi na broj i težinu, i svaki izdatak i primitak
zabilježi. 8 Ne stidi se ukoriti glupana ili luđaka ili ishlapjela starca koji
raspravlja s mladićima. Tako ćeš pokazati kako si uistinu obrazovan, i
svi će ti odobravati. 9 Kći je ocu potajna mora, briga za nju spavati mu
ne da: u mladosti, strah da se neće udati, a kad se uda, da je muž ne
zamrzi; 10 dok je djevica, da je tko ne zavede i da ne zatrudni u kući
očevoj, a u kući muževljoj da se ne razbludi, i kad je već žena, da ne bude
nerotkinja. 11 Ako ti je kći neposlušna, dobro je pazi da ne načini od tebe
ruglo neprijateljima tvojim, priču gradsku i predmet svačijeg klevetanja
i da te ne obeščasti u očima sviju. 12 Ne zaustavljaj pogleda ni pred
čijom ljepotom i ne sjedaj sa ženama. 13 Jer iz odijela izlazi moljac, a
od žena ženska zloća. 14 Bolja je zloća muška nego dobrota ženska; od
žene potječe sramota i ruglo. 15 Sad ću podsjetiti na djela Božja, i što sam
vidio, to ću ispričati. Riječima Gospod stvori djela svoja, i sve se stvoreno
pokorava volji njegovoj. 16 Sunce sjajno sve obasjava, i slave je Gospodnje
puno djelo njegovo. 17 Gospod nije dao anđelima moć da govore o svim
čudesima koja je Gospod, gospodar svega, čvrsto sazdao kako bi svemir
opstao u slavi njegovoj. 18 Izmjerio je dubinu bezdana i srca ljudskog i
prozreo sve tajne njihove. Jer Svevišnji ima svoju spoznaju koja postoji
i promotrio je znake vremena. 19 On objavljuje prošlost i budućnost i
otkriva stvari skrivene. 20 Ni jedna mu misao promaći ne može, ni jedna se
riječ ne može njemu skriti. 21 On je uredio čudesna djela svoje mudrosti,
jer je jedini od vječnosti do vječnosti. Niti mu se što može dodati niti
oduzeti i njemu savjet ničiji ne treba. 22 Kako li su divna sva djela njegova,
kao sjajna iskra njihov je prizor. 23 Sve to živi i traje dovijeka, i u svakoj
prilici sve je poslušno. 24 Sve je dvostruko, jedno prema drugome, i ništa
nije stvorio nepotpuno. 25 Jedno drugo izvrsnošću nadmašuje, i tko se
može nasititi njegove krasote?

43

1 Ponos visina, blistavi svod, takva su nebesa u slavnom prizoru. 2 Kad se
sunce pomalja, izlazeći objavljuje: “Divno je i čudesno djelo Svevišnjeg!”
3 Kad je o podne, žari krug zemaljski, i tko bi izdržao žegu njegovu? 4 U peć
treba puhati da se dobije toplina, a sunce sažiže planine tri puta snažnije;
riga pare plamene i zrakama svojim zasljepljuje oči. 5 Velik je Gospod
koji ga načini i čije riječi požuruju njegov hod. 6 I mjesec tako, uvijek
točan, označuje vrijeme i vječni je znak. 7 Mjesec označuje blagdane, to
svjetlilo koje se smanjuje kad postane puno. 8 Od njega mjesec dobiva
svoje ime. On čudesno raste u mijenama svojim, stijeg vojske nebeske
što blista na svodu nebesa. 9 Sjaj je zvijezda ljepota neba, blistav ures
visinama Gospodnjim. 10 Po zapovijedi Svetoga, kako on odredi, one miruju
i ne zamaraju se nikad od straže svoje. 11 Pogledaj dugu i slavi Stvoritelja
njezina, jer je tako veličanstvena u sjaju svojem. 12 Preko nebesa prebacuje
dični luk što ga razape ruka Svevišnjeg. 13 Po zapovijedi njegovoj pada

snijeg i munje požuruje svojom naredbom. 14 Tako se otvaraju i riznice
njegove iz kojih izlijeću oblaci kao ptice. 15 Silom svojom drži oblake i
mrvi ih u tuču. 16 [16a] Kad se on pojavi, gore se tresu, 17 [17a] i kad
grom njegov zagrmi, zemlja se uvija od bola. [16b]Po zapovijedi njegovoj
puše južnjak, [17b] vijavica sjeverna i vihor olujni. 18 Kao ptice prši njegov
snijeg i pada kao jato skakavaca. Oko se divi ljepoti njegove bjeline i duh
se zanosi praminjanjem njegovim. 19 Inje pada kao sol na zemlju, i kad
se dobro smrzne, kostriješi se kao bodlje. 20 Kad zapuše hladni sjever, tad
se led uhvati na vodi, spusti se na svaku mirnu vodu, koja se onda njime
kao oklopom odjene. 21 On guta gore i sažiže pustinju i kao oganj proždire
bilje. 22 Ali oblaci ubrzo sve liječe i poslije žege osvježava rosa. 23 Namišlju
je svojom ukrotio bezdan i po njemu razastro otoke. 24 Pomorci pričaju o
pogibeljima morskim i divimo se onomu što od njih čujemo: 25 jer i tu su
neobična i prečudesna djela njegova, zvijeri svakojake i nemani morske.
26 Njegovom pomoću sve se svršava dobro i sve se uređuje prema riječi
njegovoj. 27 Ma koliko da dodamo, ne bismo završili; jednom riječju: "On
je sve!" 28 Odakle smoći dovoljno snage da ga slavimo, jer on je velik, iznad
svih je djela svojih. 29 Strašan je Gospod i veoma velik, i čudesna je moć
njegova. 30 Veličajte Gospoda u hvalama svojim koliko god možete, a on
će vas uvijek nadmašivati; napregnite svu svoju snagu kad ga veličate, ne
popuštajte, pa ipak nikad do kraja nećete doći. 31 Jer tko ga je ikad vidio
pa da opriča? I tko ga može proslaviti onako kako on zaslužuje? 32 Mnogo
je otajstava većih nego su ova, jer smo vidjeli samo neka od djela njegovih!
33 Sve je stvorio Gospod, koji je mudrost dao pobožnima.

44

1 Opjevajmo slavne muževe, pretke naše po njihovim pokoljenjima.
2 Mnogo je slave podijelio Višnji i pokazao svoje veličanstvo od iskonskih
dana. 3 Jedni vladahu kraljevstvima svojim i bijahu poznati po svojoj snazi;
drugi bijahu mudri savjetnici i izricahu riječi proročanske. 4 Savjetom
svojim upravljahu ljudima, razumijevanjem narodne mudrosti, i mudrim
napucima svojeg nauka. 5 Neki skladahu napjeve i pisahu pjesme; 6 drugi
bijahu bogati i moćni živeći mirno u domovima svojim. 7 Svi se oni
proslaviše u svom vremenu i bijahu slava svojeg doba. 8 Neki od njih
ostaviše ime za sobom te se o njima još hvale pjevaju. 9 A drugima opet
nema spomena, iščezoše kao da nikad nisu niti postojali; sada su kao da ih
nikad nije bilo, tako i djeca njihova za njima. 10 Ali ovi bijahu ljudi pobožni
čija se dobra djela ne zaboravljaju; 11 u potomcima njihovim ostade bogata
baština što je oni namriješe. 12 Djeca im se vjerno drže zavjeta, i potomstvo
njihovo, zbog njih; 13 dovijeka njihova loza ostaje i ne briše se dika njihova;
14 u miru počivaju tijela njihova i ime živi za sva pokoljenja; 15 mudrost
njihovu objavljuju puci i slavu njihovu naviješta općina. 16 Henok se svidio
Gospodu i bi prenesen, uzor obraćenja za sva pokoljenja. 17 Noa bijaše
savršen pravednik i u vrijeme gnjeva postade obnovitelj; po njemu je
spašen ostatak na zemlji u doba Potopa. 18 Vječni je Savez utemeljen s njim
da više neće od potopa izginuti sve živo. 19 Abraham, otac slavni mnoštva
naroda, nitko mu u slavi nikad nije bio ravan; 20 on je čuvao zapovijed
Svevišnjega i sklopio Savez s njim; on je taj Savez učvrstio svojim tijelom
i u dan kušnje vjeran ostao. 21 Zato mu je Gospod zakletvom obećao da
će blagosloviti narode u potomstvu njegovu, da će ga umnožiti kao prah
zemaljski i potomstvo mu uzvisiti kao zvijezde. I dati im zemlju u baštinu,

od mora do mora, od Rijeke do krajeva zemaljskih. 22 I Izaku je tako, zbog
oca njegova Abrahama, zajamčio 23 blagoslov svih ljudi i utemeljio je Savez
na glavi Jakovljevoj. I utvrdio ga u svojim blagoslovima i dao mu zemlju u
baštinu: podijelio je na dijelove i razdijelio među dvanaest plemena.

45

1 Od njega je potekao čovjek čestit koji je našao milost pred svima, drag
Bogu i ljudima, Mojsije, blagoslovljena spomena! 2 Podijelio mu slavu kao
i svetima i učinio ga moćnim, na užas neprijateljima. 3 Na njegovu je riječ
znamenja zaustavio i ukrijepio ga pred licem kraljeva; dao mu zapovijedi
za narod njegov i otkrio mu nešto od svoje slave. 4 Zbog njegove vjernosti i
poniznosti posveti ga, izabra ga jedinog između sviju ljudi; 5 dopusti mu da
čuje glas njegov i uvede ga u tamu; dade mu zapovijedi licem u lice, Zakon
života i spoznaje, da Jakova uči Savezu i Izraela naredbama njegovim.
6 Potom uzvisi Arona, sveca poput Mojsija, brata njegova, iz plemena
Levijeva. 7 Vječni Savez sklopi s njim i dade mu svećeništvo naroda.
Usreći ga odjećom ukrasnom, obuče ga u odoru slave. 8 Odjenu ga dičnim
savršenstvom i opremi bogatom odjećom: gaćama, haljom i oplećkom.
9 Obloži ga mogranjem i brojnim zvončićima zlatnim uokolo, da zveckaju
pri koračanju njegovu, da im se u Svetištu čuje zvon na opomenu sinovima
naroda njegova. 10 I svetu odjeću od zlata, grimiznu, svu izvezenu; oplećak
sudački, Urim i Tumim, od upletena purpura, djelo vješta rukotvorca;
11 drago kamenje, urezano kao pečatnjaci u zlatnu okovu, djelo draguljara,
kao opomenu s natpisom urezanim, prema broju plemena Izraelovih. 12 I
krunu zlatnu na kapi, ukrašenu pečatom posvete, ures vrhunski, djelo
veličanstveno, ukrase, očima u nasladu. 13 Nitko nikad sličnih nije vidio, i
nikada ih nije tuđinac oblačio, nego samo sinovi njegovi i odvjeci njegovi
zauvijek. 14 Njegove žrtve potpuno se spaljuju, trajno, dvaput svakog dana.
15 Njemu Mojsije dade svećeničku vlast i svetim ga uljem pomaza, i to mu
bijaše vječni Savez i potomstvu njegovu sve dok nebesa traju, da mu služi
i bude svećenikom i da blagoslivlja narod u ime Gospodnje. 16 Izabra
ga između svih živih da mu prinosi žrtvu i tamjan, da mu pali miris
ugodni za spomen i da očišća sinove Izraelove. 17 Još mu svoje zapovijedi
dade i povjeri mu odredbe Zakona da pouči Jakova naredbama njegovim,
da prosvijetli Izraela njegovim Zakonom. 18 Ali se na njega razgnjeviše
neprijatelji i pozavidješe mu u pustinji, ljudi Datanovi i Abiramovi, Korah i
njegovi u mržnji i gnjevu. 19 I vidje Gospod i rasrdi se i uništi ih žarom svoje
srdžbe. Posla na njih čudesa i sažeže ih plamenim ognjem. 20 I umnoži
tako slavu Aronu i dade mu baštinu njegovu, odredi mu pretilinu prvina,
prije svega kruha u izobilju. 21 Tako se oni hrane žrtvama Gospodnjim,
koje Gospod pokloni njemu i potomstvu njegovu. 22 Samo u zemlji on
baštine nema, nema svog dijela među narodom, jer Gospod je njegov
dio i baština. 23 I Pinhas, sin Eleazarov, treći je po slavi zbog revnosti
svoje u strahu Gospodnjem. Jer kad se narod pobunio, postojan je bio
i plemenito smiona srca, i tako je stekao oproštenje Izraelu. 24 Zato bi
Savez mira zapečaćen s njim, da bude poglavar Svetišta i naroda svoga
te njemu i potomstvu njegovu pripadne dostojanstvo velikog svećeništva
za sva vremena. 25 Učinio je Savez i s Davidom, sinom Jišaja, iz plemena
Judina, ali baština kraljevska od oca samo jednom sinu ostaje, dok baština
Aronova ostaje svemu potomstvu njegovu. 26 Zato neka vam sada Gospod

mudrost u srce posadi da narodu njegovu pravedno sudite, da vrline predačke nikad ne nestanu i da slava njihova prijeđe na potomke njihove.

46

1 Junak u boju bijaše Jošua, sin Nunov, nasljednik Mojsijev u službi
proročkoj, koji valjano zasluži svoje ime i bi veliki izbavitelj izabranog
naroda, osvetivši se drskim neprijateljima i uspostavivši Izraela na baštini
njegovoj. 2 Kako li krasan bijaše kad bi digao ruku i mačem zamahnuo
protiv gradova! 3 Tko je ikad imao njegovu odlučnost? On je vodio bojeve
Gospodnje. 4 Nije li po njemu sunce zastalo i od jednog dana postala dva?
5 Jer je prizvao Boga Svevišnjega u nevolji kada ga odasvud pritijesniše
neprijatelji, i usliša ga veliki Gospod i pusti krupnu i snažnu tuču. 6 Bacio
se na narod dušmanski i protivnike pobio na Strmini: da bi poznali puci
snagu njegova oružja i spoznali da je Gospod protivnik njihov. 7 I jer
je vjerno išao za Svemogućim i u dane Mojsijeve ljubav dokazao - on
i Kaleb, sin Jefuneov, koji se opriješe kad se zbor pobunio, odvrativši
narod od grijeha i utišavši glasove pobune. 8 Zato je i sačuvao samo ovu
dvojicu, od šest stotina tisuća pješaka, da ih uvede u baštinu njihovu, u
zemlju kojom teče med i mlijeko. 9 Još je Kalebu dao snagu, koja s njime
do starosti ostade, te se mogao verati po visinama zemaljskim, koje su
baština potomcima njegovim, 10 neka bi spoznao sav Izrael da je dobro ići
vjerno za Gospodom. 11 I suci, svaki po svom imenu, koji uvijek bijahu
srca vjerna i koji se ne odmetnuše od Boga - da je blagoslovljen spomen
njihov. 12 Neka im kosti procvatu u grobu i neka se imena tih slavnih
ljudi pomlade u sinovima njihovim. 13 Samuel bijaše miljenik svojemu
Gospodu, prorok Gospodnji, on utemelji kraljevstvo i pomaza vladare nad
svojim narodom. 14 Po Zakonu Gospodnjem upravljaše općinom, i Gospod
je pohodio Jakova. 15 Zbog vjernosti njegove priznavahu ga prorokom, u
govorima se pokazivaše pouzdan vidjelac. 16 I on prizva Boga u nevolji
kada ga odasvud pritisnuše dušmani prinoseći mliječno janješce. 17 Tada
zagrmje Gospod s neba i u strašnoj lomljavi začu glas njegov; 18 porazio je
vođe dušmanske i satro knezove filistejske. 19 I kad je polazio na počinak
vječni, posvjedočio je pred Gospodom i pomazanikom njegovim: “Ni od
koga nikad ne uzeh ništa, čak ni potplate obične.” I nitko ga nije optužio.
20 A kad je usnuo, proreče još jednom i objavi kralju njegov kraj. I ispod
zemlje podignu svoj glas proročki da izbriše opačinu s naroda.

47

1 Poslije njega ustade Natan da prorokuje u vrijeme Davidovo. 2 Kao
što se pretilina odlučuje od pričesnice, tako bi David odabran od sinova
Izraelovih. 3 Igraše se s lavom kao s jarićima i s medvjedima kao s janjcima;
4 zar nije još kao dječak ubio diva i skinuo sramotu s naroda kad je iz
praćke bacio kamen i slomio oholost Golijata? 5 Jer i on prizva Boga
Svevišnjega, koji mu je dao snagu desnici, da obori junaka vješta bojevima
i podigne jakost narodu svome. 6 Zato mu je dana slava od deset tisuća,
i slavljahu ga dok blagoslivljaše Gospoda, i ponudiše mu krunu slavnu,
7 jer on svuda porazi neprijatelje i uništi protivnike Filistejce i slomi silu
njihovu do današnjega dana. 8 U svakome svom djelu slavio je Svetog
Svevišnjeg riječima hvale; pjevao je svim srcem svojim i ljubio Tvorca
svoga. 9 Pred žrtvenik je postavio glazbala da zvucima njihovim zasladi
pjesmu. 10 Blagdanima je sjajnost dodao i savršeno uresio svetkovine,

proslavljao sveto ime Gospodnje, i Svetište je odzvanjalo već od zore.
11 Zato mu Gospod grijehe oprosti i podiže dovijeka silu njegovu i dade mu
Savez kraljevski, slavni prijestol u Izraelu. 12 Mudar ga je sin naslijedio,
koji se, zbog njega, nadaleko proširio. 13 Salomon kraljevaše u vrijeme
mirno, i Bog mu dade mir odasvuda, da je uzmogao sazdati Dom imenu
njegovu i podići vječno Svetište. 14 Kako li si mudar bio za svoje mladosti i
prepun spoznaje poput rijeke! 15 Prekrio si zemlju umom svojim i ispunio
je tajanstvenim izrekama. 16 Ime ti se pročulo do dalekih otoka i stekao
si ljubav svojim mirom. 17 Začudio si svijet pjesmama svojim, pričama,
poslovicama i odgovorima. 18 U ime Gospodina Boga, koji se Bogom Izraela
zove, nakupio si zlata kao kositra i namnožio srebra kao olova. 19 A slabine
si svoje potom priklonio ženama i postao rob svoga tijela. 20 Ljagom si
okaljao slavu svoju i oskvrnuo svoj rod, navukao si gnjev na porod svoj,
i nevolju svojim potomcima. 21 Kraljevstvo se nadvoje rascijepilo: i od
Efrajima izađe pobunjena vlast. 22 Ipak Bog nije odbacio milosti svoje,
niti je pogazio riječi svoje: izabranika svoga nije lišio potomstva te nije
istrijebio roda onom koji ga je ljubio, već je dao Ostatak Jakovu i domu
Davidovu korijen od njega. 23 I počinuo je Salomon kraj otaca svojih,
ostavivši jednog od svojih kao nasljednika, najglupljeg od čitava naroda,
čovjeka bez razbora: Roboama, koji je savjetom svojim narod pobunio.
24 A zatim dođe Jeroboam, sin Nabatov, koji navede na grijeh Izraela i
uputi Efrajima na put zloće. Od tada se njihovi grijesi toliko namnožiše te
ih otjeraše iz zemlje njihove. 25 Jer okušavahu svaku vrstu opačine, sve
dok ih osveta ne snađe.

48

1 I usta prorok Ilije kao oganj, riječ mu plamtjela kao buktinja. 2 On je
na njih donio glad i revnošću je svojom umanjio njihov broj. 3 Po riječi je
Božjoj nebo zatvorio i tri puta oganj s neba sveo. 4 Kako li si strašan bio,
Ilija, u čudesima svojim! I može li se itko dičiti koliko ti? 5 Podigao si mrtva
od smrti iz Podzemlja po riječi Svevišnjeg. 6 Bacio si u propast kraljeve i
vukao odličnike s odra njihova. 7 Na Sinaju si čuo ukore i sud osvetni
na Horebu. 8 Pomazao si kraljeve osvetničke i proroka sebi za nasljednika.
9 Podignut si bio u vihoru ognja, u kolima s plamenim konjima. 10 Određen
si u prijetnjama budućim da umiriš srdžbu Božju prije no što ona provali,
da obratiš srca otačka sinovima i da obnoviš plemena Jakovljeva. 11 Blago
onomu koji će te vidjeti i onima koji su usnuli u ljubavi, jer i mi ćemo
posjedovati život. 12 Kad je vihor zastro Iliju, napuni se duhom njegovim
Elizej: za života ga nijedan vladar ne mogaše pobijediti i nitko ga ne
mogaše podjarmiti. 13 Ništa mu ne bijaše teško, i iz groba mu je tijelo
prorokovalo. 14 Za života je čudesa činio, a u smrti svojoj djela divotna.
15 Ali se kraj svega toga narod nije pokajao niti se ostavio grijeha svojih,
dok ne bi izagnan iz domaje i rasijan po svim zemljama svijeta; 16 samo je
nešto ljudi ostalo, s vladarom iz kuće Davidove. Neki su od njih pravo činili
pred Gospodom, a drugi opet gomilahu grijeh na grijeh. 17 Ezekija utvrdi
grad svoj i dovede vodu sred njega, željezom prokopa pećine i sagradi
spremišta vodena. 18 Za vijeka se njegova diže Sanherib i posla Rabsaka,
koji diže ruku na Sion i u oholosti svojoj huljaše. 19 Tada su im drhtala srca
i ruke i podnosili su muke kao žene u trudovima; 20 ali prizvaše milostivog
Boga i podigoše ruke svoje prema njemu. I Sveti je s neba brzo uslišio
njihov glas i spasio ih rukom Izaijinom, 21 razbio je logor asirski, i njegov

ih anđeo sve pobi. 22 Jer je Ezekija činio što je Gospodu milo i držao se
putova Davida, oca svojeg, kako mu je zapovjedio prorok Izaija, velik i
pouzdan u viđenju svojem. 23 U dane se njegove sunce povratilo, on je
kralju produžio život. 24 U silini duha vidio je stvari posljednje i tješio je
žalobne na Sionu. 25 Objavio je budućnost sve do kraja vremena i najavio
tajne stvari prije nego se dogodiše.

49

1 Spomen na Jošiju je kao smjesa mirisa, pripravljena umijećem miris-
arskim; svačijim je ustima kao med sladak i kao glazba na vinskoj gozbi.
2 Pravim je putem kročio da obrati narod i zatro je gnusnu bezbožnost.
3 Srce je svoje upravio prema Gospodu i u bezbožno je vrijeme osnažio
pobožnost. 4 Osim Davida, Ezekije i Jošije, svi ostali gomilahu opačinu na
opačinu. Jer napustiše Zakon Svevišnjega, nestalo je kraljeva judejskih.
5 Snagu svoju dadoše drugima i slavu svoju tuđinskom narodu. 6 Spališe
sveti izabrani Grad i opustošiše ceste njegove, 7 po riječi Jeremijinoj, jer ga
zlostavljahu, iako bijaše prorok posvećen u utrobi materinoj, da istrijebi i
obara, zatire, ali i da sagradi i utvrđuje. 8 Ezekiel je vidio prizor slave koji
mu je Bog pokazao na kolima kerubinskim. 9 Jer se sjetio neprijatelja pred
likom nevremena, na korist onih koji se drže putova pravednih. 10 A što
se tiče dvanaest proroka, procvale im kosti iz rake njihove, jer su utješili
Jakova i izbavili ga vjerom i nadom. 11 Kako proslaviti Zerubabela? On
bijaše kao pečatnjak na desnici. 12 A takav bi i Jošua, sin Josedekov: oni u
svoje vrijeme sagradiše Dom i podigoše Gospodu sveti Hram, određen za
vječnu slavu. 13 Velik je i spomen na Nehemiju, koji je podigao naše zidove
razvaljene, postavio vrata i prijevornice i obnovio naše domove. 14 Malo ih
je bilo stvorenih na zemlji kao Henok, on je bio uznesen sa zemlje. 15 A je li
se ipak rodio čovjek kao Josip? Vođa braći svojoj, potpora narodu svojem.
Kosti su mu posjećene. 16 Još i Šem i Šet bijahu slavljeni među ljudima, ali
je Adam iznad svih živih stvorova.

50

1 Šimun, Sin Onijin, veliki svećenik, za svoga je života popravio Dom,
u svoje je vrijeme učvrstio Hram. 2 Položio temelje dvostruke visine i
visoka kruništa oko Svetišta. 3 U njegovo je vrijeme vodeno spremište
iskopano, jezero poput mora golemo. 4 U brizi da narod izbavi od propasti,
utvrdio je grad protiv opsade. 5 Kako li krasan bješe, okružen gomilom
ljudi, kad bi izašao iza zastora Doma? 6 Kao zvijezda Danica među
oblacima i kao mjesec pun; 7 kao sunce koje obasjava Hram Svevišnjega
i kao sjajna duga na blistavim oblacima; 8 kao ruža u proljetne dane
i kao ljiljan kraj izvora; kao grana tamjanova za žara ljetnoga 9 i kao
plamen i kad u kadionici; kao vrč od kovana zlata, optočen mnogovrsnim
dragim kamenjem; 10 kao maslina puna plodova i kao čempres što se
diže u oblake. 11 Kad bi na se metnuo krasnu odjeću i obukao se u
divne haljine, i kad bi se uspinjao na sveti žrtvenik i ispunio trijem
Svetišta svojim veličanstvom; 12 kad je primao žrtvene dijelove iz ruku
svećenika, a sam stajao kod ognjišta oltarskog okružen vijencem braće
svoje kao mladi cedar libanonski: okruživahu ga kao grane palmove 13 svi
sinovi Aronovi u slavi svojoj, sa prinosima Gospodnjim na rukama, pred
svim zborom Izraelovim. 14 Dok je on vršio službu kod oltara, prinosili
su po redu prinose Svevišnjem, Svevladaru; 15 pružio bi ruku svoju za

posudom i prolio soka od grožđa, izlivši ga na podnožje oltarsko za ugodni
miris Svevišnjem Kralju svega. 16 Klicali bi tad sinovi Aronovi i trubili u
trublje od tučene kovine i ječali jekom silnom u spomen pred Svevišnjim.
17 I tada bi sav narod odjednom pao na zemlju ničice da se pokloni
Gospodu, Svevladaru, Bogu Svevišnjem. 18 A pjevači bi zapjevali pjesme
hvalbenice: sladak bijaše zvuk mnoštva tih glasova, 19 dok se narod utjecao
Bogu Svevišnjem moleći se pred Milosrdnim dok se ne bi svršila služba
Gospodnja i obred priveo kraju. 20 Potom bi sišao i podigao ruke svoje
nad svim zborom sinova Izraelovih da blagoslov Gospodnji svojim usnama
izusti i prodiči se njegovim imenom. 21 I još jednom svi bi pali ničice da
prime blagoslov Svevišnjeg. 22 A sada blagoslovite Boga svemira, koji čini
čudesa svagdje, koji uzdiže naše dane od utrobe majčine i čini s nama po
milosti svojoj. 23 On neka nam dadne radosno srce i podari mir našem
vremenu, u Izraelu, na vijeke vijekova. 24 Neka milost njegova bude trajno
s nama i neka nas u naše vrijeme izbavi. 25 Na dva se naroda gnuša moja
duša, a treći i nije narod: 26 na žitelje Seirske gore i na Filistejce i na ludi
puk koji živi u Šekemu. 27 Pouku u mudrosti i znanosti zapisao je u knjigu
ovu Isus, sin Sirahov, Eleazar, iz Jeruzalema, koji je kao kišu izlio mudrost
svojeg srca. 28 Blago čovjeku koji o ovome razmišlja i primajući to k srcu
postaje mudar. 29 Bude li postupao prema tome, u svemu će biti moćan,
jer je svjetlost Gospodnja njegov put.

51

1 Slavit ću te, Gospodaru, Kralju, i hvalit ću te, Bože, Spasitelju moj.
Zahvaljujem imenu tvojem, 2 jer ti si bio zaštitnik i pomoćnik moj i spasio si
tijelo moje od propasti, od zamke prijevarna jezika, od usana što laži kuju i
pred onima što su okolo mene bio si zaštitnik i pomoćnik moj. 3 Po velikom
milosrđu i imenu svom izbavio si me od ujeda onih koji bi me proždrli,
iz ruku onih koji mi o glavi rade, od mnogih kušnja koje pretrpjeh, 4 od
gušenja u vatri koja me okružila, iz središta ognja koji nisam potpalio, 5 iz
duboke utrobe Podzemlja, od nečista jezika i lažljive riječi, 6 od potvore
nepravedna jezika pred kraljem. Duša moja bijaše blizu smrti i život moj
na pragu Podzemlja. 7 Okruživahu me sa svih strana i nije bilo nikoga da
mi pomogne; pogledom sam pomoć ljudi tražio, ali uzalud. 8 Tad se sjetih
milosrđa tvojeg, o Gospode, i djela tvojih još odiskona, kako izbavljaš one
koji te strpljivo čekaju i spasavaš ih iz ruku neprijateljskih. 9 Tad podigoh
sa zemlje glas svoj i zamolih spas od smrti, 10 zazvah Gospodina, oca mojega
Gospodina: “Ne ostavi me u dan nevoljni, u vrijeme moje nemoći protiv
oholih. - Slavit ću ime tvoje bez prestanka i zahvalnu ti hvalu pjevati.” 11 I
bi molba moja uslišana, izbavio si me od propasti, spasio me od vremena
zloće. 12 I stoga ću te hvaliti i slaviti i blagoslivljati ime Gospodnje. 13 Kad
još bijah mladić, prije svojih putovanja molio sam otvoreno za mudrost u
molitvama. 14 Pred vratima Svetišta za nju sam molio i do posljednjeg ću
dana tragati za njom. 15 Od njena cvata pa do sazrela grozda radovalo joj
se srce moje. Noga je moja kročila pravim putem i tražio sam mudrost od
svoje mladosti. 16 Prignuvši malo uho, naučih je i stekoh mnogu pouku.
17 Po njoj uznapredovah i slavu ću dati onomu koji me podari mudrošću.
18 Jer odlučih u djelo je provesti, žarko za dobrom tragah i neću se stidjeti.
19 Duša se moja za nju borila, pomno sam se držao Zakona. Pružao sam
ruke prema nebu i oplakivao što je ne poznam. 20 Usmjerih svoju dušu
prema njoj i nađoh je u čistoći. Od početka joj posvetih svoje srce, i neću

nikad biti napušten. 21 I utroba mi uzdrhta od čežnje za njom, i stoga
stekoh valjano blago. 22 Za plaću mi je Gospod jezik podario: njime ću ga
slaviti. 23 Priđite k meni, vi nepoučeni, u mojoj školi sjedite. 24 Zašto da
u tom oskudijevate, i da vam duše toliko žeđaju? 25 Otvorih svoja usta i
rekoh: “Kupujte je bez novaca, 26 podmetnite vrat svoj pod njen jaram i
neka vam duše prihvate pouku. Tko je traži - blizu mu je, i čovjek odan
nalazi je. 27 Pogledajte očima svojim: kako sam se malo trudio, a mnogo
spokoja stekao. 28 Kupujte pouku velikom svotom novca, njome ćete steći
mnogo zlata. 29 Nek' se duša vaša raduje u milosrđu Gospodnjem, i nikad
se ne stidite hvaliti ga. 30 Učinite djelo svoje prije određena vremena: u
svoje vrijeme dat će vam on vašu plaću.” Mudrost Isusa, sina Sirahova.

Baruh

1 Ovo su riječi knjige koju u Babilonu napisa Baruh, sin Nerije, sina
Maaseje, sina Sidkije, sina Hasadije, sina Hilkije, 2 pete godine, sedmoga
dana u mjesecu, u vrijeme kada su Kaldejci osvojili Jeruzalem i spalili
ga. 3 Baruh pročita riječi ove knjige pred Jekonijom, sinom Jojakimovim,
kraljem Judinim, i pred čitavim narodom koji bijaše došao na čitanje
knjige; 4 pred mogućnicima i kraljevim sinovima, pred starješinama,
ukratko, pred svim narodom, malim i velikim, pred svima koji su živjeli u
Babilonu, na obalama rijeke Suda. 5 Čuvši, plakali su, postili i molili se pred
Gospodom. 6 Sabraše i novca, koliko tko mogaše, 7 i poslaše ga u Jeruzalem
svećeniku Jojakimu, sinu Hilkije, Šalumova sina, i ostalim svećenicima i
svemu narodu koji se s njim nalazio u Jeruzalemu. 8 Desetoga dana mjeseca
Sivana Baruh je spasio posuđe kuće Gospodnje što bijaše ugrabljeno iz
Hrama da bi ga odnio natrag u zemlju Judinu - srebrno posuđe što ga
je načinio Sidkija, sin Jošijin, kralj Judin, 9 kad je Nabukodonozor, kralj
babilonski, odveo iz Jeruzalema i u Babilon doveo Jekoniju s knezovima,
ključarima, mogućnicima i svim narodom. 10 I napisaše: Evo, šaljemo
vam novac da njime kupite žrtve paljenice i tamjan; pripravite žrtve i
prinesite ih za grijehe na žrtveniku Gospoda, Boga našega. 11 I molite
se za život Nabukodonozora, kralja babilonskog, i za život sina njegova
Baltazara da im dani na zemlji budu kao dani neba; 12 neka nam Gospod
dade snage i prosvijetli oči naše da bismo živjeli u sjeni Nabukodonozora,
kralja babilonskog, i u sjeni njegova sina Baltazara, da bismo ih dugo
služili te našli milost pred njima. 13 Molite se i za nas Gospodu, Bogu
našem, jer smo ga uvrijedili i do danas se gnjev i srdžba Gospodnja nije
odvratila od nas. 14 Čitajte, dakle, knjigu koju vam šaljemo i obznanite
je u kući Gospodnjoj, na blagdan i u dane Zborovanja. 15 Recite tada:
Pravedan je Gospod, Bog naš! Ali nama treba da se danas zacrvene od stida
obrazi - nama Judejcima i žiteljima jeruzalemskim, 16 našim kraljevima
i knezovima, našim svećenicima i prorocima i našim ocima, 17 jer smo
griješili pred Gospodom, bili mu nepokorni 18 i nismo slušali glasa Gospoda,
Boga svojega, da hodimo po zapovjedima koje Gospod bijaše stavio pred
nas. 19 Od dana kada je oce naše izveo iz Egipta pa do dana današnjega
nepokorni smo bili Gospodu, Bogu svojem, i nismo marili da čujemo njegov
glas. 20 Tada navališe na nas nevolje i prokletstva kojima se Gospod
zaprijetio sluzi svome Mojsiju u dan kada je izveo oce naše iz Egipta da bi
nam dao zemlju kojom teče med i mlijeko. I tako je to do danas. 21 Nismo
bili poslušali glas Gospoda, Boga svojega, ni riječi njegovih preko proroka
koje nam je on slao; 22 svaki je od nas hodio po nagnuću svoga opakog srca,
služeći drugim bogovima i čineći što nije po volji Gospodu, Bogu našem.

2

1 Zato je Gospod izvršio prijetnju koju je naviještao protiv nas, protiv
naših sudaca koji su sudili Izraelu, protiv naših kraljeva i knezova, protiv
naroda Izraelova i Judina: 2 pod čitavim nebom nije se još dogodilo
ništa slično onome što se dogodilo u Jeruzalemu, prema onome što bijaše
zapisano u Mojsijevu Zakonu - 3 da se jelo meso sina i kćeri. 4 Predao ih
je vlasti svih kraljevstava oko nas, na porugu i prokletstvo među svim

okolnim narodima kamo ih je raspršio Gospod. 5 Bijahu podjarmljeni
umjesto da budu gospodari, jer - sagriješismo Gospodu, Bogu svojemu,
ne poslušavši glasa njegova. 6 Da, pravedan je Gospod, Bog naš! Ali
nama - nama treba da se danas zacrvene od stida obrazi, nama i ocima
našim. 7 Oborila se na nas sva zla kojima nam Gospod bijaše zaprijetio.
8 Mi pak nismo umolili lice Gospodnje odvrativši se od misli svojih opakih
srdaca. 9 Gospod tada uze bdjeti nad nevoljama koje je navalio na nas; jer
pravedan je Gospod u svim djelima koja nam je naložio, 10 ali mi nismo
slušali njegova glasa niti smo hodili po zapovijedima koje je Gospod pred
nas stavio. 11 A sada, Gospode, Bože Izraelov, koji si snažnom rukom
izveo narod svoj iz Egipta znamenjima i čudesima, velikom snagom i
ispruženom desnicom, proslavivši tako ime svoje do dana današnjega:
12 mi smo sagriješili, bezbožni smo bili i nepravedni pred svim tvojim
zapovijedima, Gospode, Bože naš! 13 Neka se odvrati gnjev tvoj od nas, jer
smo samo malen ostatak među narodima kamo si nas raspršio. 14 Usliši,
Gospode, molitvu našu i vapaj: izbavi nas poradi sebe i udijeli nam
milost svoju, pred licem onih koji su nas u sužanjstvo odveli, 15 da sva
zemlja zna da si ti Gospod, Bog naš, jer Izrael i njegov rod nosi tvoje
ime. 16 Obazri se, Gospode, iz svetoga svoga prebivališta i svrni misao
na nas, prikloni uho i poslušaj, 17 otvori oči i pogledaj: tÓa mrtvi u
podzemnom svijetu - kojima je iz utrobe oduzet dah - ne, oni više ne kazuju
slave i pravednosti Gospodnje; 18 samo duša ojađena, koja hodi pognuto i
iznemoglo, ugaslih očiju, duša pregladnjela, Gospode, iskazuje tvoju slavu
i pravednost! 19 O Gospode, Bože naš! Ne upravljamo svoje prošnje tvome
licu zbog zasluga svojih otaca i svojih kraljeva; 20 nego jer si ti poslao na
nas gnjev svoj i srdžbu svoju, kako si bio navijestio po prorocima, slugama
svojim, ovim riječima: 21 “Ovako govori Gospod: Prignite šiju i služite
kralju babilonskom, da ostanete u zemlji koju sam dao ocima vašim. 22 Ne
poslušate li nalog Gospodnji da služite kralju babilonskom, 23 učinit ću
da iz gradova judejskih i s trgova jeruzalemskih nestane pjesme radosti
i pjesme veselja, pjesme zaručnika i pjesme zaručnice, i sva će zemlja
postati pustoš bez stanovnika.” 24 Ali mi nismo poslušali glasa tvog da
služimo kralju babilonskom, i ti si tada izvršio prijetnje koje si navijestio
po prorocima, slugama svojim, da će kosti kraljeva naših i kosti naših otaca
biti izbačene iz svog počivališta. 25 I doista, one bjehu izbačene na žegu
dana i studen noći. I umiralo se u strašnim mukama od kuge, gladi i mača.
26 A od kuće koja nosi Ime tvoje učinio si ono što je ona danas, zbog zloće
kuće Izraelove i kuće Judine. 27 Pa ipak, Gospode, Bože naš, postupio si
s nama po svoj svojoj dobroti i prevelikoj blagosti, 28 kako si obećao po
sluzi svome Mojsiju onoga dana kada si mu zapovjedio da napiše Zakon
tvoj za sinove Izraela ovim riječima: 29 “Ako ne poslušate glasa mog, ovo
veliko i bezbrojno mnoštvo zacijelo će se smanjiti među narodima kamo
ću ih raspršiti; 30 a znam, taj narod tvrde šije neće poslušati. Ali u zemlji
svog sužanjstva oni će se opametiti 31 i spoznati da sam ja Gospod, Bog
njihov. I dat ću im srce i uši da čuju. 32 Oni će me hvaliti u zemlji svog
izgnanstva i spominjat će se moga imena; obratit će se, i smekšat će im se
tvrda šija, 33 i odvratit će se od opakih svojih djela, jer sjetit će se sudbine
otaca svojih kad su griješili Gospodu. 34 Tada ću ih dovesti natrag u zemlju
koju sam obećao zaklevši se njihovim ocima Abrahamu, Izaku i Jakovu,
da gospodare njome. I umnožit ću ih, i oni se više neće smanjivati. 35 I
uspostavit ću s njima vječni Savez: ja ću biti njihov Bog, a oni će biti moj

narod. I neću više izgoniti svog naroda Izraela iz zemlje koju sam im dao.”

3

1 Svevladaru Gospode, Bože Izraelov, tebi viče duša tjeskobna, duh
uznemiren: 2 Čuj, Gospode, i smiluj se jer smo sagriješili pred tobom.
3 Ti vladaš vječito, a mi propadamo bez prestanka. 4 Gospode svemogući,
Bože Izraelov, čuj dakle molitvu samrtnika Izraelovih, sinova onih koji su
protiv tebe sagriješili, koji nisu slušali glasa Gospoda, Boga svojega, pa
zato navališe na nas nevolje. 5 Ne spominji se opačina naših otaca, već
se spomeni u ovo vrijeme ruke svoje i Imena svoga. 6 Da, ti si Gospod,
Bog naš, i mi te hoćemo slaviti, Gospode. 7 TÓa zato si nam u srce usadio
strah svoj da bismo zazvali Ime tvoje i da bismo te proslavili u izgnanstvu
uklonivši iz srca svu zloću naših otaca, koji su sagriješili pred tobom.
8 Evo nas još danas u ovom izgnanstvu kamo si nas raspršio na užas,
prokletstvo i pokaranje zbog svih opačina naših. 9 Čuj, Izraele, životne
propise, prisluhni da naučiš mudrost. 10 Zašto, o Izraele, zašto si u zemlji
neprijatelja i zašto stariš u tuđini, 11 onečišćujuć' se mrtvacima, ubrojen
među one koji su u Podzemlju? 12 Zato što si Vrelo Mudrosti ostavio!
13 Da si Božjim hodio putem, zauvijek bi prebivao u miru. 14 Nauči stoga
gdje je mudrost, gdje snaga, gdje li razboritost, pa da ujedno spoznaš u
čemu je dugovječnost i život i gdje je svjetlost očinja i mir. 15 Ali tko
je otkrio prebivalište Mudrosti, tko li prodro u njene riznice? 16 Gdje
su vladari narodÄa, gdje gospodari zvijeri zemaljskih, 17 gdje oni koji se
igrahu pticÄa nebeskih i oni koji zgrtahu srebro i zlato - u što se ljudi
uzdaju - te ne bijaše kraja zgrtanju njihovu? 18 I gdje su oni koji s tolikim
trudom srebro kovahu da im djela nitko natkriliti ne može? 19 Iščezli su,
otišli u Podzemlje! Na njihovo mjesto dođoše drugi. 20 Mlađi ugledaše
svjetlo dana, nastaniše zemlju, no puta Mudrosti ni oni ne otkriše; 21 staza
njenih ni oni ne razumješe, ne doumiše joj se - sinovi njeni daleko ostadoše
od puta njezina. 22 Nije se čulo o njoj u Kanaanu niti se vidjela u Temanu;
23 ni sinovi Hagarini što zemsku umnost ištu, ni trgovci iz Midjana i Teme,
ni pjesnici priča, ni istraživači umnosti ne spoznaše puta Mudrosti, ne
dovinuše se staza njezinih. 24 Kako je veliko, o Izraele, kako je veliko
Božje prebivalište i kako je prostrano mjesto posjeda njegova? 25 Veliko
i bezgranično, visoko - neizmjerno! 26 Ondje se rodiše divovi, čuveni od
davnine, rastom golemi, vješti u boju; 27 ali njih ne izabra Bog niti im
povjeri put spoznanja; 28 izginuše jer ne imaše mudrosti, izginuše sa svoje
ludosti. 29 Tko se na nebo pope, pa da je dohvati - na oblake, pa da je
skine? 30 Tko prebrodi more da bi je otkrio pa da je kupi za najčistije zlato?
31 Nitko ne zna njezina puta i nitko njezine staze ne shvaća. 32 Sveznajući
- samo je on poznaje, svojim je umom proniče: on koji je za sva vremena
sazdao zemlju i svu je životinjama naselio; 33 on koji pošalje svjetlost, i
ona, gle, pođe; natrag je zovne, i drščuć' ona ga posluša. 34 Zvijezde mu
veselo sjaju na svojim postajama; 35 zovne li ih, one mu odgovore: “Evo
nas!” - i radosno sjaju svom Stvoritelju. 36 On je naš Bog: nitko se drugi
s njim usporedit' ne može. 37 On je pronikao sav put spoznaje i predao
je sluzi svom Jakovu - Izraelu, svome ljubimcu. 38 Potom se ona na zemlji
pojavila, među ljudima udomila.

4

1 Ona je knjiga Božjih zapovijedi, Zakon koji će trajati dovijeka: tko ga
se držao bude, taj će živjeti; tko ga napusti, taj će umrijeti. 2 Vrati se,
Jakove, i prihvati je, hodi k sjaju, k njenoj svjetlosti: 3 ne ustupaj slavu
svoju drugomu, ni dostojanstvo svoje narodu tuđemu. 4 Blago nama,
Izraele, jer nam je otkriveno što je Bogu po volji! 5 Ohrabri se, narode
moj, spomene Izraelov! 6 Bili ste prodani narodima, ali ne na uništenje.
Boga ste razgnjevili, stoga biste izručeni neprijateljima; 7 Stvoritelja svog
ste izazvali žrtvujući zlodusima, a ne Bogu. 8 Zaboravili ste Boga vječnog,
svoga hranioca! Ožalostili ste i Jeruzalem - majku koja vas je othranila.
9 Kada je vidjela gdje se na vas obara gnjev od Boga, stade naricati:
“Slušajte, susjede sionske: u tugu veliku zavi me Gospod. 10 Vidjeh gdje
mi u sužanjstvo izruči Vječni sinove i kćeri. 11 S radošću sam ih hranila,
s tugom i plačem gledam gdje odlaze. 12 Nitko nek' se nada mnom ne
raduje što obudovjeh i ostadoh sama. Zbog grijeha djece svoje opustjeh,
jer se okrenuše od Božjeg Zakona. 13 Nisu marili za njegove zapovijedi
niti išli putovima njegovih propisa, niti stupali stazom stege u njegovoj
pravednosti. 14 Dođite, susjede sionske! Gledajte gdje mi u sužanjstvo
predaje Vječni sinove i kćeri! 15 Doveo je na njih narod iz daljine, narod
drzak, tuđega jezika, bez poštovanja prema starcu, bez smilovanja prema
djetetu; 16 odvedoše udovi ljubimce, ostaviše je samu, bez kćeri. 17 Kako
bih vam mogla ja pomoći? 18 Samo onaj koji dovede na vas ove nevolje
izbavit' vas može iz ruku neprijatelja. 19 Idite, djeco, otiđite svojim putem!
Ja ostajem napuštena, samotna; 20 skinuh haljinu mira, odjenuh se u
kostrijet svojih vapaja: sve dane svoje zazivat ću Vječnoga. 21 Ohrabrite
se, djeco, zavapite Bogu: on će vas izbaviti iz nasilja, iz ruku neprijatelja.
22 Jer u Vječnog se uzdam, on će vas spasiti; od Svetoga očekujem radost:
uskoro na vas će se smilovati, Vječni, Spasitelj vaš. 23 S tugom i plačem
vidjeh vas gdje odlazite, ali Bog će vas meni vratiti s radošću i klicanjem
za sva vremena. 24 Kao što susjede sionske vidješe gdje vas zasužnjuju,
tako će naskoro vidjeti gdje će vas izbaviti Bog, koji će doći u velikoj slavi
i sjaju Vječnoga. 25 Djeco moja, podnesite pokaranje što se obori na vas
od Boga. Neprijatelj te progonio, al' uskoro vidjet ćeš njegovu propast,
na njegovu ćeš šiju staviti nogu. 26 Moja su nježna djeca hodila grubim
putovima, otjerana kao stado što ga ote neprijatelj. 27 Ohrabrite se, djeco,
zavapite Bogu: Onaj koji vas stavi na kušnju, on će vas se spomenuti.
28 Ako vam je misao, zastranivši, bila daleko od Boga, vratite se i tražite ga
revnošću deseterostrukom. 29 Jer onaj koji je na vas nesreću doveo, vašim
će spasenjem vratiti vam vječnu radost. 30 Ohrabri se, Jeruzaleme, utješit
će te onaj koji ti dade ime. 31 Jao onima koji te zlostavljaju, koji se vesele
tvojoj propasti! 32 Jao gradovima kojima su tvoja djeca robovala, teško
onom koji ti odvede sinove! 33 Jer kao što je uživao u tvojemu padu i tvojoj
se propasti radovao, tako će tugovati nad svojim opustošenjem. 34 Neće
se veseliti mnogome pučanstvu, obijest će mu se preobratit' u tugovanje,
35 od Vječnoga na nj će doći oganj za mnogo dana, i za dugo vrijeme bit će
stan zlodusima. 36 Obazri se na istok, Jeruzaleme, vidi radost što ti dolazi
od Boga. 37 Evo, vraćaju ti se sinovi koje si vidio gdje odlaze, sabiru se u
tebi od istoka do zapada na zapovijed Svetoga i kliču u slavu Božju.

5

1 Skini, Jeruzaleme, haljinu tugovanja i nesreće, odjeni se zauvijek

ljepotom slave Božje, 2 ogrni se plaštem Božje pravednosti, stavi na glavu
vijenac slave Vječnoga; 3 jer Bog hoće pokazati sjaj tvoj svemu pod nebom
4 i zasvagda ti hoće dati ime: 'Mir pravednosti' i 'Slava bogoljubnosti'.
5 Ustani, Jeruzaleme, stani na visoko i obazri se na istok: Pogledaj! Djeca
se tvoja sabiru, od istoka do zapada, na zapovijed Svetoga, radujuć' se što
ih se spomenuo Bog. 6 Otišli su od tebe pješice, vodio ih neprijatelj, a
gle, Bog ih tebi vraća nošene u slavlju, kao djecu kraljevsku. 7 I naredi
Bog: neka se snize sve visoke gore i vječne klisure; nek' se doline ispune
i poravna zemlja da Izrael čvrsto kroči u sjaju slave Božje. 8 A šume i
sva stabla mirisna činit će sjenu Izraelu po Božjoj zapovijedi; 9 jer Bog
će voditi Izraela u radosti, u svjetlu njegove slave, prateć' ga milosrđem
svojim i pravednošću.”

6

1 Prijepis poslanice koju je poslao Jeremija sužnjima koje je kralj
Babilonaca uskoro imao odvesti u Babilon da im saopći preporuke što
mu ih je povjerio Bog. Zbog grijeha što ste ih pred Bogom počinili,
Nabukodonozor, kralj Babilonaca, odvest će vas kao sužnje u Babilon.
2 Kada stignete u Babilon, ostat ćete ondje mnogo godina i za dugo vrijeme,
do sedmog naraštaja, a potom ću vas odande u miru izvesti. 3 A u Babilonu
vidjet ćete bogove - srebrne, zlatne i drvene - koji se nose na leđima i
koji neznabošcima strah zadaju. 4 Čuvajte se! Ne povodite se za tuđim
narodima i nemojte da vas pred tim bogovima strah obuzme 5 kad opazite
pred njima i za njima mnoštvo koje im se klanja. Recite u srcu: “Tebi
se, Gospode, jedinomu treba klanjati.” 6 Jer s vama je moj anđeo - njemu
ste životom svojim odgovorni. 7 Jezik im je izgladio umjetnik, drugi su ih
obložili zlatom i srebrom: obmana su i govoriti ne mogu. 8 Kao za gizdavu
djevojku, uzimaju zlato i prave krune za glave svojih bogova. 9 A dogodi se
te svećenici potkradaju sa svojih bogova zlato i srebro i troše ga za sebe;
daruju ga čak i bludnicama u bludilištima. Ukrašuju ih haljinama kao
ljude - 10 te bogove, srebrne, zlatne i drvene, no oni se od hrđe i crvotoči
obraniti ne mogu 11 usprkos grimizu kojim ih odijevaju. Potrebno im je
čistiti lica od hramske prašine koja napada na njih. 12 Jedan drži žezlo
kao poglavar pokrajine, ali nikog tko bi ga uvrijedio ne može pogubiti;
13 drugi u desnici drži mač i sjekiru, ali se ne može obraniti ni od rata ni
od razbojnika. 14 Po tom jasno slijedi: to bogovi nisu - njih se, dakle, ne
bojte! 15 Kao što posuda kojom se čovjek služi postaje beskorisnom kada
se razbije, tako je i s njihovim bogovima koji su postavljeni u hramovima.
16 Oči su im pune prašine što je dižu noge onih koji ulaze. 17 I kao što
su na sve strane zatvorena vrata onome koji se ogriješio o kralja te ima
biti pogubljen, tako svećenici utvrđuju hramove ovih bogova vratima,
bravama i zasunima, bojeći se da ih razbojnici ne opljačkaju. 18 Užižu im
svjetiljke u mnogo većem broju negoli sebi samima, ali nijedne od njih
bogovi ne mogu vidjeti. 19 Nalik su na grede hrama: srce im iznutra,
kažu, crvi rastaču - crvi koji gmižu iz zemlje te rastaču njih i njihove
haljine. 20 Oni i ne osjećaju da im je lice pocrnjelo od dima što se diže
u hramu. 21 Na njihova tijela i glave dolijeću šišmiši, lastavice i druge
ptice; a ima i mačaka. 22 Po tim ćete znacima prepoznati da to bogovi
nisu - njih se, dakle, ne bojte! 23 Ne očiste li im naslagu sa zlata kojim
su obloženi za ukras, sami ga neće osvjetlati. Nisu ni osjećali dok su ih
salijevali. 24 Kupovali su ih za najvišu cijenu, a nema u njima životnoga

daha. 25 Bez nogu su, pa ih na ramenima nose i tad pokazuju svoje ruglo
ljudima; stide ih se i oni koji im služe, 26 jer padne li koji bog na zemlju,
oni ga moraju podići; usprave li ih, oni se sami od sebe neće pomaći; ako
se nagnu, ne mogu se uspraviti. 27 Kao mrtvacima darove im prinose.
Svećenici im njihovi tada odnose žrtve da izvuku korist prodajući ih.
Isto tako i njihove žene prigrabe po dio, ne dijeleći ništa siromasima i
nemoćnima. Njihovih se žrtava dotiču žene u čišćenju, a i porodilje. 28 Po
tom dobro znate: to bogovi nisu - ništa ih se ne bojte! 29 TÓa kako biste
ih mogli zvati bogovima? Tima srebrnim, zlatnim i drvenim bogovima
žrtve prinose žene. 30 U njihovim hramovima svećenici sjede poderanih
haljina, obrijane glave i brade, ne pokrivajući glave; 31 tule i viču pred
svojim bogovima, kao na mrtvačkim gozbama. 32 Svećenici im skidaju
haljine te njima odijevaju svoje žene i djecu. 33 Učine li im kakvo dobro
ili zlo, oni to ne mogu uzvratiti; 34 niti mogu koga učiniti kraljem ili ga
svrgnuti; niti mogu dati bogatstvo ili novac. Učini li im tko zavjet pa ga ne
održi, oni ga ne mogu prisiliti da za to odgovara. 35 Oni ne mogu čovjeka
spasiti od smrti niti slabijeg osloboditi od jačeg; 36 ne mogu slijepcu vratiti
vid niti izbaviti čovjeka iz nevolje; 37 ne mogu se smilovati udovici niti
učiniti dobro siroti. 38 Nalik su na kamenje iz planine, ti bogovi obloženi
zlatom i srebrom. Oni koji ih štuju stidjet će se! 39 Kako se, dakle, mogu
smatrati ili nazivati bogovima! 40 I sami ih Kaldejci obeščašćuju; jer videći
nijema čovjeka koji ne može govoriti, oni ga dovode Belu i traže da čovjek
progovori, kao da bi ga bog mogao čuti; 41 i nesposobni su promisliti
o tome i ostaviti te bogove, toliko su lišeni razbora! 42 Žene opasane
užetom sjede na putovima i pale kad od maslinovih ljusaka; 43 kada koju
od njih snubi prolaznik da mu se poda, ona se ruga svojoj susjedi što je
nisu zapazili kao nju i što joj uže nije prekinuto. 44 Sve što se događa u
blizini tih bogova prijevara je; kako ih, dakle, mogu smatrati ili nazivati
bogovima! 45 Načiniše ih drvodjelje i zlatari, i nisu drugo doli tvorevina
njihova. 46 Njihovi izrađivači ne žive dugo; kako bi njihove rukotvorine
bile bogovi? 47 Jer svojim će potomcima ostaviti samo obmanu i sramotu.
48 Ako ljude pogodi rat ili nevolja, svećenici se među sobom savjetuju gdje
da se s njima sakriju; 49 kako ne uvidjeti da to nisu bogovi kad ni sami
sebe ne mogu izbaviti od rata i od nevolja? 50 Po svemu tomu znat će
se: ti drveni idoli, obloženi zlatom ili srebrom, samo su prijevara! Svima,
narodima i kraljevima, bit će jasno: nisu to bogovi, nego su djela ruku
ljudskih: nikakva Božjeg udjela u njima nema! 51 Kome, dakle, neće biti
jasno: to bogovi nisu? 52 TÓa ne mogu oni postaviti kralja u nekoj zemlji
niti dati kišu ljudima; 53 ne mogu presuditi u svojim poslovima niti izbaviti
potlačenog; nemoćni su oni poput vrana između neba i zemlje. 54 Neka
padne vatra na hram tih drvenih bogova obloženih zlatom ili srebrom,
njihovi će svećenici pobjeći i spasiti se, dok će oni ondje izgorjeti kao grede.
55 Oni se ne mogu opirati ni kralju ni neprijatelju. 56 Kako onda pomisliti
ili povjerovati da su to bogovi? 57 Ti drveni bogovi obloženi srebrom i
zlatom ne mogu se obraniti ni od kradljivaca ni od razbojnika: kako su
ovi jači od njih, opljačkat će im zlato i srebro i otići s haljinama u koje su
odjeveni; oni su nesposobni sebi samima pomoći. 58 Zato je bolje biti kralj
koji dokazuje svoju hrabrost, ili u kući korisna posuda kojom se vlasnik
služi nego lažni bogovi; bolja su i vrata u kući koja čuvaju ono što je u njoj
nego lažni bogovi; i drveni stup u kakvoj palači bolji je nego lažni bogovi.

59 Sunce, mjesec i zvijezde, dok sjaju da izvrše službu, poslušni su. 60 Milina
je vidjeti i munju kada sijevne. A vjetar donosi dah svoj zemlji, 61 i oblaci,
kada im Gospod zapovjedi da oblete svu zemlju, odmah izvrše nalog Božji.
Vatra, poslana odozgo da sažeže gore i šume, izvršava što joj je naloženo.
62 Sa svim ovim ti se bogovi ni ljepotom ni snagom usporediti ne mogu.
63 Zato se ne može misliti ni reći da su to bogovi, jer nisu sposobni kazniti
niti učiniti dobra ljudima. 64 Kada, dakle, znate da to bogovi nisu, njih se
ne bojte! 65 Oni ne mogu ni prokleti ni blagosloviti kraljeva; 66 niti mogu
narodima pokazati znamenja na nebu; oni ne sjaju kao sunce niti svijetle
kao mjesec. 67 Zvijeri su od njih bolje; pobjeći one mogu u skrovište i sebi
pomoći. 68 Nikako nam, dakle, nije jasno da su to bogovi; stoga ih se ne
bojte! 69 Kao ptičje strašilo u nečuvanu polju lubenica, takvi su njihovi
drveni bogovi obloženi zlatom i srebrom. 70 Jednako su slični glogovu
grmu u vrtu na koji sjeda svaka ptica ili mrtvacu bačenu u mrak - ti drveni
bogovi obloženi zlatom i srebrom. 71 Po grimizu i crvenilu što na njima
trune prepoznat ćete da to nisu bogovi. Napokon i sami budu izjedeni te
postanu na sramotu zemlji. 72 Koliko je bolji pravednik koji nema kumirÄa;
sramota je daleko od njega!

Prva knjiga o Makabejcima

1 Aleksandar Makedonac, sin Filipov - tada već gospodar Grčke - provali
iz zemlje Kitima i potuče Darija, kralja perzijskog i medijskog, i zakralji se
namjesto njega. 2 Povede mnoge ratove, zauze tvrđave i poubija kraljeve
zemlje. 3 Dopro je do nakraj svijeta i poplijenio mnoge narode. Sva
zemlja pred njim umuknu, a srce se njegovo uznese i uzoholi. 4 Sakupi
silnu vojsku, podloži svojoj vlasti krajeve, narode i vladare da mu plaćaju
danak. 5 Konačno pade u postelju i uvidje da mu je umrijeti. 6 Sazva
svoje službenike, odličnike koji su s njim rasli od mladosti, i još za života
razdijeli im svoje kraljevstvo. 7 Tako, pošto je kraljevao dvanaest godina,
Aleksandar umrije. 8 A njegovi časnici preuzeše vlast, svaki na svome
području. 9 Svi se oni poslije njegove smrti okruniše, a tako nakon njih i
njihovi sinovi. Tako se godine i godine množilo zlo na zemlji. 10 Od njih
dođe grešni izdanak Antioh Epifan, sin kralja Antioha, koji bijaše talac u
Rimu. On se zakralji godine sto trideset i sedme kraljevstva grčkoga. 11 U
one dane nađoše se u Izraelu ljudi opaki koji stadoše uvjeravati mnoge:
“Hajde da sklopimo savez s narodima svojim susjedima, jer otkako se od
njih odijelismo, snađoše nas mnoga zla.” 12 I mnogima se to svidjelo.
13 Štoviše, požuriše se neki od naroda i odoše kralju, koji im dopusti da se
povedu za poganskim običajima. 14 I sagradiše u Jeruzalemu borilište,
kako to običavaju pogani, 15 prepraviše svoje obrezanje i otpadoše od
svetog Saveza. Ujarmiše se s poganima i prodaše se da čine zlo. 16 Kad je
Antioh učvrstio svoju vlast, poduze da svom kraljevstvu podvrgne Egipat
pa da kraljuje dvama kraljevstvima. 17 Provali u Egipat sa silnom vojskom,
s bojnim kolima i slonovima, s konjicom i velikim brodovljem. 18 I zametne
rat protiv Ptolemeja, kralja egipatskog, koji pred njim uzmače i pobježe.
Padoše mnogi nasmrt ranjeni. 19 I tako oni zagospodariše egipatskim
utvrđenim gradovima i poplijeniše Egipat. 20 A pošto je potukao Egipat,
Antioh se godine sto četrdeset i treće vrati i krene protiv Izraela. Uziđe
na Jeruzalem sa silnom vojskom. 21 Drsko prodre u Svetište i zaplijeni
zlatni kadioni žrtvenik, svijećnjak sa svim, priborom, 22 stol za prinošenje
hljebova, sudove za žrtve ljevanice, kaleže, zlatne kadionice, zavjese,
vijence i sav zlatni ures na pročelju Hrama, koje ogoli. 23 Zaplijenio je
sve srebro i zlato, oteo dragocjeno posuđe i opljačkao tajne riznice koje
je mogao pronaći. 24 Oplijenivši sve to, vratio se u svoju zemlju, pošto
je izvršio pokolj i izgovorio silno bogohulstvo. 25 U Izraelu nasta opća
tuga po svim mjestima. 26 Zastenjaše poglavari i starješine, obnemogoše
mladići i djevojke - ljepota ženska sva uvenu. 27 Mladoženje udariše u
tužaljke; a nevjeste po ložnicama prokukaše. 28 Sva se zemlja tresla od
žalosti nad svojim stanovnicima, sav se dom Jakovljev obukao u sramotu.
29 Nakon dvije godine posla kralj u gradove judejske nadglednika poreza,
koji dođe u Jeruzalem s jakom vojskom. 30 Najprije im je lukavo govorio
o miru, i oni mu povjerovaše. Zatim iznenada navali na grad, potuče
ga teškim udarcima i pogubi mnoštvo Izraelaca. 31 Opljačka grad, zapali
ga vatrom i sruši mu kuće i zid unaokolo. 32 Žene i djecu učiniše sebi
robljem i porazdijeliše među sobom stoku. 33 Zatim su obzidali Davidov
grad velikim i jakim zidom, s gordim kulama, i tako im postade utvrdom.

34 Ondje smjestiše opaki ološ, ljude protivne Zakonu, koji se tu osiliše.
35 Nagomilaše tu oružja i hrane i pohraniše plijen koji poplijeniše u
Jeruzalemu. I tako se tu stvorilo neprijateljsko gnijezdo. 36 Postade to
zasjeda Svetištu, za sve vrijeme opak protivnik Izraelu. 37 Proliše krv
nevinu naokolo Svetišta i oskvrnuše sveto mjesto. 38 Zbog njih pobjegoše
žitelji jeruzalemski i grad postade naselje stranaca. Jeruzalem postade
tuđina porodu svome, i djeca ga njegova napustiše. 39 Svetište njegovo
opustje k'o pustinja, blagdani mu se okrenuše u žalovanje, subote u
porugu, a slava njegova u ništavilo. 40 K'o nekoć slava njegova, namnožila
mu se sramota, i sav se ponos njegov okrenu u tugovanje. 41 I napisa
kralj proglas svemu svom kraljevstvu da svi moraju postati jedan narod
i svaki mora ostaviti svoje običaje. 42 I svi se narodi pokoriše kraljevoj
naredbi. 43 I mnogi Izraelci prihvatiše njegovo bogoštovlje i počeše
žrtvovati idolima i ne svetkovati subotu. 44 A kralj posla u Jeruzalem, i u
ostale judejske gradove, poslanice po glasnicima da se svi imaju povesti za
običajima tuđinaca koji su u zemlji, 45 pa da se u Hramu dokinu paljenice,
klanice i ljevanice; da se više ne svetkuju subote i blagdani; 46 da se onečisti
Svetište i sveti narod; 47 da se podignu oltari, sveti gajevi i idoli pa da
im se žrtvuju svinje i nečiste životinje; 48 da se više ne obrezuju djeca,
da se onečiste svakom nečistoćom i gnusobom 49 i tako zaborave Zakon
i izmijene sve običaje. 50 Tko se ne pokori kraljevoj naredbi, osuđen je
na smrt. 51 Kralj je svem kraljevstvu napisao proglase takva sadržaja
i postavio je nadglednike nad svim narodom da se to provede. Svim
je judejskim gradovima, svakomu napose, zapovjedio da prinose žrtve.
52 I pridružiše im se mnogi od naroda, svi oni koji su otpali od Zakona,
i zla velika učiniše u zemlji. 53 Takvi primoraše Izraela da se skriva u
svakojakim zbježištima. 54 Petnaestoga dana mjeseca Kisleva, godine sto
četrdeset i pete, sagradio je kralj na oltaru za žrtve paljenice Grozotu
pustoši. I u susjednim judejskim gradovima podigoše žrtvenike. 55 I palili
su tamjan na vratima kuća i po trgovima. 56 A u koga nađoše knjige Zakona,
razderaše ih i baciše u vatru. 57 Ako bi otkrili da tko čuva svitak knjige
Saveza ili da pristaje uza Zakon, po kraljevoj je odluci bio ubijen. 58 Takvo
nasilje provodili su mjesec za mjesecom nad Izraelom, nad svakim koga bi
po gradovima otkrili. 59 Dvadeset i petoga u mjesecu prinosili su žrtve na
žrtveniku podignutu na oltaru za paljenice. 60 Po toj zapovijedi pogubljivali
su žene koje su dale obrezati svoju djecu; 61 objesili bi im o vrat dojenčad
i smaknuli ih zajedno sa svim njihovim domom i s onima koji su izvršili
obrezanje. 62 Uza sve to, mnogi od Izraela ostadoše postojani i pokazaše
se hrabri te nisu jeli od nečistih jela. 63 Radije su išli u smrt nego da se
onečiste hranom ili da oskvrnu sveti Savez. I tako su umirali. 64 Uistinu,
strašan gnjev bijaše nad Izraelom.

2

1 U one dane Matatija, sin Ivana Šimunova, svećenik iz koljena Joaribova,
ode iz Jeruzalema i udari sjedište u Modinu. 2 A imao je pet sinova:
Ivana prozvana Gadi, 3 Šimuna prozvana Tasi, 4 Judu prozvana Makabej,
5 Eleazara prozvana Avaran, Jonatu prozvana Afus. 6 Videći kakva se
bogohulstva zbivaju u Judeji i u Jeruzalemu, Matatija 7 zavapi: “Jao, zar
se zato rodih da gledam zator svog naroda i zator Svetoga grada pa da
besposlen sjedim dok nam ga predaju u ruke neprijatelja - Svetište naše u
ruke tuđinaca? 8 Svetište njegovo postade k'o čovjek bez časti, 9 posuđe,

slava njegova, za plijen opljačkano; nejačad njegova po trgovima poklana,
mladići njegovi hrana oštrim mačevima! 10 Ima li naroda kojemu ne
pripade dio našega kraljevstva, koji ne prigrabi sebi plijena našega?!
11 Sav mu je nakit otet, slobodu zamijeni s ropstvom. 12 Gle, Svetište
naše - ljepota i slava naša - opustje, oskvrnuše ga pogani! 13 Čemu nam
život?" 14 I razdrije Matatija i njegovi sinovi svoju odjeću, navukoše
kostrijet i proplakaše gorko. 15 Uto kraljevi ljudi, poslani da sile na otpad,
dođoše u Modin da prinude na žrtvovanje. 16 Mnogi su od Izraela prišli
k njima. Ali Matatija i njegovi sinovi ostadoše postojani. 17 Kraljevi ljudi
priđu Matatiji i stanu ga nagovarati: "Ti si čovjek ugledan u ovom gradu,
častan i utjecajan; uz tebe su tvoji sinovi i braća. 18 Priđi dakle prvi i
izvrši zapovijed kraljevu, kao što to učiniše drugi narodi, ostali Judejci
i preostalo stanovništvo Jeruzalema, pa ćeš i ti i tvoji sinovi ući u krug
kraljevih prijatelja i bit ćete čašćeni srebrom i zlatom i mnogim darovima."
19 Matatija im jakim glasom odgovori: "Neka se i svi narodi pod kraljevom
vlašću njemu pokore tako te svaki od njih odstupi od bogoštovlja svojih
predaka i privoli njegovim naredbama, 20 ja i moji sinovi i sva braća moja
slijedit ćemo Savez otaca svojih. 21 Ne dalo Nebo da ostavimo Zakon i
zapovijedi. 22 I zato ne možemo poslušati kraljevih naloga da prestupimo
svoje bogoštovlje ni udesno ni ulijevo." 23 Tek što je on to kazao, a Židov
neki priđe pred očima sviju da prema kraljevoj zapovijedi žrtvuje na
žrtveniku u Modinu. 24 Vidje to Matatija, razgnjevi se i srce mu zadrhta,
obuzet pravednim gnjevom, potrči i zakla ga na žrtveniku. 25 U isti čas
ubi i kraljeva čovjeka koji je silio na žrtvovanje i obori žrtvenik. 26 Tako
provali njegova gorljivost za Zakon kao nekoć Pinhasova protiv Zimrija,
sina Šalumova. 27 Matatija tada stade vikati gradom iza glasa: "Svaki koji
gori ljubavlju za Zakon i stoji uza Savez, neka ide za mnom." 28 I pobjegoše
u gore on i njegovi sinovi, ostavivši u gradu sve svoje. 29 Mnogi tada kojima
je bilo stalo do pravednosti i do pravde pobjegoše u pustinju 30 sa svojom
djecom i ženama i sa svom stokom, jer se zlo oborilo na njih. 31 I bi javljeno
kraljevim ljudima i posadi koja bijaše u Jeruzalemu, u Davidovu gradu, da
su ljudi koji su prekršili kraljevu zapovijed odbjegli u pustinjska skrovišta.
32 Jaka vojska dade se za njima u potjeru i stiže ih. Svrstaše se protiv
njih, spremni da zametnu s njima bitku u dan subotnji. 33 I poručiše im:
"Dosta je! Izađite, pokorite se kraljevu nalogu da spasite život!" 34 Ali
im oni odgovoriše: "Ne izlazimo i nećemo se pokoriti kraljevu nalogu da
skvrnemo dan subotnji." 35 Napadoše ih bez oklijevanja. 36 A oni im nisu
uzvraćali: ni da bi se kamenom na njih nabacili, a kamoli da se utvrde
u svojim skrovištima. 37 "Umrimo svi," govorahu, "u svojoj nedužnosti.
Svjedoče nam nebo i zemlja da nas ubijate nepravedno." 38 I zagna se
vojska na njih u samu subotu te izginuše svi oni sa svojom djecom i ženama
i stokom - oko tisuću duša. 39 Doznaše za to Matatija i njegove pristalice
i proplakaše gorko: 40 "Ako učinimo svi mi tako", rekoše jedan drugomu,
"kao ova naša braća, i ne pođemo u boj protiv pogana za svoj život i
za svoje svetinje, ubrzo će nas istrijebiti sa zemlje." 41 I tako toga dana
donesoše odluku: "Tko god nas napadne u dan subotnji, vojevat ćemo
protiv njega da svi ne izginemo kao što izgiboše braća naša u zbjegovima."
42 Pridružila im se i zajednica Hasidejaca, poizbor junaka u Izraelu, sve
ljudi odanih Zakonu. 43 I svi drugi koji su bježali od progonstva pridruživali
se njima, i tako im je raslo pojačanje. 44 Prikupila se tako cijela vojska te su

udarali u svom gnjevu na krivce i u svojoj srdžbi na bezakonike. Ostali se
razbježaše - da se spase - po poganskim zemljama. 45 A Matatija i njegove
pristalice stanu obilaziti i razvaljivati žrtvenike. 46 Silom su obrezivali
neobrezane dječake koje bi našli na području Izraela. 47 Progonili su drske
tuđince. I pothvat im je uspijevao. 48 Zaštitili su tako Zakon od ruku
pogana i kraljeva i ne dadoše da osili sila grešnička. 49 A kada se Matatijini
dani primicahu kraju, reče on svojim sinovima: “U ovo vrijeme, gle, osilila
se drskost i pogrda; nastalo je doba razora i ljutog gnjeva. 50 Djeco moja!
Gorljivo se zauzmite za Zakon i život svoj izložite za Savez naših otaca.
51 Spominjite se djela što ih oci naši izvršiše u svoje vrijeme. Steći ćete
tako slavu veliku, bit će vam besmrtno ime. 52 Nije li se Abraham vjeran
pokazao u kušnji i nije li mu to uzeto u pravednost? 53 A Josip je u svojoj
nevolji očuvao zapovijed i postao gospodar Egipta. 54 Pinhas, otac naš,
nosio se gorljivošću i primio je obećanje vječnog svećeništva. 55 Jošua
je ispunio nalog i postao sucem Izraela. 56 Kaleb je u zboru bio svjedok
istini i zato mu pripade baština u zemlji. 57 Davidu, jer bijaše pobožan,
kraljevsko je prijestolje zauvijek dano u baštinu. 58 Ilija, jer bijaše gorljiv
borac Zakona, bi uznesen na nebo. 59 Hananija, Azarja i Mišael vjerom
se spasiše iz plamena. 60 Daniel zbog svoje nedužnosti bi izbavljen iz
lavljih ralja. 61 Razmotrite i vidite iz koljena u koljeno: svi koji se u nj
uzdaše ne poklekoše nikada. 62 Ne strašite se prijetnja grešnikovih, jer
slava bezbožnikova za gnojište je i za hranu crvima. 63 Danas se visoko
diže, sutra ga već naći ne možeš: u prah svoj se vratio, propale mu osnove.
64 Junaci mi, djeco, budite; Zakona se čvrsto držite da se u njem proslavite.
65 Evo vam Šimuna, brata vašega: znam ga, čovjek je razuman; slušajte
ga uvijek, on će vam biti otac! 66 Juda Makabej, poizbor junak od svoje
mladosti, bit će vam vojskovođa i zapovijedat će u ratu protiv pogana.
67 Skupite oko sebe sve koji vrše Zakon i osvetite svoj narod. 68 Milo za
drago vratite poganima i držite se propisa Zakona.” 69 Tada ih Matatija
blagoslovi i bi pridružen svojim ocima. 70 Umro je u godini sto četrdeset
i šestoj; sahraniše ga u grobnici otaca njegovih u Modinu. Oplakao ga je
sav Izrael. Ę(166.-160. prije Krista)

3

1 Matatiju je naslijedio sin njegov Juda Makabej. 2 Podupriješe ga sva
njegova braća i sve pristalice njegova oca i oduševljeno povedoše rat
Izraelov. 3 On proširi nadaleko slavu svoga naroda. Poput diva on se u
oklop obukao, bojno oružje sebi pripasao. Mnoge je bojeve zametnuo,
oštrim mačem tabor štiteći. 4 Premac lavu svojim djelima, postade k'o
lavić što za plijenom riče. 5 Gonio je otpadnike, trag im njušeći; palio je
tlačitelje svoga naroda. 6 Od straha pred njim dah im prestajao, bezakonici
pred njim drhtahu. Spasenje se ruci njegovoj posrećilo. 7 Mnogog kralja
on je ojadio, a Jakova djelima obradovao. Dok je vijeka blagoslivljat
će se uspomena njegova. 8 Obilazio gradovima Jude da istrijebi iz njih
bezbožnike, od Izraela srdžbu da odvrati. 9 Do krajeva zemlje ime mu
doprlo, oko sebe sabra raspršene. 10 Apolonije sabra pogane i velika
vojska krenu iz Samarije da zavojšti na Izraela. 11 Saznao za to Juda,
pa ga presrete, potuče ga i ubi. Mnogi nasmrt ranjeni pogiboše, a ostali
pobjegoše. 12 Oplijeniše ih, a Juda sebi prisvoji mač Apolonijev i nosio
ga je u boju svega svog života. 13 Kad je Seron, sirski vojvoda, čuo
da je Juda skupio oko sebe ljude, zbor vjernih, spremnih da svaki čas

krenu u rat, 14 reče: “Steći ću ime i proslavit ću se u kraljevstvu ako se
zaratim s Judom i sa svima njegovima koji preziru kraljevu riječ.” 15 I
krenu i uzađe s njim snažna vojska bezbožnika da ga potpomognu i da
se osvete sinovima Izraelovim. 16 Dok je uzlazio uza strmen Bet Horona,
ispriječi mu se Juda sa šakom ljudi. 17 Kad ovi ugledaju vojsku koja je
izlazila na njih, rekoše Judi: “Kako će se oduprijeti nas šačica tome silnom
mnoštvu? K tome smo obnemogli, cio dan bez hrane.” 18 A Juda im
odgovori: “Lako se može dogoditi da i šačica ljudi ukliješti mnoštvo. A
Nebu je svejedno izvojevati spasenje s mnogima ili sa šačicom. 19 Pobjeda
u ratu ne zavisi od jačine vojske, jer nam od Neba dolazi jakost. 20 Ovi
izlaze na nas u premoći drskosti i bezakonja, da istrijebe nas i naše žene
i djecu našu i da nas oplijene, 21 a mi vojujemo za goli život i za svoje
svete uredbe. 22 Zato će ih Gospod pred našim očima satrti, i ništa se
ne bojte.” 23 Tako reče i obori se iznenada na njih i razbi Serona i svu
njegovu vojsku. 24 Naže za njima niz kosinu Bet Horona sve do ravnice.
Pade ih kakvih osam stotina ljudi, a ostali pobjegoše u Filisteju. 25 I zavlada
strah pred Judom i braćom njegovom i obuze prepast sve okolne narode.
26 Do kralja doprije ime njegovo i po svim se narodima pripovijedalo o
Judinim djelima. 27 Kad je sve to čuo kralj Antioh, planu on gnjevom i
posla da se skupe sve snage njegova kraljevstva - vojska silna. 28 Otvori
svoje riznice i isplati vojsku za godinu dana i naredi da bude spremna za
svaku priliku. 29 Uto opazi da presušuje blago u njegovim riznicama i da
su mu državni dohoci sve manji zbog razdora i udaraca kojima je izmučio
zemlju zatirući zakone koji postojahu odiskona. 30 Poboja se dakle da neće,
kako je već bivalo, imati odakle podmiriti troškove i smoći darove što ih je
prije dijelio podašnom rukom, premašujući u tom svoje prethodnike. 31 U
toj je tjeskobi odluči poći na Perziju da prigrabi danak od zemalja i da tako
namakne mnogo novca. 32 Ostavi Liziju, čovjeka ugledna, kraljevskog roda,
da vodi državne poslove od Eufrata pa do egipatske granice. 33 I povjeri mu
skrbništvo nad svojim sinom Antiohom sve dok se on ne vrati. 34 Preda mu
polovicu svoje vojske s bojnim slonovima i dade mu naredbe o svemu što
je naumio, osobito o stanovnicima Judeje i Jeruzalema: 35 da se pošalje na
njih vojska, da se satre i istrijebi snaga Izraelova i preostatak Jeruzalema,
pa da se izbriše i spomen na to mjesto, 36 a onda da se na svem onom
području nasele tuđinci i njima da se razdijeli njihova zemlja. 37 Tada kralj
povede sa sobom ostalu polovicu vojske i krenu iz Antiohije, prijestolnice
svoga kraljevstva, godine sto četrdeset i sedme. Prijeđe preko Eufrata i
poče se probijati kroz gornje krajeve. 38 Lizija je izabrao Ptolemeja, sina
Dorimenova, Nikanora i Gorgiju, muževe junačne, prijatelje kraljeve. 39 S
njima posla četrdeset tisuća pješaka i sedam tisuća konjanika da navale
na Judeju i da je opustoše po zapovijedi kraljevoj. 40 I pokrenu se sva
ta vojska, stiže do Emausa i utabori se ondje u nizini. 41 Kad se o tome
pročulo među trgovcima u onomu kraju, uzeše oni mnogo srebra i zlata i
okova te dođoše u tabor da Izraelce pokupuju kao roblje. A zavojevačima
se pridružila vojska iz Sirije i drugih zemalja. 42 Juda pak i njegova braća
vidješe da se množe zla i da su se vojske utaborile na njihovu području, a
saznali su i za kraljeve naredbe da im se narod zatre i uništi. 43 Rekoše tada
jedni drugima: “Podignimo narod svoj od propasti i pođimo u rat za narod
svoj i za svetinje svoje!” 44 I sazvaše sav zbor da se svi spreme za boj i da se
pomole i vapiju za milost i milosrđe. 45 Opustje Jeruzalem kao pustinja. Ne
bijaše nikog od sve djece njegove da uđe ili da iziđe. Po Svetištu se gazilo,

u Tvrđavi se nastaniše stranci, poganima posta svratište. Jakovu je radost iščezla, umuknula mu frula i citara. 46 Izraelci se sastadoše u Masfi, pred Jeruzalemom, jer je nekoć Izrael u Masfi imao molitveno mjesto. 47 Postili su toga dana i obukli se u kostrijet, posuli glavu pepelom i razderali svoje haljine. 48 Razvili su knjigu Zakona da potraže u njoj ono što inače pogani traže od svojih idola. 49 Iznesoše svećeničku odjeću i prvine i desetine i pozvaše nazirejce koji su ispunili razdoblje svoga zavjeta. 50 I zavapiše tada jakim glasom k Nebu: "Što da sada učinimo sa svim ovim i kamo da ove smjestimo? 51 Svetište se tvoje gazi i skvrni, svećenstvo je tvoje tužno, poniženo. 52 Pogani se, evo, udružiše protiv nas da nas istrijebe. Ti jedini znadeš što nam spremaju. 53 Kako ćemo im odoljeti ako nam ti ne pritečeš u pomoć?" 54 I zatrubiše nato u trublje i povikaše iz sveg glasa. 55 Juda tada postavi narodu starješine: tisućnike, stotnike, pedesetnike i desetnike. 56 Onima pak koji su baš gradili kuću, ili su se tek oženili, ili su sadili vinograd, ili bijahu strašljivice, naredi da se svaki takav, kako i Zakon zapovijeda, vrati kući. 57 I vojska krenu i utabori se južno od Emausa. 58 Juda izda zapovijed: "Opašite se i budite junaci! Spremni stojte ranom zorom za boj protiv pogana koji se, eto, udružiše da istrijebe nas i naše svetinje. 59 Bolje nam je u boju izginuti nego da gledamo zlo svog naroda i svojih svetinja. 60 Bit će onako kako Nebo hoće."

4

1 Gorgija povede sa sobom pet tisuća pješaka i tisuću poizbor konjanika; ta je vojska krenula noću 2 da izvrši prepad na židovski tabor i da ga iznenadi: vodiči joj bijahu stanovnici Tvrđe. 3 Kad je to dočuo Juda, podigao se i on sa svojim junacima da na kraljevu vojsku, koja je bila u Emausu, udari 4 dok su joj pripadnici još izvan tabora. 5 Gorgija je pak došao noću u Judin tabor i nije našao nikoga, pa je zato stao Židove tražiti po gorama, jer, kako je rekao, "oni bježe pred nama". 6 U cik zore pojavi se Juda u ravnici sa samo tri tisuće ljudi. Ti nisu imali prikladna obrambenog oružja ni mačeva. 7 Vidjeli su poganski tabor, jak i utvrđen: opkoljavali ga konjanici, ljudi vični boju. 8 Juda reče svojim ljudima: "Ne bojte se toga mnoštva i ne plašite se njihovih napadaja. 9 Sjetite se da su se naši oci spasili na Crvenom moru kad ih je progonio faraon s vojskom. 10 Zavapimo sada k Nebu: ono će nam se možda smilovati, sjetit će se svog Saveza s našim ocima, pa će danas pred nama tu vojsku satrti. 11 Tada će svi narodi spoznati da postoji Netko tko izbavlja i spasava Izraela." 12 Stranci podigoše oči: opazivši kako im Židovi dolaze s protivne strane, 13 izađoše iz tabora da prihvate bitku. Judini vojnici zatrubiše u trube i zametnuše boj. 14 Razbijeni, pogani nagnuše u bijeg prema ravnici. 15 Ali svi na zalaznici padoše od mača. Ostale pognaše sve do Gezera i do nizina Idumeje, do Azota i do Jamnije: palo je oko tri tisuće ljudi. 16 Kad se Juda vratio s potjere kojoj bijaše na čelu, 17 reče narodu: "Ne lakomite se na plijen jer nam prijeti još jedan rat. 18 Gorgija je sa svojom vojskom tu u gori. Sad se oduprite našim neprijateljima, borite se protiv njih; potom ćete bez brige pokupiti plijen." 19 Juda je još bio u riječi kadli jedan odred proviri s gorskog visa. 20 Vidješe da su njihovi raspršeni i da je tabor izgorio: o tome je još svjedočio dim koji se vidio. 21 Od toga se prizora prestraviše. A kad su još na ravnici opazili Judinu vojsku spremnu za boj, 22 svi pobjegoše u filistejsku zemlju. 23 Juda se vratio da im oplijeni tabor. Iznijelo se mnogo

zlata, srebra, modra i crvena skrletna platna i golemo drugo blago. 24 Na
povratku su Židovi hvalili i blagoslivljali Nebo govoreći: “Ono je dobro i
njegova je ljubav vječna!” 25 Bijaše to dan velike izraelske pobjede. 26 Oni
pak od neprijatelja koji bijahu utekli dođoše k Liziji i javiše mu sve što se
dogodilo. 27 Ta ga vijest smete, duh mu klonu, jer se Izraelu nije dogodilo
onako kako je on htio niti je bilo onako kako je zapovjedio kralj. 28 Zato
je iduće godine Lizija sabrao šezdeset tisuća poizbor pješaka i pet tisuća
konjanika da svlada Židove. 29 Došli su u Idumeju i utaborili se u Betsuru.
Juda iziđe protiv njih sa deset tisuća ljudi. 30 Kad vidje tu silnu vojsku,
pomoli se ovako: “Blagoslovljen da si, spasitelju Izraela, ti koji si satro
juriš diva rukom svoga sluge Davida i koji si filistejsku vojsku predao u
ruke Šaulova sina Jonate i njegova štitonoše. 31 Predaj i ovu vojsku u
šake Izraela, svog naroda; neka se osramote i pješaci i konjanici. 32 Posij
strah u njihovim redovima, uništi uzdanje koje imaju u svoju silu i neka
se pokolebaju svojim porazom. 33 Obori ih mačem onih koji te ljube, da te
hvale pjesmama svi oni koji ti poznaju Ime!” 34 I počeše bitku i u srazu
prsa o prsa pade iz Lizijine vojske oko pet tisuća ljudi. 35 Videći kako mu
se osula vojska i kako su neustrašivi Judini junaci, koji su bili spremni
junački živjeti ili umrijeti, Lizija se vrati u Antiohiju. Ondje unovači
najamnike da iznova, s pojačanom vojskom, provali u Judeju. 36 Juda pak
i njegova braća rekoše: “Eto, naši su neprijatelji satrti, hajde da očistimo
Svetište i posvetimo ga.” 37 Sabra se sva vojska i pope se na goru Sion.
38 Vidjeli su ondje opustjelo sveto mjesto, oskvrnjen oltar, spaljena vrata,
u predvorjima naraslo šikarje kao u šumi ili u gorama, a ćelije porušene.
39 Razdrli su na sebi odjeću, zakukali i glavu posuli pepelom. 40 Potom
padoše ničice pa na znak truba zavapiše k Nebu. 41 Juda naloži ljudima
da tuku one koji su bili u Tvrđi sve dok on Svetište ne očisti. 42 Zatim je
izabrao svećenike neokaljane, vjerne Zakonu. 43 Očistiše oni Svetište, a
oskvrnjeno kamenje ukloniše na nečisto mjesto. 44 Potom se vijećalo što
da se učini od žrtvenika za paljenice, koji je bio oskvrnjen. 45 Dođoše na
dobru misao da ga uklone, bojeći se da im ne bude na sramotu, jer su ga
pogani oskvrnuli. I oboriše žrtvenik. 46 Kamenje staviše na prikladno
mjesto na hramskoj gori, dok ne dođe prorok koji će o njem odlučiti.
47 Nato, prema Zakonu, uzeše neklesano kamenje i podigoše nov žrtvenik,
po uzoru na prijašnji. 48 Popravili su Svetište i unutrašnjost Doma i
posvetili predvorje. 49 Pošto su načinili novo sveto posuđe, unijeli su u
Hram svijećnjak, kadioni žrtvenik i stol. 50 Kadili su tamjan na žrtveniku
i zapalili svjetiljke na svijećnjaku koje su rasvijetlile unutrašnjost Hrama.
51 Postavili su hljebove na stol i objesili zastore. Tako dovršiše djelo koje su
poduzeli. 52 Dvadeset i petog dana devetog mjeseca, zvanog Kislev, godine
sto četrdeset i osme ustadoše u rano jutro 53 i prinesoše po Zakonu žrtvu
na novom žrtveniku za paljenice koji bijahu podigli. 54 Obnovili su posvetu
žrtvenika uz pjesme i zvuke citara, harfa i cimbala u ono isto doba i u isti
dan u koji su ga pogani oskvrnuli. 55 Sav je narod pao ničice i poklonio se,
a zatim upravio hvalu Nebu, onomu koji ih je tako sretno vodio. 56 Osam
su dana slavili posvetu žrtvenika i radosno prinosili paljenice i žrtve
pričesnice i zahvalnice. 57 Uresili su pročelje Hrama zlatnim vijencima
i štitovima, obnovili ulaz i ćelije i postavili im vrata. 58 Nastala je velika
radost u narodu i izbrisala se sramota koju su nanijeli pogani. 59 Juda je sa
svojom braćom i sa svom izraelskom zajednicom odredio da se, počevši od

dvadeset i petog dana mjeseca Kisleva, svake godine u svoje vrijeme osam
dana radosno i veselo slavi dan posvete žrtvenika. 60 U to su vrijeme oko
gore Siona sagradili visoke zidove s jakim kulama, bojeći se da pogani ne
dođu ta mjesta oskvrnuti kao i prije. 61 Juda je ondje smjestio posadu da
čuva goru Sion. Utvrdio je Betsur da narod ima tvrđu protiv Idumeje.

5

1 Kad su okolni narodi čuli da je žrtvenik ponovo sagrađen a Svetište
uspostavljeno kao i prije, vrlo se razgnjeviše 2 i naumiše istrijebiti
Jakovljevo pokoljenje što je živjelo među njima; počeli su ubijati i progoniti
taj narod. 3 Juda zavojeva na Ezavove sinove u Idumeji, na zemlju
Akrabatenu, jer su opsjedali Izraelce. Žestoko ih je porazio, ponizio i
dočepao se plijena. 4 Sjetio se i zloće Bajanovih sinova, koji su zasjedama
na putovima narodu postavljali zamke i zapreke. 5 Pošto ih je opkolio
u kulama, opsjedao ih je i predao ih prokletstvu. Zapalio je i sažgao
njihove kule i sve one koji su bili u njima. 6 Zatim krenu na Amonce, u
kojih je naišao na jaku vojsku i mnogi narod pod poglavarem Timotejem.
7 Zapodjeo je s njima mnoge bojeve, potukao ih i slomio im silu. 8 Zauze
Jazer sa selima njegova područja, a zatim se vrati u Judeju. 9 Pogani u
Galaadu udružiše se protiv Izraelaca koji su živjeli u njihovim krajevima
da ih istrijebe; a Izraelci pobjegoše u tvrđavu Datemu. 10 Poslali su Judi i
njegovoj braći pisma ovako sastavljena: “Pogani koji nas okružuju udružili
se protiv nas da nas unište. 11 Spremaju se da osvoje tvrđavu u koju smo
se sklonili. Timotej zapovijeda njihovom vojskom. 12 Dođi sad i izbavi
nas iz njihovih ruku, jer mnogo je naših već palo. 13 Pogubili su svu našu
braću naseljenu u Tobijinoj zemlji, odveli u ropstvo žene i djecu, imanje
im oduzeli i ondje pogubili oko tisuću ljudi.” 14 Dok se to pismo još čitalo,
dođoše drugi glasnici, iz Galileje, razdrte odjeće, donoseći iste vijesti:
15 “Udružili se protiv nas iz Ptolemaide i Tira i Sidona sa svim narodima
Galileje da nas istrijebe.” 16 A kad su Juda i narod to čuli, sazvaše veliku
skupštinu da vijećaju što da učine za svoju braću izvrgnutu nevoljama i
napadajima neprijatelja. 17 Juda tada reče bratu Šimunu: “Izaberi sebi
ljude pa idi, izbavi svoju braću u Galileji! A ja i brat Jonatan poći ćemo
u Galaaditidu.” 18 Za obranu Judeje ostavi Zaharijina sina Josipa i Azarju,
poglavara naroda, s preostalom vojskom. 19 I zapovjedi im: “Upravljajte
ovim narodom, ali se ne upuštajte u rat protiv poganskih naroda dok se
mi ne vratimo.” 20 Šimunu su dali tri tisuće ljudi za Galileju, a Judi osam
tisuća ljudi za Galaaditidu. 21 Pošto je otišao u Galileju, Šimun je zametnuo
mnoge bojeve protiv pogana, porazio ih i natjerao ih u bijeg; gonio ih je do
vrata Ptolemaide. 22 Ostavili su na bojištu oko tri tisuće ljudi, od kojih je
pokupio plijen. 23 Poveo je sa sobom Židove iz Galileje i Arbate sa ženama
i djecom i svim njihovim imanjem te ih odveo u Judeju s velikom radošću.
24 A Juda Makabej i brat mu Jonatan prijeđoše preko Jordana i tri su dana
išli pustinjom. 25 Sretoše Nabatejce, koji su ih primili miroljubivo te im
pripovjedili sve što se dogodilo njihovoj braći u Galaaditidi: 26 kako ih je
mnogo zatvoreno u Bosori, u Bosoru, u Alemi, Kasfu, Makedu i Karnainu,
a to su sve utvrđeni veliki gradovi; 27 kako ima zatvorenih i u ostalim
gradovima Galaaditide i kako je neprijatelj odlučio da sutradan napadne
te gradove, osvoji ih i u jednom danu istrijebi sve koji se nalaze u njima.
28 Juda odmah krenu s vojskom kroz pustinju prema Bosori. Zauze grad i

spali ga pošto pobi sve muško oštricom mača i pokupi plijen. 29 Odande
je krenuo dalje noću i približio se tvrđavi. 30 Kad je svanula zora a oni
podigli oči, ugledaše bezbrojno mnoštvo kako namješta ljestve i sprave
da zauzmu tvrđavu; već su napadali. 31 Videći da je napadaj počeo i
da se urnebesna vika, pomiješana sa zvukom truba, diže iz grada prema
nebu, 32 Juda reče ljudima svoje vojske: “Borite se danas za svoju braću!”
33 Svrsta ih u tri skupine i tako krenuše na neprijateljsku zalaznicu. Trube
odjeknuše i zazivi se podigoše. 34 Timotejeva vojska, razabravši da je to
Makabej, pobježe pred njim. On ih porazi do nogu: toga dana ostade ih na
bojištu oko osam tisuća. 35 Pošto je zatim skrenuo na Alemu, napade je,
zauze, pobi sve muško, oplijeni je i spali. 36 Odande se digao da zauzme
Kasfo, Maked, Bosor i ostale gradove Galaaditide. 37 Poslije tih događaja
Timotej prikupi drugu vojsku i utabori se pred Rafonom s one strane
potoka. 38 Juda je poslao svoje da izvide tabor i oni mu javiše: “Oko ovog
poglavara skupili su se svi pogani koji nas okružuju i stvorili su golemu
vojsku; 39 najmili su i Arape kao pomoćne odrede; utaborili su se preko
potoka, pripravni da te napadnu.” Juda krenu da ih presretne. 40 Timotej
reče zapovjednicima svoje vojske kad su se Juda i njegove čete približili
vodi: “Ako prvi prijeđe i udari na nas, nećemo mu moći odoljeti jer će imati
prednost; 41 a ako se poboji i utabori s one strane potoka, prijeći ćemo
mi, udariti i nadvladati ga.” 42 Kad se približio toku vode, Juda postavi
uz potok narodne pisare i naloži im: “Ne dopustite nikomu da razapinje
šatora, nego neka idu svi u boj.” 43 On prijeđe prvi onamo, a za njim je
slijedio sav narod. Potjera pred sobom sve pogane. Oni pobacaše oružje
i pobjegoše da se sklone u karnainski hram. 44 Židovi su najprije osvojili
grad, zatim spalili hram sa svima koji su bili u njemu. Tako je oboren
Karnain i odonda se Judi nije moglo odoljeti. 45 Juda sabra sve Izraelce koji
su bili u Galaadu, od najmanjeg do najvećeg, njihove žene i djecu i imanje,
i to se golemo mnoštvo uputilo prema judejskoj zemlji. 46 Stigli su u Efron,
važan i vrlo jak grad što se nalazio na putu. Kako ga nije bilo moguće
zaobići ni desno ni lijevo, nije bilo druge nego kroza nj. 47 Stanovnici su
im uskratili prolaz i vrata zagradili kamenjem. 48 Juda im posla poruku
sastavljenu ovim miroljubivim riječima: “Pustite nas da prođemo preko
vaše zemlje, da dođemo u svoju; nitko vam neće učiniti nikakve štete,
samo ćemo proći.” Ali im nisu htjeli otvoriti. 49 Tada Juda oglasi po vojsci
neka svatko ostane na svojem mjestu. 50 Junaci vojske zauzeše položaje.
Juda je cio dan i cijelu noć napadao, i grad mu pade u ruke. 51 Posjekao je
sve muško oštricom mača, porušio grad do temelja, oplijenio ga i prošao
tim mjestom po tjelesima pobijenih. 52 Židovi su pregazili Jordan na velikoj
ravnici nasuprot Betšanu. 53 Juda je cijelim putem pribirao zaostale i
bodrio narod sve dok nije stigao u judejsku zemlju. 54 Radosno i veselo
uspinjali su se na goru Sion i prinijeli paljenice zato što su se svi u miru
vratili i nitko od njih nije stradao. 55 Dok su Juda i Jonatan bili u galaadskoj
zemlji a Šimun, njihov brat, u Galileji pred Ptolemaidom, 56 Josip, Zaharijin
sin, i Azarja, zapovjednici vojske, čuli su za njihova sjajna djela i bojeve
koje su vodili te rekoše: 57 “Proslavimo se i mi, pođimo protiv pogana što su
oko nas!” 58 I tako dadoše naloge četama kojima su zapovijedali i krenuše
na Jamniju. 59 Gorgija iziđe iz grada sa svojim ljudima da se s njima pobije.
60 Josip i Azarja biše natjerani u bijeg i gonjeni sve do judejskih međa. Palo
je u taj dan među izraelskim narodom oko dvije tisuće ljudi. 61 Bio je to

velik poraz za narod: nisu slušali Judu i njegovu braću, nego mišljahu da će se istaknuti hrabrošću. 62 Ali, eto, nisu bili od koljena onih ljudi od kojih je dolazio spas Izraelu. 63 Plemeniti Juda i njegova braća uživali su veliku čast pred svim Izraelom i svim poganima gdje su god čuli za njihova imena. 64 Ljudi se natiskivali oko njih i klicali im. 65 Juda je sa svojom braćom otišao na jug da vojuje protiv Ezavovih sinova. Zauzeo je Hebron i njegova sela, srušio tvrđave, a kule naokolo sve popalio. 66 Digavši tabor, ode da osvoji filistejsku zemlju i prođe Marisu. 67 Toga su dana u boju pali svećenici koji su se htjeli istaći hrabrošću pa se nepromišljeno upustili u boj. 68 Juda se uputio u Azot u filistejskom području i ondje je razrušio žrtvenike, izrezbarene likove njihovih bogova popalio, opljačkao gradove, a onda se vratio u judejsku zemlju.

6

1 U to vrijeme kralj Antioh prolazio gornjim krajevima. Dočuo je da je perzijski grad Elimaida na glasu s bogatstva, sa srebra i zlata, 2 da je ondje bogat hram u kojem se nalaze zlatni predmeti vojne opreme, oklopi i oružje što ih je ostavio Filipov sin Aleksandar Makedonski, koji je prvi vladao nad Grcima. 3 Zato je krenuo da pokuša zauzeti grad i opljačkati ga, ali nije uspio jer su građani doznali za njegovu nakanu. 4 Oni mu se opriješe s oružjem u ruci: natjerali su ga u bijeg te se odande morao, jako ojađen, probijati natrag u Babilon. 5 Još dok je bio u Perziji, dođoše i javiše mu kako su poražene čete što su upale u judejsku zemlju. 6 I Lizija je navro sa snažnom vojskom, ali je pred Židovima morao pobjeći, jer su oni pobijeđenim vojskama uzeli opremu i obilan plijen i tako postali još jači. 7 Srušili su i sramotni kip što ga bijaše podigao na žrtveniku u Jeruzalemu, a svoje su sveto mjesto okružili visokim zidovima, kakvi su bili i prije, pa tako i Betsur, jedan od njegovih gradova. 8 Kad je kralj čuo te vijesti, prenerazi se i silno uznemiri; pade na postelju i razbolje se od jada što mu se nije želja ispunila. 9 Ostade tako više dana, ali ga je tuga neprestano presvajala. A kad mu bijaše umrijeti, 10 dozva sve svoje prijatelje i reče im: “Nestalo je sna s mojih očiju i srce mi je klonulo od jada. 11 Zato rekoh u svom srcu: 'U koliku li sam tjeskobu zapao i kakav li me to val nesreće zapljusnuo! Mene koji sam u vrijeme svoje moći bio poštovan i ljubljen. 12 Sad mi dolaze na pamet zla koja sam počinio u Jeruzalemu kad sam odande odnio sve zlatno i srebrno posuđe što se u njemu nalazilo i kad sam bez razloga zapovjedio da se stanovnici Jude istrijebe. 13 Sad znam da me zbog toga snašlo ovo zlo i da od velike tuge umirem u tuđoj zemlji!'” 14 Nato dozva Filipa, jednog od svojih prijatelja, i postavi ga nad svim kraljevstvom. 15 I dade mu svoju krunu, plašt i pečatni prsten, i ostavi mu da odgoji njegova sina Antioha, i da ga uputi u vođenje kraljevstva. 16 Tu kralj Antioh umrije godine sto četrdeset i devete. 17 Kad je Lizija doznao da je kralj umro, postavio mu je za nasljednika njegova sina Antioha, koga je odgajao od njegova djetinjstva. Nadjenuo mu je ime Eupator. 18 Ali oni koji su bili u Tvrđi uznemiravahu Izraelce oko Svetišta, neprestano smišljajući kako da im naude i tako pomognu poganima. 19 Juda odluči da ih uništi. Zato sazva sav narod na opsadu. 20 Sabrali su se i opkolili ih godine sto pedesete. Načinili su strelišta i bojne naprave. 21 Ali su neki od opkoljenih probili obruč, a njima se pridružili i neki od bezbožnih Izraelaca. 22 Otišli su kralju i rekli mu: “Dokle ćeš oklijevati da nam izvršiš pravdu i osvetiš našu braću? 23 Dobre volje pristali smo da služimo tvome

ocu i vladamo se prema njegovim nalozima i držimo se njegovih odredaba.
24 Zato sinovi našeg naroda opsjedaju Tvrđu i zamrziše na nas. I poubijali
su sve koji su im dopali šaka i razgrabili su nam baštinu. 25 I nisu samo na
nas podigli ruke: podigli su ih i na sve tvoje krajeve. 26 Evo, sad opsjedaju
jeruzalemsku Tvrđu: hoće da je zauzmu, a utvrdili su Svetište i Betsur.
27 Ako im se ne ispriječiš, učinit će još i više, a ti ih više nećeš zaustaviti."
28 Na te se riječi kralj razgnjevi. Sabra sve svoje prijatelje, starješine svojih
pješaka i zapovjednike konjanika. 29 Došle su mu i najamničke čete drugih
kraljevina i od morskih otoka. 30 Broj se njegovih snaga podigao na sto
tisuća pješaka i dvadeset tisuća konjanika i trideset i dva slona uvježbana
za rat. 31 Došli su preko Idumeje i opsjeli Betsur, dugo ga tukli i čak
napravili bojne naprave. Ali su oni iz grada provaljivali, palili naprave
i hrabro se borili. 32 Tada se Juda, prekinuvši opsadu Tvrđe, utabori kod
Bet Zaharije, nasuprot kraljevskom taboru. 33 Kralj ustade u ranu zoru i
požuri se sa svojom vojskom prema Bet Zahariji. Njegove su čete zauzele
borbene položaje, a trube zatrubile. 34 Slonovima su davali grožđani i
dudov sok da ih potaknu za boj. 35 Životinje su razmjestili među bojne
redove. Uza svakog slona poredali su tisuću pješaka opremljenih lančanim
oklopima i brončanim šljemovima, a k tomu su svakoj životinji pridijelili
i pet stotina odabranih konjanika. 36 Ti su upravljali svim pokretima
životinje, pratili je svuda i od nje se nisu udaljivali. 37 Na svakog slona
privezali su potpruzima jaku drvenu obrambenu kulu. U svakoj su, uz
Indijca, bila četiri snažna ratnika. 38 Ostale je konjanike kralj razmjestio
na oba krila vojske da uznemiruju neprijatelje i pokrivaju bojne redove.
39 Kad je sunce obasjalo zlatne i mjedene štitove, zablistale su od njih gore
i zasvijetlile poput upaljenih zublja. 40 Jedan se dio kraljevskih četa razvi
po gorskim visovima, a drugi po nizinama i svi se pokrenuše u čvrstom
i uređenom rasporedu. 41 Uzdrhtaše svi koji su čuli graju toga mnoštva,
bahat njegovih stopala i zveket oružja, jer ta je vojska bila vrlo velika i
jaka. 42 Juda se sa svojom vojskom upusti u boj. U kraljevskoj vojsci pade
šest stotina ljudi. 43 Uto je Eleazar, zvan Auran, opazio jednu životinju
opremljenu kraljevskom ormom, višu od ostalih. Pomisli da je u njoj
kralj 44 i žrtvova se da izbavi svoj narod i steče vječno ime. 45 Hrabro
potrča prema životinji, posred bojnog reda. Ubijao je desno i lijevo, a
neprijatelji se pred njim razdvojili. 46 Uvuče se pod slona, probode ga
mačem i ubi. Životinja se strovali na Eleazara i zgnječi ga. Tako on pogibe
ondje. 47 Židovi su, videći silnu kraljevsku snagu i žestoku vojsku, pred
njom uzmakli. 48 Kraljevska vojska krenu protiv Židova u Jeruzalemu.
Kralj je opsjedao Judeju i goru Sion, 49 a s onima u Betsuru sklopio je mir.
Ti su izišli iz grada jer više nisu mogli izdržati opsadu: nisu imali hrane.
Bila je, naime, subotnja godina, zemlja počivala. 50 Kralj je zaposjeo Betsur
i ondje smjestio posadu. 51 Prilično je dugo opsjedao Svetište. Služio se
protiv njega strelištima, bojnim napravama, bacačima plamena, kamenja
i strelica, a tako i praćarama. 52 I opsjednuti uzimahu naprave protiv
napadača. Borba potraja dugo. 53 Ali u skladištima nestalo hrane. Bila je
sedma godina, a, osim toga, Izraelci dovedeni u Judeju iz poganskih krajeva
bijahu potrošili i posljednje zalihe. 54 Tako su u Svetištu ostavili malo ljudi
jer je zavladala glad. Ostali se raspršili svaki na svoju stranu. 55 Filip,
koga je kralj Antioh još za svoga života odabrao da njegova sina Antioha
odgaja za prijestolje, 56 vratio se iz Perzije i Medije s vojskom koja je pratila

kralja. Sad je nastojao da zagospoduje državnim poslovima. 57 Na tu vijest
Lizija je samo gledao da što prije ode. Rekao je kralju, vojskovođama i
ljudima: “Svaki smo dan slabiji, imamo sve manje hrane, a mjesto koje
opsjedamo dobro je utvrđeno. Osim toga, čekaju nas poslovi kraljevstva.
58 Pružimo, dakle, desnicu tim ljudima, sklopimo mir s njima i sa svim
njihovim narodom. 59 Dopustimo im da žive po svojim običajima kao i
prije, jer su se radi svojih zakona, kad smo ih dokinuli, na nas razgnjevili
i sve ovo počinili.” 60 Taj je prijedlog kralju i starješinama bio po volji.
Po poslanicima ponudio je Židovima mir, a oni ga prihvatiše. 61 Kralj
i starješine potkrijepiše sporazum zakletvom, pa su opsjednuti izišli iz
Tvrđe. 62 Potom kralj uziđe na goru Sion. Tu vidje kako je mjesto utvrđeno,
pogazi svoju zakletvu i zapovjedi da se ono poruši. 63 Nato hitno podiže
tabor i vrati se u Antiohiju. Tu nađe Filipa gospodarem grada. Udari na
grad i silom ga osvoji.

7

1 Godine sto pedeset i prve uteče iz Rima Seleukov sin Demetrije, iskrca
se sa malo ljudi u nekom primorskom gradu i ondje se zakralji. 2 Kad je
ulazio u kraljevski dvor svojih otaca, vojska je uhvatila Antioha i Liziju
da ih dovede pred njega. 3 Kad je on to doznao, reče: “Ne pokazujte mi
njihovih lica!” 4 Vojska ih pogubi, a Demetrije zasjede na prijestolje svoga
kraljevstva. 5 Potom su k njemu došli svi bezakonici i bezbožnici iz Izraela,
a predvodio ih Alkim, koji je htio postati velikim svećenikom. 6 Oni su
pred kraljem optuživali narod govoreći: “Juda je sa svojom braćom pobio
sve tvoje prijatelje, a nas je izagnao iz zemlje. 7 Zato pošalji čovjeka u
koga imaš povjerenje: neka ode onamo i vidi kako je Juda opustošio nas i
kraljevsku zemlju, pa neka kazni te ljude i sve njihove pomagače!” 8 Vladar
je izabrao Bakida, jednog od kraljevih prijatelja, upravitelja Prekorječja,
čovjeka ugledna u kraljevstvu i vjerna kralju. 9 Njega posla s bezbožnikom
Alkimom, komu je potvrdio svećeništvo, i zapovjedi mu da se osveti
Izraelcima. 10 Oni su otišli i s velikom vojskom stigli u judejsku zemlju.
Poslali su glasnike Judi i njegovoj braći s miroljubivim riječima, punim
himbe. 11 Ali oni nisu vjerovali njihovim riječima, jer vidješe kako su
došli s velikom vojskom. 12 A oko Alkima i Bakida okupilo se vijeće
zakonoznanaca da pronađe pravedno rješenje. 13 Među Izraelcima prvi
su Hasidejci zatražili da se s njima sklopi mir. 14 Govorahu oni: “S
vojskom je došao svećenik od Aronova plemena. Neće nam učiniti ništa
nažao.” 15 Govorio je s njima miroljubivo, uvjeravao ih i zaklinjao se:
“Nećemo vam učiniti ništa nažao, ni vama ni vašim prijateljima.” 16 Oni
mu povjerovaše. A on zapovjedi te između njih uhvatiše šezdeset ljudi i
pogubiše ih onaj isti dan, prema riječima Pisma: 17 “Razbacali su tjelesa
tvojih svetaca i prolili njihovu krv oko Jeruzalema i ne bijaše nikoga da
ih ukopa.” 18 Tada strah i trepet obuze sav narod. Rekoše: “Nema u
njih ni istine ni pravde, pogazili su nagodbu i zakletvu koju su položili.”
19 Bakid ode iz Jeruzalema i utabori se kod Betzeta. Tu je uhvatio mnoge
ljude koji su, s nekima od naroda, uskočili k njemu. Bacio ih je u velik
bunar. 20 Zatim je zemlju predao Alkimu i ostavio s njim vojsku da mu
pomaže. Bakid se vrati kralju. 21 Alkim se stao boriti za velikosvećeničku
čast. 22 Oko njega sabraše se svi koji su smućivali svoj narod. Zavladali
su judejskom zemljom i počinili mnogo zla u Izraelu. 23 Kad je Juda vidio
da zlodjela Alkima i njegovih pristalica protiv Izraelaca nadmašuju i sama

poganska zlodjela, 24 stade obilaziti svim judejskim krajevima osvećujući
se istaknutim prebjezima i braneći im prolaz zemljom. 25 Kad je Alkim
spoznao da se Juda sa svojim pristašama osilio i kad je razabrao da im
se neće moći oprijeti, vratio se kralju te ih optužio još gore. 26 Tada kralj
posla Nikanora, jednog od svojih najistaknutijih vojskovođa, koji bijaše
neprijatelj Izraelu; naloži mu kralj da istrijebi taj narod. 27 Došavši u
Jeruzalem s mnogobrojnom vojskom, Nikanor poruči Judi i njegovoj braći
ove himbeno miroljubive riječi: 28 "Neka između mene i vas ne bude rata.
Posjetit ću vas miroljubivo, sa slabom pratnjom." 29 Stigao je k Judi. Mirno
su jedan drugoga pozdravili, ali neprijatelji bijahu spremni da ugrabe Judu.
30 Razabravši da je k njemu došao s podmuklim nakanama, Juda se prepade
te ga više ne htjede vidjeti. 31 Nikanor uvidje da su mu otkrili namjeru
te zametnu protiv Jude boj kod Kafarsalama. 32 Tu je od Nikanorovih
ljudi palo oko pet stotina, a ostali pobjegoše u Davidov grad. 33 Poslije
tih događaja Nikanor se pope na goru Sion. Iz svetog mjesta izišli su neki
svećenici i narodni starješine da ga mirno pozdrave i pokažu mu paljenicu
koja se prinosi za kralja. 34 Ali im se on naruga, ismija ih, onečisti i obasu
pogrdama. 35 U napadu gnjeva progovorio je ovako: "Ako se Juda sa svojom
vojskom ovaj put ne preda u moje ruke, spalit ću tu građevinu kad se,
nakon pobjede, vratim ovamo." Potom je izišao sav razjaren. 36 Svećenici
su ušli, stali pred žrtvenik i Svetište i progovorili suznih očiju: 37 "Ti si
izabrao ovaj Dom da se posveti tvom Imenu, da tvome narodu bude kuća
molitve i prošnje. 38 Osveti se tom čovjeku i njegovoj vojsci da padnu
od mača! Spomeni se njihove hule i ne daj da odahnu!" 39 Nikanor je
otišao iz Jeruzalema i utaborio se kod Bet Horona. Tu mu se pridružila
sirska vojska. 40 Juda se pak utaborio kod Adase, sa tri tisuće ljudi. On
se ovako pomolio: 41 "Kad su te poslanici asirskoga kralja pohulili, izišao
je tvoj anđeo i pobio njegovih sto osamdeset i pet tisuća. 42 Tako danas
satri pred nama tu vojsku da svi ostali znaju da je bezbožnički govorio
protiv tvog Svetišta i sudi mu po njegovoj zloći!" 43 Vojske su zapodjele boj
trinaestog dana mjeseca Adara. Nikanorova vojska bijaše razbijena, a i on
pade u bici. 44 Kad su vojnici vidjeli da im je pao Nikanor, bacili su oružje
i razbježali se. 45 Židovi su ih gonili dan hoda, od Adase do okolice Gezera,
trubeći za njima bojnim trubama. 46 Iz svih okolnih judejskih sela izlazili
su stanovnici i opkoljivali bjegunce. Ti su srtali jedni na druge. Svi su pali
od mača, nijedan nije izbjegao. 47 Uzeše plijen od njih. Zatim odsjekoše
Nikanoru glavu i desnicu, koju je tako oholo dizao; odnijeli su ih i podigli
na vidiku Jeruzalemu. 48 Narod se silno radovao. Taj je dan slavio kao velik
blagdan veselja. 49 Odredili su da se taj dan slavi svake godine trinaestog
Adara. 50 Tako se judejska zemlja malo smirila.

8

1 Tada je Juda dočuo za Rimljane: kako su moćni i blagonakloni prema
svojim privrženicima, kako sklapaju prijateljstvo s onima koji im se
obraćaju i kako su veoma jaki. 2 Pripovijedali su mu o njihovim ratovima i
junaštvima kojima su se istaknuli protiv Gala, kako su ih svladali i prisilili
na danak, 3 o svemu što su izveli u Hispaniji da se domognu rudnika
srebra i zlata, 4 kako su razboritošću i ustrajnošću zavladali svim onim
područjem, a ono je od njih veoma udaljeno; kako su potukli kraljeve
koji su s kraja zemlje dolazili da ih napadaju, nanijeli im velike poraze
i kako im neki donose godišnji danak. 5 Napokon su oružjem satrli Filipa

i kitijskoga kralja Perzeja, a tako upokorili i druge koji se bijahu digli
na njih. 6 Porazili su azijskog kralja Antioha Velikog, koji je na njih
pošao u rat sa stotinu dvadeset slonova, s konjanicima, bojnim kolima i
mnogobrojnim pješacima. 7 Uhvatili su ga živa, odredili da on i njegovi
nasljednici plaćaju težak danak, da dadu taoce i prepuste im 8 zemlju
indijsku, medijsku i lidijsku i neke od svojih najljepših pokrajina, koje
onda dadoše kralju Eumenu. 9 Kad su pak neki iz Grčke naumili doći
da ih istrijebe, 10 Rimljani su za to doznali i na njih poslali samo jednog
vojskovođu. Udarili su na njih te je palo mnogo žrtava. Odveli su u
ropstvo njihove žene i djecu i oplijenili ih. Zavladali su njihovom zemljom,
razorili im tvrđave i podjarmili ih sve do danas. 11 A i druga kraljevstva
i otoke koji su im se opirali Rimljani su satrli i podložili. 12 Svojim pak
prijateljima i onima koji se u njih uzdaju ostali su vjerni. Podložili su kako
obližnje tako i udaljene kraljeve, boje ih se svi koji čuju za njihovo ime.
13 Komu žele vlast, njemu je i daju. Svrgavaju pak koga ne žele. Vrlo su
ojačali. 14 Unatoč svemu tome nijedan se od njih nije okrunio niti obukao
grimizom da bi se tako proslavio. 15 Osnovali su vijeće u kojem svaki dan
vijeća trista i dvadeset članova, savjetujući se bez prestanka o svom puku,
radi njegova blagostanja. 16 Svake godine povjeravaju jednome čovjeku
da vlada i upravlja cijelim carstvom. Svi toga jednog čovjeka slušaju:
među njima nema ni zavisti ni ljubomore. 17 Tada Juda izabra Ivanova sina
Eupolema, iz Akosove kuće, i Eleazarova sina Jasona i posla ih u Rim da
s Rimljanima sklope prijateljstvo i savez 18 da bi se tako oslobodili jarma.
Uvidjeli su da grčko kraljevstvo porobljuje Izraela. 19 Poslije vrlo duga
putovanja stigli su u Rim, ušli u senat i ovako progovorili: 20 “Juda zvan
Makabej i njegova braća sa židovskim narodom poslali su nas k vama da
s vama sklopimo savez i prijateljstvo i da nas ubrojite u svoje saveznike i
prijatelje.” 21 Taj se zahtjev senatorima svidio. 22 Evo prijepisa ugovora koji
su urezali u brončane ploče i poslali Židovima u Jeruzalem kao ispravu o
miru i savezu: 23 “Neka sreća prati Rimljane i židovski narod na moru i na
kopnu zavazda! A mač i neprijatelj bio od njih daleko! 24 Ako, prije svega,
Rimu ili kojemu od njegovih saveznika diljem njegove vladavine zaprijeti
rat, 25 židovski će se narod na njegovoj strani boriti svim srcem, koliko
prilike budu zahtijevale. 26 Protivnicima neće davati niti ih opskrbljivati
žitom, oružjem, novcem ni lađama. Tako je zaključio Rim. I on će vjerno
vršiti svoje obaveze, a da ne prima jamstvo. 27 Isto tako, ako židovski
narod bude prvi napadnut, Rimljani će se na njegovoj strani boriti svom
dušom, koliko to od njih budu zahtijevale prilike. 28 Napadačima neće se
davati ni žita, ni oružja, ni novaca, ni lađa. Tako je zaključio Rim i on će
se ovih obaveza držati bez prijevare. 29 Takav su savez Rimljani sklopili sa
židovskim narodom. 30 Ako bi pak poslije toga jedni ili drugi htjeli štogod
dodati ili oduzeti, mogu to učiniti po svojoj volji, i što god dodaju ili oduzmu
to će ih obvezivati. 31 Što se tiče zala koja im je nanio kralj Demetrije, pisali
smo mu ovako: 'Zašto pritišćeš jarmom Židove, naše prijatelje i saveznike?
32 Potuže li se još jednom na tebe, ustat ćemo na obranu njihovih prava i
zavojštit ćemo protiv tebe na moru i na kopnu.'”

9

1 Kad je Demetrije dočuo da je u borbi poginuo Nikanor i njegova vojska,
ponovo je poslao Bakida i Alkima u Judeju, na čelu desnoga krila. 2 Oni
se uputiše prema Galileji i opsjednuše Mesalot na području Arbele. Pošto

su ga zauzeli, pogubili su mnogo stanovnika. 3 Prvoga mjeseca godine sto
pedeset i druge utaborili su se pred Jeruzalemom, 4 a potom su sa dvadeset
tisuća pješaka i dvije tisuće konjanika otišli u Beerzet. 5 Juda se sa tri
tisuće odabranih ratnika utaborio u Eleasi. 6 Videći velik broj neprijatelja,
uplašiše se. Mnogi pobjegoše iz tabora. U njem nije ostalo više od osam
stotina ljudi. 7 Juda je vidio da mu se vojska raspala prije bitke. Klonulo
mu srce jer više nije imao vremena da je sakupi. 8 Onako zabrinut reče
onima koji su preostali: "Ustanimo! Hajdemo na protivnike! Možda ćemo
ih ipak suzbiti." 9 Oni su ga odvraćali riječima: "Zasad možemo samo
spasiti život, tako da se sa svojom braćom vratimo i nastavimo borbu.
Sad nas je zaista premalo." 10 Juda odvrati: "Ne, toga neću nikad učiniti
da od njih bježim! Ako nam je došlo vrijeme, poginimo junački za svoju
braću i ne ostavljajmo ljage na svojoj slavi!" 11 Vojska je krenula iz tabora i
stala prema njima. Konjanici se razdijelili na dva odreda, praćari i strijelci
stupiše na čelo vojske, a tako i udarne čete, sve sami junaci. Bakid je držao
desno krilo, 12 bojni se red približavo uza zvuk trube sa dva boka. 13 Oni
na Judinoj strani i sami zatrubiše, potresla se zemlja od bojnog tutnja.
Bitka se zapodjela ujutro i trajala do večera. 14 Juda je opazio da je Bakid
s jezgrom svoje vojske nadesno: oko njega se okupili svi srčani ljudi 15 i
razbili su desno krilo i gonili ga do gore Azara. 16 Ali kad su Sirci s lijevoga
krila opazili da im je desno krilo provaljeno, nagnuše za Judom i njegovim
ljudima i napadoše ih s leđa. 17 Zametnula se ogorčena borba i ranjeni
su mnogi s jedne i druge strane. 18 I Juda je pao, a ostali se razbjegli.
19 Jonatan i Šimun podigli su svog brata Judu i pokopali ga u grobu svojih
otaca u Modinu. 20 Oplakivao ga je sav Izrael i ljuto tužio za njim, naričući
više dana ovako: 21 "O, kako pade junak, Izraelov spas!" 22 Ostala Judina
djela, njegovi ratovi, junaštva koja je izvršio i dokazi njegove slave nisu
zapisani jer ih bijaše u obilju. Ę(160.-143. prije Krista) 23 Kad je poginuo
Juda, podigli su glave svi bezakonici na svem izraelskom području i ponovo
se pojavili svi zlotvori. 24 Kako je u to vrijeme pritisnula veoma velika
glad, zemlja je prešla na njihovu stranu. 25 Bakid je namjerno izabirao
bezbožne ljude da upravljaju zemljom. 26 Ti su kod Judinih prijatelja vršili
premetačine i istrage i dovodili ih Bakidu, koji ih je kažnjavao i izvrgavao
ruglu. 27 Tada se u Izraelu razbjesnilo takvo ugnjetavanje kakva nije bilo
u sve vrijeme otkad se više nije pojavljivao prorok. 28 Onda se okupiše
svi Judini prijatelji i rekoše Jonatanu: 29 "Otkako je umro tvoj brat Juda,
nema više čovjeka slična njemu da se opre našim neprijateljima, Bakidu
i mrziteljima našega naroda. 30 Zato te, dakle, danas biramo na njegovo
mjesto da nam budeš poglavar i vođa u borbi koju smo poduzeli." 31 Tako
je Jonatan prihvatio vodstvo i naslijedio svoga brata Judu. 32 Kad je Bakid
za to doznao, samo je gledao da ubije Jonatana. 33 Čim je za to dočuo,
Jonatan je sa svojim bratom Šimunom i sa svima onima koji su ih pratili
pobjegao u pustinju Tekou i utaborio se kraj vode Asfara. 34 Bakid je
to saznao u subotnji dan, pa je i on sa svim svojim vojnicima prešao
preko Jordana. 35 Jonatan je poslao svoga brata, kao vođu pratnje, da
zamoli prijatelje Nabatejce kako bi kod njih ostavili obilnu opremu. 36 Ali
Amrajevi sinovi, oni iz Medabe, izišli su i uhvatiše Ivana sa svim što je imao
i otišli s tim plijenom. 37 Poslije tih događaja javili su Jonatanu i njegovu
bratu Šimunu da Amrajevi sinovi slave veliku svadbu i da vrlo svečano
iz Nadabata vode nevjestu, kćer jednoga od uglednih ljudi u Kanaanu.

38 Tada se oni sjetiše krvavog svršetka svoga brata Ivana. Popeše se i
sakriše u gori. 39 Podigoše oči i vidješe gdje se usred nejasna žagora
pomalja velika povorka, kako za njom slijedi ženik sa svojim prijateljima i
braćom, a prate ih bubnjevima, glazbalima i bogatom opremom. 40 Židovi
su nasrnuli na njih iz zasjede i stali ih ubijati. Mnogi su stradali, a ostali
utekoše u goru. Odneseno im je sve što su imali. 41 Tako im se svadba
okrenula u žalost, a zvuk glazbe u plač. 42 Pošto su ljuto osvetili krv
svoga brata, vratiše se na muljevite obale Jordana. 43 Kad je to čuo Bakid,
došao je u subotnji dan s mnogom vojskom na obalu Jordana. 44 Tada
Jonatan reče svojim ljudima: "Na noge! Borimo se za svoje živote, jer
danas nije kao što je bilo jučer i prekjučer. 45 Eto, rat je pred nama i za
nama. Posvuda je voda Jordana, mulj i šikarje: nema uzmaka. 46 Zato sad
zavapite k Nebu da izbjegnete sili svojih neprijatelja!" 47 Boj se zametnuo.
Jonatan je pružio ruku da udari Bakida, ali mu je ovaj izmakao: skočio je
unazad. 48 Onda se Jonatan sa svojim ljudima baci u Jordan i prepliva na
drugu stranu, ali protivnici nisu za njima prelazili preko Jordana. 49 Taj je
dan na Bakidovoj strani palo oko tisuću ljudi. 50 Vrativši se u Jeruzalem,
Bakid poče u Judeji graditi tvrde gradove, tvrđavu u Jerihonu, Emausu, Bet
Horonu, Betelu, Tamnati, Faratonu, Tefonu, s visokim zidovima, vratima
i prijevornicama. 51 U svakoj je ostavio posadu da divlja protiv Izraela.
52 Utvrdio je Betsur, Gezer i Tvrđu. Po njima je razmjestio vojnike i zalihe
hrane. 53 Pokupio je za taoce sinove zemaljskih starješina i stavio ih pod
stražu u jeruzalemskoj Tvrđi. 54 Godine stotinu pedeset i treće, drugoga
mjeseca, zapovjedio je Alkim da sruše zid unutarnjeg dvorišta Svetišta.
Tako je uništio djela proroka i počeo razaranje. 55 U to je vrijeme Alkima
udarila kap i spriječila njegove pothvate. Usta mu zamuknuše: onako
uzet, nije više mogao istisnuti ni riječi niti je mogao svojoj kući davati
naloge. 56 I Alkim tako umrije u živim mukama. 57 Kad je Bakid vidio da
je Alkim umro, vratio se kralju i judejska je zemlja počinula dvije godine.
58 Svi su se bezakonici savjetovali ovim riječima: "Gle, Jonatan i njegovi
žive mirno i bezbrižno. Hajde da sad dovedemo Bakida neka ih u jednoj
noći pohvata sve." 59 Potom su otišli i posavjetovali se s njim. 60 Bakid
se podigao s velikom vojskom i tajno pisao svim svojim pristalicama u
Judeji da pohvataju Jonatana i njegove ljude. Ali ne mogoše tako, jer su
oni doznali za njihovu namjeru. 61 Štoviše, uhvatili su pedesetak ljudi
u zemlji, počinitelje te opačine, pa su ih pogubili. 62 Potom se Jonatan
i Šimun sa svojim ljudima skloniše u Betbasi u pustinji. Tu su popravili
ono što je ondje bilo opustošeno i mjesto utvrdiše. 63 Kad je za to doznao
Bakid, skupio je sve svoje ljude i pozvao svoje pristaše u Judeji. 64 Otišao
se utaboriti kod Betbasija, opsjedao ga više dana i izradio bojne naprave.
65 Jonatan je u gradu ostavio svoga brata Šimuna, a sam je sa šakom ljudi
izišao na obilazak po okolini. 66 Tukao je Odomeru i njegovu braću i
Fasironove sinove u njihovu taborištu. Počeli su vojevati i uzlažahu s
vojskom. 67 Šimun je sa svojim ljudima provalio iz grada i spalio bojne
naprave. 68 Udarivši na Bakida, razbiše ga i teško ga ojadiše, pomrsiše mu
namjeru i vojni pohod. 69 Razgnjevi se on protiv odmetnika koji su mu
savjetovali da dođe u tu zemlju, pobi mnoge te sa svojim ljudima odluči
da se vrati kući. 70 Na tu vijest posla Jonatan k njemu poslanike da s njim
uglave mir i povratak zarobljenika. 71 On na to pristade i ostade vjeran
svojim obvezama. Zakle mu se da više nikad, dok god živi, neće protiv

njega ništa poduzimati. 72 Pošto mu je predao roblje što ga je prije u
judejskoj zemlji zarobio, Bakid se vratio u svoju zemlju i više nije dolazio
na židovsko područje. 73 Mač je otpočinuo u Izraelu. Jonatan se nastani u
Mikmasu, gdje je počeo suditi narodu. Iz Izraela je istrijebio bezbožnike.

10

1 Godine sto i šezdesete krenu Antiohov sin Aleksandar, nazvan Epifan,
da zaposjedne Ptolemaidu. Primili su ga i on poče u njoj vladati. 2 Kad
je to doprlo do ušiju kralja Demetrija, skupio je vrlo jaku vojsku i izišao
protiv njega u boj. 3 Ujedno je Demetrije poslao Jonatanu vrlo miroljubivo
pismo u kojemu mu obećava da će ga uzvisiti u dostojanstvu. 4 Zapravo
je u sebi govorio: "Treba da s tim ljudima žurno sklopimo mir prije nego
ga oni s Aleksandrom sklope protiv nas. 5 Jonatan će se sjetiti svih zala
što smo ih nanijeli njemu, njegovoj braći i njegovu narodu." 6 Čak ga je
ovlastio da diže vojsku, proizvodi oružje i naziva se njegovim saveznikom.
Zapovjedio je da mu se iz Tvrđe predaju taoci. 7 Jonatan ode u Jeruzalem
i poruku pročita pred svim narodom, a tako i pred onima u Tvrđi. 8 Ti
su se zaista zaprepastili kad su čuli da mu je kralj dao pravo da diže
vojsku. 9 Ljudi iz Tvrđe predali su Jonatanu taoce, a on ih je vratio njihovim
roditeljima. 10 Jonatan se nastanio u Jeruzalemu i počeo ponovo zidati i
obnavljati grad. 11 Napose je poslenicima zapovjedio da se ponovo podigne
bedem, a gora Sion okruži i utvrdi klesanim kamenjem; oni tako i učiniše.
12 Pobjegli su stranci koji su se nalazili u tvrđavama što ih je sagradio
Bakid. 13 Svaki je od njih ostavio svoj položaj i vratio se u svoju zemlju.
14 Jedino su u Betsuru ostali neki od onih koji su pogazili Zakon i zapovijedi:
tu im bijaše utočište. 15 Kralj Aleksandar dočuo je za obećanja što ih je
Demetrije dao Jonatanu. Kazivali su mu i o ratovima i junaštvima kojima
su se istakli on i njegova braća i o mukama koje su morali pretrpjeti.
16 Povikao je: "Hoćemo li ikad naći takva čovjeka? Učinimo ga, dakle,
svojim prijateljem i saveznikom!" 17 Napisao mu je i poslao pismo ovako
sastavljeno: 18 "Kralj Aleksandar pozdravlja svog brata Jonatana. 19 Čuli
smo o tebi da si hrabar i moćan čovjek i da si dostojan da budeš naš
prijatelj. 20 Zato te danas postavljamo vrhovnim svećenikom tvog naroda i
dajemo ti naslov kraljeva prijatelja (i ujedno mu posla grimiznu kabanicu
i zlatnu krunu), da pristaješ uz nas i s nama sačuvaš prijateljstvo." 21 I
Jonatan se odjenu svetom odjećom sedmoga mjeseca godine sto i šezdesete
o Blagdanu sjenica. Skupio je zatim vojsku i nabavio mnogo oružja. 22 Kad
je Demetrije za to čuo, ožalosti se i reče: 23 "Zašto smo dopustili da nas
preteče Aleksandar i ugrabi prijateljstvo Židova i tako učvrsti svoj položaj?
24 Pisat ću im i ja uvjerljivo i ponuditi im položaj i bogatstvo, ne bi li
mi bili na pomoć." 25 I posla im pismo ovog sadržaja: "Kralj Demetrije
pozdravlja židovski narod. 26 Čuli smo i radujemo se što ste održali svoje
ugovore sklopljene s nama i ostali nam vjerni prijatelji i što niste prešli
k našim neprijateljima. 27 Ostanite nam vjerni i dalje, a mi ćemo vam
dobročinstvima vraćati ono što za nas budete činili. 28 Oprostit ćemo vas
mnogih daća i podijelit ćemo vam darove. 29 Već sad vas oslobađam i
sve Židove razrješavam dažbina, poreza na sol i krunskog nameta. 30 I
trećinu zemaljskih proizvoda i polovicu plodova s drveća što mi pripadaju
otpuštam od danas pa ubuduće judejskoj zemlji i trima pokrajinama što
su joj pridijeljene u Samariji i Galileji - od današnjeg dana pa zauvijek.

31 Jeruzalem neka je svet i slobodan sa svojim područjem, slobodan od
svih desetina i daća. 32 Odričem se posjedovanja jeruzalemske Tvrđe i
predajem je vrhovnom svećeniku da u njoj smjesti ljude koje sam izabere
da je čuvaju. 33 Otpuštam bez otkupa svaku judejsku osobu odvedenu
u zarobljeništvo izvan judejske zemlje gdje se god u mom kraljevstvu
nalazila. Hoću da svi budu slobodni od nameta, oni i njihova stoka. 34 Neka
svi blagdani, subote, mjeseci mlađaci i zakonski dani, a tako i tri dana
prije i tri dana poslije blagdana, neka svi budu za sve Židove u mom
kraljevstvu dani oprosta i oslobođenja. 35 Nitko neće imati pravo da i
u čemu progoni ili uznemiruje nekoga od vas. 36 Židovi će se upisivati u
kraljevsku vojsku do trideset tisuća ljudi, primat će plaću kakva pripada
svim kraljevskim vojnicima. 37 Neki će od njih biti porazmješteni po
velikim kraljevskim tvrđavama, a drugi će biti u povjerljivim službama
kraljevstva. Neka njihovi zapovjednici i starješine proiziđu iz njihovih
redova i neka žive po svojim zakonima, kako je kralj odredio za judejsku
zemlju. 38 One tri pokrajine što su Judeji pridijeljene od Samarije neka
se pripoje Judeji i budu njezine, tako da se nađu pod istim poglavarom,
da ne slušaju druge vlasti osim vlasti vrhovnog svećenika. 39 Ptolemaidu
s njezinim okružjem dajem na dar Svetištu u Jeruzalemu da se tako
podmiruju troškovi Svetišta. 40 Ja osobno davat ću svake godine petnaest
tisuća šekela od kraljevskih dohodaka u mjestima za to prikladnim. 41 I
sve ostalo što službenici nisu predali kao prijašnjih godina davat će odsad
za potrebe Hrama. 42 Osim toga, i onih pet tisuća srebrnih šekela što
su ih svake godine ubirali od dohodaka Svetišta neka se otpusti i neka
pripadne svećenicima koji vrše službu. 43 Tko god zatraži utočište u
jeruzalemskom Hramu i na njegovu području, a kralju duguje poreze ili
što drugo, bit će slobodan sa svim svojim imanjem što ga posjeduje u
mom kraljevstvu. 44 Za gradnju i obnavljanje Svetišta neka se troškovi
isto tako namiruju iz kraljevih dohodaka. 45 Jednako će se iz kraljevskih
dohodaka namirivati i troškovi za gradnju jeruzalemskih zidova i okolnih
utvrda te za gradnju zidova po judejskim gradovima.” 46 Kad su Jonatan
i narod čuli za ta obećanja, nisu povjerovali niti ih prihvatili, jer su se
sjećali koliko je mnogo zlostavljao Izraela i koliko ga je ugnjetavao. 47 Zato
su pristali uz Aleksandra, jer je u njihovim očima on imao miroljubive
namjere. Zato su mu bili stalni saveznici. 48 Tada je kralj Aleksandar
skupio velike snage i krenuo protiv Demetrija. 49 Pošto su ta dva kralja
zametnula borbu, Demetrijeva vojska naže u bijeg, a Aleksandar ju je
progonio i nadvladao. 50 Vodio je žestoku borbu do zalaska sunca. Toga
je istog dana Demetrije poginuo. 51 Tada je Aleksandar poslao egipatskom
kralju Ptolemeju poslanike s ovom porukom: 52 “Budući da sam se vratio
u svoje kraljevstvo, sjeo na prijestolje svojih otaca, preuzeo vlast, razbio
Demetrija i zavladao našom zemljom, 53 budući da sam zametnuo s njime
boj pa smo razbili njega i njegovu vojsku i sjeli na njegovo kraljevsko
prijestolje, 54 hajde da se sprijateljimo: daj mi svoju kćer za ženu, bit ću
ti zet i dat ću ti, isto kao i njoj, darove tebe dostojne!” 55 Kralj Ptolemej
odgovorio je ovako: “Sretna li dana kad si se vratio u zemlju svojih otaca
i sjeo na njihovo kraljevsko prijestolje! 56 Sad ću ti učiniti ono što si
pisao, ali mi dođi u susret u Ptolemaidu da se vidimo, i bit ću ti tast,
kako si rekao.” 57 Ptolemej je otišao sa svojom kćeri Kleopatrom iz Egipta
i došao u Ptolemaidu godine sto šezdeset i druge. 58 Kralj Aleksandar
došao mu u susret, a on mu dao svoju kćer Kleopatru te je u Ptolemaidi

veličanstveno proslavio njezinu udaju, kako pristaje kraljevima. 59 Kralj
Aleksandar pisao je Jonatanu da mu dođe u posjete. 60 Dođe on svečano
u Ptolemaidu i sastade se sa oba kralja. Obdari mnogim srebrom i zlatom
njih i njihove prijatelje. Podijelio je mnogo darova i ugodio im. 61 Tada
su se protiv njega urotili pokvarenjaci iz Izraela, izraelski ološ, te ga
optužili. Ali ih kralj nije poslušao. 62 Nego kralj zapovjedi da Jonatanu
skinu njegovu odjeću i da ga odjenu grimizom, pa tako i učiniše. 63 Kralj
ga posadi kraj sebe i zapovjedi svojim dostojanstvenicima: “Prođite s njim
posred grada i objavite da se nitko ničim protiv njega ne smije potužiti
i nitko ga ne smije ničim uznemirivati.” 64 Kad su tužitelji vidjeli kakva
mu se iskazuje čast, kako glasnici pred njim izvikuju, kako se zaogrnuo
grimizom, svi pobjegoše. 65 Kralj ga je počastio, upisao ga među svoje
prve prijatelje i postavio za vojskovođu i namjesnika. 66 Potom se Jonatan
mirno i veselo vratio u Jeruzalem. 67 Godine sto šezdeset i pete došao je
s Krete Demetrijev sin Demetrije u zemlju svojih otaca. 68 Kad je za to
dočuo kralj Aleksandar, vrlo se ožalostio i vratio u Antiohiju. 69 Demetrije
potvrdi Apolonija za namjesnika u Celesiriji, a ovaj sabra veliku vojsku te
se utabori kod Jamnije. Velikom svećeniku Jonatanu poruči ovo: 70 “Ti mi
se suprotstavljaš posve sam, tako te sam zbog tebe izvrgnut ruglu i sramoti.
Zašto ti vladaš u gorama protiv nas? 71 Ako li se pouzdaješ u svoju vojsku,
siđi k nama u dolinu da se tu ogledamo, jer sa mnom je snaga gradova.
72 Pitaj i doznat ćeš tko sam ja i koji su ostali što mi pomažu. Kažu da nam
nećete odoljeti, jer su ti oci u dva maha bili u vlastitoj zemlji natjerani u
bijeg. 73 Tako se ni sad nećeš oduprijeti konjaništvu i tolikom pješaštvu u
ravnici, gdje nema kamenja ni stijena ni mjesta kamo da pobjegneš.” 74 Kad
je Jonatan čuo Apolonijevu poruku, sva mu se duša uzbunila. Odabrao je
deset tisuća ljudi te izišao iz Jeruzalema. Njegov brat Šimun došao mu je
u pomoć. 75 Utaborili se pred Jopom. Građani su mu zatvorili vrata, jer je
u Jopi bila Apolonijeva posada. Započeše napadati. 76 Građani se uplašiše
i otvoriše vrata, i tako Jonatan zagospodari Jopom. 77 Kad je za to dočuo
Apolonije, svrsta za borbu tri tisuće konjanika i mnoštvo pješaka i krenu
prema Azotu, kao da će samo proći, ali je odmah zaokrenuo u dolinu jer
je imao mnoštvo konjanika u koje se uzdao. 78 Jonatan pohita za njim
do Azota i tu se dvije vojske sukobiše. 79 Ali je Apolonije iza njih ostavio
skrivenih tisuću konjanika. 80 Jonatan je znao da iza njega ima zasjeda.
Konjanici su opkolili njegovu vojsku i na vojnike odapinjali strelice od
jutra do mraka. 81 Vojska je dobro izdržala, onako kako je odredio Jonatan,
dok su se, naprotiv, konji izmorili. 82 Šimun priskoči sa svojom vojskom
i navali na bojni red, jer je konjaništvo već obnemoglo. Neprijatelji su
bili slomljeni te su pobjegli. 83 Konjanici se raspršili po ravnici, a bjegunci
stigli u Azot i ušli u hram Dagona, svoga idola, da se spase. 84 Ali je Jonatan
spalio Azot i gradove oko njega te pokupio plijen i spalio Dagonov hram
i sve one koji su se u nj sklonili. 85 Osam je tisuća ljudi palo od mača
i bilo spaljeno. 86 Jonatan ode odande i utabori se kod Askalona. Tu su
mu građani izišli u susret s velikim slavljem. 87 Poslije toga Jonatan se sa
svojima vratio u Jeruzalem s obilnim plijenom. 88 Kad je kralj Aleksandar
čuo za te događaje, iskaza još veće počasti Jonatanu. 89 Poslao mu je zlatnu
kopču koja se po običaju daje kraljevskim rođacima. Poklonio mu je u
posjed Akaron sa svim njegovim područjem.

11

1 Egipatski je kralj sakupio mnogo vojske kao što je pijeska na morskoj
obali, a tako i mnogo brodova, u namjeri da se lukavo dočepa Aleksan-
drova kraljevstva i pripoji ga svome. 2 Pođe u Siriju s prijateljskim riječima.
Građani su mu otvarali vrata gradova, izlazili mu u susret, jer je kralj
Aleksandar naložio da ga primaju. Bio mu je tast. 3 Ali čim bi Ptolemej
ušao u koji grad, ondje bi odmah smjestio posadu. 4 Kad se približavao
Azotu, pokazali su mu spaljen Dagonov hram, opustošeni Azot s okolinom,
razbacana mrtva tijela i izgorjele ostake onih koje je Jonatan spalio u ratu.
Nagomilali su ih na hrpu na kraljevu putu. 5 Pripovijedali su kralju što
je Jonatan učinio, želeći ga oklevetati. Ali je kralj šutio. 6 Jonatan je
došao u Jopu i svečano se pridružio kralju. Pozdravili su se i tu prenoćili.
7 Jonatan je kralja ispratio do rijeke koja se zove Eleuter, a zatim se vratio u
Jeruzalem. 8 Kralj Ptolemej zavladao je primorskim krajevima do Seleucije
na moru. Počeo je snovati pakosne osnove protiv Aleksandra. 9 Poslao je
poslanike kralju Demetriju s porukom: “Hajde da među sobom sklopimo
savez. Dat ću ti svoju kćer koju ima Aleksandar i kraljevat ćeš u kraljevstvu
svog oca. 10 Žao mi je što sam njemu dao svoju kćer. On mi radi o glavi.”
11 Oklevetao ga je jer je poželio njegovo kraljevstvo. 12 Oduzeo mu je
svoju kćer i dao je Demetriju. Raskinuo je veze s Aleksandrom, i njihovo
neprijateljstvo postade očito. 13 Ptolemej je ušao u Antiohiju i okrunio se
krunom Azije; tako se okrunio dvjema krunama: egipatskom i azijskom.
14 Kralj Aleksandar bio je u to vrijeme u Ciliciji, jer su se stanovnici onih
krajeva pobunili. 15 Kad je Aleksandar za sve to čuo, pošao je protiv
njega u boj. Ptolemej krenu na nj s jakom vojskom i natjera ga u bijeg.
16 Aleksandar pobježe u Arabiju da se ondje skloni, a Ptolemej je slavio
slavlje. 17 Arapin Zabdiel odrubi Aleksandru glavu i posla je Ptolemeju.
18 Treći dan potom umro je kralj Ptolemej, a građani su pobili njegove
posade po tvrđavama. 19 Kraljem je godine sto šezdeset i sedme postao
Demetrije. 20 U to je vrijeme Jonatan sabrao one koji su bili u Judeji da
osvoji jeruzalemsku Tvrđu. Napao ju je s mnogo bojnih naprava. 21 Tada
su neki mrzitelji svog naroda, ljudi bezakonici, otišli kralju i javili mu kako
Jonatan opsjeda Tvrđu. 22 Na tu se vijest kralj razgnjevi. Čim je to čuo,
odmah krenu u Ptolemaidu. Odande je pisao Jonatanu da prekine opsadu
i što prije dođe u Ptolemaidu na razgovor s njim. 23 Kad je Jonatan primio
taj poziv, zapovjedio je da se nastavi opsada. U pratnji izraelskih starješina
i svećenika, koje je izabrao, i sam se izvrže opasnosti. 24 Ponijevši srebra
i zlata, odjeće i mnogo drugih darova, otišao je kralju u Ptolemaidu. Kralj
ga primi milostivo. 25 Neki su ga odmetnici optuživali, 26 ali je kralj
učinio s njime kao što i njegovi prethodnici: odlikova ga pred svim svojim
prijateljima. 27 Potvrdio mu je veliko svećeništvo i sve ostale časti što ih je
imao otprije i uvrstio ga među svoje prve prijatelje. 28 Jonatan je zamolio
kralja da Judeju oslobodi od plaćanja poreza, a ujedno i tri pokrajine
Samarije, a za to mu obeća tri stotine talenata. 29 Kralj bijaše s time
sporazuman te Jonatanu o svemu tome izda pismo ovog sadržaja: 30 “Kralj
Demetrije pozdravlja brata Jonatana i judejski narod. 31 Prijepis pisma što
smo ga o vama pisali svome rođaku Lastenu upućujemo i vama da znate:
32 kralj Demetrije pozdravlja oca Lastena. 33 Odlučili smo da učinimo dobro
judejskom narodu, svojim prijateljima i vjernim saveznicima, zbog njihove
blagonaklonosti prema nama. 34 Potvrđujemo im i judejsko područje i
tri pokrajine - Aferemu, Lidu i Ramataim - koje su bile oduzete Samariji

i pripojene Judeji, sa svime što im pripada. Svima koji prinose žrtve u
Jeruzalemu to je u naknadu za poreze što ih je kralj ondje svake godine
ubirao na poljski prirod i plodove drveća. 35 Što se tiče naših ostalih prava
na desetine i namete, na solarinu i krunski danak što nam pripada, sve im
to od danas otpuštamo. 36 Ništa od toga neće biti opozvano odsele pa
dovijeka. 37 Zato se sad pobrinite i načinite od ovoga prijepis, pa dajte
Jonatanu da se na svetoj Gori stavi na vidljivo mjesto." 38 Kad je kralj
Demetrije vidio da mu se zemlja pod njegovom vladom umirila i da mu se
više nitko ne opire, otpustio je sve svoje čete, svaku u svoje mjesto, osim
onih stranih, koje je unovačio na otocima pogana. Zato su ga zamrzile sve
čete njegovih otaca. 39 Tada je Trifon, koji je prije pristajao uz Aleksandra,
videći da se sve čete bune protiv Demetrija, otišao k Arapinu Jamlikuu,
koji je odgajao Aleksandrova sina Antioha. 40 Usrdno ga je nagovarao da
mu preda dječaka, da se sin zakralji umjesto svog oca. Obavijestio ga je o
svemu što je učinio Demetrije i kako ga mrze njegove čete. Ondje je ostao
mnogo vremena. 41 Međuto je Jonatan zatražio od kralja Demetrija da iz
jeruzalemske Tvrđe i ostalih tvrđava povuče posade koje su neprestano
ratovale s Izraelcima. 42 Demetrije je poručio Jonatanu: "Ne samo da ću to
za tebe i tvoj narod učiniti negu ću tebe i tvoj narod obasuti častima čim
mi se za to pruži prilika. 43 Zasad bi dobro učinio kad bi mi u pomoć poslao
ljude, jer su mi se sve moje čete iznevjerile." 44 Jonatan mu je u Antiohiju
poslao tri tisuće ljudi vičnih ratu. Kad su stigli kralju, on se njihovu dolasku
silno obradova. 45 Gotovo stotinu i dvadeset tisuća građana okupilo se
usred grada u namjeri da ubiju kralja. 46 Kralj je utekao u dvor, a građani
zaposjeli ulice i počeli napadati. 47 Tada kralj pozva u pomoć Židove. Oni
se svi odmah skupiše oko njega, potom se raziđoše po gradu i toga dana
pobiše do stotinu tisuća stanovnika. 48 Zapalili su grad i pokupili toga dana
mnogo plijena i tako izbaviše kralja. 49 Kad su građani vidjeli da Židovi po
miloj volji gospodare gradom, klonuli su srcem i zavapili kralju: 50 "Pruži
nam desnicu, pa neka Židovi prestanu udarati na nas i na grad." 51 Odbacili
su oružje te sklopili mir. Židovi su se proslavili pred kraljem i pred svima
pripadnicima njegova kraljevstva. Istakli su se u njegovim državama i
vratili u Jeruzalem s mnogo plijena. 52 Kralj je Demetrije opet sjeo na svoje
kraljevsko prijestolje, i zemlja je pod njegovom upravom bila mirna. 53 Ali
je prekršio sva svoja obećanja, zavadio se s Jonatanom, nije više priznavao
njegovih usluga nego ga silno žalostio. Okršaj kod Hasora 54 Poslije toga
vratio se Trifon i s njim dječak Antioh, koji se zakraljio i ovjenčao krunom.
55 Tada su se oko njega skupile sve čete kojih se Demetrije riješio. Zaratile
su s Demetrijem, natjerale ga u bijeg i porazile. 56 Trifon se dočepao
slonova i zavladao Antiohijom. 57 Mladi je Antioh pisao Jonatanu ovo:
"Potvrđujem te za vrhovnog svećenika i postavljam te nad četiri pokrajine
i određujem da budeš među kraljevim prijateljima." 58 Ujedno mu je poslao
zlatno posuđe i stolni pribor, ovlastio ga da pije iz zlatnih čaša, da se
oblači u grimiz i nosi zlatnu kopču. 59 Njegova brata Šimuna postavio je
za vojskovođu od Tirskih stepenica do međa egipatskih. 60 Jonatan krenu
na obilazak Prekorječja i gradova. Sva sirska vojska prešla je na njegovu
stranu da se s njim zajedno bori. Kad je došao u Askalon, građani su ga
svečano dočekali. 61 Odande je otišao u Gazu. Gaza je zatvorila vrata, pa
ju je uzeo opsjedati, a okolicu paliti i plijeniti. 62 Gažani su stali Jonatana
zaklinjati, a on im dade mira, ali je sinove njihovih starješina uzeo za

taoce i poslao ih u Jeruzalem. Potom je prošao zemljom do Damaska.
63 Jonatan je čuo da su Demetrijevi zapovjednici došli u Kedeš u Galileji
s velikom vojskom da ga maknu s dužnosti. 64 On krenu prema njima, a
svoga brata Šimuna ostavi u zemlji. 65 Šimun je opsjedao Betsur, napadao
ga mnogo dana i opkoljavao stanovnike. 66 Tada ga zamoliše za mir, a on
prihvati. Ali moradoše isprazniti to mjesto, a on zaposjede grad i smjesti u
nj posadu. 67 Jonatan se sa svojom vojskom utaborio kod Genezaretskoga
jezera, a u ranu su zoru dosegli ravnicu Hasor. 68 Strana vojska pođe
ravnicom da ga presretne, pošto mu je u gorama postavila zasjedu. Dok je
ta vojska nadirala ravno, 69 ljudi iz zasjede izbili su iz skrovišta i zametnuli
bitku. 70 Svi se Jonatanovi ljudi razbježaše, nijedan od njih nije ostao, osim
Matatije, Apsalomova sina, i Jude, Halfijeva sina, zapovjednika njegovih
vojnika. 71 Tada Jonatan razdrije odjeću na sebi, glavu posu prašinom i
pomoli se. 72 Vrati se u borbu i suzbi neprijatelja i natjera ga u bijeg.
73 Kad su to vidjeli oni koji bijahu pobjegli, vratiše se k njemu te su s njim
tjerali neprijatelja do Kedeša, do njegova tabora, pa se tu i oni utaboriše.
74 Taj su dan pale tri tisuće ljudi tuđinske vojske. Jonatan se tada vrati u
Jeruzalem.

12

1 Videći da mu je pogodna prilika, Jonatan izabra ljude i posla ih u Rim
da s Rimljanima potvrde i obnove prijateljstvo. 2 Jednaka je pisma poslao
i Spartancima i drugima. 3 Tako su oni otišli u Rim, ušli u senat i rekli:
“Veliki svećenik Jonatan i narod židovski poslaše nas da među sobom
obnovimo prijateljstvo i savezništvo kakvo je bilo prije.” 4 Dali su im pisma
za vlasti svake zemlje, s preporukom da ih upute u miru u judejsku zemlju.
5 Evo prijepisa pisma koje je Jonatan pisao Spartancima: 6 “Veliki svećenik
Jonatan, narodno vijeće, svećenici i ostali narod židovski pozdravljaju
svoju braću Spartance. 7 Već prije poslao je Arije, koji je vladao među
vama, velikom svećeniku Oniji pismo u kojem potvrđuje da ste naša braća,
kako to pokazuje priloženi prijepis. 8 Onija je s počastima dočekao čovjeka
koji je bio poslan i primio je pismo koje je jasno govorilo o savezništvu i
prijateljstvu. 9 Što se nas tiče, iako nam to ne bi bilo potrebno budući da
nam za utjehu stoje na raspolaganju Svete knjige, 10 pokušali smo nekoga
poslati da se obnovi bratstvo i prijateljstvo koje nas s vama veže, da se ne
otuđimo od vas, jer je proteklo mnogo vremena od vašeg poslanstva. 11 Mi
se vas neprestano sjećamo u svako doba i u svakoj prilici, o blagdanima i
ostalim svečanim danima, kad prinosimo žrtve i molimo, kako se pristoji
i dolikuje sjećati se braće. 12 Radujemo se vašoj slavi. 13 Oko nas su
se umnožile nevolje i ratovi i na nas su zavojštili kraljevi naši susjedi.
14 U tim ratovima nismo vam htjeli biti na teret, kao ni ostalim našim
saveznicima i prijateljima, 15 jer nam s Neba dolazi pomoć koja nas jača.
Tako smo izbavljeni od svojih neprijatelja, a oni su poniženi. 16 Izabrali
smo, dakle, Antiohova sina Numenija i Jasonova sina Antipatra i poslali ih k
Rimljanima da s njima obnove prijateljstvo i savez koji nas je ujedinjavao
prije. 17 Njima smo naložili da pođu i k vama, da vas pozdrave i uruče
vam naša pisma o obnavljanju bratstva. 18 I sad će nam biti drago ako
nam na to odgovorite.” 19 Ovo je prijepis pisma što su ga oni poslali Oniji:
20 “Spartanski kralj Arije pozdravlja velikog svećenika Oniju. 21 Našlo se u
spisu o Spartancima i Židovima da su braća i da su od Abrahamova roda.
22 Sad, kad to znamo, bit će nam drago ako nam pišete o vašem blagostanju.

23 Mi vam pišemo ovako: vaša stada i vaša dobra naša su, a naša su vaša.
Zato smo odredili da vam se u tom smislu donese poruka.” 24 Uto je Jonatan
dočuo da su se Demetrijevi zapovjednici vratili s jačom vojskom nego prije
da udare na nj. 25 Izišao je iz Jeruzalema i krenuo prema njima u zemlju
Hamat, jer im nije htio dopustiti da uđu u njegovu zemlju. 26 Poslao je
uhode u njihov tabor. Ti su se vratili i javili mu kako se spremaju da noću
navale na njih. 27 Kad je zašlo sunce, Jonatan je zapovjedio svojima da bde
i oružje drže pod rukom, da svu noć budu spremni na boj. Oko tabora
postavio je predstraže. 28 Na vijest da su Jonatan i njegovi spremni na boj,
neprijatelji su se uplašili i klonuli srcem te su u svom taboru zapalili vatre.
29 Ali Jonatan i njegovi vojnici nisu do jutra znali za njihov odlazak, jer
su vidjeli da gore vatre. 30 Jonatan ih stade goniti, ali ih ne stiže budući
da su prešli rijeku Eleuter. 31 Jonatan je odatle krenuo protiv Arapa koji
se zovu Zabadejci te ih razbio i oplijenio. 32 Zatim je digao tabor i došao
u Damask i prošao svu tu zemlju. 33 A Šimun se zaputio i dopro sve do
Askalona i susjednih mjesta. Skrenuo je u Jopu i zauzeo je. 34 Čuo je, naime,
da stanovnici kane to mjesto predati Demetrijevim pristašama. U nj je
smjestio posadu da ga čuvaju. 35 Kad se Jonatan vratio, sazvao je skupštinu
narodnih starješina i s njima odlučio da u Judeji sagradi tvrđave, 36 da
nadogradi jeruzalemske zidove, podigne visoku pregradu između Tvrđe i
grada i tako odijeli Tvrđu od grada, osami je da njezini ljudi ne mogu ni
kupovati ni prodavati. 37 Sabrali su se da ponovo ozidaju grad. Srušio se
dio zida na potoku s istočne strane. Obnovili su četvrt zvanu Kafenata.
38 A Šimun ponovo sagradi Adidu u Šefeli, utvrdi je i namjesti vrata s
prijevornicama. 39 Trifon je snovao da zavlada Azijom, ovjenča se krunom
i digne ruku na kralja Antioha. 40 Bojeći se da ga Jonatan ne spriječi i da na
nj, ako ustreba, ne zavojšti, smišljao je kako bi ga uhvatio i ubio. Krenuo
je u Betšan. 41 Jonatan iziđe preda nj sa četrdeset tisuća ljudi izabranih
za borbu. Došao je u Betšan. 42 Trifon je vidio kako je došao s velikom
vojskom pa se pobojao na nj staviti ruku. 43 I tako ga primi s počastima,
preporuči ga svim svojim prijateljima, obdari ga i svojim prijateljima i
četama zapovjedi da ga slušaju kao njega samoga. 44 Jonatanu je rekao:
“Zašto si zamarao sav taj narod kad među nama ne prijeti rat? 45 Pošalji
ih, dakle, svojim kućama, izaberi nekoliko ljudi da te prate pa hajde sa
mnom u Ptolemaidu. Predat ću ti taj grad kao i ostale tvrđave, ostatak
četa i sve službenike, zatim ću se vratiti i otići, jer radi toga sam i došao.”
46 Jonatan mu povjerova i učini kako je on rekao. Otpustio je čete da odu
u židovsku zemlju. 47 Uza se je ostavio tri tisuće ljudi, od kojih je dvije
tisuće odvojio u Galileji, a tisuću ih je pošlo s njim. 48 Kad je Jonatan ušao u
Ptolemaidu, njezini stanovnici zatvoriše vrata, uhvatiše ga i posjekoše sve
njegove pratioce. 49 Trifon je poslao pješake i konjanike u Galileju i u veliku
ravnicu da pobiju sve Jonatanove pristalice. 50 Ti su doznali da je Jonatan
uhvaćen i da je poginuo zajedno sa svima svojima. Ohrabrili su jedni druge
i pošli stisnutih redova, spremni za boj. 51 Kad su progonitelji vidjeli da im
je život ugrožen, vratiše se. 52 Svi su živi i zdravi došli u židovsku zemlju.
Oplakivali su Jonatana i njegovu pratnju. Bili su puni straha. Sav je narod
tugovao. 53 Svi su pogani oko njih nastojali da ih istrijebe. Govorili su:
“Nemaju ni vođe ni pomoćnika. Vrijeme je da udarimo na njih, pa ćemo
im zatrti spomen među ljudima!” Ę(143.-134. prije Krista)

13

1 Šimun je saznao da je Trifon sabrao veliku vojsku da upadne u judejsku
zemlju i da je opustoši. 2 Kad je vidio gdje narod strepi od straha, došao je
u Jeruzalem i skupio ga. 3 Tješio je narod govoreći: “Dobro znate što smo
ja i moja braća i kuća mog oca učinili za Zakon i za Sveto mjesto. Poznati
su vam i ratovi i nevolje koje smo pretrpjeli. 4 Sva su moja braća izginula
za Izrael. Ja sam ostao sam. 5 U vrijeme ugnjetavanja nikako ne želim svog
života štedjeti. Nisam bolji od svoje braće. 6 Nego radije ću osvetiti svoj
narod, Sveto mjesto, vaše žene i vašu djecu, jer su se svi pogani, gonjeni
mržnjom, udružili da nas zatru.” 7 Čim je narod čuo te riječi, rasplamtio se
duh u njemu. 8 Odgovorili su mu jakim glasom: “Ti si naš vođa namjesto
Jude i svoga brata Jonatana! 9 Preuzmi vodstvo u našem ratu. Što nam god
ti zapovjediš, mi ćemo izvršiti.” 10 Sabrao je sve ljude sposobne za borbu i
žurno dovršio zidove Jeruzalema i unaokolo ga utvrdio. 11 Poslao je u Jopu
Apsalomova sina Jonatana i s njim znatnu vojsku. Taj je odande izagnao
stanovnike i ondje se nastanio. 12 Trifon se podigao s velikom vojskom
iz Ptolemaide da navali na židovsku zemlju. S njime je bio zasužnjeni
Jonatan. 13 Šimun se utaborio kod Adide naprama ravnici. 14 Kad je
Trifon doznao da je Šimun zamijenio svoga brata Jonatana i da kani s njim
zametnuti boj, poslao je poslanike da mu kažu: 15 “Zbog srebra što ga tvoj
brat Jonatan duguje kraljevskoj blagajni za službe što ih je obnašao držimo
ga u sužanjstvu. 16 Zato sad pošalji stotinu srebrnih talenata i dva njegova
sina kao taoce, da se, kad bude pušten na slobodu, ne odmetne od nas.
Onda ćemo ga pustiti.” 17 Premda je Šimun znao da mu glasnici lažu, ipak
je poslao po srebro i dječake da na sebe ne navuče veliko neprijateljstvo
naroda. 18 Jer bi inače rekli da je Jonatan poginuo zato što on nije poslao
novce i dječake. 19 Zato je poslao dječake i stotinu talenata, ali ga Trifon
prevari i ne posla Jonatana. 20 Poslije toga Trifon je krenuo da osvoji
zemlju i opustoši je. Odabrali su zaobilazni put prema Adori. Šimun mu se
isprečavao sa svojom vojskom kuda god je on prolazio. 21 A oni koji su bili u
Tvrđi poslaše Trifonu poslanike, tražeći da brzo dođe k njima kroz pustinju
i opskrbi ih hranom. 22 Tada Trifon odredi da onamo odu svi njegovi
konjanici, ali je te noći pao tako obilan snijeg da nisu mogli krenuti. Digao
je tabor i otišao u Galaaditidu. 23 Nadomak Baskame ubio je Jonatana, koga
tu i pokopaše. 24 Potom se Trifon vratio u svoju zemlju. 25 Šimun je poslao
po kosti svoga brata Jonatana i ukopao ga u Modinu, gradu svojih otaca.
26 Za njim je žalio sav Izrael i oplakivao ga mnogo dana. 27 Šimun je na
grobnici svog oca i svoje braće podigao nadgrobnik od kamena uglađena
straga i sprijeda, a tako visok da se vidio iz daljine. 28 Podigao je sedam
piramida, jednu prema drugoj, ocu i majci i četvorici braće. 29 Načinio im
je podnožja, okružio ih visokim stupovima, na stupove je na vječni spomen
postavio bojnu opremu, a uz bojnu opremu klesane lađe da ih vide svi koji
plove morem. 30 Takva je grobnica koju je podigao u Modinu i koja postoji
i dan-danas. 31 Trifon je mladoga kralja Antioha pogubio na prijevaru.
32 Zavladao je namjesto njega, ovjenčao se krunom Azije i time navalio
mnogo zla na zemlju. 33 A Šimun je ponovo sagradio tvrđave po Judeji,
obzidao ih visokim kulama i velikim zidovima, s vratima i prijevornicama,
i tvrđave je opskrbio hranom. 34 Potom je Šimun izabrao ljude i poslao
ih kralju Demetriju da zemlji isposluju oprost, jer je Trifon znao samo

otimati. 35 Kralj Demetrije poslao je odgovor na njihov zahtjev u pismu
sastavljenu ovako: 36 “Kralj Demetrije pozdravlja vrhovnog svećenika
Šimuna, prijatelja kraljeva, starješine i judejski narod. 37 Primili smo
zlatnu krunu i palmovu grančicu koju ste nam poslali, pa smo pripravni
da s vama sklopimo potpuni mir i da pišemo svojim službenicima da vas
oproste od poreza. 38 Sve ono što smo s vama uglavili neka ostane na snazi
i tvrđave što ste ih sagradili neka su vaše. 39 Opraštamo vam dosadašnje
prijestupe i propuste i krunu koju dugujete. A ako se kakav drugi porez
ubirao u Jeruzalemu, neka se više ne zahtijeva. 40 Ako su koji od vas kadri
da se uvrste u moju tjelesnu stražu, neka se upišu. Neka među nama
vlada mir.” 41 Godine sto sedamdesete skinut je jaram pogana s Izraela,
42 i narod je u svojim poveljama i ugovorima počeo pisati: “Prve godine
istaknutog vrhovnog svećenika, židovskog vojskovođe i glavara Šimuna.”
43 U te dane opkoli Šimun Gezer da bi ga zaposjeo vojskom. Načinio je kule
na kotačima i njima se poslužio protiv grada. Prolomio je jedan od bedema
i osvojio ga. 44 Oni s kule uskočili su u mjesto. U gradu nasta velika strka.
45 Građani se sa ženama i djecom popeli na bedeme, trgali na sebi odjeću i
Šimunu iza glasa dovikivali da s njima sklopi mir: 46 “Ne postupaj s nama
po našoj zloći nego po svojem milosrđu!” 47 Šimun se s njima sporazumio
i prestao je na njih udarati, ali ih je istjerao iz grada, očistio kuće u kojima
su držali idole, a zatim uđe uz pjesme i hvalospjeve. 48 Uklonio je odande
svaku nečistoću, naselio ljude koji vrše Zakon, utvrdio grad pa onda u
njemu sebi uredio boravište. 49 Onima koji su bili u jeruzalemskoj Tvrđi
nije se dopuštalo da odlaze iz zemlje ili da u nju idu, da kupuju ili prodaju.
Ljuto su izgladnjeli. Mnogi su od njih svisnuli od gladi. 50 Zavapili su
k Šimunu da s njima sklopi mir, a on tako i učini, ali ih odande istjera i
očisti Tvrđu od svake poganštine. 51 Židovi su u nju ušli dvadeset i trećega
dana drugoga mjeseca godine sto sedamdeset i prve. Klicali su noseći
palmove grane, pjevali himne i hvalospjeve uz citare, harfe i cimbale, jer
velik neprijatelj bijaše slomljen i izbačen iz Izraela. 52 Šimun je odredio
da se svake godine taj dan svetkuje s veseljem. Utvrdio je hramsku goru
kraj Tvrđe te se ondje sa svojima nastanio. 53 Kad je Šimun vidio da mu je
sin Ivan odrastao do muževne dobi, postavi ga zapovjednikom svih snaga.
Ivan se smjestio u Gezeru.

14

1 Godine sto sedamdeset i druge skupio je kralj Demetrije svoju vojsku i
pošao u Mediju da dobije pomoć za rat protiv Trifona. 2 Kad je perzijski
i medijski kralj Arsak čuo da je Demetrije došao na njegovo područje,
posla jednog od svojih zapovjednika da ga uhvati živa. 3 Taj je otišao
i porazio Demetrijevu vojsku, a njega uhvatio i doveo Arsaku, koji ga
zatvori. 4 Zemlja je bila mirna za sve Šimunove vlade. Radio je na
dobro svog naroda, i njegovu su vlast voljeli i njegovu slavu za sveg mu
života. 5 Uz ostala slavna djela zauze Jopu, od nje učini svoju luku i sebi
otvori pristup k morskim otocima. 6 Razmakao je međe svog naroda,
zadržao zemlju u ruci 7 i skupio mnoštvo zarobljenika. Zagospodario je
Gezerom, Betsurom i Tvrđom, odande je uklonio poganštinu i nitko se
nije našao da mu odoli. 8 Ljudi su mirno obrađivali zemlju, zemlja je
davala svoj prirod, a drveće u ravnici plodove. 9 Starci su na trgovima
sjedili, svi su razgovarali o blagostanju, mladići su nosili raskošnu odoru

i oklop. 10 Gradove je opskrbio živežem, opremio ih utvrdama, slava mu
se pronijela do nakraj svijeta. 11 Smirio je zemlju te Izrael doživje veliku
radost. 12 Svatko je sjedio pod svojom lozom i smokvom i nitko ga nije
uznemirivao. 13 Nestali su svi što su ga u zemlji napadali, i tih su dana
kraljevi bili poraženi. 14 Pridizao je ponizne u svom narodu i suzbijao
sve bezbožnike i zlikovce. Obdržavao je Zakon, 15 vratio slavu Svetištu i
obogatio ga mnogim posuđem. 16 Kad se u Rimu i do same Sparte saznalo
da je Jonatan umro, nastade velika žalost. 17 Ali su čuli da ga je kao vrhovni
svećenik naslijedio njegov brat Šimun, da je zavladao zemljom i gradovima
u njoj 18 i zato su mu pisali na brončanim pločicama da s njim obnove
prijateljstvo i savezništvo koje su već uglavili s njegovim bratom Judom
i Jonatanom. 19 To se pročitalo pred skupštinom u Jeruzalemu. 20 Evo
prijepisa pisma što su ga poslali Spartanci: “Glavari i grad Spartanaca
pozdravljaju velikog svećenika Šimuna, starješine, svećenike i sav ostali
židovski narod, svoju braću. 21 Poslanici koje ste poslali našem narodu
kazivali su nam o vašoj slavi i časti i obradovali smo se njihovu dolasku.
22 Mi smo njihov izvještaj zapisali u narodnom vijeću ovako: židovski
poslanici, Antiohov sin Numenije i Jasonov sin Antipater, došli su da s
nama obnove prijateljstvo. 23 I narod je odlučio da ljude primi s počastima
i da se prijepis njihova izvješća stavi među javne spise, da spartanski narod
na to sačuva uspomenu. Osim toga, jedan je prijepis načinjen za vrhovnog
svećenika Šimuna.” 24 Poslije toga Šimun je poslao Numenija u Rim s
velikim zlatnim štitom, teškim tisuću mina, da s Rimljanima utvrdi savez.
25 Kad je narod saznao za te događaje, reče: “Kako da zahvalimo Šimunu
i njegovim sinovima? 26 Jer on se pokazao čvrst, kao i njegova braća i
kuća njegova oca. U bojevima je junački odbio izraelske neprijatelje i
izvojštio slobodu.” I ispisaše brončane pločice, koje su postavili na stupove
na gori Sionu. 27 A evo, u prijepisu, što su napisali: “Osamnaestog dana
mjeseca Elula godine sto sedamdeset i druge, a to je treća godina velikog
svećenika Šimuna, u Asaramelu, 28 na velikoj skupštini svećenika, naroda,
narodnih knezova i zemaljskih starješina objavilo se slijedeće: 29 Dok su
se česti ratovi vodili u zemlji, Matatijin sin Šimun, potomak Joaribovih
sinova, i njegova braća izlagali su se opasnosti i opirali se protivnicima
svog naroda da održe svoje Svetište i Zakon i uvelike su proslavili narod.
30 Jonatan je okupio narod i postao veliki svećenik, a zatim se pridružio
svom narodu. 31 Neprijatelji Židova naumili su osvojiti njihovu zemlju da
opustoše njihovo područje i dignu ruke na Svetište. 32 Tada je ustao Šimun
i počeo vojevati za narod. Dao je mnogo svoga blaga, opremao oružjem
hrabre ljude svog naroda i davao im plaću. 33 Utvrdio je židovske gradove
i Betsur na židovskoj međi, gdje se prije nalazilo neprijateljsko oružje, i
ondje je smjestio posadu židovskih ratnika. 34 Utvrdio je i Jopu na moru i
Gezer u azotskom kraju, gdje su prije bili neprijatelji. Ondje je naselio
Židove i ostavio im sve što im je trebalo za uzdržavanje. 35 Narod je
upoznao Šimunovu vjernost i slavu kojom je on nakanio ovjenčati svoj
narod. Zbog svih njegovih zasluga, zbog pravde i vjernosti narodu i jer
je svime nastojao da podigne narod, postaviše ga za svoga vođu i velikog
svećenika. 36 Onih dana on je uspio odstraniti pogane iz zemlje koju su
zaposjeli i one iz Davidova grada u Jeruzalemu, gdje su se utvrdili i odakle
su provaljivali i onečišćivali okolicu Svetišta i tako teško obeščašćivali
njegovu svetost. 37 Smjestio je ondje židovske ratnike i utvrdio Tvrđu

da zemlja i grad budu sigurni. Podigao je i jeruzalemske zidove. 38 Zato
mu je kralj Demetrije potvrdio vrhovno svećeništvo, 39 podigao ga u red
svojih prijatelja i okružio ga velikim sjajem. 40 Jer je kralj čuo kako
Rimljani Židove nazivaju svojim prijateljima, saveznicima i braćom i kako
su Šimunove poslanike počastili, 41 a Židovi i svećenici zaključili neka im
Šimun bude vođa i veliki svećenik dovijeka, dok ne ustane vjerodostojan
prorok. 42 Neka im bude upravitelj te određuje one koji će se brinuti za
dobro Svetišta, za upravu zemljom, za oružje i utvrde. 43 Neka se brine za
Svetište. Njega neka svi slušaju, sve isprave u zemlji neka se pišu u njegovo
ime, a on da se oblači u grimiz i nosi zlatan nakit. 44 Da se ne usudi nitko,
ni od naroda ni od svećenika, da štogod osujećuje ili se protivi onome što
je on zapovjedio, niti da mimo njega u zemlji saziva skupštine, niti da se
oblači grimizom ili nosi zlatnu kopču. 45 Tko se god o to ogriješi ili štogod
od toga osujeti bit će krivac. 46 Sav je narod odobrio da se Šimun ovlasti
da radi prema svom nahođenju. 47 Šimun je prihvatio i pristao da bude
vrhovni svećenik, vojskovođa i knez Židova i svećenika, da bude na čelu
svima.” 48 Odredili su da se ta isprava ureže u brončane ploče i da se one
izlože u predvorju Svetišta na vidljivu mjestu, 49 a da se njezini prijepisi
pohrane u riznici tako da njima raspolažu Šimun i njegovi sinovi.

15

1 Antioh, sin kralja Demetrija, posla s morskih otoka svećeniku i
židovskom vođi Šimunu i svemu narodu 2 pismo ovog sadržaja: “Kralj
Antioh pozdravlja velikog svećenika i vođu Šimuna i židovski narod.
3 Budući da su se pokvarenjaci dočepali kraljevstva naših otaca, odlučio
sam da ga opet osvojim i uspostavim kako je bilo i prije, i zato sam podigao
silne čete i opremio ratno brodovlje 4 da se iskrcam u zemlji i osvetim
onima koji su je upropastili i opustošili mnoge gradove moga kraljevstva.
5 Potvrđujem ti sva oslobođenja od poreza kojih su te oslobodili kraljevi
prije mene i svih ostalih prinosa koje su ti otpustili. 6 Dopuštam ti da
u svojoj kovnici kuješ novce koji će zakonito optjecati tvojom zemljom.
7 Neka Jeruzalem i Svetište budu slobodni. Neka ti ostane sve oružje koje
si proizveo i sve tvrđave koje si podigao i koje zapremaš. 8 Neka ti se
oprosti sve što duguješ kraljevskoj riznici i ono što ćeš ubuduće dugovati
kralju odsele pa dovijeka. 9 Kad ponovo osvojimo svoje kraljevstvo, obasut
ćemo tebe, tvoj narod i Hram takvim častima da će vam slava zablistati
po svoj zemlji.” 10 Godine sto sedamdeset i četvrte krenu kralj Antioh u
zemlju svojih otaca. Oko njega su se okupile sve čete, tako da ih je malo
ostalo uz Trifona. 11 Antioh je udario za njim u potjeru. Trifon je pobjegao
u Doru na moru, 12 jer je znao da se na njega svalilo zlo i da su ga čete
ostavile. 13 Antioh se utaborio kod Dore sa sto i dvadeset tisuća pješaka
i osam tisuća konjanika. 14 Opkolio je grad, pritisnuo ga s kopna i mora,
jer se brodovlje približilo s morske strane, tako da nitko nije mogao niti
ulaziti niti izlaziti. 15 Uto je Numenije sa svojom pratnjom došao iz Rima s
pismima za kraljeve i zemlje. Evo njihova sadržaja: 16 “Rimski konzul
Lucije pozdravlja kralja Ptolemeja. 17 Veliki svećenik Šimun i židovski
narod uputili su nam židovske poslanike kao prijatelje i saveznike da
obnove nekadašnje prijateljstvo i savezništvo. 18 Donijeli su zlatan štit
od tisuću mina. 19 Odlučili smo, dakle, pisati kraljevima i zemljama da im
ne čine nikakva zla niti da udaraju na njih, na njihove gradove, na njihovu

zemlju i da se ne povezuju s onima koji bi ih napadali. 20 Odlučili smo da od
njih primimo štit. 21 Ako su, dakle, kakvi opaki ljudi utekli iz njihove zemlje
k vama, predajte ih velikom svećeniku Šimunu da ih kazni po njihovim
zakonima!" 22 Tako je pisao kralju Demetriju, Atalu, Ariaratu, i Arsaku
23 i u sve zemlje: Sampsami, Spartancima, u Delos, u Mindos, u Sikion, U
Kariju, u Samos, u Pamfiliju, u Likiju, u Halikarnas, u Rodos, u Faselidu, u
Kos, u Sidu, u Arad, Gortinu, Knidos, Cipar i Kirenu. 24 Prijepis tih pisama
poslali su velikom svećeniku Šimunu. 25 Antioh je taborio pred Dorom, u
njezinu predgrađu, pa je neprestano upućivao nove odrede protiv grada
i izrađivao bojne naprave. Stisnuo je Trifona tako da se nije moglo niti
izlaziti niti ulaziti. 26 Šimun mu je poslao dvije tisuće odabranih ljudi
da mu pomažu u boju, a k tomu srebra i zlata i mnogo opreme. 27 On
toga ne htjede primiti. Štoviše, poništio je sve što je prije sa Šimunom
ugovorio. Posve se izmijenio prema njemu. 28 Poslao je k njemu Atenobija,
jednog od svojih prijatelja, da se s njim porazgovori i reče mu: "Vi držite u
svojoj vlasti Jopu, Gezer i jeruzalemsku Tvrđu, gradove moga kraljevstva.
29 Njihova ste područja opustošili, počinili ste mnogo zla u zemlji i zavladali
mnogim krajevima u mom kraljevstvu. 30 Zato sad vratite gradove koje
ste osvojili, zajedno s porezima onih krajeva kojima ste zavladali izvan
židovskih granica. 31 Ako pak nećete, dajte mjesto toga pet stotina srebrnih
talenata, a za štete što ste ih počinili i za poreze gradova drugih pet
stotina talenata; ako ni toga nećete, poći ćemo protiv vas u rat." 32 Kraljev
je prijatelj Atenobije došao u Jeruzalem i vidio Šimunov sjaj i ormar sa
zlatnim i srebrnim posuđem i mnogu poslugu. On se zapanjio. Saopćio mu
je kraljevu poruku. 33 Šimun mu odgovori ovako: "Mi nikako nismo oteli
tuđu zemlju niti smo zavladali tuđim dobrima, nego je to baština naših
otaca: naši su je neprijatelji nepravedno stanovito vrijeme posjedovali.
34 Mi smo pak, koristeći se povoljnim prilikama, ponovo osvojili baštinu
svojih predaka. 35 Što se tiče Jope i Gezera, koje ti tražiš, ti su gradovi
mnogo mučili narod i pustošili nam zemlju, za njih ćemo dati stotinu
talenata." 36 Poslanik mu na to nije odgovorio ni riječi. Vratio se gnjevan
kralju i upoznao ga sa Šimunovim odgovorom i veličanstvom, ukratko, sa
svim što je vidio, a kralj nato usplamtje gnjevom. 37 Trifon se ukrcao u
lađu i pobjegao u Ortosiju. 38 Kralj je Kendebeja postavio za upravitelja
primorja i predao mu pješačke i konjaničke čete. 39 Zapovjedio mu je da
se utabori pred Judejom i naložio mu da izgradi Kedron, učvrsti mu vrata
i zavojšti na narod. Kralj je pošao u potjeru za Trifonom. 40 Kendebej je
došao u Jamniju i počeo uznemirivati narod, provaljivati u Judeju, odvoditi
narod u roblje i ubijati ga. 41 Ponovo je izgradio Kedron te u nj smjestio
konjanike i pješake da provaljuju i obilaze judejskim putovima, kako mu
bješe zapovjedio kralj.

16

1 Ivan uzađe iz Gezera i javi svom ocu Šimunu što radi Kendebej. 2 Šimun
tada dozva svoja dva najstarija sina, Judu i Ivana, i reče im: "Moja braća
i ja, i moj očinski dom, vojevali smo protiv Izraelovih neprijatelja od
mladosti do današnjeg dana i uspjeli smo više puta izbaviti Izraela. 3 Sad
sam ja ostario, a vi ste se po Milosti dohvatili snage: stanite, dakle, na
moje mjesto i na mjesto mog brata! Idite i borite se za naš narod, i nebeska
pomoć neka bude s vama!" 4 Tada izabra u zemlji dvadeset tisuća pješaka i

konjanike te odoše na Kendebeja. Prenoćili su u Modinu. 5 Uranivši ujutro,
krenuli su u ravnicu, i gle, ide na njih velika vojska, pješaci i konjanici.
Među njima bijaše potok. 6 Ivan sa svojim ljudima zauze položaj nasuprot
neprijateljima. A kad je vidio da se narod boji prijeći preko potoka, sam
prijeđe prvi. Ljudi, videći ga, prijeđoše za njim. 7 Razdijelio je vojsku i
konjanike pomiješao među pješake, jer je neprijateljskih konjanika bilo
vrlo mnogo. 8 Odjeknuše trube. Kendebej sa svojom vojskom pobježe.
Mnogi su poginuli, a oni koji su se spasili pobjegoše put tvrđave. 9 Tada bi
ranjen Ivanov brat Juda. Ivan ih je pak gonio dok Kendebej nije stigao do
Kedrona, što ga je sam utvrdio. 10 Pobijeđeni su utekli do kula u poljima
Azota, a pobjednik ih zapali. Od njih pade oko dvije tisuće ljudi. Ivan se
mirno vratio u Judeju. 11 Abubov sin Ptolemej postavljen je upraviteljem
u jerihonskoj ravnici. Imao je mnogo srebra i zlata, 12 jer je bio zet
velikog svećenika. 13 Njegovo se srce uzoholilo. Naumio je da zavlada
zemljom i stvarao je vjerolomne osnove protiv Šimuna i njegovih sinova.
14 Šimun je obilazio gradove u zemlji nadzirući ih i brinući se za upravu.
Tako je došao u Jerihon sa svojim sinovima Matatijom i Judom godine sto
sedamdeset i sedme, jedanaestog mjeseca, a to je mjesec Sabat. 15 Abubov
ih sin prijevarom namami u tvrđavicu zvanu Dok, koju je on i sagradio.
Pripravio im je veliku gozbu, ali je ondje sakrio ljude. 16 Kad se Šimun sa
svojim sinovima napio, ustao je Ptolemej sa svojim ljudima, uzeo oružje,
navalio na Šimuna u blagovalištu i ubio njega, njegove sinove i neke od
njihove posluge. 17 Tako je počinio veliku nevjeru, dobro uzvratio zlom.
18 Ptolemej je o tom pismeno obavijestio kralja da mu pošalje u pomoć
čete i preda mu gradove i zemlju. 19 Druge je poslao u Gezer da maknu
Ivana te je pismeno naložio zapovjednicima vojske da dođu k njemu da
im dade srebra, zlata i darova. 20 Ostale je poslao da zauzmu Jeruzalem i
hramsku goru. 21 Ali je netko potrčao naprijed i Ivanu u Gezeru javio da
su mu poginuli otac i braća. Dodao je: “I poslao je nekoga da ubije i tebe.”
22 Na tu se vijest Ivan razgnjevi. Uhvatio je ljude koji su došli da ga ubiju te
ih je pogubio, jer je znao da ga žele ubiti. 23 Ostala Ivanova djela, njegovi
ratovi i junaštva što ih je izvršio, bedemi koje je sagradio i ostali njegovi
pothvati, 24 sve je to zapisano u Ljetopisima njegova vrhovnog svećeništva,
od dana kada je poslije svog oca postao velikim svećenikom.

Druga knjiga o Makabejcima

1 Braću Židove u Egiptu pozdravljaju njihova braća Židovi iz Jeruzalema
i iz židovske zemlje i žele im nepomućeni mir. 2 Obasuo vas Bog
dobročinstvima i spomenuo se svog Saveza s Abrahamom, Izakom i
Jakovom, svojim vjernim slugama! 3 Dao vam svima srce da ga štujete
i njegovu volju vršite velikodušno i radosno! 4 Otvorio vaše srce svom
Zakonu i svojim zapovijedima i dao vam mir! 5 Uslišao vam molitve,
pomirio se s vama i ne ostavio vas u vrijeme nevolje! 6 U ovaj trenutak mi
se ovdje za vas molimo. 7 Za kraljevanja Demetrijeva godine sto šezdeset
i devete mi smo vam Židovi pisali ovo: "U nevoljama i jadima koji su
zaredali u ovim godinama otkako su Jason i njegove pristalice izdali Svetu
zemlju i kraljevstvo, 8 zapalili Velika vrata i prolili nevinu krv, pomolili
smo se Gospodinu i on nas je uslišao. Prinijeli smo žrtvu i najfinije
brašno, upalili svjetiljke i postavili hljebove." 9 Sad vam pišemo da biste u
mjesecu Kislevu svetkovali Blagdan sjenica. Godine sto osamdeset i osme.
10 Stanovnici Jeruzalema i stanovnici Judeje, starješine i Juda: savjetniku
kralja Ptolemeja Aristobulu, od roda pomazanih svećenika, i Židovima u
Egiptu pozdrav i dobro zdravlje! 11 Neka je velika hvala Bogu, koji nas
je izbavio iz velikih pogibli kad smo imali vojevati protiv kralja. 12 On je
doista odbio one koji su zavojevali na Sveti grad. 13 Kad im je zapovjednik
otišao u Perziju, sasjekli su u Nanejinu hramu i njega i njegovu vojsku,
koja se smatrala nepobjedivom. Nanejini svećenici poslužili su se varkom.
14 Antioh je onamo došao sa svojim prijateljima pod izlikom da će se oženiti
Nanejom, a zapravo da, u ime miraza, prisvoji veliko tamošnje blago.
15 Nanejski su svećenici izložili blago. Čim je Antioh s nekolicinom ušao
u hramsko predvorje, svećenici zatvoriše svetište. 16 Otvoriše tajna vrata
na stropu, baciše kamenje i ubiše zapovjednika. Sasjekoše ga na komade,
a glave baciše onima koji bijahu vani. 17 Neka je za sve to hvaljen naš Bog,
koji je bezbožnike predao smrti. 18 Dvadeset i petog Kisleva svetkovat ćemo
očišćenje Hrama, pa smo smatrali uputnim da vas o tom obavijestimo, kako
biste i vi prikladno svetkovali Blagdan sjenica i vatre koja se pokazala
kad je Nehemija, sagradivši Svetište i žrtvenik, prinio žrtve. 19 Kad su,
naime, naše oce odvodili u Perziju, tadašnji su pobožni svećenici uzeli
žrtvenu vatru i sakrili je u udubinu sličnu presahlu bunaru. Spremili su
je tako da nitko za to skrovište ne sazna. 20 Poslije mnogo godina bi Božja
volja da perzijski kralj pošalje Nehemiju: ovaj je dao da vatru potraže
potomci onih svećenika koji su je sakrili. Ti izvijestiše da nisu našli vatre
nego nekakvu muljevitu vodu, a on im zapovjedi da je zahvate i donesu.
21 Pošto je bilo pripravljeno sve za žrtvu, naloži Nehemija svećenicima da
tom vodom poškrope drva i što je na njima. 22 Tek što su to učinili, u
trenutku zasja sunce, dotad zastrto oblakom, i buknu velika vatra, tako te
se svi zadiviše. 23 Dok je žrtva izgarala, svećenici su molili - svećenici
i sav narod. Započinjao je Jonatan, a drugi su, zajedno s Nehemijom,
nastavljali. 24 Molitva je glasila ovako: "Gospode, Gospode Bože, stvoritelju
svega, strašni, jaki, pravedni, milosrdni, jedini kralju, jedini dobri, 25 jedini
darežljivi, jedini pravedni, svemogući i vječni, koji spasavaš Izraela od
svakog zla, koji si naše oce izabrao i posvetio, 26 primi ovu žrtvu za sav

svoj izraelski narod. Čuvaj svoju baštinu i posveti je! 27 Sakupi one od nas
koji su razasuti, izbavi one što robuju među poganima, pogledaj milostivo
prezrene i pogrđene, tako da pogani spoznaju da si ti naš Bog! 28 Kazni one
koji nas ugnjetavaju i drsko vrijeđaju! 29 Usadi svoj narod u svoje Sveto
mjesto, kao što je rekao Mojsije!" 30 Svećenici pak pjevahu hvalospjeve.
31 Kad je izgorjela žrtva, zapovjedi Nehemija da se preostala voda izlije na
veliko kamenje. 32 Kad su to izvršili, liznu plamen, ali ga upi jači sjaj vatre
na žrtveniku. 33 Razglasilo se to, i kralju perzijskom bi javljeno da se na
mjestu gdje svećenici, odvedeni u sužanjstvo, bijahu sakrili oganj pojavila
voda kojom su Nehemija i njegovi ljudi posvetili žrtve. 34 Kralj nato
provjeri događaj, dade ograditi to mjesto i uspostaviti svetište. 35 Onima
kojima ga je prepustio dao je udio u velikim prihodima koje je odande
izvlačio. 36 Nehemija i njegovi ljudi to su mjesto prozvali Neftar, što znači
"očišćenje", ali se ono općenito zove Neftaj.

2

1 U spisima se nalazi kako je prorok Jeremija prisilno iseljenima
zapovjedio da uzmu vatre, kako je već spomenuto, 2 i kako je tim prisilno
iseljenima prorok preporučio, kad im je davao Zakon, da ne zaborave
zapovijedi Gospodnjih i ne zastrane vjerom kad budu gledali ukrašene
zlatne i srebrne likove. 3 Takvim i sličnim riječima opominjaše ih da ne
odvrgnu Zakon od srca. 4 U tom je spisu pisalo kako je prorok po Božjem
nadahnuću sa sobom ponio Šator i Kovčeg saveza, pa se uspeo na goru
na koju se bio popeo Mojsije i odakle je motrio Božju baštinu. 5 Stigavši
onamo, Jeremija nađe stan u pećini, unese u nj Šator i Kovčeg i kadioni
žrtvenik, a ulaz zagradi. 6 Neki od njegovih pratilaca došli su zatim da
označe put, ali ga nisu mogli naći. 7 Kad je to saznao Jeremija, prekorio
ih je ovako: "Ovo mjesto bit će nepoznato sve dok Bog ponovo ne sabere
svoj narod i ne smiluje mu se. 8 Tada će Gospodin ponovo pokazati sve
ove predmete i vidjet će se Gospodinova slava i Oblak, kao što se pojavio
za Mojsija i kad je Salomon molio da hram bude veličanstveno posvećen."
9 Tu se također pripovijedalo kako je Salomon, nadaren mudrošću, prinio
žrtvu posvete i završetka Hrama. 10 Isto onako kako je Mojsije molio
Gospodina i s neba siđe oganj i sažga žrtvu, tako je i Salomon molio te
je oganj sišao i sagorio žrtve. 11 Mojsije bijaše rekao: "Zato što se nije
pojela, okajnica je spaljena." 12 Tako je i Salomon svetkovao osam dana.
13 O tome se pripovijeda i u spisima i uspomenama Nehemijinim, i još kako
je on, sastavljajući knjižnicu, sakupio knjige o kraljevima, o prorocima i o
Davidu, a tako i darovnice kraljeva. 14 Isto je tako Juda sabrao sve knjige,
razasute zbog rata koji se vodio protiv nas, i sad su u našim rukama. 15 Ako
vam, dakle, trebaju, pošaljite nam glasnike da vam ih donesu. 16 Pišemo
vam zato što namjeravamo svetkovati očišćenje Hrama. Bilo bi, dakle,
lijepo da i vi te dane svetkujete. 17 Bog je spasio sav svoj narod i svima
dao baštinu, kraljevstvo, svećeništvo i Svetište - pa će nam se Bog, kako
se nadamo 18 jer je Zakonom obećao, uskoro smilovati i sabrati nas iz
krajeva pod nebom na Sveto mjesto. On nas je izbavio iz velikih zala i
očistio mjesto. 19 Povijest Jude Makabeja i njegove braće, očišćenje velikog
Hrama, obnovu žrtvenika; 20 zatim bojeve protiv Antioha Epifana i njegova
sina Eupatora; 21 nadalje, nebeska ukazanja u prilog junaka koji su se
velikodušno borili za židovstvo, tako da su, premda malobrojni, oplijenili
svu zemlju i barbarske horde natjerali u bijeg; 22 zatim kako su ponovo

osvojili Svetište, slavno u svem svijetu, oslobodili Grad, uspostavili zakone
kojima je prijetilo ukinuće, jer im se Gospod smilovao sa svom svojom
blagošću; 23 sve je to Jason Cirenac ocrtao u pet knjiga, a mi ćemo pokušati
da zbijemo u jedno djelo. 24 S obzirom na obilje brojeva i na teškoću
na koju, zbog opsežnosti građe, nailaze oni koji se upuštaju u povijesna
izlaganja, 25 nastojali smo pružiti duhovnu okrepu onima koji žele čitati,
lako štivo onima koji bi te činjenice htjeli upamtiti, a svima bez razlike
korist. 26 Nama koji smo se latili mučnog posla skraćivanja ono nije laka
zadaća nego rad koji stoji znoja i bdjenja. 27 Ali kao što nije lako onome
koji priređuje gozbu i nastoji zadovoljiti druge, i mi ćemo, da zaslužimo
zahvalnost mnogih, radosno podnijeti ovaj mučni posao. 28 Prepuštajući
povjesničaru brigu da podrobno opisuje svaki događaj, mi ćemo se truditi
da dademo pojednostavnjen prikaz. 29 Kao što se graditelj nove kuće mora
pobrinuti za čitavu zgradu, a onaj koji je ukrašuje i oslikava voštanim
bojama treba da misli što dolazi u obzir za ukrašivanje, tako treba da
bude u našem poslu. 30 Udubiti se u stvar, istraživati izvore i zalaziti
u pojedinosti - to je dužnost pisca povijesti. 31 A onomu koji sažima
treba dopustiti da bude kratak u izlaganju, kloneći se iscrpne povijesti.
32 Počnimo, dakle, izlaganje, kad smo se toliko zadržali na predgovoru;
bilo bi glupo razvlačiti predgovor povijesti, a zbijati samu povijest.

3

1 Dok se u Svetom gradu živjelo u potpunom miru i dok su se ondje
najstrože obdržavali zakoni, i to zbog pobožnosti velikog svećenika Onije
i njegove mržnje na zlo, 2 događalo se da su i sami kraljevi poštovali
Sveto mjesto i častili Hram najdragocjenijim darovima. 3 Tako je azijski
kralj Seleuk iz vlastitih dohodaka namirivao sve troškove koji su bili
potrebni za bogoslužne žrtve. 4 Ali neki Šimun iz Bilgina plemena, postavši
hramskim predstojnikom, zavadi se s velikim svećenikom zbog gradskoga
tržnog nadzora. 5 Kako nije mogao pobijediti Oniju, ode k Apoloniju iz
Tarsa, koji je u to vrijeme bio upravitelj u Celesiriji i Feniciji. 6 Priopći
mu kako je jeruzalemska riznica krcata neizrecivim blagom, tako da mu
se količina ne može ustanoviti, i kako to sve nije potrebno za troškove
žrtvovanja te bi se moglo prebaciti u kraljevsko vlasništvo. 7 Prigodom
jednog sastanka s kraljem Apolonije ga obavijesti o prokazanom blagu, a
kralj izabra Heliodora, svoga državnog upravitelja, i posla ga s nalogom da
preuzme spomenuto blago. 8 Heliodor odmah krenu na put, pod izlikom
da će izvršiti nadzor nad gradovima Celesirije i Fenicije, a uistinu da izvrši
kraljev nalog. 9 Kad je došao u Jeruzalem i kad su ga vrhovni svećenik i
grad ljubezno primili, priopći o prijavi i objasni radi čega je došao, pa
poče ispitivati je li uistinu tako. 10 Veliki mu svećenik objasni da su to
pohrane udovica i siročadi; 11 a nešto od toga da pripada Hirkanu, Tobijinu
sinu, veoma uglednu čovjeku, te da, suprotno od klevetničke izjave opakog
Šimuna, ima svega četiri stotine talenata srebra i dvije stotine talenata
zlata. 12 Nikako nije dopušteno da se oštete oni koji su se pouzdali u svetost
mjesta, u dostojanstvo i nepovredivost Hrama koji je poštovan u svem
svijetu. 13 Ali je Heliodor, zbog kraljevih naloga, rekao da se blago svakako
mora preuzeti u kraljevsku blagajnu. 14 Na dan koji je za to odredio ušao je
da popiše blago. U gradu je nastala povelika uznemirenost. 15 Svećenici su
se u svećeničkoj odjeći bacili ničice pred žrtvenik i zavapili prema nebu,
Tvorcu zakona o pohrani, moleći ga da sačuva netaknuta dobra onima

koji su ih pohranili. 16 Pogled na lice velikog svećenika razdirao je srce:
njegov izgled i bljedilo lica odavalo je duševnu tjeskobu. 17 Obuzeo ga
strah te je drhtao cijelim tijelom, a to je onima koji su ga gledali kazivalo
koliko mu srce pati. 18 Ljudi su hrlili hrpimice iz kuća na skupnu molitvu,
jer je Svetom mjestu prijetilo oskvrnuće. 19 Žene, potpasavši kostrijet
ispod grudi, grnule na ulice. Štoviše, i djevojke, zatvorene u kućama,
istrčale jedne na vrata, druge na zidove, neke se naginjale kroz prozore,
20 a sve pružale ruke prema nebu, na molitvu. 21 Bilo je žalosno vidjeti
posvuda prostrto mnoštvo i tjeskobu velikog svećenika zbog onoga što će
doći. 22 Dok su s jedne strane zazivali svemogućeg Gospoda da povjerene
pologe potpuno netaknute sačuva vlasnicima, 23 s druge je strane Heliodor
izvršivao ono što se odlučilo. 24 Već je on stigao sa svojom pratnjom pred
riznicu, kad se ukaza Gospodar duhova i svih vlasti u takvu veličanstvu
da je sve koji se usudiše onamo ići udarila Božja sila te su zapali u nemoć
i strah. 25 Pred očima im se pojavi konj s prekrasnim sedlom, a na njem
strašan jahač: žestoko se propinjući, konj je udarao Heliodora prednjim
kopitima. Onaj koji je sjedio na njemu kao da je bio u zlatnu oklopu. 26 U
isto vrijeme ukazala mu se dva druga mladića, vrlo snažna, sjajne ljepote,
u veličanstvenoj odjeći. Pristupiše Heliodoru, jedan s jedne a drugi s
druge strane, i stadoše ga bez daha bičevati tučom udaraca. 27 Heliodor
pade na zemlju; obavi ga gusta tama, a oni ga pograbiše i staviše na
nosila. 28 I tako su tog čovjeka, koji je čas prije ušao u spomenutu
riznicu s mnogobrojnom pratnjom i cijelom tjelesnom stražom, iznijeli
bespomoćna, i po tome svi jasno uvidješe Božju silu. 29 Dok je on, udaren
Božjom moći, ležao bez riječi i lišen svake nade u spasenje, 30 Židovi
su veličali Gospodina koji je čudesno proslavio svoje Sveto mjesto. A
Hram, trenutak prije pun straha i nemira, sada, kad se očitovao Svevladar
Gospodin, prelijevao se radošću i veseljem. 31 Neki od Heliodorovih
pratilaca brzo su zatražili Oniju da moli Svevišnjega neka podari život
onomu što je ležao na izdisaju. 32 Bojeći se da kralj možda ne bi posumnjao
da su Židovi napakostili Heliodoru, veliki svećenik prinese žrtvu za spas
toga čovjeka. 33 Dok je veliki svećenik prinosio žrtvu pomirnicu, Heliodoru
se opet ukazaše oni isti mladići u istoj odjeći. Stadoše preda nj i rekoše
mu: “Budi vrlo zahvalan velikom svećeniku Oniji, jer ti je Gospodin samo
po njemu podario život. 34 A ti, koga je Nebo izbičevalo, razglasuj svima
veličanstvenu Božju silu!” To rekavši, iščeznuše. 35 Heliodor prinese žrtvu
Gospodinu i učini velike zavjete Onomu koji mu je poklonio život, pa se
ljubezno oprosti s Onijom i vrati se kralju sa svojom vojskom. 36 Svjedočio
je pred svima o djelima svevišnjeg Boga koja je vidio svojim očima. 37 Kad
ga je kralj upitao koji mu se čovjek čini prikladan da se još jednom pošalje
u Jeruzalem, Heliodor odgovori: 38 “Ako imaš kakva neprijatelja ili kakva
zavjerenika protiv države, pošalji ga onamo da ti se izbičevan vrati, ako
uopće iznese živu glavu, jer uistinu na onome mjestu vlada Božja sila.
39 Onaj koji stoluje na nebu, bdi nad onim mjestom i brani ga, a one koji
onamo zlonamjerno pristupaju bije i uništava.” 40 To su, eto, događaji s
Heliodorom i očuvanjem svete riznice.

4

1 Spomenuti Šimun, izdajnik blaga i domovine, okleveta Oniju da je
rovario protiv Heliodora i upriličio onu nesreću. 2 Dobročinitelja grada,

zaštitnika svojih sunarodnjaka, revnitelja za zakone on se usudio nazvati državnim neprijateljem. 3 Mržnja se toliko raspirila da je neki Šimunov pristaša počinio umorstva. 4 Onija je bio svjestan da je takvo suparništvo mučno i da Menestejev sin Apolonije, upravitelj Celesirije i Fenicije, potiče Šimuna na zloću; 5 zato se uputi kralju, ne da svoje sugrađane tuži, nego radi opće i pojedinačne koristi sveg naroda. 6 Zapravo je dobro vidio da je bez kraljeva posredovanja već nemoguće održavati javni mir i da se Šimun neće okaniti svoje ludosti. 7 Kad je Seleuk preminuo a kraljevstvo preuzeo Antioh nazvan Epifan, Onijin brat Jason gledaše da se dočepa velikog svećeništva. 8 Sastavši se s kraljem, obeća mu tri stotine i šezdeset talenata srebra i još osamdeset talenata na ime drugog dohotka. 9 Osim toga, obećao je da će platiti još stotinu i pedeset talenata ako mu se dopusti da na svoju ruku podigne gimnazij i efebij i da Jeruzalemcima podijeli antiohijsko građanstvo. 10 Kad je kralj pristao, Jason, čim se dočepao vlasti, prevede svoje sunarodnjake grčkome načinu života. 11 Ukide sloboštine koje je kralj iz čovjekoljublja bio podijelio Židovima posredstvom Ivana, oca Eupolemova - to je onaj Eupolem koji će kasnije poći u poslanstvu da s Rimljanima sklopi prijateljstvo i savez. Ukratko, rušio je zakonite građanske ustanove i uvodio nove protuzakonite običaje. 12 Namjerno je dao ispod tvrđave sagraditi borilište, a sam je najbolje efebe vodio pod petazom. 13 Zbog pokvarenosti bezbožnog Jasona, koji nije bio nikakav svećenik, helenizam je tako ojačao a strana moda uzela toliko maha 14 da svećenici više u službi oko žrtvenika nisu pokazivali nikakve revnosti, nego su se, preziruć Hram i zanemarujući žrtve, na poziv zvečke žurili na Zakonom nedopuštene priredbe u kazalištu. 15 Ne držeći ništa do časti svoje zemlje, vrlo su visoko cijenili helenske počasti. 16 Zato ih je upravo snašla teška nevolja: postadoše im neprijatelji i krvnici baš oni koje su živo nastojali nasljedovati u načinu života i u svemu im biti slični. 17 Božji se zakoni ne krše nekažnjivo, a to će pokazati iduće razdoblje. 18 Kad su se u Tiru, u kraljevoj nazočnosti, održavala petogodišnja natjecanja, 19 poslao je zločinački Jason kao gledaoce one Jeruzalemce koji su imali antiohijsko građanstvo; sa sobom su nosili trista srebrnih drahma za žrtvu Heraklu. No čak i oni koji su ih nosili smatrali su da ih nije zgodno upotrijebiti za žrtvu nego za nešto drugo. 20 Tako je, dakle, novac koji je pošiljalac odredio za žrtvu Heraklu, odlukom onih koji su ga nosili, potrošen za gradnju brodova sa tri reda vesala. 21 Menestejev sin Apolonije bi poslan u Egipat da pribiva ustoličenju kralja Filometora. Antioh je doznao da kralj ne odobrava njegovih pothvata, pa se stao brinuti za svoju sigurnost. Zato je došao u Jopu, odakle se zaputio u Jeruzalem. 22 Veličanstveno su ga primili Jason i grad i uveli ga uza zublje i klicanje. Poslije isto tako uđe s vojskom u Feniciju. 23 Poslije tri godine Jason posla Menelaja, brata spomenutog Šimuna, da kralju odnese novaca i da ga podsjeti na rješenje nekih hitnih poslova. 24 A Menelaj pristupi kralju s preporukama i, dajući dojam ugledna čovjeka, isposlova sebi velikosvećeničku čast, nudeći tri stotine srebrnih talenata više nego Jason. 25 Primivši, dakle, kraljevske naloge, vrati se a da na njemu nije bilo ničega što bi bilo dostojno velikosvećeništva: donio je sa sobom samo jarost nasilnika i bijes divlje zvijeri. 26 I tako je Jasona, koji je potkopao vlastitog brata, potkopao drugi, pa je morao pobjeći u Amanitidu. 27 Menelaj se, doduše, čvrsto držao vlasti, ali kralju nije nikako plaćao obećanih svota,

28 iako je to od njega zahtijevao Sostrat, zapovjednik tvrđave, koji je bio
ovlašten da utjeruje dohotke. Zato su obojica pozvana kralju. 29 Menelaj
je morao prepustiti veliko svećeništvo u nasljedstvo bratu Lizimahu, a
Sostrata je zamijenio Krates, zapovjednik Ciprana. 30 Dok se to zbivalo,
pobunili se Taršani i Malošani zbog toga što su im gradove darovali u
miraz kraljevoj inoči Antiohidi. 31 Kralj je, dakle, brže otišao da ih smiri,
a kao zamjenika ostavi Andronika, jednog od velikih dostojanstvenika.
32 Menelaj, računajući da mu se pružila zgodna prilika, prisvoji nešto
zlatnog posuđa iz Hrama i darova ga Androniku, a drugo poraspro da u Tiru
i susjednim gradovima. 33 Kad je Onija o tom primio točne obavijesti, oštro
ga prekori, pošto se prije povukao u grad-utočište Dafnu kod Antiohije.
34 Stoga je Menelaj nasamo zamolio Andronika da Oniju ubije. Ovaj dođe
k Oniji, prijevarom ga namami pruživši mu desnicu na zakletvu, i Onija,
sumnjajući doduše, iziđe iz utočišta, a on ga smjesta ubi, ne mareći za
pravdu. 35 Zbog nepravednog umorstva toga čovjeka silno su se ogorčili i
ožalostili ne samo Židovi nego i mnogi pripadnici drugih naroda. 36 Kad
se kralj vratio iz cilicijskih krajeva, dođe preda nj poslanstvo Židova iz
različitih gradova te mu se potuži; njima su se pridružili i Grci, jer su i
oni negodovali zbog okrutnog umorstva Onije. 37 Antioh, jako ožalošćen
i ganut, zaplaka sjećajući se pokojnikove mudrosti i razboritosti. 38 Planu
gnjevom i smjesta s Andronika skinu grimizni plašt, razdera mu odijelo
i provede ga čitavim gradom sve do onog mjesta gdje je bezbožno ubio
Oniju; tu ubojicu smaknuše. Tako ga je Gospodin kaznio onako kako je
zaslužio. 39 Lizimah je s Menelajevim znanjem u gradu počinio mnogo
svetogrdnih krađa. Kad se o tom nadaleko proširio glas, puk se diže
protiv Lizimaha, ali se već mnogo zlatnine raznijelo. 40 Protiv pobunjenog
mnoštva, gnjevom raspaljena, Lizimah naoruža oko tri tisuće ljudi i prvi
poče vršiti nasilja, u kojima je četovođa bio neki Auran, čovjek poodmakle
dobi i nipošto manje bezumnosti. 41 Kad su ljudi vidjeli da će ih Lizimah
napasti, pograbiše jedni kamenje, drugi toljage, a neki zagrabiše pune
ruke pepela koji se ondje nalazio, pa svi hrpimice navališe na Lizimahove
ljude. 42 Mnoge su ranili, neke ubili, ostale natjerali u bijeg, a samoga
oskvrnitelja izmrcvarili kraj riznice. 43 Zbog toga bi podignuta tužba protiv
Menelaja. 44 Kad je kralj došao u Tir, tri su čovjeka što ih je poslalo veliko
vijeće branila pravednost svoje stvari. 45 Menelaj, videći da će izgubiti,
obeća Dorimenovu sinu Ptolemeju mnogo novaca ako za njegovu stvar
predobije kralja. 46 Ptolemej odvede kralja pod neki trijem da se tobože
ondje rashladi i skloni ga da promijeni odluku. 47 I doista, Menelaja, krivca
svega zla, kralj oslobodi od svih optužbi, dok one bijednike koji bi bili
proglašeni nevinima da su svoju stvar branili i kod Skita - osudi na smrt.
48 Tako oni koji su govorili u obranu grada, naroda i svetog posuđa smjesta
podniješe nepravednu kaznu. 49 Čak su im i Tirani, zgražajući se nad
takvom zločom, priredili svečani ukop. 50 Zbog lakomosti vlastodržaca
Menelaj se ipak održi na vlasti; napredujući u pakosti, postade glavni
protivnik svojih sugrađana.

5

1 U to je vrijeme Antioh pripremao drugu vojnu na Egipat. 2 Gotovo
četrdeset dana po svem gradu pojavljivali se konjanici koji su u zlatnim
odorama projahivali zrakom; zatim naoružane čete raspoređene u
kohorte; 3 pa konjički odredi svrstani u borbene redove, koji su srljali

i napadali jedni na druge; na sve strane zamahivanje štitovima, šuma
sulica, mačevi izvučeni iz korica, blještav sjaj zlatnih oklopa i svakojake
bojne opreme. 4 Svi su molili da ta pojava bude dobar znak. 5 Uto se
pronese lažan glas da je Antioh preminuo. Jason tada uze ništa manje
nego tisuću ljudi te iznenada napade grad. Pošto su bili istjerani oni koji
su branili zidine i grad već bio zauzet, Menelaj uteče u tvrđavu. 6 Jason
je stao nemilice klati svoje sugrađane, ne uviđajući da je uspjeh protiv
sunarodnjaka najveći neuspjeh, misleći da stječe pobjedničku slavu nad
neprijateljima, a ne nad braćom. 7 Nije se domogao vlasti, nego je sramotno
završio svoju izdaju i morao opet tražiti utočište u Amanitidi. 8 Tako se
završilo njegovo opako djelo. Optužili su ga kod arapskog vladara Arete
te je morao bježati od grada do grada; svi su ga gonili, svi mrzili kao
otpadnika od Zakona i proklinjali kao krvnika svoje domovine i svojih
sugrađana, dok konačno ne zastade u Egiptu. 9 Tako je on koji je mnoge
izagnao iz domovine poginuo u tuđini, otišavši Lakedemoncima ne bi li u
ime srodništva našao zaštitu. 10 On koji je toliko ljudi bez sahrane bacio
na zemlju ostade neoplakan, bez ukopa i bez mjesta u grobu svojih otaca.
11 Kad je kralj doznao što se dogodilo, pomisli da se Judeja odmetnula.
Zato se podiže iz Egipta, zvjerski razjaren u duši, i zauze grad oružanom
rukom. 12 Vojnicima zapovjedi da nesmiljeno pobiju sve one koje sretnu
i da pokolju one koji uteknu u kuće. 13 Ubijali su mlado i staro, zatirali
žene i djecu, klali djevojke i nejačad. 14 U cigla tri dana bilo je osamdeset
tisuća žrtava, od čega je četrdeset tisuća palo od udaraca, a isto ih je
toliko prodano u roblje. 15 Ni time se nije izdovoljio, nego se drznuo ući
u Hram najsvetiji na svem svijetu, a vodio ga Menelaj, izdajica zakona i
domovine. 16 Tu je svojim nečistim rukama uzimao sveto posuđe, poganim
rukama grabio darove što su ih drugi kraljevi davali za napredak, slavu
i dostojanstvo tog mjesta. 17 Antioh se uznio u srcu, ne misleći da se
Gospod samo na kratko vrijeme ljuti na građane zbog njihovih grijeha i
zato ne haje za Sveto mjesto. 18 I da nije bilo tolikog mnoštva grijeha, i
njega bi, čim bi ušao, udarci biča odvratili od drskosti, kao što su odvratili
i Heliodora, koga bijaše poslao kralj Seleuk da pregleda riznicu. 19 Ali
Gospodin nije izabrao narod radi Svetog mjesta, nego mjesto radi naroda.
20 Zato je i samo mjesto, imajući udjela u narodnim nevoljama, kasnije
sudjelovalo i u blagostanju; zapušteno zbog srdžbe Svemogućega, bit će
opet u svoj svojoj slavi obnovljeno nakon izmirenja s velikim Gospodinom.
21 Antioh, dakle, iz Hrama odnije tisuću i osam stotina talenata pa se požuri
u Antiohiju, misleći u svojoj oholosti da zemlju može učiniti plovnom a
more prohodnim - toliko mu se uznijelo srce! 22 Za nadstojnike, pak, koji
će zlostavljati narod ostavi u Jeruzalemu Filipa, po narodnosti Frigijca,
po ćudi surovijega od onoga koji ga je postavio; 23 a na gori Gerizimu
Andronika; osim njih još i Menelaja, koji je opakije od drugih gospodovao
svojim sugrađanima, a bio je osobito neprijateljski raspoložen prema
Židovima. 24 Posla i namjesnika Apolonija na čelu vojske od dvadeset i
dvije tisuće ljudi, zapovjedivši mu da sve odrasle pokolje, a žene i mladež
proda. 25 Kad je taj došao u Jeruzalem, pretvarajući se kao miroljubiv
čovjek, pričeka do svetoga subotnjeg dana; tada, iskoristivši židovski
počinak, zapovjedi svojim podređenima da izađu pod oružjem. 26 Sve
one koji su došli da vide smotru dade poubijati, a potom je, krstareći s
naoružanim vojnicima po gradu, pogubio mnoštvo ljudi. 27 Tada se Juda
Makabej povuče sa desetak ljudi u pustinju te su u gorama provodili život

kao divlje zvijeri, hraneći se samo zelenjem da se čime ne bi onečistili.

6

1 Nedugo potom posla kralj Atenjanina Geronta da Židove prisiljava
da krše zakone otaca i da se više u svom životu ne ravnaju po Božjim
zakonima; 2 pa da oskvrne jeruzalemski Hram i pridijeli ga Olimpskom
Zeusu, a onaj na Gerizimu Zeusu Gostoljubivom, kako su to tražili
stanovnici tog mjesta. 3 Narodu je bilo teško i nepodnosivo toliko zlo.
4 Pogani ispuniše Hram raspuštenošću i pijankama. Zabavljali su se s
djevojčurama i u svetim se predvorjima upuštali sa ženama. Štoviše, u
samu su unutrašnjost unosili koješta zabranjeno. 5 Žrtvenik su natovarili
nedopuštenim žrtvama koje su zakoni branili. 6 Čak nije bilo dopušteno
svetkovati subotu, niti slaviti djedovske svetkovine otaca, niti se uopće
itko smio priznavati Židovom. 7 Naprotiv, silom su ih tjerali na mjesečne
žrtvene gozbe u spomen kraljeva rođendana, a kad se slavio Dionizov
blagdan, morali su ovjenčani bršljanom izići u Dionizovu povorku. 8 Na
Ptolemejev poticaj izišla je naredba da se i u susjednim helenskim
gradovima jednako postupa sa Židovima, pa da i oni sudjeluju u obrednim
gozbama, 9 a da se ubiju oni koji ne prihvaćaju helenskih običaja. Bilo je
očito kakva je nevolja nastala. 10 Tako su bile izvedene pred sud dvije
žene koje su obrezale svoju djecu. Objesili su im dojenčad o dojke te
su ih javno vodili gradom, a onda strmoglavili sa zidina. 11 Drugi se
sastajali u obližnjim spiljama da potajno svetkuju sedmi dan: prokazali
su ih Filipu te ih zajedno spališe; iz poštovanja prema tome svetom danu,
oni se nisu ni branili. 12 One kojima će ova knjiga dopasti u ruke molim
da zbog ovih nevolja ne klonu duhom; neka znaju da su se progonstva
zbila ne na propast nego na popravak našeg naroda. 13 Znak je velike
milosti kad se grešnici predugo ne puštaju nekažnjeni, nego ih namah stiže
kazna. 14 Dok u drugih naroda Gospod strpljivo čeka da ih kazni onda kad
prevrše mjeru grijeha, dotle je s nama odlučio drukčije postupiti; 15 ne
čeka da nas kazni istom kad se već ispuni mjera naših grijeha. 16 Zato
nam on nikad ne uskraćuje svog milosrđa niti svoj narod ostavlja, iako
ga kažnjava nevoljama. 17 Neka je to dovoljno za opomenu. Nakon ovih
nekoliko riječi nastavit ćemo kazivanje. 18 Eleazara, jednog od prvaka
među pismoznancima, čovjeka već poodmakle dobi ali otmjene vanjštine,
nagovorili su, silom mu otvarajući usta, da jede svinjetinu. 19 Ali je on
više volio slavnu smrt nego sramotan život, pa sam dragovoljno pristupi
mučilištu. 20 Ali prije ispljunu ono što mu je bilo u ustima, kako treba da
postupi svaki onaj koji se odlučno čuva onoga što nije dopušteno okusiti
ni po cijenu ljubavi prema životu. 21 Oni koji su predsjedavali tome
bezbožnom obrednom obroku, kako su odavna poznavali tog čovjeka,
uzeše ga nasamo nagovarati da sa sobom donese mesa koje smije uživati
i koje je sam pripravio. Neka se samo pretvara da po kraljevoj zapovijedi
jede od žrtvenog mesa. 22 Učini li tako, izbavit će se od smrti njihovim
čovjekoljubljem, na koje ih obvezuje staro prijateljstvo. 23 Ali on stvori
plemenitu odluku, dostojnu svoje dobi i ugleda svoje časne starosti i sijede
glave i besprijekorna života sve od djetinjstva, a još većma dostojnu svetih
zakona koje je postavio sam Bog: bez oklijevanja izjavi neka ga samo
pošalju u Podzemlje. 24 “Ne dolikuje našoj dobi pretvarati se, pa da mnogi
mladići pomisle kako je Eleazar sa devedeset godina prešao na tuđinske

običaje. 25 Zbog svog pretvaranja da spasim ono malo prolaznog života,
mogli bi i sami zastraniti, a ja bih tako na svoju starost navukao ljagu i
sramotu. 26 Jer, sve kad bih sada i umakao ljudskoj kazni, ni živ ni mrtav
neću izbjeći rukama Svemogućega. 27 A sada, junački se odričući života,
pokazat ću se dostojnim svoje starosti 28 i mladićima ostaviti plemenit
primjer kako se za časne i svete zakone valja spremno i velikodušno izložiti
smrti." Nakon tih riječi odmah pristupi mučilištu. 29 Oni koji su ga vodili,
promijeniše dotadašnju naklonost u mržnju: njegove riječi činile im se
ludošću. 30 Kad je već pod udarcima umirao, uzdahnu i reče: "Gospodin,
koji posjeduje sveto znanje, dobro zna da sam se mogao izbaviti od smrti,
ali da na svom tijelu podnosim teške muke bičevanja jer u duši radosno sve
to podnosim u strahopoštovanju prema njemu." 31 I tako je on preminuo
i svojom smrću ostavio ne samo mladeži nego i većini naroda primjer
hrabrosti i spomenik kreposti.

7

1 Uhvatiše tako i sedmoricu braće zajedno s njihovom majkom. Kralj
naredi da ih biju bičevima i volovskim žilama: htio ih je prisiliti da jedu
zabranjeno svinjsko meso. 2 Jedan od njih progovori u njihovo ime: "Što
nas želiš pitati i od nas saznati? Radije ćemo umrijeti nego da prestupimo
zakone svojih otaca!" 3 Izvan sebe od bijesa, kralj zapovjedi da se užare
tave i kotlovi. 4 Kad ih užariše, zapovjedi da se, naočigled ostale braće i
majke, odreže jezik onomu koji je u njihovo ime govorio, da mu se s glave
oguli koža i odsijeku udovi. 5 Osakativši ga posvema, zapovjedi da ga još
živa primaknu vatri i prže na tavi. Dok se para s tave širila nadaleko,
drugi se uzajamno poticali s majkom da junački umru. 6 "Gospodin Bog
gleda", govorahu, "i zaista će nam se smilovati, kao što Mojsije objavljuje
pjesmom koja svečano svjedoči: 'I svojim ću se slugama smilovati.'" 7 Kad
je prvi tako preminuo, dovedoše drugoga na mučenje. Pošto su mu s glave
ogulili kožu s kosom, upitaše ga: "Hoćeš li jesti svinjetine prije nego ti
ud po ud izmučimo tijelo?" 8 On odgovori jezikom svojih otaca: "Neću!"
Zato su i njega podvrgli mučenju kao i prvog. 9 Izdišući reče: "Ti nam,
zlikovče, oduzimaš sadašnji život, ali će nas Kralj svijeta, zato što umiremo
za njegove zakone, uskrisiti na život vječni." 10 Poslije njega mučili su
trećega. On spremno isplazi jezik kad su zatražili i hrabro pruži ruke.
11 Junački reče: "Od Neba sam primio ove udove, ali ih zbog njegovih
zakona prezirem i nadam se da ću ih od njega natrag dobiti." 12 I sam
kralj i njegova pratnja zadiviše se hrabrosti mladića koji je prezirao muke.
13 Kad je taj preminuo, podvrgli su četvrtoga istim mukama. 14 Prije nego
što je izdahnuo, reče ovo: "Blago onom koji umre od ruke ljudi, u čvrstoj
nadi koju ima od Boga: da će ga Bog uskrisiti! A ti - za tebe nema uskrsnuća
na život!" 15 Zatim dovedoše petoga i stadoše ga mučiti. 16 On upilji
oči u kralja i reče: "Iako si smrtan, imaš vlast nad ljudima i radiš što
hoćeš. Ali ne misli da je Bog naš narod ostavio! 17 Samo čekaj, već ćeš
vidjeti njegovu veliku moć: mučit će on tebe i tvoje sjeme!" 18 Poslije
toga doveli su šestoga, koji pred smrt reče: "Ne zavaravaj se ludo; mi
ovo trpimo zbog sebe jer smo sagriješili protiv svog Boga, i odatle nam sva
ova strahota. 19 Ali nemoj misliti da ćeš izbjeći kazni ti koji se drsko boriš
protiv Boga." 20 Nadasve vrijedna udivljenja i dostojna svijetle uspomene
bijaše majka, koja je u jednom jedinom danu gledala smrt svojih sedam
sinova: veledušno je to podnijela zato što se ufala u Gospodina. 21 Svakoga

od njih poticala je jezikom otaca. Puna plemenitih osjećaja, ona je svoju ženstvenost oživljavala muškom hrabrošću. 22 Govorila im je: “Ne znam
kako ste nastali u mojoj utrobi, jer nisam vam ja darovala ni duh ni život
niti vam tkivo složila. 23 Zato će vam Stvoritelj svijeta, koji je sazdao ljudski
rod i koji svemu dade početak, milosrdno vratiti i duh i život, jer vi sad
ne marite za se iz ljubavi prema njegovim zakonima.” 24 Antioh pomisli
da ga ona omalovažava; u njezinim je riječima nazrijevao porugu. Kako
je najmlađi još živio, on ga poče ne samo riječima poticati nego mu se
i zaklinjati i uvjeravati ga da će ga obogatiti i usrećiti, sprijateljit će se
s njim i povjerit mu visoke službe ako se odrekne pradjedovskih predaja.
25 Kako mladić za to nije ništa mario, kralj dozove majku i uze je nagovarati
neka mladiću savjetuje da sebi spasi život. 26 Poslije duga nagovaranja
pristala je da savjetuje sina. 27 Sagnula se k njemu pa je, zavaravajući
okrutnog silnika, ovako progovorila jezikom svojih otaca: “Sinko moj,
smiluj se meni koja sam te devet mjeseci nosila u utrobi i dojila te tri
godine, zatim te othranila i podigla do sadašnje dobi i odgojila. 28 Molim
te, dijete, pogledaj nebo i zemlju i sve što je na njima i znaj da je sve
to Bog načinio ni od čega i da je tako nastao i ljudski rod. 29 Ne boj
se toga krvnika, nego budi dostojan svoje braće i prihvati smrt, da te s
tvojom braćom u vrijeme milosti opet nađem!” 30 Tek što je svoje dorekla,
mladić reče: “Što čekate? Ne pokoravam se kraljevoj zapovijedi, nego
se pokoravam zapovijedi Zakona što ga našim ocima dade Mojsije. 31 A
ti, začetniče svake zloće protiv Hebreja, nipošto nećeš izbjeći ruci Božjoj.
32 Mi trpimo zbog svojih grijeha. 33 Pa ako se živi Gospodin na trenutak na
nas i razgnjevio, da nas pokara i pouči, on će se opet i pomiriti sa svojim
slugama. 34 A ti, bezbožniče, od svih ljudi najpoganiji, ludo se ne uznosi i
ne uljuljavaj se ispraznim nadama dižući ruku protiv sinova Neba, 35 jer
još nisi izbjegao sudu Boga Svevladara, Svevida. 36 Naša braća, pretrpjevši
sada muku prolaznu za život neprolazni, pala su za Božji Savez, a ti ćeš
već na sudu Božjemu primiti pravednu kaznu za svoju oholost. 37 Ja sa
svojom braćom za zakone otaca i tijelo i dušu rado predajem i molim Boga
da se našem narodu naskoro smiluje, a tebe mukama i bičevima prinudi
da priznaš da je on Bog jedini. 38 Neka se napokon na meni i na mojoj
braći zaustavi srdžba Boga Svevladara kojom se s pravom oborio na naš
narod.” 39 Sav izvan sebe, kralj se na ovoga razbjesnio još i više nego na
druge: napose je gorko osjećao tu porugu. 40 Tako je i ovaj preminuo a da
se nije okaljao, pun pouzdanja u Gospodina. 41 Posljednja je, poslije svojih
sinova, umrla majka. 42 Toliko, evo, o obrednim gozbama i prekomjernim
progonstvima.

8

1 Juda Makabej i njegovi ljudi stali su krišom obilaziti sela te sazivati
svoje rođake i prikupljati one koji su ostali vjerni židovstvu. I tako se
skupilo kojih šest tisuća ljudi. 2 Molili su Gospodina da pogleda narod
od svih potlačen, da se smiluje Hramu koji oskvrnuše bezbožni ljudi;
3 da se sažali na grad kojemu prijeti propast i opasnost da ga sravne sa
zemljom; da usliši krv koja vapi k njemu; 4 da se spomene zločinačkog
pokolja nejačadi; da osveti pogrde svoga Imena. 5 Kad je Makabej stao
na čelo svoje vojske, pogani mu nisu mogli odolijevati budući da se
Gospodinov gnjev preokrenuo u milosrđe. 6 Vršio je prepade na gradove
i sela i spaljivao ih; zauzimao je pogodne položaje i neprijatelja često

tjerao u bijeg. 7 Takve je navale najradije vršio pod plaštem noći. Glas
o njegovu junaštvu pronosio se na sve strane. 8 Videći da taj čovjek u
kratko vrijeme nezaustavno napreduje i sve više uspijeva, Filip zatraži
pismeno od Ptolemeja, upravitelja Celesirije i Fenicije, da kraljevoj stvari
pritekne u pomoć. 9 Taj izabra Patroklova sina Nikanora, jednoga od
svojih prvih prijatelja, i posla ga smjesta, na čelu od najmanje dvadeset
tisuća ljudi skupljenih od različitih naroda, da istrijebi sav židovski narod.
Pridružio mu je Gorgiju, vojskovođu od zanata, vješta bojnim poslovima.
10 Nikanor je napose namjeravao da prodajom židovskih zarobljenika
isplati kraljev danak od dvije tisuće talenata što ih dugovaše Rimljanima.
11 Zato žurno pozva primorske gradove na prodaju židovskog roblja.
Obeća ih devedeset za jedan talenat. Nije ni slutio kakva će ga kazna stići
od ruke Svemogućega. 12 Uto je Juda doznao za Nikanorov dolazak. Kad je
svojim ljudima saopćio da se približava neprijateljska vojska, 13 pobjegoše
kukavice i oni koji se nisu pouzdavali u Božju pravdu. 14 Drugi pak prodaše
sve što im je preostalo i zavapiše Gospodinu da ih izbavi od bezbožnoga
Nikanora, koji ih je prodao još prije nego što je došlo do boja; 15 neka ih
izbavi, ako i ne zbog njih samih, a ono zbog Saveza s njihovim ocima i
zbog toga što se zovu njegovim svetim i veličanstvenim Imenom. 16 Kad
je, dakle, Makabej prikupio oko sebe šest tisuća ljudi, stao ih je hrabriti
da se ne plaše neprijatelja niti boje mnoštva pogana koji ih nepravedno
napadaju nego neka se junački bore. 17 Neka imaju pred očima kako su
oni zločinački osramotili Sveto mjesto i kako su zlostavljali i ruglu izvrgli
Grad, a pradjedovske običaje uništili. 18 “Oni se uzdaju”, dodao je, “u
oružje i smionost, a mi u Boga Svevladara koji jednim migom oka može
oboriti naše napadače i sav svijet.” 19 Nabrojio im je slučajeve u kojima
se Bog udostojao zaštititi njihove pretke: onaj što se zbio pod Sanheribom
kad je poginulo stotinu osamdeset i pet tisuća ljudi, 20 pa onaj u Babiloniji,
u bici protiv Galaćana, gdje se borilo osam tisuća ljudi s pomoću četiri
tisuće Makedonaca, i dok su Makedonci došli u škripac, onih samih osam
tisuća, zahvaljujući pomoći s Neba, porazilo je stotinu i dvadeset tisuća
neprijatelja i zadobilo velik plijen. 21 Kad ih je tim riječima osokolio i
pripremio da za svoje zakone i za domovinu i poginu, razdijelio je svoju
vojsku na četiri odreda. 22 Na čelo svakom odredu stavio je svoju braću:
Šimuna, Josipa i Jonatana, i dao svakomu po tisuću i pet stotina ljudi.
23 Osim toga, naredi Eleazaru da im pročita Svetu knjigu, a onda je, davši
im bojni zov: “S Božjom pomoću!” stao na čelo prvog odreda i napao
Nikanora. 24 Budući da im je Svemogući u boju bio suborac, pobili su preko
devet tisuća neprijatelja, izranili i osakatili veći dio Nikanorove vojske i
nagnali sve u bijeg. 25 Zaplijenili su i novac onih koji su ih došli kupovati.
Pošto su ih podugo tjerali, vratiše se natrag jer nisu imali vremena. 26 Bilo
je, naime, uoči subote, pa ih nisu dalje gonili. 27 Pokupiše još neprijateljsko
oružje i poskidaše plijen, a onda svetkovahu subotu, obilno hvaleći i slaveći
Gospodina koji ih je tog dana izbavio i opet im počeo iskazivati svoju
milost. 28 Poslije subote podijelili su dio plijena žrtvama progonstva, pa
udovicama i siročadi, a ono što je preostalo podijelili su među sobom i
među svojom djecom. 29 Završivši taj posao, okupiše se na zajedničku
molitvu i zavapiše milosrdnom Gospodinu da se posve izmiri sa svojim
slugama. 30 U kreševu s Timotejevim i Bakidovim vojnicima pobili su
ih dvadeset tisuća i osvojili vrlo visoke tvrđave. Velik plijen razdijelili
su na dva jednaka dijela - jedan za sebe, drugi za žrtve progonstva,

siročad i udovice - a ne zaboraviše ni staraca. 31 Zatim su brižno pokupili
neprijateljsko oružje i pohranili ga na prikladnim mjestima. Što je od
plijena preostalo, odnijeli su u Jeruzalem. 32 Ubili su vođu Timotejevih
četa, čovjeka bezbožna, koji je Židovima nanio mnogo zala. 33 Dok su u
domovini slavili pobjedu, spališe one koji su zapalili Sveta vrata, zajedno
s Kalistenom, koji bijaše utekao u neku kućicu. Tako je za svoje svetogrđe
primio zasluženu plaću. 34 A onaj trostruki zlikovac Nikanor, koji je doveo
tri tisuće trgovaca da kupuju Židove, 35 bio je Božjom pomoću ponižen od
onih koje je najviše podcjenjivao: morao je skinuti svoju časničku odoru te
je tako, po osamljenim putovima, poput odbjegla roba, stigao u Antiohiju
- sretno umaknuvši, dok mu je sva vojska bila poražena. 36 I on, koji je
cijenom jeruzalemskih zarobljenika obećao platiti danak Rimljanima, sad
je morao razglasiti da Židovi imaju Borca koji se za njih bori i da su Židovi
upravo zato neranjivi što slijede zakone koje im je On postavio.

9

1 U isto se vrijeme Antioh sramotno vraćao iz perzijskih krajeva. 2 Bio
je provalio u grad Perzepolis i pokušao opljačkati hram i zaposjesti grad.
Ali se pučanstvo podiglo i pograbilo oružje, tako da se Antioh, jer su ga
stanovnici te zemlje natjerali u bijeg, morao sramotno povlačiti. 3 Kad je
došao do Ekbatane, saznao je što se dogodilo s Nikanorom i s Timotejevima.
4 Sav izvan sebe od jarosti, smišljao je kako da se i za uvredu onih koji su
ga natjerali u bijeg iskali na Židovima. Zato je upravljaču kola zapovjedio
da njegova bojna kola tjera bez prestanka, sve dok ne stignu. Ali se već
nad njim nadvila kazna s Neba, jer je ovako oholo govorio: "Načinit
ću od Jeruzalema, kad onamo dođem, židovsko groblje." 5 Ali Svevid,
Gospodin Bog Izraelov, udari ga neizlječivom i nevidljivom bolešću. Čim
je izgovorio onu riječ, spopade ga u crijevima nesnosna bol i strašne muke
u utrobi. 6 Tako je bilo baš i pravo, jer on je utrobama drugih zadao mnoge
i nečuvene muke. 7 On se ipak svoga divljaštva nije okanio, nego nadut od
oholosti i rigajući plamen gnjeva na Židove, zapovjedi da se ubrza vožnja.
Tada ispade iz kola u trku, koja su odštropotala dalje, a on u nesretnu padu
poiščaši sve udove na tijelu. 8 On, koji je u svome nadljudskom razmetanju
mislio da je kadar zapovijedati morskim valovima, on koji je umišljao da
može mjeriti gorske vrhove, sad se našao zgruhan na tlu, odakle su ga
zatim digli na nosila. Tako se svima očitovala na njemu Božja sila, 9 jer su
crvi povrvjeli iz bezbožnikova tijela i sa živog mu tijela, u ljutim bolima,
otpadalo meso te je smrad te gnjileži izazivao gađenje u svoj vojsci. 10 Malo
prije mišljaše da dohvaća nebeske zvijezde, a sada ga više nitko, zbog
nepodnošljiva smrada, nije mogao pratiti. 11 Istom sada, sav skršen bolima,
poče popuštati u svojoj velikoj oholosti i pod Božjim bičem stao je dolaziti
k pameti, jer su mu se od časa do časa povećavale boli. 12 Kad više ni sam
nije mogao podnositi vlastitog smrada, priznade: "Pravo je pokoravati se
Bogu i neka se smrtnik s Bogom ne izjednačuje!" 13 Ali taj se zločinac
molio Gospodaru u koga više nije bilo smilovanja. 14 Obećavao je da će
Sveti grad, kamo se žurio da ga sravni sa zemljom i pretvori u groblje,
proglasiti slobodnim; 15 da će s Atenjanima izjednačiti sve Židove, koje
inače nije smatrao dostojnima ni ukopa, nego vrijednima da se s njihovom
djecom bace za hranu pticama grabilicama i divljim zvijerima; 16 da će
najljepšim darovima ukrasiti sveti Hram, koji je prije oplijenio, i da će mu

mnogostruko vratiti sve sveto posuđe, a troškove žrtvovanja podmirivati
od svojih dohodaka; 17 i napokon da će i sam postati Židov i da će krstariti
cijelim svijetom i naviještati Božju svemoć. 18 Ali kako mu boli nisu ništa
popuštale, jer se na nj oborio pravedan sud Božji, u beznadnu stanju
napisao je Židovima ovo pismo u kojem moli oproštenje. Ono glasi ovako:
19 "Odličnim građanima Židovima kralj i upravitelj Antioh šalje pozdrav
želeći im zdravlje i dobru sreću! 20 Ako ste dobro vi i vaša djeca, ako
vam poslovi idu od ruke, pun nade u Nebo 21 rado se spominjem vašeg
štovanja i vaše blagonaklonosti prema meni. Na povratku iz perzijskih
krajeva, pošto sam zapao u nepodnošljivu bolest, smatram potrebnim da
se pobrinem za opće dobro. 22 Ne očajavam zbog svog stanja nego se
čvrsto nadam da ću se iz bolesti izvući. 23 Ipak, i moj je otac, kad je s
vojskom polazio u gornje krajeve, odredio sebi nasljednika, 24 da se, bude
li neočekivanih događaja ili nepovoljnih glasova, državljani ne uzbunjuju,
znajući kome je on prepustio upravu poslovima. 25 Osim toga, znam
kako obližnji vladaoci i susjedi našeg kraljevstva vrebaju priliku i čekaju
da se što dogodi. Zato sam za kralja odredio svoga sina Antioha, koga
sam već više puta, polazeći u gornje krajeve, mnogima od vas povjerio
i preporučio. I njemu sam, uostalom, napisao priloženo pismo. 26 Zato
vas molim i zaklinjem da se sjetite dobročinstava koje sam vam svima
pojedinačno učinio te da svoju dosadašnju blagonaklonost prema meni
sačuvate i prema mome sinu. 27 Zaista sam uvjeren da će on savjesno
slijediti moje nakane i blago i čovjekoljubivo postupati s vama." 28 Tako je
taj ubojica i hulitelj, poslije najužasnijih muka, kakve je znao zadavati
drugima, najjadnije, u tuđoj zemlji, u pustim planinama završio život.
29 Njegovo je tijelo uzeo sa sobom Filip, njegov prijatelj od djetinjstva, koji
se u strahu od njegova sina Antioha uputio u Egipat Ptolemeju Filometoru.

10

1 Dotle je Makabej sa svojim drugovima, pod vodstvom Gospodinovim,
opet zauzeo Hram i Grad. 2 Srušili su žrtvenike što su ih po trgu sagradili
tuđinci i uništili su posvećene gajeve. 3 Potom su očistili Hram i podigli
drugi žrtvenik; onda su iskresali vatru iz kamena i tom vatrom, nakon
prijekida od dvije godine, prinijeli žrtvu; ujedno su obnovili prinos kada,
zapalili svjetiljke i izložili prinesene hljebove. 4 Kad su sve to izvršili, pali
su ničice i stali moliti Gospodina da više nikada ne dopusti da padnu u
takve nevolje, nego, ako kad i sagriješe, neka ih primjerno kazni, ali neka
ih ne predaje bogohulnim i divljim narodima. 5 Čišćenje Hrama palo je
upravo na isti dan i mjesec u koji su ga pogani i oskvrnuli, na dvadeset
i peti dan Kisleva. 6 Svetkovali su to razdragano osam dana, onako kao i
Blagdan sjenica, sjećajući se kako su nedavno, na Blagdan sjenica, boravili
u planinama i spiljama kao divlje zvijeri. 7 Zato su, noseći bršljanom ovite
štapove, zelene grančice i palme, zahvaljivali hvalospjevima Onomu koji
je sretno proveo očišćenje svoga Svetog mjesta. 8 Ujedno su javno zaključili
i izglasali da sav židovski narod treba da te dane svake godine slavi.
9 Takve su, dakle, bile prilike u vrijeme smrti Antioha, nazvanog Epifana.
10 A sad ćemo izvijestiti o događajima s Antiohom Eupatorom, sinom
onoga bezbožnika, sažimajući ukratko ratne nevolje. 11 Kad je taj preuzeo
kraljevstvo, postavio je na čelo državnih poslova nekog Liziju, glavnog
upravitelja Celesirije i Fenicije. 12 Ptolemej, nazvan Makron, prvi je sa

Židovima postupao pravedno, pa je zbog nepravde koja im je bila nanesena
nastojao njima upravljati miroljubivo. 13 Zato su ga neki prijatelji optužili
Eupatoru, pa je svakom prilikom slušao kako ga nazivaju izdajicom zato
što je ostavio Cipar koji mu je povjerio Filometor i što je prešao Antiohu
Epifanu. Pa kad više časne vlasti nije mogao časno izvršavati, otrovom je
sebi oduzeo život. 14 Kad je potom Gorgija postao upraviteljem tih predjela,
skupljao je najamničku vojsku i svakom se prilikom zaraćivao sa Židovima.
15 U isto su vrijeme Idumejci, gospodari tvrđava na dobrim položajima,
dodijavali Židovima te su, prihvaćajući izbjeglice iz Jeruzalema, nastojali
održati ratno stanje. 16 Makabej i njegovi drugovi, pošto su se okupili na
molitvu i Boga molili da im bude saveznik, krenuše protiv tih idumejskih
tvrđava. 17 Udarivši snažno, osvojiše te položaje i suzbiše sve one koji su
se borili na bedemima. Pobili su sve na koje su naišli, tako da ih je palo ne
manje od dvadeset tisuća. 18 Kako je najmanje devet tisuća ljudi pobjeglo
u dvije dobro utvrđene kule, a sa sobom su imali sve što je potrebno da se
izdrži opsada, 19 Makabej ostavi Šimuna i Josipa sa Zakejem i njegovima,
njih dovoljan broj za opsadu, a sam ode u druga mjesta, gdje je bila veća
potreba. 20 Ali Šimunove ljude, pohlepne za novcem, potkupiše neki što
su se onamo sklonili, tako te oni, primivši sedamdeset tisuća drahma,
pustiše neke da uteknu. 21 Kad su Makabeju javili što se dogodilo, on skupi
narodne vođe i optuži krivce da su za novce prodali svoju braću jer su
pustili da pobjegnu neprijatelji. 22 Zato ih je dao pogubiti kao izdajice, a
onda odmah zauze obje kule. 23 Sretan u oružju, pobi u obadvije tvrđave
preko dvadeset tisuća ljudi. 24 Timotej, koga su Židovi prije porazili, skupi
mnogo stranih četa, sabra znatan broj azijskih konjanika i krenu na Judeju
misleći da će je oružjem osvojiti. 25 Kad se približavao, Makabej i njegovi
ljudi stadoše zazivati Boga, posuvši glave prahom i pripasavši oko bokova
kostrijet. 26 Padnuvši ničice na podnožju žrtvenika, molili su Boga da im
bude milostiv: da bude neprijatelj njihovih neprijatelja, protivnik njihovih
protivnika, kako to objašnjava Zakon. 27 Kad su završili molitvu, pograbiše
oružje, prilično se odmaknuše od grada i zaustaviše pred neprijateljem.
28 Upravo u cik zore pograbiše se. Jednima je zalog uspjeha i pobjede, osim
hrabrosti, bilo uzdanje u Gospodina, a drugi su vodstvo boja stavili samo u
junaštvo. 29 Kad se razmahalo kreševo, protivnicima se ukaza s neba pet
krasnih ljudi na konjima sa zlatnim uzdama; oni stadoše na čelo Židovima.
30 U isto vrijeme uzeše Makabeja među se da ga štite svojim oružjem i
čuvaju neranjena, dok su na protivnike bacali strelice i munje, tako da su ih
zablještili i smeli te se oni raspršiše u najvećem neredu. 31 Bi tada pobijeno
dvadeset tisuća i pet stotina pješaka i šest stotina konjanika. 32 Timotej
pobježe u vrlo utvrđeno mjesto zvano Gezer, kojim je upravljao Hereja.
33 Makabej i njegovi srčano su ga opsjedali četiri dana. 34 Uzdajući se u
čvrstoću mjesta, oni koji bijahu ondje užasno su psovali i sipali bestidnosti.
35 Kad je peti dan počelo svitati, dvadeset mladića iz Makabejeve vojske,
poneseno gnjevom zbog onih psovki, jurnu na zid muški hrabro i u divljem
žaru pobi svakoga na koga naiđe. 36 Jednako su na opsjednute navalili i
drugi s protivne strane. Zažegli su kule i, raspirivši lomače, žive sažgali
one bogohulnike. Drugi razbiše vrata, pustiše unutra ostalu vojsku i
zaposjedoše grad. 37 Timoteja, koji se sakrio u neku nakapnicu, zaklaše
zajedno s njegovim bratom Herejom i Apolofanom. 38 Pošto obaviše posao,
počeše himnama i zahvalnicama slaviti Gospodina koji je Izraelu iskazao

veliku dobrotu i dao mu pobjedu.

11

1 Malo zatim kraljev skrbnik i rođak Lizija, koji je bio na čelu državnih
poslova, vrlo teško podnoseći posljednje događaje, 2 skupi kojih osamdeset
tisuća pješaka i svekoliko svoje konjaništvo te krenu na Židove, u nakani
da Grad učini grčkim naseljem 3 i da Hram, poput svetišta poganskih
naroda, podloži porezu i svake godine prodaje svećeničku čast. 4 Nije
nimalo mislio na Božju moć: zanijelo ga mnoštvo njegovih pješaka i tisuće
konjanika te osamdeset njegovih slonova. 5 Upade u Judeju i približi se
Betsuru, utvrđenu mjestu, udaljenu kojih pet stadija od Jeruzalema, te ga
ljuto pritisnu. 6 Kad Makabej i njegovi doznaše da Lizija opsjeda tvrđave,
počeše plakati i liti suze, moleći Gospodina da Izraelu pošalje dobroga
anđela da ga spasi. 7 Nato Makabej prvi pograbi oružje i potače druge
da se zajedno s njim izlože pogibli i pomognu svojoj braći. Puni žara,
srnuše zajedno. 8 Dok su se još nalazili blizu Jeruzalema, ukaza im se na
čelu konjanik u bijelim haljinama koji je vitlao zlatnim oružjem. 9 Tada
se svi zajedno zahvališe milosrdnom Bogu i toliko se ohrabriše da su bili
spremni probosti ne samo ljude nego i najdivljije zvijeri i probiti željezne
zidove. 10 Kretali su naprijed u bojnom redu sa suborcem koji im je milošću
Gospodnjom stigao s neba. 11 Zagnaše se na neprijatelje kao lavovi, oboriše
jedanaest tisuća pješaka i tisuću i šest stotina konjanika, a ostale natjeraše
u bijeg. 12 Većina se spasila, ali ranjeni i razoružani. Sam se Lizija spasio
sramotnim bijegom. 13 Lizija nije bio nerazuman; razmišljao je o porazu
koji je pretrpio i uvidio je da su Hebreji nepobjedivi jer im je suborac
svesilni Bog. 14 Zato im poruči da pod svim pravednim uvjetima pristanu
na mir, a on će kralja sklonuti da im postane prijatelj. 15 Makabej pristade
na sve što je Lizija predlagao, jer mu bijaše stalo do općeg dobra. A sam
kralj odobri sve što je Makabej preko Lizije za Židove pismeno zatražio.
16 Pismo što ga je Lizija pisao Židovima glasilo je ovako: “Lizija pozdravlja
židovski narod! 17 Vaši poslanici Ivan i Apsalom predali su mi niže
prepisanu ispravu, preporučujući njezin sadržaj. 18 Ja sam nato izvijestio
kralja o onom s čime ga je trebalo upoznati, i on je odobrio sve što je bilo
prihvatljivo. 19 Ako se, dakle, budete i dalje blagonaklono odnosili prema
državnim probicima, ja ću ubuduće nastojati da poradim za vaše dobro.
20 Ujedno sam vašim i svojim izaslanicima naložio da s vama rasprave o
pojedinostima. 21 Da ste zdravo! Godine sto četrdeset i osme, dvadeset
i četvrtoga Dioskora.” 22 Kraljevo je pismo glasilo ovako: “Kralj Antioh
pozdravlja brata Liziju. 23 Naš se otac preselio k bogovima, a mi želimo
da nam se u kraljevstvu svatko nesmetano bavi svojim poslovima. 24 Čuli
smo da Židovi ne prihvaćaju helenskih običaja moga oca, nego vole svoj
poseban način života i traže da im se dopusti da se ravnaju po posebnim
zakonima. 25 Želeći, dakle, da i taj narod bude nesmetan, odlučujemo
da im se vrati Hram, tako da mogu slobodno živjeti po običajima svojih
predaka. 26 Zato će biti dobro da im pošalješ poslanike koji će s njima
sklopiti ugovor, pa da se, znajući za našu odluku, raspoloženi i radosni
late svojih poslova.” 27 Kraljevo pismo židovskom narodu glasilo je ovako:
“Kralj Antioh pozdravlja židovsko starješinstvo i ostale Židove. 28 Nadamo
se da ste dobro, kako vam i želimo. I mi smo zdravi. 29 Menelaj nam
je saopćio da se želite vratiti svojim domovima. 30 Svima onima koji

se kućama vrate do tridesetog Ksantika bit će zajamčena nekažnjivost.
31 Židovi će se služiti svojom posebnom hranom i zakonima kao i prije.
Neka se nikome od njih više nikako ne dosađuje zbog pogrešaka učinjenih
iz neznanja. 32 Ujedno vam šaljem Menelaja da vas umiri. 33 Da ste
zdravo! Godine sto četrdeset i osme, petnaestog Ksantika." 34 A i Rimljani
su Židovima poslali pismo, koje glasi ovako: "Kvint Memije, Tit Manilije
i Manije Sergije, rimski poslanici, pozdravljaju židovski narod. 35 Mi
pristajemo na ono što vam je dopustio kraljev rođak Lizija. 36 O onome
pak što je on smatrao da treba predložiti kralju na potvrdu - odmah dobro
razmislite i pošaljite nam smjesta nekoga da bismo to mogli izložiti onako
kako odgovara, jer putujemo u Antiohiju. 37 Zato se požurite i pošaljite
ljude da i mi doznamo vaše mišljenje. 38 Da ste zdravo! Godine sto
četrdeset i osme, petnaestog dana mjeseca Dioskora."

12

1 Kad su sklopili ugovore, Lizija se vrati kralju, a Židovi se latiše poljskih
radova. 2 Ali mjesni upravitelj Timotej i Genejev sin Apolonije, pa i Jeronim
i Demofon, kojima se pridružio i Cipranin Nikanor, nisu Židovima dali ni
mira ni pokoja. 3 Uto su Jopljani izvršili veliko nedjelo. Pozvali su svoje
sugrađane Židove sa ženama i djecom na pripremljene lađe kao da im
ništa zlo ne spremaju. 4 Na temelju javnoga gradskog zaključka, Židovi
se odazvaše, jer im bijaše stalo do mira, a nisu ni naslućivali ikakvo
zlo. Izvedoše ih na morsku pučinu i potopiše najmanje dvije stotine.
5 Čim je Juda doznao za okrutnost izvršenu nad njegovim sunarodnjacima,
obavijesti o tome svoje ljude; 6 zazvavši Boga, pravednog suca, navali na
ubojice svoje braće. Noću zapali pristanište i spali lađe te pobi one koji
su se onamo sklonili. 7 Budući da je mjesto bilo zatvoreno, otišao je s
namjerom da se vrati i istrijebi sve Jopljane. 8 Kad je doznao da i Jamnijci
namjeravaju jednako postupiti sa svojim sugrađanima Židovima, 9 navali
noću na njih i zapali im pristanište s lađama, tako da se blijesak vatre vidio
sve do Jeruzalema, udaljena dvije stotine i četrdeset stadija. 10 Kad su
odande odmakli devet stadija, na pohodu protiv Timoteja, navališe na njih
Arapi, njih najmanje pet tisuća pješaka i pet stotina konjanika. 11 Zametnu
se žestoka bitka, u kojoj su Judini vojnici s pomoću Božjom pobijedili.
Pobijeđeni nomadi zamoliše Judu za mir. Obećali su da će mu dati stoku i u
drugome mu biti na korist. 12 Juda, držeći da će mu zaista moći u mnogome
biti od pomoći, pristade na mir s njima; dadoše si desnice pa se povukoše
pod šatore. 13 Potom navali na grad Kaspin, utvrđen nasipima i okružen
bedemima, a naseljen pučanstvom najrazličitijih narodnosti. 14 Njegovi
su se građani pouzdavali u čvrste zidove i zalihu hrane, pa su se drsko
vladali prema Judinim ljudima, rugali im se, psovali, svašta nepristojno
govorili. 15 Judini ljudi zazvaše velikog Gospodara svijeta, koji je bez
zidodera i naprava u Jošuino vrijeme oborio Jerihon, i divlje nasrnuše na
zid. 16 Zauzevši s Božjom voljom grad, izvršiše neopisiv pokolj, tako da
se obližnje jezero, dva stadija široko, činilo kao da je puno krvi koja je
u nj tekla. 17 Odmakavši odande sedam stotina i pedeset stadija, dođoše
u Harak, k Židovima zvanim Tubijanci. 18 U tim krajevima nisu, doduše,
zatekli Timoteja, jer je odande otišao neobavljena posla, ali je na jednom
mjestu ostavio snažnu posadu. 19 Tada Makabejevi zapovjednici Dositej i
Sosipater krenuše onamo i pobiše ljude koje je Timotej ostavio u tvrđavi,

njih više od deset tisuća. 20 Nato je Makabej svoju vojsku rasporedio na
kohorte i odredio im zapovjednike, pa navali na Timoteja, koji je oko sebe
imao stotinu i dvadeset tisuća pješaka i dvije tisuće pet stotina konjanika.
21 Kad je Timotej doznao da dolazi Juda, najprije otposla ženu, djecu i
opremu u mjesto zvano Karnion. To je mjesto bilo neosvojivo i teško
pristupačno, jer su onamo vodili sami tijesni klanci. 22 Čim se pojavila
prva Judina kohorta, neprijatelja spopade strava. Ulijevala im je strah
pojava Onoga koji sve vidi. Udariše u bijeg na sve strane, tako da su se
često međusobno ranjavali, probadali se vlastitim mačevima. 23 Juda ih
je žestoko gonio i probadao te zlikovce: pobi ih do trideset tisuća. 24 Sam
pak Timotej dopade u šake Dositejevim i Sosipatrovim ljudima. Tada ih
uze vrlo prepredeno moliti da ga otpuste živa, jer da kod njega ima mnogo
njihovih roditelja i braće te bi ih moglo zadesiti kakvo zlo. 25 Kad ih je
napokon uvjerio svečanim obavezama da će te ljude vratiti žive i zdrave,
pustiše ga - da spase svoju braću. 26 Juda krenu na Karnion i Atargatis
i pobi dvadeset i pet tisuća ljudi. 27 Pošto je ove pobijedio i uništio,
pošao je s vojskom i na utvrđeni grad Efron, u kojem bijaše Lizanija s
četama najrazličitijih narodnosti. Kršni mladići poredani pred zidovima
borili se snažno, a unutra bilo je mnogo bojnih naprava i zaliha bacača.
28 Ali zazvavši u pomoć Svemogućega koji svojom moći lomi neprijateljske
snage, Židovi osvojiše grad i pobiše u njemu oko dvadeset i pet tisuća
stanovnika. 29 Podigavši se odande, uputiše se protiv Scitopolisa, koji je od
Jeruzalema udaljen šest stotina stadija. 30 Ali su ondje naseljeni Židovi
posvjedočili da su stanovnici Scitopolisa s njima vrlo prijazni te su ih
u teškim vremenima susretljivo primali. 31 Juda i njegovi zahvališe im,
potičući ih da se i ubuduće pokažu blagonakloni prema njihovu narodu.
Stigoše u Jeruzalem nešto prije Blagdana sedmica. 32 Poslije blagdana
Pedesetnice udariše na idumejskog vojskovođu Gorgiju. 33 Taj je izišao
sa tri tisuće pješaka i četiri stotine konjanika. 34 U boju pade izvjestan
broj Židova. 35 Neki Dositej, konjanik iz redova Tubijanaca, čovjek hrabar,
uhvati Gorgiju. Držeći ga za plašt, silom ga je vukao da prokletnika zarobi
živa; ali na nj naletje neki trački konjanik i odsiječe mu ruku u ramenu.
Gorgija pobježe u Marisu. 36 Kako su se Ezdrinovi ljudi od dugog vojevanja
izmorili, Juda zamoli Gospodina da im u boju bude pomoćnik i vođa.
37 Potom jezikom otaca zaklikta što mu grlo dade i zapjeva hvalospjeve
te nenadano napade Gorgijine ljude i natjera ih u bijeg. 38 Sabravši vojsku,
Juda se uputi u grad Odolam. Kako je upravo osvanuo sedmi dan, ondje
se prema običaju očistiše i proslaviše subotu. 39 Sutradan su došli Judini
ljudi - jer je već bio posljednji čas - da pokupe tjelesa onih što su pali i da
ih pokopaju uz njihove rođake u grobovima otaca. 40 Tu su pod odjećom
svakoga mrtvaca našli predmete posvećene jamnijskim idolima, što Zakon
Židovima zabranjuje. Tako je svima postalo jasno da je to uzrok njihove
smrti. 41 Zato su svi stali blagoslivljati Gospodina, pravednog suca koji
otkriva ono što je sakriveno. 42 Zatim se pomoliše da bi se počinjeni
grijeh sasvim oprostio. Plemeniti Juda opomenu vojnike da se čuvaju
čisti od grijeha, jer sad vide što je zbog grijeha zadesilo one koji su pali.
43 Nato je sabrao oko dvije tisuće srebrnih drahmi i poslao u Jeruzalem
da se prinese žrtva okajnica za grijeh. Učinio je to vrlo lijepo i plemenito
djelo jer je mislio na uskrsnuće. 44 Jer da nije vjerovao da će pali vojnici
uskrsnuti, bilo bi suvišno i ludo moliti za mrtve. 45 K tome je imao pred

ovima najljepšu nagradu koja čeka one koji usnu pobožno. Svakako, sveta i pobožna misao. Zato je za pokojne prinio žrtvu naknadnicu da im se oproste grijesi.

13

1 Godine sto četrdeset i devete dočuli su Judini ljudi da Antioh Eupator
dolazi s mnoštvom vojske na Judeju 2 i da je s njime njegov skrbnik Lizija,
upravitelj državnih poslova; i da svaki ima grčku vojsku od stotinu i deset
tisuća pješaka, pet tisuća i tri stotine konjanika, dvadeset i dva slona i tri
stotine bojnih kola, opremljenih srpovima. 3 Njima se pridružio i Menelaj,
vrlo prepredeno potičući Antioha, ne zato što bi svojoj domovini želio
sreću, nego u nadi da će se održati na vlasti. 4 Ali Kralj kraljeva raspiri
Antiohov gnjev na zlikovca, jer je Lizija kralju obrazložio da je Menelaj
krivac svemu zlu. Zato Antioh zapovjedi da ga odvedu u Bereju i ondje
pogube prema mjesnom običaju. 5 U tom se mjestu nalazi kula visoka
pedeset lakata, puna pepela, a na njoj je naprava koja se okreće naokolo
i odasvud sunovraćuje u pepeo. 6 Tu se mora popeti krivac svetogrdne
pljačke ili kakvih drugih velikih zločina da ga odande strmoglave u smrt.
7 Takva je smrtna kazna zadesila tog nevjernika Menelaja a da ga nisu ni
pokopali. 8 I to s pravom; sagriješio je mnogo protiv žrtvenika, kojega je
i oganj i pepeo svet, i zato ga je stigla smrt u pepelu. 9 U to se primicao
kralj, premećući u glavi najokrutnije nakane kako bi Židovima napakostio
još gore nego njegov otac. 10 Kad je Juda za to saznao, odredio je da
narod danju i noću zazivlje Gospodina, da i sad kao nekoć pritekne u
pomoć onima kojima prijeti pogibao da ih liše Zakona, domovine i svetog
Hrama 11 te da ne dopusti da puk koji je malo odahnuo opet padne
pod vlast bogohulnih naroda. 12 Kad su svi zajedno izvršili taj nalog,
zaklinjući milosrdnog Gospodina suzama i postovima, prostrti ničice tri
dana zaredom, Juda ih ohrabri i pozva da se spreme. 13 Potom je sa
starješinama odlučio da ne čekaju, nego da iziđu i s Božjom pomoći
riješe stvar prije nego kraljeva vojska upadne u Judeju i zauzme grad.
14 Prepustivši, dakle, pothvat Stvoritelju svijeta, potaknu svoje drugove da
se za zakone, Hram, Grad, domovinu i ustanove junački bore na život i
smrt, pa se utabori kod Modina. 15 Davši tada svojima bojni zov: “Božja
je pobjeda!”, noću s najboljim poizbor momcima napade kraljev šator;
pobi u taboru oko dvije tisuće ljudi, a njegovi ljudi probodoše najvećega
slona i njegova upravljača u kućici. 16 Ispuniše sav tabor stravom i
metežom pa se pobjedonosno povukoše. 17 Kad je počela svitati zora,
sve je bilo gotovo, jer je Gospod pomogao i štitio Judu. 18 Kad je kralj
iskusio židovsku hrabrost, pokuša varkama napadati njihove položaje.
19 Približi se snažnoj židovskoj tvrđavi Betsur, ali je bio odbijen, svladan,
pobijeđen. 20 Juda je opsjednutima slao što im je bilo potrebno. 21 Ali
je neki Rodok iz židovske vojske neprijateljima odao tajne. Pronašli su
ga, uhvatili i smaknuli. 22 Kralj je i drugi put poveo pregovore s onima u
Betsuru, ponudio im mir, prihvatio uvjete pa se povukao; a zatim napade
Judu i njegove ljude, ali bi poražen. 23 Kad je doznao da je Filip, koga je
postavio za državnog upravitelja u Antiohiji, podigao bunu, usplahirio se
pa stade opet pregovarati sa Židovima; prihvati njihove uvjete i zakletvom
se na njih obveza. Poslije izmirenja prinese žrtvu, počasti Hram i nadari
Sveto mjesto. 24 Dobro je primio Makabeja i postavio ga za namjesnika
od Ptolemaide do zemlje Gerenijaca. 25 Ode u Ptolemaidu, ali se njezini

građani nisu slagali s ugovorom; negodovali su zbog nekih stavaka i tražili
da se ponište. 26 Tada se na besjedište pope Lizija. Branio je nagodbu
kako je najbolje znao; uvjeri stanovnike, umiri ih i pridobi, a onda se vrati
u Antiohiju. Tako se završio kraljev vojni pohod i uzmak.

14

1 Poslije tri godine saznali su Juda i njegovi ljudi da je Seleukov
sin Demetrije s jakom vojskom i brodovljem doplovio u luku Tripolis,
2 zavladao zemljom i pogubio Antioha i njegova skrbnika Liziju. 3 Neki
Alkim, koji je prije bio veliki svećenik a poslije se u vrijeme pobune
svojevoljno okaljao, videći da se nikako ne može održati i da mu je posve
onemogućen pristup k svetom žrtveniku, 4 pođe godine sto pedeset i prve
kralju Demetriju i donese mu zlatnu krunu i palmu, i k tome maslinove
grančice koje se običavaju prikazivati u Hramu. Inače tog dana nije učinio
ništa više. 5 Ali kad ga je potom Demetrije pozvao u vijeće i upitao kakvo je
raspoloženje i koje su nakane Židova, on iskoristi tu priliku za svoje lude
namjere i odgovori: 6 "Židovi koji se zovu Hasideji, a kojima je na čelu Juda
Makabej, vode neprestano ratove i dižu bune te ne daju da se kraljevstvo
naužije blagostanja. 7 Zato sam ja, lišen pradjedovske časti, to jest velikog
svećeništva, došao ovamo, 8 jer su mi na srcu u prvom redu kraljevska
prava, a u drugom naši sugrađani, jer zbog nepromišljenosti spomenutih
ljudi sav naš narod trpi nemalu štetu. 9 Kad sve to potanko saznaš, o
kralju, po svojoj blagoj čovjekoljubivosti koju gojiš prema svima, udostoj
se pobrinuti za dobro naše zemlje i našega naroda, kojemu prijeti pogibao
sa svih strana. 10 Jer dok Juda živi, ne može država uživati mira." 11 Čim
je to izgovorio, ostali kraljevi prijatelji, neprijateljski raspoloženi prema
Judi, još većma uzeše podjarivati Demetrija. 12 On odmah dozva Nikanora,
koji je zapovijedao odredom slonova, te ga imenova upraviteljem Judeje i
posla ga 13 s nalogom da Judu pogubi a njegove ljude rastjera te da Alkima
postavi za velikog svećenika veličanstvenog Svetišta. 14 Oni pogani koji
bijahu pred Judom iz Judeje pobjegli pridružiše se hrpimice Nikanoru, jer
su mislili da će se nezgode i nesreće Židova okrenuti u njihovu korist.
15 Kad su Židovi čuli za Nikanorov dolazak i za navalu pogana, posuli
su se prašinom i stali se moliti Onome koji je dovijeka uspostavio svoj
narod i koji se uvijek vidljivim znakovima zauzima za svoju Baštinu.
16 Na nalog svog zapovjednika odmah krenuše odande i sukobiše se s
njima kod mjesta Desaua. 17 Judin brat Šimun uhvati se s Nikanorom,
ali, iznenađen neočekivanim dolaskom protivničkih četa, pretrpje malen
neuspjeh. 18 Ipak se Nikanor bojao da odluči krvlju, jer je čuo o junaštvu
Jude i njegovih, o njihovoj neustrašivosti u bojevima za domovinu. 19 Zato
je poslao Posidonija, Teodota i Natatiju da Židovima predlože i prihvate
mirovne ponude. 20 Ispitavši dublje te prijedloge, zapovjednik ih priopći
svojim vojnicima; pokazalo se da su jednodušni i da pristaju na nagodbu.
21 Uglavili su dan kada će se zapovjednici sastati na istom mjestu. Tada
su sa svake strane došla po jedna bojna kola te su postavili počasne
stolice. 22 Juda je na prikladnim mjestima razmjestio naoružane ljude
spremne ako bi neprijatelji iznenada što vjerolomno pokušali. Lijepo
su se sporazumjeli. 23 Nikanor se zadržao u Jeruzalemu, ne čineći ništa
nepravedno. Štoviše, otpustio je ljude koji se bijahu okupili oko njega.
24 Judu je neprestano imao uza se, jer je u srcu osjećao sklonost prema

tom čovjeku. 25 Nagovorio ga da se oženi i da ima djecu. Juda se oženio,
živio u blagostanju i naživao se života. 26 Kad je Alkim vidio njihovu
međusobnu sklonost i shvatio da su sklopili ugovor, otišao je Demetriju
i rekao mu da Nikanor ima izdajničke namjere, jer je Judu, protivnika
njegova kraljevstva, imenovao nasljednikom. 27 Nato se kralj razgnjevi:
razjaren klevetama tog nitkova, napisa Nikanoru pismo i poruči mu da
zbog nagodbe veoma negoduje; i zapovjedi mu da mu odmah u Antiohiju
pošalje Makabeja okovana. 28 Kad je to stiglo Nikanoru, zbunio se, jer mu
bijaše teško da pogazi nagodbu s čovjekom koji nije ništa kriv. 29 Ali kako
nije bilo moguće usprotiviti se kralju, vrebao je prigodu da taj nalog izvrši
lukavštinom. 30 Makabej je ipak zamijetio da se Nikanor hladnije vlada
prema njemu i da ga susreće grublje nego što je običavao te nasluti da
ta hladnoća nije dobar znak. Zato skupi oko sebe mnogo svojih pristalica
i stade izbjegavati Nikanora. 31 A ovaj, videći kako ga je čovjek vješto
nadmudrio, pođe u uzvišeni i sveti Hram upravo kad su svećenici prinosili
obredne žrtve i zapovjedi da mu predaju tog čovjeka. 32 Kako su mu
oni pod zakletvom izjavljivali da ne znaju gdje je čovjek koga traži, 33 on
podiže desnicu prema Hramu i zakle se ovako: “Ako mi ne predate Judu
svezana lancima, sravnit ću to Božje svetište sa zemljom, raskopat ću
žrtvenik te ću na istome mjestu podići divan hram Dionizu.” 34 Rekavši
to, ode. Tada svećenici podigoše ruke prema nebu i zazvaše Onoga koji
je uvijek branio naš narod: 35 “O ti Gospodaru komu ništa ne treba, tebi
se svidjelo da se Hram u kojem prebivaš nalazi među nama. 36 Zato sad,
sveti Gospodaru svake svetosti, sačuvaj dovijeka neoskvrnjen ovaj Dom
koji je nedavno očišćen.” 37 Uto Nikanoru optužiše Razisa, jednog od
jeruzalemskih starješina, čovjeka koji je ljubio svoje sugrađane i bio na
vrlo dobru glasu, pa su ga zbog njegove dobrote nazivali ocem Židova.
38 On je već u prvim vremenima pobune bio okrivljen zbog židovstva te
se tijelom i dušom najpostojanije izložio za židovstvo. 39 Stoga je Nikanor,
da pokaže svoju otvorenu nesklonost prema Židovima, poslao preko pet
stotina vojnika da ga uhvate, 40 jer nije sumnjao da će nestanak tog čovjeka
za Židove značiti težak udarac. 41 Kad je, dakle, rulja već gotovo osvojila
kulu i jurišala na ulazna vrata, kad je već bio izdan nalog da se podmetne
vatra i vrata zapale, Razis se, opkoljen odasvud, baci na vlastiti mač.
42 Radije je htio časno poginuti nego dopasti u bezbožničke ruke da podnosi
uvrede nedostojne njegove plemenitosti. 43 Ali kako se u bojnoj žurbi nije
smrtno pogodio, a rulja na vrata prodirala unutra, odvažno otrča na zid
te se junački strmoglavi na rulju. 44 Kako su se svi odmah razmakli, pade
usred praznine. 45 Još dišući, ponesen gnjevom, ustade sav obliven krvlju
i unatoč teškim ranama potrča kroz rulju te stade na strmu pećinu. 46 Već
posve bez krvi, istrže sebi utrobu uhvativši je objema rukama te je baci na
rulju, moleći Gospodara života i duha da mu je jednom opet vrati. Tako je
preminuo.

15

1 Kad je Nikanor doznao da se Juda i njegovi nalaze u području Samarije,
odlučio je da ih bez ikakve opasnosti napadne na dan počinka. 2 Židovi
koji su ga prisilno slijedili opomenuše ga: “Nemoj ih tako divljački i
barbarski zatirati, nego poštuj dan što ga je Onaj koji bdi nad svime
napose posvetio.” 3 Tada ih taj trostruki zlikovac upita postoji li na nebu
vladalac koji je zapovjedio da se svetkuje dan subotnji. 4 Kad su mu

oni izjavili: “Postoji živi Gospod, Vladalac na nebu, koji zapovjedi da
se svetkuje sedmi dan”, 5 on odgovori: “A ja sam vladalac na zemlji i
ja zapovijedam da se pograbi oružje i da se izvrše kraljevski poslovi.”
Ipak mu nije uspjelo da izvrši svoju zločinačku odluku. 6 Dok se Nikanor
u krajnjoj razmetljivosti nadimao te odlučio da plijenom, otetim Judi i
njegovima, podigne zajednički spomenik, 7 Makabej se opet postojano i
nepokolebljivo uzdao da će mu Gospodin priteći u pomoć. 8 Hrabrio je
svoje ljude neka se ne plaše navale pogana, nego neka se sjete pomoći što
su je od Neba već primili i nadaju se da će im i sada Svemogući udijeliti
pobjedu. 9 Osokolivši ih riječima Zakona i Proroka, podsjetivši ih na bojeve
što su ih već b§ili, učvrsti ih u hrabrosti. 10 Kad im je tako osmjelio
srca, još ih upozori kako pogani okreću vjerom i krše zakletvu. 11 Pošto
je tako svakoga od njih naoružao manje pouzdanjem u štitove i koplja a
više smjelošću i pobudnim riječima, ispriča im vjerodostojan san, viđenje,
a oni mu se svi obradovaše. 12 Evo što je vidio: bivši veliki svećenik
Onija, čovjek dobar i čestit, skroman u ophođenju, blage ćudi, otmjen
u govoru, od djetinjstva vičan svakoj kreposti, podigao ruke i molio za svu
židovsku zajednicu. 13 Zatim se Judi ukazao i čovjek vremešan i častan,
čudesna i veličanstvena dostojanstva. 14 Tada Onija progovori: “Ovo je
ljubitelj svoje braće koji se mnogo moli za narod i za sav Sveti grad - Božji
prorok Jeremija.” 15 Nato Jeremija pruži desnicu i Judi preda zlatan mač.
Predajući mu ga, reče: 16 “Prihvati ovaj sveti mač: Božji je dar, njime
ćeš slomiti neprijatelje!” 17 Obodreni tim lijepim Judinim riječima, što
su mogle nadahnuti junaštvom i mlada srca ispuniti muževnošću, Židovi
odlučiše da se i ne utabore, nego da odmah navale i junački, u borbi prsa
o prsa, sve riješe, budući da su Grad i svetinje i Hram bili u opasnosti.
18 Nisu se toliko zabrinjavali za žene, djecu, braću i rođake, koliko ih
je morio najveći i prvi strah - strah za posvećeni Hram. 19 Ali je i one
koji su ostali u gradu obuzimala velika tjeskoba: bili su u strahu zbog
bitke na otvorenom polju. 20 Svi su iščekivali ishod bitke: neprijatelj se
već bio sabrao i svrstao za boj, slonove su doveli na prikladna mjesta,
a konjanike razmjestili na krilima. 21 Makabej vidje to veliko mnoštvo,
raznovrsnu opremu i strašnu pojavu slonova. Podiže ruke k nebu i zazva
čudotvorca Gospodina, jer je znao da on pobjede ne dijeli prema oružju
nego prema tomu koga smatra dostojnim. 22 Zazvao je ovako: “Ti si, o
Gospodaru, za judejskog kralja Ezekije poslao svog anđela, koji pobi sto
osamdeset i pet tisuća Sanheribovih ljudi. 23 Zato, o nebeski Vladaru,
pošalji i sad ispred nas dobra anđela da sije strah i trepet! 24 Jakom
mišicom svojom udari one koji, huleći, izađoše da napadnu tvoj sveti
narod!” Tako je završio molitvu. 25 Dok su se Nikanorove čete primicale
uz jeku truba i bojne pjesme, 26 Judini se ljudi sukobiše s neprijateljem uz
vapaje i molitve. 27 Boreći se rukama a moleći se srcima Bogu, oborili su ne
manje od trideset i pet tisuća ljudi, obradovani očevidnom Božjom pomoći.
28 Kad su se poslije boja veselo vraćali, opaziše Nikanora gdje leži u bojnoj
opremi. 29 Podiže se vika i nasta metež, a oni uzeše slaviti Svemogućega
jezikom svojih otaca. 30 Nato Juda, koji se tijelom i dušom bacio u prve
redove za svoje sugrađane i koji je prema svojim sunarodnjacima gajio
mladenačku blagonaklonost, zapovjedi da Nikanoru odsijeku glavu i ruku
u ramenu i odnesu ih u Jeruzalem. 31 I sam je onamo pošao, sazvao svoje
sunarodnjake i svećenike te stao pred žrtvenik. Tada posla po one u
Tvrđi: 32 pokaza im glavu zločinačkog Nikanora i ruku koju taj hulitelj

bijaše drzovito podigao protiv svetog Doma Svevladara. 33 Odrezavši jezik
bezbožnog Nikanora, naredi da se komad po komad dade pticama i da se
pred Hramom objesi njegova luđačka ruka. 34 Svi su tada, upravivši oči
nebu, blagoslivljali Gospoda koji se očitovao: “Blagoslovljen bio Onaj koji
je svoje Prebivalište sačuvao neoskvrnjeno!” 35 Juda objesi Nikanorovu
glavu na Tvrđu, da svima bude na vidiku kao očevidan znak pomoći
Gospodnje. 36 Svi jednodušno zaključiše da se taj dan nipošto ne zaboravi,
nego da se slavi trinaestog dana dvanaestog mjeseca, koji se aramejskim
jezikom zove Adar, uoči dana Mordokajeva. 37 Budući da je s Nikanorom
dokončano te su Hebreji od tog vremena zavladali gradom, ja ću ovim
završiti svoju povijest. 38 Ako sam je dobro i vješto sastavio, ispunila
mi se želja. Ako li slabo i osrednje, učinio sam što sam mogao. 39 Jer
kao što je štetno piti samo vino ili samu vodu, dok je vino pomiješano
s vodom tečnije i ugodnije, tako se i pravilno raspoređen prikaz sviđa
ušima onih koji knjigu slušaju. Time završavam. #THE UNBOUND BIBLE
(www.unboundbible.org) #name Ukrainian: NT (P.Kulish, 1871) #filetype
Unmapped-BCVS #copyright #abbreviation #language ukr #note #columns
orig_book_index orig_chapter orig_verse orig_subverse order_by text

Evanđelje po Mateju

1 Rodoslovlje Isusa Krista, sina Davidova, sina Abrahamova. 2 Abrahamu
se rodi Izak. Izaku se rodi Jakov. Jakovu se rodi Juda i njegova braća. 3 Judi
Tamara rodi Peresa i Zeraha. Peresu se rodi Hesron. Hesronu se rodi Ram.
4 Ramu se rodi Aminadab. Aminadabu se rodi Nahšon. Nahšonu se rodi
Salma. 5 Salmi Rahaba rodi Boaza. Boazu Ruta rodi Obeda. Obedu se
rodi Jišaj. 6 Jišaju se rodi David kralj. Davidu bivša žena Urijina rodi
Salomona. 7 Salomonu se rodi Roboam. Roboamu se rodi Abija. Abiji se
rodi Asa. 8 Asi se rodi Jozafat. Jozafatu se rodi Joram. Joramu se rodi
Ahazja. 9 Ahazji se rodi Jotam. Jotamu se rodi Ahaz. Ahazu se rodi Ezekija.
10 Ezekiji se rodi Manaše. Manašeu se rodi Amon. Amonu se rodi Jošija.
11 Jošiji se rodi Jehonija i njegova braća u vrijeme progonstva u Babilon.
12 Poslije progonstva u Babilon Jehoniji se rodi Šealtiel. Šealtielu se rodi
Zerubabel. 13 Zerubabelu se rodi Abiud. Abiudu se rodi Elijakim. Elijakimu
se rodi Azor. 14 Azoru se rodi Sadok. Sadoku se rodi Akim. Akimu se rodi
Elijud. 15 Elijudu se rodi Eleazar. Eleazaru se rodi Matan. Matanu se rodi
Jakov. 16 Jakovu se rodi Josip, muž Marije, od koje se rodio Isus koji se zove
Krist. 17 U svemu dakle: od Abrahama do Davida četrnaest naraštaja; od
Davida do progonstva u Babilon četrnaest naraštaja; poslije progonstva u
Babilon do Krista četrnaest naraštaja. 18 A rođenje Isusa Krista zbilo se
ovako. Njegova majka Marija, zaručena s Josipom, prije nego se sastadoše,
nađe se trudna po Duhu Svetom. 19 A Josip, muž njezin, pravedan, ne
htjede je izvrgnuti sramoti, nego naumi da je potajice napusti. 20 Dok je
on to snovao, gle, anđeo mu se Gospodnji ukaza u snu i reče: “Josipe, sine
Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto,
doista je od Duha Svetoga. 21 Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus
jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih.” 22 Sve se to dogodilo da
se ispuni što Gospodin reče po proroku: 23 Evo, Djevica će začeti i roditi
sina i nadjenut će mu se ime Emanuel - što znači: S nama Bog! 24 Kad se
Josip probudi oda sna, učini kako mu naredi anđeo Gospodnji: uze k sebi
svoju ženu. 25 I ne upozna je dok ne rodi sina. I nadjenu mu ime Isus.

2

1 Kad se Isus rodio u Betlehemu judejskome u dane Heroda kralja, gle,
mudraci se s Istoka pojaviše u Jeruzalemu 2 raspitujući se: “Gdje je taj
novorođeni kralj židovski? Vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova pa mu
se dođosmo pokloniti.” 3 Kada to doču kralj Herod, uznemiri se on i
sav Jeruzalem s njime. 4 Sazva sve glavare svećeničke i pismoznance
narodne pa ih ispitivaše gdje se Krist ima roditi. 5 Oni mu odgovoriše:
“U Betlehemu judejskome jer ovako piše prorok: 6 A ti, Betleheme, zemljo
Judina! Nipošto nisi najmanji među kneževstvima Judinim jer iz tebe će
izaći vladalac koji će pasti narod moj - Izraela! 7 Tada Herod potajno dozva
mudrace i razazna od njih vrijeme kad se pojavila zvijezda. 8 Zatim ih
posla u Betlehem: “Pođite, reče, i pomno se raspitajte za dijete. Kad ga
nađete, javite mi da i ja pođem te mu se poklonim.” 9 Oni saslušavši
kralja, pođoše. I gle, zvijezda kojoj vidješe izlazak iđaše pred njima sve
dok ne stiže i zaustavi se povrh mjesta gdje bijaše dijete. 10 Kad ugledaše
zvijezdu, obradovaše se radošću veoma velikom. 11 Uđu u kuću, ugledaju

dijete s Marijom, majkom njegovom, padnu ničice i poklone mu se. Otvore zatim svoje blago i prinesu mu darove: zlato, tamjan i smirnu. 12 Upućeni zatim u snu da se ne vraćaju Herodu, otiđoše drugim putem u svoju zemlju. 13 A pošto oni otiđoše, gle, anđeo se Gospodnji u snu javi Josipu: "Ustani, reče, uzmi dijete i majku njegovu te bježi u Egipat i ostani ondje dok ti ne reknem jer će Herod tražiti dijete da ga pogubi. 14 On ustane, uzme noću dijete i majku njegovu te krene u Egipat. 15 I osta ondje do Herodova skončanja - da se ispuni što Gospodin reče po proroku: Iz Egipta dozvah Sina svoga. 16 Vidjevši da su ga mudraci izigrali, Herod se silno rasrdi i posla poubijati sve dječake u Betlehemu i po svoj okolici, od dvije godine naniže - prema vremenu što ga razazna od mudraca. 17 Tada se ispuni što je rečeno po proroku Jeremiji: 18 U Rami se glas čuje, kuknjava i plač gorak: Rahela oplakuje sinove svoje i neće da se utješi jer više ih nema. 19 Nakon Herodova skončanja, gle, anđeo se Gospodnji javi u snu Josipu u Egiptu: 20 "Ustani, reče, uzmi dijete i njegovu majku te pođi u zemlju izraelsku jer su umrli oni koji su djetetu o glavi radili." 21 On ustane, uzme dijete i njegovu majku te uđe u zemlju izraelsku. 22 Ali saznavši da Arhelaj vlada Judejom namjesto svoga oca Heroda, bojao se poći onamo pa, upućen u snu, ode u kraj galilejski. 23 Dođe i nastani se u gradu zvanu Nazaret - da se ispuni što je rečeno po prorocima: Zvat će se Nazarećanin.

3

1 U one dane pojavi se Ivan Krstitelj propovijedajući u Judejskoj pustinji: 2 "Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!" 3 Ovo je uistinu onaj o kom proreče Izaija prorok: Glas viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze! 4 Ivan je imao odjeću od devine dlake i kožnat pojas oko bokova; hranom mu bijahu skakavci i divlji med. 5 Grnuo k njemu Jeruzalem, sva Judeja i sva okolica jordanska. 6 Primali su od njega krštenje u rijeci Jordanu ispovijedajući svoje grijehe. 7 Kad ugleda mnoge farizeje i saduceje gdje mu dolaze na krštenje, reče im: "Leglo gujinje! Tko li vas je samo upozorio da bježite od skore srdžbe? 8 Donosite dakle plod dostojan obraćenja. 9 I ne usudite se govoriti u sebi: 'Imamo oca Abrahama!' Jer, kažem vam, Bog iz ovoga kamenja može podići djecu Abrahamovu. 10 Već je sjekira položena na korijen stablima. Svako dakle stablo koje ne donosi dobroga roda, siječe se i u oganj baca." 11 "Ja vas, istina, krstim vodom na obraćenje, ali onaj koji za mnom dolazi jači je od mene. Ja nisam dostojan obuće mu nositi. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem. 12 U ruci mu vijača, pročistit će svoje gumno i skupiti žito u svoju žitnicu, a pljevu spaliti ognjem neugasivim." 13 Tada dođe Isus iz Galileje na Jordan Ivanu da ga on krsti. 14 Ivan ga odvraćaše: "Ti mene treba da krstiš, a ti da k meni dolaziš?" 15 Ali mu Isus odgovori: "Pusti sada! Ta dolikuje nam da tako ispunimo svu pravednost!" Tada mu popusti. 16 Odmah nakon krštenja izađe Isus iz vode. I gle! Otvoriše se nebesa i ugleda Duha Božjega gdje silazi kao golub i spušta se na nj. 17 I eto glasa s neba: "Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina!"

4

1 Duh tada odvede Isusa u pustinju da ga đavao iskuša. 2 I propostivši četrdeset dana i četrdeset noći, napokon ogladnje. 3 Tada mu pristupi napasnik i reče: "Ako si Sin Božji, reci da ovo kamenje postane kruhom." 4 A on odgovori: "Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj

riječi što izlazi iz Božjih usta.” 5 Đavao ga tada povede u Sveti grad, postavi
ga na vrh Hrama 6 i reče mu: “Ako si Sin Božji, baci se dolje! Ta pisano je:
Anđelima će svojim zapovjediti za tebe i na rukama će te nositi da se gdje
nogom ne spotakneš o kamen.” 7 Isus mu kaza: “Pisano je također: Ne
iskušavaj Gospodina, Boga svojega!” 8 Đavao ga onda povede na goru vrlo
visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu 9 pa mu reče:
“Sve ću ti to dati ako mi se ničice pokloniš.” 10 Tada mu reče Isus: “Odlazi,
Sotono! Ta pisano je: Gospodinu, Bogu svom se klanjaj i njemu jedinom
služi!” 11 Tada ga pusti đavao. I gle, anđeli pristupili i služili mu. 12 A čuvši
da je Ivan predan, povuče se u Galileju. 13 Ostavi Nazaret te ode i nastani
se u Kafarnaumu, uz more, na području Zebulunovu i Naftalijevu 14 da
se ispuni što je rečeno po proroku Izaiji: 15 Zemlja Zebulunova i zemlja
Naftalijeva, Put uz more, s one strane Jordana, Galileja poganska - 16 narod
što je sjedio u tmini svjetlost vidje veliku; onima što mrkli kraj smrti
obitavahu svjetlost jarka osvanu. 17 Otada je Isus počeo propovijedati:
“Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!” 18 Prolazeći uz Galilejsko
more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje
bacaju mrežu u more; bijahu ribari. 19 I kaže im: “Hajdete za mnom,
učinit ću vas ribarima ljudi!” 20 Oni brzo ostave mreže i pođu za njim.
21 Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu
Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih.
22 Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim. 23 I obilazio je Isus svom
Galilejom naučavajući po njihovim sinagogama, propovijedajući Evanđelje
o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć u narodu. 24 I glas
se o njemu pronese svom Sirijom. I donosili su mu sve koji bolovahu
od najrazličitijih bolesti i patnja - opsjednute, mjesečare, uzete - i on
ih ozdravljaše. 25 Za njim je pohrlio silan svijet iz Galileje, Dekapola,
Jeruzalema, Judeje i Transjordanije.

5

1 Ugledavši mnoštvo, uziđe na goru. I kad sjede, pristupe mu učenici.
2 On progovori i stane ih naučavati: 3 “Blago siromasima duhom: njihovo
je kraljevstvo nebesko! 4 Blago ožalošćenima: oni će se utješiti! 5 Blago
krotkima: oni će baštiniti zemlju! 6 Blago gladnima i žednima pravednosti:
oni će se nasititi! 7 Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe! 8 Blago
čistima srcem: oni će Boga gledati! 9 Blago mirotvorcima: oni će se
sinovima Božjim zvati! 10 Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo
je kraljevstvo nebesko!” 11 “Blago vama kad vas - zbog mene - pogrde i
prognaju i sve zlo slažu protiv vas! 12 Radujte se i kličite: velika je plaća
vaša na nebesima! Ta progonili su tako proroke prije vas!” 13 “Vi ste sol
zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što, nego
da se baci van i da ljudi po njoj gaze.” 14 “Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se
sakriti grad što leži na gori. 15 Niti se užiže svjetiljka da se stavi pod posudu,
nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. 16 Tako neka svijetli vaša
svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na
nebesima.” 17 “Ne mislite da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam
došao ukinuti, nego ispuniti. 18 Zaista, kažem vam, dok ne prođe nebo i
zemlja, ne, ni jedno slovce, ni jedan potezić iz Zakona neće proći, dok se sve
ne zbude. 19 Tko dakle ukine jednu od tih, pa i najmanjih zapovijedi i tako
nauči ljude, najmanji će biti u kraljevstvu nebeskom. A tko ih bude vršio i
druge učio, taj će biti velik u kraljevstvu nebeskom.” 20 “Uistinu kažem

vam: ne bude li pravednost vaša veća od pravednosti pismoznanaca i
farizeja, ne, nećete ući u kraljevstvo nebesko." 21 "Čuli ste da je rečeno
starima: Ne ubij! Tko ubije, bit će podvrgnut sudu. 22 A ja vam kažem:
Svaki koji se srdi na brata svoga, bit će podvrgnut sudu. A tko bratu rekne
'Glupane!', bit će podvrgnut Vijeću. A tko reče: 'Luđače!', bit će podvrgnut
ognju paklenomu." 23 "Ako dakle prinosiš dar na žrtvenik pa se ondje sjetiš
da tvoj brat ima nešto protiv tebe, 24 ostavi dar ondje pred žrtvenikom, idi
i najprije se izmiri s bratom, a onda dođi i prinesi dar." 25 "Nagodi se brzo
s protivnikom dok si još s njim na putu, da te protivnik ne preda sucu, a
sudac tamničaru, pa da te ne bace u tamnicu. 26 Zaita, kažem ti, nećeš izići
odande dok ne isplatiš do posljednjeg novčića." 27 "Čuli ste da je rečeno:
Ne čini preljuba! 28 A ja vam kažem: Tko god s požudom pogleda ženu,
već je s njome učinio preljub u srcu. 29 Ako te desno oko sablažnjava,
iskopaj ga i baci od sebe. Ta bolje je da ti propadne jedan od udova, nego
da ti cijelo tijelo bude bačeno u pakao. 30 Ako te desnica tvoja sablažnjava,
odsijeci je i baci od sebe. Ta bolje je da ti propadne jedan od udova, nego
da ti cijelo tijelo ode u pakao." 31 "Rečeno je također: Tko otpusti svoju
ženu, neka joj dade otpusnicu. 32 A ja vam kažem: Tko god otpusti svoju
ženu - osim zbog bludništva - navodi je na preljub i tko se god otpuštenom
oženi, čini preljub." 33 "Čuli ste još da je rečeno starima: Ne zaklinji se
krivo, nego izvrši Gospodinu svoje zakletve. 34 A ja vam kažem: Ne kunite
se nikako! Ni nebom jer je prijestolje Božje. 35 Ni zemljom jer je podnožje
njegovim nogama. Ni Jeruzalemom jer grad je Kralja velikoga! 36 Ni svojom
se glavom ne zaklinji jer ni jedne vlasi ne možeš učiniti bijelom ili crnom.
37 Vaša riječ neka bude: 'Da, da, - ne, ne!' Što je više od toga, od Zloga je."
38 "Čuli ste da je rečeno: Oko za oko, zub za zub! 39 A ja vam kažem: Ne
opirite se Zlomu! Naprotiv, pljusne li te tko po desnom obrazu, okreni mu
i drugi. 40 Onomu tko bi se htio s tobom parničiti da bi se domogao tvoje
donje haljine prepusti i gornju. 41 Ako te tko prisili jednu milju, pođi s njim
dvije. 42 Tko od tebe što zaište, podaj mu! I ne okreni se od onoga koji hoće
da mu pozajmiš." 43 "Čuli ste da je rečeno: Ljubi svoga bližnjega, a mrzi
neprijatelja. 44 A ja vam kažem: Ljubite neprijatelje, molite za one koji vas
progone 45 da budete sinovi svoga oca koji je na nebesima, jer on daje da
sunce njegovo izlazi nad zlima i dobrima i da kiša pada pravednicima i
nepravednicima. 46 Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakva li vam plaća?
Zar to isto ne čine i carinici? 47 I ako pozdravljate samo braću, što osobito
činite? Zar to isto ne čine i pogani?" 48 "Budite dakle savršeni kao što je
savršen Otac vaš nebeski!"

6

1 "Pazite da svoje pravednosti ne činite pred ljudima da vas oni vide.
Inače, nema vam plaće u vašeg Oca koji je na nebesima. 2 Kada dakle
dijeliš milostinju, ne trubi pred sobom, kako to u sinagogama i na ulicama
čine licemjeri da bi ih ljudi hvalili. Zaista, kažem vam, primili su svoju
plaću. 3 Ti naprotiv, kada daješ milostinju - neka ti ne zna ljevica što čini
desnica, 4 da tvoja milostinja bude u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u
skrovitosti, uzvratit će ti!" 5 "Tako i kad molite, ne budite kao licemjeri.
Vole moliti stojeći u sinagogama i na raskršćima ulica da se pokažu ljudima.
Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. 6 Ti naprotiv, kad moliš, uđi u
svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svomu Ocu, koji je u skrovitosti. I

Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.” 7 “Kad molite, ne blebećite
kao pogani. Misle da će s mnoštva riječi biti uslišani. 8 Ne nalikujte
na njih. Ta zna vaš Otac što vam treba i prije negoli ga zaištete. 9 Vi,
dakle, ovako molite: 'Oče naš, koji jesi na nebesima! Sveti se ime tvoje!
10 Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji!
11 Kruh naš svagdanji daj nam danas! 12 I opusti nam duge naše kako i mi
otpustismo dužnicima svojim! 13 I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas
od Zloga!'” 14 “Doista, ako vi otpustite ljudima njihove prijestupke, otpustit
će i vama Otac vaš nebeski. 15 Ako li vi ne otpustite ljudima, ni Otac vaš
neće otpustiti vaših prijestupaka.” 16 “I kad postite, ne budite smrknuti
kao licemjeri. Izobličuju lica da pokažu ljudima kako poste. Zaista, kažem
vam, primili su svoju plaću. 17 Ti naprotiv, kad postiš, pomaži glavu i umij
lice 18 da ne zapaze ljudi kako postiš, nego Otac tvoj, koji je u skrovitosti.
I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.” 19 “Ne zgrćite sebi blago
na zemlji, gdje ga moljac i rđa nagrizaju i gdje ga kradljivci potkapaju i
kradu. 20 Zgrćite sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne nagrizaju
i gdje kradljivci ne potkapaju niti kradu. 21 Doista, gdje ti je blago, ondje će
ti biti i srce.” 22 “Oko je tijelu svjetiljka. Ako ti je dakle oko bistro, sve će
tijelo tvoje biti svijetlo. 23 Ako ti je pak oko nevaljalo, sve će tijelo tvoje biti
tamno. Ako je dakle svjetlost koja je u tebi - tamna, kolika će istom tama
biti?” 24 “Nitko ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a
drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prianjati, a drugoga prezirati. Ne možete
služiti Bogu i bogatstvu.” 25 “Zato vam kažem: Ne budite zabrinuti za
život svoj: što ćete jesti, što ćete piti; ni za tijelo svoje: u što ćete se
obući. Zar život nije vredniji od jela i tijelo od odijela?” 26 “Pogledajte
ptice nebeske! Ne siju, ne žanju niti sabiru u žitnice, pa ipak ih hrani vaš
nebeski Otac. Zar niste vi vredniji od njih? 27 A tko od vas zabrinutošću
može svome stasu dodati jedan lakat? 28 I za odijelo što ste zabrinuti?
Promotrite poljske ljiljane, kako rastu! Ne muče se niti predu. 29 A kažem
vam: ni Salomon se u svoj svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih. 30 Pa
ako travu poljsku, koja danas jest a sutra se u peć baca, Bog tako odijeva,
neće li još više vas, malovjerni?” 31 “Nemojte dakle zabrinuto govoriti:
'Što ćemo jesti?' ili: 'Što ćemo piti?' ili: 'U što ćemo se obući?' 32 Ta sve
to pogani ištu. Zna Otac vaš nebeski da vam je sve to potrebno. 33 Tražite
stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo
dodati. 34 Ne budite dakle zabrinuti za sutra. Sutra će se samo brinuti za
se. Dosta je svakom danu zla njegova.”

7

1 “Ne sudite da ne budete suđeni! 2 Jer sudom kojim sudite bit ćete
suđeni. I mjerom kojom mjerite mjerit će vam se. 3 Što gledaš trun u oku
brata svojega, a brvna u oku svome ne opažaš? 4 Ili kako možeš reći bratu
svomu: 'De da ti izvadim trun iz oka', a eto brvna u oku tvom? 5 Licemjere,
izvadi najprije brvno iz oka svoga pa ćeš onda dobro vidjeti izvaditi trun
iz oka bratova!” 6 “Ne dajte svetinje psima! Niti svoga biserja bacajte pred
svinje da ga ne pogaze nogama pa se okrenu i rastrgaju vas.” 7 “Ištite i
dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! 8 Doista,
tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu koji kuca otvorit će se. 9 Ta
ima li koga među vama da bi svojemu sinu, ako ga zaište kruha, kamen
dao? 10 Ili ako ribu zaište, zar će mu zmiju dati? 11 Ako dakle vi, iako zli,
znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac vaš, koji

je na nebesima, dobrima obdariti one koji ga zaištu!” 12 “Sve, dakle, što
želite da ljudi vama čine, činite i vi njima. To je, doista, Zakon i Proroci.”
13 “Uđite na uska vrata! Jer široka su vrata i prostran put koji vodi u
propast i mnogo ih je koji njime idu. 14 O kako su uska vrata i tijesan
put koji vodi u Život i malo ih je koji ga nalaze!” 15 “Čuvajte se lažnih
proroka koji dolaze k vama u ovčjem odijelu, a iznutra su vuci grabežljivi.
16 Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati. Bere li se s trnja grožđe ili
s bodljike smokve? 17 Tako svako dobro stablo rađa dobrim plodovima,
a nevaljalo stablo rađa plodovima zlim. 18 Ne može dobro stablo donijeti
zlih plodova niti nevaljalo stablo dobrih plodova. 19 Svako stablo koje ne
rađa dobrim plodom siječe se i u oganj baca. 20 Dakle: po plodovima ćete
ih njihovim prepoznati.” 21 “Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji mi
govori: 'Gospodine, Gospodine!', nego onaj koji vrši volju Oca mojega, koji
je na nebesima. 22 Mnogi će me u onaj dan pitati: 'Gospodine, Gospodine!
Nismo li mi u tvoje ime prorokovali, u tvoje ime đavle izgonili, u tvoje ime
mnoga čudesa činili?' 23 Tada ću im kazati: 'Nikad vas nisam poznavao!
Nosite se od mene, vi bezakonici!'” 24 “Stoga, tko god sluša ove moje
riječi i izvršava ih, bit će kao mudar čovjek koji sagradi kuću na stijeni.
25 Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću, ali
ona ne pada. Jer - utemeljena je na stijeni.” 26 “Naprotiv, tko god sluša ove
moje riječi, a ne vrši ih, bit će kao lud čovjek koji sagradi kuću na pijesku.
27 Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću i ona
se sruši. I bijaše to ruševina velika.” 28 Kad Isus završi ove svoje besjede,
mnoštvo osta zaneseno njegovim naukom. 29 Ta učio ih kao onaj koji ima
vlast, a ne kao njihovi pismoznanci.

8

1 Kad je Isus sišao s gore, pohrli za njim silan svijet. 2 I gle, pristupi neki
gubavac, pokloni mu se do zemlje i reče: “Gospodine, ako hoćeš, možeš
me očistiti.” 3 Isus pruži ruku i dotakne ga se govoreći: “Hoću, očisti
se!” I odmah se očisti od gube. 4 Kaže mu Isus: “Pazi, nikomu ne kazuj,
nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi dar što ga propisa Mojsije, njima za
svjedočanstvo.” 5 Kad uđe u Kafarnaum, pristupi mu satnik pa ga zamoli:
6 “Gospodine, sluga mi leži kod kuće uzet, u strašnim mukama.” 7 Kaže mu:
“Ja ću doći izliječiti ga.” 8 Odgovori satnik: “Gospodine, nisam dostojan da
uđeš pod krov moj, nego samo reci riječ i izliječen će biti sluga moj. 9 Ta
i ja, premda sam čovjek pod vlašću, imam pod sobom vojnike pa reknem
jednomu: 'Idi!' - i ode, drugomu: 'Dođi!' - i dođe, a sluzi svomu: 'Učini
to' - i učini.” 10 Čuvši to, zadivi se Isus i reče onima koji su išli za njim:
“Zaista, kažem vam, ni u koga u Izraelu ne nađoh tolike vjere. 11 A kažem
vam: Mnogi će s istoka i zapada doći i sjesti za stol s Abrahamom, Izakom
i Jakovom u kraljevstvu nebeskom, 12 a sinovi će kraljevstva biti izbačeni
van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zubi.” 13 I reče Isus satniku: “Idi,
neka ti bude kako si vjerovao!” I ozdravi sluga u taj čas. 14 Ušavši u
kuću Petrovu, Isus ugleda njegovu punicu koja ležaše u ognjici. 15 Dotače
joj se ruke i pusti je ognjica. Ona ustade i posluživaše mu. 16 A uvečer
mu doniješe mnoge opsjednute. On izagna duhove riječju i sve bolesnike
ozdravi - 17 da se ispuni što je rečeno po Izaiji proroku: On slabosti naše
uze i boli ponese. 18 Kad Isus vidje mnoštvo oko sebe, zapovjedi da se
prijeđe prijeko. 19 I pristupi jedan pismoznanac te mu reče: “Učitelju, za
tobom ću kamo god ti pošao.” 20 Kaže mu Isus: “Lisice imaju jazbine i ptice

nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio." 21 Drugi mu
od učenika reče: "Gospodine, dopusti mi da prije odem i pokopam svoga
oca." 22 Isus mu kaže: "Hajde za mnom i pusti neka mrtvi pokapaju svoje
mrtve." 23 Kad uđe u lađu, pođoše za njim njegovi učenici. 24 I gle, žestok
vihor nasta na moru tako da lađu prekrivahu valovi. A on je spavao. 25 Oni
pristupiše i probudiše ga govoreći: "Gospodine, spasi, pogibosmo!" 26 Kaže
im: "Što ste plašljivi, malovjerni?" Tada ustade i zaprijeti vjetrovima i
moru te nasta velika utiha. 27 A ljudi su u čudu pitali: "Tko je taj da mu se
i vjetrovi i more pokoravaju?" 28 I kada dođe prijeko, u gadarski kraj, eto
mu u susret dvaju opsjednutih: izlazili su iz grobnica, silno goropadni, te
nitko nije mogao proći onim putem. 29 I gle, povikaše: "Što ti imaš s nama,
Sine Božji? Došao si ovamo prije vremena mučiti nas?" 30 A podalje od
njih paslo je veliko krdo svinja. 31 Zlodusi ga zaklinjahu: "Ako nas istjeraš,
pošalji nas u ovo krdo svinja." 32 On im reče: "Idite!" Oni iziđoše i uđoše u
svinje. I gle, sve krdo jurnu niz obronak u more i podavi se u vodama. 33 A
svinjari pobjegoše, odoše u grad te razglasiše sve, napose o opsjednutima.
34 I gle, sav grad iziđe u susret Isusu. Kad ga ugledaše, zamole ga da ode
iz njihova kraja.

9

1 I ušavši u lađu, preplovi i dođe u svoj grad. 2 Kad gle, doniješe mu
uzetoga koji je ležao na nosiljci. Vidjevši njihovu vjeru, reče Isus uzetomu:
"Hrabro, sinko, otpuštaju ti se grijesi!" 3 A gle, neki od pismoznanaca
rekoše u sebi: "Ovaj huli!" 4 Prozrevši njihove misli, Isus reče: "Zašto
snujete zlo u srcima? 5 Ta što je lakše reći: 'Otpuštaju ti se grijesi' ili reći:
'Ustani i hodi'? 6 Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati
grijehe!" Tada reče uzetomu: "Ustani, uzmi nosiljku i pođi kući!" 7 I
on usta te ode kući. 8 Kad mnoštvo to vidje, zaprepasti se i poda slavu
Bogu koji takvu vlast dade ljudima. 9 Odlazeći odande, ugleda Isus čovjeka
zvanog Matej gdje sjedi u carinarnici. I kaže mu: "Pođi za mnom!" On usta
i pođe za njim. 10 Dok je Isus bio u kući za stolom, gle, mnogi carinici i
grešnici dođoše za stol s njime i njegovim učenicima. 11 Vidjevši to, farizeji
stanu govoriti: "Zašto vaš učitelj jede s carinicima i grešnicima?" 12 A on,
čuvši to, reče: "Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima. 13 Hajdete
i proučite što znači: Milosrđe mi je milo, a ne žrtva. Ta ne dođoh zvati
pravednike, nego grešnike." 14 Tada pristupe k njemu Ivanovi učenici
govoreći: "Zašto mi i farizeji postimo, a učenici tvoji ne poste?" 15 Nato
im Isus reče: "Mogu li svatovi tugovati dok je s njima zaručnik? Doći će
već dani kad će im se ugrabiti zaručnik, i tada će postiti!" 16 "A nitko ne
stavlja krpe od sirova sukna na staro odijelo, jer zakrpa vuče s odijela pa
nastane još veća rupa." 17 "I ne ulijeva se novo vino u stare mješine. Inače
se mješine proderu, vino prolije, a mješine propadnu. Nego, novo se vino
ulijeva u nove mješine pa se oboje sačuva." 18 Dok im on to govoraše, gle,
pristupi neki glavar, pokloni mu se do zemlje i reče: "Kći mi, evo, umrije,
ali dođi, stavi ruku na nju, i oživjet će." 19 Isus usta te s učenicima pođe za
njim. 20 I gle, neka žena koja bolovaše dvanaest godina od krvarenja priđe
odostraga i dotaknu se skuta njegove haljine. 21 Mislila je: "Dotaknem li se
samo njegove haljine, spasit ću se." 22 A Isus se okrenu i vidjevši je reče:
"Hrabro, kćeri, vjera te tvoja spasila." I žena bi spašena od toga časa. 23 I
uđe Isus u kuću glavarovu. Ugleda svirače i bučno mnoštvo pa 24 reče:

“Odstupite! Djevojka nije umrla, nego spava.” Oni mu se podsmjehivahu.
25 A kad je svijet bio izbačen, uđe on, primi djevojku za ruku i ona bi
uskrišena. 26 I razglasi se to po svem onom kraju. 27 Kad je Isus odlazio
odande, pođu za njim dva slijepca vičući: “Smiluj nam se, Sine Davidov!”
28 A kad uđe u kuću, pristupe mu slijepci. Isus im kaže: “Vjerujete li da
mogu to učiniti?” Kažu mu: “Da, Gospodine!” 29 Tada se dotače njihovih
očiju govoreći: “Neka vam bude po vašoj vjeri.” 30 I otvoriše im se oči. A
Isus im poprijeti: “Pazite da nitko ne dozna!” 31 Ali oni, izišavši, razniješe
glas o njemu po svem onom kraju. 32 Tek što oni iziđoše, gle, doniješe mu
njemaka opsjednuta. 33 Pošto izagna đavla, progovori njemak. Mnoštvo
se čudom čudilo i govorilo: “Nikada se takvo što ne vidje u Izraelu!” 34 A
farizeji govorahu: “Po poglavici đavolskome izgoni đavle.” 35 I obilazio
je Isus sve gradove i sela učeći po njihovim sinagogama, propovijedajući
Evanđelje o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć. 36 Vidjevši
mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu izmučeni i ophrvani kao ovce
bez pastira. 37 Tada reče svojim učenicima: “Žetve je mnogo, a radnika
malo. 38 Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju.”

10

1 Dozva dvanaestoricu svojih učenika i dade im vlast nad nečistim
dusima: da ih izgone i da liječe svaku bolest i svaku nemoć. 2 A ovo
su imena dvanaestorice apostola: prvi Šimun, zvani Petar, i Andrija, brat
njegov; i Jakov, sin Zebedejev, i Ivan brat njegov; 3 Filip i Bartolomej; Toma
i Matej carinik; Jakov Alfejev i Tadej; 4 Šimun Kananaj i Juda Iškariotski,
koji ga izda. 5 Tu dvanaestoricu posla Isus uputivši ih: “K poganima ne
idite i ni u koji samarijski grad ne ulazite! 6 Pođite radije k izgubljenim
ovcama doma Izraelova! 7 Putom propovijedajte: 'Približilo se kraljevstvo
nebesko!' 8 Bolesne liječite, mrtve uskrisujte, gubave čistite, zloduhe
izgonite! Besplatno primiste, besplatno dajte! 9 Ne stječite zlata, ni srebra,
ni mjedi sebi u pojase, 10 ni putne torbe, ni dviju haljina, ni obuće, ni
štapa. Ta vrijedan je radnik hrane svoje.” 11 “U koji god grad ili selo
uđete, razvidite tko je u njemu dostojan: ondje ostanite sve dok ne odete.
12 Ulazeći u kuću, zaželite joj mir. 13 Bude li kuća dostojna, neka mir vaš
siđe na nju. Ne bude li dostojna, neka se mir vaš k vama vrati. 14 Gdje
vas ne prime i ne poslušaju riječi vaših, iziđite iz kuće ili grada toga i
prašinu otresite sa svojih nogu. 15 Zaista, kažem vam, lakše će biti zemlji
sodomskoj i gomorskoj na Dan sudnji negoli gradu tomu.” 16 “Evo, ja vas
šaljem kao ovce među vukove. Budite dakle mudri kao zmije, a bezazleni
kao golubovi! 17 Čuvajte se ljudi, jer će vas predavati vijećima i po svojim
će vas sinagogama bičevati. 18 Pred upravitelje i kraljeve vodit će vas
poradi mene, za svjedočanstvo njima i poganima. 19 Kad vas predadu,
ne budite zabrinuti kako ili što ćete govoriti. Dat će vam se u onaj čas
što ćete govoriti. 20 Ta ne govorite to vi, nego Duh Oca vašega govori u
vama!” 21 “Brat će brata predavati na smrt i otac dijete. Djeca će ustajati
na roditelje i ubijati ih. 22 Svi će vas zamrziti zbog imena moga. Ali tko
ustraje do svršetka, bit će spašen.” 23 “Kad vas stanu progoniti u jednom
gradu, bježite u drugi. Zaista, kažem vam, nećete obići gradova izraelskih
prije nego što dođe Sin Čovječji.” 24 “Nije učenik nad učiteljem niti sluga
nad gospodarom svojim. 25 Dosta je da učenik bude kao njegov učitelj i
sluga kao njegov gospodar. Ako su domaćina Beelzebulom nazvali, koliko

će više njegove ukućane?” 26 “Ne bojte ih se dakle. Ta ništa nije skriveno
što se neće otkriti ni tajno što se neće doznati. 27 Što vam govorim u
tami, recite na svjetlu; i što na uho čujete, propovijedajte na krovovima.”
28 “Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti. Bojte se
više onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu.” 29 “Ne prodaju li
se dva vrapca za novčić? Pa ipak ni jedan od njih ne pada na zemlju bez
Oca vašega. 30 A vama su i vlasi na glavi sve izbrojene. 31 Ne bojte se
dakle! Vredniji ste nego mnogo vrabaca.” 32 “Tko god se, dakle, prizna
mojim pred ljudima, priznat ću se i ja njegovim pred Ocem, koji je na
nebesima. 33 A tko se odreče mene pred ljudima, odreći ću se i ja njega
pred svojim Ocem, koji je na nebesima.” 34 “Ne mislite da sam došao mir
donijeti na zemlju. Ne, nisam došao donijeti mir, nego mač. 35 Ta došao
sam rastaviti čovjeka od oca njegova i kćer od majke njezine i snahu od
svekrve njezine; 36 i neprijatelji će čovjeku biti ukućani njegovi. 37 “Tko
ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan. Tko ljubi sina ili
kćer više nego mene, nije mene dostojan. 38 Tko ne uzme svoga križa i ne
pođe za mnom, nije mene dostojan. 39 Tko nađe život svoj, izgubit će ga,
a tko izgubi svoj život poradi mene, naći će ga.” 40 “Tko vas prima, mene
prima; a tko prima mene, prima onoga koji je mene poslao. 41 Tko prima
proroka jer je prorok, primit će plaću proročku; tko prima pravednika jer
je pravednik, primit će plaću pravedničku. 42 Tko napoji jednoga od ovih
najmanjih samo čašom hladne vode zato što je moj učenik, zaista, kažem
vam, neće mu propasti plaća.”

11

1 Pošto Isus završi upućivati dvanaestoricu učenika, ode odande
naučavati i propovijedati po njihovim gradovima. 2 A kad Ivan u tamnici
doču za djela Kristova, posla svoje učenike 3 da ga upitaju: “Jesi li ti Onaj
koji ima doći ili drugoga da čekamo?” 4 Isus im odgovori: “Pođite i javite
Ivanu što ste čuli i vidjeli: 5 Slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste,
gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje Evanđelje. 6 I blago
onom tko se ne sablazni o mene.” 7 Kad oni odoše, poče Isus govoriti
mnoštvu o Ivanu: “Što ste izišli u pustinju gledati? Trsku koju vjetar
ljulja? 8 Ili što ste izišli vidjeti? Čovjeka u mekušasto odjevena? Eno,
oni što se mekušasto nose po kraljevskim su dvorima. 9 Ili što ste izišli?
Vidjeti proroka? Da, kažem vam, i više nego proroka. 10 On je onaj o kome
je pisano: Evo, ja šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da pripravi put
pred tobom. 11 Zaista, kažem vam, između rođenih od žene ne usta veći od
Ivana Krstitelja. A ipak, i najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega!
12 A od dana Ivana Krstitelja do sada kraljevstvo nebesko silom se probija
i siloviti ga grabe. 13 Uistinu, svi proroci i Zakon prorokovahu do Ivana.
14 Zapravo ako hoćete: on je Ilija koji ima doći.” 15 “Tko ima uši, neka
čuje.” 16 “A komu da prispodobim ovaj naraštaj? Nalik je djeci što sjede
na trgovima pa jedni drugima dovikuju: 17 'Zasvirasmo vam i ne zaigraste,
zakukasmo i ne zaplakaste.'” 18 “Doista, dođe Ivan. Nije jeo ni pio, a govori
se: 'Đavla ima.' 19 Dođe Sin Čovječji koji jede i pije, a govori se: 'Gle, izjelice
i vinopije, prijatelja carinika i grešnika!' Ali opravda se Mudrost djelima
svojim.” 20 Tada stane prekoravati gradove u kojima se dogodilo najviše
njegovih čudesa, a oni se ne obratiše: 21 “Jao tebi, Korozaine! Jao tebi,
Betsaido! Da su se u Tiru i Sidonu zbila čudesa koja su se dogodila u vama,

odavna bi se već oni u kostrijeti i pepelu bili obratili. 22 Ali kažem vam:
Tiru i Sidonu bit će na Dan sudnji lakše negoli vama." 23 "I ti, Kafarnaume!
Zar ćeš se do neba uzvisiti? Do u Podzemlje ćeš se strovaliti! Doista, da su
se u Sodomi zbila čudesa koja su se dogodila u tebi, ostala bi ona do danas.
24 Ali kažem vam: Zemlji će sodomskoj biti na Dan sudnji lakše nego tebi."
25 U ono vrijeme reče Isus: "Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što
si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. 26 Da, Oče, tako se
tebi svidjelo. 27 Sve je meni predao Otac moj i nitko ne pozna Sina doli
Otac niti tko pozna Oca doli Sin i onaj kome Sin hoće objaviti." 28 "Dođite
k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti. 29 Uzmite
jaram moj na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći
ćete spokoj dušama svojim. 30 Uistinu, jaram je moj sladak i breme moje
lako."

12

1 U ono vrijeme prolazio je Isus subotom kroz usjeve. Učenici su njegovi
ogladnjeli te počeli trgati klasje i jesti. 2 Vidjevši to, farizeji mu rekoše:
"Gle, učenici tvoji čine što nije dopušteno činiti subotom." 3 On im reče:
"Niste li čitali što učini David kad ogladnje on i njegovi pratioci? 4 Kako uđe
u Dom Božji te pojedoše prinesene kruhove, a to ne bijaše slobodno jesti
ni njemu ni njegovim pratiocima, nego samo svećenicima? 5 Ili zar niste
čitali u Zakonu da subotom svećenici u Hramu krše subotu, a bez krivnje
su? 6 A velim vam: veće od Hrama jest ovdje! 7 I kad biste razumjeli što
ono znači: Milosrđe mi je milo, a ne žrtva, ne biste osudili ove nekrive.
8 Ta Sin Čovječji gospodar je subote!" 9 Otišavši odande, dođe u njihovu
sinagogu, 10 kad gle čovjeka s usahlom rukom. A oni upitaše Isusa da bi
ga mogli optužiti: "Je li dopušteno subotom liječiti?" 11 On im reče: "Tko
to od vas jedinu ovcu koju ima ne bi subotom prihvatio i izvadio kad bi
mu upala u jamu? 12 A koliko je čovjek vredniji od ovce! Tako, slobodno
je subotom činiti dobro!" 13 Tada reče čovjeku: "Ispruži ruku!" On je
ispruži, i - ruka mu zdrava kao i druga! 14 A farizeji izađoše i održaše
vijećanje protiv njega, kako da ga pogube. 15 Kad Isus to dozna, ukloni se
odande. Za njim je išlo mnoštvo. On ih sve ozdravi 16 i poprijeti im da ga
ne prokazuju - 17 da se ispuni što je rečeno po Izaiji proroku: 18 Evo Sluge
mojega, koga sebi izabrah: mog ljubimca, miljenika duše moje! Stavit
ću Duha svoga na njega: naviještat će pravo narodima; 19 preti se neće,
neće bučiti, glas mu se neće čuti po trgovima; 20 trske stučene prelomiti
neće, stijenja što tek tinja neće ugasiti - sve dok do pobjede ne izvede
pravo. 21 Ime njegovo nada je narodima! 22 Tada mu donesoše opsjednuta,
slijepa i nijema. I ozdravi ga te njemak progovori i progleda. 23 I sve
ono mnoštvo zapanjeno govoraše: "Da ovo nije Sin Davidov?" 24 A farizeji
čuvši to rekoše: "Ne može ovaj izgoniti đavle osim po Beelzebulu, poglavici
đavolskom." 25 A on, znajući njihove misli, reče im: "Svako kraljevstvo u
sebi razdijeljeno opustjet će i svaki grad ili kuća u sebi razdijeljena neće
opstati. 26 Ako Sotona Sotonu izgoni, u sebi je razdijeljen. Kako će dakle
opstati kraljevstvo njegovo? 27 I ako ja po Beelzebulu izgonim đavle, po
kome ih sinovi vaši izgone? Zato će vam oni biti suci. 28 Ali ako ja po Duhu
Božjem izgonim đavle, zbilja je došlo k vama kraljevstvo Božje." 29 "Ili
kako bi tko mogao ući u kuću jakoga i oplijeniti mu pokućstvo ako prije ne
sveže jakoga? Tada će mu kuću oplijeniti." 30 "Tko nije sa mnom, protiv
mene je, i tko ne sabire sa mnom, rasipa." 31 "Zato kažem vam: svaki

će se grijeh i bogohulstvo oprostiti ljudima, ali rekne li tko bogohulstvo
protiv Duha, neće se oprostiti. 32 I rekne li tko riječ protiv Sina Čovječjega,
oprostit će mu se. Ali tko rekne protiv Duha Svetoga, neće mu se oprostiti
ni na ovom svijetu ni u budućem." 33 "Ili uzmite: dobro stablo i plod mu
je dobar. Ili uzmite: trulo stablo i plod mu je truo. Ta po plodu se stablo
poznaje. 34 Leglo gujinje! Kako možete govoriti dobro kad ste opaki. Ta
iz obilja srca usta govore! 35 Dobar čovjek iz riznice dobre vadi dobro, a
zao čovjek iz riznice zle vadi zlo. 36 A kažem vam: za svaku bezrazložnu
riječ koju ljudi reknu dat će račun na Dan sudnji. 37 Doista, tvoje će te
riječi opravdati i tvoje će te riječi osuditi." 38 Jednom zapodjenuše s njime
razgovor neki pismoznanci i farizeji: "Učitelju, htjeli bismo od tebe vidjeti
znak." 39 A on im odgovori: "Naraštaj opak i preljubnički znak traži, ali
mu se znak neće dati doli znak Jone proroka. 40 Doista, kao što Jona bijaše
u utrobi kitovoj tri dana i tri noći, tako će i Sin Čovječji biti u srcu zemlje tri
dana i tri noći. 41 Ninivljani će ustati na Sudu zajedno s ovim naraštajem i
osuditi ga jer se oni na propovijed Joninu obratiše, a evo, ovdje je i više od
Jone! 42 Kraljica će Juga ustati na Sudu zajedno s ovim naraštajem i osuditi
ga jer je s krajeva zemlje došla čuti mudrost Salomonovu, a evo, ovdje je i
više od Salomona!" 43 "A kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta bezvodnim
mjestima tražeći spokoja, ali ne nalazi! 44 Tada rekne: 'Vratit ću se u kuću
odakle iziđoh.' I došavši, nađe je praznu, pometenu i uređenu. 45 Tada
ode i uzme sa sobom sedam drugih duhova, gorih od sebe, te uđu i nastane
se ondje. Na kraju bude s onim čovjekom gore nego na početku. Tako će
biti i s ovim opakim naraštajem." 46 Dok on još govoraše mnoštvu, eto
majke i braće njegove. Stajahu vani tražeći da s njime govore. 47 Reče
mu netko: "Evo majke tvoje i braće tvoje, vani stoje i traže da s tobom
govore." 48 Tomu koji mu to javi on odgovori: "Tko je majka moja, tko li
braća moja?" 49 I pruži ruku prema učenicima: "Evo, reče, majke moje i
braće moje! 50 Doista, tko god vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima,
taj mi je brat i sestra i majka."

13

1 Onoga dana Isus iziđe iz kuće i sjede uz more. 2 I nagrnu k njemu silan
svijet te je morao ući u lađu: sjede, a sve ono mnoštvo stajaše na obali. 3 I
zborio im je mnogo u prispodobama: "Gle, iziđe sijač sijati. 4 I dok je sijao,
nešto zrnja pade uz put, dođoše ptice i pozobaše ga. 5 Nešto opet pade
na kamenito tlo, gdje nemaše dosta zemlje, i odmah izniknu jer nemaše
duboke zemlje. 6 A kad sunce ogranu, izgorje i jer nemaše korijena, osuši
se. 7 Nešto opet pade u trnje, trnje uzraste i uguši ga. 8 Nešto napokon
pade na dobru zemlju i davaše plod: jedno stostruk, drugo šezdesetostruk,
treće tridesetostruk." 9 "Tko ima uši, neka čuje!" 10 I pristupe učenici pa
ga zapitaju: "Zašto im zboriš u prispodobama?" 11 On im odgovori: "Zato
što je vama dano znati otajstva kraljevstva nebeskoga, a njima nije dano.
12 Doista, onomu tko ima dat će se i obilovat će, a onomu tko nema oduzet
će se i ono što ima. 13 U prispodobama im zborim zato što gledajući ne vide
i slušajući ne čuju i ne razumiju." 14 "Tako se ispunja na njima proroštvo
Izaijino koje govori: Slušat ćete, slušati - i nećete razumjeti; gledat ćete,
gledati - i nećete vidjeti! 15 Jer usalilo se srce naroda ovoga: uši začepiše,
oči zatvoriše da očima ne vide, ušima ne čuju, srcem ne razumiju te se ne
obrate pa ih izliječim. 16 A blago vašim očima što vide, i ušima što slušaju.
17 Zaista, kažem vam, mnogi su proroci i pravednici željeli vidjeti što vi

gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli.” 18 “Vi, dakle,
poslušajte prispodobu o sijaču. 19 Svakomu koji sluša Riječ o Kraljevstvu, a
ne razumije, dolazi Zli te otima što mu je u srcu posijano. To je onaj uz put
zasijan. 20 A zasijani na tlo kamenito - to je onaj koji čuje Riječ i odmah je s
radošću prima, 21 ali nema u sebi korijena, nego je nestalan: kad zbog Riječi
nastane nevolja ili progonstvo, odmah se pokoleba. 22 Zasijani u trnje - to
je onaj koji sluša Riječ, ali briga vremenita i zavodljivost bogatstva uguše
Riječ, te ona ostane bez ploda. 23 Zasijani na dobru zemlju - to je onaj
koji Riječ sluša i razumije, pa onda, dakako, urodi i daje: jedan stostruko,
jedan šezdesetostruko, a jedan tridesetostruko.” 24 Drugu im prispodobu
iznese: “Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek posije dobro sjeme na svojoj
njivi. 25 Dok su njegovi ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posije posred
žita kukolj i ode. 26 Kad usjev uzraste i isklasa, tada se pokaza i kukolj.
27 Sluge pristupe domaćinu pa mu reknu: 'Gospodaru, nisi li ti dobro sjeme
posijao na svojoj njivi? Odakle onda kukolj?' 28 On im odgovori: 'Neprijatelj
čovjek to učini.' Nato mu sluge kažu: 'Hoćeš li, dakle, da odemo pa da ga
pokupimo?' 29 A on reče: 'Ne! Da ne biste sabirući kukolj iščupali zajedno
s njim i pšenicu. 30 Pustite nek oboje raste do žetve. U vrijeme žetve
reći ću žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove da se
spali, a žito skupite u moju žitnicu.'” 31 I drugu im prispodobu iznese:
“Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek uze gorušičino zrno i posija ga na
svojoj njivi. 32 Ono je doduše najmanje od svega sjemenja, ali kad uzraste,
veće je od svega povrća. Razvije se u stablo te dolaze ptice nebeske i
gnijezde mu se po granama.” 33 I drugu im kaza prispodobu: “Kraljevstvo
je nebesko kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u tri mjere brašna
dok sve ne uskisne.” 34 Sve je to Isus mnoštvu zborio u prispodobama.
I ništa im nije zborio bez prispodoba - 35 da se ispuni što je rečeno po
proroku: Otvorit ću u prispodobama usta svoja, iznijet ću što je sakriveno
od postanka svijeta. 36 Tada otpusti mnoštvo i uđe u kuću. Pristupe mu
učenici govoreći: “Razjasni nam prispodobu o kukolju na njivi.” 37 On
odgovori: “Sijač dobroga sjemena jest Sin Čovječji. 38 Njiva je svijet.
Dobro sjeme sinovi su Kraljevstva, a kukolj sinovi Zloga. 39 Neprijatelj
koji ga posija jest đavao. Žetva je svršetak svijeta, a žeteoci anđeli.
40 Kao što se kukolj sabire i ognjem sažiže, tako će biti na svršetku svijeta.
41 Sin će Čovječji poslati svoje anđele da pokupe iz njegova kraljevstva sve
zavodnike i bezakonike 42 i bace ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut
zubi. 43 Tada će pravednici zasjati poput sunca u kraljevstvu Oca svojega.”
“Tko ima uši, neka čuje!” 44 “Kraljevstvo je nebesko kao kad je blago
skriveno na njivi: čovjek ga pronađe, sakrije, sav radostan ode, proda sve
što ima i kupi tu njivu.” 45 “Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad trgovac
traga za lijepim biserjem: 46 pronađe jedan dragocjeni biser, ode, rasproda
sve što ima i kupi ga.” 47 “Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad mreža
bačena u more zahvati svakovrsne ribe. 48 Kad se napuni, izvuku je na
obalu, sjednu i skupe dobre u posude, a loše izbace. 49 Tako će biti na
svršetku svijeta. Izići će anđeli, odijeliti zle od pravednih 50 i baciti ih u
peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi.” 51 “Jeste li sve ovo razumjeli?”
Odgovore mu: “Jesmo.” 52 A on će im: “Stoga svaki pismoznanac upućen u
kraljevstvo nebesko sličan je čovjeku domaćinu koji iz svoje riznice iznosi
novo i staro.” 53 Kad Isus završi sve ove prispodobe, ode odande. 54 I dođe
u svoj zavičaj. Naučavaše ih u njihovoj sinagogi te zapanjeni govorahu:

“Odakle ovomu ta mudrost i te čudesne sile? 55 Nije li ovo drvodjeljin sin?
Nije li mu majka Marija, a braća Jakov, i Josip, i Šimun, i Juda? 56 I sestre
mu nisu li sve među nama? Odakle mu sve to?” 57 I sablažnjavahu se o
njega. A Isus im reče: “Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju i u svom
domu.” 58 I ne učini ondje mnogo čudesa zbog njihove nevjere.

14

1 U ono vrijeme doču Herod tetrarh za Isusa 2 pa reče svojim slugama:
“To je Ivan Krstitelj! On uskrsnu od mrtvih i zato čudesne sile djeluju u
njemu.” 3 Herod doista bijaše uhitio Ivana te ga svezana bacio u tamnicu
zbog Herodijade, žene brata svoga Filipa. 4 Jer Ivan mu govoraše: “Ne
smiješ je imati!” 5 Htjede ga ubiti, ali se bojao naroda jer su ga smatrali
prorokom. 6 Na Herodov rođendan zaplesa kći Herodijadina pred svima
i svidje se Herodu. 7 Zato se zakle dati joj što god zaište. 8 A ona
nagovorena od matere: “Daj mi, reče, ovdje na pladnju glavu Ivana
Krstitelja.” 9 Ražalosti se kralj, ali zbog zakletve i sustolnika zapovjedi da
se dade. 10 Posla odrubiti glavu Ivanu u tamnici. 11 I doniješe glavu njegovu
na pladnju, dadoše djevojci, a ona je odnije materi. 12 A učenici njegovi
dođu, uzmu njegovo tijelo i pokopaju ga pa odu i jave Isusu. 13 Kad je Isus
to čuo, povuče se odande lađom na samotno mjesto, u osamu. Dočuo to
narod pa pohrli pješice za njim iz gradova. 14 Kad on iziđe, vidje silan
svijet, sažali mu se nad njim te izliječi njegove bolesnike. 15 Uvečer mu
pristupe učenici pa mu reknu: “Pust je ovo kraj i već je kasno. Otpusti
dakle svijet: neka odu po selima kupiti hrane.” 16 A Isus im reče: “Ne
treba da idu, dajte im vi jesti.” 17 Oni mu kažu: “Nemamo ovdje ništa
osim pet kruhova i dvije ribe.” 18 A on će im: “Donesite mi ih ovamo.” 19 I
zapovjedi da mnoštvo posjeda po travi. On uze pet kruhova i dvije ribe,
pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi i dade kruhove učenicima, a
učenici mnoštvu. 20 I jeli su svi i nasitili se. Od preteklih ulomaka nakupiše
dvanaest punih košara. 21 A blagovalo je oko pet tisuća muškaraca, osim
žena i djece. 22 I odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace
prijeko dok on otpusti mnoštvo. 23 A pošto otpusti mnoštvo, uziđe na
goru, nasamo, da se pomoli. Uvečer bijaše ondje sam. 24 Lađa se već
mnogo stadija bila ostisla od kraja, šibana valovima. Bijaše protivan vjetar.
25 O četvrtoj noćnoj straži dođe on k njima hodeći po moru. 26 A učenici
ugledavši ga kako hodi po moru, prestrašeni rekoše: “Utvara!” I od straha
kriknuše. 27 Isus im odmah progovori: “Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte
se!” 28 Petar prihvati i reče: “Gospodine, ako si ti, zapovjedi mi da dođem
k tebi po vodi!” 29 A on mu reče: “Dođi!” I Petar siđe s lađe te, hodeći
po vodi, pođe k Isusu. 30 Ali kad spazi vjetar, poplaši se, počne tonuti te
krikne: “Gospodine, spasi me!” 31 Isus odmah pruži ruku, dohvati ga i kaže
mu: “Malovjerni, zašto si posumnjao?” 32 Kad uđoše u lađu, utihnu vjetar.
33 A oni na lađi poklone mu se ničice govoreći: “Uistinu, ti si Sin Božji!”
34 Pošto preploviše, dođu na kraj, u Genezaret. 35 I ljudi ga onoga kraja
prepoznaju pa razglase po svoj onoj okolici. I donošahu mu sve bolesnike
36 te ga moljahu da se samo dotaknu skuta njegove haljine. I koji bi se
dotakli, ozdravili bi.

15

1 Tada pristupe Isusu farizeji i pismoznanci iz Jeruzalema govoreći:
2 “Zašto tvoji učenici prestupaju predaju starih? Ne umivaju ruku prije

jela!” 3 On im odgovori: “A zašto vi prestupate zapovijed Božju radi svoje
predaje? 4 Ta reče Bog: Poštuj oca i majku! I: Tko prokune oca ili majku,
smrću neka se kazni! 5 A vi velite: 'Rekne li tko ocu ili majci: Pomoć koja
te od mene ide neka bude sveti dar, 6 ne treba da poštuje oca svoga ni
majku svoju.' Tako dokinuste riječ Božju radi svoje predaje. 7 Licemjeri,
dobro prorokova o vama Izaija: 8 Narod me ovaj usnama časti, a srce mu je
daleko od mene. 9 Uzalud me štuju naučavajući nauke - uredbe ljudske.”
10 Tada dozove mnoštvo i reče: “Slušajte i razumijte! 11 Ne onečišćuje
čovjeka što ulazi u usta, nego što iz usta izlazi - to čovjeka onečišćuje.”
12 Tada pristupe k njemu učenici i kažu mu: “Znaš li da su se farizeji
sablaznili kad su čuli tu riječ?” 13 On im odgovori: “Svaki nasad koji ne
posadi Otac moj nebeski iskorijenit će se. 14 Pustite ih! Slijepi su, vođe
slijepaca! A ako slijepac slijepca vodi, obojica će u jamu pasti.” 15 Petar
prihvati i reče mu: “Protumači nam tu prispodobu!” 16 A on reče: “I vi još
uvijek ne razumijete? 17 Ne shvaćate li: sve što ulazi na usta, ide u trbuh
te se izbacuje u zahod. 18 Naprotiv, što iz usta izlazi, iz srca izvire i to
onečišćuje čovjeka. 19 Ta iz srca izviru opake namisli, ubojstva, preljubi,
bludništva, krađe, lažna svjedočanstva, psovke. 20 To onečišćuje čovjeka;
a jesti neopranih ruku ne onečišćuje čovjeka.” 21 Isus zatim ode odande
i povuče se u krajeve tirske i sidonske. 22 I gle: žena neka, Kanaanka iz
onih krajeva, iziđe vičući: “Smiluj mi se, Gospodine, Sine Davidov! Kći
mi je teško opsjednuta!” 23 Ali on joj ne uzvrati ni riječi. Pristupe mu na
to učenici te ga moljahu: “Udovolji joj jer viče za nama.” 24 On odgovori:
“Poslan sam samo k izgubljenim ovcama doma Izraelova.” 25 Ali ona priđe,
pokloni mu se ničice i kaže: “Gospodine, pomozi mi!” 26 On odgovori: “Ne
priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psićima.” 27 A ona će: “Da, Gospodine!
Ali psići jedu od mrvica što padaju sa stola njihovih gospodara!” 28 Tada
joj Isus reče: “O ženo! Velika je vjera tvoja! Neka ti bude kako želiš.”
I ozdravi joj kći toga časa. 29 Otišavši odande, dođe Isus do Galilejskog
mora, uziđe na goru i sjede ondje. 30 Tada nagrnu k njemu silan svijet s
hromima, kljastima, slijepima, nijemima i mnogima drugima. Polože mu
ih do nogu, a on ih izliječi. 31 Gledajući kako su nijemi progovorili, kljasti
ozdravili, hromi prohodali, slijepi progledali, divilo se mnoštvo i slavilo
Boga Izraelova. 32 A Isus dozva svoje učenike pa im reče: “Žao mi je
naroda jer su već tri dana uza me, a nemaju što jesti. Otpraviti ih gladne
neću da ne klonu putem.” 33 Kažu mu učenici: “Odakle nam u pustinji
toliko kruha da nahranimo toliko mnoštvo?” 34 A Isus im reče: “Koliko
kruhova imate?” Oni će: “Sedam, i malo riba.” 35 Nato zapovjedi mnoštvu
da posjeda po zemlji, 36 uze sedam kruhova i ribe, zahvali, razlomi i davaše
učenicima, a učenici mnoštvu. 37 I jeli su i nasitili se. A od preteklih
ulomaka nakupiše sedam punih košara. 38 A blagovalo je četiri tisuće
muškaraca, osim žena i djece. 39 Tada otpusti mnoštvo, uđe u lađu i ode
u kraj magadanski.

16

1 Pristupe k njemu farizeji i saduceji. Iskušavajući ga, zatraže da im
pokaže kakav znak s neba. 2 On im odgovori: “Uvečer govorite: 'Bit će
vedro, nebo se žari.' 3 A ujutro: 'Danas će nevrijeme, nebo se tamno
zacrvenjelo.' Lice neba znadete rasuditi, a znakove vremena ne znate.
4 Naraštaj opak i preljubnički znak traži, ali mu se znak neće dati doli
znak Jonin.” Tada ih ostavi i ode. 5 Učenici dođoše prijeko, a zaboraviše

ponijeti kruha. 6 A Isus im reče: “Pazite, čuvajte se kvasca farizejskog
i saducejskog!” 7 Oni zamišljeni među sobom govorahu: “Kruha ne
ponijesmo.” 8 Zamijetio to Isus pa reče: “Što ste zamišljeni, malovjerni,
da kruha nemate? 9 Zar još ne shvaćate, ne sjećate li se onih pet kruhova
na pet tisuća i koliko košara nakupiste? 10 I onih sedam kruhova na četiri
tisuće i koliko košara nakupiste? 11 Kako onda ne shvaćate da vam to ne
rekoh o kruhu? Nego, čuvajte se kvasca farizejskog i saducejskog.” 12 Tada
razumješe kako im ne reče da se čuvaju kvasca krušnoga, nego nauka
farizejskog i saducejskoga. 13 Kad Isus dođe u krajeve Cezareje Filipove,
upita učenike: “Što govore ljudi, tko je Sin Čovječji?” 14 Oni rekoše: “Jedni
da je Ivan Krstitelj; drugi da je Ilija; treći opet da je Jeremija ili koji od
proroka.” 15 Kaže im: “A vi, što vi kažete, tko sam ja?” 16 Šimun Petar
prihvati i reče: “Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga.” 17 Nato Isus
reče njemu: “Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti to ne objavi tijelo i
krv, nego Otac moj, koji je na nebesima. 18 A ja tebi kažem: Ti si Petar-
Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je
nadvladati. 19 Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga, pa što god
svežeš na zemlji, bit će svezano na nebesima; a što god odriješiš na zemlji,
bit će odriješeno na nebesima.” 20 Tada zaprijeti učenicima neka nikomu
ne reknu da je on Krist. 21 Otada poče Isus upućivati učenike kako treba
da pođe u Jeruzalem, da mnogo pretrpi od starješina, glavara svećeničkih
i pismoznanaca, da bude ubijen i treći dan da uskrsne. 22 Petar ga uze
na stranu i poče odvraćati: “Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to se tebi ne
smije dogoditi!” 23 Isus se okrene i reče Petru: “Nosi se od mene, sotono!
Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!”
24 Tada Isus reče svojim učenicima: “Hoće li tko za mnom, neka se odrekne
samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom. 25 Tko hoće život
svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mena, naći će ga.
26 Ta što će koristiti čovjeku ako sav svijet stekne, a životu svojemu naudi?
Ili što će čovjek dati u zamjenu za život svoj? 27 Doći će, doista, Sin Čovječji
u slavi Oca svoga s anđelima svojim i tada će naplatiti svakomu po djelima
njegovim.” 28 “Zaista, kažem vam, neki od ovdje nazočnih neće okusiti
smrti dok ne vide Sina Čovječjega gdje dolazi sa svojim kraljevstvom.”

17

1 Nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana, brata njegova,
te ih povede na goru visoku, u osamu, 2 i preobrazi se pred njima. I zasja
mu lice kao sunce, a haljine mu postadoše bijele kao svjetlost. 3 I gle:
ukazaše im se Mojsije i Ilija te razgovarahu s njime. 4 A Petar prihvati i
reče Isusu: “Gospodine, dobro nam je ovdje biti. Ako hoćeš, načinit ću
ovdje tri sjenice, tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu.” 5 Dok je on još
govorio, gle, svijetao ih oblak zasjeni, a glas iz oblaka govoraše: “Ovo je
Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!” 6 Čuvši glas,
učenici padoše licem na zemlju i silno se prestrašiše. 7 Pristupi k njima
Isus, dotakne ih i reče: “Ustanite, ne bojte se!” 8 Podigoše oči, ali ne vidješe
nikoga doli Isusa sama. 9 Dok su silazili s gore, zapovjedi im Isus: “Nikomu
ne kazujte viđenje dok Sin Čovječji od mrtvih ne uskrsne.” 10 Upitaše ga
učenici: “Što dakle pismoznanci govore da prije treba da dođe Ilija?” 11 On
im odgovori: “Ilija će doduše doći i sve obnoviti. 12 No velim vam: Ilija
je već došao, ali ga ne upoznaše, već učiniše s njim što im se prohtjelo.

Tako je i Sinu Čovječjemu trpjeti od njih.” 13 Tada razumješe učenici da
im to reče o Ivanu Krstitelju. 14 Kada dođoše k mnoštvu, pristupi mu
čovjek, padne pred njim na koljena 15 i reče: “Gospodine, smiluj se sinu
mojemu jer je mjesečar i zlo mu je. Često doista pada u oganj i često u
vodu. 16 Dovedoh ga tvojim učenicima i ne mogoše ga izliječiti.” 17 A Isus
odgovori: “O rode nevjerni i opaki! Dokle mi je biti s vama! Dokle li vas
podnositi! Dovedite mi ga ovamo!” 18 I zaprijeti Isus zloduhu te on iziđe
iz njega. I ozdravi dječak toga časa. 19 Tada učenici pristupiše nasamo
k Isusu i rekoše: “Zašto ga mi ne mogosmo izagnati?” 20 Kaže im: “Zbog
vaše malovjernosti. Zaista, kažem vam, ako imadnete vjere koliko je zrno
gorušičino te reknete ovoj gori: 'Premjesti se odavde onamo!', premjestit će
se i ništa vam neće biti nemoguće.” 21 # 22 A kad su se skupili u Galileji, reče
im Isus: “Sin Čovječji ima biti predan ljudima u ruke 23 i ubit će ga, ali on
će treći dan uskrsnuti.” I ožalostiše se silno. 24 Kad stigoše u Kafarnaum,
pristupe Petru oni što ubiru dvodrahme pa mu rekoše: “Učitelj vaš ne
plaća dvodrahme?” 25 “Plaća”, odgovori. A kad on uđe u kuću, pretekne
ga Isus: “Što ti se čini, Šimune? Kraljevi zemaljski od koga ubiru carinu
ili porez? Od svojih sinova ili od tuđih?” 26 Kad on odgovori: “Od tuđih!”,
reče mu Isus: “Sinovi su, dakle, oslobođeni. 27 Ali da ih ne sablaznimo,
pođi k moru, baci udicu i prvu ribu koja naiđe uzmi, otvori joj usta i naći
ćeš stater. Uzmi ga pa im ga podaj za me i za se.”

18

1 U onaj čas pristupe učenici Isusu pa ga zapitaju: “Tko je, dakle, najveći
u kraljevstvu nebeskom?” 2 On dozove dijete, postavi ga posred njih 3 i
reče: “Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne postanete kao djeca,
nećete ući u kraljevstvo nebesko. 4 Tko god se dakle ponizi kao ovo dijete,
taj je najveći u kraljevstvu nebeskom. 5 I tko primi jedno ovakvo dijete
u moje ime, mene prima.” 6 “Onomu, naprotiv, tko bi sablaznio jednoga
od ovih najmanjih što vjeruju u mene bilo bi bolje da mu se o vrat objesi
mlinski kamen pa da potone u dubinu morsku.” 7 “Jao svijetu od sablazni!
Neizbježivo dolaze sablazni, ali jao čovjeku po kom dolazi sablazan. 8 Pa
ako te ruka ili noga sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe. Bolje ti je ući
u život kljastu ili hromu, nego s obje ruke ili s obje noge biti bačen u
oganj vječni. 9 I ako te oko sablažnjava, izvadi ga i baci od sebe. Bolje ti je
jednooku u život ući, nego s oba oka biti bačen u pakao ognjeni.” 10 “Pazite
da ne prezrete ni jednoga od ovih najmanjih jer, kažem vam, anđeli njihovi
na nebu uvijek gledaju lice Oca mojega, koji je na nebesima.” 11 # 12 “Što
vam se čini? Ako neki čovjek imadne sto ovaca i jedna od njih zaluta, neće
li on ostaviti onih devedeset i devet u gorama i poći u potragu za zalutalom?
13 Posreći li mu se te je nađe, zaista, kažem vam, raduje se zbog nje više
nego zbog onih devedeset i devet koje nisu zalutale. 14 Tako ni Otac vaš, koji
je na nebesima, neće da propadne ni jedan od ovih malenih.” 15 “Pogriješi
li tvoj brat, idi i pokaraj ga nasamo. 16 Ako te posluša, stekao si brata. Ne
posluša li te, uzmi sa sobom još jednoga ili dvojicu, neka na iskazu dvojice
ili trojice svjedoka počiva svaka tvrdnja. 17 Ako ni njih ne posluša, reci
Crkvi. Ako pak ni Crkve ne posluša, neka ti bude kao poganin i carinik.”
18 “Zaista, kažem vam, što god svežete na zemlji, bit će svezano na nebu; i
što god odriješite na zemlji, bit će odriješeno na nebu.” 19 “Nadalje, kažem
vam, ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zaištu što mu drago, dat će
im Otac moj, koji je na nebesima. 20 Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u

moje ime, tu sam i ja među njima.” 21 Tada pristupi k njemu Petar i reče:
“Gospodine, koliko puta da oprostim bratu svomu ako se ogriješi o mene?
Do sedam puta?” 22 Kaže mu Isus: “Ne kažem ti do sedam puta, nego do
sedamdeset puta sedam.” 23 “Stoga je kraljevstvo nebesko kao kad kralj
odluči urediti račune sa slugama. 24 Kad započe obračunavati, dovedoše
mu jednoga koji mu dugovaše deset tisuća talenata. 25 Kako nije imao
odakle vratiti, zapovjedi gospodar da se proda on, žena mu i djeca i sve
što ima te se podmiri dug. 26 Nato sluga padne ničice preda nj govoreći:
'Strpljenja imaj sa mnom, i sve ću ti vratiti.' 27 Gospodar se smilova tomu
sluzi, otpusti ga i dug mu oprosti.” 28 “A kad taj isti sluga izađe, naiđe
na jednoga svoga druga koji mu dugovaše sto denara. Uhvati ga i stane
ga daviti govoreći: 'Vrati što si dužan!' 29 Drug padne preda nj i stane
ga zaklinjati: 'Strpljenja imaj sa mnom i vratit ću ti.' 30 Ali on ne htjede,
nego ode i baci ga u tamnicu dok mu ne vrati duga.” 31 “Kad njegovi
drugovi vidješe što se dogodilo, silno ražalošćeni odoše i sve to dojaviše
gospodaru. 32 Tada ga gospodar dozva i reče mu: 'Slugo opaki, sav sam
ti onaj dug oprostio jer si me zamolio. 33 Nije li trebalo da se i ti smiluješ
svome drugu, kao što sam se i ja tebi smilovao?' 34 I gospodar ga, rasrđen,
preda mučiteljima dok mu ne vrati svega duga. 35 Tako će i Otac moj
nebeski učiniti s vama ako svatko od srca ne oprosti svomu bratu.”

19

1 Kad Isus završi ove besjede, ode iz Galileje i dođe u judejski kraj s onu
stranu Jordana. 2 Za njim je išao silan svijet. Ondje ih izliječi. 3 Pristupe
mu tada farizeji pa, da ga iskušaju, kažu: “Je li dopušteno otpustiti ženu s
kojega god razloga?” 4 On odgovori: “Zar niste čitali: Stvoritelj od početka
muško i žensko stvori ih 5 i reče: Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da
prione uza svoju ženu; i dvoje njih bit će jedno tijelo? 6 Tako više nisu
dvoje, nego jedno tijelo. Što, dakle, Bog združi, čovjek neka ne rastavlja.”
7 Kažu mu: “Zašto onda Mojsije zapovjedi dati otpusno pismo i - otpustiti?”
8 Odgovori im: “Zbog tvrdoće srca vašega dopusti vam Mojsije otpustiti
žene, ali od početka ne bijaše tako. 9 A ja vam kažem: Tko otpusti svoju
ženu - osim zbog bludništva - pa se oženi drugom, čini preljub.” 10 Kažu
mu učenici: “Ako je tako između muža i žene, bolje je ne ženiti se.”
11 A on im reče: “Ne shvaćaju toga svi, nego samo oni kojima je dano.
12 Doista, ima za ženidbu nesposobnih koji se takvi iz utrobe materine
rodiše. Ima nesposobnih koje ljudi onesposobiše. A ima nesposobnih koji
sami sebe onesposobiše poradi kraljevstva nebeskoga. Tko može shvatiti,
neka shvati.” 13 Tada mu doniješe dječicu da na njih stavi ruke i pomoli
se. A učenici im branili. 14 Nato će im Isus: “Pustite dječicu i ne priječite
im k meni jer takvih je kraljevstvo nebesko!” 15 I položi ruke na njih pa
krene odande. 16 I gle, pristupi mu netko i reče: “Učitelju, koje mi je dobro
činiti da imam život vječni?” 17 A on mu reče: “Što me pitaš o dobrome?
Jedan je samo dobar! Ali ako hoćeš u život ući, čuvaj zapovijedi.” 18 Upita
ga: “Koje?” A Isus reče: Ne ubij! Ne čini preljuba! Ne ukradi! Ne svjedoči
lažno! 19 Poštuj oca i majku! I ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga!”
20 Kaže mu mladić: “Sve sam to čuvao. Što mi još nedostaje?” 21 Reče mu
Isus: “Hoćeš li biti savršen, idi, prodaj što imaš i podaj siromasima pa ćeš
imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom.” 22 Na tu riječ ode mladić
žalostan jer imaše velik imetak. 23 A Isus reče svojim učenicima: “Zaista,

kažem vas, teško će bogataš u kraljevstvo nebesko. 24 Ponovno vam velim:
Lakše je devi kroz uši iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje." 25 Čuvši
to, učenici se silno snebivahu govoreći: "Tko se onda može spasiti?" 26 A
Isus upre u njih pogled pa im reče: "Ljudima je to nemoguće, ali Bogu
je sve moguće." 27 Tada Petar prihvati pa upita: "Evo, mi sve ostavismo
i pođosmo za tobom. Što ćemo za to dobiti?" 28 Reče im Isus: "Zaista,
kažem vam, vi koji pođoste za mnom, o preporodu, kad Sin Čovječji sjedne
na prijestolje svoje slave, i vi ćete sjediti na dvanaest prijestolja i suditi
dvanaest plemena Izraelovih. 29 I tko god ostavi kuće, ili braću, ili sestre,
ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili polja poradi imena mojega, stostruko
će primiti i život vječni baštiniti." 30 "A mnogi prvi bit će posljednji, i
posljednji prvi."

20

1 "Kraljevstvo je nebesko kao kad domaćin rano ujutro izađe najmiti
radnike u svoj vinograd. 2 Pogodi se s radnicima po denar na dan i pošalje
ih u svoj vinograd. 3 Izađe i o trećoj uri i vidje druge gdje stoje na trgu
besposleni 4 pa i njima reče: 'Idite i vi u moj vinograd pa što bude pravo,
dat ću vam.' 5 I oni odoše. Izađe opet o šestoj i devetoj uri te učini isto
tako. 6 A kad izađe o jedanaestoj uri, nađe druge gdje stoje i reče im: 'Zašto
ovdje stojite vazdan besposleni?' 7 Kažu mu: 'Jer nas nitko ne najmi.' Reče
im: 'Idite i vi u vinograd.'" 8 "Uvečer kaže gospodar vinograda svojemu
upravitelju: 'Pozovi radnike i podaj im plaću počevši od posljednjih pa sve
do prvih.' 9 Dođu tako oni od jedanaeste ure i prime po denar. 10 Pa kada
dođu oni prvi, pomisle da će primiti više, ali i oni prime po denar. 11 A kad
primiše, počeše mrmljati protiv domaćina: 12 'Ovi posljednji jednu su uru
radili i izjednačio si ih s nama, koji smo podnosili svu tegobu dana i žegu.'"
13 "Nato on odgovori jednomu od njih: 'Prijatelju, ne činim ti krivo. Nisi
li se pogodio sa mnom po denar? 14 Uzmi svoje pa idi. A ja hoću i ovomu
posljednjemu dati kao i tebi. 15 Nije li mi slobodno činiti sa svojim što hoću?
Ili zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?'" 16 "Tako će posljednji biti prvi,
a prvi posljednji." 17 Dok je Isus uzlazio u Jeruzalem, uze dvanaestoricu
nasamo te im putem reče: 18 "Evo, uzlazimo u Jeruzalem i Sin Čovječji bit
će predan glavarima svećeničkim i pismoznancima. Osudit će ga na smrt
19 i predati poganima da ga izrugaju, izbičuju i razapnu, ali on će treći
dan uskrsnuti." 20 Tada mu pristupi mati sinova Zebedejevih zajedno sa
sinovima, pade ničice da od njega nešto zaište. 21 A on će joj: "Što želiš?"
Kaže mu: "Reci da ova moja dva sina u tvome kraljevstvu sjednu uza te,
jedan tebi zdesna, drugi slijeva." 22 Isus odgovori: "Ne znate što ištete.
Možete li piti čašu koju ću ja piti?" Kažu mu: "Možemo!" 23 A on im reče:
"Čašu ćete moju doduše piti, ali sjesti meni zdesna ili slijeva - to nisam ja
vlastan dati, to je onih kojima je pripravio moj Otac." 24 Kada su to čula
ostala desetorica, razgnjeve se na dva brata. 25 Zato ih Isus dozva i reče:
"Znate da vladari gospoduju svojim narodima i velikaši njihovi drže ih pod
vlašću. 26 Neće tako biti među vama! Naprotiv, tko hoće da među vama
bude najveći, neka vam bude poslužitelj. 27 I tko god hoće da među vama
bude prvi, neka vam bude sluga." 28 "Tako i Sin Čovječji nije došao da bude
služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge." 29 Kad su
izlazili iz Jerihona, pođe za njim silan svijet. 30 I gle, dva slijepca sjeđahu
kraj puta. Čuvši da Isus prolazi, povikaše: "Gospodine, smiluj nam se, Sine

Davidov!” 31 Mnoštvo ih ušutkivalo, ali oni još jače viknuše: “Gospodine,
smiluj nam se, Sine Davidov!” 32 Isus se zaustavi, dozove ih i reče: “Što
hoćete da vam učinim?” 33 Kažu mu: “Gospodine, da nam se otvore oči.”
34 Isus se ganut dotače njihovim očiju i oni odmah progledaše. I pođoše
za njim.

21

1 Kad se približiše Jeruzalemu te dođoše u Betfagu, na Maslinskoj gori,
posla Isus dvojicu učenika 2 govoreći: “Pođite u selo pred vama i odmah
ćete naći privezanu magaricu i uz nju magare. Odriješite ih i dovedite
k meni. 3 Ako vam tko što rekne, recite: 'Gospodinu trebaju', i odmah
će ih pustiti.” 4 To se dogodi da se ispuni što je rečeno po proroku:
5 Recite kćeri Sionskoj: Evo kralj ti tvoj dolazi, krotak, jašuć na magarcu,
na magaretu, mladetu magaričinu. 6 Učenici odu i učine kako im naredi
Isus. 7 Dovedu magaricu i magare te stave na njih haljine i Isus uzjaha na
njih. 8 Silan svijet prostrije svoje haljine po putu, a drugi rezahu grane sa
stabala i sterahu ih po putu. 9 Mnoštvo pak pred njim i za njim klicaše:
“Hosana Sinu Davidovu! Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!
Hosana u visinama!” 10 Kad uđe u Jeruzalem, uskomešao se sav grad i
govorio: “Tko je ovaj?” 11 A mnoštvo odgovaraše: “To je Prorok, Isus iz
Nazareta galilejskoga.” 12 Isus uđe u Hram i izagna sve koji su prodavali i
kupovali u Hramu. Mjenjačima isprevrta stolove i prodavačima golubova
klupe. 13 Kaže im: “Pisamo je: Dom će se moj zvati Dom molitve, a vi
od njega činite pećinu razbojničku.” 14 U Hramu mu pristupiše slijepi i
hromi i on ih ozdravi. 15 A kad glavari svećenički i pismoznanci vidješe
čudesa koja učini i djecu što viču Hramom: “Hosana Sinu Davidovu!”,
gnjevni 16 mu rekoše: “Čuješ li što ovi govore?” Kaže im Isus: “Da! A
niste li čitali: Iz usta djece i dojenčadi sebi si pripravio hvalu?” 17 On ih
ostavi, pođe iz grada u Betaniju te ondje prenoći. 18 Ujutro se vraćao u
grad i ogladnje. 19 Ugleda smokvu kraj puta i priđe k njoj, ali ne nađe
na njoj ništa osim lišća pa joj kaže: “Ne bilo više ploda s tebe dovijeka!”
I smokva umah usahnu. 20 Vidjevši to, učenici se začude: “Kako umah
smokva usahnu!” 21 Isus im odvrati: “Zaista, kažem vam, ako budete
imali vjeru i ne posumnjate, činit ćete ne samo ovo sa smokvom, nego
- reknete li i ovoj gori: 'Digni se i baci u more!', bit će tako. 22 I sve
što zaištete u molitvi vjerujući, primit ćete.” 23 I uđe u Hram. Dok
je naučavao, pristupiše mu glavari svećenički i starješine narodne te ga
upitaše: “Kojom vlašću to činiš? Tko ti dade tu vlast?” 24 Isus im odgovori:
“I ja ću vas jedno upitati. Ako mi na to odgovorite, ja ću vama kazati kojom
vlašću ovo činim. 25 Krst Ivanov odakle li bijaše? Od Neba ili od ljudi?”
A oni umovahu među sobom: “Reknemo li 'Od Neba', odvratit će nam:
'Zašto mu, dakle, ne povjerovaste?' 26 A reknemo li 'Od ljudi', strah nas
je mnoštva. Ta svi Ivana smatraju prorokom.” 27 Zato odgovore Isusu:
“Ne znamo.” I on njima reče: “Ni ja vama neću kazati kojom vlašću
ovo činim.” 28 “A što vam se čini? Čovjek neki imao dva sina. Priđe
prvomu i reče: 'Sinko, hajde danas na posao u vinograd!' 29 On odgovori:
'Neću!' No poslije se predomisli i ode. 30 Priđe i drugomu pa mu reče
isto tako. A on odgovori: 'Evo me, gospodaru!' i ne ode. 31 Koji od te
dvojice izvrši volju očevu?” Kažu: “Onaj prvi.” Nato će im Isus: “Zaista,
kažem vam, carinici i bludnice pretekoše vas u kraljevstvo Božje! 32 Doista,
Ivan dođe k vama putom pravednosti i vi mu ne povjerovaste, a carinici

mu i bludnice povjerovaše. Vi pak, makar to vidjeste, ni kasnije se ne
predomisliste da mu povjerujete." 33 "Drugu prispodobu čujte! Bijaše neki
domaćin koji posadi vinograd, ogradi ga ogradom, iskopa u njemu tijesak
i podiže kulu pa ga iznajmi vinogradarima i otputova. 34 Kad se približilo
vrijeme plodova, posla svoje sluge vinogradarima da uzmu njegov urod.
35 A vinogradari pograbe njegove sluge pa jednoga istukoše, drugog ubiše,
a trećega kamenovaše. 36 I opet posla druge sluge, više njih nego prije, ali
oni i s njima postupiše jednako." 37 "Naposljetku posla k njima sina svoga
misleći: 'Poštovat će mog sina.' 38 Ali kad vinogradari ugledaju sina, rekoše
među sobom: 'Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i imat ćemo baštinu
njegovu!' 39 I pograbe ga, izbace iz vinograda i ubiju." 40 "Kada dakle dođe
gospodar vinograda, što će učiniti s tim vinogradarima?" 41 Kažu mu:
"Opake će nemilo pogubiti, a vinograd iznajmiti drugim vinogradarima
što će mu davati urod u svoje vrijeme." 42 Kaže im Isus: "Zar nikada
niste čitali u Pismima: Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen
zaglavni. Gospodnje je to djelo - kakvo čudo u očima našim! 43 Zato će
se - kažem vam - oduzeti od vas kraljevstvo Božje i dat će se narodu koji
donosi njegove plodove! (44 I tko padne na taj kamen, smrskat će se, a na
koga on padne, satrt će ga.)" 45 Kad su glavari svećenički i farizeji čuli te
njegove prispodobe, razumjeli su da govori o njima. 46 I tražili su da ga
uhvate, ali se pobojaše mnoštva jer ga je smatralo prorokom.

22

1 Isus im ponovno prozbori u prispodobama: 2 "Kraljevstvo je nebesko
kao kad neki kralj pripravi svadbu sinu svomu. 3 Posla sluge da pozovu
uzvanike na svadbu. No oni ne htjedoše doći. 4 Opet posla druge sluge
govoreći: 'Recite uzvanicima: Evo, objed sam ugotovio. Junci su moji i
tovljenici poklani i sve pripravljeno. Dođite na svadbu!'" 5 "Ali oni ne
mareći odoše - jedan na svoju njivu, drugi za svojom trgovinom. 6 Ostali
uhvate njegove sluge, zlostave ih i ubiju. 7 Nato se kralj razgnjevi, posla
svoju vojsku i pogubi one ubojice, a grad im spali." 8 "Tada kaže slugama:
'Svadba je, evo, pripravljena ali uzvanici ne bijahu dostojni. 9 Pođite stoga
na raskršća i koga god nađete, pozovite na svadbu!'" 10 "Sluge izađoše na
putove i sabraše sve koje nađoše - i zle i dobre. I svadbena se dvorana
napuni gostiju. 11 Kad kralj uđe pogledati goste, spazi ondje čovjeka
koji ne bijaše odjeven u svadbeno ruho. 12 Kaže mu: 'Prijatelju, kako si
ovamo ušao bez svadbenoga ruha?' A on zanijemi. 13 Tada kralj reče
poslužiteljima: 'Svežite mu ruke i noge i bacite ga van u tamu, gdje će biti
plač i škrgut zubi.' 14 Doista, mnogo je zvanih, malo izabranih." 15 Tada
farizeji odoše i održaše vijeće kako da Isusa uhvate u riječi. 16 Pošalju k
njemu svoje učenike s herodovcima da ga upitaju: "Učitelju! Znamo da si
istinit te po istini putu Božjem učiš i ne mariš tko je tko jer nisi pristran.
17 Reci nam, dakle, što ti se čini: je li dopušteno dati porez caru ili nije?"
18 Znajući njihovu opakost, reče Isus: "Zašto me iskušavate, licemjeri?
19 Pokažite mi porezni novac!" Pružiše mu denar. 20 On ih upita: "Čija
je ovo slika i natpis?" 21 Odgovore: "Carev." Kaže im: "Podajte dakle
caru carevo, a Bogu Božje." 22 Čuvši to, zadive se pa ga ostave i odu.
23 Toga dana pristupiše k njemu saduceji, koji vele da nema uskrsnuća, i
upitaše ga: 24 "Učitelju, Mojsije reče: Umre li tko bez djece, neka se njegov
brat oženi njegovom ženom te podigne porod bratu svomu. 25 Bijaše tako
u nas sedmero braće. Prvi se oženi i umrije bez poroda ostavivši ženu

svom bratu. 26 Tako i drugi i treći, sve do sedmoga. 27 A nakon svih
umrije i žena. 28 Kojemu će dakle od te sedmorice biti žena o uskrsnuću?
Jer sva su je sedmorica imala." 29 Odgovori im Isus: "U zabludi ste jer
ne razumijete Pisama ni sile Božje. 30 Ta u uskrsnuću niti se žene niti
udavaju, nego su kao anđeli na nebu. 31 A što se tiče uskrsnuća mrtvih,
zar niste čitali što vam reče Bog: 32 Ja sam Bog Abrahamov, Bog Izakov
i Bog Jakovljev? Nije on Bog mrtvih, nego živih!" 33 Čuvši to, mnoštvo
osta zaneseno njegovim naukom. 34 A kad su farizeji čuli kako ušutka
saduceje, okupiše se, 35 a jedan od njih, zakonoznanac, da ga iskuša, upita:
36 "Učitelju, koja ja zapovijed najveća u Zakonu?" 37 A on mu reče: "Ljubi
Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim
umom svojim. 38 To je najveća i prva zapovijed. 39 Druga, ovoj slična:
Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. 40 O tim dvjema zapovijedima
visi sav Zakon i Proroci." 41 Kad se farizeji skupiše, upita ih Isus: 42 "Što
mislite o Kristu? Čiji je on sin?" Kažu mu: "Davidov." 43 A on će njima:
"Kako ga onda David u Duhu naziva Gospodinom, kad veli: 44 Reče Gospod
Gospodinu mojemu: 'Sjedi mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za
podnožje nogama tvojim?' 45 Ako ga dakle David naziva Gospodinom, kako
mu je sin?" 46 I nitko mu nije mogao odgovoriti ni riječi, niti se od toga
dana tko usudio upitati ga bilo što.

23

1 Tada Isus prozbori mnoštvu i svojim učenicima: 2 "Na Mojsijevu stolicu
zasjedoše pismoznanci i farizeji. 3 Činite dakle i obdržavajte sve što vam
kažu, ali se nemojte ravnati po njihovim djelima jer govore, a ne čine.
4 Vežu i ljudima na pleća tovare teška bremena, a sami ni da bi ih prstom
makli. 5 Sva svoja djela čine zato da ih ljudi vide. Doista, proširuju
zapise svoje i produljuju rese. 6 Vole pročelja na gozbama, prva sjedala
u sinagogama, 7 pozdrave na trgovima i da ih ljudi zovu 'Rabbi'. 8 Vi pak
ne dajte se zvati 'Rabbi', jer jedan je učitelj vaš, a svi ste vi braća. 9 Ni ocem
ne zovite nikoga na zemlji jer jedan je Otac vaš - onaj na nebesima. 10 I ne
dajte da vas vođama zovu, jer jedan je vaš vođa - Krist. 11 Najveći među
vama neka vam bude poslužitelj. 12 Tko se god uzvisuje, bit će ponižen,
a tko se ponizuje, bit će uzvišen." 13 "Jao vama, pismoznanci i farizeji!
Licemjeri! Zaključavate kraljevstvo nebesko pred ljudima; sami ne ulazite,
a ne date ući ni onima koji bi htjeli." 14 # 15 "Jao vama, pismoznanci
i farizeji! Licemjeri! Obilazite morem i kopnom da pridobijete jednog
sljedbenika. A kad ga pridobijete, promećete ga u sina paklenoga dvaput
goreg od sebe." 16 "Jao vama! Slijepe vođe! Govorite: 'Zakune li se tko
Hramom, nije ništa. Ali ako se zakune hramskim zlatom, veže ga zakletva.'
17 Budale i slijepci! Ta što je veće: zlato ili Hram što posvećuje zlato?
18 Nadalje: 'Zakune li se tko žrtvenikom, nije ništa. Ali ako se zakune
darom što je na njemu, veže ga zakletva.' 19 Slijepci! Ta što je veće: dar
ili žrtvenik što dar posvećuje? 20 Tko se dakle zakune žrtvenikom, kune
se njime i svime što je na njemu. 21 I tko se zakune Hramom, kune se
njime i Onim koji u njemu prebiva. 22 I tko se zakune nebom, kune se
prijestoljem Božjim i Onim koji na njemu sjedi." 23 "Jao vama, pismoznanci
i farizeji! Licemjeri! Namirujete desetinu od metvice i kopra i kima, a
propuštate najvažnije u Zakonu: pravednost, milosrđe, vjernost. Ovo je
trebalo činiti, a ono ne propuštati. 24 Slijepe vođe! Cijedite komarca, a

gutate devu!” 25 “Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Čistite čašu
i zdjelu izvana, a iznutra su pune grabeža i pohlepe. 26 Farizeju slijepi!
Očisti najprije nutrinu čaše da joj i vanjština bude čista.” 27 Jao vama
pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Nalik ste na obijeljene grobove. Izvana
izgledaju lijepi, a iznutra su puni mrtvačkih kostiju i svakojake nečistoće.
28 Tako i vi izvana ljudima izgledate pravedni, a iznutra ste puni licemjerja
i bezakonja.” 29 “Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Gradite
grobnice prorocima i kitite spomenike pravednicima 30 te govorite: 'Da smo
mi živjeli u dane otaca svojih, ne bismo bili njihovi sudionici u prolijevanju
krvi proročke.' 31 Tako sami protiv sebe svjedočite da ste sinovi ubojica
proroka. 32 Dopunite samo mjeru otaca svojih!” 33 “Zmije! Leglo gujinje!
Kako ćete uteći osudi paklenoj? 34 Zato evo ja šaljem vama proroke i
mudrace i pismoznance. Jedne ćete od njih ubiti i raspeti, druge bičevati
po svojim sinagogama i progoniti od grada do grada 35 da tako na vas dođe
sva pravedna krv, prolivena na zemlji od krvi Abela pravednoga pa do
krvi Zaharije, sina Barahijina, kojega ubiste između Hrama i žrtvenika.
36 Zaista, kažem vam, sve će to doći na ovaj naraštaj!” 37 “Jeruzaleme,
Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one što su tebi poslani! Koliko
li puta htjedoh okupiti djecu tvoju kao što kvočka okuplja piliće pod krila,
i ne htjedoste. 38 Evo, napuštena vam kuća. 39 Doista, kažem vam, odsada
me nećete vidjeti dok ne reknete: Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime
Gospodnje!”

24

1 Isus iziđe iz Hrama. Putom mu pristupiše učenici pokazujući mu
hramsko zdanje. 2 A on im reče: “Ne vidite li sve ovo? Zaista, kažem vam,
ne, neće se ovdje ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen.” 3 Dok je zatim
na Maslinskoj gori sjedio, pristupiše k njemu učenici nasamo govoreći:
“Reci nam kada će to biti i koji će biti znak tvojega Dolaska i svršetka
svijeta?” 4 Isus im odgovori: “Pazite da vas tko ne zavede! 5 Mnogi će
doista doći u moje ime i govoriti: 'Ja sam Krist!' I mnoge će zavesti.”
6 “A čut ćete za ratove i za glasove o ratovima. Pazite, ne uznemirujte se.
Doista treba da se to dogodi, ali to još nije svršetak. 7 Narod će ustati
protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva; bit će gladi i potresa po
raznim mjestima. 8 Ali sve je to samo početak trudova.” 9 “Tada će vas
predavati na muke i ubijati vas. I svi će vas narodi zamrziti zbog imena
moga. 10 Mnogi će se tada sablazniti, izdavat će jedni druge i mrziti se
među sobom. 11 Ustat će mnogi lažni proroci i mnoge zavesti. 12 Razmahat
će se bezakonje i ohladnjeti ljubav mnogih. 13 Ali tko ustraje do svršetka,
bit će spašen.” 14 “I propovijedat će se ovo evanđelje Kraljevstva po svem
svijetu za svjedočanstvo svim narodima. Tada će doći svršetak.” 15 “Kada
dakle vidite da grozota pustoši, po proroštvu Daniela proroka, stoluje na
svetome mjestu - tko čita, neka razumije: 16 koji se tada zateknu u Judeji,
neka bježe u gore; 17 tko bude na krovu, neka ne silazi uzeti što iz kuće;
18 i tko bude u polju, neka se ne okreće natrag da uzme haljinu!” 19 “A jao
trudnicama i dojiljama u one dane!” 20 “I molite da bijeg vaš ne bude zimi
ili subotom 21 jer tada će biti velika tjeskoba kakve ne bijaše od početka
svijeta sve do sada, a neće je ni biti.” 22 “I kad se ne bi skratili dani oni,
nitko se ne bi spasio. No poradi izabranih skratit će se dani oni.” 23 “Ako
vam tada tko rekne: 'Gle, evo Krista!' ili: 'Eno ga!' - ne povjerujte! 24 Ustat
će, doista, lažni kristi i lažni proroci i iznijeti znamenja velika i čudesa da,

bude li moguće, zavedu i izabrane.” 25 “Eto, prorekao sam vam.” 26 “Reknu
li vam dakle: 'Evo, u pustinji je!', ne izlazite; 'Evo ga u ložnicama!', ne
vjerujte. 27 Jer kao što munja izlazi od istoka i bljesne do zapada, tako
će biti i s dolaskom Sina Čovječjega.” 28 “Gdje bude strvine, ondje će se
skupljati orlovi.” 29 “A odmah nakon nevolje onih dana sunce će pomrčati
i mjesec neće više svijetljeti i zvijezde će s neba padati i sile će se nebeske
poljuljati.” 30 “I tada će se pojaviti znak Sina Čovječjega na nebu. I tada će
proplakati sva plemena zemlje. I ugledat će Sina Čovječjega gdje dolazi na
oblacima nebeskim s velikom moći i slavom. 31 I razaslat će anđele svoje s
trubljom velikom i sabrat će mu izabranike s četiri vjetra, s jednoga kraja
neba do drugoga.” 32 “A od smokve se naučite prispodobi! Kad joj grana
već omekša i lišće potjera, znate: blizu je ljeto. 33 Tako i vi kad sve to
ugledate, znajte: blizu je, na vratima!” 34 “Zaista, kažem vam, ne, neće
uminuti naraštaj ovaj dok se sve to ne zbude. 35 Nebo će i zemlja uminuti,
ali riječi moje ne, neće uminuti.” 36 “A o onom danu i času nitko ne zna,
pa ni anđeli nebeski, ni Sin, nego samo Otac. 37 Kao u dane Noine, tako
će biti i Dolazak Sina Čovječjega. 38 Kao što su u dane one - prije potopa
- jeli i pili, ženili se i udavali do dana kad Noa uđe u korablju 39 i ništa
nisu ni slutili dok ne dođe potop i sve odnije - tako će biti i Dolazak Sina
Čovječjega. 40 Dvojica će tada biti u polju: jedan će se uzeti, drugi ostaviti.
41 Dvije će mljeti u mlinu: jedna će se uzeti, druga ostaviti.” 42 “Bdijte
dakle jer ne znate u koji dan Gospodin vaš dolazi. 43 A ovo znajte: kad
bi domaćin znao o kojoj straži kradljivac dolazi, bdio bi i ne bi dopustio
potkopati kuće. 44 Zato i vi budite pripravni jer u čas kad i ne mislite Sin
Čovječji dolazi.” 45 “Tko li je onaj vjerni i razumni sluga što ga gospodar
postavi nad svojim ukućanima da im izda hranu u pravo vrijeme? 46 Blago
onome sluzi kojega gospodar kada dođe nađe da tako radi! 47 Zaista, kažem
vam, postavit će ga nad svim imanjem svojim.” 48 “No rekne li taj zli sluga
u srcu: 'Okasnit će gospodar moj' 49 pa stane tući sudrugove, jesti i piti s
pijanicama, 50 doći će gospodar toga sluge u dan u koji mu se ne nada i u
čas u koji i ne sluti; 51 rasjeći će ga i dodijeliti mu udes među licemjerima.
Ondje će biti plač i škrgut zubi.”

25

1 “Tada će kraljevstvo nebesko biti kao kad deset djevica uzeše svoje
svjetiljke i izađoše u susret zaručniku. 2 Pet ih bijaše ludih, a pet mudrih.
3 Lude uzeše svjetiljke, ali ne uzeše sa sobom ulja. 4 Mudre pak zajedno
sa svjetiljkama uzeše u posudama ulja.” 5 “Budući da je zaručnik okasnio,
sve one zadrijemaše i pozaspaše. 6 O ponoći nasta vika: 'Evo zaručnika!
Izađite mu u susret!' 7 Tada ustadoše sve one djevice i urediše svoje
svjetiljke. 8 Lude tada rekoše mudrima: 'Dajte nam od svoga ulja, gase
nam se svjetiljke!' 9 Mudre im odgovore: 'Nipošto! Ne bi doteklo nama i
vama. Pođite radije k prodavačima i kupite!'” 10 “Dok one odoše kupiti,
dođe zaručnik: koje bijahu pripravne, uđoše s njim na svadbu i zatvore
se vrata. 11 Poslije dođu i ostale djevice pa stanu dozivati: 'Gospodine!
Gospodine! Otvori nam!' 12 A on im odgovori: 'Zaista kažem vam, ne
poznam vas!' 13 Bdijte dakle jer ne znate dana ni časa!” 14 “Doista, kao kad
ono čovjek, polazeći na put, dozva sluge i dade im svoj imetak. 15 Jednomu
dade pet talenata, drugomu dva, a trećemu jedan - svakomu po njegovoj
sposobnosti. 16 I otputova. Onaj koji je primio pet talenata odmah ode,

upotrijebi ih i stekne drugih pet. 17 Isto tako i onaj sa dva stekne druga
dva. 18 Onaj naprotiv koji je primio jedan ode, otkopa zemlju i sakri novac
gospodarov.” 19 “Nakon dugo vremena dođe gospodar tih slugu i zatraži od
njih račun. 20 Pristupi mu onaj što je primio pet talenata i donese drugih
pet govoreći: 'Gospodaru! Pet si mi talenata predao. Evo, drugih sam
pet talenata stekao!' 21 Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U
malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara
svoga!'” 22 “Pristupi i onaj sa dva talenta te reče: 'Gospodaru! Dva si mi
talenta predao. Evo, druga sam dva talenta stekao!' 23 Reče mu gospodar:
'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te
postaviti! Uđi u radost gospodara svoga.'” 24 “A pristupi i onaj koji je
primio jedan talenat te reče: 'Gospodaru! Znadoh te: čovjek si strog,
žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao. 25 Pobojah se stoga, odoh i
sakrih talenat tvoj u zemlju. Evo ti tvoje!' 26 A gospodar mu reče: 'Slugo
zli i lijeni! Znao si da žanjem gdje nisam sijao i kupim gdje nisam vijao!
27 Trebalo je dakle da uložiš moj novac kod novčara i ja bih po povratku
izvadio svoje s dobitkom.'” 28 “'Uzmite stoga od njega talenat i podajte
onomu koji ih ima deset. 29 Doista, onomu koji ima još će se dati, neka
ima u izobilju, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima. 30 A
beskorisnoga slugu izbacite van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zubi.'”
31 “Kad Sin Čovječji dođe u slavi i svi anđeli njegovi s njime, sjest će na
prijestolje slave svoje. 32 I sabrat će se pred njim svi narodi, a on će ih
jedne od drugih razlučiti kao što pastir razlučuje ovce od jaraca. 33 Postavit
će ovce sebi zdesna, a jarce slijeva.” 34 “Tada će kralj reći onima sebi
zdesna: 'Dođite, blagoslovljeni Oca mojega! Primite u baštinu Kraljevstvo
pripravljeno za vas od postanka svijeta! 35 Jer ogladnjeh i dadoste mi jesti;
ožednjeh i napojiste me; stranac bijah i primiste me; 36 gol i zaogrnuste
me; oboljeh i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni.'” 37 “Tada
će mu pravednici odgovoriti: 'Gospodine, kada te to vidjesmo gladna i
nahranismo te; ili žedna i napojismo te? 38 Kada te vidjesmo kao stranca
i primismo; ili gola i zaogrnusmo te? 39 Kada te vidjesmo bolesna ili u
tamnici i dođosmo k tebi?' 40 A kralj će im odgovoriti: 'Zaista, kažem vam,
što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!'”
41 “Zatim će reći i onima slijeva: 'Odlazite od mene, prokleti, u oganj vječni,
pripravljen đavlu i anđelima njegovim! 42 Jer ogladnjeh i ne dadoste mi
jesti; ožednjeh i ne dadoste mi piti; 43 stranac bijah i ne primiste me; gol
i ne zaogrnuste me; bolestan i u tamnici i ne pohodiste me!'” 44 “Tada će
mu i oni odgovoriti: 'Gospodine, a kada te to vidjesmo gladna, ili žedna,
ili stranca, ili gola, ili bolesna, ili u tamnici, i ne poslužismo te?' 45 Tada
će im on odgovoriti: 'Zaista, kažem vam, što god ne učiniste jednomu od
ovih najmanjih, ni meni ne učiniste.'” 46 “I otići će ovi u muku vječnu, a
pravednici u život vječni.”

26

1 I kad Isus završi sve te besjede, reče svojim učenicima: 2 “Znate da
je za dva dana Pasha, i Sin Čovječji predaje se da se razapne.” 3 Uto se
sabraše glavari svećenički i starješine narodne u dvoru velikoga svećenika
imenom Kajfe 4 i zaključiše Isusa na prijevaru uhvatiti i ubiti. 5 Jer se
govorilo: “Nikako ne o Blagdanu da ne nastane pobuna u narodu.” 6 Kad
je Isus bio u Betaniji, u kući Šimuna Gubavca, 7 pristupi mu neka žena s
alabastrenom posudicom skupocjene pomasti i polije ga po glavi, dok je

on bio za stolom. 8 Vidjevši to, učenici negodovahu: “Čemu ta rasipnost?
9 Moglo se to skupo prodati i dati siromasima.” 10 Zapazio to Isus pa im
reče: “Što dodijavate ženi? Dobro djelo učini prema meni. 11 Ta siromaha
svagda imate uza se, a mene nemate svagda. 12 Izlila je tu pomast na
moje tijelo - za ukop mi to učini. 13 Zaista, kažem vam, gdje se god bude
propovijedalo ovo evanđelje, po svem svijetu, navješćivat će se i ovo što
ona učini - njoj na spomen.” 14 Tada jedan od dvanaestorice, zvan Juda
Iškariotski, pođe glavarima svećeničkim 15 i reče: “Što ćete mi dati i ja
ću vam ga predati.” A oni mu odmjeriše trideset srebrnjaka. 16 Otada je
tražio priliku da ga preda. 17 Prvoga dana Beskvasnih kruhova pristupiše
učenici Isusu i upitaše: “Gdje hoćeš da ti pripravimo te blaguješ pashu?”
18 On reče: “Idite u grad tomu i tomu i recite mu: 'Učitelj veli: Vrijeme
je moje blizu, kod tebe slavim pashu sa svojim učenicima.'” 19 I učine
učenici kako im naredi Isus i priprave pashu. 20 Uvečer bijaše Isus za
stolom s dvanaestoricom. 21 I dok su blagovali, reče: “Zaista, kažem vam,
jedan će me od vas izdati.” 22 Silno ožalošćeni, stanu mu jedan za drugim
govoriti: “Da nisam ja, Gospodine?” 23 On odgovori: “Onaj koji umoči sa
mnom ruku u zdjelu, taj će me izdati. 24 Sin Čovječji, istina, odlazi kako je
o njemu pisano, ali jao čovjeku onomu koji predaje Sina Čovječjega. Tomu
bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije.” 25 A Juda, izdajnik, prihvati i reče:
“Da nisam ja, učitelju?” Reče mu: “Ti kaza.” 26 I dok su blagovali, uze Isus
kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade svojim učenicima i reče: “Uzmite
i jedite! Ovo je tijelo moje!” 27 I uze čašu, zahvali i dade im govoreći: “Pijte
iz nje svi! 28 Ovo je krv moja, krv Saveza koja se za mnoge prolijeva na
otpuštenje grijeha. 29 A kažem vam: ne, neću od sada piti od ovog roda
trsova do onoga dana kad ću ga - novoga - s vama piti u kraljevstvu Oca
svojega.” 30 Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori.
31 Tada im reče Isus: “Svi ćete se vi još ove noći sablazniti o mene. Ta
pisano je: Udarit će pastira i stado će se razbjeći. 32 Ali kad uskrsnem, ići
ću pred vama u Galileju.' 33 Nato će mu Petar: “Ako se i svi sablazne o
tebe, ja se nikada neću!” 34 Reče mu Isus: “Zaista, kažem ti, još ove noći,
prije negoli se pijetao oglasi, triput ćeš me zatajiti!” 35 Kaže mu Petar:
“Bude li trebalo i umrijeti s tobom, ne, neću te zatajiti.” Tako rekoše i
svi učenici. 36 Tada dođe Isus s njima u predio zvan Getsemani i kaže
učenicima: “Sjednite ovdje dok ja odem onamo pomoliti se.” 37 I povede
sa sobom Petra i oba sina Zebedejeva. Spopade ga žalost i tjeskoba. 38 Tada
im reče: “Duša mi je nasmrt žalosna. Ostanite ovdje i bdijte sa mnom!”
39 I ode malo dalje, pade ničice moleći: “Oče moj! Ako je moguće, neka
me mimoiđe ova čaša. Ali ne kako ja hoću, nego kako hoćeš ti.” 40 I dođe
učenicima i nađe ih pozaspale pa reče Petru: “Tako, zar niste mogli jedan
sat probdjeti sa mnom? 41 Bdijte i molite da ne padnete u napast! Duh
je, istina, voljan, no tijelo je slabo.” 42 Opet, po drugi put, ode i pomoli se:
“Oče moj! Ako nije moguće da me čaša mine da je ne pijem, budi volja
tvoja!” 43 I ponovno dođe i nađe ih pozaspale, oči im se sklapale. 44 Opet
ih ostavi, pođe i pomoli se po treći put ponavljajući iste riječi. 45 Tada
dođe učenicima i reče im: “Samo spavajte i počivajte! Evo, približio
se čas! Sin Čovječji predaje se u ruke grešničke! 46 Ustanite, hajdemo!
Evo, približio se moj izdajica.” 47 Dok je on još govorio, gle, dođe Juda,
jedan od dvanaestorice, i s njime silna svjetina s mačevima i toljagama
poslana od glavara svećeničkih i starješina narodnih. 48 A izdajica im dao

znak: “Koga poljubim, taj je, njega uhvatite!” 49 I odmah pristupi Isusu
i reče: “Zdravo, Učitelju!” I poljubi ga. 50 A Isus mu reče: “Prijatelju,
zašto ti ovdje!” Tada pristupe, podignu ruke na Isusa i uhvate ga. 51 I gle,
jedan od onih koji bijahu s Isusom maši se rukom, trgnu mač, udari slugu
velikoga svećenika i odsiječe mu uho. 52 Kaže mu tada Isus: “Vrati mač na
njegovo mjesto jer svi koji se mača laćaju od mača i ginu. 53 Ili zar misliš
da ja ne mogu zamoliti Oca svojega i eto umah uza me više od dvanaest
legija anđela? 54 No kako bi se onda ispunila Pisma da tako mora biti?”
55 U taj čas reče Isus svjetini: “Kao na razbojnika izađoste s mačevima i
toljagama da me uhvatite? Danomice sjeđah u Hramu naučavajući i ne
uhvatiste me.” 56 A sve se to dogodilo da se ispune Pisma proročka. Tada
ga svi učenici ostave i pobjegnu. 57 Nato uhvatiše Isusa i odvedoše ga
velikomu svećeniku Kajfi, kod kojega se sabraše pismoznanci i starješine.
58 A Petar je išao za njim izdaleka do dvora velikog svećenika; i ušavši
unutra, sjedne sa stražarima da vidi svršetak. 59 A glavari svećenički i
cijelo Vijeće tražili su kakvo lažno svjedočanstvo protiv Isusa da bi ga
mogli pogubiti. 60 Ali ne nađoše premda pristupiše mnogi lažni svjedoci.
Napokon pristupe dvojica 61 i reknu: “Ovaj reče: 'Mogu razvaliti Hram
Božji i za tri ga dana sagraditi.'” 62 Usta nato veliki svećenik i reče mu:
“Zar ništa ne odgovaraš? Što to ovi protiv tebe svjedoče?” 63 Isus je šutio.
Reče mu veliki svećenik: “Zaklinjem te Bogom živim: Kaži nam jesi li ti
Krist, Sin Božji?” 64 Reče mu Isus: “Ti kaza! Štoviše, kažem vam: Odsada
ćete gledati Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi na oblacima
nebeskim.” 65 Nato veliki svećenik razdrije haljine govoreći: “Pohulio je!
Što nam još trebaju svjedoci! Evo, sada ste čuli hulu! 66 Što vam se čini?”
Oni odgovoriše: “Smrt zaslužuje!” 67 Tada su mu pljuvali u lice i udarali
ga, a drugi ga pljuskali 68 govoreći: “Proreci nam, Kriste, tko te udario?”
69 A Petar je sjedio vani u dvorištu. I pristupi mu jedna sluškinja govoreći:
“I ti bijaše s Isusom Galilejcem.” 70 On pred svima zanijeka: “Ne znam
što govoriš.” 71 Kad iziđe u predvorje, spazi ga druga i kaže nazočnima:
“Ovaj bijaše s Isusom Nazarećaninom.” 72 On opet zanijeka sa zakletvom:
“Ne znam toga čovjeka.” 73 Malo zatim nazočni pristupiše Petru i rekoše:
“Doista, i ti si od njih! Ta govor te tvoj izdaje!” 74 On se tada stane zaklinjati
i preklinjati: “Ne znam toga čovjeka.” I odmah se oglasi pijetao. 75 I
spomenu se Petar riječi koju mu Isus reče: “Prije nego se pijetao oglasi,
triput ćeš me zatajiti.” I iziđe te gorko zaplaka.

27

1 A kad objutri, svi su glavari svećenički i starješine narodne održali
vijećanje protiv Isusa da ga pogube. 2 I svezana ga odveli i predali
upravitelju Pilatu. 3 Kada Juda, njegov izdajica, vidje da je Isus osuđen,
pokaja se i vrati trideset srebrnjaka glavarima svećeničkim i starješinama
4 govoreći: “Sagriješih predavši krv nedužnu!” Odgovoriše: “Što se to nas
tiče? To je tvoja stvar!” 5 I bacivši srebrnjake u Hram, ode te se objesi.
6 Glavari svećenički uzeše srebrnjake i rekoše: 7 “Nije dopušteno staviti ih
u hramsku riznicu jer su krvarina.” Posavjetuju se i kupe za njih lončarovu
njivu za ukop stranaca. 8 Stoga se ona njiva zove “Krvava njiva” sve do
danas. 9 Tada se ispuni što je rečeno po proroku Jeremiji: Uzeše trideset
srebrnjaka - cijenu Neprocjenjivoga kojega procijeniše sinovi Izraelovi - 10 i
dadoše ih za njivu lončarovu kako mi naredi Gospodin. 11 Dovedoše dakle

Isusa pred upravitelja. Upita ga upravitelj: “Ti li si kralj židovski?” On
odgovori: “Ti kažeš.” 12 I dok su ga glavari svećenički i starješine narodne
optuživale, ništa nije odgovarao. 13 Tada mu reče Pilat: “Ne čuješ li što
sve protiv tebe svjedoče?” 14 I ne odgovori mu ni na jednu riječ te se
upravitelj silno čudio. 15 A o Blagdanu upravitelj je običavao svjetini pustiti
jednoga uznika, koga bi već htjeli. 16 Tada upravo bijaše u njih poznati
uznik zvani Baraba. 17 Kad se dakle sabraše, reče im Pilat: “Koga hoćete
da vam pustim: Barabu ili Isusa koji se zove Krist?” 18 Znao je doista da ga
predadoše iz zavisti. 19 Dok je sjedio na sudačkoj stolici, poruči nu njegova
žena: “Mani se ti onoga pravednika jer sam danas u snu mnogo pretrpjela
zbog njega.” 20 Međutim, glavari svećenički i starješine nagovore svjetinu
da zaište Barabu, a Isus da se pogubi. 21 Upita ih dakle upravitelj: “Kojega
od ove dvojice hoćete da vam pustim?” A oni rekoše: “Barabu!” 22 Kaže
im Pilat: “Što dakle da učinim s Isusom koji se zove Krist?” Oni će: “Neka
se razapne.” 23 A on upita: “A što je zla učinio?” Vikahu još jače: “Neka
se razapne!” 24 Kad Pilat vidje da ništa ne koristi, nego da biva sve veći
metež, uzme vodu i opere ruke pred svjetinom govoreći: “Nevin sam od
krvi ove! Vi se pazite!” 25 Sav narod nato odvrati: “Krv njegova na nas i
na djecu našu!” 26 Tada im pusti Barabu, a Isusa, izbičevana, preda da se
razapne. 27 Onda vojnici upraviteljevi uvedoše Isusa u dvor upraviteljev
i skupiše oko njega cijelu četu. 28 Svukoše ga pa zaogrnuše skrletnim
plaštem. 29 Spletoše zatim vijenac od trnja i staviše mu na glavu, a tako
i trsku u desnicu. Prigibajući pred njim koljena, izrugivahu ga: “Zdravo,
kralju židovski!” 30 Onda pljujući po njemu, uzimahu trsku i udarahu
ga njome po glavi. 31 Pošto ga izrugaše, svukoše mu plašt, obukoše mu
njegove haljine pa ga odvedoše da ga razapnu. 32 Izlazeći nađu nekoga
čovjeka Cirenca, imenom Šimuna, i prisile ga da mu ponese križ. 33 I
dođoše na mjesto zvano Golgota, to jest Lubanjsko mjesto, 34 dadoše mu
piti vino sa žuči pomiješano. I kad okusi, ne htjede piti. 35 A pošto ga
razapeše, razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocku. 36 I sjedeći
ondje, čuvahu ga. 37 I staviše mu ponad glave krivicu napisanu: “Ovo je
Isus, kralj židovski.” 38 Tada razapeše s njime dva razbojnika, jednoga
zdesna, drugoga slijeva. 39 A prolaznici su ga pogrđivali mašući glavama:
40 “Ti koji razvaljuješ Hram i za tri ga dana sagradiš, spasi sam sebe! Ako
si Sin Božji, siđi s križa!” 41 Slično i glavari svećenički s pismoznancima
i starješinama, rugajući se, govorahu: 42 “Druge je spasio, sebe ne može
spasiti! Kralj je Izraelov! Neka sada siđe s križa pa ćemo povjerovati u
nj! 43 Uzdao se u Boga! Neka ga sad izbavi ako mu omilje! Ta govorio
je: 'Sin sam Božji!'” 44 Tako ga vrijeđahu i s njim raspeti razbojnici. 45 Od
šeste ure nasta tama po svoj zemlji - do ure devete. 46 O devetoj uri povika
Isus iza glasa: “Eli, Eli, lema sabahtani?” To će reći: “Bože moj, Bože moj,
zašto si me ostavio?” 47 A neki od nazočnih, čuvši to, govorahu: “Ovaj
zove Iliju.” 48 I odmah pritrča jedan od njih, uze spužvu, natopi je octom,
natakne je na trsku i pruži mu piti. 49 A ostali rekoše: “Pusti da vidimo
hoće li doći Ilija da ga spasi.” 50 A Isus opet povika iz glasa i ispusti duh.
51 I gle, zavjesa se hramska razdrije odozgor dodolje, nadvoje; zemlja se
potrese, pećine se raspukoše, 52 grobovi otvoriše i tjelesa mnogih svetih
preminulih uskrsnuše 53 te iziđoše iz grobova nakon njegova uskrsnuća,
uđoše u sveti grad i pokazaše se mnogima. 54 A satnik i oni koji su s njime
čuvali Isusa vidješe potres i što se zbiva, silno se prestrašiše i rekoše:

“Uistinu, Sin Božji bijaše ovaj.” 55 A bijahu ondje i izdaleka promatrahu
mnoge žene što su iz Galileje išle za Isusom poslužujući mu; 56 među njima
Marija Magdalena i Marija, Jakovljeva i Josipova majka, i majka sinova
Zebedejevih. 57 Uvečer dođe neki bogat čovjek iz Arimateje, imenom Josip,
koji i sam bijaše učenik Isusov. 58 On pristupi Pilatu i zaiska tijelo Isusovo.
Tada Pilat zapovjedi da mu se dadne. 59 Josip uze tijelo, povi ga u čisto
platno 60 i položi u svoj novi grob koji bijaše isklesao u stijeni. Dokotrlja
velik kamen na grobna vrata i otiđe. 61 A bijahu ondje Marija Magdalena
i druga Marija: sjedile su nasuprot grobu. 62 Sutradan, to jest dan nakon
Priprave, sabraše se glavari svećenički i farizeji kod Pilata 63 te mu rekoše:
“Gospodaru, sjetismo se da onaj varalica još za života kaza: 'Nakon tri dana
uskrsnut ću.' 64 Zapovjedi dakle da se grob osigura sve do trećega dana
da ne bi možda došli njegovi učenici, ukrali ga pa rekli narodu: 'Uskrsnuo
je od mrtvih!' I bit će posljednja prijevara gora od prve.” 65 Reče im Pilat:
“Imate stražu! Idite i osigurajte kako znate!” 66 Nato oni odu i osiguraju
grob: zapečate kamen i postave stražu.

28

1 Po suboti, u osvit prvoga dana u tjednu, dođe Marija Magdalena i druga
Marija pogledati grob. 2 I gle, nastade žestok potres jer anđeo Gospodnji
siđe s neba, pristupi, otkotrlja kamen i sjede na nj. 3 Lice mu bijaše kao
munja, a odjeća bijela kao snijeg. 4 Od straha pred njim zadrhtaše stražari i
obamriješe. 5 A anđeo progovori ženama: “Vi se ne bojte! Ta znam: Isusa
Raspetoga tražite! 6 Nije ovdje! Uskrsnu kako reče. Hajde, vidite mjesto
gdje je ležao 7 pa pođite žurno i javite njegovim učenicima da uskrsnu
od mrtvih. I evo, ide pred vama u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti. Evo,
rekoh vam.” 8 One otiđoše žurno s groba te sa strahom i velikom radošću
otrčaše javiti njegovim učenicima. 9 Kad eto im Isusa u susret! Reče im:
“Zdravo!” One polete k njemu, obujme mu noge i ničice mu se poklone.
10 Tada im Isus reče: “Ne bojte se! Idite, javite mojoj braći da pođu u
Galileju! Ondje će me vidjeti!” 11 Dok su one odlazile, gle, neki od straže
dođoše u grad i javiše glavarima svećeničkim sve što se dogodilo. 12 Oni
se sabraše sa starješinama na vijećanje, uzeše mnogo novaca i dadoše
vojnicima 13 govoreći: “Recite: 'Noću dok smo mi spavali, dođoše njegovi
učenici i ukradoše ga.' 14 Ako to dočuje upravitelj, mi ćemo ga uvjeriti i sve
učiniti da vi budete bez brige.” 15 Oni uzeše novac i učiniše kako bijahu
poučeni. I razglasilo se to među Židovima - sve do danas. 16 Jedanaestorica
pođoše u Galileju na goru kamo im je naredio Isus. 17 Kad ga ugledaše,
padoše ničice preda nj. A neki posumnjaše. 18 Isus im pristupi i prozbori:
“Dana mi je sva vlast na nebu i na zemlji! 19 Pođite dakle i učinite mojim
učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga 20 i učeći
ih čuvati sve što sam vam zapovjedio!” “I evo, ja sam s vama u sve dane
- do svršetka svijeta.”

Evanđelje po Marku

1 Početak Evanđelja Isusa Krista Sina Božjega. 2 Pisano je u Izaiji
proroku: Evo šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da ti pripravi put.
3 Glas viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze!
4 Tako se pojavi Ivan: krstio je u pustinji i propovijedao krst obraćenja na
otpuštenje grijeha. 5 Grnula k njemu sva judejska zemlja i svi Jeruzalemci:
primali su od njega krštenje u rijeci Jordanu ispovijedajući svoje grijehe.
6 Ivan bijaše odjeven u devinu dlaku, s kožnatim pojasom oko bokova;
hranio se skakavcima i divljim medom. 7 I propovijedao je: "Nakon mene
dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan sagnuti se i odriješiti mu remenje
na obući. 8 Ja vas krstim vodom, a on će vas krstiti Duhom Svetim." 9 Onih
dana dođe Isus iz Nazareta galilejskoga i primi u Jordanu krštenje od
Ivana. 10 I odmah, čim izađe iz vode, ugleda otvorena nebesa i Duha poput
goluba gdje silazi na nj, 11 a glas se zaori s nebesa: Ti si Sin moj, Ljubljeni!
U tebi mi sva milina! 12 I odmah ga Duh nagna u pustinju. 13 I bijaše u
pustinji četrdeset dana, gdje ga je iskušavao Sotona; bijaše sa zvijerima, a
anđeli mu služahu. 14 A pošto Ivan bijaše predan, otiđe Isus u Galileju.
Propovijedao je evanđelje Božje: 15 "Ispunilo se vrijeme, približilo se
kraljevstvo Božje! Obratite se i vjerujte evanđelju!" 16 I prolazeći uz
Galilejsko more, ugleda Šimuna i Andriju, brata Šimunova, gdje ribare
na moru; bijahu ribari. 17 I reče im Isus: "Hajdete za mnom i učinit ću vas
ribarima ljudi!" 18 Oni odmah ostaviše mreže i pođoše za njim. 19 Pošavši
malo naprijed, ugleda Jakova Zebedejeva i njegova brata Ivana: u lađi su
krpali mreže. 20 Odmah pozva i njih. Oni ostave oca Zebedeja u lađi s
nadničarima i otiđu za njim. 21 I stignu u Kafarnaum. Odmah u subotu
uđe on u sinagogu i poče naučavati. 22 Bijahu zaneseni njegovim naukom.
Ta učio ih je kao onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci. 23 A u njihovoj
se sinagogi upravo zatekao čovjek opsjednut nečistim duhom. On povika:
24 "Što ti imaš s nama, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas uništiš? Znam
tko si: Svetac Božji!" 25 Isus mu zaprijeti: "Umukni i iziđi iz njega!" 26 Nato
nečisti duh potrese njime pa povika iz svega glasa i iziđe iz njega. 27 Svi
se zaprepastiše te se zapitkivahu: "Što li je ovo? Nova li i snažna nauka!
Pa i samim nečistim dusima zapovijeda, i pokoravaju mu se." 28 I pročulo
se odmah o njemu posvuda, po svoj okolici galilejskoj. 29 I odmah pošto
iziđoše iz sinagoge, uđe s Jakovom i Ivanom u kuću Šimunovu i Andrijinu.
30 A punica Šimunova ležala u ognjici. I odmah mu kažu za nju. 31 On
pristupi, prihvati je za ruku i podiže. I pusti je ognjica. I posluživaše im.
32 Uvečer, kad sunce zađe, donošahu preda nj sve bolesne i opsjednute.
33 I sav je grad nagrnuo k vratima. 34 I on ozdravi bolesnike - a bijahu
mnogi i razne im bolesti - i zloduhe mnoge izagna. I ne dopusti zlodusima
govoriti jer su ga znali. 35 Rano ujutro, još za mraka, ustane, iziđe i
povuče se na samotno mjesto i ondje se moljaše. 36 Potražiše ga Šimun
i njegovi drugovi. 37 Kad ga nađoše, rekoše mu: "Svi te traže." 38 Kaže
im: "Hajdemo drugamo, u obližnja mjesta, da i ondje propovijedam! Ta
zato sam došao." 39 I prođe svom Galilejom: propovijedao je u njihovim
sinagogama i zloduhe izgonio. 40 I dođe k njemu neki gubavac, klekne i
zamoli: "Ako hoćeš, možeš me očistiti!" 41 Isus ganut pruži ruku, dotače

ga se pa će mu: “Hoću, budi čist!” 42 I odmah nesta s njega gube i očisti
se. 43 Isus se otrese na nj i odmah ga otpravi 44 riječima: “Pazi, nikomu
ništa ne kazuj, nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje što
propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo.” 45 Ali čim iziđe, stane on uvelike
pripovijedati i razglašavati događaj tako da Isus više nije mogao javno ući
u grad, nego se zadržavao vani na samotnim mjestima. I dolažahu k njemu
odasvud.

2

1 I pošto nakon nekoliko dana opet uđe u Kafarnaum, pročulo se da je u
kući. 2 I skupiše se mnogi te više nije bilo mjesta ni pred vratima. On im
navješćivaše Riječ. 3 I dođu noseći k njemu uzetoga. Nosila ga četvorica.
4 Budući da ga zbog mnoštva nisu mogli unijeti k njemu, otkriju krov nad
mjestom gdje bijaše Isus. Načinivši otvor, spuste postelju na kojoj je uzeti
ležao. 5 Vidjevši njihovu vjeru, kaže Isus uzetome: “Sinko! Otpuštaju ti
se grijesi.” 6 Sjedjeli su ondje neki pismoznanci koji počeše mudrovati u
sebi: 7 “Što to ovaj govori? Huli! Ta tko može grijehe otpuštati doli Bog
jedini?” 8 Isus duhom odmah proniknu da tako mudruju u sebi, pa će im:
“Što to mudrujete u sebi? 9 Ta što je lakše? Reći uzetomu: 'Otpuštaju
ti se grijesi' ili reći: 'Ustani, uzmi svoju postelju i hodi?' 10 Ali da znate:
vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati grijehe!” I reče uzetomu: 11 “Tebi
zapovijedam, ustani, uzmi postelju i pođi kući!” 12 I on usta, uze odmah
postelju i iziđe na očigled svima. Svi su zaneseni slavili Boga govoreći:
“Takvo što nikad još ne vidjesmo!” 13 Isus ponovno iziđe k moru. Sve je
ono mnoštvo grnulo k njemu i on ih poučavaše. 14 Prolazeći ugleda Levija
Alfejeva gdje sjedi u carinarnici. I kaže mu: “Pođi za mnom!” On usta i
pođe za njim. 15 Kada zatim Isus bijaše za stolom u njegovoj kući, nađoše
se za stolom s njime i njegovim učenicima i mnogi carinici i grešnici. Bilo
ih je uistinu mnogo. A slijedili su ga 16 i pismoznanci farizejske sljedbe
pa vidjevši da jede s grešnicima i carinicima rekoše njegovim učenicima:
“Zašto jede s carinicima i grešnicima?” 17 Čuvši to, Isus im reče: “Ne treba
zdravima liječnika, nego bolesnima! Ne dođoh zvati pravednike, nego
grešnike.” 18 Ivanovi su učenici i farizeji postili. I dođu neki i kažu mu:
“Zašto učenici Ivanovi i učenici farizejski poste, a tvoji učenici ne poste?”
19 Nato im Isus reče: “Mogu li svatovi postiti dok je zaručnik s njima?
Dokle god imaju zaručnika sa sobom, ne mogu postiti. 20 Doći će već dani
kad će im se ugrabiti zaručnik i tada će postiti u onaj dan!” 21 “Nitko ne
prišiva krpe od sirova sukna na staro odijelo. Inače nova zakrpa vuče sa
starog odijela pa nastane još veća rupa.” 22 “I nitko ne ulijeva novo vino u
stare mješine. Inače će vino poderati mješine pa propade i vino i mješine.
Nego - novo vino u nove mješine!” 23 Jedne je subote prolazio kroz usjeve.
Njegovi učenici počeše putem trgati klasje. A farizeji mu rekoše: 24 “Gle!
Zašto čine što subotom nije dopušteno?” 25 Isus im odgovori: “Zar nikad
niste čitali što učini David kad ogladnje te se nađe u potrebi on i njegovi
pratioci? 26 Kako za velikog svećenika Ebjatara uđe u Dom Božji i pojede
prinesene kruhove kojih ne smije jesti nitko osim svećenika; a on dade i
svojim pratiocima?” 27 I govoraše im: “Subota je stvorena radi čovjeka, a
ne čovjek radi subote. 28 Tako, Sin Čovječji gospodar je subote!”

3

1 Uđe ponovno u sinagogu. Bio je ondje čovjek usahle ruke. 2 A oni

vrebahu hoće li ga Isus u subotu izliječiti, da ga optuže. 3 On kaže čovjeku
usahle ruke: “Stani na sredinu!” 4 A njima će: “Je li subotom dopušteno
činiti dobro ili činiti zlo, život spasiti ili pogubiti?” No oni su šutjeli. 5 A
on, ražalošćen okorjelošću srca njihova, srdito ih ošinu pogledom pa reče
tom čovjeku: “Ispruži ruku!” On ispruži - i ruka mu zdrava! 6 Farizeji
iziđu i dadnu se odmah s herodovcima na vijećanje protiv njega kako da
ga pogube. 7 Isus se s učenicima povuče k moru. Za njim je išao silan
svijet iz Galileje. I iz Judeje, 8 iz Jeruzalema, iz Idumeje, iz Transjordanije i
iz okolice Tira i Sidona - silno je mnoštvo čulo što čini i nagrnulo k njemu.
9 Stoga reče učenicima neka mu se zbog mnoštva pripravi lađica da ga
ne bi zgnjeli. 10 Jer mnoge je ozdravio pa su se svi koji bijahu pogođeni
kakvim zlom bacali na nj da bi ga se dotakli. 11 A nečisti duhovi, čim bi
ga spazili, padali bi preda nj i vikali: “Ti si Sin Božji!” 12 A on im se oštro
prijetio da ga ne prokazuju. 13 Uziđe na goru i pozove koje sam htjede. I
dođoše k njemu. 14 I ustanovi dvanaestoricu da budu s njime i da ih šalje
propovijedati 15 s vlašću da izgone đavle. 16 Ustanovi dakle dvanaestoricu:
Šimuna, kojemu nadjenu ime Petar, 17 i Jakova Zebedejeva i Ivana, brata
Jakovljeva, kojima nadjenu ime Boanerges, to jest Sinovi groma, 18 i Andriju
i Filipa i Bartolomeja i Mateja i Tomu i Jakova Alfejeva i Tadeja i Šimuna
Kananajca 19 i Judu Iškariotskoga, koji ga izda. 20 I dođe Isus u kuću.
Opet se skupi toliko mnoštvo da nisu mogli ni jesti. 21 Čuvši to, dođoše
njegovi da ga obuzdaju jer se govorilo: “Izvan sebe je!” 22 I pismoznanci što
siđoše iz Jeruzalema govorahu: “Beelzebula ima, po poglavici đavolskom
izgoni đavle.” 23 A on ih dozva pa im u prispodobama govoraše: “Kako
može Sotona Sotonu izgoniti? 24 Ako se kraljevstvo u sebi razdijeli, ono
ne može opstati. 25 Ili: ako se kuća u sebi razdijeli, ona ne može opstati.
26 Ako je dakle Sotona sam na sebe ustao i razdijelio se, ne može opstati,
nego mu je kraj. 27 Nitko, dakako, ne može u kuću jakoga ući i oplijeniti
mu pokućstvo ako prije jakoga ne sveže. Tada će mu kuću oplijeniti!”
28 Doista, kažem vam, sve će se oprostiti sinovima ljudskima, koliki god
bili grijesi i hule kojima pohule. 29 No pohuli li tko na Duha Svetoga, nema
oproštenja dovijeka; krivac je grijeha vječnoga.” 30 Jer govorahu: “Duha
nečistoga ima.” 31 I dođu majka njegova i braća njegova. Ostanu vani, a k
njemu pošalju neka ga pozovu. 32 Oko njega je sjedjelo mnoštvo. I reknu
mu: “Eno vani majke tvoje i braće tvoje, traže te!” 33 On im odgovori: “Tko
je majka moja i braća moja?” 34 I okruži pogledom po onima što su sjedjeli
oko njega u krugu i kaže: “Evo majke moje, evo braće moje! 35 Tko god
vrši volju Božju, on mi je brat i sestra i majka.”

4

1 I poče opet poučavati uz more. I zgrnu se k njemu silan svijet te
on uđe u lađu i sjede na moru, a sve ono mnoštvo bijaše uz more, na
kopnu. 2 Poučavao ih je u prispodobama mnogočemu. Govorio im u pouci:
3 “Poslušajte! Gle, iziđe sijač sijati. 4 I dok je sijao, poneko zrno pade uz
put, dođoše ptice i pozobaše ga. 5 Neko opet pade na kamenito tlo gdje
nemaše dosta zemlje. Odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje. 6 Ali
kad ogranu sunce, izgorje; i jer nemaše korijenja, osuši se. 7 Neko opet
pade u trnje i trnje uzraste i uguši ga te ploda ne donese. 8 Neko napokon
pade u dobru zemlju i dade plod, razraste se i razmnoži, te donese: jedno
tridesetostruko, jedno šezdesetostruko, jedno stostruko.” 9 I doda: “Tko

ima uši da čuje, neka čuje!” 10 Kad bijaše nasamo, oni oko njega zajedno
s dvanaestoricom pitahu ga o prispodobama. 11 I govoraše im: “Vama je
dano otajstvo kraljevstva Božjega, a onima vani sve biva u prispodobama:
12 da gledaju, gledaju - i ne vide, slušaju, slušaju - i ne razumiju, da se ne
obrate pa da im se otpusti.” 13 I kaže im: “Zar ne znate tu prispodobu?
Kako ćete onda razumjeti prispodobe uopće? 14 Sijač sije Riječ. 15 Oni
uz put, gdje je Riječ posijana, jesu oni kojima, netom čuju, odmah dolazi
Sotona i odnosi Riječ u njih posijanu. 16 Zasijani na tlo kamenito jesu oni
koji kad čuju Riječ, odmah je s radošću prime, 17 ali nemaju u sebi korijena,
nego su nestalni: kad nastane nevolja ili progonstvo zbog Riječi, odmah se
sablazne. 18 A drugi su oni u trnje zasijani. To su oni koji poslušaju Riječ,
19 ali nadošle brige vremenite, zavodljivost bogatstva i ostale požude uguše
Riječ te ona ostane bez ploda. 20 A zasijani na dobru zemlju jesu oni koji
čuju i prime Riječ te urode: tridesetostruko, šezdesetostruko, stostruko.
21 I govoraše im: “Unosi li se svjetiljka da se pod posudu stavi ili pod
postelju? Zar ne da se stavi na svijećnjak? 22 Ta ništa nije zastrto, osim
zato da se očituje; i ništa skriveno, osim zato da dođe na vidjelo! 23 Ima li
tko uši da čuje, neka čuje.” 24 I govoraše im: “Pazite što slušate. Mjerom
kojom mjerite mjerit će vam se. I nadodat će vam se. 25 Doista, onomu tko
ima dat će se, a onomu tko nema oduzet će se i ono što ima.” 26 I govoraše
im: “Kraljevstvo je Božje kao kad čovjek baci sjeme u zemlju. 27 Spavao
on ili bdio, noću i danju sjeme klija i raste - sam ne zna kako; 28 zemlja
sama od sebe donosi plod: najprije stabljiku, onda klas i napokon puno
zrnja na klasu. 29 A čim plod dopusti, brže se on laća srpa jer eto žetve.”
30 I govoraše: “Kako da prispodobimo kraljevstvo nebesko ili u kojoj da
ga prispodobi iznesemo? 31 Kao kad se gorušičino zrno posije u zemlju.
Manje od svega sjemenja na zemlji, 32 jednoć posijano, naraste i postane
veće od svega povrća pa potjera velike grane te se pod sjenom njegovom
gnijezde ptice nebeske.” 33 Mnogim takvim prispodobama navješćivaše
im Riječ, kako već mogahu slušati. 34 Bez prispodobe im ne govoraše, a
nasamo bi svojim učenicima sve razjašnjavao. 35 Uvečer istoga dana kaže
im: “Prijeđimo prijeko!” 36 Oni otpuste mnoštvo i povezu Isusa kako već
bijaše u lađi. A pratile su ga i druge lađe. 37 Najednom nasta žestoka oluja,
na lađu navale valovi te su je već gotovo napunili. 38 A on na krmi spavaše
na uzglavku. Probude ga i kažu mu: “Učitelju! Zar ne mariš što ginemo?”
39 On se probudi, zaprijeti vjetru i reče moru: “Utihni! Umukni!” I smiri
se vjetar i nasta velika utiha. 40 Tada im reče: “Što ste bojažljivi? Kako
nemate vjere?” 41 Oni se silno prestrašiše pa se zapitkivahu: “Tko li je ovaj
da mu se i vjetar i more pokoravaju?”

5

1 Stigoše na onu stranu mora, u kraj gerazenski. 2 Čim iziđe iz lađe,
odmah mu iz grobnica pohiti u susret neki čovjek s nečistim duhom.
3 Obitavalište je imao u grobnicama. I nitko ga više nije mogao svezati
ni lancima 4 jer je već često bio i okovima i lancima svezan, ali je raskinuo
okove i iskidao lance i nitko ga nije mogao ukrotiti. 5 Po cijele bi noći i dane
u grobnicama i po brdima vikao i bio se kamenjem. 6 Kad izdaleka opazi
Isusa, dotrči i pokloni mu se, 7 a onda u sav glas povika: “Što ti imaš sa
mnom, Isuse, Sine Boga Svevišnjega? Zaklinjem te Bogom, ne muči me!”
8 Jer Isus mu bijaše rekao: “Iziđi, duše nečisti, iz ovoga čovjeka!” 9 Isus ga

nato upita: “Kako ti je ime?” Kaže mu: “Legija mi je ime! Ima nas mnogo!”
10 I uporno zaklinjaše Isusa da ih ne istjera iz onoga kraja. 11 A ondje je
pod brdom paslo veliko krdo svinja. 12 Zaklinjahu ga dakle: “Pošalji nas
u ove svinje da u njih uđemo!” 13 I on im dopusti. Tada iziđoše nečisti
duhovi i uđoše u svinje. I krdo od oko dvije tisuće jurnu niz obronak
u more i podavi se u moru. 14 Svinjari pobjegoše i razglasiše gradom i
selima. A ljudi pođoše vidjeti što se dogodilo. 15 Dođu Isusu. Ugledaju
opsjednutoga: sjedio je obučen i zdrave pameti - on koji ih je imao legiju.
I prestraše se. 16 A očevici im razlagahu kako je to bilo s opsjednutim i
ono o svinjama. 17 Tada ga stanu moliti da ode iz njihova kraja. 18 Kad
je ulazio u lađu, onaj što bijaše opsjednut molio ga da bude uza nj. 19 No
on mu ne dopusti, nego mu reče: “Pođi kući k svojima pa im javi što ti
je učinio Gospodin, kako ti se smilovao.” 20 On ode i poče razglašavati po
Dekapolu što mu učini Isus. I svi su se divili. 21 Kad se Isus lađom ponovno
prebacio prijeko, zgrnu se k njemu silan svijet. 22 Stajao je uz more. I dođe,
gle, jedan od nadstojnika sinagoge, imenom Jair. Ugledavši ga, padne mu
pred noge 23 pa ga usrdno moljaše: “Kćerkica mi je na umoru! Doði, stavi
ruke na nju da ozdravi i ostane u životu!” 24 I pođe s njima. A za njim je
išao silan svijet i pritiskao ga. 25 A neka je žena dvanaest godina bolovala
od krvarenja, 26 mnogo pretrpjela od pustih liječnika, razdala sve svoje i
ništa nije koristilo; štoviše, bivalo joj je sve gore. 27 Čuvši za Isusa, priđe
mu među mnoštvom odostraga i dotaknu se njegove haljine. 28 Mislila
je: “Dotaknem li se samo njegovih haljina, bit ću spašena.” 29 I odmah
prestane njezino krvarenje te osjeti u tijelu da je ozdravila od zla. 30 Isus
odmah u sebi osjeti da je iz njega izišla sila pa se okrenu usred mnoštva i
reče: “Tko se to dotaknu mojih haljina?” 31 A učenici mu rekoše: “Ta vidiš
kako te mnoštvo odasvud pritišće i još pitaš: 'Tko me se to dotaknu?'” 32 A
on zaokruži pogledom da vidi onu koja to učini. 33 Žena, sva u strahu i
trepetu, svjesna onoga što joj se dogodilo, pristupi i baci se preda nj pa mu
kaza sve po istini. 34 On joj reče: “Kćeri, vjera te tvoja spasila! Pođi u miru
i budi zdrava od svojega zla!” 35 Dok je Isus još govorio, eto nadstojnikovih
s porukom. “Kći ti je umrla. Čemu dalje mučiti učitelja?” 36 Isus je čuo taj
razgovor, pa će nadstojniku: “Ne boj se! Samo vjeruj!” 37 I ne dopusti da
ga itko drugi prati osim Petra i Jakova i Ivana, brata Jakovljeva. 38 I dođu u
kuću nadstojnikovu. Ugleda buku i one koji plakahu i naricahu u sav glas.
39 Uđe i kaže im: “Što bučite i plačete? Dijete nije umrlo, nego spava.” 40 A
oni mu se podsmjehivahu. No on ih sve izbaci, uzme sa sobom djetetova
oca i majku i svoje pratioce pa uđe onamo gdje bijaše dijete. 41 Primi dijete
za ruku govoreći: “Talita, kum!” što znači: “Djevojko! Zapovijedam ti,
ustani!” 42 I djevojka odmah usta i poče hodati. Bijaše joj dvanaest godina.
I u tren ostadoše zapanjeni, u čudu veliku. 43 On im dobro poprijeti neka
toga nitko ne dozna; i reče da djevojci dadnu jesti.

6

1 I otišavši odande, dođe u svoj zavičaj. A doprate ga učenici. 2 I kada
dođe subota, poče učiti u sinagogi. I mnogi što su ga slušali preneraženi
govorahu: “Odakle to ovome? Kakva li mu je mudrost dana? I kakva se
to silna djela događaju po njegovim rukama? 3 Nije li ovo drvodjelja, sin
Marijin, i brat Jakovljev, i Josipov, i Judin, i Šimunov? I nisu li mu sestre
ovdje među nama?” I sablažnjavahu se o njega. 4 A Isus im govoraše: “Nije

prorok bez časti doli u svom zavičaju i među rodbinom i u svom domu.”
5 I ne mogaše ondje učiniti ni jedno čudo, osim što ozdravi nekoliko
nemoćnika stavivši ruke na njih. 6 I čudio se njihovoj nevjeri. Obilazio
je selima uokolo i naučavao. 7 Dozva dvanaestoricu te ih poče slati dva
po dva dajući im vlast nad nečistim dusima. 8 I zapovjedi im da na put
ne nose ništa osim štapa: ni kruha, ni torbe, ni novaca o pojasu, 9 nego
da nose samo sandale i da ne oblače dviju haljina. 10 I govoraše im: “Kad
uđete gdje u kuću, u njoj ostanite dok ne odete odande. 11 Ako vas gdje
ne prime te vas ne poslušaju, iziđite odande i otresite prah ispod svojih
nogu njima za svjedočanstvo.” 12 Otišavši, propovijedali su obraćenje,
13 izgonili mnoge zloduhe i mnoge su nemoćnike mazali uljem i oni su
ozdravljali. 14 Dočuo to i kralj Herod jer se razglasilo Isusovo ime te se
govorilo: “Ivan Krstitelj uskrsnuo od mrtvih i zato čudesne sile djeluju u
njemu.” 15 A drugi govorahu: “Ilija je!” Treći opet: “Prorok, kao jedan od
proroka.” 16 Herod pak na to govoraše: “Uskrsnu Ivan kojemu ja odrubih
glavu.” 17 Herod doista bijaše dao uhititi Ivana i svezati ga u tamnici zbog
Herodijade, žene brata svoga Filipa, kojom se bio oženio. 18 Budući da je
Ivan govorio Herodu: “Ne smiješ imati žene brata svojega!”, 19 Herodijada
ga mrzila i htjela ga ubiti, ali nije mogla 20 jer se Herod bojao Ivana;
znao je da je on čovjek pravedan i svet pa ga je štitio. I kad god bi ga
slušao, uvelike bi se zbunio, a rado ga je slušao. 21 I dođe zgodan dan kad
Herod o svom rođendanu priredi gozbu svojim velikašima, časnicima i
prvacima galilejskim. 22 Uđe kći Herodijadina i zaplesa. Svidje se Herodu
i sustolnicima. Kralj reče djevojci: “Zaišti od mene što god hoćeš i dat ću
ti!” 23 I zakle joj se: “Što god zaišteš od mene, dat ću ti, pa bilo to i pol
mojega kraljevstva.” 24 Ona iziđe pa će svojoj materi: “Što da zaištem?”
A ona će: “Glavu Ivana Krstitelja!” 25 I odmah žurno uđe kralju te zaište:
“Hoću da mi odmah dadeš na pladnju glavu Ivana Krstitelja!” 26 Ožalosti
se kralj, ali zbog zakletve i sustolnika na htjede je odbiti. 27 Kralj odmah
posla krvnika i naredi da donese glavu Ivanovu. On ode, odrubi mu glavu
u tamnici, 28 donese je na pladnju i dade je djevojci, a djevojka materi.
29 Kad za to dočuše Ivanovi učenici, dođu, uzmu njegovo tijelo i polože
ga u grob. 30 Uto se apostoli skupe oko Isusa i izvijeste ga o svemu što su
činili i naučavali. 31 I reče im: “Hajdete i vi u osamu na samotno mjesto,
i otpočinite malo.” Jer mnogo je svijeta dolazilo i odlazilo pa nisu imali
kada ni jesti. 32 Otploviše dakle lađom na samotno mjesto, u osamu. 33 No
kad su odlazili, mnogi ih vidješe i prepoznaše te se pješice iz svih gradova
strčaše onamo i pretekoše ih. 34 Kad iziđe, vidje silan svijet i sažali mu se
jer bijahu kao ovce bez pastira pa ih stane poučavati u mnogočemu. 35 A
u kasni već sat pristupe mu učenici pa mu reknu: “Pust je ovo kraj i već je
kasno. 36 Otpusti ih da odu po okolnim zaseocima i selima i kupe sebi što za
jelo.” 37 No on im odgovori: “Podajte im vi jesti.” Kažu mu: “Da pođemo
i kupimo za dvjesta denara kruha pa da im damo jesti?” 38 A on će im:
“Koliko kruhova imate? Idite i vidite!” Pošto izvidješe, kažu: “Pet, i dvije
ribe.” 39 I zapovjedi im da sve, u skupinama, posjedaju po zelenoj travi.
40 I pružiše se po sto i po pedeset na svaku lijehu. 41 On uze pet kruhova i
dvije ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi kruhove i davaše
učenicima da posluže ljude. Tako i dvije ribe razdijeli svima. 42 I jeli su svi
i nasitili se. 43 I od ulomaka nakupiše dvanaest punih košara, a i od riba.
44 A jelo je pet tisuća muškaraca. 45 On odmah prisili učenike da uđu

u lađu i da se prebace prijeko, prema Betsaidi, dok on otpusti mnoštvo.
46 I pošto se rasta s ljudima, otiđe u goru da se pomoli. 47 Uvečer pak
lađa bijaše posred mora, a on sam na kraju. 48 Vidjevši kako se muče
veslajući, jer im bijaše protivan vjetar, oko četvrte noćne straže dođe k
njima hodeći po moru. I htjede ih mimoići. 49 A oni, vidjevši kako hodi po
moru, pomisliše da je utvara pa kriknuše. 50 Jer svi su ga vidjeli i prestrašili
se. A on im odmah progovori: “Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!” 51 I
uziđe k njima u lađu, a vjetar utihnu. I veoma se, prekomjerno, snebivahu;
52 još ne shvatiše ono o kruhovima, nego im srce bijaše stvrdnuto. 53 Pošto
doploviše na kraj, dođu u Genezaret i pristanu. 54 Kad iziđu iz lađe, ljudi ga
odmah prepoznaju 55 pa oblete sav onaj kraj. I počnu donositi na nosilima
bolesnike onamo gdje bi čuli da se on nalazi. 56 I kamo bi god ulazio - u
sela, u gradove, u zaseoke - po trgovima bi stavljali bolesnike i molili ga
da se dotaknu makar skuta njegove haljine. I koji bi ga se god dotakli,
ozdravljali bi.

7

1 Skupe se oko njega farizeji i neki od pismoznanaca koji dođoše iz
Jeruzalema. 2 I opaze da neki njegovi učenici jedu kruh nečistih, to jest
neopranih ruku. 3 A farizeji i svi Židovi ne jedu ako prije temeljito ne
operu ruke; drže se predaje starih. 4 Niti s trga što jedu ako prije ne
operu. Mnogo toga još ima što zbog predaje drže: pranje čaša, vrčeva
i lonaca. 5 Zato farizeji i pismoznanci upitaju Isusa: “Zašto tvoji učenici ne
postupaju po predaji starih, nego nečistih ruku blaguju?” 6 A on im reče:
“Dobro prorokova Izaija o vama, licemjeri, kad napisa: Ovaj me narod
usnama časti, a srce mu je daleko od mene. 7 Uzalud me štuju naučavajući
nauke - uredbe ljudske. 8 Napustili ste zapovijed Božju, a držite se predaje
ljudske.” 9 Još im govoraše: “Lijepo! Dokidate Božju zapovijed da biste
sačuvali svoju predaju. 10 Mojsije doista reče: Poštuj oca svoga i majku
svoju. I: Tko prokune oca ili majku, smrću neka se kazni. 11 A vi velite:
'Rekne li tko ocu ili majci: Pomoć koja te od mene ide neka bude 'korban',
to jest sveti dar', 12 takvome više ne dopuštate ništa učiniti za oca ili majku.
13 Tako dokidate riječ Božju svojom predajom, koju sami sebi predadoste.
I još štošta tomu slično činite.” 14 Tada ponovno dozove mnoštvo i stane
govoriti: “Poslušajte me svi i razumijte! 15 Ništa što izvana ulazi u čovjeka
ne može ga onečistiti, nego što iz čovjeka izlazi - to ga onečišćuje. 16 Tko
ima uši da čuje, neka čuje!” 17 I kad od mnoštva uđe u kuću, upitaše
ga učenici za prispodobu. 18 I reče im: “Tako? Ni vi ne razumijete? Ne
shvaćate li da čovjeka ne može onečistiti što u nj ulazi 19 jer mu ne ulazi
u srce, nego u utrobu te izlazi u zahod?” Tako on očisti sva jela. 20 Još
dometnu: “Što iz čovjeka izlazi, te onečišćuje čovjeka. 21 Ta iznutra, iz
srca čovječjega, izlaze zle namisli, bludništva, krađe, ubojstva, 22 preljubi,
lakomstva, opakosti, prijevara, razuzdanost, zlo oko, psovka, uznositost,
bezumlje. 23 Sva ta zla iznutra izlaze i onečišćuju čovjeka.” 24 Odande otiđe
u kraj tirski. I uđe u neku kuću. Htio je da nitko ne sazna, ali se nije mogao
sakriti, 25 nego odmah doču žena koje kćerkica imaše duha nečistoga. Ona
dođe i pade mu pred noge. 26 A žena bijaše Grkinja, Sirofeničanka rodom.
I moljaše ga da joj iz kćeri istjera zloduha. 27 A on joj govoraše: “Pusti da
se prije nasite djeca! Ne priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psićima.” 28 A
ona će mu: “Da, Gospodine! Ali i psići ispod stola jedu od mrvica dječjih.”
29 Reče joj: “Zbog te riječi idi, izišao je iz tvoje kćeri zloduh.” 30 I ode

kući te nađe dijete gdje leži na postelji, a zloduh je bio izišao. 31 Zatim se
ponovno vrati iz krajeva tirskih pa preko Sidona dođe Galilejskom moru,
u krajeve dekapolske. 32 Donesu mu nekoga gluhog mucavca pa ga zamole
da stavi na nj ruku. 33 On ga uzme nasamo od mnoštva, utisne svoje prste
u njegove uši, zatim pljune i dotakne se njegova jezika. 34 Upravi pogled
u nebo, uzdahne i kaže mu: “Effata!” - to će reći: “Otvori se!” 35 I odmah
mu se otvoriše uši i razdriješi spona jezika te stade govoriti razgovijetno.
36 A Isus im zabrani da nikome ne kazuju. No što im je on više branio, oni
su to više razglašavali 37 i preko svake mjere zadivljeni govorili: “Dobro je
sve učinio! Gluhima daje čuti, nijemima govoriti!”

8

1 Onih se dana opet skupio silan svijet. Budući da nisu imali što jesti,
dozva Isus učenike pa im reče: 2 “Žao mi je naroda jer su već tri dana uza
me i nemaju što jesti. 3 Ako ih otpravim gladne njihovim kućama, klonut
će putom. A neki su od njih došli iz daleka.” 4 Učenici mu odgovore:
“Otkuda bi ih tko ovdje u pustinji mogao nahraniti kruhom?” 5 On ih
zapita: “Koliko kruhova imate?” Oni odgovore: “Sedam.” 6 Nato zapovjedi
mnoštvu da posjeda po zemlji. I uze sedam kruhova, zahvali, razlomi i
davaše svojim učenicima da posluže. I poslužiše mnoštvu. 7 A imali su
i malo ribica. Blagoslovi i njih te reče da i to posluže. 8 I jeli su i nasitili
se. A od preteklih ulomaka odniješe sedam košara. 9 Bilo ih je oko četiri
tisuće. Tada ih otpusti, 10 a sam sa svojim učenicima odmah uđe u lađu
i ode u kraj dalmanutski. 11 Tada istupiše farizeji i počeše raspravljati s
njime. Iskušavajući ga, zatraže od njega znak s neba. 12 On uzdahnu iz sve
duše i reče: “Zašto ovaj naraštaj traži znak? Zaista, kažem vam, ovome se
naraštaju neće dati znak.” 13 Tada ih ostavi, ponovno uđe u lađu pa otiđe
prijeko. 14 A zaboraviše ponijeti kruha; imali su samo jedan kruh sa sobom
na lađi. 15 Nato ih Isus opomenu: “Pazite, čuvajte se kvasca farizejskog i
kvasca Herodova!” 16 Oni, zamišljeni, među sobom govorahu: “Kruha
nemamo.” 17 Zamijetio to Isus pa im reče: “Zašto ste zamišljeni što kruha
nemate? Zar još ne shvaćate i ne razumijete? Zar vam je srce stvrdnuto?
18 Oči imate, a ne vidite; uši imate, a ne čujete? Zar se ne sjećate? 19 Kad
sam ono razlomio pet kruhova na pet tisuća, koliko punih košara ulomaka
odnijeste?” Kažu mu: “Dvanaest.” 20 “A kada razlomih sedam na četiri
tisuće, koliko punih košara ulomaka odnijeste?” Odgovore: “Sedam.” 21 A
on će njima: “I još ne razumijete?” 22 Dođu u Betsaidu, dovedu mu slijepca
pa ga zamole da ga se dotakne. 23 On uhvati slijepca za ruku, izvede ga iz
sela, pljunu mu u oči, stavi na nj ruke i zapita ga: “Vidiš li što?” 24 Slijepac
upilji pogled i reče: “Opažam ljude; vidim nešto kao drveće ... hodaju.”
25 Tada mu Isus opet stavi ruke na oči i slijepac progleda i ozdravi te je
mogao sve jasno na daleko vidjeti. 26 Tada ga posla kući i reče mu: “Ne
ulazi u selo.” 27 I krenu Isus i njegovi učenici u sela Cezareje Filipove.
Putem on upita učenike: “Što govore ljudi, tko sam ja?” 28 Oni mu rekoše:
“Da si Ivan Krstitelj, drugi da si Ilija, treći opet da si neki od proroka.”
29 On njih upita: “A vi, što vi kažete, tko sam ja?” Petar prihvati i reče:
“Ti si Pomazanik - Krist!” 30 I zaprijeti im da nikomu ne kazuju o njemu.
31 I poče ih poučavati kako Sin Čovječji treba da mnogo pretrpi, da ga
starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude ubijen i nakon
tri dana da ustane. 32 Otvoreno im to govoraše. Petar ga uze u stranu i

poče odvraćati. 33 A on se okrenu, pogleda svoje učenike pa zaprijeti Petru:
“Nosi se od mene, sotono, jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je
ljudsko!” 34 Tada dozva narod i učenike pa im reče: “Hoće li tko za mnom,
neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.
35 Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život svoj poradi
mene i evanđelja, spasit će ga. 36 Ta što koristi čovjeku steći sav svijet,
a životu svojemu nauditi? 37 Ta što da čovjek dadne u zamjenu za život
svoj? 38 Doista, tko se zastidi mene i mojih riječi u ovom preljubničkom i
grešničkom naraštaju - njega će se stidjeti i Sin Čovječji kada dođe u slavi
Oca svoga zajedno sa svetim anđelima.”

9

1 Još im govoraše: “Zaista, kažem vam, neki od ovdje nazočnih neće
okusiti smrti dok ne vide da je kraljevstvo Božje došlo u sili.” 2 Nakon šest
dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana i povede ih na goru visoku,
u osamu, same, i preobrazi se pred njima. 3 I haljine mu postadoše sjajne,
bijele veoma - nijedan ih bjelilac na zemlji ne bi mogao tako izbijeliti. 4 I
ukaza im se Ilija s Mojsijem te razgovarahu s Isusom. 5 A Petar prihvati i
reče Isusu: “Učitelju, dobro nam je ovdje biti! Načinimo tri sjenice: tebi
jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu.” 6 Doista nije znao što da kaže jer bijahu
prestrašeni. 7 I pojavi se oblak i zasjeni ih, a iz oblaka se začu glas: “Ovo
je Sin moj, Ljubljeni! Slušajte ga!” 8 I odjednom, obazrevši se uokolo,
nikoga uza se ne vidješe doli Isusa sama. 9 Dok su silazili s gore, naloži
im da nikomu ne pripovijedaju što su vidjeli dok Sin Čovječji od mrtvih
ne ustane. 10 Oni održaše tu riječ, ali se među sobom pitahu što znači to
njegovo “od mrtvih ustati” 11 pa ga upitaju: “Zašto pismoznanci govore da
prije treba da dođe Ilija?” 12 A on im reče: “Ilija će, doduše, prije doći i
sve obnoviti. Pa kako ipak piše o Sinu Čovječjem da će mnogo pretrpjeti
i biti prezren? 13 Ali, velim vam: Ilija je već došao i oni učiniše s njim
što im se prohtjelo, kao što piše o njemu.” 14 Kada dođoše k učenicima,
ugledaše oko njih silan svijet i pismoznance kako raspravljaju s njima.
15 Čim ga sve ono mnoštvo ugleda, iznenađeno brže pohrli pozdraviti ga.
16 A on ih upita: “Što to raspravljaste s njima?” 17 Odvrati netko iz mnoštva:
“Učitelju, dovedoh k tebi svoga sina koji ima nijemoga duha. 18 Gdje ga
god zgrabi, obara ga, a on pjeni, škripi zubima i koči se. Rekoh tvojim
učenicima da ga izagnaju, ali ne mogoše.” 19 On im odvrati: “O rode
nevjerni! Dokle mi je biti s vama? Dokle li vas podnositi? Dovedite ga
k meni!” 20 I dovedoše ga k njemu. Čim zloduh ugleda Isusa, potrese
dječakom i on se, oboren na zemlju, stane valjati i pjeniti. 21 Isus upita
njegova oca: “Koliko je vremena kako mu se to događa?” On reče: “Od
djetinjstva! 22 A često ga znade baciti i u vatru i u vodu da ga upropasti.
Nego, ako što možeš, pomozi nam, imaj samilosti s nama!” 23 Nato mu Isus
reče: “Što? Ako možeš? Sve je moguće onomu koji vjeruje!” 24 Dječakov
otac brže povika: “Vjerujem! Pomozi mojoj nevjeri!” 25 Vidjevši da svijet
odasvud grne, Isus zaprijeti nečistomu duhu: “Nijemi i gluhi duše, ja ti
zapovijedam, iziđi iz njega i da nisi više u nj ušao!” 26 Zloduh nato zaviče,
žestoko strese dječaka te iziđe, a on osta kao mrtav te su mnogi govorili da
je umro. 27 No Isus ga dohvati za ruku, podiže ga i on ustade. 28 Kad Isus
uđe u kuću, upitaše ga učenici nasamo: “Kako to da ga mi ne mogosmo
izagnati?” 29 Odgovori im: “Ovaj se rod ničim drugim ne može izagnati

osim molitvom i postom.” 30 Otišavši odande, prolažahu kroz Galileju.
On ne htjede da to itko sazna. 31 Jer poučavaše svoje učenike. Govoraše
im: “Sin Čovječji predaje se u ruke ljudima. Ubit će ga, ali će on, ubijen,
nakon tri dana ustati.” 32 No oni ne razumješe te besjede, a bojahu ga se
pitati. 33 I dođoše u Kafarnaum. I već u kući upita ih: “Što ste putem
raspravljali?” 34 A oni umukoše jer putem među sobom razgovarahu o
tome tko je najveći. 35 On sjede i dozove dvanaestoricu te im reče: “Ako
tko želi biti prvi, neka bude od svih posljednji i svima poslužitelj!” 36 I
uzme dijete, postavi ga posred njih, zagrli ga i reče im: 37 “Tko god jedno
ovakvo dijete primi u moje ime, mene prima. A tko mene prima, ne prima
mene, nego onoga koji mene posla.” 38 Reče mu Ivan: “Učitelju, vidjesmo
jednoga kako u tvoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu branili jer ne ide s
nama.” 39 A Isus reče: “Ne branite mu! Jer nitko ne može učiniti nešto
silno u moje ime pa me ubrzo zatim pogrditi. 40 Tko nije protiv nas, za
nas je.” 41 “Uistinu, tko vas napoji čašom vode u ime toga što ste Kristovi,
zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća.” 42 “Onomu naprotiv tko bi
sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju, daleko bi bolje bilo da
s mlinskim kamenom o vratu bude bačen u more.” 43 “Pa ako te ruka
sablažnjava, odsijeci je. Bolje ti je sakatu ući u život, nego s obje ruke otići
u pakao, u oganj neugasivi. 44 # 45 I ako te noga sablažnjava, odsijeci je.
Bolje ti je hromu ući u život, nego s obje noge bit bačen u pakao. 46 # 47 I
ako te oko sablažnjava, iskopaj ga. Bolje ti je jednooku ući u kraljevstvo
Božje, nego s oba oka biti bačen u pakao, 48 gdje crv njihov ne gine niti
se oganj gasi. 49 Uistinu, ognjem će svaki od njih biti posoljen. 50 Dobra je
sol. Ali ako sol postane neslana, čime ćete nju začiniti? Imajte sol u sebi,
a mir među sobom!”

10

1 Krenuvši odande, dođe u judejski kraj i na onu stranu Jordana. I opet
mnoštvo nagrnu k njemu, a on ih po svojem običaju ponovno poučavaše.
2 A pristupe farizeji pa, da ga iskušaju, upitaše: “Je li mužu dopušteno
otpustiti ženu?” 3 On im odgovori: “Što vam zapovjedi Mojsije?” 4 Oni
rekoše: “Mojsije je dopustio napisati otpusno pismo i - otpustiti.” 5 A Isus
će im: “Zbog okorjelosti srca vašega napisa vam on tu zapovijed. 6 Od
početka stvorenja muško i žensko stvori ih. 7 Stoga će čovjek ostaviti oca
i majku da prione uza svoju ženu; 8 i dvoje njih bit će jedno tijelo. Tako
više nisu dvoje, nego jedno tijelo. 9 Što dakle Bog združi, čovjek neka ne
rastavlja!” 10 U kući su ga učenici ponovno o tome ispitivali. 11 I reče
im: “Tko otpusti svoju ženu pa se oženi drugom, čini prema prvoj preljub.
12 I ako žena napusti svoga muža pa se uda za drugoga, čini preljub.”
13 Donosili mu dječicu da ih se dotakne, a učenici im branili. 14 Opazivši
to, Isus se ozlovolji i reče im: “Pustite dječicu neka dolaze k meni; ne
priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje! 15 Zaista, kažem vam, tko ne
primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući.” 16 Nato ih zagrli
pa ih blagoslivljaše polažući na njih ruke. 17 I dok je izlazio na put, dotrči
netko, klekne preda nj pa ga upita: “Učitelju dobri, što mi je činiti da
baštinim život vječni?” 18 Isus mu reče: “Što me zoveš dobrim? Nitko
nije dobar doli Bog jedini! 19 Zapovijedi znadeš: Ne ubij! Ne čini preljuba!
Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! Ne otmi! Poštuj oca svoga i majku!” 20 On
mu odgovori: “Učitelju, sve sam to čuvao od svoje mladosti.” 21 Isus ga
nato pogleda, zavoli ga i rekne mu: “Jedno ti nedostaje! Idi i što imaš,

prodaj i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi
za mnom." 22 On se na tu riječ smrkne i ode žalostan jer imaše velik
imetak. 23 Isus zaokruži pogledom pa će svojim učenicima: "Kako li će
teško imućnici u kraljevstvo Božje!" 24 Učenici ostadoše zapanjeni tim
njegovim riječima. Zato im Isus ponovi: "Djeco, kako je teško u kraljevstvo
Božje! 25 Lakše je devi kroz ušice iglene nego bogatašu u kraljevstvo
Božje." 26 Oni se još većma snebivahu te će jedan drugome: "Pa tko se onda
može spasiti?" 27 Isus upre u njih pogled i reče: "Ljudima je nemoguće,
ali ne Bogu! Ta Bogu je sve moguće!" 28 Petar mu poče govoriti: "Evo,
mi sve ostavismo i pođosmo za tobom." 29 Reče Isus: "Zaista, kažem vam,
nema ga tko ostavi kuću, ili braću, ili sestre, ili majku, ili oca, ili djecu, ili
polja poradi mene i poradi evanđelja, 30 a da ne bi sada, u ovom vremenu,
s progonstvima primio stostruko kuća, i braće, i sestara, i majki, i djece, i
polja - i u budućem vijeku život vječni. 31 A mnogi prvi bit će posljednji i
posljednji prvi." 32 Putovali su tako uzlazeći u Jeruzalem. Isus je išao pred
njima te bijahu zaprepašteni, a oni koji su išli za njima, prestrašeni. Tada
Isus opet uze dvanaestoricu i poče im kazivati što će ga zadesiti: 33 "Evo,
uzlazimo u Jeruzalem i Sin Čovječji bit će predan glavarima svećeničkim
i pismoznancima. Osudit će ga na smrt, predati poganima, 34 izrugati i
popljuvati. Izbičevat će ga, ubit će ga, ali on će nakon tri dana ustati." 35 I
pristupe mu Jakov i Ivan, sinovi Zebedejevi, govoreći mu: "Učitelju, htjeli
bismo da nam učiniš što te zaištemo." 36 A on će im: "Što hoćete da vam
učinim?" 37 Oni mu rekoše: "Daj nam da ti u slavi tvojoj sjednemo jedan
zdesna, a drugi slijeva." 38 A Isus im reče: "Ne znate što ištete. Možete li
piti čašu koju ja pijem, ili krstiti se krstom kojim se ja krstim?" 39 Oni mu
rekoše: "Možemo." A Isus će im: "Čašu koju ja pijem pit ćete i krstom
kojim se ja krstim bit ćete kršteni, 40 ali sjesti meni zdesna ili slijeva nisam
ja vlastan dati - to je onih kojima je pripravljeno." 41 Kad su to čula ostala
desetorica, počeše se gnjeviti na Jakova i Ivana. 42 Zato ih Isus dozva i reče
im: "Znate da oni koji se smatraju vladarima gospoduju svojim narodima
i velikaši njihovi drže ih pod vlašću. 43 Nije tako među vama! Naprotiv,
tko hoće da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj! 44 I
tko hoće da među vama bude prvi, neka bude svima sluga. 45 Jer ni Sin
Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao
otkupninu za mnoge." 46 Dođu tako u Jerihon. Kad je Isus s učenicima i
sa silnim mnoštvom izlazio iz Jerihona, kraj puta je sjedio slijepi prosjak
Bartimej, sin Timejev. 47 Kad je čuo da je to Isus Nazarećanin, stane vikati:
"Sine Davidov, Isuse, smiluj mi se!" 48 Mnogi ga ušutkivahu, ali on još jače
vikaše: "Sine Davidov, smiluj mi se!" 49 Isus se zaustavi i reče: "Pozovite
ga!" I pozovu slijepca sokoleći ga: "Ustani! Zove te!" 50 On baci sa sebe
ogrtač, skoči i dođe Isusu. 51 Isus ga upita: "Što hoćeš da ti učinim?"
Slijepac mu reče: "Učitelju moj, da progledam." 52 Isus će mu: "Idi, vjera
te tvoja spasila!" I on odmah progleda i uputi se za njim.

11

1 Kad se približe Jeruzalemu, Betfagi i Betaniji, do Maslinske gore, pošalje
dva učenika 2 i kaže im: "Hajdete u selo pred vama. Čim u nj uđete, naći
ćete privezano magare koje još nitko nije zajahao. Odriješite ga i vodite.
3 Ako vam tko reče: 'Što to radite?' recite: 'Gospodinu treba', i odmah
će ga ipak ovamo pustiti." 4 Otiđoše i nađoše magare privezano uz vrata

vani na cesti i odriješe ga. 5 A neki od nazočnih upitaše: “Što radite? Što
driješite magare?” 6 Oni im odvrate kako im reče Isus. I pustiše ih. 7 I
dovedu magare Isusu, prebace preko njega svoje haljine i on zajaha na nj.
8 Mnogi prostriješe svoje haljine po putu, a drugi narezaše zelenih grana
po poljima. 9 I oni pred njim i oni za njim klicahu: “Hosana! Blagoslovljen
Onaj koji dolazi u ime Gospodnje! 10 Blagoslovljeno kraljevstvo oca našega
Davida koji dolazi! Hosana u visinama!” 11 I uđe u Jeruzalem, u Hram.
I sve uokolo razgleda, pa kako već bijaše kasno, pođe s dvanaestoricom
u Betaniju. 12 Sutradan su izlazili iz Betanije, a on ogladnje. 13 Ugleda
izdaleka lisnatu smokvu i priđe ne bi li na njoj što našao. Ali došavši
bliže, ne nađe ništa osim lišća jer ne bijaše vrijeme smokvama. 14 Tada
reče smokvi: “Nitko nikada više ne jeo s tebe!” Čuli su to njegovi učenici.
15 Stignu tako u Jeruzalem. On uđe u Hram i stane izgoniti one koji su
prodavali i kupovali u Hramu. Mjenjačima isprevrta stolove i prodavačima
golubova klupe. 16 I ne dopusti da itko išta pronese kroz Hram. 17 Učio ih je
i govorio: “Nije li pisano: Dom će se moj zvati Dom molitve za sve narode?
A vi od njega načinili pećinu razbojničku!” 18 Kada su za to dočuli glavari
svećenički i pismoznanci, tražili su kako da ga pogube. Uistinu, bojahu ga
se jer je sav narod bio očaran njegovim naukom. 19 A kad se uvečerilo,
izlazili su iz grada. 20 Kad su ujutro prolazili mimo one smokve, opaze da
je usahla do korijena. 21 Petar se prisjeti pa će Isusu: “Učitelju, pogledaj!
Smokva koju si prokleo usahnu.” 22 Isus im odvrati: “Imajte vjeru Božju.
23 Zaista, kažem vam, rekne li tko ovoj gori: 'Digni se i baci u more!' i u
srcu svome ne posumnja, nego vjeruje da će se dogoditi to što kaže - doista,
bit će mu! 24 Stoga vam kažem: Sve što god zamolite i zaištete, vjerujte
da ste postigli i bit će vam! 25 No kad ustanete na molitvu, otpustite ako
što imate protiv koga da i vama Otac vaš, koji je na nebesima, otpusti vaše
prijestupke.” 26 # 27 I dođu opet u Jeruzalem. Dok je obilazio Hramom,
dođu k njemu glavari svećenički, pismoznanci i starješine. 28 I govorahu
mu: “Kojom vlašću to činiš? Ili tko ti dade tu vlast da to činiš?” 29 A Isus im
reče: “Jedno ću vas upitati. Odgovorite mi, pa ću vam kazati kojom vlašću
ovo činim. 30 Krst Ivanov bijaše li od Neba ili od ljudi? Odgovorite mi!”
31 A oni umovahu među sobom: “Reknemo li 'od Neba', odvratit će 'Zašto
mu dakle ne povjerovaste?' 32 Nego, da reknemo 'od ljudi!'” - Bojahu se
mnoštva. Ta svi Ivana smatrahu doista prorokom. 33 I odgovore Isusu: “Ne
znamo.” A Isus će im: “Ni ja vama neću kazati kojom vlašću ovo činim.”

12

1 I uze im zboriti u prispodobama: Čovjek vinograd posadi, ogradom
ogradi, iskopa tijesak i kulu podiže pa ga iznajmi vinogradarima i otputova.
2 I u svoje vrijeme posla vinogradarima slugu da od njih uzme dio uroda
vinogradarskoga. 3 A oni ga pograbiše, istukoše i otposlaše praznih ruku.
4 I opet posla k njima drugog slugu: i njemu razbiše glavu i izružiše ga.
5 Trećega također posla: njega ubiše. Tako i mnoge druge: jedne istukoše,
druge pobiše.” 6 “Još jednoga imaše, sina ljubljenoga. Njega naposljetku
posla k njima misleći: 'Poštovat će sina moga.' 7 Ali ti vinogradari među
sobom rekoše: 'Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i baština će biti naša.'
8 I pograbe ga, ubiju i izbace iz vinograda.” 9 “Što li će učiniti gospodar
vinograda? Doći će i pobiti te vinogradare i dati vinograd drugima. 10 Niste
li čitali ovo Pismo: Kamen što ga odbaciše graditelji, postade kamen
zaglavni. 11 Gospodnje je to djelo - kakvo čudo u očima našim!” 12 I

tražili su da ga uhvate, ali se pobojaše mnoštva. Razumješe da je protiv
njih izrekao prispodobu pa ga ostave i odu. 13 I pošalju k njemu neke
od farizeja i herodovaca da ga uhvate u riječi. 14 Oni dođu i kažu mu:
“Učitelju, znamo da si istinit i ne mariš tko je tko jer nisi pristran, nego
po istini učiš putu Božjemu. Je li dopušteno dati porez caru ili nije? Da
damo ili da ne damo?” 15 A on im reče proziruć njihovo licemjerje: “Što
me iskušavate? Donesite mi denar da vidim!” 16 Oni doniješe. I reče
im: “Čija je ovo slika i natpis?” A oni će mu: “Carev.” 17 A Isus im
reče: “Caru podajte carevo, a Bogu Božje!” I divili su mu se. 18 Dođu
k njemu saduceji, koji vele da nema uskrsnuća, i upitaju ga: 19 “Učitelju,
Mojsije nam napisa: Umre li čiji brat i ostavi ženu, a ne ostavi djeteta,
neka njegov brat uzme tu ženu te podigne porod bratu svomu. 20 Sedmero
braće bijaše. Prvi uze ženu i umrije ne ostavivši poroda. 21 I drugi je uze te
umrije ne ostavivši poroda. I treći jednako tako. 22 I sedmorica ne ostaviše
poroda. Najposlije i žena umrije. 23 Komu će biti žena o uskrsnuću, kad
uskrsnu? Jer sedmorica su je imala za ženu.” 24 Reče im Isus: “Niste li
u zabludi zbog toga što ne razumijete Pisama ni sile Božje? 25 Ta kad od
mrtvih ustaju, niti se žene niti udavaju, nego su kao anđeli na nebesima.
26 A što se tiče mrtvih, da ustaju, niste li čitali u knjizi Mojsijevoj ono o
grmu, kako Mojsiju reče Bog: Ja sam Bog Abrahamov i Bog Izakov i Bog
Jakovljev? 27 Nije on Bog mrtvih, nego živih. Uvelike se varate.” 28 Tada
pristupi jedan od pismoznanaca koji je slušao njihovu raspravu. Vidjevši
da im je dobro odgovorio, upita ga: “Koja je zapovijed prva od sviju?”
29 Isus odgovori: “Prva je: Slušaj, Izraele! Gospodin Bog naš Gospodin je
jedini. 30 Zato ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svojega, i iz sve
duše svoje, i iz svega uma svoga, i iz sve snage svoje!” 31 “Druga je: Ljubi
svoga bližnjega kao sebe samoga. Nema druge zapovijedi veće od tih.”
32 Nato će mu pismoznanac: “Dobro, učitelju! Po istini si kazao: On je
jedini, nema drugoga osim njega. 33 Njega ljubiti iz svega srca, iz svega
razuma i iz sve snage i ljubiti bližnjega kao sebe samoga - više je nego sve
paljenice i žrtve.” 34 Kad Isus vidje kako je pametno odgovorio, reče mu:
“Nisi daleko od kraljevstva Božjega!” I nitko se više nije usuđivao pitati
ga. 35 A naučavajući u Hramu, uze Isus govoriti: “Kako pismoznanci kažu
da je Krist sin Davidov? 36 A sam David reče u Duhu Svetome: Reče Gospod
Gospodinu mojemu: 'Sjedni mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za
podnožje nogama tvojim!' 37 Sam ga David zove Gospodinom. Kako mu je
onda sin?” Silan ga je svijet s užitkom slušao. 38 A on im u pouci svojoj
govoraše: “Čuvajte se pismoznanaca, koji rado idu u dugim haljinama,
vole pozdrave na trgovima, 39 prva sjedala u sinagogama i pročelja na
gozbama; 40 proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava. Stići
će ih to oštrija osuda!” 41 Potom sjede nasuprot riznici te promatraše kako
narod baca sitniš u riznicu. Mnogi bogataši bacahu mnogo. 42 Dođe i
neka siromašna udovica i baci dva novčića, to jest jedan kvadrant. 43 Tada
dozove svoje učenike i reče im: “Doista, kažem vam, ova je sirota udovica
ubacila više od svih koji ubacuju u riznicu. 44 Svi su oni zapravo ubacili
od svoga suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila sve što je imala, sav
svoj žitak.”

13

1 Kad je izlazio iz Hrama, rekne mu jedan od njegovih učenika: “Učitelju,

gledaj! Kakva li kamenja, kakvih li zdanja!” 2 Isus mu odvrati: “Vidiš
li ta veličanstvena zdanja? Ne, neće se ostaviti ni kamen na kamenu
nerazvaljen.” 3 Dok je zatim na Maslinskoj gori sjedio sučelice Hramu,
upitaju ga nasamo Petar, Jakov, Ivan i Andrija: 4 “Reci nam kada će to biti
i na koji se znak sve to ima svršiti?” 5 Tada im Isus poče govoriti: “Pazite
da vas tko ne zavede. 6 Mnogi će doći u moje ime i govoriti: Ja sam! I
mnoge će zavesti. 7 Kada pak čujete za ratove i za glasove o ratovima, ne
uznemirujte se. Treba da se to dogodi, ali to još nije svršetak.” 8 “Narod
će ustati protiv naroda, kraljevstvo protiv kraljevstva. Bit će potresa po
raznim mjestima, bit će gladi. To je početak trudova.” 9 “Vi pak pazite
sami na sebe. Predavat će vas vijećima i tući vas u sinagogama, pred
upraviteljima i kraljevima stajat ćete zbog mene, njima za svjedočanstvo.
10 A treba da se najprije svim narodima propovijeda evanđelje.” 11 “Kad
vas budu vodili na izručenje, ne brinite se unaprijed što ćete govoriti, nego
govorite što vam bude dano u onaj čas. Ta niste vi koji govorite, nego Duh
Sveti. 12 Predavat će na smrt brat brata i otac sina. Djeca će ustajati na
roditelje i ubijati ih. 13 Svi će vas zamrziti zbog imena moga. Ali tko ustraje
do svršetka, bit će spašen.” 14 “I kad vidite da grozota pustoši stoluje gdje
joj nije mjesto - tko čita, neka razumije - koji se tada zateknu u Judeji,
neka bježe u gore! 15 Tko bude na krovu, neka ne silazi i ne ulazi u kuću
da iz nje što uzme. 16 I tko bude u polju, neka se ne okreće natrag da
uzme ogrtač!” 17 “Jao trudnicama i dojiljama u one dane! 18 A molite da
to ne bude zimi 19 jer će onih dana biti tjeskoba kakve ne bi od početka
stvorenja, koje stvori Bog, sve do sada, a neće je ni biti. 20 I kad Gospodin
ne bi skratio dane one, nitko se ne bi spasio. No poradi izabranih, koje
on sebi izabra, skratio je on te dane.” 21 Ako vam tada tko rekne: 'Evo
Krista ovdje! Eno ondje!' - ne vjerujte. 22 Ustat će doista lažni kristi i lažni
proroci i tvorit će znamenja i čudesa da, bude li moguće, zavedu izabrane.
23 Vi dakle budite na oprezu! Evo, prorekao sam vam sve!” 24 Nego, u one
dane, nakon one nevolje, sunce će pomrčati i mjesec neće više svijetljeti
25 a zvijezde će s neba padati i sile će se nebeske poljuljati. 26 Tada će
ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima s velikom moći i slavom.
27 I razaslat će anđele i sabrati svoje izabranike s četiri vjetra, s kraja
zemlje do na kraj neba.” 28 A od smokve se naučite prispodobi! Kad joj
grana već omekša i lišće potjera, znate: ljeto je blizu. 29 Tako i vi kad vidite
da se to zbiva, znajte: blizu je, na vratima! 30 Zaista, kažem vam, ne, neće
uminuti naraštaj ovaj dok se sve to ne zbude. 31 Nebo će i zemlja uminuti,
ali riječi moje ne, neće uminuti.” 32 “A o onom danu i času nitko ne zna, pa
ni anđeli na nebu, ni Sin, nego samo Otac.” 33 “Pazite! Bdijte jer ne znate
kada je čas. 34 Kao kad ono čovjek neki polazeći na put ostavi svoju kuću,
upravu povjeri slugama, svakomu svoj posao, a vrataru zapovjedi da bdije.
35 Bdijte, dakle, jer ne znate kad će se domaćin vratiti - da li uvečer ili o
ponoći, da li za prvih pijetlova ili ujutro - 36 da vas ne bi našao pozaspale
ako iznenada dođe.” 37 “Što vama kažem, svima kažem: Bdijte!”

14

1 Za dva dana bijaše Pasha i Beskvasni kruhovi. Glavari svećenički i
pismoznanci tražili su kako da ga na prijevaru uhvate i ubiju. 2 Jer se
govorilo: “Nikako ne na Blagdan da ne nastane pobuna naroda.” 3 I kad
je u Betaniji, u kući Šimuna Gubavca, bio za stolom, dođe neka žena

s alabastrenom posudicom prave skupocjene nardove pomasti. Razbi
posudicu i poli ga po glavi. 4 A neki negodovahu te će jedan drugomu:
“Čemu to rasipanje pomasti? 5 Mogla se pomast prodati za više od tristo
denara i dati siromasima.” I otresahu se na nju. 6 A Isus reče: “Pustite
je, što joj dodijavate? Dobro djelo učini na meni. 7 Ta siromaha svagda
imate uza se i kad god hoćete možete im dobro činiti, a mene nemate
svagda. 8 Učinila je što je mogla: unaprijed mi pomaza tijelo za ukop.
9 Zaista, kažem vam, gdje se god bude propovijedalo evanđelje, po svem
svijetu, navješćivat će se i ovo što ona učini - njoj na spomen.” 10 A Juda
Iškariotski, jedan od dvanaestorice, ode glavarima svećeničkim da im ga
preda. 11 Kad su oni to čuli, obradovali su se i obećali mu dati novca. I
tražio je zgodu da ga preda. 12 Prvoga dana Beskvasnih kruhova, kad se
žrtvovala pasha, upitaju učenici Isusa: “Gdje hoćeš blagovati pashu, da
odemo i pripravimo?” 13 On pošalje dvojicu učenika i rekne im: “Idite u
grad i namjerit ćete se na čovjeka koji nosi krčag vode. Pođite za njim
14 pa gdje on uđe, recite domaćinu: 'Učitelj pita: Gdje mi je svratište u
kojem bih blagovao pashu sa svojim učenicima?' 15 I on će vam pokazati
na katu veliko blagovalište, prostrto i spremljeno. Ondje nam pripravite.”
16 Učenici odu, dođu u grad i nađu kako im on reče te priprave pashu. 17 A
uvečer dođe on s dvanaestoricom. 18 I dok bijahu za stolom te blagovahu,
reče Isus: “Zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati - koji sa mnom
blaguje.” 19 Ožalošćeni, stanu mu govoriti jedan za drugim: “Da nisam ja?”
20 A on im reče: “Jedan od dvanaestorice koji umače sa mnom u zdjelicu.
21 Sin Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao čovjeku onomu
koji ga predaje. Tomu bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije!” 22 I dok
su blagovali, on uze kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade im i reče:
“Uzmite, ovo je tijelo moje.” 23 I uze čašu, zahvali i dade im. I svi su iz
nje pili. 24 A on im reče: “Ovo je krv moja, krv Saveza, koja se za mnoge
prolijeva. 25 Zaista, kažem vam, ne, neću više piti od ovoga roda trsova do
onoga dana kad ću ga - novoga - piti u kraljevstvu Božjem.” 26 Otpjevavši
hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori. 27 I reče im Isus: “Svi ćete
se sablazniti. Ta pisano je: Udarit ću pastira i ovce će se razbjeći. 28 Ali
kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.” 29 Nato će mu Petar: “Ako se
i svi sablazne, ja neću!” 30 A Isus mu reče: “Zaista, kažem ti, baš ti, danas,
ove noći, prije nego se pijetao dvaput oglasi, triput ćeš me zatajiti.” 31 Ali
on je upornije uvjeravao: “Bude li trebalo i umrijeti s tobom - ne, neću
te zatajiti.” A tako su svi govorili. 32 I dođu u predio imenom Getsemani.
I kaže Isus svojim učenicima: “Sjednite ovdje dok se ne pomolim.” 33 I
povede sa sobom Petra, Jakova i Ivana. Spopade ga užas i tjeskoba 34 pa
im reče: “Duša mi je nasmrt žalosna! Ostanite ovdje i bdijte!” 35 Ode
malo dalje i rušeći se na zemlju molio je da ga, ako je moguće, mimoiđe
ovaj čas. 36 Govoraše: “Abba! Oče! Tebi je sve moguće! Otkloni čašu
ovu od mene! Ali ne što ja hoću, nego što hoćeš ti!” 37 I dođe, nađe ih
pozaspale pa reče Petru: “Šimune, spavaš? Jedan sat nisi mogao probdjeti?
38 Bdijte i molite da ne padnete u napast. Duh je, istina, voljan, no tijelo
je slabo.” 39 Opet ode i pomoli se istim riječima. 40 Ponovno dođe i nađe
ih pozaspale. Oči im se sklapale i nisu znali što da mu odgovore. 41 Dođe
i treći put i reče im: “Samo spavajte i počivajte! Gotovo je! Dođe čas!
Evo, predaje se Sin Čovječji u ruke grešničke! 42 Ustanite, hajdemo! Evo,
izdajica se moj približio!” 43 Uto, dok je on još govorio, stiže Juda, jedan

od dvanaestorice, i s njime svjetina s mačevima i toljagama, poslana od
glavara svećeničkih, pismoznanaca i starješina. 44 A izdajica im njegov
dade znak: “Koga poljubim, taj je! Uhvatite ga i oprezno odvedite!” 45 I
kako dođe, odmah pristupi k njemu i reče: “Učitelju!” I poljubi ga. 46 Oni
podignu na nj ruke i uhvate ga. 47 A jedan od nazočnih trgnu mač, udari
slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho. 48 Isus im prozbori: “Kao na
razbojnika iziđoste s mačevima i toljagama da me uhvatite. 49 Danomice
bijah vam u Hramu, naučavah i ne uhvatiste me. No neka se ispune
Pisma!” 50 I svi ga ostave i pobjegnu. 51 A jedan je mladić išao za njim,
ogrnut samo plahtom. I njega htjedoše uhvatiti, 52 no on ostavi plahtu
i gol pobježe. 53 Zatim odvedoše Isusa velikom svećeniku. I skupe se
svi glavari svećenički, starješine i pismoznanci. 54 Petar je izdaleka išao
za njim do u dvor velikog svećenika. Tu je sjedio sa stražarima i grijao
se uz vatru. 55 A glavari svećenički i cijelo Vijeće, da bi mogli pogubiti
Isusa, tražili su protiv njega kakvo svjedočanstvo, ali nikako da ga nađu.
56 Mnogi su doduše lažno svjedočili protiv njega, ali im se svjedočanstva ne
slagahu. 57 Ustali su neki i lažno svjedočili protiv njega: 58 “Mi smo ga čuli
govoriti: 'Ja ću razvaliti ovaj rukotvoreni Hram i za tri dana sagraditi drugi,
nerukotvoreni!'” 59 Ali ni u tom im svjedočanstvo ne bijaše složno. 60 Usta
nato veliki svećenik na sredinu i upita Isusa: “Zar ništa ne odgovaraš?
Što to ovi svjedoče protiv tebe? 61 A on je šutio i ništa mu nije odgovarao.
Veliki ga svećenik ponovo upita: “Ti li si Krist, Sin Blagoslovljenoga?” 62 A
Isus mu reče: “Ja jesam! I gledat ćete Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna
Sile i dolazi s oblacima nebeskim.” 63 Nato veliki svećenik razdrije haljine i
reče: “Što nam još trebaju svjedoci? 64 Čuli ste hulu. Što vam se čini?” Oni
svi presudiše da zaslužuje smrt. 65 I neki stanu pljuvati po njemu, zastirati
mu lice i udarati ga govoreći: “Proreci!” I sluge ga stadoše pljuskati. 66 I
dok je Petar bio dolje u dvoru, dođe jedna sluškinja velikoga svećenika;
67 ugledavši Petra gdje se grije, upre u nj pogled i reče: “I ti bijaše s
Nazarećaninom, Isusom.” 68 On zanijeka: “Niti znam niti razumijem što
govoriš.” I iziđe van u predvorje, a pijetao se oglasi. 69 Sluškinja ga ugleda
i poče opet govoriti nazočnima: “Ovaj je od njih!” 70 On opet nijekaše.
Domalo nazočni opet stanu govoriti Petru: “Doista, i ti si od njih! Ta
Galilejac si!” 71 On se tada stane kleti i preklinjati: “Ne znam čovjeka
o kom govorite!” 72 I odmah se po drugi put oglasi pijetao. I spomenu se
Petar one besjede, kako mu ono Isus reče: “Prije nego se pijetao dvaput
oglasi, triput ćeš me zatajiti.” I briznu u plač.

15

1 Odmah izjutra glavari svećenički zajedno sa starješinama i pismoznancima - cijelo Vijeće - upriličili su vijećanje pa Isusa svezali, odveli i
predali Pilatu. 2 I upita ga Pilat: “Ti li si kralj židovski?” On mu odgovori:
“Ti kažeš.” 3 I glavari ga svećenički teško optuživahu. 4 Pilat ga opet
upita: “Ništa ne odgovaraš? Gle, koliko te optužuju.” 5 A Isus ništa više
ne odgovori te se Pilat čudio. 6 O Blagdanu bi im pustio uznika koga bi
zaiskali. 7 A zajedno s pobunjenicima koji u pobuni počiniše umorstvo
bijaše u okove bačen čovjek zvani Baraba. 8 I uziđe svjetina te poče od
Pilata iskati ono što im običavaše činiti. 9 A on im odgovori: “Hoćete li da
vam pustim kralja židovskoga?” 10 Znao je doista da ga glavari svećenički
bijahu predali iz zavisti. 11 Ali glavari svećenički podjare svjetinu da traži

neka im radije pusti Barabu. 12 Pilat ih opet upita: “Što dakle da učinim s
ovim kojega zovete kraljem židovskim?” 13 A oni opet povikaše: “Raspni
ga!” 14 Reče im Pilat: “Ta što je zla učinio?” Povikaše još jače: “Raspni ga!”
15 Hoteći ugoditi svjetini, Pilat im pusti Barabu, a Isusa izbičeva i preda da
se razapne. 16 Vojnici ga odvedu u unutarnjost dvora, to jest u pretorij, pa
sazovu cijelu četu 17 i zaogrnu ga grimizom; spletu trnov vijenac i stave mu
na glavu 18 te ga stanu pozdravljati: “Zdravo, kralju židovski!” 19 I udarahu
ga trskom po glavi, pljuvahu po njemu i klanjahu mu se prigibajući koljena.
20 A pošto ga izrugaše, svukoše mu grimiz i obukoše mu njegove haljine.
I izvedu ga da ga razapnu. 21 I prisile nekog prolaznika koji je dolazio s
polja, Šimuna Cirenca, oca Aleksandrova i Rufova, da mu ponese križ. 22 I
dovuku ga na mjesto Golgotu, što znači Lubanjsko mjesto. 23 I nuđahu mu
piti namirisana vina, ali on ne uze. 24 Kad ga razapeše, razdijele među se
haljine njegove bacivši za njih kocku - što će tko uzeti. 25 A bijaše treća
ura kad ga razapeše. 26 Bijaše napisan i natpis o njegovoj krivici: “Kralj
židovski.” 27 A zajedno s njime razapnu i dva razbojnika, jednoga njemu
zdesna, drugoga slijeva. 28 # 29 Prolaznici su ga pogrđivali mašući glavama:
“Ej, ti, koji razvaljuješ Hram i sagradiš ga za tri dana, 30 spasi sam sebe,
siđi s križa!” 31 Slično i glavari svećenički s pismoznancima rugajući se
govorahu jedni drugima: “Druge je spasio, sebe ne može spasiti! 32 Krist,
kralj Izraelov! Neka sad siđe s križa da vidimo i povjerujemo!” Vrijeđahu
ga i oni koji bijahu s njim raspeti. 33 A o šestoj uri tama nasta po svoj
zemlji - sve do ure devete. 34 O devetoj uri povika Isus iza glasa: “Eloi, Eloi
lama sabahtani?” To znači: “Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?”
35 Neki od nazočnih čuvši to govorahu: “Gle, Iliju zove.” 36 A jedan otrča,
natopi spužvu octom, natakne na trsku i pruži mu piti govoreći: “Pustite
da vidimo hoće li doći Ilija da ga skine.” 37 A Isus zavapi jakim glasom i
izdahnu. 38 I zavjesa se hramska razdrije nadvoje, odozgor dodolje. 39 A
kad satnik koji stajaše njemu nasuprot vidje da tako izdahnu, reče: “Zaista,
ovaj čovjek bijaše Sin Božji!” 40 Izdaleka promatrahu i neke žene: među
njima Marija Magdalena i Marija, majka Jakova Mlađega i Josipa, i Saloma
- 41 te su ga pratile kad bijaše u Galileji i posluživale mu - i mnoge druge
koje uziđoše s njim u Jeruzalem. 42 A uvečer, budući da je bila Priprava, to
jest predvečerje subote, 43 dođe Josip iz Arimateje, ugledan vijećnik, koji
također isčekivaše kraljevstvo Božje: odvaži se, uđe k Pilatu i zaiska tijelo
Isusovo. 44 Pilat se začudi da je već umro pa dozva satnika i upita ga je li
odavna umro. 45 Kad sazna od satnika, darova Josipu tijelo. 46 Josip kupi
platno, skine tijelo i zavije ga u platno te položi u grob, koji bijaše izduben
iz stijene. I dokotrlja kamen na grobna vrata. 47 A Marija Magdalena i
Marija Josipova promatrahu kamo ga polažu.

16

1 Kad prođe subota, Marija Magdalena i Marija Jakovljeva i Saloma
kupiše miomirisa da odu pomazati Isusa. 2 I prvoga dana u tjednu, veoma
rano, o izlasku sunčevu, dođu na grob. 3 I razgovarahu među sobom:
“Tko će nam otkotrljati kamen s vrata grobnih?” 4 Pogledaju, a ono kamen
otkotrljan. Bijaše doista veoma velik. 5 I ušavši u grob, ugledaju mladića
zaogrnuta bijelom haljinom gdje sjedi zdesna. I preplaše se. 6 A on će
im: “Ne plašite se! Isusa tražite, Nazarećanina, Raspetoga? Uskrsnu!
Nije ovdje! Evo mjesta kamo ga položiše. 7 Nego idite, recite njegovim
učenicima i Petru: Ide pred vama u Galileju! Ondje ćete ga vidjeti, kamo

vam reče!” 8 One iziđu i stanu bježati od groba: spopade ih strah i trepet.
I nikomu ništa ne rekoše jer se bojahu. 9 Uskrsnuvši dakle rano prvog
dana u tjednu, ukaza se najprije Mariji Magdaleni iz koje bijaše istjerao
sedam zloduha. 10 Ona ode i dojavi njegovima, tužnima i zaplakanima.
11 Kad su oni čuli da je živ i da ga je ona vidjela, ne povjerovaše. 12 Nakon
toga ukazao se u drugome obličju dvojici od njih na putu dok su išli u
selo. 13 I oni odu i dojave drugima. Ni njima ne povjerovaše. 14 Napokon
se ukaza jedanaestorici dok bijahu za stolom. Prekori njihovu nevjeru i
okorjelost srca što ne povjerovaše onima koji ga vidješe uskrsla od mrtvih.
15 I reče im: “Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu
stvorenju. 16 Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, a tko ne uzvjeruje,
osudit će se. 17 A ovi će znakovi pratiti one koji uzvjeruju: u ime će moje
izganjati zloduhe, novim će jezicima zboriti, 18 zmije uzimati; i popiju li
što smrtonosno, ne, neće im nauditi; na nemoćnike će ruke polagati, i bit
će im dobro.” 19 I Gospodin Isus, pošto im to reče, bude uzet na nebo i
sjede zdesna Bogu. 20 Oni pak odoše i propovijedahu posvuda, a Gospodin
surađivaše i utvrđivaše Riječ popratnim znakovima.

Evanđelje po Luki

1 Kad već mnogi poduzeše sastaviti izvješće o događajima koji se ispuniše
među nama - 2 kako nam to predadoše oni koji od početka bijahu očevici
i sluge Riječi - 3 pošto sam sve, od početka, pomno ispitao, naumih i ja
tebi, vrli Teofile, sve po redu napisati 4 da se tako osvjedočiš o pouzdanosti
svega u čemu si poučen. 5 U dane Heroda, kralja judejskoga, bijaše neki
svećenik imenom Zaharija iz razreda Abijina. Žena mu bijaše od kćeri
Aronovih, a ime joj Elizabeta. 6 Oboje bijahu pravedni pred Bogom: živjeli
su besprijekorno po svim zapovijedima i odredbama Gospodnjim. 7 No
nisu imali djeteta jer Elizabeta bijaše nerotkinja, a oboje već poodmakle
dobi. 8 Dok je Zaharija jednom po redu svoga razreda obavljao svećeničku
službu pred Bogom, 9 ždrijebom ga zapade po bogoslužnom običaju da
uđe u Svetište Gospodnje i prinese kad. 10 Za vrijeme kađenice sve je ono
mnoštvo naroda vani molilo. 11 A njemu se ukaza anđeo Gospodnji. Stajao
je s desne strane kadionoga žrtvenika. 12 Ugledavši ga, Zaharija se prepade
i strah ga spopade. 13 No anđeo mu reče: “Ne boj se, Zaharija! Uslišana
ti je molitva: žena će ti Elizabeta roditi sina. Nadjenut ćeš mu ime Ivan.
14 Bit će ti radost i veselje i rođenje će njegovo mnoge obradovati. 15 Bit
će doista velik pred Gospodinom. Ni vina ni drugoga opojnog pića neće
piti. Duha Svetoga bit će pun već od majčine utrobe. 16 Mnoge će sinove
Izraelove obratiti Gospodinu, Bogu njihovu. 17 Ići će pred njim u duhu
i sili Ilijinoj da obrati srce otaca k sinovima i nepokorne k razumnosti
pravednih te spremi Gospodinu narod pripravan.” 18 Nato Zaharija reče
anđelu: “Po čemu ću ja to razaznati. Ta star sam i žena mi poodmakle
dobi.” 19 Anđeo mu odgovori: “Ja sam Gabriel koji stojim pred Bogom.
Poslan sam da govorim s tobom i da ti donesem ovu radosnu poruku. 20 I
evo, budući da nisi povjerovao mojim riječima, koje će se ispuniti u svoje
vrijeme, zanijemjet ćeš i nećeš moći govoriti do dana dok se to ne zbude.”
21 Narod je iščekivao Zahariju i čudio se što se toliko zadržao u Svetištu.
22 Kad je napokon izašao, nije im mogao ništa reći pa zaključiše da je u
Svetištu imao viđenje. Nastojao im se doduše izraziti znakovima, ali osta
nijem. 23 Kad se navršiše dani njegove službe, otiđe kući. 24 Nakon tih
dana zatrudnje Elizabeta, njegova žena. Krila se pet mjeseci govoreći:
25 “Evo, to mi je učinio Gospodin u dane kad mu se svidje skinuti s mene
sramotu među ljudima.” 26 U šestome mjesecu posla Bog anđela Gabriela
u galilejski grad imenom Nazaret 27 k djevici zaručenoj s mužem koji se
zvao Josip iz doma Davidova; a djevica se zvala Marija. 28 Anđeo uđe
k njoj i reče: “Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!” 29 Na tu se
riječ ona smete i stade razmišljati kakav bi to bio pozdrav. 30 No anđeo
joj reče: “Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. 31 Evo, začet
ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. 32 On će biti velik i zvat
će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida,
oca njegova, 33 i kraljevat će nad domom Jakovljevim uvijeke i njegovu
kraljevstvu neće biti kraja.” 34 Nato će Marija anđelu: “Kako će to biti
kad ja muža ne poznajem?” 35 Anđeo joj odgovori: “Duh Sveti sići će
na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin
Božji. 36 A evo tvoje rođakinje Elizabete: i ona u starosti svojoj zače sina.

I njoj, nerotkinjom prozvanoj, ovo je već šesti mjesec. 37 Ta Bogu ništa
nije nemoguće!” 38 Nato Marija reče: “Evo službenice Gospodnje, neka
mi bude po tvojoj riječi!” I anđeo otiđe od nje. 39 Tih dana usta Marija i
pohiti u Gorje, u grad Judin. 40 Uđe u Zaharijinu kuću i pozdravi Elizabetu.
41 Čim Elizabeta začu Marijin pozdrav, zaigra joj čedo u utrobi. I napuni se
Elizabeta Duha Svetoga 42 i povika iz svega glasa: “Blagoslovljena ti među
ženama i blagoslovljen plod utrobe tvoje! 43 Ta otkuda meni da mi dođe
majka Gospodina mojega? 44 Gledaj samo! Tek što mi do ušiju doprije
glas pozdrava tvojega, zaigra mi od radosti čedo u utrobi. 45 Blažena ti
što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina!” 46 Tada
Marija reče: “Veliča duša moja Gospodina, 47 klikće duh moj u Bogu, mome
Spasitelju, 48 što pogleda na neznatnost službenice svoje: odsad će me,
evo, svi naraštaji zvati blaženom. 49 Jer velika mi djela učini Svesilni,
sveto je ime njegovo! 50 Od koljena do koljena dobrota je njegova nad
onima što se njega boje. 51 Iskaza snagu mišice svoje, raspršio oholice
umišljene. 52 Silne zbaci s prijestolja, a uzvisi neznatne. 53 Gladne napuni
dobrima, a bogate otpusti prazne. 54 Prihvati Izraela, slugu svoga, kako
obeća ocima našim: 55 spomenuti se dobrote svoje prema Abrahamu i
potomstvu njegovu dovijeka.” 56 Marija osta s Elizabetom oko tri mjeseca,
a onda se vrati kući. 57 Elizabeti se međutim navršilo vrijeme da rodi. I
porodi sina. 58 Kad su njezini susjedi i rođaci čuli da joj Gospodin obilno
iskaza dobrotu, radovahu se s njome. 59 Osmoga se dana okupe da obrežu
dječaka. Htjedoše ga prozvati imenom njegova oca - Zaharija, 60 no mati
se njegova usprotivi: “Nipošto, nego zvat će se Ivan!” 61 Rekoše joj na to:
“Ta nikoga nema od tvoje rodbine koji bi se tako zvao.” 62 Tada znakovima
upitaju oca kojim ga imenom želi prozvati. 63 On zaiska pločicu i napisa
“Ivan mu je ime!” Svi se začude, 64 a njemu se umah otvoriše usta i jezik
te progovori blagoslivljajući Boga. 65 Strah obuze sve njihove susjede, a po
svem su se Gorju judejskom razglašavali svi ti događaji. 66 I koji su god čuli,
razmišljahu o tome pitajući se: “Što li će biti od ovoga djeteta?” Uistinu,
ruka Gospodnja bijaše s njime. 67 A Zaharija, otac njegov, napuni se Duha
Svetoga i stade prorokovati: 68 “Blagoslovljen Gospodin Bog Izraelov, što
pohodi i otkupi narod svoj! 69 Podiže nam snagu spasenja u domu Davida,
sluge svojega, 70 kao što obeća na usta svetih proroka svojih odvijeka:
71 spasiti nas od neprijatelja naših i od ruke sviju koji nas mrze; 72 iskazati
dobrotu ocima našim i sjetiti se svetog Saveza svojega, 73 zakletve kojom
se zakle Abrahamu, ocu našemu: da će nam dati 74 te mu, izbavljeni iz
ruku neprijatelja, služimo bez straha 75 u svetosti i pravednosti pred njim
u sve dane svoje. 76 A ti, dijete, prorok ćeš se Svevišnjega zvati jer ćeš ići
pred Gospodinom da mu pripraviš putove, 77 da pružiš spoznaju spasenja
narodu njegovu po otpuštenju grijeha njihovih, 78 darom premilosrdnog
srca Boga našega po kojem će nas pohoditi Mlado sunce s visine 79 da
obasja one što sjede u tmini i sjeni smrtnoj, da upravi noge naše na put
mira.” 80 Dječak je međutim rastao i duhom jačao. Boravio je u pustinji
sve do dana svoga javnog nastupa pred Izraelom.

2

1 U one dane izađe naredba cara Augusta da se provede popis svega
svijeta. 2 Bijaše to prvi popis izvršen za Kvirinijeva upravljanja Sirijom.
3 Svi su išli na popis, svaki u svoj grad. 4 Tako i Josip, budući da je bio iz

doma i loze Davidove, uziđe iz Galileje, iz grada Nazareta, u Judeju - u grad
Davidov, koji se zove Betlehem - 5 da se podvrgne popisu zajedno sa svojom
zaručnicom Marijom koja bijaše trudna. 6 I dok se bili ondje, navršilo joj
se vrijeme da rodi. 7 I porodi sina svoga, prvorođenca, povi ga i položi u
jasle jer za njih nije bilo mjesta u svratištu. 8 A u tom kraju bijahu pastiri:
pod vedrim su nebom čuvali noćnu stražu kod svojih stada. 9 Anđeo im
Gospodnji pristupi i slava ih Gospodnja obasja! Silno se prestrašiše. 10 No
anđeo im reče: "Ne bojte se! Evo javljam vam blagovijest, veliku radost
za sav narod! 11 Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj - Krist,
Gospodin. 12 I evo vam znaka: naći ćete novorođenče povijeno gdje leži
u jaslama." 13 I odjednom se anđelu pridruži silna nebeska vojska hvaleći
Boga i govoreći: 14 "Slava na visinama Bogu, a na zemlji mir ljudima,
miljenicima njegovim!" 15 Čim anđeli otiđoše od njih na nebo, pastiri
stanu poticati jedni druge: "Hajdemo dakle do Betlehema. Pogledajmo
što se to dogodilo, događaj koji nam obznani Gospodin." 16 I pohite te
pronađu Mariju, Josipa i novorođenče gdje leži u jaslama. 17 Pošto sve
pogledaše, ispripovijediše što im bijaše rečeno o tom djetetu. 18 A svi koji
su to čuli divili se tome što su im pripovijedali pastiri. 19 Marija u sebi
pohranjivaše sve te događaje i prebiraše ih u svome srcu. 20 Pastiri se
zatim vratiše slaveći i hvaleći Boga za sve što su čuli i vidjeli kako im je
bilo rečeno. 21 Kad se navršilo osam dana da bude obrezan, nadjenuše
mu ime Isus, kako ga je bio prozvao anđeo prije njegova začeća. 22 Kad se
zatim po Mojsijevu Zakonu navršiše dani njihova čišćenja, poniješe ga u
Jeruzalem da ga prikažu Gospodinu - 23 kao što piše u Zakonu Gospodnjem:
Svako muško prvorođenče neka se posveti Gospodinu! - 24 i da prinesu
žrtvu kako je rečeno u Zakonu Gospodnjem: dvije grlice ili dva golubića.
25 Živio tada u Jeruzalemu čovjek po imenu Šimun. Taj čovjek, pravedan
i bogobojazan, iščekivaše Utjehu Izraelovu i Duh Sveti bijaše na njemu.
26 Objavio mu Duh Sveti da neće vidjeti smrti dok ne vidi Pomazanika
Gospodnjega. 27 Ponukan od Duha, dođe u Hram. I kad roditelji uniješe
dijete Isusa da obave što o njemu propisuje Zakon, 28 primi ga on u naručje,
blagoslovi Boga i reče: 29 "Sad otpuštaš slugu svojega, Gospodaru, po
riječi svojoj, u miru! 30 Ta vidješe oči moje spasenje tvoje, 31 koje si
pripravio pred licem svih naroda: 32 svjetlost na prosvjetljenje naroda,
slavu puka svoga izraelskoga." 33 Otac njegov i majka divili se što se
to o njemu govori. 34 Šimun ih blagoslovi i reče Mariji, majci njegovoj:
"Ovaj je evo postavljen na propast i uzdignuće mnogima u Izraelu i za
znak osporavan - 35 a i tebi će samoj mač probosti dušu - da se razotkriju
namisli mnogih srdaca!" 36 A bijaše neka proročica Ana, kći Penuelova, iz
plemena Ašerova, žena veoma odmakla u godinama. Nakon djevojaštva
živjela je s mužem sedam godina, 37 a sama kao udovica do osamdeset
i četvrte. Nije napuštala Hrama, nego je postovima i molitvama danju i
noću služila Bogu. 38 Upravo u taj čas nadođe. Hvalila je Boga i svima koji
iščekivahu otkupljenje Jeruzalema pripovijedala o djetetu. 39 Kad obaviše
sve po Zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju, u svoj grad Nazaret. 40 A
dijete je raslo, jačalo i napunjalo se mudrosti i milost je Božja bila na njemu.
41 Njegovi su roditelji svake godine o blagdanu Pashe išli u Jeruzalem.
42 Kad mu bijaše dvanaest godina, uziđoše po običaju blagdanskom. 43 Kad
su minuli ti dani, vraćahu se oni, a dječak Isus osta u Jeruzalemu, a da nisu
znali njegovi roditelji. 44 Uvjereni da je među suputnicima, odoše dan hoda,

a onda ga stanu tražiti među rodbinom i znancima. 45 I kad ga ne nađu,
vrate se u Jeruzalem tražeći ga. 46 Nakon tri dana nađoše ga u Hramu gdje
sjedi posred učitelja, sluša ih i pita. 47 Svi koji ga slušahu bijahu zaneseni
razumnošću i odgovorima njegovim. 48 Kad ga ugledaše, zapanjiše se, a
majka mu njegova reče: “Sinko, zašto si nam to učinio? Gle, otac tvoj i
ja žalosni smo te tražili.” 49 A on im reče: “Zašto ste me tražili? Niste li
znali da mi je biti u onome što je Oca mojega?” 50 Oni ne razumješe riječi
koju im reče. 51 I siđe s njima, dođe u Nazaret i bijaše im poslušan. A
majka je njegova brižno čuvala sve ove uspomene u svom srcu. 52 A Isus
napredovaše u mudrosti, dobi i milosti kod Boga i ljudi.

3

1 Petnaeste godine vladanja cara Tiberija, dok je upravitelj Judeje bio
Poncije Pilat, tetrarh Galileje Herod, a njegov brat Filip tetrarh Itureje i
zemlje trahonitidske, i Lizanije tetrarh Abilene, 2 za velikog svećenika Ane
i Kajfe, dođe riječ Božja Ivanu, sinu Zaharijinu, u pustinji. 3 On obiđe
svu okolicu jordansku propovijedajući obraćeničko krštenje na otpuštenje
grijeha 4 kao što je pisano u Knjizi besjeda Izaije proroka: Glas viče u
pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnite mu staze! 5 Svaka dolina
neka se ispuni, svaka gora i brežuljak neka se slegne! Što je krivudavo,
neka se izravna, a hrapavi putovi neka se izglade! 6 I svako će tijelo
vidjeti spasenje Božje. 7 Govoraše dakle mnoštvu koje je dolazilo da se
krsti: “Leglo gujinje! Tko vas samo upozori da bježite od skore srdžbe?
8 Donosite dakle plodove dostojne obraćenja. I nemojte početi u sebi
govoriti: 'Imamo oca Abrahama!' Jer, kažem vam: Bog iz ovog kamenja
može podići djecu Abrahamovu. 9 Već je sjekira položena na korijen
stablima: svako dakle stablo koje ne donosi dobra roda siječe se i u
oganj baca.” 10 Pitalo ga mnoštvo: “Što nam je dakle činiti?” 11 On im
odgovaraše: “Tko ima dvije haljine, neka podijeli s onim koji nema. U
koga ima hrane, neka učini isto tako.” 12 Dođoše krstiti se i carinici pa ga
pitahu: “Učitelju, što nam je činiti?” 13 Reče im: “Ne utjerujte više nego
što vam je određeno.” 14 Pitahu ga i vojnici: “A nama, što je nama činiti?”
I reče im: “Nikome ne činite nasilja, nikoga krivo ne prijavljujte i budite
zadovoljni svojom plaćom.” 15 Narod bijaše u iščekivanju i svi se u srcu
pitahu o Ivanu nije li on možda Krist. 16 Zato im Ivan svima reče: “Ja vas,
istina, vodom krstim. Ali dolazi jači od mene. Ja nisam dostojan odriješiti
mu remenje na obući. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem. 17 U ruci
mu vijača da pročisti gumno svoje i sabere žito u žitnicu svoju, a pljevu
će spaliti ognjem neugasivim.” 18 I mnogim je drugim pobudama Ivan
narodu navješćivao evanđelje. 19 A Heroda je tetrarha Ivan prekorio zbog
Herodijade, žene njegova brata i zbog svih njegovih zlodjela. 20 Svemu
tome nadoda Herod još i ovo: zatvori Ivana u tamnicu. 21 Kad se krstio
sav narod, krstio se i Isus. I dok se molio, rastvori se nebo, 22 siđe na
nj Duh Sveti u tjelesnom obličju, poput goluba, a glas se s neba zaori:
“Ti si Sin moj, Ljubljeni! U tebi mi sva milina!” 23 Kad je Isus nastupio,
bilo mu je oko trideset godina. Bijaše - kako se smatralo - sin Josipov,
Elijev, 24 Matatov, Levijev, Malkijev, Janajev, Josipov. 25 Matatijin, Amosov,
Naumov, Heslijev, Nagajev, 26 Mahatov, Matatijin, Šimijev, Josehov, Jodin,
27 Johananov, Resin, Zerubabelov, Šealtielov, Nerijev, 28 Malkijev, Adijev,
Kosamov, Elmadamov, Erov, 29 Jošuin, Eliezerov, Jorimov, Matatov,

Levijev, 30 Šimunov, Judin, Josipov, Jonamov, Elijakimov, 31 Melejin, Menin,
Matatin, Natanov, Davidov, 32 Jišajev, Obedov, Boazov, Salin, Nahšonov,
33 Aminadabov, Adminov, Arnijev, Hesronov, Peresov, Judin, 34 Jakovljev,
Izakov, Abrahamov, Terahov, Nahorov, 35 Serugov, Reuov, Pelegov, Eberov,
Šelahov, 36 Kenanov, Arpakšadov, Šemov, Noin, Lamekov, 37 Metušalahov,
Henokov, Jeredov, Mahalalelov, Kenanov, 38 Enošev, Šetov, Adamov, Božji.

4

1 Isus se, pun Duha Svetoga, vratio s Jordana i Duh ga četrdeset dana
vodio pustinjom, 2 gdje ga je iskušavao đavao. Tih dana nije ništa jeo,
te kad oni istekoše, ogladnje. 3 A đavao mu reče: "Ako si Sin Božji,
reci ovom kamenu da postane kruhom." 4 Isus mu odgovori: "Pisano je:
Ne živi čovjek samo o kruhu." 5 I povede ga đavao na visoko, pokaza
mu odjednom sva kraljevstva zemlje 6 i reče mu: "Tebi ću dati svu ovu
vlast i slavu njihovu jer meni je dana i komu hoću, dajem je. 7 Ako se
dakle pokloniš preda mnom, sve je tvoje." 8 Isus mu odgovori: "Pisano je:
Klanjaj se Gospodinu, Bogu svomu, i njemu jedinomu služi!" 9 Povede
ga u Jeruzalem i postavi na vrh Hrama i reče mu: "Ako si Sin Božji,
baci se odavde dolje! 10 Ta pisamo je: Anđelima će svojim zapovjediti
za tebe da te čuvaju. 11 I: Na rukama će te nositi da se gdje nogom
ne spotakneš o kamen." 12 Odgovori mu Isus: "Rečeno je: Ne iskušavaj
Gospodina, Boga svojega!" 13 Pošto iscrpi sve kušnje, đavao se udalji od
njega do druge prilike. 14 A Isus se u snazi Duha vrati u Galileju te glas o
njemu puče po svoj okolici. 15 I slavljen od sviju, naučavaše po njihovim
sinagogama. 16 I dođe u Nazaret, gdje bijaše othranjen. I uđe po svom
običaju na dan subotni u sinagogu te ustane čitati. 17 Pruže mu Knjigu
proroka Izaije. On razvije knjigu i nađe mjesto gdje stoji napisano: 18 Duh
Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti
siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu
pustiti potlačene, 19 proglasiti godinu milosti Gospodnje. 20 Tada savi
knjigu, vrati je poslužitelju i sjede. Oči sviju u sinagogi bijahu uprte u
njega. 21 On im progovori: "Danas se ispunilo ovo Pismo što vam još
odzvanja u ušima." 22 I svi su mu povlađivali i divili se milini riječi koje
su tekle iz njegovih usta. Govorahu: "Nije li ovo sin Josipov?" 23 A on
im reče: "Zacijelo ćete mi reći onu prispodobu: Liječniče, izliječi sam
sebe! Što smo čuli da se dogodilo u Kafarnaumu, učini i ovdje, u svom
zavičaju." 24 I nastavi: "Zaista, kažem vam, nijedan prorok nije dobro
došao u svom zavičaju. 25 Uistinu, kažem vam, mnogo bijaše udovica u
Izraelu u dane Ilijine kad se na tri godine i šest mjeseci zatvorilo nebo pa
zavladala velika glad po svoj zemlji. 26 I ni k jednoj od njih nije bio poslan
Ilija doli k ženi udovici u Sarfati sidonskoj. 27 I mnogo bijaše gubavaca
u Izraelu za proroka Elizeja. I nijedan se od njih ne očisti doli Naaman
Sirac." 28 Čuvši to, svi se u sinagogi napune gnjevom, 29 ustanu, izbace
ga iz grada i odvedu na rub brijega na kojem je sagrađen njihov grad da
ga strmoglave. 30 No on prođe između njih i ode. 31 I siđe u Kafarnaum,
grad galilejski. I poučavaše ih subotom 32 te bijahu zaneseni njegovim
naukom jer silna bijaše riječ njegova. 33 A zatekao se u sinagogi čovjek
s duhom nečistoga đavla. On povika u sav glas: 34 "Hej, što ti imaš s
nama, Isuse Nazarećanine? Došao si da nas uništiš! Znam ja tko si ti:
Svetac Božji." 35 Isus mu zaprijeti: "Umukni i iziđi iz njega!" Nato đavao

čovjeka obori u sredinu te iziđe iz njega ne naudiv mu ništa. 36 I nasta opće
zaprepaštenje te se među sobom razgovarahu: “Kakve li riječi! S vlašću
i snagom zapovijeda nečistim dusima te izlaze!” 37 I glas se o njemu širio
po svim okolnim mjestima. 38 Ustavši iz sinagoge, uđe u kuću Šimunovu.
A Šimunovu je punicu mučila velika ognjica. I zamole ga za nju. 39 On se
nadvi nad nju, zaprijeti ognjici i ona je pusti. I odmah ustade i posluživaše
im. 40 O zalazu sunca svi koji su imali bolesnike od raznih bolesti dovedoše
ih k njemu. A on bi na svakoga od njih stavljao ruke i ozdravljao ih. 41 A iz
mnogih su izlazili i zlodusi vičući: “Ti si Sin Božji!” On im se prijetio i nije
im dao govoriti jer su znali da je on Krist. 42 Kad osvanu dan, iziđe i pođe
na samotno mjesto. I mnoštvo ga tražilo. Dođoše k njemu i zadržavahu
ga da ne ode od njih. 43 A on im reče: “I drugim gradovima treba da
navješćujem evanđelje o kraljevstvu Božjem. Jer za to sam poslan.” 44 I
naučavaše po sinagogama judejskim.

5

1 Dok se jednom oko njega gurao narod da čuje riječ Božju, stajaše on
pokraj Genezaretskog jezera. 2 Spazi dvije lađe gdje stoje uz obalu; ribari
bili izašli iz njih i ispirali mreže. 3 Uđe u jednu od tih lađa; bila je Šimunova
pa zamoli Šimuna da malo otisne od kraja. Sjedne te iz lađe poučavaše
mnoštvo. 4 Kada dovrši pouku, reče Šimunu: “Izvezi na pučinu i bacite
mreže za lov.” 5 Odgovori Šimun: “Učitelju, svu smo se noć trudili i ništa
ne ulovismo, ali na tvoju riječ bacit ću mreže.” 6 Učiniše tako te uhvatiše
veoma mnogo riba; mreže im se gotovo razdirale. 7 Mahnuše drugovima
na drugoj lađi da im dođu pomoći. Oni dođoše i napuniše obje lađe, umalo
im ne potonuše. 8 Vidjevši to, Šimun Petar pade do nogu Isusovih govoreći:
“Idi od mene! Grešan sam čovjek, Gospodine!” 9 Zbog lovine riba što ih
uloviše bijaše se zapanjio on i svi koji bijahu s njime, 10 a tako i Jakov
i Ivan, Zebedejevi sinovi, drugovi Šimunovi. Isus reče Šimunu: “Ne boj
se! Odsada ćeš loviti ljude!” 11 Oni izvukoše lađe na kopno, ostaviše sve
i pođoše za njim. 12 I dok bijaše u jednom gradu, gle čovjeka puna gube!
Ugledavši Isusa, padne ničice i zamoli ga: “Gospodine, ako hoćeš, možeš
me očistiti.” 13 Isus pruži ruku i dotakne ga se govoreći: “Hoću, očisti
se!” I odmah nesta gube s njega. 14 I zapovjedi mu: “Nikome ni riječi,
nego otiđi, pokaži se svećeniku i prinesi za svoje očišćenje kako propisa
Mojsije, njima za svjedočanstvo.” 15 Glas se o njemu sve više širio i silan
svijet grnuo k njemu da ga sluša i da ozdravi od svojih bolesti. 16 A on se
sklanjao na samotna mjesta da moli. 17 I jednog je dana on naučavao. A
sjeđahu ondje farizeji i učitelji Zakona koji bijahu došli iz svih galilejskih
i judejskih sela i Jeruzalema. A sila ga je Gospodnja nukala da liječi. 18 I
gle, ljudi doniješe na nosiljci čovjeka koji bijaše uzet. Tražili su da ga
unesu i stave preda nj. 19 Budući da zbog mnoštva nisu našli kuda bi
ga unijeli, popnu se na krov te ga između crepova s nosiljkom spuste u
sredinu pred Isusa. 20 Vidjevši njihovu vjeru reče on: “Čovječe, otpušteni
su ti grijesi!” 21 Pismoznanci i farizeji počeše mudrovati: “Tko je ovaj što
huli? Tko može grijehe otpuštati doli Bog jedini?” 22 Proniknuvši njihovo
mudrovanje, upita ih Isus: “Što mudrujete u sebi? 23 Što je lakše? Reći:
'Otpušteni su ti grijesi' ili reći: 'Ustani i hodi?' 24 Ali da znate: Vlastan je Sin
Čovječji na zemlji otpuštati grijehe!” I reče uzetomu: “Tebi zapovijedam:

ustani, uzmi nosiljku i idi kući!” 25 I on odmah usta pred njima, uze na
čemu ležaše i ode kući slaveći Boga. 26 A sve obuze zanos te su slavili
Boga i puni straha govorili: “Danas vidjesmo nešto neviđeno!” 27 Nakon
toga iziđe i ugleda carinika imenom Levija gdje sjedi u carinarnici. I reče
mu: “Pođi za mnom!” 28 On sve ostavi, usta i pođe za njim. 29 I Levi
mu u svojoj kući priredi veliku gozbu. A s njime bijaše za stolom veliko
mnoštvo carinika i drugih. 30 Farizeji i pismoznanci njihovi negodovahu i
govorahu njegovim učenicima: “Zašto s carinicima i grešnicima jedete i
pijete?” 31 Isus im odgovori: “Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima.
32 Nisam došao zvati pravedne, nego grešnike na obraćenje.” 33 A oni
mu rekoše: “Učenici Ivanovi, a tako i farizejski, počesto poste i obavljaju
molitve, tvoji pak jedu i piju.” 34 Reče im Isus: “Ne možete svatove prisiliti
da poste dok je zaručnik s njima. 35 Doći će već dani: kad im se ugrabi
zaručnik, tada će postiti, u one dane!” 36 A kazivao im je i prispodobu:
“Nitko neće otparati krpe s novog odijela da je stavi na staro odijelo. Inače
će i novo rasparati, a starom neće pristajati krpa s novoga.” 37 “I nitko ne
ulijeva novo vino u stare mješine. Inače će novo vino proderati mješine
pa će se i ono proliti i mješine će propasti. 38 Nego, novo vino neka se
ulijeva u nove mješine!” 39 “I nitko pijuć staro, ne želi novoga. Ta veli
se: 'Valja staro!'”

6

1 Jedne je subote prolazio kroz usjeve. Učenici su njegovi trgali klasje,
trli ga rukama i jeli. 2 A neki farizeji rekoše: “Zašto činite što subotom
nije dopušteno?” 3 Odgovori im Isus: “Zar niste čitali što učini David kad
ogladnje on i njegovi pratioci? 4 Kako uđe u Dom Božji, uze, pojede i svojim
pratiocima dade prinesene kruhove kojih ne smije jesti nitko, nego samo
svećenici?” 5 I govoraše im: “Sin Čovječji gospodar je subote!” 6 Druge
subote uđe u sinagogu i stane naučavati. Bio je ondje čovjek kome desnica
bijaše usahla. 7 Pismoznanci i farizeji vrebahu na nj da li subotom liječi
kako bi našli u čemu da ga optuže. 8 A on je znao njihove namjere pa
reče čovjeku s usahlom rukom: “Ustani i stani na sredinu!” On usta i
stade. 9 A Isus im reče: “Pitam ja vas: je li subotom dopušteno činiti
dobro ili činiti zlo? Život spasiti ili upropastiti?” 10 Sve ih ošinu pogledom
pa reče čovjeku: “Ispruži ruku!” On učini tako - i ruka mu zdrava. 11 A oni
se, izbezumljeni, počnu dogovarati što da poduzmu protiv Isusa. 12 Onih
dana iziđe na goru da se pomoli. I provede noć moleći se Bogu. 13 Kad
se razdanilo, dozva k sebi učenike te između njih izabra dvanaestoricu,
koje prozva apostolima: 14 Šimuna, koga prozva Petrom, i Andriju, brata
njegova, i Jakova, i Ivana, i Filipa, i Bartolomeja, 15 i Mateja, i Tomu, i
Jakova Alfejeva, i Šimuna zvanoga Revnitelj, 16 i Judu Jakovljeva, i Judu
Iškariotskoga, koji posta izdajica. 17 Isus siđe s njima i zaustavi se na
ravnu. I silno mnoštvo njegovih učenika i silno mnoštvo naroda iz cijele
Judeje i Jeruzalema, iz primorja tirskog i sidonskog 18 nagrnuše da ga
slušaju i da ozdrave od svojih bolesti. I ozdravljali su oni koje su mučili
nečisti dusi. 19 Sve je to mnoštvo tražilo da ga se dotakne jer je snaga
izlazila iz njega i sve ozdravljala. 20 On podigne oči prema učenicima
i govoraše: “Blago vama, siromasi: vaše je kraljevstvo Božje! 21 Blago
vama koji sada gladujete: vi ćete se nasititi! Blago vama koji sada plačete:
vi ćete se smijati! 22 Blago vama kad vas zamrze ljudi i kad vas izopće i

pogrde te izbace ime vaše kao zločinačko zbog Sina Čovječjega! 23 Radujte
se u dan onaj i poskakujte: evo, plaća vaša velika je na nebu. Ta jednako
su činili prorocima oci njihovi!" 24 "Ali jao vama, bogataši: imate svoju
utjehu! 25 Jao vama koji ste sada siti: gladovat ćete! Jao vama koji se sada
smijete: jadikovat ćete i plakati! 26 Jao vama kad vas svi budu hvalili!
Ta tako su činili lažnim prorocima oci njihovi." 27 "Nego, velim vama
koji slušate: Ljubite svoje neprijatelje, dobro činite svojim mrziteljima,
28 blagoslivljajte one koji vas proklinju, molite za one koji vas zlostavljaju."
29 "Onomu tko te udari po jednom obrazu pruži i drugi, i onomu tko ti
otima gornju haljinu ne krati ni donje. 30 Svakomu tko od tebe ište daji,
a od onoga tko tvoje otima ne potražuj." 31 "I kako želite da ljudi vama
čine, tako činite i vi njima." 32 "Ako ljubite one koji vas ljube, kakvo li vam
uzdarje? Ta i grešnici ljube ljubitelje svoje. 33 Jednako tako, ako dobro
činite svojim dobročiniteljima, kakvo li vam uzdarje? I grešnici to isto
čine. 34 Ako pozajmljujete samo onima od kojih se nadate dobiti, kakvo li
vam uzdarje? I grešnici grešnicima pozajmljuju da im se jednako vrati."
35 "Nego, ljubite neprijatelje svoje. Činite dobro i pozajmljujte ne nadajuć
se odatle ničemu. I bit će vam plaća velika, i bit ćete sinovi Svevišnjega
jer je on dobrostiv i prema nezahvalnicima i prema opakima." 36 "Budite
milosrdni kao što je Otac vaš milosrdan." 37 "Ne sudite i nećete biti suđeni.
Ne osuđujte i nećete biti osuđeni. Praštajte i oprostit će vam se. 38 Dajite
i dat će vam se: mjera dobra, nabijena, natresena, preobilna dat će se u
krilo vaše jer mjerom kojom mjerite vama će se zauzvrat mjeriti." 39 A
kaza im i prispodobu: "Može li slijepac slijepca voditi? Neće li obojica u
jamu upasti? 40 Nije učenik nad učiteljem. Pa i tko je posve doučen, bit će
samo kao njegov učitelj." 41 "Što gledaš trun u oku brata svojega, a brvna
u oku svome ne opažaš? 42 Kako možeš kazati bratu svomu: 'Brate, de da
izvadim trun koji ti je u oku', a sam u svom oku brvna ne vidiš? Licemjere!
Izvadi najprije brvno iz oka svoga pa ćeš onda dobro vidjeti izvaditi trun
što je u oku bratovu." 43 "Nema dobra stabla koje bi rađalo nevaljalim
plodom niti stabla nevaljala koje bi rađalo dobrim plodom. 44 Ta svako se
stablo po svom plodu poznaje. S trnja se ne beru smokve niti se s gloga
grožđe trga." 45 "Dobar čovjek iz dobra blaga srca svojega iznosi dobro, a
zao iz zla iznosi zlo. Ta iz obilja srca usta mu govore." 46 "Što me zovete
'Gospodine, Gospodine!', a ne činite što zapovijedam? 47 Tko god dolazi k
meni te sluša moje riječi i vrši ih, pokazat ću vam kome je sličan: 48 sličan
je čovjeku koji gradi kuću pa iskopa u dubinu i postavi temelj na kamen. A
kad bude poplava, nahrupi bujica na tu kuću, ali je ne može uzdrmati jer
je dobro sagrađena. 49 A koji čuje i ne izvrši, sličan je čovjeku koji sagradi
kuću na tlu bez temelja; nahrupi na nju bujica i umah se sruši te bude od
te kuće razvalina velika."

7

1 Pošto dovrši sve te svoje besjede narodu, uđe u Kafarnaum. 2 Nekomu
satniku bijaše bolestan sluga, samo što ne izdahnu, a bijaše mu veoma
drag. 3 Kad je satnik čuo za Isusa, posla k njemu starješine židovske
moleći ga da dođe i ozdravi mu slugu. 4 Kad oni dođoše Isusu, usrdno ga
moljahu: "Dostojan je da mu to učiniš 5 jer voli naš narod, i sinagogu nam
je sagradio." 6 Isus se uputi s njima. I kad bijaše već kući nadomak, posla
satnik prijatelje s porukom: "Gospodine, ne muči se. Nisam dostojan da
uđeš pod krov moj. 7 Zato se i ne smatrah dostojnim doći k tebi. Nego - reci

riječ da ozdravi sluga moj. 8 Ta i ja, premda sam vlasti podređen, imam pod
sobom vojnike pa reknem jednomu: 'Idi' - i ode, drugomu: 'Dođi' - i dođe, a
sluzi svomu: 'Učini to' - i učini.” 9 Čuvši to, zadivi mu se Isus pa se okrenu
mnoštvu koje je išlo za njim i reče: “Kažem vam, ni u Izraelu na nađoh
tolike vjere.” 10 Kad se oni koji su bili poslani vratiše kući, nađoše slugu
zdrava. 11 Nakon toga uputi se Isus u grad zvani Nain. Pratili ga njegovi
učenici i silan svijet. 12 Kad se približi gradskim vratima, gle, upravo su
iznosili mrtvaca, sina jedinca u majke, majke udovice. Pratilo ju mnogo
naroda iz grada. 13 Kad je Gospodin ugleda, sažali mu se nad njom i reče
joj: “Ne plači!” 14 Pristupi zatim, dotače se nosila; nosioci stadoše, a on
reče: “Mladiću, kažem ti, ustani!” 15 I mrtvac se podiže i progovori, a
on ga dade njegovoj majci. 16 Sve obuze strah te slavljahu Boga govoreći:
“Prorok velik usta među nama! Pohodi Bog narod svoj!” 17 I proširi se
taj glas o njemu po svoj Judeji i po svoj okolici. 18 Sve to dojaviše Ivanu
njegovi učenici. On dozva dvojicu svojih učenika 19 i posla ih Gospodinu da
ga pitaju: “Jesi li ti Onaj koji ima doći ili drugoga da čekamo?” 20 Došavši
k njemu, rekoše ti ljudi: “Ivan Krstitelj posla nas k tebi da pitamo: 'Jesi li
ti Onaj koji ima doći ili drugoga da čekamo?'” 21 Upravo u taj čas Isus je
ozdravio mnoge od bolesti, muka i zlih duhova i mnoge je slijepe podario
vidom. 22 Tada im odgovori: “Pođite i javite Ivanu što ste vidjeli i čuli:
Slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju,
siromasima se navješćuje evanđelje. 23 I blago onom tko se ne sablazni o
mene.” 24 Kad Ivanovi glasnici odoše, poče Isus govoriti mnoštvu o Ivanu:
“Što ste izašli u pustinju gledati? Trsku koju vjetar ljulja? 25 Ili što ste
izašli vidjeti: Čovjeka u mekušaste haljine odjevena? Eno, oni u sjajnoj
odjeći i raskošju po kraljevskim su dvorima. 26 Ili što ste izašli vidjeti?
Proroka? Uistinu, kažem vam, i više nego proroka! 27 On je onaj o kome
je pisano: Evo, šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da pripravi put
pred tobom. 28 Kažem vam: među rođenima od žene nitko nije veći od
Ivana. A ipak, i najmanji u kraljevstvu Božjem veći je od njega.” 29 Sav
narod koji ga je slušao, pa i carinici, uvidješe pravednost Božju: pokrstiše
se Ivanovim krstom. 30 Naprotiv, farizeji i zakonoznanci ometoše što je
Bog s njima naumio jer ne htjedoše da ih Ivan krsti. 31 “S kime dakle da
prispodobim ljude ovog naraštaja? Komu su nalik? 32 Nalik su djeci što
sjede na trgu pa jedni drugima po poslovici dovikuju: 'Zasvirasmo vam i
ne zaigraste! Zakukasmo i ne zaplakaste!' 33 Doista, došao je Ivan Krstitelj.
Nije kruha jeo ni vina pio, a velite: 'Đavla ima!' 34 Došao je Sin Čovječji koji
jede i pije, a govorite: 'Evo izjelice i vinopije, prijatelja carinika i grešnika!'
35 Ali opravda se Mudrost pred svom djecom svojom.” 36 Neki farizej pozva
Isusa da bi blagovao s njime. On uđe u kuću farizejevu i priđe stolu. 37 Kad
eto neke žene koja bijaše grešnica u gradu. Dozna da je Isus za stolom u
farizejevoj kući pa ponese alabastrenu posudicu pomasti 38 i stade odostrag
kod njegovih nogu. Sva zaplakana poče mu suzama kvasiti noge: kosom ih
glave svoje otirala, cjelivala i mazala pomašću. 39 Kad to vidje farizej koji ga
pozva, pomisli: “Kad bi ovaj bio Prorok, znao bi tko i kakva je to žena koja
ga se dotiče: da je grešnica.” 40 A Isus, da mu odgovori, reče: “Šimune,
imam ti nešto reći.” A on će: “Učitelju, reci!” A on: 41 “Neki vjerovnik
imao dva dužnika. Jedan mu dugovaše pet stotina denara, drugi pedeset.
42 Budući da nisu imali odakle vratiti, otpusti obojici. Koji će ga dakle
od njih više ljubiti?” 43 Šimun odgovori: “Predmnijevam, onaj kojemu je

više otpustio.” Reče mu Isus: “Pravo si prosudio.” 44 I okrenut ženi reče
Šimunu: “Vidiš li ovu ženu? Uđoh ti u kuću, nisi mi vodom noge polio,
a ona mi suzama noge oblila i kosom ih svojom otrla. 45 Poljupca mi nisi
dao, a ona, otkako uđe, ne presta mi noge cjelivati. 46 Uljem mi glave nisi
pomazao, a ona mi pomašću noge pomaza. 47 Stoga, kažem ti, oprošteni su
joj grijesi mnogi jer ljubljaše mnogo. Komu se malo oprašta, malo ljubi.”
48 A ženi reče: “Oprošteni su ti grijesi.” 49 Sustolnici počeli nato među
sobom govoriti: “Tko je ovaj da i grijehe oprašta?” 50 A on reče ženi:
“Vjera te tvoja spasila! Idi u miru!”

8

1 Zatim zareda obilaziti gradom i selom propovijedajući i navješćujući
evanđelje o kraljevstvu Božjemu. Bila su s njim dvanaestorica 2 i neke žene
koje bijahu izliječene od zlih duhova i bolesti: Marija zvana Magdalena,
iz koje bijaše izagnao sedam đavola; 3 zatim Ivana, žena Herodova
upravitelja Huze; Suzana i mnoge druge. One su im posluživale od svojih
dobara. 4 Kad se skupio silan svijet te iz svakoga grada nagrnuše k njemu,
prozbori u prispodobi: 5 “Izađe sijač sijati sjeme. Dok je sijao, jedno pade
uz put, bi pogaženo i ptice ga nebeske pozobaše. 6 Drugo pade na kamen
i, tek što je izniklo, osuši se jer ne imaše vlage. 7 Drugo opet pade među
trnje i trnje ga preraste i uguši. 8 Drugo napokon pade u dobru zemlju,
nikne i urodi stostrukim plodom.” Rekavši to, povika: “Tko ima uši da
čuje, neka čuje!” 9 Upitaše ga učenici kakva bi to bila prispodoba. 10 A on
im reče: “Vama je dano znati otajstva kraljevstva Božjega, a ostalima u
prispodobama - da gledajući ne vide i slušajući ne razumiju.” 11 “A ovo je
prispodoba: Sjeme je Riječ Božja. 12 Oni uz put slušatelji su. Zatim dolazi
đavao i odnosi Riječ iz srca njihova da ne bi povjerovali i spasili se. 13 A
na kamenu - to su oni koji kad čuju, s radošću prime Riječ, ali korijena
nemaju: ti neko vrijeme vjeruju, a u vrijeme kušnje otpadnu. 14 A što
pade u trnje - to su oni koji poslušaju, ali poneseni brigama, bogatstvom i
nasladama života, uguše se i ne dorode roda. 15 Ono pak u dobroj zemlji -
to su oni koji u plemenitu i dobru srcu slušaju Riječ, zadrže je i donose
rod u ustrajnosti.” 16 “Nitko ne užiže svjetiljke da je pokrije posudom
ili stavi pod postelju, nego je stavlja na svijećnjak da oni koji ulaze vide
svjetlost. 17 Ta ništa nije tajno što se neće očitovati; ništa skriveno što
se neće saznati i na vidjelo doći.” 18 “Pazite dakle kako slušate. Doista,
onomu tko ima dat će se, a onomu tko nema oduzet će se i ono što misli da
ima.” 19 A majka i braća njegova htjedoše k njemu, ali ne mogoše do njega
zbog mnoštva. 20 Javiše mu: “Majka tvoja i braća tvoja stoje vani i žele te
vidjeti.” 21 A on im odgovori: “Majka moja, braća moja - ovi su koji riječ
Božju slušaju i vrše.” 22 Jednoga dana uđe u lađu on i učenici njegovi.
I reče im: “Prijeđimo na onu stranu jezera.” I otisnuše se. 23 Dok su
plovili, on zaspa. I spusti se oluja na jezero. Voda stane nadirati te bijahu
u pogibli. 24 Oni pristupiše i probudiše ga govoreći: “Učitelju, učitelju,
propadosmo!” On se probudi, zaprijeti vjetru i valovlju; i oni se smire te
nasta utiha. 25 A on će im: “Gdje vam je vjera?” A oni se prestrašeni u čudu
zapitkivahu: “Tko li je ovaj da i vjetrovima zapovijeda i vodi, i pokoravaju
mu se?” 26 Doploviše u gergezenski kraj koji je nasuprot Galileji. 27 Čim
iziđe na kopno, eto mu iz grada u susret nekog čovjeka koji imaše zloduhe.
Već dugo vremena nije se uopće odijevao niti stanovao u kući, nego po
grobnicama. 28 Kad opazi Isusa, zastenja, pade ničice preda nj i u sav

glas povika: “Što ti imaš sa mnom, Isuse, Sine Boga Svevišnjega? Molim
te, ne muči me!” 29 Jer bijaše zapovjedio nečistom duhu da iziđe iz toga
čovjeka. Da, dugo ga je već vremena držao u vlasti i makar su ga lancima
vezali i u verigama čuvali, on bi raskidao spone i zloduh bi ga odagnao u
pustinju. 30 Isus ga nato upita: “Kako ti je ime?” On reče: “Legija”, jer u nj
uđoše mnogi zlodusi. 31 I zaklinjahu ga da im ne naredi vratiti se u Bezdan.
32 A ondje u gori paslo je poveliko krdo svinja. Zaklinjahu ga dakle da im
dopusti ući u njih. I on im dopusti. 33 Tada zlodusi iziđoše iz čovjeka i
uđoše u svinje. Krdo jurnu niz obronak u jezero i podavi se. 34 Vidjevši
što se dogodilo, svinjari pobjegoše i razglasiše gradom i selima. 35 A ljudi
iziđoše vidjeti što se dogodilo. Dođoše Isusu i nađoše čovjeka iz kojega
bijahu izašli zlodusi gdje do nogu Isusovih sjedi, obučen i zdrave pameti.
I prestraše se. 36 A očevici im ispripovijediše kako je opsjednuti ozdravio.
37 I zamoli ga sve ono mnoštvo iz okolice gergezenske da ode od njih jer ih
strah velik spopade. On uđe u lađu i vrati se. 38 A moljaše ga čovjek iz koga
iziđoše zlodusi da može ostati s njim, ali ga on otpusti govoreći: 39 “Vrati
se kući i pripovijedaj što ti učini Bog.” On ode razglašujući po svem gradu
što mu učini Isus. 40 Na povratku Isusa dočeka mnoštvo jer su ga svi
željno iščekivali. 41 I gle, dođe čovjek, ime mu Jair, koji bijaše predstojnik
sinagoge. Baci se Isusu pred noge i stane ga moliti da dođe u njegovu
kuću. 42 Imaše kćer jedinicu, otprilike od dvanaest godina, koja umiraše.
Dok je onamo išao, mnoštvo ga guralo odasvud. 43 A neka žena koja je
već dvanaest godina bolovala od krvarenja, sve svoje imanje potrošila na
liječnike i nitko je nije mogao izliječiti, 44 priđe odostrag i dotaknu se skuta
njegove haljine i umah joj se zaustavi krvarenje. 45 I reče Isus: “Tko me
se to dotaknu?” Svi se branili, a Petar će: “Učitelju, mnoštvo te gura i
pritišće.” 46 A Isus: “Netko me se dotaknuo. Osjetio sam kako snaga izlazi
iz mene.” 47 A žena, vidjevši da se ne može kriti, sva u strahu pristupi i
baci se preda nj te pred svim narodom ispripovjedi zašto ga se dotakla i
kako je umah ozdravila. 48 A on joj reče: “Kćeri, vjera te tvoja spasila. Idi
u miru!” 49 Dok je on još govorio, eto jednog od nadstojnikovih s porukom:
“Umrla ti kći, ne muči više Učitelja.” 50 Čuo to Isus pa mu reče: “Ne boj se!
Samo vjeruj i ona će se spasiti!” 51 Uđe u kuću, ali nikomu ne dopusti da s
njim uđe osim Petra, Ivana, Jakova i djetetova oca i majke. 52 A svi plakahu
i žalovahu za njom. A on im reče: “Ne plačite! Nije umrla, nego spava!”
53 No oni mu se podsmjehivahu znajući da je umrla. 54 On je uhvati za
ruku i povika: “Dijete, ustani!” 55 I povrati joj se duh i umah ustade, a on
naredi da joj dadu jesti. 56 Njezini se roditelji začudiše, a on zapovjedi da
nikome ne reknu što se dogodilo.

9

1 Sazva dvanaestoricu i dade im moć i vlast nad svim zlodusima i da liječe
bolesti. 2 I posla ih propovijedati kraljevstvo Božje i liječiti bolesnike. 3 I
reče im: “Ništa ne uzimajte na put: ni štapa, ni torbe, ni kruha, ni srebra! I
da niste imali više od dvije haljine! 4 U koju god kuću uđete, ondje ostanite
pa odande dalje pođite. 5 Gdje vas ne prime, iziđite iz toga grada i stresite
prašinu s nogu za svjedočanstvo protiv njih.” 6 Oni krenuše: obilazili su po
selima, navješćivali evanđelje i liječili posvuda. 7 Dočuo Herod tetrarh sve
što se događa te se nađe u nedoumici jer su neki govorili: “Ivan uskrsnu
od mrtvih”; 8 drugi: “Pojavio se Ilija”; treći opet: “Ustao je neki od drevnih
proroka.” 9 A Herod reče: “Ivanu ja odrubih glavu. Tko je onda ovaj o

kom toliko čujem?” I tražio je priliku da ga vidi. 10 Apostoli se vrate i
ispripovjede što su učinili. Isus ih povede sa sobom i povuče se nasamo
u grad zvani Betsaida. 11 Saznalo to mnoštvo po pođe za njim. On ih
primi te im govoraše o kraljevstvu Božjem i ozdravljaše sve koji su trebali
ozdravljenja. 12 Dan bijaše na izmaku. Pristupe dakle dvanaestorica pa
mu reknu: “Otpusti svijet, neka pođu po okolnim selima i zaseocima da se
sklone i nađu jela jer smo ovdje u pustu kraju.” 13 A on im reče: “Podajte
im vi jesti!” Oni rekoše: “Nemamo više od pet kruhova i dvije ribe, osim
da odemo kupiti hrane za sav ovaj narod.” 14 A bijaše oko pet tisuća
muškaraca. Nato će on svojim učenicima: “Posjedajte ih po skupinama,
otprilike po pedeset.” 15 I učine tako: sve ih posjedaju. 16 A on uze pet
kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, blagoslovi ih i razlomi pa davaše
učenicima da posluže mnoštvo. 17 Jeli su i svi se nasitili. I od preteklih
ulomaka nakupilo se dvanaest košara. 18 Dok je jednom u osami molio,
bijahu s njim samo njegovi učenici. On ih upita: “Što govori svijet, tko sam
ja?” 19 Oni odgovoriše: “Da si Ivan Krstitelj, drugi: da si Ilija, treći opet:
da neki od drevnih proroka usta.” 20 A on im reče: “A vi, što vi kažete,
tko sam ja?” Petar prihvati i reče: “Krist - Pomazanik Božji!” 21 A on im
zaprijeti da toga nikomu ne kazuju. 22 Reče: “Treba da Sin Čovječji mnogo
pretrpi, da ga starješine, glavari svećenički i pismoznanci odbace, da bude
ubijen i treći dan da uskrsne.” 23 A govoraše svima: “Hoće li tko za mnom,
neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide
za mnom. 24 Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga; a tko izgubi život
svoj poradi mene, taj će ga spasiti. 25 Ta što koristi čovjeku ako sav svijet
zadobije, a sebe samoga izgubi ili sebi naudi?” 26 “Doista, tko se zastidi
mene i mojih riječi, toga će se i Sin Čovječji stidjeti kada dođe u slavi svojoj
i Očevoj i svetih anđela.” 27 “A kažem vam uistinu: neki od nazočnih neće
okusiti smrti dok ne vide kraljevstva Božjega.” 28 Jedno osam dana nakon
tih besjeda povede Isus sa sobom Petra, Ivana i Jakova te uziđe na goru
da se pomoli. 29 I dok se molio, izgled mu se lica izmijeni, a odjeća sjajem
zablista. 30 I gle, dva čovjeka razgovarahu s njime. Bijahu to Mojsije i Ilija.
31 Ukazali se u slavi i razgovarali s njime o njegovu Izlasku, što se doskora
imao ispuniti u Jeruzalemu. 32 No Petra i njegove drugove bijaše svladao
san. Kad se probudiše, ugledaše njegovu slavu i dva čovjeka koji stajahu
uza nj. 33 I dok su oni odlazili od njega, reče Petar Isusu: “Učitelju, dobro
nam je ovdje biti. Načinimo tri sjenice: jednu tebi, jednu Mojsiju, jednu
Iliji.” Nije znao što govori. 34 Dok je on to govorio, pojavi se oblak i zasjeni
ih. Ušavši u oblak, oni se prestrašiše. 35 A glas se začu iz oblaka: “Ovo je
Sin moj, Izabranik! Njega slušajte!” 36 I upravo kad se začu glas, osta Isus
sam. Oni su šutjeli i nikomu onih dana nisu kazivali što su vidjeli. 37 A
kad su sutradan sišli s gore, pohiti mu u susret silan svijet. 38 I gle, čovjek
neki iz mnoštva povika: “Učitelju, molim te pogledaj mi sina: jedinac mi
je, 39 a gle, duh ga spopada te on odmah udari u kriku; trza njime i on se
pjeni te jedva da od njega odstupi dok ga nije posve satro. 40 Molio sam
tvoje učenike da ga izagnaju, ali ne mogoše.” 41 Isus odvrati: “O rode
nevjerni i opaki, dokle mi je biti s vama i podnositi vas? Dovedi ovamo
svoga sina!” 42 I dok je prilazio, obori ga zloduh i potrese. A Isus zaprijeti
nečistom duhu te izliječi dječaka i preda ga njegovu ocu. 43 Svi se zapanjiše
zbog veličanstva Božjega. Dok su se svi divili svemu što je činio, reče on
učenicima: 44 “Uzmite k srcu ove riječi: Sin Čovječji doista ima biti predan

ljudima u ruke.” 45 Ali oni nerazumješe te besjede, bijaše im skrivena te
ne shvatiše, a bojahu se upitati ga o tome. 46 U njima se porodi misao tko
bi od njih bio najveći. 47 Znajući tu misao njihova srca, uzme Isus dijete,
postavi ga uza se 48 i reče im: “Tko god primi ovo dijete u moje ime, mene
prima. A tko mene prima, prima onoga koji me je poslao. Doista, tko je
najmanji među vama svima, taj je velik!” 49 Prihvati Ivan i reče: “Učitelju,
vidjesmo jednoga koji u tvoje ime izgoni zloduhe. Mi smo mu branili, jer
ne ide za nama.” 50 Reče mu Isus: “Ne branite! Ta tko nije protiv vas, za
vas je!” 51 Kad su se navršili dani da bude uznesen, krenu Isus sa svom
odlučnošću prema Jeruzalemu. 52 I posla glasnike pred sobom. Oni odoše
i uđoše u neko samarijansko selo da mu priprave mjesto. 53 No ondje ga
ne primiše jer je bio na putu u Jeruzalem. 54 Kada to vidješe učenici Jakov
i Ivan, rekoše: “Gospodine, hoćeš li da kažemo neka oganj siđe s neba i
uništi ih?” 55 No on se okrenu i prekori ih. 56 I odoše u drugo selo. 57 Dok
su išli putom, reče mu netko: “Za tobom ću kamo god ti pošao.” 58 Reče
mu Isus: “Lisice imaju jazbine, ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema
gdje bi glavu naslonio.” 59 Drugomu nekom reče: “Pođi za mnom!” A on
će mu: “Dopusti mi da prije odem i pokopam oca.” 60 Reče mu: “Pusti
neka mrtvi pokapaju svoje mrtve, a ti idi i navješćuj kraljevstvo Božje.”
61 I neki drugi reče: “Za tobom ću, Gospodine, ali dopusti mi da se prije
oprostim sa svojim ukućanima.” 62 Reče mu Isus: “Nitko tko stavi ruku na
plug pa se obazire natrag, nije prikladan za kraljevstvo Božje.”

10

1 Nakon toga odredi Gospodin drugih sedamdesetdvojicu učenika i posla
ih po dva pred sobom u svaki grad i u svako mjesto kamo je kanio doći.
2 Govorio im je: “Žetva je velika, ali radnika malo. Molite dakle gospodara
žetve da radnike pošalje u žetvu svoju. 3 Idite! Evo, šaljem vas kao janjce
među vukove. 4 Ne nosite sa sobom ni kese, ni torbe, ni obuće. I nikoga
putem ne pozdravljajte. 5 U koju god kuću uđete, najprije recite: 'Mir
kući ovoj!' 6 Bude li tko ondje prijatelj mira, počinut će na njemu mir
vaš. Ako li ne, vratit će se na vas. 7 U toj kući ostanite, jedite i pijte
što se kod njih nađe. Ta vrijedan je radnik plaće svoje. Ne prelazite iz
kuće u kuću.” 8 “Kad u koji grad uđete pa vas prime, jedite što vam se
ponudi 9 i liječite bolesnike koji su u njemu. I kazujte im: 'Približilo vam
se kraljevstvo Božje!' 10 A kad u neki grad uđete pa vas ne prime, iziđite
na njegove ulice i recite: 11 'I prašinu vašega grada, koja nam se nogu
uhvatila, stresamo vam sa sebe! Ipak znajte ovo: Približilo se kraljevstvo
Božje!' 12 Kažem vam: Sodomcima će u onaj dan biti lakše negoli tomu
gradu.” 13 “Jao tebi, Korozaine! Jao tebi, Betsaido! Da su se u Tiru i Sidonu
zbila čudesa koja su se dogodila u vama, odavna bi već, sjedeć u kostrijeti
i pepelu, činili pokoru. 14 Ali Tiru i Sidonu bit će na Sudu lakše negoli
vama. 15 I ti Kafarnaume! Zar ćeš se do neba uzvisiti? Do u Podzemlje
ćeš se strovaliti. 16 Tko vas sluša, mene sluša; tko vas prezire, mene
prezire. A tko mene prezire, prezire onoga koji mene posla.” 17 Vratiše
se zatim sedamdesetdvojica radosni govoreći: “Gospodine, i zlodusi nam
se pokoravaju na tvoje ime!” 18 A on im reče: “Promatrah Sotonu kako
poput munje s neba pade. 19 Evo, dao sam vam vlast da gazite po zmijama i
štipavcima i po svoj sili neprijateljevoj i ništa vam neće naškoditi. 20 Ali ne
radujte se što vam se duhovi pokoravaju, nego radujte se što su vam imena
zapisana na nebesima.” 21 U taj isti čas uskliknu Isus u Duhu Svetom:

“Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i
umnih, a objavio malenima. Da, Oče! Tako se tebi svidjelo. 22 Sve mi preda
Otac moj i nitko ne zna tko je Sin - doli Otac; niti tko je Otac - doli Sin i onaj
kome Sin hoće da objavi.” 23 Tada se okrene učenicima pa im nasamo reče:
“Blago očima koje gledaju što vi gledate! 24 Kažem vam: mnogi su proroci
i kraljevi htjeli vidjeti što vi gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali
nisu čuli!” 25 I gle, neki zakonoznanac usta i, da ga iskuša, upita: “Učitelju,
što mi je činiti da život vječni baštinim?” 26 A on mu reče: “U Zakonu što
piše? Kako čitaš?” 27 Odgovori mu onaj: Ljubi Gospodina Boga svojega
iz svega srca svoga, i svom dušom svojom, i svom snagom svojom, i svim
umom svojim; i svoga bližnjega kao sebe samoga!” 28 Reče mu na to Isus:
“Pravo si odgovorio. To čini i živjet ćeš.” 29 Ali hoteći se opravdati, reče on
Isusu: “A tko je moj bližnji?” 30 Isus prihvati i reče: “Čovjek neki silazio
iz Jeruzalema u Jerihon. Upao među razbojnike koji ga svukoše i izraniše
pa odoše ostavivši ga polumrtva. 31 Slučajno je onim putem silazio neki
svećenik, vidje ga i zaobiđe. 32 A tako i levit: prolazeći onuda, vidje ga i
zaobiđe. 33 Neki Samarijanac putujući dođe do njega, vidje ga, sažali se
34 pa mu pristupi i povije rane zalivši ih uljem i vinom. Zatim ga posadi na
svoje živinče, odvede ga u gostinjac i pobrinu se za nj. 35 Sutradan izvadi
dva denara, dade ih gostioničaru i reče: 'Pobrini se za njega. Ako što više
potrošiš, isplatit ću ti kad se budem vraćao.'” 36 “Što ti se čini, koji je od ove
trojice bio bližnji onomu koji je upao među razbojnike?” 37 On odgovori:
“Onaj koji mu iskaza milosrđe.” Nato mu reče Isus: “Idi pa i ti čini tako!”
38 Dok su oni tako putovali, uđe on u jedno selo. Žena neka, imenom
Marta, primi ga u kuću. 39 Imala je sestru koja se zvala Marija. Ona sjede
do nogu Gospodinovih i slušaše riječ njegovu. 40 A Marta bijaše sva zauzeta
posluživanjem pa pristupi i reče: “Gospodine, zar ne mariš što me sestra
samu ostavila posluživati? Reci joj dakle da mi pomogne.” 41 Odgovori joj
Gospodin: “Marta, Marta! Brineš se i uznemiruješ za mnogo, 42 a jedno je
potrebno. Marija je uistinu izabrala bolji dio, koji joj se neće oduzeti.”

11

1 Jednom je Isus na nekome mjestu molio. Čim presta, reče mu jedan
od učenika: “Gospodine, nauči nas moliti kao što je i Ivan naučio svoje
učenike.” 2 On im reče: “Kad molite, govorite: 'Oče! Sveti se ime tvoje!
Dođi kraljevstvo tvoje! 3 Kruh naš svagdanji daji nam svaki dan! 4 I otpusti
nam grijehe naše: ta i mi otpuštamo svakom dužniku svojem! I ne uvedi
nas u napast!'” 5 I reče im: “Tko to od vas ima ovakva prijatelja? Pođe
k njemu o ponoći i rekne mu: 'Prijatelju, posudi mi tri kruha. 6 Prijatelj
mi se s puta svratio te nemam što staviti preda nj!' 7 A onaj mu iznutra
odgovori: 'Ne dosađuj mi! Vrata su već zatvorena, a dječica sa mnom u
postelji. Ne mogu ustati da ti dadnem...' 8 Kažem vam: ako i ne ustane da
mu dadne zato što mu je prijatelj, ustat će i dati mu što god treba zbog
njegove bezočnosti.” 9 “I ja vama kažem: Ištite i dat će vam se! Tražite i
naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! 10 Doista, tko god ište, prima; i tko
traži, nalazi; i onomu tko kuca, otvorit će se.” 11 “A koji je to otac među
vama: kad ga sin zaište ribu, zar će mu mjesto ribe zmiju dati? 12 Ili kad
zaište jaje, zar će mu dati štipavca? 13 Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim
darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac s neba obdariti Duhom
Svetim one koji ga zaištu!” 14 I istjerivaše đavla koji bijaše nijem. Kad iziđe

đavao, progovori njemak. I mnoštvo se divilo. 15 A neki od njih rekoše: “Po
Beelzebulu, poglavici đavolskom, izgoni đavle!” 16 A drugi su iskušavajući
ga, tražili od njega kakav znak s neba. 17 Ali on, znajući njihove misli, reče
im: “Svako kraljevstvo u sebi razdijeljeno opustjet će i kuća će na kuću
pasti. 18 Ako je dakle Sotona u sebi razdijeljen, kako će opstati kraljevstvo
njegovo? Jer vi kažete da ja po Beelzebulu izgonim đavle. 19 Ako dakle
ja po Beelzebulu izgonim đavle, po kome ih vaši sinovi izgone? Zato će
vam oni biti suci. 20 Ali ako ja prstom Božjim izgonim đavle, zbilja je došlo
k vama kraljevstvo Božje.” 21 “Dokle god jaki i naoružani čuva svoj stan,
u miru je sav njegov posjed. 22 Ali ako dođe jači od njega, svlada ga i
otme mu sve njegovo oružje u koje se uzdao, a plijen razdijeli.” 23 “Tko
nije sa mnom, protiv mene je. I tko sa mnom ne sabire, rasipa.” 24 “Kad
nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta bezvodnim mjestima tražeći spokoja.
Kad ga ne nađe, rekne: 'Vratit ću se u kuću odakle iziđoh.' 25 Došavši,
nađe je pometenu i uređenu. 26 Tada ode i uzme sa sobom sedam drugih
duhova, gorih od sebe, te uđu i nastane se ondje. Na kraju bude onomu
čovjeku gore nego na početku.” 27 Dok je on to govorio, povika neka žena
iz mnoštva: “Blažena utroba koja te nosila i prsi koje si sisao!” 28 On
odgovori: “Još blaženiji oni koji slušaju riječ Božju i čuvaju je!” 29 Kad je
nagrnulo mnoštvo, poče im Isus govoriti: “Naraštaj ovaj naraštaj je opak.
Znak traži, ali mu se znak neće dati doli znak Jonin. 30 Doista, kao što je
Jona bio znak Ninivljanima, tako će biti i Sin Čovječji ovomu naraštaju.”
31 “Kraljica će Juga ustati na Sudu s ljudima ovog naraštaja i osuditi ih jer
je s krajeva zemlje došla čuti mudrost Salomonovu, a evo ovdje i više od
Salomona! 32 Ninivljani će ustati na Sudu s ovim naraštajem i osuditi ga
jer se obratiše na propovijed Joninu, a evo ovdje i više od Jone!” 33 “Nitko
ne užiže svjetiljku da je stavi u zakutak ili pod posudu, nego na svijećnjak
da oni koji ulaze vide svjetlost. 34 Oko je svjetiljka tvomu tijelu. Kad ti
je oko bistro, sve ti je tijelo svijetlo. A kad je ono nevaljalo, i tijelo ti je
tamno. 35 Pazi dakle da svjetlost koja je u tebi ne bude tamna. 36 Ako ti
dakle sve tijelo bude svijetlo, bez djelića tame, bit će posve svijetlo, kao
kad te svjetiljka svojim sjajem rasvjetljuje.” 37 Dok je on govorio, pozva ga
neki farizej k sebi na objed. On uđe i priđe k stolu. 38 Vidjevši to, farizej
se začudi što se Isus prije objeda ne opra. 39 A Gospodin mu reče: “Da,
vi farizeji čistite vanjštinu čaše u zdjele, a nutrina vam je puna grabeža i
pakosti. 40 Bezumnici! Nije li onaj koji načini vanjštinu načinio i nutrinu.
41 Nego, dajte za milostinju ono iznutra i gle - sve vam je čisto.” 42 “Ali
jao vama, farizeji! Namirujete desetinu od metvice i rutvice i svake vrste
povrća, a ne marite za pravednost i ljubav Božju. Ovo je trebalo činiti, a
ono ne zanemariti.” 43 “Jao vama farizeji! Volite prvo sjedalo u sinagogama
i pozdrave na trgovima. 44 Jao vama! Vi ste kao nezamjetljivi grobovi po
kojima ljudi ne znajući hode.” 45 Nato će neki zakonoznanac: “Učitelju,
tako govoreći i nas vrijeđaš.” 46 A on reče: “Jao i vama, zakonoznanci!
Tovarite na ljude terete nepodnosive, a sami ni da ih se jednim prstom
dotaknete.” 47 “Jao vama! Podižete spomenike prorocima, a vaši ih oci
ubiše. 48 Zato ste svjedoci i sumišljenici djela svojih otaca: oni ih ubiše, a vi
spomenike podižete! 49 Zbog toga i kaza Mudrost Božja: 'Poslat ću k njima
proroke i apostole. Neke će poubijati i prognati - 50 da se od ovog naraštaja
zatraži krv svih proroka prolivena od postanka svijeta, 51 od krvi Abelove
do krvi Zaharije, koji je pogubljen između žrtvenika i svetišta.' Da, kažem
vam, tražit će se od ovoga naraštaja!” 52 “Jao vama, zakonoznanci! Uzeste

ključ znanja: sami ne uđoste, a spriječiste one koji htjedoše ući.” 53 Kad
Isus izađe odande, stadoše pismoznanci i farizeji žestoko na nj navaljivati
i postavljati mu mnoga pitanja 54 vrebajući na nj, ne bi li štogod ulovili iz
njegovih usta.

12

1 Kad se uto skupilo mnoštvo, tisuće i tisuće, te su jedni druge gazili, poče
Isus govoriti najprije svojim učenicima: “Čuvajte se kvasca farizejskoga, to
jest licemjerja. 2 Ništa nije skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće
saznati. 3 Naprotiv, sve što u tami rekoste, na svjetlu će se čuti; i što ste po
skrovištima u uho šaptali, propovijedat će se po krovovima.” 4 “A kažem
vama, prijateljima svojim: ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, a nakon toga
nemaju više što učiniti. 5 Pokazat ću vam koga vam se bojati: onoga se
bojte koji pošto ubije, ima moć baciti u pakao. Da, velim vam, njega se
bojte! 6 Ne prodaje li se pet vrapčića za dva novčića? Pa ipak ni jednoga
od njih Bog ne zaboravlja. 7 A vama su i vlasi na glavi sve izbrojene. Ne
bojte se! Vredniji ste nego mnogo vrabaca!” 8 “A kažem vam: tko se god
prizna mojim pred ljudima, i Sin Čovječji priznat će se njegovim pred
anđelima Božjim. 9 A tko mene zaniječe pred ljudima, bit će zanijekan
pred anđelima Božjim.” 10 “I tko god rekne riječ na Sina Čovječjega,
oprostit će mu se. Ali tko pohuli protiv Duha Svetoga, neće mu se oprostiti.”
11 “Nadalje, kad vas budu dovodili pred sinagoge i poglavarstva i vlasti,
ne budite zabrinuti kako ćete se ili čime braniti, što li reći! 12 Ta Duh
Sveti poučit će vas u taj čas što valja reći.” 13 Tada mu netko iz mnoštva
reče: “Učitelju, reci mome bratu da podijeli sa mnom baštinu.” 14 Nato
mu on reče: “Čovječe, tko me postavio sucem ili djeliocem nad vama?”
15 I dometnu im: “Klonite se i čuvajte svake pohlepe: koliko god netko
obilovao, život mu nije u onom što posjeduje.” 16 Kaza im i prispodobu:
“Nekomu bogatu čovjeku obilno urodi zemlja 17 pa u sebi razmišljaše: 'Što
da učinim? Nemam gdje skupiti svoju ljetinu.' 18 I reče: 'Evo što ću učiniti!
Srušit ću svoje žitnice i podignuti veće pa ću ondje zgrnuti sve žito i dobra
svoja. 19 Tada ću reći duši svojoj: dušo, evo imaš u zalihi mnogo dobara za
godine mnoge. Počivaj, jedi, pij, uživaj!' 20 Ali Bog mu reče: 'Bezumniče!
Već noćas duša će se tvoja zaiskati od tebe! A što si pripravio, čije će biti?'
21 Tako biva s onim koji sebi zgrće blago, a ne bogati se u Bogu.” 22 Zatim
reče svojim učenicima: “Zato vam kažem: ne budite zabrinuti za život:
što ćete jesti; ni za tijelo: u što ćete se obući. 23 Ta život je vredniji od
jela i tijelo od odijela. 24 Promotrite gavrane! Ne siju niti žanju, nemaju
spremišta ni žitnice, pa ipak ih Bog hrani. Koliko li ste vi vredniji od ptica!
25 A tko od vas zabrinutošću može svojemu stasu dodati lakat? 26 Ako dakle
ni ono najmanje ne možete, što ste onda za ostalo zabrinuti? 27 Promotrite
ljiljane, kako niti predu niti tkaju, a kažem vam: ni Salomon se u svoj svojoj
slavi ne zaodjenu kao jedan od njih. 28 Pa ako travu koja je danas u polju,
a sutra se u peć baca Bog tako odijeva, koliko li će više vas, malovjerni!”
29 “Zato i vi: ne tražite što ćete jesti, što piti. Ne uznemirujte se! 30 Ta
sve to traže pogani ovoga svijeta. Otac vaš zna da vam je sve to potrebno.
31 Nego, tražite kraljevstvo njegovo, a to će vam se nadodati!” 32 “Ne boj
se, stado malo: svidjelo se Ocu vašemu dati vam Kraljevstvo.” 33 “Prodajte
što god imate i dajte za milostinju! Načinite sebi kese koje ne stare, blago
nepropadljivo na nebesima, kamo se kradljivac ne približava i gdje moljac

ne rastače. 34 Doista, gdje vam je blago, ondje će vam i srce biti.” 35 “Neka
vam bokovi budu opasani i svjetiljke upaljene, 36 a vi slični ljudima što
čekaju gospodara kad se vraća sa svadbe da mu odmah otvore čim stigne
i pokuca. 37 Blago onim slugama koje gospodar, kada dođe, nađe budne!
Zaista, kažem vam, pripasat će se, posaditi ih za stol pa će pristupiti i
posluživati ih. 38 Pa dođe li o drugoj ili o trećoj straži i nađe ih tako, blago
njima!” 39 “A ovo znajte: kad bi domaćin znao u koji čas kradljivac dolazi,
ne bi dao prokopati kuće. 40 I vi budite pripravni jer u čas kad i ne mislite
Sin Čovječji dolazi.” 41 Nato će Petar: “Gospodine, govoriš li tu prispodobu
samo za nas ili i za sve?” 42 Reče Gospodin: “Tko li je onaj vjerni i razumni
upravitelj što će ga gospodar postaviti nad svojom poslugom da im u pravo
vrijeme daje obrok? 43 Blago onome sluzi kojega gospodar kada dođe, nađe
da tako radi. 44 Uistinu, kažem vam, postavit će ga nad svim imanjem
svojim.” 45 “No rekne li taj sluga u srcu: 'Okasnit će gospodar moj' pa stane
tući sluge i sluškinje, jesti, piti i opijati se, 46 doći će gospodar toga sluge u
dan u koji mu se ne nada i u čas u koji i ne sluti; rasjeći će ga i dodijeliti
mu udes među nevjernicima.” 47 “I onaj sluga što je znao volju gospodara
svoga, a nije bio spreman ili nije učinio po volji njegovoj, dobit će mnogo
udaraca. 48 A onaj koji nije znao, ali je učinio što zaslužuje udarce, dobit
će malo udaraca. Kome je god mnogo dano, od njega će se mnogo iskati.
Kome je mnogo povjereno, više će se od njega iskati.” 49 “Oganj dođoh
baciti na zemlju pa što hoću ako je već planuo! 50 Ali krstom mi se krstiti
i kakve li muke za me dok se to ne izvrši!” 51 “Mislite li da sam došao mir
dati na zemlji? Nipošto, kažem vam, nego razdjeljenje. 52 Ta bit će odsada
petorica u jednoj kući razdijeljena: razdijelit će se trojica protiv dvojice i
dvojica protiv trojice - 53 otac protiv sina i sin protiv oca, mati protiv kćeri i
kći protiv matere, svekrva protiv snahe i snaha protiv svekrve.” 54 Zatim je
govorio mnoštvu: “Kad opazite da se oblak diže na zapadu, odmah kažete:
'Kiša će!' I bude tako. 55 Kad zapuše južnjak, kažete: 'Bit će vrućine!' I
bude. 56 Licemjeri! Lice zemlje i neba umijete rasuditi, kako onda ovo
vrijeme ne rasuđujete?” 57 “Zašto sami od sebe ne sudite što je pravo?
58 Kad s protivnikom ideš glavaru, na putu sve uloži da ga se oslobodiš pa
te ne odvuče k sucu. Sudac će te predati izvršitelju, a izvršitelj baciti u
tamnicu. 59 Kažem ti: nećeš izići odande dok ne isplatiš do posljednjega
novčića.”

13

1 Upravo u taj čas dođoše neki te mu javiše što se dogodilo s Galilejcima
kojih je krv Pilat pomiješao s krvlju njihovih žrtava. 2 Isus im odgovori:
“Mislite li da ti Galilejci, jer tako postradaše, bijahu grešniji od drugih
Galilejaca? 3 Nipošto, kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete slično
propasti! 4 Ili onih osamnaest na koje se srušila kula u Siloamu i ubila ih,
zar mislite da su oni bili veći dužnici od svih Jeruzalemaca? 5 Nipošto,
kažem vam, nego ako se ne obratite, svi ćete tako propasti.” 6 Nato
im pripovjedi ovu prispodobu: “Imao netko smokvu zasađenu u svom
vinogradu. Dođe tražeć ploda na njoj i ne nađe 7 pa reče vinogradaru: 'Evo,
već tri godine dolazim i tražim ploda na ovoj smokvi i ne nalazim. Posijeci
je. Zašto da iscrpljuje zemlju?' 8 A on mu odgovori: 'Gospodaru, ostavi
je još ove godine dok je ne okopam i ne pognojim. 9 Možda će ubuduće
ipak uroditi. Ako li ne, posjeći ćeš je.'” 10 Jedne je subote naučavao u nekoj
sinagogi. 11 Kad eto žene koja je osamnaest godina imala duha bolesti. Bila

je zgrbljena i nikako se nije mogla uspraviti. 12 Kad je Isus opazi, dozva je i
reče joj: “Ženo, oslobođena si svoje bolesti!” 13 I položi na nju ruke, a ona
se umah uspravi i poče slaviti Boga. 14 Nadstojnik sinagoge - ozlovoljen
što je Isus u subotu izliječio - govoraše mnoštvu: “Šest je dana u koje
treba raditi! U te dakle dane dolazite i liječite se, a ne u dan subotni!”
15 Odgovori mu Gospodin: “Licemjeri! Ne driješi li svaki od vas u subotu
svoga vola ili magarca od jasala da ga vodi na vodu? 16 Nije li dakle i ovu
kćer Abrahamovu, koju Sotona sveza evo osamnaest je već godina, trebalo
odriješiti od tih spona u dan subotni?” 17 Na te njegove riječi postidješe
se svi protivnici njegovi, a sav se narod radovaše zbog svega čime se on
proslavio. 18 Govoraše dakle: “Čemu je slično kraljevstvo Božje? Čemu da
ga prispodobim? 19 Ono je kao kad čovjek uze gorušičino zrno i baci ga
u svoj vrt. Uzraste i razvi se u stablo te mu se ptice nebeske gnijezde po
granama.” 20 I opet im reče: “Čemu da prispodobim kraljevstvo Božje?
21 Ono je kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u tri mjere brašna dok
sve ne uskisne.” 22 Putujući tako u Jeruzalem, prolazio je i naučavao
gradovima i selima. 23 Reče mu tada netko: “Gospodine, je li malo onih
koji se spasavaju?” A on im reče: 24 “Borite se da uđete na uska vrata jer
mnogi će, velim vam, tražiti da uđu, ali neće moći.” 25 “Kada gospodar
kuće ustane i zaključa vrata, a vi stojeći vani počnete kucati na vrata:
'Gospodine, otvori nam!', on će vam odgovoriti: 'Ne znam vas odakle ste!'
26 Tada ćete početi govoriti: 'Pa mi smo s tobom jeli i pili, po našim si
trgovima naučavao!' 27 A on će vam reći: 'Kažem vam: ne znam odakle
ste. Odstupite od mene, svi zlotvori!'” 28 “Ondje će biti plač i škrgut zubi
kad ugledate Abrahama i Izaka i Jakova i sve proroke u kraljevstvu Božjem,
a sebe vani, izbačene. 29 I doći će s istoka i zapada, sa sjevera i juga i sjesti
za stol u kraljevstvu Božjem. 30 Evo, ima posljednjih koji će biti prvi, ima
i prvih koji će biti posljednji.” 31 U taj čas pristupe neki farizeji i reknu
mu: “Otiđi, otputuj odavde jer te Herod hoće ubiti.” 32 A on će njima:
“Idite i kažite toj lisici: 'Evo, izgonim đavle i liječim danas i sutra, a treći
dan dovršujem. 33 Ali danas, sutra i prekosutra moram nastaviti put jer ne
priliči da prorok pogine izvan Jeruzalema.'” 34 “Jeruzaleme, Jeruzaleme,
koji ubijaš proroke i kamenuješ one što su tebi poslani! Koliko li puta
htjedoh skupiti djecu tvoju kao kvočka piliće pod krila i ne htjedoste!
35 Evo, napuštena vam kuća. A kažem vam, nećete me vidjeti dok ne
dođe čas te reknete: “Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!”

14

1 Jedne subote dođe on u kuću nekoga prvaka farizejskog na objed. A
oni ga vrebahu. 2 Kad evo: pred njim neki čovjek koji je imao vodenu
bolest. 3 Nato Isus upita zakonoznance i farizeje: “Je li dopušteno subotom
liječiti ili nije?” 4 A oni mukom ponikoše. On ga dotaknu, izliječi i otpusti.
5 A njima reče: “Ako komu od vas sin ili vol padne u bunar, neće li ga
brže bolje izvući i u dan subotni?” 6 I ne mogoše mu na to odgovoriti.
7 Promatrajući kako uzvanici biraju prva mjesta, kaza im prispodobu:
8 “Kada te tko pozove na svadbu, ne sjedaj na prvo mjesto da ne bi možda
bio pozvan koji časniji od tebe, 9 te ne dođe onaj koji je pozvao tebe i njega
i ne rekne ti: 'Ustupi mjesto ovome.' Tada ćeš, postiđen, morati zauzeti
posljednje mjesto. 10 Nego kad budeš pozvan, idi i sjedni na posljednje
mjesto pa, kada dođe onaj koji te pozvao, da ti rekne: 'Prijatelju, pomakni

se naviše!' Bit će ti to tada na čast pred svim sustolnicima, 11 jer - svaki
koji se uzvisuje, bit će ponižen, a koji se ponizuje, bit će uzvišen." 12 A i
onome koji ga pozva, kaza: "Kad priređuješ objed ili večeru, ne pozivaj
svojih prijatelja, ni braće, ni rodbine, ni bogatih susjeda, da ne bi možda
i oni tebe pozvali i tako ti uzvratili. 13 Nego kad priređuješ gozbu, pozovi
siromahe, sakate, hrome, slijepe. 14 Blago tebi jer oni ti nemaju čime
uzvratiti. Uzvratit će ti se doista o uskrsnuću pravednih." 15 Kad je to
čuo jedan od sustolnika, reče mu: "Blago onome koji bude blagovao u
kraljevstvu Božjem!" 16 A on mu reče: "Čovjek neki priredi veliku večeru
i pozva mnoge. 17 I posla slugu u vrijeme večere da rekne uzvanicima:
'Dođite! Već je pripravljeno!' 18 A oni se odreda počeli ispričavati. Prvi
mu reče: 'Njivu sam kupio i valja mi poći pogledati je. Molim te, ispričaj
me.' 19 Drugi reče: 'Kupio sam pet jarmova volova pa idem okušati ih.
Molim te, ispričaj me.' 20 Treći reče: 'Oženio sam se i zato ne mogu doći.'"
21 "Sluga se vrati i javi to domaćinu. Tada domaćin, gnjevan, reče sluzi:
'Iziđi brzo na trgove gradske i ulice pa dovedi ovamo prosjake, sakate,
slijepe i hrome.' 22 I sluga reče: 'Gospodaru, učinjeno je što si naredio i
još ima mjesta.' 23 Reče gospodar sluzi: 'Iziđi na putove i među ograde i
prisili neka uđu da mi se napuni kuća.' 24 A kažem vam: nijedan od onih
pozvanih neće okusiti moje večere." 25 S njim je zajedno putovalo silno
mnoštvo. On se okrene i reče im: 26 "Dođe li tko k meni, a ne mrzi svog
oca i majku, ženu i djecu, braću i sestre, pa i sam svoj život, ne može biti
moj učenik! 27 I tko ne nosi svoga križa i ne ide za mnom, ne može biti moj
učenik!" 28 "Tko od vas, nakan graditi kulu, neće prije sjesti i proračunati
troškove ima li čime dovršiti: 29 da ga ne bi - pošto već postavi temelj,
a ne mogne dovršiti - počeli ismjehivati svi koji to vide: 30 'Ovaj čovjek
poče graditi, a ne može dovršiti!' 31 Ili koji kralj kad polazi da se zarati
s drugim kraljem, neće prije sjesti i promisliti da li s deset tisuća može
presresti onoga koji na nj dolazi s dvadeset tisuća? 32 Ako ne može, dok je
onaj još daleko, poslat će poslanstvo da zaište mir." 33 "Tako dakle nijedan
od vas koji se ne odrekne svega što posjeduje, ne može biti moj učenik."
34 "Dobra je sol. Ali ako i sol obljutavi, čime će se ona začiniti? 35 Nije
prikladna ni za zemlju ni za gnojište. Van se baca. Tko ima uši da čuje,
neka čuje!"

15

1 Okupljahu se oko njega svi carinici i grešnici da ga slušaju. 2 Stoga
farizeji i pismoznanci mrmljahu: "Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima."
3 Nato im Isus kaza ovu prispodobu: 4 "Tko to od vas, ako ima sto ovaca
pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe
za izgubljenom dok je ne nađe? 5 A kad je nađe, stavi je na ramena sav
radostan 6 pa došavši kući, sazove prijatelje i susjede i rekne im: 'Radujte
se sa mnom! Nađoh ovcu svoju izgubljenu.' 7 Kažem vam, tako će na nebu
biti veća radost zbog jednog obraćena grešnika nego li zbog devedeset i
devet pravednika kojima ne treba obraćenja." 8 "Ili koja to žena, ima li
deset drahma pa izgubi jednu drahmu, ne zapali svjetiljku, pomete kuću
i brižljivo pretraži dok je ne nađe? 9 A kad je nađe, pozove prijateljice
i susjede pa će im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh drahmu što je bijah
izgubila.' 10 Tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božjim zbog
jednog obraćena grešnika." 11 I nastavi: "Čovjek neki imao dva sina.
12 Mlađi reče ocu: 'Oče, daj mi dio dobara koji mi pripada.' I razdijeli im

imanje. 13 Nakon nekoliko dana mlađi sin pokupi sve, otputova u daleku
zemlju i ondje potrati svoja dobra živeći razvratno." 14 "Kad sve potroši,
nasta ljuta glad u onoj zemlji te on poče oskudijevati. 15 Ode i pribi se
kod jednoga žitelja u onoj zemlji. On ga posla na svoja polja pasti svinje.
16 Želio se nasititi rogačima što su ih jele svinje, ali mu ih nitko nije davao."
17 "Došavši k sebi, reče: 'Koliki najamnici oca moga imaju kruha napretek,
a ja ovdje umirem od gladi! 18 Ustat ću, poći svomu ocu i reći mu: 'Oče,
sagriješih protiv Neba i pred tobom! 19 Nisam više dostojan zvati se sinom
tvojim. Primi me kao jednog od svojih najamnika.'" 20 "Usta i pođe svom
ocu. Dok je još bio daleko, njegov ga otac ugleda, ganu se, potrča, pade
mu oko vrata i izljubi ga. 21 A sin će mu: 'Oče! Sagriješih protiv Neba i
pred tobom! Nisam više dostojan zvati se sinom tvojim.' 22 A otac reče
slugama: 'Brzo iznesite haljinu najljepšu i obucite ga! Stavite mu prsten
na ruku i obuću na noge! 23 Tele ugojeno dovedite i zakoljite, pa da se
pogostimo i proveselimo 24 jer sin mi ovaj bijaše mrtav i oživje, izgubljen
bijaše i nađe se!' I stadoše se veseliti." 25 "A stariji mu sin bijaše u polju.
Kad se na povratku približio kući, začu svirku i igru 26 pa dozva jednoga
slugu da se raspita što je to. 27 A ovaj će mu: 'Došao tvoj brat pa otac tvoj
zakla tele ugojeno što sina zdrava dočeka.' 28 A on se rasrdi i ne htjede
ući. Otac tada iziđe i stane ga nagovarati. 29 A on će ocu: 'Evo toliko ti
godina služim i nikada ne prestupih tvoju zapovijed, a nikad mi ni jareta
nisi dao da se s prijateljima proveselim. 30 A kada dođe ovaj sin tvoj koji
s bludnicama proždrije tvoje imanje, ti mu zakla ugojeno tele.' 31 Nato će
mu otac: 'Sinko, ti si uvijek sa mnom i sve moje - tvoje je. 32 No trebalo se
veseliti i radovati jer ovaj brat tvoj bijaše mrtav i oživje, izgubljen i nađe
se!'"

16

1 Govoraše i svojim učenicima: "Bijaše neki bogat čovjek koji je imao
upravitelja. 2 Ovaj je bio optužen pred njim kao da mu rasipa imanje.
On ga pozva pa mu reče: 'Što to čujem o tebi? Položi račun o svom
upravljanju jer više ne možeš biti upravitelj!' 3 Nato upravitelj reče u sebi:
'Što da učinim kad mi gospodar moj oduzima upravu? Kopati? Nemam
snage. Prositi? Stidim se. 4 Znam što ću da me prime u svoje kuće kad
budem maknut s uprave.'" 5 "I pozva dužnike svoga gospodara, jednog
po jednog. Upita prvoga: 'Koliko duguješ gospodaru mojemu?' On reče:
'Sto bata ulja.' 6 A on će mu: 'Uzmi svoju zadužnicu, sjedni brzo, napiši
pedeset.' 7 Zatim reče drugomu: 'A ti, koliko ti duguješ?' On odgovori: 'Sto
kora pšenice.' Kaže mu: 'Uzmi svoju zadužnicu i napiši osamdeset.'" 8 "I
pohvali gospodar nepoštenog upravitelja što snalažljivo postupi jer sinovi
su ovoga svijeta snalažljiviji prema svojima od sinova svjetlosti." 9 "I ja
vama kažem: napravite sebi prijatelje od nepoštena bogatstva pa kad ga
nestane da vas prime u vječne šatore." 10 "Tko je vjeran u najmanjem,
i u najvećem je vjeran; a tko je u najmanjem nepošten, i u najvećem je
nepošten. 11 Ako dakle ne bijaste vjerni u nepoštenom bogatstvu, tko li će
vam istinsko povjeriti? 12 I ako u tuđem ne bijaste vjerni, tko li će vam vaše
dati?" 13 "Nijedan sluga ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga
mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prianjati, a drugoga prezirati. Ne
možete služiti Bogu i bogatstvu." 14 Sve su to slušali farizeji, srebroljupci,
i rugali mu se. 15 On im reče: "Vi se pravite pravedni pred ljudima, ali zna
Bog srca vaša. Jer što je ljudima uzvišeno, odvratnost je pred Bogom."

16 “Zakon i Proroci do Ivana su, a otada se navješćuje kraljevstvo Božje i
svatko se u nj silom probija. 17 Lakše će nebo i zemlja proći, negoli propasti
i jedan potezić Zakona.” 18 “Tko god otpusti svoju ženu pa se oženi drugom,
čini preljub. I tko se god oženi otpuštenom, čini preljub.” 19 “Bijaše neki
bogataš. Odijevao se u grimiz i tanani lan i danomice se sjajno gostio.
20 A neki siromah, imenom Lazar, ležao je sav u čirevima pred njegovim
vratima 21 i priželjkivao nasititi se onim što je padalo s bogataševa stola.
Čak su i psi dolazili i lizali mu čireve.” 22 “Kad umrije siromah, odnesoše
ga anđeli u krilo Abrahamovo. Umrije i bogataš te bude pokopan. 23 Tada u
teškim mukama u paklu, podiže svoje oči te izdaleka ugleda Abrahama i u
krilu mu Lazara 24 pa zavapi: 'Oče Abrahame, smiluj mi se i pošalji Lazara
da umoči vršak svoga prsta u vodu i rashladi mi jezik jer se strašno mučim
u ovom plamenu.' 25 Reče nato Abraham: 'Sinko! Sjeti se da si za života
primio dobra svoja, a tako i Lazar zla. Sada se on ovdje tješi, a ti se mučiš.
26 K tome između nas i vas zjapi provalija golema te koji bi i htjeli prijeći
odavde k vama, ne mogu, a ni odatle k nama prijelaza nema.'” 27 “Nato
će bogataš: 'Molim te onda, oče, pošalji Lazara u kuću oca moga. 28 Imam
petero braće pa neka im posvjedoči da i oni ne dođu u ovo mjesto muka.'
29 Kaže Abraham: 'Imaju Mojsija i Proroke! Njih neka poslušaju!' 30 A on
će: 'O ne, oče Abrahame! Nego dođe li tko od mrtvih k njima, obratit će
se.' 31 Reče mu: 'Ako ne slušaju Mojsija i Proroka, neće povjerovati sve da
i od mrtvih tko ustane.'”

17

1 I reče svojim učenicima: “Nije moguće da ne dođu sablazni, no jao
onome po kom dolaze; 2 je li s mlinskim kamenom o vratu strovaljen u
more, korisnije mu je, nego da sablazni jednoga od ovih malenih. 3 Čuvajte
se!” “Pogriješi li tvoj brat, prekori ga; ako se obrati, oprosti mu. 4 Pa ako se
sedam puta na dan ogriješi o tebe i sedam se puta obrati tebi govoreći: 'Žao
mi je!', oprosti mu.” 5 Apostoli zamole Gospodina: “Umnoži nam vjeru!”
6 Gospodin im odvrati: “Da imate vjere koliko je zrno gorušičino, rekli
biste ovom dudu: 'Iščupaj se s korijenom i presadi se u more!' I on bi
vas poslušao.” 7 “Tko će to od vas reći sluzi svomu, oraču ili pastiru, koji
se vrati s polja: 'Dođi brzo i sjedni za stol?' 8 Neće li mu naprotiv reći:
'Pripravi što ću večerati pa se pripaši i poslužuj mi dok jedem i pijem;
potom ćeš ti jesti i piti?' 9 Zar duguje zahvalnost sluzi jer je izvršio što mu
je naređeno? 10 Tako i vi: kad izvršite sve što vam je naređeno, recite:
'Sluge smo beskorisne! Učinismo što smo bili dužni učiniti!'” 11 Dok je
tako putovao u Jeruzalem, prolazio je između Samarije i Galileje. 12 Kad je
ulazio u neko selo, eto mu u susret deset gubavaca. Zaustave se podaleko
13 i zavape: “Isuse, Učitelju, smiluj nam se!” 14 Kad ih Isus ugleda, reče
im: “Idite, pokažite se svećenicima!” I dok su išli, očistiše se. 15 Jedan
od njih vidjevši da je ozdravio, vrati se slaveći Boga u sav glas. 16 Baci se
ničice k Isusovim nogama zahvaljujući mu. A to bijaše neki Samarijanac.
17 Nato Isus primijeti: “Zar se ne očistiše desetorica? 18 A gdje su ona
devetorica? Ne nađe li se nijedan koji bi se vratio i podao slavu Bogu,
osim ovoga tuđinca?” 19 A njemu reče: “Ustani! Idi! Tvoja te vjera
spasila!” 20 Upitaju ga farizeji: “Kad će doći kraljevstvo Božje?” Odgovori
im: “Kraljevstvo Božje ne dolazi primjetljivo. 21 Niti će se moći kazati:
'Evo ga ovdje!' ili: 'Eno ga ondje!' Ta evo - kraljevstvo je Božje među
vama!” 22 Zatim reče učenicima: “Doći će dani kad ćete zaželjeti vidjeti

i jedan dan Sina Čovječjega, ali ga nećete vidjeti. 23 Govorit će vam: 'Eno
ga ondje, evo ovdje!' Ne odlazite i ne pomamite se! 24 Jer kao što munja
sijevne na jednom kraju obzorja i odbljesne na drugom, tako će biti i sa
Sinom Čovječjim u Dan njegov. 25 No prije treba da on mnogo pretrpi i da
ga ovaj naraštaj odbaci." 26 "I kao što bijaše u dane Noine, tako će biti i u
dane Sina Čovječjega: 27 jeli su, pili, ženili se i udavali do dana kad Noa
uđe u korablju. I dođe potop i sve uništi. 28 Slično kao što bijaše u dane
Lotove: jeli su, pili, kupovali, prodavali, sadili, gradili. 29 A onog dana kad
Lot iziđe iz Sodome, zapljušti s neba oganj i sumpor i sve uništi. 30 Tako
će isto biti u dan kad se Sin Čovječji objavi." 31 "U onaj dan tko bude na
krovu, a stvari mu u kući, neka ne siđe da ih uzme. 32 I tko bude u polju,
neka se ne okreće natrag. Sjetite se žene Lotove! 33 Tko god bude nastojao
život svoj sačuvati, izgubit će ga; a tko ga izgubi, živa će ga sačuvati."
34 "Kažem vam, one će noći biti dvojica u jednoj postelji: jedan će se uzeti,
drugi ostaviti. 35 Dvije će mljeti zajedno: jedna će se uzeti, druga ostaviti."
36 # 37 Upitaše ga na to: "Gdje to, Gospodine?" A on im reče: "Gdje bude
trupla, ondje će se okupljati i orlovi."

18

1 Kaza im i prispodobu kako valja svagda moliti i nikada ne sustati: 2 "U
nekom gradu bio sudac. Boga se nije bojao, za ljude nije mario. 3 U tom
gradu bijaše i neka udovica. Dolazila k njemu i molila: 'Obrani me od mog
tužitelja!' 4 No on ne htjede zadugo. Napokon reče u sebi: 'Iako se Boga ne
bojim nit za ljude marim, ipak, 5 jer mi udovica ova dodijava, obranit ću je
da vječno ne dolazi mučiti me.'" 6 Nato reče Gospodin: "Čujte što govori
nepravedni sudac! 7 Neće li onda Bog obraniti svoje izabrane koji dan i
noć vape k njemu sve ako i odgađa stvar njihovu? 8 Kažem vam, ustat
će žurno na njihovu obranu. Ali kad Sin Čovječji dođe, hoće li naći vjere
na zemlji?" 9 Nekima pak koji se pouzdavahu u sebe da su pravednici, a
druge potcjenjivahu, reče zatim ovu prispodobu: 10 "Dva čovjeka uziđoše
u Hram pomoliti se: jedan farizej, drugi carinik. 11 Farizej se uspravan
ovako u sebi molio: 'Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci,
nepravednici, preljubnici ili - kao ovaj carinik.' 12 Postim dvaput u tjednu,
dajem desetinu od svega što steknem.' 13 A carinik, stojeći izdaleka, ne
usudi se ni očiju podignuti k nebu, nego se udaraše u prsa govoreći: 'Bože
milostiv budi meni grešniku!' 14 Kažem vam: ovaj siđe opravdan kući
svojoj, a ne onaj! Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen; a koji se ponizuje,
bit će uzvišen." 15 A donosili mu i dojenčad da ih se dotakne. Vidjevši to,
učenici im branili. 16 A Isus ih dozva i reče: "Pustite dječicu neka dolaze
k meni i ne priječite im jer takvih je kraljevstvo Božje." 17 "Zaista, kažem
vam, tko ne primi kraljevstva Božjega kao dijete, ne, u nj neće ući." 18 I
upita ga neki uglednik: "Učitelju dobri, što mi je činiti da baštinim život
vječni?" 19 Reče mu Isus: "Što me zoveš dobrim? Nitko nije dobar, doli
Bog jedini. 20 Zapovijedi znaš: Ne čini preljuba! Ne ubij! Ne ukradi! Ne
svjedoči lažno! Poštuj oca svoga i majku!" 21 A onaj će: "Sve sam to čuvao
od mladosti." 22 Čuvši to, Isus mu reče: "Još ti jedno preostaje: sve što imaš
prodaj i razdaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za
mnom." 23 Kad je on to čuo, ražalosti se jer bijaše silno bogat. 24 Vidjevši
ga, reče Isus: "Kako li je teško imućnicima u kraljevstvo Božje! 25 Lakše
je devi kroz uši iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje." 26 Koji su to

čuli, rekoše: “Pa tko se onda može spasiti?” 27 A on će: “Što je nemoguće
ljudima, moguće je Bogu.” 28 Nato reče Petar: “Evo, mi ostavismo svoje i
pođosmo za tobom.” 29 Isus će im: “Zaista, kažem vam, nema ga tko bi
ostavio kuću, ili ženu, ili braću, ili roditelje, ili djecu poradi kraljevstva
Božjega, 30 a da ne bi primio mnogostruko već u ovom vremenu, i u
budućem vijeku život vječni.” 31 I uzevši sa sobom dvanaestoricu, reče
im: “Evo uzlazimo u Jeruzalem i na Sinu Čovječjem ispunit će se sve što
su napisali proroci: 32 doista, bit će predan poganima, izrugan, zlostavljan
i popljuvan; 33 i pošto ga izbičuju, ubit će ga, ali on će treći dan ustati.”
34 No oni ništa od toga ne razumješe. Te im riječi bijahu skrivene i ne
shvaćahu što bijaše rečeno. 35 A kad se približavao Jerihonu, neki slijepac
sjedio kraj puta i prosio. 36 Čuvši gdje mnoštvo prolazi, raspitivao se što
je to. 37 Rekoše mu: “Isus Nazarećanin prolazi.” 38 Tada povika: “Isuse,
Sine Davidov, smiluj mi se!” 39 Oni ga sprijeda ušutkivali, ali on je još jače
vikao: “Sine Davidov, smiluj mi se!” 40 Isus se zaustavi i zapovjedi da ga
dovedu k njemu. Kad se on približi, upita ga: 41 “Što hoćeš da ti učinim?”
A on će: “Gospodine, da progledam.” 42 Isus će mu: “Progledaj! Vjera te
tvoja spasila.” 43 I umah progleda i uputi se za njim slaveći Boga. I sav
narod koji to vidje dade hvalu Bogu.

19

1 I uđe u Jerihon. Dok je njime prolazio, 2 eto čovjeka imenom Zakej.
Bijaše on nadcarinik, i to bogat. 3 Želio je vidjeti tko je to Isus, ali ne
mogaše od mnoštva jer je bio niska stasa. 4 Potrča naprijed, pope se na
smokvu da ga vidi jer je onuda imao proći. 5 Kad Isus dođe na to mjesto,
pogleda gore i reče mu: “Zakeju, žurno siđi! Danas mi je proboraviti u
tvojoj kući.” 6 On žurno siđe i primi ga sav radostan. 7 A svi koji to vidješe
stadoše mrmljati: “Čovjeku se grešniku svratio!” 8 A Zakej usta i reče
Gospodinu: “Evo, Gospodine, polovicu svog imanja dajem siromasima! I
ako sam koga u čemu prevario, vraćam četverostruko.” 9 Reče mu na to
Isus: “Danas je došlo spasenje ovoj kući jer i on je sin Abrahamov! 10 Ta
Sin Čovječji dođe potražiti i spasiti izgubljeno!” 11 Kako su oni to slušali,
dometnu on prispodobu - zato što bijaše nadomak Jeruzalemu i oni mislili
da će se umah pojaviti kraljevstvo Božje. 12 Reče dakle: “Neki je ugledan
čovjek imao otputovati u daleku zemlju da primi svoje kraljevstvo pa da se
vrati. 13 Dozva svojih deset slugu, dade im deset mna i reče: 'Trgujte dok
ne dođem.' 14 A njegovi ga građani mrzili te poslaše za njim poslanstvo s
porukom: 'Nećemo da se ovaj zakralji nad nama.'” 15 “Kad je on primio
kraljevstvo i vratio se, naredi da mu dozovu one sluge kojima je predao
novac da sazna što su zaradili.” 16 “Pristupi prvi i reče: 'Gospodaru, tvoja
mna donije deset mna.' 17 Reče mu: 'Valjaš, slugo dobri! U najmanjem
si bio vjeran, vladaj nad deset gradova!' 18 Dođe i drugi govoreći: 'Mna
je tvoja, gospodaru, donijela pet mna.' 19 I tomu reče: 'I ti budi nad pet
gradova!'” 20 “Treći, opet dođe govoreći: 'Gospodaru, evo ti tvoje mne.
Držao sam je pohranjenu u rupcu. 21 Bojao sam te se jer si čovjek strog:
uzimaš što nisi pohranio, žanješ što nisi posijao.'” 22 “Kaže mu: 'Iz tvojih
te usta sudim, zli slugo! Znao si da sam čovjek strog, da uzimam što
nisam pohranio i žanjem što nisam posijao? 23 Zašto onda nisi uložio
moj novac u novčarnicu? Ja bih ga po povratku podigao s dobitkom.'
24 Nato reče nazočnima: 'Uzmite od njega mnu i dajte onomu koji ih

ima deset.' 25 Rekoše mu: 'Gospodaru, ta već ima deset mna!' 26 Kažem
vam: svakomu koji ima još će se dati, a od onoga koji nema oduzet će
se i ono što ima. 27 A moje neprijatelje - one koji me ne htjedoše za
kralja - dovedite ovamo i smaknite ih pred mojim očima!'" 28 Rekavši
to, nastavi put uzlazeći u Jeruzalem. 29 Kad se približi Betfagi i Betaniji, uz
goru koja se zove Maslinska, posla dvojicu učenika 30 govoreći: "Hajdete
u selo pred vama. Čim uđete u nj, naći ćete privezano magare koje još
nitko nije zajahao. Odriješite ga i dovedite. 31 Upita li vas tko: 'Zašto
driješite?', ovako recite: 'Gospodinu treba.'" 32 Oni koji bijahu poslani
otiđoše i nađoše kako im bijaše rekao. 33 I dok su driješili magare, rekoše
im gospodari: "Što driješite magare?" 34 Oni odgovore: "Gospodinu treba."
35 I dovedoše ga Isusu i staviše svoje haljine na magare te posjednuše
Isusa. 36 I kuda bi on prolazio, prostirali bi po putu svoje haljine. 37 A kad
se već bio približio obronku Maslinske gore, sve ono mnoštvo učenika,
puno radosti, poče iza glasa hvaliti Boga za sva silna djela što ih vidješe:
38 "Blagoslovljen Kralj, Onaj koji dolazi u ime Gospodnje! Na nebu mir!
Slava na visinama!" 39 Nato mu neki farizeji iz mnoštva rekoše: "Učitelju,
prekori svoje učenike." 40 On odgovori: "Kažem vam, ako ovi ušute,
kamenje će vikati!" 41 Kad se približi i ugleda grad, zaplaka nad njim
42 govoreći: "O kad bi i ti u ovaj dan spoznao što je za tvoj mir! 43 Ali
sada je sakriveno tvojim očima. Doći će dani na tebe kad će te neprijatelji
tvoji opkoliti opkopom, okružit će te i pritijesniti odasvud. 44 Smrskat će
o zemlju tebe i djecu tvoju u tebi. I neće ostaviti u tebi ni kamena na
kamenu zbog toga što nisi upoznao časa svoga pohođenja." 45 Ušavši u
Hram, stane izgoniti prodavače. 46 Kaže im: "Pisano je: Dom moj bit će
Dom molitve, a vi od njega načiniste pećinu razbojničku!" 47 I danomice
naučavaše u Hramu. A glavari su svećenički i pismoznanci tražili kako da
ga pogube, a tako i prvaci narodni, 48 ali nikako naći što da učine jer je sav
narod visio o njegovoj riječi.

20

1 Jednog dana dok je naučavao narod u Hramu i naviještao evanđelje,
ispriječe se glavari svećenički i pismoznanci sa starješinama 2 pa mu
dobace: "Reci nam kojom vlašću to činiš ili tko ti dade tu vlast?" 3 On
odgovori: "Upitat ću i ja vas. Recite mi: 4 krst Ivanov bijaše li od Neba
ili od ljudi?" 5 A oni smišljahu među sobom: "Reknemo li 'od Neba',
odvratit će 'Zašto mu ne povjerovaste?' 6 A reknemo li 'od ljudi', sav će
nas narod kamenovati. Ta uvjeren je da je Ivan prorok." 7 I odgovore
da ne znaju odakle. 8 I Isus reče njima: "Ni ja vama neću kazati kojom
vlašću ovo činim." 9 Zatim uze narodu kazivati ovu prispodobu: "Čovjek
posadi vinograd, iznajmi ga vinogradarima i otputova na dulje vrijeme."
10 "Kada dođe doba, posla slugu vinogradarima da mu dadnu od uroda
vinogradskoga. No vinogradari ga istukoše i otposlaše praznih ruku.
11 Nato on posla drugoga slugu. Ali oni i toga istukoše, izružiše i otposlaše
praznih ruku. 12 Posla i trećega. A oni i njega izraniše i izbaciše."
13 "Nato reče gospodar vinograda: 'Što da učinim? Poslat ću im sina
svoga ljubljenoga. Njega će valjda poštovati.' 14 Ali kada ga vinogradari
ugledaju, stanu među sobom umovati: 'Ovo je baštinik. Ubijmo ga da
baština bude naša.' 15 Izbaciše ga iz vinograda i ubiše." "Što će dakle
učiniti s njima gospodar vinograda? 16 Doći će i pogubiti te vinogradare

i dati vinograd drugima.” Koji ga slušahu rekoše: “Bože sačuvaj!” 17 A
on ih ošinu pogledom i reče: “A što ono piše: Kamen što ga odbaciše
graditelji postade kamen zaglavni? 18 Tko god padne na taj kamen, smrskat
će se, a na koga on padne, satrt će ga.” 19 Pismoznanci i glavari svećenički
gledahu da istog časa stave ruke na nj, ali se pobojaše naroda. Dobro
razumješe da o njima kaza tu prispodobu. 20 Vrebajući na nj, poslaše uhode
koji su se pravili pravednicima da ga uhvate u riječi pa da ga predaju
oblasti i vlasti upraviteljevoj. 21 Upitaše ga dakle: “Učitelju, znamo da
pravo zboriš i naučavaš te nisi pristran, nego po istini učiš putu Božjem.
22 Je li nam dopušteno dati porez caru ili nije?” 23 Proničući njihovu
lukavost, reče im: 24 “Pokažite mi denar.” “Čiju ima sliku i natpis?”
25 A oni će: “Carevu.” On im reče: “Stoga dajte caru carevo, a Bogu
Božje.” 26 I ne mogoše ga uhvatiti u riječi pred narodom, nego umuknuše
zadivljeni njegovim odgovorom. 27 Pristupe mu neki od saduceja, koji
niječu uskrsnuće. Upitaše ga: 28 “Učitelju! Mojsije nam napisa: Umre
li bez djece čiji brat koji imaše ženu, neka njegov brat uzme tu ženu te
podigne porod bratu svomu. 29 Bijaše tako sedmero braće. Prvi se oženi
i umrije bez djece. 30 Drugi uze njegovu ženu, 31 onda treći; i tako redom
sva sedmorica pomriješe ne ostavivši djece. 32 Naposljetku umrije i žena.
33 Kojemu će dakle od njih ta žena pripasti o uskrsnuću? Jer sedmorica
su je imala za ženu.” 34 Reče im Isus: “Djeca se ovog svijeta žene i udaju.
35 No oni koji se nađoše dostojni onog svijeta i uskrsnuća od mrtvih niti se
žene niti udaju. 36 Zaista, ni umrijeti više ne mogu: anđelima su jednaki
i sinovi su Božji jer su sinovi uskrsnuća.” 37 “A da mrtvi ustaju, naznači
i Mojsije kad u odlomku o grmu Gospodina zove Bogom Abrahamovim,
Bogom Izakovim i Bogom Jakovljevim. 38 A nije on Bog mrtvih, nego živih.
Ta svi njemu žive!” 39 Neki pismoznanci primijete: “Učitelju! Dobro si
rekao!” 40 I nisu se više usuđivali upitati ga bilo što. 41 A on im reče: “Kako
kažu da je Krist sin Davidov? 42 Ta sam David veli u Knjizi psalama: Reče
Gospod Gospodinu mojemu: 'Sjedi mi zdesna 43 dok ne položim neprijatelje
tvoje za podnožje nogama tvojim!' 44 David ga dakle naziva Gospodinom.
Kako mu je onda sin?” 45 I pred svim narodom reče svojim učenicima:
46 “Čuvajte se pismoznanaca, koji rado hodaju u dugim haljinama, vole
pozdrave na trgovima, prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama,
47 proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava. Stići će ih to
oštrija osuda.”

21

1 Pogleda i vidje kako bogataši bacaju u riznicu svoje darove. 2 A ugleda
i neku ubogu udovicu kako baca onamo dva novčića. 3 I reče: “Uistinu,
kažem vam: ova je sirota udovica ubacila više od sviju. 4 Svi su oni zapravo
među darove ubacili od svog suviška, a ona je od svoje sirotinje ubacila
sav žitak što ga imaše.” 5 I dok su neki razgovarali o Hramu, kako ga resi
divno kamenje i zavjetni darovi, reče: 6 “Doći će dani u kojima se od ovoga
što motrite neće ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen.” 7 Upitaše
ga: “Učitelju, a kada će to biti? I na koji se znak to ima dogoditi?” 8 A
on reče: “Pazite, ne dajte se zavesti. Mnogi će doista doći u moje ime
i govoriti: 'Ja sam' i: 'Vrijeme se približilo!' Ne idite za njima. 9 A kad
čujete za ratove i pobune, ne prestrašite se. Doista treba da se to prije
dogodi, ali to još nije odmah svršetak.” 10 Tada im kaza: “Narod će ustati
protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva. 11 I bit će velikih potresa i po

raznim mjestima gladi i pošasti; bit će strahota i velikih znakova s neba.”
12 “No prije svega toga podignut će na vas ruke i progoniti vas, predavati
vas u sinagoge i tamnice. Vući će vas pred kraljeve i upravitelje zbog imena
mojega. 13 Zadesit će vas to radi svjedočenja.” 14 “Stoga uzmite k srcu:
nemojte unaprijed smišljati obranu! 15 Ta ja ću vam dati usta i mudrost
kojoj se neće moći suprotstaviti niti oduprijeti nijedan vaš protivnik. 16 A
predavat će vas čak i vaši roditelji i braća, rođaci i prijatelji. Neke će od vas
i ubiti.” 17 “Svi će vas zamrziti zbog imena mojega. 18 Ali ni vlas vam s glave
neće propasti. 19 Svojom ćete se postojanošću spasiti.” 20 “Kad ugledate da
vojska opkoljuje Jeruzalem, tada znajte: približilo se njegovo opustošenje.
21 Koji se tada zateknu u Judeji, neka bježe u gore; a koji u Gradu, neka
ga napuste; koji pak po poljima, neka se u nj ne vraćaju 22 jer to su dani
odmazde, da se ispuni sve što je pisano.” 23 “Jao trudnicama i dojiljama u
one dane jer bit će jad velik na zemlji i gnjev nad ovim narodom. 24 Padat
će od oštrice mača, odvodit će ih kao roblje po svim narodima. I Jeruzalem
će gaziti pogani sve dok se ne navrše vremena pogana.” 25 “I bit će znaci
na suncu, mjesecu i zvijezdama, a na zemlji bezizlazna tjeskoba naroda
zbog huke mora i valovlja. 26 Izdisat će ljudi od straha i iščekivanja onoga
što prijeti svijetu. Doista, sile će se nebeske poljuljati. 27 Tada će ugledati
Sina Čovječjega gdje dolazi u oblaku s velikom moći i slavom. 28 Kad se
sve to stane zbivati, uspravite se i podignite glave jer se približuje vaše
otkupljenje.” 29 I reče im prispodobu: “Pogledajte smokvu i sva stabla.
30 Kad već propupaju, i sami vidite i znate: blizu je već ljeto. 31 Tako i
vi kad vidite da se to zbiva, znajte: blizu je kraljevstvo Božje. 32 Zaista,
kažem vam, ne, neće uminuti naraštaj ovaj dok se sve ne zbude. 33 Nebo
će i zemlja uminuti, ali moje riječi ne, neće uminuti.” 34 “Pazite na se da
vam srca ne otežaju u proždrljivosti, pijanstvu i u životnim brigama te vas
iznenada ne zatekne onaj Dan 35 jer će kao zamka nadoći na sve žitelje po
svoj zemlji.” 36 “Stoga budni budite i u svako doba molite da uzmognete
umaći svemu tomu što se ima zbiti i stati pred Sina Čovječjega.” 37 Danju
je učio u Hramu, a noću bi izlazio i noćio na gori zvanoj Maslinska. 38 A
sav bi narod rano hrlio k njemu u Hram da ga sluša.

22

1 Bližio se Blagdan beskvasnih kruhova zvan Pasha. 2 Glavari svećenički
i pismoznanci tražili su kako da Isusa smaknu jer se bojahu naroda. 3 A
Sotona uđe u Judu zvanog Iškariotski koji bijaše iz broja dvanaestorice.
4 On ode i ugovori s glavarima svećeničkim i zapovjednicima kako da im
ga preda. 5 Oni se povesele i ugovore da će mu dati novca. 6 On pristade.
Otada je tražio priliku da im ga preda mimo naroda. 7 Kada dođe Dan
beskvasnih kruhova, u koji je trebalo žrtvovati pashu, 8 posla Isus Petra
i Ivana i reče: “Hajdete, pripravite nam da blagujemo pashu.” 9 Rekoše
mu: “Gdje hoćeš da pripravimo?” 10 On im reče: “Evo, čim uđete u grad,
namjerit ćete se na čovjeka koji nosi krčag vode. Pođite za njim u kuću
u koju uniđe 11 i recite domaćinu te kuće: 'Učitelj veli: Gdje je svratište u
kojem bih blagovao pashu sa svojim učenicima?' 12 I on će vam pokazati
na katu veliko blagovalište prostrto: ondje pripravite.” 13 Oni odu, nađu
kako im je rekao i priprave pashu. 14 Kada dođe čas, sjede Isus za stol i
apostoli s njim. 15 I reče im: “Svom sam dušom čeznuo ovu pashu blagovati
s vama prije svoje muke. 16 Jer kažem vam, neću je više blagovati dok se
ona ne završi u kraljevstvu Božjem.” 17 I uze čašu, zahvali i reče: “Uzmite

je i razdijelite među sobom. 18 Jer kažem vam, ne, neću više piti od roda
trsova dok kraljevstvo Božje ne dođe." 19 I uze kruh, zahvali, razlomi i
dade im govoreći: "Ovo je tijelo moje koje se za vas predaje. Ovo činite
meni na spomen." 20 Tako i čašu, pošto večeraše, govoreći: "Ova čaša
novi je Savez u mojoj krvi koja se za vas prolijeva." 21 "A evo, ruka mog
izdajice sa mnom je na stolu. 22 Sin Čovječji, istina, ide kako je određeno,
ali jao čovjeku onomu koji ga predaje." 23 I oni se počeše ispitivati tko
bi od njih mogao takvo što učiniti. 24 Uto nasta među njima prepirka
tko bi od njih bio najveći. 25 A on im reče: "Kraljevi gospoduju svojim
narodima i vlastodršci nazivaju sebe dobrotvorima. 26 Vi nemojte tako!
Naprotiv, najveći među vama neka bude kao najmlađi; i predstojnik kao
poslužitelj. 27 Ta tko je veći? Koji je za stolom ili koji poslužuje? Zar
ne onaj koji je za stolom? A ja sam posred vas kao onaj koji poslužuje."
28 "Da, vi ste sa mnom ustrajali u mojim kušnjama. 29 Ja vam stoga u
baštinu predajem kraljevstvo što ga je meni predao moj Otac: 30 da jedete
i pijete za mojim stolom u kraljevstvu mojemu i sjedite na prijestoljima
sudeći dvanaest plemena Izraelovih." 31 "Šimune, Šimune, evo Sotona
zaiska da vas prorešeta kao pšenicu. 32 Ali ja sam molio za tebe da ne
malakše tvoja vjera. Pa kad k sebi dođeš, učvrsti svoju braću." 33 Petar
mu reče: "Gospodine, s tobom sam spreman i u tamnicu i u smrt." 34 A
Isus će mu: "Kažem ti, Petre, neće se danas oglasiti pijetao dok triput ne
zatajiš da me poznaš." 35 I reče: "Kad sam vas poslao bez kese i bez torbe i
bez sandala, je li vam što nedostajalo?" Oni odgovore: "Ništa." 36 Nato će
im: "No sada tko ima kesu, neka je uzme! Isto tako i torbu! A koji nema,
neka proda svoju haljinu i neka kupi sebi mač 37 jer kažem vam, ono što
je napisano treba se ispuniti na meni: Među zlikovce bi ubrojen. Uistinu,
sve što se odnosi na mene ispunja se." 38 Oni mu rekoše: "Gospodine, evo
ovdje dva mača!" Reče im: "Dosta je!" 39 Tada iziđe te se po običaju zaputi
na Maslinsku goru. Za njim pođoše i njegovi učenici. 40 Kada dođe onamo,
reče im: "Molite da ne padnete u napast!" 41 I otrgnu se od njih koliko bi
se kamenom dobacilo, pade na koljena pa se molio: 42 "Oče! Ako hoćeš,
otkloni ovu čašu od mene. Ali ne moja volja, nego tvoja neka bude!" 43 A
ukaza mu se anđeo s neba koji ga ohrabri. A kad je bio u smrtnoj muci,
usrdnije se molio. 44 I bijaše znoj njegov kao kaplje krvi koje su padale na
zemlju. 45 Usta od molitve, dođe učenicima i nađe ih snene od žalosti 46 pa
im reče: "Što spavate? Ustanite! Molite da ne padnete u napast!" 47 Dok
je on još govorio, eto svjetine, a pred njom jedan od dvanaestorice, zvani
Juda. On se približi Isusu da ga poljubi. 48 Isus mu reče: "Juda, poljupcem
Sina Čovječjeg predaješ?" 49 A oni oko njega, vidjevši što se zbiva, rekoše:
"Gospodine, da udarimo mačem?" 50 I jedan od njih udari slugu velikoga
svećenika i odsiječe mu desno uho. 51 Isus odgovori: "Pustite! Dosta!"
Onda se dotače uha i zacijeli ga. 52 Nato Isus reče onima koji se digoše
na nj, glavarima svećeničkim, zapovjednicima hramskim i starješinama:
"Kao na razbojnika iziđoste s mačevima i toljagama! 53 Danomice bijah s
vama u Hramu i ne digoste ruke na me. No ovo je vaš čas i vlast Tmina."
54 Uhvatiše ga dakle, odvedoše i uvedoše u dom velikoga svećenika. Petar
je išao za njim izdaleka. 55 A posred dvorišta naložiše vatru i posjedaše
uokolo. Među njih sjedne Petar. 56 Ugleda ga neka sluškinja gdje sjedi kraj
vatre, oštro ga pogleda i reče: "I ovaj bijaše s njim!" 57 A on zanijeka: "Ne
znam ga, ženo!" 58 Malo zatim opazi ga netko drugi i reče: "I ti si od njih!"

A Petar reče: “Čovječe, nisam!” 59 I nakon otprilike jedne ure drugi neki
navaljivaše: “Doista, i ovaj bijaše s njim! Ta Galilejac je!” 60 A Petar će:
“Čovječe, ne znam što govoriš!” I umah, dok je on još govorio, oglasi se
pijetao. 61 Gospodin se obazre i upre pogled u Petra, a Petar se spomenu
riječi Gospodinove, kako mu ono reče: “Prije nego se danas pijetao oglasi,
zatajit ćeš me tri puta.” 62 I iziđe te gorko zaplaka. 63 A ljudi koji su Isusa
čuvali udarajući ga poigravali se njime 64 i zastirući mu lice, zapitkivali ga:
“Proreci tko te udario!” 65 I mnogim se drugim pogrdama nabacivali na nj.
66 A kad se razdanilo, sabra se starješinstvo narodno, glavari svećenički i
pismoznanci te ga dovedoše pred svoje Vijeće 67 i rekoše: “Ako si ti Krist,
reci nam!” A on će im: “Ako vam reknem, nećete vjerovati; 68 ako vas
zapitam, nećete odgovoriti. 69 No od sada će Sin Čovječji sjedjeti zdesna
Sile Božje.” 70 Nato svi rekoše: “Ti si, dakle, Sin Božji!” On im reče: “Vi
velite! Ja jesam!” 71 Nato će oni: “Što nam još svjedočanstvo treba? Ta
sami smo čuli iz njegovih usta!”

23

1 I ustade sva ona svjetina. Odvedoše ga Pilatu 2 i stadoše ga optuživati:
“Ovoga nađosmo kako zavodi naš narod i brani davati caru porez te za
sebe tvrdi da je Krist, kralj.” 3 Pilat ga upita: “Ti li si kralj židovski?” On mu
odgovori: “Ti kažeš!” 4 Tada Pilat reče glavarima svećeničkim i svjetini:
“Nikakve krivnje ne nalazim na ovom čovjeku!” 5 No oni navaljivahu:
“Buni narod naučavajući po svoj Judeji, počevši od Galileje pa dovde!”
6 Čuvši to, Pilat propita da li je taj čovjek Galilejac. 7 Saznavši da je iz oblasti
Herodove, posla ga Herodu, koji i sam bijaše onih dana u Jeruzalemu.
8 A kad Herod ugleda Isusa, veoma se obradova jer ga je već odavna želo
vidjeti zbog onoga što je o njemu slušao te se nadao od njega vidjeti koje
čudo. 9 Postavljao mu je mnoga pitanja, ali mu Isus uopće nije odgovarao.
10 A stajahu ondje i glavari svećenički i pismoznanci optužujući ga žestoko.
11 Herod ga zajedno sa svojom vojskom prezre i ismija: obuče ga u bijelu
haljinu i posla natrag Pilatu. 12 Onoga se dana Herod i Pilat sprijateljiše,
jer prije bijahu neprijatelji. 13 A Pilat dade sazvati glavare svećeničke,
vijećnike i narod 14 te im reče: “Doveli ste mi ovoga čovjeka kao da buni
narod. Ja ga evo ispitah pred vama pa ne nađoh na njemu ni jedne krivice
za koju ga optužujete. 15 A ni Herod jer ga posla natrag nama. Evo, on
nije počinio ništa čime bi zaslužio smrt. 16 Kaznit ću ga dakle i pustiti.”
17 # 18 I povikaše svi uglas: “Smakni ovoga, a pusti nam Barabu!” 19 A
taj bijaše bačen u tamnicu zbog neke pobune u gradu i ubojstva. 20 Pilat
im stoga ponovno progovori hoteći osloboditi Isusa. 21 Ali oni vikahu:
“Raspni, raspni ga!” 22 On im treći put reče: “Ta što je on zla učinio?
Ne nađoh na njemu smrtne krivice. Kaznit ću ga dakle i pustiti.” 23 Ali
oni navaljivahu iza glasa ištući da se razapne. I vika im bivala sve jača.
24 Pilat presudi da im bude što ištu. 25 Pusti onoga koji zbog pobune i
ubojstva bijaše bačen u tamnicu, koga su iskali, a Isusa preda njima na
volju. 26 Kad ga odvedoše, uhvatiše nekog Šimuna Cirenca koji je dolazio s
polja i stave na nj križ da ga nosi za Isusom. 27 Za njim je išlo silno mnoštvo
svijeta, napose žena, koje su plakale i naricale za njim. 28 Isus se okrenu
prema njima pa im reče: “Kćeri Jeruzalemske, ne plačite nada mnom,
nego plačite nad sobom i nad djecom svojom. 29 Jer evo idu dani kad će
se govoriti: 'Blago nerotkinjama, utrobama koje ne rodiše i sisama koje ne

dojiše.' 30 Tad će početi govoriti gorama: 'Padnite na nas!' i bregovima:
'Pokrijte nas!' 31 Jer ako se tako postupa sa zelenim stablom, što li će biti sa
suhim?" 32 A vodili su i drugu dvojicu, zločince, da ih s njime pogube. 33 I
kada dođoše na mjesto zvano Lubanja, ondje razapeše njega i te zločince,
jednoga zdesna, drugoga slijeva. 34 A Isus je govorio: "Oče, oprosti im,
ne znaju što čine!" I razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocke.
35 Stajao je ondje narod i promatrao. A podrugivali se i glavari govoreći:
"Druge je spasio, neka spasi sam sebe ako je on Krist Božji, Izabranik!"
36 Izrugivali ga i vojnici, prilazili mu i nudili ga octom 37 govoreći: "Ako si
ti kralj židovski, spasi sam sebe!" 38 A bijaše i natpis ponad njega: "Ovo
je kralj židovski." 39 Jedan ga je od obješenih zločinaca pogrđivao: "Nisi
li ti Krist? Spasi sebe i nas!" 40 A drugi ovoga prekoravaše: "Zar se ne
bojiš Boga ni ti, koji si pod istom osudom? 41 Ali mi po pravdi jer primamo
što smo djelima zaslužili, a on - on ništa opako ne učini." 42 Onda reče:
"Isuse, sjeti me se kada dođeš u kraljevstvo svoje." 43 A on će mu: "Zaista
ti kažem: danas ćeš biti sa mnom u raju!" 44 Bijaše već oko šeste ure
kad nasta tama po svoj zemlji - sve do ure devete, 45 jer sunce pomrča, a
hramska se zavjesa razdrije po sredini. 46 I povika Isus iza glasa: "Oče, u
ruke tvoje predajem duh svoj!" To rekavši, izdahnu. 47 Kad satnik vidje
što se zbiva, stane slaviti Boga: "Zbilja, čovjek ovaj bijaše pravednik!" 48 I
kad je sav svijet koji se zgrnuo na taj prizor vidio što se zbiva, vraćao se
bijući se u prsa. 49 Stajahu podalje i gledahu to svi znanci njegovi i žene
koje su za njim išle iz Galileje. 50 I dođe čovjek imenom Josip, vijećnik,
čovjek čestit i pravedan; 51 on ne privoli njihovoj odluci i postupku. Bijaše
iz Arimateje, grada judejskoga i iščekivaše kraljevstvo Božje. 52 Taj dakle
pristupi Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. 53 Zatim ga skinu, povi u platno i
položi u grob isklesan u koji još ne bijaše nitko položen. 54 Bijaše dan
Priprave; subota je svitala. 55 A pratile to žene koje su s Isusom došle iz
Galileje: motrile grob i kako je položeno tijelo njegovo. 56 Zatim se vrate i
priprave miomirise i pomasti. U subotu mirovahu po propisu.

24

1 Prvoga dana u tjednu, veoma rano, dođoše one na grob s miomirisima
što ih pripraviše. 2 Kamen nađoše otkotrljan od groba. 3 Uđoše, ali ne
nađoše tijela Gospodina Isusa. 4 I dok su stajale zbunjene nad tim, gle,
dva čovjeka u blistavoj odjeći stadoše do njih. 5 Zastrašene obore lica
k zemlji, a oni će im: "Što tražite Živoga među mrtvima? 6 Nije ovdje,
nego uskrsnu! Sjetite se kako vam je govorio dok je još bio u Galileji:
7 'Treba da Sin Čovječji bude predan u ruke grešnika, i raspet, i treći dan
da ustane.'" 8 I sjetiše se one riječi njegovih, 9 vratiše se s groba te javiše
sve to jedanaestorici i svima drugima. 10 A bile su to: Marija Magdalena,
Ivana i Marija Jakovljeva. I ostale zajedno s njima govorahu to apostolima,
11 ali njima se te riječi pričiniše kao tlapnja, te im ne vjerovahu. 12 A
Petar usta i potrča na grob. Sagnuvši se, opazi samo povoje. I vrati se
kući čudeći se tome što se zbilo. 13 I gle, dvojica su od njih toga istog
dana putovala u selo koje se zove Emaus, udaljeno od Jeruzalema šezdeset
stadija. 14 Razgovarahu međusobno o svemu što se dogodilo. 15 I dok su
tako razgovarali i raspravljali, približi im se Isus i pođe s njima. 16 Ali
prepoznati ga - bijaše uskraćeno njihovim očima. 17 On ih upita: "Što to
putem pretresate među sobom?" Oni se snuždeni zaustave 18 te mu jedan

od njih, imenom Kleofa, odgovori: “Zar si ti jedini stranac u Jeruzalemu te
ne znaš što se u njemu dogodilo ovih dana?” 19 A on će: “Što to?” Odgovore
mu: “Pa ono s Isusom Nazarećaninom, koji bijaše prorok - silan na djelu
i na riječi pred Bogom i svim narodom: 20 kako su ga glavari svećenički
i vijećnici naši predali da bude osuđen na smrt te ga razapeli. 21 A mi se
nadasmo da je on onaj koji ima otkupiti Izraela. Ali osim svega toga ovo
je već treći dan što se to dogodilo. 22 A zbuniše nas i žene neke od naših:
u praskozorje bijahu na grobu, 23 ali nisu našle njegova tijela pa dođoše te
rekoše da su im se ukazali anđeli koji su rekli da je on živ. 24 Odoše nato i
neki naši na grob i nađoše kako žene rekoše, ali njega ne vidješe.” 25 A on
će im: “O bezumni i srca spora da vjerujete što god su proroci navijestili!
26 Nije li trebalo da Krist sve to pretrpi te uđe u svoju slavu?” 27 Počevši
tada od Mojsija i svih proroka, protumači im što u svim Pismima ima o
njemu. 28 Uto se približe selu kamo su išli, a on kao da htjede dalje. 29 No
oni navaljivahu: “Ostani s nama jer zamalo će večer i dan je na izmaku!”
I uniđe da ostane s njima. 30 Dok bijaše s njima za stolom, uze kruh, izreče
blagoslov, razlomi te im davaše. 31 Uto im se otvore oči te ga prepoznaše,
a on im iščeznu s očiju. 32 Tada rekoše jedan drugome: “Nije li gorjelo
srce u nama dok nam je putem govorio, dok nam je otkrivao Pisma?” 33 U
isti se čas digoše i vratiše u Jeruzalem. Nađoše okupljenu jedanaestoricu
i one koji bijahu s njima. 34 Oni im rekoše: “Doista uskrsnu Gospodin i
ukaza se Šimunu!” 35 Nato oni pripovjede ono s puta i kako ga prepoznaše
u lomljenju kruha. 36 Dok su oni o tom razgovarali, stane Isus posred njih
i reče im: “Mir vama!” 37 Oni, zbunjeni i prestrašeni, pomisliše da vide
duha. 38 Reče im Isus: “Zašto se prepadoste? Zašto vam sumnje obuzimaju
srce? 39 Pogledajte ruke moje i noge! Ta ja sam! Opipajte me i vidite jer
duh tijela ni kostiju nema kao što vidite da ja imam.” 40 Rekavši to, pokaza
im ruke i noge. 41 I dok oni od radosti još nisu vjerovali, nego se čudom
čudili, on im reče: “Imate li ovdje što za jelo?” 42 Oni mu pruže komad
pečene ribe. 43 On uzme i pred njima pojede. 44 Nato im reče: “To je ono
što sam vam govorio dok sam još bio s vama: treba da se ispuni sve što
je u Mojsijevu Zakonu, u Prorocima i Psalmima o meni napisano.” 45 Tada
im otvori pamet da razumiju Pisma 46 te im reče: “Ovako je pisano: 'Krist
će trpjeti i treći dan ustati od mrtvih, 47 i u njegovo će se ime propovijedati
obraćenje i otpuštenje grijeha po svim narodima počevši od Jeruzalema.'
48 Vi ste tomu svjedoci. 49 I evo, ja šaljem na vas Obećanje Oca svojega.
Ostanite zato u gradu dok se ne obučete u Silu odozgor.” 50 Zatim ih izvede
do Betanije, podiže ruke pa ih blagoslovi. 51 I dok ih blagoslivljaše, rasta se
od njih i uznesen bi na nebo. 52 Oni mu se ničice poklone pa se s velikom
radosti vrate u Jeruzalem 53 te sve vrijeme u Hramu blagoslivljahu Boga.

Evanđelje po Ivanu

1 U početku bijaše Riječ i Riječ bijaše u Boga i Riječ bijaše Bog. 2 Ona
bijaše u početku u Boga. 3 Sve postade po njoj i bez nje ne postade ništa.
Svemu što postade 4 u njoj bijaše život i život bijaše ljudima svjetlo; 5 i
svjetlo u tami svijetli i tama ga ne obuze. 6 Bi čovjek poslan od Boga, ime
mu Ivan. 7 On dođe kao svjedok da posvjedoči za Svjetlo da svi vjeruju
po njemu. 8 Ne bijaše on Svjetlo, nego - da posvjedoči za Svjetlo. 9 Svjetlo
istinsko koje prosvjetljuje svakog čovjeka dođe na svijet; 10 bijaše na svijetu
i svijet po njemu posta i svijet ga ne upozna. 11 K svojima dođe i njegovi ga
ne primiše. 12 A onima koji ga primiše podade moć da postanu djeca Božja:
onima koji vjeruju u njegovo ime, 13 koji su rođeni ne od krvi, ni od volje
tjelesne, ni od volje muževlje, nego - od Boga. 14 I Riječ tijelom postade
i nastani se među nama i vidjesmo slavu njegovu - slavu koju ima kao
Jedinorođenac od Oca - pun milosti i istine. 15 Ivan svjedoči za njega. Viče:
“To je onaj o kojem rekoh: koji za mnom dolazi, preda mnom je jer bijaše
prije mene!” 16 Doista, od punine njegove svi mi primismo, i to milost na
milost. 17 Uistinu, Zakon bijaše dan po Mojsiju, a milost i istina nasta po
Isusu Kristu. 18 Boga nitko nikada ne vidje: Jedinorođenac - Bog - koji je u
krilu Očevu, on ga obznani. 19 A evo svjedočanstva Ivanova. Kad su Židovi
iz Jeruzalema poslali k njemu svećenike i levite da ga upitaju: “Tko si ti?”,
20 on prizna; ne zanijeka, nego prizna: “Ja nisam Krist.” 21 Upitaše ga nato:
“Što dakle? Jesi li Ilija?” Odgovori: “Nisam.” “Jesi li Prorok?” Odgovori:
“Ne.” 22 Tada mu rekoše: “Pa tko si da dadnemo odgovor onima koji su
nas poslali? Što kažeš sam o sebi?” 23 On odgovori: “Ja sam glas koji viče
u pustinji: Poravnite put Gospodnji! - kako reče prorok Izaija.” 24 A neki
izaslanici bijahu farizeji. 25 Oni prihvatiše riječ i upitaše ga: “Zašto onda
krstiš kad nisi Krist, ni Ilija, ni Prorok?” 26 Ivan im odgovori: “Ja krstim
vodom. Među vama stoji koga vi ne poznate - 27 onaj koji za mnom dolazi,
komu ja nisam dostojan odriješiti remenje na obući.” 28 To se dogodilo u
Betaniji s onu stranu Jordana, gdje je Ivan krstio. 29 Sutradan Ivan ugleda
Isusa gdje dolazi k njemu pa reče: “Evo Jaganjca Božjega koji odnosi grijeh
svijeta!” 30 To je onaj o kojem rekoh: Za mnom dolazi čovjek koji je preda
mnom jer bijaše prije mene!” 31 “Ja ga nisam poznavao, ali baš zato dođoh
i krstim vodom da se on očituje Izraelu.” 32 I posvjedoči Ivan: “Promatrao
sam Duha gdje s neba silazi kao golub i ostaje na njemu. 33 Njega ja nisam
poznavao, ali onaj koji me posla vodom krstiti reče mi: 'Na koga vidiš da
Duh silazi i ostaje na njemu, to je onaj koji krsti Duhom Svetim.' 34 I ja
sam to vidio i svjedočim: on je Sin Božji.” 35 Sutradan opet stajaše Ivan
s dvojicom svojih učenika. 36 Ugleda Isusa koji je onuda prolazio i reče:
“Evo Jaganjca Božjega!” 37 Te njegove riječi čula ona dva njegova učenika
pa pođoše za Isusom. 38 Isus se obazre i vidjevši da idu za njim, upita
ih: “Što tražite?” Oni mu rekoše: “Rabbi” - što znači: “Učitelju - gdje
stanuješ?” 39 Reče im: “Dođite i vidjet ćete.” Pođoše dakle i vidješe gdje
stanuje i ostadoše kod njega onaj dan. Bila je otprilike deseta ura. 40 Jedan
od one dvojice, koji su čuvši Ivana pošli za Isusom, bijaše Andrija, brat
Šimuna Petra. 41 On najprije nađe svoga brata Šimuna te će mu: “Našli
smo Mesiju!” - što znači “Krist - Pomazanik”. 42 Dovede ga Isusu, a Isus

ga pogleda i reče: “Ti si Šimun, sin Ivanov! Zvat ćeš se Kefa!” - što znači “Petar - Stijena”. 43 Sutradan naumi Isus poći u Galileju. Nađe Filipa i
reče mu: “Pođi za mnom!” 44 Filip je bio iz Betsaide, iz grada Andrijina
i Petrova. 45 Filip nađe Natanaela i javi mu: “Našli smo onoga o kome je
pisao Mojsije u Zakonu i Proroci: Isusa, sina Josipova, iz Nazareta.” 46 Reče
mu Natanael: “Iz Nazareta da može biti što dobro?” Kaže mu Filip: “Dođi
i vidi.” 47 Kad Isus ugleda gdje Natanael dolazi k njemu, reče za njega:
“Evo istinitog Izraelca u kojem nema prijevare!” 48 Kaže mu Natanael:
“Odakle me poznaješ?” Odgovori mu Isus: “Vidjeh te prije negoli te Filip
pozva, dok si bio pod smokvom.” 49 Nato će mu Natanael: “Učitelju, ti si
Sin Božji! Ti kralj si Izraelov!” 50 Odgovori mu Isus: “Stoga što ti rekoh:
'Vidjeh te pod smokvom', vjeruješ. I više ćeš od toga vidjeti!” 51 I nadoda:
“Zaista, zaista, kažem vam: gledat ćete otvoreno nebo i anđele Božje gdje
uzlaze i silaze nad Sina Čovječjega.”

2

1 Trećeg dana bijaše svadba u Kani Galilejskoj. Bila ondje Isusova
majka. 2 Na svadbu bijaše pozvan i Isus i njegovi učenici. 3 Kad ponesta
vina, Isusu će njegova majka: “Vina nemaju.” 4 Kaže joj Isus: “Ženo,
što ja imam s tobom? Još nije došao moj čas!” 5 Nato će njegova mati
poslužiteljima: “Što god vam rekne, učinite!” 6 A bijaše ondje Židovima
za čišćenje šest kamenih posuda od po dvije do tri mjere. 7 Kaže Isus
poslužiteljima: “Napunite posude vodom!” I napune ih do vrha. 8 Tada
im reče: “Zagrabite sada i nosite ravnatelju stola.” Oni odnesu. 9 Kad okusi
vodu što posta vinom, a nije znao odakle je - znale su sluge koje zagrabiše
vodu - ravnatelj stola pozove zaručnika 10 i kaže mu: “Svaki čovjek stavlja
na stol najprije dobro vino, a kad se ponapiju, gore. Ti si čuvao dobro
vino sve do sada.” 11 Tako, u Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i
objavi svoju slavu te povjerovaše u njega njegovi učenici. 12 Nakon toga
siđe sa svojom majkom, s braćom i sa svojim učenicima u Kafarnaum.
Ondje ostadoše nekoliko dana. 13 Blizu bijaše židovska Pasha. Stoga Isus
uziđe u Jeruzalem. 14 U Hramu nađe prodavače volova, ovaca i golubova
i mjenjače gdje sjede. 15 I načini bič od užeta te ih sve istjera iz Hrama
zajedno s ovcama i volovima. Mjenjačima rasu novac i stolove isprevrta,
16 a prodavačima golubova reče: “Nosite to odavde i ne činite od kuće
Oca mojega kuću trgovačku.” 17 Prisjetiše se njegovi učenici da je pisano:
Izjeda me revnost za Dom tvoj. 18 Nato se umiješaju Židovi i upitaju ga:
“Koje nam znamenje možeš pokazati da to smiješ činiti?” 19 Odgovori im
Isus: “Razvalite ovaj hram i ja ću ga u tri dana podići.” 20 Rekoše mu nato
Židovi: “Četrdeset i šest godina gradio se ovaj Hram, a ti da ćeš ga u tri
dana podići?” 21 No on je govorio o hramu svoga tijela. 22 Pošto uskrsnu
od mrtvih, prisjetiše se njegovi učenici da je to htio reći te povjerovaše
Pismu i besjedi koju Isus reče. 23 Dok je boravio u Jeruzalemu o blagdanu
Pashe, mnogi povjerovaše u njegovo ime promatrajući znamenja koja je
činio. 24 No sam se Isus njima nije povjeravao jer ih je sve dobro poznavao
25 i nije trebalo da mu tko daje svjedočanstvo o čovjeku: ta sam je dobro
znao što je u čovjeku.

3

1 Bijaše među farizejima čovjek imenom Nikodem, ugledan Židov. 2 On

dođe Isusu obnoć i reče mu: “Rabbi, znamo da si od Boga došao kao učitelj
jer nitko ne može činiti znamenja kakva ti činiš ako Bog nije s njime.”
3 Odgovori mu Isus: “Zaista, zaista, kažem ti: tko se ne rodi nanovo,
odozgor, ne može vidjeti kraljevstva Božjega!” 4 Kaže mu Nikodem: “Kako
se čovjek može roditi kad je star? Zar može po drugi put ući u utrobu
majke svoje i roditi se?” 5 Odgovori Isus: “Zaista, zaista, kažem ti: ako se
tko ne rodi iz vode i Duha, ne može ući u kraljevstvo Božje. 6 Što je od tijela
rođeno, tijelo je; i što je od Duha rođeno, duh je. 7 Ne čudi se što ti rekoh:
'Treba da se rodite nanovo, odozgor.' 8 Vjetar puše gdje hoće; čuješ mu
šum, a ne znaš odakle dolazi i kamo ide. Tako je sa svakim koji je rođen
od Duha.” 9 Upita ga Nikodem: “Kako se to može zbiti?” 10 Odgovori mu
Isus: “Ti si učitelj u Izraelu pa to da ne razumiješ? 11 Zaista, zaista, kažem
ti: govorimo što znamo, svjedočimo za ono što vidjesmo, ali svjedočanstva
našega ne primate. 12 Ako vam rekoh zemaljsko pa ne vjerujete, kako ćete
vjerovati kad vam budem govorio nebesko? 13 Nitko nije uzašao na nebo
doli onaj koji siđe s neba, Sin Čovječji. 14 I kao što je Mojsije podigao zmiju
u pustinji tako ima biti podignut Sin Čovječji 15 da svaki koji vjeruje u
njemu ima život vječni. 16 Uistinu, Bog je tako ljubio svijet te je dao svoga
Sina Jedinorođenca da nijedan koji u njega vjeruje ne propadne, nego da
ima život vječni. 17 Ta Bog nije poslao Sina na svijet da sudi svijetu, nego
da se svijet spasi po njemu. 18 Tko vjeruje u njega, ne osuđuje se; a tko
ne vjeruje, već je osuđen što nije vjerovao u ime jedinorođenoga Sina
Božjega. 19 A ovo je taj sud: Svjetlost je došla na svijet, ali ljudi su više
ljubili tamu nego svjetlost jer djela im bijahu zla. 20 Uistinu, tko god čini zlo,
mrzi svjetlost i ne dolazi k svjetlosti da se ne razotkriju djela njegova; 21 a
tko čini istinu, dolazi k svjetlosti nek bude bjelodano da su djela njegova
u Bogu učinjena.” 22 Poslije toga ode Isus sa svojim učenicima u Judejsku
zemlju. Tu je boravio s njima i krstio. 23 A krstio je i Ivan, u Enonu blizu
Salima, jer ondje bijaše mnogo vode. Ljudi su dolazili i krstili se. 24 Jer Ivan
još nije bio bačen u tamnicu. 25 Između Ivanovih učenika i nekog Židova
nastade tako prepirka o čišćenju. 26 Dođoše Ivanu i rekoše mu: “Učitelju,
onaj koji s tobom bijaše s onu stranu Jordana i za kojega si ti svjedočio -
on eno krsti i svi hrle k njemu.” 27 Ivan odgovori: “Nitko ne može sebi
uzeti ništa ako mu nije dano s neba. 28 Vi ste mi sami svjedoci da sam
rekao: 'Nisam ja Krist, nego poslan sam pred njim.' 29 Tko ima zaručnicu,
zaručnik je. A prijatelj zaručnikov, koji stoji uza nj i sluša ga, klikće od
radosti na glas zaručnikov. Ta se moja radost upravo ispunila. 30 On treba
da raste, a ja da se umanjujem. 31 Tko odozgor dolazi, on je iznad sviju;
tko je sa zemlje, zemaljski je i zemaljski govori. Tko dolazi s neba, on je
iznad sviju: 32 što je vidio i čuo - za to svjedoči, a svjedočanstva njegova
nitko ne prima. 33 Tko primi njegovo svjedočanstvo, potvrđuje da je Bog
istinit. 34 Uistinu, onaj koga Bog posla Božje riječi govori jer Bog Duha ne
daje na mjeru. 35 Otac ljubi Sina i sve je predao u ruku njegovu. 36 Tko
vjeruje u Sina, ima vječni život; a tko neće da vjeruje u Sina, neće vidjeti
života; gnjev Božji ostaje na njemu.”

4

1 Kad Gospodin dozna da su farizeji dočuli kako on, Isus, okuplja i krsti
više učenika nego Ivan - 2 iako zapravo nije krstio sam Isus, nego njegovi
učenici - 3 ode iz Judeje i ponovno se vrati u Galileju. 4 Morao je proći kroza

Samariju. 5 Dođe dakle u samarijski grad koji se zove Sihar, blizu imanja
što ga Jakov dade svojemu sinu Josipu. 6 Ondje bijaše zdenac Jakovljev. Isus
je umoran od puta sjedio na zdencu. Bila je otprilike šesta ura. 7 Dođe neka
žena Samarijanka zahvatiti vode. Kaže joj Isus: “Daj mi piti!” 8 Njegovi
učenici bijahu otišli u grad kupiti hrane. 9 Kaže mu na to Samarijanka:
“Kako ti, Židov, išteš piti od mene, Samarijanke?” Jer Židovi se ne druže
sa Samarijancima. 10 Isus joj odgovori: “Kad bi znala dar Božji i tko je onaj
koji ti veli: 'Daj mi piti', ti bi u njega zaiskala i on bi ti dao vode žive.”
11 Odvrati mu žena: “Gospodine, ta nemaš ni čime bi zahvatio, a zdenac
je dubok. Otkuda ti dakle voda živa? 12 Zar si ti možda veći od oca našeg
Jakova koji nam dade ovaj zdenac i sam je iz njega pio, a i sinovi njegovi
i stada njegova?” 13 Odgovori joj Isus: “Tko god pije ove vode, opet će
ožednjeti. 14 A tko bude pio vode koju ću mu ja dati, ne, neće ožednjeti
nikada: voda koju ću mu ja dati postat će u njemu izvorom vode koja struji
u život vječni.” 15 Kaže mu žena: “Gospodine, daj mi te vode da ne žeđam
i da ne moram dolaziti ovamo zahvaćati.” 16 Nato joj on reče: “Idi i zovi
svoga muža pa se vrati ovamo.” 17 Odgovori mu žena: “Nemam muža.”
Kaže joj Isus: “Dobro si rekla: 'Nemam muža!' 18 Pet si doista muževa
imala, a ni ovaj koga sada imaš nije ti muž. To si po istini rekla.” 19 Kaže
mu žena: “Gospodine, vidim da si prorok. 20 Naši su se očevi klanjali na
ovome brdu, a vi kažete da je u Jeruzalemu mjesto gdje se treba klanjati.”
21 A Isus joj reče: “Vjeruj mi, ženo, dolazi čas kad se nećete klanjati Ocu
ni na ovoj gori ni u Jeruzalemu. 22 Vi se klanjate onome što ne poznate, a
mi se klanjamo onome što poznamo jer spasenje dolazi od Židova. 23 Ali
dolazi čas - sada je! - kad će se istinski klanjatelji klanjati Ocu u duhu i
istini jer takve upravo klanjatelje traži Otac. 24 Bog je duh i koji se njemu
klanjaju, u duhu i istini treba da se klanjaju.” 25 Kaže mu žena: “Znam
da ima doći Mesija zvani Krist - Pomazanik. Kad on dođe, objavit će nam
sve.” 26 Kaže joj Isus: “Ja sam, ja koji s tobom govorim!” 27 Uto dođu njegovi
učenici pa se začude što razgovara sa ženom. Nitko ga ipak ne zapita: “Što
tražiš?” ili: “Što razgovaraš s njom?” 28 Žena ostavi svoj krčag pa ode u
grad i reče ljudima: 29 “Dođite da vidite čovjeka koji mi je kazao sve što
sam počinila. Da to nije Krist?” 30 Oni iziđu iz grada te se upute k njemu.
31 Učenici ga dotle nudili: “Učitelju, jedi!” 32 A on im reče: “Hraniti mi se
valja jelom koje vi ne poznajete.” 33 Učenici se nato zapitkivahu: “Da mu
nije tko donio jesti?” 34 Kaže im Isus: “Jelo je moje vršiti volju onoga koji
me posla i dovršiti djelo njegovo. 35 Ne govorite li vi: 'Još četiri mjeseca i
evo žetve?' Gle, kažem vam, podignite oči svoje i pogledajte polja: već se
bjelasaju za žetvu. 36 Žetelac već prima plaću, sabire plod za vječni život
da se sijač i žetelac zajedno raduju. 37 Tu se obistinjuje izreka: 'Jedan sije,
drugi žanje.' 38 Ja vas poslah žeti ono oko čega se niste trudili; drugi su
se trudili, a vi ste ušli u trud njihov.” 39 Mnogi Samarijanci iz onoga grada
povjerovaše u njega zbog riječi žene koja je svjedočila: “Kazao mi je sve
što sam počinila.” 40 Kad su dakle Samarijanci došli k njemu, moljahu
ga da ostane u njih. I ostade ondje dva dana. 41 Tada ih je još mnogo
više povjerovalo zbog njegove riječi 42 pa govorahu ženi: “Sada više ne
vjerujemo zbog tvoga kazivanja; ta sami smo čuli i znamo: ovo je uistinu
Spasitelj svijeta.” 43 Nakon dva dana ode odande u Galileju. 44 Sam je Isus
doduše izjavio da prorok nema časti u svom zavičaju. 45 Kad je dakle stigao
u Galileju, Galilejci ga lijepo primiše jer bijahu vidjeli što je sve učinio u

Jeruzalemu za blagdana. Jer su i oni bili uzišli na blagdan. 46 Dođe dakle
ponovno u Kanu Galilejsku, gdje bijaše pretvorio vodu u vino. Ondje bijaše
neki kraljevski službenik koji je imao bolesna sina u Kafarnaumu. 47 Kad
je čuo da je Isus došao iz Judeje u Galileju, ode k njemu pa ga moljaše da
siđe i ozdravi mu sina jer već samo što nije umro. 48 Nato mu Isus reče:
“Ako ne vidite znamenja i čudesa, ne vjerujete!” 49 Kaže mu kraljevski
službenik: “Gospodine, siđi dok mi ne umre dijete.” 50 Kaže mu Isus: “Idi,
sin tvoj živi!” Povjerova čovjek riječi koju mu reče Isus i ode. 51 Dok je on
još silazio, pohite mu u susret sluge s viješću da mu sin živi. 52 Upita ih
dakle za uru kad mu je krenulo nabolje. Rekoše mu: “Jučer oko sedme ure
pustila ga ognjica.” 53 Tada razabra otac da je to bilo upravo onog časa kad
mu Isus reče: “Sin tvoj živi.” I povjerova on i sav dom njegov. 54 Bijaše to
drugo znamenje što ga učini Isus po povratku iz Judeje u Galileju.

5

1 Nakon toga bijaše židovski blagdan pa Isus uziđe u Jeruzalem. 2 U
Jeruzalemu se kod Ovčjih vrata nalazi kupalište koje se hebrejski zove
Bethzatha, a ima pet trijemova. 3 U njima je ležalo mnoštvo bolesnika -
slijepih, hromih, uzetih:čekali su da izbije voda.. 4 Anđeo bi Gospodnji,
naime, silazio od vremena do vremena u ribnjak i pokrenuo vodu: tko bi
prvi ušao pošto je voda izbila, ozdravio bi makar bolovao od bilo kakve
bolesti. 5 Bijaše ondje neki čovjek koji je trpio od svoje bolesti trideset i
osam godina. 6 Kad ga Isus opazi gdje leži i kada dozna da je već dugo
u tome stanju, kaže mu: “Želiš li ozdraviti?” 7 Odgovori mu bolesnik:
“Gospodine, nikoga nemam tko bi me uronio u kupalište kad se voda
uzbiba. Dok ja stignem, drugi već prije mene siđe.” 8 Kaže mu Isus:
“Ustani, uzmi svoju postelju i hodi!” 9 Čovjek odmah ozdravi, uzme svoju
postelju i prohoda. Toga dana bijaše subota. 10 Židovi su stoga govorili
ozdravljenomu: “Subota je! Ne smiješ nositi postelju svoju!” 11 On im
odvrati: “Onaj koji me ozdravi reče mi: 'Uzmi svoju postelju i hodi!'”
12 Upitaše ga dakle: “Tko je taj čovjek koji ti je rekao: 'Uzmi i hodi?'” 13 No
ozdravljenik nije znao tko je taj jer je Isus nestao u mnoštvu što se ondje
nalazilo. 14 Nakon toga nađe ga Isus u Hramu i reče mu: “Eto, ozdravio si!
Više ne griješi da te što gore ne snađe!” 15 Čovjek ode i javi Židovima da je
Isus onaj koji ga je ozdravio. 16 Zbog toga su Židovi počeli Isusa napadati
što to radi subotom. 17 Isus im odgovori: “Otac moj sve do sada radi pa i
ja radim.” 18 Zbog toga su Židovi još više gledali da ga ubiju jer je ne samo
kršio subotu nego i Boga nazivao Ocem svojim izjednačujući sebe s Bogom.
19 Isus nato odvrati: “Zaista, zaista, kažem vam: Sin ne može sam od sebe
činiti ništa, doli što vidi da čini Otac; što on čini, to jednako i Sin čini. 20 Jer
Otac Ljubi Sina i pokazuje mu sve što sam čini. Pokazat će mu i veća djela
od ovih te ćete se čudom čuditi. 21 Uistinu, kao što Otac uskrisuje mrtve i
oživljava tako i Sin oživljava koje hoće. 22 Otac doista ne sudi nikomu: sav
je sud predao Sinu 23 da svi časte Sina kao što časte Oca. Tko ne časti Sina,
ne časti ni Oca koji ga posla.” 24 “Zaista, zaista, kažem vam: tko sluša moju
riječ i vjeruje onomu koji me posla, ima život vječni i ne dolazi na sud, nego
je prešao iz smrti u život. 25 Zaista, zaista, kažem vam: dolazi čas - sada
je! - kad će mrtvi čuti glas Sina Božjega i koji čuju, živjet će. 26 Doista, kao
što Otac ima život u sebi tako je i Sinu dao da ima život u sebi; 27 i ovlasti
ga da sudi jer je Sin Čovječji. 28 Ne čudite se tome jer dolazi čas kad će svi

koji su u grobovima, čuti njegov glas. 29 I izići će: koji su dobro činili - na
uskrsnuće života, a koji su radili zlo - na uskrsnuće osude. 30 Ja sam od
sebe ne mogu učiniti ništa: kako čujem, sudim, i sud je moj pravedan jer
ne tražim svoje volje, nego volju onoga koji me posla." 31 "Ako ja svjedočim
sam za sebe, svjedočanstvo moje nije istinito. 32 Drugi svjedoči za mene i
znam: istinito je svjedočanstvo kojim on svjedoči za mene. 33 Vi ste poslali
k Ivanu i on je posvjedočio za istinu. 34 Ja ne primam svjedočanstva od
čovjeka, već govorim to da se vi spasite. 35 On bijaše svjetiljka što gori i
svijetli, a vi se htjedoste samo za čas naslađivati njegovom svjetlosti. 36 Ali
ja imam svjedočanstvo veće od Ivanova: djela koja mi je dao izvršiti Otac,
upravo ta djela koja činim, svjedoče za mene - da me poslao Otac. 37 Pa i
Otac koji me posla sam je svjedočio za mene. Niti ste glasa njegova ikada
čuli niti ste lica njegova ikada vidjeli, 38 a ni riječ njegova ne prebiva u
vama jer ne vjerujete onomu kojega on posla. 39 Vi istražujete Pisma jer
mislite po njima imati život vječni. I ona svjedoče za mene, 40 a vi ipak
nećete da dođete k meni da život imate. 41 Slave od ljudi ne tražim, 42 ali
vas dobro upoznah: ljubavi Božje nemate u sebi. 43 Ja sam došao u ime
Oca svoga i vi me ne primate. Dođe li tko drugi u svoje ime, njega ćete
primiti. 44 Ta kako biste vi vjerovali kad tražite slavu jedni od drugih, a
slave od Boga jedinoga ne tražite! 45 Ne mislite da ću vas ja tužiti Ocu. Vaš
je tužitelj Mojsije u koga se uzdate. 46 Uistinu, kad biste vjerovali Mojsiju,
i meni biste vjerovali: ta o meni je on pisao. 47 Ali ako njegovim pismima
ne vjerujete, kako da mojim riječima vjerujete?"

6

1 Nakon toga ode Isus na drugu stranu Galilejskog, Tiberijadskog mora.
2 Slijedilo ga silno mnoštvo jer su gledali znamenja što ih je činio na
bolesnicima. 3 A Isus uziđe na goru i ondje sjeđaše sa svojim učenicima.
4 Bijaše blizu Pasha, židovski blagdan. 5 Isus podigne oči i ugleda kako
silan svijet dolazi k njemu pa upita Filipa: "Gdje da kupimo kruha da ovi
blaguju?" 6 To reče kušajući ga; jer znao je što će učiniti. 7 Odgovori
mu Filip: "Za dvjesta denara kruha ne bi bilo dosta da svaki nešto malo
dobije." 8 Kaže mu jedan od njegovih učenika, Andrija, brat Šimuna Petra:
9 "Ovdje je dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice! Ali što je
to za tolike?" 10 Reče Isus: "Neka ljudi posjedaju!" A bilo je mnogo trave
na tome mjestu. Posjedaše dakle muškarci, njih oko pet tisuća. 11 Isus uze
kruhove, izreče zahvalnicu pa razdijeli onima koji su posjedali. A tako i
od ribica - koliko su god htjeli. 12 A kad se nasitiše, reče svojim učenicima:
"Skupite preostale ulomke da ništa ne propadne!" 13 Skupili su dakle i
napunili dvanaest košara ulomaka što od pet ječmenih kruhova pretekoše
onima koji su blagovali. 14 Kad su ljudi vidjeli znamenje što ga Isus učini,
rekoše: "Ovo je uistinu Prorok koji ima doći na svijet!" 15 Kad Isus spozna
da kane doći, pograbiti ga i zakraljiti, povuče se ponovno u goru, posve
sam. 16 Kad nasta večer, siđoše njegovi učenici k moru, 17 uđoše u lađicu
i krenuše na onu stranu mora, u Kafarnaum. Već se i smrklo, a Isusa
još nikako k njima. 18 More se uzburkalo od silnog vjetra što je zapuhao.
19 Pošto su dakle isplovili oko dvadeset i pet do trideset stadija, ugledaju
Isusa gdje ide po moru i približava se lađici. Prestraše se, 20 a on će njima:
"Ja sam! Ne bojte se!" 21 Htjedoše ga uzeti u lađicu, kadli se lađica odmah
nađe na obali kamo su se zaputili. 22 Sutradan mnoštvo, koje osta s onu
stranu mora, zapazi da ondje bijaše samo jedna lađica i da Isus nije bio

ušao zajedno sa svojim učenicima u lađicu, nego da oni odoše sami. 23 Iz
Tiberijade pak stigoše druge lađice blizu onog mjesta gdje jedoše kruh
pošto je Gospodin izrekao zahvalnicu. 24 Kada dakle mnoštvo vidje da
ondje nema Isusa ni njegovih učenika, uđu u lađice i odu u Kafarnaum
tražeći Isusa. 25 Kad ga nađoše s onu stranu mora, rekoše mu: "Učitelju,
kad si ovamo došao?" 26 Isus im odgovori: "Zaista, zaista, kažem vam:
tražite me, ali ne stoga što vidjeste znamenja, nego stoga što ste jeli od
onih kruhova i nasitili se. 27 Radite, ali ne za hranu propadljivu, nego za
hranu koja ostaje za život vječni: nju će vam dati Sin Čovječji jer njega
Otac - Bog - opečati." 28 Rekoše mu dakle: "Što nam je činiti da bismo
radili djela Božja?" 29 Odgovori im Isus: "Djelo je Božje da vjerujete u
onoga kojega je on poslao." 30 Rekoše mu onda: "Kakvo ti znamenje činiš
da vidimo pa da ti vjerujemo? Koje je tvoje djelo? 31 Očevi naši blagovaše
manu u pustinji, kao što je pisano: Nahrani ih kruhom nebeskim." 32 Reče
im Isus: "Zaista, zaista, kažem vam: nije vam Mojsije dao kruh s neba, nego
Otac moj daje vam kruh s neba, kruh istinski; 33 jer kruh je Božji Onaj koji
silazi s neba i daje život svijetu." 34 Rekoše mu nato: "Gospodine, daj nam
uvijek toga kruha." 35 Reče im Isus: "Ja sam kruh života. Tko dolazi k
meni, neće ogladnjeti; tko vjeruje u mene, neće ožednjeti nikada. 36 No
rekoh vam: vidjeli ste me, a opet ne vjerujete. 37 Svi koje mi daje Otac
doći će k meni, i onoga tko dođe k meni neću izbaciti; 38 jer siđoh s neba
ne da vršim svoju volju, nego volju onoga koji me posla. 39 A ovo je volja
onoga koji me posla: da nikoga od onih koje mi je dao ne izgubim, nego
da ih uskrisim u posljednji dan. 40 Da, to je volja Oca mojega da tko god
vidi Sina i vjeruje u njega, ima život vječni i ja da ga uskrisim u posljednji
dan." 41 Židovi nato mrmljahu protiv njega što je rekao: "Ja sam kruh koji
je sišao s neba." 42 Govorahu: "Nije li to Isus, sin Josipov? Ne poznajemo
li mu oca i majku? Kako sada govori: 'Sišao sam s neba?'" 43 Isus im
odvrati: "Ne mrmljajte među sobom! 44 Nitko ne može doći k meni ako ga
ne povuče Otac koji me posla; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. 45 Pisano
je u Prorocima: Svi će biti učenici Božji. Tko god čuje od Oca i pouči se,
dolazi k meni. 46 Ne da bi tko vidio Oca, doli onaj koji je kod Boga; on je
vidio Oca. 47 Zaista, zaista, kažem vam: tko vjeruje, ima život vječni. 48 Ja
sam kruh života. 49 Očevi vaši jedoše u pustinji manu i pomriješe. 50 Ovo
je kruh koji silazi s neba: da tko od njega jede, ne umre. 51 Ja sam kruh živi
koji je s neba sišao. Tko bude jeo od ovoga kruha, živjet će uvijeke. Kruh
koji ću ja dati tijelo je moje - za život svijeta." 52 Židovi se nato među sobom
prepirahu: "Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?" 53 Reče im stoga
Isus: "Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne
pijete krvi njegove, nemate života u sebi! 54 Tko blaguje tijelo moje i pije
krv moju, ima život vječni; i ja ću ga uskrisiti u posljednji dan. 55 Tijelo je
moje jelo istinsko, krv je moja piće istinsko. 56 Tko jede moje tijelo i pije
moju krv, u meni ostaje i ja u njemu. 57 Kao što je mene poslao živi Otac
i ja živim po Ocu, tako i onaj koji mene blaguje živjet će po meni. 58 Ovo
je kruh koji je s neba sišao, ne kao onaj koji jedoše očevi i pomriješe. Tko
jede ovaj kruh, živjet će uvijeke." 59 To reče Isus naučavajući u sinagogi
u Kafarnaumu. 60 Mnogi od njegovih učenika čuvši to rekoše: "Tvrda je
to besjeda! Tko je može slušati?" 61 A Isus znajući sam od sebe da njegovi
učenici zbog toga mrmljaju, reče im: "Zar vas to sablažnjava? 62 A što ako
vidite Sina Čovječjega kako uzlazi onamo gdje je prije bio?" 63 "Duh je onaj

koji oživljuje, tijelo ne koristi ništa. Riječi koje sam vam govorio duh su i
život su." 64 "A ipak, ima ih među vama koji ne vjeruju." Jer znao je Isus
od početka koji su oni što ne vjeruju i tko je onaj koji će ga izdati. 65 I doda:
"Zato sam vam i rekao da nitko ne može doći k meni ako mu nije dano od
Oca." 66 Otada mnogi učenici odstupiše, više nisu išli s njime. 67 Reče stoga
Isus dvanaestorici: "Da možda i vi ne kanite otići?" 68 Odgovori mu Šimun
Petar: "Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga! 69 I mi
vjerujemo i znamo: ti si Svetac Božji." 70 Odgovori im Isus: "Nisam li ja
vas dvanaestoricu izabrao? A ipak, jedan je od vas đavao." 71 Govoraše to
o Judi, sinu Šimuna Iškariotskoga, jednom od dvanaestorice, jer on ga je
imao izdati.

7

1 Nakon toga Isus je obilazio po Galileji; nije htio u Judeju jer su Židovi
tražili da ga ubiju. 2 Bijaše blizu židovski Blagdan sjenica. 3 Rekoše mu
stoga njegova braća: "Otiđi odavle i pođi u Judeju da i tvoji učenici vide
djela što činiš. 4 Ta tko želi biti javno poznat, ne čini ništa u tajnosti. Ako
već činiš sve to, očituj se svijetu." 5 Jer ni braća njegova nisu vjerovala
u njega. 6 Reče im nato Isus: "Moje vrijeme još nije došlo, a za vas je
vrijeme svagda pogodno. 7 Vas svijet ne može mrziti, ali mene mrzi jer
ja svjedočim protiv njega: da su mu djela opaka. 8 Vi samo uziđite na
blagdan. Ja još ne uzlazim na ovaj blagdan jer moje se vrijeme još nije
ispunilo." 9 To im reče i ostade u Galileji. 10 Ali pošto njegova braća
uziđoše na blagdan, uziđe i on, ne javno, nego potajno. 11 A Židovi su
ga tražili o blagdanu pitajući : "Gdje je onaj?" 12 I među mnoštvom o
njemu se mnogo šaptalo. Jedni govorahu: "Dobar je!" Drugi pak: "Ne,
nego zavodi narod." 13 Ipak nitko nije otvoreno govorio o njemu zbog
straha od Židova. 14 Usred blagdana uziđe Isus u Hram i stade naučavati.
15 Židovi se u čudu pitahu: "Kako ovaj znade Pisma, a nije učio?" 16 Nato
im Isus odvrati: "Moj nauk nije moj, nego onoga koji me posla. 17 Ako
tko hoće vršiti volju njegovu, prepoznat će da li je taj nauk od Boga ili ja
sam od sebe govorim. 18 Tko sam od sebe govori, svoju slavu traži, a tko
traži slavu onoga koji ga posla, taj je istinit i nema u njemu nepravednosti.
19 Nije li vam Mojsije dao Zakon? Pa ipak nitko od vas ne vrši Zakona."
"Zašto tražite da me ubijete?" 20 Odgovori mnoštvo: "Zloduha imaš! Tko
traži da te ubije?" 21 Uzvrati im Isus: "Jedno djelo učinih i svi se čudite.
22 Mojsije vam dade obrezanje - ne, ono i nije od Mojsija, nego od otaca -
i vi u subotu obrezujete čovjeka. 23 Ako čovjek može primiti obrezanje u
subotu da se ne prekrši Mojsijev zakon, zašto se ljutite na mene što sam
svega čovjeka ozdravio u subotu? 24 Ne sudite po vanjštini, nego sudite
sudom pravednim!" 25 Rekoše tada neki Jeruzalemci: "Nije li to onaj koga
traže da ga ubiju? 26 A evo, posve otvoreno govori i ništa mu ne kažu.
Da nisu možda i glavari doista upoznali da je on Krist? 27 Ali za njega
znamo odakle je, a kad Krist dođe, nitko neće znati odakle je!" 28 Nato
Isus, koji je učio u Hramu, povika: "Da! Poznajete me i znate odakle sam!
A ipak ja nisam došao sam od sebe: postoji jedan istiniti koji me posla.
Njega vi ne znate. 29 Ja ga znadem jer sam od njega i on me poslao."
30 Židovi su otad vrebali da ga uhvate. Ipak nitko ne stavi na nj ruke jer
još nije bio došao njegov čas. 31 A mnogi iz mnoštva povjerovaše u nj te
govorahu: "Zar će Krist, kada dođe, činiti više znamenja nego što ih ovaj

učini?” 32 Dočuli farizeji da se to u mnoštvu o njemu šapće. Stoga glavari
svećenički i farizeji poslaše stražare da ga uhvate. 33 Tada Isus reče: “Još
sam malo vremena s vama i odlazim onomu koji me posla. 34 Tražit ćete
me i nećete me naći; gdje sam ja, vi ne možete doći.” 35 Rekoše nato Židovi
među sobom: “Kamo to ovaj kani da ga mi nećemo naći? Da ne kani poći
raseljenima među Grcima i naučavati Grke? 36 Što li znači besjeda koju
reče: 'Tražit ćete me i nećete me naći; gdje sam ja, vi ne možete doći'?”
37 U posljednji, veliki dan blagdana Isus stade i povika: “Ako je tko žedan,
neka dođe k meni! Neka pije 38 koji vjeruje u mene! Kao što reče Pismo:
'Rijeke će žive vode poteći iz njegove utrobe!'” 39 To reče o Duhu kojega
su imali primiti oni što vjeruju u njega. Tada doista ne bijaše još došao
Duh jer Isus nije bio proslavljen. 40 Kad su neki iz naroda čuli te riječi,
govorahu: “Ovo je uistinu Prorok.” 41 Drugi govorahu: “Ovo je Krist.”
A bilo ih je i koji su pitali: “Pa zar Krist dolazi iz Galileje? 42 Ne kaže li
Pismo da Krist dolazi iz potomstva Davidova, i to iz Betlehema, mjesta gdje
bijaše David?” 43 Tako je u narodu nastala podvojenost zbog njega. 44 Neki
ga čak htjedoše uhvatiti, ali nitko ne stavi na nj ruke. 45 Dođoše dakle
stražari glavarima svećeničkim i farizejima, a ovi im rekoše: “Zašto ga
ne dovedoste?” 46 Stražari odgovore: “Nikada nitko nije ovako govorio.”
47 Nato će im farizeji: “Zar ste se i vi dali zavesti? 48 Je li itko od glavara ili
farizeja povjerovao u njega? 49 Ali ta svjetina koja ne pozna Zakona - to je
prokleto!” 50 Kaže im Nikodem - onaj koji ono prije dođe k Isusu, a bijaše
jedan od njih: 51 “Zar naš Zakon sudi čovjeku ako ga prije ne sasluša i ne
dozna što čini?” 52 Odgovoriše mu: “Da nisi i ti iz Galileje? Istraži pa ćeš
vidjeti da iz Galileje ne ustaje prorok.” 53 I otiđoše svaki svojoj kući.

8

1 A Isus se uputi na Maslinsku goru. 2 U zoru eto ga opet u Hramu. Sav
je narod hrlio k njemu. On sjede i stade poučavati. 3 Uto mu pismoznanci
i farizeji dovedu neku ženu zatečenu u preljubu. Postave je u sredinu
4 i kažu mu: “Učitelju! Ova je žena zatečena u samom preljubu. 5 U
Zakonu nam je Mojsije naredio takve kamenovati. Što ti na to kažeš?” 6 To
govorahu samo da ga iskušaju pa da ga mogu optužiti. Isus se sagne pa
stane prstom pisati po tlu. 7 A kako su oni dalje navaljivali, on se uspravi
i reče im: “Tko je od vas bez grijeha, neka prvi na nju baci kamen.” 8 I
ponovno se sagnuvši, nastavi pisati po zemlji. 9 A kad oni to čuše, stadoše
odlaziti jedan za drugim, počevši od starijih. Osta Isus sam - i žena koja
stajaše u sredini. 10 Isus se uspravi i reče joj: “Ženo, gdje su oni? Zar te
nitko ne osudi?” 11 Ona reče: “Nitko, Gospodine.” Reče joj Isus: “Ni ja te
ne osuđujem. Idi i odsada više nemoj griješiti.” 12 Isus im zatim ponovno
progovori: “Ja sam svjetlost svijeta; tko ide za mnom, neće hoditi u tami,
nego će imati svjetlost života.” 13 Farizeji mu nato rekoše: “Ti svjedočiš
sam za sebe: svjedočanstvo tvoje nije istinito!” 14 Odgovori im Isus: “Ako
ja i svjedočim sam za sebe, svjedočanstvo je moje istinito jer znam odakle
dođoh i kamo idem. A vi ne znate ni odakle dolazim ni kamo idem. 15 Vi
sudite po tijelu; ja ne sudim nikoga; 16 no ako i sudim, sud je moj istinit jer
nisam sam, nego - ja i onaj koji me posla, Otac. 17 Ta i u vašem zakonu piše
da je svjedočanstvo dvojice istinito. 18 Ja svjedočim za sebe, a svjedoči za
mene i onaj koji me posla, Otac.” 19 Nato ga upitaju: “Gdje je tvoj Otac?”
Odgovori Isus: “Niti mene poznajete niti Oca mojega. Kad biste poznavali
mene, i Oca biste moga poznavali.” 20 Te riječi rekao je Isus u riznici dok je

naučavao u Hramu. I nitko ga ne uhvati jer još ne bijaše došao njegov čas.
21 Reče im ponovno Isus: “Ja odlazim, a vi ćete me tražiti i u svojem ćete
grijehu umrijeti. Kamo ja odlazim, vi ne možete doći.” 22 Židovi se nato
stanu pitati: “Da se možda ne kani ubiti kad govori: 'Kamo ja odlazim, vi
ne možete doći'?” 23 A Isus nastavi: “Vi ste odozdol, ja sam odozgor. Vi ste
od ovoga svijeta, a ja nisam od ovoga svijeta. 24 Stoga vam i rekoh: 'Umrijet
ćete u grijesima svojim.' Uistinu, ako ne povjerujete da Ja jesam, umrijet
ćete u grijesima svojim.” 25 Nato mu oni rekoše: “A tko si ti?” Odvrati Isus:
26 “Ta što da vam s početka opet zborim? Mnogo toga imam o vama zboriti
i suditi; no onaj koji me posla istinit je, i što sam čuo od njega, to ja zborim
svijetu.” 27 Ne shvatiše da im govori o Ocu. 28 Isus im nato reče: “Kad
uzdignete Sina Čovječjega, tada ćete upoznati da Ja jesam i da sam od sebe
ne činim ništa, nego da onako zborim kako me naučio Otac. 29 Onaj koji me
posla sa mnom je i ne ostavi me sama jer ja uvijek činim što je njemu milo.”
30 Na te njegove riječi mnogi povjerovaše u njega. 31 Tada Isus progovori
Židovima koji mu povjerovaše: “Ako ostanete u mojoj riječi, uistinu, moji
ste učenici; 32 upoznat ćete istinu i istina će vas osloboditi.” 33 Odgovore
mu: “Potomstvo smo Abrahamovo i nikome nikada nismo robovali. Kako
to ti govoriš: 'Postat ćete slobodni?'” 34 Odgovori im Isus: “Zaista, zaista,
kažem vam: tko god čini grijeh, rob je grijeha. 35 Rob ne ostaje u kući
zauvijek, a sin ostaje zauvijek. 36 Ako vas dakle Sin oslobodi, zbilja ćete biti
slobodni. 37 Znam: potomstvo ste Abrahamovo, a ipak tražite da me ubijete
jer moja riječ nema mjesta u vama. 38 Ja govorim što vidjeh kod Oca, a vi
činite što čuste od svog oca.” 39 Odgovoriše mu: “Naš je otac Abraham”.
Kaže im Isus: “Da ste djeca Abrahamova, djela biste Abrahamova činili.
40 A eto, tražite da ubijete mene, mene koji sam vam govorio istinu što
sam je od Boga čuo. Takvo što Abraham nije učinio! 41 Vi činite djela
oca svojega.” Rekoše mu: “Mi se nismo rodili iz preljuba, jedan nam je
Otac - Bog.” 42 Reče im Isus: “Kad bi Bog bio vaš Otac, ljubili biste mene
jer sam ja od Boga izišao i došao; nisam sam od sebe došao, nego on me
posla. 43 Zašto moje besjede ne razumijete? Zato što niste kadri slušati
moju riječ. 44 Vama je otac đavao i hoće vam se vršiti prohtjeve oca svoga.
On bijaše čovjekoubojica od početka i ne stajaše u istini jer nema istine
u njemu: kad govori laž, od svojega govori jer je lažac i otac laži. 45 A
meni, jer istinu govorim, meni ne vjerujete. 46 Tko će mi od vas dokazati
grijeh? Ako istinu govorim, zašto mi ne vjerujete? 47 Tko je od Boga, riječi
Božje sluša; vi zato ne slušate jer niste od Boga.” 48 Odgovoriše mu Židovi:
“Ne kažemo li pravo da si ti Samarijanac i da imaš zloduha?” 49 Odgovori
Isus: “Ja nemam zloduha, nego častim svoga Oca, a vi me obeščašćujete.
50 No ja ne tražim svoje slave; ima tko traži i sudi. 51 Zaista, zaista, kažem
vam: ako tko očuva moju riječ, neće vidjeti smrti dovijeka.” 52 Rekoše mu
Židovi: “Sada vidimo da imaš zloduha. Abraham umrije, tako i proroci, a
ti kažeš: 'Ako tko čuva moju riječ, neće okusiti smrti dovijeka.' 53 Zar si ti
veći od oca našega Abrahama, koji je umro? Pa i proroci pomriješe. Kime
se to praviš?” 54 Odgovori Isus: “Ako ja sam sebe slavim, slava moja nije
ništa. Ima koji me slavi - Otac moj, a vi velite da je on vaš Bog, 55 no ne
poznajete ga, a ja ga znam. Ako vam reknem da ga ne znam, bit ću lažac
jednak vama. No znam ga i riječ njegovu čuvam. 56 Abraham, otac vaš,
usklikta što će vidjeti moj Dan. I vidje i obradova se.” 57 Rekoše mu nato
Židovi: “Ni pedeset ti još godina nije, a vidio si Abrahama?” 58 Reče im

Isus: “Zaista, zaista, kažem vam: prije negoli Abraham posta, Ja jesam!”
59 Nato pograbiše kamenje da bace na nj. No Isus se sakri te iziđe iz Hrama.

9

1 Prolazeći ugleda čovjeka slijepa od rođenja. 2 Zapitaše ga njegovi
učenici: “Učitelju, tko li sagriješi, on ili njegovi roditelji te se slijep rodio?”
3 Odgovori Isus: “Niti sagriješi on niti njegovi roditelji, nego je to zato da
se na njemu očituju djela Božja.” 4 “Dok je dan, treba da radimo djela
onoga koji me posla. Dolazi noć, kad nitko ne može raditi. 5 Dok sam na
svijetu, svjetlost sam svijeta.” 6 To rekavši, pljune na zemlju i od pljuvačke
načini kal pa mu kalom premaza oči. 7 I reče mu: “Idi, operi se u kupalištu
Siloamu!” - što znači “Poslanik.” Onaj ode, umije se pa se vrati gledajući.
8 Susjedi i oni koji su ga prije viđali kao prosjaka govorili su: “Nije li to
onaj koji je sjedio i prosio?” 9 Jedni su govorili: “On je.” Drugi opet:
“Nije, nego mu je sličan.” On je sam tvrdio: “Da, ja sam!” 10 Nato ga
upitaše: “Kako su ti se otvorile oči?” 11 On odgovori: “Čovjek koji se zove
Isus načini kal, premaza mi oči i reče mi: 'Idi u Siloam i operi se.' Odoh
dakle, oprah se i progledah.” 12 Rekoše mu: “Gdje je on?” Odgovori: “Ne
znam.” 13 Tada odvedoše toga bivšeg slijepca farizejima. 14 A toga dana
kad Isus načini kal i otvori njegove oči, bijaše subota. 15 Farizeji ga počeše
iznova ispitivati kako je progledao. On im reče: “Stavio mi kal na oči
i ja se oprah - i evo vidim.” 16 Nato neki između farizeja rekoše: “Nije
taj čovjek od Boga: ne pazi na subotu.” Drugi su pak govorili: “A kako
bi jedan grešnik mogao činiti takva znamenja?” I nastade među njima
podvojenost. 17 Zatim ponovno upitaju slijepca: “A što ti kažeš o njemu?
Otvorio ti je oči!” On odgovori: “Prorok je!” 18 Židovi ipak ne vjerovahu
da on bijaše slijep i da je progledao dok ne dozvaše roditelje toga koji je
progledao 19 i upitaše ih: “Je li ovo vaš sin za kojega tvrdite da se slijep
rodio? Kako sada vidi?” 20 Njegovi roditelji odvrate: “Znamo da je ovo
naš sin i da se slijep rodio. 21 A kako sada vidi, to mi ne znamo; i tko mu
je otvorio oči, ne znamo. Njega pitajte! Punoljetan je: neka sam o sebi
govori!” 22 Rekoše tako njegovi roditelji jer su se bojali Židova. Židovi se
doista već bijahu dogovorili da se iz sinagoge ima izopćiti svaki koji njega
prizna Kristom. 23 Zbog toga rekoše njegovi roditelji: “Punoljetan je, njega
pitajte!” 24 Pozvaše stoga po drugi put čovjeka koji bijaše slijep i rekoše
mu: “Podaj slavu Bogu! Mi znamo da je taj čovjek grešnik!” 25 Nato im on
odgovori: “Je li grešnik, ja ne znam. Jedno znam: slijep sam bio, a sada
vidim.” 26 Rekoše mu opet: “Što ti učini? Kako ti otvori oči?” 27 Odgovori
im: “Već vam rekoh i ne poslušaste me. Što opet hoćete čuti? Da ne
kanite i vi postati njegovim učenicima?” 28 Nato ga oni izgrdiše i rekoše:
“Ti si njegov učenik, a mi smo učenici Mojsijevi. 29 Mi znamo da je Mojsiju
govorio Bog, a za ovoga ne znamo ni odakle je.” 30 Odgovori im čovjek:
“Pa to i jest čudnovato da vi ne znate odakle je, a meni je otvorio oči.
31 Znamo da Bog grešnike ne uslišava; nego je li tko bogobojazan i vrši
li njegovu volju, toga uslišava. 32 Odvijeka se nije čulo da bi tko otvorio
oči slijepcu od rođenja. 33 Kad ovaj ne bi bio od Boga, ne bi mogao činiti
ništa”. 34 Odgovore mu: “Sav si se u grijesima rodio, i ti nas da učiš?” i
izbaciše ga. 35 Dočuo Isus da su onoga izbacili pa ga nađe i reče mu: “Ti
vjeruješ u Sina Čovječjega?” 36 On odgovori: “A tko je taj, Gospodine, da
vjerujem u njega?” 37 Reče mu Isus: “Vidio si ga! To je onaj koji govori s

tobom!” 38 A on reče: “Vjerujem, Gospodine!” I baci se ničice preda nj.
39 Tada Isus reče: “Radi suda dođoh na ovaj svijet: da progledaju koji ne
vide, a koji vide, da oslijepe!” 40 Čuli to neki od farizeja koji su bili s njime
pa ga upitaju: “Zar smo i mi slijepi?” 41 Isus im odgovori: “Da ste slijepi,
ne biste imali grijeha. No vi govorite: 'Vidimo' pa grijeh vaš ostaje.”

10

1 “Zaista, zaista, kažem vam: tko god u ovčinjak ne ulazi na vrata, nego
negdje drugdje preskače, kradljivac je i razbojnik. 2 A tko na vrata ulazi,
pastir je ovaca. 3 Tome vratar otvara i ovce slušaju njegov glas. On ovce
svoje zove imenom pa ih izvodi. 4 A kad sve svoje izvede, pred njima ide
i ovce idu za njim jer poznaju njegov glas. 5 Za tuđincem, dakako, ne
idu, već bježe od njega jer tuđinčeva glasa ne poznaju.” 6 Isus im kaza tu
poredbu, ali oni ne razumješe što im htjede time kazati. 7 Stoga im Isus
ponovno reče: “Zaista, zaista, kažem vam: ja sam vrata ovcama. 8 Svi
koji dođoše prije mene, kradljivci su i razbojnici; ali ih ovce ne poslušaše.
9 Ja sam vrata. Kroza me tko uđe, spasit će se: i ulazit će i izlaziti i pašu
nalaziti. 10 Kradljivac dolazi samo da ukrade, zakolje i pogubi. Ja dođoh da
život imaju, u izobilju da ga imaju.” 11 “Ja sam pastir dobri. Pastir dobri
život svoj polaže za ovce. 12 Najamnik - koji nije pastir i nije vlasnik ovaca
- kad vidi vuka gdje dolazi, ostavlja ovce i bježi, a vuk ih grabi i razgoni:
13 najamnik je i nije mu do ovaca. 14 Ja sam pastir dobri i poznajem svoje
i mene poznaju moje, 15 kao što mene poznaje Otac i ja poznajem Oca i
život svoj polažem za ovce. 16 Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovog
ovčinjaka. I njih treba da dovedem i glas će moj čuti i bit će jedno stado,
jedan pastir. 17 Zbog toga me i ljubi Otac što polažem život svoj da ga
opet uzmem. 18 Nitko mi ga ne oduzima, nego ja ga sam od sebe polažem.
Vlast imam položiti ga, vlast imam opet uzeti ga. Tu zapovijed primih od
Oca svoga.” 19 Među Židovima ponovno nasta podvojenost zbog tih riječi.
20 Mnogi su od njih govorili: “Zloduha ima pa mahnita! Što ga slušate?”
21 Drugi su govorili: “Nisu to riječi opsjednuta. Zar zloduh može slijepima
oči otvoriti?” 22 Svetkovao se tada u Jeruzalemu Blagdan posvećenja. Bila
je zima. 23 Isus je obilazio Hramom po trijemu Salomonovu. 24 Okružili
ga Židovi i govorili mu: “Dokle ćeš nam dušu držati u neizvjesnosti? Ako
si ti Krist, reci nam otvoreno!” 25 Isus im odgovori: “Rekoh vam pa ne
vjerujete. Djela što ih ja činim u ime Oca svoga - ona svjedoče za mene.
26 Ali vi ne vjerujete jer niste od mojih ovaca. 27 Ovce moje slušaju glas
moj; ja ih poznajem i one idu za mnom. 28 Ja im dajem život vječni te neće
propasti nikada i nitko ih neće ugrabiti iz moje ruke. 29 Otac moj, koji mi
ih dade, veći je od svih i nitko ih ne može ugrabiti iz ruke Očeve. 30 Ja i
Otac jedno smo.” 31 Židovi ponovno pograbiše kamenje da ga kamenuju.
32 Isus im odgovori: “Mnoga vam dobra djela Očeva pokazah. Za koje me
od tih djela kamenujete?” 33 Odgovoriše mu Židovi: “Zbog dobra te djela
ne kamenujemo, nego zbog hule: što ti - čovjek - sebe Bogom praviš.”
34 Odgovori im Isus: “Nije li pisano u vašem Zakonu: Ja rekoh: bogovi ste!
35 Ako bogovima nazva one kojima je riječ Božja upravljena - a Pismo se
ne može dokinuti - 36 kako onda vi onome kog Otac posveti i posla na svijet
možete reći: 'Huliš!' - zbog toga što rekoh: 'Sin sam Božji!' 37 Ako ne činim
djela Oca svoga, nemojte mi vjerovati. 38 Ali ako činim, sve ako meni i ne
vjerujete, djelima vjerujte pa uvidite i upoznajte da je Otac u meni i ja u

Ocu.” 39 Nato ga ponovno nastojahu uhvatiti, ali im on izmaknu iz ruku. 40 I
ode ponovno na onu stranu Jordana - na mjesto gdje je prije Ivan krstio. I
osta ondje. 41 A mnogi dođoše k njemu i rekoše mu: “Ivan doduše ne učini
nijednog znamenja, ali se sve obistinilo što je rekao o ovome.” 42 Mnogi
ondje povjerovaše u njega.

11

1 Bijaše neki bolesnik, Lazar iz Betanije, iz sela Marije i sestre joj Marte.
2 Marija bijaše ono pomazala Gospodina pomašću i otrla mu noge svojom
kosom. Njezin dakle brat Lazar bijaše bolestan. 3 Sestre stoga poručiše
Isusu: “Gospodine, evo onaj koga ljubiš, bolestan je.” 4 Čuvši to, Isus reče:
“Ta bolest nije na smrt, nego na slavu Božju, da se po njoj proslavi Sin
Božji.” 5 A Isus ljubljaše Martu i njezinu sestru i Lazara. 6 Ipak, kad je čuo
za njegovu bolest, ostade još dva dana u onome mjestu gdje se nalazio.
7 Istom nakon toga reče učenicima: “Pođimo opet u Judeju!” 8 Kažu mu
učenici: “Učitelju, Židovi su sad tražili da te kamenuju, pa da opet ideš
onamo?” 9 Odgovori Isus: “Nema li dan dvanaest sati? Hodi li tko danju, ne
spotiče se jer vidi svjetlost ovoga svijeta. 10 Hodi li tko noću, spotiče se jer
nema svjetlosti u njemu.” 11 To reče, a onda im dometnu: “Lazar, prijatelj
naš, spava, no idem probuditi ga.” 12 Rekoše mu nato učenici: “Gospodine,
ako spava, ozdravit će.” 13 No Isus to reče o njegovoj smrti, a oni pomisliše
da govori o spavanju, o snu. 14 Tada im Isus reče posve otvoreno: “Lazar je
umro. 15 Ja se radujem što ne bijah ondje, i to poradi vas - da uzvjerujete.
Nego pođimo k njemu!” 16 Nato Toma zvani Blizanac reče suučenicima:
“Hajdemo i mi da umremo s njime!” 17 Kad je dakle Isus stigao, nađe da je
onaj već četiri dana u grobu. 18 Betanija bijaše blizu Jeruzalema otprilike
petnaest stadija. 19 A mnogo Židova bijaše došlo tješiti Martu i Mariju zbog
brata njihova. 20 Kad Marta doču da Isus dolazi, pođe mu u susret dok je
Marija ostala u kući. 21 Marta reče Isusu: “Gospodine, da si bio ovdje, brat
moj ne bi umro. 22 Ali i sada znam: što god zaišteš od Boga, dat će ti.”
23 Kaza joj Isus: “Uskrsnut će brat tvoj!” 24 A Marta mu odgovori: “Znam
da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan.” 25 Reče joj Isus: “Ja sam
uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. 26 I tko god
živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?” 27 Odgovori
mu: “Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi
na svijet!” 28 Rekavši to ode, zovnu svoju sestru Mariju i reče joj krišom:
“Učitelj je ovdje i zove te.” 29 A ona, čim doču, brzo ustane i pođe k njemu.
30 Isus još ne bijaše ušao u selo, nego je dotada bio na mjestu gdje ga je
Marta susrela. 31 Kad Židovi, koji su s Marijom bili u kući i tješili je, vidješe
kako je brzo ustala i izišla, pođoše za njom; mišljahu da ide na grob plakati.
32 A kad Marija dođe onamo gdje bijaše Isus i kad ga ugleda, baci mu se
k nogama govoreći: “Gospodine, da si bio ovjde, brat moj ne bi umro.”
33 Kad Isus vidje kako plače ona i Židovi koji je dopratiše, potresen u duhu
i uzbuđen 34 upita: “Kamo ste ga položili?” Odgovoriše mu: “Gospodine,
dođi i pogledaj!” 35 I zaplaka Isus. 36 Nato su Židovi govorili: “Gle, kako ga
je ljubio!” 37 A neki između njih rekoše: “Zar on, koji je slijepcu otvorio
oči, nije mogao učiniti da ovaj ne umre?” 38 Isus onda, ponovno potresen,
pođe grobu. Bila je to pećina, a na nju navaljen kamen. 39 Isus zapovjedi:
“Odvalite kamen!” Kaže mu pokojnikova sestra Marta: “Gospodine, već
zaudara. Ta četvrti je dan.” 40 Kaže joj Isus: “Nisam li ti rekao: budeš li

vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju?” 41 Odvališe dakle kamen. A Isus podiže
oči i reče: “Oče, hvala ti što si me uslišao. 42 Ja sam znao da me svagda
uslišavaš; no rekoh to zbog nazočnog mnoštva: da vjeruju da si me ti
poslao.” 43 Rekavši to povika iza glasa: “Lazare, izlazi!” 44 I mrtvac iziđe,
noge mu i ruke bile povezane povojima, a lice omotano ručnikom. Nato
Isus reče: “Odriješite ga i pustite neka ide!” 45 Tada mnogi Židovi koji
bijahu došli k Mariji, kad vidješe što Isus učini, povjerovaše u nj. 46 A
neki od njih odu farizejima i pripovjede im što Isus učini. 47 Stoga glavari
svećenički i farizeji sazvaše Vijeće. Govorili su: “Što da radimo? Ovaj
čovjek čini mnoga znamenja. 48 Ako ga pustimo tako, svi će povjerovati u
nj pa će doći Rimljani i oduzeti nam ovo mjesto i narod!” 49 A jedan od
njih - Kajfa, veliki svećenik one godine - reče im: “Vi ništa ne znate. 50 I
ne mislite kako je za vas bolje da jedan čovjek umre za narod, nego da
sav narod propadne!” 51 To ne reče sam od sebe, nego kao veliki svećenik
one godine prorokova da Isus ima umrijeti za narod; 52 ali ne samo za
narod nego i zato da raspršene sinove Božje skupi u jedno. 53 Toga dana
dakle odluče da ga ubiju. 54 Zbog toga se Isus više nije javno kretao među
Židovima, nego je odatle otišao u kraj blizu pustinje, u grad koji se zove
Efrajim. Tu se zadržavao s učenicima. 55 Bijaše blizu židovska Pasha i
mnogi iz toga kraja uziđoše prije Pashe u Jeruzalem da se očiste. 56 Iskahu
dakle Isusa te se stojeći u Hramu zapitkivahu: “Što vam se čini? Zar on ne
kani doći na Blagdan?” 57 A glavari svećenički i farizeji izdadoše naredbu:
ako tko sazna gdje je, neka dojavi da ga uhvate.

12

1 Šest dana prije Pashe dođe Isus u Betaniju gdje bijaše Lazar koga je
Isus uskrisio od mrtvih. 2 Ondje mu priredišе večeru. Marta posluživaše,
a Lazar bijaše jedan od njegovih sustolnika. 3 Tada Marija uzme libru prave
dragocjene nardove pomasti, pomaže Isusu noge i otare ih svojom kosom.
I sva se kuća napuni mirisom pomasti. 4 Nato reče Juda Iškariotski, jedan
od njegovih učenika, onaj koji ga je imao izdati: 5 “Zašto se ta pomast nije
prodala za trista denara i razdala siromasima?” 6 To ne reče zbog toga što
mu bijaše stalo do siromaha, nego što bijaše kradljivac: kako je imao kesu,
kradom je uzimao što se u nju stavljalo. 7 Nato Isus odvrati: “Pusti je! Neka
to izvrši za dan mog ukopa! 8 Jer siromahe imate uvijek uza se, a mene
nemate uvijek.” 9 Silno mnoštvo Židova dozna da je Isus ondje pa se okupi,
ne samo zbog Isusa, već i zato da vide Lazara kojega on bijaše uskrisio od
mrtvih. 10 A glavari svećenički odlučiše i Lazara ubiti 11 jer su zbog njega
mnogi Židovi odlazili i vjerovali u Isusa. 12 Kad je sutradan silan svijet koji
dođe na Blagdan čuo da Isus dolazi u Jeruzalem, 13 uze palmove grančice
i iziđe mu u susret. Vikahu: “Hosana! Blagoslovljen Onaj koji dolazi u
ime Gospodnje! Kralj Izraelov.” 14 A Isus nađe magarčića i sjede na nj kao
što je pisano: 15 Ne boj se, kćeri Sionska! Evo, kralj tvoj dolazi jašuć na
mladetu magaričinu! 16 To učenici njegovi isprva ne razumješe. Ali pošto
je Isus bio proslavljen, prisjetiše se da je to bilo o njemu napisano i da mu
baš to učiniše. 17 Mnoštvo koje bijaše s njime kad Lazara pozva iz groba i
uskrisi od mrtvih pronosilo je svjedočanstvo o tome. 18 Stoga mu je i izišao
u susret silan svijet: pročulo se da je on učinio to znamenje. 19 Farizeji
nato rekoše među sobom: “Vidite da ništa ne postižete. Eno, svijet ode za
njim!” 20 A među onima koji su se došli klanjati na Blagdan bijahu i neki

Grci. 21 Oni pristupe Filipu iz Betsaide galilejske pa ga zamole: “Gospodine,
htjeli bismo vidjeti Isusa.” 22 Filip ode i kaže to Andriji pa Andrija i Filip
odu i kažu Isusu. 23 Isus im odgovori: “Došao je čas da se proslavi Sin
Čovječji. 24 Zaista, zaista, kažem vam: ako pšenično zrno, pavši na zemlju,
ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod. 25 Tko ljubi svoj život,
izgubit će ga. A tko mrzi svoj život na ovome svijetu, sačuvat će ga za život
vječni. 26 Ako mi tko hoće služiti, neka ide za mnom. I gdje sam ja, ondje
će biti i moj služitelj. Ako mi tko hoće služiti, počastit će ga moj Otac.”
27 “Duša mi je sada potresena i što da kažem? Oče, izbavi me iz ovoga
časa? No, zato dođoh u ovaj čas! 28 Oče, proslavi ime svoje!” Uto dođe
glas s neba: “Proslavio sam i opet ću proslaviti!” 29 Mnoštvo koje je ondje
stajalo i slušalo govoraše: “Zagrmjelo je!” Drugi govorahu: “Anđeo mu je
zborio.” 30 Isus na to reče: “Ovaj glas nije bio poradi mene, nego poradi
vas.” 31 “Sada je sud ovomu svijetu, sada će knez ovoga svijeta biti izbačen.
32 A ja kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi.” 33 To reče da
označi kakvom će smrću umrijeti. 34 Nato mu mnoštvo odgovori: “Mi smo
iz Zakona čuli da Krist ostaje zauvijek. Kako onda ti govoriš da Sin Čovječji
treba da bude uzdignut? Tko je taj Sin Čovječji?” 35 Isus im nato reče: “Još
je malo vremena svjetlost među vama. Hodite dok imate svjetlost da vas
ne obuzme tama. Tko hodi u tami, ne zna kamo ide. 36 Dok imate svjetlost,
vjerujte u svjetlost da budete sinovi svjetlosti!” To Isus doreče, a onda
ode i sakri se od njih. 37 Iako je Isus pred njima učinio tolika znamenja,
oni ne povjerovaše u njega, 38 da se ispuni riječ koju kaza prorok Izaija:
Gospodine! Tko povjerova našoj poruci? Kome li se otkri ruka Gospodnja?
39 Stoga i ne mogahu vjerovati, jer Izaija dalje kaže: 40 Zaslijepi im oči,
stvrdnu srca; da očima ne vide, srcem ne razumiju te se ne obrate pa ih
ozdravim. 41 Reče to Izaija jer je vidio slavu njegovu te o njemu zborio.
42 Ipak, mnogi su i od glavara vjerovali u njega, ali zbog farizeja nisu to
priznavali: da ne budu izopćeni iz sinagoge. 43 Jer više im je bilo do slave
ljudske, nego do slave Božje. 44 A Isus povika: “Tko u mene vjeruje, ne
vjeruje u mene, nego u onoga koji me posla; 45 i tko vidi mene, vidi onoga
koji me posla. 46 Ja - Svjetlost - dođoh na svijet da nijedan koji u mene
vjeruje u tami ne ostane. 47 I sluša li tko moje riječi, a ne čuva ih, ja ga
ne sudim. Ja nisam došao suditi svijetu, nego svijet spasiti. 48 Tko mene
odbacuje i riječi mojih ne prima, ima svoga suca: riječ koju sam zborio
- ona će mu suditi u posljednji dan. 49 Jer nisam ja zborio sam od sebe,
nego onaj koji me posla - Otac - on mi dade zapovijed što da kažem, što da
zborim. 50 I znam: zapovijed njegova jest život vječni. Što ja dakle zborim,
tako zborim kako mi je rekao Otac.”

13

1 Bijaše pred blagdan Pashe. Isus je znao da je došao njegov čas da
prijeđe s ovoga svijeta Ocu, budući da je ljubio svoje, one u svijetu, do
kraja ih je ljubio. 2 I za večerom je đavao već bio ubacio u srce Judi Šimuna
Iškariotskoga da ga izda. 3 A Isus je znao da mu je Otac sve predao u ruke
i da je od Boga izišao te da k Bogu ide pa 4 usta od večere, odloži haljine,
uze ubrus i opasa se. 5 Nalije zatim vodu u praonik i počne učenicima
prati noge i otirati ih ubrusom kojim je bio opasan. 6 Dođe tako do Šimuna
Petra. A on će mu: “Gospodine! Zar ti da meni pereš noge?” 7 Odgovori
mu Isus: “Što ja činim, ti sada ne znaš, ali shvatit ćeš poslije.” 8 Reče mu

Petar: “Nećeš mi prati nogu nikada!” Isus mu odvrati: “Ako te ne operem,
nećeš imati dijela sa mnom.” 9 Nato će mu Šimun Petar: “Gospodine, onda
ne samo noge, nego i ruke i glavu!” 10 Kaže mu Isus: “Tko je okupan, ne
treba drugo da opere nego noge - i sav je čist! I vi ste čisti, ali ne svi!”
11 Jer znao je tko će ga izdati. Stoga je i rekao: “Niste svi čisti.” 12 Kad
im dakle opra noge, uze svoje haljine, opet sjede i reče im: “Razumijete
li što sam vam učinio? 13 Vi me zovete Učiteljem i Gospodinom. Pravo
velite jer to i jesam! 14 Ako dakle ja - Gospodin i Učitelj - vama oprah noge,
treba da i vi jedni drugima perete noge. 15 Primjer sam vam dao da i vi
činite kao što ja vama učinih.” 16 Zaista, zaista, kažem vam: nije sluga
veći od gospodara niti poslanik od onoga koji ga posla. 17 Ako to znate,
blago vama budete li tako i činili!” 18 “Ne govorim o svima vama! Ja
znam koje izabrah! Ali - neka se ispuni Pismo: Koji blaguje kruh moj, petu
na me podiže.” 19 “Već vam sada kažem, prije negoli se dogodi, da kad
se dogodi vjerujete da Ja jesam. 20 Zaista, zaista, kažem vam: Tko primi
onoga kojega ja šaljem, mene prima. A tko mene primi, prima onoga koji
je mene poslao.” 21 Rekavši to, potresen u duhu Isus posvjedoči: “Zaista,
zaista, kažem vam: jedan će me od vas izdati!” 22 Učenici se zgledahu
među sobom u nedoumici o kome to govori. 23 A jedan od njegovih učenika
- onaj kojega je Isus ljubio - bijaše za stolom Isusu do krila. 24 Šimun Petar
dade mu znak i reče: “Pitaj tko je taj o kome govori.” 25 Ovaj se privine
Isusu uz prsa i upita: “Gospodine, tko je taj?” 26 Isus odgovori: “Onaj je
kome ja dadnem umočen zalogaj.” 27 Tada umoči zalogaj, uze ga i dade
Judi Šimuna Iškariotskoga. Nakon zalogaja uđe u nj Sotona. Nato mu
Isus reče: “Što činiš, učini brzo!” 28 Nijedan od sustolnika nije razumio
zašto mu je to rekao. 29 Budući da je Juda imao kesu, neki su mislili da
mu je Isus rekao: “Kupi što nam treba za blagdan!” - ili neka poda nešto
siromasima. 30 On dakle uzme zalogaj i odmah iziđe. A bijaše noć. 31 Pošto
Juda iziđe, reče Isus: “Sada je proslavljen Sin Čovječji i Bog se proslavio u
njemu! 32 Ako se Bog proslavio u njemu, i njega će Bog proslaviti u sebi, i
uskoro će ga proslaviti! 33 Dječice, još sam malo s vama. Tražit ćete me,
ali kao što rekoh Židovima, kažem sada i vama: kamo ja odlazim, vi ne
možete doći. 34 Zapovijed vam novu dajem: ljubite jedni druge; kao što
sam ja ljubio vas tako i vi ljubite jedni druge. 35 Po ovom će svi znati da
ste moji učenici: ako budete imali ljubavi jedni za druge.” 36 Kaže mu
Šimun Petar: “Gospodine, kamo to odlaziš?” Isus mu odgovori: “Kamo ja
odlazim, ti zasad ne možeš poći za mnom. No poći ćeš poslije.” 37 Nato će
mu Petar: “Gospodine, a zašto sada ne bih mogao poći za tobom? Život ću
svoj položiti za tebe!” 38 Odgovori Isus: “Život ćeš svoj položiti za mene?
Zaista, zaista, kažem ti: Pijetao neće zapjevati dok me triput ne zatajiš.”

14

1 “Neka se ne uznemiruje srce vaše! Vjerujte u Boga i u mene vjerujte!
2 U domu Oca mojega ima mnogo stanova. Da nema, zar bih vam
rekao: 'Idem pripraviti vam mjesto'? 3 Kad odem i pripravim vam mjesto,
ponovno ću doći i uzeti vas k sebi da i vi budete gdje sam ja. 4 A kamo
ja odlazim, znate put.” 5 Reče mu Toma: “Gospodine, ne znamo kamo
odlaziš. Kako onda možemo put znati?” 6 Odgovori mu Isus: “Ja sam Put
i Istina i Život: nitko ne dolazi Ocu osim po meni. 7 Da ste upoznali mene,

i Oca biste moga upoznali. Od sada ga i poznajete i vidjeli ste ga.” 8 Kaže
mu Filip: “Gospodine, pokaži nam Oca i dosta nam je!” 9 Nato će mu Isus:
“Filipe, toliko sam vremena s vama i još me ne poznaš?” “Tko je vidio
mene, vidio je i Oca. Kako ti onda kažeš: 'Pokaži nam Oca'? 10 Ne vjeruješ
li da sam ja u Ocu i Otac u meni? Riječi koje vam govorim, od sebe ne
govorim: Otac koji prebiva u meni čini djela svoja. 11 Vjerujte mi: ja sam u
Ocu i Otac u meni. Ako ne inače, zbog samih djela vjerujte. 12 Zaista, zaista,
kažem vam: Tko vjeruje u mene, činit će djela koja ja činim; da veća će od
njih činiti jer ja odlazim Ocu. 13 I što god zaištete u moje ime, učinit ću,
da se proslavi Otac u Sinu. 14 Ako me što zaištete u moje ime, učinit ću.”
15 “Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati. 16 I ja ću moliti Oca i on
će vam dati drugoga Branitelja da bude s vama zauvijek: 17 Duha Istine,
kojega svijet ne može primiti jer ga ne vidi i ne poznaje. Vi ga poznajete
jer kod vas ostaje i u vama je. 18 Neću vas ostaviti kao siročad; doći ću k
vama. 19 Još malo i svijet me više neće vidjeti, no vi ćete me vidjeti jer ja
živim i vi ćete živjeti. 20 U onaj ćete dan spoznati da sam ja u Ocu svom i
vi u meni i ja u vama. 21 Tko ima moje zapovijedi i čuva ih, taj me ljubi;
a tko mene ljubi, njega će ljubiti Otac moj, i ja ću ljubiti njega i njemu se
očitovati.” 22 Kaže mu Juda, ne Iškariotski: “Gospodine, kako to da ćeš
se očitovati nama, a ne svijetu?” 23 Odgovori mu Isus: “Ako me tko ljubi,
čuvat će moju riječ pa će i Otac moj ljubiti njega i k njemu ćemo doći i
kod njega se nastaniti. 24 Tko mene ne ljubi, riječi mojih ne čuva. A riječ
koju slušate nije moja, nego Oca koji me posla. 25 To sam vam govorio
dok sam boravio s vama. 26 Branitelj - Duh Sveti, koga će Otac poslati u
moje ime, poučavat će vas o svemu i dozivati vam u pamet sve što vam ja
rekoh. 27 Mir vam ostavljam, mir vam svoj dajem. Dajem vam ga, ali ne
kao što svijet daje. Neka se ne uznemiruje vaše srce i neka se ne straši.
28 Čuli ste, rekoh vam: 'Odlazim i vraćam se k vama.' Kad biste me ljubili,
radovali biste se što idem Ocu jer Otac je veći od mene. 29 Kazao sam vam
to sada, prije negoli se dogodi, da vjerujete kad se dogodi. 30 Neću više
s vama mnogo govoriti jer dolazi knez svijeta. Protiv mene ne može on
ništa. 31 Ali neka svijet upozna da ja ljubim Oca i da tako činim kako mi
je zapovjedio Otac. Ustanite, pođimo odavde!”

15

1 “Ja sam istinski trs, a Otac moj - vinogradar. 2 Svaku lozu na meni
koja ne donosi roda on siječe, a svaku koja rod donosi čisti da više roda
donese. 3 Vi ste već očišćeni po riječi koju sam vam zborio. 4 Ostanite
u meni i ja u vama. Kao što loza ne može donijeti roda sama od sebe,
ako ne ostane na trsu, tako ni vi ako ne ostanete u meni. 5 Ja sam trs,
vi loze. Tko ostaje u meni i ja u njemu, taj donosi mnogo roda. Uistinu,
bez mene ne možete učiniti ništa. 6 Ako tko ne ostane u meni, izbace
ga kao lozu i usahne. Takve onda skupe i bace u oganj te gore. 7 Ako
ostanete u meni i riječi moje ako ostanu u vama, što god hoćete, ištite i
bit će vam. 8 Ovim se proslavlja Otac moj: da donosite mnogo roda i da
budete moji učenici. 9 Kao što je Otac ljubio mene tako sam i ja ljubio
vas; ostanite u mojoj ljubavi. 10 Budete li čuvali moje zapovijedi, ostat ćete
u mojoj ljubavi; kao što sam i ja čuvao zapovijedi Oca svoga te ostajem
u ljubavi njegovoj. 11 To sam vam govorio da moja radost bude u vama
i da vaša radost bude potpuna. 12 Ovo je moja zapovijed: ljubite jedni
druge kao što sam ja vas ljubio! 13 Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko

život svoj položi za svoje prijatelje. 14 Vi ste prijatelji moji ako činite što
vam zapovijedam. 15 Više vas ne zovem slugama jer sluga ne zna što radi
njegov gospodar; vas sam nazvao prijateljima jer vam priopćih sve što sam
čuo od Oca svoga. 16 Ne izabraste vi mene, nego ja izabrah vas i postavih
vas da idete i rod donosite i rod vaš da ostane te vam Otac dadne što ga
god zaištete u moje ime. 17 Ovo vam zapovijedam: da ljubite jedni druge."
18 "Ako vas svijet mrzi, znajte da je mene mrzio prije nego vas. 19 Kad biste
bili od svijeta, svijet bi svoje ljubio; no budući da niste od svijeta, nego sam
vas ja izabrao iz svijeta, zbog toga vas svijet mrzi. 20 Sjećajte se riječi koju
vam rekoh: 'Nije sluga veći od svoga gospodara.' Ako su mene progonili, i
vas će progoniti; ako su moju riječ čuvali, da vašu će čuvati. 21 A sve će
to poduzimati protiv vas poradi imena moga jer ne znaju onoga koji mene
posla. 22 Da nisam došao i da im nisam govorio, ne bi imali grijeha; no
sada nemaju izgovora za svoj grijeh. 23 Tko mene mrzi, mrzi i Oca mojega.
24 Da nisam učinio među njima djela kojih nitko drugi ne čini, ne bi imali
grijeha; a sada vidješe pa ipak zamrziše i mene i Oca mojega. 25 No neka se
ispuni riječ napisana u njihovu Zakonu: Mrze me nizašto. 26 A kada dođe
Branitelj koga ću vam poslati od Oca - Duh Istine koji od Oca izlazi - on će
svjedočiti za mene. 27 I vi ćete svjedočiti jer ste od početka sa mnom.

16

1 To sam vam govorio da se ne sablaznite. 2 Izopćavat će vas iz sinagoga.
Štoviše, dolazi čas kad će svaki koji vas ubije misliti da služi Bogu. 3 A to
će činiti jer ne upoznaše ni Oca ni mene. 4 Govorio sam vam ovo da se,
kada dođe vrijeme, sjetite da sam vam rekao." "S početka vam ne rekoh
ovo jer bijah s vama. 5 A sada odlazim k onome koji me posla i nitko me od
vas ne pita: 'Kamo ideš?' 6 Naprotiv, žalošću se ispunilo vaše srce što vam
ovo kazah. 7 No kažem vam istinu: bolje je za vas da ja odem: jer ako ne
odem, Branitelj neće doći k vama; ako pak odem, poslat ću ga k vama. 8 A
kad on dođe, pokazat će svijetu što je grijeh, što li pravednost, a što osuda:
9 grijeh je što ne vjeruju u mene; 10 pravednost - što odlazim k Ocu i više me
ne vidite; 11 a osuda - što je knez ovoga svijeta osuđen. 12 Još vam mnogo
imam kazati, ali sada ne možete nositi. 13 No kada dođe on - Duh Istine -
upućivat će vas u svu istinu; jer neće govoriti sam od sebe, nego će govoriti
što čuje i navješćivat će vam ono što dolazi. 14 On će mene proslavljati jer
će od mojega uzimati i navješćivati vama. 15 Sve što ima Otac, moje je.
Zbog toga vam rekoh: od mojega uzima i - navješćivat će vama." 16 "Malo,
i više me nećete vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti." 17 Nato se neki od
učenika zapitkivahu: "Što je to što nam kaže: 'Malo, i nećete me vidjeti,
i opet malo, pa ćete me vidjeti' i 'Odlazim Ocu'?" 18 Govorahu dakle: "Što
je to što kaže 'Malo'? Ne znamo što govori." 19 Isus spozna da su ga htjeli
pitati pa im reče: "Pitate se među sobom o tome što kazah: 'Malo, i nećete
me vidjeti; i opet malo, pa ćete me vidjeti'? 20 Zaista, zaista, kažem vam: vi
ćete plakati i jaukati, a svijet će se veseliti. Vi ćete se žalostiti, ali žalost
će se vaša okrenuti u radost. 21 Žena kad rađa, žalosna je jer je došao
njezin čas; ali kad rodi djetešce, ne spominje se više muke od radosti što
se čovjek rodio na svijet. 22 Tako dakle i vi: sad ste u žalosti, no ja ću vas
opet vidjeti; i srce će vam se radovati i radosti vaše nitko vam oteti neće.
23 U onaj me dan nećete ništa više pitati. Zaista, zaista, kažem vam: što god
zaištete u Oca, dat će vam u moje ime. 24 Dosad niste iskali ništa u moje

ime. Ištite i primit ćete da radost vaša bude potpuna!” 25 “To sam vam
govorio u poredbama. Dolazi čas kad vam više neću govoriti u poredbama,
nego ću vam otvoreno navješćivati Oca. 26 U onaj dan iskat ćete u moje
ime i ne velim vam da ću ja moliti Oca za vas. 27 Ta sam vas Otac ljubi
jer vi ste mene ljubili i vjerovali da sam ja od Boga izišao. 28 Izišao sam
od Oca i došao na svijet. Opet ostavljam svijet i odlazim Ocu.” 29 Kažu
mu učenici: “Evo, sad otvoreno zboriš i nikakvon se poredbom ne služiš.
30 Sada znamo da sve znaš i ne treba da te tko pita. Stoga vjerujemo da si
izišao od Boga.” 31 Odgovori im Isus: “Sada vjerujete? 32 Evo dolazi čas i
već je došao: raspršit ćete se svaki na svoju stranu i mene ostaviti sama.
No ja nisam sam jer Otac je sa mnom. 33 To vam rekoh da u meni mir
imate. U svijetu imate muku, ali hrabri budite - ja sam pobijedio svijet!”

17

1 To Isus doreče, a onda podiže oči k nebu i progovori: “Oče, došao je
čas: proslavi Sina svoga da Sin proslavi tebe 2 i da vlašću koju si mu dao
nad svakim tijelom dade život vječni svima koje si mu dao. 3 A ovo je život
vječni: da upoznaju tebe, jedinoga istinskog Boga, i koga si poslao - Isusa
Krista. 4 Ja tebe proslavih na zemlji dovršivši djelo koje si mi dao izvršiti.
5 A sada ti, Oče, proslavi mene kod sebe onom slavom koju imadoh kod
tebe prije negoli je svijeta bilo. 6 Objavio sam ime tvoje ljudima koje si
mi dao od svijeta. Tvoji bijahu, a ti ih meni dade i riječ su tvoju sačuvali.
7 Sad upoznaše da je od tebe sve što si mi dao 8 jer riječi koje si mi dao
njima predadoh i oni ih primiše i uistinu spoznaše da sam od tebe izišao
te povjerovaše da si me ti poslao. 9 Ja za njih molim; ne molim za svijet,
nego za one koje si mi dao jer su tvoji. 10 I sve moje tvoje je, i tvoje moje, i
ja se proslavih u njima. 11 Ja više nisam u svijetu, no oni su u svijetu, a ja
idem k tebi. Oče sveti, sačuvaj ih u svom imenu koje si mi dao: da budu
jedno kao i mi. 12 Dok sam ja bio s njima, ja sam ih čuvao u tvom imenu,
njih koje si mi dao; i štitio ih, te nijedan od njih ne propade osim sina
propasti, da se Pismo ispuni. 13 A sada k tebi idem i ovo govorim u svijetu
da imaju puninu moje radosti u sebi. 14 Ja sam im predao tvoju riječ, a
svijet ih zamrzi jer nisu od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. 15 Ne
molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih očuvaš od Zloga. 16 Oni nisu
od svijeta kao što ni ja nisam od svijeta. 17 Posveti ih u istini: tvoja je riječ
istina. 18 Kao što ti mene posla u svijet tako i ja poslah njih u svijet. 19 I za
njih posvećujem samog sebe da i oni budu posvećeni u istini. 20 Ne molim
samo za ove nego i za one koji će na njihovu riječ vjerovati u mene: 21 da
svi budu jedno kao što ti, Oče, u meni i ja u tebi, neka i oni u nama budu
da svijet uzvjeruje da si me ti poslao. 22 I slavu koju si ti dao meni ja dadoh
njima: da budu jedno kao što smo mi jedno - 23 ja u njima i ti u meni, da
tako budu savršeno jedno da svijet upozna da si me ti poslao i ljubio njih
kao što si mene ljubio. 24 Oče, hoću da i oni koje si mi dao budu gdje sam
ja, da i oni budu sa mnom: da gledaju moju slavu, slavu koju si mi dao jer
si me ljubio prije postanka svijeta. 25 Oče pravedni, svijet te nije upoznao,
ja te upoznah; a i ovi upoznaše da si me ti poslao. 26 I njima sam očitovao
tvoje ime, i još ću očitovati, da ljubav kojom si ti mene ljubio bude u njima
- i ja u njima.”

18

1 To rekavši, zaputi se Isus sa svojim učenicima na drugu stranu potoka

Cedrona. Ondje bijaše vrt u koji uđe Isus i njegovi učenici. 2 A poznavaše
to mjesto i Juda, njegov izdajica, jer se Isus tu često sastajao sa svojim
učenicima. 3 Juda onda uze četu i od svećeničkih glavara i farizeja sluge
te dođe onamo sa zubljama, svjetiljkama i oružjem. 4 Znajući sve što će s
njim biti, istupi Isus naprijed te ih upita: "Koga tražite?" 5 Odgovore mu:
"Isusa Nazarećanina." Reče im Isus: "Ja sam!" A stajaše s njima i Juda,
njegov izdajica. 6 Kad im dakle reče: "Ja sam!" - oni ustuknuše i popadaše
na zemlju. 7 Ponovno ih tada upita: "Koga tražite?" Oni odgovore: "Isusa
Nazarećanina." 8 Isus odvrati: "Rekoh vam da sam ja. Ako dakle mene
tražite, pustite ove da odu" - 9 da se ispuni riječ koju reče: "Ne izgubih
ni jednoga od onih koje si mi dao." 10 A Šimun Petar isuče mač koji je
imao uza se pa udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu desno uho.
Sluga se zvao Malho. 11 Nato Isus reče Petru: "Djeni mač u korice! Čašu
koju mi dade Otac zar da ne pijem?" 12 Tada četa, zapovjednik i židovski
sluge uhvatiše Isusa te ga svezaše. 13 Odvedoše ga najprije Ani jer on
bijaše tast Kajfe, velikoga svećenika one godine. 14 Kajfa pak ono svjetova
Židove: "Bolje da jedan čovjek umre za narod." 15 Za Isusom su išli Šimun
Petar i drugi učenik. Taj učenik bijaše poznat s velikim svećenikom pa
s Isusom uđe u dvorište velikoga svećenika. 16 Petar osta vani kod vrata.
Tada taj drugi učenik, znanac velikoga svećenika, iziđe i reče vratarici te
uvede Petra. 17 Nato će sluškinja, vratarica, Petru: "Da nisi i ti od učenika
toga čovjeka?" On odvrati: "Nisam!" 18 A stajahu ondje sluge i stražari,
raspirivahu žeravicu jer bijaše studeno i grijahu se. S njima je stajao i
Petar i grijao se. 19 Veliki svećenik zapita Isusa o njegovim učenicima i o
njegovu nauku. 20 Odgovori mu Isus: "Ja sam javno govorio svijetu. Uvijek
sam naučavao u sinagogi i u Hramu gdje se skupljaju svi Židovi. Ništa
nisam u tajnosti govorio. 21 Zašto mene pitaš? Pitaj one koji su slušali
što sam im govorio. Oni eto znaju što sam govorio." 22 Na te njegove
riječi jedan od nazočnih slugu pljusne Isusa govoreći: "Tako li odgovaraš
velikom svećeniku?" 23 Odgovori mu Isus: "Ako sam krivo rekao, dokaži
da je krivo! Ako li pravo, zašto me udaraš?" 24 Ana ga zatim posla svezana
Kajfi, velikom svećeniku. 25 Šimun Petar stajao je ondje i grijao se. Rekoše
mu: "Da nisi i ti od njegovih učenika?" On zanijeka: "Nisam!" 26 Nato će
jedan od slugu velikog svećenika, rođak onoga komu je Petar bio odsjekao
uho: "Nisam li te ja vidio u vrtu s njime?" 27 I Petar opet zanijeka, a pijetao
odmah zapjeva. 28 Nato odvedoše Isusa od Kajfe u dvor upraviteljev. Bilo
je rano jutro. I oni ne uđoše da se ne okaljaju, već da mognu blagovati
pashu. 29 Pilat tada iziđe pred njih i upita: "Kakvu tužbu iznosite protiv
ovoga čovjeka?" 30 Odgovore mu: "Kad on ne bi bio zločinac, ne bismo
ga predali tebi." 31 Reče im nato Pilat: "Uzmite ga vi i sudite mu po svom
zakonu." Odgovoriše mu Židovi: "Nama nije dopušteno nikoga pogubiti" -
32 da se ispuni riječ Isusova kojom je označio kakvom mu je smrću umrijeti.
33 Nato Pilat uđe opet u dvor, pozove Isusa i upita ga: "Ti li si židovski
kralj?" 34 Isus odgovori: "Govoriš li ti to sam od sebe ili ti to drugi rekoše o
meni?" 35 Pilat odvrati: "Zar sam ja Židov? Tvoj narod i glavari svećenički
predadoše te meni. Što si učinio?" 36 Odgovori Isus: "Kraljevstvo moje
nije od ovoga svijeta. Kad bi moje kraljevstvo bilo od ovoga svijeta, moje
bi se sluge borile da ne budem predan Židovima. Ali kraljevstvo moje nije
odavde." 37 Nato mu reče Pilat: "Ti si dakle kralj?" Isus odgovori: "Ti

kažeš: ja sam kralj. Ja sam se zato rodio i došao na svijet da svjedočim za istinu. Tko je god od istine, sluša moj glas." 38 Reče mu Pilat: "Što je istina?" 39 Rekavši to, opet iziđe pred Židove i reče im: "Ja ne nalazim na njemu nikakve krivice. A u vas je običaj da vam o Pashi nekoga pustim. Hoćete li dakle da vam pustim kralja židovskoga?" 40 Povikaše nato opet: "Ne toga, nego Barabu!" A Baraba bijaše razbojnik.

19

1 Tada Pilat uze i izbičeva Isusa. 2 A vojnici spletoše vijenac od trnja i staviše mu ga na glavu; i zaogrnuše ga grimiznim plaštem. 3 I prilazili su mu i govorili: "Zdravo kralju židovski!" I pljuskali su ga. 4 A Pilat ponovno iziđe i reče im: "Evo vam ga izvodim da znate: ne nalazim na njemu nikakve krivice." 5 Iziđe tada Isus s trnovim vijencem, u grimiznom plaštu. A Pilat im kaže: "Evo čovjeka!" 6 I kad ga ugledaše glavari svećenički i sluge, povikaše: "Raspni, raspni!" Kaže im Pilat: "Uzmite ga vi i raspnite jer ja ne nalazim na njemu krivice." 7 Odgovoriše mu Židovi: "Mi imamo Zakon i po Zakonu on mora umrijeti jer se pravio Sinom Božjim." 8 Kad je Pilat čuo te riječi, još se više prestraši 9 pa ponovno uđe u dvor i kaže Isusu: "Odakle si ti?" No Isus mu ne dade odgovora. 10 Tada mu Pilat reče: "Zar meni ne odgovaraš? Ne znaš li da imam vlast da te pustim i da imam vlast da te razapnem?" 11 Odgovori mu Isus: "Ne bi imao nada mnom nikakve vlasti da ti nije dano odozgor. Zbog toga ima veći grijeh onaj koji me predao tebi." 12 Od tada ga je Pilat nastojao pustiti. No Židovi vikahu: "Ako ovoga pustiš, nisi prijatelj caru. Tko se god pravi kraljem, protivi se caru." 13 Čuvši te riječi, Pilat izvede Isusa i posadi na sudačku stolicu na mjestu koje se zove Litostrotos - Pločnik, hebrejski Gabata - 14 a bijaše upravo priprava za Pashu, oko šeste ure - i kaže Židovima: "Evo kralja vašega!" 15 Oni na to povikaše: "Ukloni! Ukloni! Raspni ga!" Kaže im Pilat: "Zar kralja vašega da razapnem?" Odgovoriše glavari svećenički: "Mi nemamo kralja osim cara!" 16 Tada im ga preda da se razapne. Uzeše dakle Isusa. 17 I noseći svoj križ, iziđe on na mjesto zvano Lubanjsko, hebrejski Golgota. 18 Ondje ga razapeše, a s njim i drugu dvojicu, s jedne i druge strane, a Isusa u sredini. 19 A napisa Pilat i natpis te ga postavi na križ. Bilo je napisano: "Isus Nazarećanin, kralj židovski." 20 Taj su natpis čitali mnogi Židovi jer mjesto gdje je Isus bio raspet bijaše blizu grada, a bilo je napisano hebrejski, latinski i grčki. 21 Nato glavari svećenički rekoše Pilatu: "Nemoj pisati: 'Kralj židovski', nego da je on rekao: 'Kralj sam židovski.'" 22 Pilat odgovori: "Što napisah, napisah!" 23 Vojnici pak, pošto razapeše Isusa, uzeše njegove haljine i razdijeliše ih na četiri dijela - svakom vojniku po dio. A uzeše i donju haljinu, koja bijaše nešivena, otkana u komadu odozgor dodolje. 24 Rekoše zato među sobom: "Ne derimo je, nego bacimo za nju kocku pa komu dopane" - da se ispuni Pismo koje veli: Razdijeliše među se haljine moje, za odjeću moju baciše kocku. I vojnici učiniše tako. 25 Uz križ su Isusov stajale majka njegova, zatim sestra njegove majke, Marija Kleofina, i Marija Magdalena. 26 Kad Isus vidje majku i kraj nje učenika kojega je ljubio, reče majci: "Ženo! Evo ti sina!" Zatim reče učeniku: "Evo ti majke!" 27 I od toga časa uze je učenik k sebi. 28 Nakon toga, kako je Isus znao da je sve dovršeno, da bi se ispunilo Pismo, reče: "Žedan sam." 29 A ondje je stajala posuda puna octa. I natakoše na izopovu trsku spužvu natopljenu octom pa je

primakoše njegovim ustima. 30 Čim Isus uze ocat, reče: “Dovršeno je!” I
prignuvši glavu, preda duh. 31 Kako bijaše Priprava, da ne bi tijela ostala
na križu subotom, jer velik je dan bio one subote, Židovi zamoliše Pilata
da se raspetima prebiju golijeni i da se skinu. 32 Dođoše dakle vojnici i
prebiše golijeni prvomu i drugomu koji su s Isusom bili raspeti. 33 Kada
dođoše do Isusa i vidješe da je već umro, ne prebiše mu golijeni, 34 nego mu
jedan od vojnika kopljem probode bok i odmah poteče krv i voda. 35 Onaj
koji je vidio svjedoči i istinito je svjedočanstvo njegovo. On zna da govori
istinu da i vi vjerujete 36 jer se to dogodilo da se ispuni Pismo: Nijedna mu
se kost neće slomiti. 37 I drugo opet Pismo veli: Gledat će onoga koga su
proboli. 38 Nakon toga Josip iz Arimateje, koji je - kriomice, u strahu od
Židova - bio učenik Isusov, zamoli Pilata da smije skinuti tijelo Isusovo. I
dopusti mu Pilat. Josip dakle ode i skine Isusovo tijelo. 39 A dođe i Nikodem
- koji je ono prije bio došao Isusu noću - i donese sa sobom oko sto libara
smjese smirne i aloja. 40 Uzmu dakle tijelo Isusovo i poviju ga u povoje s
miomirisima, kako je u Židova običaj za ukop. 41 A na mjestu gdje je Isus
bio raspet bijaše vrt i u vrtu nov grob u koji još nitko ne bijaše položen.
42 Ondje dakle zbog židovske Priprave, jer grob bijaše blizu, polože Isusa.

20

1 Prvog dana u tjednu rano ujutro, još za mraka, dođe Marija Magdalena
na grob i opazi da je kamen s groba dignut. 2 Otrči stoga i dođe k
Šimunu Petru i drugom učeniku, kojega je Isus ljubio, pa im reče: “Uzeše
Gospodina iz groba i ne znamo gdje ga staviše.” 3 Uputiše se onda Petar
i onaj drugi učenik i dođoše na grob. 4 Trčahu obojica zajedno, ali onaj
drugi učenik prestigne Petra i stiže prvi na grob. 5 Sagne se i opazi povoje
gdje leže, ali ne uđe. 6 Uto dođe i Šimun Petar koji je išao za njim i uđe
u grob. Ugleda povoje gdje leže 7 i ubrus koji bijaše na glavi Isusovoj, ali
nije bio uz povoje, nego napose svijen na jednome mjestu. 8 Tada uđe i
onaj drugi učenik koji prvi stiže na grob i vidje i povjerova. 9 Jer oni još
ne upoznaše Pisma da Isus treba da ustane od mrtvih. 10 Potom se učenici
vratiše kući. 11 A Marija je stajala vani kod groba i plakala. 12 Zaplakana
zaviri u grob i ugleda dva anđela u bjelini kako sjede na mjestu gdje je
ležalo tijelo Isusovo - jedan kod glave, drugi kod nogu. 13 Kažu joj oni:
“Ženo, što plačeš?” Odgovori im: “Uzeše Gospodina mojega i ne znam
gdje ga staviše.” 14 Rekavši to, obazre se i ugleda Isusa gdje stoji, ali nije
znala da je to Isus. 15 Kaže joj Isus: “Ženo, što plačeš? Koga tražiš?”
Misleći da je to vrtlar, reče mu ona: “Gospodine, ako si ga ti odnio, reci
mi gdje si ga stavio i ja ću ga uzeti.” 16 Kaže joj Isus: “Marijo!” Ona se
okrene te će mu hebrejski: “Rabbuni!” - što znači: “Učitelju!” 17 Kaže
joj Isus: “Ne zadržavaj se sa mnom jer još ne uziđoh Ocu, nego idi mojoj
braći i javi im: Uzlazim Ocu svomu i Ocu vašemu, Bogu svomu i Bogu
vašemu.” 18 Ode dakle Marija Magdalena i navijesti učenicima: “Vidjela
sam Gospodina i on mi je to rekao.” 19 I uvečer toga istog dana, prvog u
tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus,
stane u sredinu i reče im: “Mir vama!” 20 To rekavši, pokaza im svoje
ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina. 21 Isus im stoga
ponovno reče: “Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.”
22 To rekavši, dahne u njih i kaže im: “Primite Duha Svetoga. 23 Kojima
otpustite grijehe, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im.” 24 Ali

Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kad dođe
Isus. 25 Govorili su mu dakle drugi učenici: “Vidjeli smo Gospodina!” On
im odvrati: “Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim
svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću
vjerovati.” 26 I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a
s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stade u sredinu i
reče: “Mir vama!” 27 Zatim će Tomi: “Prinesi prst ovamo i pogledaj mi
ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran.”
28 Odgovori mu Toma: “Gospodin moj i Bog moj!” 29 Reče mu Isus: “Budući
da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!” 30 Isus je
pred svojim učenicima učinio i mnoga druga znamenja koja nisu zapisana
u ovoj knjizi. 31 A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da
vjerujući imate život u imenu njegovu.

21

1 Poslije toga očitova se Isus ponovno učenicima na Tiberijadskome
moru. Očitova se ovako: 2 Bijahu zajedno Šimun Petar, Toma zvani
Blizanac, Natanael iz Kane Galilejske, zatim Zebedejevi i još druga dva
njegova učenika. 3 Kaže im Šimun Petar: “Idem ribariti.” Rekoše: “Idemo
i mi s tobom.” Izađoše i uđoše u lađu, ali te noći ne uloviše ništa. 4 Kad je
već svanulo, stade Isus na kraju, ali učenici nisu znali da je to Isus. 5 Kaže
im Isus: “Dječice, imate li što za prismok?” Odgovoriše mu: “Nemamo.”
6 A on im reče: “Bacite mrežu na desnu stranu lađe i naći ćete.” Baciše
oni i više je ne mogoše izvući od mnoštva ribe. 7 Tada onaj učenik kojega
je Isus ljubio kaže Petru: “Gospodin je!” Kad je Šimun Petar čuo da je
to Gospodin, pripaše si gornju haljinu, jer bijaše gol, te se baci u more.
8 Ostali učenici dođoše s lađicom vukući mrežu s ribom jer ne bijahu
daleko od kraja, samo kojih dvjesta lakata. 9 Kad iziđu na kraj, ugledaju
pripravljenu žeravicu i na njoj pristavljenu ribu i kruh. 10 Kaže im Isus:
“Donesite riba što ih sada uloviste.” 11 Nato se Šimun Petar popne i izvuče
na kraj mrežu punu velikih riba, sto pedeset i tri. I premda ih je bilo
toliko, mreža se ne raskinu. 12 Kaže im Isus: “Hajde, doručkujte!” I nitko
se od učenika ne usudi upitati ga: “Tko si ti?” Znali su da je Gospodin.
13 Isus pristupi, uzme kruh i dade im, a tako i ribu. 14 To se već treći put
očitova Isus učenicima pošto uskrsnu od mrtvih. 15 Nakon doručka upita
Isus Šimuna Petra: “Šimune Ivanov, ljubiš li me više nego ovi?” Odgovori
mu: “Da, Gospodine, ti znaš da te volim.” 16 Kaže mu: “Pasi jaganjce
moje!” Upita ga po drugi put: “Šimune Ivanov, ljubiš li me?” Odgovori
mu: “Da, Gospodine, ti znaš da te volim!” Kaže mu: “Pasi ovce moje!”
17 Upita ga treći put: “Šimune Ivanov, voliš li me?” Ražalosti se Petar što
ga upita treći put: “Voliš li me?” pa mu odgovori: “Gospodine, ti sve znaš!
Tebi je poznato da te volim.” Kaže mu Isus: “Pasi ovce moje!” 18 “Zaista,
zaista kažem ti: Dok si bio mlađi, sam si se opasivao i hodio kamo si
htio; ali kad ostariš, raširit ćeš ruke i drugi će te opasivati i voditi kamo
nećeš.” 19 A to mu reče nagovješćujući kakvom će smrću proslaviti Boga.
Rekavši to doda: “Idi za mnom!” 20 Petar se okrene i opazi da ga slijedi
onaj učenik kojega je Isus ljubio i koji se za večere bijaše privio Isusu uz
prsa i upitao ga: “Gospodine, tko će te to izdati?” 21 Vidjevši ga, Petar kaže
Isusu: “Gospodine, a što s ovim?” 22 Odgovori mu Isus: “Ako hoću da on
ostane dok ne dođem, što je tebi do toga? Ti idi za mnom!” 23 Stoga se

pronese među braćom glas da onaj učenik neće umrijeti. No Isus mu nije
rekao: “Neće umrijeti”, nego: “Ako hoću da on ostane dok ne dođem, što
je tebi do toga?” 24 Taj učenik za ovo svjedoči i ovo napisa. I znamo da
je istinito svjedočanstvo njegovo. 25 A ima još mnogo toga što učini Isus
i kad bi se sve redom popisalo, sav svijet, mislim, ne bi obuhvatio knjiga
koje bi se napisale.

Djela apostolska

1 Prvu sam knjigu, Teofile, sastavio o svemu što je Isus činio i učio 2 do
dana kad je uznesen pošto je dao upute apostolima koje je izabrao po Duhu
Svetome. 3 Njima je poslije svoje muke mnogim dokazima pokazao da je
živ, četrdeset im se dana ukazivao i govorio o kraljevstvu Božjem. 4 I dok
je jednom s njima blagovao, zapovjedi im da ne napuštaju Jeruzalema,
nego neka čekaju Obećanje Očevo "koje čuste od mene: 5 Ivan je krstio
vodom, a vi ćete naskoro nakon ovih dana biti kršteni Duhom Svetim."
6 Nato ga sabrani upitaše: "Gospodine, hoćeš li u ovo vrijeme Izraelu opet
uspostaviti kraljevstvo?" 7 On im odgovori: "Nije vaše znati vremena i
zgode koje je Otac podredio svojoj vlasti. 8 Nego primit ćete snagu Duha
Svetoga koji će sići na vas i bit ćete mi svjedoci u Jeruzalemu, po svoj
Judeji i Samariji i sve do kraja zemlje." 9 Kada to reče, bi uzdignut njima
naočigled i oblak ga ote njihovim očima. 10 I dok su netremice gledali kako
on odlazi na nebo, gle, dva čovjeka stadoše kraj njih u bijeloj odjeći 11 i
rekoše im: "Galilejci, što stojite i gledate u nebo? Ovaj Isus koji je od vas
uznesen na nebo isto će tako doći kao što ste vidjeli da odlazi na nebo."
12 Onda se vratiše u Jeruzalem s brda zvanoga Maslinsko, koje je blizu
Jeruzalema, udaljeno jedan subotni hod. 13 I pošto uđu u grad, uspnu se
u gornju sobu gdje su boravili: Petar i Ivan i Jakov i Andrija, Filip i Toma,
Bartolomej i Matej, Jakov Alfejev i Šimun Revnitelj i Juda Jakovljev - 14 svi
oni bijahu jednodušno postojani u molitvi sa ženama, i Marijom, majkom
Isusovom, i braćom njegovom. 15 U one dane ustade Petar među braćom
- a bijaše sakupljenog naroda oko sto i dvadeset duša - i reče: 16 "Braćo!
Trebalo je da se ispuni Pismo što ga na usta Davidova proreče Duh Sveti o
Judi koji bijaše vođa onih što uhvatiše Isusa. 17 A Juda se ubrajao među nas
i imao udio u ovoj službi. 18 On, eto, steče predio cijenom nepravednosti
pa se stropošta, raspuče po sredini i razli mu se sva utroba. 19 I svim je
Jeruzalemcima znano da se onaj predio njihovim jezikom zove Akeldama,
to jest Predio smrti. 20 Pisano je doista u Knjizi psalama: Njegova kuća nek
opusti, nek ne bude stanovnika u njoj! Njegovo nadgledništvo nek dobije
drugi! 21 Jedan dakle od ovih ljudi što bijahu s nama za sve vrijeme što je
među nama živio Gospodin Isus - 22 počevši od krštenja Ivanova pa sve do
dana kad bi uzet od nas - treba da bude svjedokom njegova uskrsnuća. 23 I
postaviše dvojicu: Josipa koji se zvao Barsaba a prozvao se Just, i Matiju.
24 Onda se pomoliše: "Ti, Gospodine, poznavaoče svih srdaca, pokaži koga
si od ove dvojice izabrao 25 da primi mjesto ove apostolske službe kojoj se
iznevjeri Juda da ode na svoje mjesto." 26 Onda baciše kocke i kocka pade
na Matiju; tako bi pribrojen jedanaestorici apostola.

2

1 Kad je napokon došao dan Pedesetnice, svi su bili zajedno na istome
mjestu. 2 I eto iznenada šuma s neba, kao kad se digne silan vjetar.
Ispuni svu kuću u kojoj su bili. 3 I pokažu im se kao neki ognjeni
razdijeljeni jezici te siđe po jedan na svakoga od njih. 4 Svi se napuniše
Duha Svetoga i počeše govoriti drugim jezicima, kako im već Duh davaše
zboriti. 5 A u Jeruzalemu su boravili Židovi, ljudi pobožni iz svakog
naroda pod nebom. 6 Pa kad nasta ona huka, strča se mnoštvo i smetÄe

jer ih je svatko čuo govoriti svojim jezikom. 7 Svi su bili izvan sebe i
divili se govoreći: “Gle! Nisu li svi ovi što govore Galilejci? 8 Pa kako
to da ih svatko od nas čuje na svojem materinskom jeziku? 9 Parti,
Međani, Elamljani, žitelji Mezopotamije, Judeje i Kapadocije, Ponta i
Azije, 10 Frigije i Pamfilije, Egipta i krajeva libijskih oko Cirene, pridošlice
Rimljani, 11 Židovi i sljedbenici, Krećani i Arapi - svi ih mi čujemo gdje
našim jezicima razglašuju veličanstvena djela Božja.” 12 Svi su izvan
sebe zbunjeno jedan drugog pitali: “Što bi to moglo biti?” 13 Drugi su
pak, podrugujući se, govorili: “Slatkog su se vina ponapili!” 14 A Petar
zajedno s jedanaestoricom ustade, podiže glas i prozbori: “Židovi i svi
što boravite u Jeruzalemu, ovo znajte i riječi mi poslušajte: 15 Nisu ovi
pijani, kako vi mislite - ta istom je treća ura dana - 16 nego to je ono
što je rečeno po proroku Joelu: 17 “U posljednje dane, govori Bog: Izlit
ću Duha svoga na svako tijelo i proricat će vaši sinovi i kćeri, vaši će
mladići gledati viđenja, a starci vaši sne sanjati. 18 Čak ću i na sluge i
sluškinje svoje izliti Duha svojeg u dane one i proricat će. 19 Pokazat ću
čudesa na nebu gore i znamenja na zemlji dolje, krv i oganj i stupove
dima. 20 Sunce će se prometnut u tminu, a mjesec u krv prije nego svane
Dan Gospodnji velik i slavan. 21 I tko god prizove ime Gospodnje bit će
spašen.” 22 “Izraelci, čujte ove riječi: Isusa Nazarećanina, čovjeka kojega
Bog pred vama potvrdi silnim djelima, čudesima i znamenjima koja, kao
što znate, po njemu učini među vama - 23 njega, predana po odlučenu
naumu i promislu Božjem, po rukama bezakonika razapeste i pogubiste.
24 Ali Bog ga uskrisi oslobodivši ga grozote smrti jer ne bijaše moguće
da ona njime ovlada. 25 David doista za nj kaže: Gospodin mi je svagda
pred očima jer mi je zdesna da ne posrnem. 26 Stog mi se raduje srce i
kliče jezik, pa i tijelo mi spokojno počiva. 27 Jer mi nećeš ostaviti dušu
u Podzemlju ni dati da pravednik tvoj truleži ugleda. 28 Pokazat ćeš mi
stazu života, ispuniti me radošću lica svoga. 29 Braćo, dopustite da vam
otvoreno kažem: praotac je David umro, pokopan je i eno mu među nama
groba sve do današnjeg dana. 30 Ali kako je bio prorok i znao da mu se
zakletvom zakle Bog plod utrobe njegove posaditi na prijestolje njegovo,
31 unaprijed je vidio i navijestio uskrsnuće Kristovo: Nije ostavljen u
Podzemlju niti mu tijelo truleži ugleda. 32 Toga Isusa uskrisi Bog! Svi smo
mi tomu svjedoci. 33 Desnicom dakle Božjom uzvišen, primio je od Oca
Obećanje, Duha Svetoga, i izlio ga kako i sami gledate i slušate. 34 Ta David
nije bio uznesen na nebesa, a veli: Reče Gospodin Gospodinu mojemu:
'Sjedi mi zdesna' 35 dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama
tvojim! 36 Pouzdano dakle neka znade sav dom Izraelov da je toga Isusa
kojega vi razapeste Bog učinio i Gospodinom i Kristom.” 37 Kad su to čuli,
duboko potreseni rekoše Petru i drugim apostolima: “Što nam je činiti,
braćo?” 38 Petar će im: “Obratite se i svatko od vas neka se krsti u ime
Isusa Krista da vam se oproste grijesi i primit ćete dar, Duha Svetoga.
39 Ta za vas je ovo obećanje i za djecu vašu i za sve one izdaleka, koje
pozove Gospodin Bog naš.” 40 I mnogim je drugim riječima još svjedočio
i hrabrio ih: “Spasite se od naraštaja ovog opakog!” 41 I oni prigrliše
riječ njegovu i krstiše se te im se u onaj dan pridruži oko tri tisuće duša.
42 Bijahu postojani u nauku apostolskom, u zajedništvu, lomljenju kruha i
molitvama. 43 Strahopoštovanje obuzimaše svaku dušu: apostoli su činili
mnoga čudesa i znamenja. 44 Svi koji prigrliše vjeru bijahu združeni i sve

im bijaše zajedničko. 45 Sva bi imanja i dobra prodali porazdijelili svima
kako bi tko trebao. 46 Svaki bi dan jednodušno i postojano hrlili u Hram, u
kućama bi lomili kruh te u radosti i prostodušnosti srca zajednički uzimali
hranu 47 hvaleći Boga i uživajući naklonost svega naroda. Gospodin je pak
danomice zajednici pridruživao spasenike.

3

1 Petar i Ivan uzlazili su u Hram na devetu molitvenu uru. 2 Upravo
su donosili nekog čovjeka, hroma od majčine utrobe; njega bi svaki dan
postavljali kod hramskih vrata, zvanih Divna, da prosi milostinju od onih
koji ulaze u Hram. 3 On ugleda Petra i Ivana upravo kad zakoračiše u
Hram te zamoli milostinju. 4 Petar ga zajedno s Ivanom prodorno pogleda
i reče: "Pogledaj u nas!" 5 Dok ih je molećivo motrio očekujući od njih
nešto dobiti, 6 reče mu Petar: "Srebra i zlata nema u mene, ali što imam
- to ti dajem: u ime Isusa Krista Nazarećanina hodaj!" 7 I uhvativši ga
za desnu ruku, pridiže ga: umah mu omoćaše noge i gležnjevi 8 pa skoči,
uspravi se, stane hodati te uđe s njima u Hram hodajući, poskakujući i
hvaleći Boga. 9 Sav ga narod vidje kako hoda i hvali Boga. 10 Razabraše
da je to on - onaj koji je na Divnim vratima Hrama prosio milostinju - i
ostadoše zapanjeni i izvan sebe zbog onoga što se s njim dogodilo. 11 Kako
se pak on držao Petra i Ivana, sav se narod zapanjen strča k njima u
trijem zvani Salomonov. 12 Kada to vidje Petar, obrati se narodu: "Izraelci,
što se ovomu čudite? Ili što nas gledate kao da smo svojom snagom
ili pobožnošću postigli da ovaj prohoda? 13 Bog Abrahamov, Izakov i
Jakovljev, Bog otaca naših, proslavi slugu svoga, Isusa kojega vi predadoste
i kojega se odrekoste pred Pilatom kad već bijaše odlučio pustiti ga. 14 Vi
se odrekoste Sveca i Pravednika, a izmoliste da vam se daruje ubojica.
15 Začetnika života ubiste. Ali Bog ga uskrisi od mrtvih, čemu smo mi
svjedoci." 16 "I po vjeri u njegovo ime, to je ime dalo snagu ovomu
kojega gledate i poznate: vjera u Njega vratila je ovomu potpuno zdravlje
naočigled vas sviju." 17 "I sada, braćo, znam da ste ono uradili iz neznanja
kao i glavari vaši. 18 Ali Bog tako ispuni što unaprijed navijesti po ustima
svih proroka: da će njegov Pomazanik trpjeti. 19 Pokajte se dakle i obratite
da se izbrišu grijesi vaši 20 pa od Gospodina dođu vremena rashlade te on
pošalje vama unaprijed namijenjenog Pomazanika, Isusa." 21 Njega treba
da nebo pridrži do vremena uspostave svega što obeća Bog na usta svetih
proroka svojih odvijeka." 22 "Mojsije tako reče: Proroka poput mene od
vaše braće podignut će vam Gospodin, Bog vaš. Njega slušajte u svemu
što vam god reče. 23 I svaka duša koja ne posluša toga proroka, neka se
iskorijeni iz naroda." 24 "I svi Proroci koji su - od Samuela dalje - govorili,
također su navijestili ove dane." 25 "Vi ste sinovi proroka i Saveza koji
sklopi Bog s ocima vašim govoreći Abrahamu: Potomstvom će se tvojim
blagoslivljati sva plemena zemlje. 26 Vama najprije podiže Bog Slugu svoga
i posla ga blagoslivljati vas da se svatko obrati od opačina svojih."

4

1 Dok su oni još govorili narodu, priđu im svećenici, hramski zapovjednik
i saduceji, 2 ozlovoljeni što uče narod i navješćuju - u Isusu - uskrsnuće
od mrtvih; 3 pograbe ih i bace u tamnicu do sutra jer već bijaše večer.
4 Ipak mnogi od onih koji su čuli Riječ, povjerovaše te broj vjernika
poraste nekako do pet tisuća. 5 Sutradan se sastadoše u Jeruzalemu

glavari, starješine i pismoznanci - 6 i veliki svećenik Ana, i Kajfa, i Ivan, i
Aleksandar, i svi od roda velikosvećeničkoga. 7 Izvedoše apostole preda se
pa ih stadoše ispitivati: “Kojom snagom ili po kojem imenu vi to učiniste?”
8 Onda Petar pun Duha Svetoga reče: “Glavari narodni i starješine! 9 Zar
mi danas odgovaramo zbog dobra djela učinjena bolesnu čovjeku? Po
kome je ovaj spašen? 10 Neka bude znano svima vama i svemu narodu
Izraelovu: po imenu Isusa Krista Nazarećanina, kojega ste vi raspeli, a
kojega Bog uskrisi od mrtvih! Po njemu ovaj stoji pred vama zdrav!
11 On je onaj kamen koji vi graditelji odbaciste, ali koji postade kamen
zaglavni. 12 I nema ni u kome drugom spasenja. Nema uistinu pod nebom
drugoga imena dana ljudima po kojemu se možemo spasiti.” 13 Kad vidješe
neustrašivost Petrovu i Ivanovu, a znajući da su to ljudi nepismeni i neuki,
bijahu u čudu; znali su ih, da bijahu s Isusom, ali 14 videći gdje s njima
stoji izliječeni čovjek, nisu mogli ništa protusloviti. 15 Stoga zapovjediše
da izađu iz vijećnice pa stadoše raspravljati: 16 “Što ćemo s tim ljudima?
Ta učinili su očit znak, poznat svim Jeruzalemcima, ne možemo ga nijekati;
17 ali da se još više ne razglasi u narod, zaprijetimo im da nikomu živom o
tom Imenu više ne govore.” 18 Pozvaše ih i zapovjediše im da podnipošto
ne zbore niti naučavaju u ime Isusovo. 19 Ali im Petar i Ivan odgovoriše:
“Sudite je li pred Bogom pravo slušati radije vas nego Boga. 20 Mi doista
ne možemo ne govoriti što vidjesmo i čusmo.” 21 Ali oni ne našavši kako
da ih kazne, opet im zaprijete pa ih otpuste poradi naroda jer su svi slavili
Boga zbog onoga što se dogodilo. 22 Jer čovjeku na kom se dogodi čudo
ozdravljenja bijaše više od četrdeset godina. 23 Otpušteni, odoše svojima
i javiše što im rekoše veliki svećenici i starješine. 24 Kad su oni to čuli,
jednodušno podigoše glas k Bogu i rekoše: “Gospodine, ti si stvorio nebo i
zemlju i more i sve što je u njima! 25 Ti si na usta oca našega, sluge svoga
Davida, po Duhu Svetom rekao: Zašto se bune narodi, zašto puci ludosti
snuju? 26 Ustaju kraljevi zemaljski, Knezovi se rotÄe protiv Gospodina i
protiv Pomazanika njegova. 27 RotÄe se, uistinu, u ovome gradu na svetog
Slugu tvoga Isusa, kog pomaza, rotÄe se Herod i Poncije Pilat zajedno
s narodima i pucima izraelskim 28 da učine što tvoja ruka i tvoja volja
predodredi da se zbude. 29 I evo sada, Gospodine, promotri prijetnje
njihove i daj slugama svojim sa svom smjelošću navješćivati riječ tvoju!
30 Pruži ruku svoju da bude ozdravljenja, znamenja i čudesa po imenu
svetoga Sluge tvoga Isusa.” 31 I pošto se pomoliše, potrese se mjesto gdje
bijahu sabrani, i svi se napuniše Duha Svetoga te stanu navješćivati riječ
Božju smjelo. 32 U mnoštva onih što prigrliše vjeru bijaše jedno srce i jedna
duša. I nijedan od njih nije svojim zvao ništa od onoga što je imao, nego im
sve bijaše zajedničko. 33 Apostoli pak velikom silom davahu svjedočanstvo
o uskrsnuću Gospodina Isusa i svi uživahu veliku naklonost. 34 Doista,
nitko među njima nije oskudijevao jer koji bi god posjedovali zemljišta ili
kuće, prodavali bi ih i utržak donosili 35 i stavljali pred noge apostolima.
A dijelilo se svakomu koliko je trebao. 36 A Josip, od apostola prozvan
Barnaba, što znači Sin utjehe, levit, rodom Cipranin, 37 posjedovaše jednu
njivu; proda je pa donese novac i postavi pred noge apostolima.

5

1 Neki pak čovjek po imenu Ananija, zajedno sa svojom ženom Safirom
proda imanje 2 pa u dogovoru sa ženom odvoji nešto od utrška, a samo

jedan dio donese i postavi pred noge apostolima. 3 Petar mu reče:
“Ananija, zašto ti Sotona ispuni srce te si slagao Duhu Svetomu i odvojio
od utrška imanja? 4 Da je ostalo neprodano, ne bi li tvoje ostalo; i jednoć
prodano, nije li u tvojoj vlasti? Zašto si se na takvo što odlučio? Nisi
slagao ljudima, nego Bogu!” 5 Kako Ananija ču te riječi, sruši se i izdahnu.
I silan strah spopade sve koji su to čuli. 6 Nato ustanu mladići, poviju ga,
iznesu i pokopaju. 7 Nakon otprilike tri sata uđe njegova žena ne znajući
što se dogodilo. 8 Petar joj reče: “Reci mi, jeste li za toliko dali imanje?”
Ona odgovori: “Da, za toliko.” 9 A Petar će joj: “Što vam bi da se složiste
iskušati Duha Gospodnjega? Eto na vratima nogu onih koji ti pokopaše
muža! I tebe će iznijeti!” 10 Ona se umah sruši do njegovih nogu i izdahnu.
Oni mladići uđu, nađu je mrtvu, iznesu je i pokopaju uz muža. 11 I silan
strah spopade cijelu Crkvu i sve koji su to čuli. 12 Po rukama se apostolskim
događala mnoga znamenja i čudesa u narodu. Svi su se jednodušno
okupljali u Trijemu Salomonovu. 13 Nitko se drugi nije usuđivao pridružiti
im se, ali ih je narod veličao. 14 I sve se više povećavalo mnoštvo muževa
i žena što vjerovahu Gospodinu 15 tako da su na trgove iznosili bolesnike i
postavljali ih na ležaljkama i posteljama ne bi li, kad Petar bude prolazio,
bar sjena njegova osjenila kojega od njih. 16 A slijegalo bi se i mnoštvo
iz gradova oko Jeruzalema: donosili bi bolesnike i opsjednute od nečistih
duhova, i svi bi ozdravljali. 17 Onda se podiže veliki svećenik i sve njegove
pristaše - sljedba saducejska. 18 Puni zavisti, pohvataju apostole i strpaju ih
u javnu tamnicu. 19 Ali anđeo Gospodnji noću otvori vrata tamnice, izvede
ih i reče: 20 “Pođite i postojano u Hramu navješćujte narodu sve riječi
Života ovoga.” 21 Poslušni, u praskozorje su ušli u Hram te naučavali. Uto
stiže veliki svećenik i njegove pristaše, sazovu Vijeće i sve starješinstvo
sinova Izraelovih pa pošalju u zatvor da ih dovedu. 22 Kad stražari stigoše
onamo, ne nađoše ih u tamnici pa se vrate i jave: 23 “Zatvor smo našli
sa svom pomnjom zatvoren i čuvare na straži pred vratima, ali kad smo
otvorili, nikoga unutra ne nađosmo.” 24 Kad su hramski zapovjednik i
veliki svećenici čuli te riječi, u nedoumici su se pitali što bi to moglo biti.
25 Nato netko pristigne i dojavi im: “Eno, ljudi koje baciste u tamnicu, u
Hramu stoje i uče narod.” 26 Tada zapovjednik sa stražarima ode te ih
dovede - ne na silu jer se bojahu da ih narod ne kamenuje. 27 Dovedoše
ih i privedoše pred Vijeće. Veliki ih svećenik zapita: 28 “Nismo li vam
strogo zabranili učiti u to Ime? A vi ste eto napunili Jeruzalem svojim
naukom i hoćete na nas navući krv toga čovjeka.” 29 Petar i apostoli
odvrate: “Treba se većma pokoravati Bogu negoli ljudima! 30 Bog otaca
naših uskrisi Isusa kojega vi smakoste objesivši ga na drvo. 31 Njega Bog
desnicom svojom uzvisi za Začetnika i Spasitelja da obraćenjem podari
Izraela i oproštenjem grijeha. 32 I mi smo svjedoci tih događaja i Duh Sveti
kojega dade Bog onima što mu se pokoravaju.” 33 Nato se oni razgnjeviše
i htjedoše ih ubiti. 34 Ali ustade u Vijeću neki farizej imenom Gamaliel,
zakonoznanac, kojega je poštovao sav narod. On zapovjedi da ljude načas
izvedu 35 pa će vijećnicima: “Izraelci, dobro promislite što ćete s tim
ljudima. 36 Ta prije nekog vremena podiže se Teuda tvrdeći da je netko,
i uza nj prista oko četiri stotine ljudi. Bi smaknut i sve mu se pristaše
razbjegoše i netragom ih nesta. 37 Nakon toga se u dane popisa podiže
Juda Galilejac i odvuče narod za sobom. I on propade i sve mu se pristaše
raspršiše. 38 I sad evo kanite se, velim vam, tih ljudi i otpustite ih. Jer ako

je taj naum ili to djelo od ljudi, propast će; 39 ako li je pak od Boga, nećete
ga moći uništiti - da se i s Bogom u ratu ne nađete." Poslušaju ga 40 pa
dozovu apostole, išibaju ih, zapovjede im da ne govore u ime Isusovo pa ih
otpuste. 41 Oni pak odu ispred Vijeća radosni što bijahu dostojni podnijeti
pogrde za Ime. 42 I svaki su dan u Hramu i po kućama neprestance učili i
navješćivali Krista, Isusa.

6

1 U one dane, kako se broj učenika množio, Židovi grčkog jezika stadoše
mrmljati protiv domaćih Židova što se u svagdanjem služenju zanemaruju
njihove udovice. 2 Dvanaestorica nato sazvaše mnoštvo učenika i rekoše:
"Nije pravo da mi napustimo riječ Božju da bismo služili kod stolova. 3 De
pronađite, braćo, između sebe sedam muževa na dobru glasu, punih Duha
i mudrosti. Njih ćemo postaviti nad ovom službom, 4 a mi ćemo se posvetiti
molitvi i posluživanju Riječi." 5 Prijedlog se svidje svemu mnoštvu pa
izabraše Stjepana, muža puna vjere i Duha Svetoga, zatim Filipa, Prohora,
Nikanora, Timona, Parmenu te antiohijskog pridošlicu Nikolu. 6 Njih
postave pred apostole, a oni pomolivši se, polože na njih ruke. 7 I riječ
je Božja rasla, uvelike se množio broj učenika u Jeruzalemu i veliko je
mnoštvo svećenika prihvaćalo vjeru. 8 Stjepan je pun milosti i snage činio
velika čudesa i znamenja u narodu. 9 Nato se digoše neki iz takozvane
sinagoge Slobodnjaka, Cirenaca, Aleksandrinaca te onih iz Cilicije i Azije pa
počeše raspravljati sa Stjepanom, 10 ali nisu mogli odoljeti mudrosti i Duhu
kojim je govorio. 11 Onda podmetnuše neke ljude koji rekoše: "Čuli smo ga
govoriti pogrdne riječi protiv Mojsija i Boga." 12 Podjare i narod, starješine
i pismoznance pa priđu, zgrabe ga i odvuku u Vijeće. 13 Ondje namjestiše
lažne svjedoke koji rekoše: "Ovaj čovjek neprestance govori protiv svetog
Mjesta i Zakona. 14 Čuli smo ga doista govoriti: 'Isus Nazarećanin razvalit
će ovo Mjesto i izmijeniti običaje koje nam predade Mojsije'." 15 A svi koji
su sjedili u Vijeću upriješe pogled u Stjepana te opaziše - lice mu kao u
anđela.

7

1 Veliki svećenik upita: "Je li to tako?" 2 Stjepan odgovori: "Braćo
i oci, čujte! Bog slave ukaza se ocu našemu Abrahamu dok bijaše u
Mezopotamiji, prije negoli se nastani u Haranu, 3 i reče mu: Iziđi iz zemlje
svoje, iz zavičaja svoga, hajde u zemlju koju ću ti pokazati. 4 On nato iziđe
iz zemlje kaldejske i nastani se u Haranu. Odande ga nakon smrti oca
njegova Bog preseli u ovu zemlju u kojoj vi sada boravite. 5 U njoj mu
ne dade ni stope baštine, nego obeća dati je u posjed njemu i potomstvu
njegovu nakon njega, premda još nije imao djeteta. 6 Bog isto tako reče da
će potomci njegovi biti pridošlice u zemlji tuđoj, da će ih porobljavati i
tlačiti četiri stotine godina. 7 Ali narod kojemu budu robovali ja ću suditi,
reče Bog. A nakon toga izići će i iskazati mi štovanje na ovome mjestu.
8 Dade mu i Savez obrezanja. Tako rodi Izaka i obreza ga osmi dan, Izak
Jakova, Jakov dvanaest rodozačetnika." 9 "Rodozačetnici pak, iz zavisti,
Josipa predadoše u Egipat. Ali Bog bijaše s njim 10 te ga izbavljaše iz
svih nevolja, podari ga naklonošću i mudrošću pred faraonom, kraljem
egipatskim koji ga postavi za upravitelja nad Egiptom i nad cijelim dvorom
svojim. 11 Onda u cijeloj zemlji egipatskoj i kanaanskoj nasta glad i nevolja
velika: oci naši ne mogahu naći hrane. 12 Kad Jakov doču da u Egiptu

ima žita, posla onamo najprije oce naše. 13 Drugi se put Josip očitova
braći svojoj pa faraon dozna za podrijetlo Josipovo. 14 Josip tada posla
po Jakova, oca svoga, i svu rodbinu, sedamdeset i pet duša. 15 Jakov
tako siđe u Egipat. I umrije on i oci naši. 16 Preneseni su u Sihem i
položeni u grob koji je Abraham za srebro kupio od sinova Hamorovih u
Sihemu." 17 "Kako se bližilo vrijeme obećanja koje Bog obreče Abrahamu,
rastao je u Egiptu narod i množio se 18 dok ondje ne zavlada drugi kralj
koji nije poznavao Josipa. 19 Lukav prema rodu našemu, tlačio je on
oce naše da bi djecu svoju izlagali da ne ostanu na životu. 20 U taj se
čas rodi Mojsije. Bijaše božanski lijep. Tri je mjeseca hranjen u kući
očinskoj, 21 a onda, kad je bio izložen, prigrli ga kći faraonova i othrani
sebi za sina. 22 Tako Mojsije, odgojen u svoj mudrosti egipatskoj, bijaše
silan na riječima i djelima." 23 "Kad mu bijaše četrdeset godina, ponuka
ga srce da pohodi braću svoju, sinove Izraelove. 24 I kad vidje kako je
jednomu nanesena nepravda, suprotstavi se i osveti zlostavljenoga ubivši
Egipćanina. 25 Mislio je da će braća njegova shvatiti kako će im Bog po
njegovoj ruci pružiti spasenje, ali oni ne shvatiše. 26 Sutradan se pojavi
pred onima koji su se tukli te ih stade nagovarati da se izmire: 'Ljudi,
braća ste! Zašto zlostavljate jedan drugoga?' 27 Ali ga onaj što je zlostavljao
svoga bližnjega odbi riječima: Tko te postavi glavarom i sucem nad nama?
28 Kaniš li ubiti i mene kao što si jučer ubio onog Egipćanina? 29 Na te
riječi pobježe Mojsije i skloni se u zemlju midjansku, gdje mu se rodiše
dva sina." 30 "Nakon četrdeset godina ukaza mu se Anđeo u pustinji brda
Sinaja u rasplamtjeloj vatri jednoga grma. 31 Opazivši to, zadivi se Mojsije
viđenju. Dok je prilazio da bolje promotri, eto glasa Gospodnjega: 32 Ja
sam Bog Otaca tvojih, Bog Abrahamov, Izakov i Jakovljev. Sav preplašen,
Mojsije se ne usudi pogledati. 33 A Gospodin će mu: Izuj obuću s nogu!
Jer mjesto na kojem stojiš, sveto je tlo. 34 Vidio sam, vidio nevolju naroda
svoga u Egiptu i uzdisaj mu čuo pa siđoh izbaviti ga. I sad hajde! Šaljem
te u Egipat!" 35 "Toga Mojsija - kojega su se odrekli rekavši: Tko te postavi
glavarom i sucem? - toga im Bog kao glavara i otkupitelja posla po Anđelu
koji mu se ukaza u grmu. 36 On ih izvede učinivši čudesa i znamenja u
zemlji egipatskoj, u Crvenome moru i u pustinji kroz četrdeset godina.
37 To je onaj Mojsije koji reče sinovima Izraelovim: Proroka poput mene
od vaše braće podići će vam Bog. 38 To je onaj koji za skupa u pustinji
bijaše između Anđela što mu govoraše na brdu Sinaju i otaca naših; onaj
koji je primio riječi životne da ih nama preda. 39 Njemu se ne htjedoše
pokoriti oci naši, nego ga odbiše i u srcima se svojima vratiše u Egipat
40 rekavši Aronu: 'Napravi nam bogove koji će ići pred nama! Ta ne
znamo što se dogodi s tim Mojsijem koji nas izvede iz zemlje egipatske.'
41 Tele načiniše u dane one, prinesoše žrtvu tom kumiru i veseljahu se
djelima ruku svojih. 42 Bog se pak odvrati i prepusti ih da časte vojsku
nebesku, kao što piše u Knjizi proročkoj: Prinosiste li mi žrtve i prinose
četrdeset godina u pustinji, dome Izraelov? 43 Poprimiste šator Molohov
i zvijezdu boga Refana - likove koje napraviste da biste im se klanjali.
Odvest ću vas stoga u progonstvo onkraj Babilona!" 44 "Oci naši imahu
u pustinji Šator svjedočanstva kako odredi Onaj koji reče Mojsiju da se
on načini po praliku koji je vidio. 45 Taj su Šator preuzeli oci naši i
pod Jošuom ga unijeli u posjed s kojega Bog pred licem njihovim rastjera
narode. Tako bijaše sve do dana Davida, 46 koji je našao milost pred

Bogom te molio da nađe boravište Bogu Jakovljevu. 47 Istom Salomon
izgradi mu Dom. 48 Ali Svevišnji u rukotvorinama ne prebiva, kao što
veli prorok: 49 Nebesa su moje prijestolje, a zemlja podnožje nogama.
Kakav dom da mi sagradite, govori Gospodin, i gdje da bude mjesto mog
počinka? 50 Nije li ruka moja načinila sve to? 51 Tvrdovrati i neobrezanih
srdaca i ušiju, vi se uvijek opirete Duhu Svetomu: kako oci vaši tako i
vi! 52 Kojega od proroka nisu progonili oci vaši? I pobiše one koji su
unaprijed navijestili dolazak Pravednika čiji ste vi sada izdajice i ubojice,
53 vi koji po anđeoskim uredbama primiste Zakon, ali ga se niste držali."
54 Kad su to čuli, uskipješe u srcima i počeše škripati zubima na njega.
55 Ali on, pun Duha Svetoga, uprije pogled u nebo i ugleda slavu Božju i
Isusa gdje stoji zdesna Bogu 56 pa reče: "Evo vidim nebesa otvorena i Sina
Čovječjega gdje stoji zdesna Bogu." 57 Vičući iza glasa, oni zatisnuše uši i
navališe jednodušno na njega. 58 Izbaciše ga iz grada pa ga kamenovahu.
Svjedoci odložiše haljine do nogu mladića koji se zvao Savao. 59 I dok
su ga kamenovali, Stjepan je zazivao: "Gospodine Isuse, primi duh moj!"
60 Onda se baci na koljena i povika iza glasa: "Gospodine, ne uzmi im ovo
za grijeh!" Kada to reče, usnu.

8

1 Savao je pristao da se Stjepan smakne. U onaj dan navali velik progon
na Crkvu u Jeruzalemu. Svi se osim apostola raspršiše po krajevima
judejskim i samarijskim. 2 Bogobojazni su ljudi pokopali Stjepana i održali
veliko žalovanje za njim. 3 Savao je pak pustošio Crkvu: ulazio je u kuće,
odvlačio muževe i žene i predavao ih u tamnicu. 4 Oni dakle što su se
raspršili obilazili su navješćujući Riječ. 5 Filip tako siđe u grad samarijski
i stade im propovijedati Krista. 6 Mnoštvo je jednodušno prihvaćalo što
je Filip govorio slušajući ga i gledajući znamenja koja je činio. 7 Doista, iz
mnogih su opsjednutih izlazili nečisti duhovi vičući iza glasa, a ozdravljali
su i mnogi uzeti i hromi. 8 Nasta tako velika radost u onome gradu.
9 Čovjek se neki, imenom Šimun, u gradu već duže bavio čarobnjaštvom
i opčaravao narod tvrdeći da je neki veliki. 10 Priklanjalo mu se sve, malo
i veliko, te govorilo: "Ovaj je Snaga Božja, zvana Velika." 11 A priklanjahu
mu se jer ih je duže vremena opčaravao svojim vradžbinama. 12 Ali
kad povjerovaše Filipu koji navješćivaše evanđelje o kraljevstvu Božjemu
i o imenu Isusa Krista, krštavahu se - muževi i žene. 13 Povjerova i
Šimun te se krsti i osta uz Filipa: bio je zanesen promatrajući znamenja
i čudesa koja su se događala. 14 Kad su apostoli u Jeruzalemu čuli da
je Samarija prigrlila riječ Božju, poslaše k njima Petra i Ivana. 15 Oni
siđoše i pomoliše se za njih da bi primili Duha Svetoga. 16 Jer još ni na
koga od njih ne bijaše sišao; bijahu samo kršteni u ime Gospodina Isusa.
17 Tada polagahu ruke na njih i oni primahu Duha Svetoga. 18 Kad Šimun
vidje da se polaganjem ruku apostolskih daje Duh, ponudi apostolima
novaca 19 govoreći: "Dajte i meni tu moć da svatko na koga položim
ruke primi Duha Svetoga." 20 Petar mu odvrati: "Novac tvoj zajedno s
tobom propao kad si mislio dar Božji novcima steći! 21 Nema tebi ovdje
dijela ni udjela jer tvoje srce nije pravo pred Bogom! 22 Obrati se od te
opakosti svoje i moli Gospodina ne bi li ti se kako oprostila namisao srca
tvoga. 23 Ta gledam te: žučju si gorak i nepravdom okovan." 24 Šimun
odgovori: "Molite i vi za me Gospodina da me ne snađe ništa od toga

što rekoste!” 25 Oni pak pošto posvjedočiše i dorekoše riječ Gospodnju,
vratiše se u Jeruzalem navješćujući evanđelje mnogim selima samarijskim.
26 Anđeo se Gospodnji obrati Filipu: “Ustani i pođi na jug putom što iz
Jeruzalema silazi u Gazu; on je pust.” 27 On usta i pođe. Odjednom
eto nekog Etiopljanina, dvoranina, visokog dostojanstvenika kandake,
kraljice etiopske koji bijaše nad svom njezinom riznicom. 28 Vraćao se
iz Jeruzalema, kamo je bio pošao pokloniti se; sjeđaše na svojim kolima i
čitaše proroka Izaiju. 29 Duh reče Filipu: “Pođi i pridruži se tim kolima!”
30 Filip pritrča i ču gdje onaj čita Izaiju proroka pa će mu: “Razumiješ li
što čitaš?” 31 On odvrati: “Kako bih mogao ako me tko ne uputi?” Onda
zamoli Filipa da se uspne i sjedne uza nj. 32 A čitao je ovaj odlomak Pisma:
Ko ovcu na klanje odvedoše ga, ko janje nijemo pred onim što ga striže
on ne otvara svojih usta. 33 U poniženju sud mu je uskraćen. Naraštaj
njegov tko da opiše? Da, uklonjen je sa zemlje život njegov. 34 Dvoranin
se obrati Filipu pa će mu: “Molim te, o kome to prorok govori? O sebi ili
o kome drugom? 35 Filip prozbori te mu, pošavši od toga Pisma, navijesti
evanđelje: Isusa. 36 Putujući tako, stigoše do neke vode pa će dvoranin:
“Evo vode! Što priječi da se krstim?” 37 # 38 Zapovjedi da kola stanu pa
obojica, Filip i dvoranin, siđoše u vodu te ga Filip krsti. 39 A kad iziđoše
iz vode, Duh Gospodnji ugrabi Filipa te ga dvoranin više ne vidje. On
radosno nastavi svojim putom, 40 a Filip se nađe u Azotu. I kako je prolazio,
navješćivaše evanđelje svim gradovima dok ne stiže u Cezareju.

9

1 Savao pak, sveudilj zadahnut prijetnjom i pokoljem prema učenicima
Gospodnjim, pođe k velikomu svećeniku, 2 zaiska od njega pisma za
sinagoge u Damasku, da sve koje nađe od ovoga Puta, muževe i žene,
okovane dovede u Jeruzalem. 3 Kad se putujući približi Damasku, iznenada
ga obasja svjetlost s neba. 4 Sruši se na zemlju i začu glas što mu govoraše:
“Savle, Savle, zašto me progoniš?” 5 On upita: “Tko si, Gospodine?” A
on će: “Ja sam Isus kojega ti progoniš! 6 Nego ustani, uđi u grad i reći
će ti se što ti je činiti.” 7 Njegovi suputnici ostadoše bez riječi: čuli su
doduše glas, ali ne vidješe nikoga. 8 Savao usta sa zemlje. Otvorenih očiju
nije ništa vidio pa ga povedu za ruku i uvedu u Damask. 9 Tri dana nije
vidio, nije jeo ni pio. 10 U Damasku bijaše neki učenik imenom Ananija.
Njemu u viđenju reče Gospodin: “Ananija!” On se odazva: “Evo me,
Gospodine!” 11 A Gospodin će mu: “Ustani, pođi u ulicu zvanu Ravna
i u kući Judinoj potraži Taržanina imenom Savla. Eno, moli se; 12 i u
viđenju vidje čovjeka imenom Ananiju gdje ulazi i polaže na nj ruke
da bi progledao.” 13 Ananija odgovori: “Gospodine, od mnogih sam čuo
o tom čovjeku kolika je zla tvojim svetima učinio u Jeruzalemu. 14 On
ima od velikih svećenika i punomoć okovati sve koji prizivlju ime tvoje.”
15 Gospodin mu odvrati: “Pođi jer on mi je oruđe izabrano da ponese ime
moje pred narode i kraljeve i sinove Izraelove. 16 Ja ću mu uistinu pokazati
koliko mu je za ime moje trpjeti.” 17 Ananija ode, uđe u kuću, položi na nj
ruke i reče: “Savle, brate! Gospodin, Isus koji ti se ukaza na putu kojim
si išao, posla me da progledaš i napuniš se Duha Svetoga.” 18 I odmah
mu s očiju spade nešto kao ljuske te on progleda pa usta, krsti se 19 i
uzevši hrane, okrijepi se. Nekoliko dana provede s učenicima u Damasku.
20 te odmah stade po sinagogama propovijedati Isusa, da je on Sin Božji.
21 Koji ga god slušahu, izvan sebe govorahu: “Nije li ovo onaj koji je u

Jeruzalemu istrebljivao sve koji Ime ovo prizivlju, pa i ovamo zato došao
da ih okovane odvede pred velike svećenike?" 22 Savao pak, sve silniji,
zbunjivaše Židove koji prebivahu u Damasku dokazujući: "Ovo je Krist!"
23 Pošto je minulo podosta vremena, odluče Židovi pogubiti ga, 24 ali Savao
dozna za njihov naum. Nadzirahu i vrata danju i noću da bi ga pogubili,
25 ali ga učenici noću uzeše i preko zidina oprezno spustiše u košari. 26 Kad
je Savao došao u Jeruzalem, gledao se pridružiti učenicima, ali ga se svi
bojahu: nisu vjerovali da je učenik. 27 Tada ga Barnaba uze i povede k
apostolima te im pripovjedi kako je Savao na putu vidio Gospodina koji
mu je govorio i kako je u Damasku smjelo propovijedao u ime Isusovo.
28 Od tada se s njima slobodno kretao po Jeruzalemu i smjelo propovijedao
u ime Gospodnje. 29 Govorio je i raspravljao sa Židovima grčkog jezika pa
i oni snovahu pogubiti ga. 30 Saznala to braća pa ga odvedoše u Cezareju
i uputiše u Tarz. 31 Crkva je po svoj Judeji, Galileji i Samariji uživala mir,
izgrađivala se i napredovala u strahu Gospodnjem te rasla utjehom Svetoga
Duha. 32 Jednom Petar, obilazeći posvuda, siđe i k svetima u Lidi. 33 Ondje
nađe nekog čovjeka imenom Eneja, koji je osam godina ležao na postelji:
bijaše uzet. 34 Reče mu Petar: "Eneja, ozdravlja te Isus Krist! Ustani i
prostri sam sebi!" On umah usta. 35 Vidješe to svi žitelji Lide i Šarona te
se obratiše Gospodinu. 36 U Jopi pak bijaše učenica imenom Tabita, što
prevedeno znači Košuta. Bijaše ona bogata dobrim djelima i milostinjama
što ih je dijelila. 37 Upravo u one dane obolje i umrije. Pošto je operu,
izlože je u gornjoj sobi. 38 A kako je Lida blizu Jope, učenici čuše da je
Petar ondje i poslaše k njemu dva čovjeka s molbom: "Dođi k nama, ne
oklijevaj!" 39 Petar usta i krenu s njima. Čim stiže, odvedoše ga u gornju
sobu. Okružiše ga sve udovice te mu plačući pokazivahu haljine i odijela
što ih je Košuta izrađivala dok je još bila s njima. 40 Petar sve istjera van,
kleknu, pomoli se pa se okrenu prema tijelu i reče: "Tabita, ustani!" Ona
otvori oči, pogleda Petra i sjede. 41 On joj pruži ruku i pridiže je. Onda
pozove svete i udovice pa im je pokaza živu. 42 Dozna se za to po svoj
Jopi te mnogi povjerovaše u Gospodina. 43 Petar osta neko vrijeme u Jopi
u nekog Šimuna kožara.

10

1 U Cezareji bijaše neki čovjek imenom Kornelije, satnik takozvane
italske čete, 2 pobožan i bogobojazan sa svim svojim domom. Dijelio je
mnoge milostinje narodu i bez prestanka se molio Bogu. 3 U viđenju negdje
oko devete ure dana ugleda on jasno anđela Božjega gdje dolazi k njemu
i veli mu: "Kornelije!" 4 Zagleda se u nj pa mu prestrašen reče: "Što
je, Gospodine?" A on njemu: "Molitve su tvoje i milostinje uzišle kao
žrtva podsjetnica pred Boga. 5 Zato sada pošalji ljude u Jopu i dozovi
Šimuna koji se zove Petar. 6 On je gost u nekog Šimuna kožara čija je
kuća uz more." 7 Čim ode anđeo koji mu je govorio, pozove on dvojicu
slugu i jednoga pobožna, privržena vojnika, 8 sve im ispripovjedi i posla
ih u Jopu. 9 Sutradan, dok su oni putovali i približavali se gradu, oko
šeste ure uziđe Petar na krov moliti. 10 Ogladnje i zaželje se jela. Dok
mu pripremahu, pade on u zanos. 11 Gleda on nebo rastvoreno i posudu
neku poput velika platna: uleknuta s četiri okrajka, silazi na zemlju. 12 U
njoj bijahu svakovrsni četveronošci, gmazovi zemaljski i ptice nebeske.
13 I glas će mu neki: "Ustaj, Petre! Kolji i jedi!" 14 Petar odvrati: "Nipošto,

Gospodine! Ta nikad još ne okusih ništa okaljano i nečisto”. 15 A glas će mu
opet, po drugi put: “Što Bog očisti, ti ne zovi okaljanim!” 16 To se ponovi
do triput, a onda je posuda ponesena na nebo. 17 Dok se Petar dvoumio što
bi imalo značiti viđenje koje vidje, eto ljudi koje je poslao Kornelije: pošto
se raspitaše za Šimunovu kuću, pojave se na vratima, 18 zovnu te upitaju
je li ondje ugošćen neki Šimun, nazvan Petar. 19 Dok je Petar sveudilj
razmišljao o viđenju, reče mu Duh: “Evo, neka te trojica traže. 20 De
ustani, siđi i pođi s njima ne skanjujući se jer ja sam ih poslao.” 21 Petar
siđe k ljudima i reče: “Evo me! Ja sam onaj kojega tražite! Zbog čega ste
došli?” 22 Oni odgovore: “Satnik Kornelije, muž pravedan i bogobojazan,
za kojega svjedoči sav narod židovski, primi od svetog anđela naputak
da te dozove u dom svoj i čuje od tebe riječi.” 23 Tada ih Petar pozva
unutra i ugosti. Sutradan usta i krenu s njima; pratila ga neka braća iz
Jope. 24 Drugi dan stiže u Cezareju. Kornelije ih je čekao sazvavši rodbinu
i prisne prijatelje. 25 Kad je Petar ulazio, pohrli mu Kornelije u susret,
padne mu k nogama i pokloni se. 26 Petar ga pridigne govoreći: “Ustani!
I ja sam čovjek.” 27 I razgovarajući s njime, uđe i nađe sabrane mnoge
28 te im reče: “Vi znate kako je Židovu zabranjeno družiti se sa strancem
ili k njemu ulaziti, ali meni Bog pokaza da nikoga ne zovem okaljanim ili
nečistim. 29 Stoga, pozvan, i dođoh bez pogovora. Da čujemo dakle zbog
čega me pozvaste!” 30 Kornelije reče: “Prije četiri dana baš u ovo doba,
o devetoj uri, molio sam se u kući kad gle: čovjek neki u sjajnoj odjeći
stane preda me 31 i reče: 'Kornelije, uslišana ti je molitva i milostinje su
tvoje spomenute pred Bogom! 32 Pošalji dakle u Jopu i dozovi Šimuna
koji se zove Petar. On je gost u kući Šimuna kožara uz more.' 33 Odmah
sam dakle poslao k tebi, a ti si dobro učinio što si došao. Evo nas dakle
sviju pred Bogom da čujemo sve što ti zapovjedi Gospodin!” 34 Petar tada
prozbori i reče: “Sad uistinu shvaćam da Bog nije pristran, 35 nego - u
svakom je narodu njemu mio onaj koji ga se boji i čini pravdu. 36 Riječ
posla sinovima Izraelovim navješćujući im evanđelje: mir po Isusu Kristu;
on je Gospodar sviju. 37 Vi znate što se događalo po svoj Judeji, počevši
od Galileje, nakon krštenja koje je propovijedao Ivan: 38 kako Isusa iz
Nazareta Bog pomaza Duhom Svetim i snagom, njega koji je, jer Bog bijaše
s njime, prošao zemljom čineći dobro i ozdravljajući sve kojima bijaše
ovladao đavao.” 39 “Mi smo svjedoci svega što on učini u zemlji judejskoj
i Jeruzalemu. I njega smakoše, objesivši ga na drvo! 40 Bog ga uskrisi
treći dan i dade mu da se očituje - 41 ne svemu narodu, nego svjedocima
od Boga predodređenima - nama koji smo s njime zajedno jeli i pili pošto
uskrsnu od mrtvih.” 42 “On nam i naloži propovijedati narodu i svjedočiti:
Ovo je onaj kojega Bog postavi sucem živih i mrtvih!” 43 “Za nj svjedoče
svi proroci: da tko god u nj vjeruje, po imenu njegovu prima oproštenje
grijeha.” 44 Dok je Petar još govorio te riječi, siđe Duh Sveti na sve koji su
slušali tu besjedu. 45 A vjernici iz obrezanja, koji dođoše zajedno s Petrom,
začudiše se što se i na pogane izlio dar Duha Svetoga. 46 Jer čuli su ih
govoriti drugim jezicima i veličati Boga. Tada Petar reče: 47 “Može li tko
uskratiti vodu da se ne krste ovi koji su primili Duha Svetoga kao i mi?”
48 I zapovjedi da se krste u ime Isusa Krista. Tada ga zamole da ostane
ondje nekoliko dana.

11

1 Dočuli apostoli i braća po Judeji da i pogani primiše riječ Božju 2 pa
kad Petar uziđe u Jeruzalem, uzeše mu obrezanici prigovarati: 3 “Ušao
si, dobacivahu, k ljudima neobrezanima i jeo s njima!” 4 Onda započe
Petar te im izloži sve po redu: 5 “Molio sam se, reče, u Jopi kadli u zanosu
ugledam viđenje: posudu neku poput velika platna, uleknuta s četiri
okrajka, gdje silazi s neba i dolazi do mene. 6 Zagledah se, promotrih je i
vidjeh četvoronošce zemaljske, zvijeri i gmazove te ptice nebeske. 7 Začuh
i glas koji mi govoraše: 'Ustaj, Petre! Kolji i jedi!' 8 Ja odvratih: 'Nipošto,
Gospodine! Ta nikad mi još ništa okaljano ili nečisto ne uđe u usta.' 9 A glas
će s neba po drugi put: 'Što Bog očisti, ti ne zovi nečistim.' 10 To se ponovi
do triput, a onda se sve opet povuče na nebo.” 11 “I odmah se, evo, pred
kućom u kojoj bijah pojaviše tri čovjeka poslana iz Cezareje k meni. 12 A
Duh mi reče da pođem s njima ništa ne premišljajući. Sa mnom pođoše i
ova šestorica braće te uđosmo u kuću tog čovjeka. 13 On nam pripovjedi
kako je u svojoj kući vidio anđela koji je stao preda nj i rekao: 'Pošalji u
Jopu i dozovi Šimuna nazvanog Petar; 14 on će ti navijestiti riječi po kojima
ćeš se spasiti ti i sav dom tvoj.'” 15 “I kad počeh govoriti, siđe na njih Duh
Sveti kao ono na nas u početku. 16 Sjetih se tada riječi Gospodnje: 'Ivan je,
govoraše on, krstio vodom, a vi ćete biti kršteni Duhom Svetim.' 17 Ako im
je dakle Bog dao isti dar kao i nama koji povjerovasmo u Gospodina Isusa
Krista, tko sam ja da bih se smio oprijeti Bogu?” 18 Kad su to čuli, umiriše
se te stadoše slaviti Boga govoreći: “Dakle i poganima Bog dade obraćenje
na život!” 19 Oni dakle što ih raspršи nevolja nastala u povodu Stjepana
dopriješe do Fenicije, Cipra i Antiohije, nikomu ne propovijedajući Riječi
doli samo Židovima. 20 Neki su od njih bili Ciprani i Cirenci. Kad stigoše
u Antiohiju, propovijedahu i Grcima navješćujući evanđelje: Gospodina,
Isusa. 21 Ruka Gospodnja bijaše s njima te velik broj ljudi povjerova i obrati
se Gospodinu. 22 Vijest o tome doprije do Crkve u Jeruzalemu pa poslaše
Barnabu u Antiohiju. 23 Kad on stiže i vidje milost Božju, obradova se te
potaknu sve da u odlučnosti srca ostanu uz Gospodina. 24 Ta bijaše to muž
čestit, pun Duha Svetoga i vjere. Znatno se mnoštvo prikloni Gospodinu.
25 Barnaba se zatim zaputi u Tarz potražiti Savla. 26 Kad ga nađe, odvede
ga u Antiohiju. Punu su se godinu dana sastajali u toj Crkvi i poučavali
poveće mnoštvo te se u Antiohiji učenici najprije prozvaše kršćanima. 27 U
one dane dođoše u Antiohiju neki proroci iz Jeruzalema. 28 Jedan od njih,
imenom Agab, usta i po Duhu pretkaza da će uskoro nastati velika glad
po svem svijetu. Ona i nasta za Klaudija. 29 Stoga će svatko od učenika,
odlučiše, koliko smogne poslati da se posluži braći u Judeji. 30 To i učiniše
te poslaše starješinama po Barnabi i Savlu.

12

1 U to vrijeme uze Herod zlostavljati neke od Crkve. 2 Mačem pogubi
Jakova, brata Ivanova. 3 Kad vidje da je to drago Židovima, uhvati i Petra
(bijahu upravo Dani beskvasnih kruhova). 4 Uhiti ga, baci u tamnicu i dade
da ga čuvaju četiri vojničke četverostraže, nakan izvesti ga nakon Pashe
pred narod. 5 Petra su dakle čuvali u tamnici, a Crkva se svesrdno moljaše
Bogu za njega. 6 One noći kad ga je Herod kanio privesti, spavao je Petar
između dva vojnika, okovan dvojim verigama, a stražari pred vratima
čuvahu stražu. 7 Kad eto: pojavi se anđeo Gospodnji te svjetlost obasja
ćeliju. Anđeo udari Petra u rebra, probudi ga i reče: “Ustaj brzo!” I

spadoše mu verige s ruku. 8 Anđeo mu reče: “Opaši se i priveži obuću!”
On učini tako. Onda će mu anđeo: “Zaogrni se i hajde za mnom!” 9 Petar
izađe, pođe za njim, a nije znao da je zbilja što se događa po anđelu:
činilo mu se da gleda viđenje. 10 Prošavši prvu stražu, i drugu, dođoše
do željeznih vrata koja vode u grad. Ona im se sama otvore te oni izađu,
prođu jednu ulicu, a onda anđeo odjednom odstupi od njega. 11 Petar pak,
došavši k sebi, reče: “Sad uistinu znam da je Gospodin poslao anđela svoga
i izbavio me iz Herodove ruke i od svega što je očekivao židovski narod.”
12 Kad je to uočio, zaputi se kući Marije, majke Ivana nazvanog Marko.
Ondje se mnogi bijahu sabrali i molili. 13 Kad Petar pokuca na dvorišna
vrata, dođe prisluhnuti sluškinja imenom Ruža. 14 Kad prepozna Petrov
glas, od radosti i ne otvori vrata, nego utrča i javi da je Petar pred vratima.
15 Oni joj rekoše: “Mahnitaš!” Ali je ona uporno tvrdila da je tako. Nato će
oni: “Bit će njegov anđeo!” 16 Petar nastavi kucati. Kad napokon otvoriše
i ugledaše ga, ostadoše izvan sebe. 17 On im rukom mahnu neka šute pa
im pripovjedi kako ga Gospodin izvede iz tamnice te dometnu: “Javite to
Jakovu i braći!” Onda izađe i ode u drugo mjesto. 18 Kad se razdani, nasta
među vojnicima uzbuna nemalena što li se s Petrom dogodilo. 19 Herod
ga stade tražiti, a kad ga ne nađe, sasluša stražare i naredi da se smaknu.
Onda siđe iz Judeje u Cezareju i ondje osta. 20 A bio je u žestoku sukobu
s Tircima i Sidoncima. Oni zajednički dođoše k njemu i pošto pridobiše
kraljevskoga komornika Blasta, zaiskaše mir, jer je njihova zemlja dobivala
živež od kraljeve. 21 U određeni dan sjede Herod odjeven u kraljevsko
ruho na prijestol i stade im govoriti. 22 Narod izvikivaše: “Božji glas, a
ne ljudski!” 23 Umah ga, zbog toga što ne dade slavu Bogu, udari anđeo
Gospodnji te on rascrvotočen izdahnu. 24 Riječ je pak Božja rasla i širila se.
25 Barnaba i Savao, pošto obaviše služenje u Jeruzalemu, vratiše se uzevši
sa sobom Ivana zvanog Marko.

13

1 U antiohijskoj je Crkvi bilo proroka i učitelja: Barnaba, Šimun zvani
Niger, Lucije Cirenac, Manahen, suothranjenik Heroda četverovlasnika, i
Savao. 2 Dok su jednom obavljali službu Božju i postili, reče Duh Sveti:
“De mi odlučite Barnabu i Savla za djelo na koje sam ih pozvao.” 3 Onda
su postili, molili, položili na njih ruke i otpustili ih. 4 Poslani od Svetoga
Duha siđu u Seleuciju, a odande odjedre na Cipar. 5 Kad se nađoše u
Salamini, navješćivahu riječ Božju u židovskim sinagogama. Imali su
i Ivana za poslužitelja. 6 Pošto pak prođoše sav otok do Pafa, nađoše
nekog vračara, nazoviproroka, Židova, imenom Barjesu. 7 On bijaše uz
namjesnika Sergija Pavla, čovjeka razborita. Sergije dozva Barnabu i Savla
te zaiska čuti riječ Božju, 8 ali im se usprotivi Elim, Vračar - tako mu
se ime prevodi - nastojeći odvratiti namjesnika od vjere. 9 Savao pak,
zvan i Pavao, pun Duha Svetoga, ošinu ga pogledom 10 i reče: “Pun svake
lukavosti i prevrtljivosti, sine đavolski, neprijatelju svake pravednosti, zar
nikako da prestaneš iskrivljavati ravne putove Gospodnje? 11 Evo stoga
sada ruke Gospodnje na tebi: oslijepljet ćeš i neko vrijeme nećeš gledati
sunca!” Odmah pade na nj mrak i tama te on glavinjajući stade tražiti
ruke vodilje. 12 Videći što se dogodilo, povjerova tada namjesnik, zanesen
naukom Gospodnjim. 13 Pošto se Pavao i oni oko njega otisnuše od Pafa,
stigoše u Pergu pamfilijsku. Ivan ih napusti te se vrati u Jeruzalem. 14 Oni
pak krenuše iz Perge i stigoše u Antiohiju pizidijsku. U dan subotni ušli su

u sinagogu i sjeli. 15 Nakon čitanja Zakona i Proroka pošalju nadstojnici
sinagoge k njima: “Braćo, rekoše, ima li u vas koja riječ utjehe za narod,
govorite!” 16 Nato usta Pavao, dadne rukom znak i reče: “Izraelci i vi
koji se Boga bojite, čujte! 17 Bog naroda ovoga, Izraela, izabra oce naše
i uzdiže narod za boravka u zemlji egipatskoj te ga ispruženom rukom
izvede iz nje. 18 Oko četrdeset ga je godina na rukama nosio u pustinji
19 pa pošto zatre sedam naroda u zemlji kanaanskoj, ubaštini ga u zemlji
njihovoj 20 za kakve četiri stotine i pedeset godina. Nakon toga dade im
suce - do Samuela proroka. 21 Onda zaiskaše kralja pa im Bog za četrdeset
godina dade Šaula, sina Kiševa, iz plemena Benjaminova. 22 Pošto svrgnu
njega, podiže im za kralja Davida za kojega posvjedoči: Nađoh Davida,
sina Jišajeva, čovjeka po svom srcu, koji će ispuniti sve moje želje. 23 Iz
njegova potomstva izvede Bog po svom obećanju Izraelu Spasitelja, Isusa.
24 Pred njegovim je dolaskom Ivan propovijedao krštenje obraćenja svemu
narodu izraelskomu. 25 A kad je Ivan dovršavao svoju trku, govorio je:
'Nisam ja onaj za koga me vi držite. Nego za mnom evo dolazi onaj komu
ja nisam dostojan odriješiti obuće na nogama.'” 26 “Braćo, sinovi roda
Abrahamova, vi i oni koji se među vama Boga boje, nama je upravljena ova
Riječ spasenja. 27 Doista, žitelji Jeruzalema i glavari njihovi ne upoznaše
njega ni riječi proročkih što se čitaju svake subote pa ih, osudivši ga,
ispuniše. 28 Premda ne nađoše nikakva razloga smrti, zatražiše od Pilata
da ga smakne. 29 Pošto pak izvršiše sve što je o njemu napisano, skinuše ga
s drveta i položiše u grob. 30 Ali Bog ga uskrisi od mrtvih. 31 On se mnogo
dana ukazivao onima koji s njim bijahu uzašli iz Galileje u Jeruzalem.
Oni su sada njegovi svjedoci pred narodom.” 32 “I mi vam navješćujemo
evanđelje: obećanje dano ocima 33 Bog je ispunio djeci, nama, uskrisivši
Isusa, kao što je i pisano u Psalmu drugom: Ti si Sin moj, danas te rodih.
34 Da ga pak uskrisi od mrtvih te se on više nikad neće vratiti u trulež, rekao
je ovime: Dat ću vama svetinje Davidove, pouzdane. 35 Zato i na drugome
mjestu kaže: Nećeš dati da Svetac tvoj ugleda truleži. 36 David doista,
pošto u svom naraštaju posluži volji Božjoj, preminu, pridruži se ocima
svojim i vidje trulež, 37 a Onaj koga Bog uskrisi ne vidje truleži. 38 / 39 Neka
vam dakle braćo, znano bude: po Ovome vam se navješćuje oproštenje
grijeha! Po Ovome se tko god vjeruje, opravdava od svega od čega se po
Mojsijevu zakonu niste mogli opravdati! 40 Pazite da se ne zbude što je
rečeno u Prorocima: 41 Obazrite se, preziratelji, snebijte se i nestanite!
Jer djelo činim u dane vaše, djelo u koje ne biste vjerovali da vam ga tko
ispriča.” 42 Na izlasku su ih molili da im iduće subote o tome govore. 43 A
pošto se skup raspustio, mnogi Židovi i bogobojazne pridošlice pođoše za
Pavlom i Barnabom koji su ih nagovarali ustrajati u milosti Božjoj. 44 Iduće
se subote gotovo sav grad zgrnu čuti riječ Gospodnju. 45 Kad su Židovi
ugledali mnoštvo, puni zavisti psujući suprotstavljali su se onomu što je
Pavao govorio. 46 Na to im Pavao i Barnaba smjelo rekoše: “Trebalo je da
se najprije vama navijesti riječ Božja. Ali kad je odbacujete i sami sebe ne
smatrate dostojnima života vječnoga, obraćamo se evo poganima. 47 Jer
ovako nam je zapovjedio Gospodin: Postavih te za svjetlost poganima, da
budeš na spasenje do nakraj zemlje. 48 Pogani koji su slušali radovali su se
i slavili riječ Gospodnju te povjerovaše oni koji bijahu određeni za život
vječni. 49 Riječ se pak Gospodnja pronese po svoj onoj pokrajini. 50 Ali
Židovi potakoše ugledne bogobojazne žene i prvake gradske te zametnuše

progon protiv Pavla i Barnabe pa ih izbaciše iz svoga kraja. 51 Oni pak
stresu prašinu s nogu protiv njih pa odu u Ikonij. 52 A učenici su se ispunjali
radošću i Duhom Svetim.

14

1 U Ikoniju isto tako uđoše u židovsku sinagogu i govorahu tako da
povjerova veliko mnoštvo Židova i Grka. 2 Ali nepokorni Židovi razdražiše
i podjariše pogane protiv braće. 3 Oni se ipak zadržaše duže vremena,
smjeli u Gospodinu koji je svjedočio za Riječ milosti svoje, davao da se
po njihovim rukama događaju znamenja i čudesa. 4 Mnoštvo se gradsko
podvoji: jedni bijahu za Židove, drugi za apostole. 5 Pogani i Židovi
sa svojim glavarima navališe da zlostave i kamenuju apostole. 6 Kada
to opaziše, prebjegoše oni u likaonske gradove Listru i Derbu i okolicu.
7 Ondje su navješćivali evanđelje. 8 U Listri je sjedio neki čovjek uzetih
nogu, hrom od majčine utrobe; nikada nije hodao. 9 Čuo je Pavla gdje
govori. 10 Pavao ga pronikne pogledom, vidje da ima vjeru u spasenje
pa mu iza glasa reče: "Uspravi se na noge!" On skoči i prohoda. 11 Kad
mnoštvo ugleda što učini Pavao, povika likaonski: "Bogovi u ljudskom
obličju siđoše k nama!" 12 I nazvaše Barnabu Zeusom, a Pavla Hermesom
jer je Pavao vodio riječ. 13 A svećenik Zeusa Predgradskoga dovede
pred vrata bikove i vijence te u zajednici s narodom htjede žrtvovati.
14 Kada su to dočuli apostoli Barnaba i Pavao, razdriješe haljine i uletješe
u narod vičući: 15 "Ljudi, što to radite? I mi smo smrtnici, baš kao i
vi! Navješćujemo vam da se od tih ispraznosti obratite k Bogu živomu
koji stvori nebo i zemlju, more i sve što je u njima. 16 On je u prošlim
naraštajima pustio da svi pogani pođu svojim putovima. 17 Ipak ne ostavi
sebe neposvjedočena: dobročinstva iskazuje, s neba vam kišu daje i
vremena plodonosna, napunja hranom i radošću srca vaša." 18 I tako
govoreći, jedva sklonuše mnoštvo da im ne žrtvuje. 19 Uto iz Antiohije i
Ikonija nadođu neki Židovi, pridobiju svjetinu te kamenuju Pavla i odvuku
ga izvan grada misleći da je mrtav. 20 Kad ga pak okružiše učenici, usta
on i uđe u grad. Sutradan ode s Barnabom u Derbu. 21 Pošto navijestiše
evanđelje tomu gradu i mnoge učiniše učenicima, vratiše se u Listru, u
Ikonij i u Antiohiju. 22 Učvršćivali su duše učenika bodreći ih da ustraju u
vjeri jer da nam je kroz mnoge nevolje ući u kraljevstvo Božje. 23 Postavljali
su im po crkvama starješine te ih, nakon molitve i posta, povjeravahu
Gospodinu u kojega su povjerovali. 24 Pošto su prešli Pizidiju, stigoše u
Pamfiliju. 25 U Pergi navijestiše Riječ pa siđu u Ataliju. 26 Odande pak
odjedriše u Antiohiju, odakle ono bijahu povjereni milosti Božjoj za djelo
koje izvršiše. 27 Kada stigoše, sabraše Crkvu i pripovjediše što sve učini
Bog po njima: da i poganima otvori vrata vjere. 28 I proveli su nemalo
vremena s učenicima.

15

1 Uto neki siđoše iz Judeje i počeše učiti braću: "Ako se ne obrežete
po običaju Mojsijevu, ne možete se spasiti." 2 Kad između njih te Pavla i
Barnabe nasta prepirka i raspra nemalena, odrediše da Pavao i Barnaba i
još neki drugi između njih uzađu u Jeruzalem k apostolima i starješinama
poradi tog pitanja. 3 Oni su dakle, ispraćeni od Crkve, prolazili kroz
Feniciju i Samariju pripovijedajući o obraćenju pogana i donoseći svoj
braći veliku radost. 4 Kada pak stigoše u Jeruzalem, primi ih Crkva, apostoli

i starješine. Ispripovjediše što sve Bog učini po njima. 5 Onda ustanu neki
od onih što iz farizejske sljedbe bijahu prigrlili vjeru pa reknu: “Treba ih
obrezati i zapovjediti im da opslužuju Zakon Mojsijev.” 6 Nato se apostoli i
starješine sastanu da to razmotre. 7 Nakon duge raspre ustade Petar i reče
im: “Braćo, vi znate kako me Bog od najprvih dana između vas izabra da
iz mojih usta pogani čuju riječ evanđelja i uzvjeruju. 8 I Bog, Poznavatelj
srdaca, posvjedoči za njih: dade im Duha Svetoga kao i nama. 9 Nikakve
razlike nije pravio između nas i njih: vjerom očisti njihova srca. 10 Što
dakle sada iskušavate Boga stavljajući učenicima na vrat jaram kojeg ni
oci naši ni mi nismo mogli nositi? 11 Vjerujemo, naprotiv: po milosti smo
Gospodina Isusa spašeni, baš kao i oni.” 12 Nato sve mnoštvo umuknu.
Slušali su Barnabu i Pavla koji pripovjedahu kolika je znamenja i čudesa
Bog po njima učinio među poganima. 13 Kad oni ušutješe, progovori Jakov:
“Poslušajte me, braćo! 14 Šimun je izložio kako se Bog već na početku
pobrinu između pogana uzeti narod imenu svojemu. 15 S time su u skladu
riječi Proroka. Ovako je doista pisano: 16 Nakon toga vratit ću se i opet
podići pali šator Davidov, iz ruševina ga podići, opet ga sazidati 17 da
preostali ljudi potraže Gospodina i svi pogani na koje je zazvano ime
moje, govori Gospodin, koji to 18 obznanjuje odvijeka. 19 Zato smatram
da ne valja dodijavati onima koji se s poganstva obraćaju k Bogu, 20 nego
im poručiti da se uzdržavaju od mesa okaljana idolima, od bludništva,
od udavljenoga i od krvi. 21 Ta Mojsije od pradavnih naraštaja ima
po gradovima propovjednike koji ga u sinagogama svake subote čitaju.”
22 Tad apostoli i starješine zajedno sa svom Crkvom zaključe izabrati neke
muževe između sebe i poslati ih u Antiohiju s Pavlom i Barnabom. Bijahu
to Juda zvani Barsaba, i Sila, muževi vodeći među braćom. 23 Po njima
pošalju ovo pismo: “Apostoli i starješine, braća, braći iz poganstva po
Antiohiji, Siriji i Ciliciji - pozdrav!” 24 “Budući da smo čuli kako vas neki
od naših, ali bez našega naloga, nekakvim izjavama smetoše i duše vam
uznemiriše, 25 zaključismo jednodušno izabrati neke muževe i poslati ih
k vama zajedno s našim ljubljenim Barnabom i Pavlom, 26 ljudima koji
su svoje živote izložili za ime Gospodina našega Isusa Krista. 27 Šaljemo
vam dakle Judu i Silu. Oni će vam i usmeno priopćiti to isto. 28 Zaključismo
Duh Sveti i mi ne nametati vam nikakva tereta osim onoga što je potrebno:
29 uzdržavati se od mesa žrtvovana idolima, od krvi, od udavljenoga i od
bludništva. Budete li se toga držali, dobro ćete učiniti. Živjeli!” 30 Oni
su se dakle oprostili i sišli u Antiohiju; sabrali su mnoštvo i predali pismo.
31 Kad ga pročitaše, svi se obradovaše zbog ohrabrenja. 32 Juda i Sila,
i sami proroci, mnogim riječima ohrabriše i utvrdiše braću. 33 Neko se
vrijeme zadrže pa se onda s mirom od braće vrate onima koji ih poslaše.
34 # 35 A Pavao i Barnaba ostadoše u Antiohiji naučavajući i navješćujući
zajedno s mnogima drugima riječ Gospodnju. 36 Nakon nekog vremena
reče Pavao Barnabi: “Vratimo se i pohodimo braću po svim gradovima u
kojima smo navješćivali riječ Gospodnju, da vidimo kako su!” 37 Barnaba
je htio povesti i Ivana zvanog Marko. 38 Pavao pak nije smatrao uputnim
sa sobom voditi onoga koji se u Pamfiliji odvojio od njih te nije s njima
pošao na djelo. 39 Spopade ih takva ogorčenost da se raziđoše: Barnaba
povede Marka i otplovi na Cipar, 40 a Pavao sebi izabra Silu pa od braće
povjeren milosti Gospodnjoj 41 proputova Siriju i Ciliciju, utvrđujući Crkve.

16

1 Stiže tako u Derbu i Listru. Ondje, gle, bijaše učenik neki imenom
Timotej, sin neke pokrštene Židovke i oca Grka. 2 Uživao je dobar glas
među braćom u Listri i Ikoniju. 3 Pavao htjede da on pođe s njime pa ga uze
i obreza zbog Židova koji bijahu u onim mjestima. Jer svi su znali da mu je
otac Grk. 4 I kako su prolazili gradovima, predavali su im za opsluživanje
odredbe koje su apostoli i starješine utvrdili u Jeruzalemu. 5 Tako se Crkve
učvršćivahu u vjeri i broj im se danomice povećavao. 6 Prođoše Frigiju
i galacijski kraj jer ih je Duh Sveti spriječio propovijedati riječ u Aziji.
7 Kad su došli do Mizije, htjedoše u Bitiniju, ali im ne dopusti Duh Isusov.
8 Onda prođoše Miziju i siđoše u Troadu. 9 Noću je Pavao imao viđenje:
Makedonac neki stajaše i zaklinjaše ga: "Prijeđi u Makedoniju i pomozi
nam!" 10 Nakon viđenja nastojasmo odmah otputovati u Makedoniju,
uvjereni da nas Bog zove navješćivati im evanđelje. 11 Otplovismo iz
Troade i zaputismo se ravno u Samotraku pa sutradan u Neapol, 12 a
odande u naseobinu Filipe - grad prvog dijela Makedonije. U tom se gradu
zadržasmo nekoliko dana. 13 U dan subotni iziđosmo izvan gradskih vrata
k rijeci, gdje smo mislili da će biti bogomolja. Sjedosmo i stadosmo govoriti
okupljenim ženama. 14 Slušala je tako i neka bogobojazna žena imenom
Lidija, prodavačica grimiza iz grada Tijatire. Gospodin joj otvori srce,
te ona prihvati što je Pavao govorio. 15 Pošto se pak krsti ona i njezin
dom, zamoli: "Ako smatrate da sam vjerna Gospodinu, uđite u moj dom i
ostanite u njemu." I prisili nas. 16 Jednom nas na putu u bogomolju sretne
neka ropkinja koja je imala duha vračarskoga i gatajući donosila veliku
dobit svojim gospodarima. 17 Pošla je za Pavlom i za nama te vikala: "Ovi
su ljudi sluge Boga Svevišnjega; navješćuju vam put spasenja." 18 To je
činila mnogo dana. Pavlu to napokon dodija pa se okrenu i reče duhu:
"Zapovijedam ti u ime Isusa Krista: iziđi iz nje!" I iziđe toga časa. 19 Kad
njezini gospodari vidješe da im nesta nade u dobit, pograbiše Pavla i Silu te
ih odvukoše na trg pred glavare. 20 Privedoše ih pretorima i rekoše: "Ovi
ljudi uznemiruju naš grad. Židovi su 21 te šire običaje kojih mi Rimljani ne
smijemo ni prihvatiti ni držati." 22 Nato svjetina nahrupi na njih, a pretori
trgoše s njih odijelo i zapovjediše da se išibaju. 23 Pošto ih izudaraše,
bace ih u tamnicu i zapovjede tamničaru da ih pomno čuva. 24 Primivši
takvu zapovijed, uze ih on i baci u nutarnju tamnicu, a noge im stavi u
klade. 25 Oko ponoći su Pavao i Sila molili pjevajući hvalu Bogu, a uznici
ih slušali. 26 Odjednom nasta potres velik te se poljuljaše temelji zatvora,
umah se otvoriše sva vrata, i svima spadoše okovi. 27 Tamničar se prenu
oda sna pa kad ugleda tamnička vrata otvorena, trgnu mač i samo što se
ne ubi misleći da su uznici pobjegli. 28 Ali Pavao povika iza glasa: "Ne
čini sebi nikakva zla! Svi smo ovdje!" 29 Onaj nato zaiska svjetlo, uleti i
dršćući baci se pred Pavla i Silu; 30 izvede ih i upita: "Gospodo, što mi je
činiti da se spasim?" 31 Oni će mu: "Vjeruj u Gospodina Isusa i spasit ćeš
se - ti i dom tvoj!" 32 Onda navijestiše riječ Gospodnju njemu i svima u
domu njegovu. 33 Te iste noćne ure uze ih, opra im rane pa se odmah krsti
- on i svi njegovi. 34 Onda ih uvede u dom, prostre stol te se zajedno sa
svim domom obradova što je povjerovao Bogu. 35 Kad se razdani, poslaše
pretori liktore s porukom: "Pusti te ljude!" 36 Tamničar to priopći Pavlu:
"Pretori, reče, poručiše da vas pustim. Iziđite dakle sad i pođite u miru!"
37 Nato im Pavao odvrati: "Javno su nas neosuđene išibali, nas rimske

građane, i bacili u tamnicu. A sada da nas potajno izbace? Nipošto, nego
neka oni sami dođu i izvedu nas!" 38 Liktori to jave pretorima. Oni su se
uplašili kada doznaše da su Rimljani. 39 Zato dođu da ih nagovore pa ih
izvedu i zamole da odu iz grada. 40 Izišavši iz tamnice, oni pođu k Lidiji,
pogledaju i obodre braću pa odu.

17

1 Prošavši kroz Amfipol i Apoloniju, stigoše u Solun, gdje bijaše židovska
sinagoga. 2 Po običaju uđe Pavao onamo. Tri je subote s njima raspravljao
na temelju Pisama. 3 Tumačio je i izlagao: "Trebalo je da Krist trpi i uskrsne
od mrtvih. Taj Krist jest Isus koga vam ja navješćujem." 4 Neki se od njih
uvjeriše pa se pridružiše Pavlu i Sili; tako i veliko mnoštvo bogobojaznih
Grka i nemalo uglednih žena. 5 Židove nato spopade zavist pa pridobiše
neke opake uličnjake, potakoše ih i pobuniše grad te nahrupiše u kuću
Jasonovu tražeći da se Pavao i Sila izvedu pred narod. 6 Kako ih ne nađoše,
odvukoše Jasona i neke od braće pred gradske glavare vičući: "Evo i ovdje
onih koji pobuniše sav svijet. 7 Jason ih je ugostio. Svi oni rade protiv
carskih odredaba: tvrde da postoji drugi kralj - Isus." 8 Time uzbuniše
svjetinu i glavare koji su to čuli 9 te oni od Jasona i ostalih uzeše jamčevinu
pa ih pustiše. 10 Braća su pak brže-bolje noću odaslala Pavla i Silu u
Bereju. Kad su stigli, odoše u židovsku sinagogu. 11 Ovi su Židovi bili
plemenitiji od solunskih: primili su Riječ sa svom spremnošću i danomice
istraživali Pisma, da li je to tako. 12 Mnogi od njih stoga povjerovaše,
a tako i nemalo uglednih grčkih žena i muževa. 13 Ali kad su solunski
Židovi doznali da Pavao i u Bereji navješćuje riječ Božju, odoše te i ondje
podjariše i uzbuniše svjetinu. 14 Braća tada brže-bolje uputiše Pavla k
moru. Sila pak i Timotej ostadoše ondje. 15 Pratioci dovedoše Pavla do
Atene pa se vratiše noseći Sili i Timoteju zapovijed da što prije dođu k
njemu. 16 Dok ih je u Ateni iščekivao, ogorči se Pavao u duši promatrajući
kako je grad pokumiren. 17 Međutim raspravljaše u sinagogi sa Židovima
i bogobojaznima, a na trgu svaki dan s onima koji bi se ondje zatekli.
18 Dobacivahu mu i neki od epikurejskih i stoičkih filozofa. Jedni su
govorili: "Što bi htjela reći ta čavka?" Drugi pak: "Navješćuje, čini se,
neke tuđe bogove." Jer navješćivaše Isusa i uskrsnuće. 19 Onda su ga uzeli
i odveli na Areopag i upitali: "Bismo li mogli znati kakav to nov nauk
naučavaš? 20 Čudnovatim nam nekim tvrdnjama uši puniš. Željeli bismo
stoga znati što bi to imalo biti." 21 Nijedan Atenjanin ni doseljeni stranac
ni na što drugo ne trati vrijeme nego na pripovijedanje i slušanje novosti.
22 Tada Pavao stade posred Areopaga i reče: "Atenjani! U svemu ste, vidim,
nekako veoma bogoljubni. 23 Doista, prolazeći i promatrajući vaše svetinje
nađoh i žrtvenik s natpisom: Nepoznatom Bogu. Što dakle ne poznajete, a
štujete, to vam ja navješćujem." 24 "Bog koji stvori svijet i sve na njemu,
on, neba i zemlje Gospodar, ne prebiva u rukotvorenim hramovima; 25 i
ne poslužuju ga ljudske ruke, kao da bi što trebao, on koji svima daje
život, dah i - sve. 26 Od jednoga sazda cijeli ljudski rod da prebiva po svem
licu zemlje; ustanovi određena vremena i međe prebivanja njihova 27 da
traže Boga, ne bi li ga kako napipali i našli. Ta nije daleko ni od koga od
nas. 28 U njemu doista živimo, mičemo se i jesmo, kao što i neki od vaših
pjesnika rekoše: "Njegov smo čak i rod!" 29 "Ako smo dakle rod Božji,
ne smijemo smatrati da je božanstvo slično zlatu, srebru ili kamenu, liku

isklesanu umijećem i maštom ljudskom.” 30 “I ne obazirući se na vremena
neznanja, nutka sada Bog ljude da se svi i posvuda obrate 31 jer ustanovi
Dan u koji će suditi svijetu po pravdi, po Čovjeku kojega odredi, pred svima
ovjerovi uskrisivši ga od mrtvih.” 32 Kad čuše “uskrsnuće od mrtvih”, jedni
se stadoše rugati, a drugi rekoše: “Još ćemo te o tom slušati!” 33 Tako se
Pavao povuče od njih. 34 Neki ipak prionuše uza nj i povjerovaše; među
njima i Dionizije Areopagit, neka žena imenom Damara i drugi s njima.

18

1 Nakon toga napusti Pavao Atenu i ode u Korint. 2 Ondje nađe nekog
Židova imenom Akvilu, rodom iz Ponta, koji netom bijaše došao iz Italije sa
svojom ženom Priscilom jer je Klaudije naredio da svi Židovi napuste Rim.
Pohodio ih je 3 i, kako bijahu istog zanimanja, ostao kod njih i radio. Po
zanimanju bijahu šatorari. 4 Svake je pak subote raspravljao u sinagogi i
uvjeravao Židove i Grke. 5 Kad iz Makedonije pristigoše Sila i Timotej,
Pavao se potpuno posveti Riječi svjedočeći Židovima da Isus jest Krist.
6 Kako se pak oni stadoše protiviti i huliti, otrese on haljine i reče im:
“Krv vaša na glave vaše! Ja sam nedužan. Od sada idem k poganima.”
7 I ode odande te prijeđe u kuću nekoga bogobojazna čovjeka, imenom
Ticija Justa, čija kuća bijaše tik do sinagoge. 8 A nadstojnik sinagoge
Krisp povjerova Gospodinu zajedno sa svim svojim domom. I mnogi od
Korinćana koji su to slušali povjerovaše i pokrstiše se. 9 Jedne noći reče
Gospodin Pavlu u viđenju: “Ne boj se, nego govori i ne daj se ušutkati!
10 Ta ja sam s tobom i nitko se neće usuditi da ti naudi. Jer mnogo je
naroda mojega u ovome gradu.” 11 Tako se zadrža godinu i šest mjeseci
naučavajući među njima riječ Božju. 12 Ali dok je Galion bio prokonzul
Ahaje, navališe Židovi jednodušno na Pavla, dovukoše ga u sudnicu 13 i
rekoše: “Ovaj potiče ljude da protiv zakona štuju Boga.” 14 Pavao samo
što nije zaustio kadli Galion reče Židovima: “Da je posrijedi zločin kakav
ili nedjelo opako, saslušao bih vas, Židovi, kako je pravo; 15 je li pak raspra
o riječi i imenima i o nekom vašem zakonu, proviđajte sami; u tome ja
ne želim biti sudac.” 16 I otpremi ih iz sudnice. 17 A oni svi pograbiše
nadstojnika sinagoge Sostena i stadoše ga šibati pred sudnicom. Galion
nije za to ništa mario. 18 Pavao osta još podosta vremena, a onda se oprosti
s braćom pa pošto se u Kenhreji ošiša jer imaše zavjet, zaplovi prema
Siriji, a s njime i Priscila i Akvila. 19 Stigoše u Efez. Tu ih ostavi, a on uđe
u sinagogu i stade raspravljati sa Židovima. 20 Oni ga zamole da ostanu
duže vremena, ali on ne pristade, 21 nego se oprosti: “Još ću se, reče, vratiti
k vama, bude li Božja volja.” I otplovi iz Efeza. 22 Kad stiže u Cezareju,
uziđe pozdraviti Crkvu pa onda siđe u Antiohiju. 23 Neko se vrijeme zadrža
pa onda ode i zareda galacijskim područjem i Frigijom utvrđujući sve
učenike. 24 Uto neki Židov imenom Apolon, rodom Aleksandrijac, čovjek
rječit i upućen u Pisma, stiže u Efez. 25 On bijaše upućen u Put Gospodnji
pa je vatrene duše govorio i naučavao pomno o Isusu, premda je znao samo
za Ivanovo krštenje. 26 Poče on tako smjelo govoriti u sinagogi. Čuše ga
Priscila i Akvila, uzeše ga k sebi i pomnije mu izložiše Put Božji. 27 A kad
je nakanio otići u Ahaju, ohrabriše ga braća i napisaše učenicima da ga
prime. Kad je stigao onamo, uvelike je koristio vjernicima po milosti 28 jer
je snažno pobijao Židove javno pokazujući iz Pisama da Isus jest Krist.

19

1 Dok je Apolon bio u Korintu, Pavao, pošto prođe gornje krajeve, dođe
u Efez, nađe neke učenike 2 pa ih upita: “Jeste li primili Duha Svetoga
kad ste povjerovali?” Oni će mu: “Ta ni čuli nismo da ima Duh Sveti.”
3 Nato će on: “Kako ste onda kršteni?” “Krštenjem Ivanovim”, odvrate
oni. 4 Nato će Pavao: “Ivan je krstio krštenjem obraćenja govoreći narodu
da vjeruje u Onoga koji za njim dolazi, to jest u Isusa.” 5 Čuvši to, krste se
u ime Gospodina Isusa, 6 pa kad Pavao položi na njih ruke, dođe Duh Sveti
na njih te stanu govoriti drugim jezicima i prorokovati. 7 Bijaše u svemu
dvanaestak muževa. 8 Onda Pavao uđe u sinagogu te je tri mjeseca hrabro
raspravljao i uvjeravao o kraljevstvu Božjem. 9 Ali kako neki, okorjeli i
nepokorni, ocrnjivahu ovaj Put pred mnoštvom, odstupi od njih, odvoji
učenike i danomice raspravljaše u školi nekog Tirana. 10 Trajalo je to dvije
godine, tako da su svi azijski žitelji, Židovi i Grci, čuli riječ Božju. 11 Bog
je pak činio čudesa nesvakidašnja po rukama Pavlovima 12 tako da bi na
bolesnike stavljali rupce ili rublje s Pavlova tijela pa bi s njih nestajalo
bolesti i zli duhovi iz njih izlazili. 13 Zato i neki Židovi zaklinjaoci-potukači
pokušaše zazvati ime Gospodina Isusa nad one koji imahu zle duhove.
Govorili su: “Zaklinjem vas Isusom koga Pavao propovijeda.” 14 To činjaše
sedam sinova nekog Skeve, židovskoga velikog svećenika. 15 Zli im duh
odvrati: “Isusa poznajem i Pavla znam, ali tko ste vi?” 16 I čovjek u kome
bijaše zli duh, nasrnu na njih i nadjača ih te oni goli i izranjeni pobjegoše
iz one kuće. 17 Doznaše to svi žitelji efeški, Židovi i Grci, pa ih sve obuze
strah te se stade veličati ime Gospodina Isusa. 18 Mnogi pak od onih koji su
povjerovali dolazili su ispovijedati i očitovati svoja djela. 19 I podosta onih
koji su se bavili praznovjerjem donosili su knjige i spaljivali ih pred svima.
Procijeniše ih te nađoše da vrijede pedeset tisuća srebrnjaka. 20 TAko
se snagom Gospodnjom Riječ širila i jačala. 21 Pošto se to ispuni, naumi
Pavao preko Makedonije i Ahaje otići u Jeruzalem te reče: “Pošto budem
ondje, trebat će da i Rim vidim.” 22 Onda posla u Makedoniju dvojicu
svojih poslužitelja, Timoteja i Erasta, a on provede još neko vrijeme u Aziji.
23 Nekako u ono doba nasta nemalena pobuna protiv ovog Puta. 24 Neki
srebrar, imenom Demetrije, izrađivao je srebrne hramiće Artemidine i
namicao obrtnicima nemalu dobit. 25 Skupi on njih i sve koji su se bavili
takvim poslom te im reče: “Ljudi, vi znate, u ovom je umijeću naše
blagostanje. 26 A vidite i čujete da je taj Pavao ne samo u Efezu nego
gotovo i u svoj Aziji uvjerio i preokrenuo poveliko mnoštvo govoreći da
nema bogova rukama izdjeljanih. 27 Tako prijeti opasnost ne samo da na
zao glas dođe naše zanimanje, nego i to da se ništa neće držati do hrama
velike božice Artemide te će nestati veličanstva one koju štuje sva Azija i
sav svijet.” 28 Čuvši to, razgnjeve se pa poviču: “Velika je Artemida efeška!”
29 Sav se grad uskomeša; jednodušno nahrupe u kazalište vukući sa sobom
Makedonce Gaja i Aristarha, suputnike Pavlove. 30 Kad je Pavao htio među
narod, ne dopustiše mu učenici. 31 Čak i neki azijarsi, njegovi prijatelji,
poslaše k njemu i zamoliše da ne dolazi u kazalište. 32 Jedni su izvikivali
jedno, drugi drugo jer je skup bio uskomešan te mnogi nisu ni znali zašto
su se strčali. 33 Neki iz svjetine uputiše nekog Aleksandra jer su ga Židovi
gurali naprijed. Aleksandar pak mahnu rukom i htjede se obraniti pred
narodom. 34 Ali kada doznaše da je Židov, udarahu gotovo dva sata svi
u jedan glas: “Velika je Artemida efeška!” 35 Onda tajnik umiri svjetinu

pa reče: “Efežani! Tko to od ljudi ne zna da je grad Efez čuvar hrama
velike Artemide i kipa s neba palog? 36 Budući dakle da je to neporecivo,
valja da budete mirni te ništa brzopleto ne činite. 37 Doveli ste ove ljude,
a nisu ni svetokradice ni hulitelji naše božice. 38 Ako pak Demetrije i
njegovi obrtnici imaju protiv koga kakvu tužbu, sudovi se sastaju, a tu su i
prokonzuli. Neka se tuže! 39 Ištete li pak što drugo, u zakonitu će se skupu
riješiti. 40 Ta izlažemo se opasnosti da za ovo današnje budemo optuženi s
pobune jer nema nikakva razloga kojim bismo mogli opravdati ovu strku.”
To rekavši, raspusti skup.

20

1 Kad se sleže metež, posla Pavao po učenike, ohrabri ih, pozdravi i
otputova u Makedoniju. 2 Prešavši one krajeve, hrabreći braću besjedom
mnogom, dođe u Grčku 3 i provede ondje tri mjeseca. Upravo kad je htio
otploviti u Siriju, postaviše mu Židovi zasjedu pa odluči vratiti se preko
Makedonije. 4 Pratili su ga: Sopater Pirov, Berejac, Solunjani Aristarh i
Sekund, Gaj Derbanin, Timotej i Azijci Tihik i Trofim. 5 Oni odoše prije
te nas dočekaše u Troadi. 6 Mi pak nakon dana Beskvasnih kruhova
otplovismo iz Filipa i nakon pet dana dođosmo k njima u Troadu gdje
proboravismo sedam dana. 7 U prvi dan tjedna, kad se sabrasmo lomiti
kruh, Pavao im govoraše i kako je sutradan kanio otputovati, probesjedi
sve do ponoći. 8 U gornjoj sobi gdje smo se sabrali bijaše dosta svjetiljaka.
9 Na prozoru je sjedio neki mladić imenom Eutih. Kako je Pavao dulje
govorio, utone on u dubok san. Svladan snom, pade s trećeg kata dolje.
Digoše ga mrtva. 10 Pavao siđe, nadnese se nad dječaka, obujmi ga i
reče: “Ne uznemirujte se! Duša je još u njemu!” 11 Zatim se pope
pa pošto razlomi kruh i blagova, dugo je još zborio, sve do zore. Tad
otputova. 12 Mladića odvedoše živa, neizmjerno utješeni. 13 Mi pak
pođosmo naprijed lađom: otplovismo u As. Odande smo imali povesti
Pavla - tako je odredio kad se spremao poći pješice. 14 Kad nam se u
Asu pridruži, uzesmo ga i stigosmo u Mitilenu. 15 Odande odjedrismo
sutradan i stigosmo nadomak Hija, prekosutra krenusmo u Sam, a idućeg
dana stigosmo u Milet. 16 Jer Pavao je odlučio mimoići Efez da se ne
bi zadržao u Aziji: žurio se da, uzmogne li, na dan Pedesetnice bude u
Jeruzalemu. 17 Ipak iz Mileta posla u Efez po starješine Crkve. 18 Kad
stigoše, reče im: “Vi znate kako sam se sve vrijeme, od prvog dana
kada stupih u Aziju, ponašao među vama: 19 služio sam Gospodinu sa
svom poniznošću u suzama i kušnjama koje me zadesiše zbog zasjeda
židovskih; 20 ništa korisno nisam propustio navijestiti vam i naučiti vas
- javno i po kućama; 21 upozoravao sam Židove i Grke da se obrate k Bogu
i da vjeruju u Gospodina našega Isusa.” 22 “A sad, evo, okovan Duhom
idem u Jeruzalem. Što će me u njemu zadesiti, ne znam, 23 osim što mi
Duh Sveti u svakom gradu jamči da me čekaju okovi i nevolje. 24 Ali ni
najmanje mi nije do života, samo da dovršim trku svoju i službu koju
primih od Gospodina Isusa: svjedočiti za evanđelje milosti Božje.” 25 “I
sad, evo, znam: nećete više vidjeti lica moga, svi vi posred kojih prođoh
propovijedajući Kraljevstvo. 26 Zato vam u ovaj dan današnji jamčim: čist
sam od krvi sviju 27 jer nisam propustio navijestiti vam ništa od svega
nauma Božjega.” 28 “Pazite na sebe i na sve stado u kojem vas Duh Sveti
postavi nadglednicima, da pasete Crkvu Božju koju steče krvlju svojom.”
29 “Ja znam da će nakon mog odlaska među vas uljesti vuci okrutni koji ne

štede stada, 30 a između vas će samih ustati ljudi koji će iskrivljavati nauk
da bi odvukli učenike za sobom. 31 Zato bdijte imajući na pameti da sam tri
godine bez prestanka noću i danju suze lijevajući urazumljivao svakoga od
vas." 32 "I sada vas povjeravam Bogu i Riječi milosti njegove koja je kadra
izgraditi vas i dati vam baštinu među svima posvećenima." 33 "Ni za čijim
srebrom, zlatom ili ruhom nisam hlepio. 34 Sami znate: za potrebe moje i
onih koji su sa mnom zasluživale su ove ruke. 35 U svemu vam pokazah:
tako se trudeći treba se zauzimati za nemoćne i na pameti imati riječi
Gospodina Isusa jer on reče: 'Blaženije je davati nego primati.'" 36 Kada
to doreče, klekne te se zajedno sa svima njima pomoli. 37 Tad svi briznuše
u velik plač, obisnuše Pavlu oko vrata i stadoše ga cjelivati, 38 ražalošćeni
nadasve riječju koju im reče: da više neće vidjeti lica njegova. Zatim ga
ispratiše na lađu.

21

1 Pošto se otrgosmo od njih, zaplovismo. Jedreći ravno, stigosmo na Kos,
a sutradan na Rod pa odande u Pataru. 2 Kad nađosmo lađu za Feniciju,
popesmo se i otplovismo. 3 Kad bijasmo napomol Cipru, ostavismo ga
slijeva jedreći prema Siriji. Pristadosmo u Tiru jer je ondje lađa imala
iskrcati tovar. 4 Pronađosmo učenike i ostadosmo ondje sedam dana. Oni
po Duhu nagovarahu Pavla da ne uzlazi u Jeruzalem. 5 Ali kad nam istekoše
dani, ipak otputovasmo. Ispratiše nas svi, sa ženama i djecom, do izvan
grada. Na žalu klekosmo i pomolismo se. 6 Pozdravismo se, popesmo se
na lađu, a oni se vratiše kući. 7 Tako dovršismo plovidbu. Iz Tira stigosmo
u Ptolemaidu. Pozdravili smo braću i ostali jedan dan u njih. 8 Sutradan
otputovasmo i stigosmo u Cezareju. Uđosmo u kuću Filipa evanđelista,
jednog od sedmorice, i ostadosmo kod njega. 9 On je imao četiri kćeri
djevice koje su prorokovale. 10 Kako smo se zadržali mnogo dana, siđe
iz Judeje neki prorok imenom Agab, 11 dođe k nama, uze Pavlov pojas,
sveza sebi noge i ruke te reče: "Ovo govori Duh Sveti: Čovjeka čiji je
ovo pojas ovako će svezati Židovi u Jeruzalemu i predati u ruke pogana."
12 Kada smo to čuli, stadosmo mi i mještani zaklinjati Pavla da ne uzlazi u
Jeruzalem. 13 Nato on odvrati: "Što plačete i parate mi srce? Ta spreman
sam ne samo biti svezan nego i umrijeti u Jeruzalemu za ime Gospodina
Isusa." 14 A kako se nije dao nagovoriti, ušutjesmo rekavši: "Gospodnja
budi volja!" 15 Nakon tih dana spremismo se i uzađosmo u Jeruzalem. 16 S
nama pođoše i učenici iz Cezareje pa nas odvedoše k nekomu Mnasonu
Cipraninu, starom učeniku, da u njega odsjednemo. 17 Kad stigosmo u
Jeruzalem, primiše nas braća radosno. 18 Sutradan ode Pavao zajedno s
nama k Jakovu. Nađoše se ondje i sve starješine. 19 Pošto ih pozdravi,
stade im potanko izlagati što učini Bog među poganima po njegovoj službi.
20 Pošto su ga oni poslušali, dadoše slavu Bogu pa mu rekoše: "Vidiš, brate:
deseci su tisuća Židova povjerovali i svi su revnitelji Zakona. 21 A o tebi im
je dojavljeno da sve Židove koji su među poganima upućuješ na otpad od
Mojsija učeći ih da ne obrezuju djece i ne žive po običajima. 22 Što dakle?
Čut će svakako da si došao. 23 Učini stoga što ti kažemo. U nas su četiri
čovjeka koji imaju zavjet. 24 Njih uzmi, s njima se zajedno posveti, plati za
njih da se ošišaju pa će svi spoznati da nema ništa od onoga što im je o
tebi dojavljeno, nego da si i ti na pravu putu i da opslužuješ Zakon. 25 A što
se tiče pogana koji povjerovaše - poslali smo što odlučismo: da se klone

mesa žrtvovana idolima, krvi, udavljenoga i bludništva.” 26 Nato Pavao
uze one ljude, sutradan se s njima zajedno posveti, uđe u Hram, oglasi
svršetak dana posvećenja nakon kojih će se za svakoga od njih prinijeti
prinos. 27 Kad se upravo navršavalo tih sedam dana, neki ga Židovi iz
Azije opaze u Hramu, uzbune sav narod pa podignu na nj ruke 28 vičući:
“Izraelci, u pomoć! Evo čovjeka koji sve posvuda poučava protiv naroda,
Zakona i ovoga mjesta pa je još i Grke uveo u Hram i oskvrnuo ovo sveto
mjesto.” 29 Jer prije su s njime u Gradu vidjeli Trofima Efežanina i mislili da
je Pavao njega uveo u Hram. 30 Sav se grad uskomeša, nasta strka naroda.
Pograbe Pavla i odvuku ga izvan Hrama pa odmah pozatvaraju vrata.
31 Dok su mu o glavi radili, dođe do tisućnika čete glas da je sav Jeruzalem
uzavreo. 32 On odmah uze vojnike i satnike pa otrča dolje k njima. Oni
pak kako ugledaše tisućnika i vojnike, prestadoše udarati Pavla. 33 Onda
se tisućnik približi, uhvati ga, zapovjedi da ga okuju dvojim verigama pa
stade ispitivati tko je i što je učinio. 34 Iz svjetine su jedni izvikivali ovo,
drugi ono. Kako zbog graje nije mogao saznati ništa pouzdano, zapovjedi
da se odvede u vojarnu. 35 Kad se Pavao pojavi na stubama, morali su
ga vojnici nositi zbog silovitosti svjetine. 36 Jer mnoštvo je naroda išlo
za njima i vikalo: “Smakni ga!” 37 Upravo na ulazu u vojarnu reče Pavao
tisućniku: “Smijem li nešto reći?” On ga upita: “Zar znaš grčki? 38 Ti dakle
nisi onaj Egipćanin koji je prije nekoliko dana pobunio i u pustinju odveo
one četiri tisuće bodežara?” 39 Pavao odvrati: “Ja sam Židov iz Tarza
cilicijskoga, građanin grada znamenitoga. Molim te, dopusti mi progovoriti
narodu.” 40 Kad mu on dopusti, Pavao stojeći na stubama mahnu rukom
narodu pa kad nasta velika tišina, prozbori hebrejskim jezikom:

22

1 “Braćo i oci, poslušajte što ću vam sad u svoju obranu reći.” 2 Kad čuše
da im govori hebrejskim jezikom, još većma utihnuše. On nastavi: 3 “Ja
sam Židov, rođen u Tarzu cilicijskom, ali odrastao u ovom gradu, do nogu
Gamalielovih odgojen točno po otačkom Zakonu; bijah revnitelj Božji kao
što ste svi vi još danas. 4 Ovaj sam Put na smrt progonio, u okove bacao
i predavao u tamnice muževe i žene, 5 kako mi to može posvjedočiti i
veliki svećenik i sve starješinstvo. Od njih sam i pisma dobio za braću u
Damasku pa se zaputio da i one ondje okovane dovedem u Jeruzalem da se
kazne.” 6 “Dok sam tako putovao i približavao se Damasku, s neba me oko
podneva iznenada obasja svjetlost velika. 7 Sruših se na tlo i začuh glas
što mi govoraše: 'Savle, Savle, zašto me progoniš?' 8 Ja odgovorih: 'Tko
si, Gospodine?' Reče mi: 'Ja sam Isus Nazarećanin koga ti progoniš.' 9 Oni
koji bijahu sa mnom svjetlost doduše primijetiše, ali ne čuše glasa Onoga
koji mi govoraše. 10 Rekoh nato: 'Što mi je činiti, Gospodine?' Gospodin će
mi: 'Ustani, pođi u Damask i ondje će ti se reći što ti je određeno učiniti.'
11 Kako od sjaja one svjetlosti obnevidjeh, pratioci me povedoše za ruku
te stigoh u Damask.” 12 “Neki Ananija, čovjek po Zakonu pobožan i na
dobru glasu u Židova ondje nastanjenih - 13 dođe k meni, pristupi mi i reče:
'Savle, brate, progledaj!' I ja se u taj čas zagledah u nj. 14 A on će: 'Bog
otaca naših predodredi te da upoznaš volju njegovu, da vidiš Pravednika i
čuješ glas iz usta njegovih 15 jer bit ćeš mu pred svim ljudima svjedokom
onoga što si vidio i čuo. 16 I što sad oklijevaš? Ustani, krsti se i operi
grijehe svoje, prizivljući Ime njegovo!'” 17 “Pošto se vratih u Jeruzalem,

dok sam se jednom molio u Hramu, padoh u zanos 18 i vidjeh Gospodina
gdje mi govori: 'Pohiti, žurno izađi iz Jeruzalema jer neće primiti tvoga
svjedočanstva o meni.' 19 Ja rekoh: 'Gospodine, oni znaju da sam ja u
tamnice bacao i bičevao po sinagogama one koji vjeruju u te. 20 I dok se
prolijevala krv Stjepana, svjedoka tvoga, i ja sam ondje stajao i odobravao
te čuvao haljine onih koji ga ubijahu.' 21 Nato mi reče: 'Pođi jer ću te poslati
daleko k poganima!' 22 Slušali su ga sve do te riječi, a tada podigoše glas:
"Ukloni takva sa zemlje! Nije pravo da živi!" 23 Kako oni stadoše bučiti,
odbacivati haljine i vitlati prašinu u zrak, 24 zapovjedi tisućnik da Pavla
uvedu u vojarnu pa odredi da ga bičevima ispitaju kako bi doznao zašto
tako viču protiv njega. 25 Kad ga remenjem rastegoše, reče on nazočnom
satniku: "Rimskoga građanina, i još neosuđena, smijete bičevati?" 26 Kad
je to čuo satnik, priđe tisućniku i dojavi mu: "Što si to nakanio? Ovaj je
čovjek Rimljanin!" 27 Tisućnik tada priđe Pavlu pa mu reče: "Reci mi,
jesi li Rimljanin!" On odvrati: "Da." 28 Tisućnik dometnu: "Ja stekoh to
građanstvo za skupe novce." Pavao nato reče: "Ja sam se pak s njim i
rodio." 29 Brže stoga odstupe od njega oni koji su ga imali ispitivati. I
tisućnik se preplaši kad sazna da je Pavao Rimljanin, a on ga bijaše okovao.
30 Sutradan pak kad je htio točno saznati za što ga Židovi optužuju, odriješi
ga pa zapovjedi da se sastanu veliki svećenici i sve Vijeće te privede Pavla
i postavi ga pred njih.

23

1 Pavao uprije pogled u Vijeće i reče: "Braćo, ja sam posve mirne
savjesti živio pred Bogom sve do dana današnjega." 2 Nato veliki svećenik
Ananija naredi onima što stajahu uza nj da ga udare po ustima. 3 Onda
mu Pavao reče: "Udarit će Bog tebe, zide obijeljeni! Ti li sjediš da me
po Zakonu sudiš, a protuzakonito zapovijedaš da me biju?" 4 Oni što su
ondje stajali rekoše nato: "Zar velikog svećenika Božjega da pogrđuješ?"
5 Pavao odvrati: "Nisam znao, braćo, da je veliki svećenik. Ta pisano je:
Glavara naroda svoga ne proklinji." 6 Pavao je znao da su oni dijelom
saduceji, a dijelom farizeji pa povika u Vijeću: "Braćo, ja sam farizej, sin
farizeja. Sudi mi se zbog nade, uskrsnuća mrtvih." 7 Tek što je on to
rekao, nasta razmirica između farizeja i saduceja i mnoštvo se razdijeli.
8 Jer saduceji vele da nema uskrsnuća, ni anđela, ni duha, a farizeji sve
to priznaju. 9 Nasta velika graja te ustadoše neki pismoznanci farizejske
stranke i zaoštre boj govoreći: "Ništa zlo ne nalazimo na tom čovjeku! A
što ako mu je duh govorio, ili anđeo?" 10 Kad razmirica posta još većom,
poboja se tisućnik da Pavla ne rastrgaju pa zapovjedi da vojska siđe, otme
ga ispred njih i povede u vojarnu. 11 Iduće noći pristupi mu Gospodin i
reče: "Hrabro samo! Jer kao što si za me svjedočio u Jeruzalemu tako
treba da i u Rimu posvjedočiš!" 12 Kad osvanu dan, skovaše Židovi urotu
i zakleše se da neće ni jesti ni piti dok ne ubiju Pavla. 13 Bilo je više od
četrdeset onih koji su skovali tu zavjeru. 14 Oni odu k velikim svećenicima
i starješinama pa reknu: "Zakletvom se zaklesmo ništa ne okusiti dok ne
ubijemo Pavla. 15 Stoga vi sada zajedno s Vijećem predočite tisućniku neka
vam ga dovede kao da kanite točnije razaznati njegov slučaj. A mi smo
spremni pogubiti ga prije negoli se i približi." 16 Ali sin Pavlove sestre
doču za zavjeru, približi se i uđe u vojarnu dojaviti Pavlu. 17 Pavao pak
pozove jednog satnika i reče mu: "Ovog mladića odvedi k tisućniku: ima
mu nešto dojaviti." 18 On ga uze, odvede k tisućniku i reče mu: "Uznik

me Pavao pozva i zaiska da ovog mladića privedem k tebi; ima ti nešto reći." 19 Tisućnik ga prihvati za ruku, povede nasamo pa ga upita: "Što
mi imaš dojaviti?" 20 "Židovi su se, reče on, dogovorili da te zamole da im
sutra Pavla dovedeš u Vijeće kao da se kane točnije raspitati o njemu. 21 Ne
vjeruj im! U zasjedi ga čeka više od četrdeset onih koji se zakleše da neće
jesti ni piti dok ga ne smaknu. Već su spremni, samo čekaju tvoju privolu."
22 Tisućnik onda otpusti mladića i zapovjedi mu: "Nikomu ne kazuj da si
mi to dojavio." 23 Zatim dozva dva satnika i reče im: "Pripravite dvjesta
vojnika, sedamdeset konjanika i dvjesta strijelaca da nakon treće noćne
ure pođu u Cezareju. 24 Neka se pripravi živina na koju će se posaditi
Pavao te živ i zdrav dovesti k upravitelju Feliksu." 25 Napisa i pismo ovoga
sadržaja: 26 "Klaudije Lizija vrlom upravitelju Feliksu - pozdrav! 27 Ovoga
čovjeka Židovi uhvatiše i tek što ga ne smakoše kadli s vojskom pritrčah
i istrgoh im ga kada doznah da je Rimljanin. 28 Htjedoh saznati za što ga
okrivljuju pa ga dovedoh u njihovo Vijeće. 29 Utvrdih da ga okrivljuju za
nešto prijeporno u njihovu zakonu i da nema nikakve krivnje kojom bi
zaslužio smrt ili okove. 30 Kad mi pak dojaviše da su protiv njega skovali
zavjeru, poslah ga k tebi, a tužitelje uputih neka se tebi obrate protiv
njega." 31 Vojnici dakle, po primljenoj naredbi uzeše Pavla i odvedoše ga
noću u Antipatridu. 32 Sutradan ostave konjanike da s njime pođu dalje,
a oni se vratiše u vojarnu. 33 Kad konjanici stigoše u Cezareju, uručiše
upravitelju pismo i privedoše mu Pavla. 34 Pošto upravitelj pročita pismo,
zapita iz koje je pokrajine. Kad sazna da je iz Cilicije: 35 "Saslušat ću te,
reče, kad pristignu i tužitelji tvoji." Onda zapovjedi čuvati ga u dvoru
Herodovu.

24

1 Nakon pet dana siđe veliki svećenik Ananija s nekim starješinama i
odvjetnikom, nekim Tertulom te izniješe upravitelju tužbu protiv Pavla.
2 Pošto dozvaše Pavla, poče ga Tertul optuživati: "Veliki mir što ga po
tebi, vrli Felikse, uživamo i boljitak što tvojom providnošću narodu ovomu
nastaje, 3 u svemu i posvuda primamo sa svom zahvalnošću. 4 Ali, da
ti dulje ne dodijavam, molim te da nas u svojoj blagonaklonosti ukratko
poslušaš. 5 Utvrdismo da je ovaj čovjek kuga, da pokreće bune među svim
Židovima po svijetu, da je kolovođa nazaretske sljedbe, 6 da je čak i Hram
pokušao oskvrnuti pa ga uhitismo. 7 # 8 Od njega, ako ga o svemu tomu
ispitaš, možeš saznati za što ga mi optužujemo." 9 Podržaše ga i Židovi
tvrdeći da je tako. 10 Nato Pavao odvrati pošto mu upravitelj kimnu da
govori: "Kako znam da si već mnogo godina sudac narodu ovomu, mirne
se duše branim. 11 Ta možeš se osvjedočiti da nema više od dvanaest dana
otkad uzađoh u Jeruzalem da se poklonim. 12 A nisu me našli ni u Hramu
da s kim raspravljam ili bunu podižem, ni u sinagogama, ni po gradu. 13 I
ne mogu ti dokazati ono za što me sada optužuju." 14 "Jamčim ti, naprotiv,
ovo: Putom koji nazivaju sljedbom služim otačkom Bogu vjerujući u sve što
je u Zakonu i u Prorocima napisano, 15 uzdajući se u Boga da će uskrsnuti
pravednici i nepravednici, što oni i sami očekuju. 16 Zato se i ja trudim
uvijek imati savjest besprijekornu pred Bogom i pred ljudima." 17 "Nakon
više godina dođoh da donesem milostinju za svoj narod i prinose; 18 dok
sam ih prinosio, nađoše me posvećena u Hramu, a ne sa svjetinom ni u
metežu. 19 Ali neki Židovi iz Azije - da, trebalo bi da se oni pojave pred

tobom i optuže me ako što imaju protiv mene. 20 Ili neka ovi sami kažu:
koji su zločin na meni našli kad sam stajao pred Vijećem, 21 osim možda
one jedne riječi koju doviknuh među njima stojeći: Zbog uskrsnuća mrtvih
sudi mi se danas pred vama!" 22 Nato Feliks, koji je točno znao sve o ovom
Putu, odgodi njihovu parnicu rekavši: "Kada dođe tisućnik Lizija, riješit
ću vaš spor." 23 Satniku pak naredi da se Pavao čuva, ali da uživa olakšice i
da se nikomu od njegovih ne brani posluživati ga. 24 Nakon nekoliko dana
stigne i Feliks sa svojom ženom Druzilom koja bijaše Židovka; posla po
Pavla i posluša ga o vjeri u Isusa Krista. 25 Kad Pavao stade raspravljati o
pravednosti, uzdržljivosti i budućem Sudu, Feliks uplašen reče: "Zasad idi,
a kad nađem vremena, pozvat ću te." 26 Ujedno se nadao da će mu Pavao
dati novaca. Zato ga je češće pozivao i s njim razgovarao. 27 Nakon dvije
godine dobi Feliks za nasljednika Porcija Festa. Hoteći ugoditi Židovima,
ostavi Feliks Pavla u okovima.

25

1 Fest dakle tri dana nakon dolaska u provinciju uziđe iz Cezareje u
Jeruzalem. 2 Veliki mu svećenici i prvaci židovski izniješe tužbu protiv
Pavla te ga zaklinjahu 3 ištući milost protiv Pavla: da ga pošalje u
Jeruzalem. Jer spremali su zasjedu da ga putom smaknu. 4 Ali Fest odvrati
kako Pavao treba da ostane zatvoren u Cezareji, a i on da će uskoro onamo.
5 "Ovlašteni dakle među vama, reče, neka sa mnom siđu pa ako na tom
čovjeku ima krivnje, neka ga tuže." 6 Pošto se u njih zadrži najviše osam ili
deset dana, siđe u Cezareju. Sutradan sjede na sudačku stolicu i zapovjedi
da se dovede Pavao. 7 Kad se on pojavi, okružiše ga Židovi koji su sišli iz
Jeruzalema i izniješe protiv njega mnoge i teške optužbe kojih ne mogahu
dokazati. 8 Pavao se branio: "Ničim se nisam ogriješio ni o židovski Zakon,
ni o Hram, ni o cara." 9 Nato Fest hoteći ugoditi Židovima, odvrati Pavlu:
"Hoćeš li u Jeruzalem da ti se ondje za to sudi preda mnom?" 10 A Pavao će:
"Stojim pred sudom carevim, gdje treba da mi se sudi. Židovima ništa ne
skrivih, kao što i ti veoma dobro znaš. 11 Ako sam pak doista što skrivio i
učinio štogod što zavređuje smrt, ne izmičem smrti; ako li pak ne stoji ono
za što me ovi tuže, nitko me ne može njima izručiti. Na cara se prizivljem!"
12 Tada se Fest posavjetova s vijećem pa odgovori: "Na cara si se prizvao,
pred cara ćeš ići!" 13 Nekoliko dana poslije dođu kralj Agripa i Berenika
u Cezareju da pozdrave Festa. 14 Kako se ondje zadržaše nekoliko dana,
izloži Fest kralju to o Pavlu: "Ima neki čovjek, reče, što ga je Feliks ostavio
uznikom. 15 Kad bijah u Jeruzalemu, izniješe veliki svećenici i starješine
protiv njega tužbu i zatražiše osudu. 16 Odgovorih im da u Rimljana nije
običaj izručivati kojega čovjeka prije negoli se, optužen, suoči s tužiteljima
i dobije prigodu da se brani od optužbe. 17 Pošto zajedno dođosmo ovamo,
bez ikakva odgađanja sjedoh ja sutradan na sudačku stolicu i zapovjedih
dovesti toga čovjeka. 18 Tužitelji ga okružiše, ali ne izniješe tužbe ni za
jedno od zlodjela koja sam ja naslućivao, 19 nego su protiv njega imali nešto
prijeporno o svojoj vjeri i o nekom Isusu koji je umro, a Pavao tvrdi da je
živ. 20 Ne snalazeći se u takvoj raspravi, upitah bi li htio u Jeruzalem da
mu se ondje za to sudi. 21 Budući da se Pavao prizivom podložio presudi
njegova Veličanstva, zapovjedih da ga čuvaju dok ga ne pošaljem caru."
22 Na to će Agripa Festu: "Htio bih i ja čuti toga čovjeka." "Sutra ćeš ga,
reče, čuti." 23 Sutradan dakle dođu Agripa i Berenika s velikim sjajem te

uđu u dvoranu zajedno s tisućnicima i najuglednijim gradskim muževima.
Kad na zapovijed Festovu dovedu Pavla, 24 reče Fest: “Agripa, kralju, i vi
svi ovdje s nama nazočni, gledajte ovoga čovjeka! Zbog njega me sav
narod židovski salijetao i u Jeruzalemu i ovdje vičući da on ne smije više
živjeti. 25 Ali ja nađoh da nije učinio ništa čime bi zaslužio smrt pa kad
se on sam prizvao na njegovo Veličanstvo, odlučih poslati mu ga. 26 Ja
nemam ništa pouzdano o njemu napisati Gospodaru. Zato ga izvedoh pred
vas, ponajpače preda te, kralju Agripa, da bih nakon ove istrage imao što
napisati. 27 Čini mi se doista besmislenim poslati uznika, a ne naznačiti
optužbu protiv njega.”

26

1 Nato Agripa reče Pavlu: “Dopušta ti se o sebi govoriti.” Pavao ispruži
ruku i stade se braniti: 2 “Smatram se sretnim što se u svemu za što
me Židovi optužuju mogu, evo, danas braniti pred tobom, kralju Agripa,
3 jer ti najbolje poznaješ židovske običaje i zadjevice. Zato me, molim,
velikodušno poslušaj.” 4 “Dakle, život moj od najranije mladosti proveden
u narodu mojem, u Jeruzalemu, znaju svi Židovi. 5 Poznaju me odavna te
mogu, ako samo hoće, svjedočiti da sam po najstrožoj sljedbi naše vjere
živio kao farizej. 6 I sada stojim pred sudom zbog nade u obećanje koje
Bog dade ocima našim 7 i kojemu se dovinuti nada dvanaest plemena
naših, svesrdno noću i danju služeći Bogu. Za tu me nadu, kralju, tuže
Židovi. 8 Zašto nevjerojatnim smatrate da Bog mrtve uskrisuje?” 9 “Pa
i ja sam nekoć smatrao da mi se svim silama boriti protiv imena Isusa
Nazarećanina. 10 To sam i činio u Jeruzalemu: mnoge sam svete, pošto
od velikih svećenika dobih punomoć, u tamnice zatvorio, dao svoj glas
kad su ih ubijali 11 i po svim ih sinagogama često mučenjem prisiljavao
psovati i, prekomjerno bijesan na njih, progonio sam ih čak i u tuđim
gradovima.” 12 “Radi toga pođoh u Damask s punomoći i ovlaštenjem
velikih svećenika 13 kadli u pol bijela dana na putu vidjeh, kralju, kako
s neba svjetlost od sunca sjajnija obasja mene i moje suputnike. 14 Pošto
popadasmo na zemlju, začuh glas što mi govoraše hebrejskim jezikom:
'Savle, Savle, zašto me progoniš? Teško ti se protiv ostana praćakati.'
15 Ja odvratih: 'Tko si, Gospodine?' Gospodin će mi: 'Ja sam Isus koga
ti progoniš! 16 Nego ustani, na noge se jer zato ti se ukazah da te postavim
za poslužitelja i svjedoka onoga što si vidio i što ću ti pokazati. 17 Izbavit ću
te od naroda i od pogana kojima te šaljem 18 da im otvoriš oči pa se obrate
od tame k svjetlosti, od vlasti Sotonine k Bogu te po vjeri u mene prime
oproštenje grijeha i baštinu među posvećenima.'” 19 “Otada, kralju Agripa,
ne bijah neposlušan nebeskom viđenju. 20 Nego najprije onima u Damasku
pa onda i u Jeruzalemu, svoj zemlji židovskoj i poganima navješćivah da
se pokaju i obrate k Bogu i čine djela dostojna obraćenja. 21 Zbog toga
me Židovi uhvatiše u Hramu i pokušaše ubiti. 22 Ali s pomoću Božjom
sve do dana današnjega svjedočim, evo, malu i veliku, ne govoreći ništa
osim onoga što Proroci govorahu i Mojsije da se ima zbiti: 23 da će Krist
trpjeti i da će on, prvouskrsli od mrtvih, svjetlost navješćivati narodu i
poganima.” 24 Dok se on tako branio, Fest će mu u sav glas: “Mahnitaš,
Pavle! Veliko ti znanje mozgom zavrnulo.” 25 “Ne mahnitam, vrli Feste,
odvrati Pavao, nego riječi istine i razbora kazujem. 26 Ta znade za to
kralj komu s pouzdanjem govorim. Ništa mu od toga, uvjeren sam, nije
nepoznato; jer nije se to dogodilo u kakvu zakutku. 27 Vjeruješ li, kralju

Agripa, Prorocima? Znam da vjeruješ!” 28 Agripa će Pavlu: “Zamalo pa
me uvjeri te kršćaninom postah!” 29 Pavao pak: “Dao Bog te i za malo i
za mnogo, ne samo ti nego i svi koji me danas slušaju postali ovakvima
kakav sam ja, osim ovih okova!” 30 Nato usta kralj, upravitelj, Berenika
i oni koji su s njima zasjedali. 31 Udaljujući se govorili su među sobom:
“Ovaj čovjek ne čini ništa čime bi zaslužio smrt ili okove.” 32 Agripa pak
reče Festu: “Ovaj bi čovjek mogao biti pušten da se nije prizvao na cara.”

27

1 Kad je odlučeno da odjedrimo u Italiju, predadoše i Pavla i neke
druge uznike satniku carske čete, imenom Juliju. 2 Popesmo se na neku
adramitsku lađu koja je imala ploviti u azijska mjesta pa otplovismo. S
nama je bio Aristarh Makedonac, Solunjanin. 3 Sutradan doplovismo u
Sidon. Julije, koji je s Pavlom čovječno postupao, dopusti mu poći k
prijateljima da se pobrinu za nj. 4 Odande smo otplovili, jedrili uz Cipar
- jer su nam vjetrovi bili protivni - 5 pa preplovili more duž Cilicije i
Pamfilije i stigli u Miru licijsku. 6 Ondje satnik nađe neku aleksandrijsku
lađu za Italiju i ukrca nas na nju. 7 Više smo dana plovili sporo i jedva
doprli do Knida. Kako nam vjetar ne dade pristati, doplovismo pod
Kretu kod Salmone 8 pa jedva jedvice ploveći uza nju, stigosmo na neko
mjesto zvano Dobra pristaništa, blizu kojega je grad Laseja. 9 Kad je
nakon duljeg vremena plovidba već postala pogibeljna jer je Post već
bio izminuo, opominjaše Pavao: 10 “Ljudi, govorio im je, vidim da će
plovidba biti nezgodna i na veliku štetu ne samo za tovar i lađu nego i
za naše živote.” 11 Ali je satnik više vjerovao kormilaru i brodovlasniku
negoli Pavlovim riječima. 12 A kako luka nije bila prikladna za zimovanje,
većina je predlagala da odande otplove ne bi li kako doprli do kretske luke
Feniksa, što gleda prema jugozapadu i sjeverozapadu, pa ondje prezimili.
13 Uto duhne blagi južnjak i oni, misleći da bi mogli ostvariti naum, digoše
sidro i zaploviše tik uz Kretu. 14 Ali nedugo zatim razbjesni se žestok
vjetar zvan sjeveroistočnjak. 15 Zahvati lađu te mu nije mogla odoljeti
pa se prepustismo da nas nosi. 16 Prolazeći ispod nekog otočića zvanog
Kauda, jedva uspjesmo dohvatiti čamac. 17 Podigoše ga pa upotrijebiše
snast da potpašu lađu. Bojeći se pak da se ne nasuču u Sirti, spustiše
prvenjaču. Tako ih je nosilo. 18 Budući da nas je oluja silovito udarala,
sutradan se riješiše tovara, 19 a treći dan svojim rukama izbaciše brodsku
opremu. 20 Kako se pak više dana nije pomaljalo ni sunce ni zvijezde, a
oluja bjesnjela nemalena, bila je već propala svaka nada da ćemo se spasiti.
21 Ni jelo se već dugo nije. Onda usta Pavao posred njih i reče: “Trebalo je,
ljudi, poslušati me, ne se otiskivati od Krete i izbjeći ovu nepogodu i štetu.
22 Sada vas pak opominjem: razvedrite se jer ni živa duša između vas neće
stradati, nego samo lađa. 23 Noćas mi se ukaza anđeo Boga čiji sam i komu
služim 24 te reče: 'Ne boj se, Pavle! Pred cara ti je stati i evo Bog ti daruje
sve koji plove s tobom.' 25 Zato razvedrite se, ljudi! Vjerujem Bogu: bit će
kako mi je rečeno. 26 Ali treba da se nasučemo na neki otok.” 27 Bijaše
već četrnaesta noć što smo bili tamo-amo gonjani po Jadranu kad oko
ponoći naslutiše mornari da im se primiče neka zemlja. 28 Bacivši olovnicu,
nađoše dvadeset hvati dubine; malo poslije baciše je opet i nađoše ih
petnaest. 29 Kako se bojahu da ne naletimo na grebene, baciše s krme četiri
sidra iščekujući da se razdani. 30 Kad su mornari bili naumili uteći iz lađe i
počeli spuštati čamac u more pod izlikom da s pramca kane spustiti sidra,

31 reče Pavao satniku i vojnicima: “Ako ovi ne ostanu na lađi, vi se spasiti
ne možete!” 32 Nato vojnici presjekoše užad čamca i pustiše da padne.
33 Do pred svanuće nutkao je Pavao sve da uzmu hrane: “Četrnaesti je
danas dan, reče, što bez jela čekate, ništa ne okusivši. 34 Stoga vas molim:
založite nešto jer to je za vaš spas. Ta nikome od vas ni vlas s glave neće
propasti.” 35 Rekavši to, uze kruh, pred svima zahvali Bogu, razlomi i stade
jesti. 36 Svi se razvedre te i oni uzmu hrane. 37 A svih nas je u lađi bilo
dvjesta sedamdeset i šest duša. 38 Jednom nasićeni, stanu rasterećivati
lađu bacajući žito u more. 39 Kad osvanu, mornari ne prepoznaše zemlje;
razabraše neki zaljev ravne obale pa odluče, bude li moguće, u nj zavesti
lađu. 40 Odriješe sidra i ostave ih u moru. Istodobno popuste i spone
kormila, razapnu prvenjaču prema vjetru pa udare k obali. 41 Ali naletješe
na plićak i nasukaše brod: pramac, nasađen, osta nepomičan, a krmu
razdiraše žestina valova. 42 Tada vojnici naumiše poubijati sužnje da ne
bi koji isplivao i pobjegao, 43 ali im satnik, hoteći spasiti Pavla, omete naum:
zapovjedi da oni koji znaju plivati najprvi poskaču i izađu na kraj, 44 a ostali
će, tko na daskama, tko na olupinama lađe. Tako svi živi i zdravi prispješe
na kopno.

28

1 Jednom spašeni, doznasmo da se otok zove Malta. 2 Urođenici nam
iskazivahu nesvakidašnje čovjekoljublje. Zapališe krijes i okupiše nas
oko njega jer je počela kiša i bilo zima. 3 Pavao nakupi naramak granja
i baci na krijes kadli zbog vrućine izađe zmija i pripije mu se za ruku.
4 Kad su urođenici vidjeli gdje mu životinja visi o ruci, govorili su među
sobom: “Ovaj je čovjek zacijelo ubojica: umakao je moru i Pravda mu
ne da živjeti.” 5 Ali on otrese životinju u vatru i ne bi mu ništa; 6 a oni
očekivahu da će oteći i umah se srušiti mrtav. Pošto su dugo čekali i
vidjeli da mu se ništa neobično nije dogodilo, promijeniše mišljenje te
stadoše govoriti da je bog. 7 U okolici onoga mjesta bilo je imanje prvaka
otoka, imenom Publija. On nas je primio i tri dana uljudno gostio. 8 A
Publijeva je oca uhvatila ognjica i srdobolja pa je ležao. Pavao uđe k njemu,
pomoli se, stavi na nj ruke i izliječi ga. 9 Nakon toga su dolazili i drugi
koji na otoku bijahu bolesni te ozdravljali. 10 Oni nas mnogim počastima
počastiše i na odlasku nam priskrbiše što je potrebno. 11 Nakon tri mjeseca
otplovismo aleksandrijskom lađom koja je prezimila na otoku i imala za
znak Dioskure. 12 Doplovismo u Sirakuzu i ostadosmo ondje tri dana.
13 Odande ploveći uz obalu, stigosmo u Regij. Sutradan okrenu južnjak te
za dva dana stigosmo u Puteole. 14 Ondje nađosmo braću koja nas zamoliše
da ostanemo u njih sedam dana. Tako stigosmo u Rim. 15 Kada su tamošnja
braća čula za nas, iziđoše nam u susret do Apijeva trga i Triju gostionica.
Kad ih Pavao ugleda, zahvali Bogu i ohrabri se. 16 A kad uđosmo u Rim,
Pavlu su dopustili stanovati zasebno, zajedno s vojnikom koji ga je čuvao.
17 Nakon tri dana sazva on židovske prvake. Kad se sabraše, reče im: “Ja,
braćo, ne učinih ništa protiv naroda ni običaja otačkih, a ipak me okovana
u Jeruzalemu predadoše u ruke Rimljana. 18 Oni me nakon istrage htjedoše
pustiti jer nije na meni bilo ništa čime bih bio zaslužio smrt. 19 Kako se
Židovi tome opriješe, bio sam prisiljen prizvati se na cara; ne dakle stoga
što bih imao bilo za što tužiti svoj narod. 20 S toga dakle razloga zamolih
vidjeti vas i obratiti vam se jer zbog nade Izraelove nosim ove verige.”
21 Oni mu odvrate: “Mi o tebi nismo primili nikakva pisma iz Judeje niti

nam je tko od pristigle braće o tebi što zlo javio ili rekao. 22 Nego htjeli
bismo od tebe čuti što misliš jer o toj sljedbi znamo samo da joj se posvuda
proturječi." 23 Nato urekoše dan pa dođoše mnogi k njemu u stan. Izlagao
im je i svjedočio o kraljevstvu Božjemu te ih od jutra do večeri iz Mojsijeva
Zakona i Proroka uvjeravao o Isusu. 24 I jedne uvjeriše njegove riječi, a
drugi nisu vjerovali. 25 Nesložni tako među sobom, stadoše se razilaziti
kadli im Pavao reče još jednu riječ: "Lijepo Duh Sveti po Izaiji proroku
reče ocima vašim: 26 Idi k tomu narodu i reci mu: Slušat ćete, slušati - i
nećete razumjeti; gledat ćete, gledati - i nećete vidjeti! 27 Jer usalilo se srce
naroda ovoga: uši začepiše, oči zatvoriše da očima ne vide, ušima ne čuju,
srcem ne razumiju te se ne obrate pa ih izliječim. 28 Neka vam je dakle
svima znano: poganima je poslano ovo spasenje Božje; oni će poslušati!"
29 # 30 Pavao osta pune dvije godine u svom unajmljenom stanu gdje je
primao sve koji su dolazili k njemu, 31 propovijedao kraljevstvo Božje i
naučavao o Gospodinu Isusu Kristu sa svom slobodom, nesmetano.

Poslanica Rimljanima

1 Pavao, sluga Krista Isusa, pozvan za apostola, odlučen za evanđelje
Božje - 2 koje Bog unaprijed obećavaše po svojim prorocima u Pismima
svetim 3 o Sinu svome, potomku Davidovu po tijelu, 4 postavljenu Sinom
Božjim, u snazi, po Duhu posvetitelju uskrsnućem od mrtvih, o Isusu
Kristu, Gospodinu našemu, 5 po komu primismo milost i apostolstvo da
na slavu imena njegova k poslušnosti vjere privodimo sve pogane 6 među
kojima ste i vi pozvanici Isusa Krista: 7 svima u Rimu, miljenicima Božjim,
pozvanicima, svetima. Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina
Isusa Krista. 8 Ponajprije zahvaljujem Bogu mojemu po Isusu Kristu za
sve vas: što se vaša vjera navješćuje po svem svijetu. 9 Doista, svjedok
mi je Bog - komu duhom svojim služim u evanđelju Sina njegova - da
vas se 10 u svojim molitvama neprekidno spominjem i uvijek molim ne
bi li mi se već jednom s voljom Božjom nekako posrećilo doći k vama.
11 Jer čeznem vidjeti vas da vam predam nešto dara duhovnoga te se
ojačate, zapravo - 12 da se zajedno s vama ohrabrim zajedničkom vjerom,
vašom i mojom. 13 A ne bih htio, braćo, da ne znate: često sam bio
nakanio doći k vama - i sve dosad bio spriječen - da i među vama
uberem koji plod kao i među drugim narodima. 14 Dužnik sam Grcima
i barbarima, mudracima i neznalicama. 15 Odatle moja nakana da i
vama u Rimu navijestim evanđelje. 16 Ne stidim se, uistinu, evanđelja:
ono je snaga Božja na spasenje svakomu tko vjeruje - Židovu najprije,
pa Grku. 17 Jer pravednost se Božja od vjere k vjeri u njemu otkriva
kao što je pisano: Pravednik će od vjere živjeti. 18 Otkriva se doista
s neba gnjev Božji na svaku bezbožnost i nepravednost ljudi koji istinu
sputavaju nepravednošću. 19 Jer što se o Bogu može spoznati, očito im
je: Bog im očitova. 20 Uistinu, ono nevidljivo njegovo, vječna njegova moć
i božanstvo, onamo od stvaranja svijeta, umom se po djelima razabire
tako da nemaju isprike. 21 Jer premda upoznaše Boga, ne iskazaše mu
kao Bogu ni slavu ni zahvalnost, nego ishlapiše u mozganjima svojim
te se pomrači bezumno srce njihovo. 22 Gradeći se mudrima, poludješe
i 23 zamijeniše slavu neraspadljivog Boga likom, obličjem raspadljiva
čovjeka, i ptica, i četveronožaca, i gmazova. 24 Zato ih je Bog po pohotama
srdaca njihovih predao nečistoći te sami obeščašćuju svoja tijela, 25 oni
što su Istinu - Boga zamijenili lažju, častili i štovali stvorenje umjesto
Stvoritelja, koji je blagoslovljen u vjekove. Amen. 26 Stoga ih je Bog
predao sramotnim strastima: njihove žene zamijeniše naravno općenje
protunaravnim, 27 a tako su i muškarci napustili naravno općenje sa
ženom i raspalili se pohotom jedni za drugima te muškarci s muškarcima
sramotno čine i sami na sebi primaju zasluženu plaću svoga zastranjenja.
28 I kako nisu smatrali vrijednim držati se spoznaje Boga, predade ih Bog
nevaljanu umu te čine što ne dolikuje, 29 puni svake nepravde, pakosti,
lakomosti, zloće; puni zavisti, ubojstva, svađe, prijevare, zlonamjernosti;
došaptavači, 30 klevetnici, mrzitelji Boga, drznici, oholice, preuzetnici,
izmišljači zala, roditeljima neposlušni, 31 nerazumni, nevjerni, bešćutni,
nemilosrdni. 32 Znaju za odredbu Božju - da smrt zaslužuju koji takvo što
čine - a oni ne samo da to čine nego i povlađuju onima koji čine.

2

1 Zato nemaš isprike, čovječe koji sudiš, tko god ti bio. Jer time što
drugoga sudiš, sebe osuđuješ: ta to isto činiš ti što sudiš. 2 Znamo pak: Bog
po istini sudi one koji takvo što čine. 3 Misliš li da ćeš izbjeći sudu Božjemu,
ti čovječe što sudiš one koji takvo što čine, a sam to isto činiš? 4 Ili prezireš
bogatstvo dobrote, strpljivosti i velikodušnosti njegove ne shvaćajući da
te dobrota Božja k obraćenju privodi? 5 Tvrdokornošću svojom i srcem
koje neće obraćenja zgrćeš na se gnjev za Dan gnjeva i objavljenja
pravedna suda Boga 6 koji će uzvratiti svakom po djelima: 7 onima koji
postojanošću u dobrim djelima ištu slavu, čast i neraspadljivost - život
vječni; 8 buntovnicima pak i nepokornima istini, a pokornima nepravdi -
gnjev i srdžba! 9 Nevolja i tjeskoba na svaku dušu čovječju koja čini zlo,
na Židova najprije, pa na Grka; 10 a slava, čast i mir svakomu koji čini
dobro, Židovu najprije, pa Grku! 11 Ta u Boga nema pristranosti. 12 Uistinu
koji bez Zakona sagriješiše, bez Zakona će i propasti; i koji pod Zakonom
sagriješiše, po Zakonu će biti suđeni. 13 Ne, pred Bogom nisu pravedni
slušatelji Zakona, nego - izvršitelji će Zakona biti opravdani. 14 Ta kad se
god pogani, koji nemaju Zakona, po naravi drže Zakona, i nemajući Zakona,
oni su sami sebi Zakon: 15 pokazuju da je ono što Zakon nalaže upisano u
srcima njihovim. O tom svjedoči i njihova savjest, a i prosuđivanja kojima
se među sobom optužuju ili brane. 16 To će se očitovati na Dan u koji će, po
mojem evanđelju, Bog po Isusu Kristu suditi ono što je skriveno u ljudima.
17 Ako pak ti koji se Židovom nazivaš, koji mirno počivaš na Zakonu i
dičiš se Bogom, 18 koji poznaješ Volju i iz Zakona poučen razlučuješ što je
bolje 19 te si uvjeren da si vođa slijepih, svjetlo onih u tami, 20 odgojitelj
nerazumnih, učitelj nejačadi jer u Zakonu imaš oličenje znanja i istine;
21 ti, dakle, koji drugoga učiš, sam sebe ne učiš! Ti koji propovijedaš da
se ne krade, kradeš! 22 Ti koji zabranjuješ preljub, preljub počinjaš! Ti
komu su odvratni kumiri, pljačkaš hramove! 23 Ti koji se Zakonom dičiš,
kršenjem toga Zakona Boga obeščašćuješ! 24 Doista, kako je pisano, ime
se Božje zbog vas huli među narodima. 25 Da, obrezanje koristi ako vršiš
Zakon; ako pak kršiš Zakon, obrezanje tvoje postalo je neobrezanje. 26 Ako
dakle neobrezani opslužuje propise Zakona, neće li se njegovo neobrezanje
smatrati obrezanjem? 27 I onaj koji je podrijetlom neobrezanik, a ispunja
Zakon, sudit će tebi koji si, uza sve slovo i obrezanje, prijestupnik Zakona.
28 Ta nije Židov tko je Židov naizvana i nije obrezanje ono izvana, 29 na
tijelu, nego pravi je Židov u nutrini i pravo je obrezanje u srcu, po duhu,
ne po slovu. Pohvala mu nije od ljudi, nego od Boga.

3

1 Koja je dakle prednost Židova? Ili kakva korist od obrezanja? 2 Velika
u svakom pogledu. Ponajprije: povjerena su im obećanja Božja. 3 Da, a što
ako su se neki iznevjerili? Neće li njihova nevjernost obeskrijepiti vjernost
Božju? 4 Nipošto! Nego neka Bog bude istinit, a svaki čovjek lažac, kao
što je pisano: Da pravedan budeš po obećanjima svojim i pobijediš kada
te sudili budu. 5 Ako pak naša nepravednost ističe Božju pravednost, što
ćemo na to reći? Nije li onda - po ljudsku govorim - nepravedan Bog koji
daje maha gnjevu? 6 Nipošto! Ta kako će inače Bog suditi svijet? 7 Ako
je, doista, istina Božja po mojoj lažljivosti obilno zasjala njemu na slavu,
zašto da ja još budem suđen kao grešnik? 8 I zar da ne “činimo zlo da

dođe dobro”, kako nas kleveću i kako neki kažu da govorimo? Sud ih
pravedni čeka! 9 Što dakle? Imamo li prednost? Ne baš! Jer upravo
optužismo sve, i Židove i Grke, da su pod grijehom, 10 kao što je pisano:
Nema pravedna ni jednoga, 11 nema razumna, nema ga tko bi Boga tražio.
12 Svi skrenuše, svi se zajedno pokvariše, nitko da čini dobro - nijednoga
nema. 13 Grob otvoren grlo je njihovo, jezikom lažno laskaju, pod usnama
im je otrov ljutičin, 14 usta im puna kletve i grkosti; 15 noge im hitre da
krv proliju, 16 razvaline i nevolja na njinim su putima, 17 put mira oni ne
poznaju, 18 straha Božjega nemaju pred očima. 19 A znamo: što god Zakon
veli, govori onima pod Zakonom, da svaka usta umuknu i sav svijet bude
krivac pred Bogom. 20 Zato se po djelima Zakona nitko neće opravdati pred
njim. Uistinu, po Zakonu - samo spoznaja grijeha! 21 Sada se pak izvan
Zakona očitovala pravednost Božja, posvjedočena Zakonom i Prorocima,
22 pravednost Božja po vjeri Isusa Krista, prema svima koji vjeruju. Ne,
nema razlike! 23 Svi su zaista sagriješili i potrebna im je slava Božja;
24 opravdani su besplatno, njegovom milošću po otkupljenju u Kristu Isusu.
25 Njega je Bog izložio da krvlju svojom bude Pomirilište po vjeri. Htio je
tako očitovati svoju pravednost kojom je u svojoj božanskoj strpljivosti
propuštao dotadašnje grijehe; 26 htio je očitovati svoju pravednost u
sadašnje vrijeme - da bude pravedan i da opravdava onoga koji je od vjere
Isusove. 27 Gdje je dakle hvastanje? Isključeno je. Po kojem zakonu? Po
zakonu djela? Ne, nego po zakonu vjere. 28 Smatramo zaista da se čovjek
opravdava vjerom bez djela Zakona. 29 Ili je Bog samo Bog Židova? Nije li
i pogana? Da, i pogana. 30 Jer jedan je Bog: on će opravdati obrezane zbog
vjere i neobrezane po vjeri. 31 Obeskrepljujemo li dakle Zakon po vjeri?
Nipošto! Naprotiv, Zakon utvrđujemo.

4

1 Što ćemo dakle reći? Što je Abraham, otac naš, našao po tijelu?
2 Doista, ako je Abraham po djelima opravdan, ima se čime dičiti - ali
ne pred Bogom. 3 Ta što veli Pismo? Povjerova Abraham Bogu i uračuna
mu se u pravednost. 4 Onomu tko radi ne računa se plaća kao milost,
nego kao dug. 5 Onomu tko ne radi, a vjeruje u Onoga koji opravdava
bezbožnika, vjera se uračunava u pravednost, 6 kao što i David blaženim
proglašuje čovjeka kojemu Bog uračunava pravednost bez djela: 7 Blaženi
oni kojima je zločin otpušten, kojima je grijeh pokriven! 8 Blago čovjeku
komu Gospodin ne ubraja krivnju. 9 Ide li dakle ovo blaženstvo samo
obrezane ili i neobrezane? Ta velimo: Vjera se Abrahamu uračuna u
pravednost. 10 A kako mu se uračuna? Već obrezanu ili još neobrezanu?
Ne obrezanu, nego neobrezanu! 11 I znak obrezanja primi kao pečat
pravednosti koju je po vjeri zadobio još neobrezan, da bude ocem svih
vjernika: neobrezanih - te im se uračuna pravednost - 12 i ocem obrezanih,
ne onih koji su samo obrezani, nego onih koji uz to idu stopama vjere
još neobrezana oca našeg Abrahama. 13 Doista, obećanje da će biti
baštinik svijeta nije Abrahamu ili njegovu potomstvu dano na temelju
nekog zakona, nego na temelju pravednosti vjere. 14 Jer ako su baštinici
oni iz Zakona, prazna je vjera, jalovo obećanje. 15 Ta Zakon rađa gnjev;
gdje pak nema Zakona, nema ni prekršaja. 16 Zato - zbog vjere da bude po
milosti to obećanje zajamčeno svemu potomstvu, ne potomstvu samo po
Zakonu, nego i po vjeri Abrahama, koji je otac svih nas - 17 kao što je pisano:

Ocem mnoštva naroda ja te postavljam - pred Onim komu povjerova,
pred Bogom koji oživljuje mrtve i zove da bude ono što nije. 18 U nadi
protiv svake nade povjerova Abraham da postane ocem naroda mnogih
po onom što je rečeno: Toliko će biti tvoje potomstvo. 19 Nepokolebljivom
vjerom promotri on tijelo svoje već obamrlo - bilo mu je blizu sto godina
- i obamrlost krila Sarina. 20 Ali pred Božjim obećanjem nije nevjeran
dvoumio, nego se vjerom ojačao davši slavu Bogu, 21 posve uvjeren da
on može učiniti što je obećao. 22 Zato mu se i uračuna u pravednost.
23 Ali nije samo za nj napisano: Uračuna mu se, 24 nego i za nas kojima se
ima uračunati, nama što vjerujemo u Onoga koji od mrtvih uskrisi Isusa,
Gospodina našega, 25 koji je predan za opačine naše i uskrišen radi našeg
opravdanja.

5

1 Opravdani dakle vjerom, u miru smo s Bogom po Gospodinu našem
Isusu Kristu. 2 Po njemu imamo u vjeri i pristup u ovu milost u
kojoj stojimo i dičimo se nadom slave Božje. 3 I ne samo to! Mi se
dičimo i u nevoljama jer znamo: nevolja rađa postojanošću, 4 postojanost
prokušanošću, prokušanost nadom. 5 Nada pak ne postiđuje. Ta ljubav je
Božja razlivena u srcima našim po Duhu Svetom koji nam je dan! 6 Doista,
dok mi još bijasmo nemoćni, Krist je, već u to vrijeme, za nas bezbožnike
umro. 7 Zbilja, jedva bi tko za pravedna umro; možda bi se za dobra tko i
odvažio umrijeti. 8 A Bog pokaza ljubav svoju prema nama ovako: dok još
bijasmo grešnici, Krist za nas umrije. 9 Koliko li ćemo se više sada, pošto
smo opravdani krvlju njegovom, spasiti po njemu od srdžbe? 10 Doista, ako
se s Bogom pomirismo po smrti Sina njegova dok još bijasmo neprijatelji,
mnogo ćemo se više, pomireni, spasiti životom njegovim. 11 I ne samo to!
Dičimo se u Bogu po Gospodinu našemu Isusu Kristu po kojem zadobismo
pomirenje. 12 Zbog toga, kao što po jednom Čovjeku uđe u svijet grijeh
i po grijehu smrt, i time što svi sagriješiše, na sve ljude prijeđe smrt...
13 Doista, do Zakona bilo je grijeha u svijetu, ali se grijeh ne ubraja kad
nema zakona. 14 Da, ali smrt je od Adama do Mojsija doista kraljevala i
nad onima koji ne sagriješiše prekršajem sličnim kao Adam, koji je pralik
Onoga koji ima doći. 15 Ali s darom nije kao s grijehom. Jer ako su grijehom
jednoga mnogi umrli, mnogo se obilatije na sve razlila milost Božja, milost
darovana u jednom čovjeku, Isusu Kristu. 16 I dar - to nije kao kad je ono
jedan sagriješio: jer presuda nakon jednoga grijeha posta osudom, a dar
nakon mnogih grijeha - opravdanjem. 17 Uistinu, ako grijehom jednoga
smrt zakraljeva - po jednome, mnogo će više oni koji primaju izobilje
milosti i dara pravednosti kraljevati u životu - po Jednome, Isusu Kristu.
18 Dakle, grijeh jednoga - svim ljudima na osudu, tako i pravednost Jednoga
- svim ljudima na opravdanje, na život! 19 Doista, kao što su neposluhom
jednoga čovjeka mnogi postali grešnici tako će i posluhom Jednoga mnogi
postati pravednici. 20 A zakon nadođe da se umnoži grijeh. Ali gdje se
umnožio grijeh, nadmoćno izobilova milost: 21 kao što grijeh zakraljeva
smrću, da tako i milost kraljuje pravednošću za život vječni po Isusu Kristu
Gospodinu našemu.

6

1 Što ćemo dakle reći? Da ostanemo u grijehu da milost izobiluje?
2 Nipošto! Jednom umrli grijehu, kako da još živimo u njemu? 3 Ili zar

ne znate: koji smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni.
4 Krštenjem smo dakle zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist
slavom Očevom bi uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života.
5 Ako smo doista s njime srasli po sličnosti smrti njegovoj, očito ćemo srasti
i po sličnosti njegovu uskrsnuću. 6 Ovo znamo: naš je stari čovjek zajedno
s njim raspet da onemoća ovo grešno tijelo te više ne robujemo grijehu.
7 Ta tko umre, opravdan je od grijeha. 8 Pa ako umrijesmo s Kristom,
vjerujemo da ćemo i živjeti zajedno s njime. 9 Znamo doista: Krist uskrišen
od mrtvih, više ne umire, smrt njime više ne gospoduje. 10 Što umrije,
umrije grijehu jednom zauvijek; a što živi, živi Bogu. 11 Tako i vi: smatrajte
sebe mrtvima grijehu, a živima Bogu u Kristu Isusu! 12 Neka dakle ne
kraljuje grijeh u vašem smrtnom tijelu da slušate njegove požude; 13 i ne
predajite grijehu udova svojih za oružje nepravde, nego sebe, od mrtvih
oživjele, predajte Bogu i udove svoje dajte Bogu za oružje pravednosti.
14 Valjda grijeh neće vama gospodovati! Ta niste pod Zakonom nego
pod milošću! 15 Što dakle? Da griješimo jer nismo pod Zakonom nego
pod milošću? Nipošto! 16 Ne znate li: ako se komu predate za robove,
na poslušnost, robovi ste onoga koga slušate: bilo grijeha - na smrt,
bilo poslušnosti - na pravednost. 17 Bijaste robovi grijeha, ali ste, hvala
Bogu, od srca poslušali ono pravilo nauka kojemu ste povjereni; 18 da,
oslobođeni grijeha, postadoste sluge pravednosti. 19 Po ljudsku govorim
zbog vaše ljudske slabosti: kao što nekoć predadoste udove svoje za robove
nečistoći i bezakonju - do bezakonja, tako sada predajte udove svoje za
robove pravednosti - do posvećenja. 20 Uistinu, kad bijaste robovi grijeha,
“slobodni” bijaste od pravednosti. 21 Pa kakav ste plod onda imali? Onoga
se sada stidite jer svršetak je tomu - smrt. 22 Sada pak pošto ste oslobođeni
grijeha i postali sluge Božje, imate plod svoj za posvećenje, a svršetak -
život vječni. 23 Jer plaća je grijeha smrt, a dar Božji jest život vječni u
Kristu Isusu, Gospodinu našem.

7

1 Ili zar ne znate, braćo - poznavaocima zakona govorim - da zakon
gospodari čovjekom samo za vrijeme njegova života. 2 Doista, udana je
žena vezana zakonom dok joj muž živi; umre li joj muž, riješena je zakona
o mužu. 3 Dakle: dok joj muž živi, zvat će se, očito, preljubnicom pođe li za
drugoga. Ako li joj pak muž umre, slobodna je od zakona te nije preljubnica
pođe li za drugoga. 4 Tako, braćo moja, i vi po tijelu Kristovu umrijeste
Zakonu da pripadnete drugomu, Onomu koji je od mrtvih uskrišen, te
plodove donosimo Bogu. 5 Doista, dok bijasmo u tijelu, grešne su strasti,
Zakonom izazvane, djelovale u našim udovima te smrti donosile plodove;
6 sada pak umrijevši onomu što nas je sputavalo, riješeni smo Zakona te
služimo u novosti Duha, a ne u stareži slova. 7 Što ćemo dakle reći? Je
li Zakon grijeh? Nipošto! Nego: grijeha ne spoznah doli po Zakonu jer
za požudu ne bih znao da Zakon nije govorio: Ne poželi! 8 A grijeh je,
uhvativši priliku, po zapovijedi u meni prouzročio svakovrsnu požudu. Ta
bez zakona grijeh je mrtav. 9 Da, ja sam nekoć živio bez zakona. Ali kad
je došla zapovijed, grijeh oživje. 10 Ja pak umrijeh i ustanovi se: zapovijed
dana za život bi mi na smrt. 11 Doista grijeh, uhvativši priliku, zapovijeđu
me zavede, njome me i ubi. 12 Tako: Zakon je svet, i zapovijed je sveta, i
pravedna, i dobra. 13 Pa zar se to dobro meni u smrt prometnu? Nipošto!
Nego: grijeh, da se grijehom očituje, po tom dobru uzrokuje mi smrt -

da grijeh po zapovijedi postane najvećim grešnikom. 14 Zakon je, znamo,
duhovan; ja sam pak tjelesan, prodan pod grijeh. 15 Zbilja ne razumijem
što radim: ta ne činim ono što bih htio, nego što mrzim - to činim. 16 Ako
li pak činim što ne bih htio, slažem se sa Zakonom, priznajem da je dobar.
17 Onda to ne činim više ja, nego grijeh koji prebiva u meni. 18 Doista znam
da dobro ne prebiva u meni, to jest u mojem tijelu. Uistinu: htjeti mi ide,
ali ne i činiti dobro. 19 Ta ne činim dobro koje bih htio, nego zlo koje ne bih
htio - to činim. 20 Ako li pak činim ono što ne bih htio, nipošto to ne radim
ja, nego grijeh koji prebiva u meni. 21 Nalazim dakle ovaj zakon: kad bih
htio činiti dobro, nameće mi se zlo. 22 Po nutarnjem čovjeku s užitkom se
slažem sa Zakonom Božjim, 23 ali opažam u svojim udovima drugi zakon
koji vojuje protiv zakona uma moga i zarobljuje me zakonom grijeha koji
je u mojim udovima. 24 Jadan li sam ja čovjek! Tko će me istrgnuti iz ovoga
tijela smrtonosnoga? 25 Hvala Bogu po Isusu Kristu Gospodinu našem! Ja,
dakle, umom ja služim zakonu Božjemu, a tijelom zakonu grijeha.

8

1 Nikakve dakle sada osude onima koji su u Kristu Isusu! 2 Ta zakon
Duha života u Kristu Isusu oslobodi me zakona grijeha i smrti. 3 Uistinu,
što je bilo nemoguće Zakonu, jer je zbog tijela onemoćao, Bog je učinio:
poslavši Sina svoga u obličju grešnoga tijela i s obzirom na grijeh, osudi
grijeh u tijelu 4 da se pravednost Zakona ispuni u nama koji ne živimo
po tijelu nego po Duhu. 5 Da, oni koji žive po tijelu, teže za onim što je
tjelesno; a koji po Duhu, za onim što je Duhovo: 6 težnja je tijela smrt,
a težnja Duha život i mir. 7 Jer težnja je tijela protivna Bogu: zakonu
se Božjemu ne podvrgava, a i ne može. 8 Oni pak koji su u tijelu, ne
mogu se Bogu svidjeti. 9 A vi niste u tijelu, nego u Duhu, ako Duh Božji
prebiva u vama. A nema li tko Duha Kristova, taj nije njegov. 10 I ako je
Krist u vama, tijelo je doduše mrtvo zbog grijeha, ali Duh je život zbog
pravednosti. 11 Ako li Duh Onoga koji uskrisi Isusa od mrtvih prebiva u
vama, Onaj koji uskrisi Krista od mrtvih oživit će i smrtna tijela vaša po
Duhu svome koji prebiva u vama. 12 Dakle, braćo, dužnici smo, ali ne
tijelu da po tijelu živimo! 13 Jer ako po tijelu živite, umrijeti vam je, ako
li pak Duhom usmrćujete tjelesna djela, živjet ćete. 14 Svi koje vodi Duh
Božji sinovi su Božji. 15 Ta ne primiste duh robovanja da se opet bojite,
nego primiste Duha posinstva u kojem kličemo: “Abba! Oče!” 16 Sam
Duh susvjedok je s našim duhom da smo djeca Božja; 17 ako pak djeca,
onda i baštinici, baštinici Božji, a subaštinici Kristovi, kada doista s njime
zajedno trpimo, da se zajedno s njime i proslavimo. 18 Smatram, uistinu:
sve patnje sadašnjega vremena nisu ništa prema budućoj slavi koja se
ima očitovati u nama. 19 Doista, stvorenje sa svom žudnjom iščekuje ovo
objavljenje sinova Božjih: 20 stvorenje je uistinu podvrgnuto ispraznosti -
ne po svojoj volji, nego zbog onoga koji ga podvrgnu - ali u nadi. 21 Jer i
stvorenje će se osloboditi robovanja pokvarljivosti da sudjeluje u slobodi
i slavi djece Božje. 22 Jer znamo: sve stvorenje zajedno uzdiše i muči se
u porođajnim bolima sve do sada. 23 Ali ne samo ono! I mi koji imamo
prvine Duha, i mi u sebi uzdišemo iščekujući posinstvo, otkupljenje svoga
tijela. 24 Ta u nadi smo spašeni! Nada pak koja se vidi nije nada. Jer što
tko gleda, kako da se tomu i nada? 25 Nadamo li se pak onomu čega ne
gledamo, postojano to iščekujemo. 26 Tako i Duh potpomaže našu nemoć.
Doista ne znamo što da molimo kako valja, ali se sam Duh za nas zauzima

neizrecivim uzdasima. 27 A Onaj koji proniče srca zna koja je želja Duha
- da se on po Božju zauzima za svete. 28 Znamo pak da Bog u svemu na
dobro surađuje s onima koji ga ljube, s onima koji su odlukom njegovom
pozvani. 29 Jer koje predvidje, te i predodredi da budu suobličeni slici Sina
njegova te da on bude prvorođenac među mnogom braćom. 30 Koje pak
predodredi, te i pozva; koje pozva, te i opravda; koje opravda, te i proslavi.
31 Što ćemo dakle na to reći? Ako je Bog za nas, tko će protiv nas? 32 Ta
on ni svojega Sina nije poštedio, nego ga je za sve nas predao! Kako nam
onda s njime neće sve darovati? 33 Tko će optužiti izabranike Božje? Bog
opravdava! 34 Tko će osuditi? Krist Isus umrije, štoviše i uskrsnu, on je i
zdesna Bogu - on se baš zauzima za nas! 35 Tko će nas rastaviti od ljubavi
Kristove? Nevolja? Tjeskoba? Progonstvo? Glad? Golotinja? Pogibao?
Mač? 36 Kao što je pisano: Poradi tebe ubijaju nas dan za danom i mi smo
im ko ovce za klanje. 37 U svemu tome nadmoćno pobjeđujemo po onome
koji nas uzljubi. 38 Uvjeren sam doista: ni smrt ni život, ni anđeli ni vlasti,
ni sadašnjost ni budućnost, ni sile, 39 ni dubina ni visina, ni ikoji drugi
stvor neće nas moći rastaviti od ljubavi Božje u Kristu Isusu Gospodinu
našem.

9

1 Istinu govorim u Kristu, ne lažem; susvjedok mi je savjest moja u Duhu
Svetom: 2 silna mi je tuga i neprekidna bol u srcu. 3 Da, htio bih ja sam
proklet biti, odvojen od Krista, za braću svoju, sunarodnjake svoje po tijelu.
4 Oni su Izraelci, njihovo je posinstvo, i Slava, i Savezi, i zakonodavstvo, i
bogoštovlje, i obećanja; 5 njihovi su i oci, od njih je, po tijelu, i Krist, koji
je iznad svega, Bog blagoslovljen u vjekove. Amen. 6 Ali ne kao da se
izjalovila riječ Božja. Jer nisu Izrael svi koji potječu od Izraela; 7 i nisu
svi djeca Abrahamova zato što su njegovo potomstvo, nego po Izaku će
ti se nazivati potomstvo; 8 to jest: djeca tijela nisu i djeca Božja, nego -
djeca obećanja računaju se u potomstvo. 9 Evo doista riječi obećanja: U
ovo ću doba doći i Sara će imati sina. 10 Ali ne samo to! I Rebeka je s
jednim, s Izakom, ocem našim, zanijela. 11 Pa kad još blizanci ne bijahu
rođeni niti učiniše što dobro ili zlo - da bi trajnom ostala odluka Božja
o izabranju: 12 ne po djelima, nego po onome tko poziva - rečeno joj je:
Stariji će služiti mlađemu, 13 kako je pisano: Jakova sam zavolio, a Ezav
mi omrznu. 14 Što ćemo dakle reći? Možda da u Boga ima nepravde?
Nipošto! 15 Ta Mojsiju veli: Smilovat ću se komu hoću da se smilujem;
sažalit ću se nad kim hoću da se sažalim. 16 Nije dakle do onoga koji
hoće ni do onoga koji trči, nego do Boga koji se smiluje. 17 Jer Pismo veli
faraonu: Zato te upravo podigoh da na tebi pokažem svoju moć i da se
razglasi ime moje po svoj zemlji. 18 Tako dakle: smiluje se komu hoće,
a otvrdnjuje koga hoće. 19 Da, reći ćeš mi: Što se onda još tuži? Ta tko
se to volji njegovoj odupro? 20 Čovječe, tko si ti zapravo da se pravdaš s
Bogom? Zar da djelo rekne tvorcu: “Što si me ovakvim načinio?” 21 Ili
zar lončar nema vlasti nad glinom da od istoga tijesta načini posudu sad
časnu, sad nečasnu. 22 A što ako je Bog, hoteći očitovati gnjev i obznaniti
svoju moć u silnoj strpljivosti podnosio posude gnjeva, dozrele za propast,
23 da obznani bogatstvo slave svoje na posudama milosrđa, koje unaprijed
pripravi za slavu, 24 na nama koje pozva ne samo između Židova nego i
između pogana? 25 Tako i u Hošeji veli: Ne-narod moj prozvat ću narodom

mojim i Neljubljenu ljubljenom. 26 Na mjestu gdje im je rečeno: Vi niste
moj narod prozvat će se sinovi Boga živoga. 27 Izaija pak proglasuje o
Izraelu: Zaista, sinova će Izraelovih brojem biti kao pijeska morskog -
Ostatak će se spasiti; 28 jer riječ će ispuniti i uskoro izvršiti Gospodin na
zemlji. 29 Tako je Izaija i prorekao: Da nam Gospodin nad Vojskama ne
ostavi sjeme, ko Sodoma bismo bili i Gomori nalik. 30 Što ćemo dakle reći?
Da pogani koji nisu tražili pravednosti stekoše pravednost, pravednost po
vjeri. 31 Izrael pak koji je tražio neki zakon pravednosti, nije do zakona
dopro. 32 Zašto? Jer nije tražio po vjeri, nego kao po djelima. Spotakoše se
o kamen spoticanja, 33 kao što je pisano: Evo postavljam na Sionu kamen
spoticanja i stijenu posrtanja. Ali tko u nj vjeruje, neće se postidjeti.

10

1 Braćo! Želja je srca moga i molitva Bogu za njih: da se spase.
2 Svjedočim doista za njih: imaju revnosti Božje, ali ne u pravom
razumijevanju. 3 Ne priznajući, doista, Božje pravednosti i tražeći
uspostaviti svoju, pravednosti se Božjoj ne podložiše. 4 Jer dovršetak je
Zakona Krist - na opravdanje svakomu tko vjeruje. 5 Da, Mojsije piše o
onoj pravednosti iz Zakona: Tko je vrši, naći će život u njoj. 6 A pravednost
iz vjere ovako veli: Nemoj reći u srcu svom: Tko će se popeti na nebo -
to jest Krista svesti? 7 Ili: Tko će sići u bezdan - to jest izvesti Krista od
mrtvih? 8 Nego što veli? Blizu ti je Riječ, u ustima tvojim i u srcu tvome
- to jest Riječ vjere koju propovijedamo. 9 Jer ako ustima ispovijedaš da
je Isus Gospodin, i srcem vjeruješ da ga je Bog uskrisio od mrtvih, bit
ćeš spašen. 10 Doista, srcem vjerovati opravdava, a ustima ispovijedati
spasava. 11 Jer veli Pismo: Tko god u nj vjeruje, neće se postidjeti. 12 Nema
uistinu razlike između Židova i Grka jer jedan je Gospodin sviju, bogat
prema svima koji ga prizivlju. 13 Jer: Tko god prizove ime Gospodnje, bit
će spašen. 14 Ali kako da prizovu onoga u koga ne povjerovaše? A kako da
povjeruju u onoga koga nisu čuli? Kako pak da čuju bez propovjednika?
15 A kako propovijedati bez poslanja? Tako je pisano: Kako li su ljupke noge
onih koji donose blagovijest dobra. 16 Ali nisu svi poslušali blagovijesti
- evanđelja! Zaista, Izaija veli: Gospodine, tko povjerova našoj poruci?
17 Dakle: vjera po poruci, a poruka riječju Kristovom. 18 Nego pitam: Zar
nisu čuli? Dapače! Po svoj zemlji razliježe se jeka, riječi njihove sve do
nakraj svijeta. 19 Onda pitam: Zar Izrael nije shvatio? Najprije Mojsije veli:
Ja ću vas na ljubomor izazvati pukom ništavnim, razdražit ću vas glupim
nekim narodom. 20 Izaija pak hrabro veli: Nađoše me koji me ne tražahu,
objavih se onima koji me ne pitahu. 21 A Izraelu veli: Cio dan pružah ruku
narodu nepokornom i buntovnom.

11

1 Pitam dakle: Zar je Bog odbacio narod svoj? Nipošto? Ta i ja sam
Izraelac, iz potomstva Abrahamova, plemena Benjaminova. 2 Nije Bog
odbacio naroda svojega koga predvidje. Ili zar ne znate što veli Pismo,
ono o Iliji - kako se tuži Bogu na Izraela: 3 Gospode, proroke tvoje pobiše,
žrtvenike tvoje porušiše; ja ostadoh sam i još mi o glavi rade. 4 Pa što
mu veli Božji glas? Ostavih sebi sedam tisuća ljudi koji ne prignuše
koljena pred Baalom. 5 Tako dakle i u sadašnje vrijeme postoji Ostatak
po milosnom izboru. 6 Ako pak po milosti, nije po djelima; inače milost
nije više milost! 7 Što dakle? Što Izrael ište, to nije postigao, ali izabrani

postigoše. Ostali pak otvrdnuše, 8 kao što je pisano: Dade im Bog duh
obamrlosti, oči da ne vide, uši da ne čuju sve do dana današnjega. 9 I David
veli: Nek im stol pred njima bude zamkom, i mrežom, i stupicom, i plaćom.
10 Nek im potamne oči da ne vide i leđa im zauvijek pogni! 11 Pitam dakle:
jesu li posrnuli da propadnu? Nipošto! Naprotiv: po njihovu posrtaju
spasenje poganima da se tako oni, Židovi, izazovu na ljubomor. 12 Pa
ako je njihov posrtaj bogatstvo za svijet, i njihovo smanjenje bogatstvo za
pogane, koliko li će više to biti njihov puni broj? 13 Vama pak, poganima,
velim: ja kao apostol pogana službu svoju proslavljam 14 ne bih li na
ljubomor izazvao njih, tijelo svoje, i spasio neke od njih. 15 Jer ako je
njihovo odbačenje izmirenje svijeta, što li će biti njihovo prihvaćanje ako
ne oživljenje od mrtvih? 16 Ako li su prvine svete, sveto je i tijesto; ako li je
korijen svet, svete su i grane. 17 Pa ako su neke grane odlomljene, a ti, divlja
maslina, pricijepljen umjesto njih, postao suzajedničar korijena, sočnosti
masline, 18 ne uznosi se nad grane. Ako li se hoćeš uznositi - ne nosiš ti
korijena, nego korijen tebe. 19 Reći ćeš na to: grane su odlomljene da se ja
pricijepim. 20 Dobro! Oni su zbog nevjere odlomljeni, a ti po vjeri stojiš. Ne
uznosi se, nego strahuj! 21 Jer ako Bog ne poštedje prirodnih grana, ni tebe
neće poštedjeti. 22 Promotri dakle dobrotu i strogost Božju: strogost na
palima, a dobrotu Božju na sebi ako ostaneš u toj dobroti, inače ćeš i ti biti
odsječen. 23 A i oni, ako ne ostanu u nevjeri, bit će pricijepljeni; ta moćan
je Bog da ih opet pricijepi. 24 Doista, ako si ti, po naravi divlja maslina,
odsječen pa mimo narav pricijepljen na pitomu maslinu, koliko li će lakše
oni po naravi biti pricijepljeni na vlastitu maslinu! 25 Jer ne bih htio, braćo,
da budete sami po sebi pametni, a da ne znate ovo otajstvo: djelomično
je otvrdnuće zadesilo Izraela dok punina pogana ne uđe. 26 I tako će se
cio Izrael spasiti, kako je pisano: Doći će sa Siona Otkupitelj, odvratit će
bezbožnost od Jakova. 27 I to će biti moj Savez s njima, kad uklonim grijehe
njihove. 28 U pogledu evanđelja oni su, istina, protivnici poradi vas, ali u
pogledu izabranja oni su ljubimci poradi otaca. 29 Ta neopozivi su dari i
poziv Božji! 30 Doista, kao što vi nekoć bijaste neposlušni Bogu, a sada po
njihovoj neposlušnosti zadobiste milosrđe 31 tako i oni sada po milosrđu
vama iskazanu postadoše neposlušni da i oni sada zadobiju milosrđe.
32 Jer Bog je sve zatvorio u neposlušnost da se svima smiluje. 33 O dubino
bogatstva, i mudrosti, i spoznanja Božjega! Kako li su nedokučivi sudovi i
neistraživi putovi njegovi! 34 Doista, tko spozna misao Gospodnju, tko li mu
bi savjetnikom? 35 Ili: tko ga darom preteče da bi mu se uzvratiti moralo?
36 Jer sve je od njega i po njemu i za njega! Njemu slava u vjekove! Amen.

12

1 Zaklinjem vas, braćo, milosrđem Božjim: prikažite svoja tijela za žrtvu
živu, svetu, Bogu milu - kao svoje duhovno bogoslužje. 2 Ne suobličujte
se ovomu svijetu, nego se preobrazujte obnavljanjem svoje pameti da
mognete razabirati što je volja Božja, što li je dobro, Bogu milo, savršeno.
3 Da, po milosti koja mi je dana svakomu između vas velim: ne precjenjujte
se više no što se treba cijeniti, nego cijenite se razumno, kako je već
komu Bog odmjerio mjeru vjere. 4 Jer kao što u jednom tijelu imamo
mnogo udova, a nemaju svi isto djelovanje, 5 tako smo i mi, mnogi, jedno
tijelo u Kristu, a pojedinci udovi jedan drugomu. 6 Dare pak imamo
različite po milosti koja nam je dana: je li to prorokovanje - neka je
primjereno vjeri; 7 je li služenje - neka je u služenju; je li poučavanje -

u poučavanju; 8 je li hrabrenje - u hrabrenju; tko dijeli, neka je darežljiv;
tko je predstojnik - revan; tko iskazuje milosrđe - radostan! 9 Ljubav
nehinjena! Zazirite oda zla, prianjajte uz dobro! 10 Srdačno se ljubite
pravim bratoljubljem! Pretječite jedni druge poštovanjem! 11 U revnosti
budite hitri, u duhu gorljivi, Gospodinu služite! 12 U nadi budite radosni, u
nevolji strpljivi, u molitvi postojani! 13 Pritječite u pomoć svetima u nuždi,
gajite gostoljubivost! 14 Blagoslivljajte svoje progonitelje, blagoslivljajte, a
ne proklinjite! 15 Radujte se s radosnima, plačite sa zaplakanima! 16 Budite
istomišljenici među sobom! Neka vas ne zanosi što je visoko, nego privlači
što je ponizno. Ne umišljajte si da ste mudri! 17 Nikome zlo za zlo ne
vraćajte; zauzimajte se za dobro pred svim ljudima! 18 Ako je moguće,
koliko je do vas, u miru budite sa svim ljudima! 19 Ne osvećujte se, ljubljeni,
nego dajte mjesta Božjem gnjevu. Ta pisano je: Moja je odmazda, ja ću je
vratiti, veli Gospodin. 20 Naprotiv: Ako je gladan neprijatelj tvoj, nahrani
ga, i ako je žedan, napoj ga! Činiš li tako, ugljevlje mu ražareno zgrćeš na
glavu. 21 Ne daj se pobijediti zlom, nego dobrim svladavaj zlo.

13

1 Svaka duša neka se podlaže vlastima nad sobom. Jer nema vlasti doli
od Boga: koje postoje, od Boga su postavljene. 2 Stoga tko se suprotstavlja
vlasti, Božjoj se odredbi protivi; koji se pak protive, sami će na se navući
osudu. 3 Vladari doista nisu strah i trepet zbog dobra, nego zbog zla
djela. Hoćeš li se ne bojati vlasti? Dobro čini pa ćeš imati pohvalu od
nje! 4 Ta Božji je ona poslužitelj - tebi na dobro. Ako li zlo činiš, strahuj!
Ne nosi uzalud mača! Božji je ona poslužitelj: gnjev njegov iskaljuje na
onome koji zlo čini. 5 Treba se stoga podlagati, ne samo zbog gnjeva
nego i zbog savjesti. 6 Zato i poreze plaćate: ta službenici su Božji oni
koji se time bave. 7 Dajte svakomu što mu pripada: komu porez - porez,
komu carina - carina, komu poštovanje - poštovanje, komu čast - čast.
8 Nikomu ništa ne dugujte, osim da jedni druge ljubite. Jer tko drugoga
ljubi, ispunio je Zakon. 9 Uistinu: Ne čini preljuba! Ne ubij! Ne ukradi!
Ne poželi! i ima li koja druga zapovijed, sažeta je u ovoj riječi: Ljubi
svoga bližnjega kao sebe samoga. 10 Ljubav bližnjemu zla ne čini. Punina
dakle Zakona jest ljubav. 11 To tim više što shvaćate ovaj čas: vrijeme
je već da se oda sna prenemo jer nam je sada spasenje bliže nego kad
povjerovasmo. 12 Noć poodmače, dan se približi! Odložimo dakle djela
tame i zaodjenimo se oružjem svjetlosti. 13 Kao po danu pristojno hodimo,
ne u pijankama i pijančevanjima, ne u priležništvima i razvratnostima, ne
u svađi i ljubomoru, 14 nego zaodjenite se Gospodinom Isusom Kristom i,
u brizi za tijelo, ne pogodujte požudama.

14

1 Slaboga u vjeri prigrlite, ali ne da se prepirete o mišljenjima. 2 Netko
vjeruje da smije sve jesti, slabi opet jede samo povrće. 3 Tko jede, neka
ne prezire onoga tko ne jede; tko pak ne jede, neka ne sudi onoga tko
jede. Ta Bog ga je prigrlio. 4 Tko si ti da sudiš tuđega slugu? Svojemu
Gospodaru i stoji i pada! A stajat će jer moćan je Gospodin da ga podrži.
5 Netko razlikuje dan od dana, nekomu je opet svaki dan jednak. Samo
nek je svatko posve uvjeren u svoje mišljenje. 6 Tko na dan misli, poradi
Gospodina misli; i tko jede, poradi Gospodina jede: zahvaljuje Bogu. I tko
ne jede, poradi Gospodina ne jede i - zahvaljuje Bogu. 7 Jer nitko od nas sebi

ne živi, nitko sebi ne umire. 8 Doista, ako živimo, Gospodinu živimo, i ako
umiremo, Gospodinu umiremo. Živimo li dakle ili umiremo - Gospodinovi
smo. 9 Ta Krist zato umrije i oživje da gospodar bude i mrtvima i živima.
10 A ti, što sudiš brata svoga? Ili ti, što prezireš brata svoga? Ta svi ćemo
stati pred sudište Božje. 11 Jer pisano je: Života mi moga, govori Gospodin,
prignut će se preda mnom svako koljeno i svaki će jezik priznati Boga.
12 Svaki će dakle od nas za sebe Bogu dati račun. 13 Dakle, ne sudimo
više jedan drugoga, nego radije sudite o tome da ne valja postavljati bratu
stupice ili spoticala. 14 Znam i uvjeren sam u Gospodinu: ništa samo od
sebe nije nečisto. Samo je onomu nečisto tko to smatra nečistim. 15 Doista,
ako je poradi hrane tvoj brat ražalošćen, već nisi na putu ljubavi. Ne
upropašćuj tom svojom hranom onoga za koga je Krist umro! 16 Nemojte
da se pogrđuje vaše dobro! 17 Ta kraljevstvo Božje nije jelo ili piće, nego
pravednost, mir i radost u Duhu Svetome. 18 Da, tko tako Kristu služi,
mio je Bogu i cijene ga ljudi. 19 Nastojmo stoga promicati mir i uzajamno
izgrađivanje! 20 Ne razaraj djela Božjega poradi hrane! Sve je, istina, čisto,
ali je zlo za onoga tko na sablazan jede. 21 Dobro je ne jesti mesa i ne piti
vina i ne uzimati ništa o što se tvoj brat spotiče. 22 Ti imaš uvjerenje. Za
sebe ga imaj pred Bogom. Blago onomu tko samoga sebe ne osuđuje u
onom na što se odlučuje! 23 Jede li tko dvoumeći, osudio se jer ne radi iz
uvjerenja. A sve što nije iz uvjerenja, grijeh je.

15

1 Mi jaki treba da nosimo slabosti slabih, a ne da sebi ugađamo. 2 Svaki
od nas neka ugađa bližnjemu na dobro, na izgrađivanje. 3 Ta ni Krist nije
sebi ugađao, nego kao što je pisano: Poruge onih koji se rugaju tebi padoše
na me. 4 Uistinu, što je nekoć napisano, nama je za pouku napisano da po
postojanosti i utjesi Pisama imamo nadu. 5 A Bog postojanosti i utjehe
dao vam da međusobno budete složni po Kristu Isusu 6 te jednodušno, iz
jednoga grla, slavite Boga i Oca Gospodina našega Isusa Krista. 7 Prigrljujte
jedni druge kao što je Krist prigrlio vas na slavu Božju. 8 Krist je, velim,
postao poslužitelj obrezanika za istinu Božju da ispuni obećanja dana
ocima, 9 a pogani da za milosrđe proslave Boga, kao što je pisano: Zato ću
te slaviti među pucima i psalam pjevati tvome imenu. 10 I još veli: Kličite,
puci, s njegovim narodom. 11 I još: Hvalite, svi puci, Gospodina, slavili ga
svi narodi! 12 Izaija opet veli: Pojavit će se Jišajev izdanak, dignut da vlada
narodima, u njemu je nada narodima. 13 A Bog nade napunio vas svakom
radošću i mirom u vjeri da izobilujete u nadi snagom Duha Svetoga. 14 Ja
sam, braćo moja, uvjeren: vi ste i sami puni čestitosti, ispunjeni svakim
znanjem, sposobni jedni druge urazumljivati. 15 Ipak vam djelomično
smionije napisah da vas na poznato nekako podsjetim poradi milosti koja
mi je dana od Boga - 16 da budem bogoslužnik Krista Isusa među poganima,
svećenik evanđelja Božjega te prinos pogana postane ugodan, posvećen
Duhom Svetim. 17 Imam se dakle čime dičiti u Kristu Isusu s obzirom
na ono što je Božje. 18 / 19 Jer ne bih se usudio govoriti o nečemu što
Krist riječju i djelom, snagom znamenja i čudesa, snagom Duha nije po
meni učinio da k poslušnosti privede pogane. Tako sam od Jeruzalema pa
uokolo sve do Ilirika pronio evanđelje Kristovo, 20 i to tako da sam se trsio
navješćivati evanđelje ne gdje se već spominjao Krist - da ne bih gradio
na temeljima drugih - 21 nego, kako je pisano: Vidjet će ga oni kojima nije
naviješten, shvatiti oni koji za nj nisu čuli. 22 Time sam ponajčešće i bio

spriječen doći k vama. 23 Sad mi pak više nema mjesta u ovim krajevima,
a živa mi je želja, ima već mnogo godina, doći k vama 24 kad pođem u
Španjolsku. Nadam se doista da ću vas na proputovanju posjetiti i da ćete
me onamo otpraviti pošto mi se najprije bar donekle ispuni želja biti s
vama. 25 Ali sad idem u Jeruzalem da poslužim svetima. 26 Makedonija
i Ahaja odlučiše očitovati neko zajedništvo prema siromašnim svetima u
Jeruzalemu. 27 Da, odlučiše, a i dužnici su im. Jer ako su pogani postali
sudionicima njihovih duhovnih dobara, dužni su im u tjelesnima poslužiti.
28 Pošto dakle to obavim - ovaj im plod zapečaćen uručim - uputit ću se
u Španjolsku i usput k vama. 29 A kada dođem k vama, doći ću, znam,
s puninom blagoslova Kristova. 30 Ali zaklinjem vas, braćo, Gospodinom
Isusom Kristom i ljubavlju Duha: suborci mi budite u molitvama Bogu
upravljenima za me, 31 da umaknem onim nevjernima u Judeji i da moja
pomoć Jeruzalemu bude po volji svetima 32 te s Božjom voljom radosno
dođem k vama i s vama zajedno odahnem. 33 Bog mira sa svima vama!
Amen.

16

1 Preporučujem vam Febu, sestru našu, poslužiteljicu Crkve u Kenhreji:
2 primite je u Gospodinu kako dolikuje svetima i priskočite joj u pomoć u
svemu što od vas ustreba jer je i ona bila zaštitnicom mnogima i meni
samomu. 3 Pozdravite Prisku i Akvilu, suradnike moje u Kristu Isusu.
4 Oni su za moj život podmetnuli svoj vrat; zahvaljujem im ne samo ja
nego i sve Crkve pogana. 5 Pozdravite i Crkvu u njihovoj kući. Pozdravite
ljubljenog mi Epeneta koji je prvina Azije za Krista. 6 Pozdravite Mariju
koja se mnogo trudila za vas. 7 Pozdravite Andronika i Juniju, rođake
i suuznike moje; oni su ugledni među apostolima i prije mene bili su u
Kristu. 8 Pozdravite Amplijata, ljubljenoga moga u Gospodinu. 9 Pozdravite
Urbana, suradnika moga u Kristu, i ljubljenog mi Staha. 10 Pozdravite
Apela, prokušanoga u Kristu. Pozdravite Aristobulove. 11 Pozdravite
Herodiona, rođaka moga. Pozdravite Narcisove koji su u Gospodinu.
12 Pozdravite Trifenu i Trifozu koje se trude u Gospodinu. Pozdravite
ljubljenu Persidu koja se mnogo trudila u Gospodinu. 13 Pozdravite Rufa,
izabranika u Gospodinu, i majku njegovu i moju. 14 Pozdravite Asinkrita,
Flegonta, Herma, Patrobu, Hermu i braću koja su s njima. 15 Pozdravite
Filologa i Juliju, Nereja i njegovu sestru, i Olimpu, i sve svete koji su s
njima. 16 Pozdravite jedni druge cjelovom svetim. Pozdravljaju vas sve
Crkve Kristove. 17 Zaklinjem vas, braćo, čuvajte se onih koji siju razdore
i sablazni mimo nauk u kojem ste poučeni, i klonite ih se. 18 Jer takvi ne
služe Gospodinu našemu Kristu, nego svom trbuhu te lijepim i laskavim
riječima zavode srca nedužnih. 19 Doista, vaša je poslušnost doprla do
sviju. Zbog vas se dakle radujem i htio bih da budete mudri za dobro, a
bezazleni za zlo. 20 Bog mira satrt će ubrzo Sotonu pod vašim nogama.
Milost Gospodina Isusa s vama! 21 Pozdravlja vas Timotej, suradnik moj, i
Lucije, Jason i Sosipater, rođaci moji. 22 Pozdravljam vas u Gospodinu ja,
Tercije, koji napisah ovu poslanicu. 23 Pozdravlja vas Gaj, gostoprimac moj
i cijele Crkve. Pozdravlja vas Erast, gradski blagajnik, i brat Kvart. 24 #
25 Onomu koji vas može učvrstiti - po mojem evanđelju i propovijedanju
Isusa Krista, po objavljenju Otajstva prešućenog drevnim vremenima, 26 a
sada očitovanog i po proročkim pismima odredbom vječnoga Boga svim

narodima obznanjenog za poslušnost, vjeru - 27 jedinomu Mudromu, Bogu,
po Isusu Kristu: Njemu slava u vijeke! Amen.

Prva poslanica Korinćanima

1 Pavao, po Božjoj volji pozvan za apostola Krista Isusa, i brat Sosten
2 Crkvi Božjoj u Korintu - posvećenima u Kristu Isusu, pozvanicima,
svetima, sa svima što na bilo kojemu mjestu prizivlju ime Isusa Krista,
Gospodina našega, njihova i našega. 3 Milost vam i mir od Boga, Oca
našega, i Gospodina Isusa Krista! 4 Zahvaljujem Bogu svojemu svagda
za vas zbog milosti Božje koja vam je dana u Kristu Isusu: 5 u njemu
se obogatiste u svemu - u svakoj riječi i svakom spoznanju. 6 Kako li
se svjedočanstvo o Kristu utvrdilo u vama 7 te ne oskudijevate ni na
jednom daru čekajući Objavljenje Gospodina našega Isusa Krista! 8 On
će vas učiniti i postojanima do kraja, besprigovornima u Dan Gospodina
našega Isusa Krista. 9 Vjeran je Bog koji vas pozva u zajedništvo Sina
svojega Isusa Krista, Gospodina našega. 10 Zaklinjem vas, braćo, imenom
Gospodina našega Isusa Krista: svi budite iste misli; neka ne bude među
vama razdora, nego budite savršeno istog osjećanja i istog mišljenja. 11 Jer
Klojini mi, braćo moja, o vama rekoše da među vama ima svađa. 12 Mislim
to što svaki od vas govori: “Ja sam Pavlov”, “A ja Apolonov”, “A ja Kefin”,
“A ja Kristov”. 13 Zar je Krist razdijeljen? Zar je Pavao raspet za vas? Ili
ste u Pavlovo ime kršteni? 14 Hvala Bogu što ne krstih nikoga od vas,
osim Krispa i Gaja; 15 da ne bi tko rekao da ste u moje ime kršteni. 16 A
da, krstih i Stefanin dom. Inače ne znam krstih li koga drugoga. 17 Jer
ne posla me Krist krstiti, nego navješćivati evanđelje, i to ne mudrošću
besjede, da se ne obeskrijepi križ Kristov. 18 Uistinu, besjeda o križu ludost
je onima koji propadaju, a nama spašenicima sila je Božja. 19 Ta pisano
je: Upropastit ću mudrost mudrih, i odbacit ću umnost umnih. 20 Gdje je
mudrac? Gdje je književnik? Gdje je istraživač ovoga svijeta? Zar ne izludi
Bog mudrost svijeta? 21 Doista, kad svijet u mudrosti Božjoj Boga ne upozna
mudrošću, svidjelo se Bogu ludošću propovijedanja spasiti vjernike. 22 Jer
i Židovi znake ištu i Grci mudrost traže, 23 a mi propovijedamo Krista
raspetoga: Židovima sablazan, poganima ludost, 24 pozvanima pak - i
Židovima i Grcima - Krista, Božju snagu i Božju mudrost. 25 Jer ludo Božje
mudrije je od ljudi i slabo Božje jače je od ljudi. 26 Ta gledajte, braćo,
sebe, pozvane: nema mnogo mudrih po tijelu, nema mnogo snažnih, nema
mnogo plemenitih. 27 Nego lude svijeta izabra Bog da posrami mudre, i
slabe svijeta izabra Bog da posrami jake; 28 i neplemenite svijeta i prezrene
izabra Bog, i ono što nije, da uništi ono što jest, 29 da se nijedan smrtnik ne
bi hvalio pred Bogom. 30 Od njega je da vi jeste u Kristu Isusu, koji nama
posta mudrost od Boga, i pravednost, i posvećenje, i otkupljenje, 31 da bude
kako je pisano: Tko se hvali, u Gospodu neka se hvali.

2

1 I ja kada dođoh k vama, braćo, ne dođoh s uzvišenom besjedom ili
mudrošću navješćivati vam svjedočanstvo Božje 2 jer ne htjedoh među
vama znati što drugo osim Isusa Krista, i to raspetoga. 3 I ja pridoh k
vama slab, u strahu i u veliku drhtanju. 4 I besjeda moja i propovijedanje
moje ne bijaše u uvjerljivim riječima mudrosti, nego u pokazivanju Duha
i snage 5 da se vjera vaša ne temelji na mudrosti ljudskoj nego na snazi

Božjoj. 6 Mudrost doduše navješćujemo među zrelima, ali ne mudrost
ovoga svijeta, ni knezova ovoga svijeta koji propadaju, 7 nego navješćujemo
Mudrost Božju, u Otajstvu, sakrivenu; onu koju predodredi Bog prije
vjekova za slavu našu, 8 a koje nijedan od knezova ovoga svijeta nije
upoznao. Jer da su je upoznali, ne bi Gospodina slave razapeli. 9 Nego,
kako je pisano: Što oko ne vidje, i uho ne ču, i u srce čovječje ne uđe,
to pripravi Bog onima koji ga ljube. 10 A nama to Bog objavi po Duhu jer
Duh sve proniče, i dubine Božje. 11 Jer tko od ljudi zna što je u čovjeku
osim duha čovječjega u njemu? Tako i što je u Bogu, nitko ne zna osim
Duha Božjega. 12 A mi, mi ne primismo duha svijeta, nego Duha koji
je od Boga da znamo čime nas je obdario Bog. 13 To i navješćujemo,
ne naučenim riječima čovječje mudrosti, nego naukom Duha izlažući
duhovno duhovnima. 14 Naravan čovjek ne prima što je od Duha Božjega;
njemu je to ludost i ne može spoznati jer po Duhu valja prosuđivati.
15 Duhovan pak prosuđuje sve, a njega nitko ne prosuđuje. 16 Jer tko
spozna misao Gospodnju, tko da ga pouči? A mi imamo misao Kristovu.

3

1 I ja, braćo, nisam mogao govoriti vama kao duhovnima, nego kao
tjelesnima, kao nejačadi u Kristu. 2 Mlijekom vas napojih, ne jelom: još ne
mogoste, a ni sada još ne možete 3 jer još ste tjelesni. Doista, dok je među
vama zavist i prepiranje, zar niste tjelesni, zar po ljudsku ne postupate?
4 Jer kad jedan govori: “Ja sam Pavlov”, a drugi: “Ja Apolonov”, niste li
odveć ljudi? 5 Ta što je Apolon? Što je Pavao? Poslužitelji po kojima
povjerovaste - kako već komu Gospodin dade. 6 Ja zasadih, Apolon zali, ali
Bog dade rasti. 7 Tako niti je što onaj tko sadi ni onaj tko zalijeva, nego Bog
koji daje rasti. 8 Tko sadi i tko zalijeva, jedno su; a svaki će po svome trudu
primiti plaću. 9 Jer Božji smo suradnici: Božja ste njiva, Božja građevina.
10 Po milosti Božjoj koja mi je dana ja kao mudri graditelj postavih temelj,
a drugi naziđuje; ali svaki neka pazi kako naziđuje. 11 Jer nitko ne može
postaviti drugoga temelja osim onoga koji je postavljen, a taj je Isus Krist.
12 Naziđuje li tko na ovom temelju zlatom, srebrom, dragim kamenjem,
drvom, sijenom, slamom - 13 svačije će djelo izići na svjetlo. Onaj će Dan
pokazati jer će se u ognju očitovati. I kakvo je čije djelo, oganj će iskušati.
14 Ostane li djelo, primit će plaću onaj tko ga je nazidao. 15 Izgori li čije
djelo, taj će štetovati; ipak, on će se sam spasiti, ali kao kroz oganj. 16 Ne
znate li? Hram ste Božji i Duh Božji prebiva u vama. 17 Ako tko upropašćuje
hram Božji, upropastit će njega Bog. Jer hram je Božji svet, a to ste vi.
18 Nitko neka se ne vara. Ako tko misli da je mudar među vama na ovome
svijetu, neka bude lud da bude mudar. 19 Jer mudrost ovoga svijeta ludost
je pred Bogom. Ta pisano je: On hvata mudre u njihovu lukavstvu. 20 I
opet: Gospodin poznaje namisli mudrih, one su isprazne. 21 Zato neka se
nitko ne hvasta ljudima jer sve je vaše. 22 Bio Pavao, ili Apolon, ili Kefa, bio
svijet, ili život, ili smrt, ili sadašnje, ili buduće: sve je vaše, 23 vi Kristovi,
a Krist Božji.

4

1 Tako, neka nas svatko smatra službenicima Kristovim i upraviteljima
otajstava Božjih. 2 A od upravitelja iziskuje se napokon da budu vjerni.
3 Meni pak nije nimalo do toga da me sudite vi ili bilo koji ljudski sud; a
ni ja sam sebe ne sudim. 4 Doista, ničega sebi nisam svjestan, no time

nisam opravdan: moj je sudac Gospodin. 5 Zato ne sudite ništa prije
vremena dok ne dođe Gospodin koji će iznijeti na vidjelo što je sakriveno
u tami i razotkriti nakane srdaca. I tada će svatko primiti pohvalu od
Boga. 6 Time, braćo, smjerah na sebe i Apolona radi vas: da na nama
naučite onu “Ne preko onoga što je pisano” te se ne nadimate jednim
protiv drugoga. 7 Ta tko tebi daje prednost? Što imaš da nisi primio?
Ako si primio, što se hvastaš kao da nisi primio? 8 Već ste siti, već se
obogatiste, bez nas se zakraljiste! Kamo sreće da se zakraljiste da i mi s
vama zajedno kraljujemo! 9 Jer Bog je, čini mi se, nas apostole prikazao
posljednje, kao na smrt osuđene, jer postali smo prizor svijetu, i anđelima,
i ljudima - 10 mi ludi poradi Krista, vi mudri u Kristu; mi slabi, vi jaki; vi
čašćeni, mi prezreni; 11 sve do ovoga časa i gladujemo, i žeđamo, i goli
smo, i pljuskaju nas, i beskućnici smo, 12 i patimo se radeći svojim rukama.
Proklinjani blagoslivljamo, proganjani ustrajavamo, 13 pogrđivani tješimo.
Kao smeće svijeta postasmo, svačiji izmet sve do sada. 14 Ne pišem ovoga
da vas postidim, nego da vas kao ljubljenu svoju djecu urazumim. 15 Jer
da imate u Kristu i deset tisuća učitelja, ipak ne biste imali više otaca.
Ta u Kristu Isusu po evanđelju ja vas rodih! 16 Zaklinjem vas, dakle:
nasljedovatelji moji budite. 17 Zato upravo poslah k vama Timoteja, koji
mi je dijete ljubljeno i vjerno u Gospodinu, da vas podsjeti na naputke
moje, u Kristu, kako posvuda u svakoj crkvi učim. 18 Neki se uzniješe
kao da ja neću doći k vama. 19 Ipak, eto me ubrzo k vama, ako Gospodin
htjedne, i rasudit ću ne riječi onih nadutih, nego krepost. 20 Ta nije u riječi
kraljevstvo Božje, nego u kreposti. 21 Što želite? Da k vama dođem sa
šibom ili s ljubavlju i duhom blagosti?

5

1 Općenito se čuje o bludnosti među vama, i to takvoj bludnosti kakve
nema ni među poganima: da netko ima očevu ženu. 2 I vi mi se uznijeli,
mjesto da žalujete pa da se iskorijeni iz vaše sredine onaj koji takvo
djelo počini. 3 A ja, i nenazočan tijelom, ali nazočan duhom, već sam
presudio kao nazočan onoga koji je takvo što počinio. 4 Pošto se u ime
Gospodina našega Isusa Krista okupite vi i moj duh, snagom Gospodina
našega Isusa, 5 neka se takav preda Sotoni na propast tijela da bi se spasio
duh u Dan Gospodina Isusa. 6 Ne valja vam hvastanje! Zar ne znate da
malo kvasca sve tijesto ukvasa? 7 Očistite stari kvasac da budete novo
tijesto, kao što i jeste beskvasni jer već je žrtvovana Pasha naša, Krist.
8 Zato svetkujmo, ne sa starim kvascem ni s kvascem zloće i pakosti, nego
s beskvasnim kruhovima čistoće i istine. 9 Napisah vam u poslanici da se
ne miješate s bludnicima - 10 ne općenito s bludnicima ovoga svijeta, ili
lakomcima, ili razbojnicima, ili idolopoklonicima jer biste inače morali iz
svijeta izići. 11 Napisah vam zapravo da se ne miješate s nazovibratom
koji bi bio bludnik, ili lakomac, ili idolopoklonik, ili pogrđivač, ili pijanica,
ili razbojnik. S takvim ni za stol! 12 Što spada na me suditi one vani? Ne
sudite li vi one koji su unutra? 13 A one vani sudit će Bog. Iskorijenite
opakoga iz svoje sredine.

6

1 Tko bi se od vas u sporu s drugim usudio parničiti se pred nepravednima, a ne pred svetima? 2 Ili zar ne znate da će sveti suditi svijet? Pa
ako ćete vi suditi svijet, zar niste vrijedni suditi sitnice? 3 Ne znate li

da ćemo suditi anđele, kamo li ne ono svagdanje? 4 A vi, kad imate
sporove o svagdanjem, sucima postavljate one do kojih Crkva ništa ne
drži! 5 Vama na sramotu govorim. Tako? Zar nema među vama ni
jednoga mudra koji bi mogao rasuditi među braćom? 6 Nego brat se s
bratom parniči, i to pred nevjernicima? 7 Zapravo, već vam je to nedostatak
što se parničite među sobom. Zašto radije ne trpite nepravdu? Zašto se
radije ne pustite oplijeniti? 8 Nego vi činite nepravdu i plijenite, i to braću.
9 Ili zar ne znate da nepravednici neće baštiniti kraljevstva Božjega? Ne
varajte se! Ni bludnici, ni idolopoklonici, ni preljubnici, ni mekoputnici,
ni muškoložnici, 10 ni kradljivci, ni lakomci, ni pijanice, ni psovači, ni
razbojnici neće baštiniti kraljevstva Božjega. 11 To evo, bijahu neki od vas,
ali oprali ste se, ali posvetili ste se, ali opravdali ste se u imenu Gospodina
našega Isusa Krista i u Duhu Boga našega. 12 “Sve mi je dopušteno!” Ali
- sve ne koristi. “Sve mi je dopušteno!” Ali - neću da mnome išta vlada.
13 “Jela trbuhu, a trbuh jelima; Bog će i jedno i drugo uništiti.” Ali ne tijelo
bludnosti, nego Gospodinu, i Gospodin tijelu! 14 Ta Bog koji je Gospodina
uskrisio i nas će uskrisiti snagom njegovom. 15 Ne znate li da su tijela vaša
udovi Kristovi? Hoću li dakle uzeti udove Kristove i učiniti ih udovima
bludničinim? Nipošto! 16 Ili zar ne znate: tko uz bludnicu prione, jedno
je tijelo? Jer veli se: Bit će njih dvoje jedno tijelo. 17 A tko prione uz
Gospodina, jedan je duh. 18 Bježite od bludnosti! Svaki grijeh koji učini
čovjek, izvan tijela je, a bludnik griješi protiv svojega tijela. 19 Ili zar ne
znate? Tijelo vaše hram je Duha Svetoga koji je u vama, koga imate od
Boga, te niste svoji. 20 Jer kupljeni ste otkupninom. Proslavite dakle Boga
u tijelu svojem!

7

1 Sada o onome što ste mi pisali. Dobro je čovjeku ne dotaći ženu. 2 Ipak,
zbog bludnosti, neka svaki ima svoju ženu i svaka neka ima svoga muža.
3 Muž neka vrši dužnost prema ženi, a tako i žena prema mužu. 4 Žena
nije gospodar svoga tijela, nego muž, a tako ni muž nije gospodar svoga
tijela, nego žena. 5 Ne uskraćujte se jedno drugome, osim po dogovoru,
povremeno, da se posvetite molitvi pa se opet združite da vas Sotona ne
bi napastovao zbog vaše neizdržljivosti. 6 Ali to velim kao dopuštenje, ne
kao zapovijed. 7 A htio bih da svi ljudi budu kao i ja; ali svatko ima svoj
dar od Boga, ovaj ovako, onaj onako. 8 Neoženjenima pak i udovicama
velim: dobro im je ako ostanu kao i ja. 9 Ako li se ne mogu uzdržati,
neka se žene, udaju. Jer bolje je ženiti se negoli izgarati. 10 A oženjenima
zapovijedam, ne ja, nego Gospodin: žena neka se od muža ne rastavlja -
11 ako se ipak rastavi, neka ostane neudana ili neka se s mužem pomiri
- i muž neka ne otpušta žene. 12 Ostalima pak velim - ja, ne Gospodin:
ima li koji brat ženu nevjernicu i ona privoli stanovati s njime, neka je
ne otpušta. 13 I žena koja ima muža nevjernika te on privoli stanovati s
njome, neka ne otpušta muža. 14 Ta muž nevjernik posvećen je ženom
i žena nevjernica posvećena je bratom. Inače bi djeca vaša bila nečista,
a ovako - sveta su. 15 Ako li se nevjernik hoće rastaviti, neka se rastavi;
brat ili sestra u takvim prilikama nisu vezani: ta na mir nas je pozvao Bog.
16 Jer što znaš, ženo, hoćeš li spasiti muža? Ili što znaš, mužu, hoćeš li
spasiti ženu? 17 U drugome svatko neka živi kako mu je Gospodin dodijelio,
kako ga je Bog pozvao. Tako određujem po svim crkvama. 18 Je li tko
pozvan kao obrezan, neka ne prepravlja obrezanja. Ako je pozvan kao

neobrezan, neka se ne obrezuje. 19 Obrezanje nije ništa i neobrezanje nije
ništa, nego - držanje Božjih zapovijedi. 20 Svatko neka ostane u onom
zvanju u koje je pozvan. 21 Jesi li pozvan kao rob? Ne brini! Nego, ako i
možeš postati slobodan, radije se okoristi. 22 Jer tko je u Gospodinu pozvan
kao rob, slobodnjak je Gospodnji. Tako i tko je pozvan kao slobodnjak, rob
je Kristov. 23 Otkupninom ste kupljeni: ne budite robovi ljudima. 24 Svatko
u čemu je pozvan, braćo, u tome neka i ostane pred Bogom. 25 O djevicama
nemam zapovijedi, nego dajem savjet kao čovjek po milosrđu Gospodnjem
vrijedan povjerenja. 26 Smatram dakle: dobro je to zbog sadašnje nevolje,
dobro je čovjeku tako biti. 27 Jesi li vezan za ženu? Ne traži rastave. Jesi
li slobodan od žene? Ne traži žene. 28 Ali ako se i oženiš, nisi sagriješio;
i djevica ako se uda, nije sagriješila. Ali takvi će imati tjelesnu nevolju,
a ja bih vas rado poštedio. 29 Ovo hoću reći, braćo: Vrijeme je kratko.
Odsele i koji imaju žene, neka budu kao da ih nemaju; 30 i koji plaču,
kao da ne plaču; i koji se vesele, kao da se ne vesele; i koji kupuju, kao
da ne posjeduju; 31 i koji uživaju ovaj svijet, kao da ga ne uživaju, jer -
prolazi obličje ovoga svijeta. 32 A rado bih da budete bezbrižni. Neoženjen
se brine za Gospodnje, kako da ugodi Gospodinu. 33 A oženjen se brine
za svjetovno, kako da ugodi ženi, 34 pa je razdijeljen. I žena neudana i
djevica brine se za Gospodnje, da bude sveta i tijelom i duhom; a udana
se brine za svjetovno, kako da ugodi mužu. 35 Ovo pak govorim vama na
korist, ne da vam postavim zamku, nego da primjerno i nesmetano budete
privrženi Gospodinu. 36 Misli li tko da je nepriličan prema svojoj djevici
kad je preživotan i s njome mora biti, neka čini što je nakanio, ne griješi:
neka se uzmu. 37 Tko je pak nepokolebljivo stalan u srcu te nema potrebe,
a u vlasti mu je volja pa to odluči u svom srcu - čuvati svoju djevicu - dobro
čini. 38 Tako, tko se oženi svojom djevicom, dobro čini, a tko se ne oženi,
bolje čini. 39 Žena je vezana dokle živi muž njezin. Umre li muž, slobodna
je: neka se uda za koga hoće, samo u Gospodinu. 40 Bit će ipak blaženija
ostane li onako, po mojem savjetu. A mislim da i ja imam Duha Božjega.

8

1 U pogledu mesa žrtvovana idolima, znamo, svi posjedujemo znanje. Ali
znanje nadima, a ljubav izgrađuje. 2 Ako tko misli da što zna, još ne zna
kako treba znati. 3 A ljubi li tko Boga, Bog ga poznaje. 4 Dakle, u pogledu
blagovanja mesa žrtvovana idolima, znamo: nema idola na svijetu i nema
Boga do Jednoga. 5 Jer sve kad bi i bilo nazovibogova ili na nebu ili na
zemlji - kao što ima mnogo “bogova” i mnogo “gospodara”! - 6 nama je
jedan Bog, Otac, od koga je sve, a mi za njega; i jedan Gospodin, Isus Krist,
po kome je sve, i mi po njemu. 7 Ali nemaju svi toga znanja. Neki, navikli
na idole, još jedu meso kao idolima žrtvovano i njihova se savjest kalja jer
je nejaka. 8 A k Bogu nas ne privodi jelo. Niti što gubimo ako ne jedemo;
niti što dobivamo ako jedemo. 9 A pazite da ne bi možda ta vaša sloboda
bila spoticaj nejakima. 10 Jer vidi li tko tebe koji imaš znanje za stolom u
hramu idolskomu, neće li se njegova savjest, jer je nejaka, “izgraditi” da
jede žrtvovano idolima? 11 I s tvoga znanja propada nejaki, brat za kojega
je Krist umro. 12 Tako griješeći protiv braće i ranjavajući njihovu nejaku
savjest, protiv Krista griješite. 13 Zato ako jelo sablažnjava brata moga, ne,
neću jesti mesa dovijeka da brata svoga ne sablaznim.

9

1 Nisam li ja slobodan? Nisam li apostol? Nisam li vidio Isusa, Gospodina
našega? Niste li vi djelo moje u Gospodinu? 2 Ako drugima nisam apostol,
vama svakako jesam. Ta vi ste pečat mojega apostolstva u Gospodinu.
3 Moj odgovor mojim tužiteljima jest ovo: 4 Zar nemamo prava jesti i piti?
5 Zar nemamo prava ženu vjernicu voditi sa sobom kao i drugi apostoli i
braća Gospodnja i Kefa? 6 Ili samo ja i Barnaba nemamo prava ne raditi?
7 Tko ikada vojuje o svojem trošku? Tko sadi vinograd pa roda njegova ne
jede? Ili tko pase stado pa od mlijeka stada ne jede? 8 Zar to govorim po
ljudsku? Ne kaže li to i Zakon? 9 Jer u Mojsijevu zakonu piše: Ne zavezuj
usta volu koji vrši! Zar je Bogu do volova? 10 Ne govori li on baš radi nas?
Doista, radi nas je napisano, jer tko ore, u nadi treba da ore; i tko vrši, u
nadi da će dobiti dio. 11 Ako smo mi vama sijali dobra duhovna, veliko
li je nešto ako vam požanjemo tjelesna? 12 Ako drugi sudjeluju u vašim
dobrima, zašto ne bismo mi mogli još većma. Ali nismo se poslužili tim
pravom, nego sve teglimo da ne bismo postavili kakvu zapreku evanđelju
Kristovu? 13 Ne znate li: koji obavljaju svetinje, od svetišta se hrane; i koji
žrtveniku služe, sa žrtvenikom dijele? 14 Tako je i Gospodin onima koji
evanđelje navješćuju odredio od evanđelja živjeti. 15 No ja se ničim od
toga nisam poslužio. A i ne napisah toga da bi se tako postupilo prema
meni. Radije umrijeti, nego... Te mi slave nitko neće oduzeti! 16 Jer što
navješćujem evanđelje, nije mi na hvalu, ta dužnost mi je. Doista, jao
meni ako evanđelja ne navješćujem. 17 Jer ako to činim iz vlastite pobude,
ide me plaća; ako li ne iz vlastite pobude - služba je to koja mi je povjerena.
18 Koja mi je dakle plaća? Da propovijedajući pružam evanđelje besplatno
ne služeći se svojim pravom u evanđelju. 19 Jer premda slobodan od sviju,
sam sebe svima učinih slugom da ih što više steknem. 20 Bijah Židovima
Židov da Židove steknem; onima pod Zakonom, kao da sam pod Zakonom
- premda ja nisam pod Zakonom - da one pod Zakonom steknem; 21 onima
bez Zakona, kao da sam bez zakona - premda nisam bez Božjega zakona,
nego u Kristovu zakonu - da steknem one bez Zakona; 22 bijah nejakima
nejak da nejake steknem. Svima bijah sve da pošto-poto neke spasim. 23 A
sve činim poradi evanđelja da bih i ja bio suzajedničar u njemu. 24 Ne
znate li: trkači u trkalištu svi doduše trče, ali jedan prima nagradu? Tako
trčite da dobijete. 25 Svaki natjecatelj sve moguće izdržava; oni da dobiju
raspadljiv vijenac, mi neraspadljiv. 26 Ja dakle tako trčim - ne kao besciljno,
tako udaram šakom - ne kao da mlatim vjetar, 27 nego krotim svoje tijelo i
zarobljavam da sam ne budem isključen pošto sam drugima propovijedao.

10

1 Jer ne bih, braćo, htio da budete u neznanju: oci naši svi bijahu pod
oblakom, i svi prijeđoše kroz more, 2 i svi su se na Mojsija krstili u oblaku
i u moru, 3 i svi su isto duhovno jelo jeli, 4 i svi su isto duhovno piće
pili. A pili su iz duhovne stijene koja ih je pratila; stijena bijaše Krist.
5 Ali većina njih nije bila po volji Bogu: ta poubijani su po pustinji. 6 To
bijahu pralikovi naši: da ne žudimo za zlima kao što su žudjeli oni. 7 I
ne budite idolopoklonici kao neki od njih, kako je pisano: Posjeda narod
da jede i pije pa ustadoše da igraju. 8 I ne podajimo se bludu kao što se
neki od njih bludu podaše i padoše u jednom danu dvadeset i tri tisuće.
9 I ne iskušavajmo Gospodina kao što su ga neki od njih iskušavali te od
zmija izginuli. 10 I ne mrmljajte kao što neki od njih mrmljahu te izgiboše

od Zatornika. 11 Sve se to, kao pralik, događalo njima, a napisano je za
upozorenje nama, koje su zapala posljednja vremena. 12 Tko dakle misli
da stoji, neka pazi da ne padne. 13 Nije vas zahvatila druga kušnja osim
ljudske. Ta vjeran je Bog: neće pustiti da budete kušani preko svojih
sila, nego će s kušnjom dati i ishod da možete izdržati. 14 Zato, ljubljeni
moji, bježite od idolopoklonstva. 15 Kao razumnima velim: sudite sami što
govorim. 16 Čaša blagoslovna koju blagoslivljamo nije li zajedništvo krvi
Kristove? Kruh koji lomimo nije li zajedništvo tijela Kristova? 17 Budući
da je jedan kruh, jedno smo tijelo mi mnogi; ta svi smo dionici jednoga
kruha. 18 Gledajte Izraela po tijelu! Koji blaguju žrtve nisu li zajedničari
žrtvenika? 19 Što dakle hoću reći? Idolska žrtva da je nešto? Ili idol da je
nešto? 20 Naprotiv, da pogani vrazima žrtvuju, ne Bogu. A neću da budete
zajedničari vražji. 21 Ne možete piti čašu Gospodnju i čašu vražju. Ne
možete biti sudionici stola Gospodnjega i stola vražjega. 22 Ili da izazivamo
ljubomor Gospodnji? Zar smo jači od njega? 23 “Sve je slobodno!” Ali - sve
ne koristi. “Sve je dopušteno!” Ali - sve ne sazиđuje. 24 Nitko neka ne traži
svoje, nego dobro drugoga. 25 Sve što se prodaje na tržnici, jedite ništa ne
ispitujući poradi savjesti. 26 Ta Gospodnja je zemlja i sve na njoj! 27 Pozove
li vas koji nevjernik i želite se odazvati, jedite što vam se ponudi ništa ne
ispitujući poradi savjesti. 28 Ako vam tko reče: “To je žrtvovano”, ne jedite
poradi onoga koji vas je upozorio, i savjesti. 29 Savjesti mislim, ne svoje,
nego onoga drugoga. Ta zašto da moju slobodu druga savjest sudi? 30 Ako
sa zahvalom sudjelujem, zašto da me grde zbog onoga za što zahvaljujem?
31 Dakle, ili jeli, ili pili, ili drugo što činili, sve na slavu Božju činite. 32 Ne
budite na sablazan ni Židovima, ni Grcima, ni Crkvi Božjoj, 33 kao što i ja
svima u svemu ugađam ne tražeći svoju korist, nego što koristi mnogima
na spasenje.

11

1 Nasljedovatelji moji budite, kao što sam i ja Kristov. 2 Hvalim vas što
me se u svemu sjećate i držite se predaja kako vam predadoh. 3 Ali htio
bih da znate: svakomu je mužu glava Krist, glava ženi muž, a glava Kristu
Bog. 4 Svaki muž koji se moli ili prorokuje pokrivene glave sramoti glavu
svoju. 5 Svaka pak žena koja se moli ili prorokuje gologlava sramoti glavu
svoju. Ta to je isto kao da je obrijana. 6 Jer ako se žena ne pokriva, neka
se šiša; ako li je pak ružno ženi šišati se ili brijati, neka se pokrije. 7 A
muž ne mora pokrivati glave, ta slika je i slava Božja; a žena je slava
muževa. 8 Jer nije muž od žene, nego žena od muža. 9 I nije stvoren
muž radi žene, nego žena radi muža. 10 Zato žena treba da ima “vlast”
na glavi poradi anđela. 11 Ipak, u Gospodinu - ni žena bez muža, ni muž
bez žene! 12 Jer kao što je žena od muža, tako je i muž po ženi; a sve je
od Boga. 13 Sami sudite dolikuje li da se žena gologlava Bogu moli? 14 Ne
uči li nas i sama narav da je mužu sramota ako goji kosu? 15 A ženi je
dika ako je goji jer kosa joj je dana mjesto prijevjesa. 16 Ako je kome do
prepirke, takva običaja mi nemamo, a ni Crkve Božje. 17 Kad već dajem ta
upozorenja, ne mogu pohvaliti što se ne sastajete na bolje, nego na gore.
18 Ponajprije čujem, djelomično i vjerujem: kad se okupite na Sastanak, da
su među vama razdori. 19 Treba doista da i podjela bude među vama da se
očituju prokušani među vama. 20 Kad se dakle tako zajedno sastajete, to
nije blagovanje Gospodnje večere: 21 ta svatko se pri blagovanju prihvati

svoje večere te jedan gladuje, a drugi se opija. 22 Zar nemate kuća da
jedete i pijete? Ili Crkvu Božju prezirete i postiđujete one koji nemaju?
Što da vam kažem? Da vas pohvalim? U tom vas ne hvalim. 23 Doista,
ja od Gospodina primih što vama predadoh: Gospodin Isus one noći kad
bijaše predan uze kruh, 24 zahvalivši razlomi i reče: "Ovo je tijelo moje -
za vas. Ovo činite meni na spomen." 25 Tako i čašu po večeri govoreći:
"Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi. Ovo činite kad god pijete, meni na
spomen." 26 Doista, kad god jedete ovaj kruh i pijete čašu, smrt Gospodnju
navješćujete dok on ne dođe. 27 Stoga, tko god jede kruh ili pije čašu
Gospodnju nedostojno, bit će krivac tijela i krvi Gospodnje. 28 Neka se
dakle svatko ispita pa tada od kruha jede i iz čaše pije. 29 Jer tko jede i pije,
sud sebi jede i pije ako ne razlikuje Tijela. 30 Zato su među vama mnogi
nejaki i nemoćni, i spavaju mnogi. 31 Jer kad bismo sami sebe sudili, ne
bismo bili suđeni. 32 A kad nas sudi Gospodin, odgaja nas da ne budemo
sa svijetom osuđeni. 33 Zato, braćo moja, kad se sastajete na blagovanje,
pričekajte jedni druge. 34 Je li tko gladan, kod kuće neka jede da se ne
sastajete na osudu. Drugo ću urediti kada dođem.

12

1 O darima Duha ne bih, braćo, htio da budete u neznanju. 2 Znate
kako ste se dok bijaste pogani, zavedeni, zanosili nijemim idolima. 3 Zato
vam obznanjujem: nitko tko u Duhu Božjem govori ne kaže: "Prokletstvo
Isusu". I nitko ne može reći: "Gospodin Isus" osim u Duhu Svetom.
4 Različiti su dari, a isti Duh; 5 i različite službe, a isti Gospodin; 6 i različita
djelovanja, a isti Bog koji čini sve u svima. 7 A svakomu se daje očitovanje
Duha na korist. 8 Doista, jednomu se po Duhu daje riječ mudrosti, drugomu
riječ spoznanja po tom istom Duhu; 9 drugomu vjera u tom istom Duhu,
drugomu dari liječenja u tom jednom Duhu; 10 drugomu čudotvorstva,
drugomu prorokovanje, drugomu razlučivanje duhova, drugomu različiti
jezici, drugomu tumačenje jezika. 11 A sve to djeluje jedan te isti Duh
dijeleći svakomu napose kako hoće. 12 Doista, kao što je tijelo jedno te ima
mnogo udova, a svi udovi tijela iako mnogi, jedno su tijelo - tako i Krist.
13 Ta u jednom Duhu svi smo u jedno tijelo kršteni, bilo Židovi, bilo Grci,
bilo robovi, bilo slobodni. I svi smo jednim Duhom napojeni. 14 Ta ni tijelo
nije jedan ud, nego mnogi. 15 Rekne li noga: "Nisam ruka, nisam od tijela",
zar zbog toga nije od tijela? 16 I rekne li uho: "Nisam oko, nisam od tijela",
zar zbog toga nije od tijela? 17 Kad bi sve tijelo bilo oko, gdje bi bio sluh?
Kad bi sve bilo sluh, gdje bi bio njuh? 18 A ovako, Bog je rasporedio udove,
svaki od njih u tijelu, kako je htio. 19 Kad bi svi bili jedan ud, gdje bio bilo
tijelo? 20 A ovako, mnogi udovi - jedno tijelo! 21 Ne može oko reći ruci: "Ne
trebam te", ili pak glava nogama: "Ne trebam vas." 22 Naprotiv, mnogo
su potrebniji udovi tijela koji izgledaju slabiji. 23 A udove koje smatramo
nečasnijima, okružujemo većom čašću. I s nepristojnima se pristojnije
postupa, 24 a pristojni toga ne trebaju. Nego, Bog je tako sastavio tijelo
da je posljednjem udu dao izobilniju čast 25 da ne bude razdora u tijelu,
nego da se udovi jednako brinu jedni za druge. 26 I ako trpi jedan ud, trpe
zajedno svi udovi; ako li se slavi jedan ud, raduju se zajedno svi udovi.
27 A vi ste tijelo Kristovo i, pojedinačno, udovi. 28 I neke postavi Bog u
Crkvi: prvo za apostole, drugo za proroke, treće za učitelje; onda čudesa,
onda dari liječenja; zbrinjavanja, upravljanja, razni jezici. 29 Zar su svi
apostoli? Zar svi proroci? Zar svi učitelji? Zar svi čudotvorci? 30 Zar svi

imaju dare liječenja? Zar svi govore jezike? Zar svi tumače? 31 Čeznite za
višim darima! A evo vam puta najizvrsnijega!

13

1 Kad bih sve jezike ljudske govorio i anđeoske, a ljubavi ne bih imao,
bio bih mjed što ječi ili cimbal što zveči. 2 Kad bih imao dar prorokovanja
i znao sva otajstva i sve spoznanje; i kad bih imao svu vjeru da bih i gore
premještao, a ljubavi ne bih imao - ništa sam! 3 I kad bih razdao sav svoj
imutak i kad bih predao tijelo svoje da se sažeže, a ljubavi ne bih imao -
ništa mi ne bi koristilo. 4 Ljubav je velikodušna, dobrostiva je ljubav, ne
zavidi, ljubav se ne hvasta, ne nadima se; 5 nije nepristojna, ne traži svoje,
nije razdražljiva, ne pamti zlo; 6 ne raduje se nepravdi, a raduje se istini;
7 sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi. 8 Ljubav nikad
ne prestaje. Prorokovanja? Uminut će. Jezici? Umuknut će. Spoznanje?
Uminut će. 9 Jer djelomično je naše spoznanje, i djelomično prorokovanje.
10 A kada dođe ono savršeno, uminut će ovo djelomično. 11 Kad bijah
nejače, govorah kao nejače, mišljah kao nejače, rasuđivah kao nejače. A
kad postadoh zreo čovjek, odbacih ono nejačko. 12 Doista, sada gledamo
kroza zrcalo, u zagonetki, a tada - licem u lice! Sada spoznajem djelomično,
a tada ću spoznati savršeno, kao što sam i spoznat! 13 A sada: ostaju vjera,
ufanje i ljubav - to troje - ali najveća je među njima ljubav.

14

1 Težite za ljubavlju, čeznite za darima Duha, a najvećma da prorokujete.
2 Jer tko govori drugim jezikom, ne govori ljudima nego Bogu: nitko ga ne
razumije jer Duhom govori stvari tajanstvene. 3 Tko pak prorokuje, ljudima
govori: izgrađuje, hrabri, tješi. 4 Tko govori drugim jezikom, sam sebe
izgrađuje, a tko prorokuje, Crkvu izgrađuje. 5 A htio bih da vi svi govorite
drugim jezicima, ali većma da prorokujete. Jer veći je tko prorokuje, negoli
tko govori drugim jezicima, osim ako protumači Crkvi radi izgrađivanja.
6 A sada, braćo, kad bih došao k vama govoreći drugim jezicima, što bi
vam koristilo kad vam ne bih priopćio bilo otkrivenje, bilo spoznanje,
bilo proroštvo, bilo nauk? 7 Ako neživa glazbala, svirala ili citra, ne daju
razgovijetna glasa, kako će se razabrati što se to izvodi na svirali ili citri?
8 Ili ako trublja daje nejasan glas, tko će se spremiti na boj? 9 Tako i vi, ako
jezikom ne budete jasno zborili, kako će se razabrati što se govori? Govorit
ćete u vjetar. 10 Toliko, recimo, ima na svijetu vrsta glasova i - nijedan
bez značenja. 11 Ako dakle ne znam značenja glasa, bit ću sugovorniku
tuđinac, a sugovornik tuđinac meni. 12 Tako i vi, budući da čeznete za
darima Duha, nastojte njima obilovati radi izgrađivanja Crkve. 13 Stoga
tko govori drugim jezikom, neka se moli da može protumačiti. 14 Jer ako
se drugim jezikom molim, moj se duh moli, ali um je moj neplodan. 15 Što
dakle? Molit ću se duhom, molit ću se i umom; pjevat ću hvalospjeve
duhom, ali pjevat ću ih i umom. 16 Jer ako Boga blagoslivljaš duhom, kako
će neupućen reći “Amen” na tvoju zahvalnicu? Ne zna što govoriš. 17 Ti
doduše lijepo zahvaljuješ, ali se drugi ne izgrađuje. 18 Hvala Bogu, ja
govorim drugim jezicima većma nego svi vi. 19 Ali draže mi je u Crkvi
reći pet riječi po svojoj pameti, da i druge poučim, negoli deset tisuća
riječi drugim jezikom. 20 Braćo, ne budite djeca pameću, nego nejačad
pakošću, a zreli pameću! 21 U Zakonu je pisano: Drugim jezicima i drugim
usnama govorit ću ovomu narodu pa me ni tako neće poslušati, govori

Gospodin. 22 Tako drugi jezici nisu znak vjernicima, nego nevjernicima; a
prorokovanje vjernicima, ne nevjernicima. 23 Ako se dakle skupi sva Crkva
zajedno i svi govore drugim jezicima, a uđu neupućeni ili nevjernici, neće
li reći da mahnitate? 24 Ako pak svi prorokuju, a uđe koji nevjernik ili
neupućen, sve ga prekorava, sve ga osuđuje. 25 Tajne se njegova srca
očituju te će pasti ničice i pokloniti se Bogu priznajući: Zaista, Bog je u
vama. 26 Što dakle braćo? Kad se skupite te poneki ima hvalospjev, poneki
ima nauk, ima otkrivenje, ima jezik, ima tumačenje - sve neka bude radi
izgrađivanja. 27 Ako tko govori drugim jezikom - dvojica, najviše trojica, i
to jedan za drugim - jedan neka tumači; 28 ako pak ne bi bilo tumača, neka
šuti u Crkvi, neka govori sam sebi i Bogu. 29 Od proroka pak neka govore
dvojica ili trojica, drugi neka rasuđuju. 30 Ali ako drugomu uza nj bude što
objavljeno, prvi neka šuti. 31 A možete jedan po jedan svi prorokovati da
svi budu poučeni i svi ohrabreni. 32 Proročki su duhovi prorocima podložni
33 jer Bog nije Bog nesklada, nego Bog mira. Kao u svim Crkvama svetih,
žene na Sastancima neka šute. 34 Nije im dopušteno govoriti, nego neka
budu podložne, kako i Zakon govori. 35 Žele li što saznati, neka kod kuće
pitaju svoje muževe jer ružno je da žena govori na Sastanku. 36 Ili zar je
riječ Božja od vas proizašla, zar je samo k vama došla? 37 Smatra li tko
da je prorok ili duhom obdaren, neka zna: što vam pišem, Gospodnja je
zapovijed. 38 Tko to ne prizna, ne priznaje se. 39 Zato, braćo moja, težite
prorokovati i ne priječite da se govori drugim jezicima! 40 A sve neka bude
dostojno i uredno.

15

1 Dozivljem vam, braćo, u pamet evanđelje koje vam navijestih, koje
primiste, u kome stojite, 2 po kojem se spasavate, ako držite što sam
vam navijestio; osim ako uzalud povjerovaste. 3 Doista, predadoh vam
ponajprije što i primih: Krist umrije za grijehe naše po Pismima;
4 bi pokopan i uskrišen treći dan po Pismima; 5 ukaza se Kefi, zatim
dvanaestorici. 6 Potom se ukaza braći, kojih bijaše više od pet stotina
zajedno; većina ih još i sada živi, a neki usnuše. 7 Zatim se ukaza Jakovu,
onda svim apostolima. 8 Najposlije, kao nedonoščetu, ukaza se i meni.
9 Da, ja sam najmanji među apostolima i nisam dostojan zvati se apostolom
jer sam progonio Crkvu Božju. 10 Ali milošću Božjom jesam što jesam i
njegova milost prema meni ne bijaše zaludna; štoviše, trudio sam se više
nego svi oni - ali ne ja, nego milost Božja sa mnom. 11 Ili dakle ja ili oni:
tako propovijedamo, tako vjerujete. 12 No ako se propovijeda da je Krist
od mrtvih uskrsnuo, kako neki među vama govore da nema uskrsnuća
mrtvih? 13 Ako nema uskrsnuća mrtvih, ni Krist nije uskrsnuo. 14 Ako
pak Krist nije uskrsnuo, uzalud je doista propovijedanje naše, uzalud i
vjera vaša. 15 Zatekli bismo se i kao lažni svjedoci Božji što posvjedočismo
protiv Boga: da je uskrisio Krista, kojega nije uskrisio, ako doista mrtvi ne
uskršavaju. 16 Jer ako mrtvi ne uskršavaju, ni Krist nije uskrsnuo. 17 A ako
Krist nije uskrsnuo, uzaludna je vjera vaša, još ste u grijesima. 18 Onda i
oni koji usnuše u Kristu, propadoše. 19 Ako se samo u ovom životu u
Krista ufamo, najbjedniji smo od svih ljudi. 20 Ali sada: Krist uskrsnu od
mrtvih, prvina usnulih! 21 Doista po čovjeku smrt, po Čovjeku i uskrsnuće
od mrtvih! 22 Jer kao što u Adamu svi umiru, tako će i u Kristu svi biti
oživljeni. 23 Ali svatko u svom redu: prvina Krist, a zatim koji su Kristovi,

o njegovu Dolasku; 24 potom - svršetak, kad preda kraljevstvo Bogu i Ocu,
pošto obeskrijepi svako Vrhovništvo, svaku Vlast i Silu. 25 Doista, on
treba da kraljuje dok ne podloži sve neprijatelje pod noge svoje. 26 Kao
posljednji neprijatelj bit će obeskrijepljena Smrt 27 jer sve podloži nogama
njegovim. A kad veli: Sve je podloženo, jasno - sve osim Onoga koji mu
je sve podložio. 28 I kad mu sve bude podloženo, tada će se i on sam,
Sin, podložiti Onomu koji je njemu sve podložio da Bog bude sve u svemu.
29 Što onda čine oni koji se krste za mrtve? Ako mrtvi uopće ne uskršavaju,
što se krste za njih? 30 Što se onda i mi svaki čas izlažemo pogiblima?
31 Dan za danom umirem, tako mi slave vaše, braćo, koju imam u Kristu
Isusu, Gospodinu našem! 32 Ako sam se po ljudsku borio sa zvijerima u
Efezu, kakva mi korist? Ako mrtvi ne uskršavaju, jedimo i pijmo jer sutra
nam je umrijeti. 33 Ne varajte se: "Zli razgovori kvare dobre običaje."
34 Otrijeznite se kako valja i ne griješite jer neki, na sramotu vam kažem,
ne znaju za Boga. 35 Ali reći će netko: Kako uskršavaju mrtvi? I s kakvim
li će tijelom doći? 36 Bezumniče! Što siješ, ne oživljuje ako ne umre. 37 I
što siješ, ne siješ tijelo buduće, već golo zrno, pšenice - recimo - ili čega
drugoga. 38 A Bog mu daje tijelo kakvo hoće, i to svakom sjemenu svoje
tijelo. 39 Nije svako tijelo isto tijelo; drugo je tijelo čovječje, drugo tijelo
stoke, drugo tijelo ptičje, a drugo riblje. 40 Ima tjelesa nebeskih i tjelesa
zemaljskih, ali drugi je sjaj nebeskih, a drugi zemaljskih. 41 Drugi je sjaj
sunca, drugi sjaj mjeseca i drugi sjaj zvijezda; jer zvijezda se od zvijezde
razlikuje u sjaju. 42 Tako i uskrsnuće mrtvih: sije se u raspadljivosti,
uskršava u neraspadljivosti; 43 sije se u sramoti, uskršava u slavi; sije
se u slabosti, uskršava u snazi; 44 sije se tijelo naravno, uskršava tijelo
duhovno. Ako ima tijelo naravno, ima i duhovno. 45 Tako je i pisano:
Prvi čovjek, Adam, postade živa duša, posljednji Adam - duh životvorni.
46 Ali ne bi najprije duhovno, nego naravno pa onda duhovno. 47 Prvi je
čovjek od zemlje, zemljan; drugi čovjek - s neba. 48 Kakav je zemljani
takvi su i zemljani, a kakav je nebeski takvi su i nebeski. 49 I kao što
smo nosili sliku zemljanoga, nosit ćemo i sliku nebeskoga. 50 A ovo, braćo,
tvrdim: tijelo i krv ne mogu baštiniti kraljevstva Božjega i raspadljivost ne
baštini neraspadljivosti. 51 Evo otajstvo vam kazujem: svi doduše nećemo
usnuti, ali svi ćemo se izmijeniti. 52 Odjednom, u tren oka, na posljednju
trublju - jer zatrubit će - i mrtvi će uskrsnuti neraspadljivi i mi ćemo se
izmijeniti. 53 Jer ovo raspadljivo treba da se obuče u neraspadljivost i ovo
smrtno da se obuče u besmrtnost. 54 A kad se ovo raspadljivo obuče u
neraspadljivost i ovo smrtno obuče u besmrtnost, tada će se obistiniti riječ
napisana: Pobjeda iskapi smrt. 55 Gdje je, smrti, pobjeda tvoja? Gdje je,
smrti, žalac tvoj? 56 Žalac je smrti grijeh, snaga je grijeha Zakon. 57 A hvala
Bogu koji nam daje pobjedu po Gospodinu našem Isusu Kristu! 58 Tako,
braćo moja ljubljena, budite postojani, nepokolebljivi, i obilujte svagda u
djelu Gospodnjem znajući da trud vaš nije neplodan u Gospodinu.

16

1 U pogledu sabiranja za svete, i vi činite kako odredih crkvama
galacijskim. 2 Svakoga prvog dana u tjednu neka svaki od vas kod sebe
na stranu stavlja i skuplja što uzmogne da se ne sabire istom kada dođem.
3 A kada dođem, poslat ću s preporučnicom one koje odaberete da odnesu
vašu ljubav u Jeruzalem. 4 Bude li vrijedno da i ja pođem, poći će sa mnom.

5 A k vama ću doći kad prođem Makedoniju; Makedonijom ću samo proći,
6 a kod vas ću se možda zadržati ili čak zimovati da me otpratite kamo
god pođem. 7 Ne bih vas doista htio tek na prolazu vidjeti jer se nadam
neko vrijeme proboraviti kod vas, dopusti li Gospodin. 8 U Efezu ću ostati
do Pedesetnice 9 jer vrata mi se otvoriše velika i uspješna, a protivnika
mnogo. 10 Ako dođe Timotej, gledajte da bude kod vas bez bojazni jer radi
djelo Gospodnje kao i ja. 11 Neka ga dakle nitko ne prezre. A ispratite ga
u miru da dođe k meni jer ga s braćom iščekujem. 12 A što se tiče brata
Apolona: mnogo sam ga nagovarao da ode k vama s braćom. I nikako mu
ne bijaše s voljom da sada dođe, no doći će kad mu bude zgodno. 13 Bdijte
postojani u vjeri, muževni budite, čvrsti. 14 Sve vaše neka bude u ljubavi!
15 Zaklinjem vas, braćo - znate dom Stefanin, da je prvina Ahaje i da se
posvetiše posluživanju svetih - 16 da se i vi pokoravate takvima i svakomu
tko surađuje i trudi se. 17 Radujem se s dolaska Stefanina i Fortunatova
i Ahajikova jer oni nadoknadiše vašu nenazočnost: 18 umiriše duh moj i
vaš. Cijenite dakle takve. 19 Pozdravljaju vas crkve azijske. Pozdravljaju
vas mnogo u Gospodinu Akvila i Priska zajedno s Crkvom u njihovu domu.
20 Pozdravljaju vas sva braća. Pozdravite jedni druge cjelovom svetim.
21 Pozdrav mojom rukom, Pavlovom. 22 Ako tko ne ljubi Gospodina, neka
bude proklet. Marana tha! 23 Milost Gospodina Isusa s vama! 24 Ljubav
moja sa svima vama u Kristu Isusu!

Druga poslanica Korinćanima

1 Pavao, po volji Božjoj apostol Krista Isusa, i brat Timotej: Crkvi Božjoj
u Korintu sa svima svetima u svoj Ahaji. 2 Milost vam i mir od Boga, Oca
našega, i Gospodina Isusa Krista! 3 Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina
našega Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog svake utjehe! 4 On nas tješi u
svakoj našoj nevolji da bismo i mi sve koji su u nevolji mogli tješiti onom
utjehom kojom nas same tješi Bog. 5 Jer kao što su obilate patnje Kristove u
nama, tako je po Kristu obilata i utjeha naša. 6 Bili mi nevoljama pritisnuti
za vašu je to utjehu i spasenje; bili utješeni, za vašu je utjehu - djelotvornu:
da strpljivo podnesete iste patnje koje i mi podnosimo. 7 I tako je stamena
nada naša o vama jer znamo: kao što ste zajedničari patnja tako ste i
utjehe. 8 Ne bismo doista htjeli, braćo, da ne znate za nevolju koja nas
je snašla u Aziji. Bijasmo prekomjerno, preko snage, opterećeni te smo
već strepili i za život. 9 Ali u sebi prihvatismo i smrtnu osudu da se
ne bismo uzdali u same sebe, nego u Boga koji uskrisuje mrtve. 10 On
nas je od takve smrti izbavio i izbavit će nas; u njega se uzdamo, on će
nas i dalje izbavljati. 11 A i vi ćete nam pomagati molitvom da bi mnogi
za nas zahvaljivali Bogu na milosti koja nam je darovana posredovanjem
mnogih. 12 A ovo je naša slava: svjedočansto naše savjesti da smo u svijetu
živjeli - osobito prema vama - u svetosti i iskrenosti Božjoj, ne u mudrosti
tjelesnoj, nego u Božjoj milosti. 13 Ta i ne pišemo vam drugo doli ovo što
čitate i razumijete; a nadam se da ćete i do kraja razumjeti, 14 kao što
nas djelomično i razumjeste: da smo mi vaša slava kao i vi naša u Dan
Gospodina našega Isusa. 15 U tom uvjerenju namjeravao sam najprije doći
k vama 16 i preko vas prijeći u Makedoniju pa se opet, da biste imali i drugu
milost, iz Makedonije vratiti k vama da me vi otpratite u Judeju. 17 Pa jesam
li možda bio lakomislen kad sam to namjeravao? Ili što namjeravam, po
tijelu namjeravam te je u mene istodobno “Da, da!” i “Ne, ne!”? 18 Bog je
svjedok: naša riječ vama nije “Da!” i “Ne!” 19 jer Sin Božji, Isus Krist, koga
mi - ja i Silvan i Timotej - vama navijestismo nije bio “Da!” i “Ne!” nego u
njemu bijaše “Da!”. 20 Doista, sva obećanja Božja u njemu su “Da!”. I stoga
po njemu i naš “Amen!” Bogu na slavu! 21 A Bog je onaj koji nas zajedno
s vama utvrđuje za Krista; on nas i pomaza, 22 on nas i zapečati i u srca
naša dade zalog - Duha. 23 A ja prizivljem Boga za svjedoka: duše mi, da
vas poštedim, nisam više dolazio u Korint. 24 Ta mi nismo gospodari vaše
vjere, nego suradnici vaše radosti. Ta u vjeri ste postojani.

2

1 Odlučih dakle u sebi da neću k vama opet sa žalošću. 2 Jer ako ja vas
ražalostim, a tko će mene obradovati ako ne onaj koga ja žalostim? 3 Zato
vam to i napisah da me, kada dođem, ne ražaloste oni koji bi mi imali
biti na radost. Uzdam se doista u sve vas, da je moja radost - radost svih
vas. 4 Pisah vam uistinu uz mnoge suze, iz velike nevolje i tjeskobe srca, ne
da se ražalostite, nego da upoznate moju preveliku ljubav prema vama.
5 Ako me tko ražalostio, nije ražalostio mene, nego u neku ruku - da ne
pretjeram - sve vas. 6 Dosta je takvu ona kazna od većine 7 pa ga vi radije
pomilujte i utješite da ga pretjerana žalost ne shrva. 8 Zato vas molim,
iskažite mu ljubav. 9 Ta zato vam i pisah da vidim jeste li prokušani, jeste

li u svemu poslušni. 10 Komu dakle vi što oprostite, tomu i ja; jer i ja,
ako kome što oprostih, oprostih poradi vas - pred Kristom, 11 da nas ne
nadmudri Sotona. Ta znamo njegove namjere! 12 Kada dođoh u Troadu
poradi evanđelja Kristova, premda mi se otvoriše vrata u Gospodinu, 13 ne
bijaše mi duši spokoja što ne nađoh Tita, brata svoga; oprostih se stoga
s njima i pođoh u Makedoniju. 14 Ali hvala Bogu koji nas u Kristu uvijek
proslavlja te širi po nama na svakome mjestu miris svoga spoznanja. 15 Da,
Kristov smo miomiris Bogu i među onima koji se spasavaju i među onima
koji propadaju: 16 ovima miris iz smrti za smrt, onima miris iz života za
život. A tko je za to podoban? 17 Uistinu, mi nismo kao mnogi koji trguju
riječju Božjom, nego iskreno - kao od Boga pred Bogom - u Kristu govorimo.

3

1 Počinjemo li opet sami sebe preporučivati? Ili trebamo li, kao neki,
preporučna pisma na vas ili od vas? 2 Vi ste pismo naše, upisano u srcima
vašim; znaju ga i čitaju svi ljudi. 3 Vi ste, očito, pismo Kristovo kojemu
mi poslužismo, napisano ne crnilom, nego Duhom Boga živoga; ne na
pločama kamenim, nego na pločama od mesa, u srcima. 4 Takvo pouzdanje
imamo po Kristu u Boga. 5 Ne kao da smo sami sobom, kao od sebe,
sposobni što pomisliti, nego naša je sposobnost od Boga. 6 On nas osposobi
za poslužitelje novoga Saveza, ne slova, nego Duha; jer slovo ubija, a Duh
oživljuje. 7 Pa ako je smrtonosna služba, slovima uklesana u kamenju,
bila tako slavna da sinovi Izraelovi nisu mogli pogledati u lice Mojsijevo
zbog prolazne slave lica njegova, 8 koliko li će slavnija biti služba Duha.
9 Jer ako je služba osude bila slavna, mnogo je slavnija služba pravednosti.
10 I zbilja, nije ni bilo proslavljeno ono što je u toj mjeri proslavljeno,
ako se usporedi s uzvišenijom slavom. 11 Jer ako je ono prolazno bilo
slavno, mnogo je slavnije ovo što ostaje. 12 Imajući dakle takvo pouzdanje,
nastupamo sa svom otvorenošću, 13 a ne kao Mojsije koji je stavljao
prijevjes na lice da sinovi Izraelovi ne vide svršetak prolaznoga. 14 Ali
otvrdnu im pamet. Doista, do dana današnjega zastire taj prijevjes čitanje
Staroga zavjeta: nije im otkriveno da je u Kristu prestao. 15 Naprotiv, kad
god se čita Mojsije, do danas prijevjes zastire srce njihovo. 16 Ali kad
se Izrael obrati Gospodinu, skinut će se prijevjes. 17 Gospodin je Duh, a
gdje je Duh Gospodnji, ondje je sloboda. 18 A svi mi, koji otkrivenim licem
odrazujemo slavu Gospodnju, po Duhu se Gospodnjem preobražavamo u
istu sliku - iz slave u slavu.

4

1 Zato, budući da po milosrđu imamo ovu službu, ne malakšemo.
2 Ali odrekosmo se sramotnoga prikrivanja: ne nastupamo lukavo niti
izopačujemo riječ Božju, nego se objavljivanjem istine preporučujemo
svakoj savjesti ljudskoj pred Bogom. 3 Ako je i zastrto evanđelje naše,
u onima je zastrto koji propadaju: 4 u onima kojima bog ovoga svijeta
oslijepi pameti nevjerničke da ne zasvijetli svjetlost evanđelja slave Krista
koji je slika Božja. 5 Jer ne propovijedamo same sebe, nego Krista Isusa
Gospodinom, a sebe slugama vašim poradi Isusa. 6 Ta Bog koji reče:
Neka iz tame svjetlost zasine!, on zasvijetli u srcima našim da nam
spoznanje slave Božje zasvijetli na licu Kristovu. 7 To pak blago imamo
u glinenim posudama da izvanredna ona snaga bude očito Božja, a ne od
nas. 8 U svemu pritisnuti, ali ne pritiješnjeni; dvoumeći, ali ne zdvajajući;

9 progonjeni, ali ne napušteni; obarani, ali ne oboreni - 10 uvijek umiranje
Isusovo u tijelu pronosimo da se i život Isusov u tijelu našem očituje.
11 Doista, mi se živi uvijek na smrt predajemo poradi Isusa da se i život
Isusov očituje u našem smrtnom tijelu. 12 Tako smrt djeluje u nama, život
u vama. 13 A budući da imamo isti duh vjere kao što je pisano: Uzvjerovah,
zato besjedim, i mi vjerujemo pa zato i besjedimo. 14 Ta znamo: onaj koji
je uskrisio Gospodina Isusa i nas će s Isusom uskrisiti i zajedno s vama uza
se postaviti. 15 A sve je to za vas: da milost - umnožena - zahvaljivanjem
mnogih izobiluje Bogu na slavu. 16 Zato ne malakšemo. Naprotiv, ako se
naš izvanji čovjek i raspada, nutarnji se iz dana u dan obnavlja. 17 Ta ova
malenkost naše časovite nevolje donosi nam obilato, sve obilatije, breme
vječne slave 18 jer nama nije do vidljivog nego do nevidljivog: ta vidljivo
je privremeno, a nevidljivo - vječno.

5

1 Znamo doista: ako se razruši naš zemaljski dom, šator, imamo zdanje
od Boga, dom nerukotvoren, vječan na nebesima. 2 U ovome doista
stenjemo i čeznemo da se povrh njega zaodjenemo svojim nebeskim
obitavalištem; 3 dakako, ako se nađemo obučeni, ne goli. 4 Da, i mi koji smo
u ovom šatoru, stenjemo opterećeni jer nećemo da budemo svučeni, nego
da se još obučemo da život iskapi što je smrtno. 5 A zato nas je sazdao
Bog - on koji nam dade zalog Duha. 6 Uvijek smo stoga puni pouzdanja
makar i znamo: naseljeni u tijelu, iseljeni smo od Gospodina. 7 Ta u vjeri
hodimo, ne u gledanju. 8 Da, puni smo pouzdanja i najradije bismo se
iselili iz tijela i naselili kod Gospodina. 9 Zato se i trsimo da mu omilimo,
bilo naseljeni, bilo iseljeni. 10 Jer svima nam se pojaviti pred sudištem
Kristovim da svaki dobije što je kroz tijelo zaradio, bilo dobro, bilo zlo.
11 Prožeti dakle strahom Gospodnjim uvjeravamo ljude; razotkriveni smo
Bogu, a nadam se - i vašim savjestima. 12 Ne preporučujemo vam opet
sami sebe, nego vam dajemo prigodu ponositi se nama, da imate odgovor
za one koji se diče licem, a ne srcem. 13 Doista, ako bijasmo “izvan sebe” -
Bogu bijasmo; ako li “pri sebi” - vama bijasmo. 14 Jer ljubav nas Kristova
obuzima kad promatramo ovo: jedan za sve umrije, svi dakle umriješe; 15 i
za sve umrije da oni koji žive ne žive više sebi, nego onomu koji za njih
umrije i uskrsnu. 16 Stoga mi od sada nikoga ne poznajemo po tijelu; ako
smo i poznavali po tijelu Krista, sada ga tako više ne poznajemo. 17 Dakle,
je li tko u Kristu, nov je stvor. Staro uminu, novo, gle, nasta! 18 A sve je od
Boga koji nas sa sobom pomiri po Kristu i povjeri nam službu pomirenja.
19 Jer Bog je u Kristu svijet sa sobom pomirio ne ubrajajući im opačina
njihovih i polažući u nas riječ pomirenja. 20 Kristovi smo dakle poslanici;
Bog vas po nama nagovara. Umjesto Krista zaklinjemo: dajte, pomirite se
s Bogom! 21 Njega koji ne okusi grijeha Bog za nas grijehom učini da mi
budemo pravednost Božja u njemu.

6

1 Kao suradnici opominjemo vas da ne primite uzalud milosti Božje.
2 Jer on veli: U vrijeme milosti usliših te i u dan spasa pomogoh ti. Evo
sad je vrijeme milosno, evo sad je vrijeme spasa. 3 Ni u čemu ne dajemo
nikakve sablazni da se ne kudi ova služba, 4 nego se u svemu iskazujemo
kao poslužitelji Božji: velikom postojanošću u nevoljama, u potrebama,
u tjeskobama, 5 pod udarcima, u tamnicama, u bunama, u naporima,

u bdjenjima, u postovima, 6 u čistoći, u spoznanju, u velikodušnosti, u
dobroti, u Duhu Svetomu, u ljubavi nehinjenoj, 7 u riječi istinitoj, u snazi
Božjoj; oružjem pravde zdesna i slijeva; 8 slavom i sramotom; zlim i dobrim
glasom; kao zavodnici, a istiniti; 9 kao nepoznati, a poznati; kao umirući,
a evo živimo; kao kažnjeni, a ne ubijeni; 10 kao žalosni, a uvijek radosni;
kao siromašni, a mnoge obogaćujemo; kao oni koji ništa nemaju, a sve
posjeduju. 11 Usta su naša otvorena vama, Korinćani, srce naše rašireno.
12 Nije vam tijesno u nama, ali je tijesno u vašim grudima. 13 Za uzdarje -
kao djeci govorim - raširite se i vi. 14 Ne ujarmljujte se s nevjernicima. Ta
što ima pravednost s bezakonjem? Ili kakvo zajedništvo svjetlo s tamom?
15 Kakvu slogu Krist s Belijarom? Ili kakav dio vjernik s nevjernikom?
16 Kakav sporazum hram Božji s idolima? Jer mi smo hram Boga živoga,
kao što reče Bog: Prebivat ću u njima i hoditi među njima; i bit ću Bog
njihov, a oni narod moj. 17 Zato izađite iz njihove sredine i odvojite se,
govori Gospodin, i ništa nečisto ne dotičite i ja ću vas primiti. 18 I bit ću
vam otac i vi ćete mi biti sinovi i kćeri, veli Gospodin Svemogući.

7

1 Dakle, budući da imamo ta obećanja, očistimo se, ljubljeni, od svake
ljage tijela i duha te dovršimo posvećenje u strahu Božjemu. 2 Shvatite
nas! Nikomu nismo nanijeli nepravde, nikoga nismo upropastili, nikoga
zakinuli. 3 Ne govorim da osudim. Ta rekoh već: u srcima ste našim
te umiremo i živimo zajedno. 4 Veliko je moje pouzdanje u vas, uvelike
se vama ponosim. Pun sam utjehe, obilujem radošću uza svu nevolju
našu. 5 Doista, i kada dođosmo u Makedoniju, nikakva spokoja nije imalo
tijelo naše, nego nevolje odasvud: izvana borbe, iznutra strepnje. 6 Ali
Bog, tješitelj poniznih, utješi nas dolaskom Titovim. 7 Ne samo dolaskom
njegovim, nego i utjehom kojom se utješi zbog vas: obavijesti nas o vašoj
čežnji, vašem jadikovanju, vašoj žarkoj ljubavi prema meni tako da se još
većma obradovah. 8 Doista, ako sam vas i ožalostio onom poslanicom,
nije mi žao; ako mi i bijaše žao - vidim uistinu da vas je ta poslanica
makar i načas ožalostila - 9 sad se radujem, ne što ste se ožalostili, nego
što ste se ožalostili na obraćenje. Jer ožalostili ste se po Božju te zbog
nas ni u čemu niste štetovali. 10 Jer žalost po Božju rađa neopozivo
spasonosnim obraćenjem, a žalost svjetovna rađa smrću. 11 Gle, doista
baš to što ste se po Božju ožalostili, kolikom gorljivošću urodi među vama,
pa opravdavanjem, pa ogorčenjem, pa strahom, pa čežnjom, pa revnošću,
pa kažnjavanjem. Svime ste time pokazali da ste u onome nedužni. 12 Ako
sam vam dakle pisao, nisam to zbog uvreditelja ni zbog uvrijeđenoga, nego
zbog toga da vam se očituje vaša gorljivost za nas pred Bogom. 13 To nas
je utješilo. A povrh te naše utjehe još se mnogo više obradovasmo zbog
radosti Titove jer svi vi okrijepiste duh njegov. 14 Doista, ako sam mu se što
vama pohvalio, ne postidjeh se, nego kao što smo po istini vama govorili,
tako je istina bila i pohvala naša pred Titom. 15 I njegovo je srce prema
vama još nježnije kad se sjeti poslušnosti svih vas, kako ga sa strahom i
trepetom primiste. 16 Radujem se što se u svemu mogu pouzdati u vas.

8

1 Priopćujemo vam, braćo, milost Božju koja je dana crkvama makedon-
skim: 2 unatoč mnogim kušnjama i nevoljama izobilna njihova radost i
skrajnje siromaštvo preli se u bogatstvo darežljivosti. 3 Svjedočim uistinu:

oni su nas dragovoljno - po svojim mogućnostima i preko mogućnosti - 4 veoma usrdno molili za milost zajedništva u ovom posluživanju svetih. 5 I to ne samo kako se nadasmo, nego same sebe predadoše najprvo Gospodinu, a onda nama, po volji Božjoj. 6 Zato zamolismo Tita da kao što je započeo, tako i dovrši među vama i to djelo darežljivosti. 7 Stoga kao što se u svemu odlikujete - u vjeri, i riječi, i spoznanju, i svakoj gorljivosti, i u ljubavi svojoj prema nama - odlikujte se i u ovoj darežljivosti. 8 Ne zapovijedam, nego gorljivošću drugih prokušavam istinitost vaše ljubavi. 9 Ta poznate darežljivost Gospodina našega Isusa Krista! Premda bogat, radi vas posta siromašan, da se vi njegovim siromaštvom obogatite. 10 Time dajem samo savjet: to doista dolikuje vama koji već prošle godine prvi to započeste, ne samo činom nego i odlukom. 11 Sada dovršite to djelo da kao što spremno odlučiste, tako prema mogućnostima i dovršite. 12 Jer ima li spremnosti, mila je po onom što ima, a ne po onom čega nema. 13 Ne dakako: drugima olakšica, vama oskudica, nego - jednakost! 14 U sadašnjem trenutku vaš suvišak za njihovu oskudicu da jednom njihov suvišak bude za vašu oskudicu - te bude jednakost, 15 kao što je pisano: Nije ništa preteklo onome koji bijaše nakupio mnogo, a niti je nedostajalo onome koji bijaše nakupio manje. 16 A hvala Bogu koji je stavio jednaku gorljivost za vas u srce Titovo. 17 On je prihvatio i molbu, ali budući da je veoma revan, otiđe k vama i dragovoljno. 18 S njime pak šaljemo brata kojega s evanđelja slave sve crkve. 19 Štoviše, crkve ga izabraše za našeg suputnika u ovom djelu darežljivosti kojemu služimo - na slavu samoga Gospodina i na našu želju 20 kako bismo izbjegli da nas tko ne prekori zbog ovog obilja kojim raspolažemo. 21 Doista, revno nastojimo oko dobra ne samo pred Gospodinom nego i pred ljudima. 22 Šaljemo s njima i našega brata koji je, kako smo u mnogome često iskusili, gorljiv, a sada je još mnogo gorljiviji zbog velikoga pouzdanja u vas. 23 A Tito? Moj je drug i suradnik za vas. A braća naša? Poslanici su crkava, slava Kristova. 24 Pružite im dakle pred crkvama dokaz svoje ljubavi i toga da se s pravom vama ponosimo.

9

1 A o posluživanju svetih suvišno je da vam pišem. 2 Ta poznajem vašu spremnost s koje se vama ponosim pred Makedoncima: “Ahaja je spremna od prošle godine.” I vaša gorljivost potaknu mnoge. 3 Ipak šaljem braću da se u tome pogledu ne opovrgne što se vama ponosimo; da budete spremni kao što sam tvrdio te se - 4 ako sa mnom dođu Makedonci i nađu vas nespremne - ne osramotimo s preuzetnosti mi, da ne kažemo vi. 5 Smatrao sam dakle potrebnim zamoliti braću da unaprijed pođu k vama i da pripreme vaš još prije obećani dar te bude pripravan - kao dar darežljivosti, a ne škrtosti. 6 Ta eno: tko sije oskudno, oskudno će i žeti; a tko sije obilato, obilato će i žeti. 7 Svatko neka dade kako je srcem odlučio; ne sa žalošću ili na silu jer Bog ljubi vesela darivatelja. 8 A Bog vas može obilato obdariti svakovrsnim darom da u svemu svagda imate svega dovoljno za se i izobilno za svako dobro djelo - 9 kao što je pisano: Rasipno dijeli, daje sirotinji, pravednost njegova ostaje dovijeka. 10 A onaj koji pribavlja sjeme sijaču i kruh za jelo, pribavit će i umnožiti sjeme vaše i povećati plodove pravednosti vaše. 11 Tako ćete se u svemu obogatiti za svakovrsnu darežljivost koja se, našim posredovanjem, izvija u zahvalnicu Bogu. 12 Jer ovo bogoslužno posluživanje ne samo da podmiruje oskudicu

svetih nego se i obilno prelijeva u mnoge zahvalnice Bogu. 13 Osvjedočeni
ovim posluživanjem, slave Boga zbog vašega pokornog ispovijedanja
evanđelja Kristova i zbog velikodušnog zajedništva prema njima i prema
svima. 14 A moleći se za vas, čeznu za vama zbog preobilne milosti Božje
na vama. 15 Hvala Bogu na njegovu neizrecivom daru!

10

1 Ja, Pavao, osobno vas zaklinjem blagošću i obazrivošću Kristovom
- ja koji sam licem u lice među vama “skroman”, a nenazočan prema
vama “odvažan” - 2 molim da, jednom nazočan, ne moram biti odvažan
smionošću kojom se kanim osmjeliti protiv nekih što smatraju da mi po
tijelu živimo. 3 Jer iako živimo u tijelu, ne vojujemo po tijelu. 4 Ta oružje
našega vojevanja nije tjelesno, nego božanski snažno za rušenje utvrda.
Obaramo mudrovanja 5 i svaku oholost koja se podiže protiv spoznanja
Boga i zarobljujemo svaki um na pokornost Kristu; 6 i spremni smo kazniti
svaku nepokornost čim bude savršena vaša pokornost. 7 Gledajte što je
očito! Ako je tko uvjeren da je “Kristov”, neka sam ponovno promisli
ovo: kako je on Kristov, tako smo i mi. 8 Kad bih se doista i malo više
pohvalio našom vlašću - koju nam Gospodin dade za vaše izgrađivanje, a
ne rušenje - ne bih se morao stidjeti. 9 Samo da se ne bi činilo kao da vas
zastrašujem poslanicama! 10 Jer “poslanice su, kaže, stroge i snažne, ali
tjelesna nazočnost nemoćna i riječ bezvrijedna”. 11 Takav neka promisli
ovo: kakvi smo nenazočni riječju u poslanicama, takvi smo i nazočni
djelom. 12 Ne usuđujemo se, doista, izjednačiti ili usporediti s nekima koji
sami sebe preporučuju, ali nisu razumni jer sami sebe sobom mjere i sami
sebe sa sobom uspoređuju. 13 Mi se pak nećemo hvaliti u bezmjerje, nego
po mjeri, mjerilu što nam ga odmjeri Bog kao mjeru: doprijeti sve do vas.
14 Jer mi ne posežemo preko svoga, kao da još nismo stigli do vas. Ta
prvi doista doprijesmo do vas s evanđeljem Kristovim. 15 Ne hvalimo se u
bezmjerje, tuđim naporima. A nadamo se da ćemo s uzrastom vaše vjere
među vama i mi - po našem mjerilu - prerasti u izobilje: 16 i preko vaših
granica navijestiti evanđelje, a ne hvastati se onim što je već učinjeno na
tuđem području. 17 Tko se hvali, u Gospodinu neka se hvali. 18 Ta nije
prokušan tko sam sebe preporučuje, nego koga preporučuje Gospodin.

11

1 O kad biste podnijeli nešto malo bezumlja mojega! Da, podnesite me!
2 Ljubomoran sam doista na vas Božjim ljubomorom: ta zaručih vas s
jednim mužem, kao čistu djevicu privedoh vas Kristu. 3 Ali se bojim
da se - kao što zmija zavede Evu svojom lukavštinom - misli vaše ne
pokvare i odmetnu od iskrenosti prema Kristu. 4 Uistinu, ako tko dođe i
propovijeda drugog Isusa, kojega mi nismo propovijedali - ili ako drugoga
Duha primate, kojega niste primili; ili drugo evanđelje, koje niste prigrlili
- takva lijepo podnosÄite. 5 Smatram, eto, da ni u čemu nisam manji
od “nadapostola”. 6 Jer ako sam i nevješt u govoru, nisam u znanju;
naprotiv, u svemu vam ga i pred svima očitovasmo. 7 Ili sam grijeh počinio
što sam vam - ponizujući sebe da se vi uzvisite - besplatno navješćivao
Božje evanđelje? 8 Druge sam crkve plijenio, od njih primao potporu da
bih mogao vama služiti. I dok bijah u vas, premda u oskudici, nikomu
nisam bio na teret. 9 U oskudici su mi pomogla braća koja dođoše iz
Makedonije. U svemu sam se čuvao da vam ne budem težak, a i čuvat

ću se. 10 Istine mi Kristove u meni, ove mi hvale nitko neće oduzeti u
ahajskim krajevima. 11 Zašto? Jer vas ne ljubim? Bog znade! 12 A što
činim, i dalje ću činiti da izbijem izliku onima koji izliku traže ne bi li
se s nama izjednačili u onom čime se hvastaju. 13 Jer takvi su ljudi lažni
apostoli, himbeni radnici, prerušuju se u apostole Kristove. 14 I nikakvo
čudo! Ta sam se Sotona prerušuje u anđela svjetla. 15 Ništa osobito dakle
ako se i službenici njegovi prerušuju u službenike pravednosti. Svršetak
će im biti po djelima njihovim. 16 Opet velim: da me tko ne bi smatrao
bezumnim! Uostalom, primite me makar i kao bezumna da se i ja nešto
malo pohvalim. 17 Što govorim, ne govorim po Gospodnju, nego kao u
bezumlju, u ovoj hvalisavoj smionosti. 18 Budući da se mnogi hvale po
ljudsku, i ja ću se hvaliti. 19 Ta rado podnosÄite bezumne, vi umni! 20 Da,
podnosÄite ako vas tko zarobljava, ako vas tko proždire, ako tko otima,
ako se tko uznosi, ako vas tko po obrazu bije. 21 Na sramotu govorim: bili
smo, biva, slabi! Ipak, čime se god tko osmjeljuje - u bezumlju govorim
- osmjeljujem se i ja! 22 Hebreji su? I ja sam! Izraelci su? I ja sam!
Potomstvo su Abrahamovo? I ja sam! 23 Poslužitelji su Kristovi? Kao
mahnit govorim: ja još više! U naporima - preobilno; u tamnicama -
preobilno; u batinama - prekomjerno; u smrtnim pogiblima - često. 24 Od
Židova primio sam pet puta po četrdeset manje jednu. 25 Triput sam
bio šiban, jednom kamenovan, triput doživio brodolom, jednu noć i dan
proveo sam u bezdanu. 26 Česta putovanja, pogibli od rijeka, pogibli od
razbojnika, pogibli od sunarodnjaka, pogibli od pogana, pogibli u gradu,
pogibli u pustinji, pogibli na moru, pogibli od lažne braće; 27 u trudu i
naporu, često u nespavanju, u gladu i žeđi, često u postovima, u studeni
i golotinji! 28 Osim toga, uz drugo, salijetanje svakodnevno, briga za sve
crkve. 29 Tko je slab, a ja da ne budem slab? Tko se sablažnjuje, a ja da ne
izgaram? 30 Treba li se hvaliti, svojom ću se slabošću hvaliti. 31 Bog i Otac
Gospodina Isusa, blagoslovljen u vijeke, zna da ne lažem. 32 U Damasku
namjesnik kralja Arete čuvaše grad damaščanski hoteći me uhvatiti. 33 Ali
kroz prozor spustiše me u košari preko zida te umakoh njegovim rukama.

12

1 Hvaliti se treba? Ne koristi doduše ali - dolazim na viđenje i objave
Gospodnje. 2 Znam čovjeka u Kristu: prije četrnaest godina - da li u
tijelu, ne znam; da li izvan tijela, ne znam, Bog zna - taj je bio ponesen
do trećeg neba. 3 I znam da je taj čovjek - da li u tijelu, da li izvan tijela,
ne znam, Bog zna - 4 bio ponesen u raj i čuo neizrecive riječi, kojih čovjek
ne smije govoriti. 5 Time ću se hvaliti, a samim se sobom neću hvaliti
osim slabostima svojim. 6 Uistinu, kad bih se i htio hvaliti, ne bih bio
bezuman; istinu bih govorio. Ali se uzdržavam da ne bi tko mislio o meni
više nego što vidi na meni ili što čuje od mene. 7 I da se zbog uzvišenosti
objava ne bih uzoholio, dan mi je trn u tijelu, anđeo Sotonin, da me udara
da se ne uzoholim. 8 Za to sam triput molio Gospodina, da odstupi od
mene. A on mi reče: 9 “Dosta ti je moja milost jer snaga se u slabosti
usavršuje.” Najradije ću se dakle još više hvaliti svojim slabostima da se
nastani u meni snaga Kristova. 10 Zato uživam u slabostima, uvredama,
poteškoćama, progonstvima, tjeskobama poradi Krista. Jer kad sam slab,
onda sam jak. 11 Postao sam bezuman! Vi me natjeraste. Ta trebalo je da
me vi preporučite jer ni u čemu nisam manji od “nadapostola”, premda

nisam ništa. 12 Znamenja apostolstva moga ostvarena su među vama u
posvemašnjoj postojanosti: znakovima i čudesima i silnim djelima. 13 Ta
u čemu ste to manji od drugih crkava, osim što vam ja nisam bio na
teret? Oprostite mi ovu "nepravdu". 14 Evo, spremam se treći put doći
k vama i neću vam biti na teret jer ne ištem vaše, nego vas. Djeca doista
nisu dužna stjecati roditeljima, nego roditelji djeci. 15 A ja ću najradije
trošiti i istrošiti se za duše vaše. Ako vas više ljubim, zar da budem manje
ljubljen? 16 Ali neka! Ja vas nisam opterećivao, nego, "lukav" kako jesam,
"na prijevaru vas uhvatih". 17 Da vas možda nisam zakinuo po kome od
onih koje poslah k vama? 18 Zamolio sam Tita i poslao s njime brata. Da
vas možda Tit nije u čemu zakinuo? Zar nismo hodili u istom duhu? I istim
stopama? 19 Odavna smatrate da se pred vama branimo. Pred Bogom u
Kristu govorimo: sve je to, ljubljeni, za vaše izgrađivanje. 20 Bojim se
doista da vas kada dođem, možda neću naći kakve bih htio i da ćete vi
mene naći kakva ne biste htjeli: da ne bi možda bilo svađa, zavisti, žestina,
spletkarenja, klevetanja, došaptavanja, nadimanja, buna; 21 da me opet
kada dođem, ne bi ponizio Bog moj kod vas kako ne bih morao oplakivati
mnoge koji su prije sagriješili, a nisu se pokajali za nečistoću i bludnost i
razvratnost koju počiniše.

13

1 Evo treći put idem k vama. Svaka presuda neka počiva na iskazu
dvojice ili trojice svjedoka. 2 Onima koji su prije sagriješili i svima drugima
rekoh već i opet - kao onda drugi put nazočan, tako i sada nenazočan -
unaprijed velim: ako opet dođem, neću štedjeti. 3 Jer vi tražite dokaz
da u meni govori Krist koji prema vama nije nemoćan, nego je snažan
među vama. 4 I raspet bi, istina, po slabosti, ali živi po snazi Božjoj. I
mi smo, istina, slabi u njemu, ali ćemo po snazi Božjoj živjeti s njime za
vas. 5 Same sebe ispitujte, jeste li u vjeri! Same sebe provjeravajte! Zar
ne spoznajete sami sebe: da je Isus Krist u vama? Inače niste pravi. 6 A
spoznat ćete, nadam se, da smo mi pravi. 7 Molimo se Bogu da ne činite
nikakva zla; ne da se mi pokažemo pravi, nego da vi dobro činite, pa
izašli mi i kao nepravi. 8 Ta ništa ne možemo protiv istine, nego samo za
istinu. 9 Da, radujemo se kad smo mi slabi, a vi jaki. Za to se i molimo, za
vaše usavršavanje. 10 To vam nenazočan pišem zato da nazočan ne bih
morao oštro nastupiti vlašću koju mi Gospodin dade za izgrađivanje, a ne
za rušenje. 11 Uostalom, braćo, radujte se, usavršujte se, tješite se, složni
budite, mir njegujte i Bog ljubavi i mira bit će s vama. 12 Pozdravite jedni
druge svetim cjelovom. Pozdravljaju vas svi sveti. 13 Milost Gospodina
Isusa Krista, ljubav Boga i zajedništvo Duha Svetoga sa svima vama!

Poslanica Galaćanima

1 Pavao, apostol - ne od ljudi ni po kojem čovjeku, nego po Isusu Kristu i
Bogu Ocu koji ga uskrisi od mrtvih - 2 i sva braća koja su sa mnom: Crkvama
u Galaciji. 3 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista,
4 koji sam sebe dade za grijehe naše da nas istrgne iz sadašnjega svijeta
opakoga kao što je volja Boga i Oca našega, 5 komu slava u vijeke vjekova!
Amen. 6 Čudim se da od Onoga koji vas pozva na milost Kristovu tako brzo
prelazite na neko drugo evanđelje, 7 koje uostalom i ne postoji. Postoje
samo neki koji vas zbunjuju i hoće prevratiti evanđelje Kristovo. 8 Ali kad
bismo vam mi, ili kad bi vam anđeo s neba navješćivao neko evanđelje
mimo onoga koje vam mi navijestismo, neka je proklet! 9 Što smo već rekli,
to sad i ponavljam: navješćuje li vam tko neko evanđelje mimo onoga koje
primiste, neka je proklet. 10 Doista, nastojim li ovo pridobiti ljude ili Boga?
Ili idem li za tim da ljudima ugodim? Kad bih sveudilj nastojao ljudima
ugađati, ne bih bio Kristov sluga. 11 Obznanjujem vam, braćo: evanđelje
koje sam navješćivao nije od ljudi, 12 niti ga ja od kojeg čovjeka primih
ili naučih, nego objavom Isusa Krista. 13 Ta čuli ste za moje negdašnje
ponašanje u židovstvu: preko svake sam mjere progonio i pustošio Crkvu
Božju 14 te sam u židovstvu, prerevno odan otačkim predajama, nadmašio
mnoge vršnjake u svojem narodu. 15 Ali kad se Onomu koji me odvoji već
od majčine utrobe i pozva milošću svojom, svidjelo 16 otkriti mi Sina svoga
da ga navješćujem među poganima, odmah, ne posavjetovah se s tijelom i
krvlju 17 i ne uziđoh u Jeruzalem k onima koji bijahu apostoli prije mene,
nego odoh u Arabiju pa se opet vratih u Damask. 18 Onda nakon tri godine
uziđoh u Jeruzalem potražiti Kefu i ostadoh kod njega petnaest dana. 19 Od
apostola ne vidjeh nikoga drugog osim Jakova, brata Gospodinova. 20 Što
vam pišem, Bog mi je svjedok, ne lažem. 21 Zatim dođoh u krajeve sirijske i
cilicijske. 22 Osobno pak bijah nepoznat Kristovim crkvama u Judeji. 23 One
su samo čule: “Negdašnji naš progonitelj sada navješćuje vjeru koju je
nekoć pustošio” 24 i slavile su Boga zbog mene.

2

1 Zatim nakon četrnaest godina opet uziđoh u Jeruzalem s Barnabom,
a povedoh sa sobom i Tita. 2 Uziđoh po objavi i izložih im - napose
uglednijima - evanđelje koje propovijedam među poganima da ne bih
možda, ili da nisam, trčao uzalud. 3 Čak ni Tit, pratilac moj, premda
Grk, nije bio prisiljen obrezati se, 4 i to radi uljeza, lažne braće, koja se
ušuljaše da vrebaju slobodu koju imamo u Kristu Isusu, ne bi li nas učinili
robovima. 5 Ne, ni načas im nismo popustili, nismo se podložili: da istina
evanđelja ostane kod vas! 6 A oni koji štogod znače - bili oni što bili,
nije mi do toga, Bog ne gleda tko je tko - ti uglednici, uistinu, ništa nisu
pridometnuli. 7 Nego naprotiv, vidjevši da mi je povjereno evanđelje za
neobrezane, kao Petru za obrezane - 8 jer Onaj koji je bio na djelu po
Petrovu apostolstvu među obrezanima, bio je na djelu i po meni među
poganima - 9 i spoznavši milost koja mi je dana, Jakov, Kefa i Ivan, smatrani
stupovima, pružiše meni i Barnabi desnice zajedništva: mi ćemo među
pogane, a oni među obrezane! 10 Samo neka se sjećamo siromaha, što sam
revno i činio. 11 A kad Kefa stiže u Antiohiju, u lice mu se usprotivih jer je

zavrijedio osudu: 12 doista, prije nego stigoše neki od Jakova, blagovao je
zajedno s poganima; a kad oni dođoše, počeo se povlačiti i odvajati bojeći
se onih iz obrezanja. 13 Za njim se povedoše i ostali Židovi te je i Barnaba
zaveden tom prijetvornošću. 14 Ali kad vidjeh da ne hode ravno, po istini
evanđelja, rekoh Kefi pred svima: “Ako ti, Židov, poganski živiš, a ne
židovski, kako možeš siliti pogane da se požidove?” 15 Mi smo podrijetlom
Židovi, a ne “grešnici iz poganstva”. 16 Ali znamo: čovjek se ne opravdava
po djelima Zakona, nego vjerom u Isusa Krista. Zato i mi u Krista Isusa
povjerovasmo da se opravdamo po vjeri u Krista, a ne po djelima Zakona
jer se po djelima Zakona nitko neće opravdati. 17 Ako se pak po tome što
zaiskasmo opravdati se u Kristu očitovalo da smo i mi grešnici, nije li onda
Krist u službi grijeha? Nipošto! 18 Doista, ako ponovno gradim što sam bio
srušio, pokazujem da sam prijestupnik. 19 Ta po Zakonu ja Zakonu umrijeh
da Bogu živim. S Kristom sam razapet. 20 Živim, ali ne više ja, nego živi u
meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega koji me
ljubio i predao samoga sebe za mene. 21 Ne dokidam milosti Božje! Doista,
ako je opravdanje po Zakonu, onda je Krist uzalud umro.

3

1 O bezumni Galaćani, tko li vas opčara? A pred očima vam je Isus
Krist bio ocrtan kao Raspeti. 2 Ovo bih samo htio doznati od vas: jeste
li primili Duha po djelima Zakona ili po vjeri u Poruku? 3 Tako li ste
bezumni? Započeli ste u Duhu pa da sada u tijelu dovršite? 4 Zar ste
toliko toga uzalud doživjeli? A kad bi doista bilo uzalud! 5 Onaj dakle koji
vam daje Duha i čini među vama silna djela, čini li to zbog djela Zakona
ili zbog vjere u Poruku? 6 Tako Abraham povjerova Bogu i uračuna mu se
u pravednost. 7 Shvatite dakle: oni od vjere, to su sinovi Abrahamovi. 8 A
Pismo, predvidjevši da Bog po vjeri opravdava pogane, unaprijed navijesti
Abrahamu: U tebi će blagoslovljeni biti svi narodi. 9 Tako: oni od vjere
blagoslivlju se s vjernikom Abrahamom. 10 Doista, koji su god od djela
Zakona, pod prokletstvom su. Ta pisano je: Proklet tko se god ne drži i
tko ne vrši svega što je napisano u Knjizi Zakona. 11 A da se pred Bogom
nitko ne opravdava Zakonom, očito je jer: Pravednik će od vjere živjeti.
12 Zakon pak nije od vjere, nego veli: Tko ga vrši, u njemu će naći život.
13 Krist nas otkupi od prokletstva Zakona, postavši za nas prokletstvom -
jer pisano je: Proklet je tko god visi na drvetu - 14 da u Kristu Isusu na
pogane dođe blagoslov Abrahamov: da Obećanje, Duha, primimo po vjeri.
15 Braćo, po ljudsku govorim: već i ljudski valjan savez nitko ne poništava
niti mu što dodaje. 16 A ova su obećanja dana Abrahamu i potomstvu
njegovu. Ne veli se: “i potomcima” kao o mnogima, nego kao o jednomu:
I potomstvu tvojem, to jest Kristu. 17 Ovo hoću kazati: Saveza koji je
Bog valjano sklopio ne obeskrepljuje Zakon, koji je nastao četiri stotine
i trideset godina poslije, i ne dokida obećanja. 18 Doista, ako se baština
zadobiva po Zakonu, ne zadobiva se po obećanju. A Abrahama je Bog po
obećanju obdario. 19 Čemu onda Zakon? Dometnut je poradi prekršaja
dok ne dođe potomstvo komu je namijenjeno obećanje; sastavljen je po
anđelima preko posrednika. 20 Posrednika pak nema gdje je samo jedan. A
Bog je jedan. 21 Zar je dakle Zakon protiv obećanja Božjih? Nipošto! Jer da
je dan Zakon koji bi mogao oživljavati, pravednost bi doista proizlazila iz
Zakona. 22 Ali je Pismo sve zatvorilo pod grijeh da se, po vjeri u Isusa Krista,

obećano dade onima koji vjeruju. 23 Prije dolaska vjere, pod Zakonom
zatvoreni, bili smo čuvani za vjeru koja se imala objaviti. 24 Tako nam je
Zakon bio nadzirateljem sve do Krista da se po vjeri opravdamo. 25 A
otkako je nadošla vjera, nismo više pod nadzirateljem. 26 Uistinu, svi
ste sinovi Božji, po vjeri u Kristu Isusu. 27 Doista, koji ste god u Krista
kršteni, Kristom se zaodjenuste. 28 Nema više: Židov - Grk! Nema više:
rob - slobodnjak! Nema više: muško - žensko! Svi ste vi Jedan u Kristu
Isusu! 29 Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po
obećanju.

4

1 Hoću reći: sve dok je baštinik maloljetan, ništa se ne razlikuje od
roba premda je gospodar svega: 2 pod skrbnicima je i upraviteljima sve do
dana koji je odredio otac. 3 Tako i mi: dok bijasmo maloljetni, robovasmo
počelima svijeta. 4 A kada dođe punina vremena, odasla Bog Sina svoga: od
žene bi rođen, Zakonu podložan 5 da podložnike Zakona otkupi te primimo
posinstvo. 6 A budući da ste sinovi, odasla Bog u srca vaša Duha Sina
svoga koji kliče: “Abba! Oče!” 7 Tako više nisi rob nego sin; ako pak
sin, onda i baštinik po Bogu. 8 Onda dok još niste poznavali Boga, služili
ste bogovima koji po naravi to nisu. 9 Ali sada kad ste spoznali Boga -
zapravo, kad je Bog spoznao vas - kako se sad opet vraćate k nemoćnim
i bijednim počelima i opet im, ponovno, hoćete robovati? 10 Dane pomno
opslužujete, i mjesece, i vremena, i godine! 11 Sve se bojim za vas! Da se
možda nisam uzalud trudio oko vas! 12 Postanite, braćo, molim vas, kao ja
jer i ja postadoh kao vi. Ničim me niste povrijedili. 13 Znate: prvi sam vam
put za bolesti navješćivao evanđelje. 14 Svoju kušnju, moje tijelo, niste ni
prezreli ni odbacili, nego ste me primili kao anđela Božjega, kao Krista
Isusa. 15 Gdje je sada ono vaše blaženstvo? Svjedočim vam doista: kad bi
bilo moguće, oči biste svoje bili iskopali i dali mi ih. 16 Tako? Postadoh li
vam neprijateljem propovijedajući vam istinu? 17 Oni revnuju za vas, ne
časno, nego - odvojiti vas hoće da onda vi za njih revnujete. 18 Dobro je
da se za vas revnuje u dobru uvijek, a ne samo kad sam nazočan kod vas,
19 dječice moja, koju ponovno u trudovima rađam dok se Krist ne oblikuje
u vama. 20 Htio bih sada biti kod vas, pa i jezik promijeniti, jer ne znam
što bih s vama. 21 Recite mi vi, koji želite biti pod Zakonom, zar ne čujete
Zakona? 22 Ta pisano je da je Abraham imao dva sina, jednoga od ropkinje
i jednoga od slobodne. 23 Ali onaj od ropkinje rođen je po tijelu, a onaj od
slobodne snagom obećanja. 24 To je slika. Doista, te žene dva su Saveza:
jedan s brda Sinaja, koji rađa za ropstvo - to je Hagara. 25 Jer Hagara znači
brdo Sinaj u Arabiji i odgovara sadašnjem Jeruzalemu jer robuje zajedno
sa svojom djecom. 26 Onaj pak Jeruzalem gore slobodan je; on je majka
naša. 27 Pisano je doista: Kliči, nerotkinjo, koja ne rađaš, podvikuj od
radosti, ti što ne znaš za trudove! Jer osamljena više djece ima negoli
udana. 28 Vi ste, braćo, kao Izak, djeca obećanja. 29 I kao što je onda onaj
po tijelu rođeni progonio onoga po duhu rođenoga, tako je i sada. 30 Nego,
što veli Pismo? Otjeraj sluškinju i sina njezina jer sin sluškinje ne smije
biti baštinik sa sinom slobodne. 31 Zato, braćo, nismo djeca ropkinje nego
slobodne.

5

1 Za slobodu nas Krist oslobodi! Držite se dakle i ne dajte se ponovno

u jaram ropstva! 2 Evo ja, Pavao, velim vam: ako se obrežete, Krist vam ništa neće koristiti. 3 I ponovno jamčim svakom čovjeku koji se obreže: dužan je opsluživati sav Zakon. 4 Prekinuli ste s Kristom vi koji se u Zakonu mislite opravdati; iz milosti ste ispali. 5 Jer mi po Duhu iz vjere očekujemo pravednost, nadu svoju. 6 Uistinu, u Kristu Isusu ništa ne vrijedi ni obrezanje ni neobrezanje, nego - vjera ljubavlju djelotvorna. 7 Dobro ste trčali; tko li vas je samo spriječio da se više ne pokoravate istini? 8 Ta pobuda nije od Onoga koji vas zove! 9 Malo kvasca cijelo tijesto ukvasa. 10 Ja se uzdam u vas u Gospodinu: vi nećete drukčije misliti. A tko vas zbunjuje, snosit će osudu, tko god bio. 11 A ja, braćo, ako sveudilj propovijedam obrezanje, zašto me sveudilj progone? Onda je obeskrijepljena sablazan križa! 12 Uškopili se oni koji vas podbunjuju! 13 Doista vi ste, braćo, na slobodu pozvani! Samo neka ta sloboda ne bude izlikom tijelu, nego - ljubavlju služite jedni drugima. 14 Ta sav je Zakon ispunjen u jednoj jedinoj riječi, u ovoj: Ljubi bližnjega svoga kao sebe samoga! 15 Ako li pak jedni druge grizete i glođete, pazite da jedni druge ne proždrete. 16 Hoću reći: po Duhu živite pa nećete ugađati požudi tijela! 17 Jer tijelo žudi protiv Duha, a Duh protiv tijela. Doista, to se jedno drugomu protivi da ne činite što hoćete. 18 Ali ako vas Duh vodi, niste pod Zakonom. 19 A očita su djela tijela. To su: bludnost, nečistoća, razvratnost, 20 idolopoklonstvo, vračanje, neprijateljstva, svađa, ljubomor, srdžbe, spletkarenja, razdori, strančarenja, 21 zavisti, pijančevanja, pijanke i tome slično. Unaprijed vam kažem, kao što vam već rekoh: koji takvo što čine, kraljevstva Božjega neće baštiniti. 22 Plod je pak Duha: ljubav, radost, mir, velikodušnost, uslužnost, dobrota, vjernost, 23 blagost, uzdržljivost. Protiv tih nema zakona. 24 Koji su Kristovi, razapeše tijelo sa strastima i požudama. 25 Ako živimo po Duhu, po Duhu se i ravnajmo! 26 Ne hlepimo za taštom slavom! Ne izazivajmo jedni druge, ne zaviđajmo jedni drugima!

6

1 Braćo, ako se tko i zatekne u kakvu prijestupu, vi, duhovni, takva ispravljajte u duhu blagosti. A pazi na samoga sebe da i ti ne podlegneš napasti. 2 Nosite jedni bremena drugih i tako ćete ispuniti zakon Kristov! 3 Jer misli li tko da jest štogod, a nije ništa, sam sebe vara. 4 Svatko neka ispita sam svoje djelo pa će onda u samom sebi imati čime se dičiti, a ne u usporedbi s drugim. 5 Ta svatko će nositi svoj teret. 6 Koji se uči Riječi, neka sva dobra dijeli sa svojim učiteljem. 7 Ne varajte se: Bog se ne da izrugivati! Što tko sije, to će i žeti! 8 Doista, tko sije u tijelo svoje, iz tijela će žeti raspadljivost, a tko sije u duh, iz duha će žeti život vječni. 9 Neka nam ne dozlogrdi činiti dobro: ako ne sustanemo, u svoje ćemo vrijeme žeti! 10 Dakle, dok imamo vremena, činimo dobro svima, ponajpače domaćima u vjeri. 11 Gledajte kolikim vam slovima pišem svojom rukom. 12 Svi koji se hoće praviti važni tijelom, sile vas na obrezanje, samo da zbog križa Kristova ne bi trpjeli progonstvo. 13 Ta ni sami obrezani ne opslužuju Zakona, ali hoće da se vi obrežete da bi se mogli ponositi vašim tijelom. 14 A ja, Bože sačuvaj da bih se ičim ponosio osim križem Gospodina našega Isusa Krista po kojem je meni svijet raspet i ja svijetu. 15 Uistinu, niti je što obrezanje niti neobrezanje, nego - novo stvorenje. 16 A na sve koji se ovoga pravila budu držali, i na sveg Izraela Božjega - mir i milosrđe! 17 Ubuduće neka mi nitko ne dodijava jer ja na svom tijelu nosim biljege

Isusove! 18 Milost Gospodina našega Isusa Krista s duhom vašim, braćo!
Amen

Poslanica Efežanima

1 Pavao, po volji Božjoj apostol Krista Isusa: svetima koji su u Efezu
i vjernima u Isusu Kristu. 2 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i
Gospodina Isusa Krista! 3 Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa
Krista, on koji nas blagoslovi svakim blagoslovom duhovnim u nebesima,
u Kristu. 4 Tako: u njemu nas sebi izabra prije postanka svijeta da budemo
sveti i bez mane pred njim; 5 u ljubavi nas predodredi za posinstvo, za
sebe, po Isusu Kristu, dobrohotnošću svoje volje, 6 na hvalu Slave svoje
milosti. Njome nas zamilova u Ljubljenome 7 u kome, njegovom krvlju,
imamo otkupljenje, otpuštenje prijestupa po bogatstvu njegove milosti.
8 Nju preobilno u nas uli zajedno sa svom mudrošću i razumijevanjem
9 obznanivši nam otajstvo svoje volje po dobrohotnom naumu svojem što
ga prije u njemu zasnova 10 da se provede punina vremena: uglaviti
u Kristu sve - na nebesima i na zemlji. 11 U njemu, u kome i nama -
predodređenima po naumu Onoga koji sve izvodi po odluci svoje volje
- u dio pade 12 da budemo na hvalu Slave njegove - mi koji smo se već prije
nadali u Kristu. 13 U njemu ste i vi, pošto ste čuli Riječ istine - evanđelje
spasenja svoga - u njemu ste, prigrlivši vjeru, opečaćeni Duhom obećanim,
Svetim, 14 koji je zalog naše baštine: otkupljenja, posvojenja - na hvalu
Slave njegove. 15 Zato i ja, otkad sam čuo za vašu vjeru u Gospodinu
Isusu i za ljubav prema svima svetima, 16 ne prestajem zahvaljivati za
vas i sjećati vas se u svojim molitvama: 17 Bog Gospodina našega Isusa
Krista, Otac Slave, dao vam Duha mudrosti i objave kojom ćete ga spoznati;
18 prosvijetlio vam oči srca da upoznate koje li nade u pozivu njegovu, koje
li bogate slave u baštini njegovoj među svetima 19 i koje li prekomjerne
veličine u moći njegovoj prema nama koji vjerujemo: ona je primjerena
djelotvornosti sile i snage njegove 20 koju na djelu pokaza u Kristu, kad
ga uskrisi od mrtvih i posjede sebi zdesna na nebesima 21 iznad svakog
Vrhovništva i Vlasti i Moći i Gospodstva i svakog imena imenovana ne
samo na ovom svijetu nego i u budućemu. 22 Sve mu podloži pod noge, a
njega postavi - nad svime - Glavom Crkvi, 23 koja je Tijelo njegovo, punina
Onoga koji sve u svima ispunja.

2

1 I vi bijaste mrtvi zbog prijestupa i grijeha 2 u kojima ste nekoć živjeli po
Eonu ovoga svijeta, po Knezu vlasti zraka, po tomu duhu koji sada djeluje u
sinovima neposlušnima. 3 Među njima smo i mi nekoć živjeli u požudama
tijela svoga, udovoljavajući prohtjevima tijela i ćudi, te po naravi bijasmo
djeca gnjeva kao i drugi. 4 Ali Bog, bogat milosrđem, zbog velike ljubavi
kojom nas uzljubi, 5 nas koji bijasmo mrtvi zbog prijestupa, oživi zajedno
s Kristom - milošću ste spašeni! - 6 te nas zajedno s njim uskrisi i posadi
na nebesima u Kristu Isusu: 7 da u dobrohotnosti prema nama u Kristu
Isusu pokaže budućim vjekovima preobilno bogatstvo milosti svoje. 8 Ta
milošću ste spašeni po vjeri! I to ne po sebi! Božji je to dar! 9 Ne po djelima,
da se ne bi tko hvastao. 10 Njegovo smo djelo, stvoreni u Kristu Isusu za
dobra djela, koja Bog unaprijed pripravi da u njima živimo. 11 Spominjite
se stoga da nekoć bijaste neznabošci u tijelu - neobrezanicima su vas zvali
oni koji se zovu obrezani, rukom, na tijelu - 12 i da u ono vrijeme bijaste

izvan Krista, udaljeni od građanstva izraelskoga, tuđi Savezima obećanja,
bez nade bijaste i neznabošci na svijetu. 13 Sada pak, u Kristu Isusu, vi koji
nekoć bijaste daleko, dođoste blizu - po Krvi Kristovoj. 14 Doista, on je mir
naš, on koji od dvoga učini jedno: pregradu razdvojnicu, neprijateljstvo
razori u svome tijelu. 15 Zakon zapovijedi s propisima obeskrijepi da u sebi,
uspostavljajući mir, od dvojice sazda jednoga novog čovjeka 16 te obojicu
u jednome Tijelu izmiri s Bogom po križu, ubivši u sebi neprijateljstvo.
17 I dođe te navijesti mir vama daleko i mir onima blizu, 18 jer po njemu
jedni i drugi u jednome Duhu imamo pristup Ocu. 19 Tako dakle više niste
tuđinci ni pridošlice, nego sugrađani ste svetih i ukućani Božji 20 nazidani
na temelju apostola i proroka, a zaglavni je kamen sam Krist Isus. 21 U
njemu je sva građevina povezana i raste u hram svet u Gospodinu. 22 U
njemu ste i vi ugrađeni u prebivalište Božje u Duhu.

3

1 Radi toga ja, Pavao, sužanj Krista Isusa za vas pogane... 2 Zacijelo ste
čuli za rasporedbu milosti Božje koja mi je dana za vas: 3 objavom mi
je obznanjeno otajstvo, kako netom ukratko opisah. 4 Čitajući to, možete
dokučiti kako ja shvaćam Kristovo otajstvo, 5 koje nije bilo obznanjeno
sinovima ljudskim drugih naraštaja. Ono je sada u Duhu objavljeno svetim
njegovim apostolima i prorocima: 6 da su pogani subaštinici i "sutijelo"
i sudionici obećanja u Kristu Isusu - po evanđelju, 7 kojega postadoh
poslužiteljem darom milosti Božje koja mi je dana djelotvornošću snage
njegove. 8 Meni, najmanjemu od svih svetih, dana je ova milost:
poganima biti blagovjesnikom neistraživog bogatstva Kristova 9 i osvijetliti
rasporedbu otajstva, pred vjekovima skrivena u Bogu, koji sve stvori, 10 da
sada - po Crkvi - Vrhovništvima i Vlastima na nebesima bude obznanjena
mnogolika mudrost Božja 11 zasnovana - po naumu o vjekovima - u Kristu
Isusu Gospodinu našemu. 12 U njemu, s pouzdanjem po vjeri u njega,
imamo slobodan pristup. 13 Zato ne klonite, molim, s nevolja mojih za
vas! One su slava vaša! 14 Zato prigibam koljena pred Ocem, 15 od koga
ime svakom očinstvu na nebu i na zemlji: 16 neka vam dadne po bogatstvu
Slave svoje ojačati se po Duhu njegovu u snazi za unutarnjeg čovjeka 17 da
po vjeri Krist prebiva u srcima vašim te u ljubavi ukorijenjeni i utemeljeni
18 mognete shvatiti sa svima svetima što je Dužina i Širina i Visina i Dubina
19 te spoznati nadspoznatljivu ljubav Kristovu da se ispunite do sve Punine
Božje. 20 Onomu pak koji snagom u nama djelatnom može učiniti mnogo
izobilnije nego li mi moliti ili zamisliti - 21 Njemu slava u Crkvi i u Kristu
Isusu za sva pokoljenja vijeka vjekovječnoga! Amen.

4

1 Zaklinjem vas dakle ja, sužanj u Gospodinu: sa svom poniznošću
i blagošću, sa strpljivošću živite dostojno poziva kojim ste pozvani!
2 Podnosite jedni druge u ljubavi; 3 trudite se sačuvati jedinstvo Duha
svezom mira! 4 Jedno tijelo i jedan Duh - kao što ste i pozvani na jednu
nadu svog poziva! 5 Jedan Gospodin! Jedna vjera! Jedan krst! 6 Jedan
Bog i Otac sviju, nad svima i po svima i u svima! 7 A svakomu je od
nas dana milost po mjeri dara Kristova. 8 Zato veli: Na visinu uzađe
vodeći sužnje, dade dare ljudima. 9 Ono "uzađe" - što drugo znači doli
to da i siđe u donje krajeve, na zemlju? 10 Koji siđe, isti je onaj koji i
uzađe ponad svih nebesa da sve ispuni. 11 On i "dade" jedne za apostole,

druge za proroke, jedne opet za evanđeliste, a druge za pastire i učitelje
12 da opremi svete za djelo služenja, za izgrađivanje Tijela Kristova 13 dok
svi ne prispijemo do jedinstva vjere i spoznaje Sina Božjega, do čovjeka
savršena, do mjere uzrasta punine Kristove: 14 da više ne budemo nejačad
kojom se valovi poigravaju i koje goni svaki vjetar nauka u ovom kockanju
ljudskom, u lukavosti što put krči zabludi. 15 Nego, istinujući u ljubavi da
poradimo te sve uzraste u Njega, koji je Glava, Krist, 16 od kojega sve Tijelo,
usklađeno i povezano svakovrsnim zglobom zbrinjavanja po djelotvornosti
primjerenoj svakomu pojedinom dijelu, promiče svoj rast na saziđivanje
u ljubavi. 17 Ovo govorim i zaklinjem u Gospodinu: ne živite više kao što
pogani žive - u ispraznosti pameti njihove: 18 zamračena uma, udaljeni od
života Božjega, sve zbog neznanja koje je u njima, zbog okorjelosti srca
njihova. 19 Sami su sebe otupili i podali se razvratnosti da bi u pohlepi
počinjali svaku nečistoću. 20 Vi pak ne naučiste tako Krista, 21 ako ste ga
doista čuli i u njemu bili poučeni kako je istina u Isusu: 22 da vam je odložiti
prijašnje ponašanje, starog čovjeka, koga varave požude vode u propast,
23 a obnavljati se duhom svoje pameti 24 i obući novog čovjeka, po Bogu
stvorena u pravednosti i svetosti istine. 25 Zato odložite laž i govorite istinu
jedan drugomu jer udovi smo jedni drugima. 26 Srdite se, ali ne griješite!
Sunce nek ne zađe nad vašom srdžbom 27 i ne dajite mjesta đavlu. 28 Tko
je krao, neka više ne krade, nego neka se radije trudi svojim rukama
priskrbljivati da ima što podijeliti s potrebnim. 29 Nikakva nevaljala riječ
neka ne izlazi iz vaših usta, nego samo dobra, da prema potrebi saziđuje i
milost iskaže slušateljima. 30 I ne žalostite Duha Svetoga, Božjega, kojim
ste opečaćeni za Dan otkupljenja! 31 Daleko od vas svaka gorčina, i srdžba,
i gnjev, i vika, i hula sa svom opakošću! 32 Naprotiv! Budite jedni drugima
dobrostivi, milosrdni; praštajte jedni drugima kao što i Bog u Kristu nama
oprosti.

5

1 Budite dakle nasljedovatelji Božji kao djeca ljubljena 2 i hodite u ljubavi
kao što je i Krist ljubio vas i sebe predao za nas kao prinos i žrtvu Bogu
na ugodan miris. 3 A bludnost i svaka nečistoća ili pohlepa neka se i ne
spominje među vama, kako dolikuje svetima! 4 Ni prostota, ni ludorija,
ni dvosmislica, što se ne priliči, nego radije zahvaljivanje! 5 Jer dobro
znajte ovo: nijedan bludnik, ili bestidnik, ili pohlepnik - taj idolopoklonik -
nema baštine u kraljevstvu Kristovu i Božjemu. 6 Nitko neka vas ispraznim
riječima ne zavarava: zbog toga dolazi gnjev Božji na sinove neposlušne.
7 Nemajte dakle ništa s njima! 8 Da, nekoć bijaste tama, a sada ste svjetlost
u Gospodinu: kao djeca svjetlosti hodite - 9 plod je svjetlosti svaka dobrota,
pravednost i istina - 10 i odlučite se za ono što je milo Gospodinu. 11 A
nemajte udjela u jalovim djelima tame, nego ih dapače raskrinkavajte,
12 jer što potajno čine, sramota je i govoriti. 13 A sve što se raskrinka, pod
svjetlošću postaje sjajno; što je pak sjajno, svjetlost je. 14 Zato veli: “Probudi
se, ti što spavaš, ustani od mrtvih i zasvijetljet će ti Krist.” 15 Razmotrite
dakle pomno kako živite! Ne kao ludi, nego kao mudri! 16 Iskupljujte
vrijeme jer dani su zli! 17 Zato ne budite nerazumni, nego shvatite što je
volja Gospodnja! 18 I ne opijajte se vinom u kojem je razuzdanost, nego -
punite se Duhom! 19 Razgovarajte među sobom psalmima, hvalospjevima i
duhovnim pjesmama! Pjevajte i slavite Gospodina u svom srcu! 20 Svagda
i za sve zahvaljujte Bogu i Ocu u imenu Gospodina našega Isusa Krista!

21 Podložni budite jedni drugima u strahu Kristovu! 22 Žene svojim
muževima kao Gospodinu! 23 Jer muž je glava žene kao i Krist Glava
Crkve - On, Spasitelj Tijela. 24 Pa kao što se Crkva podlaže Kristu, tako
i žene muževima u svemu! 25 Muževi, ljubite svoje žene kao što je Krist
ljubio Crkvu te sebe predao za nju 26 da je posveti, očistivši je kupelji vode
uz riječ 27 te sebi predvede Crkvu slavnu, bez ljage i nabora ili čega takva,
nego da bude sveta i bez mane. 28 Tako treba da i muževi ljube svoje žene
kao svoja tijela. Tko ljubi svoju ženu, sebe ljubi. 29 Ta nitko nikada ne
mrzi svoga tijela, nego ga hrani i njeguje kao i Krist Crkvu. 30 Doista, mi
smo udovi njegova Tijela! 31 Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione
uza svoju ženu; dvoje njih bit će jedno tijelo. 32 Otajstvo je to veliko! Ja
smjeram na Krista i na Crkvu. 33 Dakle, neka svaki od vas ljubi svoju ženu
kao samog sebe, a žena neka poštuje svog muža.

6

1 Djeco, slušajte svoje roditelje u Gospodinu jer to je pravedno. 2 Poštuj
oca svoga i majku - to je prva zapovijed s obećanjem: 3 da ti dobro bude
i da dugo živiš na zemlji. 4 A vi, očevi, ne srdite djece svoje, nego ih
odgajajte stegom i urazumljivanjem Gospodnjim! 5 Robovi, slušajte svoje
zemaljske gospodare kao Krista - sa strahom i trepetom, u jednostavnosti
srca. 6 Ne naoko, kao oni koji se ulaguju ljudima, nego kao sluge Kristove
koje zdušno vrše volju Božju; 7 dragovoljno služe - kao Gospodinu, a ne
ljudima, 8 znajući da će svatko, bio on rob ili slobodnjak, učini li što dobro,
za to dobiti plaću od Gospodina. 9 I vi, gospodari, isto se tako vladajte
prema njima: kanite se prijetnje, znajući da je i njihov i vaš Gospodar
na nebesima i da u njega nema pristranosti. 10 Ubuduće jačajte se u
Gospodinu i u silnoj snazi njegovoj. 11 Obucite svu opremu Božju da se
mognete oduprijeti lukavstvima đavlovim. 12 Jer nije nam se boriti protiv
krvi i mesa, nego protiv Vrhovništava, protiv Vlasti, protiv upravljača
ovoga mračnoga svijeta, protiv zlih duhova po nebesima. 13 Zbog toga
posegnite za svom opremom Božjom da uzmognete odoljeti u dan zli i
održati se kada sve nadvladate. 14 Držite se dakle! Opašite bedra istinom,
obucite oklop pravednosti, 15 potpašite noge spremnošću za evanđelje
mira! 16 U svemu imajte uza se štit vjere: njime ćete moći ugasiti ognjene
strijele Zloga. 17 Uzmite i kacigu spasenja i mač Duha, to jest Riječ Božju.
18 Svakovrsnom se molitvom i prošnjom u svakoj prigodi u Duhu molite.
Poradi toga i bdijte sa svom ustrajnošću i molitvom za sve svete, 19 i za
me, da mi se otvore usta i dade riječ hrabro obznaniti otajstvo evanđelja
20 kojeg sam poslanik u okovima, da se ohrabrim o njemu kako treba
govoriti. 21 A da i vi znate što je sa mnom, kako mi je, o svemu će vas
obavijestiti Tihik, ljubljeni brat i vjerni poslužitelj u Gospodinu. 22 Njega
šaljem k vama baš zato da znate kako smo i da ohrabri srca vaša. 23 Mir
braći i ljubav, s vjerom, od Boga Oca i Gospodina Isusa Krista! 24 Milost sa
svima koji ljube Gospodina našega Isusa Krista - u neraspadljivosti.

Poslanica Filipljanima

1 Pavao i Timotej, sluge Krista Isusa, svima svetima u Kristu Isusu koji
su u Filipima, s nadglednicima i poslužiteljima. 2 Milost vam i mir od
Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista! 3 Zahvaljujem Bogu svomu
kad vas se god sjetim. 4 Uvijek se u svakoj svojoj molitvi za vas s radošću
molim 5 zbog vašeg udjela u evanđelju od onoga prvog dana sve do sada
- 6 uvjeren u ovo: Onaj koji otpoče u vama dobro djelo, dovršit će ga do
Dana Krista Isusa. 7 I pravo je da tako osjećam o svima vama! Ta ja vas
nosim u srcu jer u okovima mojim i u obrani i utvrđivanju evanđelja svi
ste vi suzajedničari moje milosti. 8 Bog mi je doista svjedok koliko žudim
za svima vama srcem Isusa Krista! 9 I molim za ovo: da ljubav vaša sve
više i više raste u spoznanju i potpunu pronicanju 10 te mognete prosuditi
što je najbolje da budete čisti i besprijekorni za Dan Kristov, 11 puni ploda
pravednosti po Isusu Kristu - na slavu i hvalu Božju. 12 A hoću da znate,
braćo: ovaj se moj udes pače okrenuo u napredovanje evanđelja 13 tako da
se moji okovi u Kristu razglasiše u svem pretoriju i među svima drugima,
14 a većina braće u Gospodinu, ohrabrena mojim okovima, još se više
usuđuje neustrašivo zboriti Riječ. 15 Neki, istina, propovijedaju Krista iz
zavisti i nadmetanja, a neki iz dobre volje: 16 ovi iz ljubavi jer znaju da sam
ovdje za obranu evanđelja; 17 oni pak Krista navješćuju iz suparništva,
neiskreno - misleći da će tako otežati nevolju mojih okova. 18 Pa što onda?
Samo se na svaki način, bilo himbeno, bilo istinito, Krist navješćuje. I tome
se radujem, a i radovat ću se. 19 Jer znadem: po vašoj molitvi i pomoći Duha
Isusa Krista to će mi biti na spasenje, 20 kako željno i očekujem i nadam
se da se ni zbog čega neću smesti, nego da će se mojom posvemašnjom
odvažnošću - kako uvijek tako i sada - Krist uzveličati u mome tijelu, bilo
životom, bilo smrću. 21 Ta meni je živjeti Krist, a umrijeti dobitak! 22 A
ako mi živjeti u tijelu omogućuje plodno djelovanje, što da odaberem? Ne
znam! 23 Pritiješnjen sam od ovoga dvoga: želja mi je otići i s Kristom biti
jer to je mnogo, mnogo bolje; 24 ali ostati u tijelu potrebnije je poradi vas.
25 U to uvjeren, znam da ću ostati i biti uz vas sve, za vaš napredak i na
radost vjere, 26 da ponos vaš mnome poraste u Kristu Isusu kad opet dođem
k vama. 27 Samo se ponašajte dostojno evanđelja Kristova, pa - došao ja
i vidio vas ili nenazočan slušao što je s vama - da mogu utvrditi kako ste
postojani u jednome duhu i jednodušno se zajednički borite za evanđeosku
vjeru 28 ne plašeći se ni u čemu protivnika. To je njima najava njihove
propasti, a vašega spasenja, i to od Boga. 29 Jer vama je dana milost: "za
Krista", ne samo u njega vjerovati nego za njega i trpjeti, 30 isti boj bijući
koji na meni vidjeste i sada o meni čujete.

2

1 Ima li dakle u Kristu kakve utjehe, ima li kakva ljubazna bodrenja,
ima li kakva zajedništva Duha, ima li kakva srca i samilosti, 2 ispunite
me radošću: složni budite, istu ljubav njegujte, jednodušni, jedne misli
budite; 3 nikakvo suparništvo ni umišljenost, nego - u poniznosti jedni
druge smatrajte višima od sebe; 4 ne starajte se samo svaki za svoje, nego
i za ono što se tiče drugih! 5 Neka u vama bude isto mišljenje kao i u
Kristu Isusu: 6 On, trajni lik Božji, nije se kao plijena držao svoje jednakosti

s Bogom, 7 nego sam sebe “oplijeni” uzevši lik sluge, postavši ljudima sličan; obličjem čovjeku nalik, 8 ponizi sam sebe, poslušan do smrti, smrti
na križu. 9 Zato Bog njega preuzvisi i darova mu ime, ime nad svakim
imenom, 10 da se na ime Isusovo prigne svako koljeno nebesnika, zemnika
i podzemnika. 11 I svaki će jezik priznati: “Isus Krist jest Gospodin!” -
na slavu Boga Oca. 12 Tako, ljubljeni moji, poslušni kako uvijek bijaste,
ne samo kao ono za moje nazočnosti nego mnogo više sada, za moje
nenazočnosti, sa strahom i trepetom radite oko svoga spasenja! 13 Da,
Bog u svojoj dobrohotnosti izvodi u vama i htjeti i djelovati. 14 Sve činite
bez mrmljanja i oklijevanja 15 da budete besprijekorni i čisti, djeca Božja
neporočna posred poroda izopačena i lukava u kojem svijetlite kao svjetlila
u svijetu 16 držeći riječ Života meni na ponos za Dan Kristov, što nisam
zaludu trčao niti se zaludu trudio. 17 Naprotiv, ako se ja i izlijevam za
žrtvu i bogoslužje, za vjeru vašu, radostan sam i radujem se sa svima
vama. 18 A tako i vi budite radosni i radujte se sa mnom. 19 Nadam se
u Gospodinu Isusu da ću vam uskoro poslati Timoteja da mi odlane kad
saznam što je s vama. 20 Nikoga doista nemam tako srodne duše tko bi se
kao on svojski za vas pobrinuo 21 jer svi traže svoje, a ne ono što je Isusa
Krista. 22 A prokušanost vam je njegova poznata: kao dijete s ocem služio
je sa mnom evanđelju. 23 Njega se dakle nadam poslati tek što razvidim
što je sa mnom. 24 A uvjeren sam u Gospodinu da ću i sam uskoro doći.
25 Smatrao sam potrebnim poslati k vama Epafrodita, brata, suradnika i
suborca moga kojega ste poslali da mi poslužuje u potrebi. 26 Jer je čeznuo
za svima vama i bio zabrinut što ste saznali da je obolio. 27 I doista je
gotovo na smrt bio obolio, ali Bog mu se smilovao, ne samo njemu nego
i meni, da me ne zadesi žalost na žalost. 28 Brže ga dakle poslah da se,
pošto ga vidite, opet obradujete, i ja da budem manje žalostan. 29 Primite
ga dakle u Gospodinu sa svom radosti i poštujte takve 30 jer se za djelo
Kristovo smrti sasvim približio, životnoj se pogibli izložio da nadopuni
ono u čemu me vi ne mogoste poslužiti.

3

1 Uostalom, braćo moja, radujte se u Gospodinu! Pisati vam jedno te isto
meni nije dosadno, a za vas je sigurnije. 2 Čuvajte se tih pasa, čuvajte se
tih opakih radnika, čuvajte se te osakaćenosti! 3 Jer mi smo obrezanje, mi
koji u Duhu Božjemu obavljamo bogoslužje i dičimo se Kristom Isusom,
a ne pouzdajemo se u tijelo, 4 iako bih se ja mogao pouzdati i u tijelo.
Smatra li tko drugi da se može uzdati u tijelo, ja još više: 5 obrezan osmog
dana, od roda sam Izraelova, plemena Benjaminova, Hebrej od Hebreja; po
Zakonu farizej, 6 po revnosti progonitelj Crkve, po pravednosti zakonskoj
besprijekoran. 7 Ali što mi god bijaše dobitak, to poradi Krista smatram
gubitkom. 8 Štoviše, čak sve gubitkom smatram zbog onoga najizvrsnijeg,
zbog spoznanja Isusa Krista, Gospodina mojega, radi kojega sve izgubih i
otpadom smatram: da Krista steknem 9 i u njemu se nađem - ne svojom
pravednošću, onom od Zakona, nego pravednošću po vjeri u Krista, onom
od Boga, na vjeri utemeljenoj - 10 da upoznam njega i snagu uskrsnuća
njegova i zajedništvo u patnjama njegovim, 11 ne bih li kako, suobličen
smrti njegovoj, prispio k uskrsnuću od mrtvih. 12 Ne kao da sam već
postigao ili dopro do savršenstva, nego - hitim ne bih li kako dohvatio
jer sam i zahvaćen od Krista. 13 Braćo, ja nipošto ne smatram da sam već
dohvatio. Jedno samo: što je za mnom, zaboravljam, za onim što je preda

mnom, prežem, 14 k cilju hitim, k nagradi višnjeg poziva Božjeg u Kristu
Isusu. 15 Koji smo god zreli, ovako mislimo! I ako što drukčije mislite,
Bog će vam ovako objaviti. 16 Samo, držimo se onoga do čega smo stigli!
17 Braćo! Nasljedovatelji moji budite i promatrajte one koji žive po uzoru
koji imate u nama. 18 Jer često sam vam govorio, a sada i plačući govorim:
mnogi žive kao neprijatelji križa Kristova. 19 Svršetak im je propast, bog im
je trbuh, slava u sramoti - jer misle na zemaljsko. 20 Naša je pak domovina
na nebesima, odakle iščekujemo Spasitelja, Gospodina našega Isusa Krista:
21 snagom kojom ima moć sve sebi podložiti on će preobraziti ovo naše
bijedno tijelo i suobličiti ga tijelu svomu slavnomu.

4

1 Stoga, braćo moja ljubljena i željkovana, radosti moja i vijenče moj,
tako - čvrsto stojte u Gospodinu. 2 Evodiju zaklinjem, i Sintihu zaklinjem
da budu složne u Gospodinu. 3 Da, molim i tebe, čestiti druže, pomaži
im jer su se one u evanđelju borile zajedno sa mnom, i s Klementom i
ostalim mojim suradnicima, kojih su imena u knjizi Života. 4 Radujte se
u Gospodinu uvijek! Ponavljam: radujte se! 5 Blagost vaša neka je znana
svim ljudima! Gospodin je blizu! 6 Ne budite zabrinuti ni za što, nego
u svemu - molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem - očitujte svoje molbe
Bogu. 7 I mir Božji koji je iznad svakog razuma čuvat će srca vaša i vaše
misli u Kristu Isusu. 8 Uostalom, braćo, što je god istinito, što god časno,
što god pravedno, što god čisto, što god ljubazno, što god hvalevrijedno;
je li što krepost, je li što pohvala - to nek vam je na srcu! 9 Što ste naučili, i
primili, i čuli, i vidjeli na meni - to činite i Bog mira bit će s vama! 10 Uvelike
se obradovah u Gospodinu što ste napokon procvali te mislite na me; mislili
ste i prije, ali niste imali prigode. 11 Govorim to ne zbog oskudice, ta
naučen sam u svakoj prigodi biti zadovoljan. 12 Znam i oskudijevati, znam
i obilovati! Na sve sam i na svašta navikao: i sit biti i gladovati, i obilovati
i oskudijevati. 13 Sve mogu u Onome koji me jača! 14 Ipak, lijepo je od
vas što sa mnom podijeliste moju nevolju. 15 A i vi, Filipljani, znate: u
početku evanđelja, kad otputovah iz Makedonije, nijedna mi se Crkva nije
pridružila u pogledu izdataka i primitaka, doli vi jedini. 16 Čak ste mi i u
Solun i jednom, i dvaput, za potrebe poslali. 17 Ne, ne tražim dara; tražim
samo plod izobilan u vašu korist. 18 Imam svega i u izobilju; namiren sam
otkad po Epafroditu primih ono od vas, miris ugodan, žrtvu milu, ugodnu
Bogu. 19 A Bog moj ispunit će svaku vašu potrebu po bogatstvu svome,
veličanstveno, u Kristu Isusu. 20 Bogu pak, Ocu našemu, slava u vijeke
vjekova! Amen. 21 Pozdravite svakoga svetog u Kristu Isusu. Pozdravljaju
vas braća koja su sa mnom. 22 Pozdravljaju vas svi sveti, ponajpače oni iz
careva dvora. 23 Milost Gospodina Isusa Krista s duhom vašim!

Poslanica Kološanima

1 Pavao, po volji Božjoj apostol Krista Isusa, i brat Timotej: 2 Kološanima,
svetoj i vjernoj braći u Kristu. Milost vam i mir od Boga, Oca našega!
3 Zahvaljujemo Bogu, Ocu Gospodina našega Isusa Krista, svagda za vas
moleći. 4 Jer čuli smo za vašu vjeru u Kristu Isusu i za ljubav koju gajite
prema svima svetima 5 poradi nade koja vam je pohranjena u nebesima.
Za nju ste već čuli u Riječi istine - 6 evanđelju koje je do vas doprlo te
plodove nosi i raste, kao što po svem svijetu, tako i među vama od dana
kad ste čuli i spoznali milost Božju po istini, 7 kako ste naučili od ljubljenog
Epafre, sluge zajedno s nama; on je umjesto nas, vjeran poslužitelj Kristov,
8 on nas je i obavijestio o vašoj ljubavi u Duhu. 9 Zato i mi, od dana kada to
čusmo, neprestano za vas molimo i ištemo da se ispunite spoznajom volje
Njegove u svoj mudrosti i shvaćanju duhovnome: 10 da živite dostojno
Gospodina i posve mu ugodite, plodni svakim dobrim djelom i rastući u
spoznaji Božjoj; 11 osnaženi svakom snagom, po sili Slave njegove, za svaku
postojanost i strpljivost; 12 s radošću zahvaljujući Ocu koji vas osposobi za
dioništvo u baštini svetih u svjetlosti. 13 On nas izbavi iz vlasti tame i
prenese u kraljevstvo Sina, ljubavi svoje, 14 u kome imamo otkupljenje,
otpuštenje grijeha. 15 On je slika Boga nevidljivoga, Prvorođenac svakog
stvorenja. 16 Ta u njemu je sve stvoreno na nebesima i na zemlji, vidljivo
i nevidljivo, bilo Prijestolja, bilo Gospodstva, bilo Vrhovništva, bilo Vlasti
- sve je po njemu i za njega stvoreno: 17 on je prije svega i sve stoji u
njemu. 18 On je Glava Tijela, Crkve; on je Početak, Prvorođenac od mrtvih,
da u svemu bude Prvak. 19 Jer svidjelo se Bogu u njemu nastaniti svu
Puninu 20 i po njemu - uspostavivši mir krvlju križa njegova - izmiriti
sa sobom sve, bilo na zemlji, bilo na nebesima. 21 I vas, nekoć po zlim
djelima udaljene i neprijateljski raspoložene, 22 sada u ljudskom tijelu
Kristovu, po smrti, sa sobom izmiri da vas k sebi privede svete, bez
mane i besprigovorne. 23 Samo ako ostanete u vjeri utemeljeni, stalni
i nepoljuljani u nadi evanđelja koje čuste, koje se propovijeda svakom
stvorenju pod nebom, a ja mu, Pavao, postadoh poslužiteljem. 24 Radujem
se sada dok trpim za vas i u svom tijelu dopunjam što nedostaje mukama
Kristovim za Tijelo njegovo, za Crkvu. 25 Njoj ja postadoh poslužiteljem po
rasporedbi Božjoj koja mi je dana za vas da potpuno pronesem Riječ Božju
- 26 otajstvo pred vjekovima i pred naraštajima skriveno, a sada očitovano
svetima njegovim. 27 Njima Bog htjede obznaniti kako li je slavom bogato
to otajstvo među poganima: to jest Krist u vama, nada slave! 28 Njega mi
navješćujemo, opominjući svakoga čovjeka, poučavajući svakoga čovjeka
u svoj mudrosti da bismo svakoga čovjeka doveli do savršenstva u Kristu.
29 Za to se i trudim i borim njegovom djelotvornošću koja u meni snažno
djeluje.

2

1 Htio bih uistinu da znate koliko mi se boriti za vas, za one u Laodiceji
i za sve koji me nisu vidjeli licem u lice: 2 da se ohrabre srca njihova,
povezana u ljubavi, te se vinu do svega bogatstva, punine shvaćanja, do
spoznanja otajstva Božjega - Krista, 3 u kojem su sva bogatstva mudrosti
i spoznaje skrivena. 4 To govorim zato da vas tko ne prevari zavodljivim

riječima. 5 Jer ako sam tijelom nenazočan, duhom sam ipak s vama: s
radošću promatram vaš red i čvrstoću vaše vjere u Krista. 6 Kao što
primiste Krista Isusa, Gospodina, tako u njemu živite: 7 ukorijenjeni
i nazidani na njemu i učvršćeni vjerom kako ste poučeni, obilujte
zahvaljivanjem. 8 Pazite da vas tko ne odvuče mudrovanjem i ispraznim
zavaravanjem što se oslanja na predaju ljudsku, na "počela svijeta", a ne
na Krista. 9 Jer u njemu tjelesno prebiva sva punina božanstva; te ste i
vi 10 ispunjeni u njemu, koji je glava svakoga Vrhovništva i Vlasti. 11 U
njemu ste i obrezani obrezanjem nerukotvorenim - svukoste tijelo puteno
- obrezanjem Kristovim: 12 s njime suukopani u krštenju, u njemu ste i
suuskrsli po vjeri u snagu Boga koji ga uskrisi od mrtvih. 13 On i vas,
koji bijaste mrtvi zbog prijestupa i neobrezanosti svoga tijela, i vas on
oživi zajedno s njime. Milostivo nam je oprostio sve prijestupe, 14 izbrisao
zadužnicu koja propisima bijaše protiv nas, protivila nam se. Nju on
ukloni pribivši je na križ. 15 Skinu Vrhovništva i Vlasti, javno to pokaza:
u pobjedničkoj ih povorci s njime vodi. 16 Neka vas dakle nitko ne sudi
po jelu ili po piću, po blagdanima, mlađacima ili subotama. 17 To je tek
sjena onoga što dolazi, a zbiljnost jest - tijelo Kristovo. 18 Nitko neka vas
ne podcjenjuje zato što on sam uživa u "poniznosti i štovanju anđela",
zadubljuje se u svoja viđenja, bezrazložno se nadima tjelesnom pameću
svojom, 19 a ne drži se Glave, Njega od kojeg sve Tijelo, zglobovima i
svezama zbrinuto i povezano, raste rastom Božjim. 20 Ako ste s Kristom
umrli za počela svijeta, zašto se, kao da još u ovom svijetu živite, dajete
pod propise: 21 "Ne diraj, ne kušaj, ne dotiči"? 22 Sve će to uporabom
propasti. Uredbe i nauci ljudski! 23 Po samozvanu bogoštovlju, poniznosti
i trapljenju tijela sve to doduše slovi kao mudrost, ali nema nikakve
vrijednosti, samo zasićuje tijelo.

3

1 Ako ste suuskrsli s Kristom, tražite što je gore, gdje Krist sjedi zdesna
Bogu! 2 Za onim gore težite, ne za zemaljskim! 3 Ta umrijeste i život je
vaš skriven s Kristom u Bogu! 4 Kad se pojavi Krist, život vaš, tada ćete
se i vi s njime pojaviti u slavi. 5 Umrtvite dakle udove svoje zemaljske:
bludnost, nečistoću, strasti, zlu požudu i pohlepu - to idolopoklonstvo!
6 Zbog toga dolazi gnjev Božji na sinove neposlušne. 7 Tim ste putom
i vi nekoć hodili, kad ste u tome živjeli. 8 Ali sada i vi odložite sve!
Gnjev, srdžba, opakost, hula, prostota van iz vaših usta! 9 Ne varajte
jedni druge! Jer svukoste staroga čovjeka s njegovim djelima 10 i obukoste
novoga, koji se obnavlja za spoznanje po slici svoga Stvoritelja! 11 Tu
više nema: Grk - Židov, obrezanje - neobrezanje, barbar - skit, rob -
slobodnjak, nego sve i u svima - Krist. 12 Zaodjenite se dakle - kao izabranici
Božji, sveti i ljubljeni - u milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost,
strpljivost 13 te podnosite jedni druge praštajući ako tko ima protiv koga
kakvu pritužbu! Kao što je Gospodin vama oprostio, tako i vi! 14 A povrh
svega - ljubav! To je sveza savršenstva. 15 I mir Kristov neka upravlja
srcima vašim - mir na koji ste pozvani u jednom tijelu! I zahvalni budite!
16 Riječ Kristova neka u svem bogatstvu prebiva u vama! U svakoj se
mudrosti poučavajte i urazumljujte! Psalmima, hvalospjevima, pjesmama
duhovnim od srca pjevajte hvalu Bogu! 17 I sve što god riječju ili djelom
činite, sve činite u imenu Gospodina Isusa, zahvaljujući Bogu Ocu po
njemu! 18 Žene, pokoravajte se svojim muževima kao što dolikuje u

Gospodinu! 19 Muževi, ljubite svoje žene i ne budite osorni prema njima.
20 Djeco, slušajte roditelje u svemu, ta to je milo u Gospodinu! 21 Očevi, ne
ogorčujte svoje djece da ne klonu duhom. 22 Robovi, slušajte u svemu svoje
zemaljske gospodare! Ne naoko, kao oni koji se ulaguju ljudima, nego u
jednostavnosti srca, bojeći se Gospodina. 23 Što god radite, zdušno činite,
kao Gospodinu, a ne ljudima, 24 znajući da ćete od Gospodina primiti
nagradu, baštinu. Gospodinu Kristu služite. 25 Doista, nepravedniku će
se uzvratiti što je nepravedno učinio. Ne, nema pristranosti!

4

1 Gospodari, pružajte svojim robovima što je pravo i pravično, znajući
da i vi imate Gospodina na nebu! 2 U molitvi ustrajte, bdijte u njoj u
zahvaljivanju! 3 Molite ujedno i za nas: da nam Bog otvori vrata riječi
te propovijedamo otajstvo Kristovo, za koje sam i okovan; 4 da ga očitujem
propovijedajući kako treba. 5 Mudro se ponašajte prema onima vani:
iskupljujte vrijeme! 6 Riječ neka vam je uvijek ljubazna, solju začinjena:
znajte svakomu odgovoriti kako treba. 7 Što je sa mnom - o svemu će
vas obavijestiti Tihik, ljubljeni brat, vjerni poslužitelj i sa mnom sluga u
Gospodinu. 8 Njega šaljem k vama baš zato da znate kako smo i da ohrabri
srca vaša. 9 Šaljem ga s Onezimom, vjernim i ljubljenim bratom, koji je
vaš zemljak: oni će vam priopćiti kako je ovdje. 10 Pozdravlja vas Aristarh,
suuznik moj. I Marko, nećak Barnabin, o kome primiste naredbe: dođe li
k vama, lijepo ga primite. 11 Pozdravlja vas i Isus, zvani Just. Od onih koji
su iz obrezanja samo su mi ovi suradnici na kraljevstvu Božjemu, oni mi
bijahu utjehom. 12 Pozdravlja vas Epafra, vaš zemljak, sluga Krista Isusa;
on se uvijek bori za vas u molitvama: da se održite, savršeni i ispunjeni,
u posvemašnjoj volji Božjoj. 13 Svjedočim doista za nj: mnogo se trudi za
vas i za one u Laodiceji i one u Hierapolu. 14 Pozdravlja vas Luka, ljubljeni
liječnik, i Dema. 15 Pozdravite braću u Laodiceji, i Nimfu i Crkvu u njezinoj
kući. 16 A kad se ova poslanica pročita kod vas, pobrinite se da se pročita
i u Laodicejskoj crkvi, i vi da pročitate onu iz Laodiceje. 17 I recite Arhipu:
“Pazi na službu koju si primio u Gospodinu: ispuni je!” 18 Pozdrav mojom
rukom, Pavlovom! Spominjite se mojih okova! Milost s vama!

Prva poslanica Solunjanima

1 Pavao, Silvan i Timotej Crkvi Solunjana u Bogu Ocu i Gospodinu Isusu
Kristu. Milost vam i mir! 2 Zahvaljujemo uvijek Bogu za sve vas i
bez prestanka vas se sjećamo u svojim molitvama 3 spominjući se vaše
djelotvorne vjere, zauzete ljubavi i postojane nade u Gospodinu našem
Isusu Kristu, pred Bogom i Ocem našim. 4 Svjesni smo, braćo od Boga
ljubljena, vašeg izabranja 5 jer evanđelje naše nije k vama došlo samo u
riječi nego i u snazi, u Duhu Svetome i mnogostrukoj punini. Takvi smo,
kao što znate, poradi vas među vama bili. 6 I vi postadoste nasljedovatelji
naši i Gospodinovi: sve u nevolji mnogoj prigrliste Riječ s radošću Duha
Svetoga 7 tako da postadoste uzorom svim vjernicima u Makedoniji i Ahaji.
8 Od vas je doista ne samo riječ Gospodnja odjeknula po Makedoniji i Ahaji,
nego se i vaša vjera u Boga posvuda tako proširila te nije potrebno da o
tome govorimo. 9 Oni sami o nama pripovijedaju: kako dođosmo k vama,
kako se od idola obratiste k Bogu da biste služili Bogu živomu i istinskomu
10 i iščekivali s nebesa Sina njegova koga uskrisi od mrtvih, Isusa koji nas
izbavlja od gnjeva što dolazi.

2

1 Sami doista znate, braćo: naš dolazak k vama nije bio uzaludan.
2 Naprotiv, i pošto smo, kako znate, u Filipima trpjeli i bili pogrđeni,
odvažismo se u Bogu našemu iznijeti vam, uz tešku borbu, evanđelje
Božje. 3 Uistinu, naše poticanje ne proistječe iz zablude, ni nečistoće, ni
prijevare, 4 nego kako je Bog prosudio povjeriti nam evanđelje, tako ga i
navješćujemo - ne kao da želimo ugoditi ljudima, nego Bogu koji prosuđuje
srca naša. 5 Nikada se zaista kako znate, ne poslužismo ni laskavom riječju
ni - Bog nam je svjedok - prikrivenom pohlepom. 6 Niti smo od ljudi iskali
slavu - ni od vas, ni od drugih - 7 premda smo se mogli nametnuti kao
Kristovi apostoli. Ali bili smo među vama nježni kao majka što hrani i
njeguje svoju djecu. 8 Tako, puni ljubavi prema vama, htjedosmo vam
predati ne samo evanđelje Božje nego i naše duše jer ste nam omiljeli.
9 Sjećate se doista, braćo, našega truda i napora. Propovijedali smo vam
evanđelje Božje i radili noću i danju da ne bismo opteretili koga od vas.
10 Svjedoci ste vi i Bog kako smo se sveto, pravedno i besprijekorno vladali
prema vama, vjernicima. 11 Kao što znate, svakoga smo od vas kao otac
svoju djecu, 12 poticali, sokolili i zaklinjali da živite dostojno Boga koji
vas pozva u svoje kraljevstvo i slavu. 13 Zato, eto, i mi bez prestanka
zahvaljujemo Bogu što ste, kad od nas primiste riječ poruke Božje, primili
ne riječ ljudsku, nego kakva uistinu jest, riječ Božju koja i djeluje u vama,
vjernicima. 14 Doista, vi ste, braćo, postali nasljedovatelji crkava Božjih
koje su u Judeji u Kristu Isusu: i vi isto trpite od svojih suplemenika što i
oni od Židova, 15 koji su i Gospodina Isusa i proroke ubili, i nas progonili, te
Bogu ne ugađaju i svim se ljudima protive 16 kad nam priječe propovijedati
poganima da se spase, da bi tako u svako vrijeme navršili mjeru zlodjela
svojih. Ali sručio se na njih konačni gnjev. 17 A mi, braćo, pošto smo za
kratko vrijeme ostali bez vas - licem, ne srcem - brže se bolje, u silnoj
čežnji, požurismo ugledati vaše lice. 18 Zaista, htjedosmo k vama - ja,
Pavao, i jednom i dvaput - ali nas je spriječio Sotona. 19 Ta tko li će biti

naša nada, radost ili vijenac dični - zar možda ne i vi? - pred Gospodinom
našim Isusom o njegovu Dolasku? 20 Vi ste doista slava naša i radost!

3

1 Zato kad više ne mogosmo izdržati, pristadosmo ostati u Ateni sami
2 te poslasmo Timoteja, brata našega i suradnika Božjega u Kristovu
evanđelju, da vas učvrsti i ohrabri u vjeri 3 da se nitko ne pokoleba u
tim nevoljama. Ta i sami znate da smo za to određeni: 4 doista, kad smo
bili kod vas, pretkazivali smo kako nas imaju zadesiti nevolje, što se, kako
znate, i dogodilo. 5 Zbog toga i ja, ne mogavši više izdržati, poslah da
saznam o vašoj vjeri, da vas možda Zavodnik nije zaveo te je naš trud
postao uzaludan. 6 A sada kad se Timotej od vas k nama vratio i donio
nam radosnu vijest o vašoj vjeri i ljubavi, i da nas se sveudilj ugodno
sjećate i čeznete vidjeti nas, kao i mi vas - 7 zbog toga smo, braćo, nad
vama, vašom vjerom, bili utješeni uza svu svoju tjeskobu i nevolju. 8 Da,
sada živimo kada ste vi postojani u Gospodinu! 9 I kojom bismo zahvalom
mogli Bogu uzvratiti za vas, za svu radost kojom se zbog vas radujemo
pred Bogom svojim, 10 dok noću i danju najusrdnije molimo da vidimo
vaše lice i nadoknadimo manjkavosti vaše vjere? 11 A sam Bog i Otac naš
i Gospodin naš Isus upravio naš put prema vama! 12 Vama pak Gospodin
dao te jedni prema drugima i prema svima rasli i obilovali ljubavlju kakva
je i naša prema vama. 13 Učvrstio vam srca da budu besprijekorno sveta
pred Bogom i Ocem našim o Dolasku Gospodina našega Isusa i svih svetih
njegovih s njime.

4

1 Uostalom, braćo, molimo vas i zaklinjemo u Gospodinu Isusu: primili
ste od nas kako treba da živite da biste ugodili Bogu. Vi tako i živite pa sve
više napredujete! 2 Ta znate koje smo vam zapovijedi dali u Gospodinu
Isusu. 3 Doista, ovo je volja Božja: vaše posvećenje - da se uzdržavate
od bludnosti, 4 da svatko od vas zna svoje tijelo posjedovati u svetosti i
poštovanju, 5 a ne u pohotnoj strasti kao pogani koji ne poznaju Boga,
6 pa time ne prikraćivati i varati svoga brata. Jer Gospodin je osvetnik za
sve to, kao što vam već rekosmo i posvjedočismo. 7 Bog nas, doista, nije
pozvao na nečistoću, nego na svetost. 8 Prema tome, tko to odbacuje, ne
odbacuje čovjeka nego Boga koji svoga Duha Svetoga udahnjuje u vas. 9 A o
bratoljublju vam nije potrebno pisati. Ta i sami ste od Boga naučili ljubiti
jedni druge, 10 a to doista i činite prema svoj braći u cijeloj Makedoniji.
Samo vas, braćo, potičemo da u tom još više uznapredujete 11 pa da se
trsite mirno živjeti, svoje činiti i raditi svojim rukama, kako smo vam
zapovijedili, 12 te tako časno živite prema onima vani i nikoga ne trebate.
13 Nećemo da budete u neznanju, braćo, o onima koji su usnuli, da ne
tugujete kao drugi koji nemaju nade. 14 Doista, ako vjerujemo da je Isus
umro i uskrsnuo, onda će Bog i one koji usnuše u Isusu, privesti zajedno
s njime. 15 Ovo vam uistinu velimo po riječi Gospodnjoj: mi živi, preostali
za Dolazak Gospodnji, nećemo preteći onih koji su usnuli. 16 Jer sam će
Gospodin - na zapovijed, na glas arkanđelov, na zov trublje Božje - sići
s neba. I najprije će uskrsnuti mrtvi u Kristu, 17 a zatim ćemo mi živi,
preostali, zajedno s njima biti poneseni na oblacima u susret Gospodinu, u
zrak. I tako ćemo uvijek biti s Gospodinom. 18 Tješite se dakle uzajamno
ovim riječima!

5

1 A o vremenima i trenucima nije, braćo, potrebno pisati vam. 2 Ta
i sami dobro znate da Dan Gospodnji dolazi baš kao kradljivac u noći.
3 Dok još budu govorili: “Mir i sigurnost”, zadesit će ih iznenadna propast
kao trudovi trudnicu i neće umaći. 4 Ali vi, braćo, niste u tami, da bi
vas Dan mogao zaskočiti kao kradljivac: 5 ta svi ste vi sinovi svjetlosti i
sinovi dana. Nismo doista od noći ni od tame. 6 Onda i ne spavajmo kao
ostali, nego bdijmo i trijezni budimo. 7 Jer koji spavaju, noću spavaju; i
koji se opijaju, noću se opijaju. 8 A mi koji smo od dana, budimo trijezni,
obucimo oklop vjere i ljubavi i stavimo kacigu, nadu spasenja! 9 Ta Bog
nas nije odredio za gnjev, nego da imamo spasenje po Gospodinu našem
Isusu Kristu, 10 koji je za nas umro da - bdjeli ili spavali - zajedno s njime
živimo. 11 Zato, tješite se uzajamno i izgrađujte jedan drugoga, kako i
činite. 12 Molimo vas, braćo: priznajte one koji se trude među vama,
koji su vam predstojnici u Gospodinu i opominju vas; 13 s ljubavlju ih
nadasve cijenite poradi njihova djela! Gajite mir među sobom! 14 Potičemo
vas, braćo: opominjite neuredne, sokolite malodušne, podržavajte slabe,
budite velikodušni prema svima! 15 Pazite da tko komu zlo zlom ne uzvrati,
nego uvijek promičite dobro jedni prema drugima i prema svima. 16 Uvijek
se radujte! 17 Bez prestanka se molite! 18 U svemu zahvaljujte! Jer to je za
vas volja Božja u Kristu Isusu. 19 Duha ne trnite, 20 proroštava ne prezirite!
21 Sve provjeravajte: dobro zadržite, 22 svake se sjene zla klonite! 23 A sam
Bog mira neka vas posvema posveti i cijelo vaše biće - duh vaš i duša i tijelo
- neka se besprijekornim, savršenim sačuva za Dolazak Gospodina našega
Isusa Krista. 24 Vjeran je Onaj tko vas poziva: on će to i učiniti. 25 Braćo,
molite i za nas! 26 Pozdravite svu braću cjelovom svetim. 27 Zaklinjem vas
u Gospodinu: neka se ova poslanica pročita svoj braći. 28 Milost Gospodina
našega Isusa Krista s vama!

Druga poslanica Solunjanima

1 Pavao, Silvan i Timotej Crkvi Solunjana u Bogu Ocu našemu i Gospodinu
Isusu Kristu. 2 Milost vam i mir od Boga Oca i Gospodina Isusa Krista!
3 Zahvaljivati moramo Bogu uvijek za vas, braćo, kao što dolikuje jer
izvanredno raste vaša vjera i množi se ljubav svakoga od vas prema
drugima, 4 tako da se mi sami po crkvama Božjim vama ponosimo zbog
vaše postojanosti i vjere u svim progonstvima i nevoljama koje podnosite.
5 One su najava pravednog Suda Božjega: da ćete se naći dostojni
kraljevstva Božjega za koje i trpite. 6 Jer pravo je da Bog vašim mučiteljima
mukom, 7 a vama, mučenima, zajedno s nama spokojem uzvrati kad
se Gospodin Isus objavi s nama, zajedno s anđelima svoje moći, 8 u
ognju žarkome i osveti se onima koji ne poznaju Boga i ne pokoravaju
se evanđelju Gospodina našega Isusa. 9 Oni će biti kažnjeni vječnom
propašću, daleko od lica Gospodnjega i od slave njegova veličanstva,
10 kada - u onaj Dan - dođe da se proslavi u svojim svetima i da se prodiči
u svima koji povjerovaše. Jer povjerovalo se svjedočanstvu našemu među
vama. 11 Zato i molimo uvijek za vas da vas Bog učini dostojnima poziva
i snažno dovede do punine svako vaše nastojanje oko dobra i djelo vaše
vjere 12 te da se proslavi ime Gospodina našega Isusa u vama i vi u njemu
- po milosti Boga našega i Gospodina Isusa Krista.

2

1 A što se tiče Dolaska Gospodina našega Isusa Krista i našeg okupljanja
oko njega, molimo vas, braćo: 2 ne dajte se brzo pokolebati u svom
shvaćanju niti uznemiriti ni nekim duhom, ni nekom riječju, ni nekim
tobože našim pismom, kao da će sad-na Dan Gospodnji. 3 Neka vas nitko
ne zavede ni na koji način. Jer ako prije ne dođe onaj otpad i ne otkrije
se Čovjek bezakonja, Sin propasti, 4 Protivnik, onaj koji uzdiže sebe protiv
svega što se zove Bog ili svetinja, dotle da i u Božji hram zasjedne gradeći se
Bogom... 5 Ne sjećate li se, to sam vam govorio dok sam još bio među vama?
6 I sada znate što ga zadržava da bi se pojavio tek u svoje vrijeme. 7 Doista,
otajstvo bezakonja već je na djelu, samo ima tko da ga sada zadržava dok
ne bude uklonjen. 8 Tada će se otkriti Bezakonik. Njega će Gospodin
Isus pogubiti dahom usta i uništiti pojavkom Dolaska svoga - 9 njega
koji djelovanjem Sotoninim dolazi sa svom silom, lažnim znamenjima i
čudesima 10 i sa svim nepravednim zavaravanjem onih koji propadaju
poradi toga što ne prihvatiše ljubavi prema istini da bi se spasili. 11 I zato
im Bog šalje djelovanje zavodničko da povjeruju laži 12 te budu osuđeni
svi koji nisu povjerovali istini, nego su se odlučili za nepravednost. 13 Mi
pak moramo uvijek zahvaljivati Bogu za vas, braćo od Gospodina ljubljena,
što vas je od početka odabrao za spasenje, posvećenjem u Duhu i vjerom
u istinu. 14 Da, na to vas pozva po našem evanđelju - na posjedovanje
slave Gospodina našega Isusa Krista. 15 Stoga braćo, čvrsto stojte i držite
se predaja u kojima ste poučeni bilo našom riječju, bilo pismom. 16 A sam
Gospodin naš Isus Krist i Bog, Otac naš, koji nas uzljubi i koji nam po
milosti dade trajno ohrabrenje i dobru nadu, 17 neka ohrabri vaša srca i
neka ih učvrsti u svakom dobru djelu i riječi!

3

1 Uostalom, molite, braćo, za nas da riječ Gospodnja trči i proslavlja se
kao i u vas 2 i da se oslobodimo nezgodnih i opakih ljudi. Jer nemaju svi
vjere! 3 Ali, vjeran je Gospodin koji će nas učvrstiti i sačuvati od Zloga.
4 A uzdamo se, u Gospodinu, u vas: da vršite i da ćete vršiti ono što
vam zapovijedamo. 5 A Gospodin neka upravi srca vaša k ljubavi Božjoj i
postojanosti Kristovoj. 6 Zapovijedamo vam, braćo, u ime Gospodina Isusa
Krista da se klonite svakoga brata što živi neuredno i ne po predaji koju
primiste od nas. 7 Ta sami znate kako nas treba nasljedovati. Jer dok
bijasmo među vama, nismo živjeli neuredno: 8 ničiji kruh nismo badava
jeli, nego smo u trudu i naporu noću i danju radili da ne bismo opteretili
koga od vas. 9 Ne što ne bismo imali prava, nego da vam sebe damo
za uzor koji ćete nasljedovati. 10 Doista, dok bijasmo u vas, ovo vam
zapovijedasmo: Tko neće da radi, neka i ne jede! 11 A čujemo da neki od
vas žive neuredno: ništa ne rade, nego dangube. 12 Takvima zapovijedamo
i zaklinjemo ih u Gospodinu Isusu Kristu: neka s mirom rade i svoj kruh
jedu. 13 Vama pak, braćo, neka ne dodija činiti dobro. 14 Ako li se tko ne
pokorava našoj riječi u ovoj poslanici, zabilježite ga, ne drugujte s njime,
da se postidi, 15 ali ga ne smatrajte neprijateljem, nego ga urazumljujte
kao brata. 16 A sam Gospodin mira dao vam mir zauvijek i na svaki način!
Gospodin sa svima vama! 17 Pozdrav mojom rukom, Pavlovom. Ovo je
znak u svakoj poslanici: ovako pišem. 18 Milost Gospodina našega Isusa
Krista sa svima vama!

Prva poslanica Timoteju

1 Pavao, apostol Krista Isusa po nalogu Boga, Spasitelja našega, i Krista
Isusa, nade naše, 2 Timoteju, pravomu sinu u vjeri: milost, milosrđe i mir
od Boga Oca i Krista Isusa, Gospodina našega! 3 Kao što sam te zamolio
kad sam odlazio u Makedoniju, ostani u Efezu da zapovijediš nekima neka
ne naučavaju drugih nauka 4 i neka se ne zanose beskrajnim bajkama i
rodoslovljima, koja više pogoduju rasprama negoli rasporedbi Božjoj po
vjeri. 5 Svrha je te zapovijedi ljubav iz čista srca, dobre savjesti i vjere
neprijetvorne. 6 To su neki promašili i zastranili u praznorječje; 7 htjeli bi
biti učitelji Zakona, a ne razumiju ni što govore ni što tvrde. 8 A mi znamo
da je Zakon dobar ako se tko njime služi zakonito, 9 svjestan toga da je
Zakon tu ne za pravednika nego za bezakonike i nepokornike, nepobožnike
i grešnike, bezbožnike i svetogrdnike, ocoubojice i materoubojice, koljače,
10 bludnike, muškoložnike, trgovce ljudima, varalice, krivokletnike, i ima
li još što protivno zdravom nauku - 11 po evanđelju Slave blaženoga Boga
koje je meni povjereno. 12 Zahvalan sam Onome koji mi dade snagu - Kristu
Isusu, Gospodinu našemu - jer me smatrao vrijednim povjerenja, kad u
službu postavi mene 13 koji prije bijah hulitelj, progonitelj i nasilnik. Ali
pomilovan sam jer sam to u neznanju učinio, još u nevjeri. 14 I milost
Gospodina našega preobilovala je zajedno s vjerom i ljubavlju, u Kristu
Isusu. 15 Vjerodostojna je riječ i vrijedna da se posve prihvati: Isus Krist
dođe na svijet spasiti grešnike, od kojih sam prvi ja. 16 A pomilovan sam
zato da na meni prvome Isus Krist pokaže svu strpljivost i pruži primjer
svima koji će povjerovati u njega za život vječni. 17 A Kralju vjekova,
besmrtnome, nevidljivome, jedinome Bogu čast i slava u vijeke vjekova.
Amen. 18 Taj ti zadatak predajem, sine Timoteju, u skladu s proroštvima
nekoć nad tobom izrečenima: na njih oslonjen, bij boj plemeniti 19 imajući
vjeru i dobru savjest, koju su neki odbacili i doživjeli brodolom vjere.
20 Među njima je Himenej i Aleksandar, koje sam predao Sotoni da nauče
ne huliti.

2

1 Dakle, preporučujem prije svega da se obavljaju prošnje, molitve,
molbenice i zahvalnice za sve ljude, 2 za kraljeve i sve koji su na vlasti, da
provodimo miran i spokojan život u svoj bogoljubnosti i ozbiljnosti. 3 To je
dobro i ugodno pred Spasiteljem našim Bogom, 4 koji hoće da se svi ljudi
spase i dođu do spoznanja istine. 5 Jer jedan je Bog, jedan je i posrednik
između Boga i ljudi, čovjek - Krist Isus, 6 koji sebe samoga dade kao otkup
za sve. To je u svoje vrijeme dano svjedočanstvo, 7 za koje sam ja postavljen
propovjednikom i apostolom - istinu govorim, ne lažem - učiteljem naroda
u vjeri i istini. 8 Hoću dakle da muškarci mole na svakome mjestu, podižući
čiste ruke bez srdžbe i raspre; 9 isto tako žene - u doličnu držanju: neka
se rese stidljivošću i razborom, ne pletenicama i zlatom ili biserjem ili
skupocjenim odijelom, 10 nego - dobrim djelima, kako dolikuje ženama
koje ispovijedaju bogoljubnost. 11 Žena neka u miru prima pouku sa svom
podložnošću. 12 Poučavati pak ženi ne dopuštam, ni vladati nad mužem,
nego - neka bude na miru. 13 Jer prvi je oblikovan Adam, onda Eva; 14 i

Adam nije zaveden, a žena je, zavedena, učinila prekršaj. 15 A spasit će se
rađanjem djece ako ustraje u vjeri, ljubavi i posvećivanju, s razborom.

3

1 Vjerodostojna je riječ: teži li tko za nadgledništvom, časnu službu želi.
2 Treba stoga da nadglednik bude besprijekoran, jedne žene muž, trijezan,
razuman, sređen, gostoljubiv, sposoban poučavati, 3 ne vinu sklon, ne
nasilan nego popustljiv, ne ratoboran, ne srebroljubac; 4 da svojom kućom
dobro upravlja i sinove drži u pokornosti sa svom ozbiljnošću - 5 a ne zna
li netko svojom kućom upravljati, kako će se brinuti za Crkvu Božju? - 6 ne
novoobraćenik da se ne bi uzoholio i pao pod osudu đavlovu. 7 A treba
da ima i lijepo svjedočanstvo od onih vani, da ne bi u rug upao i zamku
đavlovu. 8 Đakoni isto tako treba da budu ozbiljni, ne dvolični, ne odani
mnogom vinu ni prljavu dobitku - 9 imajući otajstvo vjere u čistoj savjesti.
10 I neka se najprije iskušavaju, pa onda, budu li besprigovorni, neka
obavljaju službu. 11 Žene isto tako neka budu ozbiljne, ne klevetnice nego
trijezne, vjerne u svemu. 12 đakoni neka budu jedne žene muževi, neka
dobro upravljaju djecom i svojim kućama. 13 Jer oni koji dobro obavljaju
službu, stječu častan položaj i veliku smjelost u vjeri, vjeri u Isusu Kristu.
14 Ovo ti pišem u nadi da ću ubrzo doći k tebi, 15 a okasnim li, da znaš kako
se treba vladati u kući Božjoj, koja je Crkva Boga živoga, stup i uporište
istine. 16 Da, po sveopćem uvjerenju, veliko je Otajstvo pobožnosti: On,
očitovan u tijelu, opravdan u Duhu, viđen od anđela, propovijedan među
narodima, vjerovan u svijetu, uznesen u slavu.

4

1 Duh izričito govori da će u posljednja vremena neki otpasti od vjere
i prikloniti se prijevarnim duhovima i zloduhovskim naucima. 2 A sve to
pod utjecajem himbe lažljivaca otupjele savjesti 3 koji zabranjuju ženiti se
i nameću uzdržavati se od jela što ih je Bog stvorio da ih sa zahvalnošću
uzimaju oni koji vjeruju i znaju istinu. 4 Doista, svako je Božje stvorenje
dobro i ne valja odbaciti ništa što se uzima sa zahvalnošću 5 jer se
posvećuje riječju Božjom i molitvom. 6 To izlaži braći i bit ćeš dobar
poslužitelj Krista Isusa, hranjen riječima vjere i dobroga nauka za kojim
postojano ideš. 7 Svjetovne pak i bablje priče odbijaj! Vježbaj se u
pobožnosti! 8 Uistinu, tjelesno vježbanje malo čemu koristi, a pobožnost
je svemu korisna jer joj je obećan život - sadašnji i budući. 9 Vjerodostojna
je to riječ i vrijedna da se posve prihvati. 10 Ta za to se trudimo i borimo
jer se pouzdajemo u Boga živoga koji je Spasitelj svih ljudi, ponajpače
vjernika. 11 Zapovijedaj to i naučavaj! 12 Nitko neka ne prezire tvoje
mladosti, nego budi uzor vjernicima u riječi, u vladanju, u ljubavi, u vjeri, u
čistoći. 13 Dok ne dođem, posveti se čitanju, poticanju, poučavanju. 14 Ne
zanemari milosnog dara koji je u tebi, koji ti je dan po proroštvu zajedno
s polaganjem ruku starješinstva. 15 Oko toga nastoj, sav u tom budi da
tvoj napredak bude svima očit. 16 Pripazi na samog sebe i na poučavanje!
Ustraj u tome! Jer to vršeći, spasit ćeš i sebe i one koji te slušaju.

5

1 Na starca se ne otresaj, nego ga nagovaraj kao oca, mladiće kao braću,
2 starice kao majke, djevojke kao sestre - u svoj čistoći. 3 Udovice poštuj -
one koje su zaista udovice. 4 Ako li ipak koja udovica ima djecu ili unuke,

neka najprije oni znaju očitovati svoju pobožnost prema vlastitom domu i uzdarjem uzvraćati roditeljima jer to je ugodno Bogu. 5 A ona koja je zaista udovica, posve sama, pouzdaje se u Boga, odana prošnjama i molitvama noć i dan; 6 ona, naprotiv, koja provodi lagodan život, živa je već umrla. 7 I to naglašuj da budu besprijekorne. 8 Ako li se tkogod za svoje, navlastito za ukućane, ne stara, zanijekao je vjeru i gori je od nevjernika. 9 U popis neka se unosi udovica ne mlađa od šezdeset godina, jednog muža žena, 10 koja ima svjedočanstvo dobrih djela: da je djecu odgojila, da je bila gostoljubiva, da je svetima noge prala, da je nevoljnima pomagala, da se svakom dobru djelu posvećivala. 11 Mlađe pak udovice odbijaj jer kad ih požuda odvrati od Krista, hoće se udati, 12 pa zasluže osudu što su pogazile prvotnu vjernost. 13 A uz to se, obilazeći po kućama, nauče biti besposlene, i ne samo besposlene, nego i brbljave i nametljive, govoreći što ne bi smjele. 14 Hoću dakle da se mlađe udaju, djecu rađaju, da budu kućevne te ne daju protivniku nikakva povoda za pogrđivanje. 15 Jer već su neke zastranile za Sotonom. 16 Ako koja vjernica ima udovica, neka im pomaže, a neka se ne opterećuje Crkva, da uzmogne pomoći onima koje su zaista udovice. 17 Starješine koji su dobri predstojnici dostojni su dvostruke časti, ponajpače oni koji se trude oko Riječi i poučavanja. 18 Pismo doista veli: Volu koji vrši ne zavezuj usta! I: Vrijedan je radnik plaće svoje. 19 Protiv starješine ne primaj tužbe, osim na osnovi dvaju ili triju svjedoka. 20 One koji griješe, pred svima ukori da i drugi imaju straha! 21 Zaklinjem te pred Bogom i Kristom Isusom i izabranim anđelima da se toga držiš bez predrasude i ništa ne činiš po naklonosti. 22 Ruku prebrzo ni na koga ne polaži i ne budi dionikom tuđih grijeha! Sebe čistim čuvaj! 23 Ne pij više samo vode, nego uzimaj malo vina poradi želuca i čestih svojih slabosti. 24 Grijesi nekih ljudi očiti su i prije suda, nekih pak samo nakon njega. 25 Tako su i dobra djela očita, a bila i drukčija, ne mogu se sakriti.

6

1 Koji su pod jarmom, robovi, neka svoje gospodare smatraju svake časti dostojnima da se ne bi pogrđivalo ime Božje i nauk. 2 A oni kojima su gospodari vjernici, neka ih ne cijene manje zato što su braća, nego neka im još više služe jer ti koji primaju njihovo dobročinstvo vjernici su i ljubljena braća. To naučavaj i preporučuj! 3 A tko drukčije naučava i ne prianja uza zdrave riječi, riječi Gospodina našega Isusa Krista, i nauk u skladu s pobožnošću, 4 nadut je, puka neznalica, samo boluje od raspra i rječoborstava, od kojih nastaje zavist, svađa, pogrde, zla sumnjičenja, 5 razračunavanja ljudi pokvarene pameti i lišenih istine, što pobožnost smatraju dobitkom. 6 Pa i jest dobitak velik pobožnost, zadovoljna onim što ima! 7 Ta ništa nismo donijeli na svijet te iz njega ništa ni iznijeti ne možemo! 8 Imamo li dakle hranu i odjeću, zadovoljimo se time. 9 Jer oni koji se hoće bogatiti, upadaju u napast, zamku i mnoge nerazumne i štetne požude što ljude strovaljuju u zator i propast. 10 Zaista, korijen svih zala jest srebroljublje; njemu odani, mnogi odlutaše od vjere i sami sebe isprobadaše mukama mnogima. 11 A ti se, Božji čovječe, toga kloni! Teži za pravednošću, pobožnošću, vjerom, ljubavlju, postojanošću, krotkošću! 12 Bij dobar boj vjere, osvoji vječni život na koji si pozvan i radi kojega si dao ono lijepo svjedočanstvo pred mnogim svjedocima! 13 Zapovijedam pred Bogom koji svemu život daje i pred Kristom Isusom

koji pred Poncijem Pilatom posvjedoči lijepo svjedočanstvo: 14 čuvaj
Zapovijed, neokaljano i besprijekorno, do Pojavka Gospodina našega Isusa
Krista. 15 Njega će u svoje vrijeme pokazati On, Blaženi i jedini Vladar, Kralj
kraljeva i Gospodar gospodara, 16 koji jedini ima besmrtnost, prebiva u
svjetlu nedostupnu, koga nitko od ljudi ne vidje niti ga vidjeti može. Njemu
čast i vlast vjekovječna! Amen. 17 Onima koji su u sadašnjem svijetu
bogati zapovijedaj neka ne budu bahati i neka se ne uzdaju u nesigurno
bogatstvo, nego u Boga koji nam sve bogato daje na uživanje; 18 neka dobro
čine, neka se bogate dobrim djelima, neka budu darežljivi, zajedničari
- 19 prikupljajući sebi lijepu glavnicu za budućnost da osvoje onaj pravi
život. 20 Timoteju, poklad čuvaj kloneći se svjetovnoga praznoglasja i
proturječja nekog nazovispoznanja, 21 koje su neki ispovijedali pa od vjere
zastranili. Milost s vama

Druga poslanica Timoteju

1 Pavao, apostol Krista Isusa voljom Božjom, po obećanju života, života
u Kristu Isusu, 2 Timoteju, ljubljenom sinu: milost, milosrđe i mir od
Boga Oca i Krista Isusa, Gospodina našega. 3 Zahvalan sam Bogu, kojemu
onamo od predaka čiste savjesti služim, dok te se neprestano spominjem
u svojim molitvama noć i dan. 4 Sjetim se tvojih suza i zaželim vidjeti
te da se napunim radosti 5 imajući na pameti neprijetvornu vjeru koja je
u tebi - onu vjeru koja je najprije prebivala u tvojoj baki Loidi i tvojoj
majci Euniki, a uvjeren sam, i u tebi. 6 Poradi toga podsjećam te: raspiruj
milosni dar Božji koji je u tebi po polaganju mojih ruku. 7 Jer nije nam
Bog dao duha bojažljivosti, nego snage, ljubavi i razbora. 8 Ne stidi se
stoga svjedočanstva za Gospodina našega, ni mene, sužnja njegova. Nego
zlopati se zajedno sa mnom za evanđelje, po snazi Boga 9 koji nas je spasio
i pozvao pozivom svetim - ne po našim djelima, nego po svojem naumu i
milosti koja nam je dana u Kristu Isusu prije vremena vjekovječnih, 10 a
očitovana je sada pojavkom Spasitelja našega Krista Isusa, koji obeskrijepi
smrt i učini da zasja život i neraspadljivost - po evanđelju 11 za koje sam
ja postavljen propovjednikom, apostolom i učiteljem. 12 Poradi toga i ovo
trpim, ali se ne stidim jer znam komu sam povjerovao i uvjeren sam da je
on moćan poklad moj sačuvati za onaj Dan. 13 Uzorom neka ti budu zdrave
riječi koje si od mene čuo u vjeri i ljubavi u Kristu Isusu. 14 Lijepi poklad
čuvaj po Duhu Svetom koji prebiva u nama. 15 Napustiše me, to znaš, svi u
Aziji, među njima i Figel i Hermogen. 16 Neka Gospodin milosrđem podari
Oneziforov dom jer me često osvježivao i nije se stidio mojih okova, 17 nego
kad je bio u Rimu, brižljivo me potražio i našao. 18 Dao mu Gospodin naći
milosrđe u Gospodina u onaj Dan! A koliko je usluga u Efezu iskazao, to ti
najbolje znaš.

2

1 Ti se dakle, dijete moje, jačaj milošću u Kristu Isusu 2 i što si od mene
po mnogim svjedocima čuo, to predaj vjernim ljudima koji će biti podobni
i druge poučiti. 3 S njima se zlopati kao dobar vojnik Krista Isusa. 4 Tko
vojuje, ne zapleće se u svagdanje poslove kako bi se vojskovođi svidio.
5 I natječe li se tko, ne ovjenčava se ako se zakonito ne natječe. 6 Ratar
koji se trudi treba da prvi primi od uroda. 7 Shvati što govorim! Ta
dat će ti Gospodin razum u svemu. 8 Spominji se Isusa Krista, uskrsla
od mrtvih, od potomstva Davidova - po mojem evanđelju. 9 Za nj se ja
zlopatim sve do okova, kao zločinac. Ali riječ Božja nije okovana! 10 Stoga
sve podnosim radi izabranih, da i oni postignu spasenje, spasenje u Kristu
Isusu, zajedno s vječnom slavom. 11 Vjerodostojna je riječ: Ako s njime
umrijesmo, s njime ćemo i živjeti. 12 Ako ustrajemo, s njime ćemo i
kraljevati. Ako ga zaniječemo, i on će zanijekati nas. 13 Ako ne budemo
vjerni, on vjeran ostaje. Ta ne može sebe zanijekati! 14 Na to podsjećaj
zaklinjući pred Bogom neka ne bude rječoborstva: ničemu ne koristi, a
na propast je onima koji slušaju. 15 Uznastoj da kao prokušan staneš pred
Boga kao radnik koji se nema čega stidjeti, koji ispravno reže riječ istine.
16 Svjetovnih se pak praznorječja kloni: sve će više provaljivati prema
bezbožnosti 17 i riječ će njihova kao rak-rana izgrizati. Od njih su Himenej

i Filet, 18 koji zastraniše od istine tvrdeći da je uskrsnuće već bilo te nekima
prevraćaju vjeru. 19 Ipak čvrsti temelj Božji stoji - pod ovim je pečatom:
Poznaje Gospodin one koji su njegovi i neka se kloni zloće tko god imenuje
ime Gospodnje. 20 Pa u velikoj kući ima posuda ne samo zlatnih i srebrnih,
nego i drvenih i glinenih; i jedne su časne, druge pak nečasne. 21 Očisti li
se dakle tko od toga, bit će posuda časna, posvećena, korisna Gospodaru,
za svako dobro djelo prikladna. 22 A mladenačkih se strastvenosti kloni!
Teži za pravednošću, vjerom, ljubavlju, mirom sa svima koji iz čista srca
prizivlju Gospodina. 23 Lude pak i neobuzdane raspre odbijaj znajući da
rađaju svađama. 24 A sluga Gospodnji treba da se ne svađa, nego da bude
nježan prema svima, sposoban poučavati, zlo podnositi, 25 da s blagošću
preodgaja protivnike, ne bi li ih Bog podario obraćenjem te spoznaju istinu
26 i ponovno budu trijezni izvan zamke đavla koji ih drži robljem svoje
volje.

3

1 A ovo znaj: u posljednjim danima nastat će teška vremena.
2 Ljudi će doista biti sebeljupci, srebroljupci, preuzetnici, oholice,
hulitelji, roditeljima neposlušni, nezahvalnici, bezbožnici, 3 bešćutnici,
nepomirljivci, klevetnici, neobuzdanici, goropadnici, neljubitelji dobra,
4 izdajice, brzopletnici, naduti, ljubitelji užitka više nego ljubitelji Boga.
5 Imaju obličje pobožnosti, ali snage su se njezine odrekli. I njih
se kloni! 6 Od njih su doista oni što se uvlače u kuće i zarobljuju
ženice, natovarene grijesima, vodane najrazličitijim strastima: 7 one
uvijek uče, a nikako ne mogu doći do spoznaje istine. 8 Kao što se Janes
i Jambres suprotstaviše Mojsiju, tako se i ovi, ljudi pokvarena uma, u
vjeri neprokušani, suprotstavljaju istini. 9 Ali neće više napredovati jer
bezumlje će ovih postati očito, kako se to i onima dogodilo. 10 A ti si pošao
za nmom u poučavanju, u ponašanju, u naumu, u vjeri, u strpljivosti, u
ljubavi, u postojanosti; 11 u progonstvima, u patnjama koje su me zadesile
u Antiohiji, u Ikoniju, u Listri. Kakva li sam progonstva podnio! I iz
svih me izbavio Gospodin! 12 A i svi koji hoće živjeti pobožno u Kristu
Isusu, bit će progonjeni. 13 Zli pak ljudi i vračari napredovat će sve više u
zlu - kao zavodnici i zavedeni. 14 Ti, naprotiv, ostani u onome u čemu
si poučen i čemu si vjeru dao, svjestan od koga si sve poučen 15 i da
od malena poznaješ Sveta pisma koja su vrsna učiniti te mudrim tebi na
spasenje po vjeri, vjeri u Kristu Isusu. 16 Sve Pismo, bogoduho, korisno je
za poučavanje, uvjeravanje, popravljanje, odgajanje u pravednosti, 17 da
čovjek Božji bude vrstan, za svako dobro djelo podoban.

4

1 Zaklinjem te pred Bogom i Kristom Isusom, koji će suditi žive i mrtve,
zaklinjem te pojavkom njegovim i kraljevstvom njegovim: 2 propovijedaj
Riječ, uporan budi - bilo to zgodno ili nezgodno - uvjeravaj, prijeti,
zapovijedaj sa svom strpljivošću i poukom. 3 Jer doći će vrijeme kad
ljudi neće podnositi zdrava nauka nego će sebi po vlastitim požudama
nagomilavati učitelje kako im godi ušima; 4 od istine će uho odvraćati, a
bajkama se priklanjati. 5 Ti, naprotiv, budi trijezan u svemu, zlopati se,
djelo izvrši blagovjesničko, služenje svoje posve ispuni! 6 Jer ja se već
prinosim za žrtvu ljevanicu, prispjelo je vrijeme moga odlaska. 7 Dobar
sam boj bio, trku završio, vjeru sačuvao. 8 Stoga, pripravljen mi je vijenac

pravednosti kojim će mi u onaj Dan uzvratiti Gospodin, pravedan sudac;
ne samo meni, nego i svima koji s ljubavlju čekaju njegov pojavak. 9 Nastoj
što prije doći k meni! 10 Jer Dema me, zaljubljen u sadašnji svijet, napustio
i otišao u Solun; Krescencije u Galaciju, Tit u Dalmaciju. 11 Luka je jedini
sa mnom. Marka uzmi i dovedi sa sobom jer mi je koristan za služenje.
12 Tihika sam poslao u Efez. 13 Kabanicu koju ostavih u Troadi kod Karpa,
kada dođeš, donesi. I knjige, osobito pergamene. 14 Aleksandar kovač
nanio mi je mnogo zla. Uzvratio mu Gospodin po njegovim djelima!
15 Njega se i ti čuvaj jer se veoma usprotivio našim riječima. 16 Za prve moje
obrane nitko ne bijaše uza me, svi me napustiše. Ne uračunalo im se! 17 Ali
Gospodin je stajao uza me, on me krijepio da se po meni potpuno razglasi
Poruka te je čuju svi narodi; i izbavljen sam iz usta lavljih. 18 Izbavit će me
Gospodin od svakoga zla djela i spasiti za svoje nebesko kraljevstvo. Njemu
slava u vijeke vjekova! Amen! 19 Pozdravi Prisku i Akvilu i Oneziforov
dom! 20 Erast osta u Korintu, a Trofima ostavih u Miletu bolesna. 21 Nastoj
doći prije zime. Pozdravlja te Eubul, Pudencije, Lino, Klaudija i sva braća.
22 Gospodin s duhom tvojim. Milost s vama!

Poslanica Titu

1 Pavao, sluga Božji i apostol Isusa Krista poradi vjere izabranika Božjih
i spoznanja istine usmjerene k pobožnosti 2 u nadi života vječnoga što ga,
prije vremena vjekovječnih, obeća Bog, On koji ne laže, 3 a u svoje doba
očitova riječ svoju u propovijedanju koje je meni povjereno po odredbi
Spasitelja našega, Boga: 4 Titu, pravomu sinu po zajedničkoj vjeri, milost
i mir od Boga i Krista Isusa, Spasitelja našega! 5 Poradi toga ostavih te
na Kreti da urediš preostalo te po gradovima postaviš starješine kako sam
ti ja odredio: 6 je li tko besprigovoran, jedne žene muž, jesu li mu djeca
vjernici i ne pod optužbom raskalašenosti ili nepokorna... 7 Jer nadstojnik
kao Božji upravitelj treba da bude besprigovoran: ne samoživ, ne jedljiv, ne
vinu sklon, ni nasilju, ni prljavu dobitku, 8 nego gostoljubiv, ljubitelj dobra,
razuman, pravedan, svet, uzdržljiv, 9 priljubljen uz vjerodostojnu riječ
nauka da može i hrabriti u zdravom nauku i uvjeravati protivnike. 10 Jer
mnogi su nepokorni, praznorječni i zavodnici, ponajpače oni iz obrezanja.
11 Njima treba začepiti usta jer cijele domove prevraćaju naučavajući što
ne bi smjeli, i to poradi prljava dobitka. 12 Reče netko od njih, njihov
vlastiti prorok: “Krećani uvijek lašci, opake zvijeri, trbusi dangubni.”
13 Svjedočanstvo je to istinito. Zato ih karaj oštro da budu zdravi u vjeri,
14 da ne prianjaju uza židovske bajke i propise ljudi koji se odvraćaju od
istine. 15 Sve je čisto čistima; okaljanima pak i nevjernima ništa čisto,
nego su im okaljani i razum i savjest. 16 Ispovijedaju da Boga poznaju, ali
djelima ga niječu - odvratni, neposlušni i za koje god dobro djelo nepodesni.

2

1 Ti, naprotiv, govori što se priliči zdravu nauku: 2 starci da budu trijezni,
ozbiljni, razumni, zdrave vjere, ljubavi, postojanosti; 3 starice isto tako
- vladanja kakvo dolikuje svetima: ne klevetnice, ne ropkinje mnogog
vina, nego učiteljice dobra 4 da urazumljuju mlađe neka ljube svoje
muževe, djecu, 5 neka budu razumne, čiste, kućevne, dobre, podložne
svojim muževima da se riječ Božja ne bi pogrđivala. 6 Mladiće isto tako
potiči da budu razumni. 7 U svemu se pokaži uzorom dobrih djela: u
poučavanju - nepokvarljivost, ozbiljnost, 8 riječ zdrava, besprigovorna da
se onaj nasuprot postidi nemajući o nama reći ništa zlo. 9 Robovi neka
se svojim gospodarima u svemu podlažu, ugađaju im, ne proturječe, 10 ne
pronevjeruju, nego neka im iskazuju svaku dobru vjernost da u svemu
budu ures nauku Spasitelja našega, Boga. 11 Pojavila se doista milost
Božja, spasiteljica svih ljudi; 12 odgojila nas da se odreknemo bezbožnosti
i svjetovnih požuda te razumno, pravedno i pobožno živimo u sadašnjem
svijetu, 13 iščekujući blaženu nadu i pojavak slave velikoga Boga i Spasitelja
našega Isusa Krista. 14 On sebe dade za nas da nas otkupi od svakoga
bezakonja i očisti sebi Narod izabrani koji revnuje oko dobrih djela. 15 To
govori, zapovijedaj, karaj sa svom vlašću. Nitko neka te ne prezire.

3

1 Podsjećaj ih da se podlažu poglavarstvima, vlastima, da slušaju, da
budu spremni na svako dobro djelo, 2 nikoga da ne pogrđuju, da budu
neratoborni, popustljivi, da očituju svaku blagost prema svim ljudima.

3 Jer i mi nekoć bijasmo nerazumni, nepokorni, lutalice, robovi raznih
požuda i naslada, živjeli smo u zlu i zavisti, odvratni bili, mrzili jedni
druge. 4 Ali kad se pojavila dobrostivost i čovjekoljublje Spasitelja našega,
Boga, 5 on nas spasi ne po djelima što ih u pravednosti mi učinismo,
nego po svojem milosrđu: kupelji novoga rođenja i obnavljanja po Duhu
Svetom 6 koga bogato izli na nas po Isusu Kristu, Spasitelju našemu, 7 da
opravdani njegovom milošću budemo, po nadi, baštinici života vječnoga.
8 Vjerodostojna je ovo riječ i hoću da to uporno tvrdiš te da oni koji
su povjerovali Bogu uznastoje prednjačiti dobrim djelima. To je dobro
i korisno ljudima. 9 A ludih se raspra, i rodoslovlja, i svađa, i sukoba
zakonskih kloni: beskorisni su i isprazni. 10 S krivovjercem nakon prvoga
i drugog upozorenja prekini 11 znajući da je izopačen i da griješi: on
sam sebe osuđuje. 12 Kad pošaljem k tebi Artemu ili Tihika, požuri se
k meni u Nikopol jer sam odlučio ondje prezimiti. 13 Zenu, pravnika, i
Apolona brižljivo opremi da im ništa ne ponestane. 14 A i naši neka se uče
prednjačiti dobrim djelima u životnim potrebama da ne budu neplodni.
15 Pozdravljaju te svi koji su sa mnom. Pozdravi one koji nas ljube u vjeri.
Milost sa svima vama!

Poslanica Filemonu

1 Pavao, sužanj Isusa Krista, i brat Timotej: ljubljenom Filemonu,
suradniku našemu, 2 i sestri Apiji, i Arhipu, suborcu našem, i Crkvi u tvojoj
kući. 3 Milost vam i mir od Boga, Oca našega, i Gospodina Isusa Krista!
4 Zahvaljujem svagda Bogu svojemu spominjući te se u svojim molitvama
5 jer čujem za tvoju ljubav i vjeru koju imaš prema Gospodinu Isusu Kristu
i prema svima svetima. 6 Nek zajedništvo tvoje vjere bude djelotvorno u
spoznanju svakoga mogućeg dobra među vama poradi Krista! 7 Uvelike si
me doista obradovao i utješio svojom ljubavlju jer si, brate, okrijepio srca
svetih. 8 Stoga, premda imam punu slobodu u Kristu da ti zapovjedim što
ti je činiti, 9 poradi ljubavi radije molim, kakav već jesam, Pavao, starac, a
sada i sužanj Krista Isusa. 10 Molim te za svoje dijete koje rodih u okovima,
za Onezima, 11 negda tebi nekorisna, a sada i tebi i meni veoma korisna.
12 Šaljem ti ga - njega, srce svoje. 13 Htjedoh ga zadržati kod sebe da mi
mjesto tebe posluži u okovima evanđelja. 14 Ali ne htjedoh preko tvoje
volje da ne bi tvoja dobrota bila od nevolje, nego od dobre volje. 15 Možda
baš zato bi za čas odijeljen da ga dobiješ zauvijek - 16 ne kao roba, nego
više od roba, kao brata ljubljenoga, osobito meni, a koliko više tebi, i po
tijelu i po Gospodinu. 17 Smatraš li me dakle drugom, primi ga kao mene.
18 Ako ti je u čemu skrivio ili ti je što dužan, to meni upiši. 19 Ja, Pavao,
potpisujem svojom rukom: ja ću platiti. Da ti ne reknem da mi i samoga
sebe duguješ! 20 Hajde, brate, da se tobom okoristim u Gospodinu: okrijepi
srce moje u Kristu! 21 Uzdajući se u tvoju poslušnost, napisah ti uvjeren
da ćeš još više učiniti, nego te molim. 22 K tome, pripravi mi obitavalište
jer se nadam da ću vam po vašim molitvama biti darovan. 23 Pozdravlja te
Epafra, moj suuznik u Kristu Isusu, 24 Marko, Aristarh, Dema i Luka, moji
suradnici. 25 Milost Gospodina našega Isusa Krista s duhom vašim!

Poslanica Hebrejima

1 Više puta i na više načina Bog nekoć govoraše ocima po prorocima;
2 konačno, u ove dane, progovori nama u Sinu. Njega postavi baštinikom
svega; Njega po kome sazda svjetove. 3 On, koji je odsjaj Slave i otisak
Bića njegova te sve nosi snagom riječi svoje, pošto očisti grijehe, sjede
zdesna Veličanstvu u visinama; 4 postade toliko moćniji od anđela koliko
je uzvišenije nego oni baštinio ime. 5 Ta kome od anđela ikad reče: Ti si
sin moj, danas te rodih; ili pak: Ja ću njemu biti otac, a on će meni biti
sin. 6 A opet, kad uvodi Prvorođenca u svijet, govori: Nek pred njim nice
padnu svi anđeli Božji. 7 Za anđele veli: Anđele čini vjetrovima, sluge
svoje plamenom ognjenim, 8 ali za Sina: Prijestolje je tvoje, Bože, u vijeke
vjekova, i pravedno žezlo - žezlo je tvog kraljevstva. 9 Ti ljubiš pravednost,
a mrziš bezakonje, stoga Bog, Bog tvoj, tebe pomaza uljem radosti kao
nikog od tvojih drugova. 10 I: Ti u početku, Gospodine, utemelji zemlju i
nebo je djelo ruku tvojih. 11 Propast će, ti ćeš ostati, sve će ostarjeti kao
odjeća. 12 Mijenjaš ih poput haljine, kao odjeću, i nestaju. A ti si uvijek isti
- godinama tvojim nema kraja. 13 Za koga pak od anđela ikad reče: Sjedi
mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim!
14 Svi ti zar nisu služnički duhovi što se šalju služiti za one koji imaju
baštiniti spasenje?

2

1 Zato treba da mi svesrdnije prianjamo uz ono što čusmo da ne
bismo promašili. 2 Jer ako je riječ po anđelima izrečena bila čvrsta
te je svaki prijestup i neposluh primio pravednu plaću, 3 kako li ćemo
mi umaći ako zanemarimo toliko spasenje? Spasenje koje je počeo
propovijedati Gospodin, koje su nam potvrdili slušatelji, 4 a suposvjedočio
Bog znamenjima i čudesima, najrazličitijim silnim djelima i darivanjima
Duha Svetoga po svojoj volji. 5 Nije doista anđelima podložio budući svijet
o kojem govorimo. 6 Netko negdje posvjedoči: Što je čovjek da ga se
spominješ, sin čovječji te ga pohađaš. 7 Ti ga tek za malo učini manjim od
anđela, slavom i časti njega ovjenča, 8 njemu pod noge sve podloži. Kad
mu, doista, sve podloži, ništa ne ostavi što mu ne bi bilo podloženo. Sad još
ne vidimo da mu je sve podloženo, 9 ali Njega, za malo manjeg od anđela,
Isusa, vidimo zbog pretrpljene smrti slavom i časti ovjenčana da milošću
Božjom bude svakome na korist što je on smrt okusio. 10 Dolikovalo je
doista da Onaj radi kojega je sve i po kojemu je sve - kako bi mnoge sinove
priveo k slavi - po patnjama do savršenstva dovede Početnika njihova
spasenja. 11 Ta i Posvetitelj i posvećeni - svi su od jednoga! Zato se on i
ne stidi zvati ih braćom, 12 kad veli: Braći ću svojoj naviještat ime tvoje,
hvalit ću te usred zbora. 13 I još: Ja ću se u njega uzdati, i još: Evo, ja i
djeca koju mi Bog dade. 14 Pa budući da djeca imaju zajedničku krv i meso,
i sam on tako postade u tome sudionikom da smrću obeskrijepi onoga koji
imaše moć smrti, to jest đavla, 15 pa oslobodi one koji - od straha pred
smrću - kroza sav život bijahu podložni ropstvu. 16 Ta ne zauzima se dašto
za anđele, nego se zauzima za potomstvo Abrahamovo. 17 Stoga je trebalo
da u svemu postane braći sličan, da milosrdan bude i ovjerovljen Veliki

svećenik u odnosu prema Bogu kako bi okajavao grijehe naroda. 18 Doista,
u čemu je iskušan trpio, može iskušavanima pomoći.

3

1 Stoga, braćo sveta, sudionici nebeskoga poziva, promotrite Apostola i
Velikoga svećenika naše vjere - Isusa: 2 on je ovjerovljen kod Onoga koji
ga postavi kao ono i Mojsije u svoj kući njegovoj. 3 Dostojan je doista toliko
veće slave od Mojsija koliko veću čast od kuće ima onaj tko ju je sagradio.
4 Jer svaku kuću tkogod gradi, a sve je sagradio Bog. 5 Da, i Mojsije bijaše
ovjerovljen u svoj kući njegovoj kao služnik da posvjedoči za ono što je
imalo biti rečeno, 6 ali Krist - kao Sin, nad kućom njegovom. Njegova
smo kuća mi ako sačuvamo smjelost i ponos nade. 7 Zato, kao što veli Duh
Sveti: Danas ako glas mu čujete, 8 ne budite srca tvrda kao u Pobuni, kao u
dan iskušenja u pustinji 9 gdje me kušnjom iskušavahu očevi vaši premda
gledahu djela moja 10 četrdeset godina. Zato mi dodija naraštaj onaj pa
rekoh: Uvijek su nestalna srca i ne proniču moje putove. 11 Tako se zakleh
u svom gnjevu: Nikad neće ući u moj počinak! 12 Pazite, braćo, da ne bi
u koga od vas srce bilo opako, nevjerno, odmetnulo se od Boga živoga.
13 Pače hrabrite jedni druge dan za danom dok još odjekuje ono Danas da
ne otvrdne tko od vas zaveden grijehom. 14 Doista, sudionici smo Kristovi
postali ako, dakako, ono prvo imanje stalnim sačuvamo 15 kad je rečeno:
Danas ako glas mu čujete, ne budite srca tvrda kao u Pobuni! 16 Jer, koji
su to čuli pa se pobunili? Zar ne svi koji su pod Mojsijem izašli iz Egipta?
17 Koji li mu dodijavahu četrdeset godina? Zar ne oni koji sagriješiše,
kojih mrtva tijela popadaše u pustinji? 18 Kojima se zakle da neće ući u
njegov počinak, ako li ne nepokornima? 19 I vidimo da ne mogoše ući zbog
nevjere.

4

1 Bojmo se dakle da se, dok ostaje obećanje o ulasku u njegov Počinak,
za koga od vas ne bi utvrdilo kako je zakasnio. 2 Jer nama je naviještena
blagovijest kao i njima, ali njima Riječ poruke nije uskoristila jer se vjerom
nisu pridružili onima koji su poslušali. 3 U Počinak doista ulazimo mi
koji povjerovasmo, prema onom što je rekao: Tako se zakleh u svom
gnjevu: Nikad neće ući u moj počinak, premda su djela od postanka
svijeta dovršena. 4 Rekao je doista negdje o sedmom danu ovako: I počinu
Bog sedmoga dana od svih djela svojih. 5 A ovdje opet: Nikad neće ući
u moj počinak. 6 Preostaje dakle da neki imaju u nj ući, a oni koji su
prvi primili blagovijest ne uđoše zbog nepokornosti. 7 Zato Bog ponovno
određuje jedan dan, Danas, u Davidu nakon toliko vremena govoreći,
kako je već rečeno: Danas ako glas mu čujete, ne budite srca tvrda.
8 Zbilja, da je Jošua njih u Počinak uveo, ne bi Bog nakon toga govorio o
drugome danu. 9 Dakle: preostaje neki subotni počinak narodu Božjemu!
10 Zaista, tko uđe u njegov počinak, počinuo je od djela svojih kao ono i
Bog od svojih. 11 Pohitimo dakle ući u taj Počinak da nitko ne padne po
uzoru na takvu nepokornost. 12 Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna;
oštrija je od svakoga dvosjekla mača; prodire dotle da dijeli dušu i duh,
zglobove i moždinu te prosuđuje nakane i misli srca. 13 Nema stvorenja
njoj skrivena. Sve je, naprotiv, golo i razgoljeno očima Onoga komu nam je
dati račun. 14 Imajući dakle velikoga Velikog svećenika koji prodrije kroz
nebesa - Isusa, Sina Božjega - čvrsto se držimo vjere. 15 Ta nemamo takva

Velikog svećenika koji ne bi mogao biti supatnik u našim slabostima, nego
poput nas iskušavana svime, osim grijehom. 16 Pristupajmo dakle smjelo
Prijestolju milosti da primimo milosrđe i milost nađemo za pomoć u pravi
čas!

5

1 Svaki veliki svećenik, zaista, od ljudi uzet, za ljude se postavlja u
odnosu prema Bogu da prinosi darove i žrtve za grijehe. 2 On može
primjereno suosjećati s onima koji su u neznanju i zabludi jer je i sam
zaogrnut slabošću. 3 Zato mora i za narod i za sebe prinositi okajnice.
4 I nitko sam sebi ne prisvaja tu čast, nego je prima od Boga, pozvan
kao Aron. 5 Tako i Krist ne proslavi sam sebe postavši svećenik, nego
ga proslavi Onaj koji mu reče: Ti si sin moj, danas te rodih, 6 po onome
što pak drugdje veli: Zauvijek ti si svećenik po redu Melkisedekovu. 7 On
je u dane svoga zemaljskog života sa silnim vapajem i suzama prikazivao
molitve i prošnje Onomu koji ga je mogao spasiti od smrti. I bi uslišan
zbog svoje predanosti: 8 premda je Sin, iz onoga što prepati, naviknu
slušati 9 i, postigavši savršenstvo, posta svima koji ga slušaju začetnik
vječnoga spasenja - 10 proglašen od Boga Velikim svećenikom po redu
Melkisedekovu. 11 O tome nas čeka besjeda velika, ali teško ju je riječima
izložiti jer ste tvrdih ušiju. 12 Pa trebalo bi doista da nakon toliko vremena
već budete učitelji, a ono treba da tkogod vas ponovno poučava početnička
počela kazivanja Božjih. Takvi ste: mlijeka vam treba, a ne tvrde hrane.
13 Doista, tko je god još pri mlijeku, ne zna ništa o nauku pravednosti
jer - nejače je. 14 A za zrele je tvrda hrana, za one koji imaju iskustvom
izvježbana čula za rasuđivanje dobra i zla.

6

1 Stoga mimoiđimo početnički nauk o Kristu i uzdignimo se k
savršenome ne postavljajući iznovice temelja: obraćenje od mrtvih djela
i vjera u Boga, 2 naučavanje o krštenjima i polaganje ruku, uskrsnuće
mrtvih i vječni sud. 3 To ćemo pak učiniti, dakako, ako Bog da. 4 Zaista,
onima koji su jednom prosvijetljeni, i okusili dar nebeski, i postali dionici
Duha Svetoga, 5 i okusili Lijepu riječ Božju i snage budućega svijeta, 6 pa
otpali, nemoguće je opet se obnoviti na obraćenje kad oni sami ponovno
razapinju Sina Božjega i ruglu ga izvrgavaju. 7 Jer zemlja koja se napije
kiše što na nju često pada i rađa raslinjem korisnim onima za koje se i
obrađuje, prima blagoslov od Boga; 8 ona pak koja donosi trnje i drač,
odbačena je, blizu prokletstvu a svršetak joj je: “U oganj!” 9 A uvjereni
smo, ljubljeni, sve ako tako i govorimo, da je s vama dobro i da ste na
putu spasenja. 10 Ta Bog nije nepravedan da bi zaboravio vaše djelo i
ljubav što je iskazaste njegovu imenu posluživ̌si i poslužujući svetima.
11 Želimo ipak da svatko od vas sve do svršetka pokazuje tu istu gorljivost
za ispunjenje nade 12 te ne omlitavite, nego budete nasljedovatelji onih
koji po vjeri i strpljivosti baštine obećano. 13 Doista, kad je Bog Abrahamu
davao obećanje, jer se nije imao kime većim zakleti, zakle se samim sobom:
14 Uistinu, blagosloviti, blagoslovit ću te i umnožiti, umnožit ću te. 15 I tako
Abraham, strpljiv, postiže obećano. 16 Ljudi se doista kunu onim tko je
veći i zakletva im je, kao potkrepa, kraj svake raspre. 17 Tako i Bog: htio je
baštinicima obećanja obilatije pokazati nepromjenljivost svoje odluke pa
zato zajamči zakletvom 18 da bismo po dva nepromjenljiva čina - u kojima

je nemoguće da bi Bog prevario - mi pribjeglice imali snažno ohrabrenje
da se držimo ponuđene nade. 19 Ona nam je kao pouzdano i čvrsto sidro
duše što ulazi u unutrašnjost iza zavjese, 20 kamo je kao preteča za nas
ušao Isus postavši zauvijek Veliki svećenik po redu Melkisedekovu.

7

1 Doista, taj Melkisedek, kralj šalemski, svećenik Boga Svevišnjega što
je izašao u susret Abrahamu koji se vraćao s poraza kraljeva i blagoslovio
ga, 2 i komu Abraham odijeli desetinu od svega; on koji u prijevodu znači
najprije "kralj pravednosti", a zatim i kralj šalemski, to jest "kralj mira";
3 on, bez oca, bez majke, bez rodoslovlja; on, kojemu dani nemaju početka
ni život kraja - sličan Sinu Božjemu, ostaje svećenik zasvagda. 4 Pa
promotrite koliki li je taj komu Abraham, rodozačetnik, dade desetinu
od najboljega. 5 Istina, i oni sinovi Levijevi, koji primaju svećeništvo
imaju zakonsku zapovijed da ubiru desetinu od naroda, to jest od svoje
braće premda su i ona izašla iz boka Abrahamova. 6 Ali on, koji nije iz
njihova rodoslovlja, ubra desetinu od Abrahama i blagoslovi njega, nosioca
obećanja! 7 A posve je neprijeporno: veći blagoslivlja manjega. 8 K tome,
ovdje desetinu primaju smrtni ljudi, a ondje onaj, za kojega se svjedoči
da živi. 9 I u Abrahamu se, tako reći, ubire desetina i od Levija koji
inače desetinu prima 10 jer još bijaše u boku očevu kad mu u susret iziđe
Melkisedek. 11 Da se dakle savršenstvo postiglo po levitskom svećeništvu
- jer na temelju njega narod je dobio Zakon - koja bi onda bila potreba da
se po redu Melkisedekovu postavi drugi svećenik i da se ne imenuje po
redu Aronovu? 12 Doista kad se mijenja svećeništvo, nužno se mijenja
i Zakon. 13 Jer onaj o kojemu se to veli pripadao je drugom plemenu,
od kojega se nitko nije posvetio žrtveniku. 14 Poznato je da je Gospodin
naš potekao od Jude, plemena za koje Mojsije ništa ne reče s obzirom na
svećenike. 15 To je još očitije ako se drugi svećenik postavlja po sličnosti
s Melkisedekom: 16 postao je svećenikom ne po Zakonu tjelesne uredbe,
nego snagom neuništiva života. 17 Ta svjedoči se: Zauvijek ti si svećenik
po redu Melkisedekovu. 18 Dokida se dakle prijašnja uredba zbog njezine
nemoći i beskorisnosti - 19 jer Zakon nije ništa priveo k savršenstvu - a
uvodi se bolja nada, po kojoj se približujemo Bogu. 20 I to se nije zbilo bez
zakletve. Jer oni su bez zakletve postali svećenicima, 21 a on sa zakletvom
Onoga koji mu reče: Zakleo se Gospodin i neće se pokajati: "Zauvijek ti si
svećenik". 22 Utoliko je Isus i postao jamac boljega Saveza. 23 K tomu,
mnogo je bilo svećenika jer ih je smrt priječila trajno ostati. 24 A on,
jer ostaje dovijeka, ima neprolazno svećeništvo. 25 Zato i može do kraja
spasavati one koji po njemu pristupaju k Bogu - uvijek živ da se za njih
zauzima. 26 Takav nam Veliki svećenik i bijaše potreban - svet, nedužan,
neokaljan, odijeljen od grešnika i uzvišeniji od nebesa - 27 koji ne treba da
kao oni veliki svećenici danomice prinosi žrtve najprije za svoje grijehe,
a onda za grijehe naroda. To on učini jednom prinijevši samoga sebe.
28 Zakon doista postavi za velike svećenike ljude podložne slabosti, a riječ
zakletve - nakon Zakona - Sina zauvijek usavršena.

8

1 A glavno u ovom izlaganju jest: takva imamo Velikog svećenika koji
sjede zdesna prijestolja Veličanstva na nebesima 2 kao bogoslužnik Svetinje
i Šatora istinskoga što ga podiže Gospodin, a ne čovjek. 3 Doista, svaki se

veliki svećenik postavlja da prinosi darove i žrtve. Odatle je potrebno da
i on ima što bi prinio. 4 Svakako, da je na zemlji, ne bi bio svećenik jer
postoje oni koji po Zakonu prinose darove. 5 Oni služe slici i sjeni onoga
nebeskoga, kako je upućen Mojsije kad se spremao praviti šator: Pazi,
veli doista, načini sve po praliku koji ti je pokazan na brdu. 6 Ovako mu
pak dopalo uzvišenije bogosluženje koliko je Posrednik boljega Saveza,
koji je uzakonjen na boljim obećanjima. 7 Da je, zbilja, onaj prvi bio
besprijekoran, ne bi se drugome tražilo mjesto. 8 Doista, kudeći ih veli:
Evo dolaze dani - govori Gospodin - kad ću s domom Izraelovim i s domom
Judinim dovršiti novi Savez. 9 Ne Savez kakav učinih s ocima njihovim
u dan kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske jer oni ne
ustrajaše u mom Savezu pa i ja zanemarih njih - govori Gospodin. 10 Nego,
ovo je Savez kojim ću se svezati s domom Izraelovim nakon ovih dana
- govori Gospodin: Zakone ću svoje staviti u dušu njihovu i upisati ih u
njihova srca. I bit ću Bog njihov, a oni narod moj. 11 I neće više nitko učiti
sugrađanina i nitko brata svoga govoreći: “Spoznaj Gospodina”, ta svi će
me poznavati, malo i veliko, 12 jer ću se smilovati bezakonjima njihovim i
grijeha se njihovih neću više spominjati. 13 Kad veli novi, ostari onaj prvi.
Što pak stÓari i dotrajava, blizu je nestanku.

9

1 I onaj prvi je, svakako, imao bogoštovne uredbe i Svetinju, ali
ovosvjetsku. 2 Šator je uistinu bio uređen: prvi, u kojem bijaše svijećnjak,
stol i prinos kruhova, a zove se Svetinja; 3 iza druge pak zavjese bio je
Šator zvan Svetinja nad svetinjama - 4 u njoj zlatni kadionik i Kovčeg
saveza, sav optočen zlatom, a u njemu zlatna posuda s manom i štap
Aronov, koji je ono procvao, i ploče Saveza; 5 povrh njega pak kerubi
Slave što osjenjuju Pomirilište. O tom ne treba sada potanko govoriti.
6 Pošto je to tako uređeno, u prvi Šator stalno ulaze svećenici obavljati
bogoslužje, 7 a u drugi jednom godišnje samo veliki svećenik, i to ne bez
krvi koju prinosi za sebe i za nepažnje naroda. 8 Time Duh Sveti očituje
da još nije otkriven put u Svetinju dok još postoji prvi Šator. 9 To je slika
za sadašnje vrijeme: prinose se darovi i žrtve koje ne mogu u savjesti
usavršiti bogoslužnika - 10 sve same na ićima i pićima i raznim pranjima
utemeljene tjelesne uredbe, nametnute do časa ispravka. 11 Krist se pak
pojavi kao Veliki svećenik budućih dobara pa po većem i savršenijem
Šatoru - nerukotvorenu, koji nije od ovoga stvorenja - 12 i ne po krvi jaraca
i junaca, nego po svojoj uđe jednom zauvijek u Svetinju i nađe vječno
otkupljenje. 13 Doista, ako već poškropljena krv jaraca i bikova i pepeo
juničin posvećuje onečišćene, daje tjelesnu čistoću, 14 koliko će više krv
Krista - koji po Duhu vječnom samoga sebe bez mane prinese Bogu - očistiti
savjest našu od mrtvih djela, na službu Bogu živomu! 15 A radi ovoga je
Posrednik novoga Saveza: da po smrti za otkupljenje prekršaja iz starog
Saveza pozvani zadobiju obećanu vječnu baštinu. 16 Jer gdje je posrijedi
savez-oporuka, potrebno je dokazati smrt oporučitelja. 17 Oporuka je
doista valjana tek nakon smrti: nikad ne vrijedi dok oporučitelj živi.
18 Stoga ni onaj prvi Savez nije bez krvi ustanovljen. 19 Pošto je svemu
narodu priopćio svaku zapovijed zakonsku, uze Mojsije krv junaca i jaraca
s vodom i grimiznom vunom i izopom te samu Knjigu i sav narod poškropi
20 govoreći: Ovo je krv Saveza koji vam odredi Bog; 21 a onda krvlju slično

poškropi i Šator i sve bogoslužno posuđe. 22 I gotovo se sve po zakonu čisti
krvlju i bez prolijevanja krvi nema oproštenja. 23 Ako se dakle time čiste
slike onoga što je na nebu, potrebno je da se samo to nebesko čisti žrtvama
od tih uspješnijima. 24 Krist doista ne uđe u rukotvorenu Svetinju, protulik
one istinske, nego u samo nebo: da se sada pojavi pred licem Božjim za
nas. 25 Ne da mnogo puta prinosi samoga sebe kao što veliki svećenik
svake godine ulazi u Svetinju s tuđom krvlju; 26 inače bi bilo trebalo da trpi
mnogo puta od postanka svijeta. No sada se pojavio, jednom na svršetku
vjekova, da grijeh dokine žrtvom svojom. 27 I kao što je ljudima jednom
umrijeti, a potom na sud, 28 tako i Krist: jednom se prinese da grijehe
mnogih ponese, a drugi će se put - bez obzira na grijeh - ukazati onima
koji ga iščekuju sebi na spasenje.

10

1 Budući da Zakon ima tek sjenu budućih dobara, a ne sam lik zbiljnosti,
on uistinu žrtvama koje se - iz godine u godinu iste - neprestano prinose
ne može nikada usavršiti one što pristupaju. 2 Ta ne bi li se prestale
prinositi kad bogoslužnici, jednom očišćeni, ne bi više imali nikakve
svijesti grijeha? 3 Ali po njima se iz godine u godinu podsjeća na grijehe.
4 Jer krv bikova i jaraca nikako ne može odnijeti grijeha. 5 Zato On ulazeći
u svijet veli: Žrtva i prinos ne mile ti se, nego si mi tijelo pripravio;
6 paljenice i okajnice ne sviđaju ti se. 7 Tada rekoh: “Evo dolazim!” U
svitku knjige piše za mene: “Vršiti, Bože, volju tvoju!” 8 Pošto gore reče:
Žrtve i prinosi, paljenice i okajnice - koje se po Zakonu prinose - ne mile
ti se i ne sviđaju, 9 veli zatim: Evo dolazim vršiti volju tvoju! Dokida
prvo da uspostavi drugo. 10 U toj smo volji posvećeni prinosom tijela Isusa
Krista jednom zauvijek. 11 I svaki je svećenik dan za danom u bogoslužju
te učestalo prinosi iste žrtve, koje nikako ne mogu odnijeti grijeha. 12 A
ovaj, pošto je prinio jednu jedincatu žrtvu za grijehe, zauvijek sjede zdesna
Bogu 13 čekajući otad dok se neprijatelji ne podlože za podnožje nogama
njegovim. 14 Jednim uistinu prinosom zasvagda usavrši posvećene. 15 A
to nam svjedoči i Duh Sveti. Pošto je doista rekao: 16 “Ovo je Savez
kojim ću se svezati s njima nakon ovih dana”, Gospodin govori: “Zakone
ću svoje staviti u njihova srca i upisati ih u dušu njihovu. 17 I grijeha
se njihovih i bezakonja njihovih neću više spominjati.” 18 A gdje su
grijesi oprošteni, nema više prinosa za njih. 19 Imamo dakle, braćo,
slobodan ulaz u Svetinju po krvi Isusovoj - 20 put nov i živ što nam ga
On otvori kroz zavjesu, to jest svoje tijelo; 21 imamo i Velikog svećenika
nad kućom Božjom. 22 Pristupajmo stoga s istinitim srcem u punini
vjere, srdaca škropljenjem očišćenih od zle savjesti i tijela oprana čistom
vodom. 23 Čuvajmo nepokolebljivu vjeru nade jer je vjeran Onaj koji dade
obećanje. 24 I pazimo jedni na druge da se potičemo na ljubav i dobra
djela 25 te ne propuštamo svojih sastanaka, kako je u nekih običaj, nego
se hrabrimo, to više što više vidite da se bliži Dan. 26 Jer ako svojevoljno
griješimo pošto primismo spoznanje istine, nema više žrtve za grijehe,
27 nego strašno isčekivanje suda i bijesa ognja što će proždrijeti protivnike.
28 Je li tko prekršio Zakon Mojsijev, bez milosrđa biva pogubljen na osnovi
dvojice ili trojice svjedoka. 29 Zamislite koliko li će goru kaznu zavrijediti
tko Sina Božjega pogazi, i nečistom smatra krv Saveza kojom je posvećen,
i Duha milosti pogrdi? 30 Ta poznajemo Onoga koji je rekao: Moja je

odmazda, ja ću je vratiti; i još: Sudit će Gospodin svome puku. 31 Strašno
je upasti u ruke Boga živoga. 32 A spomenite se onih prvih dana kada ste,
tek prosvijetljeni, izdržali veliku patničku borbu: 33 ovamo javno izvrgnuti
porugama i nevoljama, onamo postavši zajedničari onih s kojima se tako
postupalo. 34 I doista, sa sužnjevima ste suosjećali i s radošću prihvatili
otimanje dobara znajući da imate bolji, trajan posjed. 35 Ne gubite dakle
pouzdanja! Pripada mu velika plaća! 36 Postojanosti vam uistinu treba da
biste vršeći volju Božju zadobili obećano. 37 Jer još malo, sasvim malo, i
Onaj koji dolazi doći će i neće zakasniti 38 A pravednik će moj od vjere
živjeti, ako li pak otpadne, ne mili se on duši mojoj. 39 A mi nismo od onih
koji otpadaju, sebi na propast, nego od onih koji vjeruju na spas duše.

11

1 A vjera je već neko imanje onoga čemu se nadamo, uvjerenost u
zbiljnosti kojih ne vidimo. 2 Zbog nje stari primiše svjedočanstvo. 3 Vjerom
spoznajemo da su svjetovi uređeni riječju Božjom tako te ovo vidljivo ne
posta od nečega pojavnoga. 4 Vjerom Abel prinese Bogu bolju žrtvu nego
Kain. Po njoj primi svjedočanstvo da je pravedan - Bog nad njegovim
darovima posvjedoči - po njoj i mrtav još govori. 5 Vjerom Henok bi
prenesen da ne vidi smrti te iščeznu jer ga je prenio Bog. Doista, prije
prijenosa primio je svjedočanstvo da omilje Bogu. 6 A bez vjere nemoguće
je omiljeti Bogu jer tko mu pristupa, vjerovati mora da postoji i da je platac
onima koji ga traže. 7 Vjerom Noa, upućen u ono što još ne bijaše vidljivo,
predano sagradi korablju na spasenje svoga doma. Time osudi svijet i
postade baštinikom vjerničke pravednosti. 8 Vjerom pozvan, Abraham
posluša i zaputi se u kraj koji je imao primiti u baštinu, zaputi se ne
znajući kamo ide. 9 Vjerom se kao pridošlica naseli u obećanoj zemlji
kao u tuđini, prebivajući pod šatorima s Izakom i Jakovom, subaštinicima
istog obećanja, 10 jer iščekivaše onaj utemeljeni Grad kojemu je graditelj
i tvorac Bog. 11 Vjerom i Sara unatoč svojoj dobi zadobi moć da začne jer
vjernim smatraše Onoga koji joj dade obećanje. 12 Zato od jednoga, i to
obamrla, nasta mnoštvo poput zvijezda na nebu i pijeska nebrojena na
obali morskoj. 13 U vjeri svi su oni umrli, a da nisu zadobili obećanja, već
su ih samo izdaleka vidjeli i pozdravili priznavši da su stranci i pridošlice
na zemlji. 14 Doista, koji tako govore, jasno očituju da domovinu traže.
15 Dakako, da su mislili na onu iz koje su izišli, imali bi još prilike vratiti se
u nju. 16 Ali sada oni čeznu za boljom, to jest nebeskom. Stoga se Bog ne
stidi zvati se Bogom njihovim: ta pripravio im je Grad. 17 Vjerom Abraham,
kušan, prikaza Izaka. Jedinca prikazivaše on koji je primio obećanje,
18 kome bi rečeno: Po Izaku će ti se nazivati potomstvo! - 19 uvjeren da Bog
može i od mrtvih uskrisiti. Zato ga u predslici i ponovno zadobi. 20 Vjerom
baš u pogledu budućnosti Izak blagoslovi Jakova i Ezava. 21 Vjerom Jakov,
umirući, blagoslovi oba sina Josipova i duboko se prignu oslonjen na vrh
svojega štapa. 22 Vjerom Josip na umoru napomenu ono o izlasku sinova
Izraelovih i dade zapovijed o svojim kostima. 23 Vjerom su Mojsija netom
rođena tri mjeseca krili njegovi roditelji jer vidješe da je djetešce lijepo i
nisu se bojali kraljeve naredbe. 24 Vjerom Mojsije, već odrastao, odbi zvati
se sinom kćeri faraonove. 25 Radije izabra biti zlostavljan zajedno s Božjim
narodom, nego se časovito okoristiti grijehom. 26 Većim je bogatstvom od
blaga egipatskih smatrao muku Kristovu jer je gledao na plaću. 27 Vjerom
napusti Egipat, ne bojeći se bijesa kraljeva, postojan kao da Nevidljivoga

vidi. 28 Vjerom je obavio pashu i škropljenje krvlju da Zatornik ne dotakne
prvenaca Izraelovih. 29 Vjerom prođoše Crvenim morem kao po suhu, što
i Egipćani pokušaše, ali se potopiše. 30 Vjerom zidine jerihonske padoše
nakon sedmodnevnoga ophoda. 31 Vjerom Rahaba, bludnica, ne propade
zajedno s nepokornicima jer s mirom primi uhode. 32 I što još da kažem?
Ta ponestat će mi vremena, počnem li raspredati o Gideonu, Baraku,
Samsonu, Jiftahu, Davidu, pa Samuelu i prorocima, 33 koji su po vjeri
osvojili kraljevstva, odjelotvorili pravednost, zadobili obećano, začepili
ralje lavovima, 34 pogasili žestinu ognja, umakli oštrici mača, oporavili
se od slabosti, ojačali u boju, odbili navale tuđinaca. 35 Žene su po
uskrsnuću ponovno zadobile svoje pokojne. Drugi pak, stavljeni na muke,
ne prihvatiše oslobođenja da bi ih zapalo bolje uskrsnuće. 36 Drugi su
opet iskusili izrugivanja i bičeve, pa i okove i tamnicu. 37 Kamenovani su,
piljeni, poubijani oštricom mača, potucali se u runima, u kozjim kožusima,
u oskudici, potlačeni, zlostavljani - 38 svijet ih ne bijaše dostojan - vrludali
po pustinjama, gorama, pećinama i pukotinama zemaljskim. 39 I svi oni
po vjeri, istina, primiše svjedočanstvo, ali ne zadobiše obećano 40 jer Bog
je za nas predvidio nešto bolje da oni bez nas ne dođu do savršenstva.

12

1 Zato i mi, okruženi tolikim oblakom svjedoka, odložimo svaki teret i
grijeh koji nas sapinje te postojano trčimo u borbu koja je pred nama!
2 Uprimo pogled u Početnika i Dovršitelja vjere, Isusa, koji umjesto radosti
što je stajala pred njim podnese križ, prezrevši sramotu te sjedi zdesna
prijestolja Božjega. 3 Doista pomno promotrite njega, koji podnese toliko
protivljenje grešnika protiv sebe, da - premoreni - ne klonete duhom. 4 Ta
još se do krvi ne oduprijeste u borbi protiv grijeha. 5 Pa zar ste zaboravili
opomenu koja vam je kao sinovima upravljena: Sine moj, ne omalovažavaj
stege Gospodnje i ne kloni kad te on ukori. 6 Jer koga Gospodin ljubi,
onoga i stegom odgaja, šiba sina koga voli. 7 Poradi vašega odgajanja
trpite. Bog s vama postupa kao sa sinovima: a ima li koji sin kojega otac
stegom ne odgaja? 8 Pa ako niste pod stegom, na kojoj su svi imali udjela,
onda ste kopilad, a ne djeca. 9 Zatim, tjelesne smo oce imali odgojiteljima
i poštovali ih. Pa nećemo li se kudikamo više podlagati Ocu duhova te
živjeti? 10 Oni su nas doista nešto malo dana stegom odgajali kako se njima
činilo, a On - nama na korist, da postanemo sudionici njegove svetosti.
11 Isprva se doduše čini da nijedno odgajanje nije radost, nego žalost, ali
onima koji su njime uvježbani poslije donosi mironosni plod pravednosti.
12 Zato uspravite ruke klonule i koljena klecava, 13 poravnite staze za noge
svoje da se hromo ne iščaši, nego, štoviše, da ozdravi. 14 Nastojte oko
mira sa svima! I oko posvećenja bez kojega nitko neće vidjeti Gospodina!
15 Pripazite da se tko ne sustegne od milosti Božje, da kakav gorki korijen
ne proklija pa ne unese zabunu i ne zarazi mnoge, 16 da tko ne postane
bludnik ili svetogrdnik kao Ezav, koji za jedan jedini obrok proda svoje
prvorodstvo. 17 Ta znate da je i poslije, kad je htio baštiniti blagoslov,
odbačen jer nije našao mogućnosti promjene premda ju je sa suzama
tražio. 18 Jer niste pristupili opipljivoj gori i usplamtjelu ognju, ni mraku,
tami i vihoru, 19 ni ječanju trublje i tutnjavi riječi. - Koji su je slušali,
zamoliše da im se više ne govori 20 jer nisu podnosili naredbe: Ako se ma
i živinče dotakne brda, neka se kamenuje! 21 I prizor bijaše tako strašan
da Mojsije reče: “Strah me je i drščem!” - 22 Nego, vi ste pristupili gori

Sionu i gradu Boga živoga, Jeruzalemu nebeskom, nebrojenim tisućama
anđela, svečanom skupu, 23 Crkvi prvorođenaca zapisanih na nebu, Bogu,
sucu sviju, dusima savršenih pravednika 24 i Posredniku novog Saveza -
Isusu - i krvi škropljeničkoj što snažnije govori od Abelove. 25 Pazite
da ne odbijete Onoga koji vam govori! Jer ako ne umakoše oni što su
odbili onoga koji je na zemlji davao upute, kudikamo ćemo manje mi
ako se okrenemo od Onoga koji ih daje s nebesa. 26 Njegov glas tada
zemlju uzdrma, sada pak obećava: Još jednom ja ću potresti ne samo
zemlju nego i nebo. 27 Ono "još jednom" pokazuje da će, kao stvoreno,
uminuti ono uzdrmano da ostane ono neuzdrmljivo. 28 Zato jer smo primili
kraljevstvo neuzdrmljivo, iskazujmo zahvalnost iz koje služimo Bogu kako
je njemu milo, s predanjem i strahopoštovanjem. 29 Jer Bog je naš oganj
što proždire.

13

1 Bratoljublje neka je trajno! 2 Gostoljublja ne zaboravljajte: njime neki, i
ne znajući, ugostiše anđele! 3 Sjećajte se uznika kao suuznici; zlostavljanih
- ta i sami ste u tijelu! 4 Ženidba neka bude u časti u sviju i postelja
neokaljana! Jer bludnicima će i preljubnicima suditi Bog. 5 U življenju ne
budite srebroljupci, zadovoljni onim što imate! Ta on je rekao: Ne, neću
te zapustiti i neću te ostaviti. 6 Zato možemo pouzdano reći: Gospodin
mi je pomoćnik, ja ne strahujem: što mi tko može? 7 Spominjite se svojih
glavara koji su vam nevješćivali riječ Božju: promatrajući kraj njihova
života, nasljedujte njihovu vjeru. 8 Isus Krist jučer i danas isti je - i uvijeke.
9 Ne dajte se zanijeti različitim tuđim naucima! Jer bolje je srce utvrđivati
milošću nego jelima, koja nisu koristila onima što su ih obdržavali.
10 Imamo žrtvenik s kojega nemaju pravo jesti služitelji Šatora. 11 Jer tijela
životinja, kojih krv veliki svećenik unosi za grijeh u Svetinju, spaljuju se
izvan tabora. 12 Zato i Isus, da bi vlastitom krvlju posvetio narod, trpio je
izvan vrata. 13 Stoga iziđimo k njemu izvan tabora noseći njegovu muku
14 jer nemamo ovdje trajna grada, nego onaj budući tražimo. 15 Po njemu
dakle neprestano prinosimo Bogu žrtvu hvalbenu, to jest plod usana što
ispovijedaju ime njegovo. 16 Dobrotvornosti i zajedništva ne zaboravljajte
jer takve su žrtve mile Bogu! 17 Poslušni budite svojim glavarima i podložni
jer oni bdiju nad vašim dušama kao oni koji će polagati račun; neka to
čine s radošću, a ne uzdišući jer vam to ne bi bilo korisno. 18 Molite za
nas! Uvjereni smo doista da imamo dobru savjest i u svemu se želimo
dobro ponašati. 19 Usrdnije vas pak molim: učinite to kako bih vam se što
brže vratio. 20 A Bog mira, koji po krvi vječnoga Saveza od mrtvih izvede
velikoga Pastira ovaca, Gospodina našega Isusa, 21 osposobio vas za svako
dobro djelo da vršite volju njegovu, činio u nama što je njemu milo, po
Isusu Kristu, komu slava u vijeke vjekova. Amen. 22 Molim vas, braćo,
podnesite ovu riječ ohrabrenja: ta samo vam ukratko napisah! 23 Znajte:
naš je brat Timotej oslobođen. Ako uskoro stigne, s njime ću vas pohoditi.
24 Pozdravite sve svoje glavare i sve svete! Pozdravljaju vas ovi iz Italije.
25 Milost sa svima vama!

Jakovljeva

1 Jakov, sluga Boga i Gospodina Isusa Krista: dvanaestorma plemena
Raseljeništva pozdrav. 2 Pravom radošću smatrajte, braćo moja, kad
upadnete u razne kušnje 3 znajući da prokušanost vaše vjere rađa
postojanošću. 4 Ali neka postojanost bude na djelu savršena da budete
savršeni i potpuni, bez ikakva nedostataka. 5 Nedostaje li komu od vas
mudrosti, neka ište od Boga, koji svima daje rado i bez negodovanja, i dat
će mu se. 6 Ali neka ište s vjerom, bez ikakva kolebanja. Jer kolebljivac je
sličan morskom valovlju, uzburkanu i gonjenu. 7 Neka takav ne misli da
će primiti što od Gospodina - 8 čovjek duše dvoumne, nepostojan na svim
putovima svojim. 9 Neka se brat niska soja ponosi svojim uzvišenjem, 10 a
bogataš svojim poniženjem. Ta proći će kao cvijet trave: 11 sunce ogranu
žarko te usahnu trava i cvijet njezin uvenu; dražest mu lica propade.
Tako će i bogataš na stazama svojim usahnuti. 12 Blago čovjeku koji trpi
kušnju: prokušan, primit će vijenac života koji je Gospodin obećao onima
što ga ljube. 13 Neka nitko u napasti ne rekne: "Bog me napastuje."
Ta Bog ne može biti napastovan na zlo, i ne napastuje nikoga. 14 Nego
svakoga napastuje njegova požuda koja ga privlači i mami. 15 Požuda
zatim, zatrudnjevši, rađa grijehom, a grijeh izvršen rađa smrću. 16 Ne
varajte se, braćo moja ljubljena! 17 Svaki dobar dar, svaki savršen poklon
odozgor je, silazi od Oca svjetlila u kome nema promjene ni sjene od
mijene. 18 Po svom naumu on nas porodi riječju Istine da budemo prvina
neka njegovih stvorova. 19 Znajte, braćo moja ljubljena! Svatko neka bude
brz da sluša, spor da govori, spor na srdžbu. 20 Jer srdžba čovjekova ne
čini pravde Božje. 21 Zato odložite svaku prljavštinu i preostalu zloću i
sa svom krotkošću primite usađenu riječ koja ima moć spasiti duše vaše.
22 Budite vršitelji riječi, a ne samo slušatelji, zavaravajući sami sebe. 23 Jer
ako je tko slušatelj riječi, a ne i izvršitelj, sličan je čovjeku koji motri
svoje rođeno lice u zrcalu: 24 promotri se, ode i odmah zaboravi kakav
bijaše. 25 A koji se oglÄedÄa u savršenom zakonu slobode i uza nj prione,
ne kao zaboravan slušatelj nego djelotvoran izvršitelj, blažen će biti u
svem djelovanju svome. 26 Smatra li se tko bogoljubnim, a ne obuzdava
svoga jezika, nego zavarava srce svoje, isprazna je njegova bogoljubnost.
27 Bogoljubnost čista i neokaljana jest: zauzimati se za sirote i udovice u
njihovoj nevolji, čuvati se neokaljanim od ovoga svijeta.

2

1 Braćo moja, vjeru Gospodina našega Isusa Krista slavnoga ne miješajte
s pristranošću! 2 Dođe li na vaš sastanak čovjek sa zlatnim prstenjem, u
sjajnoj odjeći, a dođe i siromah u bijednoj odjeći 3 i vi se zagledate u onoga
što nosi sjajnu odjeću te reknete: "Ti lijepo ovdje sjedni!", a siromahu
reknete: "Ti stani - ili sjedni - ondje, podno podnožja moga!", 4 niste li
u sebi pristrano sudili te postali suci što naopako sude? 5 Čujte, braćo
moja ljubljena: nije li Bog one koji su svijetu siromašni izabrao da budu
bogataši u vjeri i baštinici Kraljevstva što ga je obećao onima koji ga ljube?
6 A vi prezreste siromaha! Ne tlače li vas upravo bogataši? Ne vuku li vas
baš oni na sudove? 7 Ne psuju li oni lijepo Ime na vas zazvano? 8 Ako
doista izvršujete kraljevski zakon po Pismu: Ljubi bližnjega svoga kao

sebe samoga, dobro činite; 9 ako li ste pristrani, grijeh činite i Zakon vas
osuđuje kao prijestupnike. 10 Ta tko sav Zakon uščuva, a u jednome samo
posrne, postao je krivac svega. 11 Jer tko reče: Ne čini preljuba, reče i:
Ne ubij. Ako dakle i ne činiš preljuba, a ubiješ, postao si prijestupnik
Zakona. 12 Tako govorite i tako činite kao oni koji imaju biti suđeni po
zakonu slobode. 13 Jer nemilosrdan je sud onomu tko ne čini milosrđa; a
milosrđe likuje nad sudom. 14 Što koristi, braćo moja, ako tko rekne da
ima vjeru, a djela nema? Može li ga vjera spasiti? 15 Ako su koji brat ili
sestra goli i bez hrane svagdanje 16 pa im tkogod od vas rekne: "Hajdete
u miru, grijte se i sitite", a ne dadnete im što je potrebno za tijelo, koja
korist? 17 Tako i vjera: ako nema djela, mrtva je u sebi. 18 Inače, mogao bi
tko reći: "Ti imaš vjeru, a ja imam djela. Pokaži mi svoju vjeru bez djela,
a ja ću tebi djelima pokazati svoju vjeru. 19 Ti vjeruješ da je jedan Bog?
Dobro činiš! I đavli vjeruju, i dršću." 20 Hoćeš li spoznati, šuplja glavo, da
je vjera bez djela jalova? 21 Zar se Abraham, otac naš, ne opravda djelima,
kad na žrtvenik prinese Izaka, sina svoga? 22 Vidiš: vjera je surađivala s
djelima njegovim i djelima se vjera usavršila 23 te se ispunilo Pismo koje
veli: Povjerova Abraham Bogu i uračuna mu se u pravednost pa prijatelj
Božji posta. 24 Gledajte: čovjek se opravdava djelima, a ne samom vjerom.
25 Ne opravda li se slično, djelima, i Rahaba bludnica kad primi glasnike i
drugim ih putom izvede? 26 Jer kao što je tijelo bez duha mrtvo, tako je i
vjera bez djela mrtva.

3

1 Neka vas, braćo moja, ne bude mnogo učitelja! Ta znate: bit ćemo
strože suđeni. 2 Doista, svi mnogo griješimo. Ako tko u govoru ne griješi,
savršen je čovjek, vrstan zauzdati i cijelo tijelo. 3 Ubacimo li uzde u usta
konjima da ih sebi upokorimo, upravljamo i cijelim tijelom njihovim. 4 Evo
i lađa: tolike su i silni ih vjetrovi gone, a neznatno ih kormilo upravlja
kamo kormilarova volja hoće. 5 Tako i jezik: malen je ud, a velikim se
može ponositi. Evo: kolicna vatra koliku šumu zapali! 6 I jezik je vatra,
svijet nepravda jezik je među našim udovima, kalja cijelo tijelo te, zapaljen
od pakla, zapaljuje kotač života. 7 Doista, sav rod zvijeri i ptica, gmazova
i morskih životinja dade se ukrotiti, i rod ih je ljudski ukrotio, 8 a jezik
- zlo nemirno, pun otrova smrtonosnog - nitko od ljudi ne može ukrotiti.
9 Njime blagoslivljamo Gospodina i Oca, njime i proklinjemo ljude na sliku
Božju stvorene: 10 iz istih usta izlazi blagoslov i prokletstvo. Ne smije se,
braćo moja, tako događati! 11 Zar vrelo na isti otvor šiklja slatko i gorko?
12 Može li, braćo moja, smokva roditi maslinama ili trs smokvama? Ni slan
izvor ne može dati slatke vode. 13 Je li tko mudar i razborit među vama?
Neka dobrim življenjem pokaže svoja djela u mudroj blagosti. 14 Ako
u srcu imate gorku zavist i svadljivost, ne uznosite se i ne lažite protiv
istine! 15 Nije to mudrost koja odozgor silazi, nego zemaljska, ljudska,
đavolska. 16 Ta gdje je zavist i svadljivost, ondje je nered i svako zlo djelo.
17 A mudrost odozgor ponajprije čista je, zatim mirotvorna, milostiva,
poučljiva, puna milosrđa i dobrih plodova, postojana, nehinjena. 18 Plod
se pak pravednosti u miru sije onima koji tvore mir.

4

1 Odakle ratovi, odakle borbe među vama? Zar ne odavde: od pohota što
vojuju u udovima vašim? 2 Žudite, a nemate; ubijate i hlepite, a ne možete

postići; borite se i ratujete. Nemate jer ne ištete. 3 Ištete, a ne primate jer rđavo ištete: da u pohotama svojim potratite. 4 Preljubnici! Ne znate li da je prijateljstvo sa svijetom neprijateljstvo prema Bogu? Tko god dakle hoće da bude prijatelj svijeta, promeće se u neprijatelja Božjega. 5 Ili mislite da Pismo uzalud veli: Ljubomorno čezne za duhom što ga nastani u nama? 6 A daje on i veću milost. Zato govori: Bog se oholima protivi, a poniznima daje milost. 7 Podložite se dakle Bogu! Oduprite se đavlu i pobjeći će od vas! 8 Približite se Bogu i on će se približiti vama! Očistite ruke, grešnici! Očistite srca, dvoličnjaci! 9 Zakukajte, protužite, proplačite! Smijeh vaš nek se u plač obrati i radost u žalost! 10 Ponizite se pred Gospodinom i on će vas uzvisiti! 11 Ne ogovarajte, braćo, jedni druge! Tko ogovara ili sudi brata svoga, ogovara i sudi Zakon. A sudiš li Zakon, nisi vršitelj nego sudac Zakona. 12 Jedan je Zakonodavac i Sudac: Onaj koji može spasiti i pogubiti. A tko si ti da sudiš bližnjega? 13 De sada, vi što govorite: "Danas ili sutra otići ćemo u taj i taj grad, provesti ondje godinu, trgovati i zaraditi", 14 a ne znate što će sutra biti. Ta što je vaš život? Dašak ste što se načas pojavi i zatim nestane! 15 Umjesto da govorite: "Htjedne li Gospodin, živjet ćemo i učiniti ovo ili ono", 16 vi se razmećete svojim hvastanjima! Svako je takvo hvastanje opako. 17 Znati dakle dobro činiti, a ne činiti - grijeh je.

5

1 De sada, bogataši, proplačite i zakukajte zbog nevolja koje će vas zadesiti! 2 Bogatstvo vam istrunu, haljine vaše postadoše hrana moljcima, 3 zlato vam i srebro zarđa i rđa će njihova biti svjedočanstvo protiv vas te će kao vatra izjesti tijela vaša! Zgrnuste blago u posljednje dane! 4 Evo: plaća kosaca vaših njiva - koju im uskratiste - viče i vapaji žetelaca dopriješe do ušiju Gospoda nad Vojskama. 5 Raskošno ste na zemlji i razvratno živjeli, utoviste srca svoja za dan klanja! 6 Osudiste i ubiste pravednika: on vam se ne suprotstavlja! 7 Strpite se dakle, braćo, do Dolaska Gospodnjega! Evo: ratar iščekuje dragocjeni urod zemlje, strpljiv je s njime dok ne dobije kišu ranu i kasnu. 8 Strpite se i vi, očvrsnite srca jer se Dolazak Gospodnji približio! 9 Ne tužite se jedni na druge da ne budete osuđeni! Evo: sudac stoji pred vratima! 10 Za uzor strpljivosti i podnošenja zala uzmite, braćo, proroke koji su govorili u ime Gospodnje. 11 Eto: blaženima nazivamo one koji ustrajaše. Za postojanost Jobovu čuste i nakanu Gospodnju vidjeste jer milostiv je Gospodin i milosrdan! 12 Prije svega, braćo moja, ne zaklinjite se ni nebom ni zemljom, ni ikojom drugom zakletvom. Vaše "da" neka bude "da", i "ne" - "ne", da ne padnete pod sud. 13 Pati li tko među vama? Neka moli! Je li tko radostan? Neka pjeva hvalospjeve! 14 Boluje li tko među vama? Neka dozove starješine Crkve! Oni neka mole nad njim mažući ga uljem u ime Gospodnje 15 pa će molitva vjere spasiti nemoćnika; Gospodin će ga podići, i ako je sagriješio, oprostit će mu se. 16 Ispovijedajte dakle jedni drugima grijehe i molite jedni za druge da ozdravite! Mnogo može žarka molitva pravednikova. 17 Ilija bijaše čovjek baš kao i mi; usrdno se pomoli da ne bude kiše i kiše nije bilo na zemlji tri godine i šest mjeseci. 18 Zatim se ponovno pomoli te nebo dade kišu i zemlja iznese urod svoj. 19 Braćo moja, odluta li tko od vas od istine pa ga tkogod vrati, 20 znajte: tko vrati grešnika s lutalačkog puta njegova, spasit će dušu njegovu od smrti i pokriti mnoštvo grijeha.

Prva Petrova poslanica

1 Petar, apostol Isusa Krista: putnicima Raseljeništva u Pontu, Galaciji,
Kapadociji, Aziji i Bitiniji, 2 po predznanju Boga Oca, posvećenjem Duha
izabranima da budu poslušni te poškropljeni krvlju Isusa Krista. Punina
vam milosti i mira! 3 Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa
Krista koji nas po velikom milosrđu svojemu uskrsnućem Isusa Krista
od mrtvih nanovo rodi za životnu nadu, 4 za baštinu neraspadljivu,
neokaljanu i neuvelu, pohranjenu na nebesima za vas, 5 vas koje snaga
Božja po vjeri čuva za spasenje, spremno da se objavi u posljednje vrijeme.
6 Zbog toga se radujte, makar se sada možda trebalo malo i žalostiti
zbog različitih kušnja: 7 da prokušanost vaše vjere - dragocjenija od
propadljivog zlata, koje se ipak u vatri kuša - stekne hvalu, slavu i čast
o Objavljenju Isusa Krista. 8 Njega vi ljubite iako ga ne vidjeste; u
njega, iako ga još ne gledate, vjerujete te klikćete od radosti neizrecive
i proslavljene 9 što postigoste svrhu svoje vjere: spasenje duša. 10 To
su spasenje istraživali i pronicali proroci koji prorokovahu o milosti
vama namijenjenoj. 11 Pronicali su na koje ili kakvo je vrijeme smjerao
Duh Kristov u njima koji je unaprijed svjedočio o Kristovim patnjama
te slavama što su nakon njih imale doći: 12 bi im objavljeno da ne sebi
nego vama poslužuju ono što vam sada u Duhu Svetom s neba poslanom
navijestiše vaši blagovjesnici, a nada što se i anđeli žude nadviti. 13 Zato
opašite bokove pameti svoje, trijezni budite i savršeno se pouzdajte u
milost koju vam donosi Objavljenje Isusa Krista. 14 Kao poslušna djeca
ne supriličujte se prijašnjim požudama iz doba neznanja. 15 Naprotiv,
kao što je svet Onaj koji vas pozva, i vi budite sveti u svemu življenju.
16 Ta pisano je: Budite sveti jer sam ja svet. 17 Ako dakle Ocem nazivate
njega koji nepristrano svakoga po djelu sudi, vrijeme svoga proputovanja
proživite u bogobojaznosti. 18 Ta znate da od svog ispraznog načina života,
što vam ga oci namriješe, niste otkupljeni nečim raspadljivim, srebrom ili
zlatom, 19 nego dragocjenom krvlju Krista, Jaganjca nevina i bez mane.
20 On bijaše doduše predviđen prije postanka svijeta, ali se očitova na
kraju vremena radi vas 21 koji po njemu vjerujete u Boga koji ga uskrisi od
mrtvih te mu dade slavu da vjera vaša i nada bude u Bogu. 22 Pošto ste
posluhom istini očistili duše svoje za nehinjeno bratoljublje, od srca žarko
ljubite jedni druge. 23 Ta nanovo ste rođeni, ne iz sjemena raspadljiva
nego neraspadljiva: riječju Boga koji živi i ostaje. 24 Doista, svako je tijelo
kao trava, sva mu slava ko cvijet poljski: sahne trava, vene cvijet, 25 ali
Riječ Gospodnja ostaje dovijeka. Ta pak riječ jest evanđelje koje vam je
naviješteno.

2

1 Odložite dakle svaku zloću i svaku prijevaru, himbe i zavisti i sva
klevetanja. 2 Kao novorođenčad žudite za duhovnim, nepatvorenim
mlijekom da po njemu uzrastete za spasenje, 3 ako ste doista okusili kako je
dobar Gospodin. 4 Pristupite k njemu, Kamenu živomu što ga, istina, ljudi
odbaciše, ali je u očima Božjim izabran, dragocjen, 5 pa se kao živo kamenje
ugrađujte u duhovni Dom za sveto svećenstvo da prinosite žrtve duhovne,
ugodne Bogu po Isusu Kristu. 6 Stoga stoji u Pismu: Evo postavljam na

Sionu kamen odabrani, dragocjeni kamen ugaoni: Tko u nj vjeruje, ne,
neće se postidjeti. 7 Vama dakle koji vjerujete - čast! A onima koji ne
vjeruju - kamen koji odbaciše graditelji postade kamen zaglavni 8 i kamen
spoticanja, stijena posrtanja; oni se o nj spotiču, neposlušni Riječi, za što
su i određeni. 9 A vi ste rod izabrani, kraljevsko svećenstvo, sveti puk,
narod stečeni da naviještate silna djela Onoga koji vas iz tame pozva k
divnom svjetlu svojemu; 10 vi, nekoć Ne-narod, a sada Narod Božji; vi Ne-
mili, a sada Mili. 11 Ljubljeni! Zaklinjem vas da se kao pridošlice i putnici
klonite putenih požuda koje vojuju protiv duše; 12 življenje vaše među
poganima neka bude uzorno da upravo onim za što vas sada potvaraju kao
zločince, pošto promotre vaša dobra djela, proslave Boga u dan pohoda.
13 Pokoravajte se svakoj ljudskoj ustanovi radi Gospodina: bilo kralju
kao vrhovniku, 14 bilo upraviteljima jer ih on šalje da kazne zločince,
a pohvale one koji dobro čine. 15 Doista, ovo je Božja volja: da čineći
dobro ušutkate neznanje bezumnika. 16 Kao slobodni ljudi - ali ne kao
oni kojima je sloboda tek pokrivalom zloće, već kao Božje sluge - 17 sve
poštujte, bratstvo ljubite, Boga se bojte, kralja častite! 18 Sluge, budite sa
svim poštovanjem pokorni gospodarima, ne samo dobrima i blagima nego
i naopakima. 19 To je uistinu milost ako tko radi savjesti, radi Boga podnosi
nevolje trpeći nepravedno. 20 Kakve li slave doista ako za grijehe udarani
strpljivo podnosite? No ako dobro čineći trpite pa strpljivo podnosite, to je
Bogu milo. 21 Ta na to ste pozvani jer i Krist je trpio za vas i ostavio vam
primjer da idete stopama njegovim. 22 On koji grijeha ne učini nit mu usta
prijevaru izustiše; 23 on koji na uvredu nije uvredom uzvraćao i mučen nije
prijetio, prepuštajući to Sucu pravednom; 24 on koji u tijelu svom grijehe
naše ponese na drvo da umrijevši grijesima pravednosti živimo; on čijom
se modricom izliječiste. 25 Doista, poput ovaca lutaste, ali se sada obratiste
k pastiru i čuvaru duša svojih.

3

1 Tako i vi, žene, pokoravajte se svojim muževima: ako su neki od
njih možda neposlušni Riječi, da i bez riječi budu pridobiveni življenjem
vas žena, 2 pošto promotre vaše bogoljubno i čisto življenje. 3 Vaš nakit
neka ne bude izvanjski - pletenje kose, kićenje zlatom ili oblačenje haljina.
4 Nego: čovjek skrovita srca, neprolazne ljepote, blaga i smirena duha. To
je pred Bogom dragocjeno. 5 Tako su se doista i nekoć svete žene, zaufane u
Boga, resile: pokoravale su se muževima. 6 Sara se tako pokori Abrahamu
te ga nazva gospodarom. Njezina ste djeca ako činite dobro ne bojeći
se nikakva zastrašivanja. 7 Tako i vi, muževi, obazrivo živite sa svojim
ženama, kao sa slabijim spolom, te im iskazujte čast kao subaštinicima
milosti Života da ne spriječite svojih molitava. 8 Napokon, budite svi
jednodušni, puni suosjećanja i bratske ljubavi, milosrdni, ponizni! 9 Ne
vraćajte zlo za zlo ni uvredu za uvredu! Naprotiv, blagoslivljajte jer ste na
to i pozvani da baštinite blagoslov! 10 Doista, tko želi ljubiti život i naužit
se dana sretnih, nek suspregne jezik oda zla i usne od riječi prijevarnih;
11 zla nek se kloni, a čini dobro, mir neka traži i za njim ide: 12 jer
oči Gospodnje gledaju pravedne, uši mu slušaju vapaje njihove, a lice se
Gospodnje okreće protiv zločinaca. 13 Pa tko da vam naudi ako revnujete
za dobro? 14 Nego, morali i trpjeti zbog svoje pravednosti, blago vama! No
ne bojte se njihova zastrašivanja i ne plašite se! 15 Naprotiv, Gospodin -
Krist neka vam bude svet, u srcima vašim, te budite uvijek spremni na

odgovor svakomu koji od vas zatraži obrazloženje nade koja je u vama,
16 ali blago i s poštovanjem, dobre savjesti da oni koji ozloglašuju vaš
dobar život u Kristu, upravo onim budu postiđeni za što vas potvaraju.
17 Ta uspješnije je trpjeti, ako je to Božja volja, čineći dobro, nego čineći
zlo. 18 Doista, i Krist jednom za grijehe umrije, pravedan za nepravedne, da
vas privede k Bogu - ubijen doduše u tijelu, ali oživljen u duhu. 19 U njemu
otiđe i propovijedati duhovima u tamnici 20 koji bijahu nekoć nepokorni,
kad ih ono Božja strpljivost iščekivaše, u vrijeme Noino, dok se gradila
korablja u kojoj nekolicina, to jest osam duša, bi spašena vodom. 21 Njezin
protulik, krštenje - ne odlaganje tjelesne nečistoće, nego molitva za dobru
savjest upravljena Bogu - i vas sada spasava po uskrsnuću Isusa Krista
22 koji, uzašavši na nebo, jest zdesna Bogu, pošto mu bijahu pokoreni
anđeli, vlasti i sile.

4

1 Dakle, budući da je Krist trpio u tijelu, i vi se oboružajte istim
mišljenjem - jer tko trpi u tijelu okanio se grijeha - 2 da vrijeme što vam
u tijelu još preostaje proživite ne više po ljudskim požudama nego po
Božjoj volji. 3 Dosta je uistinu što ste u prošlom vremenu vršili volju
pogana, hodeći u razvratnostima, požudama, pijančevanjima, pijankama,
opijanjima i bezakoničkim idolopoklonstvima. 4 Stoga se čude što se ne
slijevate u tu istu rijeku raskalašenosti te proklinju. 5 Polagat će oni
račun Onomu tko je već spreman suditi žive i mrtve. 6 Zato je i mrtvima
naviješteno evanđelje da osuđeni doduše po ljudsku, u tijelu, žive po
Božju - u duhu. 7 Približio se svršetak svega! Osvijestite se i otrijeznite
za molitvu! 8 Prije svega imajte žarku ljubav jedni prema drugima jer
ljubav pokriva mnoštvo grijeha! 9 Gostoljubivo primajte jedni druge bez
mrmljanja! 10 Jedni druge poslužujte - svatko po primljenom daru - kao
dobri upravitelji različitih Božjih milosti! 11 Govori li tko? Neka govori
kao riječi Božje! Poslužuje li tko? Neka poslužuje kao snagom koju daje
Bog da se u svemu slavi Bog po Isusu Kristu, komu slava i vlast u vijeke
vijekova! Amen. 12 Ljubljeni! Ne čudite se požaru što bukti među vama da
vas iskuša, kao da vam se događa štogod neobično! 13 Naprotiv, radujte se
kao zajedničari Kristovih patnja da i o Objavljenju njegove slave mognete
radosno klicati. 14 Pogrđuju li vas zbog imena Kristova, blago vama, jer
Duh Slave, Duh Božji u vama počiva. 15 Tek neka nitko od vas ne trpi kao
ubojica, ili kradljivac, ili zločinac, ili makar i kao nametljivac; 16 ako li kao
kršćanin, neka se ne stidi, nego slavi Boga zbog tog imena. 17 Ta vrijeme
je da započne Sud - od doma Božjega. No ako već od vas započinje, kakav
je onda svršetak onih što nisu poslušni Božjem evanđelju? 18 I ako se
pravednik jedva spasava, opak i grešnik gdje da se pojavi? 19 Stoga oni
koji po volji Božjoj trpe, neka dobrim djelima povjere duše svoje vjernom
Stvoritelju.

5

1 Starješine dakle među vama opominjem, ja sustarješina i svjedok
Kristovih patnja, a zato i zajedničar slave koja se ima očitovati: 2 pasite
povjereno vam stado Božje, nadgledajte ga - ne prisilno, nego dragovoljno,
po Božju; ne radi prljava dobitka, nego oduševljeno; 3 i ne kao gospodari
Baštine nego kao uzori stada. 4 Pa kad se pojavi Natpastir, primit ćete
neuveli vijenac slave. 5 Tako i vi, mladići, podložite se starješinama; svi

se jedni prema drugima pripašite poniznošću jer Bog se oholima protivi, a
poniznima daruje milost. 6 Ponizite se dakle pod snažnom rukom Božjom
da vas uzvisi u pravo vrijeme. 7 Svu svoju brigu povjerite njemu jer on
se brine za vas. 8 Otrijeznite se! Bdijte! Protivnik vaš, đavao, kao ričući
lav obilazi tražeći koga da proždre. 9 Oprite mu se stameni u vjeri znajući
da takve iste patnje podnose vaša braća po svijetu. 10 A Bog svake milosti,
koji vas pozva na vječnu slavu u Kristu, on će vas, pošto malo potrpite,
usavršiti, učvrstiti, ojačati, utvrditi. 11 Njemu vlast u vijeke vjekova!
Amen. 12 Pišem vam ukratko, po Silvanu, koga smatram bratom vjernim,
da vas ohrabrim i posvjedočim kako je ovo istinska milost Božja. Nje
se držite! 13 Pozdravlja vas suizabranica u Babilonu i Marko, sin moj.
14 Pozdravite jedni druge cjelovom ljubavi! Mir svima vama koji ste u
Kristu!

Druga Petrova poslanica

1 Šimun Petar, sluga i apostol Isusa Krista, onima koje pravednošću Boga
našega i Spasitelja Isusa Krista zapade ista dragocjena vjera kao i nas.
2 Punina vam milosti i mira po spoznaji Boga i Isusa, Gospodina našega!
3 Doista, po spoznaji njega, koji nas pozva slavom svojom i krepošću,
božanska nas je snaga njegova obdarila svime za život i pobožnost. 4 Time
smo obdareni dragocjenim, najvećim obećanjima da po njima postanete
zajedničari božanske naravi umakavši pokvarenosti koja je u svijetu zbog
požude. 5 Zbog toga svim marom prionite: vjerom osigurajte krepost,
krepošću spoznaje, 6 spoznanjem uzdržljivost, uzdržljivošću postojanost,
postojanošću pobožnost, 7 pobožnošću bratoljublje, bratoljubljem ljubav.
8 Jer ako to imate i u tom napredujete, nećete biti besposleni i neplodni za
spoznanje Isusa Krista. 9 A tko toga nema, slijep je, kratkovidan; zaboravio
je da je očišćen od svojih prijašnjih grijeha. 10 Zato, braćo, to revnije
uznastojte učvrstiti svoj poziv i izabranje: to čineći - ne, nećete posrnuti
nikada! 11 Tako će vam se bogato osigurati ulazak u vječno kraljevstvo
Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista. 12 Zato ću vas uvijek na to
podsjećati premda to znate i utvrđeni ste u primljenoj istini. 13 Pravo je,
mislim, da vas dok sam u ovom šatoru, budim opomenom, 14 svjestan da
ću brzo napustiti svoj šator, kako mi i Gospodin naš Isus Krist očitova. 15 A
pobrinut ću se da se i nakon mojeg izlaska uvijek toga sjećate. 16 Ta nismo
vam navijestili snagu i Dolazak Gospodina našega Isusa Krista slijedeći
izmudrene priče, nego kao očevici njegova veličanstva. 17 Od Oca je doista
primio čast i slavu kad mu ono od uzvišene Slave doprije ovaj glas: Ovo
je Sin moj, Ljubljeni moj, u njemu mi sva milina! 18 Taj glas, koji s neba
dopiraše, čusmo mi koji bijasmo s njime na Svetoj gori. 19 Tako nam je
potvrđena proročka riječ te dobro činite što uza nju prianjate kao uza
svjetiljku što svijetli na mrklu mjestu - dok Dan ne osvane i Danica se
ne pomoli u srcima vašim. 20 Ponajprije znajte ovo: nijedno se proroštvo
Pisma ne može tumačiti samovoljno 21 jer nikada proroštvo ne bi ljudskom
voljom doneseno, nego su Duhom Svetim poneseni ljudi od Boga govorili.

2

1 Bilo je u narodu i lažnih proroka, kao što će i među vama biti lažnih
učitelja, onih koji će prokrijumčariti pogubna krivovjerja, zanijekati
Gospodina koji ih otkupi, i navući na se brzu propast. 2 I mnogi će se
povesti za njihovim razvratnostima. Zbog njih će se kuditi put istine.
3 U svojoj će vas lakomosti kupovati izmišljotinama. Njihova osuda već
odavna nije dokona i propast im ne drijema. 4 Doista, ako Bog anđela koji
sagriješiše nije poštedio nego ih je sunovratio u Tartar i predao mračnom
bezdanu da budu čuvani za sud; 5 ako staroga svijeta ne poštedje, nego
sačuva - osmoga - Nou, glasnika pravednosti, sručivši potop na svijet
bezbožni; 6 ako gradove Sodomu i Gomoru u pepeo pretvori, osudi i za
primjer budućim bezbožnicima postavi; 7 ako pravednog Lota, premorena
razvratnim življenjem onih razularenika, oslobodi - 8 pravedniku se doista
dan za danom duša razdirala dok je gledao i slušao bezakonička djela onih
među kojima je boravio - 9 umije Gospod i pobožnike iz napasti izbaviti,
a nepravednike za kaznu na Dan sudnji sačuvati, 10 ponajpače one koji

u prljavoj požudi idu za puti i preziru Veličanstvo. Preuzetnici, drznici i
ne trepnu pogrđujući Slave, 11 dok anđeli, iako jakošću i snagom od njih
veći, ne izriču protiv njih pred Gospodinom pogrdna suda. 12 Oni pak
kao nerazumne životinje, po naravi rođene za lov i istrebljenje, pogrđuju
što ne poznaju. Istim će istrebljenjem i oni biti istrebljeni; 13 zadesit će
ih nepravda, plaća nepravednosti. Užitkom smatraju razvratnost u pol
bijela dana. Ljage i sramote! Naslađuju se prijevarama svojim dok se
s vama goste. 14 Oči su im pune preljubnice, nikako da se nasite grijeha;
mame duše nepostojane, srce im je uvježbano u lakomstvu, prokleti sinovi!
15 Zabludiše, napustivši ravan put, te pođoše putom Bosorova sina Bileama,
koji prigrli plaću nepravednosti, 16 ali primi i ukor za svoje nedjelo: nijemo
živinče ljudskim glasom prozbori i spriječi prorokovo bezumlje. 17 Oni
su izvori bezvodni, oblaci vjetrom gonjeni; za njih se čuva mrkla tmina.
18 Naklapajući naduvene ispraznosti, požudama putenim, razvratnostima
mame one što netom odbjegoše od onih koji žive u zabludi. 19 Obećavaju
im slobodu, a sami su robovi pokvarenosti. Jer svatko robuje onomu tko ga
svlada. 20 Doista, pošto su po spoznaji Gospodina našega i Spasitelja Isusa
Krista odbjegli od prljavština svijeta, ako se opet u njih upleću i daju se
svladati, ovo im je potonje gore od onoga prvoga. 21 Bilo bi im doista bolje
da nisu spoznali puta pravednosti, negoli, pošto ga spoznaše, okrenuti leđa
svetoj zapovijedi koja im je predana. 22 Dogodilo im se što veli istinita
izreka: “Pas se vraća svojoj bljuvotini i okupana svinja valjanju u blatu.”

3

1 Ljubljeni, pišem evo već drugu poslanicu. U objema opomenom budim
vaš zdrav razbor 2 da se sjetite riječi što ih prorekoše sveti proroci i
zapovijedi apostola vaših, zapovijedi Gospodinove i Spasiteljeve. 3 Znajte
ponajprije ovo: u posljednje će se dane pojaviti podrugljivi izrugivači;
povoditi će se za svojim požudama 4 i pitati: “Što je s obećanjem njegova
Dolaska? Jer i otkad Oci pomriješe, sve ostaje kao što bijaše od početka
stvorenja.” 5 Ta oni naumice zaboravljaju da nebesa bijahu odavna i da
zemlja na Božju riječ posta iz vode i po vodi. 6 Na isti način ondašnji svijet
propade vodom potopljen. 7 A sadašnja nebesa i zemlja istom su riječju
pohranjena za oganj i čuvaju se za Dan suda i propasti bezbožnih ljudi.
8 Jedno, ljubljeni, ne smetnite s uma: jedan je dan kod Gospodina kao
tisuću godina, a tisuću godina kao jedan dan. 9 Ne kasni Gospodin ispuniti
obećanje, kako ga neki sporim smatraju, nego je strpljiv prema vama jer
neće da tko propadne, nego hoće da svi prispiju k obraćenju. 10 Kao tat će
doći Dan Gospodnji u koji će nebesa trijeskom uminuti, počela se, užarena,
raspasti, a zemlja i djela na njoj razotkriti. 11 Kad se sve tako ima raspasti,
kako li treba da se svi vi ističete u svetu življenju i pobožnosti 12 iščekujući
i pospješujući dolazak Dana Božjega u koji će se nebesa, zapaljena, raspasti
i počela, užarena, rastaliti. 13 Ta po obećanju njegovu iščekujemo nova
nebesa i zemlju novu, gdje pravednost prebiva. 14 Zato, ljubljeni, dok to
iščekujete, uznastojte da mu budete neokaljani i besprijekorni, u miru.
15 A strpljivost Gospodina našega spasenjem smatrajte, kako vam i ljubljeni
brat naš Pavao napisa po mudrosti koja mu je dana. 16 Tako u svim
poslanicama gdje o tome govori. U njima ima ponešto nerazumljivo, što
neupućeni i nepostojani iskrivljuju, kao i ostala Pisma - sebi na propast.
17 Vi dakle, ljubljeni pošto ste upozoreni, čuvajte se da ne biste, zavedeni
bludnjom razularenika, otpali od svoje postojanosti. 18 A rastite u milosti i

spoznanju Gospodina našega i Spasitelja Isusa Krista! Njemu slava i sada
i do u dan vječnosti! Amen!

Prva Ivanova poslanica

1 Što bijaše od početka, što smo čuli, što smo vidjeli očima svojim, što
razmotrismo i ruke naše opipaše o Riječi, Životu - 2 da, Život se očitova,
i vidjeli smo i svjedočimo, i navješćujemo vam Život vječni, koji bijaše
kod Oca i očitova se nama - 3 što smo vidjeli i čuli, navješćujemo i vama
da i vi imate zajedništvo s nama. A naše je zajedništvo s Ocem i sa Sinom
njegovim Isusom Kristom. 4 I to vam pišemo da radost naša bude potpuna.
5 A ovo je navještaj koji smo čuli od njega i navješćujemo vama: Bog je
svjetlost i tame u njemu nema nikakve! 6 Reknemo li da imamo zajedništvo
s njim, a u tami hodimo, lažemo i ne činimo istine. 7 Ako u svjetlosti
hodimo, kao što je on u svjetlosti, imamo zajedništvo jedni s drugima i krv
Isusa, Sina njegova, čisti nas od svakoga grijeha. 8 Reknemo li da grijeha
nemamo, sami sebe varamo i istine nema u nama. 9 Ako priznamo grijehe
svoje, vjeran je on i pravedan: otpustit će nam grijehe i očistiti nas od
svake nepravde. 10 Reknemo li da nismo zgriješili, pravimo ga lašcem i
riječi njegove nema u nama.

2

1 Dječice moja, ovo vam pišem da ne griješite. Ako tko i sagriješi,
zagovornika imamo kod Oca - Isusa Krista, Pravednika. 2 On je pomirnica
za grijeha naše, i ne samo naše, nego i svega svijeta. 3 I po ovom znamo
da ga poznajemo: ako zapovijedi njegove čuvamo. 4 Tko veli: “Poznajem
ga”, a zapovijedi njegovih ne čuva, lažac je, u njemu nema istine. 5 A
tko čuva riječ njegovu, u njemu je zaista savršena ljubav Božja. Po tom
znamo da smo u njemu. 6 Tko veli da u njemu ostaje, valja mu ići putom
kojim je on hodio. 7 Ljubljeni, pišem vam ne novu zapovijed, nego staru
zapovijed, koju ste imali od početka. Ta stara zapovijed jest riječ koju ste
čuli. 8 A opet, novu vam zapovijed pišem - obistinjuje se u njemu i vama
- jer tama prolazi, svjetlost istinita već svijetli. 9 Tko veli da je u svjetlosti,
a mrzi brata svojega, u tami je sve do sada. 10 Tko ljubi brata svojega, u
svjetlosti ostaje i sablazni u njemu nema. 11 A tko mrzi brata svojega, u
tami je, u tami hodi i ne zna kamo ide jer mu tama zaslijepi oči. 12 Pišem
vama, dječice, jer su vam grijesi oprošteni po njegovu imenu. 13 Pišem
vama, oci, jer upoznaste onoga koji je od početka. Pišem vama, mladići,
jer ste pobijedili Zloga. 14 Napisah vama, djeco, jer upoznaste Oca. Napisah
vama, oci, jer upoznaste onoga koji je od početka. Napisah vama, mladići,
jer ste jaki i riječ Božja u vama ostaje i pobijedili ste Zloga. 15 Ne ljubite
svijeta ni što je u svijetu. Ako tko ljubi svijet, nema u njemu ljubavi Očeve.
16 Jer što je god svjetovno - požuda tijela, i požuda očiju, i oholost života
- nije od Oca, nego od svijeta. 17 Svijet prolazi i požuda njegova, a tko čini
volju Božju, ostaje dovijeka. 18 Djeco, posljednji je čas! I, kako ste čuli,
dolazi Antikrist. I sad su se već mnogi antikristi pojavili. Odatle znamo da
je posljednji čas. 19 Od nas iziđoše, ali ne bijahu od nas. Jer kad bi bili
od nas, ostali bi s nama; ali neka se očituje da nisu od nas. 20 A vi imate
Pomazanje od Svetoga, i znanje svi imate. 21 Ne pisah vam zato što ne
biste znali istine, nego jer je znate i jer znate da nikakva laž nije od istine.
22 Tko je lažac, ako ne onaj koji tvrdi da Isus nije Krist? Antikrist je onaj

23 tko niječe Oca i Sina. Svaki koji niječe Sina, nema ni Oca, a tko priznaje
Sina, ima i Oca. 24 A vi - što čuste od početka, u vama nek ostane. Ako u
vama ostane što čuste od početka, i vi ćete ostati u Sinu i Ocu. 25 A ovo
je obećanje koje nam on obeća: život vječni. 26 Ovo vam napisah o onima
koji vas zavode. 27 A vi - Pomazanje koje primiste od njega u vama ostaje
i ne treba da vas itko poučava. Nego njegovo vas Pomazanje uči o svemu,
a istinito je i nije laž, pa kao što vas je ono naučilo, ostanite u Njemu. 28 I
sada, dječice, ostanite u njemu da budemo puni pouzdanja kad se pojavi
te se ne postidimo pred njim o njegovu dolasku. 29 Ako znate da je on
Pravednik, znate i da je svaki koji čini pravdu od njega rođen.

3

1 Gledajte koliku nam je ljubav darovao Otac: djeca se Božja zovemo, i
jesmo. A svijet nas ne poznaje zato što ne poznaje njega. 2 Ljubljeni, sad
smo djeca Božja i još se ne očitova što ćemo biti. Znamo: kad se očituje, bit
ćemo njemu slični, jer vidjet ćemo ga kao što jest. 3 I tko god ima tu nadu
u njemu, čisti se kao što je on čist. 4 Tko god čini grijeh, čini i bezakonje;
ta grijeh je bezakonje. 5 I znate: on se pojavi da odnese grijehe i grijeha
nema u njemu. 6 Tko god u njemu ostaje, ne griješi. Tko god griješi, nije ga
vidio nit upoznao. 7 Dječice, nitko neka vas ne zavede! Tko čini pravdu,
pravedan je kao što je On pravedan. 8 Tko čini grijeh, od đavla je jer đavao
griješi od početka. Zato se pojavi Sin Božji: da razori djela đavolska. 9 Tko
god je rođen od Boga, ne čini grijeha jer njegovo sjeme ostaje u njemu; ne
može griješiti jer je rođen od Boga. 10 Po ovom se raspoznaju djeca Božja
i djeca đavolska: tko god ne čini pravde i tko ne ljubi brata, nije od Boga.
11 Jer ovo je navještaj koji čuste od početka: da ljubimo jedni druge. 12 Ne
kao Kajin, koji bijaše od Zloga i ubi brata svog. A zašto ga ubi? Jer mu djela
bijahu zla, a bratova pravedna. 13 Ne čudite se, braćo ako vas svijet mrzi.
14 Mi znamo da smo iz smrti prešli u život jer ljubimo braću; tko ne ljubi,
ostaje u smrti. 15 Tko god mrzi brata svoga, ubojica je. A znate da nijedan
ubojica nema u sebi trajnoga, vječnoga života. 16 Po ovom smo upoznali
Ljubav: on je za nas položio život svoj. I mi smo dužni živote položiti
za braću. 17 Tko ima dobra ovoga svijeta i vidi brata svoga u potrebi pa
zatvori pred njim srce - kako ljubav Božja ostaje u njemu? 18 Dječice, ne
ljubimo riječju i jezikom, već djelom i istinom. 19 Po tom ćemo znati da
smo od istine. I umirit ćemo pred njim srce svoje 20 ako nas ono bilo u čem
osuđuje. Jer Bog je veći od našega srca i znade sve. 21 Ljubljeni, ako nas
srce ne osuđuje, možemo zaufano k Bogu. 22 I što god ištemo, primamo od
njega jer zapovijedi njegove čuvamo i činimo što je njemu drago. 23 I ovo
je zapovijed njegova: da vjerujemo u ime Sina njegova Isusa Krista i da
ljubimo jedni druge kao što nam je dao zapovijed. 24 I tko čuva zapovijedi
njegove, u njemu ostaje, i On u njemu. I po ovom znamo da on ostaje u
nama: po Duhu kojeg nam je dao.

4

1 Ljubljeni, ne vjerujte svakom duhu, nego provjeravajte duhove jesu li
od Boga, jer su mnogi lažni proroci izišli u svijet. 2 Po ovom prepoznajete
Duha Božjega: svaki duh koji ispovijeda da je Isus Krist došao u tijelu, od
Boga je. 3 A nijedan duh koji ne ispovijeda takva Isusa, nije od Boga: on
je Antikristov, a za nj ste čuli da dolazi i sad je već na svijetu. 4 Vi ste,
dječice, od Boga i pobijedili ste ih jer je moćniji Onaj koji je u vama nego

onaj koji je u svijetu. 5 Oni su od svijeta, zato iz svijeta govore i svijet ih
sluša. 6 Mi smo od Boga. Tko poznaje Boga, nas sluša, a tko nije od Boga, ne
sluša nas. Po tom prepoznajemo Duha istine i duha zablude. 7 Ljubljeni,
ljubimo jedni druge jer ljubav je od Boga; i svaki koji ljubi, od Boga je
rođen i poznaje Boga. 8 Tko ne ljubi, ne upozna Boga jer Bog je ljubav.
9 U ovom se očitova ljubav Božja u nama: Bog Sina svoga jedinorođenoga
posla u svijet da živimo po njemu. 10 U ovom je ljubav: ne da smo mi
ljubili Boga, nego - on je ljubio nas i poslao Sina svoga kao pomirnicu za
grijehe naše. 11 Ljubljeni, ako je Bog tako ljubio nas, i mi smo dužni ljubiti
jedni druge. 12 Boga nitko nikada ne vidje. Ako ljubimo jedni druge, Bog
ostaje u nama, i ljubav je njegova u nama savršena. 13 Po ovom znamo da
ostajemo u njemu i on u nama: od Duha nam je svoga dao. 14 I mi smo
vidjeli i svjedočimo da je Otac poslao Sina kao Spasitelja svijeta. 15 Tko
ispovijeda da je Isus Sin Božji, Bog ostaje u njemu, i on u Bogu. 16 I mi
smo upoznali ljubav koju Bog ima prema nama i povjerovali joj. Bog je
ljubav i tko ostaje u ljubavi, u Bogu ostaje, i Bog u njemu. 17 U ovom je
savršenstvo naše uzajamne ljubavi: imamo pouzdanje na Sudnji dan jer
kakav je on, takvi smo i mi u ovom svijetu. 18 Straha u ljubavi nema, nego
savršena ljubav izgoni strah; jer strah je muka i tko se boji, nije savršen
u ljubavi. 19 Mi ljubimo jer on nas prije uzljubi. 20 Rekne li tko: “Ljubim
Boga”, a mrzi brata svog, lažac je. Jer tko ne ljubi svoga brata kojega vidi,
Boga kojega ne vidi ne može ljubiti. 21 I ovu zapovijed imamo od njega:
Tko ljubi Boga, da ljubi i brata svoga.

5

1 Tko god vjeruje: “Isus je Krist”, od Boga je rođen. I tko god ljubi
roditelja, ljubi i rođenoga. 2 Po ovom znamo da ljubimo djecu Božju:
kad Boga ljubimo i zapovijedi njegove vršimo. 3 Jer ljubav je Božja ovo:
zapovijedi njegove čuvati. A zapovijedi njegove nisu teške. 4 Jer sve što je
od Boga rođeno, pobjeđuje svijet. I ovo je pobjeda što pobijedi svijet: vjera
naša. 5 Ta tko to pobjeđuje svijet ako ne onaj tko vjeruje da je Isus Sin Božji?
6 On, Isus Krist, dođe kroz vodu i krv. Ne samo u vodi nego - u vodi i krvi. I
Duh je koji svjedoči jer Duh je istina. 7 Jer troje je što svjedoči: 8 Duh, voda
i krv; i to je troje jedno. 9 Ako primamo svjedočanstvo ljudi, svjedočanstvo
je Božje veće. Jer ovo je svjedočanstvo Božje, kojim je svjedočio za Sina
svoga: 10 Tko vjeruje u Sina Božjega, ima to svjedočanstvo Božje u sebi.
Tko ne vjeruje Bogu, učinio ga je lašcem jer nije vjerovao u svjedočanstvo
kojim je svjedočio Bog za Sina svoga. 11 I ovo je svjedočanstvo: Bog nam
je dao život vječni; i taj je život u Sinu njegovu. 12 Tko ima Sina, ima život;
tko nema Sina Božjega, nema života. 13 To napisah vama koji vjerujete u
ime Sina Božjega da znate da imate život vječni. 14 I ovo je pouzdanje koje
imamo u njega: ako što ištemo po volji njegovoj, uslišava nas. 15 I znamo
li da nas uslišava u svemu što ištemo, znamo da već imamo što smo od
njega iskali. 16 Vidi li tko brata svojega gdje čini grijeh koji nije na smrt,
neka ište i dat će mu život - onima koji čine grijeh što nije na smrt. Ima
grijeh što je na smrt; za nj ne velim da moli. 17 Svaka je nepravda grijeh.
A postoji grijeh koji nije na smrt. 18 Znamo: tko god je rođen od Boga, ne
griješi; nego Rođeni od Boga čuva ga i Zli ga se ne dotiče. 19 Znamo: od
Boga smo, a sav je svijet pod Zlim. 20 Znamo: Sin je Božji došao i dao nam
razum da poznamo Istinitoga. I mi smo u Istinitom, u Sinu njegovu, Isusu
Kristu. On je Bog istiniti i Život vječni. 21 Dječice, klonite se idola!

Druga Ivanova poslanica

1 Starješina izabranoj Gospođi i djeci njezinoj koju ja ljubim u Istini -
a ne samo ja nego i svi koji upoznaše Istinu - 2 radi Istine koja ostaje u
nama i bit će s nama dovijeka. 3 Bila s nama milost, milosrđe i mir od
Boga Oca i od Sina Očeva Isusa Krista u istini i ljubavi! 4 Obradovah se
veoma što sam među tvojom djecom našao takve koji hode u istini, kao
što primismo zapovijed od Oca. 5 I sada te molim, Gospođo, ne kao da ti
novu zapovijed pišem, nego onu koju smo imali od početka: da ljubimo
jedni druge. 6 A ovo je ta ljubav: da živimo po zapovijedima njegovim. To
je zapovijed, kao što čuste od početka, da u njoj živite. 7 Jer iziđoše na
svijet mnogi zavodnici koji ne ispovijedaju Isusa Krista koji dolazi u tijelu.
To je zavodnik i Antikrist. 8 Čuvajte se da ne izgubite što ste stekli, nego da
primite potpunu plaću. 9 Tko god pretjera i ne ostane u nauku Kristovu,
nema Boga. Tko ostaje u nauku, ima i Oca i Sina. 10 Ako tko dolazi k vama
i ne donosi tog nauka, ne primajte ga u kuću i ne pozdravljajte ga. 11 Jer
tko ga pozdravlja, sudjeluje u njegovim zlim djelima. 12 Mnogo bih vam
imao pisati, ali ne htjedoh na papiru i crnilom, nego se nadam da ću doći k
vama i iz usta u usta govoriti da radost vaša bude potpuna. 13 Pozdravljaju
te djeca tvoje izabrane sestre.

Treća Ivanova poslanica

1 Starješina ljubljenom Gaju koga ljubim u Istini. 2 Ljubljeni! Želim ti
u svemu dobro i da budeš zdrav, kao što je dobro tvojoj duši. 3 Veoma
se obradovah kada dođoše braća i posvjedočiše za tvoju istinu: kako ti
živiš po Istini. 4 Čuti da moja djeca po Istini žive! - nema mi veće radosti
od toga. 5 Ljubljeni, pravi si vjernik u svemu što činiš za braću, i to za
došljake. 6 Oni posvjedočiše tvoju ljubav pred Crkvom i dobro ćeš učiniti
ako ih ispratiš Boga dostojno. 7 Jer poradi Imena iziđoše i ne primaju ništa
od pogana. 8 Mi smo dakle dužni takve primati da budemo suradnici Istine.
9 Pisao sam nešto Crkvi: ali Diotref, koji hoće da bude prvi među njima, ne
prima nas. 10 Zato ako dođem, spočitnut ću mu djela koja čini naklapajući
zlobne riječi o nama. Ni to mu nije dosta, nego ne prima braće, a onima
koji bi to htjeli, brani i izgoni ih iz Crkve. 11 Ljubljeni! Ne nasljeduj zlo,
nego dobro. Tko dobro čini, od Boga je; tko zlo čini, nije vidio Boga. 12 Za
Demetrija svjedoče svi, i sama Istina, a i mi svjedočimo. A znaš da je naše
svjedočanstvo istinito. 13 Mnogo bih ti imao pisati, ali neću da ti pišem
crnilom i perom. 14 Nadam se da ću te uskoro vidjeti pa ćemo iz usta u
usta govoriti. 15 Mir tebi! Pozdravljaju te prijatelji. Pozdravi prijatelje
poimence.

Poslanica Jude apostola

1 Juda, sluga Isusa Krista, brat Jakovljev: ljubljenima u Bogu, Ocu,
čuvanima za Isusa Krista - pozvanima. 2 Obilovali milošću, mirom i
ljubavlju! 3 Ljubljeni! Dok sam u svojoj brižljivosti kanio pisati vam
o našem zajedničkom spasenju, osjetio sam potrebu da vas pismom
potaknem da vojujete za vjeru koja je jednom zauvijek predana svetima.
4 Jer ušuljali se neki, odavna već zapisani za ovaj sud, bezbožnici koji
milost Boga našega prometću u razuzdanost i niječu jedinoga gospodara
i Gospodina našega Isusa Krista. 5 Želim vas podsjetiti, premda jednom
zauvijek sve znate, kako je Gospodin izbavio narod iz Egipta, a zatim
uništio nevjerne. 6 I anđele, koji nisu čuvali svojeg dostojanstva nego
su ostavili svoje prebivalište, sačuvao je za sud velikoga Dana, okovane
u mraku vječnim okovima; 7 kao Sodoma i Gomora i okolni gradovi, koji
su se poput njih podali bludu i otišli za drugom pÓuti, stoje za primjer,
ispaštajući kaznu u vječnom ognju. 8 Uza sve to i ovi sanjari jednako
skvrne tijelo, zabacuju Veličanstvo, pogrđuju Slave. 9 Kad se Mihael
arkanđeo s đavlom prepirao za tijelo Mojsijevo, nije se usudio izreći
pogrdan sud protiv njega, nego reče: “Spriječio te Gospodin!” 10 A ovi
pogrđuju ono što ne poznaju; a što po naravi kao nerazumne životinje
poznaju, u tom trunu. 11 Jao njima! Putom Kajinovim pođoše, i zabludi
se Bileamovoj za plaću podaše, i propadoše od pobune Korahove. 12 Oni
su ljage na vašim agapama, bezobzirno se s vama gosteći i napasajući se;
oblaci bezvodni što ih vjetrovi raznose, stabla besplodna u kasnoj jeseni,
dvaput usahla, iskorijenjena, 13 bijesno morsko valovlje što ispjenjuje
svoje sramote, zvijezde lutalice kojima je spremljena crna tmina dovijeka.
14 O njima prorokova sedmi od Adama, Henok: “Gle, dođe Gospodin sa
Desttisućama svojim 15 suditi svima i pokarati sve bezbožnike za sva
njihova bezbožna djela kojima bezbožno sagriješiše i za sve drzovite
riječi koje grešni bezbožnici izrekoše protiv njega.” 16 To su rogoborni
nezadovoljnici koji hode putom svojih požuda, usta im zbore naduto,
ulaguju se u lice radi dobitka. 17 A vi, ljubljeni, sjetite se riječi što ih
prorekoše apostoli Gospodina našega Isusa Krista. 18 Oni vam govorahu:
“U posljednje će vrijeme biti podrugljivaca koji će se povoditi za bezbožnim
požudama svojim.” 19 To su sijači razdora, sjetilnici koji nemaju Duha.
20 A vi, ljubljeni, naziđujte se na presvetoj vjeri svojoj moleći se u Duhu
Svetom, 21 uščuvajte se u ljubavi Božjoj, iščekujući milosrđe Gospodina
našega Isusa Krista za vječni život. 22 I jedne, svadljivce, karajte, 23 druge
spasavajte otimajući ih ognju, trećima se pak smilujte sa strahom, mrzeći
i haljinu puti okaljanu. 24 Onomu koji vas može očuvati od pada i
besprijekorne postaviti pred svoju Slavu u klicanju - 25 jedinomu Bogu,
Spasitelju našemu, po Isusu Kristu, Gospodinu našemu: slava, veličanstvo,
vlast i moć i prije svakoga vijeka, i sada, i u sve vijeke. Amen.

Otkrivenje

1 Otkrivenje Isusa Krista: njemu ga dade Bog da on pokaže slugama
svojim ono što se ima dogoditi ubrzo. I on to označi poslavši svog anđela
sluzi svomu Ivanu 2 koji posvjedoči za riječ Božju i za svjedočanstvo Isusa
Krista - za sve što vidje. 3 Blago onomu koji čita i onima što slušaju riječi
ovog proroštva te čuvaju što je u njem napisano. Jer vrijeme je blizu!
4 Ivan sedmerim crkvama u Aziji. Milost vam i mir od Onoga koji jest i koji
bijaše i koji dolazi i od sedam duhova što su pred Prijestoljem njegovim
5 i od Isusa Krista, Svjedoka vjernoga, Prvorođenca od mrtvih, Vladara
nad kraljevima zemaljskim. Njemu koji nas ljubi, koji nas krvlju svojom
otkupi od naših grijeha 6 te nas učini kraljevstvom, svećenicima Bogu i
Ocu svojemu: Njemu slava i vlast u vijeke vjekova! Amen! 7 Gle, dolazi s
oblacima i gledat će ga svako oko, svi koji su ga proboli, i naricat će nad
njim sva plemena zemaljska. Da! Amen. 8 Ja sam Alfa i Omega, govori
Gospodin Bog - Onaj koji jest i koji bijaše i koji dolazi, Svevladar. 9 Ja, Ivan,
brat vaš i suzajedničar u nevolji, kraljevstvu i postojanosti, u Isusu: bijah
na otoku zvanu Patmos radi riječi Božje i svjedočanstva Isusova. 10 Zanijeh
se u duhu u dan Gospodnji i začuh iza sebe jak glas, kao glas trublje.
11 Govoraše: “Što vidiš, napiši u knjigu i pošalji sedmerim crkvama: U
Efez, Smirnu, Pergam, Tijatiru, Sard, Filadelfiju, Laodiceju.” 12 Okrenuh se
da vidim glas koji govoraše sa mnom. I okrenuvši se, vidjeh sedam zlatnih
svijećnjaka, 13 a posred svijećnjaka netko kao Sin Čovječji, odjeven u dugu
haljinu, oko prsiju opasan zlatnim pojasom; 14 glava mu i vlasi bijele poput
bijele vune, poput snijega, a oči mu kao plamen ognjeni; 15 noge mu nalik
mjedi uglađenoj, kao u peći užarenoj, a glas mu kao šum voda mnogih;
16 u desnici mu sedam zvijezda, iz usta mu izlazi mač dvosječan, oštar, a
lice mu kao kad sunce sjaji u svoj svojoj snazi. 17 Kad ga vidjeh, padoh mu
k nogama kao mrtav. A on stavi na me desnicu govoreći: “Ne boj se! Ja
sam Prvi i Posljednji, 18 i Živi! Mrtav bijah, a evo živim u vijeke vjekova te
imam ključe Smrti, i Podzemlja. 19 Napiši dakle što si vidio: ono što jest i
što se ima dogoditi poslije. 20 Glede tajne onih sedam zvijezda koje vidje u
mojoj desnici i sedam zlatnih svijećnjaka: sedam zvijezda anđeli su sedam
crkava, sedam svijećnjaka sedam je crkava.”

2

1 Anđelu Crkve u Efezu napiši: “Ovo govori Onaj koji drži sedam zvijezda
u desnici, Onaj koji stupa posred sedam zlatnih svijećnjaka: 2 Znam tvoja
djela, tvoj trud i postojanost tvoju i da ne možeš podnijeti opakih. Iskušao
si one koji se prave apostolima, a nisu, i otkrio si da su lažljivci. 3 Postojan
si, podnio si za ime moje i nisi smalaksao. 4 Ali imam protiv tebe: prvu si
ljubav svoju ostavio. 5 Spomeni se dakle odakle si pao, obrati se i čini prva
djela. Inače dolazim k tebi i - uklonit ću tvoj svijećnjak s mjesta njegova
ako se ne obratiš. 6 Ali ovo imaš: mrziš nikolaitska djela koja i ja mrzim.”
7 “Tko ima uho, nek posluša što Duh govori crkvama! Pobjedniku ću dati
jesti od stabla života koje je u raju Božjem.” 8 I anđelu Crkve u Smirni
napiši: “Ovo govori Prvi i Posljednji, Onaj koji bijaše mrtav i oživje: 9 Znam
tvoju nevolju i siromaštvo - ali ti si bogat! - i pogrde od onih koji se nazivaju

Židovima, a nisu, nego su sinagoga Sotonina. 10 Ne boj se onoga što ti je
trpjeti! Evo, Sotona, će neke od vas baciti u tamnicu da budete iskušani. Bit
ćete u nevolji deset dana. Budi vjeran do smrti i dat ću ti vijenac života."
11 "Tko ima uho, nek posluša što Duh govori crkvama! Pobjedniku neće
nauditi druga smrt." 12 I anđelu Crkve u Pergamu napiši: "Ovo govori Onaj
u koga je mač dvosjek, oštar: 13 Znam gdje prebivaš - ondje gdje je Sotonino
prijestolje - a čvrsto se držiš moga imena te nisi zanijekao moje vjere ni
u one dane kad je Antipa, moj svjedok, vjerni moj, ubijen kod vas - gdje
Sotona prebiva. 14 Ali imam nešto malo protiv tebe: imaš ondje nekih što
drže nauk Bileama što pouči Balaka da stupicu stavi sinovima Izraelovim
te blaguju od mesa žrtvovana idolima i bludu se podadu. 15 Tako i ti imaš
takvih koji drže nauk nikolaitski. 16 Obrati se dakle! Inače dolazim ubrzo k
tebi da ratujem s njima mačem usta svojih." 17 "Tko ima uho, nek posluša
što Duh govori crkvama! Pobjedniku ću dati mane sakrivene i bijel ću mu
kamen dati, a na kamenu napisano ime novo koje nitko ne zna doli onaj
koji ga prima." 18 I anđelu Crkve u Tijatiri napiši: "Ovo govori Sin Božji,
Onaj u koga su oči kao plamen ognjeni, a noge mu nalik na mjed uglađenu:
19 Znam tvoja djela: tvoju ljubav, i vjeru, i služenje, i postojanost - i tvoja
posljednja djela obilatija od prvašnjih. 20 Ali imam protiv tebe: puštaš
ženu Jezabelu, koja se pravi proročicom, da uči i zavodi moje sluge te se
bludu podaju i blaguju od mesa žrtvovana idolima. 21 Dadoh joj vremena
za obraćenje, ali ona neće da se obrati od bludnosti svoje. 22 Evo, bacam
je na postelju, a bludne drugare njene u veliku nevolju ako se ne odvrate
od njezinih djela; 23 i djecu ću joj smrću pobiti. I znat će sve crkve: Ja
sam Onaj koji istražuje bubrege i srca - i dat ću vam svakomu po djelima.
24 Vama pak velim - vama drugim u Tijatiri koji ne drže ovog nauka te
ne upoznaše takozvanih dubina sotonskih: Ne stavljam na vas drugoga
bremena 25 nego - što imate, čvrsto držite dok ne dođem." 26 "Pobjedniku,
onomu što do kraja bude vršio moja djela, dat ću vlast nad narodima 27 i
vladat će njima palicom gvozdenom, kao posuđe glineno satirati ih - 28 kao
što i ja to primih od Oca svoga. I dat ću mu zvijezdu Danicu. 29 Tko ima
uho, nek posluša što Duh govori crkvama!"

3

1 I anđelu Crkve u Sardu napiši: "Ovo govori Onaj koji ima sedam duhova
Božjih i sedam zvijezda: Znam tvoja djela: imaš ime da živiš, a mrtav si.
2 Budan budi i utvrdi ostatak koji tek što ne umre. Doista, ne nađoh da su
ti djela pred Bogom mojim savršena. 3 Spomeni se dakle: kako si primio
Riječ i poslušao, tako je i čuvaj - i obrati se. Ne budeš li dakle budan,
doći ću kao tat, a nećeš znati u koji ću čas doći na te. 4 Ali imaš u Sardu
nekolicinu imena što ne okaljaše svojih haljina; oni će hoditi sa mnom u
bjelini jer su dostojni." 5 "Tako će pobjednik biti odjeven u bijele haljine
i neću izbrisati imena njegova iz knjige života i priznat ću ime njegovo
pred Ocem svojim i anđelima njegovim." 6 "Tko ima uho, nek posluša što
Duh govori crkvama!" 7 I anđelu Crkve u Filadelfiji napiši: "Ovo govori
Sveti, Istiniti, Onaj koji ima ključ Davidov i kad otvori, nitko neće zatvoriti;
kad zatvori, nitko neće otvoriti: 8 Znam tvoja djela. Evo, otvorio sam pred
tobom vrata kojih nitko zatvoriti ne može. Doista, malena je tvoja snaga,
a očuvao si moju riječ i nisi zatajio mog imena. 9 Evo, dovest ću neke iz
sinagoge Sotonine - koji sebe zovu Židovi, a nisu, nego lažu - evo, prisilit ću
ih da dođu da ti se do nogu poklone te upoznaju da te ja ljubim. 10 Budući

da si očuvao moju riječ o postojanosti, i ja ću očuvati tebe od časa kušnje
koji ima doći na sav svijet da se iskušaju svi pozemljari. 11 Dolazim ubrzo.
Čvrsto drži što imaš da ti nitko ne ugrabi vijenca." 12 "Pobjednika ću
postaviti stupom u hramu Boga moga i odande on više neće izići i napisat
ću na njemu ime Boga svoga i ime grada Boga svoga, novog Jeruzalema koji
siđe s neba od Boga mojega, i ime moje novo." 13 "Tko ima uho, nek posluša
što Duh govori crkvama!" 14 I anđelu Crkve u Laodiceji napiši: "Ovo govori
Amen, Svjedok vjerni i istiniti, Početak Božjeg stvorenja: 15 Znam tvoja
djela: nisi ni studen ni vruć. O da si studen ili vruć! 16 Ali jer si mlak, ni
vruć ni studen, povratit ću te iz usta. 17 Govoriš: 'Bogat sam, obogatih se,
ništa mi ne treba!' A ne znaš da si nevolja i bijeda, i ubog, i slijep, i gol.
18 Savjetujem ti: kupi od mene zlata u vatri žežena da se obogatiš i bijele
haljine da se odjeneš da se ne vidi tvoja sramotna golotinja; i pomasti da
oči pomažeš i vidiš. 19 Ja korim i odgajam one koje ljubim. Revan budi i
obrati se! 20 Evo, na vratima stojim i kucam; posluša li tko glas moj i otvori
mi vrata, unići ću k njemu i večerati s njim i on sa mnom." 21 "Pobjednika
ću posjesti sa sobom na prijestolje svoje, kao što i ja, pobijedivši, sjedoh s
Ocem svojim na prijestolje njegovo." 22 "Tko ima uho, nek posluša što Duh
govori crkvama!"

4

1 Nakon toga vidjeh: gle, vrata otvorena na nebu! A onaj prijašnji glas,
što ga ono začuh kao glas trublje što govoraše sa mnom, reče: "Uziđi
ovamo i pokazat ću ti što se ima dogoditi nakon ovoga!" 2 I odmah se
u duhu zanijeh kad gle: prijestolje stajaše na nebu i na prijestolje Netko
sjede. 3 Taj što sjede bijaše nalik na jaspis i sard. A uokolo prijestolja
duga slična smaragdu. 4 Uokolo prijestolja dvadeset i četiri prijestolja, a
na prijestolja sjedoše dvadeset i četiri starješine, obučene u bijele haljine,
sa zlatnim vijencima na glavi. 5 Od prijestolja izlaze munje, i glasovi, i
gromovi; pred prijestoljem gori sedam ognjenih zubalja, to jest sedam
duhova Božjih, 6 a pred prijestoljem kao neko stakleno more, nalik na
prozirac. U sredini prijestolja, oko prijestolja, četiri bića, sprijeda i straga
puna očiju: 7 prvo biće slično lavu, drugo biće slično juncu, treće biće s
licem kao čovječjim, četvrto biće slično letećem orlu. 8 Ta su četiri bića
- u svakoga po šest krila - sve naokolo i iznutra puna očiju. Bez predaha
dan i noć govore: "Svet! Svet! Svet Gospodin, Bog Svevladar, Onaj koji
bijaše i koji jest i koji dolazi!" 9 I kad god bića dadu slavu i čast pohvalnicu
Onomu koji sjedi na prijestolju, Živomu u vijeke vjekova, 10 dvadeset i četiri
starješine padnu ničice pred Onim koji sjedi na prijestolju i poklone se
njemu - Živomu u vijeke vjekova. I stavljaju svoje vijence pred prijestolje
govoreći: 11 "Dostojan si, Gospodine, Bože naš, primiti slavu i čast i moć!
Jer ti si sve stvorio, i tvojom voljom sve postade i bi stvoreno!"

5

1 I vidjeh: na desnici Onoga koji sjedi na prijestolju - knjiga, iznutra i
izvana ispisana, zapečaćena sa sedam pečata! 2 I vidjeh snažna anđela
gdje iza glasa proglašuje: "Tko je dostojan otvoriti knjigu i otpečatiti
pečate njezine?" 3 I nitko - ni na nebu, ni na zemlji, ni pod zemljom -
nije mogao otvoriti knjige i pogledati u nju. 4 Briznem u plač jer se nitko
ne nađe dostojan otvoriti knjigu i pogledati u nju. 5 A jedan od starješina
reče: "Ne plači! Evo, pobijedi Lav iz plemena Judina, Korijen Davidov, on

će otvoriti knjigu i sedam pečata njezinih. 6 I vidjeh: posred prijestolja i
četiriju bića i posred starješina stoji, kao zaklan, Jaganjac sa sedam rogova
i sedam očiju, to jest sedam duhova Božjih, po svoj zemlji poslanih. 7 On
pristupi te iz desnice Onoga koji sjedi na prijestolju uzme knjigu. 8 A
kad on uze knjigu, četiri bića i dvadeset i četiri starješine padoše ničice
pred Jaganjca. U svakoga bijahu citre i zlatne posudice pune kada, to jest
molitava svetačkih. 9 Pjevaju oni pjesmu novu: "Dostojan si uzeti knjigu i
otvoriti pečate njezine jer si bio zaklan i otkupio, krvlju svojom, za Boga
ljude iz svakoga plemena i jezika, puka i naroda; 10 učinio si ih Bogu
našemu kraljevstvom i svećenicima i kraljevat će na zemlji." 11 I vidjeh,
i začuh glas anđela mnogih uokolo prijestolja, i bića i starješina. Bijaše
ih na mirijade mirijada i tisuće tisuća. 12 Klicahu iza glasa: "Dostojan
je zaklani Jaganjac primiti moć, i bogatstvo, i mudrost, i snagu, i čast, i
slavu, i blagoslov!" 13 I začujem: sve stvorenje, i na nebu, i na zemlji, i
pod zemljom, i u moru - sve na njima i u njima govori: "Onomu koji sjedi
na prijestolju i Jaganjcu blagoslov i čast, i slava i vlast u vijeke vjekova!"
14 I četiri bića ponavljahu: "Amen!" A starješine padnu ničice i poklone
se.

6

1 I vidjeh: kad Jaganjac otvori prvi od sedam pečata, začujem gdje prvo
od četiri bića govori glasom kao gromovnim: "Dođi!" 2 Pogledam, a ono
konj bijelac i u njegova konjanika luk. I dan mu je vijenac te kao pobjednik
pođe da pobijedi. 3 Kad Jaganjac otvori drugi pečat, začujem drugo biće
gdje govori: "Dođi!" 4 I iziđe drugi konj, riđan. I njegovu je konjaniku
dano dignuti mir sa zemlje da se ljudi među sobom pokolju. I dan mu je
mač velik. 5 Kad Jaganjac otvori treći pečat, začujem treće biće gdje govori:
"Dođi!" Pogledam, a ono konj vranac i njegovu konjaniku u ruci tezulja.
6 Tada začujem kao neki glas isred četiriju bića gdje govori: "Mjera pšenice
za denar! Tri mjere ječma za denar! A ulju i vinu ne udi!" 7 Kad Jaganjac
otvori četvrti pečat, začujem glas četvrtoga bića gdje govori: "Dođi!"
8 Pogledam, a ono konj sivac; konjaniku njegovu ime je "Smrt" i prati ga
Podzemlje. Dana im je vlast nad četvrtinom zemlje: ubijati mačem i glađu
i smrću i zvijerima zemaljskim. 9 Kad Jaganjac otvori peti pečat, vidjeh
pod žrtvenikom duše zaklanih zbog riječi Božje i zbog svjedočanstva što
ga imahu. 10 Vikahu iza glasa: "Ta dokle, Gospodaru sveti i istiniti! Zar
nećeš suditi i osvetiti krv našu na pozemljarima?" 11 I svakome je od njih
dana bijela haljina i rečeno im je neka se strpe još malo vremena dok
se ne ispuni broj njihovih sudrugova u službi i braće njihove koja imaju
biti pobijena kao i oni. 12 I vidjeh: kad Jaganjac otvori šesti pečat, potres
velik nasta. I sunce pocrnje kao dlakava kostrijet, sav mjesec posta kao
krv. 13 I zvijezde padoše s neba na zemlju kao što smokva smokvice stresa
kad je potrese žestok vjetar. 14 Nebo iščeznu kao savijena knjiga, a sve
se planine i otoci pokrenuše s mjesta. 15 Kraljevi zemaljski, i velikaši, i
vojvode, i bogataši, i mogućnici, rob i slobodnjak - svi se sakriše u spilje
i pećine gorske 16 govoreći gorama i pećinama: "Padnite na nas i sakrijte
nas od lica Onoga koji sjedi na prijestolju i od srdžbe Jaganjčeve. 17 Jer
dođe Dan onaj veliki srdžbe njihove i tko će opstati!"

7

1 Nakon toga vidjeh: četiri anđela stoje na četiri kraja zemlje
zadržavajući četiri vjetra zemaljska da nikakav vjetar ne puše ni zemljom

ni morem nit ikojim drvećem. 2 I vidjeh drugoga jednog anđela gdje
uzlazi od istoka sunčeva s pečatom Boga živoga. On povika iza glasa
onoj četvorici anđela kojima bi dano nauditi zemlji i moru: 3 "Ne udite ni
zemlji ni moru ni drveću dok ne opečatimo sluge Boga našega na čelima!"
4 I začujem broj opečaćenih - sto četrdeset i četiri tisuće opečaćenih
iz svih plemena sinova Izraelovih: 5 iz plemena Judina dvanaest tisuća
opečaćenih, iz plemena Rubenova dvanaest tisuća, iz plemena Gadova
dvanaest tisuća, 6 iz plemena Ašerova dvanaest tisuća, iz plemena
Naftalijeva dvanest tisuća, iz plemena Manašeova dvanaest tisuća, 7 iz
plemena Šimunova dvanaest tisuća, iz plemena Levijeva dvanaest tisuća,
iz plemena Jisakarova dvanaest tisuća, 8 iz plemena Zebulunova dvanaest
tisuća, iz plemena Josipova dvanaest tisuća, iz plemena Benjaminova
dvanaest tisuća opečaćenih. 9 Nakon toga vidjeh: eno velikoga mnoštva,
što ga nitko ne mogaše izbrojiti, iz svakoga naroda, i plemena, i puka, i
jezika! Stoje pred prijestoljem i pred Jaganjcem odjeveni u bijele haljine;
palme im u rukama. 10 Viču iz glasa: "Spasenje Bogu našemu koji sjedi
na prijestolju i Jaganjcu!" 11 I svi anđeli, što stajahu uokolo prijestolja i
starješina i četiriju bića, padoše pred prijestoljem ničice, na svoja lica,
12 i pokloniše se Bogu govoreći: "Amen! Blagoslov i slava, i mudrost, i
zahvalnica, i čast, i moć i snaga Bogu našemu u vijeke vjekova. Amen."
13 I jedan me od starješina upita: "Ovi odjeveni u bijele haljine, tko su i
odakle dođoše?" 14 Odgovorih mu: "Gospodine moj, ti to znaš." A on će
mi: "Oni dođoše iz nevolje velike i oprali su haljine svoje i ubijelili ih u
krvi Jaganjčevoj. 15 Zato su pred prijestoljem Božjim i služe mu dan i noć
u hramu njegovu, i Onaj koji sjedi na prijestolju razapet će Šator svoj nad
njima. 16 Neće više gladovati ni žeđati, neće ih više paliti sunce nit ikakva
žega 17 jer - Jaganjac koji je posred prijestolja bit će pastir njihov i vodit
će ih na izvore voda života. I otrt će Bog svaku suzu s očiju njihovih."

8

1 Kad Jaganjac otvori sedmi pečat, nasta muk na nebu oko pola sata. 2 I
vidjeh: sedmorici anđela što stoje pred Bogom dano je sedam trubalja. 3 I
drugi jedan anđeo pristupi i sa zlatnom kadionicom stane na žrtvenik. I
dano mu je mnogo kada da ga s molitvama svih svetih prinese na zlatni
žrtvenik pred prijestoljem. 4 I vinu se dim kadni s molitvama svetih iz
ruke anđelove pred lice Božje. 5 Anđeo uze kadionicu, napuni je vatrom
sa žrtvenika i prosu na zemlju. I udariše gromovi, i glasovi, i munje, i
potres. 6 A sedam anđela sa sedam trubalja pripremiše se da zatrube. 7 Prvi
zatrubi. I nastadoše tuča i oganj, pomiješani s krvlju, i budu bačeni na
zemlju. I trećina zemlje izgorje, i trećina stabala izgorje, i sva zelena trava
izgorje. 8 Drugi anđeo zatrubi. I nešto kao gora velika, ognjem zapaljena,
bačeno bi u more. I trećina se mora pretvori u krv 9 te izginu trećina
stvorenja što u moru žive i trećina lađa propade. 10 Treći anđeo zatrubi. I
pade s neba zvijezda velika - gorjela je kao zublja - pade na trećinu rijeka
i na izvore voda. 11 Zvijezdi je ime Pelin. I trećina se voda pretvori u pelin
te mnoštvo ljudi poginu od zagorčenih voda. 12 Četvrti anđeo zatrubi. I bi
udarena trećina sunca i trećina mjeseca i trećina zvijezda te pomrčaše za
trećinu. I dan izgubi trećinu svoga sjaja, a tako i noć. 13 I vidjeh i začuh
orla: letio posred neba i vikao iza glasa: "Jao! Jao! Jao pozemljarima od
novih glasova trubalja preostale trojice anđela koji će sad-na zatrubiti!"

9

1 Peti anđeo zatrubi. I vidjeh: zvijezda je s neba na zemlju pala i dani
su joj ključi zjala Bezdanova. 2 Ona otvori zjalo Bezdanovo i vinu se iz
zjala dim kao dim iz peći goleme te pomrča sunce i zrak od dima iz zjala.
3 Iz dima pak iziđoše na zemlju skakavci i dana im je moć kakvu imaju
štipavci zemaljski. 4 I zapovjeđeno im je da ne ude travi zemaljskoj nit
ikojem zelenilu nit ikojem stablu, nego samo ljudima koji nemaju pečata
Božjega na čelu. 5 I dano im je ne da ih ubijaju, nego samo da ih muče pet
mjeseci, a muka njihova da bude kao muka od uboda štipavaca. 6 U one
će dane ljudi iskati smrt, ali je neće naći; poželjet će umrijeti, ali smrt će
bježati od njih. 7 Skakavci bijahu izgledom nalik na konje za boj spremne.
Na glavama im kao neki zlatni vijenci, lica im kao u ljudi, 8 kose kao u
žena, a zubi kao u lavova. 9 Imahu oklope kao od željeza, a šum krila
njihovih kao štropot bojnih kola s mnogo konja što u boj jure. 10 Repovi
im kao u štipavaca, sa žalcima, a u repovima im moć da ude ljudima pet
mjeseci. 11 Nad njima je kralj, anđeo Bezdana, hebrejski mu ime Abadon,
grčki Apolion - Upropastitelj. 12 Prvi Jao prođe. Evo, za njim dolaze još
dva druga Jao. 13 Šesti anđeo zatrubi. I začujem neki glas iz rogova
zlatnoga žrtvenika pred Bogom. 14 Govoraše šestom anđelu koji je držao
trublju: “Odriješi ona četiri anđela svezana na Rijeci velikoj, Eufratu.”
15 I odriješena bijahu četiri anđela, spremna za taj čas i dan i mjesec i
godinu, da pobiju trećinu ljudi. 16 A broj četa konjaničkih, kako sam čuo,
bijaše dvije mirijade mirijada. 17 Ovako u viđenju vidjeh konje i njihove
jahače: imahu oklope ognjene, plavetne i sumporne boje; glave im kao
u lavova, iz usta im sukljao oganj, dim i sumpor. 18 Od ovih triju zala
poginu trećina ljudi - od ognja, dima i sumpora što sukljahu konjima iz
usta. 19 Doista, snaga je ovim konjima u ustima i repovima: repovi im kao u
zmija, s glavama kojima ude. 20 Ipak, preostali ljudi, što ne poginuše od tih
zala, ne obratiše se od djela ruku svojih, da se više ne klanjaju zlodusima
i kumirima - ni zlatnima, ni srebrnima, ni mjedenima, ni kamenima ni
drvenima koji niti vide niti čuju nit hodaju - 21 i ne obratiše se od svojih
ubojstava ni od svojih čaranja ni od svoga bluda niti od svojih krađa.

10

1 I vidjeh drugoga jednog, snažnog anđela: silazio s neba ogrnut
oblakom, na glavi mu duga, lice mu kao sunce, a noge kao ognjeno
stupovlje; 2 u ruci drži otvorenu knjižicu. I zakorači desnom nogom na
more, lijevom na zemlju pa povika iza glasa kao kad lav riče. 3 I kad povika,
oglasi se sedam gromova tutnjavom. 4 A kad se oglasi sedam gromova,
htjedoh pisati, ali začujem glas s neba: “Zapečati to što prozbori sedam
gromova! Toga ne piši!” 5 I onaj anđeo što ga vidjeh gdje stoji na moru i
zemlji, podiže k nebu desnicu 6 i zakle se Živim u vijeke vjekova, koji stvori
nebo i sve što je na njemu, zemlju i sve što je na njoj, more i sve što je
u njemu: “Neće više biti vremena! 7 Nego - u dane kad se oglasi sedmi
anđeo, čim zatrubi, dovršit će se otajstvo Božje kao što on to navijesti
slugama svojim prorocima.” 8 I glas što ga začuh s neba opet prozbori sa
mnom: “Idi, uzmi otvorenu knjigu iz ruke anđela što stoji na moru i na
zemlji!” 9 Pristupim k anđelu i zamolim ga da mi dade knjižicu. A on će
mi: “Uzmi je i progutaj! Zagorčit će ti utrobu, ali će ti u ustima biti slatka
kao med.” 10 Uzeh knjižicu iz ruke anđelove i progutah je. I bijaše mi u
ustima kao med slatka, ali kad je progutah, zagorči mi utrobu. 11 I rečeno

mi je: “Treba da ponovno prorokuješ proti pucima i narodima i kraljevima mnogim!”

11

1 I dana mi je trska slična palici i rečeno mi je: “Ustani i izmjeri hram
Božji i žrtvenik i poklonike u njemu! 2 Vanjsko dvorište hrama mimoiđi,
ne mjeri ga jer je dano poganima: gazit će svetim gradom četrdeset i
dva mjeseca. 3 I ja ću poslati dva svoja svjedoka da, obučeni u kostrijet,
prorokuju tisuću dvjesta i šezdeset dana. 4 Oni su dvije masline i dva
svijećnjaka što stoje pred Gospodarom zemlje. 5 Ako im tko hoće nauditi,
oganj suče iz usta njihovih i proždire njihove neprijatelje. Doista, htjedne
li im tko nauditi, tako treba da pogine. 6 Oni imaju vlast zaključati
nebo da ne pada kiša dok prorokuju; imaju vlast pretvoriti vode u krv
i udariti zemlju kojim god zlom kad god htjednu. 7 A kada dovrše svoje
svjedočanstvo, Zvijer koja izlazi iz Bezdana zaratit će s njima, pobijediti
ih i ubiti. 8 I njihova će trupla ležati na trgu grada velikoga koji se
duhovno zove Sodoma i Egipat, gdje je i Gospodin njihov raspet. 9 Ljudi iz
svih puka i plemena i jezika i naroda gledat će njihova trupla tri i pol
dana i neće dopustiti da im se trupla u grob polože. 10 Pozemljari će
se radovati i veseliti zbog njihove nesreće i darivati jedan drugoga jer
su ta dva proroka zadavala muku pozemljarima. 11 Ali nakon tri i pol
dana duh životni od Boga uđe u njih i stadoše na noge te strah velik
obuze one koji ih promatrahu. 12 I začuše glas s neba silan: “Uziđite
ovamo!” I uziđoše na oblaku u nebo na očigled svojih neprijatelja.
13 U taj čas nasta velik potres: pade desetina grada, a u potresu poginu
sedam tisuća ljudi. Preživjele spopade strah te proslaviše Boga nebeskoga.
14 Drugi Jao prođe. Evo, treći Jao dolazi ubrzo! 15 I sedmi anđeo
zatrubi. I na nebu odjeknuše silni glasovi: “Uspostavljeno je nad svijetom
kraljevstvo Gospodara našega i Pomazanika njegova i kraljevat će u vijeke
vjekova!” 16 Tada dvadeset i četiri starješine, što pred Bogom sjedoše na
prijestolja, 17 padoše ničice i pokloniše se Bogu govoreći. “Zahvaljujemo
ti, Gospodaru, Bože, Svevladaru, koji jesi i koji bijaše, zato što uze u ruke
moć svoju veliku i zakralji se! 18 Gnjevili se narodi, ali dođe srdžba tvoja i
čas da se sudi mrtvima i naplata dade slugama tvojim prorocima i svetima
i svima koji se boje imena tvojega, malima i velikima; i da se unište oni koji
kvare zemlju.” 19 I otvori se hram Božji na nebu i pokaza se Kovčeg saveza
njegova u hramu njegovu te udare munje i glasovi i gromovi i potres i tuča
velika.

12

1 I znamenje veliko pokaza se na nebu: Žena odjevena suncem, mjesec
joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda. 2 Trudna viče u
porođajnim bolima i mukama rađanja. 3 I pokaza se drugo znamenje na
nebu: gle, Zmaj velik, ognjen, sa sedam glava i deset rogova; na glavama
mu sedam kruna, 4 a rep mu povlači trećinu zvijezda nebeskih - i obori
ih na zemlju. Zmaj stade pred Ženu koja imaše roditi da joj, čim rodi,
proždre Dijete. 5 I ona porodi sina, muškića, koji će vladati svim narodima
palicom gvozdenom. I Dijete njeno bi uzeto k Bogu i prijestolju njegovu. 6 A
Žena pobježe u pustinju gdje joj Bog pripravi sklonište da se ondje hrani
tisuću dvjesta i šezdeset dana. 7 I nasta rat na nebu: Mihael i njegovi
anđeli zarate se sa Zmajem. Zmaj uđe u rat i anđeli njegovi, 8 ali ne

nadvlada. I ne bijaše im više mjesta na nebu. 9 Zbačen je Zmaj veliki,
Stara zmija - imenom Đavao, Sotona, zavodnik svega svijeta. Bačen je na
zemlju, a s njime su bačeni i anđeli njegovi. 10 I začujem glas na nebu silan:
"Sada nasta spasenje i snaga i kraljevstvo Boga našega i vlast Pomazanika
njegova! Jer zbačen je tužitelj braće naše koji ih je dan i noć optuživao
pred Bogom našim. 11 Ali oni ga pobijediše krvlju Jaganjčevom i riječju
svojega svjedočanstva: nisu ljubili života svoga - sve do smrti. 12 Zato
veselite se, nebesa i svi nebesnici! A jao vama, zemljo i more, jer Đavao
siđe k vama, gnjevan veoma, znajući da ima malo vremena!" 13 Kad Zmaj
vidje da je zbačen na zemlju, stade progoniti Ženu koja rodi muškića. 14 No
Ženi bijahu dana dva velika krila orlujska da odleti u pustinju, u svoje
sklonište gdje se, sklonjena od Zmije, hrani jedno vrijeme i dva vremena i
polovicu vremena. 15 I Zmija iz usta pusti za Ženom vodu poput rijeke da je
rijeka odnese. 16 Ali zemlja priteče u pomoć Ženi: otvori usta i popi rijeku
što je Zmaj pusti iz usta. 17 I razgnjevi se Zmaj na Ženu pa ode i zarati se
s ostatkom njezina potomstva, s onima što čuvaju Božje zapovijedi i drže
svjedočanstvo Isusovo. 18 I stade na morski žal.

13

1 I vidjeh: iz mora Zvijer izlazi sa deset rogova i sedam glava; na
rogovima joj deset kruna, na glavama bogohulna imena. 2 Ta Zvijer što
je vidjeh bijaše nalik na leoparda, noge joj kao medvjeđe, usta kao usta
lavlja. Zmaj joj dade svoju silu i prijestolje i vlast veliku. 3 Jedna joj glava
bijaše kao na smrt zaklana, ali joj se smrtna rana zaliječila. Sva se zemlja,
začuđena, zanijela za Zvijeri 4 i svi se pokloniše Zmaju koji dade takvu
vlast Zvijeri. Pokloniše se i Zvijeri govoreći: "Tko je kao Zvijer! Tko bi
smio ratovati s njom?" 5 I dana su joj usta da govori drskosti i hule i
dana joj je vlast da to čini četrdeset i dva mjeseca. 6 I ona otvori usta
da huli Boga, da huli ime njegovo, njegov Šator i nebesnike. 7 I dano
joj je da se zarati sa svecima i da ih pobijedi. Dana joj je vlast nad
svakim plemenom i pukom i jezikom i narodom: 8 da joj se poklone svi
pozemljari, oni kojima ime nije zapisano u knjizi života zaklanog Jaganjca,
od postanka svijeta. 9 Tko ima uho, nek posluša! 10 Je li tko za progonstvo,
u progonstvo će ići! Je li tko za mač, da bude pogubljen, mačem će
biti pogubljen! U tom je postojanost i vjera svetih. 11 I vidjeh: druga
jedna Zvijer uzlazi iz zemlje, ima dva roga poput jaganjca, a govori kao
Zmaj. 12 Vrši svu vlast one prve Zvijeri, u njenoj nazočnosti. Prisiljava
zemlju i sve pozemljare da se poklone prvoj Zvijeri kojoj ono zacijeli
smrtna rana. 13 Čini znamenja velika: i oganj spušta s neba na zemlju
naočigled ljudi. 14 Tako zavodi pozemljare znamenjima koja joj je dano
činiti u nazočnosti Zvijeri: svjetuje pozemljarima da načine kip Zvijeri
koja bijaše udarena mačem, ali preživje. 15 I dano joj je udahnuti život
kipu Zvijeri te kip Zvijeri progovori i poubija sve koji se god ne klanjaju
kipu Zvijeri. 16 Ona postiže da se svima - malima i velikima, bogatima i
ubogima, slobodnjacima i robovima - udari žig na desnicu ili na čelo, 17 i
da nitko ne mogne kupovati ili prodavati osim onog koji nosi žig s imenom
Zvijeri ili s brojem imena njezina. 18 U ovome je mudrost: u koga je uma,
nek odgoneta broj Zvijeri. Broj je to jednog čovjeka, a broj mu je šest
stotina šezdeset i šest.

14

1 I vidjeh: gle, Jaganjac stoji na gori Sionu, a s njime sto četrdeset i četiri
tisuće - na čelima im napisano ime njegovo i ime Oca njegova! 2 I začujem
s neba glas, kao šum voda mnogih i tutnjavu silna groma; glas taj koji
začuh bijaše kao glas citraša što sviraju na citrama. 3 Pjevali su pjesmu
novu pred prijestoljem i pred četiri bića i pred starješinama. Nitko ne
mogaše naučiti te pjesme doli one sto četrdeset i četiri tisuće - otkupljeni
sa zemlje. 4 Ti se ne okaljaše sa ženama, djevci su! Oni prate Jaganjca
kamo god pođe. Otkupljeni su od ljudi kao prvine Bogu i Jaganjcu; 5 na
ustima se njihovim laž ne nađe, neporočni su. 6 I vidjeh: drugi jedan anđeo
leti posred neba s evanđeljem vječnim da ga proglasi svim pozemljarima,
svakom narodu i plemenu i jeziku i puku. 7 Viče iza glasa: "Bojte se Boga i
dajte mu slavu jer dođe čas suda njegova! I poklonite se njemu koji stvori
nebo i zemlju i more i izvore voda!" 8 Za njim eto drugog anđela koji
govori: "Pade, pade Babilon, veliki koji vinom gnjeva i bluda svojega opi
sve narode!" 9 Za njima eto i trećeg anđela koji vikaše iza glasa: "Tko
god se klanja Zvijeri i kipu njezinu te primi žig na čelo ili ruku, 10 pit će
vino gnjeva Božjega, nerazvodnjeno, natočeno već u čaši srdžbe njegove!
I bit će udaren na muke u ognju i sumporu svetim anđelima naočigled
i naočigled Jaganjcu. 11 Dim muke njihove suklja u vijeke vjekova. Ni
danju ni noću nemaju počinka oni koji se klanjaju Zvijeri i kipu njezinu
i tko god primi žig s imenom njezinim." 12 U tom je postojanost svetih -
onih što čuvaju zapovijedi Božje i vjeru Isusovu. 13 I začujem glas s neba:
"Piši! Od sada blaženi mrtvi koji umiru u Gospodinu! Da, govori Duh,
neka otpočinu od svojih trudova! Jer prate ih djela njihova!" 14 I vidjeh:
gle, bijel oblak, a na oblak sjede Netko kao Sin Čovječji; na glavi mu zlatan
vijenac, u ruci oštar srp. 15 I drugi jedan anđeo iziđe iz hrama vičući iza
glasa onomu što sjedi na oblaku: "Mahni srpom i žanji jer dođe čas žetvi,
zrela je žetva zemaljska!" 16 I onaj što sjedi na oblaku baci srp na zemlju i
zemlja bi požnjevena. 17 I drugi jedan anđeo iziđe iz hrama nebeskoga. I
on imaše oštar srp. 18 I od žrtvenika iziđe drugi anđeo - onaj koji ima vlast
nad ognjem - pa povika iza glasa onomu, s oštrim srpom: "Mahni oštrim
srpom i poberi grozdove u vinogradu zemaljskom jer sazri grožđe!" 19 I
anđeo baci srp na zemlju i obra vinograd zemaljski, a obrano baci u veliku
kacu gnjeva Božjega. 20 Gazila se kaca izvan grada te poteče krv iz kace
konjima do uzda, tisuću i šest stotina stadija uokolo.

15

1 I vidjeh drugo znamenje na nebu, veliko i čudesno: sedam anđela sa
sedam zala posljednjih - s njima se navršuje gnjev Božji. 2 I vidjeh kao
neko more od prozirca pomiješano s ognjem. Oni koji pobijediše Zvijer i
kip njezin i broj imena njezina stoje u moru od prozirca s citrama Božjim u
ruci. 3 Pjevaju pjesmu Mojsija, sluge Božjega, i pjesmu Jaganjčevu: "Velika
su i čudesna djela tvoja, Gospodine, Bože, Svevladaru! Pravedni su i istiniti
putovi tvoji, Kralju naroda! 4 Tko da te se ne boji, Gospodine, tko da ne slavi
ime tvoje! Ti si jedini svet! I zato svi će narodi doći i klanjati se pred tobom
jer se očitovahu pravedna djela tvoja!" 5 Nakon toga vidjeh: otvori se
hram Šatora svjedočanstva na nebu! 6 Iziđe sedam anđela sa sedam zala
iz hrama; odjeveni bijahu u blistav bijeli lan, oko prsiju opasani zlatnim
pojasom. 7 Jedno od četiri bića dade sedmorici anđela sedam zlatnih čaša,
punih gnjeva Boga koji živi u vijeke vjekova. 8 I hram se napuni dimom od

Slave Božje i od njegove snage te nitko ne mogaše ući u hram dok se ne
navrši sedam zala sedmorice anđela.

16

1 I začujem iz hrama jak glas koji viknu sedmorici anđela: “Hajdete,
izlijte sedam čaša gnjeva Božjega na zemlju!” 2 Ode prvi i izli svoju čašu
na zemlju. I pojavi se čir, koban i bolan, na ljudima što nose žig Zvijerin i
klanjaju se kipu njezinu. 3 Drugi izli svoju čašu na more. I ono posta krv
kao krv mrtvačeva te izginu sve živo u moru. 4 Treći izli svoju čašu na
rijeke i izvore voda. I postadoše krv. 5 I začujem anđela voda gdje govori:
“Pravedan si, Ti koji jesi i koji bijaše, Sveti, što si tako dosudio! 6 Oni su
prolili krv svetih i proroka i stoga ih krvlju napajaš! Zavrijedili su!” 7 I
začujem žrtvenik kako govori: “Da, Gospode, Bože, Svevladaru! Istiniti su
i pravedni sudovi tvoji!” 8 Četvrti izli svoju čašu na sunce. I suncu je dano
da pali ljude ognjem. 9 I silna je žega palila ljude te su hulili ime Boga koji
ima vlast nad tim zlima, ali se ne obratiše da mu slavu dadu. 10 Peti izli
svoju čašu na prijestolje Zvijeri. I kraljevstvo joj prekriše tmine. Ljudi su
grizli jezike od muke 11 i hulili Boga nebeskoga zbog muka i čireva, ali se
ne obratiše od djela svojih. 12 Šesti izli svoju čašu na Eufrat, rijeku veliku.
I presahnu voda te načini prolaz kraljima s istoka sunčeva. 13 I vidjeh: iz
usta Zmajevih i iz usta Zvijerinih i iz usta Lažnoga proroka izlaze tri duha
nečista, kao žabe. 14 To su dusi zloduha što čine znamenja, a pođoše
sabrati kraljeve svega svijeta na rat za Dan veliki Boga Svevladara. 15 Evo
dolazim kao tat! Blažen onaj koji bdije i čuva haljine svoje da ne ide gol
te mu se ne vidi sramota! 16 I skupiše ih na mjesto koje se hebrejski zove
Harmagedon. 17 I sedmi izli svoju čašu na zrak. Uto iz hrama, s prijestolja,
iziđe jak glas i viknu: “Svršeno je!” 18 I udariše munje i glasovi i gromovi i
nasta potres velik, kakva ne bijaše otkako je ljudi - tako bijaše silan potres
taj. 19 I prasnu natroje grad veliki i gradovi naroda padoše. Spomenu se
Bog Babilona velikoga da mu dade piti iz čaše vina gnjevne srdžbe Božje.
20 I pobjegoše svi otoci, iščezoše gore, 21 a iz neba se spusti na ljude tuča
velika, poput talenta. Ljudi su hulili Boga zbog zla tuče jer zlo njezino
bijaše silno veliko.

17

1 I dođe jedan od sedam anđela što nose sedam čaša i prozbori mi: “Dođi
pokazat ću ti sud nad Bludnicom velikom što sjedi nad vodama velikim,
2 s kojom su bludničili kraljevi zemlje i pozemljari se opiše vinom bluda
njezina.” 3 I odnese me u duhu u pustinju. Tu vidjeh Ženu koja sjede na
skrletnu Zvijer, punu bogohulnih imena, sa sedam glava i deset rogova.
4 Žena bijaše odjevena u grimiz i skrlet, sva u zlatu, dragom kamenju i
biserju. U ruci joj zlatna čaša puna gnusobe i nečisti bluda njezina. 5 Na
čelo joj napisano ime - tajna: “Babilon veliki, mati bludnica i gnusoba
zemljinih.” 6 I vidjeh: Žena je pijana od krvi svetih i od krvi svjedoka
Isusovih. Kad je vidjeh, čudom se silnim začudih. 7 Nato će mi anđeo:
“Što se čudiš? Ja ću ti kazati tajnu te žene i Zvijeri koja je nosi, Zvijeri sa
sedam glava i deset rogova.” 8 “Zvijer koju vidje bijaše i više nije; zamalo
izlazi iz Bezdana i ide u propast. I zapanjit će se pozemljari - oni kojima
ime, od postanka svijeta, nije zapisano u knjigu života - kad vide da Zvijer
bijaše i više nije, a opet je tu. 9 Tu se hoće mudre pameti! Sedam glava
sedam je bregova na kojima žena sjedi. A i sedam kraljeva: 10 pet ih već

pade, jedan jest, a jedan još ne dođe: kada dođe, ostati mu je zamalo. 11 I
Zvijer koja bijaše i više nije, osma je, a iz broja je njih sedmero, i ide u
propast. 12 Deset rogova što ih vidje deset je kraljeva; oni još ne primiše
kraljevstva, ali će - samo za jedan sat - primiti vlast kao kraljevi zajedno sa
Zvijeri. 13 Jedne su misli: svu svoju silu i vlast predati Zvijeri. 14 Ratovat će
protiv Jaganjca, ali će ih pobijediti Jaganjac - i njegovi pozvanici, izabranici,
vjernici - jer on je Gospodar gospodara i Kralj kraljeva." 15 I reče mi anđeo:
"Vode što ih vidje, na kojima Bludnica sjedi, to su puci i mnoštva i narodi i
jezici. 16 I onih deset rogova što ih vidje i Zvijer - oni će zamrziti Bludnicu,
opustošiti je i ogoliti, najesti se mesa njezina i ognjem je spaliti. 17 Jer Bog
im u srce stavi izvršiti naum njegov: da jednodušno predadu kraljevstvo
svoje Zvijeri dok se ne ispune riječi Božje. 18 Žena koju vidje grad je veliki
što kraljuje nad kraljevima zemaljskim."

18

1 Nakon toga vidjeh: jedan drugi anđeo silazi s neba s moći velikom! Sva
se zemlja zasvijetlila od njegova sjaja. 2 On povika iza glasa: "Pade, pade
Babilon veliki - Bludnica - i postade prebivalištem zloduha, nastambom
svih duhova nečistih, nastambom svih ptica nečistih mrskih 3 jer se
gnjevnim vinom bluda njezina opiše narodi; s njom su bludničili svi
kraljevi zemaljski, a trgovci se zemaljski obogatiše od silna raskošja
njezina." 4 Začujem i drugi glas s neba: "Iziđite iz nje, narode moj, da
vas ne zadese zla njezina te ne budete suzajedničari grijeha njezinih!
5 Jer njezini grijesi do neba dopriješe i spomenu se Bog zločina njezinih.
6 Vratite joj milo za drago, naplatite joj dvostruko po djelima! U čašu u koju
je ona natakala natočite dvostruko! 7 Koliko se razmetala sjajem i raskoši,
toliko joj zadajte muka i jada! Jer u srcu je svome govorila: 'Na prijestolju
sjedim kao kraljica i nikad neću obudovjeti, jad me nikada zadesiti neće!'
8 Stoga u isti će je dan zla zadesiti: smrt i jad i glad te će sva u ognju biti
spaljena. Jer silan je Gospod, Bog, Sudac njezin!" 9 I plakat će i naricati za
njom kraljevi zemlje što su s njome bludničili i raskošno živjeli kad gledali
budu dim požara njezina. 10 Prestrašeni mukama njezinim, izadaleka će
stajati i naricati: "Jao, jao, grade veliki, Babilone, grade silni! Kako li te u
tren oka stiže osuda!" 11 I trgovci zemaljski plaču nad njom i tuguju jer
im trga nitko više ne kupuje: 12 ni zlata, ni srebra, ni dragoga kamenja, ni
biserja, ni tanana lana, ni grimiza, ni svile, ni skrleta: nit ikakva mirisava
drveta, nit ikakva predmeta od slonove kosti, nit ikakva predmeta od
skupocjena drveta, nit od mjedi, nit od željeza, nit od mramora; 13 ni
cimeta, ni balzama, ni miomirisa, ni pomasti, ni tamjana, ni vina, ni ulja,
ni bijeloga brašna, ni pšenice; ni goveda, ni ovaca, ni konja, ni kočija, ni
roblja nit ikoje žive duše. 14 "Voće za kojim ti duša žudjela pobježe od
tebe, sav raskoš i sjaj propade ti - ne, nema ga više!" 15 Trgovci što svim
tim trgovahu, što ih ona obogati, izdaleka će stajati, prestrašeni mukama
njezinim, plakat će i tugovati: 16 "Jao, jao, grade veliki, odjeveni nekoć u
lan tanan i grimiz i skrlet, nakićeni zlatom i dragim kamenjem i biserjem!
17 U tren oka opustje toliko bogatstvo!" I svi kormilari i putnici, svi mornari
i moreplovci izdaleka stoje 18 i, gledajući dim njezina požara, zapomažu:
"Koji li je grad sličan gradu ovom velikom?" 19 I posuše glavu pepelom te
plačući i tugujući viknuše: "Jao, jao, grada li velikoga! Dragocjenostima
se njegovim obogatiše svi posjednici morskih brodova, a evo - u tren oka
opustje!" 20 Veseli se nad njom, nebo, i svi sveti i apostoli i proroci jer Bog

osudivši nju, vama pravo dosudi! 21 I jedan snažan anđeo uze kamen, velik
poput mlinskoga kamena, i baci ga u more govoreći: “Tako će silovito biti
strovaljen Babilon, grad veliki, i nikada ga više biti neće!” 22 “Glas citraša
i pjevača i svirača i trubljača u tebi se više neće čuti! Obrtnik vješt kojem
god umijeću u tebi se više neće naći! Klopot žrvnja u tebi se više neće čuti!
23 Svjetlost svjetiljke u tebi više neće sjati! Glas zaručnika i zaručnice u
tebi se više neće čuti! Jer trgovci tvoji bijahu velikaši zemlje i čaranja
tvoja zavedoše sve narode; 24 i u tebi se našla krv proroka i svetaca i svih
zaklanih na zemlji.”

19

1 Nakon toga začujem kao jak glas silnoga mnoštva na nebu: “Aleluja!
Spasenje i slava i moć Bogu našemu! 2 Doista, istiniti su i pravedni sudovi
njegovi jer osudi veliku Bludnicu, što pokvari zemlju bludom svojim, i
osveti na njoj krv slugu svojih!” 3 I ponove: “Aleluja! Dim njezin suklja
u vijeke vjekova!” 4 Nato starješine, njih dvadesetčetvorica, i ona četiri
bića padoše ničice i p okloniše se Bogu, koji sjedi na prijestolju, govoreći:
“Amen! Aleluja!” 5 I s prijestolja iziđe glas: “Hvalite Boga našega, sve
sluge njegove, svi koji se njega bojite, i mali i veliki!” 6 I začuh kao glas silna
mnoštva i kao šum voda mnogih i kao prasak gromova silnih: “Aleluja!
Zakraljeva Gospod, Bog naš Svevladar! 7 Radujmo se i kličimo i slavu
mu dajmo jer dođe svadba Jaganjčeva, opremila se Zaručnica njegova!
8 Dano joj je odjenuti se u lan tanan, blistav i čist!” A lan - pravedna su
djela svetih. 9 I reče mi: “Piši! Blago onima koji su pozvani na svadbenu
gozbu Jaganjčevu!” I reče mi: “Ove su riječi istinite, Božje.” 10 Padoh mu
pred noge da mu se poklonim. A on će mi: “Nipošto! Sluga sam kao i
ti i braća tvoja koja imaju svjedočanstvo Isusovo. Bogu se pokloni!” Jer
svjedočanstvo Isusovo duh je proročki. 11 I vidjeh: nebo otvoreno - i gle,
konj bijelac, a na nj sjeo On, zvani Vjerni i Istiniti, a sudi i vojuje po pravdi;
12 oči mu plamen ognjeni, na glavi mu mnoge krune; nosi napisano ime
kojeg nitko ne zna doli on sam; 13 ogrnut je ogrtačem krvlju natopljenim;
ime mu: Riječ Božja. 14 Prate ga na bijelcima Vojske nebeske, odjevene
u lan tanan, bijel i čist. 15 Iz usta mu izlazi oštar mač kojim će posjeći
narode. Vladat će njima palicom gvozdenom. On gazi u kaci gnjevne
srdžbe Boga Svevladara. 16 Na ogrtač, o boku, napisano mu ime: “Kralj
kraljeva i Gospodar gospodara.” 17 I vidjeh jednog anđela: stajaše na
suncu vičući iza glasa svim pticama što nebom lete: “Ovamo! Skupite se na
veliku gozbu Božju 18 da se najedete mesa kraljeva, i mesa vojvoda, i mesa
mogućnika, i mesa konja i konjanika njihovih, i mesa svih mogućih ljudi,
slobodnjaka i robova, malih i velikih!” 19 I vidjeh: Zvijer i kraljevi zemlje
i vojske njihove skupiše se u boj da se zarate s Onim što sjedi na konju i
s vojskom njegovom. 20 I Zvijer bi uhvaćena, a s njom i Lažni prorok koji
je u njenoj nazočnosti činio znamenja i njima zavodio one što su primili
žig Zvijeri i klanjali se njezinu kipu. Živi su oboje bačeni u ognjeno jezero
što gori sumporom. 21 A drugi su posječeni mačem što iziđe iz usta Onoga
koji sjedi na konju i sve se ptice nasitiše mesa njihova.

20

1 I vidjeh anđela: siđe s neba s ključima Bezdana i s velikim okovima
u ruci. 2 Zgrabi Zmaja, Staru zmiju, to jest Đavla, Sotonu, i okova ga za
tisuću godina. 3 Baci ga u Bezdan koji nad njim zatvori i zapečati da više

ne zavodi narode dok se ne navrši tisuću godina. Nakon toga ima biti
odriješen za malo vremena. 4 I vidjeh prijestolja - onima što sjedoše na
njih dano je suditi - i duše pogubljenih zbog svjedočanstva Isusova i zbog
Riječi Božje i sve koji se ne pokloniše Zvijeri ni kipu njezinu te ne primiše
žiga na čela svoja ni na ruke. Oni oživješe i zakraljevaše s Kristom tisuću
godina. 5 Drugi mrtvi ne oživješe dok se ne navrši tisuću godina. To je ono
prvo uskrsnuće. 6 Blažen i svet onaj tko je dionik toga prvog uskrsnuća!
Nad njim druga smrt nema vlasti: oni će biti svećenici Božji i Kristovi i s
njime će kraljevati tisuću godina. 7 A kad se navrši tisuću godina, Sotona će
iz svoga zatvora biti pušten: 8 izići će zavesti narode sa četiri kraja zemlje,
Goga i Magoga, i skupiti ih u boj. Bit će ih kao pijeska morskoga. 9 Skupiše
se na prostrano polje zemlje i opkoliše tabor svetih i ljubljeni grad. Ali
oganj siđe s neba te ih proguta. 10 A njihov zavodnik, Đavao, bačen bi u
jezero ognjeno i sumporno, gdje se nalaze i Zvijer i Lažni prorok: ondje će
se mučiti danju i noću u vijeke vjekova. 11 I vidjeh veliko bijelo prijestolje
i Onoga što sjede na nj: pred licem njegovim pobježe zemlja i nebo; ni
mjesta im se više ne nađe. 12 I vidjeh mrtve, velike i male: stoje pred
prijestoljem, a knjige se otvoriše. I otvori se jedna druga knjiga, knjiga
života. I mrtvi bijahu suđeni po onome što stoji napisano u knjigama, po
djelima svojim. 13 More predade svoje mrtvace, a Smrt i Podzemlje svoje:
i svaki bi suđen po djelima svojim. 14 A Smrt i Podzemlje bili su bačeni u
jezero ognjeno. Jezero ognjeno - to je druga smrt: 15 tko se god ne nađe
zapisan u knjizi života, bio je bačen u jezero ognjeno.

21

1 I vidjeh novo nebo i novu zemlju jer - prvo nebo i prva zemlja uminu;
ni mora više nema. 2 I Sveti grad, novi Jeruzalem, vidjeh: silazi s neba od
Boga, opremljen kao zaručnica nakićena za svoga muža. 3 I začujem jak
glas s prijestolja: “Evo Šatora Božjeg s ljudima! On će prebivati s njima:
oni će biti narod njegov, a on će biti Bog s njima. 4 I otrt će im svaku suzu
s očiju te smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti jer -
prijašnje uminu.” 5 Tada Onaj što sjedi na prijestolju reče: “Evo, sve činim
novo!” I doda: “Napiši: Ove su riječi vjerne i istinite.” 6 I još mi reče:
“Svršeno je! Ja sam Alfa i Omega, Početak i Svršetak! Ja ću žednomu
dati s izvora vode života zabadava. 7 To će biti baština pobjednikova.
I ja ću njemu biti Bog, a on meni sin. 8 Kukavicama pak, nevjernima i
okaljanima, ubojicama, bludnicima, vračarima i idolopoklonicima i svim
lažljivcima udio je u jezeru što gori ognjem i sumporom. To je druga smrt.”
9 I dođe jedan od sedam anđela što imaju sedam čaša punih zala konačnih
te progovori sa mnom: “Dođi, pokazat ću ti Zaručnicu, Ženu Jaganjčevu!”
10 I prenese me u duhu na goru veliku, visoku i pokaza mi sveti grad
Jeruzalem: silazi s neba od Boga, 11 sav u slavi Božjoj, blistav poput dragoga
kamena, kamena slična kristalnom jaspisu; 12 okružen zidinama velikim i
visokim, sa dvanaest vrata: na vratima dvanaest anđela i napisana imena
dvanaest plemena Izraelovih. 13 Od istoka vrata troja, od sjevera vrata
troja, od juga vrata troja, od zapada vrata troja. 14 Gradske su zidine
imale dvanaest temelja, a na njima dvanaest imena dvanaestorice apostola
Jaganjčevih. 15 Moj subesjednik imaše mjeru, zlatnu trsku, da izmjeri grad,
vrata njegova i zidine. 16 Grad se stere u četvorini: dužina mu jednaka
širini. On izmjeri trskom grad: dvanaest tisuća stadija - dužina mu i širina
i visina jednaka. 17 Izmjeri i njegove zidine: sto četrdeset i četiri lakta po

čovjekovoj mjeri kojom je mjerio anđeo. 18 Zidine su gradske sagrađene
od jaspisa, a sam grad od čistoga zlata, slična čistu staklu. 19 Temelji su
gradskih zidina urešeni svakovrsnim dragim kamenjem: prvi je temelj od
jaspisa, drugi od safira, treći od kalcedona, četvrti od smaragda, 20 peti
od sardoniksa, šesti od sarda, sedmi od krizolita, osmi od berila, deveti od
topaza, deseti od krizopraza, jedanaesti od hijacinta, dvanaesti od ametista.
21 Dvanaest vrata - dvanaest bisera: svaka od svoga bisera. A gradski trg
- čisto zlato, kao prozirno staklo. 22 Hrama u gradu ne vidjeh. Ta Gospod,
Bog, Svevladar, hram je njegov - i Jaganjac! 23 I gradu ne treba ni sunca ni
mjeseca da mu svijetle. Ta Slava ga Božja obasjala i svjetiljka mu Jaganjac!
24 Narodi će hoditi u svjetlosti njegovoj, a kraljevi zemaljski u nj donositi
slavu svoju. 25 Vrata mu se ne zatvaraju obdan, a noći ondje i nema. 26 U
nj će se donijeti slava i čast naroda. 27 Ali u nj neće unići ništa nečisto i
nijedan tko čini gadost i laž, nego samo oni koji su zapisani u Jaganjčevoj
knjizi života.

22

1 I pokaza mi rijeku vode života, bistru kao prozirac: izvire iz prijestolja
Božjeg i Jaganjčeva. 2 Posred gradskoga trga, s obje strane rijeke, stablo
života što rodi dvanaest puta, svakog mjeseca svoj rod. A lišće stabla za
zdravlje je narodima. 3 I neće više biti nikakva prokletstva. I prijestolje
će Božje i Jaganjčevo biti u gradu i sluge će mu se njegove klanjati 4 i
gledati lice njegovo, a ime će im njegovo biti na čelima. 5 Noći više biti
neće i neće trebati svjetla od svjetiljke ni svjetla sunčeva: obasjavat će ih
Gospod Bog i oni će kraljevati u vijeke vjekova. 6 I reče mi: “Ove su riječi
vjerne i istinite jer Gospod Bog, nadahnitelj proroka, posla svoga anđela
da on pokaže slugama njegovim što se ima dogoditi ubrzo. 7 I evo, dolazim
ubrzo! Blago onomu koji čuva riječi proroštva ove knjige!” 8 Ja, Ivan, čuo
sam i vidio sve ovo. I kad sam to vidio i čuo, padoh pred noge anđelu
koji mi to pokaza da mu se poklonim. 9 A on će mi: “Nipošto! Sluga sam
kao i ti i braća tvoja proroci i svi koji čuvaju riječi ove knjige. Bogu se
pokloni!” 10 A zatim će mi: “Ne zapečati riječi proroštva ove knjige jer -
vrijeme je blizu! 11 Nepravednik neka samo i dalje čini nepravdu! Okaljan
neka se i dalje kalja! Pravednik neka i dalje živi pravedno! Svet neka se i
dalje posvećuje!” 12 “Evo, dolazim ubrzo i plaća moja sa mnom: naplatit
ću svakom po njegovu djelu!” 13 “Ja sam Alfa i Omega, Prvi i Posljednji,
Početak i Svršetak! 14 Blago onima koji peru svoje haljine: imat će pravo
na stablo života i na vrata će smjeti u grad! 15 Vani pak ostaju psi i vračari,
bludnice, ubojice i idolopoklonici i tko god ljubi i čini laž.” 16 “Ja, Isus,
poslah anđela svoga posvjedočiti ovo po crkvama. Ja sam korijen i izdanak
Davidov, sjajna zvijezda Danica.” 17 I Duh i Zaručnica govore: “Dođi!” I
tko ovo čuje, neka rekne: “Dođi!” Tko je žedan, neka dođe; tko hoće,
neka zahvati vode života zabadava! 18 Ja svjedočim svakomu tko sluša
riječi proroštva u ovoj knjizi: Tko ovomu što doda, Bog će njemu dodati
zla napisana u ovoj knjizi. 19 I tko oduzme od riječi proroštva u ovoj knjizi,
Bog će mu oduzeti udio na stablu života i na svetom gradu - na svemu što je
napisano u ovoj knjizi. 20 Svjedok za sve ovo govori: “Da, dolazim ubrzo!”
Amen! Dođi, Gospodine Isuse! 21 Milost Gospodina Isusa sa svima!